

Giới thiệu Đại Tổng Củi Mục Thần Đồng Convert

Một đầu mọi người đều biết "Thương Trọng Vĩnh", để cho đau buồn thúc giục Phương Trọng Vĩnh đồng chí mọi người đều biết. Xuyên việt lịch sử trùng điệp sương mù, nhập vào thần Phương Trọng Vĩnh, vui vẻ tại Đại Tổng.

Đào sâu tư liệu lịch sử, công bố Bắc Tổng thần đồng văn hóa đầu đuôi, Tổng Thụ, Lữ Di Giản, Yên Thù, Phạm Trọng Yên, Tô Thúc, Vương An Thạch, Tư Mã Quang. . . Đi theo Phương Trọng Vĩnh bước chân, truy đuổi nhìn thần đồng sau lưng quyền mưu tung hoành.

Giương cung bắn tên, dùng tối lưu manh thủ đoạn đối đãi lưu manh, mạnh mẽ quân Đại Tổng, chỉ trích phương tù, dùng tối phong lưu thái độ đối đãi phong lưu, khoái ý nhân gian.

Từ tối đầy tớ củi mục thần đồng, đến nam thần cấp đường trưng phu đường đường, hấn dung nhập Đại Tổng, cải tạo Đại Tổng, từng bước một bước trên chính mình nghịch tập chi lộ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Củi Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Trộm trộm sách

Bắc Tổng mình đạo hai năm. Tháng mười trong, ước chừng canh một thời tiết, bao phủ bóng đêm đem phương xa góc cạnh thôn phệ mơ hồ, mấy cái con quạ, vênh lên chân thấp đưa tại phụ cận nhánh cây đầu oa oa quác quác gào khóc thảm thiết.

Người tuần đêm điểm canh dẫn theo hôn ám lặc lư lão ngon đèn, gõ phá đồng cái chiêng cái mõ, co rúm lại bóng dáng xuất hiện một chút, lại hướng trong bóng tối biến mất; kia chậm rãi, vô tình cái chiêng cái mõ âm thanh tại trong tiếng gió dần dần đi xa.

Đang trực tuần hương nhân cùng quen thuộc người tuần đêm điểm canh lão Hán, sớm là người quen, thấy hấn đến đây, đêm dài nhàm chán, không khỏi một phen lời ong tiếng ve việc nhà, kéo chút ba năm không đến giọng công việc.

"Nghe nói tây đầu lão Phương nhà kia thần đồng, gần nhất ra bệnh đậu mùa, cả nhà tử cũng bị vây quanh, người có thể đi nhìn chưa từng?"

"Người mấy cuộc đời chưa từng nghe mới lạ, hấn hiện tại vậy còn có thể gọi thần đồng? Năm trước Vương gia phụ tử tới thăm, đã nói kia Oa Nhi hiện giờ không được, không có gì đọc sách hi vọng ——"

"Cũng trách kia lão Phương nhà cặp vợ chồng, chỉ lo cho con trai của Đại đón dâu hoa lý hết bạc, đêm này lão Nhị trẻ con cho lừa rồi, nghe Vương gia phụ tử nói, oa nhi này tử liên thua lỗ không có thành cái tiên sinh đọc sách, hiện giờ, ai, cũng là phế đi."

"Nhưng nói cũng số dư, tiểu tử này ra bệnh đậu mùa, lại toàn gia vô sự, cũng là mạng lớn hàng."

...

Mở mắt ra nhi chính là đau buồn thúc giục Phương Trọng Vĩnh đồng chí, này có thể thực đem kinh nghiệm các thời kỳ tiểu thuyết xuyên việt khảo nghiệm thế kỷ hai mươi một tiểu thuần khiết sợ tới mức không nhẹ.

Cái ngày đó hấn vừa mở mắt nhi, ngạch tích(giọt) thần à, mắt trước mặt một cái dài đến mấy trượng dài trúc cột, phía trên dùng cây vải tử, cột một cái thìa, đang từ xa xói phương hướng dò xét hướng miệng của hấn, cho hấn mớm thuốc.

Hấn dùng quỹ dị, nỗ lực đem bờ môi hóa thành cá neho trạng thái đáng đáp, uống xong kia muôi thuốc, lại nghe được à một tiếng kêu sợ hãi, đón lấy, chính là một hồi, tinh tinh các loại om sòm âm thanh.

Nghiêng mắt nhìn lại, một cái dáng người đáng nghi không thể miêu tả thủy mị thanh niên nữ tử, đang kích thích lấy dài cán cho hấn mớm thuốc, thấy hấn tỉnh, không đợi hấn nhìn rõ ràng là cái dạng gì nhi, vội vội vàng vàng uốn éo người hướng ra phía ngoài chạy tới. Không bao lâu, phía ngoài tiếng bước chân nhanh như chớp vang lên, vây quanh chính giữa một vị râu tóc bạc trắng đại phu.

Đại phu sờ lên Phương Trọng Vĩnh cái trán, thở phào một cái nói: "Tiểu tử mạng lớn, xác nhận không ngại."

Trong đám người nước mắt tràn mi bấy đại đi bát đại cô, phương này mới từ xa xói đám người trong vòng luẩn quẩn chui đi ra, nhao nhao hướng Phương Trọng Vĩnh đồng chí, gây nên lấy nhiệt liệt chân thành quan tâm cùng thăm hỏi.

Đội Lão Thôn Trưởng chủ trì còn lại công việc, đám người dần dần tản ra đi, Phương Trọng Vĩnh mới tìm được này là thân thể cha mẹ ruột, còn có kia cùng hấn tướng mạo có chút rất giống ca ca, cùng với vị kia dáng người đáng nghi không thể miêu tả chị dâu.

Phương nương tiến lên, ngồi ở Phương Trọng Vĩnh bên cạnh thân, nước mắt tuôn đầy mặt tay nắm Trọng Vĩnh, ý thái bi thiết, chân tình ý cắt nói: "Con à,

ngươi xem như không sao, như ngươi có cái thấp, ta còn có thể dựa vào kia một cái?"

Phương cha cũng tiến lên đây, kéo lấy Phương nương, trên mặt nếp nhăn co lại co lại: "Mẹ của bọn hải tử, ngươi nói này này chút có thể lại là làm cái gì? Ngay trước Bá Vĩnh cặp vợ chồng mặt, thế nào tại đây vừa nói."

Phương nương thoáng qua trừng liếc một cái phía dưới đứng con trai của Đại cùng con dâu, lại nhìn được không có nói cái gì nữa.

Trọng Vĩnh Tiểu ca liếc mắt nhìn mọi nơi trong gian phòng, một trương chỉ chỉ nha nha nước sơn khối gỗ vuông bàn, tấm vẽ trái lên sâu vài xanh cái đệm ghế trúc, cùng với một trương lung la lung lay xưa cũ khó chịu lão du mộc ngăn tủ, dưới thân khẽ động liền ka-ki tiếng vang giường.

Nhưng mà, cũng tại đối diện một mặt trên tường, có cực kỳ không hợp hoàn cảnh, trọn một loạt nhìn qua chính là thuần túy thủ công tự chế trúc tượng phi giá sách, chất đầy giá cả xa xỉ trúc phiến từ giá sách.

Càng làm cho hấn ngạc nhiên chính là, trên giá sách những cái kia đối với nông hộ người ta hoàn toàn xa xỉ phẩm trúc phiến từ sách bên ngoài, đều giặt vải thô phiến từ, dùng thanh tú bút lông chữ viết lấy phân loại, từ gia cầm, nuôi ong mật, đến kinh phạt, đặc biệt hỗn tạp —— mà lại toàn bộ đều sách giải trí.

Phương Trọng Vĩnh mắt thấy như vậy, tự nhiên kết hợp lịch sử bối cảnh cùng trên dưới văn, thẩm thiết lĩnh hội cùng nhận thức chính mình thân thể chủ nhân tình cảnh cùng cá tính, nhưng hấn như trước kiên định, nghe theo nội tâm kêu gọi,

Toát ra đáy lòng tối chân thành kêu gọi: "Mẹ ——, ta đói, ta muốn ăn thịt ——"

...

Đi trên hồi hương bờ ruộng, hoa màu dĩ nhiên thu qua, tuy là phía nam, tháng mười trong thời tiết còn tốt, nhưng rốt cuộc không phải là một năm ba quen thuộc khu vực, Kim Khê nơi này, đến âm lịch tháng mười trong, ít nhiều cũng là có chút cuối thu bắt đầu vào mùa đông tiêu điều ỷ tứ.

Mùa thu thái dương phơi nắng lấy làm màu xám bùn đất cùng đá xanh sắc vách tường, đồng ruộng phòng thượng mái ngói tại hơi nhu dưới ánh sáng, cùng đá lôm chôm mặt đất dung hợp làm một thể, muện phong gấp.

Phương Trọng Vĩnh hô hấp một ngụm ngậm lấy lịch sử mùi vị không khí, đòi trước nghiền thuốc lá thoáng qua có chút phát tác.

Nhưng cũng trúng, Bắc Tổng không có thuốc lá. Nhớ rõ năm đó ở Mỗ diễn đàn, mọi người đã từng hưng phấn YY qua, Lương Sơn các hào hán một người một ngụm xạch xạch hút thuốc tình cảnh. Hiện giờ đi tới đây, không đủ loại điền uống thiếu niên à.

"Ồ, đây không phải là Phương gia Nhị Oa, hắc, lão Nhị, qua ——" một mười lăm mười sáu tuổi, gầy teo thân thể, đỉnh một cái lớn đầu mặt chữ điền thiếu niên, hướng hấn vui mừng vẫy tay. Sau lưng còn đi theo một cái mặt trái xoan con mắt lớn tiểu la lý, sôi nổi, vẻ mặt không khí vui mừng.

Đội Phương Trọng Vĩnh đi qua, tiểu la lý dĩ nhiên vui rạo rức giặt ống tay áo của hấn, cười Mimi nhìn về phía hấn nói: "Thần đồng ca ca, chúng ta đi làm thơ đối sách a."

"A?" Phương Trọng Vĩnh thoáng qua có chút tim đập mạnh và loạn nhịp nói: "Đây, như vậy là sao?"

"Củ đại quan nhân nhà vừa muốn cho hấn vợ con công tử khách sinh á..., thần đồng ca ca đi ghi làm thơ chúc mừng chúc mừng, ta cùng ca ca giúp ngươi đi trộm sách ——" tiểu la lý nháy nháy con mắt, chợt lại chuyện vui, sửa lời nói "A không, trộm sách ——"

Nhìn nhìn tiểu la lý cùng tiểu đồng bọn ngôi sao mắt, Phương Trọng Vĩnh hải tử thân thể không khỏi nhận lấy ngây thơ chất phác phạm nhi cổ động. Vì vậy ba người kết lấy bạn, hát ca, đón mới lên buổi sáng tám chín, a không, là giờ Thìn nắng ấm, cứ như vậy một cước sâu một cước thiền, hướng củ đại quan nhân nhà bước đi.

Đội cho bên kia, hiển nhiên bởi vì nếu khách quen, lại là hương thân, không tiện ngăn trở môn thần nhóm, mỗi cái lộ ra không kiên nhẫn xem thường thần sắc, nhưng vẫn là thả bọn họ tiến vào đưa thơ chúc phúc. Phương Trọng Vĩnh tùy ý ngắt một đầu năm ngón trên giấy loạn làm ăn một trận, mà ký tên, cũng không quay đầu lại đi về phía trước.

Đội qua hoa viên từ, ba người liền quen thuộc vây quanh Sài gia công tử thư phòng.

Chắc chắn, thực rộng rãi à, một cái thân hào nông thôn thổ hào thư phòng, quốc học bầu không khí lại nhìn nhìn miếu sát một lũ lữ nhĩ SCI phát một đồng thể kỷ hai mươi một phần từ trí thức.

Cực lớn lại rộng rãi giá sách đủ ngày đến địa gỗ hai mặt tường, dùng nhung tơ vài xanh cái chụp bảo hộ, triển khai vừa nhìn, Wow, cần cái gì có cái đó này cần cái gì có cái đó, này thực chỉ là một cái thân hào nông thôn thổ hào sao?

Cực lớn lại rộng rãi trên bàn sách chính tề xếp chồng chất lấy bản ấn sách vở, một hàm hàm dùng đóng buộc chỉ, tưng (lông) mặt trời khắc hoa mực nghiền mực, bút lông Hồ Châu tất cả lớn nhỏ xâu một dãy.

Bàn học bên cạnh xếp đặt Ô Mộc bàn tròn hai xích cao thiên nhiên thủy tinh sơn, Tú Nhã óng ánh triệt, phía trên điêu khắc lấy Liễu Công Quyền bản đập viết lưu niệm, bên cạnh còn xếp đặt một cái năm tác dài hơn mộc chế song cột buồm thuyền buồm mô hình, tinh xảo mộc mạc.

Để cho Phương Trọng Vĩnh vui mừng, tự nhiên vẫn là bên cạnh kia mở phủ lên trắng noãn đệm chần Đại đồng giường.

Thật sự là thổ hào à. Hắn không khỏi cảm thấy thâm nghĩ, Bắc Tống đồng tiền chính là tiền tệ chủ lưu, này phủ quý đồng giường, cũng không chính là ngủ một giường nhân dân tệ (*tiền) sao? A, không, là một người dân tệ giường sao? Hơn nữa, vẫn là tại thư phòng đều muốn ngủ cá nhân dân tệ giường à. . . Chắc chắc. . .

Đang tại hắn đồng nhìn tây nhìn chỉ kịp, lại trông thấy la ly cùng đồng bọn hai người, sớm đã leo cao hơn thấp lục lợi lên, một mặt trở mình, một mặt toái toái thì thâm lấy: "Như thế nào không ở nơi này đâu này?"

"Muốn tìm cái à gì?" Phương Trọng Vinh nghi ngờ hỏi. Một bên tra hỏi, vừa nghĩ, lao động nhân dân quả thật mộc mạc à, để đó nhiều như vậy đáng giá không như ý, đây là muốn như ý đi cái quý gì?

Tiểu la ly còn chưa kịp nói chuyện, ngoài cửa mấy cái tráng kiện chân chó gia đình đã ôm lấy một cái hoa phục cảm bảo Tiểu Thiếu Gia xuất ra, kia Tiểu Thiếu Gia trên mặt hiện ra gấu hài từ thần thái, cười ha ha, sẽ bị gia đình vây quanh ba người từng cái một liếc mắt nhìn, lập tức cười nói: "Quy củ cũ, treo ngược lên, đánh —— "

Bên cạnh đang mặc quần gia quần áo trung niên nam tử thoáng qua nhú mảy, trầm ngâm khuyên nhủ nói: "Thiếu gia, đều là người có văn hóa, chú ý chú ý, hà tất như thế đâu này?"

"Người có văn hóa?" Sài gia Tiểu Thiếu Gia chợt đem bên cạnh bàn một đồng sách đẩy được lộn xộn, tiếp theo từ phía dưới rút một đánh viết chữ trang giấy, ném tới Phương Trọng Vinh ba người trước mặt, dùng một loại từ trên xuống dưới kia chỗ nào đều xem không thuận mắt mục quang, đâm đảo qua ba người khuôn mặt nhỏ nhắn.

Phương Trọng Vinh cũng không lên tiếng, khom người từ đá xanh gạch trên mặt đất nhặt lên những cái kia trang giấy, có đã phiếm vàng, lộ vẻ có vài năm, toàn bộ đều mỗi năm Phương Trọng Vinh đến đây thăm hỏi hạ thơ, từ hắn bốn tuổi lần đến đây chúc thọ bắt đầu, mỗi năm không ngừng.

Nhìn sang, chính như đời sau Vương Kinh công sở ngôn, không thập tiến bộ, tuế nguyệt không thêm mà thôi.

Nội tâm của hắn bỗng nhiên hiện lên một loại khuất nhục, một loại cùng cái thân thể này hòa làm một thể khuất nhục cảm thụ.

cực kỳ truy cầu văn hóa hàm dưỡng, toàn dân văn thanh sùng bái văn hào, không chính quy xuất thân không lấy bái đối với, không Đông Hoa hát danh vô ý làm rạng rỡ tổ tông thời đại. Có thể muốn gấp, Phương Trọng Vinh như vậy từng vì thân đồng, lại cuối cùng thành củi mục người, cả đời ra sao nó khuất nhục.

Nhưng mà thật sự hắn có bao nhiêu sai đâu này? Cha mẹ thân là nông hộ, không có kia đợi lâu dài ánh mắt, cũng không có kia đợi kinh tế thực lực cung cấp hắn đọc sách, một cái con út đọc sách hay không, cùng con trai trưởng thành gia lập nghiệp so với, đối với mấy ngàn năm trước Đại Tống nông thôn, thật sự là không có có thể so sánh sự thinh.

Rốt cuộc, khoa cử chi lộ, chính là dùng đồng tiền bạc nện thành đó a.

Làm gì được, hắn là còn trẻ thành danh Phương Trọng Vinh à, là Bắc Tống óng ánh thần đồng sùng bái văn hóa, một người duy nhất muôn đời lưu danh trò cười à.

Sài gia Tiểu Thiếu Gia tự nhiên cũng nhìn thấy Phương Trọng Vinh trên mặt như vậy thời kì giáp hạt (*để gây đối kém) khóc như mưa phản ứng, hắn bên mỗi nổi lên nụ cười mang theo một loại miệt thị.

Lập tức lại nói: "Người có văn hóa? Hắn là tú tài sao? Hắn có thể trúng cử sao? Hắn có thơ ca tài hoa sao? Một cái thói hề hề nông dân cá thể dân mà thôi, tại sao nói nhả nhặn?"

Bọn gia đình lại một lần nhào lên.

"Chậm đã ——" Phương Trọng Vinh chợt hô một tiếng, thanh âm kia mang theo một loại không phù hợp thân phận của hắn niên kỷ khí tràng, lại để cho mọi người nhất thời có chút chân tay luống cuống.

"Cầm văn chương tới ——" hắn lại phân phó một tiếng.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, rồi mới khuyên nhủ Tiểu Thiếu Gia Sài gia quần gia nỗ bữu môi, bên cạnh gia đình vội vàng đem văn chương cầm đến trước mặt Phương Trọng Vinh.

Phương Trọng Vinh cúi xuống chính mình 14 tuổi thân thể nhỏ, cúi một cái lớn đầu, cầm chặt bút, treo bút thè lưỡi ra liếm mực, múa bút không thôi.

Hắn đã viết không ngắn ngủi thời gian, bên cạnh mọi người cũng đều vì hành vi của hắn cùng từng có thần đồng nổi danh cổ động lòng hiếu kỳ, phàm là nhận thức mấy chữ, đều hận không thể đem cái cổ đuôi phát triển cái cổ lộc, đến xem này phê bỏ thần đồng, tại viết cái gì đồ bỏ.

Bên cạnh một đôi đen lúng liếng con mắt lớn tiểu la ly cũng trừng mắt hình cầu con mắt, từng chữ từng chữ kéo lấy lão trường lão dài Mạnh Mạnh âm cuối đồng âm, đọc lên phía trước nhất mấy cái, vẫn là ca ca Trọng Vinh một bút vẽ một cái Giáo hội chữ của nàng:

Tôn thương —— Trọng —— Vinh ——

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cùi Mực Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Thương Trọng Vĩnh

Phương Trọng Vĩnh lấy cực kỳ chú ý tại gai mắt cóc nằm sắp dạng, suu suu viết xong, đem kia giấy tiền trắng gấp ném cho vậy xem ăn dưa quả chúng, cùng chờ đợi sáo lộ bên trong chắc chắn tấn thưởng, rửa sạch trước hồ thẹn, vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

Lại chỉ thấy Sài gia công tử hừ một tiếng đem kia vài trang giấy tiền tay ném ở dưới mặt đất, như trước trào phúng không thôi nói: "Cái quý gì? Cũng tốt tới ô mọi người mắt."

Mà, đừng đừng (*không dứt) như mưa rơi nắm tay cùng trào phúng, trắng gấp đem Phương Trọng Vĩnh và ba người "Đưa" ra đại môn.

Ủy khuất tiêu la ly ngồi ở cửa son nhà giàu trước khóc sụt nước mắt, Phương Trọng Vĩnh cùng bên cạnh tiểu đồng bọn cùng nhau khuyên, dụ dỗ, trắng đến một cái bán quả mận bắc trái cây chuối lão nhân đi qua, Phương Trọng Vĩnh móc ra áo sơ mi trong chỉ vụn vụn có hai miếng tiền đồng, mua một cây dưa tới tiêu la ly trên tay, lúc này mới kết thúc Mạnh Khương Nữ khóc ngược lại Trường Thành tư thế.

Tiểu la ly nòng đậm lông mi thượng như cũ treo nước mắt, vài thô áo gai, gai trâm (cài tóc) quần vải, vóc người chưa thành, lại như cũ hiển lộ lê hoa đài vũ. Nàng một bên gặm mút quả, một bên nhìn về phía Phương Trọng Vĩnh cùng nhà mình ca ca, thật lâu, phương hỏi: "Thế nhưng là, trộm không ra kia cuối cùng một cuốn sách, chúng ta làm sao có thể tại mùa đông trong đường tốt những cái kia tầm cung, tốt đối tiền cho phụ thân chữa bệnh đâu này?"

...

Đại chỗ ở ở trong, khách quý chật nhà đường lớn, rồi mới thanh y quản gia lặng lẽ đi đến chủ nhân trước mặt Sài đại quan nhân, đem Phương Trọng Vĩnh kia vài trang giấy tiền đưa tới, Sài đại quan nhân xem hết, mặt lộ vẻ kinh dị, vì vậy phân phó đang tại dự tiệc quanh mình mọi người bình luận.

Vương An Thạch cậu Vương gia lão gia, cũng lúc này liệt.

Nghe nói là đã từng cùng Vương An Thạch nổi danh thần đồng Phương Trọng Vĩnh viết, hẳn đầu tiên là mặt lộ vẻ khinh thường tiếp nhận giấy tiền, phía trên là quen thuộc xinh đẹp chữ viết, viết:

"Kim Khê dân Phương Trọng Vĩnh, thế lệ canh. Trọng Vĩnh sinh năm năm, chưa từng nhận thức sách chiếc, chột gáy cầu chi. Phụ đệ yên, mượn bên cạnh gần tới, tức sách thơ bốn câu, cũng tự mình nó danh. Nó thơ lấy cha mẹ nuôi, thu tộc đề ý, truyền một hương tú tài xem chi. Tất nhiên là chỉ vật làm thơ lập liền, nó văn lý đều có khả quan người. Ấp người số dư chi, thoáng tán khách kỳ phụ, hoặc lấy tiền xin chi. Phụ lợi nó đúng vậy, ngày vịn Trọng Vĩnh hoàn yết tại ấp người, không đề học. Ngày nay mình đạo, mười hai mười ba vậy. Đại quan nhân làm làm thơ, không thể xưng lúc trước chi nghe thấy. Thích thú là trời hạ nhân cười. Trọng Vĩnh chi thông ngộ, Thụ Chi trời cũng. Nó Thụ Chi trời cũng, hiển tại vật liệu người xa rồi. Một cánh quân vì mọi người, thì nó chịu tại người người không đến. Kia nó Thụ Chi trời cũng, như thế nó hiền, không Thụ Chi người, mà là mọi người; nay phụ không Thụ Chi ngày, Cổ mọi người, lại không Thụ Chi người, được vì mọi người mà thôi a? (1)

Thích thú thành thơ thất luật một đầu, lấy ký cái nhục ngày hôm nay:

Bỗng nhiên trung dạ (ký) ức Tàn Thiên, kẻ vô tích sự uống thiếu niên.

Đã ném khóc không ra nước mắt về thư từ, khắp đem đường cùng phụ Chi Diên.

Trong mộng nghĩ lại đều là sai, đan thành cừu chuyển nửa còn chi.

Tu thân trị quốc thực làm gì dùng, đã làm cho tổ tiên trước lấy cây roi. (2) Phương Trọng Vĩnh "

Vương gia lão gia thấy được đoạn, đã cảm thấy thật sự không tầm thường, giọng văn trầm ổn giới giang, thực là kinh điển khoa cử bút pháp, mà một đoạn, trong đó thương xót thân thể bất đắc dĩ cùng chua xót, lại càng là rõ mồn một trước mắt, mặc dù không mực đậm màu đậm phủ lên, lại càng làm cho người tiếc hận.

Hắn ngơ ngác nhìn chăm chăm trong tay giấy tiền, thật lâu, rồi mới thở dài một tiếng, trên mặt trào phúng thần sắc không còn từng thấy, chỉ còn lại một loại thấm thiết đáng thương thật đáng buồn.

Người bên cạnh thấy bọn họ đều là như thế thần thái, không khỏi tranh nhau truyền nhìn,

"Thật sự là tài tử, là một làm sách luận tốt hạt giống à, cũng không biết hần từ nơi nào học được?"

"Làm khó một cái nhà nông hài tử, không có tiền đọc sách, thân phụ nổi danh, từ nhỏ từ tư thực phía dưới nghe được một lời nửa câu, liền có thể kinh người như thế, nếu là dốc lòng dạy dỗ bồi dưỡng, nhất định Đông Hoa hát danh, vì ta Kim Khê dương danh à."

Mọi người cuối cùng nhìn về phía Sài đại quan nhân, Sài đại quan nhân lại nhìn một cái Vương gia lão gia, hai người ngẫm hiểu lẫn nhau, thoáng qua gật đầu phát tay.

Bên cạnh quán gia thẳng tiến lên phía trước, Sài đại quan nhân nói: "Đi cho Phương gia đưa một xâu tiền, để cho nhà hần con trai thứ hai Phương Trọng Vinh, đánh mình nhĩ cái lên sẽ tới trong nhà tư thực cho Lân nhĩ thư đồng a."

. . .

Bên này Phương Trọng Vinh, thì hồn nhiên không biết. Đang cùng Mã gia huynh muội hai người,

Chăm chú tại bọn họ làm ruộng sự nghiệp.

Hình cầu ngày ảnh tại Mã gia hậu viện bỏ rơi một gian trong phòng nhỏ tản ra, đồ thật sâu nhẹ nhàng, lại hướng lên lồi ra, tán tại bề tre tường vẩy, chiếu vì đỉnh phòng ốc sơ sài bên trong, hiển lộ toàn bộ tù giam không hề đen như vậy.

Từng nhóm bề tre tằm trên kệ tằm cung đều tại từng người nhân sinh đường đi tiến lên đi, mà sắp đến nơi giá lạnh, đối với chúng, đối với Mã gia như vậy tằm thường cây dâu nông, đều là một loại có chút khảo nghiệm nghiêm trọng.

Tù giam phía dưới gạch đá mở ra, có thể từng bước một đi vào phía dưới thạch trong hầm, bên trong, đều là ti mi phơi nắng khô ráo qua, rất nhiều cất giữ lá dâu.

Tuy là nuôi tằm ươm tơ kỹ thuật chính là Đại Tổng sớm đã thập phần thành thực rồi, nhưng rốt cuộc cái gọi là "Xuân tằm đến chết tia phượng quá, ", tại thu đông hoang quý trong đường đường đông cây dâu, linh hoạt trống không nhân lực, cũng gia tăng một điểm nhỏ thu vào, lại là hạng nhất còn thuộc gia đình giàu có đặc biệt kỹ thuật.

Phương Trọng Vinh một mặt tinh tế nghĩ đến biện pháp, một mặt tinh tế dò xét bên cạnh mới vừa từ tù giam đưa hần ra huynh muội hai người.

Tiểu la ly tuy là có cái không hề có văn nữ nhân vật chính khí chất danh tự —— Mã Nhị Nha, lại là thật thiên nhiên đẹp la ly, tán kéo hai cái song nha búi tóc, hồng đầu dây thừng ghim nha sao ghim lên, lá rụng tại thu trong chậm rãi tung tích, ngẫu nhiên một hai mảnh nghịch ngợm phiêu tại tiểu la ly lộn tóc. Nhất gan nhút nhát e lệ mười tuổi tiểu la ly đi theo nhà mình ca ca, ánh mắt lại vụng trộm liếc qua nhìn một cái Phương Trọng Vinh.

Còn bên cạnh vóc người thoáng qua đơn bạc, làn da ngăm đen, mắt vĩ đầu lông mày nhĩ đều mang theo một loại, cái gọi là vạn ác xã hội xưa thuần phác lao động nhân dân ôn lương cung kiếm để cho, thuần phác chất phác thần sắc mười phần tiểu đồng bọn, thì nắm muội muội bàn tay nhỏ bé, cùng nhau đứng ở nhà mình hàng rào trúc ba đẳng sau cùng Phương Trọng Vinh hơi hơi vẩy tay từ biệt.

Phương Trọng Vinh một bên tự hỏi kiếp trước đã học qua xuyên việt sáo lộ, một mặt YY lấy lần này gặp được rất nhiều nhân vật nhân vật:

Tiểu la ly Mã Nhị Nha đồng chí, dĩ nhiên là là kia cái bị ngựa tre ăn tươi cây mơ, nếu như Vi Tiểu Bảo nhà Song nhĩ đồng dạng, tương lai đi theo chính mình hiển thực nữ nhân vật chính a? Nàng vị kia ca ca tiểu đồng bọn, đại khái thì là kia cái trung thành và tận tâm cùng chính mình, một đường nghịch tập hảo huynh đệ a? Sài gia công tử tự nhiên không cần phải nói, đích thị là vị kia ghen ghét vai chính tài hoa mà các loại hãm hại nam xứng a?

Phương Trọng Vinh Tiểu ca càng nghĩ càng dừng cảm, hần quyết định khuya về nhà, nhất định phải đến hỏi một chút Phụ Mẫu đại nhân, chính mình nếu như từng là mười dặm tám hương danh chấn một thời thần đồng, kia chắc hần tất nhiên đi qua thân a? Hội bằng không sẽ có từ hôn ngành nhìn mãi quen mắt xuất hiện? Còn có, đợi ăn cơm tối, ca ca tra hỏi dựa vào mấy văn tiền, đi về phía lão đại phu lấy một bộ Trung y kinh mạch đồ vẽ vốn, nhìn xem chính mình có không có cái hai mạch Nhâm Đốc gì thiên nhiên thông suốt kỳ dị thể chất.

Tuy là hiện giờ, chính mình chỉ có thể là trước chú ý tại nghịch tiết các hạng cây dâu nông gieo trồng kỹ thuật, còn có tập trung kia kẻo tiền, phát minh thuốc lá cùng bạch tửu tiền đồ tốt nhiệm vụ, nhưng, tốt xấu là đi qua thời gian lỗ đen xuyên qua người, vạn nhất có cái cái gì chân heo quảng sáng phụ thể, thuận tiện sửa cái tiền thành cái thần gì gì đó, cũng là vô cùng tốt đó a. . .

Nghĩ như vậy, Phương Trọng Vinh không khỏi cảm giác mình một ngày kiếm tỷ bạc, vô cùng bận rộn, vì vậy trong nội tâm âm thầm chỉ vào thái dương, "Thượng bác Hạ Nam trái tây phải đông" nói nhỏ một phen, phương này mới tìm đúng phương hướng, thẳng tắp sao chép một mảnh xuyên qua đồng ruộng gần đường, hướng nhà mình phương hướng bước đi.

Đi bất quá ba năm mươi bước, chợt, không biết đã dẫm vào cái gì, một chân chường toàn bộ rơi vào một cái trong lỗ nhỏ, toàn tâm đau. Đang muốn rút chân xuất ra, lại nghe thấy kêu to một tiếng:

"Đừng động ta xà!"

Phương Trọng Vinh cúi đầu vừa nhìn, hai cái Thanh Hoa sắc cổ đại xà đã cắn chân của mình, cũng không chính là tại rồi mới trong lỗ nhỏ chui đi ra. Đây thật sự là chút xui xẻo uống nước lạnh đều phé à.

Lại lúc ngẩng đầu lên, chỉ thấy một cái không kịp thở thanh niên bé trai một thân đoản đả trang phục, mười bảy mười tám tuổi bộ dáng, dẫn theo một cái

hàng tre trúc cái sọt, hai cán thật dài cần câu, từ bên kia âm vang hữu lực đi tới, một tay đem kia hai cái xà nắm bảy tấc, thẳng tắp từ tráo trung tâm đặt vào giỏ trúc tử trong.

Phương này mới đối với Phương Trọng Vinh lão không khách khí nói: "Không có độc xà, người không có chuyện, đi nhanh đi."

Phương Trọng Vinh trên dưới dò xét một chút nên tên thiếu niên, trong nội tâm phân phối không ra nhân vật, rồi lại cảm thấy hiếu kỳ, ngăn không được hỏi: "Này xà đến bây giờ còn không ngủ đông?"

Mà thiếu niên nghe xong lời này, lại một đôi mắt trừng được chuông đồng Đại, vai thượng bởi vì rèn luyện mà to lớn cơ bắp từng mảnh từng mảnh run nhè nhẹ, tựa như cô nên muốn chột cười tiết tấu nói: "Ngủ đông cũng không phải chết đi, thời tiết trời âm lại liền tới. Dưa."

Phương Trọng Vinh nhìn một cái thiếu niên, lại ngồi xổm người xuống, mân mê cái rắm. Cỏ, tinh tế nhìn một cái dưới mặt đất thiếu niên đào hào sa hố, bùn dãn lên lỗ nhỏ chắc là rắn con kiệt tác của mình, chắc hẳn đông ẩm hề mát, rất là ẩm áp thoải mái.

Mà thiếu niên này làm, thì là tại cửa động nhẹ nhàng để đó hai cây mang tôi thuốc tê tiểu châm cùng một cái cơ quan cái chụp, cùng một chút tử gạo cốc thịt băm.

Đôi lâu rồi vừa tỉnh ngủ, còn vẽ mặt mộng bức rắn con nghe mùi vị, tự nhiên mà vậy liền chui tiến vào thiếu niên cạm bẫy.

Phương Trọng Vinh một mặt tường tận xem xét kia cơ quan, một mặt ục ục thì thầm cười nói: "Đúng vậy, lao động nhân dân vẫn là rất có trí tuệ tích."

Thiếu niên lại hồn nhiên không để ý tới hần toái toái niệm, oanh hần đi, một mặt oanh, một mặt nói: "Xú tiểu tử, đừng nghĩ nhìn lên ta cơ quan, ta chính là ta, trừ phi ngươi cho đồng bạc, bằng không thì đừng hòng bắt chước ta cơ quan, hừ."

"A, còn rất bá đạo, rất có tri thức quyền tài sản ý thức?" Phương Trọng Vinh lại vẫn nói thầm một tiếng, lại nghe bờ ruộng từ bên kia lại có mấy người, cũng là cách ăn mặc hài đồng đồng thời chạy hướng bên này, xông thẳng thiếu niên này mà đến.

"Bẩm trở về, lão Chu gia Hắc Quả Phụ cùng với lão Lý nhà Uy Vũ Tướng quân khai chiến, nhanh đi nhìn à ——"

Thiếu niên kia nghe xong, cũng không nhìn nữa Phương Trọng Vinh, thẳng tắp liền thẳng đi theo một đám tiểu đồng bọn chạy trốn mà đi. Phương Trọng Vinh vốn định lấy truy đuổi tiến lên đi một chỗ nhìn xem, làm thế nào cái chiến pháp, lại tai trái dọa tê rần, bị một cái trắng kiện đại thủ nửa xách nửa túm kéo về nhà.

"Ranh con, đã khỏi chưa hai ngày, lại đi nơi nào điên đi, xem ta hôm nay không vạch trần da của ngươi ——"

"Cha, đừng nhẹ, điểm nhẹ đi ——"

Phụ tử hai cái xử lý kéo nửa túm, nếu như đầu bò sĩ cùng ngư đồng dạng, dây dưa đi đến chính mình trong nội viện, lại nhìn thấy Sài đại quan nhân nhà vị kia quản gia, đang khiêm tốn hữu lễ ở nhà cổng môn cùng trong nhà Phương mẫu, Phương gia chị dâu cáo biệt. Ca ca Phương gia bởi vì lấy lên núi đón củi, còn chưa có trở về nhà.

Trời chiều ánh chiều tà trong, Quản gia kia đầu đội mực lam sắc bông bênh khăn, một thân mộc mạc chặt vật tay áo vải xanh áo choàng, hai cái mắt vĩ hướng trong đôi mắt hạ, tràn ngập từ thiện về.

Không đợi Phương Trọng Vinh phản ứng, Phương mẫu đã ở bên kia kêu lên, lại một lần nữa nước mắt tuôn đầy mặt, chân tình ý cắt đi lên trước, cầm chặt tay của Phương Trọng Vinh: "Con a, ngươi có sách có thể đọc, mau mau, mau tới gặp qua ngươi biểu cô nhà Nhị cữu nhà. . . Tam Cô sửa nhà. . . Cô em vợ nhà đứa con. . ."

—— người liền, gọi biểu cữu a, mắt đi người biểu cữu vì người độ sức, Sài đại quan nhân, cho người đi cho hần nhà em bé thư đồng, em bé à ——"

Ách, không sai, quả nhiên một Biểu ba nghìn dặm, không đợi Phương Trọng Vinh phản ứng kịp kia Biểu một nhà nào đó Biểu một nhà nào đó cong cong lượn quanh lượn quanh, nhà mình vị này ngậm đắng nuốt cay Từ mẫu đã khóc khóc như mưa, Phương Trọng Vinh nhìn nhìn Quản gia kia, thầm nghĩ xác thực, nếu không phải quản gia kia, sợ là tại Sài đại quan nhân kia gấu hải tử ma tráo trong, chính mình được ăn càng nhiều đau khổ.

Vì vậy, hần mang theo chủ nghĩa Mác-Lê Nin. Nhu thuận thần thái, tiến lên ôm quyền thi lễ nói: "Biểu cữu ——"

Quản gia biểu cữu đồng chí cũng hướng hần khẽ gật đầu, hỏi báo một cái đồng chí mỉm cười.

"Nhưng mà, thư đồng, làm thế nào cái thuyết pháp? Kính xin biểu cữu bảo cho biết."

Chương 3: Tuyệt Lang

Ba nghìn dặm Biểu Cữu quân gia đi rồi, phương cha Phương nương liền bắt đầu chân không chạm đất, khung chiêng gỗ trống thu xếp lên. Hàng tre trúc sách rương hòm, áp ván giường một hộp tử văn chương, một chồng có chút phiếm vàng trang giấy, nhát nhát bị như bảo bối kinh hi thu thập đến một chỗ, rất sợ không thỏa đáng.

Phương Trọng Vinh nhìn nhìn một màn này, trêu chọc so với bản tính hẳn lại cảm thấy mũi có chút mũi cay mũi.

Hết thấy hiển nhiên là cha mẹ cùng nguyên lai Trọng Vinh khát vọng đã lâu, tham mộ đã lâu. Có lẽ càng nhiều thời điểm, bốn phía hiển Thor, chưa chắc là vì mấy văn tiền mời phần thưởng, mà là mưu một cái có thể cho nhà giàu em bé thư đồng cơ hội, mưu một cái không phụ lòng thiên phú hai chữ cơ hội mà thôi.

Nhìn kia dây tay chế trúc tương phi giá sách tử thượng các loại thu thập, càng nhiều, là kỹ năng dân nuôi tầm học vấn, cũng không phải là không muốn, mà là Phương Trọng Vinh nguyên bản thân thể chủ nhân, chính là cực kỳ rõ ràng sinh hoạt sự thật người, đặt ở dưới giường văn chương, là lý tưởng khao khát, mà bày ở trên kệ kỹ thuật, là sự thật tranh thủ. Hoặc cũng bởi vậy, trong lịch sử hẳn tuy là cuối cùng như trước làm nông dân, nhưng cũng là số tuổi thọ có phần dài, cả đời bình yên người a.

Phương tẩu đi phòng bếp lò tốt cơm, Phương Trọng Vinh tất bị cha mẹ đuổi đi phòng trong tắm rửa, nói vậy là một chú ý, ngày mai quay về chính thức bái tiên sinh, có thể không thể bớt cấp bậc lễ nghĩa.

Đại cây nhãn trong thùng gỗ thanh tịnh nước, Phương Trọng Vinh lần như vậy đánh giá cẩn thận cổ thân thể này. Một cái mười ba mười bốn tuổi thiếu niên, vóc người còn không có trưởng thành, thoáng qua có chút thon gầy. Trắng nõn da nhẵn nhụi, chỉ ở ngực ở giữa để lại ra bệnh đậu mùa thì lưu lại hai cái nho nhỏ bệnh đậu mùa sẹo, vai rộng rãi bằng phẳng rộng rãi, xương quai xanh như ẩn như hiện, tứ chi cao to. Sóng nước thanh tịnh, bằng lông mày coi trọng, cất giấu một loại không hợp với niên kỷ mơ hồ phong mang.

Phương Trọng Vinh ngồi vào trong thùng tắm, nóng hồi nước ấm thân thể cực kỳ thoải mái. Hẳn Thor một hơi dài nhẹ nhõm, say sưa suy nghĩ nơi đây lịch sử.

Kim Khê chỗ Giang Nam tây đạo từ xưa cho đến hiện đại, đều là khoa cử trọng trấn, kỳ thi Đại Học Đại tỉnh, nhân tài đông đúc, cạnh tranh kịch liệt. Ngoại trừ ngẫu nhiên nạn trộm cướp, ở chỗ này, tuyệt không tây bắc biên thủy đủ loại Phong Hóa cùng mọi rợ xâm lấn quấy rối, thế cho nên bày không dưới một cái tủ sách bắt buộc dĩ tình hình. Thực là nhân tâm tư định. Vừa làm ruộng vừa đi học gia truyền.

Đại Tổng khoa cử di ghi đăng phong, cử nghiệp nghiêm khắc, Đại Nho tụ tập, thiên tử tự mình hạ chiếu làm Thor, khiến cho thiên hạ sinh dân đều biết "Trong sách tự có Hoàng Kim Ôc, trong sách tự có ngàn chung túc (hạt kê), trong sách tự có Nhan Như Ngọc", Đông Hoa hát danh, dưới bảng bắt tế, "Hình không hơn đại phu, lễ không dưới thứ người", từng cái một truyền lưu đời sau chuyện xưa, vô cùng hiển lộ rõ ràng lấy thời đại này, đọc sách không gì sánh kịp giá trị cùng tính giá so với.

Triệu Khuông Dân đồng chí chính mình thân là đường không quân phiệt hỗn chiến trung tâm đột xuất vòng vây một mai nghịch tập người thành công, đối với quân phiệt cắt cử đủ loại tai hại, tiến hành uốn cong thành thẳng, thả rằng giết lầm ba ngàn, cũng không lọt qua một cái cải cách: Trọng Văn Khinh Võ, binh tướng chia lìa, ôm phi tông quân, Binh phi chẳng phân biệt được. . . Đủ loại tránh nội loạn cải cách, đưa đến cuối cùng Đại Tổng Vương Triều cuối cùng cả đời bị rút lại phía sau mọi rợ đánh phải cùng tam tôn tử đồng dạng, nhưng là đồng dạng sáng tạo ra óng ánh văn hóa thời đại

—— không có cái nào thời đại Quân Vương có thể thần, có thể cùng Đại Tổng hôn quân nịnh thần nhóm, tại trình độ văn hóa, thư pháp hội họa, âm luật kỹ xảo, tác phẩm nghệ thuật vị thượng phân cao thấp, mặc dù Ngụy Tấn phong lưu, cũng không có thể dụng này.

Vì sao? Bởi vì Đại Tổng sĩ phu, là độc nhất vô nhị bởi vì lấy văn hóa có miễn từ kim bài một đám người:

Bọn họ không cần sợ hãi Thanh triều như vậy, toàn gia tộc bởi vì lấy ngôn ngữ vô ý, tính cả thất cô Bát di cùng nhau gặp nạn, đổ máu thành sông văn tự ngục; không cần lo lắng Minh triều như vậy phạm thượng góp lời liền trực tiếp cỡi quần đánh cái rắm. Cỗ, không chuẩn bị tốt phi ngư phục nhóm rất dễ dàng bị đương trường đánh chết đình trượng; bọn họ không cần lo âu Lưỡng Tấn Tùy Đường môn phiệt tiền cử, phải bốn phía cầu danh, không đương danh thiên hạ người vô pháp đạt được tiến giai cơ hội.

Một khi Đông Hoa Môn hát danh, vị cực nhân thần, bất quá là tiến thối mà thôi, mặc dù giám quân lâm trận bỏ chạy, quan văn cũng không đơn giản thêm tội —— đối với cử nghiệp sùng bái làm được hiếm thấy cực đoan, vui buồn lẫn lộn thời đại, có lẽ, cử nghiệp, tại người như Phương Trọng Vinh, thật là một mảnh đáng chờ mong con đường, về phần như thế nào đối phó vị tự mình kia sắp thư đồng sai thiếu gia đâu này?

Giờ cũng không đến rất khó khăn a.

Tốt xấu là người của hai thế giới, mặc dù người ở dưới mái hiên, chung quy kia thiếu gia, cũng là hải từ không phải, cả rớt và cây gãy chùy, hơi chút trù tính, tổng không đến mức bị phế. . .

Phương Trọng Vinh đang nghĩ ngợi, lại nghe được ngoài cửa tiếng người huyền áo, vì vậy vội vàng lấy ra bên cạnh cũ nát Tiểu Mộc đầu trên mặt bàn để đó khăn lau thân, nhảy ra thùng tắm, đem một thân sạch sẽ được xiêm y thay đổi, đi đến gian ngoài đến xem

Trong đám người thời gian, đứng là buổi chiều gặp phải bộ xà thiếu niên, hần như trước ăn mặc một thân chặt chẽ đoan đả áo bào, trên người còn mang theo chút vết máu loang lổ.

Chỉ thấy hần dẫn theo một cái mang cỏ dại dây thừng nội tình vải bố giấy, giao cho phượng cha Phượng nương. Phượng nương tiếp nhận kia bần vù vù mà lại mùi mang theo quá mức chua thoải mái không đành lòng hình dung giấy, nhất thời sắc mặt đại biến, đôi môi lay động, "Đại Lang à, Đại Lang của ta à _____"

Này vừa khóc, đem còn một người tại nấu lò thời gian bận việc chị dâu kinh hãi nếu như con thô cũng gặp bận rộn chạy, trước người ba đào theo chạy trốn hiển lộ càng thêm đáng nghi không thể miêu tả, một sát na kia, để cho Phượng Trọng Vinh lại có một loại nên vì Đại Tổng nữ tử thiết kế nội y xúc động.

Nhưng mà, đối với ca ca cảnh ngộ lo lắng rất nhanh tách ra hần không xứng đáng giác quan xúc động, trong lòng của hần đồng dạng cảm thấy lo nghĩ lo lắng, lắng lắng nghe bộ xà thiếu niên nói.

"Chạng vạng tối thời điểm, lão Chu gia Hắc Quả Phụ cùng lão Lý nhà Uy Vũ Tướng quân hai con tốt con đế con đế, ước hẹn đầu một hồi, chúng ta đều nhìn, vừa vận Phượng Đại Ca đón củi trở về, liền nói qua cùng đi _____"

"Hần lại đi quan nhào? nghịch tử!" Không đợi thiếu niên nói xong, phượng cha đã thờ hỏn hển, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói.

Phượng Trọng Vinh lần nữa kết hợp lịch sử bối cảnh cùng trên dưới văn, hiểu tình hình, đại ca đích thị là cùng người đánh bạc tiền, nhìn hai con con đế con đế thế nào chỉ sẽ thắng. Cái gọi là Thịnh Đường phú Tổng, người Tổng tốt đánh bạc, toàn dân đều đánh bạc, quan nhào này việc công việc, ngược lại cũng không kỳ lạ.

Bên cạnh Phượng tẩu tiến lên khuyên giải, lại hướng kia bộ xà thiếu niên nói: "Hần thiếu nợ các người ít nhiều? Nô Nô còn có chút đồ cưới, hoặc là có thể thoả qua bồi thường toàn bộ một ít, các người còn có biên lai mượn đồ?"

Thiếu niên kia thấy thế, vẻ mặt thương cảm nói: "Phượng gia chị dâu sao lại nói như vậy, Phượng Đại Ca cũng không có thiếu nợ chúng ta cái gì tiền, hần lúc ấy chỉ là đem đánh hảo xe kia củi áp làm tiền vốn thua trận, lại lo lắng mùa đông mất thấy đã đến, cộng thêm cũng sợ trong nhà trách cứ, nhìn sắc trời còn sáng, lại lần nữa trở về đón củi mà thôi."

"Như thế, chẳng lẽ là ca ca ta trong núi gặp phải nguy hiểm?" Phượng Trọng Vinh cũng không khỏi lo lắng, xen vào một câu nói.

"Cha ta khi đó lo lắng trời chiều rồi, cộng thêm nhà mình cũng có thể đi đánh chút sài, đã nói cùng Phượng Đại Ca cùng đi, nhưng rồi mới, phụ thân bị thương bị xe kéo trở về, còn cầm này giấy, để ta đến đây nơi này, tìm Phượng gia bá bá thăm thăm cùng nhau cộng lại, thấy thế nào mọi người cùng nhau lên núi đi tìm tìm người."

"Này làm sao nói, là gặp mãnh thú, vẫn là kẻ trộm? Thôn trưởng bên kia, còn có người cho thư từ đây?" Phượng Trọng Vinh nói.

Bộ xà thiếu niên thoả qua rừ xuống đầu, lại lắc đầu: "Phụ thân dặn dò kia vài câu, liền ngắt đi, mẹ đuổi tiểu đệ đi tìm đại phụ, để cho ta tới nơi này thông cái tin tức, nghĩ đến đại phụ nhìn tổn thương, hoặc là đợi phụ thân tỉnh lại, tài năng biết."

Phượng Trọng Vinh suy nghĩ một chút, chuyển hướng cha mẹ nói: "Như thế, không bằng lao phụ thân đi đến bộ xà ông nhà xem tình hình, ta cùng với _____" hần nhìn hướng bộ xà thiếu niên, thiếu niên hiểu ý, bổ sung một câu "Ta là Trần bảy _____"

Phượng Trọng Vinh gật đầu, nói ". Ta cùng với Trần Thất huynh đệ cái này đi tìm thôn trưởng, tìm ít nhân thủ bó đuốc, đến hậu sơn nhìn xem, có thể hay không tìm được ca ca tung tích."

...

Hoàng hôn bốn hợp, bắt đầu mùa đông gió lạnh khắc nghiệt vô cùng, thôn cửa lâu "Cửu Mục thế đệ", "Phái diễn phổ điền" đợi thạch bảng hiệu nhất nhất tại trong sương mù mờ hồ đi qua, phiên đá đường phố, vượt qua dù có tự. Mơ hồ sương ý cá đường, copy hun khói trang núi xanh, thôn trước Tiểu Khê róc rách không tiếng động, cô miếu nghiêng phòng giếng cổ huệ tuyến.

Một đoàn người đốt lóm đa lóm đóm bó đuốc, qua đủ cãng nước sông năm đôn cầu đá, dựa vào quy củ, lên núi trước, đã lạy trụ cầu thượng trấn kiêu thụy thú. Phượng này mới lẫn nhau chiếu ứng, một cước sâu, một cước tiễn hướng trong núi bước đi.

Gió núi rét lạnh, Phượng Trọng Vinh không khỏi cảm thấy toàn bộ thân thể lạnh lẽo, chỉ phải ra sức chạy trốn tìm kiếm, một bên Trần bảy mất lệ nhìn một cái hần, cảm thấy gia hỏa này tựa hồ thay đổi cá nhân tựa như, thẳng thêm vào một loại làm cho người ta tín trang phục đại nhân khí tức.

Bên cạnh nước suối từ hơn mười trượng cao bên cạnh trong động nghiêng ra, xuôi theo dưới vách đá chảy nước, khám phi châu tung tóe, toái hoa rực rỡ, nếu như trung tâm Dạ Tinh thần.

"Đó là cái gì?" Phượng Trọng Vinh chợt nhẹ nhàng tại Trần bảy bên tai trầm ngâm một câu.

Trần bảy nghe vậy hướng trong động nhìn lại, chỉ cảm thấy đại động sông rộng rãi, trong động u hời, một cổ khắc nghiệt hàn ý cùng băng lãnh lạnh thấu xương. Kia lạnh thấu xương bên trong hình như có đom đóm bộ dáng Quỷ Hỏa, như ẩn như hiện, mắt như minh, ý rành quá mức, giống như là có sinh mạng dấu hiệu tồn tại.

Hắn nhìn xuống nội tâm một chút bất an, mang theo nhiều thế hệ bộ xà người lớn mật, cử nhất cử bỏ đuốc, đối với Phương Trọng Vĩnh nói: "Vô sự, có bỏ đuốc đâu, nếu như là dã thú, hội dọa chạy, chúng ta đi nhìn xem, có lẽ người đại ca đang ở đó biên, cũng nói bất định."

Phương Trọng Vĩnh trong nội tâm âm áp, tay lạnh như băng cầm chặt Trần bảy tay, như trước rất sợ kinh sợ gặp cái gì giống như dã thú, cẩn thận từng li từng tí nói: "Tốt. "

"Tay người tốt ẩm ướt, " Trần bảy ghét bỏ rút qua tay xoa xoa, lại đem trong tay kia bỏ đuốc đưa cho Phương Trọng Vĩnh, Đại không liệt liệt nói: "Như vậy thời tiết, người cũng không có mặc kiện chắn gió xiêm y, trên tay vừa ướt lại lạnh. Ủ, người giờ bỏ đuốc a, thuận tiện cũng ẩm áp, tỉ mỉ, đừng đem hỏa dã diệt."

Nói qua, hai người lẫn nhau dặt dứ lấy, một chút đi vào kia cự trong động.

Trăm mét đỉnh động ở trong, vô số thạch nhũ ngược lại rủ xuống, hoặc bởi vì trong động có từng trận gió mát hướng ra phía ngoài quét, lâm ban đầu bức, một vòng bơi vui mừng mặt trời khô bích tảo loại hướng mặt trời sinh trưởng, sinh vật Karst quy luật tự nhiên trước mặt, chỗ động khẩu thăm thực vật dung nham đều hiện lên nhếch lên hình dáng về phía trước, nếu như cự rằng lâm môn.

Một vách tường liên tiếp đỉnh ngọn nguồn mảnh lớn thạch chậm, từng đầu nếp uốn, từng sợi tia lưu, như rồng nước miếng nhả tích(giọt) trên vách đá, lại hướng vào phía trong chạy, càng u ám, lại cũng thừa dịp được kia lốm đốm lốm đốm đem ánh sáng, càng tươi sáng rõ nét làm cho người ta sợ hãi.

Càng ngày càng gần, bên hông một đoạn nước sông sườn lưu, hơi hơi toát ra nhiệt khí, trong đó có du ngư vắng lại, Đại này chống đỡ chính là trong động nước ôn tuyền, mới có thể để cho bọn cá giờ này khắc này như trước vui mừng a. Băng lãnh khí tức dần dần giảm xuống tản đi, Phương Trọng Vĩnh không khỏi nghĩ, này thật là một cái đông ẩm hề mát nơi tốt à.

Nhưng mà, trong một sát na, cảm lấy hắc cánh tay kia Trần bảy tay đột nhiên co rút nhanh, trở nên cứng ngắt, cùng lúc đó, một đôi màu xanh yếu ớt con mắt, bỗng nhiên tại bọn họ rõ ràng trong tầm mắt, sáng ngời có thần nhìn qua.

Ách. . . Ngạo tào, sừng này dài tứ chi, tiêm hình đầu ngạc, mặt dài đột mũi, lập vành tai vĩ, mục quang như chùy, kết thúc như đao, một cái lớn hơn Cầu không có bao nhiêu, giống lại cực kỳ buru hăn, quanh thân ngân bạch, phát ra hung ngạo chói mắt lực chấn nhiếp ——

Tuyệt Lang!

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Vai chính quang sáng

Tuyệt này thân sói vật liệu cũng không cao lớn, hiển nhiên là cái MM, nghiêng đầu trừng mắt bộ dáng của bọn hắn, lại có một loại không nói ra được mạnh nha điểm thẳng gãy Phương Trọng Vĩnh tâm.

Nhưng cũng đúng, phía sau nàng, còn có một cái càng lớn sói xám, bị sau lưng hơn mười đàn sói vây quanh, to như báo đốm, trọn vẹn so với ở kiếp trước tại trong vườn thú nhìn thấy sói trắng kiện cao lớn gấp đôi, mục quang như cái dùi đồng dạng, suu suu bắn ra hàn quang. Hắn đứng vững, trước ngực cùng phân bụng mảnh lớn mảnh lớn lông trắng, chột, hắn chấp tay eo chen chân vào, thư giãn một tí, mà, nếu như Phương Trọng Vĩnh kiếp trước nuôi dưỡng kia hai cấp Vương Tài đồng dạng, ngựa đầu hướng lên trời, bắt đầu hét dài, "À ô —— "

"À ô —— " "À ô —— " "À ô —— "

Phía sau hắn đàn sói liên tiếp bắt đầu cùng nhau gào hét, bên cạnh Trần Thất sớm đã mặt không còn chút máu.

Tại đàn sói tiếng kêu hưng phấn, hai cái rơi vào ổ sói bộ dáng bắt đầu rồi khăn trương giao lưu.

"Này phía sau núi lúc nào có sói đó a? Lúc trước đồn cũi đánh rắn, chưa từng gặp qua à —— " Trần Thất run rẩy lắm điều hỏi một câu Phương Trọng Vĩnh, cảm lấy tay của hắn bóp chặt hơn, thẳng phát ra kéo kẹt kéo kẹt động tĩnh.

"Xem ra, kia Tuyệt Lang đằng sau là Lang Vương, Lang Vương đi tới chỗ nào, sẽ kèm theo vai chính quang sáng hấp dẫn đàn sói đi theo ở đâu." Phương Trọng Vĩnh trong nội tâm tuy là cũng rất sợ hãi, cũng không biết sao, lòng của hắn vậy mà khăn trương không lên, cũng không biết có phải hay không là thần kinh đã bị dọa ngu ngốc, còn là bởi vì kia Lang Vương cùng mình năm đó sùng vật hai cấp hiệu quả như nhau bại lại hình dáng.

"Cái gì là vai chính quang sáng?" Trần Thất nghe Phương Trọng Vĩnh thanh âm bình tĩnh không có sóng, trong nội tâm cũng nhiều một chút yên ổn, vẫn thì

thào dò hỏi.

"... Cái này, ... Tựa như kia con đại hôi lang, bong bóng tối mỷ lệ Tuyết Lang MM, sau lưng sói đều đi theo hấn được nhiều người ủng hộ, đây là vai chính quảng sáng. ..."

"... Được rồi, ... Thế nhưng là, vậy, chúng ta làm sao bây giờ?"

Còn không đợi Phương Trọng Vinh trả lời, kia sói xám dĩ nhiên mang theo không hiểu hưng phấn, lách nhanh như chớp xu thế, xoạch một tiếng chạy đến Phương Trọng Vinh cùng Trần Thất trước người.

Trần Thất thấy thế kinh hãi, bần rộn đáp lên trên cánh tay tôi mê. Thuốc cung nó, bóp tay áo cài lên cơ quan, suu suu lóe ngân bạch hào quang ngăn cản bỏ như mây xuất khiếu nhanh chóng bắn xuyên qua.

Sói xám lại không thèm để ý chút nào, nhẹ nhàng linh hoạt lảng không một cái lộn ngược ra sau, hiện lên tên ngắn, lại như là ủy khuất tựa như hưng phấn "À ô ——" một tiếng.

Sau lưng đàn sói lần nữa đi theo trợ uy đồng dạng, vận sức chờ phát động, "À ô ——" núi thờ biến động.

Bên cạnh Tuyết Lang MM hai cái mắt xanh trong phát ra Oánh Oánh sùng bái ngôi sao mắt, xấu hổ mang tao nhìn nhìn nhào lộn rơi xuống đất sói xám, thân mật tiến lên phía trước, đem đầu tại hấn hùng tráng lồng ngực thượng đi từ từ, liếm liếm, hai cái sói ngay trước Phương Trọng Vinh cùng Trần Thất hai cái Độc thân mật, rắc khắp nơi một sóng vội vàng không kịp chuẩn bị thức ăn cho chó, ân ái thanh tú về mặt.

Phương Trọng Vinh ngăn chặn tay của Trần Thất, "Không muốn hành động thiếu suy nghĩ, địch đồng ta ít à, thân "

"... Vậy, đứng bất động, bị ăn sạch? ... " Trần Thất hai mắt tròn lên nhìn nhìn Phương Trọng Vinh, lập tức lại hừ một tiếng nói: "Vẫn là thần đồng lão Phương ngươi cho bọn sói này thượng một nhà không ăn thịt người khóa?"

"Vậy ngươi muốn dù thế nào, liều mạng chạy trốn, khiến cho một thân hôi chua bị đuổi giết, sau đó chính mình vì chính mình thay muối?"

"... Ách. ..."

Hai người mắt to trừng đôi mắt nhỏ, lập tức đều ngậm miệng, ngầm hiểu lẫn nhau đánh tại chỗ cũ, từng người vẫn không nhúc nhích.

Sói xám lần nữa hướng bọn họ tới gần, hai con mắt trong bốc lên Quỷ Hỏa, lại mang một tia không hiểu hưng phấn cùng vui sướng.

Hấn thẳng tắp đi về hướng Phương Trọng Vinh, không ngừng vây quanh hấn người tới người lui, đón lấy, càng thêm hưng phấn dựng thẳng lên thân thể, ngửa đầu lượn vòng, lập tức hai chân đạp một cái, thẳng tắp đem Trần Thất đá bay một bên, sau đó đem Phương Trọng Vinh toàn bộ té nhào xuống đất.

Trần Thất nắm thật chắc cung nó cơ quan, lại thủ chương hình như có thiên quân nặng đồng dạng, không được động dấy.

Nhưng mà, kia sói xám chỉ là đem Phương Trọng Vinh từ đầu đến chân một tia không sót liếm lấy một bên, dùng hấn trắng nồn thêm thường đầu lưỡi, nếu như cho sắp nướng đồ ăn thượng liệu đồng dạng, chính tề đem nước miếng tí mĩ bôi lên Phương Trọng Vinh toàn thân.

Lập tức,

Hấn đem toàn thân nằm sấp ở trên người Phương Trọng Vinh, nếu như tìm được thất lạc đã lâu thân nhân đồng dạng, đem to lớn đầu như hải tử đồng dạng bụ lên Phương Trọng Vinh bộ ngực, cọ qua cọ lại, lo lắng cùng chờ đợi Phương Trọng Vinh đáp lại.

Một loại cảm giác quen thuộc chảy xuôi biên Phương Trọng Vinh toàn thân.

"Vượng Tài?" Phương Trọng Vinh nghi hoặc lăm bằm.

"À ô ——" sói xám càng thêm nóng liệt cọ cái đầu, đem đầu chống đỡ đến Phương Trọng Vinh trong tay.

"Vượng Tài ——" Phương Trọng Vinh lấy tay sờ sờ sói xám đầu, lập tức lại có chút roi lệ xúc động, lăm bằm nói: "Ngươi cũng tới à, thật tốt quá, Vượng Tài ——"

"À ô ——, à ô ——" sói xám đem thân thể chặt chẽ tựa sát Phương Trọng Vinh, lại một lần nữa nhẹ giọng hừ hừ lách.

"Ngươi tới nơi này là vì tới gần ta sao? Ngươi nghĩ ta sao?" Phương Trọng Vinh đem miệng để sát vào sói xám lỗ tai, đứng thẳng lỗ tai trong khoảnh khắc mềm mại rù xuống, sói xám nhìn xem Phương Trọng Vinh, lại liếm liếm hấn, "À ô ——" "À ô ——" lăm nũng.

"Được rồi, để ta đứng lên đi, ngươi nhanh áp chết ta Vượng Tài, ngươi biến thành sói, thân thể nặng nề." Phương Trọng Vinh như trước cùng Vượng Tài thì thầm nói.

Sói xám có chút lưu luyến càng lăm đầu tại Phương Trọng Vinh trên mặt cọ lấy liếm láp, hồi lâu, mới lưu luyến từ trên người Phương Trọng Vinh, lại ngậm Phương Trọng Vinh áo bào, đưa hấn xách lên.

Sau lưng Tuyết Lang MM cảnh giác trong ánh mắt có một tia ghen khó chịu.

Bên cạnh Trần Thất thì thôi nhưng nhìn ngầy người, miệng càng Trương Càng Đại.

Đội Phương Trọng Vĩnh đứng dậy đứng vững, sói xám vẫn gục xuống, ghé vào Phương Trọng Vĩnh bên chân, nhìn xem sau lưng đàn sói, lần nữa "NGAO...OOO ——"

Chắc hẳn nội tâm đùa giỡn là, đây là ta lão đại, nhanh, theo ta một chỗ cứng bái à.

Đàn sói "NGAO...OOO ——" âm thanh lần nữa liên tiếp.

Đón lấy, Vương Tài lại chạy đến mỹ lệ Tuyết Lang MM bên cạnh, cõ một cõ nàng, lại tựa hồ thì thầm đồng dạng, nửa ngâm trong mồm nữa, đem Tuyết Lang MM dẫn tới Phương Trọng Vĩnh trước người, đem Phương Trọng Vĩnh áo bảo kéo một phát, đem Tuyết Lang MM chấp tay đến Phương Trọng Vĩnh bên người.

Tuyết Lang MM ánh mắt dĩ nhiên nhu hòa rất nhiều, mang theo một loại thiếu nữ mới gặp gỡ tương lai cha mẹ chồng tựa như thẹn thùng.

Phương Trọng Vĩnh lấy tay kiểm tra Tuyết Lang MM đầu, lập tức đá một cước sói xám, nói: "Xú tiểu tử, mới đến bao lâu, liền câu dẫn xinh đẹp như vậy vợ, về sau, cần phải hảo hảo đối xử mọi người nhà à."

Khó có thể hình dung hưng phấn cùng vui sướng tràn đầy tại Phương Trọng Vĩnh trong lòng, một loại nhiều năm nuôi dưỡng heo rốt cục chấp tay đến Bạch Thái (cải trắng). Chắc chắn, vẫn là như vậy hảo hảo một khóa tốt củ cải trắng, thấy thế nào như thế nào tuần Tuyết Lang à.

Vương Tài cũng tự hào một mặt gào thét, một mặt vòng quanh Phương Trọng Vĩnh nhảy.

Phương Trọng Vĩnh nâng dậy bên cạnh Trần Thất thời điểm, Trần Thất cái cảm dĩ nhiên muốn rơi trên mặt đất.

Phương Trọng Vĩnh lại không không cùng hắn giải thích cái gì, hắn chỉ vào Trần Thất đối với sói xám nói: "Đây là bằng hữu của ta. Người cùng ngựa của người từ nhóm đã nói, không nên thương tổn hắn ah."

Sói xám Vương Tài nhu thuận "NGAO...OOO ——" lấy bày ra mình bạch.

Phương Trọng Vĩnh yên lặng đầu của hắn, lập tức lại nghĩ tới ca ca sự tình, vì vậy vợ vàng đem mang theo kia ca ca giày đưa cho Vương Tài, vuốt đầu của hắn nói: "Có thể giúp ta tìm người sao, đây là giày của hắn."

Sói xám tham lam mồm vào trong chốc lát kia giây, lập tức hướng Phương Trọng Vĩnh "À ô —— NGAO...OOO ô ——", lại hướng đàn sói "NGAO...OOO" một tiếng.

Tuyết Lang chỉ huy đàn sói, từng con một đến đây đem kia thời giày nghe thấy một bên. Lập tức Vương Tài ra lệnh một tiếng, đàn sói từng người xuất phát, ngay ngắn trật tự.

Phương Trọng Vĩnh thì rất xin lỗi đối với Vương Tài nói: "Đáng tiếc trên tay không có thức ăn cho chó ban thưởng người, như vậy đi, cho người bắt chút con cá ăn, được chứ?"

Sói xám liếm liếm tay của Phương Trọng Vĩnh, không sao cả lại hạnh phúc gục xuống.

Phương Trọng Vĩnh nghiêng liếc một cái bên cạnh Trần Thất nói: "Làm phiền huynh đệ, tại đây nước ôn tuyền trong, bắt điểm con cá, ta cho huynh đệ của ta, sấy [nướng] một chút đồ ăn vặt."

Trần Thất chết lặng gật đầu, tự đi bắt con cá.

Phương Trọng Vĩnh thì mang theo sói xám đi ngoài động nhặt chút bó củi, trở lại trong động, dựng lên củi lửa, dùng bó đuốc Thiêu đốt, lại đem Trần Thất bắt tới được con cá xử lý sạch sẽ, chuỗi tại củi lửa.

Mới lạ con cá hiện ra mùi thơm, xì xì bốc hơi nóng.

Phương Trọng Vĩnh một mặt cho Vương Tài sấy [nướng] Tiểu Ngư Nhi, một mặt đối với hắn nói: "Lần sau ta lại đến, cho người cùng người đồng bọn mang nồi nấu, các người còn có thể cá nướng súp uống, được không."

Sói xám dùng bóng nhảy miệng liếm liếm Phương Trọng Vĩnh.

Bên cạnh Trần Thất có chút hâm mộ bộ dáng, nhưng như cũ không dám tiến lên sờ kia bị Phương Trọng Vĩnh xưng là "Vương Tài" Lang Vương.

Một mực hoa râm sói con, chợt bồn tập đi vào, đối với Vương Tài "À ô, à ô ——" hai tiếng.

Vương Tài lập tức đi theo hắn, Phương Trọng Vĩnh cùng Trần Thất thì theo ở phía sau, một đường theo hắn, đi tới một chỗ bên bờ vực.

Vương Tài hướng phía dưới nghe, lại nghe, lập tức đối với Phương Trọng Vĩnh "NGAO...OOO —— NGAO...OOO ——" kêu.

Mượn bó đuốc ánh sáng nhạt, Phương Trọng Vĩnh rút cuộc tìm được, đang giắt ở một khóa tướng mạo sửa rãnh rồi cái cổ xiêu vẹo cây tùng, thân ảnh quen thuộc.

"Đại ca ——, đại ca ——" hần cao giọng kêu, hướng phía dưới xác nhận lấy.

Thật lâu, phá vỡ sáng sớm yên tĩnh, một tiếng hơi yếu đáp lại: "Là? Nhị Lang sao?"

"Đại ca, là ta, ta cùng Trần Thất huynh đệ tới cứu ngươi, ngươi chớ đề động, chúng ta cái này nghĩ biện pháp hạ xuống cứu ngươi —— "

Phương Trọng Vĩnh một mặt nói qua, một mặt quan sát bốn phía nhánh dây thực vật.

Bởi vì lấy tiết thiên gần với mùa đông, trên sườn núi thảm thực vật khô héo tàn héo, đen lồi lồi Thạch Đầu càng hiển lộ thẳng đứng ngàn mét, gần đây tìm kiếm có thể thừa trọng cứng cỏi nhánh dây mười phần khó khăn.

Phương Trọng Vĩnh lại nhìn một cái Trần Thất, lập tức nói: "Trần Thất huynh đệ, còn phải làm phiền ngươi đi một chuyến, đi cùng nhau ra ngoài tìm kiếm hương đảng nhóm chỗ đó báo cái tin, lĩnh mọi người tập trung có thể dùng dây thừng, tốt thuận tiện hạ xuống cứu ngươi."

Trần Thất nhìn một cái phía dưới, lại nhìn một cái bên cạnh hai cái sói. đã đáp ứng một câu tốt, liền xoay người mà đi.

Phương Trọng Vĩnh cúi người xuống, kiểm tra Vượng Tài đầu, còn nói thêm: "Vượng Tài, các ngươi còn có cái khác cư trú chỗ sao?"

Vượng Tài "NGAO...OOO ——" một tiếng, lấy bày ra khẳng định.

"Vây tốt." Phương Trọng Vĩnh gật gật đầu, lại đem đầu tựa ở Vượng Tài trên đầu, lưu luyến không rời nói: "Trong chốc lát người đến, nhìn thấy các ngươi, khó bảo toàn không nhiều lắm chút phiền toái hiểu lầm. Ngươi mà lại mang theo ngựa của ngươi từ nhóm chuyển dời đến cái khác trong huyết động vài ngày, đối đãi ta không làm gì, sẽ tới nhìn ngươi. Được chứ? Nghe lời —— "

Vượng Tài hai mắt có chút nước mắt lưng tròng, nhưng vẫn là liếm liếm tay, lập tức mang theo một con khác sói con, cùng nhau hướng tây chạy cách mà đi, một mặt chạy, một mặt phát ra tín hiệu đồng dạng tiếng kêu "À ô —— "

Đầy khắp núi đồi, thân hồn nát thần tính, mà Phương Trọng Vĩnh giờ bó đuốc, một người đứng ở bên bờ vực thân ảnh, hiển lộ vô cùng ung dung cùng tự tin.

Hắn không còn là một người.

Cứ việc, hắn không nghe được kẻ xuyên việt sáo lộ trung tâm hệ thống kêu gọi, bàn tay vàng chi thị, không có sinh ra tại phú quý người ta, trước mắt mới chỉ, cũng không có bất kỳ thân thể tu luyện gien nổi bật, nhưng mà, hắn không còn là một người.

Chạy tới tập kết hương đảng Trần Thất, thì thay đổi ngày xưa ngạo kiều tính cách, vẻ mặt (sì hán-hentai) dạng, ngốc manh nha hướng hương đảng nhóm nhiều lần kẻ rõ tới nay kỳ ngộ, thẳng đến tất cả mọi người về mặt bất đắc dĩ hần giả tưởng ý nghĩ, hắn mới nghĩ đến chuyện đứng đắn, nói đến dĩ nhiên tìm đến Phương gia đại ca, thỉnh mọi người tập kết hỗ trợ, một chỗ chuyển cứu người.

Trần Thất trong nội tâm từ đó ung dung, kia Phương Trọng Vĩnh không chỉ là cái thần đồng, e rằng còn là một Thần Tiên, biết chút pháp thuật.

Hắn bộ xà nhiều năm, tất nhiên là biết dã thú trời sinh thú tính hung tàn, nhưng Trần Thất này, cũng không biết như thế nào để cho Lang Vương đối với hắn cúi đầu nghe theo, có thể thấy tuyệt không phải phạm nhân à ——

Nghĩ tới đây, Trần Thất cảm thấy ung dung, cam tâm tiểu đệ, hào hảo đi theo Phương ca lăn lộn, lăn lộn được một chiêu nửa thức chế phục dã thú pháp thuật, cũng liền không đến mức đại đại làm này cực kỳ nguy hiểm bộ bò trở thành.

Tia nắng ban mai ánh sáng nhạt, hương đảng một đoàn người giờ minh minh diệt diệt, lốm đốm bó đuốc, hướng về bên bờ vực, gia tốc bước đi.

Cách hơi mỏng sương mù Kim Khê, dưới chân núi phát ra ôn nhuận tầng sáng có tư thế.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cúi Mực Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Tuyệt địa cứu viện

Phương Trọng Vĩnh hướng hương đăng trung tâm một vị thợ săn cùng một vị mộc Tượng Sư phó muốn thỏa đáng dây thừng, dựa vào kiếp trước bên ngoài sinh tồn huấn luyện kỷ ức, trên sợi dây đánh tốt chữ bát (八) kết, dây thừng cuối cùng chữ bát (八) kết trở tay sau lưng, lại thêm hai cái trở tay ngư nhân kết, chọn xong khối lớn trên có nhô lên Thạch Đầu, tình thế cố định neo điểm.

Trở tay quay về kéo một bả, lại rất sợ không ổn thấp, lại tuyển một tảng đá lớn, đánh lên song ngư nhân kết, hai cái neo điểm dây thừng cùng nhau kéo tốt, hợp tác một chỗ, sau đó lại kéo hai cái ô-sin tác cùng đập đập kết.

Kia hai cái góc đối khiến kéo lên neo, dường như lỗi lập hai ngọn núi, mang theo một loại manh nha ti tiện khí tức, Phương Trọng Vĩnh lôi kéo, lại lôi kéo, "Đúng vậy, rất rắn chắc." Hần hải lòng nói.

Đang lúc hần chuẩn bị đối với thân thể của mình tiến hành cố định, lại nghe được vội vã thanh âm quen thuộc, từ Thần Quang (nắng sớm) trung tâm lao tới.

Phương cha tràn đầy nếp nhăn cùng gian nan vất vả mặt, kéo lấy thật dài cuồng hống hô: "Nhị Lang à —— "

Phương Trọng Vĩnh thoáng qua nhú mảy, nhìn một cái vách núi trên vách đá treo, nếu như thịt người làm tiêu tụy đại ca. Lại nhìn một cái phụ thân, thờ dài, hỏi: "Làm sao vậy? Cha, sao người lại tới đây?"

Phương cha thờ hồng học một mặt thờ gấp, một mặt đem Phương Trọng Vĩnh kéo xuống một bên, tựa như không muốn để cho vách đá phía dưới con trai của Đại nghe xong khổ sở tựa như, nói khẽ: "Nhị Lang, để cho cha đi xuống đi, người mau trở về, thư đồng cơ hội tới được khó khăn, mẹ người dặn đi dặn lại, chuyện nơi đây, ta nghe ban đêm trở về thông tin tức nhị cầu tử nói, ta tới xử lý, người chớ để tưởng nhớ, à "

Phương Trọng Vĩnh thoáng qua suy nghĩ, nắm chặt lại phương cha tay, ngu ngơ cười nói: "Vẫn là ta đi a, hải nhi thoáng qua biết chút ít leo núi kỹ xảo, chuyện này hải nhi xử lý tốt. Huống hồ, quê nhà hương thân, tất cả mọi người là thông lên tin tức.

Việc này, chỉ phải làm phiền phụ thân trở về để cho mẫu thân sai người chuẩn bị một chút vị Biểu Cửu gia quản gia, cho Sài đại quan nhân chỗ đó nói rõ tình hình. Bằng không thì, vứt bỏ còn tại nguy cơ trung tâm đại ca, vì đọc điểm này tử thư, kia chẳng lẽ không phải trong ngoài không đồng nhất, không đọc cũng thế sao?"

Này nói chuyện nói thoáng qua có chút dài, phương cha đầu đi lòng vòng, suy nghĩ suy nghĩ, tốt hồi lâu mới nói: "Tuy là lý, đến cùng, cha lo lắng à ——, cái gì là leo núi "

Phương Trọng Vĩnh lại chỉ là ôm lấy lão ba hai vai, nói: "Yên tâm đi. Cha. Không có chuyện gì đâu. Ngài về trước đi giúp ta chuẩn bị tốt thư đồng bên kia. Tuy là sự tình nhất định cũng là hội truyền vào Sài đại quan nhân trong nhà, nhưng chính chúng ta đi sớm xin lỗi xin nghỉ là một lễ, ngài nói, có phải hay không?"

Phương cha trong ánh mắt ngậm lấy một tia vui mừng, lại hàm một tia không muốn bỏ, những cái này phức tạp tâm tình, khiến cho cái kia có chút đục ngầu trong ánh mắt, sương mù đàng đàng. Nhưng vẫn là theo lời của con, cái này trở về nhà đi làm.

Phương Trọng Vĩnh lần nữa đi qua thời điểm, lại trông thấy Trần Thất đã đem chính mình trói gô trói tại dây thừng, chuẩn bị hạ xuống cứu người.

Một mặt có chút cảm động, một mặt lại cảm thấy cái kia bánh chưng tựa như tạo hình tương đối trên chọc so với. Phương Trọng Vĩnh một mặt đi qua, một mặt nói: "Trần Thất huynh đệ, như vậy trói lại, hạ xuống ngược lại mất linh liên, để ta đánh đi. Đây là ta đại ca, cứu hắn là ta Phương Trọng Vĩnh nên sự tình, có thể nào để cho người làm thay?"

Trên mặt của Trần Thất, lại hiện ra một tia then thùng thần sắc.

Phương Trọng Vĩnh lại cũng không thèm để ý kia thần sắc hàm nghĩa, vỗ vỗ bờ vai của hắn, cởi xuống trên người Trần Thất dây thừng, đem nó đủ eo cổ định ở trên người mình:

Điểm giữa cố định tại bờ móng, hai đầu trước người giao nhau, lại tại giao nhau địa phương đánh một cái trở tay kết, đón lấy, do trước hướng về sau đem dây thừng từ giữa hai chân xuyên qua, đánh tiếp một cái nút buộc, đem dây thừng hai đầu kéo đến trước mặt, giao nhau, cuối cùng, đem dây thừng kéo đến phanh lại tay khác một bên, đánh tiếp một cái bốn phương kết.

Một ít liệt động tác hoàn thành nước chảy mây trôi, tiêu chuẩn bên ngoài "Chỗ ngồi" dạng an toàn kết.

"Hoàn mỹ." Phương Trọng Vĩnh hai tay học Vương tổ lam cùng sao Kim nhật chỉ hướng, bày ra đối ứng hoàn mỹ po E.

Bên cạnh Trần Thất chỉ cảm thấy từng đợt thành cát tư thác nước mờ mờ.

Phương Trọng Vĩnh kéo dây thừng, đem bên kia giao cho Trần Thất cùng mấy vị hương đăng, dạy cho bọn họ phương pháp cùng dùng sức, sau đó xuôi theo dây thừng chậm rãi trượt,

Thân thể cùng thân núi mặt ngoài lấy 45 độ góc thò ra, hai chân tách ra cùng vai cùng rộng,

Tươi đẹp ánh sáng mặt trời chậm rãi rắc khắp nơi kim sắc màn, sáng sớm dãy núi so với kiếp trước thời gian bất kỳ một lần bên ngoài tự nghiệm thấy trung tâm tráng lệ Hà Sơn, càng thêm thiên nhiên cùng uyển chuyển.

Cúi đầu nhìn lại, dốc đứng treo vách tường kích thích nam tính mạo hiểm nhiều mong án bài tiết, chân núi hạ có cạnh có góc thạch đá sỏi cùng lòng loét tán

tán bụi đất đỏ bùn, mặt phía nam chân núi dài khắp rậm rạp từng lâm cùng hoa thụ, thành trong dốc đứng, nguy nhai đứng vững.

Từng bước một đi đến bên cạnh đại ca, Phương Trọng Vinh hướng lên đánh ra một tiếng huyết sáo, phía trên nhất thời lại bỏ xuống một sợi dây thừng.

Phương Trọng Vinh đem cái kia dây thừng đồng dạng tiến hành an toàn cố định, dựa vào thân cây, tinh tế cột chắc đại ca, đánh tiếp một tiếng huyết sáo, hần kéo lấy đại ca, phía trên hương đăng nhóm đồng thời dùng sức, đón kim sắc dương quang đầy theo sơn cốc thời điểm, hai người cũng bị mang lên mặt đất.

Hương đăng nhóm một hồi hoan hô.

"Hảo tiểu tử, thật sự có tài, nhìn không ra à." Trần Thất ở một bên nhìn chăm chăm Phương Trọng Vinh trên tay "Bảo bối", nửa thật nửa giả cười nói.

Nguyên lai Phương Trọng Vinh trong tay, còn hái được một cái tuyệt bích phía trên cây đu đủ, tuy một đường xung đột, ngược lại cũng không cọ phá. Hần thấy Trần Thất trêu chọc hần, trở về một cái phiêu hốt mị nhãn, nhìn ra Trần Thất có nôi da gà mắt đầy dấp nguy hiểm, rồi mới thu hồi chính mình "Mị nhãn", mà đem trong tay đã cây đu đủ, thu được bên cạnh thân trong túi.

Lập tức tiếp nhận Trần Thất đưa tới da rắn túi nước, nâng dậy đại ca đầu, cho đại ca uy hạ Thanh Thủy. Đại ca mí mắt hơi hơi rung động, chậm rãi tỉnh lại. Cả đám lúc này mới cẩn thận lưng mang Phương gia Đại Lang, đi xuống núi.

...

Sài Thiệu cảm lấy quần gia tiến dần lên tới, Phương Trọng Vinh thỉnh tội, thỉnh cầu lần nữa thư đồng thiệp mời, lại cảm lấy ngày đó "Thương Trọng Vinh", tựa ở lê hoa cỏ trước bàn sách, ngưng thần nghĩ đến tâm sự của mình.

Trong phòng đốt phía sau núi con ngựa trắng dưới đỉnh lưu lại vân trong chùa mời tới đàn hương, xuyên thấu qua sơn thủy bình phong, đem một phòng ở trong từ từ tiêm nhiễm có vài phần bình yên ý tứ.

Trước kia qua lại, nhất nhất xông lên đầu.

"Bỗng nhiên trung dạ (kỳ) ức Tàn Thiên, kẻ vô tích sự ủng thiếu niên. Đã ném khóc không ra nước mắt về thư từ, khắp đem đường cùng phụ Chi Diên. Trong mộng nghĩ lại đều là sai, đan thành cửu chuyển nửa còn chỉ. Tu thân trị quốc thực làm gì dùng, đã làm cho tổ tiên trước lấy cây roi." Phương Trọng Vinh này dưới ngòi bút, hay là Phương Trọng Vinh, lại cảm giác không phải là bản thân hần?

Chưa bao lâu, hần Sài Thiệu cũng đồng dạng là danh chấn mười dặm tám hương thần đồng, tự do rực rỡ Tống Triều, tôn sùng thiên tài thần đồng truyền thống tự Thái Tông mà mới, trên làm dưới theo. Thái Tông thiết lập đồng tử khoa,

"Phàm trần đồng tử mười lăm tuổi phía dưới, có thể thông kinh, làm thi phú, châu thẳng chư hướng, mà thiên tử thân thử chi." Tống Thụ, Yến Thù, Thái Bá Hi đám người tại Chân Tông, trước sau trung tâm đồng tử khoa, được ban cho cùng tiến sĩ xuất thân. Thần đồng từ đó, với tư cách là một loại thịnh thế điểm lành, quảng vì chú ý.

Làm gì được, hần Sài Thiệu phụ thân xuất thân binh nghiệp lùm cò bên trong, đã không một quan nửa chức, cũng không nuôi sống gia đình chi năng, cuối cùng, mẫu thân dốc toàn lực, bồi dưỡng được đệ đệ một cái làm quan người, lại là tại trường phòng lấy con tằm hàng dệt bằng mấy chức quan béo bở, lúc này mới có hiện giờ Sài gia tại có hương phú giáp một phương nhà giàu cực diện, mà hần vị này hữu danh vô thật Sài đại quan nhân, tài hoa mộng tưởng sớm đã theo thời gian qua đi phá toái.

Làm gì được xuất thân, làm gì được cuộc đời này à.

Hần nghĩ đến, lại hoán quần gia đi vào, nói khê: "Trong nhà hần ra chuyện như thế, ngược lại đáng thương. Người để cho hần dàn xếp tốt nhà chuyện của trung tâm, cứ tới đây theo Thông nhi đọc sách a. Còn lại bỏ sửa một mực, chúng ta thì sẽ chuẩn bị, không cần bọn họ quan tâm, chỉ qua tới chuyên tâm hầu hạ tốt thiếu gia đọc sách, cũng được."

Quần gia hơi hơi cúi đầu, quay người ra ngoài.

...

Phía đông bồn ngồi trên tường một loạt thật dài ngắn ngắn cần câu cùng cây gậy trúc, cửa sổ lộ ra một cái vòng tròn tròn lỗ nhỏ, thái dương quang ảnh từ kia cái tròn trong động chui qua đi, vẩy vào đối diện trên vách tường, hình thành một cái hồng hồng tròn tầng tầng, hướng lên ba tấc, lại ba tấc.

Nếu như Phương Trọng Vinh lúc này, thấy được lần này tình cảnh, nhất định sẽ cười ngày hôm đó theo ba sáo, cũng có thể chiếu vào ba cây cần câu.

Trần Thất một mặt nướng (lò nóng) lấy chén thuốc, một mặt đối với trên giường cha mẹ nói ngày đó kỳ ngộ.

"Cha, ta lão Trần nhà đời thứ ba bộ xà, cả ngày lên núi, sao chưa từng nghe nói kia phía sau núi lại có nhiều như vậy sói?"

Trần cha phân biệt rõ phân biệt rõ miệng, da bị nê thủ chương lục lợi, cho Trần Thất nhất kế bạo lật, lập tức nói: "Người không phải nói thấy Lang Vương sao? Có Lang Vương địa phương, đàn sói sẽ nghe kêu gọi tụ tập, người đưa kinh sợ."

Chẳng biết tại sao, Trần Thất chợt nhớ tới ngày đó theo như lời Phương Trọng Vinh "Vai chính quảng sáng", lập tức hần sờ sờ đầu, lại ngẩng đầu đón lão

ba bàn tay, hỏi: "Thế nhưng là, cha, vì sao người cùng Trần gia đại ca cùng đi đón củi, kia sói cắn xé các người, vì sao hết lần này tới lần khác đem hấn chấp tay hạ sơn, không có chấp tay người lạc?"

Câu này cần ăn đòn lời tự nhiên lần nữa đã dẫn phát Trần cha một phen nhà bạo dạng nắm tay.

"Tốt người tên tiểu tử thú, lại ngại lão tử có thể thoát hiểm sao? Người không phải nói, kia Phương gia Nhị Lang vậy mà có thể thu phục Lang Vương, vậy người cha ta, tại sói con thẳng nhai con miệng hạ nhật được một cái mạng, lại có cái gì tốt kỳ quái. Bất quá —— "

Nói đến đây, Trần cha lại đầm đẫm Trần nương, để cho nàng cho mình rót chén nước, nhuận nhuận kia mùa đông trong đồng dạng rạn nứt đôi môi, phương này mới suy nghĩ nói: "Bất quá, kia sói liều mạng chấp tay Phương gia đại ca, dường như là bởi vì lấy trên người hấn một kiện cái gì vật sức, ta lúc ấy bề bộn nhiều việc thoát thân, đầu lại nhìn như vậy đã minh bạch.

Lúc trước nghe người ta nói, kia dã thú cũng có thể thu trang phục người, đều là thiên thượng tinh tú hạ phạm kia mà. Như vậy xem ra, kia Phương gia Trọng Vinh tiểu tử, tương lai không chuẩn thật là một cái 'Sao Văn Khúc' cũng nói bất định."

Trần Thất nghe được lời ấy, đầu điểm nếu như trống lúc lắc, lập tức nói "Hải nhi cũng là nghĩ như vậy, chính là cái kia phương Nhị Lang không phải là 'Sao Văn Khúc', cũng hấn là cái người hiểu được thú ngữ, nhân vật bức này, chúng ta nên còn nhiều kết giao mới phải."

Hai người nói qua, cùng nhau nhìn về phía yên lặng ngồi ở đầu giường bên cạnh nệm để giày từ Trần nương, đối mắt nhìn nhau một phen, Trần cha phương đối với Trần nương nói: "Mẹ nó, người vô sự, cũng đi Phương gia đi vòng một chút, người là mồi dấm tẩm hương làm mồi người, người xem kia Phương gia, còn có ý tứ kết thân, ta xem, đem biểu muội người nhà người nữ kia trẻ con xứng đi qua, cũng rất tốt."

...

"Hất xì ——" mang theo Mã gia nhị nha chuyển đi tầm cung đến ôn truyền trong động Phương Trọng Vinh, chợt đánh một cái đánh hất xì

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 6: Cao cấp thư đồng

"Ca ca Trọng Vinh, người không sao chứ?" Mã Nhị Nha quan tâm hỏi. Đèn lúng liếng trong ánh mắt mang theo hồn nhiên ngôi sao quang.

Phương Trọng Vinh nhìn nhìn này về mặt tiểu la ly, trong nội tâm rất là đắc ý, chắc hấn này ôn truyền bên cạnh nuôi tằm Bảo Bảo điểm quan trọng, tất nhiên khó hiểu Mã gia huynh muội khẩn cấp, nói như thế nào, không được đạt được la ly này mấy cái sùng bái điểm?

Hấn lập tức Đại không liệt liệt nói: "Không có việc gì không có việc gì."

Đón lấy, liền từ trong tay áo móc ra một cái da dê túi nước từ, cười tùm tùm hay là sắc híp mắt híp mắt đưa tới, mà, nhìn một cái tiểu la ly chưa dài đủ việc đáng người, bày ra Đại Nho uy nghiêm thần sắc, nghiêm túc nói:

"Còn đây là hoang đại cây đu đủ uống, bởi vì lấy mùa đông trong thời điểm qua chút, đã cây đu đủ tuy là chúng ta bên này ngày bình thường dễ dàng tằm đích, vào đông, nhưng cũng là khó được, ngày đó ta tại vách núi vách đá được một cái hảo, lập tức vào từ, làm này một bình. Ủ —— "

Nói qua, hấn bày khoát tay chặn lại trung tâm da dê túi nước từ, tiểu la ly nhu thuận vươn tay nhận lấy, trên dưới lật xem, lập tức càng làm gốc mạnh nha ánh mắt nhìn về phía Phương Trọng Vinh.

Phương Trọng Vinh nghiêm trang nói tiếp: "Đưa cho nhị nha người uống, thứ này, đối với dung nhan đáng người, đều là vô cùng tốt ah."

Mã Nhị Nha nhu thuận gật đầu, lại có vẻ không đếm xỉa tới bộ dáng nói cảm ơn, lập tức, ánh mắt tỏa sáng tra hỏi hướng Phương Trọng Vinh: "Ca ca Trọng Vinh, nghe nói người mình nhi cái liền đi đi học, không biết người còn có thời gian hay không trở về giáo nhị nha nha."

Nói qua, nàng chậm rãi gục đầu xuống, hai má nếu như nhiễm phi hà trang, khả ái cực kỳ.

Nguyên lai, tiểu la ly này cũng trúng đọc sách sùng bái đọc à.

Phương Trọng Vinh trong nội tâm một mặt thăm than, một mặt tính toán, xem ra, hảo hảo đau khổ đọc, lập chí công danh, là mệnh Đại Tổng cầu đọc một.

Đi ở hời hương trên đường nhỏ, lạc nhạt ánh chiều tà chiếu vào Phương Trọng Vĩnh thoảng qua yếu ớt tuổi trẻ thân thể, rắc khắp nơi cái bóng thật dài, sau lưng tiểu la ly giẫm lên bóng dáng của hần đi đường, đang chơi chết đi được.

Nhưng mà Phương Trọng Vĩnh lúc này, cũng tại nội tâm lái lịch sử Tiểu Hỏa xe, soạt soạt soạt về phía trước khai mở.

Năm nay mình đạo hai năm, như vậy sang năm, nên chính là cảnh hữu nguyên niên, Phương Trọng Vĩnh đồng chí chủ yếu sinh hoạt tại Bắc Tổng Nhân Tông Hoàng Đế chủ chánh thời đại, Nhân Tông Hoàng Đế thì là cái có chút yêu thích sửa niên hiệu hoàng đế, cũng là tương đối ôn hòa bao dung hoàng đế, còn là một đau buồn thúc giục cả đời tận sức tại sinh dục sự nghiệp lại con nôi đôi đũa bạc Phiêu Linh hoàng đế.

So với dưới tay hần những cái kia văn thần cự phun nhóm, Phạm Trọng Yêm, Phú Bất, Vương An Thạch, ba tồ. . . Người; so với dưới tay hần những cái kia hai bóng Xu Mật, Hàn Kỳ, Văn Bác Ngạn, Địch Thanh. . . Người; so với hần thời đại, dân gian truyền lưu các loại thoại bản trong chuyện xưa, hoặc lưu danh thiên cổ Bao Đại Nhân nhóm, hoặc để tiếng xấu muôn đời Trần Thế Mỹ nhóm;

—— Nhân Tông đồng chí tồn tại cảm giác, thỏa thỏa bị cổ ra Nhân Tông thời đại đời sau danh nhân bảng xếp hạng trước hai mươi vị. Nếu như không phải là "Con báo đời Thái Từ" lực ảnh hưởng, đoán chừng còn muốn rơi xuống bảng danh sách về sau càng nhiều vị.

Nhưng mà, Chí Nhân không mình, thần nhân vô công, thánh nhân vô danh.

Một cái chân chính tốt hoàng đế, chưa hần muốn chính mình dương danh lập vạn, Thiên Thu Bất Hủ, thập toàn lão nhân, không mặt mũi không có da, bốn phía sai người cho mình trên mặt thiếp vàng.

Tại vị này ôn hòa bao dung, cũng còn được cho anh minh hoàng đế thủ hạ, thật muốn làm chút gì, từ làm giàu làm giàu, đến xưng vương xưng bá, đều được cho, là một có chút điểm làm đầu đích niên đại.

Tuy những cái này, cách bây giờ Phương Trọng Vĩnh, còn hiển lộ như vậy xa cách mà xa xôi.

Hần thật muốn kích động đối với lịch sử Tiểu Hỏa xe lão lái xe rỗng một câu, mang dẫn ta à

...

Ngày sáng sớm, Phương Trọng Vĩnh liền gõ Sài đại quan nhân nhà góc hướng tây cửa, Biểu Cửu quản gia như trước một thân áo đạo, nhả nhận tại nơi này chờ hần tiến vào. Biểu Cửu quản gia đồng chí sau lưng, lại là hai cái nét mặt râu quai nón chồm râu đại hần, cách vài thô quần áo, cũng có thể thấy được dưới mặt quần áo lồi lõm hấp dẫn cơ bắp khối.

Phương Trọng Vĩnh tuân theo một cái thư đồng tự mình giác ngộ, dựa vào quy củ thay đổi quý phủ quần áo, mang lên thư đồng khăn trùm đầu. Chậm rãi đi theo phía trước nhị vị to con gia đình, cùng với bị hai cái vị này to con vật che chắn mau nhìn không thấy bóng dáng Biểu Cửu quản gia,

Qua tường xây làm bình phong ở cổng, nhập hành lang, cửu Khúc Thập Bát ngoặt đi tốt một hồi, đi đến một gian rộng rãi hoa lệ phòng.

Trong thính đường làm cho người ta cảm nghĩ trong đầu liên thiên đồng miệng cá chép nhi Huân lô, từ miệng nhi chính giữa bay ra đàn hương khí tức. Ở giữa một trương khám đá cẩm thạch Từ Đàn khắc hoa bàn tròn, đồ vật hai bên, dùng bốn bộ đồ tương đồng Từ Đàn khắc hoa ngăn giường cùng đài mấy, cách ra bốn cái tiểu không gian, hoàn chấp tay chính sảnh, như đoạn nết ngay cả, lộ vẻ Từ Đàn từ trung phán hồng. Tất cả tiểu thời gian bố trí đều không cùng:

Hoặc lấy núi đá bôn cây cảnh thủ thắng; hoặc treo cảm kiếm, liệt cổ đỉnh; hoặc Trần thi họa lấy vui mừng tình; hoặc cung cấp Tiên hoa lấy đón khách. Đủ loại bố trí, thích nghi nhất tại phun Từ Văn sĩ nhóm, chỉ điểm giang sơn, gạn đục khơi trong văn tự, cận bã năm đó vạn hộ đội, hoặc giả trêu chọc hần trêu chọc muội, nói tình phẩm trà.

Biểu Cửu quản gia đi đến ngăn trên giường mười phần tùy ý dựa vào vị kia đại quan nhân lễ thi lễ, lập tức sau lưng mọi người đều từng người hành lễ, Phương Trọng Vĩnh học theo, cũng chậm rãi lễ thi lễ, lấy bày ra kính trọng, trong nội tâm lúc này vạn phần cảm tạ đây là tại chưa đi qua Mông Cổ gót sắt chà đạp, cũng không tất tùy ý quý xuống khai sáng Tông Triều, nếu là xuyên thủng một ít thời đại, sợ là đã sớm muốn đầu gối lão tồn hại.

Lập tức ngừng đầu nhìn nhìn trước mặt Sài đại quan nhân, Sài đại quan nhân sai Thiệu, tên chữ Tiểu Thiên, tài khoản duyệt người, Kim Khê người xưng cười ông. Bốn mươi ba mươi bốn tuổi niên kỷ, lưu lại lúc ấy rất là fAhion râu dài, lông mày tóc đen thanh, tuy đã qua mà đứng chi niên, lại vẫn hai mắt sáng ngời lợi hại, không mất một nhẹ nhàng tốt công tử.

Nhưng mà, trên tay hần giờ kia vàng sáng lập lờ, điêu khắc lấy Ba Sơn Thục bọt nước sắc hai lỗ tai ngân học, hiển nhiên so với vị này tốt công tử càng hấp dẫn Phương Trọng Vĩnh lực chú ý.

Không biết là thật không hiểu hay là vì lập dị, Sài đại quan nhân lại dùng một món đồ như vậy có thể chứa từ ba đầu, say ngược lại cái mười cái tám cái không thành vấn đề kinh điển dụng cụ pha rượu, hướng đồng dạng dụng cụ pha rượu cái chén nhỏ, đổ ra tươi mát cầu kỳ chè búp, phẩm vô cùng say mê.

Hần mảnh Mimi ánh mắt mang theo lãng lệ quang, đảo qua bị mang vào Phương Trọng Vĩnh, thoảng qua gật đầu mỉm cười, lại xuân phong ấm áp dùng kinh điển thổ hào giọng điệu, hào sảng mà gian trá đối với Phương Trọng Vĩnh nói:

"Trọng Vĩnh, ta nhi Sài Lân cũng là thông minh hài tử, chỉ là, chính là bị tung hự mất chút. Mong rằng ngươi đi theo hần, nhiều mang dẫn hần, như các ngươi cũng có thể có chút tiền thù, rõ ràng thù, tình thù thậm chí thi đình, chỉ cần các ngươi có thể thành, tiền bạc, tiền sinh, đi sách gì viện, đều không là vấn đề. Ngươi suy xét đoán định được rồi, đi quản gia ra chỉ lĩnh là được."

Lời này nói, một câu liền cho Phuong Trọng Vinh đập phá thật lớn một cái bao phục, thư đồng, còn muốn bạn có thể khiến thiếu gia một chỗ trống cừ, còn lại hết thầy, rồi mới đâu có.

Kỳ vọng có phần không thấp, dã tâm có phần không nhỏ, nhưng đãi ngộ ngược lại có phần không kém, có thể so với Chu Tinh Tinh bản cao cấp thư đồng 9527.

Đón lấy, lại thấy kia Sài đại quan nhân phát tay hướng mọi người nói: "Không phải người người môi giới trong mua người, lại là người đọc sách, liền không tùy ý mặt khác ban cho cái tên, các người cực kỳ giao cho tốt bởi bạn thiếu gia đọc sách sự tình, dẫn hân đi thư phòng chính là."

Mọi người lĩnh mệnh mà đi.

Đi một đồng lớn đi ngang qua sân khấu, nói một đồng lớn lễ nghi, chân chính bắt đầu nhập dạy học tại nhà đọc sách, dĩ nhiên là ngày.

Ngày sớm, Phuong Trọng Vinh hãy theo lấy vênh vào tự đắc Sài Lân công tử tiến đến dạy học tại nhà đọc sách.

Tuy là dạy học tại nhà, người lại cũng tự hơn mười không già ít, ngồi xuống đọc kinh, kia trùng trùng điệp điệp, làm theo ý mình, ô trong quang quác sáng sủa sách thanh âm, thật sự là âm ỹ vang trời, quấy lảng giềng —— a không, ở thời đại này, nên nói, là phúc trạch lảng giềng.

Chỗ đọc sách chủ yếu là thi phú, thiếp theo, mực nghĩa, "thơ", "sách", "dễ dàng", "Chu Lễ", "lễ ký", kiêm lấy "Luận Ngữ" "Mạnh Tử". Chẳng phân biệt được niên kỷ, chẳng phân biệt được giai đoạn, giáo đã xong giáo cái kia, kia cái đang đọc thiên hôn địa ám, thì bắt đầu bố trí rõ ràng theo tác nghiệp, mùa bứt thành văn.

Tóm lại, đây là trên lý luận hợp "Việc chính đáng nghiệp" một bộ phận bừa bãi lộn xộn.

Đương nhiên, như vậy bừa bãi lộn xộn trong hoàn cảnh, làm chút gì bừa bãi lộn xộn, tự nhiên là càng nhiều, ném thê vào bình rượu, chơi cái sàng, đem mặt bôi đen nhảy hồ xoáy vũ, đùa giỡn đồng học, phạm trần chỗ xứng đáng, không chỗ nào bắt hữu.

Mà thầy đồ như trước truyền thụ hân học văn, chỉ cần không ra nhiều loạn, chẳng quan tâm, bình tĩnh đến cực điểm.

Phuong Trọng Vinh vốn tưởng rằng, đọc những cái này buồn tẻ văn ngôn, cho dù đối với vô sự tự thông (*không thầy cũng tự thông tỏ) có thể viết chữ làm thơ thần đồng, cũng phải trả giá tương đối lớn nỗ lực. Dù sao cũng phải muốn treo cổ tự tử đâm cổ, đục vách tường nhờ gì gì đó, tài năng thể hiện này cầu đọc một thượng trăm cay nghìn đắng.

Nhưng mà, hân thật sự là đánh giá thấp danh tào nhất thời thần đồng, tại đọc sách một chuyện, một trăm bốn trở lên khai sáng chỉ số thông minh.

Phuong Trọng Vinh đồng chí, hoàn toàn chính là trong truyền thuyết loại kia đã gặp qua là không quên được, nghe một hiểu mười người, không cần kèm theo hệ thống, kia đầu, liền là đủ dễ cho xuyên việt mà đến gia hòa thật sâu cảm nhận được cường đại nhất não, cổ đã có chi tồn tại cảm giác.

Nếu như kèm theo một cái khoa cử hệ thống. Gia hòa này tồn tại, ước chừng chính là vì nghiền ép đồng học, phá vỡ của đồng đau khổ đọc bầu không khí.

Nhệ nhóm từng (lông) tìm chút thời giờ, liền làm xong cùng ngày việc học, lập tức lại một người một xâu tiền kiêm chức viết giùm tác nghiệp, đã xong còn có thời gian, vì vậy dứt khoát từ trên giá sách rút tiếp theo vốn "Tam quốc chí", kết hợp lấy Tam quốc giết ký ức, họa nổi lên lần lượt từng cái một tạp bài.

Cơ bản vô tướng mà tính, điểm số, vũ khí, túi gấm, giết, chột hiện, quyết đấu. . . Hân tất nhiên là họa Hồ Hồ Sinh Phong, bên cạnh Sài Lân cùng một đám thư đồng cũng không khỏi bị hấp dẫn qua, trông mắt vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm Phuong Trọng Vinh.

Phuong Trọng Vinh cảm nhận được bên cạnh kỳ dị bầu không khí, vì vậy nghiêng mặt qua, cho Sài gia công tử một cái cười mà quyền rũ: "Công tử, tới chơi sao?"

Sài Lân lại vẫn nghĩ đến Vương gia bá bá đã từng nói, Phuong Trọng Vinh đã phế đi, lúc này còn không nguyện ý đơn giản tin hân, vì vậy cường tự kéo căng, nói: "Cực kỳ đọc sách, bằng không thì, ta báo cho biết phụ thân, trách phạt người."

"Ai ôi!!! Ta rất sợ đó ôi!!! ——" Phuong Trọng Vinh nháy mắt ra hiệu thối họa hảo tạp bài, lập tức ở bên người tiến hành An Lợi nói: "Ai tới cùng ta giết một bàn?"

Một đám bị tiếng đọc sách chinh buồn ngủ lữ tiểu gia hòa đăng một chút tỉnh, nhao nhao hiếu kỳ đến đây nói, "Chơi như thế nào, " "Chơi như thế nào à "

"Đừng nóng vội đừng nóng vội, chúng ta trước nói một chút quy tắc, một lần một đồng tiền, cùng quan nhào đồng dạng, chia làm chúa công, trung thần, gian thần cùng nội gian, đi ra quyết định nhân vật:

Trung thần nhiệm vụ là tương trợ chúa công giết chết gian thần cùng nội gian, gian thần nhiệm vụ là giết chết chúa công cho dù thắng, nội gian thì là cần tìm phục tại các loại nhân vật trung tâm Đại chơi cân đối, cuối cùng giết chết hết thầy mọi người, mới có thể thắng, thắng một phương lấy đi thua một phương, sau đó đồng đều quán, . . ."

Như thế như vậy, thiên hạ học hoàng hôn, Phuong Trọng Vinh mang theo cổ túi túi tiền, kéo lấy thật dài thân ảnh, hừ phát ta dân chúng hôm nay thật

cao hứng điệu —— bị Sài Lân thiếu gia, mang theo bốn cái kẻ cơ bắp gia đình, ngăn ở trong phủ một mảnh lưng (vác) đường phố từ góc hẻm lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: 3 Quốc Sát

Thật dài chuẩn bị làm cho từ sau lầu thẳng tắp vườn hướng cửa trước, hai bên đều là toàn là một màu cao hơn nóc nhà ngói đen bạch phiến tường, đem toàn bộ Sài phủ dinh thự chính viện cùng bên trái một tường viện lạc ngăn ra. Trên tường biết không mườì, năm bước, liền có một cái cửa sổ để trống, cửa sổ để trống, chính viện cao đường nhà đẹp, cùng Tây viện đình hiên hoa thụ rõ ràng có thể thấy, có khác hứng thú. Đương nhiên, từ thực dụng thượng giảng, này chuẩn bị làm cho là dùng lấy cung cấp ban đêm tuần tra cùng phòng cháy chỉ dụng.

Cho nên, nguyên bản ban ngày đi qua nơi này người liền không nhiều lắm, chuẩn bị làm cho cũng không rộng, lúc này, trước sau bị bốn vị lưng hùm vai gấu Cực Phẩm Gia Đình anh em ngăn chặn, lại thả thượng trần sơn Thái Tuế đồng dạng Sài Lân thiếu gia, cùng Phương Trọng Vinh hai người này lách vào tại một chỗ, thực là không có khe hở có thể toàn (chui vào) đã xem cảm giác.

Phương Trọng Vinh nắm tay hơi hơi tại trong cửa tay áo nắm chặt.

Sài Lân một cái ánh mắt, một cái gia đình dĩ nhiên từ Phương Trọng Vinh sau lưng đưa hấn sách rương hòm chộp đoạt được, ba quật ngã trên mặt đất, lại từ trung tâm tìm ra nguyên bộ Tam quốc giết tạp bài, cung kính đem kia một đánh tạp bài, giao cho Sài Lân trong tay.

Sài Lân cũng không nhiều lời, chỉ từ bên hông móc ra mấy đồng tiền, lập tức một cái rắm. Cỗ ngồi dưới đất, đối với Phương Trọng Vinh nói: "Mấy người chúng ta chơi."

Phương Trọng Vinh: "... Ách..."

"Như thế nào? Không dám sao?" Sài Lân rốt cuộc cũng là hài tử, khuôn mặt nhỏ nhắn giương lên, ương ngạch có chút lực lượng chưa đủ gây thơ hiện ra ở trên mặt, ngược lại hiển lộ vài phần khả ái bướng bỉnh, chỉ nghe hấn lại nói: "Chơi quy củ, ta đã dạy bọn họ."

Phương Trọng Vinh: "... Ách..."

"Người là nội gian." Sài Lân đem nhân vật bài mở ra, lại cũng không để cho Phương Trọng Vinh rút bài, ba cái cơ bắp gia đình từng người rút bài.

Phương Trọng Vinh gặp tình hình này, cũng Đại không liệt liệt ngồi xuống, năm người làm thành một vòng, rút qua võ tướng bài, lập tức sờ bài khai chiến, "Nam Man xâm lấn", "Mượn đao giết người", "Quyết đấu" "Gia Cát liên nô giết" "Giết" "Giết" "hóa giết"...

Tuy là quang minh thân phận, Phương Trọng Vinh dù sao cũng là dân Pro, lại lại thêm quen thuộc Tam quốc giết các hạng kỹ năng, cùng những cái này ban đầu lần đầu trải qua sân Oa Nhi nhóm đánh, tự nhiên vẫn là thủ thắng. Một bả, hai thanh, ba cái...

Trời chiều thu hồi từng sợi chòm sáng, Phương Trọng Vinh bên cạnh thân đồng tiền cũng nhiều hơn, nhưng mà Sài Lân giết đến thích thú, lại là hiếu thắng tính tình, đầu chịu dừng lại.

Nhìn nhìn hoàng hôn buông xuống, lại nghĩ tới thân phận của mình, Phương Trọng Vinh chợt sinh lòng nhất kế, một bàn chấm dứt, hấn vung tay lên, bắt đầu đem trên mặt đất đồng tiền hướng túi tiền nhặt.

Bốn cái gia đình nhìn nhìn động tác của hấn, lại nhao nhao nhìn về phía Sài Lân, lấy mục quang hỏi muốn không nên động thủ đánh tiểu tử này, hay là ngăn chặn hấn, chơi.

Sài Lân lại kéo căng lấy khuôn mặt, không nói một lời, đợi Phương Trọng Vinh dọn dẹp tốt, Sài Lân mới nói: "Như thế nào, không dám chơi sao?"

Phương Trọng Vinh mặt không biểu tình vỗ vỗ cái rắm. Cỗ đứng người lên, bày ra một cái ti tiện ti tiện cười, nhúc nhích hai cái lỗ tai, lập tức nói: "Trời chiều rồi, hướng hồ, thiếu gia, người sẽ không chơi."

"Người nói cái gì?" Sài Lân cũng đứng dậy, chống đỡ lấy Phương Trọng Vinh, nghiêm mặt phải cùng con lừa đồng dạng không vui.

"Người sẽ không chơi. Cho nên, người thắng không được ta." Phương Trọng Vinh thả cao thanh âm, bình tĩnh chống lại con mắt của Sài Lân, đối mắt nhìn nhau nói: "Biết người vì cái gì sẽ không chơi sao?"

Sài Lân không trả lời, như trước chống đỡ lấy Phương Trọng Vinh.

Phuong Trọng Vinh cúi người, từ dưới chân bị đá trở mình ở một bên sách trong rương, loạn trở mình hai cái, rút ra kia vốn "Tam quốc chí", thẳng tắp đưa tới Sài Lân trong tay, cười nói:

"Nếu muốn thắng hẳn ta, muốn hiểu rõ võ tướng quan hệ trong đó, hiểu rõ võ tướng kỹ xuất xứ, ví dụ như thượng một bàn, nếu người là biết tiểu Kiều cùng Chu Du kỹ năng lẫn nhau vì xúc tiến, Tôn Thượng Hương cùng Lưu Bị kỹ năng dùng liền nhau nếu có thần trợ, như vậy tình cảnh thượng liền dễ dàng nắm chắc nhiều. Tất cả võ tướng kỹ cùng nhân vật quan hệ, đều là từ đó sách mà đến, công tử còn có hứng thú hiểu rõ cái này, lại đến đánh qua?"

Sài Lân đôi mắt hơi hơi sáng ngời, hẳn bán tín bán nghi từ Phuong Trọng Vinh trong tay, rút ra kia sách "Tam quốc chí", nắm trong tay.

Phuong Trọng Vinh chỉnh lý sách hay rương, vác tại trên lưng, khẽ vấp khẽ vấp như chỉ thiếu dẹp con thỏ đồng dạng, một câu "Nhường cái", từ trong bốn người thời gian nhảy lên ra, thẳng tắp hướng đại môn đi qua.

Trong lòng của hắn minh bạch, chính mình kiếp trước thiếu niên, lúc ban đầu cũng chính là bởi vì mê muội luyện một cái Nhật Bản Chiến quốc trò chơi, do đó bắt đầu rồi đối với lịch sử truy vấn cùng tìm kiếm.

Hứng thú là tốt nhất lão sư, văn sự tích chí đạo, là loại suy, tất cả học bá, trừ bản thân tư chất, còn lớn hơn đều có một cái vô cùng tốt cơ hội —— đó chính là dẫn đạo bọn họ mở ra hứng thú lớn cửa kia cục gạch.

Trời chiều cuối cùng chum sáng chiếu vào Phuong Trọng Vinh thân ảnh, điệu hát dân gian từ hắn ti tiện ti tiện thân ảnh trung tâm hát ra, từng chữ, phiêu nức nức, mang theo ti tiện ti tiện làn điệu, lại như vậy thân thiết, tựa như hát qua trong lòng Sài Lân một luồng gió mát, đốt lên thiếu niên hiếu kỳ hiếu thắng ngọn lửa nhỏ:

"Quạt lông khăn chít đầu đàm tiếu, Thiên Quân Vạn Mã ta vô giải.

Nguyệt thấy mặt vua từ Tam Xích Kiếm, sói hỏa khói lửa ta qua loa.

Sống ở loạn thế biết không ngôn, ưu khuyết điểm không cầu ai tới giám.

Đền vì ai, nở vì ai thêm, cho dù ai tới cười ta quá khùng điên?

Mưa vẫn rơi, phong một mực cạo, ai cùng ta nấu tửu luận thiên hạ?

Vạn tên cùng bắn, sát khí như chập choạng, ai nhần ta trong loạn thế An gia?

Ba phần thiên hạ, vì ai tranh bá, hiện giờ ta đã kiếm chỉ chân trời xa xăm, lại chỉ muốn vì người đánh đàn, từ đó không lo lắng. . ." (1)

...

Về đến trong nhà, sắc trời đã là đã khuya, Phuong Trọng Vinh một mặt chuẩn bị ngày đó thu sổ sách, một mặt tính toán tích lũy hạ khoản này "Gây dựng sự nghiệp kinh phí" tác dụng. Ký đã xong trưởng, hẳn lại cầm lấy sách trong rương sách, tiến hành ôn lại cùng xem.

Kiếp trước hắn mặc dù không tính là không thương đọc sách, cũng rất ít có ở kiếp này thân thể chủ nhân Phuong Trọng Vinh đồng chí như vậy, nếu như bọt biển Bảo Bảo khát vọng thoải mái nhiều năm mưa đồng dạng, thật sâu khát vọng sách vở, loại lão sư kia trong miệng, vĩnh viễn ăn không đủ no thiên tài đệ tử, như vậy tự làm khổ khoái cảm.

Đốt đèn chịu đựng dầu cũng là lãng phí, hiện giờ hay là trước là mẫu thân quy hoạch một ít, tại nhà mình làm làm sản nghiệp a, Phuong Trọng Vinh vừa nghĩ, một bên nhìn nhìn cửa phòng dần dần mở, Phuong nương yêu thương mà cẩn thận từng li từng tí điểm lấy mũi chân đi tới.

Trong tay nàng nâng súp bánh, cẩn thận từng li từng tí đặt ở Phuong Trọng Vinh kia phá bên bàn, lại cẩn thận từng li từng tí đưa tay tại áo bào thượng lau lau, rất sợ tiết độc cái gì tựa như, đem Phuong Trọng Vinh bày tại trên bàn sách vở cùng văn chương chuyên một ít, lại đem cái ăn hướng vào phía trong dòi một dòi.

Phuong Trọng Vinh đang muốn đứng dậy, Phuong nương sớm đã thoáng cái đưa hắn đặt tại trên mặt ghế, phá cái ghế kết.. Một tiếng.

"Người đọc sách vất vả, cũng phải sớm đi ngủ, thân thể quan trọng hơn, trước ăn chút gì không."

Phuong Trọng Vinh nhìn nhìn Phuong nương hai mắt, kia trong hai mắt lóe một loại kiếp trước trong truyền thuyết loại người khác kia nhà hài tử cha mẹ trong mắt, loại kia thương tiếc, chờ mong, thậm chí có chút kính trọng sáng rọi, để cho Phuong Trọng Vinh thẳng mắt nói da gà.

Hắn nhanh chóng thu hồi ánh mắt, đem súp bánh nhai cũng không nhai, một hơi uống cạn. Lập tức sáng khoái lâm li đánh trọn vẹn nấc.

Phuong nương ở một bên khanh khách cười.

"Mẹ, ta có chút sự tình cùng người nói." Phuong Trọng Vinh trong lòng nóng lên, đem mấy ngày nay tiền kiếm được cái túi phản phật một chút đồ ra, ngã vào Phuong nương lấy tới khay, "Mẹ, đây là này nấy, làm việc vất vả kiếm, ngài cảm lấy nó, nghỉ ngơi tụ tập thời điểm, giúp ta mua một ít đường kẹo dầu trở về, ta muốn làm ít đồ."

Phương nương nghỉ hoặc nhìn một chút nhĩ tử, một mặt thu những cái kia đồng tiền, một mặt nói: "Mẹ cũng không biết người nói được việc vật là cái gì, nhưng nghe cho ra, con ta tiền là sạch sẽ. Người yên tâm, đó là việc nhỏ, mẹ cũng có sự kiện cùng với người nói. Người trước uống ngụm trà."

Nói qua, Phương nương giờ lên mặt, cười tủm tỉm kiểm tra Phương Trọng Vinh cái trán: "Nhị Lang à, ngày đó Trần thợ săn nhà bà mỗi tử, tới cùng người nói một mối hôn sự ——"

"Phốc ——" Phương Trọng Vinh nhất thời không nghĩ tới, trực phún nhà mình mẹ về mặt.

Trời đông giá rét, hần vội vàng nói xin lỗi, chỉ nói là bị sặc, một mặt khục khục, một mặt cho Phương nương lau lau.

Phương nương lại cũng không thêm để ý, chỉ là mặc hần bận việc, đợi ngồi vào chỗ của mình, rồi mới đẹp một miếng mào, mang theo một loại người từng trải dạng phức tạp nhiều dạng ánh mắt, nhìn về phía Phương Trọng Vinh, chơi lấy đầu của hần, bày ra yêu thương nói:

"Mẹ biết người còn nhỏ, mà lại là một có chí khí, tương lai là có tạo hóa, nhưng mẹ nghe, kia bà mỗi tử nói cũng không kém, nghe nói những Kim Bảng Đề Danh đó tướng công nhóm, rất nhiều cũng là ở quê hương trước lấy cái thiệp, nuôi dưỡng trong nhà, bắt quả lăm lờ com ăn, chiếu cố sinh hoạt, tương lai phát đạt, tái giá vợ. . ."

Phương Trọng Vinh mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, lại nhưng nhẫn nại tính tình, nghe Phương nương nói ra đằng sau từng đồng.

"Mẹ biết, người thích Mã gia nha đầu kia, chỉ là, nha đầu kia mẹ năm đó chính là đi theo đại quan chạy người, sinh, kỳ quái không có phúc, không phải là cái đầu người mặt hướng, hướng hồ, nghe nói còn cùng nhà khác sớm làm việc hôn nhân. Người yêu cùng bọn họ một chỗ chơi, mẹ cũng không ngăn cản, chỉ là, mẹ thấy thế nào, vẫn cảm thấy Trần thợ săn nhà bà mỗi tử cho người nói cái này cổ nương, hiện thực chút ——"

"Mẹ ——" Phương Trọng Vinh làm ra ngủ gà ngủ gât bộ dáng, vắn eo bẻ cổ nói: "Hài nhi thật không vội vã tìm, đại trượng phu lập nghiệp thành gia mới là đúng lý, nhĩ hiện giờ chỉ tại công danh, những chuyện kia nhĩ, nhĩ không muốn quá sớm cân nhắc, thành sao? Hướng hồ, mẹ vừa vì ca ca mưu chĩ đầu, nơi nào đến kia rất nhiều tiền tài lại thu xếp này của ta việc sự tình, vẫn là hết thảy trước chạy khoa khảo thi chuẩn bị đi. Ngài nói đúng không?"

Phương nương thấy Phương Trọng Vinh tựa như một nhọc thần sắc, không khỏi có chút đau lòng, chỉ phải bưng khay, đứng dậy ra ngoài, lúc gần đi còn không ngừng dặn dò Phương Trọng Vinh, sớm đi nghỉ ngơi, nhớ thân thể Văn Văn.

Đợi Phương nương ra ngoài, Phương Trọng Vinh trong chớp mắt có chút giống đã trút giận bóng da, hần đem chính mình bao thành một cái bánh chưng đồng dạng cuộn tại trong chăn bông, không cong nắn, nhìn nhìn nóc nhà lưng đầu gối ngăn người.

Nguyên lai kia Mã Nhị Nha là đã đính hôn, nhưng vì cái gì, chính mình luôn là từ nàng kia đơn thuần la lý trong ánh mắt, thấy được một loại sùng bái nhớ hào quang. Chỉ là bởi vì hần so với người bên ngoài càng thông Đạt Văn mực một ít sao? Nghĩ tới đây, Phương Trọng Vinh không khỏi có chút ủ rũ, mơ màng màng, liền Đại mộng Chu công đi.

...

Thiên thượng học, sáng sớm đã thấy được đỡ đòn hai cái quảng thâm mất Sài Lân công tử ở nhà thực công môn, đen lấy hai cái gấu Miêu Nhân chờ hần.

"Thiếu gia ——" Phương Trọng Vinh cung kính hành lễ nói.

Sài Lân lại một phát bắt được Phương Trọng Vinh cổ áo, trừng mắt hai cái gấu Miêu Nhân nói: "Tiểu tử người, người có phải hay không đùa nghịch ta?"

Phương Trọng Vinh nhìn nhìn chậm rãi hướng bên này đi tới thầy đồ, lại nhìn một cái Sài Lân, Sài Lân lúc này mới lưu ý đến, hậm hực thả tay xuống.

"Như thế nào, đêm qua cảm được soi đêm đọc, công tử còn có cái gì thu hoạch tâm đắc?" Phương Trọng Vinh một lần nữa lý một lý áo bào, đứng nguyên tại, hỏi.

Sài Lân lại hết sức khó chịu nói: "Người —— người kia sách ——" nói qua, sắc mặt hần đến mức có chút phiếm hồng "Người kia sách, ta, xem không hiểu."

"Xem không hiểu sao?" Phương Trọng Vinh giả bộ nghi vấn nhìn về phía Sài Lân, một mặt vào trong đi đến, đi đến Sài Lân cùng sách của mình trước bàn, một mặt trước tiên đem Sài Lân sách chiếc bày đặt tốt, một mặt nói ". Không nên xem không hiểu à, nghe quản gia nói, công tử nhập dạy học tại nhà cũng có đã nhiều năm."

"Người ——" Sài Lân cầm lấy nắm tay, đi theo Phương Trọng Vinh đằng sau nói: "Người giảng cho ta nghe. "

Phương Trọng Vinh lại dọn xong sách của mình chiếc, phương này mới một bả ôm chầm Sài Lân thiếu gia bờ vai, cười nói: "Vậy không thể, nếu là ta giờ trò xấu cố ý cho người nói loạn một trận đầu này? Mọi sự không bằng dựa vào chính mình nắm giữ. Thiếu gia như vậy thông minh, thoáng qua dùng một chút tâm, học một chút cơ sở, rất dễ dàng liền có thể hiểu."

Sắc mặt Sài Lân dần dần hòa hoãn lại, rồi lại mang theo một Đầu Đầu không tự tin nói: "Thật sự sao?"

Phương Trọng Vinh lần nữa nhúc nhích hai cái gây họa lỗ tai, lập tức lại cất giọng ca vàng một khúc, chỉ là so với ngày hôm qua một khúc, này một khúc giống như là học vỡ lòng Tam Tự Kinh đồng dạng, một lượng giọng chính khí tức đập vào mặt.

"Vân đối với mưa, tuyết đối với phong, muộn theo đối với trời quang. Thư đến đối với đi yển, túc điều đối với kêu trùng.

Tam Xích Kiếm, sáu quân cung, lĩnh bắc đối với Giang Đông. Nhân gian Thanh nóng điện, thiên thượng Quảng Hàn Cung.

Bao lâu không có nói bút, múa bút ghi một bài thơ. Đối ngẫu bằng trắc áp vận, chẳng lẽ đều tại cổ giấy?

Thường thường muốn nói lại thôi, biểu đạt khuyết thiếu hứng thú. Sách đến dùng phương hân ít, thật sự là có chuyện như vậy.

Trong mộng một cái tiếng chuông, bừng tỉnh gõ quay về thời cổ. Hoa minh Liễu Mị ngày xuân, sách thực lại thêm học sinh.

Đau khổ đọc trăm cuốn kinh sử, không chỉ vì công danh chi tư, học vấn trong tự có truyền thừa cùng kiên trì.

Leng keng sách tiếng như xuân phong, lướt quá ngàn thâm niên không. Thiếu niên à chí khí tại ngực, thuê đầu từ làm cho người ta cảm động.

Muộn một hồi cổ điển mộng, cùng quá sự nóng sáng tình ôm nhau, không có nói cho hần biết sẽ bị thiên cổ truyền tụng, không có nói cho hần biết sẽ bị thiên cổ truyền tụng. . ." (2)

"Là ai tại trong thư trai ôn ào?" Cách đó không xa thầy đồ thanh âm mang theo thước hương vị vang lên, thẳng tắp cắt đứt đang tại An Lợi ca khúc được yêu thích, khổ tâm khích lệ học Phương Trọng Vinh đồng chí.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Trốn học hợp tác

Phương Trọng Vinh tính cả sai đại công tử, nghe được thầy đồ như vậy một tiếng, vội vàng như con thỏ đồng dạng chạy về chỗ ngồi của mình.

Rốt cuộc đầu năm nay sư đạo tôn nghiêm, đó là tương đối sắc bén, thầy đồ không phát biểu không sao cả, thật sự nổi bão phần thường thước, kia cha mẹ của người cũng chỉ có thể khích lệ tiên sinh, đáng đánh, nghiêm sư ra cao đồ, đánh người là để mất người, không có gì có thể oán.

Cho nên, không nhận tội gây tiên sinh phản cảm, cũng là một mảnh sinh tồn pháp tắc.

Nhưng mà, Sai đại công tử công tử, ngược lại thật đúng thái độ khác thường nghiêm túc, nghe thầy đồ giảng bài.

Phương Trọng Vinh lại bởi vì lấy giảng bài chủ đề, "Nhân" cùng "Hiếu", mở lên đào ngũ.

Cũng chính là hần Phương Trọng Vinh đồng chí xuyên qua được một năm nay, mình đạo hai năm Kinh Chập, cầm giữ triều chính nhiều năm Nhân Tông dưỡng mẫu Lưu thái hậu qua đời, Nhân Tông tự mình chấp chính. Tại tiếng tâm lưng lấy "Bát Hiền Vương" nhắc nhở, Nhân Tông đã biết chính mình cũng không phải là Lưu thái hậu chỗ sinh, nó mẹ đẻ, chính là Lý Thần phi.

Tuy là đi qua kiểm chứng, Lý Thần phi cũng không phải là chết oan uổng, lấy được năm đó còn cầm giữ triều chính Lưu thái hậu phong quang hậu táng. Nhưng mà, nhiều năm mẫu tử không được quen biết nhau, biết được thì dĩ nhiên thiên nhân vĩnh viễn cách đau đớn, giống như một khóa cái đỉnh đỉnh tại Nhân Tông trong lòng.

Vì vậy, đối với dưỡng dục hần nhiều năm, cũng che giấu hần nhiều năm, cầm giữ tiền triều hậu cung quyền lực nhiều năm Đại nương nương —— Lưu Nga Lưu thái hậu, cực kỳ người ủng hộ, Nhân Tông Hoàng Đế hành vi, có thể nói là nhân hiếu văn hóa, thiên nhân giao chiến phức tạp nội tâm, chi kinh điển thể hiện.

Oán hận khó mà tránh khỏi. Nhân Tông Hoàng Đế đối với Lưu thái hậu tang lễ chẳng quan tâm, cũng mãnh liệt yêu cầu đem chính mình mẹ đẻ cung phụng tại thái miếu Chân Tông hoàng đế bên cạnh thân, đương nhiên, việc này đã dẫn phát Xu Mật Sứ tiền duy diễn cùng Thái Thường tự lễ viện bác bỏ.

Nhưng mà, có thể khiến Phương Trọng Vinh đời sau người đối với cái này sự tình có tươi sáng rõ nét ký ức nguyên nhân, là vì một đám văn hào cấp bậc thần đồng cuốn vào, cùng tại lúc ấy chuyện như vậy, bọn họ phát sinh vận mệnh chuyển hướng.

Đầu tiên là Yên Thù, làm như nổi tiếng từ xưa thần đồng cùng đại tiên đề người, cùng với lúc ấy vì Lưu thái hậu trọng dụng làm thịt chấp nhất, hần dùng chính mình mỹ lệ văn tự, đã viết một thiên Văn Thái tung hoành đẹp văn, đến thuyết minh chính mình cho rằng, mặc dù nhị vị thái hậu đều cung phụng thái miếu, với tư cách là chính cung Hoàng Hậu Lưu thái hậu, theo lễ chế, cũng ứng cung phụng tại Lý Thái lúc trước dâng sớ.

Toàn văn mặc dù đã không được đầy đủ nhớ rõ, nhưng trong đó kinh điển tốt câu cùng làm hồng việc nhà Kim câu, hần nhưng như cũ nhớ rõ một ít:

Nếu như khúc dạo đầu, "Ngũ Nhạc cao chót vót, Côn Sơn ra ngọc; bốn mình mênh mông, Lệ Thủy sinh nhà Kim." Lấy tình tẻ đối trện, đoan chính thanh nhã xào diệu ví von, miếu sát hậu đại nhân viên công vụ cực phẩm cán bút từ màu nhanh nhẹn, nói một cái ý tứ —— có hai vị vĩ đại như vậy thái hậu, mới đàn dục vĩ đại như vậy hoàng thượng ngài à,

Nhưng cũng trùng, bên trong loại này cho tiểu hoàng đế trong lòng chọc vào dao găm, lại tuần hoàn theo nhân hiếu lễ nghi, mẹ cả dẫn đầu lý luận "Đau buồn câu", nếu như "Lý thị sinh nữ một người, sớm tốt, không con" vân vân, ý tứ là, Lý thần phi sinh ra một cái nữ nhi, mất sớm, không có nhi tử. Không có nhi tử? Kia trầm là cái gì? Nay ba ba mất mặt Nhân Tông tồn tại cảm giác, khơi dậy lấy khoan hậu lấy xưng Nhân Tông Triệu Trinh từng đột vô mình nghiệp hóa.

Triệu Trinh tuy không phải là Dương Quảng, Tống Triều sĩ phu cũng không phải một câu mạo phạm ngài thân ái hoàng đế bệ hạ, liền có thể chém đầu, nhưng cuối cùng Nhân Tông tự mình chấp chính chính đồn tác phong thanh toán vận động đến nơi, Yên Thủ đồng chí quang vinh bị bỏ đi đối với giáng chức, đảm nhiệm trí Giang Ninh phủ, chuyển công tác chút nào châu, cũng tại mười một năm triệt để rơi đài.

Mà là Lữ Di Giản, đồng dạng là Thần Tông đương triều trứ danh thần đồng, mà lại là đồng tử khoa tiến sĩ xuất thân số ít mấy người nhất, lúc ấy làm thị chấp Thủ Phụ, từ lúc Lưu thái hậu đương quyền, Lý Thần phi chết bệnh, Lữ Di Giản đồng chí đã từng ra mặt, thuyết phục Lưu thái hậu vì Lý Thần phi hậu táng. Nhưng mà, đây cũng chỉ là để cho hắn trở thành lúc ấy chín người gánh hát bên trong, xếp hạng vị thứ bảy mới bị nhớ tới cùng đá ra Kinh Thành mà thôi.

Bị đè nén nhiều năm đồ mạnh mẽ phần khởi chính trị nguyện vọng, lại bị lừa gạt cây lâu năm mẫu tình hình Triệu Trinh đồng chí, tại chính trị cùng tình cảm song trọng nguyên nhân dẫn đến, đẩy ra hai cái phạm là nguyên tắc, tức: Phạm là Lưu thái hậu dựa vào trọng dụng, một mực xa truat, phạm là đồ đồn Lưu thái hậu trải qua, một mực đè bặt.

Tiếp theo là năm đó lực đỉnh qua Lưu thái hậu, mà bị giáng chức ra kinh Phạm Trọng Yên đồng chí, Hoa Lệ Lệ được vùi quay về tổ chức nội các, nghênh đón "Nó Tiên Thiên hạ mỗi lo mà lo" cải cách nghiệp lớn. . .

Phương Trọng Vĩnh đồng chí đào ngũ khai mở có hơi lâu, thành linh, thầy đồ tiên sinh đã đứng ở trước người.

Phương Trọng Vĩnh thấy tiên sinh sắp già mà quắc thước mục quang nhìn mình chăm chăm, cảm thấy cũng có chút không ổn, nhưng lại cũng không cảm kích hình, vì vậy về mặt mộng bức đứng ở nơi đó, nhưng không ngờ bên cạnh Sài Lân lại nhẹ nhàng thần trợ công, nhẹ giọng nhắc đi nhắc lại ra thầy đồ tiên sinh vấn đề: "'Mạnh Tử. Tận tâm thượng", 'Hôn mà nhân dân, nhân dân mà yêu vật', 'Thân dân' giải thích thế nào?"

Phương Trọng Vĩnh lúc này mới nhanh chóng chái vượt một chút suy nghĩ, nói: "'nghe diễm" ngôn, 'Khắc minh tuần đức', chính là 'Rõ ràng đức', 'Lấy thân cứu tộc' đến 'Bình Chương', 'Dung hợp' tức 'Thân dân', tức 'Rõ ràng đức khắp thiên hạ'. Khổng Tử cũng ngôn, 'Sửa mình đẹp an dân chúng', 'Sửa mình' chính là 'Rõ ràng đức', 'Yêu dân chúng' chính là 'Thân dân'. Nói ngắn gọn, 'Thân dân', liền kiêm có giáo hóa cùng dưỡng dục hai cái ý tứ."

Lão Tiên Sinh hai mắt khép hờ, phù khê vỗ tiên phong đạo cốt râu trắng tu, lập tức trợn mắt, lại nhìn một cái Phương Trọng Vĩnh, khê gật đầu, ý bảo hắn ngồi xuống.

Phương Trọng Vĩnh cái rắm. Cỗ dán lên chính mình cái ghế trong tích tắc, lấy tay đối với Sài Lân, dựng lên một cái OK tư thế.

Nhưng mà, thầy đồ lại chốc lát đem ngón tay chỉ hướng Sài Lân, rung đùi đắc ý nói: "Như vậy, sai công tử nghĩ sao?"

Sài Lân hạ này phạm vào trở mắt, Phương Trọng Vĩnh ở bên cạnh, có qua có lại mới toại lòng nhau bắt chước làm theo, nhỏ giọng lần lượt lấy trợ công nói: "Nhân giả, cùng tự nhiên thiên địa vạn vật làm một thể, xưng 'Nhất thể chi nhân', 'Thân dân', ý chỉ đây ân trạch tại dân, còn đây là một loại vô cùng dừng lại chi vĩ nguyện, mở rộng mỗi người, cho đến thiên nhiên mọi sự vạn vật nhất thể hùng vĩ cảnh giới."

Sài Lân chiếu vào lời ấy, nói đầu đầu một lần.

Âm ỉ dạy học tại nhà bên trong cũng không vì bọn họ này một mảnh nhi giảng bài, mà cái biến khu vực khác âm âm từng người học học, chơi chơi, các loại bừa bãi lộn xộn.

Nhưng mà, thầy đồ lại thấy rõ mắt lé trùng mắt liếc sai phương hai người, hiển đã xem thấu hết thấy mờ ám, thước vổ, quát lớn: "Người đội hai người, đi từ đường phạt quỳ, cực kỳ tỉnh lại."

Nguyên lai tưởng rằng thầy đồ tai không thông mục không rõ phương sai hai người, khoảnh khắc trợn mắt.

Lưỡng sững sờ em bé hai mặt nhìn nhau, lập tức phục tùng lui ra.

Đã xuất gia thực ngoài cửa, Sài Lân sớm đã la lối om sòm ngăn lại hết thầy tùy tùng gia đình vượt cấp kiện lên cấp trên, cho lão ba mặt báo phi pháp hoạt động.

Đón lấy, thành thoi thành thoi chuyển hướng Phương Trọng Vĩnh, hàm chứa phàn nàn nói: "Hôm nay thế nhưng là bị người một mồi ta đây, người nên phụ trách."

"Phụ trách? Ách, người có thể đổi lại từ gì không?" Phương Trọng Vĩnh một hồi hàn đến, cảm thán một tiếng nói.

"Không thể. Bây giờ đi đâu trong? việc học, người cho ta bổ sung." Sài Lân lần đầu tiên quan tâm lên chính mình việc học.

Phương Trọng Vĩnh lão hoài vui mừng lườm liếc một cái Sài Lân, nói, "Đi từ đường phật quỳ, thì có ích lợi gì, không bằng, chúng ta ra ngoài một lần."

"Đi chỗ nào?" Sài Lân khước mắt một xâu, cười nói.

"Đi thì biết." Phương Trọng Vĩnh như trước thừa nước đục thả câu nói.

...

Đọc theo bờ sông đi không xa lắm, vượt qua một loạt rừng trúc, u lam cá đường tử bên cạnh, một loạt tầm thường hàng rào bị Phương Trọng Vĩnh chậm rãi đẩy ra.

"Trần Thất, tại sao?" Phương Trọng Vĩnh bởi vì lấy Sài Lân, sau lưng trùng trùng điệp điệp đi theo một đám gia đình, đại đội nhân mã, thẳng đến Trần Thất nhà mà đến.

Trần Thất nghe thấy Phương Trọng Vĩnh thanh âm, lên tiếng, vừa thấy mọi người, trên mặt lộ ra thần sắc kinh dị: "Hôm nay hạ học sớm như vậy à?"

Phương Trọng Vĩnh làm ra một cái "Xuyt" tư thế, đối với Trần Thất kẻ vai sát cánh nói: "Ta kia bán về đồ của thượng, ngươi có thể làm tốt chưa từng?"

Trần Thất gãi gãi đầu, dẫn Phương Trọng Vĩnh đợi người xung quanh tiến vào phía tây kia thời gian buổi rậm chất đầy công môn nhi phòng bếp nhỏ.

Hắn từ phòng bếp thạch đáp tử chén đĩa đài nhi, lấy ra cái nếu như tiểu Thạch Mặc bàn tựa như đồ vật, phía trên mang cái nửa tác lớn nhỏ lỗ, bên cạnh là một cái mỡ đèn.

Phương Trọng Vĩnh tiếp nhận kia biểu diễn nhìn xem, lại hỏi Trần Thất muốn một chút tầm thường mía ngọt đườngkẹo, để vào Ma Bàn(cối xay) lỗ nhỏ, điểm Nhiên Đăng hỏa đun nóng. Lỗ nhỏ lồng ngực bên trong đường mía viên đạn, không bao lâu liền biến thành trạng thái dịch nước đường, xoay tròn lực ly tâm, khiến cho nước đường từ đun nóng kháng trắc bích lỗ nhỏ trung tâm vung ra, kéo tiến lên nước đường gặp lạnh biến thành tia hình dáng đườngkẹo sợi thô.

Phương Trọng Vĩnh từ bên cạnh chiếc đĩa gỗ trúc trong, thuận tay rút ra một cây cây thăm bằng trúc chiếc đĩa, đem những cái kia đườngkẹo sợi thô thu thập lại, chuyển thành một cái viên cầu.

Trần Thất cùng Sài Lân hai người thấy nhìn không chuyển mắt.

Phương Trọng Vĩnh đem trong tay viên cầu đưa cho Sài Lân, lại thêm hai mươi mía ngọt đườngkẹo, một lần nữa chuyển ra hai cái, lần lượt một cái cho Trần Thất, lại lưu lại một cái cho mình.

Chỉ thấy hắn đem kia biểu diễn phóng tới bên miệng, xoạch xoạch thè lưỡi ra liếm vài cái, vừa cười híp mắt híp mắt nhìn về phía Trần Thất cùng Sài Lân hai người, nói: "Ăn à —— "

Hai người lúc này mới đi theo xoạch lên.

"Đây là cái à gì?" Sài Lân một mặt liếm láp, một mặt vẻ mặt dài không chấp nhận nhìn về phía Phương Trọng Vĩnh: "Còn rất ăn ngon."

"Mất đi Trần Thất khéo tay." Phương Trọng Vĩnh một mặt vỗ vỗ bờ vai Trần Thất, một mặt đối với Sài Lân mở ra thù chương nói: "Năm văn tiền một cái, đến đây đi."

Sài Lân một bả đánh xuống tay của hắn, một mặt xoạch một mặt nói: "Ngươi trả lời trước, ta mới cho tiền."

Phương Trọng Vĩnh ha ha cười cười, "Kẹo đường, " bỗng nhiên lại nhớ tới, quả bông già thế nhưng là Nguyên triều mới có đồ vật, xưng hô thế này, e rằng vào lúc này không nhiều chuẩn xác, vì vậy sửa lời nói: "Liễu Như (*bông liễu bay theo gió) đườngkẹo."

Sài Lân trực tiếp ném đi một xâu tiền cho hắn, nói: "Ta muốn kia cái —— "

Nói qua, hắn thẳng tắp chỉ hướng kia cái chế tác "Liễu Như (*bông liễu bay theo gió) đườngkẹo" đen Ma Bàn(cối xay).

Phương Trọng Vĩnh lại đem kia xâu tiền để qua không trung hai cái, qua tay ném tới Trần Thất trong tay, chính mình chỉ là cười hi hi nhìn về phía Sài Lân nói: "Không đủ —— "

"Vậy muốn bao nhiêu?" Sài Lân nhìn nhìn hắn, thần sắc có chút giễu giễu nói: "Tuy là mới lạ, rồi lại có thể đáng giá mấy đồng tiền?"

Phương Trọng Vĩnh mếu máo cười nói: "Ít nhất ba quan tiền."

Sài Lân dùng càng thêm trào phúng ánh mắt nhìn về phía Phương Trọng Vĩnh.

Phương Trọng Vĩnh cũng không gấp không táo, hắn vỗ vỗ bờ vai Sài Lân, nhìn một cái phía sau hắn bọn gia đình, vẻ mặt tự tin cười: "Có đáng giá hay không được, còn muốn đi qua thị trường kiểm nghiệm. Đây một xâu tiền lưu cho Trần Thất huynh đệ, người ta xuất lực ra liệu. Liền hiện tại, ngươi cùng ta, đi trong huyện phiên chợ, nhìn xem vật này, đáng bao nhiêu tiền?"

"Đi phiên chợ?" Sài Lân con mắt trừng được lão đại, sau lưng Trần Thất cùng một đám gia đình, cũng từng người tròn tròn mắt.

"Đi phiên chợ." Ba chữ âm điệu mạnh mẽ. Phương Trọng Vĩnh không nói thêm gì nữa, ống tay áo vung lên, phía trước dẫn đường.

Trần Thất thối phồng kia chế tác Liễu Như (*bông liễu bay theo gió) đườngkẹo công cụ, vui vẻ cùng sau lưng Phương Trọng Vĩnh, Sài Lân thì mang theo một đám gia đình, lấy một loại xem náo nhiệt không chê công việc Đại đáng đáp cũng theo ở phía sau, mấy người trước sau đứng đưa, ra đại môn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Thiết tộ phong ba

Mặt trời lên cao phiên chợ, sạp hàng bày một chỗ liên tiếp một chỗ. Đợi Phương Trọng Vĩnh người xung quanh lái mướn tới xe trâu đi đến, sớm đã nhưng chen lấn chật như nêm cối, có thể bày quầy hàng nhi địa phương đều chiếm tràn đầy.

Trần Thất nhìn về phía Phương Trọng Vĩnh, thoáng qua da tay ngăm đen nổi bật lên hần một ngum Bạch Nha càng thêm trắng nõn, rất giống đôi sau kem đánh răng quảng cáo đồng dạng, hần nhe răng cười cười, như Phương Trọng Vĩnh nói: "Chúng ta đã quên, ta này phiên chợ, cũng xưng 'Quý thành phố', ngày không có sáng, hàng vỉa hè từ liên đều chiếm được rồi, ừ —— "

Hần chỉ hướng rất nhiều quầy hàng bên cạnh những cái này dĩ nhiên đập tắt không tầm thường ngon đèn, nói: "Những cái này, đều là trời chưa sáng sẽ tới giành chỗ giờ Tý, điểm qua đèn."

Phương Trọng Vĩnh đục lỗ nhìn lại, này trên chợ quả nhiên là cái gì cũng có, bán hoa nhi cùng bán tời trở thành hàng xóm tốt bụng, cây tầm tử cùng tinh rượu thạch bày ở một chỗ, bán phiên cốt quầy hàng kiêm chức bán lấy cái xô giấy, thi họa tiền cổ, sừng tê giác nga voi, thật giả khó phân biệt, tinh xảo hỗn tạp.

Sau lưng Sài Lân lại lớn không liệt liệt từ trên xe bò nhảy xuống, trả tiền, phát tay gọi sau lưng gia đình đuổi lấy xa phu trở về. Lại quay đầu đối với Phương Trọng Vĩnh nói: "Nếu như nơi này đã không có quầy hàng, vậy không bằng đi nhà của ta tại phía tây trên đường cái khai mở trà cửa hàng, đem kia quán nhi bày ở trà cửa hàng công môn, chẳng phải kết thúc."

Phương Trọng Vĩnh dĩ nhiên đã thấy được một nhà bày biện đặc biệt đường mía đườngkẹo phẩn hồng sạp hàng, hần cung hạ thân, đối với những cái kia đủ mọi màu sắc đường mía hơi hơi suy nghĩ, lập tức hướng kia bày hàng thím nói: "Những cái này, thế nhưng là dùng bất đồng hoa quả chịu đựng ra nước canh tử, thượng sắc? Quả nhiên rất khác biệt. Mỗi dạng từng người mua hai cân a."

Nói qua, liền đi sờ túi tiền trả tiền.

Kia đại thẩm lại tựa như bị nhìn xuyên gia truyền bí mật tính đồng dạng, đầu tiên là trừng Phương Trọng Vĩnh liếc một cái, lập tức thấy được Phương Trọng Vĩnh túi tiền, lúc này mới động thủ, cho Phương Trọng Vĩnh mỗi hình dáng bao đủ sức nặng.

Sài Lân tính tình gấp, chỉ đợi Phương Trọng Vĩnh hoàn thành mua bán, liền có phần không kiên nhẫn kéo hần, nhắc chân hướng tây phố đi. Vừa đi vừa nói: "Nhanh chút, đều giờ gì, cũng không phải tới đi dạo tụ tập, người cần phải tại hôm nay cho ta bán đi chút Liễu Như (*bông liễu bay theo gió) đườngkẹo, cho ta xem nhìn này đồ chơi mới cái kia, cái kia kiêm nghiệm mới tốt."

"Thị trường kiểm nghiệm, " Phương Trọng Vĩnh một mặt đi theo Sài Lân, hướng Sài gia trà phố chỗ tây phố bên kia đi đến, một mặt cười tủm tỉm đối với Sài Lân An Lợi lấy danh từ mới: "Người chính là tính tình quá mau, người nào biết ta mua mấy cái này, cùng việc buôn bán của chúng ta vô dụng vị trí đâu này?"

Cùng đông phố đồng dạng, tây phố cũng là hối hà đám người, trên đường hiệu cầm đồ quán trà, khúc lâu dịch trạm, đặc biệt sự việc phố bán, cần cái gì có cái đó. Điều này trên đường trà cửa hàng, cũng không tính ít, lớn nhất, lại vẫn là Sài gia "Mưa tới không tiêu tan hiên", nhưng bởi vì bảng này gạch nhớ kỹ khó đọc, càng nhiều người cũng gọi nó "Sài gia trà cửa hàng" .

Cửa hàng kết cấu chính là Đại phòng ngoài phòng ốc, hai đầu cùng đằng sau sắp đặt nhà một gian, Tổng xưng chỗ lịch sự, cùng loại với hiện giờ phòng. Chỗ lịch sự bên trong là dựa vào lưng (vác) cái ghế, lại xưng "Quan tòa", tiền đường thì là ghế cùng bàn vuông. Khác còn sắp đặt dài án cùng mảnh băng ghế, xưng là "Tán tòa" .

Mỗi sáng sớm sáng sớm, quán trà chiêu màn trướng bày ra, chính là khai trương, chiêu màn trướng triệt hạ, chính là đóng cửa. Trước cửa hai mặt cờ xí, một mặt viết "Lục Vũ tam thiên", một mặt thì là "Lô cùng bảy chén nhỏ" .

Trong tiệm chường quỹ tiểu nhà nhỏ bằng gỗ bên trong trên tường, tám khối xanh mon mơn hạ xuống lụa đỏ băng tiểu bài tử, phía trên phân biệt viết lúc ấy hàng tươi đặc biệt cháo bột danh tự, mười phần bắt mắt.

Chường quỹ thấy thiếu đông gia Sài Lân đột nhiên đại giá quang lâm, tự nhiên tiến lên kêu gọi: "Công tử đây là —— "

Sài Lân sớm đã mặt lộ vẻ vẻ mong mỏi, liền bên ngoài tán tào tùy ý ngồi xuống, đối với chường quỹ nói: "Tùy ý cho chúng ta tới điểm bánh kẹo, tại đây trong, để ta này huynh đệ bày cái sạp hàng, bán điểm—— "

Nói qua, cái đầu dài chuyển hướng Phương Trọng Vinh. Phương Trọng Vinh bận rộn vừa chấp tay hành lễ, khách khí nói: "Liều Như (*bông liễu bay theo gió) đườngkẹo."

"Liều Như (*bông liễu bay theo gió) đườngkẹo?" Chường quỹ có chút khó hiểu nhìn về phía hắn, cũng đáp lễ lại: "Đây là vật gì?"

Phương Trọng Vinh mệnh Trần Thất đem làm tốt kẹo đường dụng cụ bày ra, mở ra trong tay ngũ sắc đường mía, trộn lẫn điểm hồng sắc cùng một điểm tằm thường đường mía, cùng nhau để vào Ma Bàn(cối xay) lỗ nhỏ, điểm Nhiên Đăng hỏa đun nóng, đường mía viên đạn rất nhanh hóa thành phấn hồng phốc phốc trạng thái dịch nước đường,

Xoay tròn lực ly tâm lần nữa đem phấn hồng nước đường từ đun nóng kháng trắc bích lỗ nhỏ trung tâm vung ra, dày đặc như Liều Như (*bông liễu bay theo gió) nước đường gặp đông lạnh tại Phương Trọng Vinh trong tay cây thăm bằng trúc tử, không bao lâu, một cái hồng nhạt đườngkẹo bóng lại lần nữa đánh tốt.

Chường quỹ một mặt kêu gọi tiểu nhị, cho thiếu đông gia bên này lên nước trà trà bánh, một mặt nhìn Phương Trọng Vinh đánh ra lần lượt đườngkẹo bóng.

Đầy bàn người, mỗi cái cầm lấy Phương Trọng Vinh đưa tới Liều Như (*bông liễu bay theo gió) đườngkẹo bóng, xoạch xoạch gặm hăng hái. Trà phổ trung tâm trà khách cũng đều cảm thấy mới lạ, không bao lâu, đã có người quần tụ tụ tập qua.

"Phổ thông năm văn tiền một cái, màu sắc rực rỡ tám văn tiền một cái, bảy màu mười hai văn, các vị tới ném thử tươi sống à." Trần Thất nghe qua Phương Trọng Vinh phân phó, dĩ nhiên vừa lái mới tiếp được chế tác Liều Như (*bông liễu bay theo gió) đườngkẹo nhiệm vụ, một mặt thét to lên.

"Phụ thân, ta muốn một cái." Một cái ngân thơ đồng âm từ phía đông một tòa vang lên.

"Ta cũng ném thử. Cầm một cái phổ thông, một cái màu sắc rực rỡ."

Tiểu nhị nhanh chóng từ kia một bàn đem đồng tiền đưa qua, Trần Thất "Đúng vậy ——" một tiếng, tay chân lanh lẹ đun nóng chuyển động "Liều Như (*bông liễu bay theo gió) đườngkẹo máy" đánh tốt hai cái Liều Như (*bông liễu bay theo gió) đườngkẹo, Sài Lân đối với bên cạnh thân gia đình một ánh mắt, gia đình liên tục không ngừng đâm đương lên, vì các vị trà phổ trong ngoài các thực khách, truyền đi Liều Như (*bông liễu bay theo gió) đườngkẹo cùng đồng tiền nhi nhiệm vụ.

Bởi vì lấy đường phổ cực kỳ náo nhiệt, này gần cửa sổ hướng ra phía ngoài vị trí, cùng Trần Thất vui vẻ rao hàng, rất nhanh hấp dẫn đông đảo hải từ một truyền mười truyền một trăm đến đây mùa nào thức nấy tươi sống. Rất nhanh, bọn gia đình đều là loay hoay một trán hán, Trần Thất vui vẻ làm lấy Liều Như (*bông liễu bay theo gió) đườngkẹo, thu tiền.

Phương Trọng Vinh lui cư hai tuyến, chuyên tâm phẩm trà ăn điểm tâm.

Sài Lân hoá chường quỹ, lấy ra sổ sách bàn tính qua, thỉnh thoảng hỏi hai câu trà phổ trên phương diện làm ăn sự tình. Nhìn dạng như vậy, chường quỹ tựa hồ cũng rất là tập mãi thành thói quen, đối với vị thiếu gia này cũng không qua loa.

Mà Sài Lân vấn đề, cũng là tra hỏi có bài bản hẳn hoi, nói chuyện đến sinh ý hai chữ, Sài Lân liền hoàn toàn không thấy sách thực trong, kia phó hoàn khổ cao lương hình dáng, cả người không nói ra được tinh khí thần nhi.

Hắn chỉ hướng sổ sách thượng mấy hàng, ngừng đầu hướng chường quỹ nói: "Như thế nào có này rất nhiều thiết tiền thu vào, không phải nói tận lực thu đồng tiền sao?"

Chường quỹ khẽ gật đầu: "Công tử có chỗ không biết, hiện giờ tiền đồng trên chấn bị bên trên đều vơ vét đến mấy đa số phủ đi sử dụng, bên này khó tránh khỏi, uống cái trà trà khách trong, luôn có người muốn giao thiết tiền. Thiết tiền, đến cùng cũng là tiền. Một đồng tiền hồi đoái mười thiết tiền, này này, cũng là không ít một xu."

Sài Lân lại giương một tay lên nói: "Đây không phải đếm được vấn đề. Một đồng tiền đổi mười thiết tiền không sai, có thể đồng tiền một xu nặng hơn? Thiết tiền một xu nặng hơn? Mỗi một ngàn văn đồng tiền trọng lượng, tính đến tiểu thiết tiền chính là mười ba cân, Đại thiết tiền chính là mười lăm cân. Thu thiết tiền, quay đầu lại lấy ra đi mua đồ vật, liền mua vài bó a, ta hỏi ngươi, một thớt tằm thường áo sơ mi lụa vài bó, ngươi tính toán muốn kiêng nặng hơn thiết tiền đi mua?"

Chường quỹ tựa như chợt bị hỏi khó: Một phương diện hẳn nhiều năm việc buôn bán, tự nhiên hiểu rõ này thiết vấn đề tiền; một phương diện khác, rồi lại có sự thật tru thông cổ hữu vấn đề, rốt cuộc trà cửa hàng mặt hướng, cũng không chỉ là phi phú tức quý đám người. Dân chúng tới uống cái ba bốn văn tiền trà, móc ra chuỗi hảo ba bốn mươi văn thiết tệ, chẳng lẽ này sinh ý liền không làm sao? Vì vậy không biết như thế nào đáp lời, tình cảnh nhất thời có chút xấu hổ.

Phương Trọng Vĩnh cũng tại hơi nghiêng cười mở khang, nửa mở vây, nửa chân thành nói: "Tính hạ xuống, không sai biệt lắm là hơn hai vạn văn thiết tiền, ước chừng, 500 tới gần a. Nhưng chắc hẳn, hiện giờ đồng tiền chưa đủ dùng, chương quỹ cũng có hẳn khó khăn."

Sài Lân nhưng như cũ khước môi nhếch lên vài phần thoáng qua có chút trào phúng tiểu ý, phát tay để cho chương quỹ hạ xuống.

Sài Lân không biết, có thể Phương Trọng Vĩnh với tư cách là đời sau mà đến người, lại là biết:

Bắc Tống thương nghiệp cao độ phát triển, tiền tệ lưu thông lượng là lúc trước tất cả triều đại vô pháp so sánh, dẫn đến tiền đồng chế tạo theo không kịp, liên tiếp tài chính vấn đề thủy chung đuổi theo. Thiết tiền không thích hợp dùng cho tiền tệ lưu thông, mà mô đồng cùng Ngân lượng mở khai thác xa xa cũng không trên thị trường trận nhu cầu.

Tuy là, tại Lư Nga thái hậu cầm quyền thời kỳ, vì ức chế sông trao tử bị giả tạo dẫn phát tiền tệ hỗn loạn, triều đình tại Thiên Thánh nguyên niên, hạ lệnh tại Ích Châu thiết lập trao tử vụ, xây dựng quan trao tử —— cũng chính là đời sau biết, tiền giấy tại Tống Triều xuất hiện.

Quan trao tử, che có Ích Châu trao tử vụ cùng Ích Châu Quan Sát Sứ quan ấn, mỗi tấm phía trên đều có cố định mặt giá trị, như trước sau như một, năm quan, mười quan. Ngay tại lúc đó, còn thiết lập chính thức chuẩn bị nhà Kim, tại quan trao tử phát hành mới bắt đầu, lập nhiều quy củ, mỗi tạo một đám trao tử, chuẩn bị tiền vốn ba mươi sáu vạn, mỗi một lần lấy hai năm trong khi, đến kỳ hồi đoái.

Nhưng mà, quan trao tử thông hành, như trước chủ yếu là tồn tại ở mấy cái đại phủ, như Khai Phong phủ, Đại Minh phủ, Ích Châu phủ đại phủ, liên Giang Ninh phủ, lúc này cũng chưa có quan trao tử hồi đoái cơ cấu.

...

Bên cạnh thân sóng sau cao hơn sóng trước cười vang, đem Phương Trọng Vĩnh lôi trở lại trước mắt.

Trần Thất đứng ở bên cạnh thân, không ngừng lôi kéo Phương Trọng Vĩnh quần áo.

Mà một cái vật áo trước đỡ đòn kẻo đường sợi thô tử, lôi phiêu dính vào trước ngực nàng tơ lụa trên quần áo, sắc mặt nghiêm nghị mười ba mười bốn tuổi tiểu cô nương, đang mở to hai mắt nhìn, chống nạnh lập trước mặt Phương Trọng Vĩnh.

"Chuyện gì xảy ra?" Phương Trọng Vĩnh nghiêng đầu tra hỏi hướng Trần Thất nói: "Cô nương này vì sao trước ngực đỡ đòn hai đồng kẻo đường —— a không, Liễu Như (*bông liễu bay theo gió) đườngkẹo?"

Trần Thất hơi có chút hèn mọn bị ỏi đồ mặt, cúi đầu nói "Cô nương này rồi mới đến mua hai cái Liễu Như (*bông liễu bay theo gió) đườngkẹo, ta thấy nàng sinh tuần tử, nhìn nhiều nàng hai mắt, trong khoảng thời gian ngắn, đã quên đem cây thăm bằng trúc tử kịp thời cắt kỹ, có trời mới biết vì sao khi đó, bỗng nhiên tới một hồi lệch ra phong, liền, liền đem kia hai đồng, thổi tới, thổi tới nơi đó. . ."

Phương Trọng Vĩnh ba trở tay cho Trần Thất một cái che hồ lô, "Xú tiểu tử, để cho người háo sắc".

Lập tức quay sang, thấy cô nương kia chính mình lại tại trước mắt bao người, cũng không đem kia hai đồng kẻo đường chạy nhanh chính mình thu thập đi, ngược lại nâng cao eo nhỏ bản nhĩ, hùng hổ đứng ở cười vang trong đám người. Thăm nghĩ không ổn, nhưng vẫn là làm quân tử hình dáng thật dài làm cái ắp, nói xin lỗi: "Xin lỗi, ta này huynh đệ tay nghề không tinh, đường đột cô nương, thật không phải với."

"Tay nghề không tinh, còn ra ra bán đồ vật, làm dơ người ta xiêm y. Không được, các người bồi thường. Các người bồi thường." Cô nương hai tay chống nạnh, không buông không bỏ nói.

Phương Trọng Vĩnh nghĩ đến Bắc Tống kế tục Đường Phong, nữ tử cũng không tất bị giam cầm ở gia đình trong nội viện, lại nhìn trước mắt cô nương này đánh đá nhiệt tình, một đôi Đan Phượng mắt tam giác, hai nguyệt lá liễu râu sao lông mày, đây cũng không phải là Bắc Tống đầu đường phong cây ớt sao?

Cảm thấy cảm thấy không biết làm sao chỉ kịp, lại chợt bị Sài Lân đi đến làm hai đồng kẻo đường, ba ba dán tại Phương Trọng Vĩnh trước ngực.

Sài Lân còn ngại không đủ, lại xoáy ra mấy đồng kẻo đường, đem Trần Thất cùng hẳn trước ngực của mình, cũng đều dính lên kẻo đường, sau đó về mặt quần áo lụa là lưu manh hình dáng, đối với cô nương kia nói:

"Đúng vậy, chúng ta nên bồi thường, bồi thường thế nào phương pháp đâu này? Cũng không thể, để cho tiểu nương tử ngài, trước mặt mọi người đem xiêm y cởi ra, chúng ta lấy về cho người giặt hồ sạch sẽ râu~, sau đó lại trả lại bồi thường người à? Không bằng, chúng ta cùng người một chỗ ô uế xiêm y, người xem ——"

Nói qua, Sài Lân không công ngực, nghênh ngang cùng Phương Trọng Vĩnh, Trần Thất, ba người đứng thành một hàng, sáu khối dính vào vật áo trước kẻo đường một chỗ trong gió mát trật tự.

Chương 10: Lâm Xuyên Vương thị

Tiểu nha đầu kia vật áo trước nhiệt độ cơ thể, dần dần có chút hóa kẹo đường, càng hiển lộ xấu hổ, trên người nàng nguyệt sắc yên tĩnh áo tơ vấy vạt áo trước, nguyên bản tuyết lấy thù rất nhiều tiểu Tử Đinh Hương bông hoa, hiện giờ bị kia kẹo đường chóng mặt khai mở đườngkẹo nước đọng, gọt giữa hai mảnh ôn hòa mượt mà hồ sen, càng hiển lộ ở giữa Q đạn mềm nhu, như khóc như tổ.

Nếu không phải lúc này xấu hổ hoàn cảnh, Phương Trọng Vĩnh gần như nghĩ sẽ hơi bị làm thơ một đầu.

Đang nghĩ ngợi, mắt thấy bên ngoài một tiểu nha đầu vội vàng xông tới, thấy được tình hình này, liền vội vàng hai cái ba ba, dùng khăn tay của mình từ, cho phía trước cái nha đầu kia dọn dẹp xiêm y.

Nha đầu kia niên kỷ nhìn nhìn hơi dài cái nha đầu kia một ít, chính là mười lăm mười sáu tuổi hoa dạng thì giờtuổi tác, trở mã được chỉnh tề đoan trang, hai cái mắt hạnh, đồng dạng lẳng lẹ xẹt qua Phương Trọng Vĩnh và ba người mặt, một bộ khinh thường cao ngạo thái độ.

Nàng đi lên trước, thẳng dặt trước một cái nha đầu tay, an ủi nói: "Nghiên mực nông, người thói quen hội hồ đồ, tiểu thư gặp người này sẽ từ còn không trở về, lúc này mới đuổi ta đến xem"

Nói qua, muốn lôi kéo kia được xưng là nghiên mực nông tiểu nha đầu hướng ra phía ngoài đi.

Kia nghiên mực nông nha đầu lại là cái quật cường, không ngừng nói: "Những người này cực kỳ đáng giận, làm ô uế xiêm y của ta, còn chống chế, Mặc Hương tỷ tỷ, trong chốc lát cùng tiểu thư gặp khách, có thể hay không lấy miệng a?"

"Như thế nào? Tiểu thư tất nhiên là hiền lành tính tình, lại là ngay trước người. Huống hồ, ta xuất ra còn dẫn theo mấy thân xiêm y, mặc dù không nhiều hợp thân thể của người lượng, nhưng chấp nhận, sao liền đòi cực kỳ khủng khiếp? Nếu khiến Tam công tử biết người ngày hôm nay, tại trong ngõ phố lại cùng người cãi nhau gây chuyện, mới là muốn lấy miệng nha. . ."

Cứ như vậy, này lưỡng mỹ mạo nha đầu, trên cao nhìn xuống bỏ qua quanh mình đám người cùng người gây ra họa mấy người, thẳng cầu nhàu công việc mình làm đi.

Sài Lân, Phương Trọng Vĩnh, Trần Thất ba người, đầu tiên là hai mặt nhìn nhau, sau đó bỗng nhiên lẫn nhau thấy được đối phương trước ngực kẹo đường, một trận người cắn ta, ta cắn người, lượn vòng hồ đồ.

Trái lại làm khó bọn gia đình, vừa muốn duy trì trật tự, vừa muốn làm Liễu Như (*bông liễu bay theo gió) đườngkẹo mua bán, tốt một trận bận việc.

Đang lúc hoảng hốt, lợi nhuận thỏa tràn đầy một túi đồng tiền mấy người, thoải mái nhàn nhã, đập trên trần tre cây bạch quả ngân hạnh lá rụng, đi ở đường về trên đường nhỏ. Trần Thất cáo từ về nhà trước đi, sài phương hai người thì cùng chúng gia đình một đạo phản hồi sài phủ.

Cây ô-liu cùng lão xuân thụ lồi lồi chạc cây ánh sán trứ thái dương, nếu như nướng khung trên cái nĩa, nâng một cái to lớn trứng tươi đồng dạng, đồ rực, thêm vù vù.

"Trọng Vĩnh, cái đồ vật này liền bán cho ta sao, ta an bài người bày ở nhà của ta trà cửa hàng bán. Dù sao thành phẩm không cao, chỉnh hấn mấy cái, thừa dịp người khác còn không có học được, trước lợi nhuận một chút." Bên cạnh Sài Lân vừa đơng vừa đưa tự tin nói:

"Cho người năm quan tiền, từ đó cái đồ vật này chính là ta Sài gia trà cửa hàng độc nhất vô nhị rồi".

Phương Trọng Vĩnh từ biệt đầu, đẹp mắt cười nói: "Nếu như công tử sáng khoái như vậy, ta đây có thể nào phụ lòng. Quay đầu lại do nào tiểu nhị qua tay kinh doanh cái này, ta tới thống nhất bồi dưỡng huấn luyện một chút, giáo bọn họ không chỉ làm được ra tròn Liễu Như (*bông liễu bay theo gió) đườngkẹo, còn có thể làm ra đặc biệt thù nhi.

Như vậy, chỉ cần các người tiểu nhị là người trong nhà, coi như là người khác học kia Liễu Như (*bông liễu bay theo gió) máy móc, lại cũng học không đi tay nghề này tinh xảo, chẳng phải tốt hơn."

"Không sai. Tiểu tử người, ta thường thức, về sau người chính là người của bốn thiếu gia, hảo hảo biểu hiện, người mới lạ mà tinh xảo biểu diễn, nếu là mua tốt, bốn thiếu gia phải cái biết." Sài Lân nói đến sinh ý, mười đủ mười như một đời sau bá khí CEO, đại khí, giáo hoạt, lại tràn ngập tự kỷ, đối với các loại mới lạ danh từ nhi cũng nắm giữ cực nhanh, đầu óc nhất đẳng linh quang.

Mấy người đi đến sài cửa phủ, phát giác mấy chiếc xanh ngọc gấm vóc vải bông cái nắp xe ngựa, con ngựa dĩ nhiên ngủ gật, đang đứng ở cửa phủ ngoài.

Từ lúc thiên uyên chi minh về sau, Đại Tổng khu vực ngựa, chính là cố ý lên giá vật hi hân, mất đi đồng cỏ, nhiều năm ý lại lấy thì thời gian chiến tranh cùng địch quốc ngựa giao dịch các trận, xe ngựa này, tại Giang Nam khu vực, thế nhưng là hiếm có đồ vật, không quan lại người ta, nhiều thế hệ trâm anh, đó là có tiền cũng không có vị trí mua, có thành phố vô giá chi vật.

Về mặt lo lắng Sài gia tổng quản,

Từ lúc góc hướng tây cửa chò, thấy bọn họ này người xung quanh các loại, nghênh ngang trở về, liền vội vàng đem Sài Lân cùng Phương Trọng Vinh hai người kéo gần cửa nách, liên tục không ngừng mệnh bọn họ tắm rửa thay quần áo, bảo là muốn thấy khách quý.

"Cái gì khách quý? Đúng rồi, thầy đồ hôm nay hướng cha ta cáo trạng chưa? Phụ thân như thế nào cái phản ứng?" Sài Lân một mặt tiếp nhận khăn, xóa đi tẩy rửa trên người nước đọng, thay đổi sạch sẽ xiêm y, hệ lấy trước ngực dây lưng, một mặt thăm dò hướng Sài gia vị Phương Trọng Vinh kia ba nghìn dặm Biều Cữu quân gia dò hỏi.

Đã thu thập sẵn sàng thư đồng Phương Trọng Vinh đồng chí, lúc này lại là trong nội tâm sáng như tuyết: Sài Thiệu như thế nào không biết hôm nay sự tình, bất quá nếu như tới khách, tự nhiên đối với hài tử là người trước không trách, đối với chúng không trách, chỉ có thể là thu được về tính số.

Mà giờ khắc này, càng làm cho Phương Trọng Vinh trái tim nhỏ có chút kích động bang bang nhảy, lại là khách nhân kia thân phận. Lấy kia xe ngựa, mà không phải là tầm thường nhân gia xe la hoặc là cỗ kiệu quý trọng, lấy hẳn đối với lịch sử lý giải, tại Lâm Xuyên khu vực, cùng Sài gia bực này quan hệ, lại có bực này khí tràng, ngoại trừ Lâm Xuyên Vương thị, còn có kia một cái?

Nghĩ đến muốn nhìn thấy Vương An Thạch và cha và anh mọi người, Phương Trọng Vinh đồng chí được kêu là một cái kích động à. Đây chính là nỗi danh quan lại thế gia, thi thư thế gia, gia tộc kia tổ Tôn Tam thay tiến sĩ, Vương An Thạch mấy vị huynh đệ, mỗi cái là Văn Thái phong lưu, đời sau cùng bá thần đồng Đại Nho, chính thể cao độ, có thể so với gia tộc của Tiểu Lý Phi Dao như vậy một môn bảy tiến sĩ.

Tư điểm, Phương Trọng Vinh đồng chí, lần nữa yên lặng sửa sang lại đường giữa của mình áo sơ mi cổ áo có hay không thoả đáng, ống tay áo lại là bằng không thoả đáng, áo choàng không có che lên mu bàn chân. . . Nho gia lễ nghi, hựu tế tế thu liễm hạ chính mình trước sau như một cười đùa tí tởng thái độ, nhớ lại một ít tự hời hợt bạn bè tối ngu thơ ca.

Nghĩ đến nhất định phải đang cùng bạn cùng lứa tuổi Vương An Thạch đồng chí lần gặp mặt, cho đối phương lưu lại khắc sâu chân kinh cùng ấn tượng, nghĩ đến như thế nào lịch sử danh nhân trước mặt trâu bò mất mặt. . . Sáo lộ, hẳn trong lòng không khỏi hưng phấn tung tăng như chim sẻ đến đầy cực.

Trở lên, Phương Trọng Vinh lấy cuộc đời nghiêm túc nhất thái độ độ, nhắm mắt theo đuôi đi theo Sài Lân, xuyên qua hậu viện, vượt qua phần hồng đầu tường xây làm bình phong ở cổng, theo khoanh tay hành lang, cuối cùng rốt cục đi đến dĩ nhiên khách quý chật nhà, ít dài tụ tập tiếp khách đường lớn.

Nhưng mà, suy sụp quá lớn Đường Môn hạm trong tích tắc, hết thấy thiết kế tại Phương Trọng Vinh một cái không cẩn thận ngã một cái ngã gục đáng đập, đột nhiên tan vỡ.

Đầy bụi đất,

Ngu ngốc không sững sờ trào lên.

Cầu Phương Trọng Vinh đồng chí tâm lý oán hận diện tích.

Thời khắc máu chốt, tốt cơ hữu Sài Lân thiếu gia, nhẹ nhàng hướng Phương Trọng Vinh đồng chí vươn có cách mạng hữu nghị cùng ấm áp tay, muốn kéo hẳn lên.

Ai ngờ dưới chân vừa trượt, Sài thiếu gia vậy mà nằm sấp Địch La Hán đồng dạng, ngã ở Phương Trọng Vinh đồng chí ấm áp đơn bạc tiểu thân thể.

Trong hành lang đầu tiên là một mảnh an tĩnh, ngay sau đó, một mảnh khó có thể ức chế cười vang liên tiếp vang lên.

Trong một thân thiết tường hòa cười vang trong không khí, Sài Thiệu có chút giận dữ thanh âm vang lên: "Còn không đi đỡ, cười cái gì cười!"

Quả nhiên, chủ nhà phát uy không đồng nhất à, bên cạnh nha đầu cùng gia đình đỡ đỡ, chảnh chữ túm, lúc này mới đem Sài Lân cùng Phương Trọng Vinh hai người kéo.

Phương Trọng Vinh ngẩng đầu, dựa theo Nho gia quân tử ứng tại công chúng nơi ăn nói có ý tứ phong phạm cùng yêu cầu, cùng với Sài Thiệu cùng ngồi đón khách trình tự, rất nhanh Logic tập trung vào các vị khách quý thân phận.

Ở chủ vị, dĩ nhiên là là Thời Nhậm Lâm Giang quân phán quan Vương An Thạch hẳn lão ba —— Vương lợi ích. Vương lợi ích cây cao lương lúc này bốn mươi hừa người, màu da hơi hoàng, gấn bó mỉm cười, phương diện sống mũi cao, rộng rãi tai khê nhếch, vẻ mặt hiền lành.

Theo bên tay Vương An Thạch theo thứ tự ngồi xuống bốn cái bé trai, nhìn sang Đại bất quá hai mươi tuổi, nhỏ nhất cũng có mười tuổi. Quần áo cách ăn mặc đều là không sai biệt lắm, nhưng tướng mạo cũng rất dễ dàng phân biệt, Vương lợi ích đảm nhiệm vợ đã chết Từ thị sinh ra Vương lợi ích con trai trưởng Vương An nhân, cùng thứ tư Vương An nói. Cùng với đảm nhiệm thê tử —— cũng chính là hiện giờ cùng ngồi ở cao đường phía trên Ngô thị sinh ra, Vương An Thạch, Vương An thế nhị vị.

Tính toán ra, lúc này Vương An, Vương An quốc, Vương An lễ cũng đều nên đã sinh ra, nhưng hoặc bởi vì niên kỷ quá nhỏ, lần này cũng không cùng nhau đến đây.

Quan tòa vị Vương An Thạch này mẹ đẻ Ngô thị, chính là Sài đại quan nhân nhà biểu muội, phủ châu Kim Khê người, Phương Trọng Vinh cùng thôn đồng hương.

Cho nên nói dễ dàng phân biệt bất đồng mẫu thân sinh ra, chính là bởi vì, Vương An Thạch cùng Vương An thế hai người, một mực kế thừa chính mình

mẹ đẻ lúa mì sắc làn da, mà không giống hần hai vị huynh trưởng như vậy trắng nõn.

Đương nhiên, huynh đệ bốn người ngũ quan càng nhiều kẻ thừa kỳ phụ mũi cao, sống mũi cao, gây họa tai, giữa trán đầy đặn ngoại hạng mạo đặc thù, nếu như đời sau bức họa đồng dạng, vừa nhìn chính là nhà mình lão Vương hải tử.

Sài Lân đi ở phía trước, Phương Trọng Vĩnh thì đi theo phía sau, hai người cùng mọi người theo thứ tự hành lễ vấn an.

Đi qua Vương An Thạch bên cạnh thân, Phương Trọng Vĩnh dùng tò mò dư quang tinh tế xem qua vị này bạn cùng lứa tuổi. Kết quả lại phát hiện, đối phương rộng rãi vượt qua mục, cũng đang tại tinh tế trên dưới dò xét chính mình.

lớn nhỏ, một cái thời kì, một cái tinh thành thị, hai cái gia đình xuất thân như trời với đất thần đồng, tiến hành lần, liếc một cái vạn năm đối mặt, nếu như nơi này có tâm lý hoạt động đơn giản lời ngoại âm, như vậy,

Vương An Thạch thần đồng lời ngoại âm nói chung là như vậy: Đây là Phương Trọng Vĩnh à, một cái canh sông mì sợi phạm nhi tiểu bạch kiểm à, mẫu thân thường xuyên nhắc tới bên cạnh lão Phương nhà thiên tài thần đồng, nguyên lai sinh như một nữ nhi gia.

Phương Trọng Vĩnh nội tâm lời ngoại âm thì là: Rất sạch sẽ sạch sẽ một mai dương quang thiếu niên à, vì sao đời sau đã sử, thường xuyên đáp nặc Vương Kinh công không tắm rửa, lời tha lời thôi đâu này? Chẳng lẽ là vì kiến tạo Vương Kinh công tướng công trở thành nhân dân đại công tước bặc, một ngày kiểm tỷ bạc, không rảnh chú ý đến cái khác quang huy hình tượng? Còn là bởi vì người ta đen?

Thế nhưng, người ta đen đã nói người ta không tắm rửa, đây quả thực là đời sau Tây Phương xã hội, thỏa thỏa kì thị chủng tộc có hay không có?

Vương An Thạch tự nhiên sẽ không biết, Phương Trọng Vĩnh nội tâm về hần tắm rửa vấn đề phát sinh trận này nghiên cứu thảo luận.

Mà Phương Trọng Vĩnh cũng tại sau một khắc, bày biện ra kinh sợ vẻ mặt ngây người.

Trước người hần Sài Lân cũng chấn kinh.

Bởi vì trước mặt bọn họ vị này —— ngồi ở Vương An Thạch mẹ đẻ Ngô Phu Nhân hơi nghiêng dưới tay, ngọt ngào thẹn thùng mười tuổi tiểu la lý, Vương gia Tứ Tiểu Thư —— vương tử Nguyệt Tiểu Thư, đứng phía sau hai vị thiếp thân nha đầu,

Lúc này, đang dùng một loại quý dị mà khó chịu ánh mắt, thẳng tắp trừng mắt nhìn khom người cùng nhà bọn họ tiểu thư chào sài phương hai người.

Kia đang kẻo đường sự kiện trung tâm Mặc Hương cùng nghiên mực nông hai người.

Phương Trọng Vĩnh thành cát tư thác nước mờ mờ. Hần lúc ấy nghe được hai nha đầu này lẫn nhau xưng hô, tự nhiên là đoán được này hai nha đầu, có thể có như vậy xảo trá tai quái danh tự, tự nhiên hơn phân nửa là mọi người tiểu thư thiếp thân nha hoàn, hoặc là chính là Bảo Ngọc như vậy nhi đồng chí thù hạ chính là nha hoàn.

Nhưng mà, tuyệt đối không nghĩ tới, khả xảo đầu, khả xảo đầu ——

Chủ vị Sài Thiệu phu nhân, lại cũng không thêm đề ý nhi tử cùng vị Đại này danh lừng lẫy thần đồng thư đồng, hai người đây đều là tình huống như thế nào. Chỉ là ân cần gọi chúng nhân nói: "Thời điểm cũng không sớm, tây sảnh bên kia đã chuẩn bị cơm tối, kính xin các vị đi đến dùng cơm."

Mọi người dần dần theo lễ đứng dậy.

Mặc Hương cùng nghiên mực nông, lại giống như ông hằm ông hừ đồng dạng, hộ tại vương tử nguyệt trước người, đem tiểu thư một mực hộ tại giữa trận, rất sợ Sài Lân cùng Phương Trọng Vĩnh có động tĩnh gì.

Trung thành và tận tâm bộ dáng, để cho Phương Trọng Vĩnh khoảnh khắc nghĩ tới Vương Tài.

Nhưng hần cũng không chú ý chính là, trước sau như một kiệt ngạo Sài Lân, nhìn về phía kia vương tử nguyệt trong ánh mắt, kia một chút hơi hơi tự ti cùng ngưỡng mộ. Nếu như người có cái đuôi, như vậy lúc này đi theo vương tử nguyệt một đoàn người sau lưng đi tới Sài Lân, nhất định là ngoắt ngoắt cái đuôi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mực Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Tử lệnh kim cổ

Thượng đèn thời gian, phía tây đại sảnh từng cái một ánh đèn dần dần sáng lên, cách mơ hồ điều về tranh hoa điều kêu trùng trùng lòng bàn từ, theo huyền nhưng như ban ngày.

Trong sảnh một loạt Hồ Dương một tô màu nước son son thủy bình phong kéo qua, ngăn cách hai cái thế giới:

Bình phong bên này, Phương Trọng Vinh đợi một đám gia đình tột, có thể nhiệt tình đem một bàn bàn cắt hảo thịt thỏ mảnh, gà rừng mảnh, cá mảnh, hàng tươi rau quả. . ., đầu nhập trước mặt cuộn cuộn sôi trào, nếu như mây tía (Vân Hà) nổi sát lớn từ,

Đội đồ vật dần dần nấu xong, lại dùng từ, tương, tiêu, quế đợi mặt phần xối thượng liệu thấp từ, mà nhận tại từng cái một hộp com cùng khay bên trong, nâng đến bình phong bên kia —— vui vẻ hài hòa, đang tại thơ từ đảm nhiệm thi giờ:tuổi tác củi, Vương hai nhà tụ hội trên bàn.

Không sai, Đại Tổng, nổi lâu dĩ nhiên cũng không phải vật hi hân gì, đầu lưỡi thượng Đại Tổng, đại biểu quốc gia của ta lao động nhân dân từ xưa chính là tham ăn quang vinh truyền thống.

Phương Trọng Vinh tất nhiên là bận rộn hồ chân không chạm đất, cũng không chú ý tới một đôi chân thành tha thiết con mắt, đang sau lưng hắn, rủ xuống thương nhìn chăm chú vào hắn.

Kiếp trước Phương Trọng Vinh, tại đọc ngày đó "Thương Trọng Vinh", có lẽ, cũng không từng đầy đủ thâm trầm nhận thức cùng cảm nhận được Vương Kinh công đồng chí, tại ghi này bộ tác phẩm, nội tâm đối với Phương Trọng Vinh thân đồng thật sâu tiếc hận cùng ai oán, kia tiếc hận là thỏa thỏa không thua gì bên ngoài hiệp hội Bảo Ngọc, gặp Tần Chung thì kia lần tiếc hận thương thế.

Lúc này Vương An Thạch, một lòng lại đều tại vì bận rộn hầu hạ mình một bàn này rượu và thức ăn Phương Trọng Vinh cảm thán:

Bực này vô sự tự thông (*không thầy cũng tự thông tỏ), năm tuổi có thể văn người phong lưu, làm gì được lại sinh ở nhiều thế hệ nông hộ nhà, song thân dốt đặc cán mai, gì có kiến thức giáo dưỡng thành tài?

Như thế, phú quý hai chữ, liền đã cách trở người với người trong đó. Chúng ta quan lại đệ tử, mặc dù so với hắn phú quý, nhưng ít nhiều lãng phí sa la, lại chỉ là bọc chút khô gốc gỗ mục; dê con rượu ngon, cũng bất quá điền chút phân quật bùn rãnh ruộng, lại đâu xứng sai sử hắn?

Nhưng thấy Phương Trọng Vinh đang nâng một kiện liên che hăm rượu khí qua hầu hạ, Vương An Thạch sinh lòng nhất kế, nhân thể đem kia hăm rượu khí tiếp nhận.

Mà, từ hăm rượu khí sáu khúc hình song tầng Liên Hoa nội tình, nâng lên chung rượu, thẳng tiến lên, vừa nhìn về phía Sài Thiệu cùng nhà mình phụ thân Vương lợi ích, thoáng qua thì lễ nói: "Hôm nay khách quý chật nhà, món ăn quý và lạ tràn đầy, sao không đối tửu đương ca?"

Nói qua, chính mình tự rót uống một mình, vừa nhìn về phía Phương Trọng Vinh nói: "Lâu nghe được gia mẫu nói lên, Phương gia Nhị Lang, kinh tài tuyệt diệu, hôm nay gặp nhau là duyên, có thể nào không khoái tự tình này? Không bằng thỉnh Nhị Lang ngồi vào vị trí, một Thương một vịnh, lấy an ủi bình sinh mới tốt?"

Một ly thấy đầy, cái chén nhỏ lại lần nữa quăng vào hăm rượu khí xì xì Thanh Thủy.

Vương An Thạch một tay kéo Phương Trọng Vinh, một tay kia thoáng qua vung lên, mệnh gia đình cảm qua một cái cái ghế, không nói lời gì, đem Phương Trọng Vinh một bả ấn đến trên mặt ghế, muốn mời hắn nữa.

Phương Trọng Vinh đem Vương An Thạch trong tay tâm cảm chén rượu nhận lấy, nhìn một cái Vương An Thạch hai mắt, cười tươi về lên ba ngón tay, cử nâng lên chén rượu: "Loại nhỏ tạ Vương Công Tử ưu ái, tự nhiên trước cạn vì kính. Nhưng mà rượu này danh gọi đài sen từ, tự có một phen tên tuổi, uống có uống chú ý, kính xin cho loại nhỏ báo cáo."

Nghe hắn nói như thế, trong bữa tiệc củi Vương hai nhà nhân, mục quang đều cùng nhau cấp tốc nhìn về phía hắn. Liền trong lịch sử vô cùng đoan nghiêm túc quân tử, nếu như một cái thấy đồ lấy xưng Vương An Thạch huynh trưởng Vương An nhân, đều mở to hai mắt.

Phương Trọng Vinh không vội không chậm, mục quang sáng chiếu đến ánh nến, cùng ngồi đầy ăn ngon, thanh âm nhẹ nhàng khoan khoái ngọt, từng chữ tiêu sái vang lên: "Liên Hoa về chén, từ so với hương hoa, chén đầy làm lễ, không tràn vì kính, thấy chân thành tha thiết, coi thường chén" nói qua, giờ lên chén rượu, thẳng giờ lên trước ngực mình, lại hướng mọi người lễ thì lễ, nói:

"Trước văn võ, trước trong Binh, vị chi quân tử xâm nhập hầu, đem thường thường, phó Du Du" nói qua, đem cái chén nhỏ trung tâm từ một hơi uống cạn.

Thật là khó uống, độ tinh khiết thực cùng hiện đại Mao Đài không cách nào so sánh được, Phương Trọng Vinh nội tâm thở dài một tiếng, một tiếng này lại bởi vì lấy quá mức phát ra từ nội tâm, trực tiếp thán đến trước mặt mọi người.

Đón ánh mắt của mọi người, hắn ý thức được bức, xem ra muốn đến nơi đến chốn chứa vào ngọn nguồn, vì vậy thở dài qua đi, hai hàng lông mày giãn ra, đôi môi hơi hấp, làm ra say mê bộ dáng:

"Mùi rượu lao nhanh như điên sóng lớn,

Tịch quyền thiên hạ, quét qua Thiên Thu rõ ràng Thiên Sầu, trở mình chén thấy đầy, ném chén có tiếng, đây là trọng phụ." Nói qua, đem đã uống từ chén nhỏ một phen, từng chút một không để lại, sau đó trừng điệt ném trên bàn, nhất thời ngồi đầy không lời.

Sài Thiệu lúc này cũng không biết làm sao, không biết tiểu tử này lại là xuất hiện ở cái gì làm trò cười cho thiên hạ, chỉ có thể kết hợp quanh mình người thần sắc để phán đoán.

Hắn đầu tiên là nhìn về phía nhi tử Sài Lân, không cần phải nói, Sài Lân tự cũng không biết chỗ Vân Nam, chỉ là ngày hôm nay nhi tử mục quang hoàn toàn không hợp, trực câu câu nhìn chăm chăm đôi diện vương tử nguyệt cười ngây ngô, hoàn toàn cũng không tại tình huống trung tâm.

Sài Thiệu thoáng qua lắc đầu, lại theo nhìn về phía vương tử nguyệt, vương tử Nguyệt Mi tư tưởng như nhau, thần thái có chút hạt tía tô nâng tư tưởng, nhìn quanh ân tình. Lại cũng không biết là tại đối diện trước món ngon, vẫn là tại đối với cái gì vật khác sự tình.

Đang lúc hắn muốn đem mục quang chuyển hướng Vương gia mấy vị khách quý trên người, Vương An Thạch lại dẫn đầu ba ba cỗ chương.

Vương An nhân cũng ở một bên lộ ra vài phần vẻ tán thưởng, quay đầu nhìn về phía Vương lợi ích cùng Sài Lân, lại nhìn xem Phương Trọng Vinh nói: "Rất có ý tứ. Theo Phương huynh nói, chú ý một phen, trái lại càng có hứng thú. Năm đó ở phía tây đường bên cạnh, phụ thân đã từng nói, đối tửu đường ca, không ca thơ không lấy vui cười, có thể thấy này chú ý hai chữ, thật sự là tối trọng tửu hưng."

"Đại ca nhưng là phải làm thơ?" Vương An đạo hai gò má ửng đỏ, cười nói.

"Quan tòa cái chén nhỏ xen lẫn nhau, hoa thời gian màn che giường cao, cùng quân một vịnh Nhất Phi Thương, không ai cười thơ cuồng tửu sướng. Sở Thiên phù bích, Giang Hán Vô Cực, nam bắc anh hùng ở đâu? Tà dương trong, đều việc đã qua." Một mực cũng không nói chuyện, nhu thuận vương tử nguyệt, lại đoạt lấy thứ nhất, trước chiếm một đầu.

"Tốt!" Phương Trọng Vinh mấy chén vào trong bụng, lại sát nhập, thôn tính chưa từng ăn cái gì, thoáng qua có chút vi huân, bản năng, tựa như kiếp trước lẫn nhau mời rượu khoác lác thì đồng dạng, há miệng sẽ tới: "Cảm tình sâu, một ngụm khó chịu; cảm tình thiên, thề lưỡi ra liếm một thề lưỡi ra liếm; cảm tình dày, uống không đủ; cảm tình thiết, quát ra huyết. Một hai hai lượng súc miệng, ba lượng bốn lượng không tính tửu, năm lượng sáu lượng đỡ tưởng đi, bảy lượng tám lượng vẫn còn ở rỗng."

Hắn thẳng nâng chén tiến lên, hướng về vương tử nguyệt thi lễ, mặt không đổi sắc tim không nhảy nói: "Tửu gặp tri kỷ ngàn chén ít, có thể uống ít nhiều uống bao nhiêu, trong lúc nguy nan hiện thân tay, muối muối thay ca uống chén rượu."

"Phốc ——" vương tử nguyệt thẳng bị này vẻ trắng ra lưu manh nhiệt tình chọc cho cười sặc sụa.

Bên cạnh đứng ở vương tử nguyệt bên cạnh thân hầu hạ nghiêng mực nồng, Mặc Hương hai người, lần nữa dùng ánh mắt sắc bén nhìn qua, nếu như muốn đem Phương Trọng Vinh đình hóa.

Vương tử nguyệt lại thoải mái đứng dậy, tiếp nhận Phương Trọng Vinh chén rượu trong tay, cầm trong tay vòng vo mấy vòng, chợt nháy nháy con mắt cười cười, hai cái lúm đồng tiền lộ ra tràn ngập tình nghịch tiểu ý: "Này không khó, nhưng người nên làm ra hảo."

Nghe được vương tử nguyệt nói như vậy, tốt cơ hữu Sài Lân lập tức vì "Y phục", toàn bộ không để ý "Tay chân" phụ họa nói: "Nguyệt Nhi nói đúng, Trọng Vinh, liền lấy Tam quốc giết vì đề, tới làm một đầu, một hồi tửu rồi rãnh, cũng làm cho Vương gia huynh muội cùng nhau chơi đùa chơi kia cái."

Phương Trọng Vinh chưa kịp tiếp lời, lại nghe được Vương An Thạch nâng chén mà đến, dây thắt lưng sinh phong trước chiếm một khúc "Mãn Giang Hồng" nói:

"Nhảy ra Hồng Trần, toàn bộ không hỏi, thị phi vinh nhục. Thả câu, trắng sáng phong mảnh, nước Thanh Sơn bích. Đàm tiểu học giả uyên thâm ứng cười ta, muối bỏ biển không vì hướng."

Tra hỏi có ai, riêng mắc câu, Lưu Văn thúc. Điều Thuyền quý, không người tục, nhà Kim mang nặng, khó câu thúc.

Này bạch cây Ma Hoàng giấy, há đã từng mục. Hôm qua Dạ Tinh thân đêm qua phong, kiên quyết thi hành tại mình mắt long lanh tuyết. Tra hỏi Cao Nguyệt, kim cô có ai cùng?"

"Tốt." Phương Trọng Vinh lần nữa hai không hề hề kêu một tiếng tốt, đón lấy, nâng chén nhìn về phía Vương An Thạch, đối ẩm nói:

"Cồn Cồn Trường Giang đông nước trôi, bọt nước đào quá anh hùng. Thị phi thành bại quay đầu không, núi xanh như trước, vài lần Yuuhi Kurenai. Tóc trắng cá tiêu giang chữ, thói quen nhìn Thu Nguyệt xuân phong. Một bình rượu đục vui mừng gặp lại, cổ kim ít nhiều sự tình, đều giao đàm tiểu."

Vương An Thạch nghe xong này thơ, thâm nghĩ ý cảnh sâu xa, mà lại mang tang thương sự tích thán, không khỏi lôi kéo Phương Trọng Vinh cùng nhau ngồi xuống, lại nói: "Trọng Vinh huynh này thơ rất tốt, ta có một vị bằng hữu, tuy là chưa từng gặp mặt, lại thường xuyên Hồng Nhạn vãng lai, năm đó nện vạc cứu người, cũng có thân đồng danh tiếng, nó thi văn trong đó tang thương, cùng Trọng Vinh huynh không mưu mà hợp. Ngày khác nhất định dẫn tiến."

Phương Trọng Vinh một mặt nhanh chóng dùng bữa áp chế tửu ý, một mặt suy nghĩ, bạn cùng lứa tuổi, quan lại người ta, lại có thể cùng Vương An Thạch Hồng Nhạn vãng lai, máu chốt là, kia cái "Nện vạc cứu người" điển cố quá mức miêu tả sinh động, vì vậy cười nói: "Thế nhưng là phía tây Bình phù bên kia Tư Mã Quang lão huynh? Tuy chưa từng gặp mặt, lại nghe nghe thấy nó nện vạc cứu người chỉ chuyện xưa, sâu cảm giác bội phục."

Vương An Thạch cũng liên tục gật đầu nói: "Chính là người này. Người này cùng bọn ta cùng tuổi, nhưng sanh ở tây bắc lo lộn quanh chi cảnh, cá tính rèn luyện tự có bất đồng."

Sài Lân lại sớm đã com nước no nê, tâm tâm niệm niệm đều là Tam quốc giết, vì vậy thẳng tắp chen miệng nói: "Trọng Vĩnh, hôm nay tới khách quý, chúng ta cần phải lấy ra thứ tốt chiêu đãi mới phải."

Nói qua, một mặt phân phó gia đình hạ xuống chế tác một ít Liều Như (*bông liễu bay theo gió) đường kẹo mang lên thức ăn, một mặt không thể chờ đợi được dặn dò bên cạnh nha đầu nói: "Người đi thư phòng, đem Trọng Vĩnh sách trong rương kia đánh Tam quốc giết tạp bài lấy ra, hôm nay chúng ta một đạo vui đùa một chút cái kia, rồi mới giải buồn, cũng không so với kia đồ bỏ ngâm thi tác đối mạnh hơn rất nhiều?"

Nói qua, phối hợp nhìn về phía vương tử nguyệt bên kia, về mặt hân hoan bộ dáng.

Phượng Trọng Vĩnh lại vẫn tiếc nuối, Tô Đông Pha "Xích Bích hoài cổ" hẳn đã chuẩn bị thỏa thỏa rồi, rồi mới dùng La Quán Trung một đầu dẫn cái mở đầu, hạ xuống đang muốn mở ra tài hoa, nghiền ép tam phương đầu, vì vậy chỉ phải có chút hậm hực, thì thảo lẩm bẩm:

"Lớn Giang Đông đi, sóng đào quá, thiên cổ người phong lưu. Cổ lũy phía tây, Nhân đạo là, Tam quốc tuần lễ lang Xích Bích. Loạn thạch xuyên không, kinh đào phách ngạn, xoay lên ngàn chồng chất tuyết. Giang Sơn Như Họa, nhất thời ít nhiều hào kiệt.

Xa nghĩ Công Cẩn năm đó, tiểu Kiều ban đầu gả cho, oai hùng anh phát. Quạt lông khăn chít đầu, đàm tiếu tà tà, tường lỗ hời phi yên diệt. Cổ quốc thần du, đa tình ứng cười ta, tóc mai như từng (lông), nhân sinh như giấc mộng, một tôn còn lỗi Giang Nguyệt."

Nhưng không ngờ bởi vì lấy uống rượu, này thiên châm thấp hát tự nói thanh âm thoảng qua có chút lớn, xung quanh mấy người cũng đều rõ ràng nghe được, trong đó thần phục tự không cần nói. Mà như vậy tùy ý trầm ngâm, càng càng lộ vẻ Phượng Trọng Vĩnh điệu thấp hàm súc có nội hàm.

...

Là ngày chơi đến đã khuya, Phượng Trọng Vĩnh rồi mới kéo lấy một mỗi thân thể hướng về về nhà phượng hướng đi đến.

Mang theo mộng lung men say, vừa đi vừa hừ phát Phượng Hoàng truyền kỳ "Mênh mông chân trời xa xăm là ta yêu, kéo núi xanh dưới chân hoa đang khai mở, cái dạng gì tiết tấu, là tối à tối lác lư, cái dạng gì đáng đáp mới là tối thoải mái. . ."

Lúc này Phượng Trọng Vĩnh tự mình cảm giác, tuyệt đối là người ngâm thơ rong. Đứng nhìn chỉ là một cân tửu vào trong bụng, hừ phát ca khúc được yêu thích, nội tâm cũng là thỏa thỏa thoải mái à thoải mái.

Đón trong ngày mùa đông hiện ra bạch quang mộng Lộng Nguyệt sắc, Mã Nhị Nha song nha búi tóc cùng hai xích ghim lên tới tung bay hồng đầu dây thừng tản ra, nhóm một đầu mái tóc, nếu như Thiên Nữ U Hôn bên trong Nhiếp Tiểu Thiên đồng dạng, lẳng lẳng canh giữ ở cách Phượng Trọng Vĩnh thân ảnh không xa địa phương, lẳng lẳng nhìn hân.

Bóng đêm lặng im, ánh trăng rất lớn, rất tròn, hình cầu ánh trăng ánh sấn trừ Phượng Trọng Vĩnh thân ảnh, hiện ra một loại di thể cô lập nhanh nhẹn.

Đương nhiên, kia hết thấy chỉ là Mã Nhị Nha ảo giác.

Bởi vì Phượng Trọng Vĩnh nội tâm, lúc này sớm đã đánh lên Sài gia kia miệng vô cùng tốt xuyên thịt nội chủ ý, từ mắt thấy đến kia nội, Phượng Trọng Vĩnh liền tự đáy lòng cảm thấy, đây là trời sinh vì cho nhà ta Vượng Tài nấu canh cá chuẩn bị à. . .

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Nhuộm tóc Ô Long

Mã Nhị Nha xuất hiện, nếu như một tề canh giải rượu, thẳng tắp cho Phượng Trọng Vĩnh khó hiểu từ: Kia rồi tung thắt mái tóc, phía trên kia xám xịt mặt phấn, chặt vật không chịu nổi tựa như gấp không may người khi dễ đồng dạng, chỉ là thần sắc bình yên ngọt ngào, xấu hổ mang tao, vui buồn lẫn lộn hình dáng, tựa hồ hoàn toàn không phải là kia chuyện quan trọng.

Nhưng nhìn nhìn nàng chặt vật như thế xuất hiện ở trước mặt, Phượng Trọng Vĩnh vẫn là không khỏi có chút thương hoa tiếc ngọc hiểu kỳ nói: "Đây là thể nào? Như thế nào lúc này ở chỗ này, phong kỳ quái lớn, người không lạnh sao?"

Mã Nhị Nha lại chỉ là nửa mang theo cảm tức, từ trong tay cầm lên một bao bột phấn, lại cúi đầu, môi anh đào khẽ run: "Ừ, chính là cái này. Ca ca Trọng Vĩnh người nói, để ta dùng để gội đầu bột phấn, ta dựa theo cách nói của người, đổ vào trứng gà, Hồng Trà bao, nước ấm, điều đều đều, thế nhưng là, dán lên tóc hong khô, liền kết khối rửa không sạch ——"

Nói qua, Mã Nhị Nha Tiểu Bình Quả khuôn mặt, càng lộ vẻ đỏ bừng đỏ bừng, thanh âm càng nói càng thật nhỏ hạ xuống, gần như nhỏ rất khó nghe thấy:

"Ta buổi chiều thấy trở thành như vậy, lược búi lại sơ không ra, tóc lại lũng không hơn, nhanh chóng không được, lại không dám xuất ra gặp người, một mực vụng trộm ở chỗ này chờ người. Ca ca Trọng Vinh, này có thể như thế nào mới tốt."

Phương Trọng Vinh tiếp nhận trong tay nàng bột phấn, quả nhiên là mấy ngày hôm trước chính mình đưa cho nàng hải lam phấn hoa, đòi sau cũng gọi là Hải Na phấn hoa —— là dùng móng tay phấn hoa, dư làm từ, đẽo cây hợp hoan đọi bột phấn điều hòa mà thành một loại thiên nhiên nhuộm tóc tề, tóc đen sau khi dùng qua, sẽ hiện ra nhàn nhạt già sắc, hiển lộ thời thượng tịnh lệ, không bị thương tóc.

Kiếp trước Phương Trọng Vinh thấy đám nữ hải từ dùng qua, đại khái phương pháp, cũng chính là đang cùng hảo bột phấn trung tâm đổ vào trứng gà, Hồng Trà bao nước ấm điều hoà, sau đó đều đều bôi lên mũ nôi trên tóc, ước chừng nửa canh giờ, về sau tẩy đi là tốt rồi. Nhưng chung quy không có tự mình thao tác qua, cho nên lúc này, nhìn thấy Mã Nhị Nha hiện tại như vậy mất trật tự tại phong bộ dáng trung tâm, cũng có chút chân tay luống cuống.

Nhưng nhìn nhìn tiểu la ly ánh mắt tín nhiệm, Phương Trọng Vinh vẫn là làm ra tự tin trấn định bộ dáng, kiệt lực che chính mình xếp đặt Ô Long, chọc cái sọt phiền muộn thần sắc. Suy nghĩ một lát, kéo Mã Nhị Nha bàn tay nhỏ bé, vừa đi, vừa nói: "Như vậy đi, chúng ta đi tắm cung trong động, ta giúp người dùng nước ôn tuyền toàn bộ tóc, hết thấy chỉnh lý tốt, người lại theo ta trở về chính là."

Mã Nhị Nha một mặt gật đầu nhu thuận đi theo nàng ca ca Trọng Vinh đi thẳng về phía trước, một mặt nghĩ đến nhà mình ca ca nói lên, phía sau núi có thật nhiều sói qua lại, nhưng những cái này sói đều sợ ca ca Trọng Vinh, ca ca Trọng Vinh kiếp trước nhất định là Sao Văn Khúc hạ phạm Văn Văn.

Vì vậy này một lần, ở trong mắt nàng, dưới ánh trăng Sơ Ảnh, ca ca Trọng Vinh cùng nàng cùng nhau đi tới phía sau núi, ôn tuyền trong huyết động, hẳn tự mình làm nàng rửa mặt tốt tóc, từng màn đều là như vậy dịu dàng thăm thiết, tràn ngập lãng mạn ý thơ.

Mà theo Phương Trọng Vinh đi đến phía sau núi, Lang Vương Vương Tài đồng chí, sớm đã nghe thấy mùi vị mà đến, chạy đến Phương Trọng Vinh bên chân làm nũng mại manh.

Wang Tài cùng Tuyết Lang, nhìn nhìn Phương Trọng Vinh giúp đỡ bên cạnh tiểu la ly gọi đầu sơ phát, hai sói hai mặt tương đối, bốn cái hồ lam xanh biếc con mắt tràn ngập ăn ý ác làm, "À ô ——" cười xấu xa, sau đó, hai sói lại đầu lẫn nhau xung đột tương đối, nếu như hiểu được một đại sự.

Đây là sói? Rõ ràng này chính là kiếp trước trong trong tức xá, mấy cái bạn thân đây, trông thấy vốn ký tức xá người cùng con gái đi đường khoảng cách tương đối gần, tập thể quái gờ khắc hoạ. Vương Tài cái thẳng này, từ khi do hai cấp xuyên việt biến thành sói, coi như là trở mình làm chủ nhân, rậm rì, dám cười lão tử, cho lão tử ôn ào. Phương Trọng Vinh bắt đặc dĩ lặc đầu.

Cứ như vậy, thực là qua ba Phương Trọng Vinh mới đem tiểu la ly đưa về nhà, mình cũng phản hồi nhà mình gian phòng ngủ.

"Ngày mai còn đã đáp ứng theo Sài Lân, Vương An Thạch huynh đệ đám người, cùng đi đến con ngựa trắng phong lưu lại Văn Nam tự đâu, buổi tối không ngủ, sáng sớm tan vờ, đau buồn thúc giục lão nhân gia ta à." Phương Trọng Vinh khòá tiến trong chần, thì thảo tự nói.

Không ngủ Phương Trọng Vinh, cũng không phải một người.

Bởi vì một đêm kia, Vương gia Tứ huynh đệ cùng Sài Lân, gần như cùng một chỗ Tam quốc giết đi toàn bộ thông thạo.

Wang An Thạch đám người, đối với bộ này "Tam quốc chí" diễn sinh ra trò chơi tập bài thiết kế, hiển nhiên so với Sài Lân,

Càng thêm có thể lĩnh hội trong đó tinh diệu. Cũng liền càng thêm để cho bọn họ đối với Phương Trọng Vinh vị này thần đồng tràn ngập tò mò.

Đêm đó chơi hạ xuống, bất động thanh sắc Vương An nói, thắng nhất là trần trề, tiếp theo Vương An Thạch, cũng là một cái chiến lược mọi người. Sài Lân lại cũng không kém, chỉ có chất phác đại ca Vương An nhân cùng mười tuổi tiểu đệ Vương An thể thua tối đa.

...

Tia nắng ban mai ánh sáng nhạt hồ đầm sương, khắc hoa sum suê cửa sổ linh tản ra đi qua, dương quang mờ mịt tản mạn, chiếu vào Sài gia phòng trọ một gian.

Nghiên mực nông cùng Mặc Hương hầu hạ vương tử nguyệt rửa mặt hoàn tất, nhẹ nhàng gõ bên cạnh một gian, vương tử nguyệt Tam ca Vương An Thạch cửa phòng.

Thấy không có trả lời, nghiên mực nông đẩy cửa tiến vào, đệm chân đều đập vô cùng là chỉnh tề, một kiểu không hề có động dấy dấu vết.

Wang tử nguyệt hơi kinh ngạc, vì vậy theo một dây phòng trọ cửa, lại đi về hướng Vương An thể cửa phòng.

Gõ gõ cửa, im ắng, đẩy cửa ra, như cũ là chần nệm chỉnh tề một chút không động.

Sau đó là Vương An nói, Vương An nhân, làm phát hiện liền đại ca Vương An nhân đều một đêm chưa về, vương tử Nguyệt Tâm trung tâm hiếu kỳ thoáng cái nhảy tới tâm khảm nhi.

Nàng hỏi qua củi phủ gia đình, để cho bọn gia đình dẫn đường đi đến Sài Lân gian phòng.

Ngủ được ngổn ngang lộn xộn Sài Lân và Vương gia Tứ huynh đệ, cái nghe được bước chân, nghe lại nhập nhèm con mắt nhìn sang, tự nhiên là Sài Lân.

Đón thái dương kim sắc lưu hà, bên cửa sổ thượng lầu mấy bồn chậu nước hoa cúc vô cùng rực rỡ, cửa sổ linh nghiêng nghiêng lái, vương tử nguyệt đi tới thân ảnh chân thành. Sài Lân nếu như là Văn Thái phong lưu người, lúc này nội tâm nhất định là muốn đối với tình cảnh này này giai nhân, cực kỳ miêu tả một phen:

Thêu Vân Nam châu kết, bôi ngạch thúy vênh lên, màu xanh da trời tay áo áo, thượng trảo thêu lên hải cảnh đoàn hoa áo choàng, eo nhỏ nhắn bó tở, váy dài đất đường. Hồng Anh nhạt kết, bước liên tục chân thành, không thấy giày thêu. Lan tư xạ cốt, son phấn không thi, mùi thơm mùi thơm ngào ngạt, chỉ hoa không cần, lông mày nhàu thiên lông mày, nhìn quanh ân tình, đều có nó tư, lại nếu không tư. Mắt tụ hợp Thanh sóng, nhẹ trông mong man chú ý, chợt cảm thấy hữu tình, nguyên là vô tình.

Nhưng mà, Sài Lân cũng không phải là văn nhân, mà là thương nhân, lúc này, trong lòng của hắn chỉ có một cảm giác, kia vẫn là Phương Trọng Vinh dạy hắn một cái tân từ: Đang muối!

Đang muối vương tử nguyệt đồng chí, cứ như vậy thoải mái đi vào ngủ được ngổn ngang lộn xộn nhà mình huynh đệ cùng Sài Lân bên trong, một mặt cảm lấy Tam quốc giết tạp bài, lần lượt từng cái một phối hợp tường tận xem xét, một mặt mệnh gia đình, cho mấy người kia trên mặt, một người tới một chén nước tưới tỉnh lại.

"Ngủ cái gì mà ngủ, chơi!" Vương tử nguyệt lời nói ra kinh người.

Từng người đỡ đòn về mặt nước các huynh đệ, thuở nhỏ cùng tiểu muội, lại cũng không tức giận, mọi người thật đúng cùng là tuổi còn nhỏ, tinh thần dễ quên, vì vậy, hoang mang rối loạn mang mang dùng điểm tâm, lại cùng vương tử nguyệt tiểu muội Tam quốc giết một phen.

...

Bởi vì lấy mọi người tập thể thức đêm, xuất hành kế hoạch đẩy xuống một ngày.

Ngày, Phương Trọng Vinh mới chờ đến, muốn hắn cùng đi xuất hành, đi đến con ngựa trắng phong lưu lại Vân Nam tự cưỡi, Vương hai nhà bọn.

Con ngựa trắng phong lưu cùng lưu lại Vân Nam tự, đều là phủ châu Kim Khê phụ cận danh cảnh nhĩ, cách thị trấn cũng không xa.

Thời tiết nắng ráo sáng sủa. Ấm áp dương quang từ lam trong vắt trong vắt trên không trung nghiêng chiếu xuống, đem bên phải một loạt phòng ốc bóng mờ, tầng tại rộng rãi, bàn đá xanh phổ trải thành mặt đường, tầng tại người đi đường đầu vai, búi tóc từ thượng; bên trái một loạt cửa hàng cửa mặt, thì đắm chìm ở huyền người dương quang.

Rậm rạp chằng chịt cửa hàng mái hiên không cao, bề ngoài rất rộng, viết "Yên tĩnh lựa lão điểm" "Bắc cảnh hảo đạo" "Họa mớ hàng phấn hương muối" "Vui cười hiền thoại bản trai" "Vạn nguyên trông da" "Lí Thiết tượng lão tài khoản". . . Chữ chiêu bài, rực rỡ muôn màu.

Bốn phương thương nhân khách tụ tập, cao giọng rao hàng, mặc cả, trên đường phố, thừa lúc cổ kiệu, vượt qua con lừa, bộ hành người rộn ràng.

Phương Trọng Vinh một mặt theo Vương gia trước xe ngựa đi, một mặt nhìn ngoài cửa sổ phố cảnh, nghĩ ngợi chính mình gây dựng sự nghiệp lộ tuyến, phát tài chi đạo. Lúc này, phồn hoa thương nhân sự tình ngõ hẻm làm cho ở giữa hết thấy, tại Phương Trọng Vinh đồng chí xa đại lý tưởng, đều hóa thành lóe sáng sáng bốc lên tiền đồng ngân phiếu tiền đồ tươi sáng.

Bên cạnh tuổi trẻ Vương An Thạch, Vương An thế đám huynh đệ, cũng tại một bên thảo luận niên độ quốc gia dân tộc đại sự, đời sau nóng lực soát bảng xếp hạng niên độ chủ đề.

"Thánh thượng phệ hậu sự tình, nghe nói, đều là kia Lữ Di Giản giúp đỡ thúc đẩy."

"Lữ Di Giản không phải là bị biếm truất ra kinh sao?"

"Cái kia càng già càng lão luyện, mới bị giáng chức bốn tháng, liền xuất động quan hệ làm gói đầu phong, trùng điệp nói tốt của hắn, vừa nặng quay về làm thị chấp."

"Nghe nói quan gia lúc ấy, đang cùng với thi sủng hạnh hai vị mỹ nhân, bị quách Hoàng Hậu gặp được, Hoàng Hậu cảm thấy hoang đường, thẹn quá hoá giận, một cái bàn tay đi lên, vốn là muốn đánh mỹ nhân kia, ai ngờ lại đánh lên quan gia."

Quan gia trong cơn tức giận, thẳng đến chính sự nhà tìm đám đại thần cáo trạng, đang trực, chính là Lữ Di Giản kia cái gian thần. Kia hàng, xu nịnh thượng ý, ba đến hai lần xuống liền giúp lấy quan gia, bức bách Hoàng Hậu tự Trần Đức đi có thiệt thòi, thỉnh phé nó Hoàng Hậu chi vị."

"Phạm Trọng Yêm phạm tướng công người xung quanh, đều là bởi vì phản đối việc này vạch tội Lữ Di Giản kia cái gian tướng, bị giáng chức ra kinh nha."

...

Sau lưng nghiên cứu thảo luận càng nhiệt liệt, Phương Trọng Vinh không khỏi, bị hấp dẫn tiến vào bọn họ nội dung nói chuyện, cắt đứt làm giàu chỉ lộ cuộn cuộn không dứt điểm quan trọng cùng tư tưởng.

Không sai, một năm nay, Nhân Tông Hoàng Đế làm tối ghi vào sử sách công việc, chính là phệ hậu. Chỉ là, thân là người hiện đại Phương Trọng Vinh,

không khỏi cảm thấy đám này từ truyền thống sĩ phu đối với hoàng đế gia sự, quá rộng.

Tuy nói rất lớn trình độ, hoàng đế gia sự chính là quốc sự, nhưng dưới cái nhìn của Phương Trọng Vinh, chỉ cần Hoàng Hậu không có ở hậu cung, lớn chơi trà xanh biếu mưu hại hoàng tử sáo lộ cung đấu tiết mục, không có tại tiền triều bồi dưỡng gia tộc thế lực, can thiệp triều chính. Người đó làm Hoàng Hậu, tùy tiện hoàng đế được rồi.

Về phần người ta hai vợ chồng đánh nhau, chính trực đại thần liền phải là động thân, khuyên giải không khuyên giải được, ngược lại thật không có lớn như vậy tất yếu.

Nhưng mà, nghe Vương gia phụ tử lòng đầy căm phẫn nghiên cứu thảo luận, thông Minh Nhược Phương Trọng Vinh, tự nhiên rất nhanh đã minh bạch mấu chốt chỗ. Lúc này sớm đã tiến hóa đến trời đất bao la Khổng Tử lớn nhất thời đại, với tư cách là đồng thời kỳ "trì thông giám" khúc dạo đầu, chính là hết thấy lấy lễ trị thiên hạ. Lễ là vật gì đâu này? Chính là vợ chồng, quân thần, phụ tử.

Với tư cách là người hiện đại, hoàng Đế Hoàng hôn nhân đối với thiên hạ ảnh hưởng, chỉ là một loại chính trị lợi hại. Thế nhưng, tại lúc ấy sĩ phu trong mắt, hoàng đế là vạn dân lão ba, Hoàng Hậu thì là vạn dân mẹ, tự nhiên cũng là bọn họ quan văn cha mẹ.

Hiện giờ, cha mẹ một chút chuyện nhỏ đánh khùng, với tư cách là hài tử, với tư cách là trung thần nhóm, tự nhiên nên khuyên bảo cha mẹ hòa hảo.

Mà như Lữ Di Giản như vậy, trực tiếp giúp đỡ quan gia phế hậu trút giận làm thịt chấp đại thần, lập tức liền biến thành kia cái cha mẹ đánh nhau, chính mình lại nhìn nhìn lão ba thế lực mạnh mẽ, liền giúp lấy lão ba, cầm lấy lớn cái chổi đem mẹ đuổi ra khỏi cửa nghịch từ gian tà.

Lữ Di Giản là một gian thần, lời này không coi là sai, thế nhưng là liền phế hậu một chuyện, vô số được xưng lương tri trung thần người, bốc lên bị giáng chức bị vứt bỏ, lột hoàng đế nghịch lân nguy hiểm, chiếc vốn người trước ngã xuống, người sau tiến lên vạch tội chỉ, cũng bởi vậy bị giáng chức, mà sau thiên hạ công nghĩa lên tiếng ủng hộ, liền một kiện sự này mà nói, lại cũng xác thực không thể không nói, tại hoàng đế xem ra, là một loại thỏa thỏa kết đảng ảnh hưởng dư luận, đạo đức bất cóc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Đại não phật đường

Bạch Mã phong đông hàng xóm Long Hồ Sơn, Nam Dữ Tư Khê tương liên, tây bắc có Bạch Mã Hồ vây quanh làm bạn, đỉnh núi Bạch Mã Tự, chân núi lưu lại Vân Nam tự, đều là quá. Tô Sư năm đầu hứng thú kiến cổ tháp.

Lưu lại Vân Nam tự kiến trúc bố cục chia làm trước sau hai bộ, nửa phần trước sơ lãng rộng rãi, phần sau bộ phận đối xứng dày đặc, ba tòa chánh điện hợp thành một đường, bên cạnh Thiên điện uy nghiêm nghiêm túc.

Đến cuối năm, cung cấp biến đèn phú hộ quân sự, cầu ẩm no lam lũ tên ăn mày, cũng đều nhao nhao dùng mảnh vào trong phật tự. Pháp hương lượn lờ, pháp gõ càng đánh chú ý. Ba cái tiểu hòa thượng ăn mặc đồng dạng xiêm y, đứng làm hai hàng, một người một mặt da dê pháp gõ, đội pháp hương một đốt, liền do cô tư tường hướng ra phía ngoài đập nện đến cô biên, lúc sau cô biên đập nện hội cô tư tường, một đường ken kết có tiếng, thỉnh thoảng gõ gõ trống cái mõ.

Khi thì đánh ra âm sát, khi thì lại đánh ra hoa âm, lạnh âm. . . Có khi nhanh như mưa to, bỗng nhiên dừng lại, bỗng nhiên lại chùy cổ cùng ngón tay đủ, cô da nhi loạn chiến loạn hưởng, nếu như vạn mã bồn dâng, cát chảy (vùng sa mạc) đá lăn. Sau đó đại hòa thượng một tiếng "Lên——", phía dưới mười hai tiểu hòa thượng một chỗ đáp lại "Kính——", sau đó bên người một nước nước đám người quỳ lạy kính phật.

Toàn bộ phong kiến mê tín hoạt động chấp hành quá trình, thẳng để cho Phương Trọng Vinh hồi tưởng lại kiếp trước đội thiếu niên tiền phong thành viên nhập đội nghi thức.

Tuyệt hơn chính là, kế tiếp, còn có một đám tăng không tăng, tục không tầm thường hòa thượng, cầm lấy Lạt Ma Giáo đại pháp tài khoản, ô ô vang lên, mà, tại nghiêm túc ồn ào sôi sục trong không khí, phú chủ hộ sự tình phân biệt tiến lên, vì nhà mình chủ nhân cung phụng tiền nhan đèn, lại đem chuẩn bị tốt tiền lễ, vung cùng đến đây bố thí rất nhiều ăn mày.

Vương An Thạch, Sài Lân đám người, đối với cái này vân vân hình, sớm đã nhìn quen lắm rồi, không lấy làm lạ, Phương Trọng Vinh phối hợp trong nội tâm ngũ vị tạp trần (ngọt chua cay đắng mặn). Kiếp trước xem qua một vị trừ danh hải ngoại Hán học nhà tác phẩm "gọi hồn", trong đó đối với Trung Quốc dân chúng bái Phật mà không hiểu Phật giáo, thấy phật liền bái, thấy Bồ Tát đã đi xuống quý thấp hương, mưu đồ phù hộ tình hình miêu tả tương đối thấp kém.

Nhưng lúc này thân lâm kỳ cảnh, Phương Trọng Vinh lại hoàn toàn không có loại kia mang theo đòi sau người cao cao tại thượng cảm giác về sự ưu việt.

Đối với dân chúng mà nói, cầu cái phù hộ, phù hộ mưa thuận gió hoà, phù hộ người nhà an khang, này thật sự là lại bình thường không thể nào. Không có ai trông cậy vào hôm khác lão nhân gia ông ta, thật sự có công phu chiếu ứng chính mình, thực hiện hết thảy. Thậm chí không có dân chúng hội nghiên cứu sâu những cái này chiếm hữu rất nhiều thổ địa, không cần nộp thuế ngân, đồng thời hưởng dụng các loại dân gian cung phụng chùa đạo quan (miêu đạo sĩ). . . Mê tín nơi, nó học thuật đáng tin cậy tính. Dân chúng cầu, chính là đơn giản bình an sinh sống mà thôi.

Khoa tay múa chân miêu tả dân chúng ngu muội, kỳ thật bất quá là bởi vì cao cao tại thượng, cái gì khó khăn cũng đều không hiểu mà thôi, để cho hần xuyên vi phạm thành cái loạn thế nông dân thử nhìn một chút, một ăn một vật, đều là gian khổ.

Đang nghĩ ngợi, lại nghe được bên cạnh Vương An Thạch chợt mở miệng nói: "Thì giờ thật sự như thế không tốt sao? Như thế nào năm nay ăn mỳ đội ngũ, nhìn nhìn lại tăng cường không ít."

Sài Lân vung tay lên, vỗ vỗ bờ vai Vương An Thạch nói: "Nhân tính vốn là lười biếng, không sự tình sản xuất mà không công cảm muốn, có tay có chân mà vào nhà cướp của, loại người này nhiều đi, lại có gì thật kỳ quái."

Lời còn chưa dứt, Vương Tử Nguyệt ánh mắt đã lảng lệ nhìn sang, trong thần sắc mang theo một loại sĩ phu gia đình hun đúc ra, cái gọi là đối với vì phú bất nhân (làm giàu thì thường không có nhân đức) đạo đức chỉ trích ý vị.

Sài Lân thấy thế, không khỏi bên môi mang theo trào phúng cười, như vậy nghĩ ngợi khẩu khí nhi, dứt khoát cảm miệng.

"Này cũng cũng hai kiểu nói. Cui công tử nói không uổng, đầu cơ trục lợi, không sự tình sản xuất, thừa cơ mưu lợi bất chính người cũng là rất không ít, nhưng nếu nói dân chúng thời gian qua nghèo khổ, cũng không phải nói dối. Chúng ta Đại Tổng, nguyên bản chính là bản bản, phú phú, gần nhất mấy năm này nuôi quân nuôi đường quan càng nhiều,

Đem của các thiếu gia ăn không tiền lương, cầm quân nhóm cộ lấy phía tây quân quân công, mà mỗi năm thêm vào quân phí, cũng không vẫn là đều bày tại nông dân trên người, từ xưa hưng vong dân chúng đau khổ à." Phương Trọng Vĩnh vốn là nghĩ nói câu nào, cho Sài Lân rõ ràng giải vây, lại không biết mở miệng dĩ nhiên là như vậy một thiên đạo lý lớn, thẳng để mình đều có chút giật mình.

"Có hay không quan dân cùng có lợi biện pháp đâu này? Ví dụ như, tại thiếu nợ thu cần cỗi, quan tướng lương thực mượn cùng hương dân, mà đội mùa thu hoạch, lại để cho hương dân hoàn trả, cũng cộng thêm một ít bồi thường đâu này?" Vương An Thạch tựa như trả lời Phương Trọng Vĩnh,

Lại như là thì thảo luận bắt:

"Thụ chi lấy cá, không bằng thụ chi lấy cá, giúp người tự giúp mình, cho tự mình cố gắng tự lập cơ hội, mà không phải là khiến người lười biếng cứu tế tiền bạc, mới là đúng lý".

Phương Trọng Vĩnh lập tức lại càng hoảng sợ, muốn biết rõ lúc này Vương An Thạch cũng mới mười ba mười bốn tuổi, cách lão Vương đồng chí trứng cừ làm quan còn có sáu năm, cách hần tân chính bắt đầu lại càng là tuổi tác đã lâu, chẳng lẽ sớm như vậy, nhỏ như vậy hài tử,

Cũng đã bắt đầu tư tưởng năm đó gọi là "Thanh lúa phương pháp", mà tương tự đời sau "Lãi tức thấp nông nghiệp cho vay" biện pháp, như vậy xem ra, thật là một cái rất có làm đầu óc kinh tế thiên tài thần đồng.

Bên cạnh Sài Lân như có điều suy nghĩ, nhưng phớt nhếch lên Vương Tử Nguyệt. Vương Tử Nguyệt hai cái ghét ác như cừu đơn thuần ánh mắt nhìn sang, Sài Lân liền đem bên miệng lời nhi nuốt xuống.

Một màn này Phương Trọng Vĩnh nhìn rõ ràng, "Ôn nhu hương là anh hùng mộ, gặp được thích nữ nhân liền sợ rồi, Sài Lân tiểu tử này, cũng có bị hàng ở thời điểm à —— ha ha ——"

Đến phiên mấy người dâng hương.

Râu tóc bạc trắng, tiên phong đạo cốt, mặt mày hồng hào, được bảo dưỡng thích hợp Lão Hòa Thượng, tiếng như chuông lớn, một tiếng "Lên ——", mọi nơi tiểu hòa thượng cùng nhau hòa cùng "Kính ——".

Mấy người nhất nhất tiếp nhận ba cây phật hương, dựa vào quy củ, tiến hành quỳ lạy.

Đại hòa thượng vẻ mặt nghiêm túc, đợi mọi người quỳ lạy hoàn tất, lúc này mới đi lên trước tới "A Di Đà Phật ——, Thiện Tai Thiện Tai. Vương tiểu tướng công bên này thỉnh ——"

"Thỉnh ——" Vương An nhân dẫn một Kiền huynh đệ, theo kia đại sư bước chân, đi đến một chỗ công đức hương hòm phía trước.

Vương An nhân móc ra mấy xâu đồng tiền, đang muốn để vào công đức hương hòm, lại thấy đại hòa thượng ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm hần, sắc mặt bất thiện, một bộ xem thường sắc mặt, nhất thời có chút tức giận, đang muốn phát tác, rồi lại phải không liên.

Nghĩ nghĩ, lại bị đại hòa thượng kia sắc mặt bức hiếp, đào cũng không phải, không đào cũng không phải. Cuối cùng mới chậm rãi đưa tay vươn vào tay áo, mở ra một cái hầu bao hầu bao, từ trung tâm rút ra một trương quan trao từ.

Đại hòa thượng thấy thế, lập tức sắc mặt cải biến, ôn hoà hiền hậu mỉm cười thần sắc lại xuất hiện ở trên mặt.

Phương Trọng Vĩnh nhìn xem cái thùng này sắc mặt, hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, giả bộ một loại ngây thơ tò mò bộ dáng, thẳng tắp từ Vương An nhân trong tay rút ra kia giấy quan trao tử, lật qua lật lại tường tận xem xét một phen, lại ý đồ dẫn đạo triển khai một hồi về quan trao tử con đường phát tài vỡ lòng.

"Vương huynh, đã dùng lúc này tuổi sống đồ chơi đâu —— Sài Lân, người xem một chút, " nói qua, Phương Trọng Vĩnh đem kia quan trao tử đưa cho Sài Lân:

"Vậy ngày người không phải là ngại chương quỹ thu thiết tiền, có nhiều bất tiện sao? Cái đồ vật này, mới là giảm bớt thiết tiền một mặt thuốc tốt, đáng tiếc đây nè, chúng ta Kim Khê này địa phương nhỏ bé, còn không có quan nhóm qua ngân hàng tư nhân từ có thể làm cái đồ vật này."

Sài Lân tiếp nhận kia trao tử, lập tức hiểu ý, hai mắt sáng lên nói: "Sớm nghe phụ thân từng nói qua, có quyết định này, làm gì được hiện giờ son tặc hoành hành, trong nhà này ít điểm gia đình công phu, giữ nhà hộ viện coi như cũng được, muốn làm ngân hàng tư nhân tổng sợ ép không được trận, thật muốn đi đường này phát tài, sợ còn phải trước có chút quân chức mới được."

Phương Trọng Vĩnh hướng hần nháy mắt ra hiệu, cười một tiếng nói: "Triều đại mở võ cử, nghe nói nếu người là văn thử qua quan, chuẩn bị chuẩn bị đem cửa các đốt ngón tay, nhét chút bạc, cuối cùng làm cho cái võ cử, lẫn lộn trước quan võ, cũng không nhiều nhất khó —— làm gì được người nào đó là ngay cả lời không muốn niệm người, kia văn thử, sợ là một Đâu Đâu cũng không qua được đó a."

"Ha ha ha ha ha ha ha ——" Vương An thể đột nhiên vang lên chột cười, hấp dẫn ánh mắt mọi người.

"Làm sao vậy?" Vương An Thạch quay đầu, ân cần nhìn về phía ấu đệ, nửa mặt khó hiểu, rồi lại về mặt như thường mà hỏi.

"Ta, ta chọc đến ta ngựa thịt ——" Vương An thể nửa thật nửa giả, về mặt thành thật nói.

"Ha ha ha ha ha ha ha —— à, phốc ——" Sài Lân cũng đi theo cười ha hả, theo này trận cười, một cái phốc âm thanh đồng thời đi theo một cổ khí thể, mang theo mùi thú hương mọi người cuốn tới.

Một khác, toàn bộ công đức trong điện khách hành hương người tới, đều cười rồi tỉnh rồi mù.

Râu tóc bạc trắng Lão Hòa Thượng thẳng khí phổi đều muốn nổ, không khỏi mở miệng cao giọng trách cứ: "Phật đường trọng địa, há lại người đợi tùy ý ồn ào làm cản chỗ? Trí không, trí năng, hai người các người mang theo từng người đệ tử, đem mấy người kia cho ta đánh ra!"

Hai người trẻ trung khoẻ mạnh, một thân khối cơ thịt áo cà sa đại hòa thượng lập tức xông tới, toàn diện bao vây Phương Trọng Vĩnh bên này người xung quanh các loại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Lăn đầu gập Hạ Tung

"Chậm đã ——" một tiếng trầm thấp lại có lực thanh âm chậm rãi vang lên.

Thanh âm kia đến từ một cái trung niên văn sĩ gia đình, phía sau hần trung niên văn sĩ, chột nhìn ngược lại cũng không có gì kỳ lạ chỗ, bốn mươi năm mươi tuổi, mặc sạch sẽ tằm thường, cái tay trái một cái to lớn mã não vịn chỉ, thoáng qua hiện ra vài phần phú quý khí hơi thở.

Nhưng chỉ là trước người hần gia đình một câu nói kia, rồi mới còn vênh vào tự đắc Lão Hòa Thượng, trong nháy mắt như bị rút khí búp bê bom hơi đẹp hạ xuống. Vương An Thạch huynh đệ đám người thần sắc, thì nếu như gặp được cố nhân.

"Hạ đại nhân —— ngài —— "

"Hạ bá bá, ngài cũng tới dâng hương à —— "

"Hạ bá bá, trở về kinh sở con đã đến rồi sao? Thế nhưng là có việc mừng tới lễ tạ thần à."

"Phụ thân các người mẫu thân, gần nhất đều tốt sao?"

"Lao Hạ bá bá tưởng nhớ, nhà Từ gia nghiêm thân thể đều tốt. . ."

Họ Hạ? Có thể một chút để cho Lão Hòa Thượng nhận thức kính sợ? Là Vương An Thạch thể gia bá bá, tại Kim Khê gặp được? Phương Trọng Vĩnh

trong ý nghĩ, nếu như máu chột từ tim tòi đồng dạng, lần lượt ra một đồng tin tức, mà, tại đương thời Tổng sự tích trung tâm kiểm tra một phen. Chợt linh quang lóe lên, chẳng lẽ là ——

Hạ Tùng?

Đây cơ hồ là nhất định.

Hạ Tùng đồng dạng là Phương Trọng Vinh, Vương An Thạch đám người đồng dạng Giang Nam Tây Đường đồng hương, mà lúc này, đã từng cao cư Xu Mật phó sứ Hạ Tùng Hạ đại nhân, tính toán ra, chính là có đại tang ở nhà cuối cùng một năm, như vậy, đến đây lưu lại Vân Nam tự cũng liền may mắn chẳng có gì lạ.

Nghĩ tới đây, cách Vương An Thạch huynh đệ cùng Hạ Tùng, nhiệt tình hàn huyên lấy gương mặt, Phương Trọng Vinh tinh tế quan sát Hạ Tùng kia mở góc cạnh rõ ràng khuôn mặt.

Lông mày phong dốc đứng, gấn bó rất mỏng, thoáng qua có chút tím xanh sắc, cả người thon gầy tinh thần, râu dài vuốt vô cùng 6, hoa râu tóc kéo một tia không loạn, lưu loát tinh thần.

Nếu như không nhìn lầm, Hạ Tùng mục quang, lúc này cũng đang sắc bén hướng Phương Trọng Vinh bên này nhìn qua, trong tích tắc đối mặt, Phương Trọng Vinh bại hạ trận, cúi đầu không nhìn hẳn nữa.

Lại nghe được Hạ Tùng trầm ổn đối với đại hòa thượng kia nói: "Đều là khách hành hương, nhanh đến ngày tết, hà tất sinh sự. Nhìn lão phu trên mặt, không bằng chuẩn bị chút cơm bố thí, lão phu cùng mấy cái thế giao hậu bối, cực kỳ tự tự thoải."

Đại hòa thượng đối với lời của Hạ Tùng, vậy thì thật là, mang theo một loại hấp tấp, tuân mệnh chiêu xử lý khí tức, nhanh như chớp liền đi chuẩn bị.

Nguyên bản muốn dẫn lấy tiểu đệ đến đây dẹp người trí không, trí năng, nhị vị cơ bắp hình cao tăng, lúc này cũng tất cung tất kính, về mặt từ bi, A Di Đà Phật thỉnh thấy, dẫn dắt đến Hạ Tùng và mọi người, đi đến Thiên điện phòng trọ nghỉ ngơi ngồi xuống.

Không ai, dám nói nửa cái công đức nhiều tiền ít tên chữ nhi.

Một cái nhàn rỗi ở nhà quan lớn, bực này khí thế, cũng là kiểu như trâu bò à.

Phương Trọng Vinh vừa nghĩ, một bên cùng sau lưng Sài Lân, nhắm mắt theo đuôi đi đến Thiên điện trong phòng khách.

Mọi người từng người khiêm nhường ngồi xuống, Phương Trọng Vinh thì nhìn quanh một chút cái này phòng trọ hoàn cảnh: Nam bắc thông thấu, cửa sổ khai mở cây mai, ngăn gọn sạch sẽ, trên bàn có vậy Kỳ Kỳ bàn, là dùng tốt nhất gỗ lim chỗ làm, tương đối chú ý.

Cùng mọi người một phen đối thoại Hạ Tùng, lại thủy chung nhìn chằm chằm đứng sau lưng Sài Lân, về mặt điệu thấp kính cẩn nghe theo Phương Trọng Vinh.

Nghĩ đến mới vừa nghe đến Phương Trọng Vinh kia một trận "Lời bàn cao kiến", nếu như: Có quan trao từ ấn tín ngân hàng tư nhân từ một khai mở, chính là làm giàu tốt đường một mảnh à, làm gì được có quan võ, võ tiến sĩ bắt quả khảo thí tỷ điểm nào văn thử, sau đó chuẩn bị đem cửa các đốt ngón tay là được à, Vân Vân.

Nhìn nhìn lại hiện tại, Phương Trọng Vinh này về mặt ngây thơ, trắng nõn không màng danh lợi, trên cằm mao còn không có dài đủ, cả người lẫn vật vô hại gương mặt.

Hạ Tùng nội tâm một hồi không nói ra được ác hàn.

Đứa nhỏ này, mới bao nhiêu, đường đường tướng mạo, ý nghĩ lại cũng quá già cay chút —— chỉ là, hắn nói, cũng không sai. Huống chi, nếu là Sài gia có tâm kết giao phụ thuộc vào hắn, lấy mình tại quân đội ảnh hưởng, chu toàn nhà hắn ngân hàng tư nhân an toàn kinh doanh một ít, quay đầu lại, cũng chưa chắc không phải là một bút hợp lý hợp pháp mua bán lớn.

Uy nghiêm khí tràng Hạ Tùng cây cao lương trong nội tâm, tính toán nhỏ nhất đánh cách cách cách cách vang vang lên. Trên mặt lại chỉ là mỉm cười, cùng Vương gia các huynh đệ hàn huyên vấn an,

Trò chuyện chút việc nhà.

Mới gặp gỡ Hạ Tùng, Vương An Thạch huynh đệ, Sài Lân đám người, đều là mười phần vui sướng. Rốt cuộc, Hạ Tùng như vậy chính quy xuất thân, có đại tang sau khi kết thúc rất nhanh sắp lên phục quyền thần quan lớn, lại như vậy bình dị gần gũi, thân thiết hòa ái, năm cũ nhẹ nhóm, tự nhiên là vui vô cùng, nhiều một mảnh bắp chân hơn đường, ai lại không hoan hỉ đâu này?

Vì vậy, thủy chung thần sắc cổ quái, không quá vui mừng Phương Trọng Vinh đứng ở nơi đó, càng hiển lộ cùng mọi người không hợp nhau, dẫn tới Hạ Tùng càng thêm chú ý vài phần.

Không có biện pháp, Phương Trọng Vinh nguyên bản chân tâm là muốn làm một cái buồn bực thanh âm không lên tiếng phát lớn tài, an an tĩnh tĩnh xen lẫn trong Đại Tổng Mỹ Nam Tử. Có thể Hạ Tùng xuất hiện, vẫn không khỏi để cho hắn nghĩ đến, cũng chỉ tại vài năm sau, sắp khai chiến, sắp bị đánh được đỏ máu phiêu lỗ, lớn cung cấp tiền cống hàng năm, cũng bị Khiết Đan thừa cơ ăn cướp càng nhiều tiền cống hàng năm, đem Đại Tổng dân chúng, đẩy vào

nặng hơn gánh nặng cùng Thâm Uyên Tổng hạ chiến tranh.

Trận này nguyên bản hẳn là kéo, nguyên bản hẳn là vườn không nhà trống, cứ điểm cố thủ, lấy thời gian đổi không gian, dùng kinh tế chiến, đánh lâu dài, kéo suy sụp Tây Hạ, Bình không Huyết Nhận chiến sự.

Lại bởi vì lấy lúc ấy triều đình phổ biến tồn tại xúc động hòa khí phiền muộn, cùng với nhiều năm qua ăn không tiền lương, đêm không biết Bình, chuẩn bị chưa đủ, vô pháp đã chiến, chiến lược sai lầm, tuyến soái không lo. . . Tệ nạn kéo dài lâu ngày, cuối cùng thua tất cả mọi người không có cam lòng, không thể làm gì.

Mà trước mắt vị Hạ Tùng này Hạ đại nhân, thì là Tổng hạ khai chiến mới bắt đầu, cả triều chủ chiến trong tiếng, chỉ vện vện có hai vị chủ hòa phái nhất.

Tuy hẳn chủ hòa nguyên nhân, cùng một vị khác thấy rõ lợi hại, chiến lược rõ ràng chủ hòa đại thần —— Ngô Dục so sánh, hoàn toàn có chút giờ lên không hơn bàn tiệc nói.

Hạ Tùng này, mặc dù là một vị cùng người Khiết Đan đánh đêm hi sinh cho tổ quốc liệt sĩ —— hạ nhận trắng bóc nhà con nuôi, vốn lấy thi văn lập nghiệp hẳn, hiển nhiên cũng không phải gì đó sa trường anh dũng tướng lĩnh.

Hắn đang ở quan võ, càng nhiều là trở ngại gia thế quan hệ hơn phân nửa tại đem cửa bên trong, mà nó bản tâm, tại hẳn được phong làm Xu Mật phó sứ, tham gia chánh sự như vậy đỉnh cấp quan lớn, phải đi biên cương, chỗ tấu quan gia tấu chương, ghi có thể nói tương đối rõ ràng.

Phương Trọng Vinh nhớ rõ, Hạ Tùng ngày đó không tình nguyện tiếp nhận bổ nhiệm tấu chương trong, tương đối không muốn mặt mo, đã viết nói như vậy "Nghĩa không mang ngày, khó hạ Khung Lư chi bá; lẽ làm gối khối, nhẫn nghe thấy đi vui cười thanh âm."

Lời này mặt chữ thượng nói là, ta cùng tây bắc biên cảnh những cái này man di, là có thù giết cha, người đại quan nhà đem ta phái đi qua, để ta mỗi ngày có thể thấy được bọn họ cuộc sống của vui vẻ, còn muốn cho man di Quân Vương hạ bá, với ta mà nói quả thật không thể tiếp nhận, không thể tiếp nhận à.

Nhưng đúng, đúng người đều minh bạch, này tấu chương chân thật hàm nghĩa là: Ta muốn lưu ở trong kinh hành lạc, làm cái quan tép riu cũng được à, quan gia người đem ta phái đến tây bắc biên thủy đi, lớn hơn nữa quan ta cũng không muốn làm à, không muốn à, ta không muốn nha, đây đất lãn qua lãn lại câu thu hồi mệnh lệnh đã ban ra nha.

Cứ như vậy, không tình nguyện vẫn mong lấy nhậm chức quân khu tổng chỉ huy cấp bậc quan lớn, làm chiến tranh sắp bạo phát chi kịp, vậy thì thật là, liên tục lên lớp giảng bài, chính là không muốn đánh. Muốn đánh, không bằng đi đùa nghịch chút lưu manh chiêu số.

Hạ Tùng kẻ sách, chính là lấy hai mươi lăm bạc triệu quan ngân đồng ý Tây Hạ người, ai có thể lấy Lý Nguyên Hạo thủ cấp, liền phong ai làm Lý Nguyên Hạo quan, cho hẳn hàng năm Đại Tổng cho Lý Nguyên Hạo nhiều như vậy tiền.

Nhưng mà, hẳn dùng Hán ngữ, mà không phải là Tây Hạ văn tự viết loại này quả hồng quả lý gián bố cáo, không hề nghi ngờ đầu tiên rơi vào trong tay Lý Nguyên Hạo, vì vậy, đối lấy Lý Nguyên Hạo đã viết một tờ treo giải thưởng nhục nhả cho hẳn: Lấy Hạ Tùng thủ cấp người, phần thưởng hai quan tiền. . .

Nhưng mà, giải đề động cơ gượng ép, giải đề mạch suy nghĩ sai lầm, giải đề phương pháp lưu manh Hạ Tùng, chưa hẳn không thích hợp đối phó đồng dạng cũng là lớn lưu manh Lý Nguyên Hạo cái thắng kia.

Tương phản, hẳn hành vi, hẳn hèn mọn bỉ ổi chiêu số, chỉ cần vận dụng thỏa đáng, đối với đối phó Lý Nguyên Hạo, là có rất lớn giúp ích.

Rốt cuộc, với tư cách là kẻ xuyên việt, Tây Hạ cuối cùng kết cục, là bại vào nội loạn. Đối với Tây Hạ trung tâm các phái thế lực, như thế nào phân hoá tan rã, Phương Trọng Vinh nhìn rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Cực phẩm sinh hoạt

Trí Không, Trí Năng đám người bung lên một bàn bốn điệp thức ăn chay. Hạ Tùng lờ mờ mắt vừa nhìn, liền hiện ra một vòng chán ghét thần sắc, tuy là vẫn khách khí biểu đạt lòng biết ơn, lại lập tức đưa cho sau lưng quần gia một cái ánh mắt.

Quần gia vái chào trở ra, Hạ Tùng thì gọi mọi người, tay hẳn chỉ hơi hơi chỉ hướng về cửa sổ linh nói: "Này hậu viên quảng loại hoa mai, phần hồng tình, Lục Ngạc, bóng trắng, sắc sắc tu bổ rất tốt, Mai nhi lại bệnh lại yêu, không nói ra được là lướt phong lưu."

"Hạ bá bá nói chính là, gia phụ cũng thường trợ giúp này phiến viên tử, gặp may mắn một mảnh tốt nước, này vườn cảnh rất xấu, kiến tạo thì muốn chính là nhìn nước: Nước không liễu không vận, nước không liễu không thu, nước không có cá không vui, nước không điều không xa, nước không thuyền không thoải mái, nước không đình không mát, nước không hà bắt nhả, nước không thác nước không lệ. . ." Vương An nhân tại nơi này treo lên túi sách tử, rung đùi đắc ý.

Hạ Tùng ánh mắt nhưng vẫn chú ý vừa rồi vùng trộm chuồn đi một lần, lúc này lại lặng lẽ lui về trong bữa tiệc, như trước sau lưng Sài Lân nhu thuận đứng Phuong Trọng Vĩnh.

Bốn cái khinh La Cẩm thù hầu gái, bưng cái ăn, từng cái một bắt đầu hướng trên bàn trà bày đặt.

Vương An Thạch đám người nhìn nhìn những cái này cái ăn, mỗi cái trông mắt muốn rơi ra tới đồng dạng, thứ nhất là chán kinh Phật đường này chi địa, vậy mà chính ra như vậy một đám hầu gái, mang sang như vậy một ít ăn thịt, thứ hai, cũng là những cái này thực phẩm đều là mang theo nhân hiệu nhi tính phẩm, nhanh như vậy thời điểm liền mua được, cũng là thần tốc.

Hạ Tùng thấy bọn họ như thế, lại về mặt phong đàm vân khinh hình dáng, phát tay hô: "Đây đều là nhà mình hầu gái, sợ mọi người dùng không quen com bó thí, đặc biệt đặc biệt vừa rồi phân công gia đình đi tụ tập thượng mua mấy dạng hảo, nơi này hòa thượng ngày hôm nay đưa cho ta tốt hơn trà tốt nước suối, trước hết để cho gia đình bên ngoài thời gian pha trà, đợi mọi người hơi dùng chút com canh, lại nhích ra đi thưởng thức trà."

Nói qua, hắn trực tiếp vươn ra hai tay, không chút sứt mẻ vươn hướng phía trước. Bày xong ăn sáng hầu gái nhóm, thì tập mãi thành thói quen bưng lên nước ấm, dùng hai tay dính nóng quá nước, lại dùng khăn lau khô, mà sử dụng sau này ầm ập nóng tay, không ngừng vuốt ve Hạ Tùng làm lão hai tay, tốt một phen vuốt ve, lúc này mới dùng nước nóng cho Hạ Tùng sạch rãnh tay.

"Hạ bá bá lão Mao bệnh còn chưa hết chút sao? Vẫn là dễ dàng toàn thân cứng ngắc, cần hầu gái nhân thể mát xa? Nhưng là phải bảo trọng à." Vương An nhân vì giảm bớt có chút xấu hổ bầu không khí, một bên chính mình yên tĩnh tay, vừa nói.

"Đúng vậy a, người đã già, chính là như thế à. Mọi người không nên khách khí, ăn đi. Cúi công tử đằng sau vị kia ——" Hạ Tùng rốt cục kéo dài âm điệu nói,

"Loại nhỏ Phuong Trọng Vĩnh ——" Phuong Trọng Vĩnh lên tiếng vái chào.

"A, Trọng Vĩnh à, người cũng ngồi, ngồi xuống ăn, ngồi xuống ăn à. Mới vừa nghe nghe thấy các người nói lên trao từ ngân hàng tư nhân sự tình, lão phu nghe thú vị, không bằng cũng nói cùng lão phu nghe một chút a." Hạ Tùng một mặt tiếp nhận hầu gái đưa tới một tia Kim Hoa chân giò hun khói, một mặt thần nhiên nói.

Phuong Trọng Vĩnh gặp tình hình này, lần nữa liên tưởng đến Tống sự tích theo như lời, Hạ Tùng hưởng lạc tinh thần, vậy thì thật là hoàn toàn đạt tới đòi sau YY trong tiểu thuyết nam nữ lẫn nhau vì giải được tầng thứ à.

Nói như thế nào đây, theo chính sử ghi lại, Hạ Tùng cốt cách kinh kì, thiên phú dị bẩm —— hắn mỗi sáng sớm, đã cảm thấy toàn thân cứng ngắc vô lực, toàn thân hàn lãnh Như Băng, phải ôn hương nhuyễn ngọc mỹ lệ các cô nương, dùng tuyết trắng bạch thân thể, trần truồng vì hắn ấm người tử, hắn có thể chậm rãi giảm bớt cứng ngắc, phục hồi, ngồi dậy.

Đòi sau lịch Sử Gia kết quả nghiên cứu, nói là, bởi vì Hạ Tùng có mỗi ngày uống thạch nhũ cháo đích thói quen, loại cháo này thành phần có chút tương tự Ngụy Tấn thời đại "Năm thạch tán", bởi vì loại độc chất này tính, mà đưa đến loại này thể chế.

Mà Hạ Tùng "Chứng bệnh" căn cứ tư liệu lịch sử ghi lại, cũng rất giống đòi Minh một lòng tu đạo thành tiên, phục dụng đại lượng hàm chứa kim loại nặng đan dược, thế cho nên thường xuyên tay chân lạnh buốt cứng ngắc, phải thái giám hơi bị ấm người đòi Minh Gia Tĩnh Hoàng Đế.

Bất quá, đồng dạng là uống thuốc độc thời thượng, cứng ngắc chứng bệnh, Hạ Tùng đồng chí lại có thể mang bệnh mua vui, hưởng tề nhân chi phúc, mà Gia Tĩnh Hoàng Đế thân là hoàng đế, lại phải để cho thái giám chết bầm cho mình ấm người tử, thật sự là cùng bệnh bất đồng mệnh à.

Nếu là xuyên việt thành lấy "Tinh phẩm sinh hoạt", cực hội hưởng lạc lấy xưng Hạ Tùng, lớn như vậy không được không uống kia thạch nhũ cháo,

Sau đó giả trang mỗi ngày tay chân cứng ngắc, một đồng nữ nữ trở thành nước ầm túi vì chính mình ầm ập lạnh buốt giường, sao mà vui cười quá thay?

Đáng tiếc xuyên việt trở thành Phuong Trọng Vĩnh à —— Phuong Trọng Vĩnh lần thật sâu cảm thấy một loại hèn mọn bỉ ổi tiếc nuối.

"Trọng Vĩnh?" Bên cạnh Sài Lân một mặt kéo kéo một phát ngăn người Phuong Trọng Vĩnh, một mặt đối với Hạ Tùng giảng hòa nói: "Ta sách này đồng Phuong Trọng Vĩnh, là một vô cung có mới người, chỉ là có chút ngăn người cổ quái, thích thất thân, này cũng không biết hắn lại thân du đi đâu, kính xin Hạ bá bá xin đừng trách mới tốt."

"Như thế nào?" Hạ Tùng một mặt trong nội tâm cảm thán, có lẽ là chính mình đa tâm, đem một cái thần căn nhãn bệnh tâm thần coi như cái gì đương thời đại tài. Một mặt lại lần nữa cảm thấy kia Phuong Trọng Vĩnh trong ánh mắt, mang theo một loại phức tạp ý vị, hoàn toàn không thuộc về hắn cái tuổi này, làm cho người ta sợ hãi.

Sài Lân cùng Hạ Tùng cứ như vậy người tới ta đi, đem ngân hàng tư nhân từ sự tình nói tám chín phần mười, đơn giản là Hạ Tùng cung cấp quân Phuong An bảo vệ phương diện duy trì, Sài gia đi đến chuẩn bị quan hệ, đối phó giấy phép, hùn vốn xử lý số tiền này thôn trang. Cụ thể phân thành. . ., nhất thời nhưng lại không giảng định, hẹn quay đầu lại cùng Sài Thiệu lại tính tế so đo.

Theo sinh ý thỏa đàm, trong đĩa cái ăn cũng là đồ ăn hạch đã quá, Hạ Tùng hơi hơi vỗ tay. Bên cạnh dĩ nhiên có người thổi phồng nguyên bộ đồ uống trà đi lên.

Hầu gái nhóm tại trên bàn trà bày xong tất cả thiêu trà đồ uống trà, một cái lồng mây cong cong hầu gái cầm một bả quạt hương bồ, đối với phong lộ miệng nhi vãi hai cái, lam sắc ngon lửa nhỏ liền thúc dục lên.

Đại biểu Đại Tổng sĩ phu tinh phẩm sinh hoạt Hạ Tùng thiêu trà, thực là tương đối khảo cứu. Đồ uống trà thượng tất cả là chuyên môn ẩn đông cung đồ dụng cụ, kia hơi mỏng thai sứ, chế ra giống như đúc bức họa, dù là đời sau xuyên việt mà đến Phương Trọng Vĩnh, cũng là lần đầu kiến thức:

Tinh xảo Đào Mộc phong lộ cái giá đỡ, một bên như một tiểu bàn trà, một bên là đáy bằng nhi, làm hình dạng, tựa như một mỹ nữ thân dài hai cánh tay tạo hình. Đáy bằng thượng đặt một cái thoáng qua có chút rí sắt Tiểu Phong bếp lò, dưới lò mặt kê lót một khối hán gạch, lại tựa như khắc một mỹ nữ nhập vào thân ghé vào trước một mỹ nữ một cánh tay thượng tạo hình.

Phía trên nấu nước chính là kính mặt trời sa thể hũ nhi, cái nắp thì là lá sen hình, hình thái uyển chuyển, làm cho người ta suy nghĩ ngàn vạn, cao như bàn trà kia Biên nhi, để đồ trà sùng, gàu nước, trà tiêu, phía dưới để đồ trà bình, đều là toàn là một màu trúc tương phi chỗ làm.

Thuận tiện để đồ Long Văn than dẫu, giả bộ cũng không phải là cành thông củi lửa, mà là tơ bạc than, để tránh có cái gì khói khí hun hư mất bầu không khí.

Chỉ chốc lát sau, nước phốc phốc bốc lên, mở. Kia cái tay cầm quạt hương bồ hầu gái bên cạnh, một cái diễm như hoa đào hầu gái, nhẹ nhàng linh hoạt gợn tay, thông dong cho mở ra cái nắp, dùng trúc gàu nước múc một chút nước lạnh, thêm tiến vào, đắp kín, lại nấu. Như thế nhiều lần, thêm ba lần nước, lúc này mới xem như có thể ngâm vào nước trà nước.

Phương Trọng Vĩnh nhìn nhìn, thâm nghĩ: Đây chính là đời sau nấu sủi cảo biện pháp, thêm ba lần nước pha trà, bức giả bộ rất tốt. Đời sau trong quán trà giả vờ cổ điển bức, lại lớn đều chỉ câu nệ thủ pháp hạng gì phiền phức, này lúc ban đầu một đạo công phu nội tình, lại là không có quá đúng chỗ.

Diễm như hoa đào hầu gái từ Phương Trọng Vĩnh bên cạnh thân đi qua, trên người mang theo lá trà hương, chắc hẳn nguyên bản chính là tại Hạ Tùng quý phủ dâng trà, cho nên mới dính bức này thanh nhả mùi thơm. Cô nương kia bụng lấy một cái bông tuyết lam cao cái cổ bình sứ tử, mở ra che nhi, lấy ra bên trong sứ bóng, xoáy khai mở, đem lá trà bình trung kỳ lớn đẹp trắng, vừa tắm một nước Long Tinh, cùng chuẩn bị tốt Tiểu Diệp quý Dương Sơn trà, luôn luôn để vào sứ bóng, lại xoáy nhanh, để qua một bên.

Sau đó dùng rồi mới nấu xong nước trời nhập trong ấm trà, trên dưới lay động, đánh tan, đợi nước ngược lại quá, lại đem sứ bóng để vào, nước sôi từ từ lao xuống, thấm đầy mùi thơm, kia bình sứ tử, theo nhiệt độ biến hóa, càng hiện lộ trong suốt, phía trên đông cung họa tươi sống lập thể nếu như muốn nhảy ra.

"Thương nhi, thỉnh các vị công tử thử trà." Hạ Tùng nhẹ giọng phân phó nói.

Kia hầu gái khẽ gạt đầu, đem trà một chung chung diễm đến tiểu chung trà trong, nâng đến mỗi vị trước người.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Trọng Vĩnh bề bộn nhiều việc

Bị gọi là "Thương nhi" diễm lệ cô nương bụng chung trà, chậm rãi theo sau Hạ Tùng đi vào bên ngoài mai vườn. Mọi người cũng đều dịch bước ra ngoài, mà "Thương nhi" nửa ngồi nửa dựa, nhất nhất cho mọi người kính qua trà.

Đến phiên Phương Trọng Vĩnh, nàng đem tiểu chung trà đưa tới Phương Trọng Vĩnh bên môi, thổi một chút mát, lại cũng không đem chung trà đưa cho Phương Trọng Vĩnh.

Phương Trọng Vĩnh chỉ phải liền tay của nàng, uống tiếp theo miệng, mỉm cười gật gật đầu. Kia thương nhi cô nương ngoài đầu nhìn lại gương mặt, hơi hơi mỉm cười, mình cũng uống một hớp, lúc này mới trêu chọc một chút mép vẩy, hướng bàn trà đi về trước.

Hạ Tùng thấy được Phương Trọng Vĩnh vậy đối với mỹ nữ về mặt mộng bức bộ dáng, cảm thấy cảm thấy buồn cười, vẫn là hiền lành nói: "Đây là nhà ta trà thượng nương tử lão sư, tất cả mọi người gọi nàng giả nua sư."

Một câu không xong, Phương Trọng Vĩnh mang theo thổ huyết ba lít tư thế, "Phốc ——" một chút, đem trong miệng còn chưa nuốt xuống trà hết thay phun ra ngoài đi, "Khục khục khục. . ." Một trận ho khan, về mặt chật vật.

"Thương —— lão —— sư ——", Phương Trọng Vinh trong nội tâm oán thầm, rồi lại nhin không được nhiều đánh giá vị này trà lão sư. Thương, liếc một cái, thầm nghĩ, đây cũng quá hội lên Danh Nhi a?

Mọi người tự nhiên là từng người ân cần một phen, chỉ có Sài Lân tiểu tử kia, nếu như hiểu sai ý. Hắn tặc mi thử nhần (*lén lút thậm thụt) nhìn về phía Phương Trọng Vinh, vừa nhìn về phía vị kia "Già nua sư", kia thần sắc trong một bộ: Là huynh đệ ta hiểu, người thích cô em gái này tử, đợi huynh đệ ta thi triển thủ đoạn, cho người đem nàng thế này quay về trong nhà mình dâng trà.

Phương Trọng Vinh thì lắc đầu liên tục, lấy một loại rất là xấu hổ đáng đáp, tham dự lấy trận này chẳng ra gì tụ hội.

Mai vườn trung tâm đình nghỉ mát trước, bên bàn trà, mọi người ngồi vào chỗ của mình hạ xuống. Mỗi người trước mặt, đều để đó một bộ Tàn vương khắc hoa tách trà có nắp, màu sắc và hoa văn thanh nhã như cúc, kiểu dáng khác nhau. Nở rộ cây hoa cúc, trung gian là một cái bao tư tường vòng tròn, tách trà có nắp bóng bẩy đặt ở vòng tròn phía trên, hoa tiếp theo tấc rất cao tựa như ngược lại loa hình tròn chỗ, đặt ở thấp thấp, chuồn rõ ràng lóe sáng đá cẩm thạch đình nghỉ mát bàn trà tử, lộ ra cái bóng, lại là làm cho người ta một phen liên tưởng.

Lúc này, "Già nua sư" cô nương, lại đang trong chén trà đổ vào đạo trà, đạo trà nhảy vào đạo trong trà, màu trà lập tức hiện ra nhàn nhạt kim sắc, mùi thơm tràn ra bốn phía.

Vương An Thạch nâng chén thoáng qua nhất phẩm, dùng con mắt đảo qua mọi người, lại rơi vào trên mặt của Hạ Tùng, lúc này mới theo tính nói: "Hạ bá bá Long Tinh này trà, nhất định là Hàng Châu Linh Ẩn Tự bên kia, Sắc Không phương trượng tự mình gieo trồng vườn trà tử trong ra, mà kia quý Dương Sơn trà, là không có chế tác qua.

Lục Vũ trà theo có mây, không phổ trà, trà tại dân gian, tại dốc núi hướng mặt trời chỉ địa tái loại, gặp may mắn, hương vị nồng đậm, hương nồng phi phạm. Theo ta thấy, tuy là hiện giờ Long Tinh này, chưa thành danh, tương lai, lại nhất định là danh trong trà."

Phương Trọng Vinh nghe xong, liên tục gật đầu, thầm nghĩ cũng không phải là sao? Long Tinh đại nhiệt, thế nhưng là lịch sử đã chứng minh, nếu như thừa cơ loại thượng một chút, cũng là vô cùng tốt.

Hắn ngẩng đầu, thoáng qua hướng quanh mình nhìn chung quanh một lần, cũng không ý Hạ Tùng cũng ở nhìn hắn, tương đối liếc một cái, lần nữa bại hạ trận, Phương Trọng Vinh càng lúc nào cũng lưu tâm, từng bước để ý, thu liễm phong mang, mỉm cười đứng ở hơi nghiêng, thẳng đến tan cuộc, không còn đơn giản thể hiện ra một cái biểu tình, một ánh mắt.

Mọi người một mực chơi đùa đến mặt trời lặn hoàng hôn, mới từng người từ trở về nhà.

Hoa lệ trong xe ngựa, tinh phẩm sinh hoạt Hạ Tùng đồng chí, nghe quân gia phái ra một người rằng hô gia đình, nhẹ giọng hồi báo.

"Trong bữa tiệc, kia Phương Trọng Vinh thừa cơ chuồn ra phía sau cửa, trực tiếp đi cửa chùa ngoại không xa thị trấn phiên chợ. Hắn đầu tiên là tại đoán chữ tiên sinh đoán chữ trong quán dừng lại một lát, mà liền thẳng đến vui cười hiền thoại bản trai. Sau đó, lại lần nữa phản hồi trong bữa tiệc."

Hạ Tùng hip lại một chút con mắt, hơi hơi vuốt một vuốt râu mép, hỏi: "Hắn đi này hai nơi làm cái gì, có thể đã điều tra xong?"

Kia hồi báo rằng hô hán tử chấp tay nói: "Vâng. Thủ hạ đi hai nơi đều hỏi, đoán chữ trong quán đến cùng xảy ra chuyện gì, đoán chữ tiên sinh không chịu lộ ra, nhưng theo lúc ấy ở bên người nói, là Phương Trọng Vinh vì đoán chữ tiên sinh Ngược đo đạc một hồi tên chữ,

Hắn nói là đoán chữ tiên sinh lần này Nguyên tiêu, tất gặp được hai vị đại nhân vật, lại còn thiết miệng thẳng đoạn ra hai vị đại nhân này vật đều sẽ là ngày sau quan bá Tể tướng,

Sau đó đạt được phong phú thù lao. Dù sao ba cái năm, lại lừa dối kia đoán chữ tiên sinh, Ngược cho hắn một xâu tiền tiền đặt cọc, nói là nếu như trở thành sự thật, còn phải lại cho hắn hai quan tiền."

"Há?" Hạ Tùng trên mặt thần sắc phức tạp, thầm nghĩ tên xuẩn tài này, trước mặt mọi người mấu chốt chi tiết cũng không đánh nghe rõ ràng, công việc đâu tại đây dễ dàng, nhưng cũng không trách cứ cái gì, nhàn nhạt hỏi: "Vậy đi vui cười hiền thoại bản chỗ ở đâu này?"

Rằng hô hán tử hai tay đưa lên hai sách sách, nói khẽ: "Phải đi bán sách."

Hạ Tùng cũng không có đi đón kia hai quyển sách, hơi hơi tròn mắt, phải liếc một cái, văn bản thượng viết "Đại Thoại Tây Du" cùng "Tam Quốc Diễn Nghĩa".

Hạ Tùng một mặt cười cười, một mặt khẽ lắc đầu nói: "Văn nhân mặc khách, gia cảnh bản hàn chút, nghĩ bán điểm thoại bản kiếm tiền, dương danh, ngược lại không gì đáng trách. Hắn lần này lại buôn bán lời mấy quan?"

Rằng hô hán tử lại thoáng qua vò đầu, đáp: "Không có, chừng quỹ mà nói, đây là Phương Trọng Vinh để ở chỗ này bộ phận chương và tiết, để cho sao chép, thử đọc, nếu như cảm thấy tốt, đọc nhiều người, đăng sau chương và tiết, rồi mới ý định thu phí, lần này lưu lại, đầu tiên là miễn phí chương và tiết."

Hạ Tùng chợt mở mắt, đưa tay tiếp nhận kia hai quyển sách, ba cái hai cái mở ra, không ngờ này khẽ đảo nhìn, cảm giác được rất có đáng dự vị, không khỏi khỏe môi hơi hơi giờ lên.

"Đem sách đưa trở về a, vậy nhìn xem thứ này tiếng vọng như thế nào." Hạ Tùng phân phó nói.

Đón lấy, hấn lại dựa vào trở về chính mình kia mang theo xa hoa chỗ tựa lưng kê lót nhí, mềm cùng cùng, bốn phía còn có hầu gái ảm kiều An Nhạc vị trí, lăm lăm lăm lăm: "Này tên tiểu tử thú, vì sao làm việc, vậy mà người cảm thấy có chút đoán không ra đầu này?"

...

Phương Trọng Vĩnh về đến trong nhà, trước hỏi qua cha mẹ an, lúc này mới trở lại Tiểu Hắc của mình phòng. Thấp sáng hộp quẹt, liếc mắt liền thấy quần áo tả to, rồi bù Trần Thất, sớm ngồi ở cái kia thời gian trong phòng nhỏ.

Nhìn Trần Thất này vẻ mặt chật vật hình dáng, Phương Trọng Vĩnh không khỏi nghi hoặc, hấn một mặt nhéo một cái ẩm ướt khăn, đưa cho Trần Thất lau mặt, một mặt lời nói mang an ủi hỏi: "Người làm sao? Như vậy đột nhiên ngồi ở chỗ này, muốn hù chết cái nào a?"

Trần Thất tức giận nói: "Người còn nói. Còn không phải người để ta chinh kia 'Địa sét', người là không biết, ngày hôm nay tại nhà của ta nấu lò, kia biểu diễn đột nhiên phát nổ, phát nổ a"

—— nửa cái thôn nhi người đều nghe thấy kia dọa người trận thế, ta nói chọc họa, đến hậu sơn trốn trốn, người kia Vượng Tài, rồi lại đem phía sau núi chắn đến sét sao, không cho ta đi ôn truyền nhà ẩm trong. Người nói, ta không đến người nơi này, ta đi đâu ngủ."

Phương Trọng Vĩnh nghe xong là "Địa lôi" xảy ra vấn đề, nhất thời có chút nghiêm túc nói: "Người không sao chứ, người tỉnh tề nói một chút, làm thế nào xảy ra vấn đề?"

Trần Thất bụng cũng không tranh khí "Cô ——" một tiếng, như là bị đè nén biểu đạt nội tâm chân thành cảm thụ đồng dạng, lại liên tục "Cô ——" hai tiếng.

Phương Trọng Vĩnh nghe xong không khỏi buồn cười, chợt nhớ tới, mấy ngày hôm trước phiên toái lão nương đi mua đường:kẹo dầu, cùng mình cẩn thận lấy hồ hảo hình vuông bunn ngồi hỏa "Lò nướng", ánh mắt hơi hơi vừa chuyển, cười nói: "Người chờ, lão ca cho người bọc lộ tài năng"

Nói qua, hấn điểm lên ngọn đèn, cùng Trần Thất một đạo, tìm tòi tiến vào nhà mình nấu lò, chuẩn bị xong sửa đặc, trứng gà, cây ngô phấn hồng, cao thấp tán độ bột mì, sau đó thuần thực, chia lia lòng trắng trứng cùng lòng trắng trứng, gia nhập lớp đường áo, bắt đầu đuôi lòng trắng trứng.

Thủ nghệ của hấn vô cùng tốt, kia lòng trắng trứng không bao lâu đợi, liền đuôi đều đặn vừa mịn chán, mà đem đuôi hảo lòng trắng trứng, cùng lòng đỏ trứng hồ dán, trở mình trộn lẫn lẫn lộn đều đặn, tỉnh bố trí trừ bọt khí, lại để vào hồ hảo "Lò nướng trung tâm", nhen nhóm củi lửa, kéo ống bễ (thổi gió), vù vù đun nóng.

Không bao lâu đợi, kia bánh ngọt mùi thơm, liền thực là tán toàn bộ nấu lò, thêm nhỏ dải.

Bánh ngọt đã nướng chín, tuy là bởi vì lửa cháy đợi còn không coi là hoàn mỹ, bên cạnh thoáng qua có chút khét lẹt, dĩ nhiên đã là tương đối thành công. Thoát khỏi khuôn đúc, Phương Trọng Vĩnh cùng Trần Thất mỗi người một nửa, Phong Quyển Tàn Vân đồng dạng, hai người toàn bộ nhi đem bánh ngọt phân ra sạch sẽ. Liền khuôn đúc cái hũ tử bên cạnh, đều thè lưới ra liếm triệt để.

"Ăn ngon sao?" Phương Trọng Vĩnh tra hỏi hướng Trần Thất, chờ trong dự liệu khen ngợi.

"Ăn ngon." Trần Thất bốc lên ngôi sao mắt trả lời, một chút cũng không để cho Phương Trọng Vĩnh thất vọng.

Trần Thất hoàn toàn quên bị tạc mắt nấu lò, cùng lão ba truy sát dạng chỉ trích, Vượng Tài chắn đường —— nửa bánh ngọt, liền lại hoán đổi về hấn đối với Phương Trọng Vĩnh vô hạn tín nhiệm cùng sùng bái.

Hướng chi, Phương Trọng Vĩnh lúc này còn móc ra hai quan tiền, đưa tới Trần Thất trên tay, ôn hòa nói: "Cùng phụ thân người hảo hảo nói một chút, cầm lấy tiền, một lần nữa che cái nấu lò thời gian a. Đến mai đợi ta hạ xuống học, ta dẫn người đi Vượng Tài chỗ đó, chờ hấn nhận thức quen thuộc người rồi, người đi phía sau núi liền thuận tiện chút ít."

"Ừ." Trần Thất trong thần sắc, cơ hồ là mang theo sùng bái nước mắt tràn mi.

Nấu lò thời gian cửa lại chợt mở ra, từng tiếng thê lương "Bắt trộm à, bắt trộm à ——" cao vút bén nhọn, vang tận mây xanh.

Phương Trọng Vĩnh cùng Trần Thất mắt to trừng đôi mắt nhỏ, nhất thời đồng thời ngẩn người.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: giai nhân làm tặc

Còn buồn ngủ Phương gia chị dâu, giờ cây chổi, phát ra sư tử Hà Đông, đình tai như óc rít.

Lên tiếng mà đến phương cha, Phương nương cùng Phương gia đại ca, từng người bọc lấy quần áo, chộp lấy nông cụ, thiết thu, xéng, cần câu từ đồng thời ra trận.

Phương Trọng Vinh thấy tình thế không đúng, vội vàng túm lấy Trần Thất trong tay ngọn đèn, đối với mình mặt, hô lớn: "Cha, mẹ, đại ca, là ta, là ta à _____"

"Quý à _____" Phương tẩu lần nữa phát ra thanh âm, đã biến thành mềm mại, mang theo "Người ta thật là sợ à, hơi sợ tích(giọt) " ý vị cừ non âm. Thanh âm kia thẳng hàn Phương Trọng Vinh rút xuống một xe nổi da gà.

Nhưng hấn vẫn là cái biến cảm ngọn đèn góc độ, không hề đem ngọn đèn từ dưới lên trên, thẳng tắp đối với mình mặt, để tránh dọa người.

"Nhị Lang, ngươi, còn có _____" Phương gia Đại Lang đem ánh mắt chuyển hướng bên cạnh Trần Thất, dùng một cái, lại chậm lại thanh âm, nói ". còn có Trần Thất huynh đệ, này hơn nửa đêm, sao ở chỗ này?"

"Đói bụng, tôi kiếm chút ăn, " Phương Trọng Vinh trả lời vô cùng thành thật, "Tất cả giải tán đi, thật không có cái gì chuyện khác nhì."

Nghe lời của Phương Trọng Vinh trong, dẫn theo vài phần không kiên nhẫn ý vị, Phương gia chị dâu hơi có chút không quá cao hứng, rồi lại tò mò nói làm bầm "Nhị Lang, ngươi làm cho cái này gì sao hương, nửa đêm đều đem ta hương tỉnh."

Phương Trọng Vinh cười hắc hắc, thăm nghĩ, cảm tạ tham ăn chị dâu đối với tốt của mình bình luận, "Hương tỉnh" một hương, chắc chắn, Tốt này bình luận, nhiều có sức thuyết phục mà nói.

Vì vậy, hấn kiên nhẫn, thậm chí sớm an bài đáp: "Là bánh ngọt. Đợi hôm nào rỗi rảnh, ta sẽ dạy mẫu thân cùng chị dâu làm, làm tới mọi người ăn. Nếu có thể bán đi, đi huyện thượng mở tiểu phở bán điểm tâm, thì tốt hơn."

Phương nương đi lên trước, dùng đại thủ kiểm tra Phương Trọng Vinh cái trán, nửa ngày, mới lo lắng thả tay xuống, tựa như cảm thấy, Phương Trọng Vinh có chút ăn nói bậy bạ.

Thẳng đến Phương Trọng Vinh từ trong tay áo móc ra bốn quan tiền, đưa tới Phương nương trong tay: "Mẹ, mấy ngày nay liền đi mọi nơi tìm hiểu một chút, thị trấn mặt tiền cửa hiệu như thế nào thuê a."

Người cả nhà mang theo bất khả tư nghị kinh ngạc, Ngây người tại phòng bếp, Đưa mắt nhìn Phương Trọng Vinh cùng Trần Thất thân ảnh của hai người lung la lung lay, lắc lư trở về Tiểu Hắc của mình phòng.

"Đây, Nhị Lang nơi nào đến này rất nhiều tiền?" Phương cha chất phác mặt, nhìn nhìn Phương nương trong tay bếp lò thượng tiền, mục quang tìm đập mạnh và loạn nhịp, lại dụi dụi con mắt nói.

"Từ khi đi đọc sách, Nhị Lang càng mà xui quý khiến, hội ảo thuật nhì, " Phương gia Đại Lang một mặt thu thập nấu lò, một mặt cười nói "Đều nói là nhà chúng ta Nhị Lang, hay là Sao Văn Khúc hạ phạm, ta xem, là Ông táo hạ phạm cũng nói bất định, các ngươi nghe thấy, chắc chắn, thơm quá."

Phương tẩu cũng đi theo thu thập cái hũ tử, một mặt dọn dẹp, một mặt cười không ngậm miệng được, thăm nghĩ, nếu là thật sự có thể đi thị trấn mở cửa hàng, sẽ có bao nhiêu tốt. . . Thị trấn thượng gia tiểu nương tử, mỗi cái tinh thông bảo dưỡng chi thuật, mình cũng có thể đi theo học thượng một ít, cũng không đến cả đời chôn vùi tại đây bùn ngóng chồng chất tử trong.

Nghĩ đến, vừa nhìn về phía trước ngực mình, tự tin ưỡn ngực. Một cổ đáng nghi không thể miêu tả sát khí lần nữa mãnh liệt.

. . .

"Trọng Vinh, ngươi lại viết cái gì đâu này? Đừng viết, tôi giết một bàn Tâm quốc giết chứ sao." Sài Lân ở một bên đem lông lấy trong tay ném thè vào bình rượu, một bên nện một cái bút lông Hồ Châu đến Phương Trọng Vinh trước bàn.

Phương Trọng Vinh linh hoạt một cái lắc mình, bút lông Hồ Châu từ bên cạnh lướt qua, lại nện vào Sài gia biểu di trẻ con trên bàn, cái đứa bé kia đang ghi một thiên chữ viết, khoảnh khắc bị dơ mảnh lớn, em bé mặt đỏ lên, tức giận liền tiến lên đây, đối với Sài Lân nói:

"Ngươi làm gì? Chính ngươi vóc không cần thi hương, chúng ta những người này sang năm cũng đều muốn khảo thi nha. Bản thân đi chơi."

Nói qua, trực tiếp đem bút lông Hồ Châu từ Sài Lân trên ót ném xuống, cũng bất kể là bằng không làm nhục cùi Đại Thiếu Gia, liền thẳng ngồi trở lại đi, đem kia một tờ nét mực bỏ qua đi, một lần nữa khai mở ghi.

Sài Lân người là tránh ra kia cây bút, vạt áo thượng lại tung tóe mực nước, bên cạnh gia đình vội vàng đứng lên đến đây, giúp đỡ đại công tử chỉnh lý góc áo, một trận rối ren. Lại bị Sài Lân hào phóng cười cười, thẳng đuối khai mở.

Sài Lân chán đến chết lắc lư đến Phương Trọng Vinh bên cạnh,

Liên Phương Trọng Vĩnh trước người trên mặt bàn, đang tại viết giấy, Chính là co lại.

đẹp đề Tú Thanh tích chữ viết, triển khai trước mặt Sài Lân: "Đường Tam Tạng: Quan Âm tỷ tỷ, đây là của ngươi này không đúng, Ngộ Không muốn ăn ta, chẳng qua là cái cầu tứ (lời suy nghĩ), còn không thành vì sự thật. Ngươi vừa không có chứng cứ, hấn làm sao lại có tội đầu này? Không bằng chờ hấn ăn ta, ngươi có bằng có theo, lại định tội của hấn cũng không muộn à.

Ai, kia cái Kim cương vòng nhỏ quá kém, trước nặng nhẹ, Trái rộng phải chật vật, hấn đeo lên đi rất không thoải mái, cả đêm mất ngủ sẽ liên lụy ta nha. Hấn mặc dù là con khi, nhưng ngươi cũng không thể đối với hấn như vậy à, quan phủ biết, nói ta ngược đãi động vật. Nói lên kia cái Kim cương vòng, à —— năm trước ta tại Trần gia thôn nhận thức một cái thợ rèn, tay hấn công nhân tinh mỹ, giá tiền lại công đạo, già trẻ không gạt, Dứt khoát ta giới thiệu ngươi lại mà làm một cái a. . ."

"Phốc ——" Sài Lân nuốt vào chính mình một ngụm hàn khí, về mặt hắc tuyến đối với Phương Trọng Vĩnh kia mở cả người lẫn vật vô hại tiểu bạch kiểm nói: "Có thể sét đến Đồ của bốn thiếu gia, Đầu năm nay không thấy nhiều à, ngươi đây là gì thế, thi hương có thể ghi sao?"

"Ai nói ta viết đây là đang chuẩn bị thi hương sao?" Phương Trọng Vĩnh một bên lại rút ra một trang giấy, treo bút viết, vừa nói: "Ta đi thi hương, cha ngươi có thể để ta mang theo ngươi, ngươi hiện giờ như vậy không chịu đọc sách, ta sợ ngươi lão ba giận chó đánh mèo, để cho chính ta đào bạc chính mình đi thi.

Đây là thoại bản, ghi cho dân chúng đây cái hí kịch, giải trí giải trí đồ vật, hắc, hắc, ngươi đừng nhìn lung tung à, ta đây là muốn bán lấy tiền."

"Tại đây cái, còn bán lấy tiền ——" Sài Lân một mặt nhìn nhìn, ha ha mừng rỡ, một mặt xem thường nói: "Ngươi vật này, ngoại trừ Bốn công tử như vậy Đại Thiện Nhân, Ai hội mua được nhìn."

Phương Trọng Vĩnh lại một tay viết chữ, một tay vờn hươu Sài Lân, lưu manh cảm giác mười phần nói: "Tạ người lương thiện, tiền thưởng "

Sài Lân một tay mở ra tay của hấn, "Ngươi tham tiền. Cho cái hoàn chỉnh nhìn xem chứ sao."

Phương Trọng Vĩnh: "hoàn chỉnh đặt ở vui cười hiền thoại bản trai đầu, ngươi muốn nhìn, tìm người đi qua sao chép một chút cũng được."

Sài Lân thẳng đem hai tay bắt được Phương Trọng Vĩnh trên cổ, cùng hấn ồn ào lên: "bốn thiếu gia nơi đó có công phu làm cái kia, Muốn mua đồ đặc của ngươi như vậy nể mặt, ngươi dám bác (bỏ) bốn thiếu gia mặt mũi, vẫn là không phải là bốn thiếu gia lão đại?"

"Ta là ngươi lão đại?" Phương Trọng Vĩnh chợt vui vẻ, bỏ qua bút, hai tay bắt lấy Sài Lân, thẳng vui mừng mà nói: "Lúc nào, củi Đại Thiếu Gia vậy mà trở thành tiểu đệ của ta? Hết sức vinh hạnh à —— "

Sài Lân tự hồi hận nói lỡ, lại dù là mạnh miệng, hấn nhìn hươu Phương Trọng Vĩnh đang tại ghi một đoạn,

"Bạch Tinh Tinh: Chỉ Tôn Bảo, ngươi đem râu mép cạo sạch làm gì? Ngươi không có biết hay không, ngươi thiếu đi râu mép một chút tính cách cũng không còn. . . Ai. . . Văn cũng không được, võ cũng không được, ngươi không làm sơn tặc, ngươi nghĩ làm trạng nguyên à? tỉnh lại đi ngươi! thay đổi gì hình tượng, hảo hảo làm ngươi sơn tặc, phần này rất có con đường phía trước chức nghiệp đi thôi. . ."

này thật sự là vì bốn thiếu gia lượng thân định chế (*hàng đặt theo yêu cầu) tiết mục à, Sài Lân niệm không nhiều lắm ít câu, lập tức sản sinh mãnh liệt thay vào cảm giác, chính mình không phải là Chỉ Tôn Bảo đó sao?

Làm gì được Phương Trọng Vĩnh tiểu tử này, liền yêu xâu người khẩu vị à.

Sài Lân một bên hươu phía dưới nhìn, một bên chắc chắn cảm thán nói: "Giảng thực, Trọng Vĩnh, hoặc là, ta đem thứ này mua, cho ngươi bán ẩn một chút đi, lời kia vốn trai sa hồ vô cùng, rất nhiều Văn Sinh đem văn vung tiến vào, cũng liền chỉ là giải trí mình một chút, đều lãng phí. Ngươi có bốn thiếu gia duy trì, còn sợ không thể dương danh thiên hạ?"

Phương Trọng Vĩnh lại hơi hơi hai mắt vừa chuyển, giáo hoạt nói: "Sài gia còn có bản ẩn giấy phép tác phùng? Còn không phải đều là đen tác phùng ẩn, so với quan ẩn, chất lượng tra quá xa, thành phẩm vừa cao. Không kiếm tiền mua bán, đại ca ta có thể giới thiệu ngươi làm chỉ?"

Nói qua, rút ra tiếp theo trang giấy, một lần nữa bắt đầu viết lên in tô-pi kỹ thuật yếu điểm, miêu tả lấy cần thiết công cụ cơ bản sơ đồ, mà một chút làm khô, nhét ở trong tay Sài Lân, hai mắt nháy mắt, cười nói:

"Ngươi ta hùn vốn nhi, kinh doanh này bản ẩn tác phùng, ta cho ngươi cung cấp kỹ thuật, đem này bản ẩn hiệu suất sâu sắc đề thăng một phen, mà ngươi đâu, cho ta cung cấp mở rộng, đem trong tay của ta thoại bản, bán nó cái tràn trề, ngươi xem tốt chứ?"

Sài Lân tiếp nhận kia in tô-pi yếu điểm, nhìn hai mắt ứa ra kim quang, vô cùng kích động nói: "Đại ca, cái đồ vật này ra, ta Tam quốc giết đã có thể có thể đây đủ ẩn, thực là đồ tốt à. Đi, đi, đi, nếu có thể làm thành, ta phân chia 5:5."

Sài Lân cầm lấy kia vài trang giấy, như nhặt được chí bảo, thẳng gấp đem Phương Trọng Vĩnh "Đại Thoại Tây Du " Chỉ Tôn Bảo chuyện xưa, một tia ý thức ném đến đầu phía sau đi, không đợi Phương Trọng Vĩnh nhiều lời một câu, liền ngâm nga bài hát, trực tiếp lòng bàn chân bôi mỡ chạy ra khỏi dạy học tại nhà.

Phương Trọng Vĩnh bắt đặc dĩ thời dài, thâm nghĩ, xem ra, Tứ đại phát minh không phải là dùng để trưng cho đẹp, kỹ thuật phát minh sao chép, vẫn là so

với kẻ chép văn, càng thỏa thỏa xếp hạng xuyên việt chuyên nghiệp phát tài con đường "Tiền" ba người à.

Rồi mới chế ngao Sài Lân cùi đi nhà họ hàng Oa Nhi, ngo ngác nhìn bên cạnh Phương Trọng Vĩnh cùng Sài Lân hai người hát một màn này, sau đó xếp đặt phu tử cái giá đỡ, rung đùi đắc ý, thương cảm nhìn về phía Phương Trọng Vĩnh, tới một câu: "Khanh vốn giai nhân, làm gì được làm tặc?"

Có ý tứ gì? Phương Trọng Vĩnh cảnh giác chuyển qua đầu, nhìn về phía kia cái có thầy đồ khí chất tiểu Oa Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cùi Mực Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Phun thần tiểu đệ

Phương Trọng Vĩnh quay mặt lại, chống lại kia cái so với hần hơi lớn tuổi một chút, bên môi hơi hơi có vài vòng như ả như hiện chòm râu, lại vẫn vẻ mặt lão khí hoành thu cùi đi nhà Oa Nhi, giả bộ mê mang nói: "Người nói là ta sao?"

Kia Oa Nhi hừ một tiếng, viết tình hình kinh tế của hần đạo kia rõ ràng theo đề, hồn nhiên vô tư, rồi lại hừ một tiếng.

Đón lấy, lại hừ hừ hừ vài tiếng.

"Ách ——" Phương Trọng Vĩnh đề bút xuống, đi đến kia Oa Nhi bên cạnh, cung kính chấp tay trước ngực, vái chào, lớn tiếng nói: "Ngu huynh —— người tốt ——"

Toàn bộ trong thư trai náo nhiệt bầu không khí, bị Phương Trọng Vĩnh này thanh âm, đồn khí đan điền chào hỏi, chỉnh an tĩnh lại, mọi người nhao nhao hướng kia Oa Nhi cùng Phương Trọng Vĩnh hai người, đi nhìn chăm chú lễ.

Dù là Phương Trọng Vĩnh không mặt mũi không có da, có thể kia Oa Nhi lại là cái da mặt non, không chịu được mọi người như vậy không ngừng nhìn, trên mặt gân xanh thỉnh thoảng nháy lên, đề ép thanh âm chất vấn nói: "Phương Trọng Vĩnh, người vì sao bảo ta Trương Quý Ân làm —— làm —— ngu huynh?"

Phương Trọng Vĩnh vẫn là vẻ mặt lạnh nhạt, gây sự gây sự dằn đáp nói: "Ngài tổng dùng cái mũi hừ hừ nói chuyện, cũng không phải là ngu huynh sao?"

Toàn bộ dạy học tại nhà trong một mảnh cười vang không hay, xem náo nhiệt không chê chuyện lớn ăn dưa quần chúng quyết đoán vậy xem mà đến.

Trương Quý Ân lần nữa ghen đỏ mặt, thật lâu, mới nói: "Phương Trọng Vĩnh, người vốn có kiêm tế người tài trong thiên hạ, trong thư trai, kham vi nhân tài kiệt xuất, có thể người lại không làm việc đàng hoàng, cả ngày cùng Sài Lân cấu kết với nhau làm việc xấu, người cũng biết đọc thánh nhân chi thư người, nên gánh vác xã hội sứ mạng cùng đạo đức là vật gì?"

Ta siết cái đi, Phương Trọng Vĩnh nghe hần như thế thượng cương thượng, thế cho nên nói hừ nói vượn một phen, quả thực có dừng khí muốn cho hần một cái quả đấm xúc động. Nhưng nghĩ lại trong đó, bỗng nhiên lần nữa bị kiếp trước lịch sử tri thức bùng tỉnh, thời điểm máu chốt, mở ra tạm thời cách tuyền, bỗng nhiên ngăn người hình thức một phút đồng hồ.

Trương Quý Ân, Kim Khê người, nếu như nhớ không lầm, người này xác nhận một cái mũi đau buồn người của thúc giục vật, cùng Vương An Thạch đồng khoa tiến sĩ, lại thứ tự không cao, suýt nữa rơi vào ban thưởng cùng tiến sĩ xuất thân bị kỳ thị hàng ngũ.

Khó khăn trộn lẫn cái quan ở kinh thành, rồi lại hết lần này tới lần khác theo phun Thần Thạch giới, trở thành Thạch Giới thủ hạ Ngự Sử đài quan viên, cũng bởi vì lấy về sau đi theo Thạch Giới vạch tội Hạ Tùng, lại bị Hạ Tùng sửa lại Thạch Giới cho Phú Bật một phong tư trên thư một chữ, dẫn đến hoàn toàn bị giáng chức vì dân, cả đời không được tục dùng.

Hiện giờ nhìn nhìn Trương Quý Ân tư thế, Phương Trọng Vĩnh liền có chút cảm nhận được trong sử sách miêu tả, phun Thần Thạch giới làn gió hái.

Thạch Giới không chỉ là phun thần, còn có một cái khác càng trừ danh thân phận —— đại học văn nhà, tức Đại Học Giả.

Giống như Vương An Thạch, Thạch Giới trong nhà cũng là đời thứ ba làm quan. Tại Tống Triều, quan viên lương bổng có thể nói cực cao, đối đến, do hơn mười vạn đến mấy trăm vạn năm lương không đợi —— không tham ô dưới tình huống —— nếu như người vô lương giống như Hạ Tùng, vậy lại càng là dễ như trở bàn tay tham thành con cạp lớn.

Đời thứ ba làm quan gia đình, dù cho chính trực thanh liêm, dù cho bất quá là huyện hương tiểu quan, đồng dạng thỏa thỏa giàu có không lo.

Vì vậy, giàu có không lo, lại đọc đủ thứ thi thư quân tử, như vậy một mảnh vụn (gốc) mảnh vụn (gốc) đản sinh. Thạch Giới tính toán thượng là người nổi

bật, học vẫn tốt.

—— chú ý, như thế nào học vẫn tốt đâu này? Ngâm thi tác đối, dương danh tứ hải, đó cũng không tính học vẫn tốt, đem kinh, sử, tử, tập nghiên cứu khảo chứng nếu như người trong nhà đồng dạng, cũng đạt được một đồng lớn lão học giả tán thành, mới được cho học vẫn tốt.

Đơn giản mà nói, Bắc Tống lớn văn hào Tô Đông Pha, chỉ có thể thuộc về nổi danh thông tục tác giả một loại, mà Thạch Giới, thì thuộc về cái gọi là trèo lên phong nhĩ chi đài, học vẫn hảo nổi danh học giả một loại.

Thạch Giới học vẫn tốt tới trình độ nào đâu này? Hẳn tại Không Từ quê quán mở một chỗ lừng danh thiên hạ thư viện, về sau còn gọi là Quốc Từ Giám thẳng giảng, tại liên tương đương với, Thanh Bắc hiệu trưởng kiêm trung khoa viện viện sĩ, người nói đây là cái gì học vẫn hảo trình độ.

Học vẫn hảo đồng thời, Thạch Giới cũng khó tránh khỏi có học giả bệnh chung —— dễ làm công biết. Chỉ điểm giang sơn, sục sôi văn tự, lý luận suông, không Billy hại.

Phạm Trọng Yêm tâm chính, vốn là không dám dùng Thạch Giới, tại sao vậy chứ? Bởi vì hẳn thật sự là rất có thể phun, quá phù hợp nhậm chức Ngự Sử đài. Hẳn lần nhậm chức, liền thỏa thỏa sáng tạo ra ngắn nhất nhậm chức kỷ lục

—— bởi vì vừa mới nhậm chức chiều thư phát hạ,

Thạch Giới đồng chí liền phun ra một thiên nhiệt tình diễn dịch gián thư, đem hai phủ làm thịt chấp và mỗi vị đề sư, đều phun ra một bên, chiều sâu phân tích mỗi người thi hành biện pháp chính trị lợi hại, cuộc đời sự tích, hành văn quy phạm sâu sắc, nói có sách, mách có chứng, mang theo một cỗ người của Hồ Hồ Sinh Phong ngăn cản giết người, phạt ngăn giết phạt tư thế à.

Sau đó, liền chưa tiền nhiệm, quang vinh về vườn.

Lại sau đó, yêu thích cùng Phạm Trọng Yêm tất cả chấp gắp mình Hàn Kỳ đồng chí, phát huy chính mình tuổi trẻ khí thịnh, cố chấp vận mong, không chết không lui cá tính, vừa vào hai phủ, liền không chút do dự đề bạt đồng dạng không chết không lui Thạch Giới Đại Học Giả, nhậm chức Ngự Sử đài chủ sở ghi chép —— một cái quản lý bình xịt lớn phun cương vị.

Vì vậy, Thạch Giới tại nhiệm kỳ, không chút do dự vạch tội Hạ Tùng —— vị này đã từng vì Nhân Tông Triệu Trinh giảng bài qua, sâu vì Nhân Tông tín nhiệm cùng bao che che chở đại gian thần —— nó cực phẩm cá nhân sinh hoạt, nó nhu nhược thất trách quân sự chỉ huy, nó không xứng làm quan đủ loại chứng cứ phạm tội.

Mà với tư cách là gian thần cùng tiểu nhân Hạ Tùng, phát huy chính mình có thù tất báo cá tính, trực tiếp đem Thạch Giới cho Phú Bất một phong thơ trung tâm "Chu công" cải thành "Hoắc Công", mà điểm pháo cho Nhân Tông, người xem, tân chính quyền thần muốn nghịch thiên à.

Chu Công Đán biến thành bỗng nhiên quang, đây là gây sự tình tuyệt không ngại chuyện lớn hướng trong chết như vậy tiết tấu à, tuy đều là phụ tá ấu chủ quyền thần, có thể Chu Công Đán không có phé ấu chủ, mà bỗng nhiên quang thế nhưng là phí Quân Vương khác lập nghịch thần à thân, này lệch một chữ, nội dung bức thư trở thành lớn nghịch không chỉ, phản ứng dây chuyền càng nếu như kinh sợ Lôi Chấn Thiên, một viên đá kích thích ngàn tảng sóng, tất cả tân chính quyền thần hết thấy đều phải trở thành tránh hiềm nghi đối tượng.

Này một chữ, này một làm, không chỉ thanh lý Thạch Giới, hơn nữa thuận tiện đem Phạm Trọng Yêm, Âu Dương Tu, một đám tân chính quân tử hết thấy ánh xạ vì quyền thần "Bỗng nhiên quang", làm cho những từng cái một từ chức lấy tự Thanh, cuối cùng triệt để đem tân chính lôi xuống ngựa.

Tân chính những nhất định sẽ thật sâu cảm thán, không sợ thần đồng dạng địch nhân, chỉ sợ bằng hữu giống như lợn à. Thạch Giới đồng chí lá thư này, như vậy lỗ thùng, thỏa thỏa đối với quan trường nhân sĩ mà nói, đã là một chữ không thay đổi liền có hiềm nghi mở miệng vô ý.

Thạch Giới vạch tội Hạ Tùng, điểm này, hẳn làm sai sao? Cũng không có. Thế nhưng là, hẳn cho Phú Bất tư tín, lại vì sao rơi xuống Hạ Tùng trong tay đâu này?

Bởi vì mù quáng tự phụ, bởi vì thanh minh quá lớn, bởi vì tự cho là thanh cao.

Người có thể là mỗi người trong mắt tinh anh, nhưng nếu như chính người đem mình quá coi như tinh anh, vậy người nhất định là không lấy đa số người thích. Không lấy đa số người người thích có hay không tương lai đâu này? Có, thế nhưng xác suất không cao.

Làm gì được Thạch Giới phun thần không biết lợi hại.

Làm gì được trước mắt vị này về mặt tinh anh khí hùng hồ dọa người Trương tiểu đệ, cũng là không biết lợi hại người.

Nghĩ tới đây, Phương Trọng Vinh nhìn về phía Trương Quý Ân thân sắc, thêm một tia thương cảm.

Này tia thương cảm, ngược lại khiến cho mới vừa rồi còn tại hùng hồn Trần tử, giận dữ mắng mỏ Phương Trọng Vinh Trương Quý Ân, toàn thân không được tự nhiên.

Phương Trọng Vinh không có lại để ý tới Trương Quý Ân, hẳn đành đặc ngồi xuống, lật ra chính mình ngày đó việc học.

Sang năm thi hương, Phương Trọng Vinh là muốn khảo thi, lấy hiện giờ vốn liếng tích lũy tốc độ, nghĩ đến tiền bạc phải không buồn. Mà học bài trong chuyện này, cũng phải bắt đi lên mới phải. Phương Trọng Vinh đối với kinh thư, trong nội tâm sớm đã tính toán tốt chính mình lấy sĩ kê chép văn mục tiêu.

Trình Chu lý học, từng vì Đại Tổng lý học đại thành, đại biểu Đại Tổng chính thức học thuật tối cao thành tựu, nhưng mà, nó cuối cùng bị một loại khác tương đồng Khổng Tử môn sinh học vẫn thay thế.

Trực tiếp sử dụng hiện đại lý niệm đi thi khoa cử, đó là cam đoan người thỏa thỏa đưa dưới mặt hương, đầy tứ bực quần cũng tìm không được.

Nhưng mà, dùng đồng dạng xưng bá qua một cái thời đại, lại còn nghiền ép lúc này học thuật tối cao thành tựu "Trình Chu lý học" "Đương Minh tư tưởng học" đi thi khoa cử, thỏa thỏa, là giữ được đủ.

Phương Trọng Vinh khoe miệng hơi nhếch lên, no bụng trăm mực nước, trán thạch đề cho bằng mặt giấy, tại ở trên viết nhanh long xà viết xuống bốn cái đại tự:

Lương tri chi học

Bút lực kiện khang lỏng lẻo.

Theo tên chữ của hán dấu vết (tích) một nhóm đi viết xuống đi, bên cạnh Trương Quý Ân càng xem càng kinh sợ, dần dần, sắc mặt càng ngày càng trắng, lại càng ngày càng đỏ. Trong nội tâm hồ thẹn cảm giác tầng tầng bay lên.

Trong lòng Trương Quý Ân, lúc này tự đáy lòng dâng lên một tia kính nể, càng xác thực mà nói, là kính nể tình cảnh —— làm người không biết Phương Trọng Vinh, tung xưng anh hùng cũng uổng công ả.

...

Thời tiết dần dần sáng lên, qua năm sau, náo nhiệt nhất Tết Nguyên Tiêu hội đèn lồng muốn tiến đến.

Thượng nguyên hội đèn lồng không chỉ là từng Đông Kinh dân chúng trân quý kỷ ức cùng náo nhiệt thịnh hội, trên làm dưới theo, cũng là cả nước các nơi náo nhiệt Hoan hội.

JX thị trấn vì chuẩn bị thượng nguyên hội đèn lồng, có thể nói, cũng là tất cả nhà cửa hàng tinh nhuệ ra hết.

Nhưng nhắc tới thượng nguyên hội đèn lồng tiến đến, người cao hứng nhất, đây chính là trừ Sài Lân ra không còn có thể là ai khác.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Thượng nguyên hội đèn lồng

Phong cảnh hữu nguyên niên tết nguyên tiêu, từ lúc tháng giêng mười ba ngày lên, toàn thành các nơi liền đều xuất động. Đến 14 ngày, thiên thượng ánh trăng đã vô cùng sáng ngời sáng tỏ, có thể trên mặt đất ánh đèn lại càng không cho đáng mảy râu.

Cho thấy Đại Tổng nhân dân đối với "Nhân định thắng thiên" bốn chữ từ cổ chí kim lý giải, nhất định phải làm cho dưới mặt đất hội đèn lồng, tái quá thiên thượng ánh trăng.

Thành vùng Trung Đông phía tây hai thành phố, tất cả nhà cửa hàng đều thiết lập đèn lồng: Tranh giành số dư đầu khéo léo, hoa dạng đổi mới, các náo đại động khai mở, vất óc tìm mưu kế. Slovenian đèn, ngao sơn đèn, trượt đèn, chuyển đèn, Ba Tư đèn, danh mục đa dạng, kiểu dáng khác nhau, phía dưới một dãy băng từ thượng đập vào nhà mình hiệu buôn, tốt lấy cái chúc mừng năm mới lợi sự tình.

Ngày thường trốn ở âm u góc hẻo lánh ăn mỳ, du côn, lưu manh, ăn trộm, bọn buôn người, trộm mã tặc, bốn địa cơ sở ngầm, nơi khác dặt tay. . . Cũng đều thừa dịp chợ đèn hoa, ngông nghênh, bại lộ tại hoa đăng cầm tú, trắng sáng chiếu rọi bên trong, trở hết tài năng.

Đám người chen chúc, giẫm mất giày, bị rút hầu bao, được ăn đậu hũ, răng cửa ngã mất, hài tử đi cọt, gọi, huyền não, khóc, cười, nhân gian muôn màu, đều tại đây chợ đèn hoa trung tâm nhất nhất hiện ra.

Cùng sau lưng Vương Tử Nguyệt, nhiều lần hướng Phương Trọng Vinh lần lượt lấy ám hiệu Sài Lân, vô cùng mặt mày hớn hở.

Phương Trọng Vinh nhìn Sài Lân kia không có tiền đồ hình dáng, thật muốn cho hắn một cước, thế nhưng được rồi, Sài Lân hào phóng như thế, đem củi phủ tốt nhất hai phần lớn thiết xuyên thịt nời, đều đưa cho Vương Tài, nhìn tại Vương Tài trên mặt mũi, cũng liền giúp hắn mau lên.

Thừa dịp Vương Tử Nguyệt cùng Sài Lân từ phía trước chuyển biến, Phương Trọng Vinh yên lặng tiếp nhận Sài Lân đưa tới ánh mắt, vây quanh đằng sau một mảnh đường phố, chuẩn bị cho phép cất cánh Sài Lân cho Vương Tử Nguyệt kính hi —— do Phương Trọng Vinh tự mình chế tạo hoa hồng Không Minh Đăng.

Phía trên từng con một hoa hồng, đều là Phương Trọng Vinh dạy củi phủ gia đình, từng đóa từng đóa dùng lụa hoa làm thành, bốn phía dùng bích sắc găm vào hồ tại Liên Hoa tòa trong, lại trên kệ Không Minh Đăng, phía dưới nhựa thông nhen nhóm, bốc lên nhiệt khí mang theo bông bành nhiều hoa hồng Không Minh Đăng bầy, từ từ phiêu lên thiên không.

Hắc ám trong bầu trời đêm, nếu như từng chuỗi lưu hà, làm thành một cái mỹ lệ hình trái tim.

Đường phố người của thượng lưu, dần dần, cũng đều chú ý tới này một tổ hoa hồng Không Minh Đăng tồn tại, nghị luận thanh âm, tại ồn ào sôi sục lửa nóng trong đám người, trải ra ra.

"Nhìn, đó là cái gì a?"

"Chắc chắc, dường như phía trên nở hoa chút đấy."

"Là hoa đăng sao? Bông bành lung lay, cười run rẩy hết cả người, cực kỳ phong nhã nha."

"Đó là cái gì bông hoa à, thật đẹp à "

"Nhìn, kia trên đèn có Ảnh nhi, là đã viết chữ, nhất định là cái nào phong lưu công tử, đưa tình làm thơ nữa nha."

...

Vương Tử Nguyệt tất nhiên là cũng chú ý tới, này tình xảo biểu diễn. Theo hoa đăng từng cái một phi trời cao tể, mỹ lệ hình trái tim tại gió mát đông đưa trung tâm nắm chắc tốt phương vị đồng dạng, xoay tròn, khép mở, mở hấp, Vương Tử Nguyệt tư tưởng cũng không khỏi đi theo rục rờ lên.

"Rất có thú." Vương Tử Nguyệt môi anh đào khẽ mở, khó khăn cho ra một cái khen ngợi.

Bên cạnh Sài Lân mười phần hân hoan nói: "Nguyệt Nhi, đây là ta chuyên môn tặng cho người. Vì người thả đèn, để cho đợi chút nữa đèn nhi hạ xuống rồi, người xem, mỗi một chiếc phía trên, đều có tên của người."

Vương Tử Nguyệt từ chối cho ý kiến, nhưng bên môi mắt vĩ, tiểu ý tràn đầy, một khoảnh thiếu nữ tư tưởng, sớm bị trêu chọc hơi hơi hiếu kỳ. Ngoài miệng không nói ít nhiều cảm tạ, thân thể biểu tình cũng rất thành thật.

Nàng nhìn vừa nhìn bên cạnh Sài Lân, lại nhìn một cái tại mực sắc phía chân trời bay múa Không Minh Đăng, nhẹ nhàng giãn mày, lúm đồng tiền như hoa: "Vậy phía trên là cái gì bông hoa, như thế nào chưa bao giờ thấy qua?"

Sài Lân sáng khoái cười cười, da trắng nhí non khuôn mặt thượng hơi đỏ lên, không thấy chút nào ngày bình thường quần áo lụa là công tử lưu manh nhiệt tình, trầm ngâm nói: "Gọi hoa hồng, đúng, đúng biểu đạt ái mộ bông hoa."

Nói đến đây, Vương Tử Nguyệt nhẹ khẽ hừ một tiếng, ngữ điệu như trước sung sướng nhẹ nhàng: "Lại là người kia cái thần đồng thư đồng —— Phương Trọng Vinh điểm quan trọng a. Tiểu tử này, rất có một chút ý tứ."

Hai người biên nói qua, vừa đi đến Phương gia điểm tâm cửa hàng trước. Này non nửa thâm niên đợi trong, Phương Trọng Vinh sớm đã đem bánh ngọt,

Bánh bích quy, trứng thát, lên tư bánh mì tất cả bánh kem cách làm, hết thấy dạy cho chị dâu cùng mẫu thân, chỉ là nếu bàn về làm đích tay nghề tốt nhất, lại là Phương gia đại ca nhô được thứ nhất.

Năm nay thượng nguyên, Phương gia điểm tâm cửa hàng, lại đẩy ra mứt quả. Không giống với Bắc Tống chỉ là đem trái cây chuối lên cách làm, Phương Trọng Vinh đem đôi sau chịu đựng tốt nước đường nước, bao bọc thượng các thức trái cây cách làm, rộng khắp An Lợi. Hiện giờ, nho nhỏ này Phương gia điểm tâm cửa hàng, sinh ý cũng đã tính toán là tương đối tốt.

Phương gia đại ca ở phía sau thời gian bận việc làm điểm tâm cùng mứt quả, Phương gia đại tẩu thì nâng cao xinh đẹp dáng người, cách ăn mặc thật sự là giống như mọi người gọi nàng "Bánh ngọt Tây Thi" đồng dạng, uyển chuyển quyến rũ đáng đáp, hồn nhiên thiên thành, đánh đá hiên ngang bán lấy bánh ngọt cùng mứt quả, tự thành một ngọn gió phong cảnh.

Sài Lân tất nhiên là vô tâm nhiều quán Phương Trọng Vinh kia "Bánh ngọt Tây Thi" chị dâu, có cái gì yêu thiếu thân. Chỉ vì trông thấy Vương Tử Nguyệt ngừng chân, tự nhiên cũng nhìn thấy Phương gia điểm tâm cửa hàng sản phẩm mới mứt quả, theo Vương Tử Nguyệt như có điều suy nghĩ mục quang, Sài Lân không nói lời gì lách vào hơn người bầy đi, mua hai mứt quả, lần lượt một cái đến Vương Tử Nguyệt trong tay.

Này nhãn lực nhiệt tình, thỏa thỏa chính là max điểm.

Vương Tử Nguyệt trên mặt mỉm cười. Nhẹ nhàng linh hoạt duỗi ra thon thon tay ngọc, tiếp nhận cây thăm bằng trúc, mở ra miệng nhỏ, ngậm hồng hồng mứt quả cắn khẽ cắn. Bên môi tiểu má lúm đồng tiền theo cắn hợp động tác càng rõ ràng, nhìn hăm vào bề tình tiểu thuần khiết Sài Lân thiếu gia như si mê như say sưa.

Đây cũng là Sài Lân thiếu gia mới tình đầu à, Vương Tử Nguyệt tự cũng sẽ không không rõ Sài Lân đối với tâm tư của nàng. Nhưng chẳng biết tại sao, Phương Trọng Vinh kia mờ cả người lẫn vật vô hại, canh suông mì sợi tiểu bạch kiểm, luôn là sáng ngời Du Du thỉnh thoảng phiêu thượng trong lòng, khiến cho Vương Tử Nguyệt có chút không biết làm sao.

Nàng lớn như vậy vợ con tỹ, thuở nhỏ liền mình bạch cha mẹ chi mệnh, mỗi chúc nói như vậy, tình cảm của mình từ trước đến nay liền không thuộc về mình nắm chắc, vì vậy cũng không muốn nhảy cảm đi suy nghĩ.

Mà Phương Trọng Vinh đồng chí, là Sài Lân đêm nay "Lãng mạn hành trình", tại làm đạo an bài, hẳn giúp đỡ Sài Lân sớm một tháng liền định ra nhìn đèn tốt nhất Vọng Nguyệt Cư, hiện giờ bản thân đi trước, chuẩn bị thức ăn ngon sơ, lại thấy sắc trời còn sớm, ngay tại một bên dựa vào tường cát ưu ngời liệt, đánh lên chớp mắt.

Ai ngờ Vọng Nguyệt Cư này chỗ lịch sự phòng kê trong đó, cách âm cơ bản vì không, mặc dù cách một đạo tường bản, khác một bên cười vui nói chuyện vẫn là rõ ràng có thể thấy.

"Già nua sư, thương tỹ tỹ, tốt tỹ tỹ, người dạy giáo chúng ta quá, người đi qua gặp qua nhiều, người cũng nói một chút, như thế nào chọn một cái ân huệ lang đầu này?"

Một câu này" già nua sư "Ba chữ, chợt nghe được Phương Trọng Vinh có tinh thần, hẳn vãnh tai, lẳng lẳng mở ra cuộc đời lần, nghe lên nữ hài tử trong đó như như thao thao hình thức.

"Ân huệ lang, dễ dàng à, người đi kia Đông Hoa Môn chờ hát danh, đi qua, đều là Đại Tổng ân huệ lang."

"Già nua sư, ngài cũng đừng trêu chọc chúng ta, chúng ta Giang Nam phía tây nói, cách Đông Kinh hạng gì xa xôi, nói một chút tiếp đất khí nhi nha."

"Theo ta nói, bất hiếu có ba, vô hậu vi đại, mặt khác cả hai, phải không cần tại cử nghiệp, không trù tính hôn sự."

"Già nua sư còn chưa nói lời đầu, các người mò mẫm lôi kéo cái à gì, ồ? Tỹ tỹ đây là cái gì trà, thế nhưng là trà xanh sao?"

...

Phương Trọng Vinh nghe được một đầu bao, cảm giác tựa như không thành thật chói quấy rầy phía sau màn nhân viên công tác đồng dạng, chịu đựng lấy ngàn năm đồng nhất loại nào đó, làm cho người ta chỉ có ha ha giả trị quan: "Bất hiếu có ba, vô hậu vi đại, mặt khác hai điểm, phải không chịu khảo thí nhân viên công vụ cùng không đi thân cận nha."

Nghĩ tới đây, Phương Trọng Vinh không khỏi nâng chén quất một chiếc, ngâm lên thơ tới: "Năm trước nguyên tiêu, chợ hoa đèn như ban ngày. Trên ánh trăng ngọn liễu đầu, người ước hoàng hôn. Năm nay nguyên tiêu, nguyệt cùng đèn như trước. Không thấy năm trước người, nước mắt ẩm ướt áo xuân tay áo."

Tại Phương Trọng Vinh mà nói, cùng kiếp trước cha mẹ người cách biệt, cũng là như thế tình cảnh. Nhưng không ngờ một câu tức xong, đối diện chỗ lịch sự vậy mà an tĩnh lại, nửa ngày, mới có một cái quen thuộc nam tử thanh âm từ từ từ phòng kê bay tới: "Lại cũng là tủy ông môn khách, sao không cùng đi tị lại?"

Phương Trọng Vinh trái lo phải nghĩ, lại nhưng nghĩ không ra âm thanh quen thuộc này, là người nào.

Cũng không phải Hạ Tùng, lại mang theo Hạ Tùng nhà trà thượng già nua sư, a, chẳng lẽ là? . . .

Đang lúc Phương Trọng Vinh chuẩn bị đẩy cửa đi đến bên cạnh một gian chỗ lịch sự, một cái điểm lệ phi phạm quen thuộc gương mặt, dĩ nhiên đẩy cửa vào, cười cười nói nói dịu dàng, hướng Phương Trọng Vinh đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Túy ông tửu sự tình

Rực rỡ không gì sánh được, thanh thuần không lấy kèm theo Trà Lão Sư, chưa bao giờ đã từng gặp một người nam nhân, đối với nàng đến, trong ánh mắt dĩ nhiên là kinh ngạc thậm chí khủng hoảng. Ngày bình thường chỉ là cùng pha trà, xào trà, pha trà giao tiếp nàng, bị về mặt Phương Trọng Vinh, cũng dọa tốt nhảy dựng.

Hít một hơi, Trà Lão Sư mới hồi phục tinh thần, dùng càng thêm ánh mắt chân thành nhìn về phía Phương Trọng Vinh, từng bước một bước tới, vừa đi

vừa cười nói: "Phương Tiên Sinh, Vương Tam công tử cho mời."

Phương Trọng Vĩnh với tư cách là thuần khiết tiểu trong suốt, rất sợ bị kiếp trước Thương Lão Sư, như vậy phóng đảng không cố kỵ nữ tử cướp đi lúc ban đầu vuốt ve an ủi, hiện giờ thấy Trà Lão Sư từng bước một bước tới, chính mình ngược lại từng bước một lui về phía sau, lui lui, liền "Đông" một tiếng, đâm vào trên vách tường.

Toàn bộ vai cùng phía sau lưng bị đâm cho đau nhức, thẳng để cho hắn không khỏi "Ai ôi!!!" Một tiếng.

Trên vách tường tích bụi cùng phù tro, cũng tung tóe lảo đảo. Liền bên kia bạn bè, đều đồng thời hướng bên này phát tới ân cần thăm hỏi.

Dán bên tường, Phương Trọng Vĩnh mắt lệ nhìn lại, Trà Lão Sư. Thương đồng chí, như cũ đoan trang ôn trọng, sắc mặt như thường đứng ở nơi đó. Cũng không có bất kỳ muốn vách tường đồng hắn, hay là như thế nào hắn khuyh hướng, điều này làm cho trong lòng của hắn không nói ra được an tâm, lại không nói ra được một tia còn trùng căn đồng dạng thất lạc.

Đón ánh nền tí ti bốc lên ẩm áp khí tức, Phương Trọng Vĩnh lần nữa gặp Vương An Thạch huynh đệ.

Đương nhiên, ngoài ý liệu, trong bọn họ, còn ngồi lên một vị đang mặc áo bào trắng, tay áo thượng lẫn qua Kim Ti Tuyền biên, thoáng qua có chút mài phá, lại toàn thân quý khí đích đại quan nhân.

...

Sài Lân cùng Vương Tử Nguyệt thực là đi bộ qua trọn hai con đường, thời kỳ phạm trần chỗ xứng đáng, không chỗ nào bất hữu.

Mà Vương Tử Nguyệt tiểu thư, căn cứ mọi người tiểu thư, khó được xuất ra đi dạo một hồi phiên chợ tinh thần hứng thú nhi, đó cũng là phạm trần có khả năng mua, không chỗ nào không mua tiết tấu.

Đồ vật phiên chợ, hai mảnh phổ dài đi đến, sau lưng nghiêng mực nông, Mặc Hương, sớm đã thờ gấp liên tục, một người bưng lấy một chồng lảo đảo "Chiến lợi phẩm".

Trước mắt hoa hồng Không Minh Đẳng từng con một án lấy Phương Trọng Vĩnh nói, "Thủy động học" góc độ, thuận lợi tung tích, đang đang rơi vào trước người bờ sông, Sài Lân trước một bước bước qua đi, đưa tay đỡ một bà Vương Tử Nguyệt, đi đến bờ sông, lấy ra một cái rơi xuống hoa hồng Không Minh Đẳng, đưa cho Vương Tử Nguyệt nhìn.

Vương Tử Nguyệt nhìn lên, phía trên kia quả nhiên dùng Sài Lân nói "Hoa hồng" mới lẫn lộn nhà Kim phần hồng, viết Vương Tử Nguyệt giấu danh thơ, mỗi một cái Không Minh Đẳng thượng là hai câu, thành đôi thành đôi bay xuống hạ xuống, rốt cục liêu ra đầu chính:

"Thôi năm Vương Bá trăm xích lâu, mắt cao tăng sáng cổ kim buồn. Nếu không giờ cao ngày vì tám trụ, mà lại học Phạm phu tử, về hiện Ngũ Hồ thuyền.

Vạn dặm Giang Nguyệt ngày một góc, cười khí thuận gió, cũng làm bình thường bơi. Không ai dạo ngọc quan người già đi, cường tráng âm thanh Lãng Vân, như trước không sợ hãi thu."

Vương Tử Nguyệt nhìn một cái Sài Lân, lại nhìn một cái kia Không Minh Đẳng thượng thơ đi, trong nội tâm trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Nàng nghĩ ngợi, Sài Lân hẳn là không biết này ý thơ cảnh hồng Đại U oán chỗ, mà lại hóa đi Vương Tử Nguyệt khuê danh (tử nguyệt), cùng tự (lãng thu) ở trong đó, cũng lấy đêm thất tịch vận chỗ làm, hàm ý say mê, thẳng làm cho người ta gần bó Lưu Hương.

"Đây cũng là kia tay của Phương Trọng Vĩnh bút sao? Là người để cho hắn vì người viết ra, người tư tưởng ý tứ của trung tâm, đúng không?" Vương Tử Nguyệt trầm thấp dựa bờ sông lan can, ánh trăng theo nước, trong nước người ngọc đứng sóng vai, duy mỹ vô cùng.

Sài Lân không có nhiều lời, chỉ là gật gật đầu, mà đỡ xuống Không Minh Đẳng chụp đèn, chỉ dùng tiết kiệm ngọn đèn lần nữa thấp sáng, do Liên Hoa chỗ ngồi đốt lên trung tâm hoa hồng đài, kia Không Minh Đẳng trong chớp mắt hóa thành từng con một phiêu lưu hạ xuống, quang điểm phập phồng thuyền nhỏ, tìm tìm kiếm kiếm, Miêu Miêu mệnh mỏng, hướng hạ du phiêu.

"Cảm ơn người, Sài công tử, " Vương Tử Nguyệt nhìn nhìn kia dần dần từng bước đi đến Liên Hoa thuyền nhỏ, nói khẽ:

"Hôm nay mười lăm, thượng nguyên tết hoa đăng, vốn là người nguyệt đoàn viên mỹ mãn thời điểm, ca người anh em đối đãi ta rất tốt, cũng hẹn ta cùng nhau Hoan hội cùng vui cười, . . . Chỉ là, ta như trước nghĩ đến mẫu thân của ta. . . Cũng liền là cuộc sống như vậy, ánh trăng lớn như vậy, như vậy sáng thời điểm, xa cách ta. . .

Làm khó người còn muốn lấy ta, theo giúp ta đi dạo lâu như vậy, bỏ ra nhiều thời gian như vậy,

Nhiều như vậy tâm tư, vì ta vui vẻ, làm nhiều như vậy, ta thật không biết như thế nào cảm tạ mới tốt."

Vương Tử Nguyệt trong mắt, chiếu đến bờ sông Thanh sóng, cùng ánh trăng ánh chiều tà, từng đợt làn thu thủy, nếu như chút cao mấy công kích sóng đánh úp lại, Sài Lân toàn thân tê dại, trong chớp mắt chỉ số thông minh tới gần 0 giờ, nguyên hình tất lộ, mười phần tự đáy lòng nói: "Không có việc gì, không có đi dạo bao lâu, cùng với chuẩn Cầu tựa như, một hồi tử."

Vương Tử Nguyệt mặt trong nháy mắt có chút điểm âm trầm xuống.

Sài Lân chọt hai tay đuổi ra, vây quanh Vương Tử Nguyệt đánh lên chuyển tới "Uông —— uông uông —— uông uông uông —— "

Được rồi, chỉ số thông minh cảm động, tốc độ phản ứng cho max điểm.

Sài Lân thấy Vương Tử Nguyệt thoáng qua có chút tim đập mạnh và loạn nhịp bi thương vẻ, vì trêu chọc nàng cao hứng, từ trong tay áo móc ra Phương Trọng Vĩnh "Đại Thoại Tây Du ", đưa cho nàng.

Vương Tử Nguyệt thoáng qua sững sờ sững sờ, tiếp nhận quyển sách kia, đón bờ sông mù mịt ánh trăng, chỉ thấy một nhóm mình mình ám ám chữ viết:

"Đã từng, một phần chân thành tình yêu thả ở trước mặt ta, ta không có quý trọng, đợi ta mất đi thời điểm ta mới hối hận không kịp, trong cuộc sống thống khổ nhất sự tình cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi. Kiếp của người tại cổ họng của ta thượng cất xuống a! Không cần lại do dự!"

Nếu như trời cao, có thể cho ta một cái lại đến một lần cơ hội, ta sẽ đối với cô bé kia nói ba chữ: I love you. Nếu như không nên tại đây phần yêu mến cộng thêm một cái kỳ hạn, ta hy vọng là. . . Một vạn năm. . . "

Mục quang chạm đến nơi này, tay của Vương Tử Nguyệt, nếu như gắp lửa than, chọt hát lên, trong nội tâm ngọn lửa nhỏ, lại âm một chút nhen nhóm. To gan như vậy, như vậy nóng bỏng, như vậy trêu người đồ vật, chẳng lẽ không phải trong truyền thuyết "Tà thư" ?

Lại nhìn kia bờ sông một ngày cái bóng, chính là đối với nguyệt thành đôi, gầy ảnh đang ánh Thu Thủy, Khanh Liên ta này, ta Liên Khanh à.

Sài Lân tiếp nhận, bị Vương Tử Nguyệt đột nhiên vung ra tới sách vở từ, như trước như tên trộm, cực lớn không liệt liệt nói: "Đây là ta cùng Trọng Vĩnh 'Nhạc công văn tra' ấn chế ra, nếu là này vốn không tốt, chúng ta còn có khác loại hình, đáng tin có người thích nha."

Vương Tử Nguyệt lại không có trả lời, chỉ nhìn chăm chăm sông ngòi, càng phiêu càng xa hoa hồng ánh đèn, trong nội tâm kia cái như ẩn như hiện bóng dáng, lại lần nữa một lần nổi lên trong lòng: Hắn hiện tại, đang làm gì đấy?

...

Đáp viết: Hắn tại lầu lỏng.

Dẫn tiến Âu Dương Tu cùng Phương Trọng Vĩnh nhận thức về sau Vương gia tam lang —— Vương An Thạch đồng chí, tới nay thế nhưng là thi hứng quá, tửu lượng đại tác.

Âu Dương Tu, tên chữ Vĩnh Thúc, tài khoản túy ông, lại tài khoản sáu một cư sĩ, Giang Nam phía tây đạo nhân, lúc này, nguyên nhân chính là lấy năm trước vừa mới phát sinh phế hậu sự kiện, tuân theo Ngự Sử đài cùng biết gián viên trước sau như một tinh thần, há miệng lớn phun hoàng đế đủ loại không phải, làm thịt chấp dối trá thế lực, mà bị giáng chức ra Kinh Thành, tại Nhạc Dương nhậm chức.

Tư liệu lịch sử khảo chứng, tại Đại Tổng, quan viên hàng năm mang lương nghỉ ngơi thời gian từ bảy mươi bảy ngày đến 130 ngày không đợi, vì vậy, lễ mừng năm mới ăn tết (quá tiết), Đây cũng không, Âu Dương đại quan nhân trở về hương, cùng tiểu hậu sinh một chỗ trêu chọc muối.

Phương Trọng Vĩnh một mặt cùng mọi người cùng nhau say mê lấy cuối cùng thời gian, một mặt trong nội tâm thổi qua sắp đến nơi hồng thủy tai họa cùng Tổng hạ chiến tranh, bao quanh bóng mờ. Người bên cạnh, mặc dù đều là trụ cột của quốc gia nhân tài, nhưng rốt cuộc không phải là tiên tri, không ngờ được sắp đến nơi thiên tai nhân họa.

Nhưng mà, Phương Trọng Vĩnh với tư cách là kẻ xuyên việt, là thỏa thỏa rõ ràng lịch sử vắng lai mạch lạc, có lẽ, phần này trầm trọng, ngược lại hiện ra hẳn có chút bất đồng khí tràng a.

Lúc này, một phòng ở trong, một phòng trong đó, y khuyết bỗng bệnh, hoàn bội đình đông không ngừng bên tai.

Năm sáu nữ hài tử, đều là tất cả nhà quý phủ trở mã thật tốt hầu gái, lưu riu, hạt dưa Quả Nhân, đầy trời bay loạn, dây thắt lưng nhẹ còi, tửu chén nhỏ đầy hương, vẫn nhân mặc khách, đặt mình trong ở giữa, có thể nào không thi hứng quá.

Nói cho cùng, thiên ngôn vạn ngữ một câu, thoải mái.

Từ qua ba tuần, Phương Trọng Vĩnh đến từ hậu đại đặc biệt tửu lệnh cùng uống rượu phương pháp đều muốn khô kiệt, mà Âu Dương Tu đồng chí —— không hổ là túy ông à, thành hội chơi: Cái gì đỏ, bạch, hoàng tất cả ấn một ly "Ba chung toàn bộ hội" à; cái gì phía dưới một vòng mẫn một ngum, phía trên một chút mang một chiếc, "Bách điều hướng Phương" à, cái gì" Giang Nam ngàn dặm mộng à", " trăm từ ngàn Tôn Phúc "À, tóm lại, người có bao nhiêu gan, tửu có bao nhiêu lượng.

Tuyệt hơn chính là, hậu đại cũng không có tìm niềm vui biện pháp, cũng bị túy ông lớn tiên nhân nhất nhất giáo sư cho Phương Trọng Vĩnh manh nha thịt tươi.

Chương 21: Đẳng Hạng ký tự

Hạ Tùng quý phủ rằng hô gia đình, đã tại "Thiết Chủy đoán chữ quán" bên cạnh trong trà lâu, nằm vùng cả ngày.

Nghĩ đến, chỉ vì lấy kia tiểu bạch kiểm Phuong Trọng Vinh lúc thời gian cố làm ra vẻ huyền bí cùng Lí Thiết này miệng lời tiên đoán, nói vậy thượng nguyên tết hoa đăng thời điểm, đoán chữ tiên sinh Lí Thiết miệng, đem trước sau gặp được hai vị đại nhân vật, đều sẽ là tương lai hai phủ tướng công. Nhà mình lão gia liền đem chính mình phái đến nơi này nằm vùng, gần sang năm mới, không được cùng trong nhà kiều thể đoàn tụ. Răng hô gia đình không khỏi vì một tiếng khinh miệt tại dưới chân, phun ra hai phần đờm vàng.

Nhưng mà, sau một khắc, ánh mắt của hắn liền tụ ánh sáng lên —— kia lòng bàn mản tơ thượng cấp trên xe ngựa, cũng không đang treo Hạ gia đánh dấu?

Lão gia tới?

Răng hô gia đình vội vàng từ trong trà lâu một cái ngư được, nói thân, thẳng tắp vọt tới đang từ trên xe ngựa chậm rãi bước xuống trước mặt Hạ Tùng.

Hạ Tùng mục quang hơi hơi nhếch lên, mang theo một loại lười biếng không kiên nhẫn, làm ăn vung lên ống tay áo, tiêu sái không mang đi một đám mây màu tư thế, không đợi răng hô gia đình báo cáo, hắn cũng không nhìn thấy cái gì đòi người đến đây, liền thẳng bước vào "Thiết Chủy đoán chữ quán".

Hạ Tùng ngày tết hạ vừa mới thu được Lại bộ bổ nhiệm, có đại tang sau khi kết thúc, sắp trở về kinh nhậm chức, cho hắn mà nói, tốt đẹp cực phẩm sinh hoạt lại lần nữa mở ra, dựa theo từng vì tuổi nhỏ Nhân Tông thụ qua khóa đế sư thân phận, hắn trái lo phải nghĩ, như cũ cảm thấy hoặc là tin một tin tà, đêm nay liền không đi bốn phía du ngoạn, kia mà đoán chữ quán, đo đạc thượng một quẻ.

Hoặc là, kia làm cho người ta đoán không ra Phuong Trọng Vinh thật có thiên nhân, mà chính mình, chính là vậy tương lai hội làm thịt chấp thiên hạ hai người nhất đầu này?

Nghĩ tới đây, Hạ Tùng nhìn về phía Lí Thiết miệng thần sắc, thoáng qua dẫn theo chút khoan hậu nhân cùng bộ dáng.

Mà Lí Thiết miệng kia một trương cây hồng bì khuôn mặt, tại ánh nền trung tâm mây may nhìn không ra hỉ nộ ai nhạc, chỉ là như thường ngồi lên, vẻ mặt thần bí, làm từng bước tiếp đãi nói: "Tiên sinh là đoán chữ? Vẫn là thầy tướng số? Hôm nay lão phu đo lường tính toán thời cơ đã đủ, nếu như tiên sinh muốn đoán chữ, hay là thầy tướng số, kính xin ngày mai lại đến."

Hạ Tùng chẳng muốn nhiều lời, trực tiếp từ trong tay áo móc ra một thỏi quan ngân, ba một tiếng phiết đến Lí Thiết miệng trong lòng, chính mình thì đại mã kim đao ngồi vào Lí Thiết miệng đối diện hơi nghiêng.

"Ta biết quy củ, tiên sinh nếu là thông bát quái, biết thiên mệnh người, tự nhiên là Thiên Cơ Bất Khả Lộ, một ngày đúng hạn thần xem bói, nhưng không biết, tiên sinh nhưng còn có loại nào bỏ mấy chưa xong?"

Lí Thiết miệng lại đem kia đỉnh lóe sáng sáng quan ngân đặt ở mặt bàn, cũng không nhiều nhìn, nhưng vẻ mặt thần bí nói: "Hôm nay bói toán đã kết, nhưng lên đồng viết chữ còn có dư, chỉ là lên đồng viết chữ phí lực phí công, cần một thỏi vàng giá cả."

Một thỏi vàng, đối với Hạ Tùng, ngược lại cũng chỉ là nhô lông hút sự tình. Bất quá, Hạ Tùng tỉ mỉ dò xét trước mắt vị này không có danh tiếng gì Thiết Chủy bán tiên, trong nội tâm vẫn không khỏi oán thầm nói:

Tại đây đợi tư chất bán tiên, bất quá là cầu cái ổn thỏa người đến mua cái an tâm, hắn lại cũng dám ... như vậy công phu sư từ ngoạn? Mà thôi, bất quá lấy cái tặng thưởng. Hà tất cùng hắn so đo, để cho hắn nhìn thấp.

Nói qua, vung tay lên, lại đưa ra một trương quan trao từ.

"Này đầy đủ một thỏi vàng, lão phu xuất ra, tùy thân cũng không mang cái gì vàng, ngươi cầm cái này, đến ngày tết vừa khai mở Sài gia ngân hàng tư nhân đi, liền có thể đoái ra giá trị một thỏi vàng đồng tiền."

Kia Lí Thiết miệng tiếp nhận Hạ Tùng đưa tới quan trao từ, giả bộ trái xem phải xem, nhìn hồi lâu, rồi mới vỗ đầu một cái, lấy ra kê bàn, dâng hương lên đồng viết chữ lên.

Kia kê văn, chắc chắn, thực là viết nhanh long xà, cùng chữ như gà bói. Rốt cục, dừng lại.

Lí Thiết miệng chấp tay trước ngực, xa xa chúc bái, mười phần trang nghiêm sao chép hạ kia một mảnh lớn chữ như gà bói,

Cung kính đưa tới Hạ Tùng trên tay, lại chấp tay nói:

"Quý nhân sau này nhất định quang vinh treo lên hai phủ, chỉ là ba năm về sau hoặc có một kiếp, đến lúc đó, cần phải nhớ rõ đem kê văn lấy ra tham tường, chắc chắn giúp ích, nhớ lấy nhớ lấy."

Sau đó lại hát lên phát trần, tọa hồi nguyên vị, trùng trị tốt kê bàn, hương án, không còn nhìn Hạ Tùng liếc một cái.

Nguyên bộ hành vi giống như mô hình (khuôn đúc) giống như dạng, hành động bạo Biểu.

Hạ Tùng cảm lấy ngày đó, hán chân tâm nghĩ ném đến nhà vệ sinh đi, không có nhận thức, nhìn như có chút bộ dáng tên chữ, rồi lại không phải là tên chữ, càng thêm không phải là họa kê văn, lại bởi vì lấy Lí Thiết này miệng, một phen vừa lại thật thà lại giả lừa dối, lại cũng không dám bỏ vứt bỏ, chỉ phải thoả đáng háo háo thu về kê văn, quay người mà đi.

Đưa mắt nhìn Hạ Tùng đi ra ngoài Lí Thiết miệng, nhìn nhìn trong tay quan trao tử trị số, cười không ngậm miệng được: Đây một chuyến mua bán phát đạt à.

Dựa vào Phương Trọng Vĩnh cho ra chữ như gà bới, cho ra kịch bản nói

Bày ra, hơi thi hành động, quả nhiên lừa dối đến một bút mua bán lớn, đợi đêm nay Phương Trọng Vĩnh đến đây, trả lại cho hán hai quan tiền, còn lại chính là mình vóc rồi.

Chỉ là chẳng biết tại sao, Phương Trọng Vĩnh này muốn nói hán sẽ gặp đến hai vị đại nhân vật đầu này? Kia một vị khác, là ai đầu này? Đây cũng không có lại cho kịch bản gọi ý à.

Mặc kệ nó, bình tới tướng đỡ, nước tới đắp đất chặn. Lí Thiết miệng lau lau mồ hôi trán, cho mình rót một ly ấm áp cây phong lộ trà, lẳng lặng chờ Phương Trọng Vĩnh, tới lấy cái kia bút hai quan tiền "Vĩ khoản".

Nhưng không ngờ, này nhất đẳng, sẽ chờ đến nửa đêm ngày, thẳng đến hán quan phổ thời điểm, Phương Trọng Vĩnh đồng chí cũng không thể kịp thời xuất hiện, tìm hán đòi tiền.

Lí Thiết miệng tự nhiên không biết, Phương Trọng Vĩnh dạy hán họa cho Hạ Tùng, chính là Tây Hạ văn tự, "Lấy Lý Nguyên Hạo thủ cấp người, phần thưởng Nguyên Hạo lão bà, tài bảo, vàng bạc, khác ban thưởng Đại Tổng quan Phong Hầu tước, vĩnh hưởng thuế ruộng."

Kiếp trước Phương Trọng Vĩnh trong sử sách, Tây Hạ văn tự tuy đã bao phủ nhập lịch sử bụi bặm, đánh mất âm đọc, thế nhưng hình chữ, nhất là liên quan đến Lý Nguyên Hạo cùng Đảng Hạng người tới chú ý tên chữ từ những cái này cao tần Tây Hạ văn tự, Phương Trọng Vĩnh lại vẫn là nhớ rõ bút họa.

Một lần này, vô luận bản thân hán có thể hay không kịp thời thông qua khoa khảo thi, khai thông các đốt ngón tay, lăn lộn đến chức vị quan trọng, cải biến Tổng hạ chiến tranh tiết tấu.

Ít nhất, hán có thể khiến Hạ Tùng tại lúc Tổng hạ chiến sự tổng chỉ huy, chiêu ly gián tuyên truyền bản thảo, có thể khiến địch nhân nhìn mình bạch.

Căn cứ lịch sử tri thức, Đảng Hạng tại năm trước dĩ nhiên toàn diện hoàn thành chính mình cơ sở văn hóa phổ cập, đối với chính mình tập tục, chính mình văn tự, chế độ của mình, đều làm ra do thời đại đồ đá hướng thời đại đá mới phát triển.

Cứ việc, Tây Hạ chân tâm là một thời kì đồ đá man di, Lý Nguyên Hạo lại càng là cái một chiều trá hàng tái chiến không dứt đồ lưu manh.

Nhưng, người ta có văn tự, Đại Tổng lại tự nhận là thiên triều thượng quốc, hèn nhèn chưa phát giác ra. Xem ra, hiểu được một chiều nửa thức vừa mới cao hứng Đảng Hạng ký tự, cũng thành Phương Trọng Vĩnh hạng nhất điểm kỹ năng.

Phương Trọng Vĩnh rất rõ ràng ngày đó đột nhiên rời tiệc, lấy Hạ Tùng đa nghi, tất nhiên phái người tra xét, mà cùng Lí Thiết miệng phen này mê hoặc, cũng xác thực cũng không chỉ là gỡ Hạ Tùng làm thịt chấp thiên hạ đã tâm cùng hư vinh tâm trúc gạch, lại càng là chờ mong cái kia một chút tiểu lưu manh chiêu số, có thể tại đối mặt lớn lưu manh Lý Nguyên Hạo, có chỗ giúp ích.

...

Sài Lân cùng Vương Tử Nguyệt đám người đi đến Phương Trọng Vĩnh vì kia dính hảo chỗ lịch sử, Phương Trọng Vĩnh cùng Vương gia huynh đệ, đã bị bên cạnh thời gian túy ông đồng chí rót được thất linh bát lạc.

Túy ông đồng chí lúc này cũng là trẻ trung khoẻ mạnh mà đứng chi niên, tửu lực đang tại nhân sinh đỉnh phong, điểm kỹ năng cư cao không dưới, thật sự là lớn giết bốn phương.

Toàn bộ cảnh tượng, có thể hình dung vì "Tại ngày nguyên làm chim liền cánh, trên mặt đất nguyên vì cây bông cải xanh, ăn tôm hùm gạo chẳng phải bánh, uống đứt ruột nhưng chân trời xa xăm à."

Vương Tử Nguyệt cùng Sài Lân đối với này say ngược lại một phòng giá áo túi com, quả thật trở thành phụ trách chuyên trách hộ tống các vị về nhà xa phu.

Hào hảo một cái hội đèn lồng chi dạ, cứ như vậy để cho tửu cho can thiệp. Sài Lân trong nội tâm vô cùng xúi quẩy.

Mà Vương Tử Nguyệt chú ý, thì là kia một phòng oanh oanh yến yến hầu gái. Nhất là vị kia phát dài ba thước, quang chứng giám vật Hạ gia Trà Lão Sư,

thương cô nương.

Vị Thương Lão Sư kia, một mặt vịn Phuong Trọng Vĩnh đầu, vì hần nhẹ nhàng đắp lên một cái thấm ướt khăn tại trên trán, một mặt giờ tay xông trà, vịn đầu của hần vì hần tỉnh rượu.

Giờ tay nhắc chân, kia một loại trời sinh mị cốt phong lưu, thẳng để cho Vương Tử Nguyệt thấy có chút không quá thoải mái.

Nàng quay đầu nhìn về phía đồng dạng say đích rồi tỉnh rồi mù, ca ca cùng đệ đệ —— Vương An Thạch, Vương An thế hai người, đối với đã vi huân Âu Dương Tu đại quan nhân được rồi ề, cái này mới khiến người đem bọn họ nhất nhất chuyển lên xe ngựa.

Đường trở về, Vương Tử Nguyệt một mực không nói một lời, Sài Lân thì bởi vì lấy bởi bạn Vương Tử Nguyệt thẳng đi dạo hai con đường, quá mức mệt mỏi duyên cớ, rất nhanh cũng ngủ ngả vào say ngược lại trong mấy người.

Sáng ngời ánh trăng dần dần bịt kín sương mù, đông đi xuân tới, thì khí trời lại như cũ như vậy rét lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Hàn môn quý tử

Nghiễn Nông dẫn theo một cái lớn đồng hồ, đem bốc hơi nóng nước, chậm rãi đổ vào bên cạnh trong chậu nước.

Vương Tử Nguyệt liếc mắt nhìn Nghiễn Nông, lại liếc mắt nhìn trước người Tam ca Vương An Thạch, nói khẽ: "Có thể, người đi xuống trước đi."

Nghiễn Nông lĩnh mệnh nhu thuận lui ra ngoài.

Vương Tử Nguyệt lại thẳng tắp nói ra kia nước sôi hử, đi đến Vương An Thạch bên cạnh thân, nói khẽ: "Không ai, đừng giả bộ, bằng không thì, ta muốn đùa chơi chết heo có sợ không mở nước nóng."

Ngủ được hầu tiếng như canh gác Vương An Thạch, trong nháy mắt mở mắt, từ trên giường bật lên lên.

Hần lấy mỉm cười nửa bước điên dáng dấp, nhảy đến bàn học bên cạnh, xa Ly Vương tử nguyệt kia hử nước sôi địa phương, lúc này mới ngồi xuống: "Có chuyện hảo hảo nói nha, lão muội. Thời cơ cũng đã trề thế như vậy, nghĩ nghĩ ngồi một chút, cũng là bình thường nha."

Vương Tử Nguyệt nhưng như cũ mang theo kia hử nước sôi, ổn định khi đi đến trước mặt Vương An Thạch, không giận không thích, chỉ dùng một đôi con mắt lớn nhìn chăm chăm hần.

Vương An Thạch cùng Vương Tử Nguyệt mực quang sờ nhẹ, thấy Vương Tử Nguyệt không chút nào lui, chỉ phải đứng dậy, đi qua, dùng hai tay trước tiếp nhận Vương Tử Nguyệt trên tay nước sôi hử, cầm nhẹ để nhẹ thả lại bàn, lại kéo qua một cái cái ghế, đem Vương Tử Nguyệt đẩy tới trong ghế ngồi vào chỗ của mình.

Lúc này mới đem cái ghế của mình, chuyển hướng cùng Vương Tử Nguyệt tương đối phương hướng, thu liễm cười đùa tí từng, đang vạt áo nghiêm mặt nói: "Ta biết, người trách ta lôi kéo Ngũ đệ cùng Trọng Vĩnh cùng nhau, đi cùng tủy ông uống rượu, nhưng ca ca làm việc, tự có chính mình so đo, người nữ hài tử mọi nhà, không hiểu."

Vương Tử Nguyệt thần sắc hơi hơi hòa hoãn, loại kia hàm giận giận tái đi bộ dáng, càng hiển lộ nàng dung nhan tuyệt sắc. Nàng khẽ thở dài một cái, lúc này đối với thượng Vương An Thạch mực quang: "Nếu không phải bởi vì ta trong nội tâm tin tưởng, Tam ca người làm việc, tất có chính mình so đo, ta còn hội phối hợp người diễn hết đêm nay hết thầy sao?"

Nói qua, hơi hơi nhàu nhăn lại lông mày, chậm rãi nói: "Ta nghĩ biết Tam ca như vậy an bài nguyên nhân. Nếu là ca ca không chịu nói, ta không ngại đi báo cho phụ thân."

Vương An Thạch hơi hơi trầm ngâm, vỗ đùi, dứt khoát nói: "Báo cho cái gì lực à. Phụ thân cũng hiểu. Điều này cũng không có gì khác, bất quá là, năm nay thi hương, chúng ta Giang Nam phía tây đạo quan chủ khảo, đoán chừng tám chín phần mười là Âu Dương đại quan nhân."

"Đoán chừng?" Vương Tử Nguyệt mặt lộ vẻ khinh thường, giễu cợt nói: "Cho nên, người liền an bài cùng hần uống rượu, như vậy mã thí tăng bốc công phu? Nguyệt Nhi không rõ, lấy Tam ca tài hoa, không cần còn muốn đi bực này các đốt ngón tay?"

Huống hồ, ta Đại Tổng tự Thần Tông hướng bắt đầu, chính là hồ danh chế, mà lại vì để tránh cho khoa trường làm rối kỉ cương, dùng chữ viết phân biệt

rõ, còn muốn cái khác thống nhất đằng sao chép. Mặc dù nhận thức quan chủ khảo, lại có thể có giúp ích?"

Vương An Thạch hai cái đầu ngón tay, hướng phía dưới dùng sức đè xuống trong tay thành ghế, kiên nhẫn nói: "Đúng vậy, Trung Dữ không trúng, đúng là dựa vào một nhân tài trí, chỉ là thi hương, ta còn không có để trong lòng, càng chưa từng nghĩ tới có khả năng không trúng."

"Vây ca ca là gì ——" Vương Tử Nguyệt nghi ngờ nói.

"Trung Dữ không trúng, tuy là chủ khảo nói không tính, vị lần cao thấp, lại cùng chủ khảo nhận thức giải thích, khẩu vị yêu thích, rất có quan hệ." Vương An Thạch ngồi xuống, nhìn một cái trong chén vắng vẻ chỉ còn lại nửa chén nhỏ trà nguội, lại liếc mắt nhìn cao cao đề ở một bên, Vương Tử Nguyệt thượng nguyên tết hoa đăng mua sắm "Thành quả", trong chớp mắt sinh lòng nhất kế, đem thân thể của mình biến mất tại đồng kia "Thành quả" đằng sau.

"Nhưng rõ ràng các ngươi cùng một chỗ, nữ vui cười làm bạn, hoang đường mua vui kia mà. Sao được có thể bởi vì quát một hồi tửu, liền rõ ràng đến chủ khảo khẩu vị yêu thích đâu này? Huống hồ, Âu Dương đại quan nhân yêu thích, bản thân hần ngày ngày giặt ở bên miệng

—— cái gì muốn ngôn chi có vật, không muốn hư văn phồn hoa, hần không thể thiên hạ mọi người đều biết, Tam ca ngươi lại sao phải dùng tới tới đối tửu phỏng đoán? Lại vì sao còn muốn kéo lên Ngũ đệ cùng Phương Trọng Vinh?"

Đêm khuya một mối, cũng không quấy rầy Vương Tử Nguyệt suy nghĩ, vấn đề của nàng vẫn như vậy lưu loát, mang theo một loại sĩ phu nhà khuê nữ thiên nhiên Logic hệ thống.

Tự tập tại Vương Tử Nguyệt đồ mẩu "Thành quả" đằng sau Vương An Thạch, nói chuyện tựa hồ có chút ô ô lạp lạp, nhưng hần vẫn nói: "Ngũ đệ học vấn không bằng ta, càng nên hướng Âu Dương đại quan nhân lãnh giáo khoe mẽ.

Về phần Phương Trọng Vinh nha,

Ngươi suy nghĩ một chút, hần chậm trễ được lên sao? Chúng ta những cái này quan lại đệ tử, bất quá là một lần thành tích không lý tưởng, thi lại một lần là được. Mà Phương Trọng Vinh, nếu như hần không thể tại thi hương trong nhò được thứ nhất, thi hội trong xông vào tam giáp, đối với hần mà nói, chậm trễ được lên mấy vạn quan tiền lại ngàn dặm xa xôi đi đi thi sao?

Tốt, mặc dù hần có thể có số tiền kia đi đến, quan trường bên trong, quan hệ rắc rối phức tạp, ngươi phóng tầm mắt nhìn xem từ đường đến Tổng, thậm chí lúc trước, ngoại trừ lúc ban đầu khai quốc thời điểm, còn lại thời điểm, có thể cuối cùng đứng hàng danh thân, cái nào không phải là quan lại người ta, thuở nhỏ giáo dục cùng nhân mạch tài nguyên liền tài trí hơn người hải tử?

Mà một cái nông hộ nhà hải tử, nếu muốn ở trong đám người này đâm xuống cây, hần khảo thi qua lần, đều là vết nhơ, hần phải là ưu tú nhất dị loại, tài năng đặt chân, ngươi hiểu sao?"

Vương Tử Nguyệt nghe xong những lời này, trước mắt lại hiện lên Phương Trọng Vinh

—— một cái không có đường lui người, một cái rất có tài hoa, rồi lại rất quý dị trên chọc so với người, người này, hần không thương mỗi người đều yêu, không đáng ghét người đều phiền, hần như là một đoàn thấy không rõ vân thái, ngươi cho rằng truy đuổi lên hần, lại phát hiện vẫn chỉ thấy bóng lưng của hần.

Mà Vương An Thạch lúc này trong nội tâm, thì nổi lên rất nhiều một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ bi ai. Rốt cuộc, Vương An Thạch mẹ đẻ Ngô thị, là thật giống như Phương Trọng Vinh xuất thân người, nàng lúc trước vẫn là Vương Tử Nguyệt và phía trên hai vị ca ca mẹ đẻ Tử thị tỷ nữ, về sau Tử thị chết bệnh, nàng lại sinh hạ Vương An Thạch, lúc này mới giúp đỡ đang.

Từ nhỏ, mẩu thân Ngô thị nói với Vương An Thạch được tối đa, chính là bất đắc dĩ hai chữ. Người câu cửa miệng, hàn môn khó ra quý tử, nhưng mà, nếu như một cái xã hội, đối với tất cả hàn môn đệ tử, đều mất đi công bình khởi điểm, cùng tương lai tính khả năng, kia xã hội này, vậy là cái gì đâu này?

Huynh muội hai người đều có tâm sự, tình cảnh nhất thời có chút quanh quẩn.

Một thời gian uống cạn chung trà, Vương Tử Nguyệt mới bỗng nhiên có chút ôn hòa nói: "Ngày quá muộn, ta cũng đói bụng, đi ngang qua Phương gia điểm tâm cửa hàng, mua một hộp trứng thất, đổi đãi ta tìm ra, chúng ta ăn một chút bữa ăn khuya, liền từng người đi ngủ đi."

Nói qua, nàng đứng dậy, đi về hướng chính mình đồ mẩu đồng kia thành quả, tìm kia chỉ chứa sáu con trứng thất hộp com.

Nhưng mà, lúc nàng đi đến, bên miệng thượng còn treo móc trứng thất, một mực ở đằng sau ăn vụng Vương An Thạch, chỉ là ngông nghênh đối với nàng cười cười.

Vương Tử Nguyệt không khỏi phần nộ từ trong nội tâm lên, xiên lên Dương Liễu eo nhỏ, chỉ vào Vương An Thạch nói: "Ngươi ăn vụng ta trứng thất."

Vương An Thạch không chỗ nào che giấu, chỉ phải mặt dày mày dạn nói: "Ta không có ăn vụng à."

"Ngươi rõ ràng ngay tại ăn ——" Vương Tử Nguyệt không cam lòng yếu thế.

"Ta là quang minh chính đại tại ăn à. Ai bảo muội muội ta ngươi hào phóng, ngươi xem, ngươi vốn chính là ý định cho ta ăn nha." Giảo biện bản tính tại phát sáng.

"Thế nhưng ta không có để cho một mình ngươi ăn xong ——" Vương Tử Nguyệt nói qua, muốn huy động đôi bàn tay trắng như phấn. Lại không biết chột nhớ tới cái gì, không hiểu hỏi Vương An Thạch một câu: "Vậy, kia Phương Trọng Vinh, không uống xảy ra chuyện gì chứ?"

"Ồ, rất quan tâm hần sao?" Vương An Thạch lần nữa cần ăn đòn cười nói: "Hần tiểu tử thông minh đâu, vậy mà khoa trương Âu Dương đại quan nhân 'Văn lên bát đại chi suy', mã thí tăng bốc chạy tới max điểm à".

Huỳnh muội hai người nhất thời đùa giỡn làm một chỗ.

...

Phương Trọng Vinh không có say, hoặc là nói, nếu như mới vừa rồi là say, lúc này cũng triệt để tỉnh.

Bởi vì hơn mười trưởng thành sói xám, tính cả Vương Tài, đồng thời đứng thành một hàng, hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang, cảm tức nhìn phía trước không được mười bước, tóc bừa bãi lộn xộn, trên mặt nhưng có khói bụi Trần Thất.

Phương Trọng Vinh mới từ Sài Lân trên xe ngựa đi xuống, liền gặp được như vậy cảnh tượng, nửa đêm, đàn sói đứng tại cửa thôn, thật sự là khí thế mãnh mẽ không muốn không muốn, không khỏi người không thanh tỉnh.

Trần Thất thấy Phương Trọng Vinh hạ xuống, vội vàng đi lên trước, vẻ mặt vô tội thử một ngụm Bạch Nha cùng hần cười.

Mà sau lưng đàn sói, thì đồng thời phát ra khó chịu "À ô ——", Vương Tài lại càng là trực tiếp nhảy lên đến đây, một bên dùng miệng há miệng Phương Trọng Vinh ông tay áo, một bên bấu mỗi muốn dẫn Phương Trọng Vinh đi đến phía sau núi.

Phương Trọng Vinh, Sài Lân, đầy bụi đất Trần Thất, đi theo đàn sói, đi tới ——

Bị tạc sụp một bên nhập khẩu ôn truyền huyết động.

Trong bóng đêm, kia bị tạc mất cửa động, tình cảnh tương đối ma huyền. Thật dài thạch nhũ nhẹ răng trơn mắt khúc hạng hướng Thiên Ca, nếu như tứ hải kinh cười bên trong ma huyền chủ nghĩa hiện thực phim hoạt hình đồ.

Đón lấy, Vương Tài đối với Phương Trọng Vinh "À ô ——" một tiếng thét dài, mà lại tiến lên đem móng vuốt thẳng tắp bắt Trần Thất một bả.

Trần Thất thì vạn phần phiền muộn gục đầu xuống, chộc một chộc đầu, đối với Phương Trọng Vinh nói: "Đây, ta chỉ là ít làm ngâm dầu hoà công phu, chẳng biết tại sao, kia 'Địa sét', nó, nó lại nổ —— khá tốt, Vương Tài các huynh đệ cũng không có sự tình à ——"

Nói qua, hần tặc mi thử nhân (*lén lút thậm thụt), sợ hãi rụt rè lại liếc mắt nhìn đàn sói.

Nửa đêm trong gió lạnh, Phương Trọng Vinh mặt không biểu tình bất đắc dĩ nhìn về phía Trần Thất, mang theo khuôn mặt không lời, thật lâu, vuốt ve một chút Trần Thất phía sau lưng, vẫn là nói ra một câu:

"Trần Thất à ——, lần, ngươi đem 'Địa sét' làm tạc ra Ô Long, ta chỉ khi ngươi, là nhỏ ngu như trí, lần, lại làm nổ, ta khi ngươi, là đại ngu như trí; hiện tại, ta rất cuộc hiểu rõ, huynh đệ, ngài thật sự là thỏa thỏa chẳng khác nào nhược trí à —— a, không, ước chẳng khác nào ——"

Nói qua, lại kiểm tra Vương Tài đầu, thương tiếc an ủi hần nói: "Được rồi, thì không muốn so đo, xem ta trên mặt mũi, thành sao?"

Wong Tài lại vẫn không cam lòng "NGAO...OOO —— NGAO...OOO ——" thẳng gọi.

Phương Trọng Vinh hơi hơi đảo mắt, nhìn một cái, lại nhìn một cái, mới đối với Vương Tài nói: "Tiểu tử ngươi, còn rất đau vợ, không có để cho Tuyết Lang muội giấy xuất ra?"

Wong Tài hồ lam xanh biếc con mắt, hướng lên trời thượng tới lóe sáng ngôi sao, nhất thời dụ dằng thăm thiết khó có thể miêu tả lên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Quách đại gia phụ thể

Nam Huân Điện, đang mặc thẳng lĩnh thân đối vật áo giả áo bào màu vàng áo, ngọc giả bộ đồ đai lưng, tạo văn gầy, đầu đội thẳng phượng khăn vấn đầu, một thân đã từng cách ăn mặc —— hai mươi sáu tuổi Tổng Nhân Tông Triệu Trình, mới từ tiền triều hạ xuống, thể xác và tinh thần mệt mỏi co quắp ngồi

dưới đất.

Đại Thái Giám sự tích chí thông cung kính đứng ở hơi nghiêng, nhẹ nhàng cúi người, vì Triệu Trinh nắm bắt chân.

Rõ ràng đạo hai năm, Lưu Nga thái hậu chết bệnh, Triệu Trinh tự mình chấp chính. Trước đây niên hiệu, bắt luận Thiên Thánh, vẫn là rõ ràng nói, đều là Nhật Nguyệt...song song, nhân gian hai chủ ý tứ.

Vì vậy, năm mới bắt đầu, Triệu Trinh sửa niên hiệu vì "Phong cảnh hữu", phong cảnh, là mặt trời mới mọc vào đầu, vàng sáng sơ hiện ý tứ, hẳn muốn thiên địa từ đó sáng tỏ thông suốt. Nhiều tích cực một người tuổi còn trẻ hoàng đế em bé à.

Nhưng mà, Triệu Trinh nhắm mắt thật lâu, trong đầu hiện lên chính sự trong nội đường, một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng ồn ào náo động âm ỉ.

Quốc gia hai đại giám sát cơ cấu: Ngự Sử đài, biết gián viện, tất cả nháo nội chiến.

Thỉnh trí óc bổ sung một chút, một đám Văn Thái cường thịnh, lớn bình xít hai đại trong tập đoàn bộ lẫn nhau thổ mạt hoành phi cảnh tượng, cùng với ngôi cao tại Long Y, bắt đặc dĩ mắt to trừng đôi mắt nhỏ, nhìn nhìn những người này lẫn nhau đối công, thường xuyên qua lại mấy canh giờ, còn phải ngồi nghiêm chỉnh, nghe được hai nửa đêm hoàng đế Triệu Trinh đồng chí.

Hoàng đế cái nghề nghiệp này, Triệu Trinh dùng toàn bộ hàm dưỡng đi nỗ lực trở thành, điểm này, hẳn cảm quyền bốn mươi hai năm cùng đỏ xanh sự tích bút, đều sẽ vì hẳn làm chứng, nhưng mà, hẳn làm được cũng không vui vẻ.

"Thời điểm không còn sớm, vạn tuế cũng sớm đi nghỉ ngơi đi." Đại Thái Giám sự tích chí thông một trương tuổi trẻ mặt, cẩn thận từng li từng tí nhìn nhìn Triệu Trinh sắc mặt, đề nghị.

Triệu Trinh hơi hơi lấy tay ấn lấy cái cổ, lại đi lòng vòng cái cổ cùng bờ vai, thờ dãi: "Bọn họ phun ra trẫm về mặt nước miếng chấm nhỏ, người đi trước lấy nước, cho trẫm cực kỳ rửa mặt một chút đi."

Nói qua, Triệu Trinh bắt đặc dĩ nhìn một chút bên người một đồng lớn tấu chương, mà, lại rút ra một quyển thoại bản, cười khở mớ ra, đọc lên.

Chính là kia vốn Phương Trọng Vinh viết, nhạc công văn trai ẩn chế "Đại Thoại Tây Du"—— quyển sách này, cũng là bởi vì "Tu thiết lập ấn phùng, thấp kém nông cạn" đợi vạch tội Giang Nam phía tây đạo đối vận khiến cho giám sát bất lợi đáng sợ phụ chứng nhận, đi theo cùng nhau đưa tới.

Nhưng mà, Triệu Trinh đồng chí cũng tại trong đó trên người Đường Tăng, thấy được bản thân hắn—— một người tốt, một cái từ nhỏ thu được Nho gia giáo dục, ôn hòa chiết trung (trong những ý kiến không giống nhau tiến hành điều hoà), khuyết thiếu nguyên tắc, lại khoan hậu đối xử mọi người, như như thao thao người tốt.

Bỉ ai trầm trọng cùng nhẹ nhõm thú vị, tại đây vốn hơi mỏng trong sách, diễn ánh phát huy tác dụng vô cùng.

Phương Trọng Vinh này, rốt cuộc là cái như thế nào người đâu? Là Chí Tôn Bảo như vậy sao?

Đang nghĩ ngợi, bên cạnh Đại Thái Giám, rồi lại chạy lên điện, về mặt sinh không thể luyến nói: "Vạn tuế, Ngự Sử trung tâm Thừa Hoàng Nhân, Ngự Sử điện trung tâm tùy tùng Ngự Sử Bàng Tịch, vạch tội ba tư khiến cho phạm châm biếm sở con, Thủ tướng đại nhân mệnh ta đưa tới cho vạn tuế."

Triệu Trinh bỗng nhiên có dừng khí nghĩ nhất túy giải thiên sầu cảm thụ, hẳn không nói hai lời, gợn găng mà linh hoạt hôn mê bất tỉnh.

"Có ai không, truyền ngự y, nhanh truyền ngự y à ——"

Thú đầu chậu than trung tâm tờ bạc than còn không có dập tắt, Nam Huân Điện trung tâm lại sớm đã rồi ren thành một chỗ.

...

Phương Trọng Vinh ôm mập gà mập vịt, lại nhin bát tô canh cá, tại ôn truyền trong huyết động, đốt trên người cúi lửa chồng chất.

Vượng Tài tại chân hắn bên, bắt đặc dĩ đập vào đi đạo, Tuyết Lang thì ghé vào hơi nghiêng, đứng ngồi không yên.

Vượng Tài ngâm trong mồm qua một cái mập gà, dùng miệng chấp tay đến Tuyết Lang thân thể trước, Tuyết Lang lại tựa như hoàn toàn không muốn ăn bộ dáng.

Phương Trọng Vinh một mặt an ủi Vượng Tài cùng Tuyết Lang, một mặt nhìn chăm chăm cúi lửa, đồng dạng lo lắng cùng chờ đợi.

Bị tạc sập qua một lần mặt phía nam cửa động, như cũ như vậy tràn ngập ma huyền chủ nghĩa hiện thực sắc thái, Lang Nha gồ lên.

Đàn sói lúc này, cũng đã đứng ở hai bên ngoài động, bảo hộ lấy động này, chờ sanh Tuyết Lang. . .

Ánh sáng mặt trời còn không có dâng lên thời điểm, phá vỡ phía chân trời "À ô ——" "À ô ——" âm thanh to rõ phóng khoáng.

Phương Trọng Vinh tiếp nhận cuối cùng một cái sói con tẻ, hẳn hoan đặt ở Tuyết Lang trước người, Tuyết Lang mặt mũi nhất nhất thè lưỡi ra liếm qua các hài tử của nàng.

Vượng Tài thì một mặt nhảy, thè lưỡi ra liếm qua Tuyết Lang cùng ba con sói con tẻ,

Một mặt vòng quanh ôn truyền huyết động, "À ô —— à ô ——" gọi không ngừng.

Phía ngoài đàn sói, nghe được Vượng Tài vui mừng khôn xiết tiếng kêu, cũng cùng nhau "À ô ——", sóng sau cao hơn sóng trước vui vẻ bầu không khí.

Phương Trọng Vinh sờ sờ Vượng Tài đầu, lại đứng dậy cầm dao bình thừa lúc canh cá, đặt ở Tuyết Lang trước người. Tuyết Lang phản phật phản phật, một hơi uống cạn.

"Vượng Tài, chúc mừng ngươi, ngươi làm cha ——" Phương Trọng Vinh nhìn xem Vượng Tài, lại quay đầu nhìn về phía Tuyết Lang, lại vì nàng châm một chén canh cá, yêu thương nói: "Tuyết Lang muội giấy khổ cực, uống nhiều, sữa tốt —— "

Tân sinh sói con thẳng nhai con, từng cái một con mắt cũng còn không có mở ra, ngay tại Tuyết Lang trước ngực chấp tay tới chấp tay đi, manh nha rồi tỉnh rồi ngủ. Tuyết Lang thì một mực yêu thương liếm láp bọn họ, mà Vượng Tài ghé vào Tuyết Lang bên cạnh, không ngừng thè lưỡi ra liếm Tuyết Lang.

Này ấm áp cảnh tượng, để cho Phương Trọng Vinh có một loại, mẹ goá con cô lão nhân đối mặt hạnh phúc mỹ mãn con cháu nhóm, loại kia lại vui mừng vui mừng, lại xót thương tự thương hại ôm ấp tình cảm.

Vì vậy, kế tiếp trong một tháng, Phương Trọng Vinh làm vĩ đại nhất một sự kiện, chính là —— hầu hạ con dâu Tuyết Lang ở cũ. Ai, lại làm cha lại làm mẹ ôi Phương Trọng Vinh, khó khăn à.

...

Xuân phong lại lục Giang Nam bờ thời điểm, Phương Trọng Vinh đã cùng Sài Lân một đạo, bước lên đi đến Giang Ninh phía tây đạo lớn nhất thư viện —— Lư Sơn thư viện, tiến hành trong khi nửa năm nghe giảng kỳ, dự bị tham gia năm đó trời thu thi hương lữ trình.

"Giang Nam tốt, phong cảnh xưa cũ từng am. Mặt trời mọc giang hoa hồng trắng hòa, xuân tới nước sông lục như lam. Có thể không (ký) ức Giang Nam?" Ba tháng xuân phong tri lay động, lướt qua gương mặt, nếu như nghịch ngợm hải tử tay nhỏ bé treu chọc qua đồng dạng, Bạch Cư Dị khúc nhi, tại một đám tỷ bà nữ nhẹ lưng chậm về bồi phục chọn, khúc nghệ u oán, từ từ kéo ra thất ngôn.

Thư viện mỗi năm một lần đón người mới đến hội, từ khúc giải trí tất nhiên là không thiếu được.

Chỉ là một lần này, Phương Trọng Vinh cùng Sài Lân còn có càng lớn nhiệm vụ.

Đội nhất ban nữ vui cười Tỳ bà thủ, hát xong " Giang Nam tốt ", nên là Phương Trọng Vinh cùng Sài Lân tiết mục ra sân.

Phương Trọng Vinh nhìn về phía Sài Lân, mục quang ý bảo, chuẩn bị xong chưa?

Sài Lân căn cứ cùng Phương Trọng Vinh trước sau như một chơi đùa tinh thần, đánh ra một cái OK tư thế.

Phương Trọng Vinh cùng Sài Lân một đạo, đối với thư viện tiên sinh, tiền bối cùng các học sinh, làm thật dài vái chào, Phương Trọng Vinh về sau thế tiêu chuẩn giới thiệu chương trình tư thế, tiến lên lại thi lễ nói: ", ta cùng với Sài Lân cho mọi người nói một đoạn sách, hy vọng có thể để cho các vị vui sướng cười cười, từ đó sinh hoạt đẹp hơn tốt. Đoạn này sách danh tự, gọi " phá gia chi tử nhĩ " "

Các học sinh nghe xong Danh Nhi này, trước từng người vui vẻ tốt một phen. Mỗi người trên mặt tràn đầy hoặc ngượng ngùng dò số chỗ ngồi, hoặc sáng lạn mặt dày mây dạn nụ cười. Chỉ có mấy vị cô gái tiên sinh, vẻ mặt mờ mịt, phóng phật trong thiên địa lại có chính mình không hiểu được sách, cực kỳ kỳ quái cảm giác.

Phương Trọng Vinh: Là một ngày tốt lành.

Sài Lân: Là.

Phương Trọng Vinh: Mở rộng ra học, hoa triều.

Sài Lân: Không sai.

Phương Trọng Vinh: Có thể nói, đó là vô biên xuân sắc, trời yên biển lặng.

Sài Lân: Đúng.

Phương Trọng Vinh: Một năm một cái dạng, một tuổi một ngày nặng. Duy Đại Anh Hùng có thể phục hổ, là thật hào kiệt tự Hàng Long. Hoa triều tháng hai, xuân đậm đặc hương hoa, trắng tròn hoa tốt, con người khỏe mạnh, mùa màng bội thu.

Sài Lân: Tốt, hảo thơ con a.

Phương Trọng Vinh: Tới tới tới, để cho Sài công tử cũng nói hai câu.

Sài Lân: Hào hảo hảo. Ta mong ước. . .

Phuong Trọng Vĩnh: Đợi lát nữa. Ở cái nào viện vậy?

Sài Lân: Cái gì gọi là ở cái nào viện con a?

Phuong Trọng Vĩnh: Nhìn người này không nhìn được trêu chọc a, Di Hồng Viện vẫn là Lệ Xuân Viện, thẳng thắn từ rộng, kháng cự —— cũng từ rộng. Nói đùa ngài nha.

Sài Lân: Đùa giỡn nha.

Phuong Trọng Vĩnh: nơi nói chuyện lớn hơn khi.

Sài Lân: Kia phải nói như thế nào a?

Phuong Trọng Vĩnh: Ta dạy cho người à.

Sài Lân: Huỳnh đài xin mời ngài nói.

Phuong Trọng Vĩnh: Hi vọng quốc thái dân an, ngũ cốc được mùa, sinh vĩ đại, chết ở hoa xuống. . .

Đang ngồi một mảnh cười vang.

Sài Lân: Trước đợi lát nữa, cái gì gọi là chết ở hoa hạ a?

Phuong Trọng Vĩnh: Chính là hạnh phúc à.

Sài Lân: Cái gì gọi là hạnh phúc a? Huỳnh đài thỉnh giảng. . .

Phuong Trọng Vĩnh: May mắn, cát mà miễn hung; phúc, phú quý thọ khảo thi.

Sài Lân: Như vậy giải thích, các tiên sinh cảm thấy thành sao?

Nói qua, Sài Lân nhìn một cái trong bữa tiệc ngồi lên các tiên sinh. Cổ già nhóm thì có người gạt đầu, có người lắc đầu, nhưng đều tại gạt đầu mỉm cười.

Phuong Trọng Vĩnh: Nói đơn giản, chính là người dục vọng lấy được thỏa mãn, gọi hạnh phúc.

Sài Lân: Ah. Vậy ngài đạt được thỏa mãn sao?

Phuong Trọng Vĩnh: Ta đang tại đi thông thỏa mãn không đường về.

Sài Lân: A? Không về được ngài?

Phuong Trọng Vĩnh: Nỗ lực chứ sao.

Sài Lân: À.

Phuong Trọng Vĩnh: Ta là mạnh hơn người.

Sài Lân: Nhìn ra.

Phuong Trọng Vĩnh: Kỳ thật ta những năm nay cái gì cũng làm qua, ta còn đã làm mua bán đâu

Sài Lân: Làm cái gì mua bán nha?

Phuong Trọng Vĩnh: Lớn nhất một bút mua bán, là làm than đá.

Sài Lân: Đây không nhỏ.

Phuong Trọng Vĩnh: Ân. Từ Đông Kinh Biện Lương thành, ngàn dặm xa xôi, làm ra tơ bạc than đá, vận đến Thục châu.

Sài Lân: Khá lắm, này không bồi thường chết không thể à.

Phuong Trọng Vĩnh: Đến ta đây tự buồn bức, như thế nào so với ta còn tiện nghi a?

Sài Lân: Đã nói đúng vậy a.

Phuong Trọng Vĩnh: Ta mới biết được ở đây à, đó là nơi sản sinh.

Sài Lân: Là có chuyện như vậy nhì.

Phương Trọng Vĩnh: Vội vàng từ Thục châu làm ra than đá, vận đến Đông Kinh Biện Lương thành.

Sài Lân: Được chứ, ngài liền nhận thức này lưỡng chỗ ngồi?

Phương Trọng Vĩnh: Kia vài năm cùng cũng không được. Ngủ liền ồ chẵn cũng không có.

Sài Lân: Thật không?

Phương Trọng Vĩnh: Che một con ngựa vài bố.

Sài Lân: A? Đây che kia à?

Phương Trọng Vĩnh: Che cái gì cũng ngủ không yên à.

Sài Lân: Đó là mất ngủ.

Phương Trọng Vĩnh: Trùng mắt nhìn lên trời trần nhà đây nè.

Sài Lân: Ngủ không được.

Phương Trọng Vĩnh: Ai nha, nhanh chóng ta không có cách nào khác nhì không có cách nào khác nhì.

Sài Lân: Tưởng chủ ý nha.

Phương Trọng Vĩnh: Ngủ phải đếm cừu à.

Sài Lân: Đó là một biện pháp.

Phương Trọng Vĩnh: Một cái dê, hừ (khò khè khò khè khò khè).

Sài Lân: Ngủ à nha? Được chứ, ngài cái này kêu là thiếu cảm giác, có biết không?

Phương Trọng Vĩnh: Ta thỉnh thoảng à, liền nghĩ đi chuyển Tần Phụng đường phía tây Bình phủ.

Sài Lân: Thượng kia làm gì vậy đây?

Phương Trọng Vĩnh: Bắt lưỡng đầu trục Tây Hạ Thát Tử, đi Biện Lương thành dạo phố.

Sài Lân:Ồ. Ngài muốn nắm Thát Tử?

Phương Trọng Vĩnh: Đúng rồi.

Sài Lân: Đây cũng không thành.

Phương Trọng Vĩnh: Như thế nào đâu này?

Sài Lân: Đầu tiên mà nói, người ta Thát Tử cùng chúng ta Đại Tổng bây giờ còn xem như thân mật lân bang, tiếp theo, Thát Tử giết người khát máu à, ngài lão võ công thành sao ngài?

Phương Trọng Vĩnh: Mỗi đêm luyện võ công.

Sài Lân: Lợi hại.

Phương Trọng Vĩnh: Cũng không nha.

Sài Lân: Như thế nào luyện đây này?

Phương Trọng Vĩnh: (nháy mắt ra hiệu) đi —— chúc —— nguyện ——

Phía dưới một hồi cười to, chúng đám học sinh nguoi hiểu ta cũng hiểu được thần sắc, được kêu là một cái mê say à mê say. Phương Trọng Vĩnh cùng Sài Lân thì tại mọi người nhiệt tình sục sôi, tướng tướng âm thanh sự nghiệp tiến hành đến cùng.

Nhìn nhìn mọi người nhiệt tình, Phương Trọng Vĩnh trong lòng không khỏi đắc ý, đây là Đại Tổng Quách đại gia, Khiêm Nhi ca à

Đương nhiên, trong lòng của hắn lớn ôm ấp tình cảm cùng tính toán nhỏ nhặt, cũng đều theo này tướng thanh (hát hài hước châm biếm) nhì tại chậm rãi đẩy

mạnh, đẩy mạnh lấy. . .

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Nhạc văn thoại bản

Mưa xuân róc rách hạ xuống, khói lửa lung sương mù vượt qua, Lư Sơn thư viện đứng tại trong mưa, chính thể kiến trúc nếu như lê hoa đài vũ cô nương, uyển chuyển thuần túy.

Thân ở trong đó, cả ngày lắng nghe thánh hiền nói như vậy, rung đùi đắc ý các thư sinh, lúc này, thì tất cả đang nghị luận hai ngày trước họp hằng năm.

"Nghe nói sao, có cái gọi Phương Trọng Vinh, cùng Sài gia công tử một chỗ, ra thiệt nhiều chê cười vớ. Nói chêm chọc cười tự táng dương, hơn nữa, còn bán ẩn không sai, hiện giờ tại thư viện bán lão được rồi"

"Nhìn, đơn giản là chút miêu tả mạn di phong tục tập tính, bày trận mưu (ván) cục, giải trí trào phúng những Binh nhân viên thừa, kinh tế tai hại. . . Người nghèo ngữ điệu nhiều keo kiệt. Không đáng nhắc tới."

"Lời ấy sai rồi, lời ấy sai rồi, đó là người căn bản không thấy lời kia vốn, ta xem qua một sách, thật sự là tính thể ngữ điệu, đều ở trong đó, trong đó tự thuật 'Đầy giấy hoang đường ngôn, một bả chua xót nước mắt', làm cho người ba tháng không biết vị thịt, chỉ cảm thấy sâu xa vô cùng."

"Đúng đấy, chưa có xem gì có quyền lên tiếng, nói chêm chọc cười thì như thế nào? Mấu chốt là có tư tưởng."

"Chẳng lẽ người xem qua? Không sợ phu tử thu người tạp thư?"

"Hay là trước qua thi hương này quan, lại nhìn những cái này tạp thư a. Đầu rảnh rồi đầu này?"

...

Từ lúc Phương Trọng Vinh tiến nhập thư viện, về hán và Sài Lân cùng ngày tiết mục ngắn "phá gia chi tử nhi", cùng với về sau rất nhiều nghị luận liên từ không dừng qua. Tự nhiên, bởi vì lấy nghị luận nóng, những cái kia tướng thanh (hát hài hước châm biếm) thoại bản đều bán vô cùng tốt, lượng tiêu thụ một đường sáu sáu sáu.

Vì gửi lời chào thần tượng, Phương Trọng Vinh còn đặc biệt chính cống tại trang tên sách thượng viết, "Còn đây là ân sư Quách thị đức vừa truyền lại, ân sư cả đời, nhân văn dã hạc, duy tốt kinh tế chúng sinh chi học, tiền đồ cao xa, không ta bối có thể bằng nó vạn nhất cũng".

Nhưng phiên toái cũng là thật lớn:

Ví dụ như, bị trong học viện phu tử nhóm, trọng điểm chú ý, nó đều rời đi nho học quá xa thương nhân giá trị quan. Phu tử nhóm từ đó không ngừng nỗ lực, ân cần dạy bảo, muốn thông qua thi hương trước chính thức yêu cầu phải giáo sư thông thường chương trình học, tới cân nhắc nên danh học sinh Phương Trọng Vinh vậy, dưới cái nhìn của bọn họ, là tương đối không lời tư tưởng đường về;

Ví dụ như, quá mức đáng chú ý, tổng hiền lộ tương đối sủng bản chim đầu đàn, đi đường ăn cơm, mĩ-tính hội nghị, đi đến chỗ đó đều kèm theo nóng lực soát thể chất, nghị luận của người khác nhao nhao, xoi mói, đi cái nhà vệ sinh, đều bị phun là hàm cầu kéo bay liệng mặt hướng ra ngoài hán tử, thời gian này trôi qua, cũng thật sự là ngữ vị tạp trần (ngọt chua cay đắng mặn).

Vô danh khí không lấy đề cho lời của mình vốn dễ bán, thoại bản không thể dễ bán liền không lấy kiếm tiền giàu có, càng không lấy tích lũy nguyên thủy vốn liếng cho rằng ngày sau ý định, cần gấp nhất

—— mình tại thoại bản trung tâm nhiều lần cường điệu, quan viên ăn hối lộ thành tánh, quân đội tiền lương đến không cách nào làm cho người lý giải trình độ, Tây Hạ lòng muông dạ thú cùng dụng binh sáo lộ, cũng không có lấy thông qua phổ biến nhất hiện truyền bá, mà tiến thêm một bước ảnh hưởng tương lai chiến sự hướng đi.

Hướng lớn vị trí nói, đây là dân tộc ô mĩ áp tình cảm, hướng tiểu xử nói, này liên quan đến kinh tế đi về hướng, mà kinh tế đi về hướng, thì liên quan đến có thể hay không kiếm được càng nhiều tiền, liên quan đến Phương Trọng Vinh cá nhân có thể hay không càng vui vẻ, tại Đại Tổng lẫn lộn được không sai.

Phương Trọng Vinh một mặt đối với trước mặt bàn học, đọc lấy Ngũ kinh chú giải và chú thích, một mặt nhớ lại năm đó Vương Dương Minh tư tưởng học, cùng hiện giờ chú giải và chú thích, đối với cùng một vật chú giải chỗ bất đồng, sau đó tính tế kết hợp cả hai khác nhau, làm ra tối chiết trung (trong những ý kiến không giống nhau tiến hành điều hoà) tiêu chuẩn quan dạng dự thi giải đáp khuôn mô hình hai bộ.

Thi hương đối với đời sau mà nói, cùng loại với địa thành phố cấp bậc nhân viên công vụ cuộc thi, cũng chính là tỉnh khảo thi; thi hội ba năm một lần, mùa thu thi đầu, so với quốc gia nhân viên công vụ cuộc thi chỉ có hơn chứ không kém; mà điện thờ thờ, thì là cuối cùng một cái, hoàng đế tự mình trao tặng đẳng cấp thứ tự, cuộc thi bổ sung hình thức phỏng vấn.

Thi hương hoà hội thử, cuộc thi hình thức cùng ra đề mục hình thức đều vô cùng tương tự, điểm này, cùng đời sau tỉnh khảo thi cùng quốc khảo thi, cũng là không mưu mà hợp. Chẳng qua lúc ấy khoa cử cuộc thi trọng điểm, càng nhiều là khảo thi đại biểu thánh hiền đạo đức cùng lễ giáo chế độ theo nghĩa, điều trần, sách luận, thi phú, mà đối với chân chính phù hợp tại làm quan, phù hợp tại quản lý tư duy Logic chuyển này, ngược lại cũng không có cái gì yêu cầu.

Sài Lân mang theo quần khoản gia đình, hừ phát Tam quốc giết cười nhỏ, huy đột hồ bên cạnh nam bắc, tung hoành hồ trên dưới đồ vật xâm nhập thư phòng,

Thăng đến Phương Trọng Vĩnh bên cạnh.

Vừa đứng nguyên tại, Sài Lân liền nhân thể kéo một phát áo choàng, mặt phải bảo phục phía bên trái trên đùi một ghim, tóc sơ bóng loáng nước trượt gần như muốn dán tại trên đầu, mang hai cái kẻo sáng sáng, nhìn nhìn đều nặng lớn nhà Kim khuyên tai, một đường sợ tới mức các học sinh nhao nhao ghé mắt.

Phương Trọng Vĩnh ngẩng đầu nhìn lên, lại sớm thành thói quen hần như vậy làm việc, vì vậy lạnh nhạt nhìn mình vốc sách, dùng cái mũi hừ hừ nói: "Người đem đầu cạo sạch, cũng có thể đi Đàng Hạng người. . ."

"Không cần cạo, lại cho hần khóa hé mở da thú, xứng một cái sọt tiền, chính là thỏa thỏa người Khiết Đan." Từ cổng môn thông dong chậm rãi mà đến Vương An Thạch, nụ cười sáng lạn, nếu như trong mùa hè vừa ăn xong trái dưa hấu tựa như.

Phương Trọng Vĩnh lúc này mới để bút xuống, đứng dậy nhìn về phía Vương An Thạch nói: "Giới vừa huynh nói cực kỳ."

Vương An Thạch một bên cùng Phương Trọng Vĩnh một chỗ trêu chọc Sài Lân này thân kinh thế hải tục cách ăn mặc, một bên hàn huyên nói: "Trọng Vĩnh, đến nay ta còn không biết Biểu của người tên chữ, người còn có tự tài khoản?"

Phương Trọng Vĩnh thoáng qua cười cười, trong nội tâm xấu hổ bộc phát, tư liệu lịch sử ghi lại, Phương Trọng Vĩnh chỉ có sinh tuất năm, cùng "Phương Trọng Vĩnh" "Cái này lớn Danh Nhi. Từ lúc hần đi đến thế giới này, chưa từng người xưng hô qua Biểu của hần tên chữ, xem ra hiện tại chỉ có thể tự hành lên một chữ,

Vì vậy ngẩng đầu đối đáp nói: "Trọng Vĩnh tự (di thế), bừa bãi người vô danh, còn không tự tài khoản, giới vừa huynh bảo ta Trọng Vĩnh là tốt rồi."

Vương An Thạch nghiêng người chuyển hướng Sài Lân, đưa tay vuốt vuốt một chút Sài Lân kia lưỡng lớn nhà Kim khuyên tai, vừa nhìn về phía Phương Trọng Vĩnh:

"Trọng Vĩnh, người chưa bao giờ đi qua vùng biên cương, lại như thế lưu tâm đề ý Khiết Đan, Đàng Hạng phong tục dân tình, thật đúng khó được. Trước trận Sài công tử cho ta một quyển người "Tam Quốc Diễn Nghĩa", trong đó binh pháp thao lược, ta nhìn rất tốt, cực phù hợp gởi cho ta một vị bằng hữu, khiến cho tại phía tây quân quân dân thời gian mở rộng."

Phương Trọng Vĩnh tự nhiên dùng đầu ngón chân trí tuệ, cũng có thể nghĩ ra được Vương An Thạch nói bằng hữu là ai.

Chỉ là Vương An Thạch tất nhiên không nghĩ được, hần gởi cho vị bằng hữu kia, nửa đời trước cùng hần được cho mặc nghịch chi giao, tuổi già lại bóp người chết ta sống:

Một cái tốt làm kinh tế, lại bởi vì lấy vượt qua thời đại quá nhiều, liên lụy quá nhiều đã được lợi ích quần thể mà cái cách thất bại, khó có thể đạt được thiên hạ lý giải; một cái hội làm chính trị, đem đồng giấy lộn tư liệu lịch sử, khảo chứng quay tit, lưu lại một bộ lễ giáo chính trị học truyền thế danh tác —— "tư trị thông giám".

Sài Lân đuổi đuổi ra lưng mồi, mang theo một loại phóng đảng không cố kỵ phong cách, hai tay một trái một phải, một bên một đáp, khoác lên trước người Vương, phương hai người trên bờ vai, con mắt một nghiêng, ti tiện ti tiện cười nói:

"Nghe nói say đồ các mới tới cái hay người, tổ tiên từng là kẻ chuyện pháp gia Nhan Chân Khanh thân thiết, viết rất một bút tốt thể chữ Nhan, tuổi vừa mới 16, điểm quan quần phượng, vũ kỹ cũng siêu quần, danh gọi nhan như thế.

Khó khăn nhất được chính là nỗ bật thiện hồ xoáy vũ, vũ, cùng cái con quay tựa như, bật lên, vừa giống như cái phong hồ lô. Ta xem à, cái lương không bằng bạo lực, không bằng đêm nay cùng nhau đi tới, cùng giai nhân lời ong tiếng ve lời ong tiếng ve việc nhà, cùng đi ăn tối cũng tốt."

Ba ánh mắt của người, nhất thời đều toát ra tò mò mong đợi vẻ.

Phương Trọng Vĩnh lần cảm thấy, xã hội phong kiến vô cùng ưu việt tính —— đi đạo kỹ viện như thế hiển nhiên, kéo bè kết phái, mà lại tự cho mình phong lưu thời đại, lại đâu còn cần * à. . .

Nghĩ đến hần cảm thấy vừa ngượng ngùng, lại hưng phấn, còn có chút tiểu tội ác, không cách nào hình dung trong nội tâm cảm thấy có chút hèn mọn bỉ ổi ngứa cảm giác.

...

Tần Phụng đường phía tây Bình phủ. Một tràng ba tiến trong sân chánh đường, 14 tuổi một thân nhũ áo Tư Mã Quang, đối diện lấy phụ thân, tiếp nhận trước mắt dịch trạm đưa tới giấy viết thư, cùng một quyển nhạc công văn trai xuất phẩm "Tam Quốc Diễn Nghĩa".

Hắn dựa gần cửa sổ hoa Lê Mộc cái ghế chậm rãi ngồi xuống, con mắt thủy chung không có rời đi trong tay giấy viết thư.

Là bạn tốt Vương An Thạch tín. Bên trong đối với trước mắt kinh tế hỗn loạn, những Binh nhân viên thừa. . ., đầu tiên là thở ngắn than dài một phen, về sau không khỏi lại nói tới Tần Phụng đường bên này xâm phạm biên giới, nói là phụ thượng một quyển kịch nam, chính là nó đồng hương thần đồng Phụng Trọng Vĩnh viết, có lẽ có dùng.

Này vốn Tam Quốc Diễn Nghĩa, chứa ở viết "Phó khái" hai chữ giấy dầu trong bao quần áo, lúc trước bởi vì lấy phụ thân thu kiện, đã mở ra kiểm tra qua.

Lúc này người đọc sách trong đó, thư từ qua lại đích thói quen, ngoại trừ chính văn bên ngoài còn muốn có một phần cái gọi là "Phó khái" —— đây là một loại không thấu đáo danh tín, để mà nhờ làm hộ phục vụ, hoặc là trao đổi cơ mật.

Mới đầu thông hành tại quan trường, về sau thì dần dần trở thành lễ nghi phiền phức, mặc kệ không có đặc thù lời muốn nói, một mực cũng phải có phó khái, bằng không thì thi sẽ bị coi là vô lễ, không dày, phó khái thậm chí có nhiều đến ba bốn phong, mang bao bọc, mang cái ăn, hoa dạng chông chát.

Nhưng mà, Vương An Thạch từ trước đến nay đều là cốt cách thanh kỳ, tuyệt không từ chúng một loại người. Hắn chưa bao giờ gửi phó khái.

Lần này vậy mà phó khái như vậy một quyển sách, tự nhiên cũng là cực kỳ coi trọng rồi.

Dùng ánh mắt nhìn, đây tuyệt đối được cho một cái Tam Giang đề cử.

Tư Mã Quang mở ra "Tam Quốc Diễn Nghĩa", thiên đầu một khuyết "Lâm Giang tiên", để cho lòng hắn hoài sự:

"Cồn Cồn Trường Giang đông nước trôi, bọt nước đào quá anh hùng, thị phi thành bại quay đầu không.

Núi xanh như trước, vài lần Yuuhi Kurenai. Tóc trắng cá tiêu giang chữ, thói quen nhìn Thu Nguyệt xuân phong.

Một bình rượu đục vui mừng gặp lại, cổ kim ít nhiều sự tình, đều giao đàm tiếu."

Hắn không khỏi chương một chương đọc hạ xuống, bất tri bất giác, lại ngày quá hoàng hôn. Ngọn đèn ánh nến liếm lấp nghịch ngợm hào quang, chiếu vào văn bản. Trên vách tường thiếu niên cái bóng thật dài, chỉ biết bụng lấy sách, hướng phía dưới không ngừng lật xem, nhất thời bóp cổ tay thờ dài, nhất thời hùng hồn gọi thoải mái, đủ loại tình cảnh, nếu như một Mạc Thiên thành hài kịch mảnh tiền ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Túy Hồng Rock and roll

Túy Hồng các chính là Giang Nam phía tây nói, lớn nhất phong nguyệt nơi.

Phụng Trọng Vĩnh nhìn xem vắng lai như dật du khách cùng bên cạnh ô bông thuyền, lại nhìn xem Lâm Giang mà đứng Túy Hồng các. Túy Hồng này các, xây dựng đầu địa không giống như là Giang Nam phong nguyệt trận, cũng có vài phần khó có thể ngôn truyền Tắc Bắc vô hạn tình cảnh. Y theo đòi sau kiến trúc học góc độ tới miêu tả, nên kiến trúc:

Chánh điện mặt rộng rãi ba gian, tiến thân hai gian nửa, bốn phía thêm vòng huyền mái hiên nhà hành lang, mái hiên chính là nặng mái hiên nhà nghỉ đình núi, đầu cột đầu cùng sáu phổ lam, đơn chấp tay. Chánh điện hai cánh duỗi ra bốn thời gian nặng mái hiên nhà hành lang gấp khúc, về phía trước gãy ra hai gian, hình thành sương phòng, gãy chỗ rẽ một tích lũy đình nhon có bình tòa, chánh điện hậu thân hướng tây có bảy gian hành lang gấp khúc, cơ cấu linh hoạt kỳ ảo, mái cong thanh thân, huyền hành lang thoải mái, rất khác biệt tú lệ.

Mà trong truyền thuyết Nhan Chân Khanh hậu nhân —— Nhan Như Hứa, đang ở đó gãy góc một chỗ bình tòa trong phòng nhỏ đãi khách, danh gọi "Tích hương ô".

Phụng Trọng Vĩnh, Sài Lân, Vương An Thạch ba người từ hành lang gấp khúc hướng vào phía trong mà đi, không thấy một thân, trước nghe thấy nó âm thanh.

Một bà hồ cầm khúc, sâu kín âm thầm, từ khúc đều là hàm ẩn rất nhiều chuyện xưa, như khóc như tố.

Nhưng mà, ba người lại bước chân chần chờ, lẫn nhau hai mặt nhìn nhau.

Bởi vì nghe thấy nó âm thanh —— nó thanh âm, có chút sờ lỗ tai kinh tâm.

Trắng ra mà nói, cũng chính là giọng hát có chút dọa người. Mang theo nồng đậm Lý Ngọc vừa sắc thái, thẳng gọi người tiến thoái lưỡng nan.

Tuy là, Lý Ngọc vừa đồng chí cũng là rất có mới, thế nhưng, rốt cuộc ba người là mộ danh mà đến nhìn hoa khôi không phải sao?

Vẫn là kinh nghiệm khảo nghiệm Sài Lân, trước hết nhất tri hoãn ở đầu trận tuyến, hẩn nhìn nhìn bên cạnh hai người, nói: "Tôi đều tới, mặc dù này cuồng hộng là trách dị chút, nhưng dù sao này nhan cô nương, là lấy thư pháp cùng vũ đạo à tăng trưởng, hay là đi xem một chút đi."

Vương An Thạch nhẹ lay động quạt xếp, một bộ tài tử phong lưu tư thế, 14 tuổi hẩn, cùng đời sau trong sử sách hoàn toàn không phải là một loại khái niệm người, nhưng trên người đại khí trầm ổn, cùng tự tin khí tràng thái độ, là cực có thể ba tuổi thấy được lão, hẩn trầm ngâm một câu:

"Từ xưa đến nay, bạch bích vi hà (*đỉnh chuông), cam đưa đau khổ đế, vật không toàn bộ đẹp. Mặc dù có như vậy chỗ thiếu hụt tiếng nói, lại vẫn có can đảm cất giọng ca vàng, có thể thấy trong đó tư tưởng cường đại. Cho nên, Trọng Vinh, Sài Huỳnh, thỉnh ——"

Hẩn một cái "Thỉnh ——" tư thế, liền đem Phương Trọng Vinh dẫn đầu chui vào "Tích hương ố".

Phòng tiếp khách mười phần rộng rãi, trong thánh đường chỉ có một vị thân hình là lướt phong lưu bộ dáng, đưa lưng về phía ngoài cửa, gần cửa sổ mà đứng.

Người kia Ảnh nhi chải lấy Phi Vân nghiêng búi tóc, đỉnh đầu nghiêng cầm một chi thủy tinh lam bảo thạch trâm, tay cầm một chuỗi dẹt nhà Kim mỹ nhân nga voi chuỗi quạt cung, đang mặc một bộ mặt hộp sắc tỳ bà vạt áo áo, trên chân mặc một đôi mây khói như ý nước dạng đỏ Phượng cánh đoàn hải (giày gấm), bên cạnh là một cái Thanh Hoa quán cảnh lư hương, chỉnh thể tạo hình, vô cùng tương tự đời sau Mary tô trong tiểu thuyết, tuyệt đại giai nhân.

Nghe được người đến đi vào, nàng buông xuống hồ cầm, chợt giống như như con quay vũ đạo, mặt hộp sắc nước tay áo từ hai cái trong tay áo gọi ra, vũ nếu như Thiên Nữ hạ hoa đồng dạng, tựa như hoàn toàn say mê tại tự mình vũ đạo trung tâm đồng dạng, nàng một bên Audition Nghệ Thuật Vũ Y khúc, một bên nói bút vẩy mực múa bút.

Trôi chảy phi bạch thể, tráng kiện thể chữ Nhan, quả nhiên đều là không chế vô cùng tốt.

Chỉ là, tên chữ ảnh trong đó, hình như có trùng điệp ý tứ, có lẽ là vũ đạo bên trong, kia ma huyền nếu như khắc thuốc kỹ thuật động tác độ khó quá lớn a.

Đội nàng cuối cùng từ vũ đạo điên cuồng, miệng sùi bọt mép xoay người lại, "À ——" "À ——" hai tiếng, đột nhiên từ Phương Trọng Vinh bên tai vang lên.

Phương Trọng Vinh đã kinh sợ ngây người.

Bởi vì, đó là một —— nam nhân.

Chỉ là, vì sao cách ăn mặc thành này bức bộ dáng, lại vẫn như vậy nổi danh?

Nam nhân này bộ dáng rất tuấn tú, được cho "Mặt như Trung thu chi nguyệt, sắc như Xuân Hiểu Chi Hoa, tóc mai như đao tài, lông mày như mực họa, mũi như treo gan, tính Nhục Thu sủng, mặc dù phần nộ khi thì mỉm cười, tức thân khi thì hữu tình."

Nhưng mà cũng không có cái gì trướng dưng.

Sài Lân cùng Vương An Thạch nhao nhao dùng kéo xuống mặt đen biểu thị thất vọng, chệnh lếch bình luận.

Sài Lân trong nội tâm mãnh liệt muốn trách cứ Túy Hồng này các, chuyện gì xảy ra, liền nam khách nhân nữ khách nhân đều không có phân rõ sở, tự tại ý phái một người hầu hạ,

Gà vịt có thể nào lẫn lộn ăn, chệnh lếch bình luận, chệnh lếch bình luận à.

Chỉ có Phương Trọng Vinh, từ vị Nhan Như Hứa này đồng chí bạo phát mà phóng đảng vũ đạo, ở vào khoảng trung tính tiếng nói chính giữa, phát hiện Đại Tổng Rock and roll tiên phong.

Phương Trọng Vinh quyết đoán quyết định, kiếm được đủ nhiều tiền, có tương đối cơ hội tốt, nhất định phải tại Đại Tổng xây dựng Tổng Triều của mình dàn nhạc, mà vị Nhan Như Hứa này đồng chí, thỏa thỏa chính là một khóa từ từ bay lên tân tinh nhân tài à.

Thế có Bá Nhạc, sau đó hơn ngàn dặm ngựa.

Thiên lý mã thường có, mà Bá Nhạc không thường có.

Ta chính là kia Bá Nhạc. Phương Trọng Vinh một mặt an ủi cùi, Vương Nhị người, một mặt tự mình ra trận, đối với trước mắt Nhan Như Hứa tiến hành

hun đúc bồi dưỡng.

Hắn đem trong phòng nôi chén hồ lô bồn, nao cái nón úp chung cổ, thậm chí ngọn nến phản quang dùng lớn đồng phiến tử đều đem ra hết, mà, nếu như gỗ cái giá đỡ cổ đồng dạng, đất đất đất —— đông —— đất đất đất —— đất đất đất —— đông, bắt đầu có tiết tấu đánh.

Kia Nhan Như Hứa nguyên bản trong nội tâm cũng vô cùng tuyệt vọng, hắn vốn là phụ trách hầu hạ nữ khách, ai ngờ lại kỳ quái bị phân công tới mấy nam nhân, mỗi cái còn lòng đầy căm phẫn nếu như mình lừa gạt bọn họ thuần khiết thân thể cùng linh hồn.

Cũng liền sự phát hiện này tại bắt đầu gỗ chậu kẻ đàn, nhìn nhìn còn thuận mắt một chút.

Hắn chậm rãi đi đến thẳng góc kia bên cạnh, nhẹ nhàng dùng ngón tay vừa chỉ cái kia kẻ đàn, nói: "Dạy ta, cùng đi."

Phuong Trọng Vĩnh rất hài lòng vỗ lòng kết quả.

Dùng nghiêm chỉnh cái buổi xế chiều, Phuong Trọng Vĩnh hướng Nhan Như Hứa thành công An Lợi Rock and roll cơ bản yếu lĩnh cùng chỉ đạo tư tưởng.

Lúc gần đi, Phuong Trọng Vĩnh còn bức hiếp Sài Lân cho Nhan Như Hứa lưu lại một thỏi bạc, với tư cách là bồi tửu phí tổn.

...

Hồi trình trên đường, hết thấy cảnh trí đều theo người tâm tình mà mất đi vàng sáng —— mưa xuân cùng Liễu Như (*bông liễu bay theo gió) đều trở nên như vậy không có thần thái, đội mưa phi hành Tiểu Yến Tử, cũng hiển lộ ngu ngốc hề hề ủ rũ cụp tiểu đầu.

"Trọng Vĩnh, buổi tối trở về Tam Quốc Sát đi." Sài Lân lần nữa đề nghị.

"Cái này có thể có, điều tiết một chút bầu không khí là được, ta cho người viết xong một sách áp đề mô phỏng khoa cuộc thi cuốn, làm đáp án, người tốt nhất hay là trước trở về đem bộ kia tiêu chuẩn đáp án cho nhớ kỹ tương đối khá." Phuong Trọng Vĩnh không thêm đề ý chút nào thoảng cái trong khi nói chuyện, nói đến vạch trọng điểm.

Vương An Thạch thì đi ở ở giữa nhất, hắn giữ cái dù, chống trời cao, tuy trời mưa cực tiểu, cũng rất dày đặc, không bung dù, đi một đường, cũng liền ẩm ướt một đường.

Nhưng mà chỉ có Vương An Thạch dẫn theo cái dù, vì vậy hắn trong chốc lát chuyển đến bên trái, trong chốc lát chuyển đến bên phải, các nơi nghĩ chu toàn, đội ba người lên phảng thuyền bước trên hồi trình thời điểm, cũng đã đều là quần áo ướt đầm.

Sài Lân lưng (vác) khoa khảo thi theo nghĩa mặc dù không được, lưng (vác) một hơi, tiết mục ngắn, nói học trên chộc hát, đều rất nhanh học có hình có dạng, lại thêm thiên nhiên biểu diễn cá tính, này sẽ từ thấy tất cả mọi người đói bụng, vừa vận cổ ý khô hài, vì vậy, báo rau Danh Nhi há miệng sẽ tới.

"Hấp thịt dê cừu con nhĩ, chung bàn chân gấu, chung lộc vĩ nhĩ, thiêu hoa vịt, thiêu gà con, thiêu từ ngỗng, lò heo, lò vịt, tương gà, thịt khô, trứng muối, bụng nhỏ nhĩ, tương thịt, Lạp xưởng, thập cẩm xộp giòn bàn nhĩ, gà xông khói mặt trắng nhĩ. . ."

"Người như vậy nói qua, ta thế nhưng là đói bụng." Phuong Trọng Vĩnh cắt đứt nên danh vai diễn phụ tân thanh tú ngẫu hứng biểu diễn.

"Vẫn là Tam Quốc Sát đi." Vương An Thạch tuyển một cái chiết trung (trong những ý kiến không giống nhau tiến hành điều hoà) phương án.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Cưới ngựa giúp đỡ

Sài Lân tùy ý kéo hai cái không rõ chân tướng vậy xem thanh niên, cấu thành chiến đội, từ trong tay áo móc ra một bộ nhạc công văn trai, mới nhất ấn chế "Tam Quốc Sát" tạp bài, như vậy, cùng Vương An Thạch, Phuong Trọng Vĩnh, cùng nhau giết đi lên.

Tự nhiên, lũ chiến lũ bại, là Sài Lân đồng chí nhân vật định vị, cùng trước sau như một quang vinh truyền thống.

Liên tiếp đánh bại ba cái, Sài Lân khoe miệng đã từ giờ lên chơi khi đến chìm, Phuong Trọng Vĩnh để ở trong mắt, lại giả bộ làm như không thấy, lại hung hăng nạo Sài Lân hai thanh, lúc này mới làm cho Sài Lân không ngớt lời xin tha nói: "Phuong ca hắc, ta anh ruột hắc, hạ thủ nhẹ một chút con a, mang không mang theo như vậy chính a?"

Phuong Trọng Vinh thì vẻ mặt quý kẻ thực hiện được vui vẻ nụ cười, đưa tay đuổi ra nói: "Năm văn tiền, thăng cấp võ tướng kỹ năng bài, hoặc là thăng cấp trang bị bài."

Sài Lân bị Phuong Trọng Vinh kia nở nụ cười khi không nhẹ, nắm bắt cuồng hống nói: "Người nói thăng liền thăng à, dựa vào cái gì à, cố ý lên giá có phải hay không?"

Phuong Trọng Vinh quay đầu, mang theo cố ý trêu chọc Sài Lân chòng ghẹo cười cười, nói ". Đương nhiên không phải là ta nói thăng liền thăng á..., từ nay về sau, đồng dạng kỹ năng thăng cấp, cũng có thể dùng đồng dạng đồng tiền mấy nhĩ đổi nha, người không thiết thời, còn có thể đề cao tỷ số thăng, có sao mà không làm đâu này? Tiền tiêu ra ngoài, thăng cấp cao, dĩ nhiên là có thể lật bàn hồi máu á."

Đang khi nói chuyện, Vương An Thạch nhẹ nhàng sờ vừa chạm vào Phuong Trọng Vinh áo bào góc, lại dùng sáng ngời mục quang, ý bảo Phuong Trọng Vinh nhìn một cái bụng hộp cơm, đến đây đưa bọn họ chỗ điểm cơm canh tiểu nướng từ.

"Tiểu rãnh ngọc trai đỏ, quy tư rượu nho, nước Nhật cắt cá mảnh, măng chua bụng tia đường kẹo, hương đậu cuốn, Thục châu thổ đậu, " nhanh như chớp giới thiệu báo mười phần trôi chảy, kia tiểu nướng từ một thân ca cơ cách ăn mặc, lông mày như lung khói lửa, chặt vật chặt vật gọt vai, từng kiện từng kiện đem cái ăn đặt ở cùi, phương, Vương Tam người ăn trước bàn.

Quan sát sự vật rất nhỏ gây nên nhảy bén Vương An Thạch, chợt đưa cho Phuong Trọng Vinh một ánh mắt.

Phuong Trọng Vinh hiểu ý, dọc theo kia tiểu nướng từ đưa chén rượu, chính lý vẩy đứng dậy, lộ ra một ít đoạn, thấy được nàng kia một đôi gầy mới nửa chỉ đỏ gầy thêu nhĩ.

Đây là Phuong Trọng Vinh đi đến thế giới này, thấy cái quán chân nữ tử. Tuy nói quán chân sự tình lên tại đường không Tống ban đầu, nhưng cho đến lúc này Tống Nhân Tông hướng, vẫn vẹn vẹn cực hạn tại nghệ kỹ (nữ), Vũ Cơ đội đặc thù ngành sản xuất. Mà lên đến hậu cung đám nướng nướng, trung tâm đến các vị sĩ phu nhà đương gia chủ mẫu, bỏ vào bình dân dân chúng, điền phụ cô gái nông thôn, đều cũng không quán chân bầu không khí thịnh hành.

Cũng bởi vậy, vài chục năm, Tô Đông Pha đại tài tử lần thấy được quán quít lấy vài thước bó chân vài bó chân nhỏ nữ nhân, mới có thể vật lấy hiếm là quý, viết xuống ai cũng khoái thánh ca, đẩy mạnh cái này đẹp xấu chẳng phân biệt được dị dạng thời thượng.

Nhưng mà, trong mắt Phuong Trọng Vinh, ở nơi này là thời thượng, rõ ràng quả thật chính là bốn xưa cũ, phong kiến, Hắc Ám, rớt lại phía sau, dị dạng không sự tình sản xuất, có tướng ngại bộ mặt, vân vân và vân vân, một loạt bã tổng.

Nghĩ tới đây, hần nhìn hướng kia tiểu nướng từ mục quang, lại nhiều hơn một phần khó mà miêu tả chán ghét. Nhưng nói không nên lời vì cái gì, kia tiểu nướng từ vậy mà đối với ánh mắt của hần né tránh.

Cực kỳ kỳ quái. Phuong Trọng Vinh lắc đầu, mút một ngụm trong tay Lan Tuyết trà.

Chén trà đều là toàn là một màu phong chế Khai Nguyên Đường Tam Thái bồ đào văn chung trà, cây tùng la lá cây cộng thêm tân hương hoa lải mùi vị, thẩm người nội tâm.

"Con cá này mảnh cắt thật không lười, nghe nói thời nhà Đường nam Hiếu Liêm giỏi về cắt cá, cắt được mỏng như tia sợi, nhẹ có thể thổi lên, thao cắt quải thanh âm, nhanh nhẹn đều đặn ngừng, ai cũng phù hợp âm luật tiết tấu. Sẽ không biết hậu trù vị này, có thể cùng nhất so với ư?" Vương An Thạch dùng đũa trúc, nhẹ nhàng vể lên một mảnh hơi mỏng non nớt cá tươi mảnh. Bỗng nhiên, trên tay run lên.

Cá mảnh theo chiếc đũa trượt xuống thời điểm, Phuong Trọng Vinh tầm mắt cũng cảm thấy được mờ, trong ánh mắt nếu như tưới đậm đặc nước cơm.

Nạp Nĩ? Bị hạ thuốc mê sao? Phuong Trọng Vinh mang hỗn loạn đầu, nỗ lực nhìn nhìn bốn phương.

Sài Lân đã nghiêng nghiêng nằm ở một bên, Vương An Thạch thì cũng giống như mình, rung đùi đắc ý.

Rất nhiều thân ảnh toàn (chui vào) đi lên, đề lại bởi vì lấy được lực phát tác, thân thể không khỏi sai sử ba người dần dần không biết nhân sự.

...

Trời gô hoàn tất.

Ba bồn nước lạnh ào ào gọi đi lên.

"Các người muốn bắt cóc liền bắt cóc được rồi, lại hạ thuốc mê, lại gọi một gáo nước lạnh, đây là ngược đãi con tin, có biết không?" Phuong Trọng Vinh bị xối tỉnh lại, bần bả tát sang sông bản thân khó bảo toàn, vẫn còn nếu như Đường Tăng đồng dạng, như như thao thao bắt đầu cùng bọn cướp nhóm lôi kéo.

Làm gì được bọn cướp nhóm cũng không để ý đến hần, bọn họ nhiều lần xác nhận cột chắc ba người, lúc này mới dắt mũi ra ngoài.

Phuong Trọng Vinh một mặt điều động các hạ giác quan, phát giác dấu vết để lại, đại não nhanh chóng xoay tròn lấy tiền căn hậu quả, dự bị đại hiển thần uy; một mặt nhìn về phía trầm ổn tự kiểm chế Vương An Thạch.

Vương An Thạch hướng hần lắc đầu, lại gật gật đầu.

Đội đám kia bọn cướp ra ngoài, Phương Trọng Vĩnh lần nữa xác nhận một chút, bọn họ không hề thân ở lung la lung lay thuyền hoa bên trong, mà là thân ở Mỗ thời gian tù giam.

Bên cạnh vẫn là Sài Lân, Vương An Thạch hai người.

Lúc hần mục quang lướt qua vẻ mặt mộng bức Sài Lân, cùng vẻ mặt mình bạch hình dáng Vương An Thạch, trong nội tâm ngoại trừ nghi hoặc, lại dâng lên một loại trung tâm hai tiểu thuyết đã thấy nhiều cảm giác kỳ quái. —— trước mấy Chương 20: Trong, nhất định phải bị ép buộc một lần, sau đó chặn đem một vị ngày sau có trọng đại sứ mạng nhân vật trọng yếu xuất hiện, tiến hành cứu viện công tác.

Nặng này đại nhân vật, có thể là tình cảm đùa giỡn mỹ nữ, có thể là thu trang phục võ lâm cao thủ, cũng có thể là ngày sau muốn kể vai chiến đấu Vương gia công hầu. . .

"Trọng Vĩnh cũng nghĩ đến à? Nơi này là chuồng ngựa." Vương An Thạch bỗng nhiên ngừng đầu, hướng Phương Trọng Vĩnh tới một câu như vậy, cắt đứt Phương Trọng Vĩnh trung tâm hai thần du, chỉ nghe hần còn nói thêm: "Đây đều là ngựa phân, ngựa cỏ khô."

Phương Trọng Vĩnh phục hồi tinh thần lại, cùng Sài Lân một chỗ, dựa vào Vương An Thạch thuyết pháp, chính mình xác nhận một phen, liên tục gật đầu.

Wương An Thạch lại vẻ mặt áy náy nói: "Chắc hẳn những người này, vốn hướng về phía ta tới, không công làm liên lụy tới hai người các người."

"Này như vậy là sao?" Sài Lân một bên duỗi ra bị trói được vịn mong hai tay, không được tự nhiên trên hai tay cừ, vuốt đi trên đầu trong đầu tóc cọ lấy mấy cây cỏ dại, một bên hướng Vương An Thạch hỏi.

"Gia phụ, chính là phụ trách Lâm Xuyên dịch trạm lần lượt lương thực ngựa buôn và quản lý đẩy quan. Nghĩ đến, là vì, gần đây các trận mậu dịch bởi vì vào đề hoạn càng không ổn định, ngựa giá cả không ổn định sự tình à? Nhưng là kỳ quái à, cho tới nay, ngựa giá cả chính là không ổn định, mà lại đầu to lợi nhuận đều tại cuối ngựa trợ thủ, hiện giờ, bọn họ trói lại chúng ta tới, lại có thể đổi lấy chỗ tốt gì đâu này?"

Wương An Thạch một bên nói chuyện, một bên đuổi người. Khá lắm, tại chuồng ngựa buổi rậm trong đông, hần ngược lại nằm cùng tại trong nhà mình tựa như tự tại vui vẻ, không có mảy may bị bắt cóc chặt vật cảm giác.

Điều này làm cho Phương Trọng Vĩnh không biết là hần là kính nể hần tuổi còn nhỏ, giống như này gặp nguy không loạn, gặp không sợ hãi đâu này? Vẫn là cảm thán, hần lời tha lỗi thôi hoặc là cũng không thấy rất đúng tung tin vịt à, như thế hựu tạng vừa thối địa phương, hần ngược lại nằm không bám vào một khuôn mẫu —— coi như là Trung Quốc trong lịch sử hạ năm ngàn năm trong, tối không câu nệ tiểu tiết tương lai Tể tướng.

Phương Trọng Vĩnh cúi đầu nghĩ nghĩ, ngừng đầu, rồi lại đối với Vương An Thạch chuyện vui: "Sợ thật đúng là bị người nói, ta cùng Sài Lân, là bắt cóc đội, buộc một tặng hai, bồi thường buộc, người, mới là mục tiêu chính chủ. Hướng về phía, cũng đúng là người lão ba chức vụ hiện tại liên quan.

Bất quá, ta nghĩ, đó cũng không phải bởi vì ngựa giá cả di động. Các người ngừng lại, ngựa các trận bị ngăn trở, giá cả di động càng lớn, ngược lại đối với quanh năm lấy buôn lậu buôn ngựa lập nghiệp cuối ngựa giúp đỡ, càng thêm có lợi.

Cho nên ta đoán, bọn họ cho nên buộc người, là bởi vì lấy năm trước Lâm Xuyên mới ra chính lệnh:

Lệnh cường chế nội thành bên trong, bốn phía không được tùy ý dừng ngựa, dừng ngựa thu phí, yêu cầu ngựa chủ nhân phải mua sắm dừng ngựa trang đầy, cùng với tháng trước bởi vì lấy không tuân theo quy định dừng ngựa, trực tiếp đề lên hơn một ngàn con ngựa những chuyện kia."

Wương An Thạch liên tục gật đầu: "Thật là như thế."

Lời không nói chuyện, tù giam cửa đã chặc cây một tiếng mở ra. Hai đạo chói mắt bạch quang quét vào, cấp tốc. Thanh Thanh không công ánh nắng, mặt trời, từ trong khe cửa gạt ra phơi nắng đi vào, hiệu quả nếu như đèn pha.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Hứa Tiên đi ngang qua

Buộc một tặng hai, bị vạ lây, không chỉ là Phương Trọng Vĩnh cùng Sài Lân hai người.

Bởi vì lấy Vương An Thạch chỗ thuyền hoa khoang ngon nền cái bàn trong, những thuốc mê đó ảnh hưởng, đưa đồ ăn gọi chân nhỏ nương tử, vừa về tới phòng bếp, liền bắt đầu đầu óc choáng váng, không bao lâu, lại té xỉu.

Này một té xiu, nhưng làm nàng kia phu quân —— nên thuyền hoa lò thời gian đầu bếp, kinh hãi không nhẹ, thẳng nói qua muốn ngừng thuyền đi mời đại phu.

Mọi người đang bẽ bộn sống chỉ kịp, một vị hai mươi tuổi không được tuổi trẻ quan nhân, đi lên trước, tự đề cử mình nói: "Tại hạ Hứa Hi Trân, chính là hạnh lâm trung tâm người, trong nhà tại Tô Hàng có y quán, có thể vì vị này nương tử bắt mạch?"

Đầu bếp nhìn về phía vị Hứa lang trung này, hơi hơi trừng mắt nhìn, đẩy dạn trên mặt nhọn nhọn thiếu nữ đồng dạng nụ cười, hần có chút ngưng ngưng nói: "Chẳng lẽ là Tây Hồ thượng Hứa Tiên Hứa lang trung, đa tạ vì chúng ta nương tử bắt mạch à."

"Chính là chi là tại hạ. Đầu có đầu có." Hứa Hi Trân đem chính mình tùy thân y được bao mở ra, lấy ra một cái ngọc châm, đem ở kia chân nhỏ nương tử dưới cổ tay, chỉ một lát, liền mang theo một tia kinh ngạc, xoay mặt hướng thuyền hoa chủ nhân và các vị ăn đưa quần chúng nói: "Vị này nương tử thân thể không ngại, chi là, tựa như vừa mới trúng thuốc mê."

Nói qua, hần xoay mặt nhìn về phía sắc mặt có chút tái nhợt đầu bếp vợ con chân nương tử, kiên nhẫn dò hỏi: "Ra sao thời gian lên cảm thấy không thư trang phục đầu này?"

"Nô Nô vừa mới khá tốt tốt rồi, chi là đi cho tỉnh tên chữ số một khoang đưa cơm canh, khi trở về, liền kia kia cũng không tốt." Nói qua, chân nhỏ nương tử đem khuôn mặt dán dính càng tới gần nam nhân nhà mình một ít.

"Vậy kiện khoang ở nơi nào? Kính xin dẫn đường." Hứa Hi Trân lần nữa chấp tay lại cười nói.

Đầu bếp dẫn theo đường, một thuyền vây xem ăn đưa quần chúng ô dạng ô dạng đi theo thiếu niên danh y Hứa Hi Trân, đi đến Vương An Thạch, Phụng Trọng Vĩnh, Sài Lâm ba người rồi mới dạo qua khoang, rất nhanh, gây chuyện hiện trường bị khóa định, gây chuyện ngọn nến bị Hứa Hi Trân so với khuyên còn linh cái mũi khóa chặt.

Ba cái thiếu niên học sinh, lại như vậy không duyên có đã thất tung dấu vết (tích).

Mà Hứa Hi Trân Hứa Đại Phu, thì tiện đường phát huy chính mình thần y năng khiếu, tương trợ nhà đồ cùng quan phủ, tập trung vào rồi mới ngừng qua thuyền đức an bên tàu phụ cận.

Phong cảnh hữu nguyên niên ban đầu, bước trên vào kinh chi lộ Hứa Hi Trân đại phu lúc này cũng không biết, này chính là người khác sinh truyền kỳ mở ra một năm.

Tổng sử ký tái, ngay tại phong cảnh hữu nguyên niên tháng tám mười một ngày, Tổng Nhân Tông đột nhiên té xiu, dài đến mấy ngày. Mọi người chân tay luống cuống, Khai Phong phủ trong gà bay trứng vỡ, tất cả ngự y vô pháp ra tay, mà lúc này, Ngự lớn Đại công chúa —— cũng chính là Tổng Nhân Tông cô muội, dẫn theo một vị thần y, vì Tổng Nhân Tông ở trái tim phía dưới áp dụng châm cứu, châm đến bệnh trừ, nếu như Biện Thước trên đời.

Vị này thần y tại Nhân Tông khôi phục, lập tức bị trao tặng Hàn Lâm y quan, cũng ban thưởng lấy lớn ban thưởng. Mà thần y đồng chí dùng số tiền kia, tại Khai Phong thành phía tây, xây xong một tòa Biện Thước miếu, chưa xây xong, cả nước các nơi mộ danh mà đến học y đệ tử liên tục tập tại mở ra XC khu vì vậy, thân dân Đại Tống Triều, dứt khoát đem thái y (văn) cục từ đó cũng dọn đến Biện Thước miếu bên cạnh, dễ dàng cho phát hiện nhân tài, nhét vào thái y trong cục. Như vậy cũng tốt so với, đời sau viện y học trường học bên cạnh, tất có một cái viện y học trường học phụ thuộc bệnh viện, mà loại này đại học viện y học bên cạnh phụ thuộc bệnh viện, cũng thường thường đại biểu nên đại học tối cao học thuật tiêu chuẩn cùng làm nghề y cao độ, một cái đạo lý.

Trở lại chuyện chính, vị này thần y, chính là trước mắt đang tại thuyền hoa trung tâm hành động pháp y chức trách —— Hứa Hi Trân.

Hứa Đại Phu sẽ không biết, hần sắp có thể nào huy hoàng ổng ánh y học Trung Quốc kiếp sống, là trời hạ hạnh lâm thánh thủ ngưỡng mộ. Đương nhiên, hần càng sẽ không biết, đến 21 thế kỷ, sẽ có một bộ lấy hần Hứa Hi Trân cùng nhà mình hứa cửa Bạch thị chủ mẫu vì nguyên hình tiên hiệp kịch —— tân Bạch Nương Tử truyền kỳ, để cho hần lấy "Hứa Tiên" lúc thời gian vì khen ngợi hần Diệu Thủ Hồi Xuân ngoại hiệu, đi vào thiên gia vạn hộ.

Danh rù xuống thiên cổ phương thức, có rất nhiều loại. Sống ở sách sử đồ xanh trong, sống ở văn học điển dịch trong, sống ở dân chúng miệng tai tương truyền chuyện xưa cùng trong bát quái, bất kể như thế nào hình thức, Hứa Đại Phu đều là một loại tốt đẹp nguyện vọng cùng rù xuống phạm.

...

Chuồng ngựa bên này cửa mở ra, một người cao lớn khôi ngô,

Rộng rãi mặt nặng di mặt đỏ hán tử, mang theo hai cái tiểu lâu la, bụng lấy cái cùng mình khổ người cực không tương xứng tiểu bát com, "Ba" một tiếng, thẳng đặt ở buổi rậm trên mặt đất. Đằng sau hai người, cũng từng người "Ba", "Ba" đem chén buông xuống.

"Ăn cơm đi." Kia mặt đỏ hán tử ồm ồm mở miệng.

"Thức, đây là nơi nào a? Tại sao muốn bắt chúng ta ba người đầu này?" Phụng Trọng Vĩnh tinh tế quan sát vị này, tướng mạo nếu như Quan Văn Trường chuyển thể, râu dài đỏ mặt đại thức, mại manh giả bộ nghe lời thăm dò nói.

Mặt đỏ hán tử nhìn mấy người bọn họ liếc một cái, mỗi một cái đều là chưa kịp trẻ tuổi học sinh, mà Tống Triều, là một toàn dân tôn kính người đọc sách thời đại, này mặt đỏ hán tử mặc dù thân là bọn cướp, cũng không thể ngoại lệ, vì vậy hần kiên nhẫn trả lời, thậm chí là an ủi này mấy cái trẻ con, nói:

"Trên người tiểu tử kia tín vật, chúng ta đã lấy, đi cùng tiểu tử kia lão ba đàm phán, nếu là nói trở thành, còn quay về chúng ta một ngàn con ngựa, hoặc là, còn cái 800 thát, cũng thành, các ngươi liền có thể đi về nhà. Yên tâm, chúng ta đi đoàn ngựa thồ làm tuy là vết đao thề lưỡi ra liếm huyết, cả ngày cùng Đàng Hạng, Khiết Đan Thát Tử pha trộn dây dưa mua bán, lại sẽ không tùy ý giết chính mình dân chúng."

Phương Trọng Vĩnh về mặt thanh thuần vô tri giả vờ làm trò cười cho thiên hạ, một mặt đem thân thể chuyển càng tới gần chén một chút, mang theo để cho Vương An Thạch, Sài Lâm hai người cũng không nhìn thẳng làm nũng đáng đáp, bỗng nhiên mở miệng nói: "Thúc, ngài cột chúng ta, này cơm thể nào ăn?"

"Cho mặt không muốn có phải hay không?" Kia mặt đỏ hán tử bỗng nhiên nâng lên cuồng hống, lại cảm bốc lên Phương Trọng Vĩnh cái cảm, tại hán mặt trắng, lập tức nặn ra hai cái dấu tay tử, : "Tiểu tử, đừng xoát hoa dạng, thúc qua kiểu so với ngươi đi đường còn nhiều, thúc đã ăn muối so với ngươi đã ăn gạo còn nhiều, trong lòng ngươi mấy cái bằng cừu chương, thúc mình bạch vô cùng. Như thế nào ăn? Dùng miệng gặm."

"Biệt giới, thúc à ——" Phương Trọng Vĩnh về mặt vô tội nói: "Thúc à, ngươi nói, cảm trên người tiểu tử kia tín vật, là lấy cái tin gì vật?"

Nói qua, hán nhìn vừa nhìn Vương An Thạch, lại nhìn một cái kia mặt đỏ hán tử nói: "Không biết thúc tại cười ngựa trong bang, làm được chủ được bao nhiêu đầu này?"

Mặt đỏ hán tử không kiên nhẫn hán cong cong lượn quanh, lại cũng trả lời hán nói: "Cầm tiểu tử kia có gia tộc ẩn tín hầu bao khăn, yên tâm, sao liền xác nhận không được thân phận?"

Phương Trọng Vĩnh lại về mặt rung đùi đắc ý nói: "Không phải vậy, thúc à, kia hầu bao khăn, không dùng được nhĩ, nhà hán quý phù hạ nhân, đều là nhân thủ một kiện nhĩ. Cầm kia cái đi, chẳng phải làm trễ nải các ngài đại sự?"

Mặt đỏ hán tử nhìn hán về mặt thành thật bộ dáng, vừa nhìn về phía liên tiếp gật đầu Vương An Thạch, về mặt hồ nghi nói: "Dù thế nào?"

"Thúc, ngài cho ta coi bỏ một chút, liền một chút, được không? Ngươi xem ta một cái học sinh, ba người các ngươi thân cao tám thước hảo hán, chính là coi bỏ ta hai tay, ta cũng chạy không đi nơi nào đi" Phương Trọng Vĩnh về mặt thành thật bày ra tối ngốc mạnh nha tạo hình,

Nói tiếp: "Ta biết hán có kiện tín vật, hán là không nguyện ý lấy vội tới các ngươi, để ta lấy vội tới các ngươi, các ngươi thật sớm điểm tìm người làm sự tình, thả chúng ta về nhà à. Có được hay không vậy, thúc —— đại thúc —— thật lớn thúc ——"

Bọn họ vốn là mấy hải tử, này mặt đỏ hán tử nghe hán nói được chân thành, nghĩ đến coi bỏ hán, nên cũng không ý kiến chuyện gì, vì vậy vung tay một cái, sau lưng hai tên lâu la rồi, rút ra sáng như tuyết ngựa lớn đao, một đao hạ xuống, chém đứt Phương Trọng Vĩnh trên tay quần quanh dây thừng.

Phương Trọng Vĩnh đi đến Vương An Thạch trước người, nhưng theo trong tay áo sờ một khối chính mình ngọc bội, giả trang từ Vương An Thạch trong tay áo lấy ra đồng dạng, hán mang theo kia khối ngọc bội, lung la lung lay đi đến mặt đỏ hán tử trước người.

"Thúc, vật này mới là độc nhất vô nhị tổ truyền, bất quá thứ này ẩn ký, muốn tập trung tinh thần, nhìn kỹ, các ngươi nhìn ——" Phương Trọng Vĩnh dao động trong tay vung vẩy sợi dây chuyền, nỗ lực áp dụng chưa bao giờ thử qua thôi miên chi thuật.

Sợi dây chuyền tại mặt đỏ hán tử và ba người trước mắt dao động tới sáng ngời đi, đi lại nhảm chán bàn đu dây.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Không tuân theo quy định dừng ngựa

"Nhìn, nhìn kỹ, tập trung tinh thần, ném lại trần thế hỗn loạn ——" Phương Trọng Vĩnh một bên lắc lư lấy kia khối ngọc bội, một bên nếu như một cái cần nhân thi thần, giả thần giả quỷ thần côn:

"Một. . . Hai. . . Ba. . . Trước mắt của ngươi sẽ xuất hiện một cánh cửa, đẩy ra nó, ngươi đem thấy được. . ."

Rõ ràng ánh mắt cùng đầu, đã đi theo ngọc bội đồng đưa đưa mặt đỏ hán tử, cũng không đợi Phương Trọng Vĩnh nói xong, trực tiếp một bả đi lên —— nhanh, chuẩn, hung ác giành lại ngọc bội, lại cho Phương Trọng Vĩnh trên đầu tới một cái quả đấm, sau đó chỉ thị sau lưng hai tên lâu la lải nhải: "Đem hán trời lại."

Thấp đầu, vai chính quảng sáng không có xuất hiện, Đại Tổng nhân dân quần chúng không phải là lừa dối hai cái, có thể hoàn thành chứa oi.

Đang lúc Phương Trọng Vĩnh hối hận, ai thán thân thế chỉ kịp, sau lưng lại oanh một tiếng, toàn bộ trong chuồng ngựa khoảnh khắc ánh lửa ngút trời.

Cái quỷ gì? Chẳng lẽ là Trần Thất xuất hiện, lại làm hư mất đàn lửa?

Tình thế khẩn cấp, Phương Trọng Vĩnh không còn kịp suy tư nữa kia rất nhiều, hần một cái trở tay, đem đang muốn tiến lên đây buộc cơ thể của hần nam lâu la thoảng qua đi, sau đó thẳng đến trời gô Vương An Thạch phương hướng.

Một bả ôm lấy Vương An Thạch, lại hướng về phía Sài Lân phương hướng hô to: "Ta trước cứu Vương huynh ra ngoài, ngươi không có gì giá trị, người ta sẽ không đả thương ngươi, sau đó ta nghĩ biện pháp cứu ngươi à."

Trong phòng khói đặc Cồn Cồn, trong khoảng thời gian ngắn, không phân biệt đồ vật, tất cả mọi người lách vào tại hẹp hòi một đạo phá cửa xuất khẩu, hướng ra phía ngoài xông.

Ngoài cửa vẫn còn ở canh gác cười ngựa giúp đỡ rất nhiều lâu la, thấy bên này đốt thành biển lửa, cũng tất cả vội vội vàng vàng, vào bên trong xông.

Một dặm một, tình cảnh hỗn loạn trình độ, đạt đến Phương Trọng Vĩnh là người của hai thế giới thấy đỉnh phong.

Lúc này Phương Trọng Vĩnh, vượt qua tiếp theo mảnh tư tưởng, bất chấp tất cả, hùng hực xông, xông về trước.

Kỳ quái, một đường vậy mà thông suốt, bên người chen chúc mà qua lâu la nhóm, ai cũng không có ngăn đón ý của hần.

Kỳ quái, trên người Vương An Thạch, dường như có chút nặng, như thế nào, như thế nào còn có một cỗ tanh mặt thật khí tức, từ trên cổ mình trượt xuống dưới chuyển động?

Phương Trọng Vĩnh một hơi chạy đến bên cạnh khu rừng nhỏ, lúc này mới dám thả trên người hạ Vương An Thạch xem xét:

Râu dài bị hòa thiêu cháy đen, mặt như nặng tảo như Đồ Triệu, mắt phượng, nằm tằm lông mày, trong miệng còn bốc lên huyết —— này không phải là kia mặt đỏ hán tử sao? Oh my gosh!(OMG) ta thúc, ta, ta cứu làm người sao?

Lại vừa sờ cái gáy, một tay máu tươi, nhìn Phương Trọng Vĩnh giương mắt nhìn.

Rồi mới cứu người nháy mắt, từng màn hiển hiện tại trước mắt. . .

"Thúc, thúc, ngươi còn tốt đó chứ? Ngươi là đi ngăn trở Vương An Thạch trước người hòa sao?" Phương Trọng Vĩnh một mặt loạng choạng trước người mặt đỏ hán tử, một mặt lo lắng dò hỏi.

Trước mắt hôn mê bất tỉnh mặt đỏ hán tử, chỉ là môi sắc dần dần Nam Kinh đi, lại không có một tiếng trả lời.

"Thúc, thúc, ngươi đừng làm ta sợ à. Tình à."

Sau lưng đến đây tìm tòi tìm kiếm cười ngựa đám người, dần dần tụ tập qua.

Vốn không có chạy ra vài dặm địa Phương Trọng Vĩnh đồng chí, dĩ nhiên không chỗ nào che giấu.

. . .

Sài Lân cùng Vương An Thạch về mặt chặt vật trốn ra, lại trực tiếp bị cửa mọi người trói tại một chỗ.

Vương An Thạch không hiểu tra hỏi Sài Lân: "Ngươi làm cái quái gì, muốn tự cháy à?"

Sài Lân thật sâu bẻ bẻ cổ, bất đắc dĩ đáp: "Ta nào có à? Ta chỉ là kéo đến trên người một cái đồ chơi, cảm thấy kia tia nhĩ thật cứng rắn, hần có thể đem hai tay trói dây thừng cho cắt. Ai biết vừa mài khai mở dây thừng, vật kia liền có một chút kỳ quái, ta vội vàng ném đi, nó liền đốt."

"Đây cũng là Phương Trọng Vĩnh đưa cho ngươi biểu diễn?" Vương An Thạch bỗng nhiên ha ha cười rộ lên, kia trên nét mặt, tràn ngập một lượng phóng khoáng, không nói ra được khí phách: "Ngươi vùng bên ngoài đi không tốt sao? Thiên vùng trước mặt ta."

"Hừ, Phương Trọng Vĩnh tiểu tử này, chết không có lương tâm, vậy mà cứu ngươi không cứu ta, còn nói ta không có giá trị, kẻ trộm sẽ không làm thương tổn ta?"

Sài Lân chợt nhớ tới sự tình phát một màn, vô cùng phiền muộn nói: "Không đúng, đúng Trần Thất đưa cho ta chơi, nói là một chút liền có thể hòa thiêu liên doanh, Phương Trọng Vĩnh đề cho hần làm, đối với ngươi bất quá là dùng để mài mài dây thừng,

Lại không có điểm nó, ai biết hần hội dấy lên. Ai, ngươi nói, Phương Trọng Vĩnh tiểu tử kia, hiện tại chạy đi đâu?"

"Ta nói? Ta nói Trần Thất, ngươi, Phương Trọng Vĩnh, đều là nhân tài, đều là nhân tài à ——" Vương An Thạch vui tươi hơn hờ hờ nói mang giễu cợt nói:

"Một đám toái kinh sợ, suýt nữa hại chết lão tử một cái mạng, ngươi cũng đã biết, hòa cầu kia oanh một lần liền tạc nơi này, may mắn kia mặt đỏ nhĩ kẻ trộm cho ta ngăn cản một chút."

"Ai, người nói, kia tiểu Phuong, vì sao ôm đi kia mặt đỏ nhĩ đại thúc?" Sài Lân sau này hung hăng dựa vào một chút Vương An Thạch, nhìn về phía đình đầu trần nhà: "Không phải là, tiểu Phuong thích này mặt đỏ nhĩ đại thúc a? Ô, người đừng nói, này xấu hổ người, hân có thần bí cảm giác à, người vĩnh viễn không biết hân sẽ đối với cái nào tâm động, đúng không, . . ."

Vương An Thạch nghe hân nói được càng ngày càng Thiên Mã Hành Không, không khỏi chỉ là buồn cười, nhưng trong lòng một tia lo lắng kia mặt đỏ đại thúc an nguy. Rốt cuộc, nếu là người khác thanh tỉnh, ba cái Phuong Trọng Vĩnh cũng ôm không đi hân à. Có thể bị ôm đi, kia nhất định là bị thương.

Bất quá Phuong Trọng Vĩnh tiểu tử này cũng có thể à, khí lực không nhỏ đâu, một cái 14 tuổi bé con tử, lại đem này tám thước đại hân ôm đi, cũng là toàn bộ sức mạnh nhĩ đều sử đi ra a. Nghĩ vậy nên nguyên bản, là hướng về phía cứu mình sử dụng ra khí lực, Vương An Thạch trong nội tâm thật là có chút cảm động.

. . .

Cười ngựa giúp đỡ tín, lệ tới là đưa nhanh nhất.

Ngày bình thường đưa tin, chỉ có cười ngựa giúp đỡ, là gặp may mắn một người ba ngựa, Giang Nam Giang Bắc cự ly, cũng chính là cái ba không năm ngày, huống chi Giang Nam này phía tây đạo một cảnh ở trong? Huống chi, là bức này uy hiếp con tin kịch liệt tốc hành tín?

Vương Ích quý phù, sớm đã nổ tung nổi.

Cũng biết Tam Thiếu Gia, đó là lão gia cùng Ngô thị ưa thích trong lòng. Ra bức này từ công việc, một phòng người khóc khóc, gọi gọi, chính Vương Ích một cái đầu nổ thành ba cái lớn. Từ chủ quan vị trí thương nghị trở về, chỉ có một người trốn vào trong thư phòng, thờ ngấn than dài, đầm ngực dậm chân.

Ngày ảnh ngả về phía tây, mắt thấy một ngày sắp hết, lại không người dám tiến đến gọi Vương Ích dùng cơm, cũng không ai dám xâm nhập trong thư phòng, hỏi ý tình hình.

Ngô thị tuy là kế vợ, nhưng chung quy bởi vì nếu nha đầu xuất thân, ngày bình thường đối với Vương Ích ngoan ngoãn phục tùng, cũng không dám hỏi một câu cái khác, rất sợ một chút không đủ bản phận, bị người hồ thẹn chuyện vui đi, chính là gặp được bức này đại sự, cũng chỉ dám một mình ngồi ở một bên, vụng trộm đối với đưa trở về khăn cùng hầu bao rơi lệ.

Vương Tử Nguyệt gặp tình hình này, ý vào ngày bình thường phụ thân cung chiều, lặng lẽ hoán gia đình, chuẩn bị tốt cơm canh, chính mình thời phòng hộp cơm, từng bước một hướng trong thư phòng đi đến.

Vương Ích ủ rũ, đối diện chạm đất kế tiếp thép vàng ly thú không lư hương ngấn người, mắt thấy một đôi Mộc Lan sắc song găm giày thêu bay tới trước mắt, đang muốn nổi giận, ngẩng đầu lại trông thấy nữ nhi vuốt ve an ủi hiếu thuận mục quang.

Vương Tử Nguyệt nhẹ nhàng đem hộp cơm buông xuống, đồng dạng rau đặt tới phụ thân trên bàn sách, dọn xong bát đĩa, lúc này mới kéo tay của Vương Ích, nói khẽ: "Tam ca sự tình, phụ thân còn có so đo? Bất kể như thế nào, cũng phải bảo trọng thân thể mới là à."

Nói qua, đem một đôi đĩa đưa cho Vương Ích.

Vương Ích nhìn trước mắt ôn nhu như nước tri kỷ nữ nhi, không khỏi lão hoài an ủi, thở dài một hơi, tiếp nhận bát đĩa.

Nhìn nhìn Vương Ích dần dần dùng chút cơm, Vương Tử Nguyệt lại dùng khăn cho Vương Ích sạch rãnh tay, lúc này mới chậm rãi nói: "Phụ thân giờ ngo đi tìm chủ quan sao? Chủ quan bên kia như vậy là sao?"

Đại Tổng quan chế, châu huyện đầy quan, liên tương đương với hiện giờ phân công quản lý từng cái (vấn) cục cục trưởng, chủ quan, thì tương đương với thị trưởng, khu trưởng.

Vương Ích gặp được bức này sự tình, tự nhiên phải hướng chính mình chủ quan xin chỉ thị. Huống chi, này khẩu trừ ngựa mệnh lệnh chính là chủ quan chỗ, nộ lên trên ngựa, từ lâu trao đưa thượng cấp.

Nghĩ tới đây, Vương Ích gật gật đầu, lại lắc đầu liên tục, thật dài thở dài: "Bất luận như thế nào, là cha đều tự mình đi cứu trở về Tam ca của người."

"Thế nhưng là kia ngựa, có hay không sớm đã bị cao hơn cấp cao tầng thu về mình có? Một lần khẩu trừ mất một ngàn con ngựa, cũng khó trách cười ngựa giúp đỡ bốc hỏa. Chỉ là ca ca rốt cuộc vô tội." Vương Tử Nguyệt ở một bên thu thập bát đĩa, một bên bắt đầu nói.

"Thiên hạ gì không có cô hai chữ? Ngày bình thường, ta lương bổng, cũng không nuôi chúng ta cả nhà?"

Tại kẻ trộm trong mắt, ta hạ lệnh khẩu trừ chúc ngựa của bọn hân, bọn họ tự nhiên đầu tiên muốn cùng ta làm khó, để ta bức bách tại làm khó, lại đi vì bọn họ giương mắt. Người nghĩ như vậy, bất quá là góc độ bất đồng mà thôi." Vương Ích vuốt ve một chút Vương Tử Nguyệt đầu, giận dữ nói.

"Lại như thế nào, bất cớ ca ca cũng là bọn họ không đúng, oan có đầu, nợ có chủ. Có thể, cuối cùng là ai tham ngựa của bọn hân đâu này?" Vương Tử Nguyệt không buông không bỏ vênh lên cái miệng nhỏ nhắn, hỏi.

Vương Ích lắc đầu, ngón trỏ chỉ chỉ phía trên, lại đang tại trên ngón trỏ đường ngang một đầu ngón tay.

"Thủ tướng đại nhân?" Vương Tử Nguyệt kinh ngạc mà hỏi: "Lữ Di Giản Lữ đại nhân sao?"

Vương Ích lần nữa lắc đầu, từ chối cho ý kiến, chỉ là thờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Quan phủ đàm phán

Thuyền hoa nhà đồ báo quan, phụ trách Đức An cảnh nội hình sự vụ án Thông phán quan, gọi Vương Cùng Thần.

Vương Cùng Thần cùng Âu Dương Tu, có một đoạn không giải được không rời đầu phong cách ăn tết (quá tiết).

Nói hai người bọn họ, vốn là đồng khoa tiến sĩ, thi hội, Âu Dương Tu bài danh, chỉ còn lại thi đình, Âu Dương Tu tràn đầy tự tin, nghĩ đến lại đi đi cái đi ngang qua sân khấu, liền chờ cảm trạng nguyên.

Vì vậy, Âu Dương đại quan nhân cho mình làm một thân quần áo mới, chuẩn bị Thiên Điện thử, mặc vào quần áo mới, bước trên chính mình trạng nguyên chỉ lộ.

Khi đó trong lòng Âu Dương Tu, nhất định là thỏa thuê mãn nguyện, dùng nói, liền chờ chờ mong "Đảm nhiệm CEO, cưới vợ bạch Phú Mỹ, đi đến nhân sinh đỉnh phong".

Không ngờ, sáng sớm lên, phát hiện sờ soạn đứng dậy, quần áo mới bị cùng phòng trọ Vương Cùng Thần đồng chí mặc đi.

Nếu là bị mặc đi y phục, Âu Dương Tu tự nhiên không đến mức cùng Vương Cùng Thần như vậy có ăn tết (quá tiết).

Máu chốt là, cuối cùng trạng nguyên, cũng bị Vương Cùng Thần đồng chí bắt lại.

Này trong mắt Âu Dương Tu, quả thật nếu như là mặc chính mình bộ đồ mới, lại đoạt lấy chính mình trạng nguyên à.

Càng khéo léo chính là, tại cái đó lưu hành dưới bảng bắt tể đích niên đại, tư chính điện học sĩ, Hộ Bộ Thị Lang Tiết Khuê, con mắt tinh đời, cho mình hai cái nữ nhi, phân biệt bắt đi Vương Cùng Thần cùng Âu Dương Tu làm con rể.

Vì vậy, diễm phúc Tề Thiên hai người, đồng thời thực hiện sự nghiệp cảm tình song mùa thu hoạch.

Hai người trở thành anh em đồng hao thân thích.

Anh em đồng hao là ngay cả vật áo, nhưng Vương Cùng Thần cùng Âu Dương Tu lại cả đời cũng không lớn nước tiểu đến một cái trong bầu. Ngoại trừ tính cách sai biệt bên ngoài không rời đầu loạn nhập ghi lại tại chính sử "Quần áo mới vấn đề", cũng là một cái thần kỳ mà mê tín nguyên nhân dẫn đến.

Trở lại vốn án.

Vương Cùng Thần là một cá tính tương đối nghiêm cẩn, thành thật, chăm chú, thậm chí nhận thức chết lý ngay thẳng sống. Nghe xong báo án tình hình, chắc hẳn liên quan đến quan lại đệ tử an toàn, cũng đã thân là người phụ hấn, cùng lý tư tưởng suu suu hướng lên bóc lên, lập tức nhận định tình tiết vụ án nghiêm trọng, hoá tốc triển khai điều tra.

Hứa Hi Trân thần y cũng không ngừng phát huy thần trợ công, cứ như vậy, sự tình phát hậu thiên ban đêm, Vương Cùng Thần đã men theo manh mối, tìm được bọn cướp chỗ ẩn thân.

Hoặc là nói, nông nghênh chờ chính thức đến đây đàm phán cưới ngựa bọn giặc, cũng căn bản không có ý định che giấu.

...

Phương Trọng Vinh trông coi nằm ở trên giường mặt đỏ đại thúc, bên cạnh đại phu về mặt nghiêm túc tại bắt mạch.

Được phép bởi vì Phương Trọng Vinh thà rằng một lần nữa bị bắt, cũng không có bỏ xuống này mặt đỏ đại thúc hành vi, để cho cưới ngựa đám người cảm thấy, tiểu tử này còn có mấy phần khí tiết, lần này hấn trở về, cũng không có bị trời gô giam giữ.

Đối với nguy tại sớm tối mặt đỏ đại thúc mà nói, mang theo thần y Hứa Hi Trân, đem bọn họ đoàn đoàn bao vây quan quân, cùng từ trên trời giáng xuống,

đến đây hòa giải việc này Vương Cung Thần, vậy đơn giản là ân nhân cứu mạng.

Không sai, lúc này ở vì mặt đồ đại thúc bắt mạch, chính là thầy thuốc nhân tư tưởng Hứa Hi Trân.

Phương Trọng Vinh ghen hờn nhìn trân trối nhìn nhìn, Hứa Đại Phu trải rộng ra da dê châm cứu cái túi, bên trong thật dài ngắn ngắn châm cứu châm, hình dạng khác nhau có trên trăm cây, thị giác cảm thấy đều tốt đau.

Về phần hành châm, các loại Thiên Nữ hạ hoa chuẩn xác đến huyết vị cảnh tượng, lại càng là quả thật muốn cho Phương Trọng Vinh trong chớp mắt xuất diễn, cho rằng đi tới vô hiệp thế giới.

Cùng Trọng Vinh đồng chí đồng dạng trông thấy Hứa Hi Trân thần y hành châm, miệng há thành hình chữ O, còn có bên cạnh cười ngựa bang chúng phi.

Thần y lại là là thần y, bằng không thì, làm sao dám cho hoàng đế lão nhân dưới trái tim mặt, đi thuật châm cứu nha.

Ngoài cửa móng ngựa nhẹ vang lên, từ xa mà đến gần.

Trước một khắc, ván cửa khẩu chuyển động 'Rầm Ò Ò' phản phát vang, một khắc, Phương Trọng Vinh đã bị một cái bu hình đại hán, nếu như con gà con đồng dạng xách, một đường xách đến đảm phản hiện trường.

Nét mặt bụi bặm khói lửa sắc cũi, phương, Vương Tam người lại lần nữa gấp lại, tình cảnh kích động nhân tâm.

Tốt cơ hữu tình hữu nghị bởi vậy tăng lên đến sinh tử chi giao trình độ.

Một trương bàn dài để ngang chính sảnh chính giữa, bàn bên này, là Vương Cung Thần cực kỳ sư gia, còn có phong trần một mối đến đây Vương An Thạch lão ba Vương Ích,

Phía sau bọn họ, là một phòng tương đương với cảnh sát vũ trang quan binh phòng thủ thành phố doanh quan quân.

Bàn bên kia, là hai cái mặt như trắng rằm, khí vũ hiên ngang, nếu như anh hùng đã hồ đồng dạng kẻ cơ bắp cười ngựa giúp đỡ đầu mục. Một cái trong đó hơi lớn tuổi, có 50~60 tuổi, một cái khác thì nhìn nhìn còn tuổi trẻ, bất quá hơn hai mươi tuổi. Sau lưng cũng là một đám đại mã kim đao phi chúng.

Nhìn một cái hai bên đội hình, Phương Trọng Vinh cảm thấy cho ra một cái kết luận: Giang sơn thay mặt có người mới ra, hai bên đều là lão trung tâm thanh đôi thứ ba phối hợp, hùng hổ, nhân tài kết cấu mười phần hợp lý.

Quan phi đàm phán, lấy tiền bán bình an, Đại Tổng tối hiếm thấy, nhưng cực thường thấy tầm thường tình cảnh nhất.

Nhưng càng làm cho Phương Trọng Vinh cảm thấy hiếm thấy chính là, lúc này chính mình tựa hồ không hận nổi cười ngựa giúp đỡ phi, cũng đứng Vương Cung Thần này, Vương Ích này địa phương quan, không có gì FB quan liêu ác liệt ấn tượng.

Hội đàm tại thân thiết, hữu hảo, hài hòa, nhưng có chút lời tha lời thôi trong không khí tiến hành.

Phương Trọng Vinh bị xách lấy cùng Vương An Thạch, Sài Lân ném ở một chỗ trên ghế dài, ba người sóng vai mà ngồi, bởi vì lấy trời lạnh, gập cong co lại lưng (vác), khuôn mặt nhỏ nhắn đen xám, rất giống ba con Mạnh Mạnh tiểu hầu tử.

Mà lúc này, Sài Lân thân thể bỗng nhiên cứng ngắc không được, Phương Trọng Vinh cảm thấy kỳ quái, dọc theo Sài Lân ánh mắt nhìn sang, thấy được một thân gia đình tới tở cách ăn mặc, đứng sau lưng Vương Ích Vương Tử Nguyệt.

Lúc nào, điểm chú ý vẫn là con gái, tình thánh à Sài Huỳnh, ta phục rồi U. Phương Trọng Vinh nội tâm âm thầm hít một câu.

Đoàn ngựa thỏ vị kia trưởng lão, mở miệng trước: "Người đã dẫn tới. Ngựa của chúng ta đâu này?"

Vương Ích thì đứng dậy chấp tay vái chào, nhìn thoáng qua Vương An Thạch mấy người này, rồi hướng kia trưởng lão trầm ngâm nói: "Theo chế, ngựa đã nộp lên, cũng không tại bồn quan trong tay."

Trưởng lão thổi râu mép, trừng mắt, trên tóc chỉ, trừng mắt quá nứt ra, hung ác ngữ điệu, trong chớp mắt phá hủy hài hòa bầu không khí. Hắn hét lớn một tiếng, rút ra trường đao, ba một tiếng, choàng tại trên mặt đất: "Các người những chưa này tú tài, dám chơi lão tử?"

Sau lưng đao tặc cùng quan quân cũng từng người lộ ra binh khí, giường cung bạt kiếm.

Vương Cung Thần đứng dậy, dàn xếp, khuyên:

"Cũng không phải là như thế, tuy, ngựa đã không tại Vương huynh trên tay, nhưng vì Vương Công Tử an toàn, chúng ta có thể cùng nhau thương nghị một chút, vừa phải cho quý bang phải một ít bồi thường. Người xem, chúng ta Hứa Đại Phu, vẫn còn ở vì quý công tử thì cứu, có phải hay không? Điều là làm phụ thân mẹ người, lẫn nhau thông cảm mới tốt. Không muốn dọa vẫn bồi."

Ngày, này trưởng lão, là kia mặt đồ đại thúc cha? Phương Trọng Vinh nghe được giật mình, nghiêng mặt qua, tình tế tường tận xem xét vị này mặt không đồ đại gia.

Ngoại trừ mặt đỏ gien không có di truyền, mặt mày trong đó, cũng là có chút tương tự.

Ai ngờ kia bọn cướp đại gia, vừa vận cũng bên mặt nhìn qua, vừa thấy Phương Trọng Vĩnh như vậy nhìn chăm chăm hấn nhìn, trực tiếp quát:

"Nhìn cái gì vậy, lại muốn chơi cái gì hoa dạng? Đều là các người này mấy cái tiểu ma-cà-bông, như vậy con ta bây giờ còn nằm ở trên giường, nếu như con ta có cái gì không hay xảy ra, chúng ta đi đoàn ngựa thồ, cùng với các người ngọc —— thạch —— đều —— đốt —— "

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Thư viện đá bóng

Không đợi Phương Trọng Vĩnh phản ứng kịp, Vương Cung Thần đã giật tái mặt, khiển trách một tiếng: "Lớn mặt!"

Một tiếng này có chút xé toang mặt, hai bên cũng không có cách nào xuống đài. Nửa ngày, trong thánh đường trở nên trống trải mà an tĩnh, nếu như học sinh tiểu học viết văn trong chỗ hình dung, một cây châm roi xuống đất cũng có thể nghe được.

Phương Trọng Vĩnh nhìn trái nhìn, lại nhìn phải nhìn, trầm nghĩ, này nhìn như đối lập hai bên, kì thực nội tại liên quan ngàn vạn tia.

Cười ngựa giúp đỡ, với tư cách là vượt xa hợp pháp các trận ngựa giao dịch, ngựa lớn thất thị trường khởi nguồn, nhiều năm vì triều đình từng cái trình độ quan viên, cung cấp miễn phí ngựa.

Dùng đời sau lời mà nói, tương đương với vượt qua cánh buồn lậu Ferrari đội, lại nhiều năm vì triều đình các cấp quan viên, miễn phí cung cấp Ferrari.

Cùng lúc đó, cười ngựa giúp đỡ cùng loại nhà phía tây quân quan hệ mật thiết, có thật nhiều phía tây quân trình sát trạm gác ngầm, cấm ở cười ngựa trong bang, đưa đến vì triều đình bồn tẩu tin tức tác dụng.

Mà loại nhà phía tây quân, với tư cách là quân công chủ yếu khởi nguồn, nhiều năm vì trong kinh cấm quân và nha nội cửa, cung cấp miễn phí kiếm một chén canh quân công lợi ích thu được. Vì vậy, lợi ích đây xích đến mức, tự nhiên đều muốn bán cười ngựa giúp đỡ vài phần mặt mũi.

Về phần triều đình tân chế dừng ngựa quy định, nội thành bên trong không được tùy ý dừng ngựa, không tuân theo quy định dừng ngựa tịch thu ngựa. . ., vốn là bởi vì lấy phiên chợ bên trong, thương nhân hộ cửa hàng nghiệp đoàn {Guild} hô hào, lại thêm nhiều thu một chút phí bảo hộ nhu cầu. Nhưng một ngàn thất cười ngựa giúp đỡ lương ngựa bị khấu trừ không có bức này sự tình, cũng thật sự là dự kiến ngoại biến hóa.

Nhìn nhìn hai bên đều có tư tưởng ngồi xuống cực kỳ nói cùng, chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không.

Phương Trọng Vĩnh không khỏi tiến lên vái chào, đối với kia mặt không đỏ đại gia, hành động cùng sự tình lão nói:

"Xem ra Vương Đại nhân thủ trung, lại là đã không còn một ngàn con ngựa. Ngựa đến phía trên trong tay, như thế nào chia cắt, Vương đại nhân nghĩ quân, lại cũng không cần biết à. Nhưng có lẽ, Vương đại nhân nguyện ý ra mặt, vì đoàn ngựa thồ cung cấp một ngàn đầu con lừa, hay là một ngàn đầu heo các loại bồi thường, cũng nói bất định. Có bồi thường, chung quy so với cái gì đều rơi không dưới tốt, ngài nói có đúng hay không?"

Không ngờ phen này tự cho là có lý có cứ, chợt dẫn tới toàn thể quan quân cười vang, còn bên kia mặt cười ngựa bang chúng người, càng thêm nghiêng răng nghiêng lợi. Từng cái một tựa như muốn dùng mục quang, đem Phương Trọng Vĩnh đình đến si nhục trên kệ.

Phương Trọng Vĩnh không khỏi có chút nhụt chí, hấn xoay mặt nhìn về phía mặt không đỏ đại gia, đại gia đang thờ hỏn hỏn nhi, kia khí tức đem râu mép đỡ đòn nhếch lên nhếch lên, lưỡng con mắt tròn tròn: "Tiểu tử, người làm ngựa cùng con lừa, heo đồng dạng sao?"

"Không đồng nhất không đồng nhất, " Phương Trọng Vĩnh nhìn nhìn kia đại gia thần sắc, trầm nghĩ, ta muốn dám nói đồng dạng, ngài còn không đem ta ăn, vì vậy liền sùnn núi hạ con lừa nói: "Con ngựa là nhân loại bằng hữu tốt nhất, đương nhiên cùng con lừa, heo, không đồng nhất —— "

Bỗng nhiên, bên cạnh Sài Lân lại vỗ đùi, từ trên ghế dài bật lên tới nói: "Có, vậy, bồi thường một ngàn con chó, tổng giống nhau a. Đừng cười đừng cười, các người cười cái gì? Chó cũng là nhân loại bằng hữu tốt nhất à —— "

"Ha ha ha ha ha ha. . ." "Ha ha ha ha ha ha ha. . ."

Bên này quan quân, căn bản không chịu nghe Vương Cung Thần cùng Vương Ích "Yên lặng" mệnh lệnh, chỉ là một cái cái ôm bụng, cười ngựa tới ngựa lui.

Đại Tổng này binh sĩ, kỷ luật thực chệnh lệch. Phương Trọng Vĩnh không khỏi liên tưởng đến, kiếp trước gặp qua quân nhân, cái này thật sự là giẫm lên chó béo phê đều mặt không đổi sắc, trong đội nhóm, đảm phán nơi, dám như vậy cười, sớm đã bị lớp trưởng đánh chết. Đại Tổng này quân kỷ, cũng là say say đích.

Đạp trên hai bên xấu hổ điểm sắp sụp đổ bàn thời điểm, chân thành mà đến Hứa Hi Trân, mang đến mặt đỏ hán tử đã thoát ly nguy hiểm tánh mạng tin tức tốt.

Cười ngựa bang chúng người lúc này mới thoảng qua thần sắc ôn hoà chút.

Vương Cung Thần lại lần nữa tiến lên, chỉ chỉ Phương Trọng Vĩnh nói: "Vị tiểu huynh đệ này nói đúng, tại hạ nhất định hiệp trợ Vương huynh, vì các người cười ngựa giúp đỡ tranh thủ đến một ngàn. . . Một ngàn đầu. . . Một ngàn đầu heo, người xem? —— "

"Đợi con trai của ta tỉnh lại nói!" Mặt không đỏ đại gia như trước không buông không bỏ.

"Mã bang chủ, này không thành." Một bên một mực cũng không lên tiếng Vương An Thạch, bỗng nhiên đứng dậy, nhìn một cái Vương Cung Thần cùng Vương Ích, lại nhìn một cái mặt đỏ đại gia cùng cười ngựa bang chúng người,

Trầm ngâm nói: "Nhiều người như vậy, cũng không thể một tại trong này các loại. Vương đại nhân cùng ta phụ thân như là đã nhận lời, tranh thủ trả lại một ngàn đầu heo, tự nhiên sẽ nỗ lực làm được."

Nói qua, hần nhìn vừa nhìn bên cạnh Phương Trọng Vĩnh cùng Sài Lân, lại nhìn một cái Vương Cung Thần, Vương Ích, Hứa Hi Trân, Vương Tử Nguyệt, còn có sau lưng một đám quan quân, lúc này mới thu hồi ánh mắt, vừa nhìn về phía kia mặt không đỏ đại gia nói:

"Ta hai vị này đồng bạn, còn muốn chuẩn bị sắp đến nơi thi hương, lâu Bát Quy thư viện, không phải là chuyện này; những cái này quan quân tiểu nhị, muốn lưu lại, cũng phải làm phiền các người đoàn ngựa thồ nuôi com, đây cũng hà tất; Hứa Đại Phu chính là vào kinh trên đường, có bản thân sự việc cần giải quyết; còn có ta phụ thân cùng Vương đại nhân, nếu như đều lưu ở chỗ này, người đó đi vì các người chu toàn kia một ngàn đầu heo bồi thường?"

Huống hồ, theo chế, tùy ý vào thành, loạn ngừng ném loạn ngựa, xe ngựa, vốn là ảnh hưởng trăm họ Hành đi, ảnh hưởng thương nhân việc buôn bán hành vi.

Huống chỉ các người đoàn ngựa thồ này trùng trùng điệp điệp một ngàn con ngựa, chắn đường cũng có thể chắn một đầu dài phố. Mặc dù tạm giam tịch thu ngựa, này trừng phạt quá nặng, có điều mất làm, nhưng các người thật đúng sẽ không một chút sai lầm sao?"

Vương An Thạch ánh mắt nhìn hướng mọi người, ánh mắt kia lợi hại hoàn toàn không giống một cái 14 tuổi thiếu niên.

Đón lấy, hần lại nói: "Các người lo lắng thu không được bồi thường, hoặc là Hứa Đại Phu nói không đúng, quý công tử sẽ không rất nhanh thức tỉnh. Do ta một người lưu ở chỗ này, làm con tin, đợi quý công tử thức tỉnh, kia một ngàn đầu heo bồi thường trả lại khi trở về, lại thả ta đi chính là."

Phen này hi sinh bản thân, thành toàn mọi người, bao hàm cách mạng ôm ấp tình cảm vừa thốt lên xong, tất cả mọi người là một phen im lặng.

Là một không phải là biện pháp biện pháp, nhưng cũng chỉ có thể là biện pháp này.

Thật lâu, kia mặt không đỏ đại thúc mới một lần nữa ngồi trở lại chỗ cũ, gật gật đầu.

...

"Ba người ra ngoài, hai người trở về, các người cũng biết thư viện là có quy củ?" Thư viện Chu phu tử cầm lấy thước, hung dữ trừng mắt Sài Lân cùng Phương Trọng Vĩnh nói.

"Vâng. Là. Nơi này có Vương An Thạch phụ thân Vương Ích, mệnh ta mang đến cho phu tử một phong thơ, kính xin phu tử dung lượng." Phương Trọng Vĩnh một mặt cười theo mặt, một mặt hai tay dâng Vương Ích vì Vương An Thạch viết xin nghỉ tin.

Mà Phương Trọng Vĩnh cùng Sài Lân tư tưởng, từ lúc một hồi thư viện thời gian lên, liền đã bay đến hậu viện.

...

Lư Sơn thư viện hậu đình vườn, tốt mộc xanh um, xuân vận mờ mờ, cây hoa anh đào trắng phượng nhả tươi đẹp, ngon liễu mang theo vàng nhạt, hai phiến hoàn chấp tay cây hoa anh đào mộc cùng từng lâm cũng không cao lớn, lại chú ý đầu hàm cười thành thú.

Càng hấp dẫn người chính là, lúc này, mấy lớp học sinh, luôn luôn thoát khỏi áo khoác bông vải bảo, ghim lấy áo ngắn quần đùi, trên đùi cột màu sắc bắt đồng lụa dây thừng, cùng một chúng bó xà cạp trong nội viện trai bộc, từng người thành đội đá bóng.

Trai bộc trong đội ngũ một người cầm đầu, chiều cao tám thước, mặt như quan ngọc, đầu đội bóng đầu dấu hiệu, dung mạo có chút tuổi trẻ thanh lệ, dáng dấp xinh đẹp tuyệt trần tự trọng, vô cùng có đời sau chân dài ngầu mong thần tượng cấp dung mạo.

Chỉ thấy người này, tại xanh um mặt cỏ đá bóng trên trận, cố gắng hoàn xoáy, chạy băng băng tập kích, cũng không huyền khoa trương cá nhân cước lực tài năng, rất có bài binh bố trận Đại Tướng khí chất.

Trên người hắn ghim một kiện màu tím nhạt mặt đỏ nội tình bên trong từ cái áo, ống tay áo góc đều bị tùy ý ghim lên, lộ ra một nửa cân xứng trắng nõn, cơ bắp khỏe đẹp cân đối bắp chân, một hồi chạy băng băng, phong qua, hai bên anh Hoa Như Tuyết tản mát hạ xuống, rơi vào kia mờ tuổi trẻ thanh tú lại đáng về hào sảng không cố kỵ trên mặt.

"Địch Thanh, nơi này ——, nơi này ——" một cái nhào lộn, bên cạnh thân đồng đội đã nhanh chóng đánh ra phối hợp, đưa bóng đá đến bị gọi là Địch Thanh đẹp trai dưới chân.

Địch Thanh Tiều ca thì gọn gàng lên chân, chuyển, móc câu, bắn, bóng thẳng đến phong lưu mắt mà đi.

"Tiến vào, tiến vào ——" Sài Lân tại hơi nghiêng uể oải thở dài, trai bực bội thật lợi hại, thật lợi hại à.

Đang nói qua, một khóa bọc lấy phong bóng vù vù hướng Sài Lân trên mặt phóng tới, Sài Lân không kịp đề phòng chuẩn bị, trực tiếp bị quả banh kia đập phá một cái nhào lộn. Cực kỳ chặt vật.

Phương Trọng Vinh nghe được này "Địch Thanh" tiếng kêu, lại thực là kinh sợ ngây người, này Địch Thanh chính là trong lịch sử tiếng tăm lừng lẫy mặt quỷ tướng quân —— Địch Thanh sao?

Hắn lại tỉnh tề ngưng thần nhìn về phía trên trận, kia mờ sinh động khuôn mặt tuần tú, lúc này chưa bị trên mặt đậm ấn, trở thành tặc xứng quân, nhưng chắc hẳn dù cho đậm ấn, cũng không giảm chút nào nó soái rồi tỉnh rồi mù nhan giá trị à.

Khó trách người ta trên chiến trường phải mang theo mặt quỷ dọa người, thật sự là lớn lên đẹp trai không có biện pháp à.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Trai bực Địch Thanh

"Ai, đây không phải là Phương Trọng Vinh sao?"

"Là Phương Trọng Vinh à."

"Bên cạnh tốt đó như là Sài công tử, nhanh, gọi bọn họ chạy tới, tổ đội khai chiến à." . . .

Vừa về tới Lư Sơn thư viện, Phương Trọng Vinh nóng lực soát thẻ chất lại để cho hắn một giây bị kéo vào chiến cuộc. Nói, hội giảng tiết mục ngắn sẽ đá bóng? Đây cái Logic gì a?

Cứ việc buồn bực, Phương Trọng Vinh như cũ cùng Sài Lân một chỗ, bị mọi người bọc vào đá bóng trong sân.

Này một mảnh hậu viện mặt cỏ cực kỳ rộng rãi, dài rộng đều có hơn 100m. Dựa theo tổ đội đá bóng Đại Tổng tập tục, sân bóng chính giữa kéo một đạo. Hai bên thì đều là đồ rào rào nhiều loại hoa đang thẳng cây hoa anh đào.

Từ chính giữa, một cái hai ba trượng Viên Mộc, Viên Mộc thượng mang một cái chậu rửa mặt lớn nhỏ bóng động —— Tổng gọi hắn là "Phong lưu mắt", cũng chính là đời sau chỗ xưng cầu môn.

Hai bên cầu thủ tất cả mười hai người, tại từ hai bên, đưa bóng nỗ lực đá đến phong lưu trong mắt, một bóng qua phong lưu mắt vì một phần.

Phương Trọng Vinh mơ hồ bị kéo xuống trận, đá bóng kỹ thuật tạm được. Sài Lân thì động bất động tại truy đuổi tại trên bãi cỏ phi lẫn bóng da, liên trộn lẫn cái té ngã, thỏa thỏa tiểu não cân đối phát dục có vấn đề à.

Thư viện đệ tử một đội, mắt thấy xa xa bị trai bực bội vùng điểm số càng ngày càng xa, mà Địch Thanh tư thế oai hùng, hắn vận dụng linh hoạt đến cực điểm vai, lưng (vác), đầu gối, chân, cái cổ, eo. . . Khắp nơi cũng có thể đem bóng da đội lên thích hợp nhất phát lực phát lực, sau đó một cước đạt được.

Kia nhan giá trị, phối hợp động tác kia, quả thật chính là Đại Tổng bản Beckham à.

Lần này tình hình, thì càng làm cho Phương Trọng Vinh cảm thán, như thế một người, đến cùng là vì cái gì, biến thành đạo tặc, cũng bị đẩy đi tây bắc đâu này?

Rốt cuộc lúc này, với tư cách là Đại Tổng xã hội văn hóa giải trí hoạt động phần vinh điển hình đá bóng vận động, đã xuất hiện chuyên môn đá bóng biểu diễn đoàn thể, trong đó như "Tề Văn xã" các loại, lại càng là danh lưu lại đời sau.

Nếu như Dịch Thanh không làm trai bộc, như vậy tiến nhập một cái đá bóng biểu diễn xã đoàn, đá đá trận đấu, lúc đó chẳng phải thỏa thỏa sao?

Huống chi tư liệu lịch sử ghi lại, Dịch Thanh mặc dù không phải là đọc đủ thứ thi thư người, lại cũng khó được biết chữ, cho nên mới có Phạm Trọng Yên đưa hẳn một quyển binh pháp sách, để cho hắn vô hạn được lợi điển cổ, lưu truyền tới nay à.

"Trúc bóng, trúc bóng đầu, mọi người chuyên tâm, trái can vị trí Phương Trọng Vĩnh, chú ý vị trí, bảo trì di động. Cần thận, cần thận đều bố trí chỉnh lý phát lệnh à." Học sinh đội bên này bóng đầu đỏ mặt, hét lớn mọi người.

Nói qua, lại chỉ Sài Lân nói: "Chạy trốn lập cái kia, đổi lại người, người, liền người, đổi lại người đến đá."

Sài Lân bị nói không có cách nào khác, chỉ phải đầy bụi đất đi đến bên sân, thay đổi trên một người trận, chính mình thì linh cơ khê động, đi làm mờ ám. .

"Dịch Thanh, Dịch Thanh, người quê quán có người gọi thư ——" đang đá, chợt một cái khác trai bộc vội vàng mà đến, hướng về phía Dịch Thanh thẳng vẫy tay.

Hai bên đá bóng mọi người nghe tiếng đều chậm lại chú ý, Dịch Thanh lại thừa cơ tiến vào cuối cùng một bóng, rồi mới thôi.

Đưa đến Dịch Thanh, đá đến mặt trời lặn hoàng hôn thời điểm, học sinh đội rất cực, miễn miễn cường cường truy đuổi binh trai bộc đội.

Phương Trọng Vĩnh kết cục, thấy được Sài Lân đang bụng lấy một cái bánh ngọt ăn nồng nhiệt, cảm thấy kinh ngạc, bận rộn chạy tới hỏi: "Trong nhà của ta người đến sao? Người nơi nào đến thứ này?"

Sài Lân chẳng hề để ý bẹt miệng, xoay bánh ngọt mùi thơm lao thẳng tới Phương Trọng Vĩnh cái mũi.

Phương Trọng Vĩnh một mặt cùng hắn một đạo hướng ký túc xá thời gian đi đến, một bên đem ghim lên vạt áo buông ra, bên trong tầng tầng lớp lớp y phục nồng đậm nhàn nhạt rơi xuống, nếu như màu mực gấm vóc chóng mặt ra thủy mặc đồ.

Hắn cúi đi trên chân giày, lại đi sạch hai tay, liền đi về phía Sài Lân trên giường tìm tòi mà đi.

Quả nhiên, tràn đầy một hộp com trứng thát cùng bánh ngọt, còn có một phong chỉ dấu thay viết xong thư, cũng bị Sài Lân cất giấu nha.

Phương Trọng Vĩnh không nói lời gì mở ra hộp com, cầm lấy một cái trứng thát, một miệng lớn cắn xuống đi, hương, thật là thơm.

"Ai đưa tới à?" Phương Trọng Vĩnh bày tại trên giường, thuận miệng hỏi.

"Vương Cô Nương à, nàng tiện đường mang hộ tới." Sài Lân lôi ra một mảnh cái ghế đã ngồi,

Cũng lấy ra một khối trứng thát, một bên nhai, một bên cầm lấy trong tay ấm trà rót nước uống.

"Vương Tử Nguyệt? Tiện đường? Nàng là nói nàng cách ăn mặc thành kia phó hình dáng, đi theo Vương Ích đại nhân cùng đi cứu ca ca của nàng, thuận tiện mang ăn cho chúng ta à." Phương Trọng Vĩnh thấy Sài Lân ngược lại tốt rồi nước, ranh mãnh tư tưởng lên, một tay đem chén trà từ đoạt lấy, một hơi uống cạn, làm ra một cái "Thoải mái ——" bộ dáng.

"Cũng là Nữ Trung Hào Kiệt à." Sài Lân đối với người trong lòng của mình khoác lác tương đối rõ ràng.

Phương Trọng Vĩnh chợt nghĩ đến cái gì, nuốt xuống trong miệng một cái trứng thát, lại ngẩng đầu lên, dùng tay chỉ phía trước bàn học ngăn tủ, đối với Sài Lân nói: "Ta làm cho người hảo trọng điểm khoa khảo đề, ngay ở chỗ đó, ừ, bên trái cách ngăn kéo, người đi hảo hảo dưới lưng, ngựa chết cũng phải làm ngựa sống y lấy thượng trường thi."

Sài Lân suy yếu không tình nguyện, nói tránh đi: "May mắn ta tìm người, đem thu tin trai bộc tìm kiếm, sớm gọi đi Dịch Thanh, bằng không thì, các người thua quân cũng tìm không được à?"

"Thì ra là người tiểu tử giờ trò quý, " Phương Trọng Vĩnh đứng dậy, đuổi đuổi ra lưng mời nói: "Thua thắng, cái gì quan trọng hơn, đến là kia Dịch Thanh, là một nhân vật. Thân thủ tốt, mạch suy nghĩ lại rõ ràng, có hẳn làm bóng đầu, chúng ta tự nhiên nghĩ thắng cũng khó khăn."

Sài Lân gật gật đầu, lại nghe được Phương Trọng Vĩnh nói.

"Nhưng chúng ta có thể trở thành hẳn đồng đội, ví dụ như, đưa hắn với tư cách là ngoại viện, dẫn vào chúng ta học sinh đội đá bóng trong đội ngũ, thay thế mất chúng ta có đại đó bao bóng đầu."

Sài Lân đầu điểm nhanh hơn, chợt, hắn vừa nhìn về phía Phương Trọng Vĩnh nói: "Thế nhưng, cái gì là ngoại viện?"

...

Dần dần nhập nóng, qua ngày nóng, thi hương thời gian liền dần dần tới gần.

Trong thư viện cầu nhỏ khúc chiều, mặt cỏ bụi hoa cùng xây dựng cầu khúc chiết hành lang gấp khúc, nhà đẹp nhà cao cửa rộng, đều mơ hồ thấp thoáng tại xanh um tươi tốt um tùm ngô đồng cùng lá cây to bè trong rừng. Người đi qua, một hàng yển gáy oanh chuyển.

Chuẩn bị thi hương đám học sinh, lúc này đang từng cái ghé vào trên mặt bàn vẩy mực đáp đề.

Không sai, kỳ thi thử, là từ xưa thư viện liền có truyền thống trí tuệ nhất.

Mấy ngày hôm trước một hồi trong cuộc thi, một cái cà lăm phu tử, thấy được một cái học sinh tại sao chép sách, hết sức tức giận, "Người. . . Người. . . Người. . . Người. . . Người. . . Người vậy mà ăn gian, đứng lên cho ta."

Nói xong, bảy tám cái học sinh lại đồng thời đứng dậy.

Sau đó một người phần thưởng một hồi đánh gậy, làm sâu sắc khắc tư tưởng giáo dục một lần.

Viết kiểm tra, tư tưởng báo cáo, cũng là từ xưa thư viện liền có truyền thống thói quen nhất.

Phuong Trọng Vinh xuyên việt mà đến, này mới hiểu được, Đại Tổng nhân dân thật không hổ là ta nhân dân Trung quốc tổ tông, cùng ta bồi tuyệt đối đây không phải là người một nhà, không tiến một nhà cửa.

Nếu như khoa khảo thi, rõ ràng là cái đẽm lớn nhỏ cuộc thi lượng, nhưng lại có lượng nhiều ngày dùng hình cuộc thi phạm vi, cần đệ tử đem dùng phiên bản dài ôn tập, ngay cả như vậy, như trước bảo vệ không cho phép quán thân. . .

Tại trường thi thượng không tập trung (đào ngũ), cũng là Phuong Trọng Vinh cái này thần đồng đặc quyền.

Người khác vò đầu bứt tai làm ăn bút, hấn lại đã sớm cấp tốc đánh xong đề, công khai khiêu chiến thư trong nội viện cuộc thi trật tự.

Hấn cấp tốc đã viết một trương tờ giấy, nhẹ nhàng vứt cho bên cạnh Sài Lân.

Học cận bã Sài Lân đang thi sắp chấm dứt thời khắc, thu được học bá Phuong Trọng Vinh ném tới tờ giấy, kia cái vui sướng à, kia trong đó tư tưởng cảm thấy là huynh đệ à, kia cái nước mắt tràn mi à.

Mở ra tờ giấy, lại thấy bốn cái đại tự, khắc cốt ghi tâm

Buổi tối ăn cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cùi Mực Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Không trâu bắt chó đi cày

Trần Thất dựa vào Phuong Trọng Vinh phân phó, nói ra một giỏ trứng gà, hai cái mập gà, chạy đến ôn truyền trong huyết động.

Người đừng nói, huyết động này trong, quả nhiên là đồng âm hệ mát nhanh. Bất quá lúc này, Vương Tài, Tuyết Lang, đàn sói cùng sói con cũng không trong động, không biết đi nơi nào tản bộ.

Trần Thất vỗ vỗ thân thể, ngay tại chỗ ngồi xuống, đáp tốt cùi lửa, một mặt bắt đầu dùng nồi sắt nấu canh gà, một mặt ngồi ở trong động bắt cá nhĩ. Hấn đem hai cái chân lớn ngả vào nước ôn tuyền trong, những cái kia con cá vuốt ve qua hấn tạng (bản) bàn chân, từng đợt không nói ra được thoải mái.

Phuong Trọng Vinh nếu là ở nơi này, nhất định sẽ thời gian nói cho hấn biết, đây là "Hôn cá" chân liệu. Nhưng hiện tại, Trần Thất một người, không có gì khái niệm hưởng thụ loại này vui vẻ, cảm giác thiên địa khai rộng rãi, những cái kia làm phức tạp tại lòng hấn đầu, không chế "Địa lôi", "Dạn lửa" phản ứng quá trình bí ẩn, chợt trên tư tưởng Tốc biến linh quang.

Có dừng khí nghĩ thử lại lần nữa nhìn xúc động.

Trần Thất nhìn chung quanh một phen, mực quang lại rơi vào bị tạc sập qua phía nam lối vào. Không khỏi xấu hổ.

Quả thật có chút xin lỗi sói các huynh đệ à.

...

Sài Lân thổi phồng một cái giả bộ bằng trái cây chén, một mặt găm trái cây, một mặt nghênh ngang đi đến Phương Trọng Vinh bên cạnh thân, buông xuống chén, trực câu câu nhìn chăm chăm Phương Trọng Vinh đang tại loay hoay, trong tay hai mảnh tiểu số một quạt hương bồ.

Chỉ thấy Phương Trọng Vinh đem kia hai mảnh quạt hương bồ phiến cán lấy ra, từng người bỏ vào một cái nam châm, đón lấy, lại đem tới gần phiến lá một mặt cây quạt cán để vào hai cái tiểu thiết cầu nhĩ, đem hai mảnh phiến lá cố định cùng một chỗ, lại dùng một cái mảnh dây kẽm cố định tại một đoạn đầu gỗ cọc, thua bởi bên cửa sổ.

Phong lướt qua, kia hai mảnh quạt hương bồ bên trong nam châm lẫn nhau đối với hấp đối với khiển trách, lại không ngừng phiến, từng đợt mát lạnh phong, thổi băng trong chén băng, tại nóng âm bên trong, làm cho người ta không nói ra được sáng khoái.

Sài Lân thấy thật sự hiếu kỳ, không khỏi hỏi: "Đây là cái gì?"

Phương Trọng Vinh lại chấm mực nước, một mực ở trên giấy viết tên chữ, cũng không ngừng đầu lên, hỏi đáp: "Là quạt điện, a, không, quạt."

"Rất giống đồng ruộng tưới tiêu đồng ruộng Phong xa biệt hiệu (*tiểu hào) bản, " Sài Lân ngồi vào một bên, con mắt nhìn thấy Phương Trọng Vinh bút, nói khẽ: "Bất quá không sai, có thể mát mẻ chút."

"Đi đem cửa phòng đóng lại a, ta muốn cùng người nói chuyện." Phương Trọng Vinh như trước không ngừng đầu lên, một bên ghi, vừa hướng Sài Lân phân phó nói.

Sài Lân hai tay che ở trước ngực, làm ra một cái khoa trương làm ra vẻ "Rất sợ đó ôi!!!" Hình dáng, nhưng thấy Phương Trọng Vinh cũng không để ý đến hần, còn đang ghi, vì vậy đành phải dựa vào Phương Trọng Vinh nói, đi đến đóng cửa lại.

Đội Sài Lân lại quay đầu lại, Phương Trọng Vinh đã để bút xuống, ngừng đầu, kéo hai cái mặt đối mặt dọn xong cái ghế, chính mình ngồi vào đi một cái, lại ý bảo Sài Lân ngồi vào một con khác trong ghế.

Sài Lân thấy Phương Trọng Vinh khó được nghiêm trang, chỉ phải cũng đang theo ngồi vào đối diện trong ghế, trong nội tâm đã cảm giác được Phương Trọng Vinh cần chủ đề, đối với chính mình, thật sự là tương đối trọng trọng, lại không thể không nói chuyện.

"Ta biết, người tài cán, không tại đọc sách. Ta nghĩ có lẽ, đọc sách đối với người mà nói, cũng không phải một kiện chuyện trọng yếu, thế nhưng đối nhau người nuôi dưỡng phụ thân của người mà nói, lại trọng yếu phi thường."

lời đạo đầu, chính là thay đổi ngày xưa tương đối đứng đắn.

Sài Lân nghe, yên lặng gục đầu xuống, không nói gì thêm.

Phương Trọng Vinh vỗ vỗ bờ vai của hần, lại nói: "Người là người biết chuyện, nên biết thân là thương nhân, mặc dù lại phú giáp một phương, như trước muốn trăm phương ngàn kế nịnh bợ lấy lòng khắp nơi quan viên, rất sợ một cái không cẩn thận, liền biến thành người chịu tội thay.

Mà lại bởi vì lấy cũng không đủ địa vị xã hội, nếu người muốn kết hôn Vương Gia Tiểu Thư, sợ là cũng khó.

Mà nếu như người hơi hơi chăm chú một chút, không quá nghiêm khắc người có thể thông qua thi hội đậu Tiến sĩ. Nhưng thi hương, khê cần môi, bắt lại nó, có cái tú tài thân phận, đối với sinh ý của người, đối với người kỳ vọng hôn nhân, nhất định sẽ có thật lớn giúp ích."

Sài Lân ngừng đầu nhìn nhìn Phương Trọng Vinh, sau đó lại cúi đầu xuống, từng chữ, như là nuốt vào trong cổ họng nói: "Ta minh bạch. Nhưng ta sợ ta không được."

Phương Trọng Vinh hai tay đẩy ở Sài Lân hai vai, dùng con mắt nhìn nhìn hần,

Cổ Lễ vô cùng kiên định: "Người có thể. Hiện tại, để cho ta tới cho người phân tích một chút này một khoa nhất khả năng đề mục."

Sài Lân ngừng đầu lên, nhìn về phía Phương Trọng Vinh trong ánh mắt, kính nể cùng cảm kích, còn có một tia khó có thể tin.

Phương Trọng Vinh cầm lấy chính mình ghi một xấp giấy, đưa cho Sài Lân, sau đó nói:

"Thi hương nội dung, là Nho gia kinh điển rõ ràng đọc, thi phú, sách luận. Thay đôi nhỏ mà nói, chính là trong thư viện tầm thường mô phỏng thiếp theo, thi văn đáp, thi phú, tập văn, theo nghĩa cùng mục nghĩa:

Thiếp theo, chính là quan chủ khảo tùy ý lựa chọn kinh thư trung tâm một tờ, dùng hai tờ giấy bao trùm hai bên trái phải tên chữ, chính giữa khai mở một nhóm, khác tài giấy vì dán, thiếp che con số, để cho thí sinh lấp chỗ trống.

Thi văn đáp, đại bộ phận vượt hội liên quan đến lúc hạ nhiệt điểm chính trị, kinh tế, văn hóa, lại trị các phương diện vấn đề, lấy mệnh đề hình thức yêu cầu một thiên nghị luận văn.

Tập văn, là một thiên Biểu, luận hoặc là trợ giúp, là văn ứng dụng một loại.

Theo nghĩa, là lấy Nho gia kinh điển trung tâm một đoạn, một câu, hoặc bất đồng chương và tiết đồng nhất chủ đề bên trong một câu vì đề mục, làm một

thiên rõ ràng đọc kinh điển, nghĩa rộng cái nhìn cá nhân cùng lý giải văn vẻ.

Mục nghĩa, thì là lấy Nho gia kinh điển trung tâm câu đề cho thí sinh trả lời, yêu cầu đối đáp câu tiếp theo, hoặc đối đáp chú giải và chú thích, xem như danh từ giải thích hoặc là giản đáp đề."

Phương Trọng Vĩnh một mặt nói, một mặt cầm lấy bút, tại một trương trên tờ giấy trắng, viết xuống này mấy loại lớn danh tự, sau đó nhất nhất dấu chấm

"Dán theo cùng mục nghĩa, là học bằng cách nhớ đề, ta vì người bắt lại một ít phạm vi, người tận lực lưng (vác) một lưng (vác) thử nhìn một chút, không cần quá mức miễn cưỡng. Có thể đáp nhiều một ít, là hơn đáp một ít.

Cái này đề điểm giá trị không lớn, lại đi hướng ra tương đối xảo trá, dài đáp, ngắn đáp, cho mời đáp, vô tình đáp, điệp chương đáp, cách chương đáp, khảo thí chính là ngày bình thường đọc thuộc lòng kiến cố trình độ, đối với người mà nói, hết sức nỗ lực, thật sự làm không tốt, cũng không cần có quá lớn tâm lý gánh nặng."

Nói qua, Phương Trọng Vĩnh đem dán theo cùng mục nghĩa, vẽ lên hai cái từng vòng, lại họa quét ngang kéo xuống.

"Thi vấn đáp, kinh văn, tạp văn, thường thường đều vô cùng kết hợp thời sự nhiệt điểm, tuy hiện tại trong thư viện, phụ tử nhóm đã bắt lại rất nhiều nhiệt điểm, nhưng người muốn tin tưởng ta, y theo ta nhiệt điểm, hội chuẩn xác hơn." Phương Trọng Vĩnh một bên nói qua, một bên lấy tay điểm một chút, vừa rồi giao cho Sài Lân kia một xấp bản thảo.

Sài Lân mở ra bản thảo, thiên thi vấn đáp, "Tri Hà Thiên" ba chữ lớn đập vào mi mắt.

"Tri Hà?" Sài Lân thoáng qua có chút mê mang nói: "Sắp tới còn có hồng thủy ứng lự? Cách lần trước lũ lụt cũng có nhiều năm, này, còn có thể là nhiệt điểm sao?"

Phương Trọng Vĩnh lại nhìn về phía ngoài cửa sổ, cũng không mười phần thanh tú mảnh lớn mây đen, áp lực thấp áp bay qua hồ nước chuồn chuồn, thật sâu nhấn lòng mày.

Suy nghĩ của hắn, trở lại kiếp trước lịch sử trong tư liệu năm nay —— phong cảnh hữu nguyên niên. Ngay tại các nơi thi hương lần lượt bắt đầu một tháng trước, cả tháng bảy, Nhân Tông hướng lần trọng đại Hoàng Hà thủy tai phát sinh.

Hoàng Hà thay đổi tuyến đường. Kinh đông vượt qua Lũng đoạn vỡ, vỡ đề mà ra hồng thủy, cuốn cả người lẫn vật, khắp quá lớn danh phủ, lại quay hướng bắc lưu.

Quan địa phương nhóm, hao hết tâm tư sửa gấp đề đáp, nhưng vẫn nhưng không làm nên chuyện gì, chỉ có thể mặc cho do Hoàng Hà thay đổi tuyến đường, mấy vạn người trôi giạt khắp nơi, một đêm, hạ du mảnh lớn thành hương ruộng tốt bị bao phủ.

Từ nay về sau, Trung Nguyên đại địa lũ lụt nhiều lần phát, Hoàng Hà trở thành Đại Tổng thủy chung cái họa tâm phúc.

Mà hoàn toàn cũng ở lúc này, Tổng Nhân Tông lần hôn mê sự kiện phát sinh, thẳng đến Hứa Hi Trần xuất hiện trước, toàn bộ Khai Phong thành đều tại hồi hã thi cứu, hoảng loạn. Đối với lần này Hoàng Hà lớn như thế tai họa, cũng không có lấy ra bất kỳ hành chỉ hữu lực phương án. Công việc đuổi cùng nơi đi.

Cho đến về sau mấy tháng, các nơi thi hương, lần lượt lấy tìm kiếm Hoàng Hà lũ lụt thống trị phương án, làm trọng yếu địa điểm thi, tiếp thu ý kiến quần chúng, nhưng vẫn nhưng hiệu quả quá mức bé nhỏ.

Nếu như, đem đòi sau Tri Hà tư tưởng, lấy thi hương cơ hội, do mình và Sài Lân, phân biệt tiến hành nghị luận, có thể hay không có chút hiệu quả đâu này? Lại có thể bằng không, mang theo Sài Lân, qua thi hương cửa ải này đâu này?

Mà chính mình, sẽ là kia hiệu ứng hồ điệp, lúc ban đầu kia Hồ Điệp sao?

Ừ ừ con đông, vì phản phạt rồi phong lôi cuốn, cuốn tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đổng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Chăn heo mì tôm

Trung tuần tháng sáu giữa trưa thời tiết trong, kêu con ve trên tàng cây, tự mồm "Biết ——" "Biết ——" gọi.

Thái dương tinh nghịch quang, xuyên thấu qua lá cây từ ở giữa khe hở, lữ trên mặt đất, từng mảnh từng mảnh kim quang toái ánh.

Liếc một cái nhìn không thấy bờ ngàn đầu Tiểu Trư tề nhi nhóm, hợp thành một cái heo hải dương, người chấp chấp ta, ta chấp chấp người, khờ ngu ngốc mà nhu thuận chen tới chen lui.

Vương Tử Nguyệt chải lấy Lưu Tô búi tóc, đỉnh đầu nghiêng cầm một chi Hải Đường trầm hoa, một chuỗi sáu lẳng sa phiến trên tay lắc lư vui vẻ.

Nàng đứng ở mái nhà cong, dương quang tại nàng lỏng mi thật dài, phát ra một tầng kim sắc bóng dáng, sóng mắt bóng bảy nghiêng nghiêng, nhìn về phía bên cạnh Sài Lâm, Phương Trọng Vĩnh, lại nhìn một cái đối với heo đám nhóc con sững sờ Vương An Thạch, "Phốc phốc" một chút cười ra tiếng.

"Cuối ngựa giúp đỡ đám kia thổ phỉ, không muốn này heo, thà rằng quy ra tiền chút đổi bạc, phụ thân cùng Vương đại nhân cũng là không có cách nào khác, mới mua xuống những cái này heo." Vương An Thạch đỡ đòn thái dương, đứng ở heo thẳng nhai con bày trong, về mặt dương quang.

Heo đám nhóc con với tư cách là Vương An Thạch đồng chí bối cảnh, hình tượng này thật đẹp không đành lòng nhìn thẳng, lại không hề có không khỏe cảm giác.

"May mắn mà có Sài đại quan nhân, cho này một mảnh địa phương, bằng không thì, những cái này heo Oa Nhi, chạy đi đâu thu xếp cho phải đây." Vương Tử Nguyệt mím môi, đón lấy lời của Vương An Thạch nhi nói:

"Triều đình làm việc chính là không mà nói, phụ thân độ sức già như vậy nửa ngày, này một ngàn đầu heo, lại vẫn đều là heo Oa Nhi, xem ra, này rất đúng chính chúng ta nuôi lớn lại bán, mới còn phải thượng khoản này thiếu hụt nha."

"Người còn cười, vì khoản này thiếu hụt, mẹ đem phụ thân toái toái niệm lữ tai đều muốn lên cái kén." Vương An Thạch cung chiều nhìn một cái muội muội, vừa cười cho chân thành, nhìn về phía Phương Trọng Vĩnh cùng Sài Lâm, kia thần sắc, tựa như liền chờ Phương Trọng Vĩnh mưu mà chúc quý đầu.

Phương Trọng Vĩnh nhìn một cái kia như sóng Tiểu Trư tề nhi nhóm, nội tâm dưng dưng (*không dứt) đã ra động tác tính toán nhỏ nhặt.

Đại Tổng lúc này chặn heo phương thức, phóng tới Phương Trọng Vĩnh thời đại kia, là thỏa thỏa bắt đầu nước bắt đầu vị vô hại nuôi dưỡng. Lấy kang, cháo gạo hồ dọt trộn lẫn thượng cổ khô làm chủ. Nhưng mà, như vậy cũng rất khó nuôi dưỡng ra mười phần phiêu mập thể béo lớn heo. Heo trưởng thành kỳ dài, lại không đủ cường tráng, bán không hơn tốt giá.

Mà với tư cách là người hiện đại, đời sau đã căn cứ heo tiêu hóa phương thức, chọn dùng "Trước tinh sau thanh", làm ẩm ướt kết hợp cho ăn ăn phương pháp

—— tức trước uy tinh, uy thanh, ít thả cần thêm, mỗi món (ăn) ba lần cung cấp nguyên vật liệu, để cho heo tại trong vòng nửa canh giờ ăn xong.

Cái gọi là tinh, chính là chỉ đi qua lòng trắng trứng thức ăn gia súc, như đậu loại, đậu phộng, hạt vừng, hạt bông vải; cùng tinh bột loại thức ăn gia súc, như ngọc mết, hạt thóc, lúa mạch, lúa mì, khoai lang. . . Phối hợp về sau hỗn hợp thức ăn gia súc.

Mà cái gọi là thanh, thì là chỉ rau quả cùng cỏ khô.

Tại cụ thể nuôi nấng thao tác phương thức cùng thức ăn gia súc pha trộn cho cân đối, cổ kim sai biệt to lớn, hiệu quả tự nhiên là hiện đại học cấp tốc lớn heo mập tới tiền tiền nhanh hơn, nhưng là có thể bảo tồn một ít bắt đầu nước bắt đầu vị vô hại cổ nuôi dưỡng phương pháp dưỡng thành Tiểu Trư.

Về phần như thế nào chế tác nuôi dưỡng ra lớn heo mập hiện đại thức ăn gia súc, chính mình viết xong tờ đơn, giao cho củi Vương hai nhà, phụ trách chặn heo gia đình cùng cổ nông, bọn họ tự nhiên xử lý so với chính mình tự mình làm còn tốt hơn.

Phương Trọng Vĩnh nghĩ đến, cúi người xuống, xách lên một cái Tiểu Hắc heo, nhìn một cái, vừa nhìn về phía Vương An Thạch nói:

"Những cái này heo, bảy liều tám gom góp, cũng không đều là cùng một cái giống, đương nhiên, đa số là thịt heo, cần dùng hợp lý phương thức, đem nuôi cho béo nuôi dưỡng cường tráng, sau đó bán cho đồ tể. Nhưng còn có vài loại, ừ, ví dụ như trên tay của ta này ——"

Vương An Thạch tiếp nhận Phương Trọng Vĩnh trên tay Tiểu Hắc heo, kia Tiểu Hắc heo tại trong lòng ngực của hắn liều mạng chấp tay, trên người bần đất đều cọ ở trên người Vương An Thạch, lại vẫn là thân dài lấy miệng, ục ục tại hắn vạt áo trước thượng xung đột.

"Đây là Tiểu Hương Trư, loại này heo, cũng không hề dài quá lớn, hắn tác dụng, chủ yếu là cho một ít quan lại tiểu thư làm sủng vật." Phương Trọng Vĩnh kiểm tra Vương An Thạch trong lòng heo, cười hi hi liếc mắt nhìn Vương An Thạch, lại liếc mắt nhìn Vương Tử Nguyệt.

Vương Tử Nguyệt bị ánh mắt kia một giật điện, trong nội tâm lại xuất hiện Phương Trọng Vĩnh những cái kia cách theo phản bội đạo tác phẩm trong, không bị cản trở phóng khoáng tình cảm. Không khỏi mục quang tránh ra.

Hướng Đông Tây Nam Bắc bốn phía đều nhìn một vòng, chỉ là trốn tránh Phương Trọng Vĩnh mục quang.

Phương Trọng Vĩnh cũng không mười phần để ý, lại nói:

"Ta xem, chúng ta không ngại lưu lại lợn giống, tinh tể nuôi nấng. Sau đó chảy ra một đám một trăm đầu nhất đẳng heo, dùng nhất đẳng thức ăn gia súc

nuôi nấng, tương lai chuyên môn bán cho nhà giàu, ta lại vì những cái này nhất đẳng heo phát triển, ghi một ít lời vốn, làm một ít tuyên truyền, lấy khác biệt với cái khác heo."

"Này heo có thể viết cái gì thoại bản a?" Một bên Sài Lân xen vào nói: "Còn lưu lại lợn giống? Cái này nhóm giải quyết xong, còn muốn nuôi dưỡng sao? Thế nhưng là, quan viên kinh thương chăn heo, là sẽ gặp đến vạch tội chỉ trích đó a."

Vậy còn không bằng, do ta Sài gia tới nuôi dưỡng nhóm này heo, bán đến tiền, từ bỏ cho Vương bá bá còn thiếu hụt bộ phận, còn lại hết thấy đều là ta Sài gia. Như vậy, cũng tốt giải phóng Vương gia, Vương bá bá cũng liền không cần lại bị bá mẫu toái toái niệm."

"Chính là đạo lý này." Phương Trọng Vinh cười Mimi nhìn về phía Sài Lân, thầm nghĩ, tiểu tử này thật đúng là không biết có thể hay không kiếm được tiền, đều trước khắp nơi vì Vương Tử Nguyệt ý định, từ nguyệt muội tử à, người bắt hòa chúng ta Sài công tử trở thành một đôi, đều xin lỗi nhiệt tình ăn đưa quần chúng à.

Đón lấy, hần lại ngửa đầu cười cười, giảo hoạt nhìn về phía thiên không, tựa như hồi ức đồng dạng, rung đùi đắc ý nói: "Này nhất đẳng heo, đang có cái gọi Kim Dung tiền bối, ghi qua một quyển có sẵn thoại bản có thể dùng. Danh gọi "Lộc Đình Ký"."

"" Lộc Đình Ký "" Vương An Thạch hiểu kỳ nói: "Đó là cái gì nội dung thoại bản? Sao được ta chưa từng nghe qua đâu này?"

Phương Trọng Vinh cười ha hả nói: "Cũng là nói chêm chọc cười tiết mục ngắn, còn chưa tới kịp bản in ra."

Bất quá trọng điểm là, trong đó chỗ cho ăn heo, chính là dùng Hoa Điều tửu, phục linh bánh ngọt uy thành, danh gọi 'Hoa Điều phục linh heo', chính là công heo, thân giá phi phạm. Chúng ta đem chúng ta nhất đẳng heo, giới thời gian cũng lên cái tên này, nhất định nhi có nhà giàu mắc câu."

Vương Tử Nguyệt nghe xong Phương Trọng Vinh nói lên nói chêm chọc cười thoại bản, một mặt hiểu kỳ, một mặt trên mặt hơi hơi nóng lên, thầm nghĩ, thật không biết trong đó, lại có bao nhiêu phong lưu khác người đồ vật, nghe được hần muốn dùng này lừa dối phú quý người ta, lại cảm thấy hết sức buồn cười, nhất thời ngăn người, phối hợp nâng quai hàm ngăn người.

"Lộc Đình Ký" toàn văn, Phương Trọng Vinh tự nhiên là không có ý định sao chép, thế nhưng dùng Hoa Điều phục linh heo đùa giỡn tiểu quận chúa bộ phận nha, viết ra vẫn là rất không tệ nói. Nghĩ tới đây, lại không khỏi hồi ức một phen Vi Tiểu Bảo Vi tước gia hoa lệ nhân sinh, vậy thì thật là diễm phúc vinh hưởng, thọ cùng trời đất à.

Trái lại Vương An Thạch, tuyệt không ghét bỏ kia heo, một mực ôm kia Tiểu Hắc heo, trong chốc lát đùa một chút heo bụng, trong chốc lát đâm điểm một chút mũi heo tử, trong chốc lát xé rách một chút heo lỗ tai, lại trong chốc lát —— Tiểu Hắc heo phản phật một chút nhùng, xuyt thở dài Vương An Thạch một vạt áo chất lông.

Mọi người nhao nhao cầm bốc lên cái mũi, Vương Tử Nguyệt vội vàng đuổi hạ nhân đi nấu nước, mà liền thúc giục Vương An Thạch đi tắm thay quần áo.

...

Đến cuối tháng bảy, nắng nóng hơi lui, thi hương buông xuống, Lư Sơn trong thư viện học tập bầu không khí đến đỉnh phong.

Có thể hết lần này tới lần khác trong mấy ngày này, Phương Trọng Vinh động bất động, bỏ chạy đi thư viện nấu lò thời gian thu xếp, đến đi đi, đến đi đi, còn cùng nấu lò thời gian đầu bếp nữ nhóm hoà mình, làm khí thế ngất trời.

Đều nói là con trai tránh xa nhà bếp, chỉ là Phương Trọng Vinh người này, độc hành đặc biệt lập đã quen, mọi người mới thoáng không quá quan tâm một chút.

Sài Lân lại bị hành động của hần, trêu chọc nội tâm ngứa, hần vốn là cái ngồi không yên. Hôm nay sau giờ Ngọ, Phương Trọng Vinh chân trước hướng nấu lò thời gian đi, Sài Lân liền vụng trộm theo ở phía sau, lập chí muốn hiểu rõ Phương Trọng Vinh gia hòa này đang làm cái gì.

Chỉ thấy Phương Trọng Vinh đem lò lửa thiếu tăng thêm, đổ vào dầu cao, chỉ chốc lát sau, dầu cao trở thành sôi sùng sục dầu súp. Hần nhắc tới bên cạnh mì sợi, nhanh chóng ném nhập dầu trong súp, kia mì sợi như là bị bị phỏng ngọt đứng người lên đồng dạng, chọt bóng bẩy co lại thành quần xoắn bộ dáng.

Phương Trọng Vinh đem kia cuốn làm một đoàn mặt kiểng xuất ra, phơi nắng tại một cái lớn vỉ hấp, mà lại chính ra một chén canh gà, đem vỉ hấp thượng đã phơi nắng làm rau quả làm, quần xoắn mặt làm từ, thoáng cái vung tiến sôi sùng sục canh gà trong, mà để vào gia vị.

Đây nấu lò thời gian, đều là mùi thơm, Sài Lân ngăn không được quát to một tiếng nói: "Ăn vụng không gọi ta, vẫn là không phải là huynh đệ?"

Phương Trọng Vinh quay đầu lại, khuôn mặt trắng nõn, bên môi một vòng đen sẫm lộ tro dầu, hần là thổi lửa đồng cảm ngược lại in lại, nhưng cả người hần sáng khoái tinh thần làm ra một cái mặt quỷ.

Một mặt gọi Sài Lân qua ném thư, một mặt nói: "Kế tiếp thi hương muốn khảo thi vài ngày đầu, vài ngày vài ngày tại tù giam trong, gặm làm bánh bột ngô như thế nào thành, dù sao cũng phải cả một chút mì ăn liền mới tốt."

Sài Lân một mặt bông đến nhe răng trợn mắt, một bên đem mặt hướng trong miệng đưa, liền hô "Ăn ngon".

Bỗng nhiên, hần lại mãnh liệt ngẩng đầu lên nói: "Mì ăn liền? Cái này gọi là mì ăn liền? Vì sao không gọi Trọng Vinh mặt đầu này? Thêm vào tên của mình

đa ngu bức."

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Khảo đề bóp khung

Mồng 6 tháng 8, do quốc gia cùng địa phương hai cấp cắt cử ra, Giang Nam phía tây đạo giám khảo danh sách, chính thức theo giám khảo vào trường thi, mảnh vải lên ngựa tiệc mà công bố.

Trong ngoài mảnh vải quan dự tiệc xong, bên trong mảnh vải quan sau khi tiến vào trong nội đường mảnh vải chỗ chỗ, giám thử quan niêm phong cửa, trong ngoài mảnh vải quan bắt phân vãng lai, bên trong mảnh vải quan trừ phê duyệt bài thi, không thể dự biết hần sự tình.

Dùng đời sau lời mà nói, chính là mồng 6 tháng 8, ra đề mục quan viên, cùng chấm bài thi đám quan chức, thống nhất tiến nhập phong bế trong hoàn cảnh, từng người chuẩn bị cho tốt độc lập ra đề mục cùng chấm bài thi công tác, cho đến thi hương chấm dứt, không thể tự ý tạm rời cương vị công tác thi.

Vì vậy tại quan tù giam ra đề mục, chấm bài thi lúc trước, trước tiến hành một lần nhân tính hóa tập thể ăn uống.

Lần này Giang Nam phía tây đạo thi hương đang, phó giám khảo, là do quốc gia cắt cử Hàn Lâm học sĩ Phạm Trọng Yêm, cùng với địa phương cắt cử tỉnh hành chính trưởng quan Vương Cung Thần.

Này đối với anh em đồng hao cũng không thích hợp đồng khoa họ hàng nhà, nhất định yêu nhau đối với giết hoàn thành toàn bộ mệnh đề cùng chấm bài thi quá trình.

Thi hương tổng cộng điểm ba trận, ba trận đều cần sớm một ngày tiến nhập trường thi:

Tức ban đầu tám, mùng mười, 14 ngày tiến vào trường, cuộc thi một ngày xuất hiện.

So sánh với sẽ thử một lần nhập tràng, liền khảo thi ba ngày mới có thể ra trận, thi hương là một còn có thể ra ngoài hít thở không khí chiến trường.

Đến ban đầu tám ngày đó, chúng học sinh đều lên lớn sớm. Dương quang nửa sáng lạn không sáng lạn, trời sáng khí trong, ngẫu nhiên có mây màu thời qua.

Không có con quạ chi chi oa oa, cũng không thấy Hi Thước liú rú. Tóm lại, hết thầy bình thân không có gì lạ.

Phương Trọng Vĩnh cùng Sài Lân đến trường thi bên trong, sớm đã tiếng người huyền não.

Đám học sinh từng người mang theo lưng khô cùng văn chương, từng đồng tụ tập đứng ở trường thi rộng rãi trong đại viện.

Trong sân, sinh trưởng tại có hạn trong phạm vi Nhân Nhân cỏ thơm, cùng Tiên hoa, lấy phồn vinh mạnh mẽ sinh mệnh lực, đem trường thi tô điểm sôi nổi sinh huy (*chiếu sáng). Phổ thúy điệp gấm, thướt tha mềm mại, nhà Kim thu Giang Nam phía tây đạo cây bạch quả ngân hạnh cùng ngô đồng, đều mang theo một loại, nghề Phong Linh chuyển động xinh đẹp tuyệt trần, cùng thanh nhã.

Hon hần áo đồ tiên nữ Lâm Phong Cúc, bị nuôi dưỡng nhỏ hơn hai vòng, lá hành do dưới mặt đất cuộn lại hướng lên; mà hi hữu hoa lan cô đại, tựa như kim sắc vòng tai Thanh Cúc, khéo léo đẹp đề dài Bạch Long gan, vỏ cây thông thúy các loại, đều là toàn là một màu sắc điện phục lấy thấp bé thân hình, lấy kiên nghị ương ngành sinh mệnh lực, hướng các thí sinh gây nên lấy nhiệt liệt nhìn chăm chú lễ.

Những cái này một tuổi một quang vinh khô hoa cỏ, mỗi năm một lần chứng kiến khoa cử trong cuộc thi "Liệt sĩ" nhóm cùng "Thánh Đầu Sĩ" nhóm, người trước ngã xuống, người sau tiến lên bước trên nơi đây cầu độc mộc.

Đội một tiếng đồng cái chiêng cái mõ vang lên, trong trường thi giám thị quan lại nhỏ kêu một tiếng "Yên lặng", liền bắt đầu hát vang "Quy tắc cuộc thi", nói có sách, mách có chứng, rung đùi đắc ý, thẳng hát một cái thời gian giờ Thìn.

Tiếp theo là thí sinh tập thể tuyên thệ đồng ý, tuyệt không xuất hiện ăn gian tình huống, một khi phát hiện, cuộc đời này không được lại cầu lấy công danh. Toàn bộ quá trình lại là nửa canh giờ công phu.

Sau đó y theo điểm danh, theo thứ tự tiến hành đơn giản sát bên người tắm rửa cùng thay quần áo. Cái này, chính là một loại văn nhã điều tra trong quần áo, thậm chí trên thân thể không có dấu hiệu bí mật mang theo tác dụng, nhưng tuân theo đối với người đọc sách tôn trọng, cho nên làm như vậy an bài, nhất cử lưỡng tiện.

Cuối cùng lại nhất nhất đánh dấu, dẫn theo Tiểu Trúc của mình cái sọt cái盎, nhốt vào thuộc về mình kia sự kiện "Số phòng", chính thức tiến nhập cuộc thi trạng thái.

Phen này quá trình qua đi, lớn nửa ngày thời gian liền phần phạt rồi đi qua, đây cũng là vì sao phải cầu thí sinh, sớm một ngày tiến nhập trường thi nguyên nhân.

Phương Trọng Vĩnh tiến nhập chính mình "Khôn" tên chữ số 6 trong phòng, đưa mắt chung quanh, không khỏi cảm thán:

Tiểu Hắc này phòng, thật sự là choáng nha mười phần hẹp hòi, chỉ có trên dưới hai khối tấm ván gỗ, so với đời sau Bắc Âu thích hợp nhà cực giản phong cách lắp đặt thiết bị bên trong giường bàn kết cấu, còn muốn cực giản thượng N lần.

Phía trên tấm ván gỗ là dùng để giải bài thi cái bàn, phía dưới thì là cái ghế, buổi tối ngủ đem hai khối bàn hợp tác một chỗ liều mạng, coi như là giường.

Số phòng trong còn có một giường chăn mỏng, một chậu lửa than, một chiếc ngọn đèn, một vạc nước, một bả ẩm trà, một cái cái bô —— lửa than có thể lấy ẩm, hoặc là nấu nước.

Giày vò này nửa ngày, Phương Trọng Vĩnh cũng thực là đói bụng, vì vậy từ chính mình giỏ làm bằng trúc tử trong lấy ra chính mình chuẩn bị xong mì ăn liền,

Phơi khô rau quả làm cùng thịt khô làm, trước đốt đi nước, sau đó mì tôm, một chén nóng hổi đã ăn, toàn thân thư thái.

Rồi mới từ sách trong rương lấy ra văn chương. Mở ra trên bàn bài thi cùng giấy Tuyên Thành. Bắt đầu nhìn đề.

Thơ, thuế, luận tất cả một đầu, thi vấn đáp năm thiên, dán theo ba dán, mực nghĩa ba mảnh, kinh văn tạp văn tất cả một thiên.

Cũng được, kế tiếp còn có hai trận, đáp đề tổng sản lượng không chỉ so với đời sau khảo chứng nhiều, vậy mà so với phụ tử nhóm mô phỏng còn nhiều.

Lại vừa nhìn đề, không khỏi nhin không được cười lên. Đời sau lịch sử rõ ràng, đề cho hán gần như có thể từ nơi này chút đề trong, thấy được Âu Dương Tu cùng Vương Cung Thần miệng trận chiến.

Một đạo đề, tất có một đạo tới ôm theo tới mệnh đề, toàn bộ bài thi, đó là tương đối một cái làm thí sinh tinh thần phân liệt tiết tấu.

Ví dụ như rõ ràng theo đề, này một đề, Âu Dương Tu ra một đạo, đối với bằng hữu thành tín, ý đang giễu cợt Vương Cung Thần lúc trước, đoạt lấy chính mình quần áo mới cùng trạng nguyên sự tình, không đủ thành tín.

Tiếp theo đề, Vương Cung Thần liền hiện ra một đạo, làm người trước sau như một, chỉ tại khinh thường Âu Dương Tu không phải cụ thể sự tình, đi theo tiền duy diễn một đám, viết phong nguyệt vô biên biên thể Văn Hòa điệu từ ngắn, hưởng hết là lướt phồn hoa, lại hô to ngôn chi có vật, có thể nói là nghiêm tại đối xử mọi người, rộng tại kiểm chế bản thân à.

Thi vấn đáp mệnh đề, lại càng là lẫn nhau bóp khung chi khí thay nhau nổi lên, ngoại trừ trong dự liệu bên ngoài Trì Hà Thiên, còn lại mệnh đề đều có khắc sâu bóp khung hiểm nghị.

Điều này làm cho muốn đồng thời thỏa mãn, hai vị tâm tư trái ngược giám khảo tâm ý, vừa muốn ngôn chi có vật, còn muốn bảo trì cách thức, muốn quy củ, vừa muốn bước phát triển mới, cái nào giám khảo ý tứ cũng không thể vi phạm, còn muốn tự bảo chữa đám học sinh, tình làm sao chịu nổi a?

Phương Trọng Vĩnh một mặt cười khổ lắc đầu, một mặt bắt đầu thừa dịp cuối cùng một chút sắc trời, đem dán theo, mực nghĩa họa theo thuế đề làm xong.

Thừa dịp nét mực đem làm thấu, chưa khô thấu thời điểm, Phương Trọng Vĩnh lần nữa ý lại cuối cùng tươi đẹp muộn mặt trời, kiểm tra rồi một lần thi phú đề.

Lúc này chưa đi qua Vương An Thạch thay đổi chế độ xã hội, thi phú đề vẫn là tuyệt chiêu đặc biệt nhĩ, phải nghiêm khắc dựa theo từ điển vận thơ đi ghi, một khi ra vận, cho dù tốt vẫn về cũng là vụn vặt điểm.

Vì vậy vì cầu ổn thỏa, tuy là dựa theo đề mục, thỏa thỏa làm văn sao chép Phương Trọng Vĩnh, lại vẫn tuân theo lấy khoa học, tuyệt không mê tín danh khí thái độ, đối với mỗi một thiên Đại Nguo danh thơ, tiến hành Tổng Triều từ điển vận thơ trực tên chữ kiểm nghiệm, xác nhận không sai, mới đốt nển, bắt đầu giày vò com tối.

Mì ăn liền lần ăn, liền xa không có rồi mới thơm như vậy, may mà thịt khô làm một dây tiến kia nước sôi nước canh từ trong, liền trở nên vô cùng thượng nói, trắng nõn mỹ vị, vì vậy thuần thực, lại làm xong com tối.

Bóng đêm phủ xuống thời giờ, số phòng ở trong hết sức yên tĩnh.

Phương Trọng Vĩnh dùng com tối, mới ý định dập tắt lửa than, cuộn chăn, mền ngủ, chỉ nghe thấy số phòng ngoại từng tiếng dồn dập đồng cái chiêng cái mõ tiếng vang chuyển động.

"Đi lấy nước, đi lấy nước ——" đón lấy, là số phòng bên trong từng đột bạo động.

Rốt cuộc đám học sinh, đều là bị khóa ở số phòng bên trong cuộc thi, nếu thật là cháy, chính là việc gây phiền toái đại sự.

May mà rất nhanh, Vương Cung Thần trầm ổn thanh âm, liền hồng học vang lên, tại trường thi trên dưới tầng trệt trong đó: "Chớ để khủng hoảng, thể lữ đã không chế dập tắt, các vị thí sinh nghỉ ngơi cho tốt, ngày mai giải bài thi."

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 35: Hoa dạng khảo thi chúng

Hạ khảo thi, giám khảo nhóm nhưng có dài đến nửa tháng phải phong bế văn phòng, đám học sinh cũng đã vô luận khảo thi tốt khảo thi xấu, đều là thắng lợi đại đảo vong đồng dạng, từng người vui mừng náo nhiệt.

Lư Sơn trong thư viện nhất phái hoà thuận vui vẻ bầu không khí, Phương Trọng Vĩnh tiết mục ngắn cùng tương thanh (hát hài hước châm biếm) thoải bản, trở thành tốt nhất bổ sung giải trí.

Về phần ngẫu nhiên tại Phương Trọng Vĩnh, Sài Lân trong phòng vang lên, cùng với nỗi chén hồ lô bồn, gõ gõ đánh Hip-Hop. Cùng làm cho người ta ba tháng ăn không vô thịt đi, lạc điệu từ Cửa Bắc đi đến Giang Nam, song người áp phích OK, lúc này chưa tại toàn bộ thư viện mở rộng, thuộc về quy mô nhỏ, gào khóc thảm thiết giai đoạn.

Vương An Thạch cũng trở về đến thư viện, cùng mọi người cùng nhau chờ đợi thành tích công bố, sẽ đi từng người hồi hương.

Cười ngựa giúp đỡ bất cóc sự kiện, cáo một giai đoạn, một đoạn, tuy heo giống tại nuôi dưỡng, làm gì được tuổi trẻ khinh cuồng, thêm tốt vết sẹo đã quên đau, chính là bản tính. Vì vậy, chán đến chết cùi, Vương, phương ba người, lại bắt đầu tìm kiếm tân tiêu khiển giải trí hoạt động.

Hôm nay móm, dùng qua com tối, Sài Lân, Vương An Thạch, Phương Trọng Vĩnh ba người cùng đáp một cái thuyền nhỏ, dọc theo bảy trong sơn đường, chậm rãi bước tới.

Trung thu phần cuối trời chiều, hoàn toàn chui vào đường chân trời, quanh mình hoàng hôn trở nên càng ngày càng đậm, dọc theo sông hai bờ sông lớn đa lốm đốm ngọn đèn dầu, phản ánh cuối cùng một vòng màu nâu xanh sắc trời nước sông, lặng yên không một tiếng động từ mạn thuyền hạ lưu qua, từ sau sao truyền đến nhẹ nhàng mà có tiết tấu lỗ thanh âm, pháp phòng pháp phòng.

Một mảnh rậm rạp ngọn đèn dầu lướt qua, một tòa hình vòm cầu đá, cùng với đầu cầu đứng vững thạch tháp nhất nhất đang nhìn. Một cửa sổ gặp nước mà trúc, cao vút như vẽ trong tiểu lâu, trên lầu ngọn đèn dầu lơ mờ.

"Nhà đồ, cập bờ, chúng ta rời thuyền a." Vương An Thạch bữu môi cười cười, tay cầm quạt xếp, hướng Phương Trọng Vĩnh, Sài Lân hai người nhướng một cái.

Nhà đồ vừa buông xuống ván cầu, Sài Lân liền vượt lên trước vừa sai bước đi lên, lên bờ. Đợi Phương Trọng Vĩnh hạ xuống thuyền, dẫn theo chính mình tự nhường hai hồ lô cây đu đồ uống, từ phía sau thất tha thất thêu theo kịp, Vương An Thạch đã đứng ở hàng rào trúc ba biên, bắt đầu gõ cửa.

Vương An Thạch trước nhẹ nhàng linh hoạt vài cái, thấy bên trong đều không có phản ứng gì, đang tại buồn bực.

Sài Lân cũng đã bắt đầu dụng cả tay chân, đối với hàng rào cửa "Thi bạo", một bên còn hướng về phía Phương Trọng Vĩnh hô: "Trọng Vĩnh, người đây là người già hành động bất tiện bệnh sao? Đi chậm như vậy, mau tới à. Bên trong, mở cửa á."

Rốt cục, trong môn truyền đến nhỏ vụn tiếng bước chân, cùng với một nữ hài tử trong treo tiếng nói, "Cửa công, là ai đang đập cửa đầu này?"

"Không ai để ý tới, dù sao Thu Nương hôm nay thân thể không thoải mái, không tiếp khách, để ý đến hần là ai đầu này? Không chuẩn là đi ngang qua muốn tìm nơi ngủ trọ người qua đường gấp a." Một cái thanh âm già nua ồm ồm, nghe tới rất gần, ngay tại người gác cổng bên trong.

Vương An Thạch nghe được một câu này, chột háng giọng một cái, về mặt đoan trang nói: "Lâm Xuyên Vương An Thạch, Kim Khê Phương Trọng Vĩnh, Sài Lân, đến đây bái vọng Thu Nương, kính xin mở cửa."

Phương này mới nghe được cô bé kia trong cửa, "Ai" một tiếng, lại hướng dưới lầu mềm giọng trách nói: "Là khách nhân đấy, nông mở cửa nhanh thiếu."

Người gác cổng bên trong giường "Chi uốn éo chi uốn éo" râm rì một hồi, rốt cục, dánh đi hết thời, cốt cách thô to cửa công, từ trong chấn xuất ra, vút xuống tron mọt cửa bà, "Y Nha" một tiếng mở cửa.

Đây là Tàn Hoài nhã kỹ (nữ) nhà mình một chỗ biệt viện, trong nội viện đủ loại mai thụ, cây bạch quả ngân hạnh lá rụng đầy kính, mùi phấn lịch sự tao nhã.

Vương An Thạch và ba người vào cửa, một cái mùi hai mươi ba tiểu nha đầu, đầu một chén nồng đậm vị thuốc thuốc Đông y, cùng bọn họ nói vạn phúc, dẫn bọn họ đi đến nhà mình tiểu nương khuê phòng.

Tuy Vương An Thạch lần này đến đây, nói là đi đến một vị, danh chấn phong nguyệt trận, hồng nhan tri kỷ vị trí.

Nhưng Phương Trọng Vinh lấy nam nhân bản năng, lại thêm kết hợp lịch sử bối cảnh cùng trên dưới văn, phối hợp linh hội một chút, trong đó tinh thần ba vị:

Nhà có hung hãn vợ, lại tà tâm khó bỏ mọi người, tới nơi này a, nơi này không có nổi danh phong nguyệt nơi người của trung tâm người tới hướng, một chút nhiều phiền toái không cần thiết;

Ăn ngon món ăn dân dã, tận tình sơn thủy thời gian mọi người, tới nơi này a, nơi này đuổi đi đô thị quan trường ồn ào náo động hỗn loạn, có khác một phen con gái rượu ôn lương hương vị;

Này,

Chính là nhà đơn dạng, mấy trăm năm, đem tại Minh mật đạt tới cường thịnh, Tàn Hoài mười dặm danh kỹ văn hóa chi Thủy Tổ. Nhưng lúc này, nên văn hóa vẫn chỉ là hình thức ban đầu, này tiểu viện tử, khó tránh khỏi là loi tro tro, cái gọi là kỹ viện trong sân tiểu Thanh tân, nhà nông vui cười bên trong cao bức cách, là.

Phương Trọng Vinh theo sau Vương An Thạch cùng Sài Lân, cái cuối cùng bước vào này khuê phòng.

Thu thập, rất giống mọi người tiểu thư thanh tú phòng, lại có khác một loại yêu đương trộm khoái cảm, lượn lờ tại trong đó.

Đồ thảm lụa màn buông xuống một nửa, bên kia còn treo tại móc, giường dựa vào một bên, tiện tay bày biện cời ra một mảnh việc nhà vậy.

Trên vách tường bức họa, mặc dù không phải là danh gia thủ bút, khó được là thường quét Vô Trần. Cửa sổ trước trang trên đài, trống trơn, bày biện nhiều loại chai thuốc tử, âm sắc thuốc, có mở ra cái nắp, lại đã quên tiện tay đóng lại.

Mùi thuốc nhi bay ra, mờ mịt ra một loại làm cho người ta cốt xóp giong ý lay động mùi thơm.

Kìa người tướng mạo nếu như Lâm Muội Muội chuyển thế Thu Nương, đang nghiêng dựa vào một trương trổ son tám bước trên giường. Thấy tới người, Vương An Thạch lại là nàng nhận thức, lúc này mới đứng dậy đến đây, nhất nhất vấn an.

Mấy người ngồi xuống, tự nhiên là ăn điểm tâm uống trà, sau đó nói, đồ mặt dày, trời cao biển rộng.

Bởi vì lấy Thu Nương có bệnh, đánh đàn nghe hát nhi tất cả toàn bộ miễn.

Sài Lân hiển nhiên là không đủ thích này một cái, học tiểu thư khuê các phạm nhi chị gái và em gái. Một bên nói chuyện, một bên hứng thú hết thời không tập trung (đào ngũ).

Vương An Thạch lại nhìn lại là cùng Thu Nương quen biết, rất nhanh lời nói thật vui.

Thu Nương này ăn nói, có cô Tử Thanh cao quát cường nhiệt tình. Phương Trọng Vinh nếu là tới đồ vui vẻ, tự nhiên cũng không nghĩ tùy ý chọn một cái chủ đề chọc nằng, vì vậy, trước đem trong tay hai hồ lô cây đu đủ đồ uống đưa tới, bắt đầu chọc vào chút dưỡng sinh chủ đề:

"Đây là cây đu đủ uống, lần đầu thấy cô nương, không thành kính ý. Này đồ uống bổ dưỡng dưỡng nhan, đối với làn da tư thái, đều là vô cùng tốt."

Trong nội tâm thầm nghĩ, cô nương này cả nhiều như vậy dược liệu, lại như vậy yêu xinh đẹp, huống hồ từ xưa đến nay, nữ tử đều là thích loại này chủ đề, như vậy dầu vạn kim, tóm lại lấy ra bác gái nhân cười cười cũng được.

Thu Nương quả nhiên trên mặt mỉm cười, nhẹ giọng phân phó bên cạnh tiểu nha đầu hầu gái tiếp, chính mình thì hé miệng hướng Phương Trọng Vinh thì lễ nói: "Phương Công Tử khách khí. Phương Công Tử đối với dưỡng nhan chi thuật cũng có nghiên cứu?"

Phương Trọng Vinh thấy này muội giấy, bỗng nhiên đối với chính mình nhắc tới thần, không khỏi đắc ý, trên mặt lại bất động thanh sắc nói: "Có biết một ít. Hiểu được chút mặt màng, âm thực biện pháp, làm cho người ta trú nhan bảo dưỡng."

"Hả?" Thu Nương vụt sáng một chút nghịch ngợm mắt, cười nói: "Mặt màng? Đó là cái gì?"

Phương Trọng Vinh nghĩ nghĩ, cười nói: "Là đem một ít hữu ích tại làn da đồ vật, cùng thành bùn, mà bôi tại làn da, chờ đợi làn da hấp thu trong đó dinh dưỡng, lại tẩy sạch bóc, lấy trắng đẹp dung nhan biện pháp. Căn cứ bất đồng kỳ vọng công hiệu, dùng bất đồng đơn thuốc xứng."

"Rất là thú vị nha." Kìa Thu Nương một mặt nhìn nhìn Vương An Thạch mắt, một mặt lại hỏi kỹ Phương Trọng Vinh, các loại mặt màng phối chế phương pháp. . .

Lời nói thật vui hài hòa trong không khí, Sài Lân tiếng lẩm bẩm vang lên vô cùng giàu có vui mừng cảm giác. Nếu như trong phòng nuôi một đầu Tiểu Trư.

...

Chăm bài thi quan nhóm lúc này, còn phần đầu tại Cương Vị Thượng, lấy một loại đem lao ngon nguồn ngòi mặc tình thần, phê chữa lấy bài thi.

Ngon đèn, Vương Cung Thần nhìn một đạo "Bỏ nước công cát" thời vụ sách, nhìn như si mê như say sưa:

"Dư khi còn nhỏ, nếm xe điều chỗ đến, càng mấy ngàn dặm, ngày cùng phụ dịch phu sống hỗn tạp bốn tráp vì Tiêu, Mộc Phong mưa, khóa phong lộ. . .

Trị thủy, lúc này lấy thông tào tại sông, thì Trì Hà tức lấy trì tào, hội sông tại hoài, thì trì hoài tức lấy Trì Hà, hội sông, hoài mà cùng nhập tại biển, thì Trì Hà, hoài tức lấy trì biển. Lấy sông Trì Hà, lấy nước công cát.

Hoàng lưu tối tặc [đục], lấy đầu tính chi, cát cư thứ sáu, như đến phục thu, thì nước cư thứ hai vậy. Lấy hai thăng chi thủy tái tám đầu chi cát, không cực nhanh chóng chuồn, tất gây nên đình trệ.

Hoi nước thì thể trì hoãn, thể trì hoãn thì cát ngừng, cát ngừng thì sông no bụng, nhỏ chi thủy đều có cát mặt, dừng lại thấy nó cao.

Thủy Hợp thì thể mãnh liệt, thể mãnh liệt thì cát chái, cát chái thì sông sâu, tìm trượng chi thủy đều có đáy sông, dừng lại thấy nó ti.

Đắp bờ bỏ nước, lấy nước công cát, nước không chạy tràn tại hai bên, thì tất thẳng chái hồ đáy sông. Nhất định chi lý, tất nhiên xu thế, này hợp sở dĩ càng tại điểm.

. . . Phòng dịch thì viết biên phòng, phòng sông thì viết đề. Biên phòng người, phòng dịch ở trong nhập cũng; đề người, không thăm nước bên ngoài. Dục vọng thủy không ra, mà không giới tại đề, là giống dục vọng dịch chi không nhập, mà quên chuẩn bị tại biên người vậy."

Ghi tốt, Vương Cung Thần không khỏi vỗ án tán dương.

Này sách luận ghi quả nhiên là thể hồ quán đỉnh, mà lại kiêm chiếc cá nhân kinh nghiệm, lại đánh trúng chỗ hiểm.

Thời vụ sách, rất tốt tổng kết cổ hữu sửa đề kinh nghiệm, mỗi câu đều thấy công lực. Đồng thời lại sáng tạo tính, đem đề công tác chia làm xa đề, sọi đề, cách đề, nguyệt đề bốn loại.

Nhập gia tùy tục, tại Hoàng Hà hai bờ sông Thực thụ trồng rừng, chu đáo chặt chẽ bố trí, phối hợp vận dụng. . . Chi tiết, cũng xử lý mười phần thoả đáng nhân vật như vậy, chẳng lẽ không phải có thể cứu thiên hạ sinh dân tại thủy hòa?

Quả nhiên là trời vô cùng phần chần, vì ta Đại Tổng hàng nhân tài oa. Vương Cung Thần trong nội tâm một tia vui thích, liếc nhìn này một đánh bài thi. Thoảng qua nhú nhú này, lại lại gặt đầu một cái:

Tuy là, này tên chữ. . . Viết rất xấu chút, lại một phen nhìn còn lại đề thi, cũng đều miễn miễn cường cường nhanh, nhưng tại đây một thiên Trì Hà sách, cũng đáng được cho.

Vương Cung Thần một mặt tâm tâm niệm niệm muốn nhìn một chút, đây là như thế nào một vị thần nhân? Một mặt tại kia đánh bài thi phong đầu, đã viết rỗng bay Phụng Vũ "Lấy trung tâm" hai cái chữ to, đón lấy, cũng không phê chữa phía dưới bài thi, liền mở ra dâng sớ, bắt đầu chuyện này ghi lên tấu chương.

Muốn cho quan gia mau chóng biết phương pháp này, lấy cứu vãn hiện giờ Hoàng Hà tàn sát bừa bãi tình hình à.

Vương Cung Thần trong tay văn chương chuẩn bị tốt, viết nhanh Trần từ, phạm vi suy nghĩ như nước thủy triều.

Đại Tổng quan viên, thật không có phụ lòng Phụng Trọng Vinh đối với bọn họ thức tài, tích tài năng lực kỳ vọng.

Vương Cung Thần đoán, để cho hần nhiệt huyết sôi trào nên thiên thời vụ sách, chính là Phụng Trọng Vinh thử trước viết xuống, để cho Sài Lân từng chữ đọc thuộc lòng hạ xuống, đáp trả bài thi thượng một thiên.

Biện pháp này ở phía sau thế, bị cho rằng là phong kiến thời đại Trì Hà đình phong chi tác —— Phan Quý Thuần "Bỏ nước công cát" phương pháp. Phan quý thuần cả đời Trì Hà, tại cường chế tung hoành đời Minh triều đình sừng sừng không ngã, dựa vào, chính là này hai thanh trị thủy cứng rắn bàn chải.

Mà này thiên thời vụ sách, chính là do Phan quý thuần tại " cung báo ba tỉnh thẳng đề hoàn thành sớ ", " khâm phụng sắc dụ Charles Hoàng Hà sớ " trung tâm viết tinh hoa, tập kết mà thành.

Biện pháp này xuất hiện, đối với lúc thời gian Đại Tổng, thật không cũng không vị chi, là một rõ ràng khẩn cấp.

Chương 36: Trị phần ngọn trị tận gốc

Sài Lân hít một giấc tỉnh lại, phát hiện nguyệt đến trung dạ, trước người ba người lại vẫn tại cái gì cũng mặc kệ, trò chuyện chút có không có, khoác lác rảnh rồi biển, đã dẫn theo mấy phần miễn cưỡng xấu hổ. Vì vậy đứng dậy, đi đến Thu Nương bên bàn, dùng bút cấp tốc đã viết vài đạo thi hương khảo đề.

Đội nét mực làm thấu, hần thu đặt tại sau lưng, lập tức gia nhập ba người khản trong núi lớn.

Nhìn một cái bên cạnh thân Thu Nương, Sài Lân vẫn cười tủm tỉm nói: "Thu Nương người tinh thông kinh sử, học quán cổ kim, tại hạ bất tài, đặc biệt đặc biệt thiên vị như thế nữ tử."

Nói qua, hần rất là hèn mọn bi ối, dùng liên tiếp cũng không liên tục, có chút không được tự nhiên động tác, từ trong lồng ngực móc ra một trương quan trao tử, đón Thu Nương mục quang, lại đem rồi mới đã viết đề giấy, đặt ở quan trao tử phía trên, mà vài chào đưa tới cho Thu Nương, nói:

"Nhờ cậy Thu Nương trong vòng một canh giờ, đem này vài đạo đề làm tốt, cảm kích khôn cùng."

Vương An Thạch về mặt hồ nghi nhìn về phía Sài Lân, thầm nghĩ: Đây không phải khảo thi qua đề sao, như thế nào chợt lại xuất hiện, để cho Thu Nương thay mặt làm?

Phong Trọng Vĩnh thì về mặt "Ta hiểu người" cười xấu xa biểu tình, không đếm xỉa tới chờ Thu Nương phản ứng.

Chỉ thấy Thu Nương nửa vui mừng nửa giận, tiếp nhận Sài Lân kia đánh đồ vật, nhận phía dưới một trương quan trao tử, lại đem những cái kia đề, trả lại cho Sài Lân, biểu tình dục vọng tổ lại thôi, ôn nhu cười nói: "Nô Nô bán mình, không bán nghệ ——"

Vương An Thạch toàn thân chấn động, buồn cười.

Phong Trọng Vĩnh lại càng là ha ha ha ha ha ha cấp chuyện vui cái không để yên.

Sài Lân tự hồi hận đào sa hố cho mình. Vốn là trêu ghẹo Thu Nương khoe khoang khoác lác, cái này, tựa như đêm nay phải mua Thu Nương thân?

Lại bởi vì lấy Vương An Thạch ở bên, mà Sài Lân chính mình, đối với Vương Tử Nguyệt tiểu tâm tư, tuy hần chưa bao giờ nói trắng ra, nhưng nơi đó có người không biết đây này? Hiện giờ, ngay trước chính mình chờ mong làm tương lai anh vợ Vương An Thạch mặt nhí, cái kia cái kia XXOO vị Thu Nương này đồng chí, đây cũng là hố sâu một cái ả.

Phong Trọng Vĩnh nhìn nhìn Sài Lân do dự kinh sợ hình dáng, ha ha ha ha ha ha càng không dứt.

"Cáp cái gì cáp? Suốt ngày ha ha ha." Sài Lân trừng Phong Trọng Vĩnh liếc một cái, lẩm bẩm nói.

...

Âu Dương Tu cời bỏ chân, chỉ mặc tất vải, hồng học từ chính mình cách mảnh vải tù giam trong, nhảy lên đến Vương Cung Thần bên này. Trên tay cầm lấy một xấp bài thi, thẳng đem Vương Cung Thần lại càng hoảng sợ.

Âu Dương Tu, Vương Cung Thần hai người, mặc dù nước tiểu không được một cái trong bầu đi, nhưng dù sao cũng là một chỗ chấm bài thi "Quốc trọng điền". Lúc này, chủ khảo cầm lấy bài thi, trong đêm đến đây thương nghị, Vương Cung Thần cũng tự nhiên rất là hòa khí tiến đến nghênh tiếp.

"Vĩnh Thúc huynh (Âu Dương Tu, tên chữ Vĩnh Thúc, tài khoản túy ông, lại tài khoản sáu một cư sĩ), tại sao trong đêm đến đây a?" Vương Cung Thần một mặt lễ nhượng Âu Dương Tu, ngồi vào thượng đầu một cái trên mặt ghế, một mặt chính mình cùng ngồi ở bên cạnh, nhẹ giọng hỏi.

"Quân Huống (Vương Cung Thần, tên chữ Quân Huống), người xem một chút, ta chỗ này có phần bài thi, đáp được lưu loát tiêu sái, nó kinh thiên không bình thường mưu, tựa như Gia Cát Khổng Minh hoành giang cười dài, nhưng áp dụng chi tiết, lại như thi hành biện pháp chính trị có thể thần, quả nhiên đề ta cực kỳ kinh dị." Âu Dương Tu đem kia phần bài thi đưa cho Vương Cung Thần.

Vương Cung Thần tiếp nhận bài thi, dần xuống nội tâm, đối với mọi người có thể đem Âu Dương Tu trêu chọc thành như vậy nhĩ, kinh dị, liền bàn nhỏ biên ngọn đèn dầu, nhìn về phía kia điệp bài thi.

Thi hương cũng không có thi hội lớn như vậy kinh phí, tiến hành một lần nữa đăng sao chép, cho nên cuốn mặt chữ viết, vẫn là thí sinh bản thân viết, từng chữ mười phần rõ ràng.

Này cuốn mặt kiểu chữ trong veo dật Tú Nhã, cùng Vệ phu nhân trăm hoa tiểu Khải rất là tương tự, chỉ nhiều một phần boong boong ngông nghênh,

ngậm tại giữa những hàng chữ. Mà đi văn nội dung cùng tư tưởng, lại phóng khoáng rồi tỉnh rồi mù.

Tri Hà sách một thiên, khó được lại cũng đề cập "Bó nước công cát" hạng nhất, nhưng ý nghĩa chính tư tưởng, lại xa xa không chỉ không sai. Văn trung tâm đưa ra:

Hoàng Hà lũ lụt, cây trên trung tâm bơi, hạ du "Rộng sông trì cát" cũng tốt, "Bó nước công cát" cũng thế, đều có nó tất nhiên cực hạn tính. Có thể nhất thời trị phần ngọn, kịp thời áp dụng, cứu nhất thời chi gấp, lại không thể từ trên căn trị tận gốc.

Mà nếu muốn trị tận gốc, đầu tiên, phải đem trong Hoàng hà thượng du một đường thổ địa,

Từ Thổ Phan, Đàng Hạng, Khiết Đan trong tay đoạt lại, mà, tại thượng du đập ngăn cát, Thực thụ trồng rừng, cải biến thời Ngũ Đại đến nay bởi vì quân phiệt hỗn chiến, chặt trúc tạo các loại công sự phòng ngự, chiến hóa nhiều lần đối với Quan Trung khu sinh thái phá hư.

Đây chính là Phurong Trọng Vĩnh chọn dùng 20 10 năm, thủy lợi chúng đại sư dốc lòng nghiên cứu chung cực Tri Hà phurong án, viết ra một cái tường thuật tóm lược. Tự nhiên, nó phóng khoáng trí óc đại động khai mở, cùng sâu xa vượt qua cùng trước xem tính, là thỏa thỏa đứng ở lịch sử cự nhân trên vai.

Vương Cung Thần một mặt tắc tắc kêu kỳ lạ, một mặt trước sau đảo lộn một cái mỗi đạo đề thi giải đáp, không có chỗ nào mà không phải là có tình có lý, lại tự mở ra một con đường.

Đối với thành tín, đối với trước sau như một, phần này bài thi đưa ra một cái mới tinh thiên địa —— lương tri chi học.

Một câu "Há có thể hết như người ý, nhưng cầu không thẹn với lương tâm." Lại để cho Vương Cung Thần cảm thấy một loại nội tâm nóng hổi cộng minh, còn trẻ kích tình, lần nữa bị trêu chọc, đánh trống reo hò tràn đầy tại ngực của mình khang bền trong.

Khó được, hấn lại nhìn một cái trước mặt kích động Âu Dương Tu, tán thưởng một câu nói: "Đây, thật sự tốt."

Âu Dương Tu hàm chứa vẻ tự đắc, vui thích nói: "Sau này, người này nhưng chỉ có người chúng ta sinh ra. Tuy là lúc này, còn không biết đây là người phurong nào? Nhưng không thể nghi ngờ là lần này thi hương thủ lĩnh. Giải Nguyên chi tài."

Vương Cung Thần thoáng qua nhăn nhu mày đầu, hấn là cái cổ hủ thuần túy thần, đối với kéo bè kết phái, môn sinh cổ nhân các loại sự tình, không có hứng thú. Chỉ là căn cứ lương tri, nhận định cùng tán thưởng này sẽ từ.

Nhưng người tại quan trường, điểm này đi với Bụt mặc áo cà sa, đi với ma mặc áo giấy năng lực, như thế nào không có, hướng chi sự tình bản thân lại không vì phạm bản tâm. Vì vậy cũng khó được vui sướng đáp: "Đúng vậy a, là người ta chi phúc, quan gia chi phúc, xã tắc muôn dân trăm họ chi phúc à."

Nhưng rất nhanh, trên mặt hấn thần thái lại âm đạm, lắc đầu, thờ dài nói:

"Đáng tiếc à, đáng tiếc. Nay thiên mặc dù tốt, làm gì được ta đại quan nhà, cá tính ôn hòa nhu thiện, trên quân sự tệ nạn kéo dài lâu ngày lại rất nhiều, nghĩ đoạt lại quê hương, nói dễ vậy sao? Năm đó thái tổ Thái Tông, cả triều đình tướng, đều bất lực, hướng chi đến nay ngày?"

Âu Dương Tu cũng thờ dài một hơi, thờ ngắn than dài, cầm lấy bên cạnh thân chung trà từ cho mình rót nước uống, một mặt nhìn về phía Vương Cung Thần nói:

"Đúng vậy a, súc Bình trăm vạn, mà không nhiều ít có thể dùng chi Bình, nói gì khai chiến? Nghe nói năm gần đây, Lý Nguyên Hạo ý muốn xưng đế, cùng ta Đại Tông sứ giả, huyền náo rất là vô lễ, khó nói xâm phạm biên giới chiến sự, có hay không lại trọng khai."

Vương Cung Thần triệt một triệt râu mép, chợt nếu như nhớ ra cái gì đó, cầm lấy trước một phần xem qua "Bó nước công cát" chữ viết thất thần bài thi, cùng mình viết xong tấu chương một đạo, đưa cho Âu Dương Tu:

"Ta cũng trùng hợp vừa xem qua một phần đề thi, cảm thấy có thể áp dụng tính rất mạnh. Đang muốn dâng sớ, không bằng người ta liên danh, đem việc này thượng vồn. Thứ nhất, cũng hiển lộ càng có sức thuyết phục; thứ hai, người ta đồng tâm, nhạc phụ đại nhân thấy được, chắc chắn mười phần vui mừng."

Không ngờ Âu Dương Tu đảo lộn một cái kia phần Sài Lân bài thi, đối với Vương Cung Thần đã nhóm đi lên "Lấy trung tâm" hai chữ, lại vỗ cái bàn, rất là phê phán lên: "Này cái quý gì? Cơ bản Tứ thư Ngũ kinh cũng không quen thuộc đồ vật, làm sao có thể lấy trung tâm?"

Vương Cung Thần không ngờ hấn càng như thế, trở mặt nếu như lật sách tốc độ, chi phải dần xuống nội tâm, một vạn đầu móa nó cùng vô số câu Ngao tào, nhẹ lời Trần từ nói:

"Sông hoạn trước mắt, nếu có thành thạo một nghề, có cái gì không được chứ? Hướng hồ, thân thể của ta vì phó giám khảo, lấy Trung Dữ bằng không, chính là ta chức quyền; thứ tự trên dưới, mới là huynh đài chỗ chức trách a."

"Người ——" Âu Dương Tu nhất thời nghẹn lời, mặt đỏ lên.

...

Vừa mới vì Hứa Hi Trân thi châm cứu tỉnh Tống Nhân Tông Triệu Trinh, suy yếu nằm ở Nam Huân Điện trên giường, đối mặt với trong cung ngoài cung,

vô số lời đồn đãi chuyện nhảm, bắt đắ dĩ nháy mắt con người.

Cứ việc Hoàng Hà lũ lụt xưa nay chưa từng có, đến nay như trước cảm không ra rất tốt phương án giải quyết. Thế nhưng lúc này, Thành Biện Kinh trung tâm tối hàng tươi chủ đề, lại tập trung ở Triệu Trinh vì sao té xỉu các loại phiên bản.

Lên lớp giảng bài yêu cầu Triệu Trinh bảo trọng long thể, chớ Túng Dục quá độ tẩu chương, thực là tích lũy hai xe:

Bất kể là Ngự Sử đài, vẫn là biết gián viện; bất luận là trung ương quan, vẫn là quan địa phương; cách xa trăm sông ngàn núi, cũng ngăn cản không được bọn họ, đối với hoàng Đế Cung vì sự tình suy đoán cùng suy nghĩ.

Khắp nơi phun thần thay phiên ra trận, chưa bao giờ tự mình quang lâm qua nội cung ngôn quan lớn thần nhóm, lúc này từng cái một, lại đều so với tận mắt nhìn thấy còn tận mắt nhìn thấy, sinh động như thật tưởng tượng, miêu tả lấy hoàng đế như thế nào "Xương ưu ngày đưa giong tại tiền lên, phu nhân bằng hữu dâm trong nội cung, uống rượu không tiết, chung cổ mấy ngày liền đêm".

Các vị phun thần nhóm, YY cùng phê phán đã xong Triệu Trinh, nhất định là Túng Dục quá độ, dẫn đến té xỉu, từng cái một tại trong tẩu chương, khóc sụt mướt có thể so với Lưu Bị, yêu cầu Triệu Trinh đuổi đi trong nội cung, dẫn phát phế hậu sự kiện hai vị mỹ nhân.

Không phải là y quan, cũng không phải là đại phu, không có kết luận mạch chứng bất kỳ liên quan chứng cứ, nhưng quân thần đã dùng chính mình văn nhân văn chương, vì Triệu Trinh miêu tả một bộ, hương điểm Chấn Nhiếp dân gian tham dâm háo sắc, Túng Dục quá độ, dẫn đến long thể không thoải mái, hôn mê bất tỉnh tâm thường hôn quân hình tượng.

Điểm chết người nhất chính là, Triệu Trinh chính mình trong nội cung quân sự Đại Thái Giám Diêm Văn Ứng, cũng là cùng đám đại thần một cái lỗ mũi trút giận chủ.

Tổng Triều Đại Thái Giám nhóm, cùng làm thịt chấp đám người quan hệ, cơ bản đều rất thần kỳ tốt, tùy ý xách ra một đôi nôi, cũng như Nhược Minh thay mặt Trương Cư Chính cùng Phùng Bảo quan hệ như vậy CP cảm giác mười phần.

Trên giường Triệu Trinh đồng chí, thật sự là người cô đơn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Giải Nguyên chỉ trích

Diêm Văn Ứng đứng tại Nhân Tông Triệu Trinh bên cạnh thân, vài ngày như một ngày, lặp lại "Đuổi đi mỹ nữ, đuổi đi mỹ nữ, đuổi đi mỹ nữ", này mỗi lần bị cho rằng liên quan đến quốc kế dân sinh trọng đại vấn đề.

Tại Triệu Trinh trước giường bệnh, từ nhỏ bởi bạn hấn lớn lên quân sự thái giám Diêm Văn Ứng, hiển lộ vui buồn thất thường, tận tình khuyên bảo, không ngừng năn nỉ.

"Hứa thái y không phải nói, trầm cũng không phải là bởi vì mỹ nhân sự tình, long thể thiếu nợ an. Sao được các người? Các người? Không nên như thế sao?" Triệu Trinh bắt đắ dĩ ngăn đầu, làm ra một lần cuối cùng phản đối. Thăm nghĩ, người đây không phải, lợi dụng quân sự thái giám chức vụ chi tiện, để cho trầm khó chịu sao?

Nhưng mà một giây sau, Diêm Văn Ứng "Rầm Ào Ào" một lần liền quỵ đi xuống, dáng đáp tương tự cổ thánh tiên hiền. Hấn ôm lấy Triệu Trinh chân, gào khóc:

Trái một câu "Giang sơn à giang sơn", phải một câu "Xã tắc à xã tắc", thượng một câu "Long thể à long thể, câu tiếp theo "Quan gia à quan gia".

Triệu Trinh rốt cục cảm thấy tâm lực lao lực quá độ.

Có một loại bắt đắ dĩ gọi không chỗ nói rõ lí lẽ, có một loại thất bại gọi không phản bác được.

Đoạn này khóc đùa giong, nếu như áp chết lạc đà cuối cùng một cọng rom. Triệu Trinh rốt cục vẫn là khe khẽ thở dài, khẽ gật đầu.

Như vậy gật đầu một cái, Diêm Văn Ứng lập tức, từ nguyên bản hai mắt đắm lệ trong mơ hồ, chuẩn xác đã tóm được động tác này. Sau một khắc, hấn như một cái con thỏ đồng dạng, "Thỏ chuẩn" thoáng cái tiêu thất trước mặt Triệu Trinh.

Kêu to lấy "Cha" tiểu thái giám, đựng tới khăn cho "Khóc đùa giong tay cự phách" Diêm Văn Ứng đồng chí, lau một cái mặt. Mà, đoan trang quyền giám

Diêm Văn Ứng, xuất hiện ở hoàng cung một chỗ khác.

Hắn vuốt khê Lan Hoa Chi, phân phó, không nói lời gì, đem còn mỹ nhân cùng Dương mỹ nhân nhét vào hai chiếc chiến xe, đánh ra cửa cung.

Hai vị mỹ nhân lê hoa ái vũ, đối với không biết yêu Diêm công công, không hề có tác dụng.

Sau đó, Diêm Văn Ứng đuổi tiểu thái giám, đi đến chính sự nhà Lữ Di Giản, báo cáo hôm nay công tác thành quả.

Lữ Thủ tướng biểu thị thoả mãn, cũng đối với Diêm công công công tác thành tích, giúp cho đầy đủ khẳng định. Hắn tiếp nhận phía dưới công tác, bắt đầu phác thảo chiến thư.

Triệu Trinh nằm ở trên giường, trong tay cầm qua kia vốn Phương Trọng Vĩnh "Đại Thoại Tây Du", thấy được Đường Tăng cùng Nữ Nhi Quốc quốc chủ chuyển xưa:

"Nữ Nhi Quốc Vương: Điều khiển đệ đại quan nhân, da trắng tướng mạo đẹp khí chất thêm, giữa trán đầy đặn địa các phương viên, thân cao thân thể cũng là vô cùng tốt, phong thái anh vĩ khí vũ hiên ngang, rất hợp Nô tâm ý của Nô. Ta nguyện lấy một quốc gia chi phú, kén rể quan nhân vi phu quân, ngồi mặt phía nam xưng cô, ta vì Đế hậu. Ngươi ta đi Chu công chi lễ, hưởng cá nước thân mật, không hề dựa vào kia tử mẫu nước sông, sinh sôi nảy nở con nối dõi.

Đường Tăng: Số tiền lớn cầu tử ta không tin."

Ha ha, ha ha a, Triệu Trinh chợt cười to, đón lấy, một nhóm nước mắt, từ trên gương mặt của hắn trượt xuống.

Ngày, trong nội cung truyền ra thánh chỉ, còn mỹ nhân bị lệnh cưỡng chế xuất gia làm đạo, Dương mỹ nhân biệt trạch thu xếp, này quảng đời còn lại.

Tin tức một khi truyền ra, toàn thành vui mừng lớn phổ chạy, chỉ có Triệu Trinh lẻ loi trơ trọi nằm ở trên giường.

Tân Hoàng Hậu Tào thị, ôn lương ở bên cạnh cùng Triệu Trinh. Tào thị chính là Đại Tướng Tào Bân chi nữ, võ tướng thế gia nàng, thuộc về có thể động thủ tuyệt không tát tất một loại người vật.

Mà dưới cái nhìn của Triệu Trinh, ít nói đoan trang Tào Hoàng Hậu, càng nhiều nếu như một người thân, một cái không có miệng hồ lô, thật sự là trên chọc không nổi hắn hai mươi sáu tuổi tâm huyết cùng lửa nóng dục vọng.

...

Thi hương yết bảng lúc trước, từ Biện Kinh đến đây "Ngự tiền đá bóng đội" tại ngôi bỏ câu lan bà con cô cậu diễn, "Trúc bóng ba mươi hai người" kỹ thuật bóng đặc sắc tuyệt luân, "Bạch đánh" công phu mỗi cái xuất thân nhập hóa, nhắc lên từng đợt rồi lại từng đợt đá bóng dậy sóng.

Lấy lời mà nói, chính là quốc chân xuất ra đầu tiên đội hình, đến đây đánh thi đấu biểu diễn, địa phương thượng như quả bóng cao thủ tất cả đều sôi trào.

Đại Tổng quốc chân cũng không phải hiện giờ quốc chân, Đại Tổng người đối với đá bóng nhiệt tình cũng so với mọi người bóng đá nhiệt tình tăng vọt rất nhiều, vì vậy, tràng kia mặt, người hiểu.

Thi đấu biểu diễn ngày đó, bóng đầu nhóm mặc dài chân bọc đầu, còn lại đội viên mặc cuốn chân bọc đầu, trái quân thanh sam, phải quân đỏ sam, trước lấy "Bạch đánh" làm tập thể dục, tiến hành cá nhân kỹ thuật bóng biểu hiện ra. Mà người hiểu biết ít đi đối kháng tính "Trúc bóng".

Lách vào trong đám người xem bóng, Sài Lân cùng Phương Trọng Vĩnh lúc này, đang tại âm ỉ bên trong, kéo cao cổ họng giúp nhau nói chuyện.

"Ngươi nói, Dịch Thanh nếu như đến đây, có thể cùng những người này một lần sao?" Phương Trọng Vĩnh một mặt lấy ra trong tay một bả khen thưởng dùng đồng tiền nhĩ, một mặt bĩu môi hướng Sài Lân lớn tiếng nói.

"Không biết, hiện tại không thể a, người ta đội ngũ này, đều là chuyên nghiệp đây này. Nhưng luyện một luyện, không chuẩn thành à. Cái kia sao tốt tư chất." Sài Lân trong miệng một mặt nhai lấy trái cây, một mặt nói đầu đầu nói.

"Gần nhất sao không thấy Dịch Thanh sao?" Phương Trọng Vĩnh khó khăn chen đến Sài Lân bên người, thả thấp chút thanh âm nói.

"Ngươi không có nghe nói sao?" Sài Lân đem một cái trái cây nhét vào Phương Trọng Vĩnh trong miệng, lại từ Phương Trọng Vĩnh trong tay cầm qua đồng tiền, ba ba vung một bả, hướng về phía biểu diễn trên đài cao giọng nói: "Tốt a."

Mà quay đầu lại, lúc này đối với Phương Trọng Vĩnh nói: "Ngươi không có nghe nói sao? Hắn về với ông bà Phần Châu Tây Hà. Nghe nói ca ca hắn cùng người ầu đả, gây nên người tàn tật, hắn thay mặt huynh chịu qua, tựa như trở về muốn xâm chiếm lên mặt sung quân. Ai biết được, bất quá là nghe nói mà thôi."

Phương Trọng Vĩnh cảm thấy cả kinh, cảm thấy mãnh liệt mình bạch, vị Dịch Thanh này cũng không phải là trùng tên, mà là thật là trong sử sách Dịch Thanh như vậy đã trải qua. Trung thành, ngay thẳng, có năng lực, là quá thánh mẫu, đáng thương Dịch Thanh, là nên vì hắn cao hứng? Vẫn là vì hắn thờ dài?

Nếu như không có thay mặt huynh thu qua, trở thành tặc xứng quân, tự nhiên cũng không có về sau dựa vào thật quân công, trở thành một đời truyền kỳ

Xu Mật, lại bị chính trị đùa chơi chết bị kịch anh hùng.

Không có nếu như.

...

Âu Dương Tu cùng Vương Cung Thần tại làm lấy cuối cùng hủy đi cuốn công tác, bị hồ tên thượng nhất nhất bị mở ra, đi qua tất cả giám khảo cùng chấm bài thi quan tập thể biểu quyết cùng nhất trí xác nhận, công nhân tinh tể chính đảng sao chép thượng đồ thẩm viên vàng giấy Hoàng băng.

"Khoa chính quy thi hương, danh, Giải Nguyên, Phương Trọng Vĩnh." Âu Dương Tu nghiêm túc kéo xé ra râu mép, thì thầm

Trong đám người bỗng nhiên có người phát ra kinh thường tiếng vang. Âu Dương Tu giương mắt trừng mắt liếc, lại nói: "Có gì không ổn, hiện tại đã nói, quá hạn không đợi."

Kia quan viên nhìn nhìn Âu Dương Tu bình tĩnh sắc mặt, thoáng qua thu liễm chút, chỉ là nhếch miệng, mang theo một loại không phục không phục liền không trang phục bình xịt khí chất.

Âu Dương Tu lại nhìn một cái bên cạnh thân Vương Cung Thần, hai người trao đổi một chút ánh mắt, Vương Cung Thần hiểu ý gật gật đầu.

Đăng ký bài danh, sao chép Hoàng băng chương trình, đầu vào đây tiến hành.

Đến chậm chút thời điểm, đi tìm người kia khí không như ý quan viên, tán gẫu qua tư tưởng công tác Vương Cung Thần, đến đây cùng Âu Dương Tu báo cáo tình huống.

"Cũng không phải bởi vì lấy đối với bình luận cuốn, hay là đối với Phương Trọng Vĩnh tài học không phục gì gì đó, " Vương Cung Thần vào cửa, cũng không hàn huyên, liền trực tiếp đối với Âu Dương Tu nói: "Là chút tư tính cách của hạ cử chỉ, có chút lỗ mắng, cho nên bị người chỉ trích."

Âu Dương Tu tuy là chỉ cùng Phương Trọng Vĩnh lại gặp mặt một lần, nhưng rốt cuộc một lần đó cùng nhau uống rượu, lời nói thời gian có chút hợp ý, vì vậy khó tránh khỏi nhủ nhủ mảy, hỏi nói: "Sao được lỗ mắng sao? Còn có chứng cứ?"

Vương Cung Thần từ trong tay áo lấy ra mấy sách kịch hài thoại bản, đưa cho Âu Dương Tu nói:

"Nghe nói là người này, tại Lư Sơn trong thư viện, thỉnh thoảng giảng chút kịch hài vở, kiếm chút đỉnh tiền. Bất quá, trong nhà hắn nhiều thế hệ canh nông, ghi ghi thoại bản, lợi nhuận một ít tiền, ta ngược lại cảm thấy cũng không gì đáng trách. Thu liễm chút, không muốn công khai tụ họp chúng, làm theo linh người, cũng được."

Âu Dương Tu tiếp nhận thoại bản, tùy ý lật vài tờ, liền đặt xuống tại trên mặt bàn, thờ dài nói:

"Tuy là việc nhỏ, nhưng rốt cuộc sau này, người này chính là người chúng ta sinh, dù sao cũng phải gõ một chút hắn, chú trọng một chút loại này tiểu tiết. Ta xem hắn tài học rất tốt, tương lai có hi vọng Đông Hoa hát danh, thành vì thiên tử môn sinh, chớ để bởi vì những cái này lông gà vỏ tỏi tự tội, phá hủy một cái trẻ con."

Vương Cung Thần nghe hắn nói được như thế thân thiết, ngược lại buồn cười, chỉ lấy liễm lấy hàm súc cười cười, thầm nghĩ, chẳng lẽ không phải vừa muốn ta đi gõ kia Phương Trọng Vĩnh, giả trang mặt đen?

Nghĩ đến Phương Trọng Vĩnh, Vương Cung Thần không khỏi nghĩ đến, lúc thời gian Vương thế huynh công tử Vương An Thạch cực kỳ ba người, bị cười ngựa giúp đỡ bắt chạy, Phương Trọng Vĩnh này cười hi hi đề nghị, làm việc cử trọng nhược khinh thái độ. Không biết sao, cảm giác, cảm thấy tiểu tử kia, nhìn như mọi việc đều không ở trong lòng, kì thực linh tuệ vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Đầu lười Đại Tống

Một năm nay mùi hoa quế đậm đặc tốt nhất thời điểm, Giang Nam phía tây đạo trường thi ngoài cửa phát Kim Bảng.

Sài Lân từ đếm ngược cái danh tự nhìn lại, liếc mắt liền thấy chính mình vậy mà trở thành tôn sơn đồng dạng truyền thuyết —— cái cuối cùng người may mắn. Sài Lân quả thật muốn vui đến phát khóc ôm Phương Trọng Vĩnh, không để ý người chung quanh ánh mắt, ôm vùng không ra tay.

Phương Trọng Vĩnh với tư cách là tân Giải Nguyên, hưởng thụ lấy đi đến nơi đây chưa bao giờ có kính nể cùng tôn trọng mực quang. Cảm thấy cũng có chút đắc ý, không tốt dơ dáng dạng hình tại ngoại mà thôi.

Khó trách câu cửa miệng nói, nhân sinh Tứ đại vui mừng: "Nắng hạn lâu ngày gặp trận mưa, tha hương ngộ cố tri, đêm động phòng hoa chúc, Kim Bàng Đề Danh." Chỉ là một cái nho nhỏ thi hương, đã để cho Phương Trọng Vĩnh thoảng qua có chút đào túy, thật không biết những cái kia trạng nguyên lang đều là hạng gì vui sướng thời khắc. Lại càng không biết kia đêm động phòng hoa chúc, là như thế nào khoái hoạt ôn nhu. Phương Trọng Vĩnh đẩy trong đầu trong chạy xe lửa.

Vương An Thạch nổi tiếng thứ sáu, nhà hán nhị ca Vương An nói, lần này là lần tham khảo, cũng rất cục nổi tiếng trong bảng, chỉ có Tứ đệ Vương An thể bất hạnh thi rớt, mọi người tụ họp cùng một chỗ, lủi rủi an ủi một phen.

Vương An đạo lại càng là lớn nói người từng trải chưa xót, khích lệ Tiểu Tứ đệ.

Vương An thể thân khảo thi không thua trận, ngược lại như thường, là một tâm tính rất tốt thanh niên à. Phương Trọng Vĩnh tỉnh tể nhìn lại, thầm nghĩ.

Mấy nhà vui mừng mấy nhà buồn. Bởi vì lấy thời tiết ối bức, tâm tình cực lớn lên lớn phục, năm sáu cái chưa trúng cử tử duy trì không được, đương trường bị cảm nắng hôn mê, bị trường thi quân phụ dịch kịp thời gọi lên đi cứu chữa.

Còn có một vị luôn thi không đề chán nản cử tử, trên tay xách một hồ lô tửu, uống uống say say, trước người đã bị tửu ướt một mảnh lớn, vẫn lại trách móc còn gọi là, còn nhớ kỹ một chỉ khúc văn:

Người đọc sách, không đủ nhất, lạm văn bát cổ, nát như bùn.

Quốc gia vốn vì cầu mới mà tính, ai biết, biến thành lần thế kỷ.

Ba nhận hai phá thể văn tứ lục, nhạt như nước ốc phía tây côn cầu.

Lắc đầu vẫy đuôi, nhân tiện nói là Thánh môn Cao đệ.

Cũng biết được tam thông bốn sự tích, là như thế nào văn về?

Hán Tô Sư đường tông, ra sao hướng hoàng đế?

Trên bàn bày chính là đạo đức văn về, trong tiệm bán chính là tân khoa lợi khí.

Đọc tới vai công cao thấp, khoe miệng thốn thức,

Lại chính là phụ lòng thời gian, ban ngày hôn mê.

Sẽ dạy lừa quan lớn, cũng là dân chúng xúi quẩy.

Hắn ngón giọng rất tốt, uống làn điệu rất có Triệu Trung Tường giải thích thế giới động vật phong thái, khác biệt một loại trêu tức hương vị. Cộng thêm kia trên mặt một đôi đậu xanh mắt như tên trộm, nhìn người thời gian càng tựa như Đại Tổng bản tiêu nhạc nhạc, một phen hát xong, thẳng mặc cỡ một đám học sinh trên mặt, đỏ một hồi, bạch một hồi.

Vương An Thạch nhất là cái có hành động lực, kiêm hướng tới bản thân vật liệu cao lớn, trực tiếp đi lên, thuần thực trở tay uốn éo khê bốp, liền đem kia chán nản cử tử bắt được, giao cho tuần xước quan.

Phương Trọng Vĩnh lại tiến lên phía trước, cầm chặt tay của Vương An Thạch, lại đem kia cử tử để tay khai mở, về mặt hòa khí nói: "Được rồi, ngày hôm nay ngày đại hi, hán bắt quá chưa phun vài câu, để ý tới hán nha. Đúng rồi, ngày mai phó lộc kêu tiệc, ngươi có từng đi chế tạo gấp gấp quần áo mới?"

Nói qua, Phương Trọng Vĩnh đem chính mình thoảng qua phát ngắn hai cái tay áo vuron ra, đối với Vương An Thạch bày bãi xuống: "Ngươi xem, ta năm trước xiêm y, hiện giờ đã gần đến nhỏ hơn, ngày bình thường không có tại ý, nhưng đến mai cái muốn gấp các vị quan viên, không tốt quá mức qua loa, không bằng chúng ta cùng nhau đi bán một thân thợ may, tân tân ăn mặc."

Sài Lân bọn người nhìn về phía Vương An Thạch, Vương An Thạch đáng vóc, tại trong mấy người này nhảy lên nhanh nhất, cho nên xiêm y cũng nhìn nhìn tới không Hợp Thể.

Rất cuộc đều là mười bốn mười lăm tuổi thiếu niên, cái nào không phải là nửa năm liền nhảy lên một đoạn từ vóc dáng chủ nhân? Mọi người người nhìn ta, ta nhìn người, một chỗ cười ha ha, nhắc chân muốn hướng thợ may điểm mà đi.

Phương Trọng Vĩnh đi hai bước, chợt dừng lại, kéo lấy Sài Lân cánh tay, hạ giọng đối với hán thì thầm:

"Y phục của ngươi nhiều, liền không cần nhất định tiến đến gom góp cái nào náo nhiệt. Vừa rồi nháo sự kia cái cử tử, rất có vai diễn phụ vui mừng cảm giác, ngươi đi cùng hắn uống bỗng tửu, hỏi một chút hắn còn có hứng thú, lúc ta nhạc công văn trai linh quan vậy? Không chuẩn, hán hội là chúng ta một khóa Điều Tiễn Thụ cũng nói bất định a"

Sài Lân nguyên bản cao hứng bùng bùng thần sắc lập tức ảm đạm xuống,

Rồi lại suy nghĩ một chút, trong ánh mắt mang theo một loại hồ nghi, rồi lại hiện lên một tia thương nhân trời sinh giao hoạt lạnh lợi, trầm nghĩ, không chuẩn, Phương Trọng Vinh nói có lý. Vì vậy quay đầu hướng kia say rượu học sinh mà đi.

Phương Trọng Vinh, Vương An Thạch, Vương An nói, Vương An nhân, bốn cái lớn nhỏ tốp trùng trùng điệp điệp bước trên nam nhân giúp đỡ dạo phố hành trình.

Mục tiêu của bọn hắn rất rõ ràng, thẳng đến Tạ thị thợ may điểm, tùy ý mặc một bộ, chỉ cần Hợp Thể Chu Chính, giá tiền không sai biệt lắm, liền mua xong việc.

Làm gì được bốn người ánh mắt thần kỳ nhất trí, vô luận ai nhìn thấy một kiện cảm thấy làm được, tất cả mọi người muốn một đồ dành mà lên, tiến đến đem kia sự kiện quần áo thử thượng một lần.

Cười cười nhón nháo giày vò hồi lâu, lúc này mới đã chọn bốn sự kiện quần áo.

Phương Trọng Vinh cảm thấy lại nổ súng xe, bắt đầu một đoạn đối với nam nhân tự mình tâm lý phân tích. Có lẽ, đối với ta bởi nam nhân mà nói, không ai muốn đồ vật, tóm lại là không có cái gì lực hấp dẫn, lại cứ là cướp tới, mỗi cái cảm thấy tốt. Thật không biết những nữ nhân kia, có phải hay không cũng sẽ là ý nghĩ như vậy đâu này?

Nghĩ đến nữ nhân, Phương Trọng Vinh trong lòng một hồi độc thân uống tịch tịch cảm giác, đúng vậy a, lần này trường cấp 3 phản hưởng, mẹ tất nhiên lại cho mình nói lên tìm tiểu thiếp sự tình, có thể không phải mình động tâm cô nương, như thế nào tốt?

Hướng hồ, trong nhà thê thiếp thành đàn, đùa giỡn không ngớt, các loại chỗ ở đấu, các loại trà xanh biểu, đem mình cái Đại lão gia, lác lư cùng kê đàn tựa như cảnh tượng, nhớ tới đều làm tiểu thuần khiết Phương Trọng Vinh cảm thấy khủng bố, đều là trước một đời cùng chính mình mẹ nhìn " chân huyền truyền " nhắm trúng.

Tuy là như thế, nhưng nếu như có Hạ Tùng nhà vị kia trà thượng, Thương Lão Sư như vậy, ôn hương nhuyễn ngọc hầu gái hầu hạ, mà, tái giá một cái chính mình chân chính động tâm, chân chính có thể bắt đầu sinh ra loại kia, bây giờ nghĩ lại có chút lạ bất khả tư nghị, làm bạn cả đời tình cảm xúc động nữ tử, đó mới gọi một cái mỹ diệu a.

Mười năm gòn gàng cùng thuyền độ, trăm năm gòn gàng cùng gối ngủ, nghĩ như vậy, chính mình trước một trăm năm nhất định là quá lười, không hảo hảo sửa một chút.

Bốn người đi qua trà bánh cửa hàng, Vương An thế là hét bụng đói, Vương An Thạch liền đề nghị, mọi người đi chịu chút trà bánh. Phương Trọng Vinh cũng hiểu được có chút đói bụng, vì vậy bốn người bước vào một nhà danh gọi "Tứ giác trà bánh ô" trà cửa hàng.

Chủ nhà là vị Lão Bản Nương, gi bốn mùa hoa đồ dạng áo ngực phía dưới, lỏng loét buông xuống hai cái băng, áo khoác một kiện sa la vải bồi để giày, hai vật tự nhiên rũ xuống, cũng không khâu trừ nữ, cứ như vậy mở rộng ra, thẳng hiện lộ phần hồng ngực nửa đầy nghi tình tuyệt, chậm bó quần thun vài bồi để giày phiêu.

Lão Bản Nương tiếng nói sang sảng, cười không ngừng nói: "Bốn vị cần chút cái gì?"

Nói qua, đem một cái tinh xảo, khắc đầy rau danh đầu gối bài tử đẩy tới trước mặt Vương An Thạch.

Vương An Thạch khách khí nhìn xem Phương Trọng Vinh, lại đem đầu gối bài tử đẩy hướng Phương Trọng Vinh, Phương Trọng Vinh liếc mắt nhìn qua, quả nhiên là cần cái gì có cái đó.

Xem kiếp trước biết, lại nhìn này thực đơn, không khỏi cảm thán sống ở Đại Tổng, thật sự là hạnh phúc thời đại.

Tại Trung Quốc ẩm thực trong lịch sử, hai Tổng chính là một cái lịch sử tính chuyên hướng, Người Trung Quốc đồ ăn do thiếu thốn đơn điệu chuyển hướng phong phú, loại tốt lúa nước gây giống, thâm canh mật thám kỹ thuật mở rộng, bình dân ẩm thực thói quen từ một ngày hai món (ăn) chuyển biến làm một ngày ba bữa.

Đồng thời, nấu nướng chi đạo, cũng ở Đại Tổng lấy được đầy đủ phát triển trở thành quen thuộc, lúc trước nhìn rất nhiều văn trung tâm nói đùa tại Bắc Tổng, xào rau chính là bí thuật, chỉ có từ lâu sang trọng chi có, vì vậy vừa vặn đi mở ra thân thủ vân vân, Phương Trọng Vinh chung quy sẽ độc miệng hai câu, xào rau chưa bao giờ là bí thuật, chỉ là tầm thường nông dân cá thể dùng không nổi dùng được lên xào rau mà thôi.

Xuyên việt mà đến Phương Trọng Vinh, bản thân thể hội đầu lười thượng Đại Tổng, cho dù là Bắc Tổng dân gian, cũng không nóng yêu nấu rau, từng nhà, tầm thường trở mình xào đều là thuận buồm xuôi gió, lễ mừng năm mới ăn tết (quá tiết) rất dễ dàng lấy ra tay, hằng ngày không thường ăn, chỉ là bởi vì lấy tiểu dùng tương đối cao.

Mà tùy ý một cái đầu đường cuối ngõ trà phố trong từ lâu, đầu bếp đều phải quen thuộc nấu, thiêu, sấy [nướng], xào, bạo, chần, hầm cách thủy, nấu, luộc, chưng, tịch, mặt, hành tây nhỏ. . . Nấu nướng kỹ thuật. Mà những cái này kỹ thuật, cũng chính là tại Bắc Tổng thành thực phát triển.

Phương Trọng Vinh một mặt trong nội tâm lái xe lừa, một mặt đem menu đánh gậy giao cho niên kỷ nhỏ hơn chút Vương An thế, thứ nhất, hắn không thể lấy, cũng có thể ăn ừ hắn một phen, thứ hai, Vương An thế cũng nguyên bản, chính là mấy người bọn họ trung tâm biết...nhất ăn một vị.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Phạm tướng công Fans hâm mộ

Vương An Thế mục quang đi vòng đi vòng một vòng, rốt cục rơi vào rau trên bài tử mặt "Súp bánh loại" một lan.

Bắc Tống tập tục, mì phở chế thành đồ ăn, xưng là "Bánh" :

Sấy [nướng] chế mà thành gọi "Bánh nướng", như đời sau dùng cho làm thịt dê bong bóng bánh bao không nhân sấy [nướng] bạch cát bánh, cùng với bánh nướng áp chảo, tay bắt bánh. . . ; nước nấu mà thành, gọi "Súp bánh", chính là mì sợi loại; chung chế mà thành, gọi "Chung bánh", chính là chỉ màn thầu, bánh bao loại.

Vương An Thế mục quang dọc theo đầu ngón tay nhất nhất rơi xuống đi: Yêm sinh mềm dê súp bánh, đồng da súp bánh, muối sắc thuốc măng tia súp bánh, chọc vào canh thịt bánh, ba tươi sống súp bánh, Hồ Điệp súp bánh, nhỏ thịt rau giá súp bánh. . .

"Tiểu nương, một chén gà tia súp bánh, một chén thịt cá rau cải xôi súp bánh, một chén gạch cua súp bánh, một chén từ liệu tươi tôm súp bánh a. Lại muốn một phần hồ bánh, " nói qua, Vương An Thế đem ngón tay chỉ hướng rau đánh gãy khác một bên "Chung bánh loại", lưu loát nói:

"Còn muốn một phần rau bánh, một phần thịt khô làm bánh, một bình trà nóng, mau mau."

"Đúng vậy, mấy vị khách quan ngài chờ ha ha, còn có cái gì phân phó, tùy thời gọi Nô Nô à ——" Lão Bán Nướng gọi ân cần thân thiện, nói qua, liền thu hồi rau đánh gãy, vận vẹo mảnh khảnh vòng eo, tiến đến phân phó.

Không bao lâu, nóng hôi hôi mì phở bùng lên, thơm nức thơm nức.

...

Vượt qua Lũng đoạn thi công lớn đê, Đại Lý Tự nhận Phạm Trọng Yêm, kiêm nhiệm đề khiển cho, nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, quản lý sông vụ.

Dọc theo sông tất cả châu Huyện trưởng lại, đều nước giam khiến cho, nhao nhao đến đây báo danh. Công trình trị thủy dân phu lui tới, mây đen thỉnh thoảng lướt qua này tràn lan gian khổ chỉ địa, nhìn trong mắt Phạm Trọng Yêm, từng đợt đau lòng.

Một cái mọc ra chim gõ kiến nhi nổi bật bờ môi tiểu quan lại, bước nhanh chạy tới, đem một chồng phong thư giao cho Phạm Trọng Yêm, một mặt hành lễ, một mặt nói: "Là Âu Dương đại quan nhân, mệnh dịch trạm tăng dần gấp đưa tới, Âu Dương đại quan nhân nói, cần phải thỉnh phạm tướng công nhìn chút."

Phạm Trọng Yêm thoáng qua chần chờ, tiếp nhận tín, phát phát tay, hướng chính mình tạm thời văn phòng đi trưởng bên kia đi đến.

Ngân sắc Tiểu Đào phá vỡ phong sáp, phong thư bên trong, là Âu Dương Tu vừa mới chủ trì Giang Nam phía tây đạo thi hương, Tri Hà thời vụ sách trung tâm hiện lên một ít có thể lấy chi văn.

Đi trong trường ánh sáng hôn ám, Phạm Trọng Yêm trong nội tâm, lại có một loại suy yếu hoài vui mừng cảm giác.

Cùng Âu Dương Tu, Vương Cùng Thần đồng dạng, Phạm Trọng Yêm cũng sinh ở mồ côi cha gia đình.

Nếu như nói Âu Dương Tu, Vương Cùng Thần còn nhỏ tang phụ, về sau do thúc bá chiều cổ lớn lên, là một loại nhân gian ôn nhu đối với gian khổ cộng đồng đối mặt; như vậy Phạm Trọng Yêm cùng mẹ đẻ bị cha đẻ vứt bỏ, bị dưỡng phụ thu nhận lại nhưng bị gạt bỏ hãm hại kinh lịch, thì càng nhiều vài phần máu chó sắc thái.

Trường cấp 3 một giáp, Phạm Trọng Yêm cũng không như Âu Dương Tu, Vương Cùng Thần như vậy, bị đương triều quan to dưới bảng bắt tể, trọng điểm bồi dưỡng. Tại là người của hãn sinh, từ tầng thấp nhất làm lên, dựa vào thật chiến tích, từng bước một do địa phương, đi đến trung khu, từ thất phẩm quan tếp riu, đi đến đương triều làm thịt chấp.

Đời sau người nhìn chung Phạm Trọng Yêm đích nhân sinh cuộc sống, đa số mang theo vô hạn thương xót cùng cảm thán:

Hắn chưa bao giờ kết bè kết cánh, tương phản, hắn có mang một khóa vượt qua lúc thời gian tầm thường sĩ phu, cùng với giống như hắn làm thịt chấp danh thần đám người khoan hậu lòng dạ, hắn là duy nhất chân tâm thật ý, đối xử từ tế Dịch Thanh quan văn, hắn đối với Nhân Tông Hoàng Đế thượng "Đều loại quan lại đồ", bên trong tường tận pháp họa tự thuật, đều loại quan lại ở giữa lợi hại liên quan, nhưng không ngờ bởi vì "Kết đảng" vạch tội liên quan đến tránh hiềm nghi, bị giáng chức khiến trách ngàn dặm;

Hắn vô luận thăng quan giáng chức quan, mỗi đến một chỗ, đều có có thể rũ xuống phạm đồ xanh sự tích bút công tích, tại hắn còn sống trong năm tháng Đại Tống mỗi một lần trọng đại nguy cơ, bất luận Hoàng Hà sông hoạn, vẫn là Tống hạ chiến tranh, vỡ tan ngàn dặm, hắn đều nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, trở thành trụ cột vững vàng nhất,

Lại mỗi lần tại khỏi bụi tan hết, tại Biện Kinh phồn hoa thái bình trong hoan lạc, bị mọi người chán ghét mà vứt bỏ hắn trầm trọng, hắn thịnh thế nói láo, hắn không biết hưởng thụ sinh hoạt.

Có lẽ từ cá nhân chủ nghĩa góc độ nhìn, Phạm Trọng Yêm chân tâm là xa không bằng, cùng hắn đồng thời kỳ đại gian thần Hạ Tung như vậy, biết hưởng thụ nhân sinh, hội mang theo bằng hữu của mình hưởng thụ nhân sinh, hiểu được ăn miếng trả miếng cùng chơi chính trị.

Thế nhưng vô luận từ góc độ nào nhìn,

Nếu như một quốc gia có càng nhiều Phạm Trọng Yêm đồng dạng quan viên, chính là quốc gia chi may mắn, mà nếu như một cái quan viên của quốc gia, đều là Hạ Tung, như vậy, điều này cũng làm cho nên vong quốc.

Đời sau nhà lịch sử học cho Phạm phu tử cực cao đánh giá, có Tống Triều 300 năm qua phẩm chất đức hạnh không thẹn người danh xưng là.

Từ hắn vẫn còn ở thất phẩm quang Quân Đội Đức tư lý tổng quản, đến triệu tập Khánh Quân tiết độ đầy quan, lại đến thái châu Hải Lăng phía tây xuôi làm muối thương giám quan, cũng tại nhiệm thượng nẫu biến tạo muối, đến hắn bởi vì trung ngôn thẳng thần can gián Lưu Nga Hoàng Thái Hậu không thể vượt qua hoàng đế bị giáng chức, lại đến hắn bởi vì lấy tại phía nam Trì Hà có công bị một lần nữa thăng nhập Kinh Thành. . . Hắn sớm đã tại triều trong nội đường, vòng phản hồng vô số. . .

Mà đang ở phú quý ôn nhu hương, nhưng trong lòng ngưỡng mộ lấy cổ thánh tiên hiền dạng làm người Âu Dương Tu, cũng là Phạm Trọng Yêm tối từ trung vẫn bởi Fans hâm mộ nhất.

Âu Dương Tu trong nội tâm, tiểu phạm tướng công chính là giết điện, chính là quang, chính là duy nhất Thần Thoại, Âu Dương Tu cả đời, yêu thích rút đủ loại quan lại bạt tai, đương triều danh thần Phú Bật, Yên Thủ, Lữ Di Giản, Văn Bác Ngạn, Hàn Kỳ, không có cái nào không bị Âu Dương Tu dùng Văn Thái trác tuyệt Trần từ lớn rút bạt tai qua, Âu Dương Tu cả đời chưa bao giờ phục qua ai, chỉ phục Phạm Trọng Yêm.

Phạm Trọng Yêm như cũ là đầu ra đầy nghiêm túc thần sắc, hắn thở dài, ngưng thần đối với trong tay Trì Hà sách, từng chữ tinh tế đọc lấy.

Rất chân thành, ngắn tế trí.

Thiên Sài Lân Trì Hà sách đọc xong, cảm thấy đã là rung động cùng kinh hi, nhin không được tiểu ý hiển hiện tại bên môi.

Thiên Phụng Trọng Vĩnh Trì Hà sách, thì lại càng là làm hắn trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

—— đây là cùng hắn chính kiến đối với tương tự, lại cùng đương kim quan gia cùng triều đình mọi người, cũng không hợp nhau một loại ý nghĩ. Một loại thời khắc đem Đảng Hạng người, người Khiết Đan coi là mối họa, cảnh giới, chờ đợi một ngày kia mưu cầu tiến thủ một loại ý nghĩ. Tuy điểm vào, là vì trị tận gốc Hoàng Hà lũ lụt, nhưng đầu bút lông lướt qua, không một không chừa, đối với tương lai sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy thịnh thế nói láo.

Người qua bắt hoặc chi niên Phạm Trọng Yêm, hai tay hơi hơi bắt đầu run rẩy, thật lâu, nội tâm của hắn mới chậm rãi bình tĩnh trở lại. Nhắc tới bút, bắt đầu cho Âu Dương Tu ghi hồi âm.

. . .

Lộc kêu bữa tiệc, gần sát một mặt hát nói, hí khúc giáo viên tiểu nương, áo ngực vải bồi để giày, diễm lệ phong lưu.

Chỉ thấy nàng tay trái dao động một bộ đánh nhịp, tay phải cầm một cây tiểu cổ chùy, đang huy sái tự nhiên, chỉ huy hoàn đứng thẳng một đám vui cười công nhân.

Theo nàng kia giàu có tiết tấu cảm giác động tác, do đàn tranh, tỳ bà, ống tiêu, ống sáo hợp tấu ra Côn Xoang giai điệu, nhịp điệu, nếu như nước chảy mây trôi đồng dạng, thư thả du dương tung bay tri đầy ra.

Nghiêm nhiên để cho Phụng Trọng Vĩnh, thoáng cái trở lại kiếp trước, âm nhạc sánh diễn tấu hòa âm, loại kia rất có bức cách người xem đáng đáp.

Hòa cùng lấy âm nhạc nhịp trống, một vị tuổi trẻ xinh đẹp mỹ tiểu sinh, chân thành vận vẹo vòng eo, y Y Nha nha hát lên một đoạn nhẹ nhàng hoạt bát kịch nam. Giơ tay nhắc chân, thỉnh thoảng cuồng hát đầu phát, tóc dài tà mỹ cuồng quyến huy động, rất có một loại Rock and roll phạm nhi phong thái.

. . ., kia tiểu sinh mặt mày trong đó, như thế nào như vậy quen mắt?

Phụng Trọng Vĩnh vẫn còn ở suy nghĩ, bên cạnh Vương An Thạch đã mang theo nửa chọc cười, nửa chăm chú, nửa kinh dị ngữ điệu, ha ha cười nói: "Nhan Như Hứa, dùng người dạy cho hắn 'Rock and roll' phạm nhi biểu diễn Côn Xoang, thật đúng là, nói như thế nào đây?"

"Sao một cái quái dị tên chữ rất cao minh." Đi lên trước tới Vương An đạo cũng đi theo tiếp lời nói: "Như thế nào, các ngươi nhận thức vị này linh quan? Nghe nói là một danh góc nhĩ."

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cúi Mực Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Dụng tâm lương đau khổ

Không đợi Phương Trọng Vĩnh phản ứng kịp, bên cạnh, một mực tùy thời mà động Vương Cùng Thần, đã nâng chén chậm chậm mà đến. Hắn hơn ba mươi năm tuổi, râu ngắn mặt trắng, một đôi cá vàng bong bóng mắt nhĩ, có chút manh nha cảm giác, mặt em bé, đáng người cân xứng, trên mặt mỉm cười, hiển lộ mười phần thân thiện.

Mọi người vừa thấy hắn qua, đều nhao nhao tuân theo cử từ đối với quan chủ khảo thầy trò lễ nghi, hành lễ vãn an.

Hắn cũng rất là khiêm tốn, cho mọi người đáp lễ lại, đón lấy, đập vỗ Vương An Thạch lưng (vác), lời ông tiếng ve việc nhà nói: "Lần trước đám kia heo, hiện giờ không biết nuôi dưỡng như thế nào?"

Vương An Thạch có chút ngại ngừng cười một cái, hồ thẹn nói: "Đã toàn bộ bán cho Sài đại quan nhân nhà kinh doanh, cụ thể tình hình, Sài công tử nên càng thêm hiểu rõ."

Nói qua, đem Sài Lâm về phía trước vừa đẩy. Sài Lâm một cái lao đảo, mất đi Phương Trọng Vĩnh kéo lấy, lúc này mới đứng vững vàng. Hắn một mặt trừng liếc một cái Vương An Thạch, một mặt hướng Vương Cùng Thần nói:

"Làm khó Vương đại nhân tưởng nhớ, đám kia heo hầu hết đã lớn lên. Chỉ có cá biệt hương heo, không thể trưởng thành, rửa sạch, đưa cho tiểu hài tử gia chơi đùa."

"Đùa nghịch heo?" Vương Cùng Thần cực kỳ một phen nhin cười. Nghĩ lại nghĩ đến, Sài Lâm ngày đó Trì Hà thời vụ sách, không thiếu được muốn khích lệ vài câu, vì vậy nói:

"Nhìn không ra Sài công tử, đối với sông vụ lại có như vậy kiến thức. Trì Hà của người sách, quả nhiên là và Thi Vũ, ta cùng chủ khảo đại nhân đã trình báo quan gia, kế tiếp, còn chuẩn bị thỉnh người, cụ thể hơn xác thực, tham dự công trình trị thủy nghiên cứu thảo luận mới phải."

"Không dám nhận, không dám nhận, không dám không dám——" Sài Lâm một mặt chợt dạ nhìn một cái Phương Trọng Vĩnh, một mặt trong áo lót lộ ra mồ hôi, tham dự công trình trị thủy nghiên cứu thảo luận, đây không phải là lòi đuôi tiết tấu sao? Một khi lòi đuôi, chẳng phải là không chỉ chính mình danh dự mất sạch, còn muốn liên lụy huynh đệ? Càng muốn, càng cảm thấy trong lòng từng đợt hàn, sợ Vương Cùng Thần nhiều hơn nữa hỏi một câu.

Nhan Như Hứa cũng tại lúc này, đột nhiên tiểu làm nghĩ ngợi, xuống đài âm trầm. Hắn hai mắt xâu suy yếu cao, đồ trang sức hoa lệ óng ánh, chỉ là tóc bị vùng vô cùng là tán loạn, thoáng qua có chút không ra thể thống gì, lại có khác một loại ý vị.

Phương Trọng Vĩnh nguyên lai tưởng rằng, nếu như đời sau sao ca nhạc bắt đầu diễn xướng hội, hát đến một nửa, xuống đài cùng người xem ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại một chút, nắm chắc tay gì gì đó. Không ngờ Nhan Như Hứa lại là trực tiếp cầm lấy bầu rượu, đối với chúng học sinh một trận tưới tràn môi rượu.

Nhìn nhìn mọi người cùng một chỗ vui đùa âm ỉ bộ dáng vui vẻ, Phương Trọng Vĩnh không khỏi cảm thán, ai nói phong kiến thời đại, đều là chút bản khắc quy củ. Ít nhất tại Nhân Tông hướng Bắc Tổng, giàu có, văn minh, mở ra, tự do, thỏa thỏa chính là giọng chính.

Bên kia quan chủ khảo Âu Dương Tu, từ tiếp nhận qua đám học sinh lần sau khi hành lễ, liền bắt đầu từng cái một biện pháp thay phiên khai mở uống. Một hồi lộc kêu tiệc, bất quá là Bắc Tổng tầm thường một nhà trung tâm sân gia đình Hoan biết bơi bình. Mà như Âu Dương Tu, Khấu Chuẩn, thạch duyên niên, Tống Thụ, tiền duy diễn những rượu này đàn đứng đầu nhà tiệc, lại càng là xa hoa phi phàm.

Dựa vào đời sau nhà lịch sử học nói, một cái Hán đại trâu bò vạn hộ hầu, đến Đại Tổng, chỉ có thể coi là tầm thường trung tâm sân phú hộ, một cái đời Minh cự phú nhà, cũng không thể tương tượng, Đại Tổng trung tâm sân nhà hoa thơm cỏ lạ dạ yến. Thịnh Đường phú Tổng, tuyệt mỹ như một mộng, một bút bút đều quanh quẩn lấy Trung Hoa văn minh tiến vào cùng bất phàm, đảm nhiệm tuế nguyệt cực nhanh mặt mù xa, như trước làm cho người hưởng vẻ.

Đời Minh đám quan chức, nhắc đến chính mình tội nghiệp bổng lộc, luôn là hội mặc sức tương tượng, đồng dạng là người Hán, sĩ phu cùng Quân Vương cộng trị thiên hạ thời đại, đồng nghiệp bất đồng mệnh à:

Ghi tên sử sách Tề tướng Khấu Chuẩn, cưới đương triều Hoàng Hậu biểu muội, ở nhà bao lên lớn màn, uống được ngon nên chảy đầy mặt đất, thẳng trợn lẫn khách nhân vừa đi một té ngã;

Tống Thụ phàm là ở nhà khai mở dạ yến, tất yếu dùng trăm trọng màn, bao bọc tứ phía cửa sổ lĩnh, không thấu ra một chút quang, mà thông thạo suốt

đêm, uống ngược lại từng cái tân khách, mới tỉnh đủ;

Lữ Di Giản kế thừa cậu Lữ Mông Chính, yêu thích độc uống, nhưng hết lần này tới lần khác yêu dùng gà dưới lưỡi tửu, khiến cho Lữ phủ trên dưới có này thói quen, Lữ phủ trong ngõ cả ngày lông gà bay loạn;

Âu Dương Tu lúc tuổi còn trẻ, liền có túy ông danh tiếng, được xưng không tửu liền không thơ, say rượu, thị nữ trâm cài ném đi, hấn ngẫu hứng làm thơ hai mươi đầu, tự mình làm thị nữ tìm hơn nửa canh giờ, lẫn nhau kẻ xướng người họa,

Điều từ ngàn duyên chuyển, tà âm, ưu khuyết điểm đối với theo;

Thạch duyên niên lại càng là khoa trương, yêu thích uống rượu thời gian Copl Ay thành động vật tạo hình uống rượu, chính sử ghi lại, hấn tự nghĩ ra, tóc tai bù xù đeo lên xiềng xích uống rượu, xưng là vì "Cầm tù uống", leo lên Đại Thụ ngồi ở trên chạc cây uống, xưng là "Sào uống", toàn thân cời sạch bao tại buổi rậm hoặc là trong chốn, chỉ lộ ra đầu uống, xưng là "Con ba ba uống" . . .

Nghĩ tới đây, Phưong Trọng Vĩnh tới bản thân cảm thụ là, cắt ra càng có độ tinh khiết tửu, nhất định rất có thị trường, đó là một mảnh, bóc lên đồng tiền, ngân lượng, quan trao tử tiền đồ tươi sáng à.

Nhan Như Hứa rót đã xong mọi người, lại từng bước một hướng Phưong Trọng Vĩnh đi tới. Ánh mắt lại thẳng phiết lấy Vương Cung Thần, môi son không khỏi cười trước nghe thấy, nâng chén nhẹ giọng, hướng về phía Phưong Trọng Vĩnh, thì thầm nói: "Giải Nguyên lang, ngươi cũng biết, tại ta chỗ đó đã làm lính người biểu diễn sự tình truyền đi, ngươi hội đề người mượn có."

Phưong Trọng Vĩnh toàn bộ không ngờ đến, hấn bỗng nhiên thuyết pháp như vậy, chống lại cái kia song ản tình mục, toàn thân ác hàn, vội lui khai mở một bước, nâng chén một hơi uống cạn, rồi mới tiến lên, đối với Nhan Như Hứa nhẹ nhàng nói: "Còn muốn xin hỏi, như thế nào giải quyết phương pháp. Đêm nay không say không nghỉ, có thể?"

Nhan Như Hứa lại ánh mắt hướng lên phiêu một phiêu, lại nhìn một cái bên cạnh Vương Cung Thần, biiu môi nói:

"Không sao, sau này không muốn lại ra về lính người, làm cho người ta rơi xuống đầu đề câu chuyện là được. Hình không hơn đại phu, lễ không dưới thứ người, lúc trước ngươi đảm nhiệm làm lính người biểu diễn kỹ xảo, chưa có công danh bên người, một lần thứ người, không thể đem lễ nghi yêu cầu thêm ở trên người người, sau này —— "

Nói qua, trong miệng hấn mùi rượu, hướng về Phưong Trọng Vĩnh bên tai a lấy khí nhi, lại nhẹ nhàng dùng khăn cho Phưong Trọng Vĩnh xoa xoa mặt, cười nói: " sau này, đều sửa lại a."

Bên cạnh Vương Cung Thần, đối với biểu hiện của Nhan Như Hứa, bất động thanh sắc cho một cái trợ giúp.

Mà Phưong Trọng Vĩnh, bị một đại nam nhân, lấy Đại Ngọc khích lệ Bảo Ngọc đừng chọc phiền mượn Cổ Chính đáng đáp, xấu hổ mang tao, dục vọng tố lại thôi, nghĩ [mô phỏng] ca trước liếm như vậy khuyên giải một phen, thật sự là nổi da gà rơi đầy đầy, ác hàn liên tục à.

Bên cạnh Sài Lân không biết rõ tình hình, chỉ lo đùa Nhan Như Hứa nói: "Nhan nhi qua, ta cùng với Vương huynh cũng cùng ngươi có duyên gặp mặt một lần, sao ngươi nằm sấp ở bên tai Trọng Vĩnh, nói vốn riêng "

Nhan Như Hứa lại cũng không để ý đến hấn, chỉ đem trong tay khăn vung lên, nhẹ ném một cái mị nhãn, lại cầm lấy tiêu chuẩn tư thái, đi lên đài, bắt đầu tiếp theo Đoàn Xướng khúc nhi.

Phưong Trọng Vĩnh mắt lạnh nhìn, Nhan Như Hứa cuối cùng lơ đãng, cùng Vương Cung Thần tương đối cái nhìn kia, chợt cảm thấy cảm thấy, đã mình bạch chút gì:

Những cái này chú trọng hành vi tiểu tiết ngôn ngữ, cùng tâm ý, nên đều là ý tứ của Vương Cung Thần, nhưng vì không ảnh hưởng tâm tình của Phưong Trọng Vĩnh cùng mặt mũi, lại thay đổi một cái cang người thích hợp, dùng một loại cang uyển chuyển phương thức, lơ đãng biểu đạt ra. Cũng là một mảnh hảo tâm, dụng tâm lương khổ.

Vương Cung Thần nhìn nhìn Phưong Trọng Vĩnh, Phưong Trọng Vĩnh sáng ngời thần thái mục quang cũng đang nhìn về phía hấn, sáng sáng: Người thông minh, quả nhiên là một chút liền thấu.

. . .

Đồng nhất Thiên Minh dưới ánh trăng, Vương Ích trong thư phòng tranh quạt mặt, Vương Tử Nguyệt thì tại một bên chuẩn bị trang giấy thuốc màu, thỉnh thoảng đi qua vì phụ thân xưng một xưng bút, hồ một hồ phiên cột.

Phụ thân nói là có chuyện quan trọng gọi nàng đến đây, lại chỉ là phối hợp miêu tả sơn thủy mặt quạt, Vương Tử Nguyệt cảm thấy cực kỳ buồn bức, đang nhìn nhìn phụ thân múa bút.

Bỗng nhiên, "Ai ôi!!!" Một thanh âm vang lên lên, Vương Tử Nguyệt không khỏi thở dài: "Bên này đặt bút nặng nề một chút, Viễn Sơn liền biến thành gần núi."

Vương Ích gạt đầu nói: "Là vì phụ không đủ chuyên tâm. Nguyệt Nhi, là cha gọi ngươi đến đây, là có sự kiện chuyện quan trọng, muốn cùng ngươi thương lượng."

Vương Tử Nguyệt ngẩng đầu, mông lung nghĩ hoặc, từ hai ngõặt giống như vui mừng không vui mừng ẩn tình trong mắt, lưu chuyển mà ra.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Loạn điểm yên ương

Ánh trắng sáng trong ánh xanh rực rỡ, chạy trốn trên mặt đất, trong nội viện tinh xảo cửa lầu bóng dáng, rõ ràng địa vẽ phác thảo tại đối diện tường xây làm bình phong ở cổng. Tường xây làm bình phong ở cổng đang đập chú ý đỉnh ngói từ, điều gạch khảm biên, hòa tan tại mực lam sắc phía chân trời bên trong.

Vương Tử Nguyệt bước ra thư phòng, hai cái chân lui vẫn không nghe sai sử, toàn bộ thân thể chỉ cảm thấy mềm mại. Mực bầu trời màu lam, nếu như một mặt lộ ra quang ảnh to lớn Thâm Hải, mà nàng, thì tựa như một cái ngâm nước bộ dáng, không biết làm sao, tư tưởng cửa ải à.

Nàng liền hậu viện một phương bàn đá bên cạnh, ghé đá từ ngời xuống, bên tai, còn vang trở lại phụ thân lời:

"Phụ thân vì ngươi, chọn định rồi một mối hôn sự, là Trương Kháng đại quan nhân nhà, con trai trưởng Trương Nguyên chính thê. Mấy ngày hôm trước, Trương Kháng đại quan nhân tới thư từ, thứ nhất, là chúc mừng ngươi nhị ca Tam ca thi hương lấy, thứ hai, cũng là tra hỏi và hôn sự của ngươi.

Là cha nghĩ đến, lần này thi hương chấm dứt, sang năm chính là thi hội thi đấu chi niên. Rất nhanh muốn đánh điểm ngươi mấy vị ca ca, đi đến Kinh Thành, tham gia thi hội. Trương Kháng Trương đại quan nhân, mới vừa từ quảng an quân phán quan, điều nhiệm ứng Thiên Phủ đây quan, lần này, ngươi liền cùng ca ca ngươi nhóm cùng nhau đi tới. Trương Đại Nhân ít ngày nữa hội phải tới người sinh ra, đi kết hôn cấp bậc lễ nghĩa.

Ngươi mặc dù niên kỷ còn nhỏ, có thể kia Trương Nguyên, đã đến nên cưới vợ tuổi, Trương Kháng đại quan nhân đã mở miệng, là cha tổng không tốt bác bỏ. May mà, Trương gia nhiều thế hệ làm quan, là một người trong sạch, trong nhà cũng đều là lương thiện người của Đoàn Phụng, là cha vì ngươi chuẩn bị dày đồ cưới, ngươi thân là chủ mẫu chính thê, gả đi, tất sẽ không bị bạc đãi. . ."

Vương Tử Nguyệt không có cái gì khác cốt thống khổ, hoặc là cực độ không muốn. Nàng là cái tiểu thư khuê các, nhiều năm giáo dục bên trong, cha mẹ chi mệnh, mỗi chúc nói như vậy, là lại đang lúc không thể nào, nàng chỉ là im lặng nghe xong, không nói một lời, quay người hành lễ, cáo lui mà ra.

Có lẽ, tại phụ thân của nàng Vương Ích xem ra, đây chỉ là nữ nhi gia, lúc ban đầu nói điểm sự tình một loại ngưng ngưng mà thôi.

Nhưng Vương Tử Nguyệt trong nội tâm, lui mơ hồ trôi lên kia thân ảnh, tên, cảm thấy lo lắng nóng hổi:

Phụng Trọng Vinh, hần trúng Giải Nguyên lang, còn có ba bốn ngày, các huynh đệ cùng hần, đều trở về ăn mừng. Nàng hần là nói cho hần biết chuyện của mình sao? Hần sẽ có gì phản ứng sao? Trong lòng của hần, đến cùng có hay không ta đâu này? Nếu có, sẽ như thế nào? Nếu không có, lại có thể như thế nào đâu này?

Vương Tử Nguyệt xoắn bắt tay vào làm trung tâm khăn, tóc mai hơi hơi tán loạn tiếp theo tia, trong gió nghịch ngợm vút sáng lấy.

...

Phụng Trọng Vinh vênh lên chân bắt chéo, ngồi ở trên mặt ghế, bên cạnh Sài Lân, thì không ra thể thống gì cát ưu ngồi phịch ở trên giường.

Cùng Phụng Trọng Vinh ngồi đối mặt nhau, là ngày đó đại náo yết bảng trạng tử, về sau bị Sài Lân khích lệ trở về, giảng được rồi, trở thành hần cùng với Phụng Trọng Vinh nhạc công văn trai, chính thức ký kết vị vai diễn phụ linh người vị kia, luôn thì không để bản hàn cử từ.

Chỉ thấy người kia vận vẹo phì phì thân thể, về mặt giả bộ chất phác ngồi ở trên mặt ghế.

Phụng Trọng Vinh nghiêng đầu, đối với hần nói:

"Nếu như ký hợp đồng, như vậy chúng ta tới vì ngươi lấy một cái nghệ danh a, hiện giờ những cái này náo nhiệt kịch hài linh quan, đều có nghệ danh, ngươi là ta nhạc công văn trai linh người, vậy gọi tiểu nhạc nhạc a, có thể làm cho được?"

Tiểu nhạc nhạc như trước ti tiện ti tiện, làm ra một bộ "Ồi trời ơi!!" thần sắc, gật gật đầu, lại hung hăng gật gật đầu.

Gật đầu như bầm tòi tiết tấu cảm giác. Rất tốt, thần thái bộ dáng, có tin mừng cảm giác, là khỏi liệu.

Phuong Trọng Vinh ném qua đi hai trượt kê đùa giỡn thoải bản tử, đón lấy, lại nói:

"Lên, người bắt đầu nghiên cứu những vật này. Nói học trên chộc hát, mọi thứ đều là kiến thức cơ bản. Sự phó người không cần đã bãi, sự phụ của người, chính là thầy của ta Quách thị đức vừa, hiểu chưa? Trong vòng nửa năm, đem những này thoải bản tử luyện tốt học thuộc lòng rầu~ —— "

Nói qua, Phuong Trọng Vinh đẩy qua một cái khay, phía trên xếp chồng chất lấy năm mươi quan tiền, hấn trở tay vừa đẩy, khay bị nhẹ nhàng đẩy tới tiểu nhạc nhạc trước người:

"Chúng ta bên này nhạc văn thoải bản trai tiểu nhị, sẽ cho người cung cấp dừng chân ẩm thực. Những cái này, là người nửa năm này tiền đặt cọc, nếu như trong vòng nửa năm vỡ luyện tốt, có thể lên đài, đi Sài gia trả cửa hàng trong, diễn kịch hài, tất cả khách nhân tiền thưởng, phân chia 5:5 thành.

Nếu luyện không tốt,

Người cũng liền không cần ra sân, trực tiếp nên đến nơi đâu đến nơi đâu, chúng ta ngồi một lát không điểm người ta, ăn một chiếc từng người đồ vật, người hiểu được phạt?"

Kia tiểu nhạc nhạc, sớm đã là bị khoa trường luôn thi không đệ, giày vò đến không có hồn người, cùng hung ác, thấy được điều kiện như vậy, sao không thuận theo? Liên tục không ngừng gặt đầu như bầm tòi.

"Ngoài cửa có Sài gia gia đình, hội mang người đi đến chỗ ở. Yên tâm, làm rất tốt, ta xem trọng người ah." Sài Lân rồi mới từ trên giường một cái lăn trở mình nhảy xuống.

Tiểu nhạc nhạc chấp tay, thật biết điều khéo léo ra ngoài, gài cửa lại.

Phuong Trọng Vinh lúc này mới nhìn về phía Sài Lân, mãnh liệt bắn ra ót của hấn nói: "Tiểu tử người rất có biện pháp, như thế nào thời gian vài ngày, liền đem mở đó cuồng cử tử, dạy dỗ như thể thuận theo?"

Sài Lân chẳng hề để ý làm ăn vung tay áo tử, một tay đập thượng Phuong Trọng Vinh bờ vai, cả lợ phát phơ lờm mắt: "Ta bất quá là, đã đoạn hấn khoa cử lấy công danh mộng. Hấn hiện giờ không hơn chúng ta chiếc thuyền này, liền phế đi. Người nói, hấn có thể không như thể nhu thuận nỗ lực sao?"

"Ách ——" Phuong Trọng Vinh có chút kinh ngạc nhìn về phía Sài Lân, đẩy ra cái kia hơn phân nửa thể trọng đều quán ở trên người mình móng vuốt, hàm chứa trách cứ giọng điệu: "Này như vậy là sao?"

Sài Lân nhìn chung quanh, lại mở cửa tra nhìn một chút, xác nhận tiểu nhạc nhạc đã đi xa, lúc này mới quay người đóng cửa, đi đến Phuong Trọng Vinh bên người, hạ giọng nói: "Nhớ rõ thi hương lúc trời tối, trường thi đi vào trong nước sự tình sao?"

Phuong Trọng Vinh mặt mang nghi hoặc, khẽ gặt đầu.

"Vay sự tình, phía trên tự nhiên muốn truy tra trách nhiệm, là cái gì tình hình. Người đoán, ta nhờ cậy Vương An Thạch, hướng Vương Cung Thần Vương đại nhân hỏi tình hình, phát hiện là tình huống như thế nào?"

Phuong Trọng Vinh như trước không nói gì, lắc đầu.

"Chính là tiểu nhạc nhạc, hấn vô ý đồ ngọn đèn, đốt lên lửa than, giày vò số phòng nổi lên hỏa. May mắn kịp thời dập tắt lửa, lúc này mới không có nhường ra mầm tai vạ." Sài Lân nói qua, trong nháy mắt con mắt, ý kia tựa hồ là, người mình bạch chưa?

Phuong Trọng Vinh âm thầm không nói, thật lâu, mới nói: "Người nói là, người chuẩn bị các đốt ngón tay, làm cho người ta đem hành vi của hấn, phán đoán thành là vì câu khoa trường làm rối ki cương, có ý định phóng hỏa hiềm nghi a?"

"Người cũng không thể nói hành vi của hấn, 100% không có khoa trường làm rối ki cương, có ý định phóng hỏa hiềm nghi a?" Sài Lân lưu manh gian thương sắc mặt, trong nháy mắt hiện lộ không thể nghi ngờ.

Phuong Trọng Vinh thuần khiết Tiểu Nội tư tưởng, đối với việc này, thật sự là không tốt vọng kết luận. Hấn kiếp trước sinh hoạt tuy binh thân, nhưng cũng là thường thường bậc trung gia đình, một đường trôi chảy, cho nên rất ít dùng xấu nhất ác ý đi đoán người khác.

Lúc này nghe Sài Lân nói như thế, lại minh bạch một khi sự tình như vậy định tính, y theo Đại Tổng luật pháp, kia tiểu nhạc nhạc, là vĩnh viễn không thể tái nhập khoa trường.

Đối với không có công danh trông cậy vào, lại nhận biết mấy chữ người đọc sách, thoải bản linh người, coi như là không tệ lui mà cầu tiếp theo, tuy địa vị thấp chút, thể nhưng tự do tự tại, tiền đồ tốt. Hiện giờ nhạc công văn trai như thể thành ý giá cao, kia tiểu nhạc nhạc lại có thể nào không dễ bảo đây này?

Sài Lân thấy Phuong Trọng Vinh trầm mặc, vội vàng lại bổ sung:

"Kỳ thật, đã đoạn hấn công danh ý niệm trong đầu, đối với hấn chưa hấn không phải là chuyện tốt. Theo ta nói, hấn cái dạng này, luôn thi không đệ, mặc dù cuối cùng khảo thi đến già, được cái công danh, cũng chỉ là cái hư danh mà thôi.

Nếu là hấn tại ta nhạc công văn trai làm rất tốt, tương lai tài vận hanh thông, tùy tâm sở dục, ta xem so với kia đồ bỏ công danh, khoái ý nhiều. Chúng ta đây là làm tốt sự tình."

Phuong Trọng Vinh mắt lé liếc mắt nhìn Sài Lân, bắt đắc đi đứng người lên, đuối lưng một cái nói: "Ngươi là chính mình vừa đạt được công danh hai ngày, đã bị công danh 'Này đồ bỏ', câu nệ chính mình ý niệm trong đầu không thông suốt a?"

Nói qua, hắn bỗng nhiên híp mắt cười một cái, quý dị tới gần Sài Lân, nửa thật nửa giả, trêu chọc hắn nói: "Ngươi không phải là nghĩ Thu Nương kia tiểu nương tử, lựa đồ trưởng âm, thờ gáp liên tục à, làm gì được hoa roi cổ ý, nước chảy vô tình. Nàng này một mảnh tâm tư, sợ là muốn sai thành toán ah."

Sài Lân bị Phuong Trọng Vinh đâm chọt nơi này, khí không đánh một chỗ, thầm nghĩ: Rõ ràng ngày đó, ta là bị Thu Nương cướp đi tiểu thuần khiết, trong nội tâm của ta chỉ có Vương Tử Nguyệt Nguyệt Nhi à.

Nhưng ngoài miệng cũng không tốt nói như vậy, nhếch miệng, khinh thường nói: "Ngay cả có công danh bên người, đi đi dạo kỹ viện cũng là phong lưu sự tình, lại có gì ý niệm trong đầu không thông suốt? Ta không thông suốt chính là, Vương Cung Thần Vương đại nhân nói, muốn cho ta đi tham dự Trì Hà công trình trị thủy nghiên cứu thảo luận. Đây cũng không phải là ngươi câu nói kia, khổ chết bảo bảo."

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Làm bạn chi nghị

"Giúp ngươi viết ra một quyển kỹ cang, Trì Hà ứng phó nhu cầu bức thiết thi công phương án, có thể có. Có thể ngươi phải đáp ứng ta sự kiện." Phuong Trọng Vinh bỗng nhiên nghiêm túc hạ xuống, đối với Sài Lân nói.

"Hai ta người trên một cái thuyền, hai ta quan hệ gì, hai ta ai cùng ai à, đừng nói một kiện, chính là một ngàn sự kiện, còn không phải ngươi nói chuyện sự tình. . ." Sài Lân đáp ứng lưu loát trình độ, cùng nói tấu đơn tựa như.

Phuong Trọng Vinh lại không có buông xuống nghiêm túc thái độ, hắn cầm chặt tay của Sài Lân cổ tay, đem hai người ngón tay nhỏ móc tại một chỗ, chăm chú chấp hành lấy "Ngó tay thất cổ, một trăm năm không cho phép biến" mười phần hài tử trò hề, cũng dần dần tiến hành vỡ lòng nói:

"Sài Lân, ngươi phải đáp ứng ta, về sau, không được bởi vì bất kỳ lý do, đã đoạn con đường của người khác, cưỡng ép kéo đối phương tiến chúng ta nhạc công văn trai. Chỉ có cam tâm tình nguyện mà đến người, tài năng chân chính lưu lại.

Về phần ngươi nói, đối phương tương lai trước Cảnh Vân Vân Nam, bất luận như thế nào là ngươi cảm thấy tốt hơn, mỗi người có quyết định nhân sinh bản thân quyền lực, ngươi có lẽ cảm thấy, luôn thì không để đầu bạc cử tử, rất ngu rất chán nản.

Nhưng Trang Tử không phải cá, làm sao biết cá có vui? Mọi việc cho người khác lựa chọn cơ hội, cũng chính là đối với chính mình rất tốt tự tin cùng tôn trọng. Điểm này, ngươi có thể minh bạch?"

Sài Lân khó khăn từ Phuong Trọng Vinh khấu trừ phải cùng con cua cái kèm trong ngón tay, đem tay của mình rút ra, không kiên nhẫn nói lầm bầm: "Biết rồi, biết rồi, lúc nào, ngươi cũng sẽ thuyết giáo này một bộ á. Trúng Giải Nguyên, ngược lại nói Quan thoại sao?"

Ngoài cửa bỗng nhiên vài tiếng nhẹ nhàng tiếng gõ cửa, cắt đứt hai người phân tranh.

. . .

Âu Dương Tu chấp tay đứng tại trường thi trong hậu hoa viên, nhà Kim thu cuối cùng tình cảm ám áp, phơi nắng toàn thân thoải mái cực kỳ.

Chào đón quá thể đình dẫn Phuong Trọng Vinh, từng bước một đến đây, Âu Dương Tu không khỏi bên môi mỉm cười, rất khiêm tốn nghênh tiếp hắn, phát tay đuối, chỉ chính mình tự mình hô: "Trọng Vinh, tới à ——"

Phuong Trọng Vinh về mặt kỳ quái, còn mang một tia được sủng ái mà lo sợ thần sắc, cười nói: "Túy ông có lời mời, sao dám không đến? Không biết vội vàng gọi Trọng Vinh đến đây, thế nhưng là có chuyện gì quan trọng?"

"Không có chuyện quan trọng, không thể gấp gọi ngươi đã đến rồi. . . Tới, ngồi một chút, ngồi bên này." Nói qua, gior tay làm tư thế xin mời, để cho Phuong Trọng Vinh ngồi xuống. Sau đó từ tay áo, lấy ra một đạo điều khiển chỉ, đưa về phía Phuong Trọng Vinh.

Phuong Trọng Vinh về mặt do dự bộ dáng, chối từ nói: "Đây cũng không phải là ta nên nhìn đó a."

"Vô sự, " Âu Dương Tu một mặt gior tay lên biên cây phong lộ trà, uống một hớp, một mặt chỉ chỉ kia điều khiển chỉ: "Việc này tầm thường ý chỉ, cũng không phải là mệnh lệnh phải tự mình đọc duyệt điều khiển chỉ, tuy không phải là hạ cho ngươi bản thân, nhưng ta nghĩ, hay là trước để cho ngươi xem

một chút, tương đối khá."

Phương Trọng Vĩnh hai tay tiếp nhận, mở ra kia sổ con, không khỏi có chút tròn mắt.

Đó là một phong bởi vì đặc thù tình hình, ân mậu vật liệu dị đội khoa (bởi vì đặc thù bị tiến cử ân khoa, miễn ở thi hội, cùng Phú Bất được ban tặng này ân khoa tình hình, mười phần tương tự), cũng đặc biệt trao tặng Sài Lân cử phẩm đều nước giam khiến cho, nhân sự nghị định bổ nhiệm.

Nhìn trước mắt nhìn tròn tròn mắt Phương Trọng Vĩnh, Âu Dương Tu không khỏi cười đắc ý, một lát, lại thu liễm nụ cười nói:

"Liên biết kia bài thi, trước sau Tứ thư Ngũ kinh ngữ pháp không thông, bằng trắc cất vận cũng là rối tinh rối mù, hết lần này tới lần khác ra như vậy thiên thời vụ sách, như vậy kinh tài tuyệt diệu, đích thị là trong đó có việc. Chỉ có Vương Cung Thần kia cái cổ hủ phu tử, mới có thể thật sự lấy trúng Sài Lân."

Phương Trọng Vĩnh ngửa mặt lên nhìn về phía Âu Dương Tu, trong ánh mắt tâm tình, mang theo một phần ai cũng đoán không ra thâm trầm. Hướng về phía phần này gặp không sợ hãi không táo thâm trầm, Âu Dương Tu cũng không khỏi cảm thấy xoa bóp một cái trợ giúp.

Âu Dương Tu nói: "Ta đã đoán, đích thị là tiểu tử người giúp hấn làm Xạ Thủ, vốn định thì không muốn lấy trung tâm Sài Lân, cũng tính về sau tất cả mọi người phiền toái, ai ngờ vận bất quá Vương Cung Thần đầu kia bướng bỉnh con lừa.

Vì vậy ta đã nghĩ ngợi lấy, đem hai người các người Trì Hà sách, cùng nhau trình lên xem, đoán chừng hội cùng nhau có cái tạm thời phân công ủy nhiệm, ít nhất không đến lời đuôi. Ai biết, trình lên đi, Sài Lân đạo kia Trì Hà sách, rất nhanh liền được Lữ tướng công cùng quan gia tán thành, về phần người đạo kia sao ——"

Âu Dương Tu nói qua,

Vừa nhìn về phía Phương Trọng Vĩnh, nhưng thấy hấn một bộ không quan tâm hơn thua bộ dáng, cảm thấy lần nữa cho cái trợ giúp, mà sau có chút tiếc nuối nói: "Người đạo kia Trì Hà sách, bị coi như là thanh niên nhiệt huyết cấp tiến nói như vậy, gác lại —— nhưng người cũng không nên nản chí,

Thứ nhất, lúc này không đáng phân công, ngược lại có thể tốt hơn chuẩn bị sang năm thi hội cùng thi đình, thi hội lấy trung tâm tiến sĩ, người trước càng đứng ổn cục diện chút; thứ hai, Trì Hà của người sách, ta tư đối với đưa cho Phạm Trọng Yên phạm tướng công, hấn rất là thừa nhận người thấy xa."

Phương Trọng Vĩnh không biết phải trả lời như thế nào mới tốt, chính mình đạo kia Trì Hà sách bị không được coi trọng, này vốn không phải là nhất thời nửa khắc sự tình, chính mình cũng không quá để ý, nhưng trước mắt, Sài Lân trực tiếp bị đảm nhiệm quan mà đi, này tựa hồ liền thật sự là, rất có chút lời đuôi mạo hiểm.

Hấn thoáng qua suy nghĩ, thử thăm dò hỏi một câu nói:

"Này bổ nhiệm, Sài Lân có thể thượng biểu lời nói khiêm tốn ba lần đâu này?"

Lời còn chưa dứt, lại tự hỏi hấn có chút nói lỡ.

Dựa theo lễ chế, bị trao tặng chức quan, xác thực nên thượng biểu lời nói khiêm tốn ba lần, phương là đạo lý. Nhưng lúc này, đang tại trị thủy đặc thù thời kì, bằng không thì, cũng sẽ không nhanh như vậy, liền cho Sài Lân ân khoa cùng phân công.

Quốc nạn vào đầu, thân phụ liên quan tài năng, lẽ ra đoạt tình, lúc này, nếu như thượng biểu lời nói khiêm tốn, ngược lại sẽ lọt vào vạch tội chỉ trích.

Âu Dương Tu không có trả lời, chỉ nhìn lấy Phương Trọng Vĩnh thần thái của mình biến hóa, mình bạch hấn tựa như đã đổi qua này bước ngoặt nhĩ.

Cuối cùng, Phương Trọng Vĩnh bỗng nhiên nói: "Được rồi, giới thời gian ta với tư cách là thư đồng hoặc là chủ bộ, cùng cũi đại nhân cùng đi Trì Hà một đường, làm bạn."

Âu Dương Tu như trước nhếch chính mình cây phong lộ trà, lần lượt một ly đến Phương Trọng Vĩnh trong tay, chắc chắc chắc chắc miệng, cười nói: "Làm khó người có này lòng dạ, quát này chén, ta cũng nên đi về phía Sài Lân truyền chi. Người, cùng ta cùng đi."

Gió thu lướt qua, từng mảnh từng mảnh cúc mũi tung bay trong gió. San San khả ái.

Âu Dương Tu cũng không biết, cách kinh trong mấy ngày này, chính mình suy yếu thủ trưởng, sủng ái chính mình, chiếu cố chính mình, để mình không có hạn ngày tốt lành, rất nhiều tốt thời gian —— tiền duy diễn, bỗng nhiên bị bệnh qua đời.

Từ nay về sau, quan trường mưa rơi gió thổi, không còn người bảo hộ hấn tùy hứng.

Cứ việc, hấn rất nhanh được vùi quay về Kinh Thành, tiến nhập Hàn Lâm học sĩ viện, thụ Tuyên Đức lang, đảm nhiệm quán các khảo đính.

Thế nhưng, tụy ông phong lưu khoái hoạt thiếu niên thời gian, từ đó tuyên cáo chấm dứt.

Mà Đại Tổng, cũng sắp gặp phải một hồi lúc thời gian cả triều triều thần, đều tại ngoài ý liệu chiến tranh.

...

Này một cái trời thu sau giờ ngọ, Nhân Tông Triệu Trinh bỗng nhiên tại Ngự Hoa Viên trong hậu viện, thấy được đỉnh đầu, trên đỉnh rơi bụi bặm kiệu nhỏ, đó chính là năm trước bị phế sạch quách Hoàng Hậu, áp chế ngồi.

Trời chiều ánh chiều tà, Triệu Trinh lặng lẽ ngắm người hồi lâu. Một ngày vợ chồng trăm ngày tình cảm, hết thấy rõ ràng nổi lên trong lòng.

Tuy, một cái tát kia, để cho thân là cừu ngừ chỉ tôn Triệu Trinh, dưới sự tức giận, phế bỏ Hoàng Hậu. Nhưng vật đổi sao dời, vui mừng tâm không ngại cũ đích nam nhân bản tính, cùng không quả quyết tính Cách Bán có thể, thôi động Triệu Trinh tư tưởng, từng trận rung động.

Hắn nhìn nhìn mọi nơi, lặng lẽ gọi cung nữ, lấy văn chương, viết xuống một đầu "khánh nhà Kim cảnh", đưa đến trước Hoàng Hậu Quách thị Trường Ninh trong nội cung.

Sách sử ghi lại, Quách thị đọc xong này đầu tràn ngập tưởng niệm "khánh nhà Kim cảnh", nước mắt tràn mi, cảm động rồi tỉnh rồi mù.

Nhưng cũng trúng, nàng đối với đến đây tiếp nàng, đi đến Triệu Trinh vị trí vừa thấy kiệu nhỏ, lúc hạ biểu thị ra cự tuyệt. Cũng trở về một phong tho.

Trong thư biểu đạt nàng kiên định cùng cương liệt —— đối với Hoàng Hậu danh phận coi trọng. Nàng yêu cầu, nếu như muốn gặp lại, "Đủ loại quan lại lập lớp, chịu sách lại vừa." Ý tứ chính là, nếu như không nặng mới thành vì Hoàng Hậu, thì không cùng Nhân Tông gặp nhau.

Sách sử ghi lại Triệu Trinh thu được phong thư này hành vi. Trầm mặc một đêm.

Nhưng nó cũng không ghi lại hiện giữ Tào Hoàng Hậu, biết được việc này, ra sao cảm nhận, tóm lại, phong thư này sự tình, rất nhanh ở phía sau cung lan truyền ra, truyền đến Đại Thái Giám, Lữ Di Giám tốt cơ hữu —— quân sự thái giám Diêm Văn Ứng trong tai.

Trước Hoàng Hậu Quách thị đau buồn đòi mạng vận, từ đó bắt đầu từng màn trình diễn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Mới gặp gỡ sách lậu

Không bao lâu, Nhân Tông Triệu Trinh ân lệ cũ xuất cung, đi đến nam ngoại ô, tiến hành hàng năm một lần ngoại ô tự đại lễ.

Liên vào lúc này, Trường Ninh trong nội cung trước Hoàng Hậu Quách thị đột nhiên bị bệnh, nguyên nhân bệnh không rõ, bệnh trạng không biết.

Ngày, quân sự thái giám phụng mệnh mang theo điều khiển thuốc viện y quan đi đến nhìn xem. Ngày, Quách thị bệnh tình càng trầm trọng, rốt cục không có sống qua ngày thứ tư thái dương.

Đội Triệu Trinh khi trở về, đối mặt là bạo bệnh thân vong trước Hoàng Hậu Quách thị, từ một cái hoạt thoát thoát người, trở thành một cỗ lạnh buốt mát thi thể.

Kết luận mạch chứng nói không tí mĩ, đến khám bệnh tại nhà thái y không rõ, mà điều khiển thuốc viện Lão đại, là Diêm Văn Ứng con nuôi, danh gọi Diêm sĩ lương.

Này ra ghi lại tại chính sử, ly kỳ cung đấu huyết án, đã dẫn phát thủy chung quan tâm Triệu Trinh hậu cung mọi việc, phủ viện đại thần cùng đài gián quan nhóm, cao độ coi trọng.

Cứ việc Triệu Trinh truy nhận Quách thị thân phận Hoàng Hậu, cũng lấy đẳng cấp cao nhất đưa tang phát tang. Nhưng ra bức này kỳ quặc sự tình, đài gián quan nhóm vẫn là tiếng vọng vô cùng nhiệt liệt.

Diễn sinh ra đủ loại phiên bản cung đấu, hăm hại, . . . Hợp lý liên tưởng, nhưng chung quy khổ nỗi Hoàng Hậu cái thân phận này, không thể tùy ý phái khám nghiệm tử thi kiểm tra thực hư thi thể, vì vậy chứng cứ mười phần có lẽ có.

Có thể bất kể như thế nào, phải có người vì chuyện này phụ trách. Đương kim Hoàng Hậu, là trước sau như một đoan trang ôn lương nhà giàu nữ tử, có rất hảo danh tiếng cùng không tệ phong bình luận, mà quân sự thái giám Diêm Văn Ứng, là bởi vì nó lịch sử còn sót lại vấn đề, đã trở thành lần này, trước Hoàng Hậu chết bất đắc kỳ tử sự kiện người bị hiềm nghi lớn nhất.

Ngôn quan nhóm nghiêm nghị chính khí vạch tội sở con, chất đầy Triệu Trinh trên bàn.

Diêm Văn Ứng cùng hần con nuôi Diêm sĩ lương, bị vạch tội nếu như đâm đầy người đâm Tiên Nhân Chương, phiền toái vô cùng.

Triệu Trinh lựa chọn là: Rời xa cái phiền toái này, hai vị Diêm Đại Thái Giám bị giáng chức khiến trách ba nghìn dặm, cũng đã chết tại bị giáng chức dọc đường.

Lữ Di Giản trong cung nội ứng, từ đó tuyên cáo tan rã. Hạ xuống một bước, vạch tội Lữ Di Giản tiết tấu, cũng ở đầu vào đây tiến hành. . .

Nhân Tông ngồi ở trước thư án, đặt chén trà xuống, động thủ vạch trần đi trước người hộp gỗ phong bì, từ trung tâm lấy ra một đánh nhạc công văn trai xuất phẩm, Phương Trọng Vĩnh kịch hải thoại bản.

Lật vài tờ, hần chợt cau lại lông mày, kêu một tiếng bên cạnh tiểu thái giám, nói khẽ: "Lần này mua về, sao không bằng ngày xưa án chế tình xảo đầu này?"

Tiểu thái giám phủ phủ một tiếng quý đi xuống, liên tục không ngừng đáp lời: "Đây, này, Biện Kinh mặt phổ bán, chính là loại này, loại nhỏ, loại nhỏ đã phái người tìm khắp Kinh Thành, không thấy lúc trước đường trung khu đại nhân vạch tội Giang Nam phía tây đạo đồi vận khiến cho đại nhân, trình lên tới như vậy chế tác tình xảo."

Nhân Tông thấy hần nom nớp lo sợ, đáng thương, chỉ phải khẽ cười cười, an ủi hần nói: "Người đứng lên đi. Được phép Biện Kinh nguyên lý Giang Nam phía tây nói, nhạc công văn trai truyện hot, đến nơi đây, đều bị trộm ẩn a. Thật là đáng giận. Tác giả vất vả khổ cực viết xuống, cứ như vậy bị không công trộm."

Tiểu thái giám liên tục gật đầu đồng ý.

Triệu Trinh lùi bắt đầu tìm kiếm một xấp dăng số, từ trung tâm lấy ra một phần thượng sơ, bị kích động về lên kia Lang Hào tiểu Khải bút lông Hồ Châu, tại khắc bàn hoa đồ án nghiên mực, no bụng chấm mực, rồi lại ngừng bút trầm ngâm.

Đó chính là Âu Dương Tu trình lên, Phương Trọng Vĩnh kịch tình mệnh mông Tri Hà thời vụ sách.

Triệu Trinh cảm lấy khi đó vụ sách, cách chữ viết, đều tựa hồ có thể thấy được một khóa tuổi trẻ, sục sôi lấy nhiệt tình cùng tín niệm tư tưởng. Khỏe miệng của hần hơi hơi mỉm cười, lần nữa nghĩ đến kia vốn Phương Trọng Vĩnh "Đại Thoại Tây Du".

Nếu như nói, trên người mình, tràn ngập kia Đường Tăng dạng thờ dài, như vậy Phương Trọng Vĩnh này, ai cũng chính là kia Chí Tôn Bảo Tôn Ngô Không?

Nghĩ đến đây, hần buông xuống tấu chương, bắt đầu tự mình nghĩ [mô phỏng] một đạo điều khiển chi.

. . .

Về đến cố hương Sài Lân cùng Phương Trọng Vĩnh, lấy được các hương thân nhiệt tình như lửa mười tám đón chào.

Địa Linh Nhân Kiệt địa phương, thi hương trúng tuyển cũng không kỳ lạ, nhưng Sài đại quan nhân bậc này thương nhân phú hộ nhà công tử, tại Phương Trọng Vĩnh thư đồng một năm, vậy mà thân kỳ lấy được công danh, hơn nữa còn chiếm được đặc biệt ân khoa phân công, này tuyệt bích đề cho một đám thi rớt thí sinh, như phun thần tiểu đệ Trương Quý Ân đám người,

Trong nội tâm hô to không phục à không phục.

Làm gì được Sài Thiệu nên tiền, một người một xâu tiền, chỉ vì nghề tiếp nhi tử trở về tình cảnh thân thiện. Vì vậy tại kinh tế động lực dưới sự kích thích, kia trường cảnh, chắc chắn là một cái người ta tấp nập.

Phương Trọng Vĩnh chưa kịp đứng lại, đã bị Sài Thiệu một bả râu mép cọ đến trên mặt tới gần qua, trên mặt cười khuôn mặt nếp nhăn nơi khoé mắt, mỗi một mảnh đều vui sướng vô pháp nói rõ.

Làm gì được chỉ là đi ngang qua, làm gì được thời gian quá ít, rất nhanh muốn cùng Sài Lân Bắc thượng Tri Hà Phương Trọng Vĩnh, tay tại nước mắt tràn mi Phương nương lòng bàn tay nắm chặt, mặt tại phương cha trên lòng bàn tay vuốt ve, người một nhà Hoan hội trường mặt, vô cùng động lòng người.

Bảo bối khó chịu đồng dạng Phương Trọng Vĩnh, khó khăn về nhà, đợi cùng người nhà ăn cơm tối xong, mới trộm được nhất thời nửa khắc thời gian rồi, thẳng đến phía sau núi mà đi.

. . .

Nửa năm không thấy, sói con nhóm đã nhao nhao cái đầu lớn lên cùng bọn họ ma ma nhất ban cao. Mà Vượng Tài nhìn thấy Phương Trọng Vĩnh, như cũ là kiếp trước như cũ, lại nhảy còn gọi là, xoay quanh vui vẻ, hưng phấn không cách nào hình dung, nuốt bọt tí tách đầy gò má của Phương Trọng Vĩnh.

"Ta rất nhớ ngươi ——" Phương Trọng Vĩnh ôm Vượng Tài, đem gương mặt búp lên gương mặt của nó, có thể nhiệt tình cọ lấy.

"À ô —— à ô ——" "À ô ——" đàn sói phát ra ta cũng nhớ ngươi hàm nghĩa hoan hô.

"Ta muốn Bắc thượng, Vượng Tài, đi trước Tri Hà, mà người hiểu biết ít kinh đi thi, này từ biệt, chẳng biết lúc nào có thể gặp lại." Phương Trọng Vĩnh một mặt vuốt ve Vượng Tài, một mặt cảm thán nói.

Vương Tài một đôi hồ lam xanh biếc trong ánh mắt, lốm đốm lốm đốm lệ quang Oánh Oánh có thể thấy. Hắn đem đầu tựa ở Phuong Trọng Vĩnh trên đùi, thỉnh thoảng liếm liếm Phuong Trọng Vĩnh vớ giày.

Bên cạnh Tuyết Lang hai mắt quỳnh quỳnh có thần, một mặt chiếu ứng lấy sói con nhóm chơi đùa, một mặt nhìn về phía bên này Phuong Trọng Vĩnh cùng Vương Tài, nếu như một vị mỹ lệ cùng trí tuệ kiêm được hiền nội trợ.

Bỗng nhiên, chỗ động khẩu truyền tới một nhút nhát e lệ la ly thanh âm "Ca ca Trọng Vĩnh, ta có thể đi vào sao?"

Nói qua, Mã Nhị Nha thân ảnh xuất hiện ở cửa động.

Đàn sói phát ra quái gờ cười xấu xa, "À ô —— à ô ——", nhao nhao nổi lên đồ dành.

...

Vương An Thạch trong nhà cũng rất là náo nhiệt, long trọng nhà tiệc mời khách từ phương xa đến dùng cơm tẩy trần tự không cần phải nói.

Vương Tử Nguyệt ngồi ở Tam ca Vương An Thạch bên cạnh thân, thực là dục vọng tổ lại thôi đáng dấp. Vương An Thạch nhìn ở trong mắt, trong nội tâm tự nhiên sáng như tuyết.

Đội nhà tiệc tán, Vương An Thạch mượn cơ ngắm trăng luận thơ, liền mang theo Vương Tử Nguyệt cùng đi hậu viên. Nghiễn Nông cùng Mặc Hương hai người, sớm nhận được Vương Tử Nguyệt mệnh lệnh, ở phía xa đứng trông chừng.

Vương Tử Nguyệt mím môi, thẳng không biết nên mở miệng như thế nào.

Trái lại Vương An Thạch, nhìn muội muội bộ dạng này bộ dáng, không khỏi thờ dài nói: "Nghe nói phụ thân đồng ý một mối hôn sự cùng ngươi. Ta xem hình dạng của ngươi, thế nhưng là không muốn?"

Vương Tử Nguyệt cắn cắn bờ môi, cuối cùng vẫn là âm thầm xuống, nhìn trước mắt dưới ánh trăng sáng quang lẫn lẫn hồ nước, từng mảnh từng mảnh khô héo suy bại tàn lá sen từ phiêu ở phía trên, trên nước gập thu, càng sinh ra vài phần bi ý.

"Đây là không thể làm gì sự tình à, " Vương An Thạch nói khẽ: "Vi huynh tự nhiên biết tâm tư của ngươi, chỉ là, vi huynh cũng làm không được chủ."

Lại là một hồi lá rụng không lời trầm mặc.

"Ta nghĩ, gặp hắn. Nghĩ, biết tâm ý của hắn. Dù cho, này cũng không có tác dụng gì, cũng tốt. Tam ca, những lời này, ta chỉ dám cùng một mình ngươi nói, ta cũng không hy vọng xa vời thay đổi gì, ý muốn cái gì nữ tử không nên ý muốn. Chỉ là, chỉ là muốn biết, tâm ý của hắn bên trong, có hay không một tia. . " Vương Tử Nguyệt thanh âm rất nhỏ, nói đến phần sau, càng nhỏ rất khó nghe thấy.

Vương An Thạch không nói gì thêm, chỉ là vỗ vỗ muội muội bờ vai.

Hai người cùng nhau đứng ở dưới ánh trăng hồ nước bên cạnh, nhìn trong đó du ngư đến đi.

"Tam ca, ngươi lại dài cao. Không biết tương lai chị dâu, sẽ là nhà ai tiểu thư, ngươi hy vọng sao?" Vương Tử Nguyệt bỗng nhiên chuyển đổi chủ đề.

"Còn chưa nghĩ tới kia rất nhiều, sang năm rốt cuộc còn có thi hội cử nghiệp. Thời gian thật sự là nhanh chóng, nhà của ta Tiểu Nguyệt Nhi, cũng là có tình nhân rồi." Vương An Thạch nửa đùa nửa thật, nửa nghiêm túc nửa ghẹo nói.

Vương Tử Nguyệt trực tiếp hưng hăng ra tay, hướng Vương An Thạch trên cánh tay chính là vừa bấm, như ngọc dài nhọn như ngọc trên ngón tay, dài gần tấc móng tay bóp Vương An Thạch xin tha, qua chọc Vương Tử Nguyệt ngứa, huynh muội hai người, như vậy vui đùa âm ỉ một hồi tử, bầu không khí mới rốt cuộc tri hoãn qua.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Không hiểu phong tình

"Đến đây đi, đến đây đi, khách khí cái gì?" Phuong Trọng Vĩnh nói qua, đứng dậy hướng cửa động đi đến.

Mã Nhị Nha thân ảnh chậm rãi đi vào trong động, nửa năm không thấy, nhị nha đã sửa sơ Vân Nam gần hương búi tóc, tuy búi tóc thượng không còn

đóa hoa, lùi xảo thủ biến thành phát hoàn, hiển nhiên là vì thấy Phương Trọng Vinh, tí mi thu thập qua chính mình.

Nhị nha vóc người rút mảnh không ít, thoảng qua có chút yếu đuối mềm mại, trên người một bộ nhũ bạch sắc, lau nhà cây dâu tằm vậy, phác họa ra thoảng qua Tiêu Hà mới lộ đầy góc đường cong. Mông lưng tiểu anh đào, xuyên thấu qua nhũ bạch sắc vật áo trước, làm cho người ta nhiều hơn rất nhiều mơ màng.

Nàng theo Phương Trọng Vinh một đạo, ngồi vào Vượng Tài đợi đàn sói chính giữa, hai gò má hàm chứa đỏ ửng, ngượng ngùng nhìn một cái Phương Trọng Vinh, cười nói:

"Ca ca Trọng Vinh mùa đông trong, để cho nhị nha ở chỗ này nuôi tắm Bảo Bảo, vì trong nhà vượt qua cửa ải khó, nhị nha thật không biết như thế nào cảm kích mới tốt.

Nghe nghe thấy ca ca Trọng Vinh người trúng Giải Nguyên lang, nhị nha thật thật vui mừng, một đêm đều ngủ không đến. Nghĩ đến, muốn làm sao tới cảm tạ người, chúc mừng người mới tốt, suy nghĩ lại muốn, lại là một đêm, rốt cục cho ta nghĩ đến á."

Nói qua, Mã Nhị Nha nghịch ngợm cười cười, từ vác tại đằng sau trong tay, rút ra một phần da dê bản đồ, đưa cho Phương Trọng Vinh.

Phương Trọng Vinh nghi hoặc nhận lấy, kia bản đồ triển khai rất lớn, bên cạnh đã rất là cũ nát, nhưng cơ bản sông núi hình dạng mặt đất, nhưng cũng có chút phác họa, hẳn có chút do dự nhìn về phía Mã Nhị Nha, nói khẽ: "Đây là?"

Mã Nhị Nha lùi nếu như cùng Vượng Tài có ăn ý đồng dạng, trực tiếp đem kia cuốn bản đồ mở ra trên mặt đất, kéo dài tới Vượng Tài cùng Tuyết Lang bên chân. Cảm lấy một chỉ đã tắt, còn giữ rất nhiều than tro củi cây gãy, tại kia trên bản đồ kéo ra một mảnh tuyến đường, dấu hiệu trước sau hai cái khởi điểm cùng trọng điểm.

Vượng Tài cõ một cõ Tuyết Lang, nếu như giao lưu "Nơi này có phải hay không cách quê hương của người rất gần á?".

Tuyết Lang vây quanh bản đồ, đi vòng vèo rất nhiều từng vòng, lại nhớ tới Vượng Tài bên cạnh thân, liếm liếm hẳn, lại liếm liếm sói con nhóm.

Phương Trọng Vinh có chút đã minh bạch, đây là để cho Vượng Tài mang theo đàn sói, vòng quanh núi rừng ghé qua, bốn tập ngàn dặm, chuyển nhà đến Biện Kinh vùng ngoại ô tiết tấu à.

Hắn một mặt nhìn về phía đàn sói, một mặt nhìn một cái Mã Nhị Nha, không nghĩ được, như vậy một tiểu nha đầu, lại có như vậy một phần tâm tư, trong khoảng thời gian ngắn, thẳng không biết nói cái gì cho phải.

"Còn có một phần hạ lễ, ta đã bày xong, ừ ——" Mã Nhị Nha chỉ hướng nước ôn tuyền nơi cuối cùng, một mảnh Thạch Đầu đắp thành tiểu hình tròn thủy đàm, nhìn một cái Phương Trọng Vinh, lần nữa mặt như hoa đào nói:

"Nhị nha nghĩ, như Tuyết Lang vì Vượng Tài tắm rửa như vậy, hầu hạ ca ca Trọng Vinh tẩy một lần tắm."

Phương Trọng Vinh thẳng tắp bị kinh sợ ngây người. Tắm rửa? Là Dương Quá cùng Tiểu Long Nữ như vậy sao? Thế nhưng là, có chút tu tu nha.

Nửa ngày, hẳn mới nói khẽ: "Cái này chúc mừng phương thức, cái này, thật sự là, thực rất, rất mới lạ."

Không đợi hẳn do dự, bên kia đàn sói cũng đã "À ô à ô ——" ồn ào không thôi. Xem ra nửa năm này ở chung, chư sói đã vì Mã Nhị Nha sắc đẹp tươi mê súp, lúc này ước gì để cho nhà mình chủ nhân cởi sạch. Đồng thời thối lui đến mặt ngoài động khẩu.

Phương Trọng Vinh cứng ngắc đứng ở nơi đó, Mã Nhị Nha đầu ngón tay nhẹ nhàng chạm đến thượng trước ngực của hắn, cởi bỏ hắn áo bào.

Tẩy cái ôn tuyền tắm, không sai, rất thoải mái, nhưng mà, một thân mặc chỉnh tề Mã Nhị Nha, tại hầu hạ Phương Trọng Vinh khi tắm, kia một cái nếu như hầu hạ dài lưu lại thượng tiên thần thánh trang nghiêm, lại làm cho hắn không thể sinh ra cái gì tà niệm.

Ài, được rồi, được giai nhân như thế thái dạng mắt xa hầu hạ, cũng không tệ rồi. Còn nghĩ gì thế?

"Nhị nha à, " Phương Trọng Vinh bỗng nhiên này lòng tham nói, "Hoặc là, đổi lại danh tự a, người xem, gọi người 'Ngựa ngàn cốt' tốt chứ?"

"Vì cái gì á?" Nhị nha ngẩng đầu, giúp đỡ Phương Trọng Vinh chỉnh lý tốt áo bào mặc, một mặt nói: "Vậy danh tự, nghe tốt bạo lực ừ."

...

Bởi vì là đặc thù thời điểm, Sài Lân cùng Phương Trọng Vinh đều không dám trì hoãn, bắt quá ở một ngày, hơi chút chuẩn bị, muốn đi đến khai mở đức phủ vị trí công trường, hướng phạm tướng công đưa tin.

Đến thiên thượng đường, Vượng Tài suất lĩnh đàn sói, tại hậu sơn "À ô ——" đưa tiễn,

Từng tiếng chiếu đến tà dương như máu, thanh thế chấn thiên.

Đợi giờ Tuất đi đến thị trấn, dự bị nghỉ trọ thời điểm. Một giá màu xanh ngọc, bát giác rơi lấy ngựa đạp Phi Yến điển điển màu xe ngựa, khoan thai đứng ở Sài Lân cùng Phương Trọng Vinh hai người trước mặt.

Xa phu đánh lên rèm, Vương An Thạch cùng Vương Tử Nguyệt thân ảnh, nhẹ nhàng bước xuống xe.

Ánh trắng sáng trong, thừa dịp vào cái ngày đó Vương Tử Nguyệt, thoáng như thần phi Tiên Tử thanh lịch, mỹ lệ. Nồng đậm tóc đen quán thành rủ xuống Vân Nam búi tóc, tiểu má lúm đồng tiền trong mắt to, tràn đầy đều là mông lung tiểu ý.

Vương An Thạch cùng Vương Tử Nguyệt tiến lên, nói là đến đây tiễn đưa. Máy người cùng nhau dùng cơm.

Sau khi ăn xong, bóng đêm dần dần dày, Vương An Thạch huynh muội không tiện ở lâu, vì vậy đứng dậy từ. Vương Tử Nguyệt đi trước đạp lên xe ngựa, cách xe ngựa rèm, gian ngoài Vương An Thạch cùng Phương Trọng Vĩnh đối thoại, từng chữ nghe được rõ ràng.

"Lần này trở về, phụ thân vì Nguyệt Nhi định ra một mối hôn sự, khả năng không bao lâu, chúng ta liền cùng nhau đi tới Biện Kinh đi. Nếu như hữu duyên, đến lúc đó còn có thể gặp lại." Vương An Thạch giả bộ lơ đãng nói nói.

"A, là nhà ai công tử như vậy tốt phúc khí?" Phương Trọng Vĩnh lời nói mang hỏi.

Vương Tử Nguyệt trong xe ngựa, hai tay ôm theo trong tay khăn, tư tưởng bang bang nhảy lên cổ họng.

"Là ứng Thiên Phủ đầy quan, Trương Kháng Trương Đại Nhân gia trưởng tử, Trương Kiệt." Vương An Thạch dùng thủ thăm dò Phương Trọng Vĩnh giọng điệu.

"Trương Kháng Trương Đại Nhân? Thần tượng à ——" Phương Trọng Vĩnh nghe xong là Tống hạ trong chiến tranh, đơn cưỡi đột phá trùng điệp phòng tuyến, bồi trơn, tuy là quan văn, lùi đứng quan tam quân danh tướng Trương Kháng gia trưởng tử, không khỏi có chút hưng phấn, thẳng cảm thán nói: "Lệnh muội tốt phúc khí à, thật sự là chúc mừng à ——"

Vương An Thạch thấy hẳn lại bức này không có tim không có phổi, không khỏi có chút thất vọng, lo lắng hơn xe ngựa muội muội của trung tâm, trái tim nhỏ bé toái trên đất địa. Vì vậy, hàm chứa tức giận nói: "Hà? Trọng Vĩnh huynh cùng Trương Kháng Trương Đại Nhân tình bạn cố tri trao?"

Phương Trọng Vĩnh lúc này mới nghĩ đến, lúc này Tống hạ chiến tranh chưa bắt đầu, Trương Kháng chỉ là một vị cần tại chính vụ tâm thường quan văn, mà chính mình, lại càng là rời đi cách xa vạn dặm, không khỏi tự hỏi hận có chút ngôn ngữ liễu lĩnh, hậm hực quay lại nói:

"Cũng không có, chỉ là tại thư viện đọc sách, nghe nói Trương Đại Nhân là một quan tốt, đâu sẽ có cái đó bạn cũ đâu này?"

Trong xe ngựa Vương Tử Nguyệt lúc này, nước mắt đã từng giọt một tung tóe ở trên tay trên cái khăn, ướt một mảnh. Nàng cắn môi, không có phát ra thanh âm: Nguyên lai trong lòng của hắn, đúng là chưa bao giờ để ý qua ta? Chẳng lẽ ta tại đây hèn mọn sao?

Nghe được Phương Trọng Vĩnh cùng Vương An Thạch hàn huyên, càng cảm thấy được tại phía xa chân trời xa xăm, khó có thể chạm đến.

...

Thành Biện Kinh, tuổi gần sáu mươi nổi tiếng từ xưa làm thịt chấp Vương từng, mang theo về uể oải, nghênh đón một đám khách nhân.

Năm vị khách nhân, đều là chính trực thịnh niên tuổi trẻ Đại học sĩ, chức vụ nhiều đang quan, các trong đó, theo thứ tự là:

Ngày chương các đội chế Lý nhưng;

Tụ tập hiền viện trường học lý Vương chất;

Thư ký thừa, tụ tập hiền viện trường học lý dư tĩnh;

Quán các khảo đính đoãn thù;

Tuyên Đức lang quán các khảo đính Âu Dương Tu.

Mấy người kia, tại triều quan tòa, tập thể chọc lập tức tổ ong, vạch tội Thủ tướng Lữ Di Giản không nói, còn đáng nghi mờ rộng truyền bá một phần Tây Kinh Lạc Dương đầy quan Thái tương ghi thơ, trong thơ rất là mỉa sát "Tứ hiền một khi không Tiểu" mà nói phương pháp ——

Tứ hiền, tự nhiên là Phạm Trọng Yêm, dư tĩnh, đoãn thù, Âu Dương Tu bốn người; mà vị kia bất tài, chính là biết gián viện phải tư gián cao như nột.

Thái này tương Văn Thái vô cùng tốt, thơ lại là tại quan viên dạ yến thời gian chỗ làm, cho nên rất nhanh truyền khắp lớn Giang Nam bắc, này cũng không coi vào đâu, mấu chốt là —— còn truyền đến Liêu quốc.

Thật vừa đúng lúc, Liêu quốc sứ giả vừa vặn vào kinh, liền đem này thơ, trực tiếp chọc cho Nhân Tông Triệu Trinh, còn dùng một bộ sùng kính vạn phần Fans hâm mộ biểu tình, đối với Nhân Tông nói:

"Quý quốc văn hóa, quả nhiên bác đại tinh thâm, mắng chửi người cũng có thể ghi thành thơ, như thế phong lưu, thật sự là tốt có việc vui à ——"

Hắn là nhìn việc vui, bị nhìn việc vui Triệu Trinh, có thể ồ lấy nổi giận trong bụng nha.

Ngay trước ngoại nhân mặt, trong nhà mình người tóm đầu thành một đoàn, lẫn nhau ba ba mắt mặt, một bộ đầu heo dạng, còn để cho nước lã giềng nhìn chê cười, người nói quan gia có thể không khí sao?

Dù là Triệu Trinh hàm dưỡng tốt kinh người, cùng ngày cũng trực tiếp phẩy tay áo bỏ đi. Lưu lại một đám không biết làm sao quan viên.

Đám người kia hiện tại, chạy đến Vương từng nơi này, thứ nhất cũng là cầu cái an tâm cùng che chở, rốt cuộc, cao như nột là người của Lữ Di Giản, này ai cũng biết, mà chuyện này, đến cùng cuối cùng hội giận chó đánh mèo đến ai trên đầu, lấy Lữ Di Giản âm hiểm cùng một tay che trời, còn thật là khó khăn lấy đây đánh giá.

Với tư cách là duy nhất có thể lấy cùng Lữ Di Giản gan đua cao thấp làm thịt chấp Vương từng, tự nhiên trở thành đám người kia thuốc an thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Thần cấp Xạ Thủ

Vương Tăng đang ngồi yên lặng, nghe mọi người nói thao thao bất tuyệt một trận bình luận. Nói cái gì cũng không có nói.

Trầm mặc, thời gian dài trầm mặc.

Cát, cát, cát, ngoài cửa sổ Tiêu Tiêu mưa phùn, một mực vẫn còn ở rơi xuống. Ánh mắt mọi người, đều tập trung vào trên người Vương Tăng.

Chỉ thấy hán nửa híp mắt, từ từ từ trung tâm nói ra một câu:

"Hồ lang đồn tại giai bệ, lũ lụt đến nay không trong veo, còn nói nhân quả, ngu không ai bằng!"

Mọi người nhất thời bị chửi nghẹn lời, không biết nên nói cái gì cho phải.

Vương Tăng lời nói ý tứ của trung tâm, mười phần rõ ràng:

Người Khiết Đan cùng Đãng Hạng người, từng cái một hồ lang đồng dạng, rình mò lấy mơ ước Đại Tổng này khỏi dễ béo, Hoàng Hà lũ lụt, đến nay chưa chân chính xử lý hoàn tất. Lũ cả Thiên Chấp lấy tại đứng thành hàng phạm tướng công, vẫn là Lữ tướng công, cố chấp tại những cái này nội đấu, thật sự là ngu xuẩn không có lời có thể nói.

Đối với một đám, khắp nơi bị người lấy lễ đối đãi quán các các học sĩ mà nói, loại này trách cứ, từ một vị luôn luôn rộng nhân tiền bối trong miệng nói ra, thật sự là tương đối nặng một phen bảo.

Nhưng mà, tình tế suy nghĩ, đám này người trẻ tuổi cũng chỉ có thấp chính mình ý chí chiến đấu sục sôi đầu, từng cái một xám xịt rồi đi.

Đội mọi người dần dần từng bước đi đến, Vương Tăng mới nhẹ nhàng thở dài một hơi, bên cạnh Vương Phu Nhân đi tới, một mặt đám lưng cho hán, một mặt nói: "Đều là chút hậu sinh, hà tất như vậy đầu này?"

Vương Tăng một mặt kéo qua phu nhân tay, một mặt nói: "Người không biết à, Đương Kim Thánh Thượng nhìn như nhân hậu, lại là kiêu kỳ nhất đảng tranh giành, bọn họ như vậy kết đảng đi vạch tội Lữ Di Giản cùng cao như nột, đây không phải, đi về tài giỏi chút chuyện Phạm Trọng Yêm trên đầu, khẩu trừ bỏ là từ sao?"

Vương Phu Nhân than nhẹ một tiếng nói: "Quan nhân nói chính là, tự Cổ Quân Vương sử dụng, đều là một cái cân đối chi thuật, bọn họ càng là như thế, muốn đánh nhau trở mình Lữ Di Giản, sợ là một cái không tốt, ngược lại càng là đã kéo xuống chính mình người đến. Nhưng bất kể như thế nào, quan nhân bản thân không nên nổi giận, chỉ bằng bảo trọng mới phải."

...

Khai mở đức phủ nhanh gần Khai Phong phủ, vị trí ở dưới Hoàng Hà bồi, lần này vỡ, gặp tai họa tình hình tương đối nghiêm trọng. May mà Phạm Trọng Yêm kịp thời đi đến, ổn định đầu trận tuyến.

Đội Sài Lân cùng Phương Trọng Vĩnh đi đến phó mệnh, sông đào, đập đập gia cố, nạn dân thu xếp. . . Công tác, đã tại đâu vào đấy đang tiến hành.

Qua tháng mười, Hoàng Hà dần dần đi vào mùa khô.

Từ tháng mười đến tháng 11, chưa đóng băng lúc trước đoạn này thời gian, là Trì Hà phải bắt được, hoàng kim đồng dạng thời điểm.

Cho nên, mưa đêm lượn quanh, lổm đổm bó đuốc, lui tới khuôn vác cùng dân phu, nếu như một đạo tui sống, người cùng ngày chống lại đoạt thời gian trận đấu.

Đi trưởng ở trong, Phạm Trọng Yêm cùng trong đêm đội mưa mà đến Sài Lân, Phương Trọng Vĩnh, nấu nấu một bình nóng khương trà, nói liên miên nói tới Trì Hà đến nay trong đó tình hình.

Đây là một lần có lịch sử ý nghĩa, sâu ngậm lấy cách mạng hữu nghị đối thoại, cứ việc, mưa bên ngoài như trước một mực ở, bầu không khí lại hết sức hòa hợp.

Sài Lân đem Phương Trọng Vĩnh viết xong một sách Trì Hà sách, giao cho Phạm Trọng Yêm.

Đây là Phương Trọng Vĩnh, căn cứ đời Minh công bộ Phan Quý Thuần Trì Hà phương lược, tiến hành Trì Hà liên quan thao tác bản thuyết minh. Càng xác thực mà nói, cũng chính là "Bỏ nước công cát" cùng "Rộng sông trì cát", tại bất đồng địa vực vận dụng, cùng áp dụng yếu điểm.

Phạm Trọng Yêm nhận lấy, từng tờ một chăm chú nhìn, phảng phất hoàn toàn đắm chìm tại trong đó.

Phương Trọng Vĩnh thấy được Sài Lân đưa tới kia tập sách, thực là căng tròn con mắt, tròng mắt Sài Lân nhìn, thâm nghĩ:

Word ca, người cũng quá lười à, nặng sao chép một lần, dùng người chữ của mình dấu vết (tích) cũng không làm à, người này nếu ngay trước phạm tướng công mặt nhĩ, nhiều ghi mấy chữ, phạm tướng công liền có thể phát hiện mờ ám.

Sài Lân lùi ánh mắt né tránh, bờ môi nhẹ nhàng bày ra ngôn ngữ, tựa như đối với Phương Trọng Vĩnh giải thích: Đại ca, không có ý tứ, người nói, một đường chạy đi vội vã như vậy, ta làm sao có thời giờ một lần nữa sao chép đâu này? Bên cạnh là lỗi của ta, cùng lắm thì ta không lo này đó bỏ quan, sẽ không liên lụy người.

Phương Trọng Vĩnh vươn tay, đưa bàn tay che ở trán cùng trên mặt, nội tâm cảm thán là:

Không sợ thần đồng dạng địch nhân,

Chỉ sợ heo đồng dạng đồng đội, cưỡi đại công tử, tại hạ, bội phục, bội phục.

Mấy người trong tay nấu khương trà Tiểu Phong lô, ừng ực tí bốc lên bong bóng cùng nhiệt khí, một tia tình cảm ấm áp, lạnh ngắt trong trưởng bay lên.

Bởi vì lấy trong trưởng đình chỉ nói chuyện, cũng đã vào đêm khuya, cách đó không xa đóng cọc tiếng vang, từng tiếng rõ ràng.

Sơ lược nghe một chút, này tiếng vang tựa hồ mười phần đơn điệu, nặng nề; nhưng mà cẩn thận lắng hội, sẽ phát hiện kỳ thật bằng không thì.

Bởi vì dùng sức lúc lớn lúc nhỏ, rơi xuống chỗ thừa nhận lực đạo lúc mạnh lúc yếu, cộng thêm cuối cùng tung tóe kích vật cùng xứ sở hoàn toàn bất đồng, nó cuối cùng hình thành bờ cột cùng bùn đất nhện chịu cường độ, cũng liền hoàn toàn bất đồng.

Nghĩ vậy loại không đủ chỉnh tề quy phạm tình huống, sẽ mang lại cho tương lai thi công tai họa ngầm, Phương Trọng Vĩnh không khỏi sinh lòng suy nghĩ.

Đội trở lại chính mình đi trong trưởng, cũng khó hiểu y nghĩ ngợi, thẳng ngồi ở án trước bàn, ghi không ngừng:

Thứ nhất, là xi-măng cùng bê tông cách điều chế, cùng với chủ yếu áp dụng vấn đề, giải quyết nhiệt độ khống chế vấn đề, điều khiển tự động vấn đề.

Thứ hai, là dẫn vào ISO 9000 chất lượng quản lý chứng thực hệ thống, đánh nhau cột, hạ, chặn đường vân vân hình, tiến hành điểm trình tự, SOP phân tích, chuẩn hoá tác nghiệp. Tức, đem từng cái công tác chương trình phân giải, tuyên ra tốt nhất phương thức làm việc tiến hành mở rộng, đối với trung dụng dân phu tiến hành phân loại, dựa theo dây chuyền sản xuất tác nghiệp phương thức, tiến hành sửa gấp công tác.

Thứ ba, là xây dựng mưa to tiến đến thời gian ứng phó nhu cầu bức thiết chống lũ hệ thống, từ tất cả châu huyện Vệ Thành Quân, điều nhân thủ, tiến hành chuyên môn phân luồng đào ứng phó nhu cầu bức thiết phương án diễn luyện. Bắt lấy mùa đông thời gian, thống nhất tiến hành huấn luyện.

Phương Trọng Vĩnh đem 21 thể kỷ chống lũ cứu tế quy phạm, từng mảnh từng mảnh ghi dưới ngòi bút, viết nhanh long xà thời gian nếu như bút pháp sinh ra hai cánh đồng dạng, suu suu nhanh chóng, vong ngã say mê ở giữa.

Hồn nhiên không biết trên giường nghiêng Sài Lân, đã khò khè, đi đến cùng Chu công gấp gờ trên đường đi.

Càng hồn nhiên chưa phát giác ra, đứng phía sau cái kia, bùng lấy khương trà thân ảnh, một mực ở theo tên chữ của hấn dấu vết (tích) di động, đi theo hướng phía dưới nhìn lại.

Nguyên lai, Phạm Trọng Yêm thấy hấn hai người không có uống qua khương trà đã đi, trong nội tâm thứ nhất lo lắng nhân tài thể xác và tinh thần khỏe mạnh, thứ hai bên người tất cả thiếp thân tới tở, cũng đã phải đi ra ngoài, thay nhau giám sát. Vì vậy liền tự mình chống gậy đầu cái dù, dùng bình thừa lúc khương trà, phong thượng cái nắp, dẫn theo, liền hướng Phương Trọng Vĩnh cùng Sài Lân đi trưởng bên này đi tới.

Không ngờ, vừa nhìn, bồng tỉnh đại ngộ. Nguyên lai Phương Trọng Vinh này, đúng là cái thần cấp Xạ Thủ.

Phạm Trọng Yên nhìn một cái ngã xuống giường, ngủ được vô cùng hương vị ngọt ngào Sài Lân, lại nhìn một cái trước mắt múa bút thành văn Phương Trọng Vinh. Một loại một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ cảm thụ, mãnh liệt xông lên đầu.

Chính mình làm sao lúc đó chẳng phải trong quần thần cái kia, người khác ngủ say sưa, chính mình lùi ra sức đến đêm khuya người?

Đến cùng đồ cái gì đầu này? Chính mình lại cũng không biết.

Tiên Thiên hạ mỗi lo mà lo, sau thiên hạ chỉ nhạc mà vui cười loại này ôm ấp tình cảm, tựa hồ tại làm người thanh niên này khí chất, hiển lộ cũng không như vậy tươi sáng rõ nét, nhưng một loại đặc biệt lực tương tác, cùng mờ ảo cảm giác thần bí, lùi dần người muốn đi tới gần hắn, hiểu rõ hắn.

Phạm Trọng Yên cúi đầu xuống, tinh tế dò xét trước mắt Phương Trọng Vinh, đột nhiên, liền nhớ lại lúc tuổi còn trẻ chính mình.

Không, thiếu niên này so với chính mình lúc tuổi còn trẻ, càng trắng nõn, càng trầm ổn, càng giàu có sức sáng tạo hòa thân cùng lực. Hắn chắc chắn trở thành trời cao ban cho Đại Tổng một mai có thể thần.

Phạm Trọng Yên trong nội tâm trăm mối cảm xúc ngổn ngang, lại chỉ là nhẹ nhàng buông xuống khương trà bình, lại lặng lẽ lui ra ngoài.

Môi của hắn biên tràn ngập lấy tiêu ý, một đêm này, ưu quốc ưu dân phạm tướng công ngủ được cực hương vị ngọt ngào, phảng phất cả đời mộng, rốt cuộc tìm được người nổi nghiệp.

...

Lâm Xuyên Vương Phủ, một đêm này, cũng là cả nhà bối rối đêm không ngủ.

Nguyên là Vương Ích ban ngày trong, hẹn mấy người bằng hữu, đi đến thả câu, nhưng không ngờ buổi tối, đúng là để cho một đám người khóc sụt sùi giọt lệ lên trời về.

Cùng đi tới tới nói, chính là một cổ bão táp mà đến xe ngựa, đập lấy Vương Ích ngựa. Ngựa chịu kinh sợ, đem Vương Ích bỏ rơi, lại đập một đê, làm thành như vậy.

Đột nhiên ra bức này sự tình, Ngô thị thẳng không biết như thế nào cho phải, nhanh chóng chỉ là nằm sấp bên người Vương Ích khóc.

Vương An Thạch đợi một đám huynh đệ, thỉnh đại phu thỉnh đại phu, báo quan báo quan, Vương Tử Nguyệt buông xuống nước mắt, một chút vì phụ thân trong miệng đưa chén thuốc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cúi Mực Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Bão tố ngựa gây chuyện

Giang Nam phía tây nói, chính là mưa dầm mưa. Mái hiên nhà thời gian mưa gấp rút, tiếng mưa rơi cách cửa sổ, cùng trong thính đường đơn điệu đồng lũ âm thanh lẫn nhau hòa cùng, lo nghĩ thời điểm, từng giọt từng giọt rò đi thời khắc, đặc biệt gọi người khó chịu nổi.

Tam ca Vương An Thạch đi mời đại phu, đại ca Vương An nhân đi báo quan, nhị ca Vương An đạo đi hỏi cùng đi thả câu các thúc bá lấy chứng nhận.

Trong nhà chỉ còn lại Vương Tử Nguyệt, Ngô thị cùng ba cái đệ đệ. Trơ mắt đã giờ Tuất một khắc, Tam ca cùng đại phu vẫn còn chưa về.

Vương Ích miệng mũi thấm lấy huyết, mang trên mặt một loại người chết tựa như trắng bạch, bộc đầu nghiêng lệch ra, quần áo mất trật tự, trước ngực có móng ngựa đập qua dấu vết, cả người đang dùng tay gắt gao bịt lấy trước ngực, tựa như chỗ đó có đau nhức kịch liệt.

Ngô thị ở một bên khóc sụt sùi không thể yên. Vương Tử Nguyệt còn có chủ trương. Nàng để cho Mặc Hương sắc thuốc tam thất bát súp, lại tìm ra nguyên hồ chạy trốn, nghiền nát lên trong bát súp lấy cầm máu giảm đau.

Đợi chén thuốc tới, Ngô thị cùng Vương Tử Nguyệt một chỗ, cho hôn mê Vương Ích, rót hạ bát súp cùng nghiền nát thuốc bột.

Vương Tử Nguyệt một mực lôi kéo phụ thân tay của Vương Ích, vuốt hần mạch đập, rất sợ kia nhảy lên tùy thời đình chỉ.

Lo lắng trung tâm che dù, dẫn theo cái hòm thuốc tử đại phu, rốt cục đi theo Vương An Thạch, một cước sâu, một cước tiễn chạy đến.

Vương Tử Nguyệt thấy Tam ca trở về, một lòng lúc này mới rốt cục hơi có chút yên ổn. Vợ vàng thối lui một bên, thỉnh đại phu bắt mạch.

Đại phu xem bệnh qua Vương Ích hai cổ tay tử, chân xem bệnh có một khắc đồng hồ thời điểm, lúc này mới dùng một loại làm cho người ta an tâm giọng điệu nói: "Không liên quan gì, tuy là hung hiểm, nhưng có thể y được, đã thương phổi, nhưng chưa tổn thương tâm mạch, có thể y được."

Vương An Thạch vợ vàng kêu gọi đại phu tiến đến khai căn bốc thuốc.

Ngày, Lâm Xuyên phủ nha thăng lên nhà, thăm tra xử lý này một phổ xá sầm uất bảo tố ngựa, gây nên người tàn tật "Ngựa họa".

"Tổng hình thống" quy định: "Chư tại nội thành đường phố và người chúng, vô cớ cưỡi ngựa người, giẫm người bị đánh chết tổn thương nhất đẳng; sát thương sản phẩm chăn nuôi người, thương chỗ giá, nếu có công và tư muốn nhanh chóng mà đi người, không ngồi; lấy cổ sát đã thương người người, lấy khuyết điểm luận; bởi vì kinh hãi không thể cấm mà sát thương người người, giảm khuyết điểm nhị đẳng."

"Đi xe ngựa" ý tứ là giục ngựa điên chạy, hoặc lái xe đi nhanh. "Vô cớ" thì là chỉ không có công và tư chuyện quan trọng hơn vụ: Công vụ, chỉ chính là gấp lần lượt công văn, truyền tụng sắc lệnh, cứu hỏa chống lũ lụt công cộng công việc, phải ra roi thúc ngựa, cấp bách, tư vụ, là chỉ báo tang, đưa người bệnh chữa bệnh, đợi khẩn cấp công việc.

Cũng chính là, Bắc Tống nội thành bên trong cũng có "Hạn nhanh chóng" quy định:

Không có cấp tốc chuyện quan trọng hơn nhi, trên đường lại có người đi đường dưới tình huống, giục ngựa chạy như điên, bảo tố xe ngựa đợi hành vi, bản thân chính là trái pháp luật hành vi, bất kể là bằng không đã thương người, một mực coi là "Nguy hiểm điều khiển", bắt lấy một lần "Si năm mươi", cũng chính là đánh năm mươi tiểu đánh gây, tương tự siêu tốc điều khiển, bắt lấy khấu trừ điểm một cái đạo lý.

Mà nếu như bởi vì "Bảo tố xe ngựa" "Bảo tố ngựa" đợi hành vi, tạo thành thân thể tổn thương, thì phỏng theo Đại Tống hình luật "Cố ý tổn thương tội" cân nhắc mức hình phạt tiêu chuẩn, "Giảm nhất đẳng" tiến hành xử phạt, nếu như là ngựa chấn kinh tạo thành, thì có thể lại xét "Giảm hai tam đẳng", mà tạo thành gia súc những vật này phẩm tổn thương, đều phải theo giá thị trường bồi thường.

Cũng chính là, nếu như trên đường "Bảo tố xe ngựa" "Bảo tố ngựa", đụng chết người, y theo cố ý giết người tội giảm nhất đẳng xử lý, tức suốt đời giam cầm; nếu như là ngựa chấn kinh vằn vằn hình, tạo thành đâm chết người tình huống, thì giảm tội hai tam đẳng, phán cái tù có thời hạn vài năm, hoặc lưu vong xâm chữ lên mặt.

Tình hình bây giờ, là "Bảo tố xe ngựa" đụng ngựa, ngựa khi hoảng sợ, khiến người trọng thương. Loại tình hình này, tuy bởi vì lấy không phải là gây chuyện ngựa giẫm đạp làm ra, hội giảm tội tam đẳng, nhưng phán xa phụ một ít năm, hoặc lưu vong xâm chữ lên mặt, là không chạy thoát được đâu.

Nhưng cũng trùng, cùng ngày thăng đường rất không thuận lợi, kia gây chuyện xe ngựa, chính là hiện giờ, đã quan bá Xu Mật Sứ Hạ Tùng Hạ đại nhân nhà.

Bởi vì lấy tầng này các đốt ngón tay, Vương gia một lần địa phương đẩy quan, thật sự là nghĩ lấy cái công đạo, cũng phải chuyển lên trăm tám mươi cái phần cong. Mà Vương hạ hai nhà từ đó, cũng triệt để kết thúc đại thù oán.

Vương Tử Nguyệt ngồi ở Vương Ích trước giường, một mặt nhìn về phía bên cạnh Vương An Thạch,

Một mặt nói: "Tam ca, lần này phụ thân ra bực này đại sự, ta là quả quyết không thể lúc này rời đi, tiến đến lập gia đình rồi. Tam ca, có thể thay ta nghĩ [mô phỏng] một lá thư tín, nói rõ nguyên nhân đâu này?"

Vương An Thạch nhìn xem giường bệnh phụ thân của thượng, lại nhìn một cái muội muội mặt, dùng một loại ánh mắt phức tạp ngừng ở trên người Vương Tử Nguyệt, bỗng nhiên thở dài một tiếng nói:

"Tuy là có thể viết thư cùng Trương gia tạm hoãn việc này. Nhưng, hiện giờ tình hình này, không bằng để ta tới chiếu ứng, thi hội, muộn vài năm đi thi, ngược lại không quan trọng."

"Tam ca làm sao có thể nói như vậy lời? Hiện giờ trong nhà không người duy trì, người cũng thấy đấy, xé bắt quan tòa làm sao không dễ? Nếu như Tam ca không thể trên đỉnh đầu lập hộ, chúng ta Vương gia, có thể còn có cái gì trông cậy vào đâu này?" Vương Tử Nguyệt thanh âm mặc dù không lớn, lại mang theo một loại không thể nghi ngờ kiên định.

"Vẫn là ta lưu lại theo Ứng gia trung tâm a, " từ bên ngoài vừa mới rào bước tiến lên trong nội đường Vương An nhân, một bên hướng hai người bọn họ đi tới, vừa nói: "Huynh trưởng là cha, hiện giờ ra bực này biến cố, vì huynh ta, tự nhiên buông xuống cử nghiệp công danh sự nghiệp, làm bạn phụ thân."

...

Sài Lân nhìn nhìn trước người Phương Trọng Vĩnh, cầm lấy một đồng nghề mộc tài liệu gỗ gõ đánh. Chấn đến chết bên trong, tiến lên phía trước, từ trên bàn, tùy ý cầm lấy một cái hình nửa vòng tròn, mang khắc độ lớn đầu gỗ phiến tử, đối với Phương Trọng Vĩnh, rung một cái nói: "Đây là cái gì?"

"Cái tiến nửa vòng tròn dụng cụ, ta gọi nó thước đo góc." Phương Trọng Vĩnh một mặt cho trong tay tám ván gỗ tử đục khắc độ, một mặt hỏi đáp.

"Cái này đâu này?" Sài Lân lại cầm lấy bên cạnh một đôi ba góc hình, mang theo khắc độ lớn đầu gỗ phiến tử.

"Eke." Phương Trọng Vinh cúi lưng một cái, đứng dậy.

"Những cái này có cái gì dùng?" Sài Lân mang một tia lười biếng lần điệu, từ lúc ngày đó hắn nghe được, Vương An Thạch nói lên Vương Tử Nguyệt đã lập thành việc hôn nhân, lại luôn là một bộ miến cường hình dáng.

Phương Trọng Vinh vừa dùng trên bàn sứ trắng ấm trà, cho thiếu một cái miệng chén sứ trắng từ trong, ngược lại một chén nước, chính mình ngẩng đầu quát. Một mặt cho Sài Lân một cái dưa hồ lô nói:

"Cái gì dùng? Cho người ghi cụ thể công trình trị thủy áp dụng biện pháp, vẽ dùng. Cụ thể bộ dáng cũng không cho người cả rõ ràng, biết chữ lại nghĩ pháp thông suốt người rút cuộc có hạn, để cho không thông viết văn, đều tưởng tượng lấy thi công sao?"

Sài Lân tiếp Phương Trọng Vinh một chưởng, mới có cố ý bày ra "Củ đại nhân" Poppy hình dáng, cười nói: "Người khác đều nói là, bốn quan có cái thiên hạ tối ngu chủ bộ, mọi chuyện khắp nơi không cần động thủ, tất cả tấu chương đều là chủ bộ viết thay, bốn quan sâu chấp nhận."

Phương Trọng Vinh bắt đắc dĩ nói: "Vậy không phải là khoa trương ta, đó là tổn hại người, người có hay không làm rõ ràng tình huống a? Bất quá người đừng nói, đợi ta đi trong kinh thi hội, người trái lại có thể dốc lòng tìm tốt chủ bộ, hết thầy đều vì người viết thay chính là."

"À à à à —— đại ca, người đây là bỏ xuống ta tiết tấu sao? Không muốn không muốn à —— người ta tốt cần người đúng á." Sài Lân biểu diễn âm thanh tình cũng mặt, nếu như một cái bị chồng ruồng bỏ.

Phương Trọng Vinh trình diễn một cái Vương chi miệt thị biểu tình bao, phiết mắt nói: "Ngài đây là cùng với học được nha? A, ta biết, đích thị là đi theo bị ngài củ đại nhân bỏ xuống xuân à, hạ à, thu à, đông à tiểu nương tử nhóm, học a."

"Được rồi được rồi, nói thực ra, ta chân tâm không muốn làm cái gì đồ bỏ quan. Lần này lúc đến, ta liền nghĩ được rồi

Đội này trận Trì Hà xong rồi, liền thượng biểu chào từ giả, treo ấn rời đi, cùng đi với người Thành Biện Kinh. Người đâu, đi gấp thử, ta đâu, liền đi đem chúng ta nhạc công văn trai nghiệp vụ, mở rộng đến Biện Kinh phồn hoa đa số sẽ đi." Sài Lân hai tay chống nạnh, hăng hái nói.

Phương Trọng Vinh cúi đầu trầm ngâm một chút, nhìn xem Sài Lân, thần sắc dần dần nghiêm túc lên.

Sài Lân nhìn kia thần sắc, tựa như vừa muốn cùng hắn nói chút, "Người mặc dù không thích, nhưng phụ thân người thích" Văn Văn tư tưởng công tác, nhưng hắn sớm vượt qua tiếp theo mệnh tư tưởng:

Dù sao hiện giờ đã không lấy được Vương Tử Nguyệt, thay vì làm khắp nơi buộc tay buộc chân, cũng không phải dựa vào chính mình thực học quan, không bằng đi chính mình thiên địa ngao du phát tài.

Ai ngờ Phương Trọng Vinh đã mở miệng, chân thành nói: "Không chỉ là nhạc công văn trai nghiệp vụ à, chúng ta còn có rất nhiều nghiệp vụ, cũng có thể đi Biện Kinh lớn thử một phen đưa tay nha. Như thế cũng tốt, kinh thương sự tình, người tại rõ ràng, ta ở trong tối, hai ta chia đồng ăn đủ, không tệ không tệ."

Nói qua, hai người lẫn nhau tặc mi thử nhãn (*lén lút thậm thụt) đối mặt một phen. Cười ha ha.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Làm quen Trương Hi

Phương Trọng Vinh cùng Sài Lân hai người con mắt bốc lên lợi nhỏ tiền tương đối cười. Một cái đầu to dân phu trưởng vội vàng chạy vào, hướng về phía Phương Trọng Vinh chính là thi lễ:

"Củ đại nhân, phía tây đào sông, ngày hôm nay buổi chiều thời điểm, lại bị thượng du vọt tới một chiếc thuyền đắm chặn, này sẽ tử, bần nhào vận mong không giống bộ dáng, phạm tướng công xin ngài đi qua hỗ trợ nhìn xem nha."

Sài Lân thấy hắn nhận làm người, vội vàng thẳng tắp sống lưng, vượt lên trước một bước tiến lên: "Bốn quan biết."

Đón lấy, hắn bày ra quan viên bước đi, hai tay sau lưng, đối với kia đầu to dân phu trưởng cùng Phương Trọng Vinh nói: "Bọn người theo bốn quan."

Nói qua, liền vừa đóng vừa đưa chấp tay đi ra đi trưởng.

Phuong Trọng Vĩnh cùng kia cái chày một đầu mò hôi đầy đầu đầu to dân phu trưởng, thì lẫn nhau hai mặt nhìn nhau, về mặt bắt đắ dĩ nhìn nhau cười cười, cùng sau lưng Sài Lân.

...

Khô gầy trắng xám nước sông, vô lực lấy tanh mặn đắng chất nước bùn, phát ra từng trận gay mũi mũi. Một đám dân phu, hai chân dính vào nhau lấy màu nâu bùn nhão, từng tiếng hô ký hiệu, nỗ lực kéo dất lấy kia, hăm tạt nước bùn bên trong thuyền đắm.

Một cái 15~16, màu đồng cổ làn da, thoáng qua có chút không hợp niên kỷ mập ra thân thể Trì Hà tiểu quan lại, cuốn ống quần, nhảy xuống vừa thối hựu tạng nước bùn, một đôi tay mãnh lực từ sau mạn thuyền, dùng sức phụ giúp.

Phuong Trọng Vĩnh nhìn một cái kia thuyền đắm bộ dáng, chợt khoát tay, ý bảo mọi người ngừng dừng lại.

Sài Lân cũng về mặt không hiểu nhìn về phía Phuong Trọng Vĩnh, nhưng vẫn là ý bảo mọi người, nghe theo Phuong Trọng Vĩnh chỉ huy.

Phuong Trọng Vĩnh bên mặt chuyển hướng Sài Lân, nói khẽ: "Người nói thực ra, từ Trần Thất chỗ đó mang ra ngoài 'Địa sét', trên người của người, nhưng còn có có sẵn dùng để phòng thân? Tựa như lần trước cười ngựa trong bang, bị người sát thương cướp cò kia biểu diễn đồng dạng?"

Sài Lân bị Phuong Trọng Vĩnh nhìn toàn thân không được tự nhiên, chỉ phải từ trong tay áo bảo bối tựa như móc ra một cái, đưa cho Phuong Trọng Vĩnh.

Phuong Trọng Vĩnh tiếp nhận kia 'Địa sét' nhìn một cái:

Trúc mảnh tạo thành vỏ bọc phía trên, có một cái nho nhỏ an toàn cái chốt, xem ra, tay của Trần Thất nghệ tinh tiến không ít.

"Đúng vậy, " Phuong Trọng Vĩnh một mặt đập vỗ bờ vai Sài Lân, một mặt mệnh lệnh chúng nhân thôi lui.

Sau đó, nháy một chút con mắt, đối với Sài Lân nói: "Cho Trần Thất đi tín, cho hắn chút ngân lượng vòng vo, để cho hắn cũng hướng Biện Kinh. Quay đầu lại chúng ta cho hắn tìm tượng làm sư phó, nhất định nhi tiểu tử kia có thể làm ra tốt hơn, khác biệt như vậy không nở bỏ."

Đang muốn kéo ra an toàn vật tắc mạch, kia đã thôi lui một bước mập ra tuổi trẻ tiểu quan lại, lùi đứng tới đây nói: "Nhưng là phải làm bạo phá? Năm nay bạo phá chỉ tiêu, đã đến quy định hạn mức cao nhất, các người làm như vậy, là cho Phạm Trọng Yên phạm tướng công gây phiền toái."

Phuong Trọng Vĩnh lùi một tay đem hắn kéo qua, thì thầm nói: "Vô dụng chính thức đăng ký bạo phá phẩm, ai có thể chứng minh nơi này có bạo phá sự tình? Không bạo phá, làm đến bầu trời tối đen, kéo không ra một mảnh thuyền đắm, không có hiệu suất, lại càng xin lỗi phạm tướng công không phải sao?"

Kia mập ra tiểu quan lại lùi không buông không bỏ nói: "Nơi này này rất nhiều người, mỗi cái đều là trung dụng Trì Hà đã lâu dân phu, ai chưa thấy qua bạo phá thuyền đắm cùng cự thạch, đào đường sông sự tình đầu này? Vạn nhất cái nào rập tâm hại người, hăm hại phạm tướng công đầu này?"

Nói qua, kia tiểu quan lại càng đem ánh mắt nhìn về phía Phuong Trọng Vĩnh, ý vị thâm trường bộ dáng.

Loại ánh mắt đó, tràn ngập một loại thay thế Phạm Trọng Yên đánh giá "Chung quy có điều dân muốn hại trẫm" thần khí.

"Ta?" Phuong Trọng Vĩnh bị hắn nhìn được ghen lời, đằng sau Sài Lân sớm xông lên nói: "Người tên là gì, như vậy lớn lối?"

"Cùi đại nhân đứng không? Bốn quan Trương Hi, cùng người tương đồng cử phẩm đều nước giam khiến cho, người thật sự không có có lý do gì, như thế quát lớn bốn quan!" Kia mập ra tiểu quan lại thoáng qua ưỡn một cái bụng, dòn khí đan điền lớn tiếng nói.

"Trương Hi?" Phuong Trọng Vĩnh vẫn do dự mà, trong nội tâm lại bắt đầu một phen lịch sử suy tính, sau đó, chậm rãi nói: "Người thế nhưng là Trương Kháng Trương Đại Nhân nhà Nhị Công Tử?"

"Là thì như thế nào?" Kia Trương Hi tức giận một xắn tay áo, nói: "Liền biết các người những người này không chịu làm. Các người mặc kệ, chúng ta đón lấy làm, các hương thân,."

Hắn ra lệnh một tiếng,

Chính mình gương cho binh sĩ nhảy xuống bùn nhão, dùng kia ngư đồng dạng dáng dấp, đồ đòn kia khiến cho lảng động thuyền đắm.

Phuong Trọng Vĩnh thấy hắn như thế, cũng đánh phải giấy cời sạch, ném tạt dê, chính mình một chổng chất tay áo, một cuốn ống quần, cũng thả người nhảy xuống bùn nhão bên trong, hiệp trợ Trương Hi. Bên cạnh Trương Hi, toàn thân trên dưới, không hề có mảy may nha nội khí tức, chất phác chân chất, thẳng làm cho người ta cảm thán, không hổ là con trai của Trương Kháng à.

Trương Hi thấy trắng tinh học sinh chủ bộ như thế, cũng không khỏi sinh lòng vài phần vui mừng, trong nội tâm rất là tự trách không nên nói lỡ, trên mặt, cũng không dám trực tiếp nhìn Phuong Trọng Vĩnh.

Sài Lân nghe được là, kia cùng Vương Tử Nguyệt đính hôn Trương Kháng gia trưởng tử Trương Kiệt đệ đệ Trương Hi —— cũng chính là tình địch đệ

đệ, vốn cả chút không tình nguyện. Bây giờ nhìn đến Phương Trọng Vĩnh vậy mà cũng để sát vào hồ, không chệ tạt (bắn) thúi nhảy xuống, chỉ phải dặt mũi, cuốn ống quần cũng nhảy xuống.

Tuy là nhảy xuống, rốt cuộc là chướng mắt kia khiến cho cây mạnh Trương Hi. Thừa dịp người không chú ý, Sài Lân mọi nơi nhìn xem, trực tiếp đem địa Lô An toàn bộ cái chốt kéo ra, chôn ở rìa xa đám người hơi nghiêng thuyền đắm trung bộ phụ cận vũng bùn trong, sau đó cầm một cây cây gậy trúc, phía trên trôi lại Thạch Đầu, dùng sức hướng về cái hướng kia ném một cái.

"Oanh!" Bùn nhão bắn tung toé, toàn thể nhân viên trong chớp mắt trở thành tượng binh mã.

"Có người bị thương hay không a? Có sao không a?" Phương Trọng Vĩnh cái phản ứng kịp, vội vàng hỏi nói.

"Bầm đại nhân, vô sự."

"Vô sự."

"Vô sự, đại nhân."

...

Xác nhận hoàn tất tất cả mọi người sau khi an toàn, Phương Trọng Vĩnh mới bắt đầu quan sát Sài Lân "Thành quả" :

Thuyền, coi như là ở trong nổ tung, có thể phân đoạn để cho bọn dân phu kéo đi, nhưng bùn nhão cũng toàn bộ bị tạc khắp nơi đều là.

Mọi người tất cả đều chật vật không chịu nổi. Phương Trọng Vĩnh chỉ phải chỉ huy dân phu, đi trước kéo đi bẻ tắc thuyền đắm, sau đó sai mọi người cùng nhau đào đường sông.

Này đường sông khí tức thật sự khó nghe, Phương Trọng Vĩnh, Sài Lân, Trương Hi, ba người vai sóng vai, làm đến bầu trời tối đen, lúc này mới kè vai sát cánh lên để đập, chuẩn bị tiến đến tắm rửa thay quần áo.

"Muốn ta nói, lần này, chúng ta chính là đào phân nam hài." Phương Trọng Vĩnh chế nhạo không thôi.

"Còn không phải Trương Hi người tiểu tử thúi này. Nếu là trực tiếp để cho chúng ta, có trong hồ sơ thượng an bài bạo phá, chẳng phải giảm đi rất nhiều phiền toái." Sài Lân đối với Trương Hi nhẹ nhàng nói, bùn vù vù trên mặt, một nhẹ răng, vô cùng hiển lộ giải trí.

"Vậy không đồng nhất, người tại nước bùn trong vũng trộm phát nổ, bọn họ không nhìn thấy, ai có thể nói cái thập bóng? Ta mặc dù không thương đọc sách, nhưng phụ thân ta là đã dạy ta, phạm tướng công là tốt người, lần này đến đây, không thể được vì lỗ mắng, làm liên lụy tới hân." Trương Hi mang theo một ngụm thái châu khẩu âm, nói chuyện lên tới mười phần bá khí.

"Hay là trước đi tắm rửa a. Muốn ta nói, chúng ta không bằng mượn chiếc xe trâu, một đường đến nội thành đi tắm, nơi này tắm, quá lòi thối." Sài Lân đối với Phương Trọng Vĩnh nói.

Phương Trọng Vĩnh một bả dùng bùn vù vù móng vuốt ôm Sài Lân, lại kéo kéo một phát Trương Hi, cười nói: "Cùng đi. Trương huynh, có dám hay không, bộ dạng này chật vật hình dáng, đi trong thành kỹ viện tắm rửa?"

Trương Hi Cổ Đồng sắc mặt, nổi lên một tia đỏ Son Phấn đồng dạng mây tía (Vân Hà), lộ vẻ rất ít giao thiệp với này nói, lù lù vẫn là khí thế ngất trời nói: "Sao không dám? Đại trượng phu đỉnh thiên lập địa, đi thì đi!"

Ba cái đây người thối bùn, nếu như ở nông thôn nhà giàu mới nổi đồng dạng mười lăm mười sáu tuổi Oa Nhi, cứ như vậy hắc ôi!!! Hắc ôi!!! lên tàu một giá xe trâu, hướng về khai mở đức phủ thành trung tâm lụm đồ pháp phối vị trí bước đi.

Phương Trọng Vĩnh cảm thấy bàn tính đánh đùng đùng (*không dứt): Kiếp trước trong, mọi người nói nhân sinh tam đại thiết, một chỗ khiêng qua súng, một chỗ xuống hương, một chỗ măm măm kỹ nữ.

Lần này cộng đồng đi qua một lần này, một chỗ bị tạc, một chỗ đào bùn nhão, một chỗ đi dạo kỹ viện kinh lịch, Trương Hi, cũng chính là huynh đệ của mình.

Đến lúc sau, nhận thức Trương Hi trong nhà, kia cái biết rõ binh pháp, đánh Tây Hạ đánh 6 6 6 anh hùng lão ba, còn không phải từng phút đồng hồ công việc? Nghĩ đến muốn dẹp Tây Hạ Lý Nguyên Hạo kia lưu manh, nội tâm, trong tay, chính là một hồi ngựa à.

...

Tuyên chi Ngự Sử, đi đến Phạm Trọng Yên đi trong trướng, Phạm Trọng Yên sớm đã thiết lập tốt hương án, chỉnh lý tốt vật áo, đứng trang nghiêm mà đối đãi.

Đây là một phong khen ngợi hân Tri Hà có công, đặc biệt mệnh hồi kinh, đảm nhiệm quán các học sĩ, phân công vì Khai Phong phủ doãn chỉ dụ.

Phạm Trọng Yên dựa vào lệ cũ, đem sớm đã chuẩn bị tốt format lời nói khiêm tốn Biểu đưa lên, ai ngờ, kia tuyên chi Ngự Sử, cương quyết lại lấy ra hai đạo nghị định bổ nhiệm.

Ý kia chính là: Ba lần lời nói khiêm tốn quá trình, một lần đi đến, phạm tướng công, khổ cực ngài, mời về kinh a ngài hắc ——

Phạm Trọng Yêm chính mình cũng không biết, như thế cấp bách đưa hắn triệu hồi, chính là làm thịt chấp Vương Tăng, nhìn nhìn Âu Dương Tu, doãn thù này hòa chỉ phục Phạm Trọng Yêm tiểu tử, giày vò có chút không giống bộ dáng, rất sợ những cái kia tuổi trẻ Oa Nhi, bị Lữ Di Giản tiêu diệt, lại lời kéo thượng hân, mới đặc biệt riêng hắn xin.

Tuy bên này chuyện của Trì Hà, đã công trình hơn phân nửa, hết thấy ôn hòa, nhưng nếu không như thế gấp chiếu, Phạm Trọng Yêm chính mình, cũng không muốn đi như thế cấp bách. Trong lòng của hắn, còn treo nhớ kỹ kia cái gọi Phương Trọng Vinh tuổi trẻ hậu sinh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tông Cui Mục Thần Đổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Giải trí phía dưới

Khai mở đức phủ ven sông phố mười dặm, tuy là đều gặp không may tai, nhưng đi qua một hồi chỉnh đốn khôi phục, đám thương nhân nhưng rất nhanh liền một lần nữa khai trương buôn bán. Bởi vì lấy Đại Tông là cô đại một người duy nhất chưa từng "Cắm đi lại ban đêm" mà nói Bất Dạ Thành, trắng treo ngọn cây, tất cả nhà thương nhân họ không chỉ không đóng cửa, ngược lại từng người đánh ra ngọn nến hộp đèn quảng cáo.

Đi ở này phần hoa đường phố trung tâm, cả người là bùn, "Trượng binh mã" đồng dạng Phương Trọng Vinh, Sài Lân, Trương Hi ba người, quay tròn chuyên trông nết, thẳng thấy được một nhà hộp đèn quảng cáo, hàng tre trúc đồ sơn chi chụp đèn "Dạ Lai Hương cười y" chữ, lúc này mới cùng nhau ghénh ngang đi vào.

Phương Trọng Vinh lúc này nhìn nhìn này hàng tre trúc đồ sơn chi đèn, thật sự là hoàn toàn ăn khớp, kiếp trước nhà lịch sử học nói:

Đồ sơn chi đèn, chính là Đại Tông tửu điểm cửa đầu đều treo lấy tiêu chí; mà nếu như này đồ sơn chi đèn, bất luận trời nắng ngày mưa, đều đang đắp lá trúc biên thành chụp đèn, thi biểu thị nhà này tửu điểm, còn cung cấp làng chơi" cỗ kim không bàn mà hợp ý nhau, không có sai biệt à.

"Dạ Lai Hương cười y" trung tâm một đám vui vẻ khách uống rượu, ngay gần nhìn nhìn trên đài góc nhi hát khúc, hát trầm trồ khen ngợi gọi phần thưởng, Mạnh Bất Đình thấy được này ba "Trượng binh mã" tựa như bùn hồ lô, từng cái một cả kinh không nhỏ.

Ăn mặc Mẫu Đan Phương Hoàng văn hoa gấm áo ngực, lông loét đắp từ sắc lông bàn vải bồi để giày quân sự suy yếu ma ma nhi, đánh một chuỗi quạt lụa bảo vệ miệng mũi, vẻ mặt ghét bỏ chỉ huy bên cạnh mấy cái người sai vật nói: "Nhanh, mau đưa mấy cái, cho, cho thế này ra ngoài —— "

Mấy cái người sai vật đang muốn động thủ, Sài Lân lại lớn hô một tiếng, lấy ra hai mảnh ánh vàng rực rỡ dày thấm thoát vàng lá. Kia vàng lá phẩm chất lóe sáng, người sáng suốt vừa nhìn liền biết, tuyệt bích là thỏa thỏa chân giá trị vàng ròng.

Tại Đại Tông, tiền đồng mới là thông dụng tiền tệ, nhà Kim Ngân Đô phải có chức quan hoặc là thân phận người, mới có thể tùy ý sử dụng, người này có can đảm đơn giản sử dụng, địa vị là hiển nhiên; mà đến này đèn đồ tửu điểm nhỏ, nghe cái khúc nhi, chơi cái mới lạ, vừa ra tay, vào cửa chính là vàng lá khen thưởng chủ nhân, cũng là lớn dẽ béo.

Vì vậy, kia suy yếu ma ma nhi vừa thấy vui mừng, thần sắc trên mặt chuyển đổi, nếu như kiếp trước " không thành thật chó quấy rầy " thượng bày đèn lấp lánh đồng dạng, trước ngạo mạn sau cung kính. Cũng không để ý trên người mấy người dính nước bùn, liền gọi tiến lên đây, hai tay tiếp nhận Sài Lân trong tay vàng lá, mặt mày hớn hờ nói:

"Mấy vị đại quan nhân, thật sự là cốt cách thanh kỳ, ngày hôm nay tới tiểu điểm, là muốn nghe cái khúc chút đấy? Vẫn là, tới điểm khác?"

Nàng tăng thêm tiếng nói nói ra "Cái khác" hai chữ, mắt vĩ đầu lông mày, tràn đầy ngậm lấy một loại không nói ra được nịnh nọt thần sắc.

Trương Hi sớm đã mặt đỏ lên, lúc này làn da trở nên vừa đen vừa đỏ, cộng thêm kia lời ra bụng, mười đủ mười như một cái mập mạp, mang theo bùn, nỗ lực nuốt nước miếng, đỏ thắm khoai.

"Có hay không nhân lực độc đáo con a? Người xem một chút chúng ta muốn làm cái gì? Nhanh cho mỗi người làm gian khách phòng, chuẩn bị tốt nước nóng để tắm, để cho chúng ta tắm rửa, " Sài Lân một bộ suy yếu lái xe thần thái, lại lấy ra một mảnh vàng lá, phân phó nói: "Nhiều tìm mấy cái chị gái và em gái, hầu hạ."

"Ai ôi!!!, đại quan nhân nhóm ai, hôm nay nhưng không khéo đâu, khách này phòng chỉ còn lại một gian. Nếu không —— tại kia một gian trong, cho ngài ba vị chuẩn bị thượng ba con thùng tắm, nước nóng để tắm, tắm muối, lại cho gọi bảy tám cái chị gái và em gái, đi hầu hạ ngài mấy vị?" Kia suy yếu ma ma một mặt nhìn chăm chăm kia mảnh vàng lá, một mặt mọi việc đều thuận lợi nói.

Sài Lân bỗng nhiên ngừng chân, một chút rút tay về, hơi híp mắt, nhìn về phía Lão Bản Nương nói: "Một gian? Vậy, người gọi những cái này chị gái và em gái tí lệ sao? Ha ha —— "

"Ai ôi!!!, kia tất nhiên đều là tốt nhất ôi!!!. Đại quan nhân nếu không phải ghét bỏ tuổi còn nhỏ chút, bốn điểm còn có không thể giả được chim non, mới mười hai mười ba tuổi, chính là còn chưa mở mắt đâu, ngài nếu thích, ta cái này cho người đi ăn bài." Suy yếu ma ma nhi ánh mắt, như trước nhiệt tình thành khẩn, quyết chí thể bất thay đổi, chăm chú vào Sài Lân trên tay.

Chỉ đợi Sài Lân một cái buông tay, kia mảnh vàng lá liền ba một tiếng, vũng vàng rớt tại suy yếu ma ma nhi vurun ra song trong lòng bàn tay.

Suy yếu ma ma một bên chỉ điểm giang sơn, gạn đục khơi trong văn tự chỉ huy an bài, một mặt đuổi một người tuổi còn trẻ cô nương, đem ba người dẫn vào một gian phòng trọ.

Oanh oanh yển yển các cô nương tới, nước ấm cùng thùng tắm vẫn còn nửa ngày không có tới,

Phương Trọng Vĩnh rảnh rồi nhàm chán, kéo qua một cái cái ghế, liền bắt đầu lớn lừa dối. Hắn đem trên người mình thổi bunn, bôi được bên người các cô nương toàn thân đều là, mỹ kỳ danh viết:

Thiên nhiên đẹp nhan núi lửa bunn, dưỡng nhan dưỡng da à.

Cô nương kia nhóm, từng cái một bị Phương Trọng Vĩnh lừa dối năm mê ba đạo, tại Phương Trọng Vĩnh nói có sách, mách có chứng chỉ bịa chuyện, cùng Sài Lân vàng lá thể công, từng cái một về mặt say mê bị lau một thân thổi bunn, còn vẫn hưởng thụ nói:

"Thật sự a, thật sự có cảm thấy làn da trong nháy mắt liền thay đổi tốt hơn a."

"Hoàn toàn thiên nhiên không kích thích à, vị này đại quan nhân ai, ngài là ở nơi nào lấy tới bực này thứ tốt đây này?"

"Này bunn tuy là mùi cổ quái, làm cho người ta thận được sợ, làm gì được hiệu quả tốt à, người xem người xem, thật sự là thiên nhiên tron mềm nha. . ."

"Đúng vậy a đúng vậy a, thật sự là nha. . ."

Hồng Tụ phấp phới bên trong, bunn loạn bôi trong đó.

Chỉ có Trương Hi vị này trung thực "Khoai lang" khó chịu, về mặt không lời nhìn nhìn mọi người, mở to hai mắt.

Chỉ chốc lát sau, nóng hôi hổi, thêm thanh muối nước nóng để tắm, tại ba cái trong thùng tắm lớn, bị từng cái một gán đi vào, rất nhiều oanh oanh yển yển các cô nương, một loạt mà lên, cởi áo cởi áo, cởi quần cởi quần

—— nhất là Sài Lân y phục túi, toàn bộ suýt nữa bị cởi một cái úp sấp.

Ba người lần thẳng thân thành khẩn gặp nhau, Phương Trọng Vĩnh nhìn trái vừa nhìn Sài Lân, nhìn phải vừa nhìn Trương Hi, tái nhìn một chút chính mình, mười phần đắc ý, tự mình cảm giác tro thường hài lòng.

Mà Sài Lân thấy được bộ mặt màu đồng cổ Trương Hi, thân thể vậy mà trắng bóng, trên bụng Ngũ Hoa phiêu nhảy dựng nhảy dựng, lại ngăn không được "Mập mập mập mập" kêu này có thứ tự ngoại hiệu, cấp cười lên ha ha.

Trương Hi vui vẻ tiếp nhận "Mập mập" ngoại hiệu, còn ngu ngơ nói một câu: "Trong nhà, các huynh đệ cũng gọi ta như vậy kia mà." . . .

Lần này tắm tẩy vô cùng thoải mái, có thể nói là khách và chủ hết Hoan, giai nhân tranh nhau hầu hạ. Văn Sơn trong vụ hải, nếu như giục ngựa chạy như điên, rộng lớn khí thế không thể miêu tả.

. . .

Trong hoàng thành, Thủ tướng Lữ Di Giản đồng chí, cũng đang ngâm mình ở một thùng trong nước nóng, nhìn nhìn giáo phường tư hai cái tiểu sinh, tại trước mắt diễn lại, nhạc công văn trai xuất phẩm, Phương Trọng Vĩnh kịch hài vờ.

Đây là một cái toàn dân chú trọng sinh hoạt hưởng thụ, yêu bọt tắm, thích ăn ăn ngon, cũng yêu lục đục với nhau đích niên đại.

Thùng gỗ biên cách đó không xa trên bàn thấp, một xấp tấu chuông nghiêng nghiêng bày biện.

Ngự Sừ đài, biết gián viện những cái kia tuổi trẻ hậu sinh, thật sự là không biết sống chết, liều mạng vạch tội cho hần Lữ Di Giản. Có thể hần Lữ Di Giản, là dễ dàng như vậy bị oanh xuồng người sao?

Diêm Văn Ứng, bất quá là hần Lữ Di Giản, bỏ xe bảo vệ soái một nước cò mà thôi.

Mà hiện giờ, những cái này đài gián quan hậu sinh, càng là muốn đánh nhau lấy tân chính tên tuổi, vạch tội hần Lữ Di Giản, càng là muôn miệng một lời, Nhân Tông Hoàng Đế ngược lại sẽ càng hoài nghi, những người này sau lưng, thụ lấy thống nhất khổng chế, đã thành kết đảng, mà sẽ không dễ dàng tin vào.

Nghĩ tới đây, nghe kia y Y Nha nha thoại bản từ kịch hài, ngược lại không để ý nhiều lắm om sòm.

Lữ Di Giản nhẹ nhàng cài đầu dài hướng về sau ngang nhiên xông qua, thùng gỗ đằng sau, sớm có một cái tươi đẹp mẹ, vì hần nhẹ nhàng xoa bóp huyết thái dương.

Môi của hần biên hơi hơi giờ lên, lại lờ mờ liếc một cái những cái kia, bị hần tỉ mỉ sàng lọc tuyển chọn qua, đặc biệt có thể thể hiện ra, tại đối với hần Lữ Di Giản tiến hành thân thể công kích, đặc biệt như là, dĩ nhiên kết đáng số con.

Muốn chính là để cho Nhân Tông Hoàng Đế, thấy được hiệu quả. Thấy được cổ này phản đối Lữ Di Giản thế lực, là cỡ nào không ai bì nổi, khó có thể tiết chế.

Lữ Di Giản làm bạn hoàng đế thời gian, so với những người này đều dài hơn nhiều lắm, đối với Nhân Tông Hoàng Đế lý giải, cũng hoàn toàn không phải là những người tuổi trẻ này có thể so sánh với.

Sau lưng tươi đẹp mẹ, một mặt vì hần mát xa xoa bóp, một mặt kiểu tích tích nói: "Quan nhân, này kịch hài vớ, tốt ồn ào à, thiếp thân thích nghe hát nhi."

Lữ Di Giản khinh miệt quay đầu, thật dài nhìn thoáng qua vị này, hần thứ mười tám cái mùa xuân —— tân nạp vị tiểu thiếp, mà, kiểm tra tiểu thiếp kia tron muọt tay, cười nói:

"Phu nhân, chính là tóc dài, kiến thức ngắn. Ngươi cho rằng ta thích những vật này? Ngươi không thích, không quan hệ. Thế nhưng quan gia thích, quan gia tự mình giới thiệu cho hần của ta ưa thích cá nhân, ta không được làm ra, cùng quan gia cùng bộ dáng tốt tới sao?"

Nói qua, lại trở về rồi mới tư thế, dùng ngón tay chỉ đầu, để cho kia tiểu thiếp ấn nhào nặn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49: Lớn nhỏ 99

"Nghe nói, này kịch hài vớ, là một cái gọi Phuong Trọng Vĩnh Giải Nguyên lang ghi, " tiểu thiếp một mặt tra xét sắc mặt của Lữ Di Giản, một mặt nói khê: "Là quan gia cất nhắc hần, quan nhân ngươi sao không cũng cất nhắc cất nhắc hần?"

Lữ Di Giản lại là một bộ khinh thường nữ nhân nụ cười, hưởng thụ lấy tiểu thiếp mát xa, vẫn đắm chìm tại chính mình suy nghĩ trung tâm:

Vương Tăng lập chủ Phạm Trọng Yêm hồi kinh. Trở về thì trở về a, dù sao hiện tại Phạm Trọng Yêm chức vị, là Khai Phong phủ doãn, không phải là biết gián viện phải tư gián. Quan trường có quan trường quy củ, tất cả tư nó chức, chức trách bên ngoài sự tình, nếu là nghĩ đưa tay quản, hơn phân nửa, trước tiên là muốn đốt đi bản thân hần.

Bất quá, lần này Tri Hà công tích, cũng quả quyết không thể rơi vào trên đầu Phạm Trọng Yêm, bằng không thì, hần uy vọng sẽ càng thêm khó có thể áp chế. Làm quan bức này sự tình, uy vọng là sự kiện chuyện gấp gáp. Thế nhưng là, như thế nào đem phần này công lao, ôm đến chính mình tên người hạ đầu này?

Lữ Di Giản nghĩ đến, lần này cất cử ra ngoài, tiếp nhận Phạm Trọng Yêm giám sát sông vụ Hàn Kỳ, nội tâm tất nhiên là tốt một hồi do dự.

Hàn Kỳ người này, thông minh, tất nhiên là không cần phải nói. Trước mắt xem ra, hần không đứng thành hàng, không kết đảng, cá tính lưu loát, Quả Nghị dám đảm đương, cũng có chút bản sự. Làm gì được, là không phải người của mình, Lữ Di Giản cuối cùng cảm thấy, không quá nắm chắc định.

Làm gì được hiện giờ hai đảng tranh chấp, Vương Tăng lại đứng ở Phạm Trọng Yêm một bên, người của mình phải đi ra không phải, người của đối phương phải đi ra cũng không phải, Hàn Kỳ này, ngược lại trở thành một cái lựa chọn tốt.

Nghĩ tới đây, hần hơi hơi mở ra neho lại con mắt, suy nghĩ một chút, lại cười nhẹ một tiếng, không phải là của mình người thì như thế nào, chung quy có biện pháp, để cho hần trở thành người của mình.

...

Khai mở đức phủ Tri Hà công trường, tại làm kỹ thuật động tác phân giải thống kê Phuong Trọng Vĩnh, tập trung tinh thần.

Tháng 11 phần trước xong việc, nhìn sang là ở trong tầm tay sự tình. Đáng tiếc Phạm Trọng Yêm lúc này bị triệu hồi, tới tay chiến tích, cũng theo đó đã

bay.

Mà thay thế Phạm Trọng Yên, chính là danh chán Tống sự tích, chê khen nửa nọ nửa kia, có người ngăn cản giết người, phạt ngăn giết phạt chi thủ đoạn mạnh mẽ, cứng rắn tính cách Hàn Kỳ.

Vốn cho là, lấy trong sử sách ghi lại Hàn Kỳ, nó cả cuộc đời chỉ bu ru hăn, hăn nhất định là lớn lên mười phần góc cạnh rõ ràng, cực kỳ đặc sắc. Ai ngờ, hoàn toàn là một bộ người qua đường mặt:

Hàn Kỳ không cao, cũng không thấp; không mập, cũng không gầy; không bạch; cũng không đen; con mắt không lớn, cũng không nhỏ; chính là chính thể khí chất, cũng tìm không được loại kia bu ru hăn cảm giác, không hung, cũng không nhút nhát.

Nhưng mà, trong lòng Phương Trọng Vĩnh, Hàn Kỳ này, cũng tuyệt đối là cái, phải thận trọng đối đãi nhân vật —— một cái cuồng nhân.

Hàn Kỳ cuồng nhân tính cách, từ hăn trên người của mẫu thân, liền có thể nhìn ra một ít.

Sách sử ghi lại, mẫu thân của Hàn Kỳ, vốn là Thục trung người, bởi vì lấy Hàn Kỳ ngoại tổ phụ, ngẫu nhiên bị một cái thầy bói được rồi mệnh, nói là nhà mình nữ nhi, nhất định có thể sinh cái Tề tướng.

Người bình thường, tính đến nơi này đợi mệnh, phần thường coi bói mấy cái tiền, cũng liền làm cái tốt đẹp ký thác ngấm lại được.

Nhưng, Hàn Kỳ gia tổ truyền cốt cách kinh kì, huyết thống bu ru hăn, hành động lực mười phần tính cách. Khiến cho được Hàn Kỳ ngoại tổ phụ, trực tiếp vì tìm giân tốt hơn, lại càng dễ ngày thường ra Tề tướng ngoại tôn con rể, ngăn dậm xa xôi, mang theo nữ nhi của mình, cũng chính là Hàn Kỳ mẹ, cùng nhau chạy tới Kinh Sư.

Mà đầu, Hàn Kỳ ông ngoại cùng mẹ, liền con mắt tinh đời, chọn trúng phải gián nghị đại phu Hàn Quốc hoa, cuối cùng, rốt cục đã được toại nguyện, gả cho Hàn Quốc hoa, có Hàn Kỳ.

Ai ngờ tạo hóa trêu người, Hàn Kỳ ba tuổi, cha mẹ liền trước sau tạ thế, do thúc bá nuôi dưỡng lớn lên, đây cũng chính là kia thầy bói, chưa từng tính đến rồi.

Sau đó, Hàn Kỳ lại bắt đầu chính mình, nếu như khai sáng người bình thường sinh, mười bảy tuổi, Hàn Kỳ thi hội trúng tuyển, thi đình nổi tiếng.

Tổng sử thượng đối với lần này sẽ thử ghi lại nói, Hàn Kỳ đã sắp nộp bài thi, bỗng nhiên một hồi lệch ra phong, thổi ngã Hàn Kỳ mài nghiền mực, làm ô uế bài thi của hăn, mà hăn gặp nguy không loạn, nếu có thần trợ, tại trong thời gian ngắn, một lần nữa đáp một phần bài thi, như trước trúng tuyển.

Tổng hợp mà nói, vô luận là có hay không mê tín, ít nhất tại đương thời mắt người, Hàn Kỳ có một loại huyết thống.

Chính là chỉ có hăn không muốn, không có hăn làm không được, hăn muốn, trải qua ngàn khó vạn hiểm cũng phải làm được.

Có như vậy cá tính thủ trường, đối với cả lộ phát phơ quan tếp riu nhi Sài Lân, cùng thân cấp Xạ Thủ chủ bộ Phương Trọng Vĩnh, đều là tương đối khó khăn.

Hàn Kỳ nhìn qua toàn bộ Trì Hà phương lược, cùng với Phương Trọng Vĩnh cung cấp những cái kia biện pháp: Một bộ phận tiếp nhận, trực tiếp chấp hành, một khác không chậm trễ; một bộ khác phận, trực tiếp ném vào thùng rác, lười biếng lại nhìn liếc một cái.

Cùng lúc đó, hăn lấy một loại, căn bản liền chứng mất Sài Lân đáng đáp, bất cứ chuyện gì, trực tiếp tìm Phương Trọng Vĩnh hỏi, thương nghị, bảo cho biết, hoàn toàn không thấy Sài Lân tồn tại.

Điều này làm cho vốn không có gì làm quan nhiệt tình, cùng cứu quốc cứu dân tình hoài Sài Lân đồng chí, tình làm sao chịu nổi?

Vì vậy Sài Lân suốt ngày, nói muốn treo án vào kinh, mở ra rộng lớn tiền đồ thiên địa, Phương Trọng Vĩnh đầu này? Một mặt muốn can trọng, chấp hành Hàn Kỳ mệnh lệnh, dàn xếp chuyện của Trì Hà; một mặt còn muốn trấn an tâm tình của Sài Lân, thoáng cái, cảm nhận được chính mình, cũng là vịt lè son lớn à.

May mà Trì Hà thi công, đã đến cuối cùng giai đoạn, bất kể như thế nào, thời tiết dần dần lạnh xuống đi, công trình cũng dần dần tới gần tại xong việc.

Ra đi đi đến kia làm cho người ta hướng tới phồn hoa Biện Kinh thời điểm, không xa.

...

Trở lại Biện Kinh Phạm Trọng Yên, bây giờ là phạm long đồ ngồi xuống tại Khai Phong phủ. Mỗi ngày các loại vụ án vô số.

Tan tằm về nhà, lại thường xuyên bị Âu Dương Tu, doãn thủ, Phú Bật đợi một đám Fans hâm mộ đi theo, hướng hăn đề cập vạch tội "Giân tướng" Lữ Di Giản "Quốc gia đại sự".

Ngày hôm nay mới, Phú Bật, Âu Dương Tu hai người, lại về mặt nghiêm chỉnh đi đến Phạm phủ.

Nguyên lai, hai người tụ tập quán các chư vị "Thanh lưu quân tử", cùng với mấy vị có chí một thanh quan trận tệ nạn kéo dài lâu ngày đài gián quan nhóm,

bỏ ra mấy tháng thời gian, tỉ mỉ hội chế một phần "đủ loại quan lại đồ", nghĩ do uy vọng cực cao Phạm Trọng Yêm, đệ trình quan gia xem duyệt.

Phạm Trọng Yêm triển khai phần này "đủ loại quan lại đồ", thẳng tắp hít một hơi lãnh khí, tóc cả kinh, muốn đem mũ quan cho nhô lên tới.

Này đồ trong, kỹ càng ghi lại năm gần đây, Lữ Di Giản cầm quyền, Văn Võ Bá Quan thăng, hàng, dôi, trích liệt biểu List, nào là cùng Lữ Di Giản như thế nào liên quan liên quan, chính giữa có bao nhiêu thể lực liên lụy, kinh tế tranh chấp, quan hệ bảm vấy đàn bà, nha nội ân ái, đủ loại đủ loại.

Chính thể mà nói, Phạm Trọng Yêm vốn là không muốn can thiệp, nhìn một chút, cũng thực chuyển động khí.

Bởi vì, này "đủ loại quan lại đồ" hoàn toàn là lấy sự thật vì căn cứ, lấy Đại Tổng lễ chế luật pháp vì thước đo, rõ ràng khái quát, gian tướng Lữ Di Giản, tung hoành triều đình, rắc rối khó gỡ, dùng quyền mưu tư quan hệ đồ.

Tốt một cái Lữ Di Giản, tốt một cái râu con người bạch ngàch con cộp à!

Phạm Trọng Yêm nội tâm ưu quốc ưu dân khí chất, lại một lần nữa để cho hắn có chút làm cho hôn mê đầu óc, hắn lại nhận phần này tốt tội quan trường vô số người, tại trước mắt phiến ra một sóng quan trường địa chấn "đủ loại quan lại đồ", biểu thị nguyện ý do hắn, hướng quan gia nói rõ.

Phú Bật, Âu Dương Tu đám người, đều rất là cao hứng.

Đáng tiếc bọn họ lùi cũng không biết, này sau lưng la, cũng đang tại hướng bọn họ chậm rãi mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Biện Kinh, ta tới cũng

Rốt cục từ đi chức quan, kéo Phương Trọng Vĩnh, chuẩn bị tốt hành trang, muốn rời đi khai mở đức phủ Sài Lân, vô cùng hân hoan tung tăng như chim sẻ.

Trương Hi đứng ở hơi nghiêng, nhìn nhìn như thế vui vẻ cực tuyệt chức quan Sài Lân, cùng ở một bên "Trợ Trụ Vi Ngược" Phương Trọng Vĩnh, như đang nhìn hai cái người ngoài hành tinh.

"Mập mập, chờ người trở về Biện Kinh, nhất định phải tìm chúng ta à." Sài Lân nhìn về mặt chất phác, ngốc manh nha Trương Hi, một mặt đậm một đậm, cái kia co dân mười phần cái bụng, một mặt cười hi hi nói.

"Đúng vậy a, mập mập, đợi chúng ta dàn xếp tốt, sẽ cho người tới tín, báo cho người chúng ta ở nơi nào đặt chân. Chờ người trở về kinh, nhất định phải tìm chúng ta, một chỗ trâu bò một chỗ phi à." Phương Trọng Vĩnh cũng giống như vậy, gọi đã quen Trương Hi "Mập mập", một bộ vui sướng hớn hờ hình dáng đập vỗ Trương Hi bờ vai, đón lấy, lại cố ý dùng thiêu đầu ánh mắt, phiết liếc một cái Sài Lân, lúc này mới lại chuyển hướng Trương Hi nói:

"Còn có, lệnh huynh hôn sự, lúc nào nếu làm, người vụng trộm nói cho ta biết là tốt rồi, không cần nói cho Sài Lân kia cái không có tiền đồ, tiểu tử kia nếu biết hôn kỳ, không chuẩn sẽ đi cướp cô dâu cũng nói bất định."

Sài Lân bị Phương Trọng Vĩnh này một kích, nhất thời sắc mặt ửng đỏ, vội vàng một bên dắt lấy ngựa, một bên bận rộn giải thích: "Nghe Trọng Vĩnh nói cần, ta, ta đến lúc đó, tự nhiên đi chúc mừng lệnh huynh làm tâu, ta Sài Lân, há lại như vậy lòng dạ hẹp hòi đâu này?"

Ai ngờ Phương Trọng Vĩnh lùi vẫn là một bộ không tin sắc mặt, bước trên xe ngựa, phía trước xa phu siết một siết dây cương, con ngựa thừa cơ vòng vo phương hướng, Phương Trọng Vĩnh xoay lên rèm, hướng Trương Hi phất tay cáo từ, lúc này đối với Sài Lân nửa thật nửa giả nói:

"Muốn ta nói, thật sự rất thích, vậy chém giết, lại có làm sao? Nhưng tự đáy lòng lựa chọn chúc phúc, cũng không mất là một loại quân tử hành vi. Bất kể thế nào làm, chân tâm thật ý, không có gì hối hận là được. Bất quá, nếu là ta thích nữ nhân, ta là nhất định phải đoạt."

Trông thấy Sài Lân một bộ tâm ý đã quyết bộ dáng, Phương Trọng Vĩnh tự nhiên cũng không tiện nhiều lời, trong nội tâm chỉ là lo, nếu là Sài Lân thật đúng buông xuống, cũng liền không uổng công mình làm người xấu, cố ý đùa hắn như thế như vậy.

Trương Hi tại dưới mã xa một mặt giúp đỡ phương, cúi hai người lần lượt hành lý, một mặt nghe về mặt mộng bức. Một hồi lâu, mới kịp phản ứng, thấy Phương Trọng Vĩnh cùng Sài Lân xe ngựa, dĩ nhiên đi ra thật xa, chỉ phải phất phất tay, trong miệng lầm bầm nói:

"Sài Huỳnh hần, hợp ý ta tương lai chị dâu? Vẫn là, hợp ý ta đại ca?"

Orz. . . Nghĩ tới đây, trong lòng Trương Hi một phen ai mã, hù đến bảo bảo, bạo tạc tin tức à tan vỡ cảm giác.

. . .

Vương Tăng từ chính sự nhà xuất ra, một đường sắc mặt xanh mét, phóng ngựa chạy như điên về nhà.

Bắc Tống tuy là mất ngựa trận, ngựa giá đắt đỏ, nhưng kinh tế phồn vinh, lại thêm lúc thời gian mọi người cho rằng, ngồi kiệu, chính là lấy người vì súc vật hành vi, cho nên thừa lúc ngựa, mới là quan viên vào triều hạ hương, thường thấy nhất nhân hiệu.

Đội về đến nhà, Vương Phu Nhân một chào đón, trà còn chưa, Vương Tăng đã là mười phần cảm tức đuổi bên cạnh người xung quanh các loại, trong giọng nói, thật sâu ngấm lấy chỉ tiếc rèn sắt không thành thép ý vị nói: "Phạm Trọng Yêm tiểu tử này, thông minh một đời, hồ đồ nhất thời, cái này, như thế nào còn túi được a?"

Vương Phu Nhân một mặt vịn Vương Tăng ngồi xuống, một mặt đuổi người dâng trà, nhẹ lời cùng cười nói: "Đây là thế nào? Lão gia năm gần đây thân thể không tốt, sao lại chuyển động nóng tính?"

Vương Tăng quay sang, hai tay đỡ tại trước người tiểu trên bàn trà, gõ vừa gõ cái bàn nói: "Người không biết, Phạm Trọng Yêm vậy mà đi theo Phú Bật, Âu Dương Tu kia hóa không biết sống chết quán các tiểu tử một chỗ, cho quan gia hiển một bộ " đủ loại quan lại đồ ".

Vương Phu Nhân tiếp nhận hầu gái tay người của trung tâm trà sâm, về mặt ôn lương quan tâm, nếu như đồ hải từ dụ đồ Vương Tăng uống xong, phương này mới: "Này " đủ loại quan lại đồ ", là chuyện gì xảy ra?"

Vương Tăng buông xuống nhân sâm trà, thở dài một hơi, lúc này mới nói:

"Là một phần kỹ càng viết, năm gần đây, người phương nào cho Lữ Di Giản hối lộ, người phương nào cho Lữ Di Giản tộc nhân cung cấp vô cùng hưởng thụ cùng thuận tiện, người phương nào thay Lữ Di Giản mua sắm thổ địa, mua thêm điền sản ruộng đất, phát cho vay nặng lãi. . . Mà thân cư chức vị quan trọng, người phương nào bởi vì cùng Lữ Di Giản có cố nhân tình cảnh mà có thể dè dặt, người phương nào lại bởi vì cùng Lữ Di Giản không hòa thuận mà lọt vào giăng chức,

Hệ số liệt kê một lần, quét sạch quan trường số con."

Vương Phu Nhân cũng không khỏi muốn hé miệng, biểu thị tán phục, nhưng xuất phát từ tiểu thư khuê các giáo dưỡng, nặng nề nhằng lấy tay khăn che miệng lại, hơi ổn định lại, mới thử thăm dò tra hỏi Vương Tăng nói: "Đây, chẳng phải là hơn phân nửa quan trường, đều muốn cuốn vào sao? Lữ Di Giản thân chức vị cao, khó tránh khỏi có người nịnh bợ xu nịnh, cũng là chuyện thường, vì có gì ồn ào thành như thế ruộng đồng?"

Vương Tăng lôi kéo phu nhân tay, lại sờ tốt một trận, biên sờ bàn tay nhỏ bé tay, biên ý vị thâm trường nói:

"Phu nhân là người biết chuyện, thay vào đó đoàn người, sao được liền không rõ. Huống hồ, cái gọi là phương pháp không trách chúng, nếu như thật đúng vì quét sạch lại trị, triệt để đối với hiện tại quan trường tiến hành tẩy bài, kia nhất thời nửa khắc trong đó, việc ai tới làm?"

Phạm Trọng Yêm này phục vụ, cũng quá hành động theo cảm tình chút, tuy là lần này, quan gia không có nghi ngờ đến đáng tranh giành đi lên, nhưng cuối cùng vẫn có chút không vui, Lữ Di Giản thay mặt nghĩ [mô phỏng] chữ bát (八) ý kiến phúc đáp 'Trọng chìm viên vòng, vụ danh không thực' ."

Vương Phu Nhân hơi hơi thấp một cúi đầu, trầm ngâm nói: "Vậy chẳng phải phê bình Phạm Trọng Yêm phạm tướng công chỉ nói khoác lác, không thật làm, nghĩ đập ra vị tranh danh lợi sao? Lời này, cũng quá nặng chút, phạm tướng công kia tính tình, còn không toàn cơ bắp vừa muốn để tâm vào chuyện vụn vặt sao?"

"Không dối gạt phu nhân nói, lão phu cũng nhất là lo lắng cái này, Phạm Trọng Yêm cùng dưới tay hấn đám kia tùy tùng, đều là nhiệt huyết sôi trào người, nhưng không chút nào hiểu quan trường, chung quy cùng người tranh giành ra cái đúng sai.

Nào ngờ, đối với sai, cũng không phải quan gia coi trọng nhất, quan gia lúc này cần gì, mới là hấn coi trọng nhất. Có ích, so với chính nghĩa, đối với quan trường quan trọng hơn nhiều a. " Vương Tăng lý một lý râu mép, sắc mặt bởi vì lấy như vậy thổ lộ hết, bình phục rất nhiều.

Vương Phu Nhân nhìn nhìn nhà mình quan nhân ngạch đình, hai tóc mai, suru suru bốc lên, như Nhược Vũ nắng mùa xuân tóc trắng, cảm thấy có chút chua xót. Nàng không có nói cái gì nữa, chỉ là tiến lên phía trước, đem Vương Tăng cái trán, ôm vào chính mình giữa ngực.

Lão phu lão thê, dịu dàng thấm thiết, chấp từ chi thủ, đem từ kéo đi, tốt đẹp à tốt đẹp.

. . .

Sáng sớm Thần Quang (nắng sớm), chiếu sáng bốn phương tám hướng mở rộng các đạo cửa thành —— Nam Huân cửa, Trần Châu cửa, Đái Lâu cửa, Trần Kiều cửa, Vạn Thắng cửa, Cổ Từ cửa, Tân Tông cửa, Tân Trịnh cửa, Phong Khẩu cửa. . .

Từng cửa thành đều tốt như một cái "Quỳnh" hình chữ khuôn mặt tươi cười, triển khai nụ cười sáng lạn, nghênh tiếp hết thảy mới tới, cùng lặp lại khách nhân.

"Biện Kinh, ta tới." Phương Trọng Vinh nhìn nhìn điều này làm cho người tự hào, trăm vạn nhân khẩu, phồn hoa vô cùng thành thị, cùng cái thành phố này koe quang kiếm tiền cơ hội, hăng hái nói qua.

Phía trước chậm rãi tại quảng trường đi chậm con ngựa, "Nói nhiều nói nhiều ——" phun một cái mũi vang.

Phía trước cách đó không xa, vác lấy xinh đẹp đao kiếm, vũ trang đến ngựa hàm răng Cầm vệ quân trận "Chiếc thiết giáp cười", khóc huyên nếu như điện ảnh đạo cụ đồng dạng, so với quân đội, bọn họ càng giống một đám cho Biện Kinh thị dân tăng thêm giải trí xem xét đội danh dự vật. Lấn vào tại sinh hoạt hàng ngày, nếu như ngon miệng rượu ngon rượu ngon.

Thương nhân phong phú, Biện Kinh người cách sống muôn màu muôn vẻ, biến ảo vô cùng, vô hạn giác quan thượng "Thời thượng đa số hội" đồng dạng vui vẻ cùng kích thích hưởng thụ, nhiều mặt quả vật, đồ uống, điểm tâm, đồ ăn vặt sạp hàng; thuyết thư, nuốt kiếm, làm ảo thuật, chơi núi đao biển lửa, đem kịch hài, phẩm trần chỗ xứng đáng, không chỗ nào bất hữu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Điểm thúy chủ nhân

Tại Giá cái gì cần có đều có bên trong, Sài Lân bận bịu dần xếp ngựa xe, mua nhà cửa; Phương Trọng Vĩnh chính là đại làm điều nghiên, thăm viếng hàng xóm láng giềng, không ngừng chú ý cùng kế hoạch, cái gì không có.

Chờ chân chính dần xếp thỏa đáng hạ xuống thời điểm, cũng đến tháng mười hai. Biện Kinh lúc này, từng nhà, đã bắt đầu sử dụng than đá sưởi ấm, cũng chính là đòi sau than đá, mà không phải củi lửa.

Sài Lân cho Nhạc Văn Thư Trai đại trạch Tử Lý, mới mượn chường quầy, quán gia, tiểu nhị, Nô Tỷ cùng người đánh xe. Này cái sân ba nhà, thu thập sẵn sàng sau, người đến người đi, Tiền viện làm việc, hậu viện nghỉ ngơi, cũng là vô cùng thư thái.

Lời nói Thuyết Giá Sài đại công tử, từ lúc từ Vương Tử Nguyệt nơi đó thất tình, mới chính thức bắt đầu, chính mình dạo chơi nhân gian nam nữ **. Hắn tuyển Nô Tỷ, không có chỗ nào mà không phải là cuộn nhi sáng, điều nhi thuận, bộ ngực lớn, mặt nhọn, mắt to

---- cũng chính là đòi sau cái gọi là vòng mặt đỏ, người mẫu thân hình.

Mỗi khi Phương Trọng Vĩnh, cùng theo một lúc hưởng thụ, những này oanh oanh yến yến Nô Tỷ phụng dưỡng, lại nhìn lại, này Quần Nữ bọn nhỏ, để hắn có Điểm Nhi mặt mũi bên ngoài đặc thù, Tụ Bất tùy tâm hạ cảm thán:

Đại Tổng, đại khái là cùng đòi sau thẩm mỹ, nhất là nói hòa thời đại; mà trước mắt này Sài Lân, cũng rất có vài phần đòi sau, vị kia tư thông tiểu ca cá tính.

Tần xuân buông xuống, Biện Kinh đã là các loại sắc thái tươi đẹp son, không ngừng đồ xoay các nơi.

Cùng đòi sau trang hoàng phương pháp bất đồng, Biện Kinh người thích không xeng đi lão nội tình, trực tiếp lại đồ thượng một tầng mới, lại đang mới để Tử Thượng, lại đồ thượng từng tầng từng tầng càng thêm mới nước son.

Phương thực như thế, hội khiến cho kiến trúc, ở tron bóng loá mắt tầng ngoài phía dưới, còn có thể nhìn thấy xưa cũ dấu vết, cho nên, có vẻ càng giàu có sinh động tầng thứ cảm, cũng càng thêm rực rỡ loá mắt.

Ngày này khí trời được, Phương Trọng Vĩnh một đã sớm đem Sài Lân, từ oanh oanh yến yến Nô Tỷ ẩm trên giường nhỏ mời đi ra, chuẩn bị đi trước Đại Tướng Quốc Tự, phía nam không xa đỉnh cao sân thượng

---- cũng chính là lúc đó, nổi danh nhất đô vật đài, quan sát Nữ Tương Phác thi đấu.

Này Nữ Tương Phác thi đấu, tuy là được xưng đô vật, kì thực càng có đòi sau bãi cát bóng chuyền bình thường ý vị.

Từ đòi sau khai quật triều Tổng đô vật Đào Dũng, cùng Tổng mộ trường điêu khắc Lai Khán, đô vật tay, nhất là Nữ Tương Phác tay, đều thân mang cực kỳ tiết Ước Bỏ liêu quần áo bó, đường cong lá lướt lộ, thân hình yếu điệu, lồi lõm hứng thú.

Cũng Nhân Trứ cái này, Phương Trọng Vĩnh trong lòng, đã sớm muốn nhân cơ hội này, đại đại xem xét một phen trắng phau cánh tay cùng bắp đùi, xem xét một chút Đại Tổng khai phóng cùng tự do.

Liên, không hề chú ý cùng Sài Lân ngày ngủ đêm ra, mèo đêm tạt, trực tiếp tuân theo, thứ tốt, nhất định phải cùng anh em tốt cùng chia sẻ, Marxism cách mạng hữu nghị, đem Sài Lân cùng nhau kéo đi quan sát.

Đỉnh cao trên sân thượng, không tới nửa ngày, đã là kín người hết chỗ. Trên đài mặc , cao cao một tấm lụa đỏ che kín bàn, mặt trên bày đặt kỳ trường, Ngân Bôi, màu gấm, áo bông, mặt bên, còn nắm một thớt tuần tú phi thường thượng cấp Bạch Mã ---- những này chính là phần thưởng.

Theo trên đài đồ vật thi đấu, tranh tài gay gắt. Một cái hai mươi tuổi số tuổi đại ngực Nữ Trương Phác tay, từ dự thi tuyển thủ khu nghỉ ngơi, nhảy một cái lên sân khấu.

Chỉ thấy nàng thoát áo ngoài, quyền làm một đoàn, tư thế oai hùng hiên ngang bỏ lại sân thượng. Bên trong ăn mặc cây tiền tiểu tay áo bó sát người, oanh anh em lục quần soóc, phía dưới một cái đại đũng quần tím giáp tay áo quần nhĩ, cánh tay bắp đùi trắng như tuyết trắng, giẫm chân tại chỗ tiến lên, quay về đối diện một cái trát thượng cấp Nữ Trương Phác mặt thượng, chính là một quyền.

Đối diện Na Nữ đồ vật, không tránh không né, cũng túm hai đấm, phun cái môn hộ, bày ra tư thế, hai người xoay đánh đồ vật lên.

Đột nhiên, một con mạng theo thúy chim chóc xoay quanh bay tới, tuy cũng không mổ cắn cái gì, nhưng liên tục nhiều lần, đối với Trư Na trát thượng cấp Nữ Trương Phác, hô gào khóc xoay quanh, nhiễu loạn muội tử kia chịu không nổi phiền lòng.

Cuối cùng, sợ ý một chút, dưới chân lộ ra kẽ hở, bị vậy đại ngực Nữ Trương Phác tay, đánh lên thủ thắng.

Đài hạ nhất trận xuyt thanh, lại chen lẫn tiếng vỗ tay, thượng cấp Nữ Trương Phác tay rất là chặt vật đứng lên, lạnh lùng xem hướng thiên không thời gian: Kỳ quái, vậy lập lại xoay quanh chim bói cá càng không gặp.

Ở mọi người một trận khen hay trong tiếng, đại ngực Nữ Trương Phác tay, dắt Trư Na thớt phần thưởng ngựa, uy vũ tàn bộ.

Phương Trọng Vinh Khước đột nhiên Hưởng Sài Lân vung tay lên, lại dùng ánh mắt ra hiệu Sài Lân. Đón lấy, hai người cùng, đi theo đoàn người mặt bên một vị lão bá sau người, cùng hướng về ngõ hẻm Tử Thâm nơi, dịch bước Nhi Khứ.

Phương Trọng Vinh Khán rõ ràng, vậy mạng thúy chim chóc, rõ ràng, là vị lão bá này hô hoán Nhi Lai.

Hắn tâm trạng sinh ra khá nhiều hiếu kỳ.

Cùng quá thiên hán cầu phổ, Mã Hành Nhai, lại vòng qua than ngõ hẻm, lão bá kia rốt cuộc đi vào một gian sân.

Sân ở ngoài môn, quan kín kẽ, không nhìn thấy một điểm khe hở.

Phương Trọng Vinh Khán vừa nhìn Sài Lân, nhẹ giọng trầm ngâm nói: "Ôm ta."

Sài Lân mặt trong nháy mắt kéo xuống, giả vờ nghiêm túc: "Người muốn làm gì? Người ta không có đoạn tụ bĩ."

"Muốn cái gì à người? Làm cái gì à người, lúc nào, còn nháo cái gì?" Phương Trọng Vinh nhỏ giọng nói: "Người ôm một chút, ta nhảy một chút, lật lên tường đi, ngắm nghĩa cẩn thận người gia chủ này người ở làm cái gì."

"Dựa vào cái gì ta ở phía dưới làm cái đệm à, một cái chơi đùa lão già, hấn yêu làm gì, quan chúng ta chuyện gì?" Sài Lân lầu bầu lẩm bẩm.

"Cho nên mới nói ta đến xem à. Người Khán Na lão già chơi cái gì đùa, biết chưa? Nếu như ta không nhìn lầm, đó là triều đình cấm dùng điểm chim bói cá, " Phương Trọng Vinh tiếp tục nói:

"Người nhìn hấn, lớn như vậy bản lĩnh huấn điều, chúng ta bắt lấy hấn lên lút thuần dưỡng, thậm chí bán ra, sử dụng điểm chim bói cá nhược điểm, cùng hấn kí xuống cái hợp đồng, người nói, đến lúc đó, để hấn cho chúng ta huấn luyện một nhóm bò câu đưa thư, liền Tại Giá Thành Biện Kinh bên trong giữa nam nữ, đưa cái thư tình cái gì, không được kiểm thật lớn một bút sao?"

Phương Trọng Vinh thật tốt bộ phận là, Tổng hạ chiến tranh, mấy năm sau liền muốn đầu võ, thuần dưỡng loài chim làm thám tử, loại này Người Trung Nguyên không am hiểu thủ đoạn, không sớm hơn một chút gia tăng bồi dưỡng, làm sao thành đây?

Sài Lân nghe được lời ấy, mới có chút lòng không cam tình không nguyện, dưới đáy hấn ngẩng cao đầu lâu, cúi xuống thân thể hấn, là Phương Trọng Vinh trợ công.

...

"Năm nay Thái Học trình báo danh sách trung tâm, Phương Trọng Vinh Tại liệt." Âu Dương Tu ngồi ở Phạm Trọng Yêm bên cạnh, chính mình cầm một con làm bằng bạc tự rót ầm, uống Trư Tiểu rượu, đối diện ngồi, nhưng là ôn văn Nhĩ Nhĩ, chậm rãi thưởng thức trà Phú Bật.

Phòng lớn ở giữa, trong chậu than đỏ la than, đốt tắt tắt ba ba, Nô Tỳ chôn mấy cái khoai môn vào trong, không lâu lắm đợi, liền sấy thơm ngào ngọt.

Gắp khoai môn hương khí lan ra tới, mấy cái Nô Tỳ cũng đi lên phía trước, đem kim sắt tử vụn vào chậu than trung tâm, đem khoai môn kim đi ra, đặt ở mấy cái khay thượng, lại dùng sạch sẽ khăn, chà lau sạch sẽ, lúc này mới từng cái nâng đến ba vị trong tay bàn trà thượng.

"Trọng Vinh Giá hài tử không sai, " Phạm Trọng Yêm mang đầy tán thưởng gật đầu nói: "Ngân Hữu nghĩ cách, tư tưởng cũng lớn, là cái đại tức giận, tương lai, cho phép là sẽ có đại tiền đồ."

Âu Dương Tu nghe Đáo Tự Kỳ thần tượng, khẳng định chính mình tiến cử người, mười phần thoải mái.

Phú Bật lùi hơi nhú nhú mày, muốn nói lại thôi bộ dáng.

Âu Dương Tu gặp tình hình này, không khỏi hỏi thăm nói: "Ngạn quốc huynh, (Phú Bật, tên chữ ngạn quốc) có chuyện mời nói."

Phú Bật hơi hắng giọng nói: "Các người cũng biết, vị này Phương Trọng Vĩnh, viết khá nhiều nói chêm chọc cười hoạt Kê Hí thoại bản tử?

Nghe nói Quan Gia thật là thích, những kia kỳ kỳ dân xảo (quá mức tinh xảo mà vô dụng tài nghệ cùng chế phẩm), mê muội mất cả ý chí đồ vật, điều này cũng thôi. Còn có, vậy Lữ Di Gián, vậy Lữ Di Gián quý phủ, cũng cả ngày ở diễn hán viết hí đây."

"Này? Không thể nào? Lữ Di Gián, dĩ nhiên để ở trong phủ diễn Phương Trọng Vĩnh viết hoạt Kê Hí? Chẳng lẽ, hán muốn trước dùng Phương Trọng Vĩnh?" Âu Dương Tu nếu như bị trong tay phòng tay khoai môn, nóng đến giống như vậy, hơi vung tay, bỏ qua vậy nóng hôi hổi mỹ vị khoai môn:

"Không được, vẫn là ta đi trước tham hỏi một chút tình hình. Nhưng cũng không biết, Phương Trọng Vĩnh hôm nay là có hay không tiến vào Biện Kinh? Lại người ở chỗ nào đây?"

"Đi trước một phong thư đi Khai Đức phủ bên kia đi, " Phạm Trọng Yên khẽ vuốt cằm, cười nói: "Trị thủy đã tắt, nghĩ đến hán đã vào kinh đã lâu. Đi tìm hỏi một câu, hán rồi đi là lúc nào, liền biết hán hiện tại cần phải ở nơi nào."

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52 Đô vật Lạt Muội

Phương Trọng Vĩnh Tại Sài Lân trợ công hạ, vừa đem đầu lộ ra tường viện. Đầu mặt sau chính là ăn một lần đau, song nhẹ buông tay, chỉ ngồi Trứ Sài Lân rơi xuống đất.

Đập một cái mắt nỏ đom đóm thời gian, bình tĩnh thần vừa nhìn.

Vừa vị kia đại ngực đô vật Lạt Muội, đã mặc về ngày thường xiêm y.

Khỏe mạnh thân hình, bao bọc ở dưới quần áo, có khác một loại cảm giác hệ mỹ cảm, trong tay nàng nắm vậy thốt Bạch Mã, chọc thẳng đâm chi sừng mắt, miệt thị liếc mắt nhìn trên đất, cũng thành một mảnh Sài Lân cùng Phương Trọng Vĩnh.

"Ta đẹp để hơn tỷ tỷ." Đây là Sài Lân nội tâm tiếng hô.

"Ta phải cho nàng thiết kế cái hào hoa nội y." Đây là Phương Trọng Vĩnh tự đáy lòng thanh âm.

Nhiên Tịnh trướng, hiện thực hình ảnh là, không chờ hai người bọn họ nói chuyện, này đại ngực đô vật Lạt Muội, đã đem hán hai người, một tay một cái nhắc lên tới, cầm dây thừng phân đem hai người tay trời chặt, hướng lập tức một xuyên, hướng bên trong gỗ mở cửa.

Phương Trọng Vĩnh cự ly gần, xem Đáo Na chỉ, tại tiền thế thời đại, đã diệt tuyệt Phi Thúy chim chóc.

Này chim chóc không lớn, nhưng màu lông cực kỳ điểm lệ, Nhân Trứ bắt Đáo Giá loại chim chóc vô cùng khó, bởi vậy một cái Phi Thúy điều lông chim, ở mỗi cái thời đại, đều là giới cùng hoàng kim.

Những này lông chim, đi qua người giỏi tay nghề tay, là có thể chế thành hoa lệ mà quý trọng trang sức ---- "Điểm thúy".

Nhớ kỹ kiếp trước ở Microblogging thượng, Kinh Kịch Trình Phái đại áo xanh Lưu quế quyền, phơi nắng điểm thúy đồ trang sức Microblogging thời gian, từng nói: 1933 năm, Trung Quốc cuối cùng một nhà điểm thúy công xưởng đóng. Nhân Trứ Mãn Thanh đối với điểm thúy lạm dụng, Phi Thúy điều diệt tuyệt, điểm thúy công nghệ từ đó thất truyền.

Liền, vậy một con điểm thúy đồ trang sức, đã là đời sau mấy chục phần mười một triệu người dân tộc, cũng không mua được hiếm vật, tám mươi con chim bói cá cánh hạ một chút lông chim, đi qua điểm thúy sư phó gia công sau, biến thành lưu động sáng bóng đồ trang sức, vĩnh viễn không bao giờ phai màu.

Phương Trọng Vĩnh Tưởng tới đây, không khỏi cảm thán:

Nếu như mỗi cái triều đại Thiên Tử, đều có thể hướng về Đại Tổng giống nhau, không chế điểm thúy sử dụng, Nhi Bất là Mãn Thanh như thế, nhà giàu mới nổi quen thuộc hồ lam bất giết, như vậy có lẽ, kiếp trước Phương Trọng Vinh, Hoàn Năng nếu như kiếp này Tại Đại Tổng như vậy, cùng Phi Thúy chim chóc, cự ly gần, đến quan sát lẫn nhau.

Liên quan với Đại Tổng cầm đèn điểm thúy quy củ, thành với khai quốc Đế vương tự hạn chế cùng tự xét lại. Thái Tổ thời gian, thâm thụ sủng ái Vĩnh Khánh công chúa, một ngày, mang theo một cái đèn thúy trang sức đi trước bá kiến Tổng Thái Tổ, Tổng Thái Tổ xem, lùi đối với nàng tiến hành một phen cán bộ kỳ cựu thức tư tưởng giáo dục:

"Người thân là công chúa, dùng tới điểm ấy thúy, cung nội cung ngoại, tất nhiên tranh nhau noi theo. Kinh Thành Thúy Vũ giới cao, tiểu dân trực lợi, trần trọc buồn bán, thương tôn sinh mạng rộng, đều là người bây giờ, dùng điểm ấy thúy trang sức lỗi lầm. Người sinh ở phú quý quê hương, làm niệm tiếc phúc, há có thể tạo này Ác Nghiệp bùng?"

Chỉ cần đoạn lịch sử này, hoặc là có người còn có thể Ngậm Hữu dị nghị cảm thán, Tổng Thái Tổ tại sao có thể đối với kiếp trước tiểu tình nhân con gái, như thế khắc nghiệt đây? Đây có phải là thượng cương thượng Điểm Nhi?

Nhưng mà, diệt tuyệt Phi Thúy chim chóc, cùng diệt tuyệt điểm thúy công nghệ nói cho chúng ta, tuyệt đối không phải như thế.

Theo nhà sử học khảo chứng, một con chim bói cá trên người có thể cùng chọn đèn lông chim, chỉ có mười hai cây, hơn nữa muốn sống điều lấy lông, mới có thể bảo đảm, gỡ xuống Thúy Vũ màu sắc tươi đẹp.

Một viên chói lợi điểm thúy trang sức sau lưng, là vô số chỉ Phi Thúy điểm, bị miễn cưỡng lột sống vết máu.

Mà thời công chúa thân phận, đeo điểm thúy trang sức, khó tránh có làm mẫu hiệu quả, nếu như hiện tại hồ hào ngôi sao bảo vệ môi trường xuất hành, đi đầu cự tuyệt xuyên da thảo giống nhau.

Liền, Tổng Thái Tổ ở Khai Bảo 5 năm sáu tháng, hạ chiếu "Cấm phô thúy": "Nhân cùng cây cỏ cảm thú, đều sẽ chữa trị. Không thể làm lông chim, thương tôn sinh mạng hại tính, khiến quan lại lập pháp nguời tấu."

Mà lúc này, này chơi người chim, cùng đồ vật Lạt Muội bên trong trạch viện, lùi rục rờ muốn màu nuôi này khá nhiều Phi Thúy chim chóc, hiển nhiên, chính là một chỗ, trái pháp luật không tuân theo quy định, săn bắt, buôn bán, thậm chí bồi đắp Phi Thúy chim chóc hang ổ điểm.

Vậy Lạt Muội đồ vật tay, đem hân hai người vút qua một bên, liền thẳng tiến vào sân, hướng về phía trong phòng hồ to: "Cha, nơi này có hai mao tặc, ở bỏ chúng ta tường viện, bị ta bắt được."

Không ngờ vậy chơi điều lão già, hoang mang hoảng loạn đi ra, đầy mặt mây đen, Đối Giá Lạt Muội đồ vật tiểu nương tử, nhú nhú mày: "Bắt được, trực tiếp ném tới Khai Phong phủ không được? Ai bảo người đem ngoại nhân, ném chúng ta sân tới? Giảo nhi, người gần nhất cũng càng ngày càng không quy củ!"

Vậy bị gọi là kiều nhi đồ vật Lạt Muội, ườn một cái ngực, lão đại không dễ chịu nói: "Là là, ta đem bọn họ, một lần nữa mang đi Khai Phong phủ chính là. Cha ngài cũng đừng cãi nhai."

Chơi điều Lão Nhi, không nói thêm lời nào, chỉ phiến cái bạch nhãn, vậy tư thái nghiêm nhiên là "Đối phương biểu thị không muốn nói chuyện cùng người, cũng hướng về người ném ra một con gậy."

Này tuyệt bích không phải cha đẻ chứ? Phương Trọng Vinh Khán đến tròn mắt há mồm.

Sài Lân vụt sáng hai ống tay áo, lần nữa dùng dùng miệng phát âm mà không ra tiếng cùng Phương Trọng Vinh giao lưu nói: "Là bị nàng mang đi, vẫn là hiện đang dưới trướng tới, trước nói chuyện làm ăn."

Phương Trọng Vinh nội tâm cực kỳ cảm thán heo đội hữu, cũng chỉ được "Gần heo giả si" về một chuỗi dùng miệng phát âm mà không ra tiếng: "Lời thừa, người không thấy này trận chiến, không làm được, là thoát không thân, đi trước Khai Phong phủ, bây giờ Phạm Trọng Yên Phạm đại nhân tọa đường, giải thích rõ ràng, không như vậy khó."

Sài Lân đang định, làm tiếp ra một cái bỗng nhiên tinh ngộ thần thái. Cũng đã bị vậy đồ vật Lạt Muội, trước mặt sau lưng, lôi kéo hai người lên ngựa, hai người hai tay như cũ bị trói, Sài Lân ngồi ở đồ vật Lạt Muội sau người, Phương Trọng Vinh chính là ngồi ở trước người của nàng.

Con ngựa một điên một bá bên trong, Phương Trọng Vinh Tại phía trước, cảm thấy nếu như bước chậm đám mây giống như vậy, nha không, là bước chậm ở bông vải đoàn bên trong, sau người vậy thân hình nóng bỏng Nữ Tưng Phác tay, trước sau có hứng thú đường cong cùng hân, cùng nhún, lại cùng nhún, cùng cho hân một quả tim nhỏ, có một loại kỳ quái bay lên cảm.

Say mê Tại Giá uyển chuyển cảm thụ trung tâm, ngựa điên nhi đến Khai Phong phủ con đường, dường như là quá ngắn một chút.

...

Phạm Trọng Yên gặp thiên mệnh, đang định từ Khai Phong phủ phản hồi chính mình trong phủ, đột nhiên bên ngoài có người kích trống.

Phạm Trọng Yên từ khi tiền nhiệm, liền lập hạ quy củ, dân chúng có thể bất cứ lúc nào kích trống kêu oan, liền lúc này, không thể thiếu lúc này một lần nữa trở lại, thẳng đường lấy chờ.

Sau đó, hần kinh ngạc nhìn, vị kia thân hình vô cùng không thể miêu tả Nữ Trương Phác Lạt Muội, một tay một cái, xách Trư Sài Lân cùng Phương Trọng Vinh hai người, hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang, xông lên đường tới.

"Thăng đường ----" hô ôn tồn, cùng nước lửa cơn thanh âm, băng băng băng gỗ trên đất.

"Uy ----" "Vũ ----" "

Phương Trọng Vinh lần nữa nội tâm cảm thán một câu, may mà là xuyên qua đến Đại Tổng, lên tòa án không cần quỹ xuống, bằng không, ta tiểu Phương đồng chí khí tiết đây? Nói tốt ngạo kiều đây?

Phạm Trọng Yêm xem Đáo Giá bức kỳ cảnh, chỉ phải ho khan hai tiếng, rung một cái sợ đường Mộc Đạo: "Đường Hạ người phương nào, chuyện gì kích trống tới cáo?"

Vậy nóng bỏng Nữ Trương Phác tay, tiến lên thăng vừa chấp tay, hành nam nhân lễ, cất cao giọng nói: "Dân nữ Giản Kiều, ngày hôm nay buổi chiều giờ thân một khắc, về đến nhà, ở trong nhà bên ngoài tường viện, phát hiện hai người này hành tích khả nghi, lên lên lút lút."

"Có thể có việc này?" Phạm Trọng Yêm trước nghiêm mặt lên tới, Hướng Phương Trọng Vinh nói.

Tiếp đó, chỉ tiết đánh giá một chút, vậy nóng bỏng Nữ Trương Phác đáng người, lại chớp mắt xem Hướng Sài Lân, đề thấp cổ họng hỏi: "Bản Phủ tra hỏi các người, các người, chính là nhìn lên vị này nương tử tắm rửa, bị tại chỗ bắt được? Thành thực khai báo." Nói qua, lại vỗ một cái sợ đường mộc.

"Nhìn trộm rửa ráy? Ta trái lại nghĩ, đáng tiếc, nàng vừa tới gia, quần áo cũng không cởi một cái, làm sao dòm ngó." Sài Lân lâu bầu lăm bằm nói.

Được kêu là Giản Kiều Nữ Trương Phác tay, nhất thời hai mắt trừng trừng, xem Hướng Sài Lân, một bộ muốn xoi tái hần bộ dáng.

"Bầm đại nhân, ta hai người, chỉ là cùng nhau, bầu vú tường chiết hoa cỏ, cũng không phải gì đó lên lên lút lút, còn Thỉnh Đại người mình giám." Phương Trọng Vinh suy nghĩ một chút, một mặt khôn khéo hồi đáp.

Đón lấy, hần lại dùng mang đây chuyện xưa, cần tư tán gẫu một chút ánh mắt, nhìn về phía Phạm Trọng Yêm.

Phạm Trọng Yêm bị tiểu tử này ánh mắt, khiến cho cả người không dễ chịu, chỉ phải hướng về bên cạnh Chủ Bộ sư gia, đầu đi một cái "Tạm dừng" ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Cấm đỗ quan phủ

Sư gia thu được cấp trên ---- Phạm Trọng Yêm đồng chí ánh mắt, vội vàng ôm quyền đứng dậy, nhẹ giọng "Nhắc nhở" Phạm Trọng Yêm nói: "Lúc này sắc trời đã tối, mọi người còn phải từng người trở lại nghỉ ngơi, này án ngày mai lại thẩm tra xử lý cho thỏa đáng."

Phạm Trọng Yêm biết nghe lời phải.

...

Chờ đồ vật Lạt Muội Giản Kiều đi rồi, Phạm Trọng Yêm mới khiến người Trương Phương Trọng Vinh, Sài Lân hai người mang về hậu đường.

Ba người ở phía sau đường trung tâm ngồi, Phạm Trọng Yêm đặt móng ngồi vào một đệm ghế dựa Tử Thượng, trừng Phương Trọng Vinh một chút, nói: "Các người lại giờ trò quỷ gì?"

Phương Trọng Vinh chấp chấp tay, thu liễm lên nét cười của chính mình, nghiêm mặt nói: "Có hai chuyện quan trọng, đều Tại Đại người ngài chữa trị hạ."

Phạm Trọng Yêm một mặt nhìn hần như thế, một mặt có chút quái gở nói: "Còn muốn thỉnh giáo."

"Híc, không dám làm, không dám làm, phùng giết tiểu tử ----" Phương Trọng Vinh nói tiếp:

"Chuyện thứ nhất sao, kỳ thật hôm nay ta cùng Sài Lân, là phát hiện một cái buôn bán Phi Thụy chim chóc hang ổ điểm ---- chính là này Giản Kiều lời nói, nàng gia hậu viện."

Xem Phạm Trọng Yêm một đôi mắt lạnh lùng nhìn hấn, bán tín bán nghi, Phương Trọng Vĩnh Trương giấu ở trong tay áo, một mảnh Phi Thúy lông chim lông lấy ra, đưa cho Phạm Trọng Yêm.

Lúc này mới không nhanh không chậm tiếp tục nói: "Đại nhân, ngài cũng biết, này Phi Thúy điều, chính là ta Đại Tổng Thái Tông Hoàng Đế liền hạ lệnh, không được săn bắt, buôn bán, mà Nhân Trứ này chim chóc, tập tính thông tuệ, săn bắt cực kỳ khó khăn, tại hạ quan sát rất lâu sau, phát hiện này Giản Kiều cha, là cái hiểu được thuần hóa chim muông nhân tài.

Cho nên, hấn mới dám Tại Giá nháo trong thành phố, công nhiên buôn nuôi Phi Thúy điều. Một khi có quan binh đi trước lục soát, hấn có thể rất nhanh mệnh chim chóc tán đi, sau khi, lại triệu hồi về chim chóc.

Đại nhân nếu không tin, ngày mai, chúng ta ở Giản Kiều còn chưa tới trước, lên lút phải ra quan binh, thường phục đi trước mai phục, nhất định một lần nhân chứng, vật chứng đều có."

"Nói như vậy, hai người bỏ người ta gia tường viện, càng là là thay bản quan tra án?" Phạm Trọng Yêm mò một chút râu mép, ngữ khí trêu chọc nói.

"Đại nhân ngài mình giám, ngược lại không phải vì Trứ Giá cái, chỉ vì Sài gia, muốn mới mở một nhà 'Phế Sài Tín Cấp Tốc chuyển' Hiệu Buồn, mà dùng bồ câu truyền tin, rất là thuận lợi, hiện tại, trong tay thiếu một cái hội thuần dưỡng bồ câu cao thủ, cho nên ---- "

Phương Trọng Vĩnh Thuyết đến một mặt chân thành, nhìn về phía Phạm Trọng Yêm Na Lường trong con mắt, lộ ra một loại thủy linh linh, nhìn không thấy đáy thâm trầm.

"Cho nên, người muốn cho bản quan cho người làm mặt đen, đem bọn họ nhân chứng, vật chứng đều có. Bọn họ không buôn bán Phi Thúy điều công việc, sau đó, các người ra mặt làm người tốt, lại gọi hấn ôm vào các người Hiệu Buồn, đúng không?" Phạm Trọng Yêm cười một tiếng: "Bản quan dựa vào cái gì hội đáp ứng người?"

"Đại nhân đối với mấy năm nay, Tây Hạ quốc tự lập, Lý Nguyên Hạo rục rà rục rịch, nhất định có cảnh giác. Học sinh biết rõ, ở trong sa mạc, chim ưng, là một loại vô cùng tốt thám báo, đáng tiếc, ta Đại Tổng trong quân, sợ là cực ít có người hiểu rõ đạo này.

Nếu như đại nhân đáp ứng nhỏ, nhỏ có lòng tin, có thể ở ba năm rưỡi bên trong, ở huấn luyện bồ câu đưa thư rất nhiều, dạy dỗ ra một nhóm có thể quân dụng tra xét chim ưng."

Phương Trọng Vĩnh Thuyết đến rất khéo léo, lùi từng chữ ngay ngắn nói đến Phạm Trọng Yêm trong tâm khảm: Đại Tổng bây giờ phú quý thái bình, quân đội ăn không hưởng, cơ hồ muốn nếu như một con không đẻ phòng đẻ béo. Chẳng may ngày nào đó, có sói chui vào tới, vậy lại là làm sao một bộ Kim Âu thiếu cảnh tượng à?

Phạm Trọng Yêm trầm mặc chốc lát, không khỏi trong lòng thở dài một tiếng tri kỷ, trên mặt lại như cũ là một bộ dáng tùy ý, tiếp theo chế giễu tra hỏi Hường Phương Trọng Vĩnh: "Vậy người chuyện thứ hai đây?"

Phương Trọng Vĩnh giãy lắt, trừng trị chính mình nghiêm túc thần sắc, cười đùa cợt nhả bộ dáng lại hiện lên ở trên mặt:

"Cái thứ hai sao, cũng thật là chuyện riêng. Chính là này Biện Kinh trên thị trường, trộm ẩn ta Nhạc Văn Thư Trai sản phẩm thoại bản tử, sao chép đồ vật, thật sự có chút quá nhiều. Ta Nhạc Văn Thư Trai, vừa vận muốn ở Biện Kinh dừng chân, còn Thịnh Đại người đem những Hắc Ấn đó phường xử theo pháp luật,

Sau đó chúng ta Nhạc Văn Thư Trai, ra tay thu mua một chút có thể dùng, đối với hấn tiến hành thống nhất kinh doanh cùng huấn luyện, thống nhất thu hoạch chia làm, ---- đại nhân yên tâm, chúng ta hết thấy nghiệp vụ, đều hội như thế nộp thuế, giành được giấy phép, đại nhân phía bên ngài, tuy là không gì lạ, nhưng trên chuyện này, chúng ta, cũng chắc chắn sẽ không bạc đãi đại nhân ngài à."

Phạm Trọng Yêm bị hấn nói đến không lời, vuốt râu cân nhắc luôn mãi, lúc này mới khoát tay một cái nói:

"Cái thứ nhất, lão phu thi sẽ giúp người chu toàn. Cái thứ hai sao, còn dung lão phu suy nghĩ thêm đi, dù sao, những kia trộm ẩn sao chép đen nhà xưởng, nếu như một đám tiểu con ruồi, muốn từng cái từng cái bắt tới, không lắm dễ dàng, chờ lão phu ngẫm lại, nếu như một lưới bắt hết đi."

Một lưới bắt hết? 6 6 6. Phương Trọng Vĩnh Bất do cảm thán, kiếp trước sách lậu hoành hành, sao chép thành phong trào, cũng không có có thể ức chế, lúc này, Lão Phạm có thể nghĩ ra biện pháp, một lưới bắt hết. Đây khí tràng, thật sự là 6 quá ** tổng cục, cùng ** bộ môn quá nhiều à.

...

Đến tháng chạp trung tâm, Biện Kinh hơi có tuyết ý. Một ngày này, ông trời nếu như chấn động rớt xuống bột mì túi áo giống như vậy, hô lạp lạp hướng phía dưới vùng muối giống nhau hạt tuyết tử, đồ rào rào đáp ở trên mái hiên, vang sao sạt.

Vương An Thạch gọi thư, lần nữa nhen lửa Sài Lân trong lòng tiểu ngọn lửa.

"Vương Tử Nguyệt hôn sự kéo dài thời hạn? Na Trương kháng đại nhân gia Trương Kiệt, nghe nói đã đến số tuổi, hội chờ nàng sao? Hôn sự này, có thể hay không liền như vậy coi như thôi?" Sài Lân một mặt lăm bầm lầu bầu lăm nhăm niệm, một mặt qua lại chuyển động.

Phương Trọng Vĩnh Khán một chút trên tay tin, ngẩng đầu lên, dùng một loại ánh mắt kỳ quái xem Hường Sài Lân.

Một lát, bốc lên bốn chữ lời bình: "Nặng ---- sắc ---- nhẹ ---- hữu."

Sài Lân chưa phản ứng kịp, Phương Trọng Vĩnh đã tiếp tục nói: "Chẳng lẽ người không nên trước hơi biểu thị một chút, đối với Vương An Thạch, đối với Vương gia mấy vị huynh đệ, năm sau, không thể tới trước Biện Kinh, tham gia thi hội tiệc cưới? Biểu thị một chút, đối với Vương gia Vương Ích lão bá việc vô hạn quan tâm"

"Cái này à, ân, quan tâm. Thi hội sao, lần sau thi lại chính là à, " Sài Lân hơi một tia ngại biện nói: "Nguyệt Nhi một ngày không lấy chồng, ta cuối cùng bắt từ tâm, Trọng Vĩnh, người giúp ta muốn nghĩ biện pháp à."

"Nghĩ biện pháp để Vương Tử Nguyệt sớm một chút lấy chồng? Vẫn là nghĩ biện pháp để Vương Tử Nguyệt hối hận cái này hôn?" Phương Trọng Vĩnh phớt một chút Sài Lân, không tỏ rõ ý kiến nói.

Võng mặt đỏ mấy vị Nô Tỳ, ngay ngắn nhắc hộp cơm tối, ở trên bàn cơm bãi cơm:

Gà nhưng Hà Nhi xộp sùi cảo, hai bát vằn thắn canh bánh. Đây chính là triều Tống Đông Chí tiêu xúng.

Sài Lân xem Dã Bất Khán Na chồng thức ăn, chỉ như cũ lập Tại Phương Trọng Vĩnh trước người, tới tới lui lui dạo bước, hẩn mím môi, rớt cuộc, làm như hạ rất Đại Quyết Tâm nói: "Nếu như là loại sau, biết, sẽ làm Nguyệt Nhi không vui sao?"

Phương Trọng Vĩnh Bất liễu Sài Lân cũng có, như vậy thương thơm Tích Ngọc tình cảm, thâm nghĩ:

Sài Lân bình Nhật Lý, đối xử oanh oanh yến yến cỡ nào tùy ý thích ý, hoan hảo chơi liên vút, một đêm tham Hoan, không có tim không có phổi, lười đối với Vương Tử Nguyệt như thế dễ bụng. Luận thế gian tình là vật chi, chỉ thực sự là vô quýt dày có móng tay nhọn à.

Như vậy nghĩ, Phương Trọng Vĩnh Tương Sài Lân theo ở ghế dựa Tử Thượng, chính mình chính là bình tĩnh lại, giúp hẩn phân tích nói:

"Y Trứ Vương kinh công trong thư lời giải thích, Vương gia lão gia hiện tại thân thể không được. Mà Vương Tử Nguyệt mẹ đẻ đã qua đời, như vậy, bây giờ Vương Tử Nguyệt hôn sự, cần phải, là do nàng huynh trưởng ---- Vương An nhân, quyết định. Người hiểu?"

Sài Lân lắc lắc đầu, lại gật gù, con mắt đi rồi đi rồi, ra hiệu Phương Trọng Vĩnh Thuyết xuống.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Nội y tân sủng

Phương Trọng Vĩnh thờ dài, vung một nắm nhang tro đến trong chậu than, thăm thăm an tức hương, kèm với một loại điểm đạm, định tâm thần người công hiệu, liên tiếp khói nhẹ, chậm rãi cháy xuôi, mật mờ ở bên trong phòng.

"Vương Tử Nguyệt chuyện này, khẩn thiết nhất chỗ khó là: Vương, mở hai gia có thể coi là môn đăng hộ đối, các mặt đều so sánh thích hợp, nếu định ra chuyện chung thân, như vậy dù cho dài Tử Trương Kiệt, bởi vì số tuổi quan trọng, cuối cùng không thể đạt thành hôn ước, ưu trước suy xét, cũng nhất định là thứ Tử Trương hi."

"Để Nguyệt Nhi gả cho mập mập?" Không đợi Phương Trọng Vĩnh Thuyết xong, Sài Lân đã phòng má, mặt khó chịu nói: "Không được!"

"Người đừng vội à, ta này không phải, ở cho người phân tích mà. Bây giờ Vương Tử Nguyệt, là nhờ nàng thân thể của phụ thân, tri hoãn hôn sự, cũng cơ hồ chính là cùng Trương Kiệt hôn sự thất bại, đây là người một cơ hội.

Nhưng triệt để để Vương An nhân, như vậy lão Phu Tử bình thường huynh trưởng, là Vương Tử Nguyệt lại định, dự đoán Trương gia vẫn là ưu tiên." Phương Trọng Vĩnh chậm rãi cho Sài Lân phân tích .

"Vậy làm sao bây giờ đây? Có thể hay không chính một cô nương, để mập mập trước yêu cô nương kia, sau đó mập mập liền chính mình Dã Bất muốn cùng Vương Tử Nguyệt kết hôn?" Sài Lân đưa tay nướng ở cạnh chậu than, tham hỏi.

Phương Trọng Vĩnh đi đến trước bàn ăn, một mặt bắt đầu ăn, một mặt tiếp tục nói: "Đây cũng không phải khó, nhưng vấn đề là, mập mập chính mình hôn sự, Dã Bất hoàn toàn là mình làm chủ đi, người dự định để mập mập cũng như người, khôn khổ vì tình, như thế như vậy?"

"Đây Dã Bất được, vậy Dã Bất được, vậy muốn làm sao mới tốt đây?" Sài Lân cũng từ chậu than vừa đi đến trước bàn ăn, rửa tay, để những kia võng

mặt đỏ Nô Tỷ nhóm đi trước lui ra, mình mới cùng Phương Trọng Vĩnh tiếp theo mở tán gẫu.

Phương Trọng Vĩnh đem Sài Lân vậy một bát vằn thắn canh bánh, đẩy lên trước mặt hắn, chính mình bờ nhai Trứ Tự Kỳ vậy một bát , vừa nói: "Người vậy biện pháp, là mập mập bên kia, có thể thử xem. Nhưng Vương Tử Nguyệt bên này tâm ý, người cũng đến có thể rơi vào định mới được. Cảm tình dù sao, không phải sự kiện một mặt sự tình."

Hai người đang khi nói chuyện, quần gia từ bên ngoài đi vào, chuyển một phong thiếp mời Cấp Phương Trọng Vĩnh. Phương Trọng Vĩnh rút ra tin tói, nhìn qua, sắc mặt mỉm cười: "Sự tình của người,

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Mỹ nữ siêu mẫu

Giản Kiều kể từ cùng Giản Lão Đa cùng nhau, cùng này "Phế Sài Tín Cấp Tốc chuyển" ký thân khế, liền cùng bị an trí đến, này ra Biện Kinh mặt phía bắc một căn nhà bên trong.

Tuyệt hậu Sơ Tinh, ánh mặt trời tản ra ở trên mặt tuyết, lóe lên lóe lên lác Trứ Nhãn.

Nhằm chán Giản Kiều, từ phòng bếp cầm một nhánh gậy cán bột, duỗi cánh tay, chen chân vào nhi, thư hoạt thư hoạt gân cốt.

Nói tới, Giản Kiều cũng là Giản Lão Đa một tay nuôi lớn cô nhi, đáng tiếc huấn điều tư chất không tính rất tốt. Múa đao làm kiếm, làm làm đồ vật việc, lui Ngân Hữu có chút tài năng.

Bây giờ "Phế Sài Tín Cấp Tốc chuyển" chính hơn 800 con bò câu, một Nhị Bách chim ưng, điểm hai khu, lưới sắt tên chữ lồng , để Giản Lão Đa chủ quản , lại thu mười mấy đồ đệ dạy dỗ , Giản Kiều mọi việc không xen tay vào được, luôn có chút cực kỳ vô dụng khó chịu.

Muốn tới đây, nàng nắm chặt trong tay con kia gậy cán bột, càng thêm dùng mấy phần lực đạo, múa bỗng như Tật Phong, thế như chớp giật.

Đứng ở chỗ không xa, hôm nay chuyên tới tìm Giản Kiều, Sài Lân cùng Phương Trọng Vĩnh, nhìn thấy gậy cán bột diệu dụng như vậy, cũng thực là mỉm cười.

Từ lúc Phương Trọng Vĩnh Na thiên, cùng này Giản Kiều ngồi chung một con ngựa, cảm nhận được, Na Lưỡng đoàn mềm nhũn Vân Sơn Vụ Hải sự vui sướng sau, Tựu Khai khai, để vị này đồ vật Lạt Muội Giản Kiều, thành là bọn họ áo ngực điểm, bảng hiệu siêu mẫu nghĩ cách.

Áo ngực điểm Danh Nhi từ lâu nghĩ kỹ, liền gọi "Victoria's Secret" .

Mấy ngày nay, Phương Trọng Vĩnh Đồng Chí lo lắng hết lòng, ngày tiếp nối đêm mưa bút sáng tác, một vài bức kinh thế hãi tục, công năng phong phú, thời thượng áo ngực, cùng với khá nhiều nóng bỏng đồ vật cách ăn mặc, chờ may cắt, làm tốt, hôm nay rút cuộc rảnh rồi, liền tới trước, tìm này Giản Kiều.

Không ngờ mới vừa vào cửa, Tựu Khán đến nàng ngón này tuyệt hoạt, cảm giác cái này trêu chọc gậy cán bột tay nghề, tùy tiện bán nàng Đáo Na một quán rượu, trà phổ Tử Lý, ở khách mời lúc ăn cơm đến biểu diễn, dường như năm đó ở đáy biển mò ăn lâu thời gian, trêu chọc diện tay nghề sư phó giống như vậy, Thỏa Thỏa kiếm tiền, có xem chút.

Nhiên Tịnh trướng.

Tuy rằng Đại Tống luật pháp bên trong, nhân thân khế ước hoàn toàn là tự do ký kết, thế nhưng Phương Trọng Vĩnh kiếp trước, buôn bán phụ nữ, mua bán người chính là cái phi thường tội ác từ ngữ, khó tránh tuân theo một loại quán tính cự tuyệt.

Trở lại chuyện chính, làm người mẫu Giản Kiều bị Phương Trọng Vĩnh, Sài Lân, cùng với mạng đến một cái vòng mặt đỏ tân sủng Nô Tỷ ---- đậu đỏ, cùng nhau dẫn vào bên trong, nói rõ ý đồ đến sau, Giản Kiều biểu tình là cự tuyệt.

Cuối cùng, vẫn là đậu đỏ em gái nhuyển ma ngành thặng, thi triển mỹ nhân kế, lúc này mới nửa kéo nửa hồng, đem Giản Kiều kéo vào đi.

Cũng không phải này Giản Kiều, không buông ra cái gì quần áo việc.

Triều Tống phụ nữ quần áo, nhất là mùa hạ quần áo, đều là lấy áo ngực, ở ngoài đắp lớp áo ngoài, loại này hết sức mát mẻ tạo hình ở lại Cổ Họa bên trong, Bắc Tống kế tục Đường Phong, nữ tính mười phần khai lãng, văn hóa sáng suốt. Giản Kiều làm Nữ Tương Phác tay, càng là như thế nào nhi nóng

bông trang phục chưa từng thấy.

Nàng chống cự, mầu chót vót là Nhân Trứ, này Sài Lân cùng Phương Trọng Vĩnh, để cho nàng ấn tượng, không quá như vậy hài lòng.

Mới vừa tiến vào chuẩn bị thay quần áo phòng xếp bên trong, chéch bên trong một gian, đã thấy Nô Tỷ đậu đỏ, cũng cùng theo vào.

Giản Kiều kỳ quái "Ồ?" Một tiếng, "Làm sao, người đây là?"

Đậu đỏ thiên kiều bá mị nở nụ cười, trước đem ở ngoài gian phòng lửa than, cùng nhau chuyển đi vào, sẩy ẩm áp, sau đó nói: "Mỹ nữ, Nô Tỷ phụng đường ngài thay quần áo đi."

"Ach ----" Giản Kiều Lược Lược Hữu Ta không thích ứng, lui ra phía sau hai bước, từ đậu đỏ trong tay, Tiếp Quá Na đánh nội y: "Không không, vẫn là ta tự mình tới đi."

Nói qua, nàng thuần thực, cõi lên trên thân dày nặng quần áo mùa đông.

Uyển chuyển không gì sánh được vu vật thân hình, Tụ Giá Dạng, bất ngờ không phòng ngự lóe sáng, ở đậu đỏ trước mắt.

Đậu đỏ nhìn Giản Kiều, nhìn lại mình một chút ngực, dài thở dài, lại ở trong lòng một hồi lâu tự ngã an ủi: Cũng còn tốt, có mới nội y đây, không coi là thâu.

Bên này Giản Kiều, cảm lấy vậy cái áo lót sau, lúi khó khăn.

Đậu đỏ thấy thế, bần bệ đi qua, tiến hành đột thứ nhất huấn luyện: "Vẫn là Nô Tỷ đến giúp mỹ nữ xuyên đi."

Đang khi nói chuyện, đậu đỏ đem Giản Kiều hai cái cánh tay, bộ vào hai bên tư lự dây lưng, từ phía sau, dựa theo nhỏ bé vì nàng cột chắc, sau đó, dùng họa thạch ở mặt trên tiêu thượng ký hiệu.

Nhân Trứ là sơ thí, cũng không có dùng yếm khoá thiết kế, mà là dùng băng thiết kế, thuận lợi điều chỉnh ngực tác dụng.

"Này có chút quá ngạnh, ép tới trước ngực không thoải mái. Nhưng bộ dáng cũng không tệ lắm." Giản Kiều đưa ra một cái trung tâm bình.

"Cho phép là kích cỡ không thích hợp, lấy thêm đại một cái tài khoản, thử một lần đi." Đậu đỏ từ một xấp nội y trung tâm, lại rút ra một con cùng kiểu dáng, dây số lớn hơn một chút, đưa tới Giản Kiều trong tay.

Như thế, lặp lại lần vật mấy lần, cái này kiểu dáng nội y, mới xem như là tìm tới một con, thích hợp nhỏ bé.

"Thử lại hạ một loại đi." Giản Kiều trên mặt có một tia hưng phấn. Nàng cảm thấy, bình Nhật Lý tranh đấu thời gian, không quá linh hoạt hai con đi qua nội y bao bọc, càng càng nhẹ nhàng liền cùng cảm giác; nàng nhìn thấy, đi qua nội y trang trí, càng thêm đường cong hoàn mỹ, có chút say mê, có chút tự hào.

"Được rồi." Đậu đỏ hết sức phối hợp. Làm mười mấy cái Nô Tỷ bên trong, duy nhất được chọn trúng, có thể tham dự Nội Y Điểm kinh doanh cùng chia làm "Người may mắn", đậu đỏ xem Trứ Nhân trước, vóc người này làm mẫu hiệu quả mười phần "Cây rụng tiền", hết sức ăn cần, tiến hành một phen Kopp:

"Này một khoản, là vai rộng mang; này một khoản, là hẹp đai an toàn; đây là không đeo trên vai; đây là song bài; đây là đơn bài; đây là dây kẽm quyền; đây là không dây kẽm quyền; đây là kiềm chế hình; đây là trước chụp hình; đây là có tính chất béo túi xoa bóp; đây là đông dùng; đây là hạ dùng..."

Giản Kiều thử thử, bên môi không khỏi đập dòn nở đầy đầy ý cười.

"Những này, là người nào nghĩ ra được à?" Giản Kiều một mặt cười, một mặt đem chính mình song ngực hướng vào phía trong nhẹ nhàng nâng lên, thay đổi một cái "Vận động khoản" nội y. Sau đó lại đưa tay, Tương Na hình thức vô cùng điểm lệ đồ vật phục mặc vào.

"Đều là Phương Trọng Vĩnh Phương Công Tử, thiết kế bản thảo, Nô Tỷ trong nhà bà con, có người chính là mở may cửa hàng, sau đó cùng nhau, làm được. Dự bị để ngài, ở đồ vật thi đấu thời gian, mặc vào này nguyên bộ nội y, còn có đồ vật cách ăn mặc, lên sân khấu đây." Đậu đỏ khoe miệng rất là lưu loát nói qua.

"Những này lại là cái gì đây?" Giản Kiều chỉ vào mấy cái nửa xác hình dạng, cùng đồ vật cách ăn mặc cùng khoản màu sắc chất liệu vải, còn gì dấu hiệu bọ biển cái đệm nói.

"Cái này, phẳng phát hôm qua Thiên Thỉnh Phương Công Tử nói, là đồ bảo vệ, hộ khuỷu tay, bao đầu gối.

Nhưng cụ thể làm sao sử dụng, Nô Tỷ Hoàn Bất Đại Thanh sờ, như mỹ nữ người cảm thấy có thể, Nô Tỷ vậy thì đem bên ngoài dùng trà Phương Công Tử bọn họ, gọi đi vào, Nhượng Phương công tử cho chúng ta nói một chút, mỹ nữ người nói khỏe đây?" Đậu đỏ bộ dáng ngọt cực.

"Được." Giản Kiều là cái hào sảng nông chiều bé gái, tuy rằng có một phó Lâm Chí Linh bình thường thân hình. Nàng nghe Đáo Giá ít thứ, càng là Phương Trọng Vĩnh thiết kế, không ngờ hẳn đối với bé gái đồ vật như thế cẩn thận, trong lòng nhất thời rất có hảo cảm, tự nhiên không nữa cự tuyệt.

Đầu dò đang muốn đi gọi Phương Trọng Vĩnh, Sài Lân hai người đi vào, rồi lại nghe sau lưng Giản Kiều cất cao giọng nói: "Gọi Phương Công Tử đi vào là được, những người khác các loại, Tụ Bất tất cùng nhau đi vào."

Thanh âm này đại, bên ngoài Sài Lân thẳng bị nghẹn trụ một ngụm trà.

"Thiết, hiềm có." Sài Lân vô cùng nho chua, liếc mắt nhìn Phương Trọng Vĩnh, liền quay lưng lại đi, tiếp theo đùa trong tay, trắng như tuyết vệt.

Phương Trọng Vĩnh đi vào bên trong, vậy âm áp dễ chịu căn phòng, thật sự là có chút quá nóng, mà vậy Giản Kiều, vừa giận cay rồi tỉnh rồi mù, chính hẳn, thực là mũi Từ Lý, vèo vèo bắt đầu khởi động nhiệt huyết, hấp lưu hấp lưu à.

Giản Kiều Kiến Phương Trọng Vĩnh đi vào, Dã Bất nói thêm cái gì, thẳng tắp Tương Na bao đầu gối, hộ khuỷu tay, cùng bao cổ tay, quyền một đoàn nhĩ, hất tay ném Hưởng Phương Trọng Vĩnh: "Làm phiền Phương Công Tử giúp ta mặc mạng một chút."

Phương Trọng Vĩnh Khán Trứ Giản Kiều, bản năng Hormone phản ứng "Oanh" Hữu Ta Bất biết làm sao, thật lớn một cái phúc lợi, này không phải mò cánh tay, mò chân công việc sao?

Hắn nhìn về phía Giản Kiều, vậy đẩy dạn nhẫn nhụi cánh tay chân, từng bước một đi qua, liễu lĩnh có thể, bị đánh thành đám kia Ngục Tốt như vậy nguy hiểm, trầm ổn, giúp Giản Kiều gô lên đồ bảo vệ, còn nói rõ đồ bảo vệ ở đồ vật vận động trung tâm, có thể là Giản Kiều cung cấp phòng hộ.

Giản Kiều nhìn bị lừa than, hun đến đỏ mồm hôi Phương Trọng Vĩnh, trong lòng Đối Giả cái cẩn thận trầm ổn nam tử, sinh ra vô hạn hảo cảm.

Nàng từ Nhiên Bất biết, Phương Trọng Vĩnh bị nàng vũ lực giá trị Chấn Nhiếp, tà niệm đều thiếu mấy phần.

...

Phạm Trọng Yêm ngồi ở trên đại đường, ngay ngắn nhìn bên cạnh Chủ Bộ, đưa tới Hắc Ấn phùng danh sách.

Khán Bất lâu dài, liền nhăn chau mày, thả xuống danh sách, chuyển hướng Chủ Bộ nói:

"Liên những thứ này? Y theo những này số lượng ấn phùng, cùng mỗi cái ấn phùng, hàng năm mua bùn, mực in chờ cơ bản tài liệu, cùng với khắc bản sách đếm, sợ là cũng không có thiếu lọt lưới đi."

Chủ Bộ mặt đen lại, bất đắc dĩ nói: "Đại nhân minh giám, lại tiểu chút, sợ là tra lên, càng thêm khó khăn chút, công tác địa điểm Hựu Bất cố định, đều là một nhà một hộ thức nhà xưởng, muốn tra lên, không dễ dàng ra tay à."

Phạm Trọng Yêm hí mắt nhìn một chút Chủ Bộ, lại chải vuốt một chút chính mình râu mép, cười nói:

"Người thay cái dòng suy nghĩ thử xem. Thẳng đến tổ điểm, này rất khó, thế nhưng, từ nguyên liệu mại gia bên kia tới tay, theo tài liệu chảy ra phùng hướng đi tìm, không phải cũng rất dễ dàng sao?"

Khai Phong phủ hàng năm bản ấn tương quan tài liệu bán ra, liền như vậy mấy nhà nhà giàu, từ Giả Kỳ gia bán bút toán, cùng sổ sách bắt tay, bí mật phái người kiểm tra, tìm hiểu nguồn gốc xuống, lọt lưới, thả Nhiên Bất là tuyệt đối không có, nhưng chung quy phải giảm rất nhiều."

"Đại Nhân Anh phát minh à, " vậy Chủ Bộ một mặt vô tội, nửa thật nửa giả nói: "Thuộc hạ này Tụ Khứ dặn dò."

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Dự bị tết hoa đăng

Đến ngày tết, lui tới thương thuyền, qua lại Biện Hà, phố lớn ngõ nhỏ, đều là liên quan với năm đầu, tân xuân Thượng Nguyên tết hoa đăng mơ màng, cùng thảo luận.

Đưa thân vào, này toàn dân bàn tán sôi nổi tết hoa đăng trong không khí, Phương Trọng Vĩnh mới càng chân thật, càng khít khao cảm nhận được, Biện Kinh người đem tết hoa đăng, coi là một loại thể nào, toàn dân đại cuồng hoan.

Có thể nói, Biện Kinh người, thậm chí, không phải lấy tuổi tác, mà là lấy đi rước đèn thị hội ức, tới phân chia sinh hoạt giai đoạn.

Tuổi già, già đi tóc bạc bà bà, có thể từ sáu mươi năm trước, lần kia chợ đèn hoa, hồi ức ngược dòng đến, nàng thiên chân vô tà thời thiếu nữ, từ đi rước đèn khấn tay giao, bạn thân, bạn lữ trung tâm, ngược dòng nàng này một đời, quan trọng nhất quan hệ xã hội.

Năm đó, cộng đồng đi ở tòa ra ánh sáng lung linh ánh đèn chính giữa, đoán câu đó, chiếm Hoa Danh nhi tiểu đồng bọn, có, đã mộ phần cỏ dại bực phát, có, chính là con cháu cả sảnh đường..

Trôi qua nhân sinh, nếu như một chuỗi hồi ức sợi bông, mà tết hoa đăng, chính là roi Tại Na sợi bông thượng, từng khỏa loang loáng hạt châu.

Mỗi một viên, đều là một năm chuyện xưa, một tuổi thời gian, vượt qua ngõ phố, đổi vị trí giày thêu, rộng đại quy mô, hoặc là biến mất với cạnh tranh dòng lũ trung tâm cửa hàng..

Bất kể là lần thứ nhất, cùng tình lang, mặc vào mới làm lụa hoa áo ngắn, ăm ăm điểm một chiếc thiên đăng, ký thác tốt đẹp hướng tới; vẫn là lần thứ nhất, mang theo hài tử, cảm không đếm được đồ vật, chen chúc mạnh mẽ động đến ngõ phố, đi thảo một chén, hoàng thất ở Hoàng thành Đoan môn bày ra "Kim Âu rượu" ... Đây là một cái Biện Kinh người, tôi nói chuyện say sưa mỹ việc.

Nguyên tiêu thả đèn truyền thống, với Tổng Thái Tổ, Càn Đức 5 năm tháng giêng, lần thứ nhất xuất hiện quan phương chiếu thư:

"Thượng Nguyên Trương Đăng xưa cũ dừng ba đêm, hôm nay đình không có việc gì, ngũ cốc được mùa, nghi thả dân thành phố hành lạc. Khiến Khai Phong phủ càn thả mười bảy, mười tám hai đêm đèn, sau toại làm thí dụ."

Theo Bắc Tống kinh tế phồn vinh, phú lên nhân dân quần chúng, đối với Carnival, loại này giải trí hưởng thụ, càng nghiêm, đến lúc này, Cảnh Hựu thời kì, Nguyên tiêu thả đèn ngày lễ, đã quan phương kéo dài đến năm ngày, từ tháng giêng mười ba bắt đầu.

Mà Nguyên tiêu thả đèn tiết mục bầu không khí, nhưng là càng sớm hơn, liền bắt đầu áp ủ bố trí.

Vừa mới quá Đông Chí, Biện Kinh Tuyên Đức môn Ngự Nhai thượng, Khai Phong phủ, từ lâu dùng gỗ trúc đáp được, dùng cho thả đèn lâu, trang sức lấy Tiên hoa, cờ màu, gấm lụa, bố họa, xưng là "Núi lều".

Ngân đám đáp dài lều, Biện Kinh người khát vọng Trữ Giá phú quý phồn hoa, vĩnh sinh bữa tiệc không tan cùng cuồng hoan.

Đến cuối năm, Biện Kinh Ngự Nhai hai hiên, mỗi ngày Đô Hữu các loại nghệ nhân biểu diễn tiết mục, từ ma thuật, tạp kỹ, nói hát, hoạt Kê Hí, đến ca múa, tạp kịch, ma thuật, đồ đèn, "Tình xảo đủ kiểu, ngày mới tai mắt",

Mỗi ngày đều là từng hình ảnh tiết mục cuối năm tên vở kịch, kèm với các thức ăn uống, kích thích Biện Kinh kinh tế, hoà tốc trào lên.

Phương Trọng Vĩnh "Victoria's Secret" vở kịch lớn, cũng ở Sài Lân nghiêm khắc sàng lọc người mẫu, cùng Giản Kiều làm mẫu đi đầu huấn luyện hạ, chiêu trống rùm beng tập luyện.

Xem Trữ Nhân trước uyển chuyển dáng người các người mẫu, ăn mặc nếu như lol trung tâm các thức anh hùng, Tiên Kiếm trung tâm các thức mỹ nữ tạo hình, vận vạt nhỏ nhắn eo thon, ở trước mặt tới tới lui lui thời điểm, Phương Trọng Vĩnh cảm Đáo Tự Kỳ, nghiêm nhiên chính là Đại Tổng giới thời trang "Lão Phật Gia".

Từ trước, xem 《 Đông Kinh Mộng Hoa lục 》 thu nhận, các thức được hoan nghênh nhất tiết mục danh sách, cùng ca sĩ danh sách thời gian, luôn tràn đầy, đối với thời đại kia vô hạn tương tượng, bây giờ, chính mình cũng sắp, sáng tạo này Biện Kinh nhân cầu thời đại mới nhiệt điểm, có thể nào không hoan nhảy nhót?

Phương Trọng Vĩnh, hóa nhảy nhót là động lực, nắm chắc Nguyên tiêu đêm trước mỗi điểm mỗi giây, tiến hành hấn đối với "Victoria's Secret" tú trang, đặc biệt bố trí an bài. Là này an bài, hôm nay sớm, hấn lại một mình đi trước Khai Phong phủ, đi tìm Phạm Trọng Yên, cò kè mặc cả.

Phạm Trọng Yên Đại Hồ Từ, tân xuân vừa tẩy quá, có vẻ dày đặc sạch sẽ, vén lên tới đặc biệt có tiết tấu. Hấn nghe xong Phương Trọng Vĩnh một phen thỉnh cầu, nhất liếc thấy một Khán Phương Trọng Vĩnh:

"Nghe trái lại mới mẻ, 'Suối phun' ? Người muốn cho Ngự Nhai núi lều, liên lụy cái này bố cảnh? Còn Thuyết Giá bố cảnh có thể dự phòng tiết Nhật Lý đi lấy nước? Người cho lão phu, chỉ tiết nói một chút."

Phương Trọng Vĩnh liên tục xưng phải, thi lễ, liền bước đi đến Phạm Trọng Yên bàn trước: "Mượn đại nhân bút mực dùng một chút."

Không chờ Phạm Trọng Yên khách khí một câu "Xin mời".

Phương Trọng Vĩnh đã một bộ, không coi chính mình là ngoại nhân bộ dáng, đi qua nhúng mực, trên giấy vẽ ra tạo hình.

Hấn tuy không phải chuyên nghiệp Thư Họa Gia, nhưng Thư Họa nội tình vô cùng tốt, người lại là thông minh, không lâu lắm, liền họa sinh động như thật.

Phạm Trọng Yên cảm Lai Khán thời gian, vậy Ngự Nhai núi lều trái phải, bày hai toà năm màu kết thành Văn Thủ Bò Tát, cùng Phổ Hiền Bò Tát, thân vượt sư tử, Bạch Tượng, từ Bò Tát ngón tay nơi, chảy ra năm dòng nước, sau khi tiếp hữu cơ quan, chính là nhân công tuần hoàn nước, dòng nước dâng lên tuần hoàn, hình thành một màn bối cảnh.

Bên cạnh là Phương Trọng Vĩnh rồng Phi Phượng múa viết hai chữ Thảo Thư chữ lớn: Suối phun.

Gặp Phạm Trọng Yên nhìn hộp mắt sứ, Phương Trọng Vĩnh lại tiếp theo giải thích:

"Đến lúc đó, từ núi lều, đến Hoàng thành Tuyên Đức môn đại quảng trường, dùng bụi gai làm thành một vòng tròn lớn, dài hơn trăm trượng, xưng 'Kính bồn' .

Kính bồn bên trong, trên sân khấu biểu diễn, kính bồn ở ngoài, dân chúng quan sát, kính bồn khu, điều đi Cẩm vệ quân cùng cứu hoả doanh, mặc hoa lệ phòng bị, vừa đến duy trì trật tự, ngăn ngừa đi lấy nước, thứ hai, Dã Khả làm xem xét tác dụng. Chẳng phải tiện cho cả hai?"

Phạm Trọng Yên nhìn một chút, lại suy nghĩ một chút, bỗng nhiên xoay mặt cười nói:

"Lần này, lão phu như giúp đỡ người hoàn thành việc này, người lại chuẩn bị, cho lão phu quý phủ, đưa bao nhiêu người 'Victoria's Secret nội y' đi à?

Lần trước, người nói hậu tạ lão phu, lão phu cho rằng ra sao hậu tạ? Ai biết người tướng, người Nhạc Văn Thụ Trai bản ấn sách báo, cho lão phu kéo hơn ba mươi xe tới, lão phu cũng thành, cho người kiêm chức bán thư, tên tiểu tử thói nhà người à người."

Phương Trọng Vĩnh cảm thấy, bất tri bất giác trung tâm vị này kiếp trước một mực suy nghĩ chui vào ngõ cụt, xướng lo nước thương dân, thịnh thế nói lão Phạm phu tử, bấy giờ tinh thần diện mạo, nhiều khá nhiều lạc quan, rộng rãi, tích cực nỗ lực.

Muốn tới đây, Phương Trọng Vĩnh Tâm trung tâm cực kỳ vui mừng, tự cho là, là chính mình này con tiểu Tiểu Hồ Điệp hiệu ứng.

Nhưng mà , trên sự thực, Phương Trọng Vĩnh vẫn là quá lạc quan. Một cái máy chục năm như một ngày, vẫn hô to , lo nước thương dân trầm trọng phạm nhi Phu Tử, chỉ cần không làm gì, là tuyệt sẽ không bỏ qua, làm điểm sự tình.

Giá Bất, cuối năm, đầu khẩu lại đánh lên.

Lần trước, Phạm Trọng Yên thượng 《 bách quan đồ 》 bị bác bỏ, còn phê bình hấn, đây là từ chối từ, ở cũng không bản chức công tác còn lại nghiệp vụ thượng, lãng Phí Quá nhiều thời giờ tinh lực, bác tốt danh tiếng.

Liên, lần này, Phạm Trọng Yên cùng Âu Dương Tu, lần nữa viết liên nhau bốn phong tấu chương, phản bác này một đánh giá.

Đệ nhất phong, luận Quân Vương ái mộ.

Đệ nhị phong, luận tuyển hiền nhậm năng.

Thứ ba phong, luận gần tên.

Đệ tứ phong, luận từ chối.

Bốn phong tấu chương, ở hai vị văn đàn lãnh tụ dưới bút, viết đến tư thế oai hùng hiên ngang, cơ hồ có thể tổng kết thành, "Thân hiền xa nịnh" bốn hạng Cơ Bản Nguyên Tắc.

Triệu Trinh năm hết tết đến rồi, cũng là nháo tư tưởng à.

Hai ngày trước, ban đêm đang ngủ ngon giấc, phòng ngủ bốc lửa, vốn không nên thị tẩm Trương Mỹ Nhân, một mình xông vào biển lửa, cùng Triệu Trinh cùng, vậy nguy tình nửa canh giờ.

Hậu Triệu trinh rất là cảm động, vốn định gia phong Trương Mỹ Nhân là Quý Phi, ai biết lại ra ngoài ý muốn ----

Ngự Sử Đài cùng biết gián viện ngôn quan các đại thần, đồn dập dâng thư biểu thị, hoàng đế Tầm Điện đi lấy nước, chính là Đế vương đức hạnh có thiết thời à, hoàng đế, xin người lỗi đầu tiên ta phản tỉnh một chút.

Triệu Trinh nội tâm, không khỏi mọc đầy thảo:

Nạp Ni? Các người không kiểm điểm một chút, làm sao bố trí an phòng, hầu hạ bản Quan Gia, càng để bản Quan Gia phòng ngủ bốc lửa, còn muốn bản Quan Gia tự ngã phản tỉnh? Ta là hoàng đế vẫn là các người là hoàng đế? Quả thực là, các hạ hà bất đồng gió nổi lên, bốc thẳng lên chín vạn dặm. Nói tóm lại, lần à.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Victorias Secret đại tú

Phuong Trọng Vinh Hồi đến Nhạc Văn Thư Trai thời gian, trước cửa sớm có một thân ảnh quen thuộc, bình tĩnh đứng chờ hắn.

Mã Nhị Nha càng ngày càng bứt ra lượng điều nhi, cổ như ngọc, đỉnh đầu nghiêng cắm vào Nhất Chi Mai hoa. Trên người là hồ bích áo khoác, hình thức, cùng thư phòng trung tâm vòng mặt đỏ Nô Tỷ nhóm, hiện ra là một cái bộ dáng.

Nàng làm như ở chỗ này chờ hồi lâu, cong lên cái mũi nhỏ nhọn nhĩ, đỏ đỏ, hai cái tay co ở một chỗ, dùng miệng a nhiệt khí. Một Kiến Phuong Trọng Vinh trở về, thắng một cái vui vẻ đầy mặt mỉm cười: "Trọng Vinh Ca Ca trở về. Bên ngoài lạnh, mau vào à."

Phuong Trọng Vinh một mặt nghi hoặc, một mặt bị Mã Nhị Nha tay nhỏ, kéo vào trong cửa.

Sau đó, lăm la lăm lét hình dáng Trần Thất, ở nơi đó ngốc hề hề, nghe ra Nanh Trắng cười với hắn.

"Các người cùng tới sao?" Phuong Trọng Vinh hỏi một câu, là lời thừa lời thừa.

"Là ta, cầu Trần Thất mang ta cùng nhau tới." Mã Nhị Nha thanh âm, sau lưng Phuong Trọng Vinh vang lên.

Nàng đi Đảo Phuong Trọng Vinh trước người, mắt to vút sáng vút sáng nhìn hắn: "Trọng Vinh Ca Ca, Nhị Nha tới nơi này, có thể giúp Trọng Vinh Ca Ca, làm rất nhiều chuyện. Còn có, muốn cùng Trọng Vinh Ca Ca nói một chút Vượng Tài việc."

Phuong Trọng Vinh Thỉnh đến Mã Nhị Nha một câu này, trong lòng ấm áp, hắn sờ sờ nàng đầu, cười nói: "Không có chuyện gì, tới thì tới đi. Vượng Tài bọn họ, hiện tại dần xếp ở nơi nào đây?"

Mã Nhị Nha hơi hàm hàm làn môi, lúc này mới nhẹ nhàng nói: "Khai Phong phù phụ cận đều là bình nguyên, không có thích hợp dừng lại địa phương, Vượng Tài theo Tuyết Lang, trở lại Tuyết Lang quê hương, tây bắc bên kia."

Phuong Trọng Vinh Thỉnh đến lời ấy, trong lòng lần nữa cảm thấy, thân là cô quả lão nhân, từ nữ lớn lên, cao bay xa chạy đất lửa thuê. Hắn thu liễm một chút, chính mình có chút mất mát tâm tình, lúc này mới lại hướng về Trần Thất hỏi: "Tiểu Nhạc Nhạc đây?"

Trần Thất chỉ chỉ tay gian sau, nói: "Sài công tử gọi hắn vào trong tập luyện."

Phuong Trọng Vinh hơi điểm gât đầu, gió xuân ôn hoà xoay người, đối với Mã Nhị Nha nói: "Nhị Nha, người đường xa Nhi Lai, tàu xe mệt nhọc, thật là không dễ, đi trước dần xếp một chút đi. Ta còn có muốn xếp hạng luyện việc, cùng Trần Thất giao cho."

Mã Nhị Nha khôn khéo gât đầu, giống một chỉ Tiểu Thỏ Từ giống nhau nhảy nhảy nhót nhót quay đầu đi, ở nàng tâm lý, Trọng Vinh Ca Ca không trách nàng như vậy đường đột tới trước, hoàn cấp nàng một cái mò đầu giết, thực sự là thật hạnh phúc oa.

Chờ Mã Nhị Nha đi xa, lại xoay người lại quay về Trần Thất thời gian, Phuong Trọng Vinh đã không kiêng nể, vịn Trần Thất một cái lỗ tai, liền ép thấp thanh Âm Đạo: "Người nói một chút người, làm gì, người nói một chút, người làm gì?"

"Đầu quá, " Trần Thất một mặt đem Phuong Trọng Vinh tay kéo xuống, một mặt một mặt vô tội nói:

"Nhị Nha muốn cùng đi theo, còn nói ca ca của nàng đồng ý, nàng tới trong kinh thành theo người học bản lĩnh. Ta liền dẫn nàng tới, ta nhìn nàng rất tốt, dọc theo đường đi có thể chịu được cực khổ, không nói không rằng, là cô nương tốt."

Phuong Trọng Vinh nhìn xuống nội tâm, muốn quát hắn kích động, dán vào lỗ tai hắn, chậm rãi gần từng chữ một:

"Chính là bởi vì, nàng là cô nương tốt, như người vậy không trải qua cha nàng đồng ý, liền dẫn nàng đi ra, xa xôi ngàn dặm, cô nam Quả Nữ, người làm cho nàng tương lai cha mẹ chồng, tương lai quan nhân, vạn nhất có trời mới biết, nghĩ như thế nào nàng?"

"Tương lai cha mẹ chồng? Tương lai quan nhân?" Trần Thất một mặt gạt mình nói: "Mã lão cha chưa bao giờ nhắc tới nàng đính quá thân à, người nghe ai nói?"

"Ta ----" Phuong Trọng Vinh đang muốn nói, "Mẹ ta kể, " lại đột nhiên nghĩ đến, Phuong nương Thuyết Giá cái lời nói thời gian tình cảnh, cùng trên dưới văn, liền tâm lý cũng khả nghi, nhưng dù sao không được, ở Trần Thất trước mặt biểu hiện cái gì, liền rõ ràng nói ra, an bài cho Trần Thất chuyện đứng đắn tới.

...

Nguyên tiêu tết hoa đăng ngày thứ nhất, phố xá bên trong cấm tiết ngựa xe, núi lều vạn đèn cùng nhau thấp sáng, cầm tú cùng sáng. Núi lều sau, Phuong Trọng Vinh tỉ mỉ an bài nhân công thác nước, cùng nhân tạo suối phun, lóe sáng lên sân.

Ẩn giấu ở núi lều sau bánh xe, đem nước giảo lên núi lều trên đỉnh, giả bộ ở một cái khổng lồ tù gổ trung tâm, sau đó đúng giờ, đem tù gổ miệng nước chảy mở ra, để dòng nước lao xuống, hình thành đồ sộ thác nước.

Phía dưới là bảy màu tơ lụa bao bọc hộp đèn, đón Tuyên Đức môn hai cái đèn cầu, đặc biệt đẹp đẽ.

Phương Trọng Vĩnh ti mỉ bố trí, "Victoria's Secret" đại tú, đem ở cái thứ nhất Nguyên Tiêu biểu diễn Nhật Trung, làm then chốt tiết mục trình diễn.

Phía trước, nuốt thiết kiếm Trương Cửu ca; đạn kê Jean ôn đại đầu, tiểu Tào; thổi tiêu quân đảng tiêu nhị; kể chuyện duẩn thủy tú; diễn tấu trống địch Dương gia ban ngành; từng hình ảnh, đem bầu không khí xào đến vui mừng.

Trung tâm ban đêm, đoàn người cuồng hoan trung tâm, ở phía sau đài chuẩn bị Phương Trọng Vĩnh, xem Trữ Giá Biện Kinh một màn, chẳng biết vì sao, tổng nghĩ đến, kiếp trước nhìn qua một màn mỹ kịch 《 không nổi Gatsby 》 trung tâm, vậy hoàng kim niên đại cuồng hoan.

Không phải là sao? Sau đệ nhị thế chiến Mĩ Quốc, cũng chính là bây giờ Đại Tống, chiếm cứ thế giới 80% của cái, mà này 80% trung tâm một nửa, lại đến từ hiện tại Khai Phong phủ cùng Đại Danh Phủ.

Đại Tống giàu có và đông đúc, cũng là Quan Lại Trung Quốc trên dưới năm ngàn năm thăng cảnh à.

Hai tiếng pháo tiếng vang lên, kèm với 《 Thập Diện Mai Phục 》 tiếng tỷ bà, đầy trời chói lọi nổ tung hoa lệ, Tướng Dạ thiên trang điểm, khiến người ta có hay không hạn mơ màng.

Bốn phía hộp đèn đánh quang chiếu rọi, cảm tú đan xen trung tâm, thân hình nóng bỏng, thân mang "Duy bí Thiên Sứ" nội y cùng đồ vật trang phục các người mẫu, lần lượt lên sân khấu Tầu Tú.

Nhiệt tâm nhân cầu kích thích Biện Kinh người, lập tức, liền bị cảnh tượng này chấn động, tốt thời thượng, cực giới huyền, thực sự là khoái hoạt bay trời cao à.

Đài sau, một mặt yên đen, tóc bị nổ từng chiếc dựng thẳng lên Trần Thất, chính là cùng Phương Trọng Vĩnh mắt to trừng mắt nhỏ.

"Người đây là, lại tình huống thế nào?" Phương Trọng Vĩnh ân cần nói: "Không có sao chứ?"

"Khắc khắc, " Trần Thất trong miệng thốt ra một cái yên, rung một cái đầu, dùng ngòi liệt ở góc ghế dựa Từ Thượng nói: "Những mỹ nữ này quá nóng bỏng, ta tay run một chút."

"Được rồi, " Phương Trọng Vĩnh quay đầu nhìn về phía Mã Nhị Nha, phản phó nói: "Nhị Nha, người giúp Trần Thất thu thập một chút, này mặt. Ai "

Mã Nhị Nha khôn khéo đáp ứng , một mặt chọc cười cười đến không ngậm miệng lại được, một mặt đánh tới Thanh Thủy, giúp Trần Thất rửa sạch.

Trên đài tú, dần dần đi tới cao triều, Giản Kiều ăn mặc một khoản, đất Thục lỏng bàn nội y, bên ngoài là lụa mỏng đồ vật cách ăn mặc, mê người chân dài cùng uyển chuyển đường cong, dao động đến khiến lòng người trì thần đắm cái mộng, thẳng làm cho cả ngõ phố lâm vào sôi trào.

Nàng nhẹ giọng một cái hô lên, hơn một trăm con bồ câu, ở Giản Lão Đa dưới sự chỉ huy cùng nhau bay ra, rắc từng mảng từng mảng mạng tên chữ vải tơ mảnh nhỏ từ.

Đoàn người rối loạn tung bùng, tranh nhau đi cướp , vậy bồ câu bỏ xuống lụa đồ bố mảnh nhỏ từ.

Cướp người, có người cao hứng đọc lên mặt trên tên chữ:

"Nhạc Văn Thư Trai, Nguyên Tiêu quốc khánh, đây 200 văn đưa 20 văn mua thư khoán "

"Nhạc Văn Thư Trai, hạn thời gian miễn phí, Tiểu Nhạc Nhạc mới bản hoạt Kê Hí, quan diễn một lần "

"Nhạc Văn Thư Trai 500 văn mua sắm khoán một tấm, hạn tháng giêng sử dụng "

...

Đón lấy, có người lại tấm tắc lấy làm kỳ, chú ý tới, vài tờ cuộn phim sau lưng:

"Phế Sài Tín Cấp Tóc chuyển, bên cạnh ngài Tóc Đệ, muốn hướng về trên đài Nữ Tương Phác nương từ nhóm, biểu thị một chút sao? Lấy ra trong tay miếng đồng từ, triệu hồi bồ câu đưa thư, hô lên chuyển lời cho người khác, bên cạnh văn án tiên sinh nhận lấy miếng đồng, liền có thể đưa đạt. 50 văn giá khỏi điểm."

Này nhất niệm không quan trọng lắm, trong đám người lập tức hiện ra vô số thô hào, chen hướng về bên cạnh viết chữ tiên sinh sắp:

"Ta phải cho cái kia, cái kia xuyên màu xanh lá bờ tiểu áo ngực nương từ, viết bài thơ."

"Cho vậy trước nhất đầu đại ngực tiểu nương từ, đưa một bó Tiên hoa."

"Ta muốn..."

Không lâu lắm, trong gió rét Giản Kiều đã hàng vạn hàng nghìn sủng ái, thu lễ thu tới tay rút gân, bồ câu nhóm bay tới bay lui, là này ngày thứ nhất cuồng

hoan, trình diễn hoàn mỹ một màn.

Giản Kiều chờ một đám người mẫu, là tránh rét gió, lên sân khấu trước, đều là ả rượu mạnh, lúc này cảm giác say hơi say bên dưới, không khỏi có chút ý loạn thần mê.

Dưới con mắt mọi người, nàng hướng đi hậu trường, một cái lòi ra Phương Trọng Vinh.

Vậy lực đạo lớn, Phương Trọng Vinh không hề giãy dựa khả năng.

Phương Trọng Vinh Tâm đạo, hoặc là, liền xem như một cái thiết kế sư cùng đài chào cảm ơn đi.

Liền, hần vội vàng cao giọng nói: "Cảm tạ các vị chống đỡ, hôm nay biểu diễn liền tới đây. Nhạc Văn Thụ Trai, cúi mục Tốc Đệ, chúc mọi người đoàn tụ sum vầy."

Ai biết Giản Kiều, nhưng cũng không buông tay, Dã Bất chuẩn bị lui xuống đi. Mà là trực tiếp, đối với Trứ Na ngay ngắn đang bận việc văn án tiên sinh nói: "Ta ra năm trăm văn, cũng cho ta viết một cái đi. Phương Trọng Vinh, nô gia có cái tâm ý, liền đề 'Phế Sài Tỉn Cấp Tốc chuyển' mang cho người đi."

Nàng thanh âm rộng rãi lỏng lẻo, toàn bộ dưới khán đài diện, đầu tiên là hơi sững sờ, đều, liền truyền ra tiếng vỗ tay như sấm, tiếng huyết gió, khen hay thanh.

Giản Kiều dựa vào hơi rượu nhĩ, nếu như một cái bá đạo tổng giám đốc giống như vậy, Tương Phương Trọng Vinh kéo xuống đài, sau đó, đối với Trứ Phương Trọng Vinh, chính là một trận ngực đùng.

Phương Trọng Vinh bị nàng nhiệt tình như lửa, nàng nóng bỏng thân hình, mê say thơm ngọt cảm giác say, làm cho cả người, đều rất giống là choáng.

Chỉ trong con mòng lung cảm thấy, chuyện này lại làm hư hại, chính mình lại cùng ca sĩ cùng xuất hiện ở trên đài, đã là phụ lòng, Vương Cung Thần ngay lúc đó giao phó,

Loại này tiết mục, nếu như lạc chuẩn, là chính mình bày ra, sợ thật sự có vào quan trường ngày ấy, cũng phải bị thu bím tóc, thu được mấy xe buộc tội dăng sớ. Lý trí là cự tuyệt, nhưng thân thể, lại rất thành thực không chịu chống cự.

Đúng vào lúc này, sau người Mã Nhị Nha, rút rút nước mắt nước mắt, nhìn hần hai người một lúc lâu, rốt cuộc không nhịn được, "Oa" một tiếng, đại khóc lên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cúi Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Ngũ Môn ca

Này vừa khóc, đem rơi vào trong sương mù Giản Kiều cùng Phương Trọng Vinh hai người, nhất thời kéo về thế giới.

Hai người hai mặt nhìn nhau, rất là lúng túng.

Phương Trọng Vinh Khán vừa nhìn Mã Nhị Nha, Hựu Khán vừa nhìn Giản Kiều, cuối cùng, ánh mắt nhìn thấy ở trong góc, một mặt kính ngạc đến ngây người hình, một cái Nanh Trắng thử cười Trần Thất.

Mã Nhị Nha trong tay, nguyên bản cầm, vậy một tờ cho Giản Kiều mặc vào ả người tử xiêm y, hiện tại vừa vặn dùng lấy ra khăn, lau nước mắt nước mũi rồi tỉnh rồi mũi.

Vẫn là sau tiến vào Giản Lão Đa nhìn thấy, một cái túm quá chính mình áo khoác, cho Giản Kiều phủ lên, trong miệng vẫn quở trách: "Tìm chết nhếch, trời rất lạnh, Hoàn Bất mặc!"

Bên kia Giản Lão Đa mang đi Giản Kiều, bên này Mã Nhị Nha, lại khóc đến như cũ cùng Hoàng Hà vỡ bình thường không để yên.

Phương Trọng Vinh thực là không có cách nào, chỉ phải tiến lên đưa qua một cái khăn tay tử, nhẹ nhàng đập vỗ một cái nàng lưng, khuyên lon: "Đây là làm sao? Cuối năm. Được, không khóc."

Ai biết Mã Nhị Nha nhân thể, kéo quá Phương Trọng Vinh cánh tay, trực tiếp bỏ nhào vào trong lòng hần, cầm hần vạt áo trước làm khăn tay tử, tiếp theo chính mình, vậy lâu dài quán tính, Mạnh Khương Nữ khóc cũng Trường Thành tư thế.

Phương Trọng Vĩnh Khán Trứ trước ngực mình nằm úp sấp Mã Nhị Nha, lại muốn Đáo Phương mới Giản Kiều nóng bỏng biểu lộ, cảm giác sâu sắc, chính mình đây là đầu người sai vật số đào hoa bùng nổ tiết tấu à.

Nghĩ đến nguyên bản, lần này vào kinh, chính mình chính là hạ quyết tâm, chỉ ở khoa thi công danh, chỉ ở phía sau màn lo liệu, làm cái bất hiện sơn bất lộ thủy, an tĩnh Mỹ Nam Tử oa.

Nhìn lại một chút bên ngoài Biện Kinh, hoan thanh tiểu ngữ, huyền Thiên Cổ thổi, truy đuổi mưa cười giả như cũ. Đèn đuốc lộng lẫy bên trong, Phương Trọng Vĩnh Bất do hơi thở dài, đem trước người Mã Nhị Nha nâng dậy tới, nhìn nàng nói: "Đừng khóc, Trọng Vĩnh Ca Ca đưa ngươi bài thơ, được hay không?"

Mã Nhị Nha vừa nghe lời này, lập tức ngẩng mặt lên, còn treo Trứ Nhân nước mắt lông mi run run, gạt gù, nhìn về phía nàng sùng bái Trọng Vĩnh Ca Ca.

"Gió đêm xuân hoa nở ngàn cây, càn quét lạc, tình như mưa. BMW điều xe Hương Mãn đường, Phương Tiêu Thanh động, bình ngọc quang chuyển, một đêm Ngư Long múa." Phương Trọng Vĩnh một mặt đắm chiêu lắc đầu, một bên dư vị, này thủ Nam Tông Từ Nhân Tân Khí Tật 《 nguyên tịch 》.

Không ngờ sau người dừng dừng tiếng vỗ tay, cùng thanh âm quen thuộc, lần nữa vang lên: "Không sai. Trong tiếng pháo một tuổi trừ, gió xuân đưa ấm vào đô tở. Thiên môn vạn hộ cùng một ngày, tổng đem mới đào đổi xưa cũ phù."

Phương Trọng Vĩnh Thính Trứ Giá thủ, kiếp trước chính mình cũng từng lưng quá, Vương An Thạch 《 Nguyên Nhật 》, thật lòng cảm thụ là, chứng kiến một thủ Danh Tác sinh ra à. Hắn quay người đi, đối với Vương An Thạch nói: "Giới vừa huynh, có khoẻ hay không à."

Vương An Thạch đứng ở nơi đó, chấp tay cùng Phương Trọng Vĩnh Đạo năm mới tốt. Sau người, nhưng là một thân thanh đạm trang phục Vương Tử Nguyệt, còn có bên cạnh, biểu tình không biết là buồn hay vui Sài Lân.

Dựa theo đối với Sài Lân giải, Phương Trọng Vĩnh cơ hồ hoàn toàn đọc hiểu tình hình bây giờ.

Vương Tử Nguyệt đột nhiên xuất hiện, Sài Lân lẽ ra là cực độ vui mừng, hắn đã như vậy biểu tình, vậy chắc hẳn, này Phiên Vương An Thạch mang Trứ Vương Tử Nguyệt tới trước Biện Kinh, là Nhân Trứ cùng Na Trương kháng gia con cả ---- Trương Kiệt, thành hôn.

Bởi vậy có thể thấy được, Vương Ích Vương lão bá thân thể, cũng cần phải là tốt hơn nhiều, bằng không, Dã Bất hội yên tâm như thế đến hạ mới là.

...

Đáo Chính tháng mười lăm ngày chính, Triệu Trinh mang theo Tào Hoàng Hậu cùng Trương Mỹ Nhân, thừa thượng tiểu liễn, chờ thêm Tuyên Đức môn Thành Lâu, xem xét hoa đăng cùng biểu diễn.

Sớm có cùng Khai Phong phủ thương định tốt giá cả, xét duyệt tốt phẩm chất "Thị thực cuộn giá" ---- tức mỹ thực cung cấp thương nghiệp, tiểu thương nghiệp tiểu thương nhóm, thủ ở ngoài cửa thành, chờ đợi ngắm phi tần cung nữ, tới mua món ăn bình dân.

Người trong hoàng thất đối với món ăn bình dân quả vật, ra tay vô cùng hào phóng, sử liệu ghi chép, "Phi tần Nội Nhân mà xuống, tranh nhau mua, đều mấy lần đến thẳng, Kim Châu chính trực", có số may tiểu thương, một đêm liên phát tài, "Có một tịch mà phú giả".

Tuyên Đức dưới lầu, từ lâu đáp tốt sân thượng, mà Khai Phong phủ tỉ mỉ chọn quá một nhóm tiết mục, cũng đem Tại Giá một ngày trình diễn.

Đá bóng thi đấu cùng tạp kỹ qua đi, Tiểu Nhạc Nhạc lần thứ nhất đại biểu Nhạc Văn Thư Trai, viên liên tục lên sân khấu biểu hiện.

Chỉ thấy Tiểu Nhạc Nhạc một thân gì sét đỏ trường sam áo dài hoá trang, Nhất Tự Mi, đậu xanh mắt, buồn cười mười phần lên sân khấu hành lễ qua, mở miệng nói:

"Hôm nay là ngày tháng tốt, Nhạc Văn Thư Trai Tiểu Nhạc Nhạc ở trong này, cho ngài, chúc tết đi ----" nói qua, hắn làm ra buồn cười bộ dáng, dùng bốn ngón tay, phàn che thịt thịt miệng, trái phải trên dưới nhìn xung quanh, giả vờ kinh ngạc nói:

"Ai ôi nha, ta trời à, ta trời à, thật nhiều người, ta này một hưng phấn à, đã nghĩ trước hát nhi cho mọi người ẩm cái bãi, mang cái bầu không khí. Xương cái gì ca đây, liền đến thủ, Ngũ Môn ca đi."

Người phía dưới triều một trận cười vang, tiếng huyết gió hết đợt này đến đợt khác.

Tiểu Nhạc Nhạc dồn khí đan điền, làm ra buồn cười ngượng ngừng hình, cất giọng ca vàng:

"À -- à -- à ---- Ngũ Môn, ngươi so bốn môn nhiều một môn,

À -- à -- à ---- Ngũ Môn, ngươi so Lục Môn thiếu một môn.

Ta nghe Trứ Tiểu thời điểm chuyện xưa, đều nói là vậy đây ra Ngô môn chính là vấn trăm,

Ai ôi nha ---- rất sợ đó ----

Nhưng mà à ---- à ----, bây giờ đặt mình ở Ngũ Môn hạ, mới biết này cái cổ so to bằng cái bát.

Ta đi à đi, ta xem à xem, nam xông môn bông hoa à, Trần Châu môn thảo, Tân Tổng nhóm tiểu sinh đoan chính được,

Nhưng này cái khom lưng, nhưng này cái khom lưng, Đô Bất cùng ta Ngũ Môn người đến sớm, người chen chen ta ôi nha ta chen chen người.

À -- à -- à ---- Ngũ Môn, người so bốn môn nhiều một môn

À -- à -- à ---- Ngũ Môn, người so Lục Môn thiếu một môn..."

Này ma tính ca từ, này ma tính biểu diễn, không lâu lắm rồi, toàn bộ dưới khán đài liền bắt đầu không cảm thấy theo hát lên tới "À ---- à ---- à ---- Ngũ Môn, " giọng.

Ngay tiếp đó, phong cách xoay một cái, Tiểu Nhạc Nhạc bắt đầu, Thần Hình cũng mặt miêu tả lên Tây Hạ đầu trục Lý Nguyên Hạo, làm sao ở cùng Thổ Phiên, cùng Liêu quốc đánh trận thời gian, Trá Hàng dụ địch, sau đó nhiều lần gian kế thực hiện được, lại là làm sao, trăm phương ngàn kế mơ ước Đại Tổng non sông, lợi dụng Đại Tổng khinh địch, không ngừng tăng cường quân bị chuẩn bị.

Hắn vậy miệng lưỡi, vốn là đem vô cùng tốt, lại thêm Phương Trọng Vĩnh cho hắn phối hợp Hí Bản Tử, chính là Phạm Trọng Yêm xét duyệt phê chuẩn trình diễn, đôi sau từng chiếm được văn học giải thưởng lớn một bộ Tổng hạ chiến tiền hí, thắng nói được vạn chúng, đều hận đến vậy Lý Nguyên Hạo nghiền răng.

Triệu Trinh nghe Trứ Na chút, hắn chưa từng nghe qua Tây Hạ tình hình, nghe được thực tại mê li. Chờ Tiểu Nhạc Nhạc chào cảm ơn sau, Triệu Trinh đặc phái người tiến đến, thưởng Tiểu Nhạc Nhạc ngà voi bản tử một bộ, Ngự Từu một bình.

Này một lần lộ mặt, Tiểu Nhạc Nhạc một đêm thành danh, hoá tốc leo lên lúc đó Đại Tổng hoạt Kê Hí lĩnh Nhân Bảng đầu bảng.

...

Đến thả đèn cuối cùng một đêm, cũng chính là tháng giêng mười tám buổi tối, Khai Phong Phủ Duẩn Phạm Trọng Yêm, y theo Đại Tổng quy củ, muốn đi ra tiếp dân thành phố. Cùng loại với hiện tại, lãnh đạo tân xuân an ủi.

Chỉ không Quá Na thời điểm, quan hệ xã hội càng rộng rãi hòa hoãn, cho nên cũng không sớm xác định dây cách ly, diễn tập tốt tham dự dân thành phố, mà là một cách tự nhiên, lên đường gong gong an ủi hình thức.

Phạm Trọng Yêm ký một thớt trang phục vui mừng dào dạt Hắc Mã nhi, mười hai cái đội múa bản tử, năm cái tiêu tay trống, mười hai người thị vệ ở trước sau hoàn tỵ, một đường an ủi dân thành phố.

Nếu là an ủi, tự nhiên cũng phải mang theo quà tặng, Khai Phong phủ "Lại khôi", đi theo Phạm Trọng Yêm con ngựa mặt sau, lưng một cái túi lớn, bên trong là miếng đồng tử. Là người qua đường, tùy cơ, phải phát mười văn trái phải giải thưởng, chúc thương nghiệp dân sinh hứng thú long, tài nguyên rộng tiến vào, xưng là "Mua thị".

Xem Trứ Tự Kỳ chữa trị hạ mở ra, mảnh này vui vẻ cảnh tượng Phạm Trọng Yêm, nội tâm vô hạn cảm thán.

Đây là hắn bị biếm ra Kinh Thành giải nhiệm Khai Phong Phủ Duẩn trước, cuối cùng một hạng công tác. Hắn mặt hiện hờ hờ, cẩn trọng hoàn thành đến đêm khuya. Mới kéo một thân lo âu cùng bất đắc dĩ, trở lại Khai Phong phủ, còi Khai Phong Phủ Duẩn quan bào, để tốt ấn tín. Chính thức tiếp thu bên ngoài nhận chức quan điều lệnh.

Cảnh Hựu hai năm tháng giêng, Phạm Trọng Yêm lần thứ ba bị biếm ra kinh.

Nhân Trứ « bách quan đồ » cùng vậy bốn phong tấu chương, Lữ Di Giản cố nhiên là Nhân Tông lòng nghi ngờ, nhưng đầu tiên bị nốc ao, nhưng là bị cho rằng chọn gây rối Phạm Trọng Yêm.

Muộn gió gấp, Phạm Trọng Yêm than dài một tiếng.

Chỉ còn lại có thể để cho hắn vui mừng, là Vương Tăng còn đang tể tướng nhậm chức, mà bị chọn lựa tiếp nhận hắn, mặc cho Khai Phong Phủ Duẩn mới quan, cũng là một vị lúc đó công nhận, đức hạnh Thao Thủ rất tốt năng thần ---- Bao Chứng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cúi Mực Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Bò câu có ba gáp

Vương Tăng một mặt nhìn trong nhà tôi tớ, lui tới, điểm tra hàng tết, một mặt cùng bên cạnh, ưu sầu lo lắng Âu Dương Tu, có một câu, không một câu nói chuyện.

Âu Dương Tu râu mép lộn xộn, thật giống mấy ngày đều không chải vuốt quá, trong mắt đều là tơ máu, toàn không giống binh Nhật Lý, phong lưu phóng khoáng "Tùy Ông". Hần thấp giọng hỏi:

"Phạm tướng công đi lên, liền gặp ngài, rốt cuộc là chuyện ra sao? Nghe nói, Lữ Di Giản cho Phạm tướng công tội danh, là 'Vọt chức nói việc, tiến cử kết đảng, ly gián quân thần', đây rốt cuộc là sao một chuyện đây?"

Vương Tăng cũng không nhìn hắn, chỉ lạnh nhạt nói: "Ta lại hỏi ngươi, Phạm Trọng Yêm Phạm đại nhân, trước sai khiến vì sao?"

"Khai Phong Phủ Dẫn à." Âu Dương Tu một mặt mờ mịt nói.

"Vậy giám sát bách quan chức trách, thì là người nào cho rằng đây?" Vương Tăng tiếp theo hỏi.

"Ngự Sử Đài cũng biết gián viện à." Âu Dương Tu dường như đã Lược Lược Hữu Ta lĩnh ngộ, nhưng vẫn nhiên không che giấu được trên mặt lo lắng.

"Ngươi cũng biết à," Vương Tăng dần dần hướng phòng lớn trung tâm đi đến, vừa đi, vừa nói: "Cho nên nói, phóng qua chức trách của chính mình chỗ đang ở, đi bám tấu lên không liên hệ việc, này một cái, có phải là sự thật?"

Âu Dương Tu im lặng không lên tiếng, hơi thở dài, lại ngẩng đầu, cùng Trứ Vương từng cùng nhau, trở lại phòng lớn.

Vương Tăng xin hắn ngồi xuống, lại mệnh nô tỳ ngâm dâng trà tới, tiếp tục nói: "Bám tấu 《 bách quan đồ 》, lại liên tục buộc tội tể tướng đại thần ---- Thủ Tướng Lữ Di Giản, này ly gián quân thần một từ, tuy là là có chứa chủ quan bất công, nhưng chụp mũ, cũng chụp được với.

Cho tới tiến cử kết đảng, ai, ngươi suy nghĩ một chút, Khai Phong phủ chức quyền chỗ đang ở, căn bản không tra được bách quan chính giữa liên lụy, như vậy, bách quan cùng Lữ Di Giản chính giữa liên lụy, đột nhiên nổi lên mặt nước, Quan Gia Dã Hào, Lữ Di Giản Dã Hào, có thể không nghi ngờ Phạm Trọng Yêm cùng quốc gia giám sát chức năng Thai Gián bộ người trong môn, có bằng hữu đảng quan trọng sao?

Huống chi, còn có ngươi cùng Phú Bất hai tên tiểu tử thú, theo thêm lửa tán thành."

Âu Dương Tu nghe xong lời này, an tĩnh một lúc lâu, mới hơi do dự, mở miệng nói: "Vậy, chẳng lẽ là chúng ta, hại Phạm tướng công?"

Vương Tăng vung tay một cái, ra hiệu hắn uống trà, lại ngừng giải thông hoãn nói: "Hắn như chính mình không bướng bỉnh, các ngươi thì lại làm sao làm hại hắn. Tâm ý của hắn, có lẽ nguyên bản, chính là muốn cùng Lữ Di Giản cá chết lưới rách thôi. Ăn dật đạo lý này, các ngươi à, muốn đập tới khi nào, tài năng hiểu?"

Âu Dương Tu một tia mờ mịt, một chút xấu hổ, không nói gì thêm.

Vương Tăng đã từ từ nhắm mắt, hơi ức Ki Bùn Trọng Yêm lúc gần đi đội, hai người đối thoại từng hình ảnh:

"Nếu muốn nhổ tận gốc Lữ Di Giản, sao có thể có thể không trả giá thật lớn? Vương tướng công, lấy ngài lý lịch, uy vọng, Danh Vị, ở Quan Gia cùng bách quan trong lòng địa vị, ngài như giúp đỡ, việc này định có thể thúc đẩy à." Phạm Trọng Yêm như thế mang theo một tia oán hận, xem Trứ Tự Kỳ.

Mà chính mình có khả năng nói đây? Chính là một câu "Thúc đẩy sau khi đây? Phụ chấp chính giả, ân muốn quy mình, oán khiến ai quy?"

Vương Tăng từ Nhiên Bất biết, đời sau Sử bí thư tải hạ hắn câu nói này.

Câu nói này nhìn như hỏi một đằng trả lời một nẻo, kì thực trăm cảm xúc lẫn lộn: "Không có Lữ Di Giản, liền giải quyết vấn đề sao? Thì sẽ không có thứ hai, người thứ ba Lữ Di Giản sao? Tay cầm quốc gia đại chính quyền lực người, khả năng chỉ làm việc tốt, không làm chuyện xấu việc sao?"

Càng sâu nội hạch hàm nghĩa, chính là phương Tây chính trị học, mấy trăm năm sau mới xây dựng lên, cũng dựng nên cho đến hôm nay một hạng cơ bản chân lý: Quyền lực cùng mục nát là một đối với Song Sinh Tử, tuyệt đối quyền lực, có nghĩa là tuyệt đối mục nát.

Đương nhiên, Vương Tăng không biết, câu này sau khi, Người Phương Tây cho cái này chân lý phương án giải quyết, cùng Đại Tổng tổ tông năm đó nghĩ ra biện pháp, giống nhau như đúc, vậy thì là ---- quyền lực ngăn được, lẫn nhau thế cân bằng cùng kiểm chế.

Cho nên, Đại Tổng Triều công đường mệnh chiến, cùng đời sau phương Tây hội nghị trung tâm, thông thường cãi nhau mắng chiến, cũng có tương đương chỗ tương tự ---- tuy rằng, cũng không hẳn vậy giống nhau.

...

Vương Tử Nguyệt ngồi ở viện Từ Lý, Mai Hoa còn chưa xuống tận, Nghênh Xuân bông hoa đã dần dần mở mầm non.

Vương Tử Nguyệt vốn là cái Tài Mạo tuyệt sắc linh Tú Nữ hài nhi, bây giờ lẳng lặng ngồi ở dưới hoa, sau giờ ngọc ánh mặt trời chiếu vào trên người nàng,

phác hoạ ra đẹp đẽ đáng người cùng hình dáng, càng ngày càng khiến người ta ta thấy cũng thương.

Vương An Thạch cầm Hôn Thư cùng thư mời, từng bước một đi qua, lẳng lặng đứng ở phía sau muội muội. Nghĩ đến trước khi đi, phụ Thân Vương ích giao cho mấy câu nói:

"Thân thể ta, sợ là khó mà chống đỡ được quá lâu, một khi ta đi, ngươi chờ đều muốn giữ tang ba năm. Trương gia là gia đình tốt, e sợ một khi giữ tang, ngược lại làm lỡ muội muội ngươi, quá đáng tiếc.

Không bằng ngươi đưa muội muội ngươi đi qua thành hôn, lại thêm cũng đi tham khảo thi hội, nếu như trong nhà có gì biến cố, ngươi Ca Ca Đệ Đệ nhóm, thì sẽ chu toàn.

Ta chỉ có Nguyệt Nhi như thế một đứa con gái, từ nhỏ, bảo bồi dạng sủng, huynh đệ các ngươi mấy cái, cái nào không phải trăm nghìn giống như thương yêu nàng.

Vì phụ không cầu làm cho nàng, gả cái cỡ nào đại Phú Đại Quý nhân gia, chỉ cầu nàng tương lai cha mẹ chồng lương thiện, phu quân ngưỡng mộ, một đời không lo. Nguyệt Nhi hiểu thuận, ngươi chờ để cùng nàng nhắc lên vì phụ bệnh tình, ngươi làm huynh trưởng, từ Nhiên Minh trắng vì phụ tấm lòng thành..."

Vương Tử Nguyệt làm như phát hiện Vương An Thạch, đột nhiên xoay người, Hựu Khán gấp trong tay hắt Hôn Thư cùng thư mời, nhẹ nhàng gọi một tiếng: "Tam ca ---- "

Vương An Thạch nhìn muội muội, trong lòng vô hạn yêu thương:

Nguyệt Nhi là cái thông minh bé gái, từ ngày đó, nghe Đáo Phụng Trọng Vinh đối với nàng hôn sự phản ứng, lại kinh nghiệm như vậy trong nhà biến cố, càng ngày càng trầm ổn. Nàng không khóc không nháo, luôn như thế lẳng lặng ngẩn người. Nàng rất hiểu chuyện nhận lời phụ thân vào kinh kết hôn, chỉ là, cũng khổ nàng tấm lòng thành.

Ngày đó Khán Na nóng bỏng Nữ Tưng Phác Giản Kiều, hoa khôi nương tử bình thường xinh đẹp, như vậy hào sảng, Hướng Phụng Trọng Vinh biểu lộ thời gian, Vương An Thạch nhìn thấy Nguyệt Nhi trong đôi mắt, ẩn giấu như thế một tia hướng tới.

Vậy một tia tình cảm, lóe lên liền qua, những Lai Bất đó cùng thổ lộ tâm ý, làm như cuối cùng rồi sẽ, dần dần chôn dấu ở trong thời gian.

"Nguyệt Nhi, muộn chút thời gian, Sài Lân, Phụng Trọng Vinh bọn họ, mời chúng ta đi qua tụ lại, ngươi thấy có được không?"

"Ừm." Vương Tử Nguyệt nhẹ nhàng gật gù.

...

Phụng Trọng Vinh lúc này, đang cùng Sài Lân cùng nhau, nghênh đón lần thứ nhất, cùng tên ghi sử xanh, thay tên thù các loại tiểu thuyết, hí kịch, phim truyền hình trung tâm ---- Bao Chủng Bao Đại Nhân gặp mặt.

Nguyên nhân: "Phế Sài Tín Cấp Tốc chuyển" bỏ câu đưa thư, ở trong thành truyền tin thời gian, đem bỏ câu phân kéo đến trong thành rất nhiều người gia trên xe ngựa, thậm chí có hành Nhân Bất thận "Ngộ trúng", liền, có người bẩm báo Khai Phong phủ.

Nhìn rõ mọi việc Bao Đại Nhân đồng chí, tự nhiên khiến tương quan người phụ trách Sài Lân các loại, rất xử lý việc này, cũng nơi lấy phạt tiền.

Nguyên bản Phụng Trọng Vinh, là không cần cùng đi theo một chuyến Khai Phong phủ.

Nhưng xuất phát từ Đối Giá vị Bao Đại Nhân vô hạn hiếu kỳ, hẳn vẫn là bởi Trứ Sài Lân cùng tới trước, cung cung kính kính nhận sai, nộp tiền phạt, trở lại để Giản Lão Đa dạy dỗ bỏ câu đồ cút dái định điểm vấn đề.

Ngồi thiền ở Khai Phong phủ Bao Đại Nhân, tướng mạo cũng không đen, một gương mặt vuông vức, mũi ưng, hai lông mày nhấc lên trên lên, trên môi pháp lệnh văn rất sâu, trên trán có một khối nhỏ bệnh đậu mùa sẹo ---- vậy đại khái, chính là vậy Nguyệt nha nhi khởi nguồn chứ?

Kiến Phụng Trọng Vinh như vậy nhìn chòng chọc Trứ Tự Kỳ xem cái không để yên, Bao Chủng ngồi ở trên đại đường, cũng trực giác đến ý nghĩ không hiểu rõ. Nhân Trứ vậy đưa tới trong ánh mắt, thật giống như chính mình Lão Bao, là cái văn vật Cổ Họa dường như, được kêu là một cái hạn không thể mặt dán vào mặt, từng tắc từng tắc giám định một chút tư thế.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

60: Điểm quan trọng (giọt) đại sư

Ngóng nhìn Bao Chứng Phương Trọng Vĩnh, lúc này trong lòng, chính khảo cổ:

Bao Chứng, tên chữ Hi Nhân, Lư châu người, Thiên Thánh 5 năm tiến sĩ, cùng Hàn Kỳ, Văn Bác Ngạn mấy người đồng khoa cùng bảng.

Phụng dưỡng cha mẹ cuối đời sau, từ cơ sở cửu phẩm tri huyện làm lên, bởi vì xuất chúng hình danh xử án bản lĩnh; rất nhanh thăng chức là bung Châu Phủ tri châu, cũng kiêm nhiệm điện Trung Thừa; lại nhân thanh liêm chính trực, bị điều vào Ngự Sử Đài, mặc cho quan ở kinh thành; lần này cho phép Khai Phong phủ, cũng coi như là chứng vọng sở quy.

Nhìn chung Bao Chứng con đường làm quan, hẳn làm sự tình, có lẽ có đối với có lỗi, nhưng đều tuân theo hán lương tri bên trong, hết thấy là công chân thành. Thiết Diện Vô Tư điểm ấy, là không thể nghi ngờ.

Bởi vì, từ hán bước vào con đường làm quan ngày thứ nhất lên, cha mẹ đã tiên thế, mà Bao Chứng lại cả đời không con, không cần là con cháu bá m váy chức vị, ở quan trường hỗn người tể quan trọng, làm tài nguyên trao đổi. Điểm này, là Bao Chứng Bao Đại Nhân đồng chí, cửa ải thứ nhất kiện từ.

Mà một cái khác trọng yếu mấu chốt từ, cũng là để Bao Chứng ở dân gian hách Hách Uy tên trọng yếu nguyên nhân, là Bao Chứng hình danh xử án công phu. Hẳn là tiến sĩ xuất thân, lùi đối với Minh Pháp môn học, có rất sâu nghiên cứu, đối với vụ án thẩm tra xử lý các phương diện, có biến tâm thường thành thần kỳ bản lĩnh.

Có thể nói, Bao Chứng xử án, rất được Bình pháp Tôn Tử ba vị, là Cầu Chân tương, dùng hành kế, sáng khoái lâm li.

Bao Đại Nhân đồng chí, rốt cuộc bị Phương Trọng Vĩnh nhìn chòng chọc đến mở miệng: "Đường Hạ vị kia, vì sao chúc xong phạt tiền không đi, Hoàn Tại nơi này tề muộn? Chẳng lẽ, là cảm thấy lão phu phán phạt bất công."

"À, không có không có không có, " Sài Lân liếc mắt nhìn Phương Trọng Vĩnh, gằn nói: "Thanh thiên Đại Lão Gia, đoạn cực công đạo, nhờ chờ này liền trở về chính đồn."

Nói qua, Sài Lân túm Trứ Phương Trọng Vĩnh tay áo, hai người cùng hành lễ cáo lui.

"Đại ca, ngươi giờ trò quý gì?" Sài Lân nghi hoặc Khán Hướng Phương Trọng Vĩnh, như muốn từ trên mặt hán, nhìn ra chút đầu mối gì.

"Không có gì, chỉ là Phạm tướng công đi vội vàng, cũng không để chúng ta tiến đến tiễn đưa, có chút nhớ da diết." Phương Trọng Vĩnh nói lảng ra chuyện khác nói.

"Ach ạch, đại ca, này Tụ Bất là tiểu đệ nói ngươi, làm thương nhân, ta liền trục lợi, kết giao, là chức quan bản thân, cũng không phải trên vị trí kia người, lẫn nhau cùng có lợi, buôn bán tình nghĩa chính là. Nếu thật sự là, bị những kia cái chức vị người, kéo vào chính trị vậy chuyển nước sâu bên trong, vậy coi như cái được không đủ bù đắp cái mất."

Sài Lân lời này nói, lời nói thô hiểu được không thô, Đản Hoàn là Nhượng Phương Trọng Vĩnh, hơi cảm thấy có chút lạnh bạc, Đản Dã nhận đồng đây là loại hiện thực.

Chỉ là Sài Lân, có thể vẫn duy trì đơn thuần thương nhân thân phận, cùng các quan lại lấy lợi giao nhau, mà chính mình đây? Chính mình chung có một ngày, sợ hay là muốn ở trong triều đình, làm chút gì chứ?

Sẽ có nhân vì chính mình hăm sâu với chính trị, mà liên lụy Sài Lân ngày đó sao? Nếu như có, Sài Lân, lại còn có thể hay không, như bây giờ, là huynh đệ mình đây?

Phương Trọng Vĩnh Tâm trung tâm nghĩ như vậy, lùi cảm thấy cần gì muốn những kia cái không Ảnh nhi sự tình, lo sợ không đâu, liền ngẩng đầu, nhìn một chút chân trời ngẫu nhiên bay qua bồ câu đưa thư, bỗng nhiên đưa tay từ Sài Lân trước mắt vung lên, nói:

"Ta đang nghĩ, vậy bồ câu ba vội hỏi đề. Ngươi biết, bồ câu là không thể tự ngã khổng chế đồ cắt đất, chúng loài chim, ** nơi không có cơ vòng, cho nên thuộc về đại tiểu tiện thiên nhiên không khổng chế chỉ tiêu tay."

Sài Lân một mặt sùng bái nghe, đột nhiên hỏi: "Vì sao kêu cơ vòng?"

"Chính là trên cái mông, có khả năng khổng chế đồ cắt đất, một đoàn có cơ rút năng lực thịt thịt." Phương Trọng Vĩnh giải thích, một mặt tiếp tục nói:

"Cho nên, muốn khổng chế bồ câu bài tiết thời gian cùng địa điểm, nhất định phải từ thí nghiệm bồ câu mỗi bữa ảm thực sau, cố định bài tiết thời gian bắt tay, nói đơn giản, chính là cảm chắc ăn ngon bao lâu hội đi đại. Muốn cho Gian Lão Đa rất quan, từ cho ăn thời gian, khổng chế bài tiết thời gian mới là."

Sài Lân gật gù, bỗng nhiên, lại ngẩng đầu lên, khôi phục ngây ngô biểu tình, cười nói: "Vậy ngươi nói, nếu như bồ câu tiêu chảy đây?"

"Phốc ---- được rồi, nếu như ngẫu nhiên, không đến mức bị phạt. Hướng hồ, Dã Khả lấy đề bồ câu thay phiên nghĩ, sinh bệnh bồ câu, không phải đi ra truyền tin chính là."

Phương Trọng Vĩnh ngay ngắn nói qua, mắt thấy một chiếc song bài trên xe ngựa, một thân ảnh quen thuộc nhẹ nhàng đi xuống, đi tới một gian thuốc trong

cửa hàng đi.

"Thương Lão Sư à ----" Sài Lân trước một tiếng gọi ra. Đón lấy, hấn lại cảm phần sục sôi nói: "Đây là Hạ Tùng xe ngựa. Chỉ có hấn, mới làm loại này thêm rộng xe ngựa sang trọng, thực sự là chiếm đạo. Chính là nhà hấn xe ngựa, va Nguyệt Nhi cha."

Xem Trứ Phương Trọng Vinh một mặt đắm chiêu, lại có lời muốn nói bộ dáng, Sài Lân vội vàng lại hỏi: "Làm sao?"

"Không có gì, ta ở muốn ----" Phương Trọng Vinh Lược hơi cười một tiếng nói:

"Lần này chúng ta, nếu là để bỏ câu phân làm bản ngựa chuyện xe, nói rõ, những này quan lại nhà giàu trong nhà người đánh xe, cũng là Ngân Hữu chút quyền thế địa vị, bọn họ một nhọc một ngày, chưa chắc mỗi người đều nguyện ý lại tự mình rửa xe ngựa. Mà cái này nghiệp vụ? Ha ha ---- "

"Người là nói, mở cái tẩy nhà trọ?" Sài Lân con mắt đột nhiên toả sáng tra hỏi.

"Không ngừng, còn có thể là ngựa tẩy cắt thổi, làm tạo hình, trang phục xe ngựa cái gì. Là mời chào khách hàng, chúng ta có thể nhiều tìm một chút tẩy nương, cùng tẩy ông cùng nhau tẩy ngựa."

Lại cho chờ đợi khu, cung cấp một chút Nhạc Văn Thư Trai, hạn thời gian miễn phí thoại bản tử mà. Quy củ cũ, hai ta năm mươi : năm mươi, người bắt tay làm đi." Phương Trọng Vinh thần sắc dí dỏm nói.

Sài Lân bên môi mỉm cười, hi Hip-Hop khom lưng nói: "Đại ca, người liền quang cung cấp đầu óc là tốt rồi, tiểu đệ tự nhiên làm Thỏa Thỏa."

Hai người từng người xấu xa nở nụ cười, cùng vừa đong vừa đưa, đi ở Biện Kinh phồn hoa ngõ phố trung tâm.

...

Nhân Trứ Vương An Thạch cùng Vương Tử Nguyệt, buổi tối muốn đến Nhạc Văn Thư Trai bên này làm khách, Trần Thất, Mã Nhị Nha mấy người, đều đi theo bận việc mở Roy buổi chiều.

Mã Nhị Nha là cái ngoan ngoãn nhất chẳng qua, không bao lâu hạ xuống, đã gần nghiêm nhiên là thư phòng hậu viện quân gia giống như vậy, Nội Sự một cái lồng.

Trần Thất nhưng là cái hoa thức thêm phiền chỉ tiêu tay, tốt Tại Đại gia cũng không quá nghiêm khắc hấn cái gì.

Chờ hết thầy thu xếp được, rảnh rồi, Mã Nhị Nha liền chạy đi thư phòng, xem Nhạc Văn Thư Trai thoại bản tử, cùng đủ kiểu đủ loại, Phương Trọng Vinh đánh tốt đề cương bản thành phẩm thoại bản tử.

Sách này phòng chia khoá, chỉ có nàng thay Phương Trọng Vinh quản một phần. Muốn Đảo Giá một điểm, Mã Nhị Nha trong lòng, tràn đầy hạnh phúc ấm áp.

Nàng rút ra trong tay một quyển, đánh tốt đề cương thoại bản tử, lật xem tiếp. Rất nhanh bị hấp dẫn lấy.

Đó là một quyển 《 Bao Long Đồ nổi giận chém Trần Thế Mỹ 》.

Mã Nhị Nha tới hứng thú, bất giác chính mình nhắc bút lên tới, thuận Trứ Phương Trọng Vinh viết xong đề cương, viết lên nội dung vở kịch tới.

...

Cách một con tiểu bình phong, Lữ Di Giản gia quân gia lữ ba, ngay ngắn cúi đầu đứng trang nghiêm . Lữ Di Giản nửa nghiêng, dựa vào ở bên giường, bên cạnh Nô Tỷ vì hấn bung lên một bát lười vệt canh tới.

Lữ Di Giản sắc mặt trầm tĩnh, nhẹ nhàng dùng tiểu ngân thìa, chọn một điểm tử lười vệt, phẩm quá một cái, mới chậm rãi nói: "Sổ sách ta xem, là làm sao tình huống, người chỉ tiết nói đến."

"Về lão gia, mấy tháng trước, Phạm Trọng Yên đưa kia, đem rất nhiều chúng ta lên án thư đen nhà xường, cho tận diệt. Còn lại một chút, lại có không ít, bị Nhạc Văn Thư Trai thu mua, thành bọn họ người."

Hiện tại, chỉ còn dư lại ở quan doanh án Thư Cục trung tâm, lấy một điểm lợi dầu, chính là, quan doanh án Thư Cục, đi vào chuyện làm ăn Dã Bất rất tốt. Cho nên ----" lữ ba nhìn Lữ Di Giản tiếp tục nói báo cho biết, lúc này mới đánh bạo nói:

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

61: Âm thực nam nữ

"Không biết sao, vậy Nhạc Văn Thư Trai ẩn chế thành phẩm, làm như so với hiện nay quan doanh ẩn Thư Cục, thấp rất nhiều. Hiệu suất lại rất cao, rất nhiều ban đầu ở quan doanh bên này ẩn thư thư phòng, đều quay đầu nhĩ, đi bọn họ bên kia ẩn."

Lữ ba một mặt nói qua, một mặt nhìn lên Lữ Di Giản thần sắc, gặp Lữ Di Giản trên mặt hơi hiện lên một tia "Vô năng" phê bình sau, liên tục không ngừng giải thích:

"Nhỏ vốn là muốn, thừa dịp bọn họ thiếu người tay thời gian, xếp vào mấy người mình vào trong, làm một ít đồ đi ra."

Ai biết, vậy Sài gia, tất nhiên là buôn bán làm ăn, phạm là có thể tiếp xúc được một Điểm Nhi cơ yếu tình hình, đều là bọn họ vốn ban đầu gia mang tới người.

Vậy Phương Trọng Vĩnh, lại vô cùng quý tài, hẳn đem hết thấy trình tự làm việc đều phân giải thành từng đạo, mỗi đạo trình tự làm việc ở bất đồng địa phương hoàn thành, bất đồng nhà xưởng nhân thủ không cho phép đổi, tốt dung Dịch An cắm vào đi một hai người, Dĩ Chích biết mình hoàn thành cái kia đoạn ngắn, thậm chí không biết cái kia đoạn ngắn, là làm được việc gì, cho nên ---- "

Lữ ba từ Nhiên Bất biết, biện pháp như thế, tại hậu thế có cái tên, gọi là dây chuyền sản xuất sản xuất.

Lữ Di Giản như cũ phẩm Trữ Tự Kỷ vậy bắt lưỡi vệt, hững hờ nói: "Cũng không phải lưu ý Giá Kỷ cái món tiền nhỏ, nhưng ẩn thư chuyện như vậy, làm lớn, chính là nói chuyện quyền lực ở trong tay ai. Huống hồ, quan doanh Thư Cục bên kia, lại là chính mình thân thích, không chiếu ứng, cũng là không tốt."

"Vâng vâng vâng, " lữ ba liên tục không ngừng nói: "Lão gia nói đúng lắm."

"Vậy Sài Lân cùng Phương Trọng Vĩnh chính giữa, là có hay không là bền chắc như thép? Nếu là từ mặt dưới bắt tay quá khó, không ngại rút củi dưới đáy nồi, Tại Giá một tấm ván sắt trung gian, tìm xem vết rách. Người, rõ ràng?" Lữ Di Giản Lược Lược Hữu Ta thiếu kiên nhẫn, gõ rung một cái trước mặt Tiểu Trà bàn nói.

"Rõ ràng, " lữ ba vội vàng tỏ thái độ, trên trán chảy ra từng hàng mồ hôi, dùng tay áo loạn lau hai cái, gặp Lữ Di Giản phát tay, này mới hành lễ nói: "Vậy, nhỏ xin được cáo lui trước."

Lữ Di Giản vẫn là như vậy coi như không quan trọng đáng đáp, vung tay một cái.

...

Nhạc Văn Thư Trai hậu viện trong phòng khách, Sài Lân, Phương Trọng Vĩnh, Vương An Thạch, Vương Tử Nguyệt tề tụ một đường. Bên cạnh Nghiễn Nông, Mặc Hương, còn có Nhạc Văn Thư Trai rất nhiều vòng mặt đỏ Nô Tỳ nhóm, tới tới lui lui bỏ món ăn.

Vương Tử Nguyệt mới mở nhìn, trên bàn kia, dùng một cái cổ định con quay dạng đồ vật, nâng lên một con sơn khấu tử.

Nô Tỳ nhóm, đem trong hộp com com canh, mỗi một dạng bày ra được, Tại Na viên đài Tử Thượng, muốn ăn loại nào thời gian, chỉ cần Dụng Thủ nhẹ nhàng xoay một cái, mỗi người, liền cũng có thể ăn Đáo Tự Kỷ thích món ăn, vô cùng thuận lợi.

Sài Lân ánh mắt, chặt nhìn chăm chăm Trữ Vương Tử Nguyệt khuôn mặt, rất sợ thiếu xem một khắc, liền từ nay lại cũng không nhìn thấy.

Vương Tử Nguyệt mặc tới nay một cái mặt hộp sắc áo nhĩ, hoa hồng tím hai màu kim ngân sợi áo ngoài cột tay, hành hoàng lĩnh bông váy, túi hương nhĩ mang ở mép váy, Lưu Tô theo cái mộng tự nhiên vận vẹo, vậy một cái vậy một cái.

Một loại thanh nhĩ cổ điển mặt trái xoan nhĩ, thủy hạnh con mắt, mỹ đến nếu như một bộ họa nhĩ. Một cái nhũ mảy một nụ cười, cũng làm cho Sài Lân trong lòng se lại vừa kéo chua xót.

Muốn Đáo Vương Tử Nguyệt sắp gả làm vợ người việc, Sài Lân càng không thể kiềm chế, liền một đêm này, com vẫn không có ăn vào một nửa, Sài Lân trước hết một chén tiếp theo một chén, đem mình chúc cái say mềm.

Đón lấy, hẳn liền đỡ tường, năm mê ba man muốn đi ra tiểu cung.

Phương Trọng Vĩnh Khán Trữ không yên lòng, bận bịu để bên cạnh gã sai vật bồi Trữ Sài Lân cùng đi, nhưng không ngờ Sài Lân cố ý nói mình không có say, sau đó liền đỡ tường, một đường về phía sau viện lần mò Nhĩ Khử.

Vương An Thạch, Phương Trọng Vĩnh, Vương Tử Nguyệt ba người liếc nhau một cái, cuối cùng vẫn là Vương Tử Nguyệt trước tiên nói nói: "Mặc Hương, người cùng Na Tiểu tư cùng nhau, theo đuôi Trữ Sài công tử đi xem xem, đừng làm cho hắn say rượu say chân, hạ thương chính mình."

Mặc Hương mím môi, Lược Lược Hữu Ta không tình nguyện gật đầu, xoay người theo tới.

Vương Tử Nguyệt lại tiếp tục Đồi Phuong Trọng Vĩnh nói: "Phuong Công Tử, Nguyệt Nhi có một chuyện muốn nhờ."

Phuong Trọng Vĩnh mới vừa cấp lên một khối cá thịt của ải ở trong miệng, chỉ phải hoàn chỉnh nuốt xuống, lúc này mới ô ô đáp ứng: "Người cứ việc nói. Cứ việc nói."

"Nguyệt Nhi lần này đại hôn, hi vọng Phuong Công Tử, tới là Nguyệt Nhi làm ty lễ quan, không biết Phuong Công Tử, có thể hay không nguyên ý?" Vương Tử Nguyệt ánh mắt rất trong suốt, giọng rượu lên, nàng ý niệm trong lòng từ lâu định ra, muốn Nhượng Phuong Trọng Vĩnh, nhìn thấy nàng đẹp nhất bộ dáng, muốn ở hân tâm lý, lưu lại nàng đẹp nhất bộ dáng.

"Hết sức vinh hạnh, nào dám không tòng mệnh." Phuong Trọng Vĩnh hào sảng nở nụ cười, cầm chén rượu lên, cùng Vương Tử Nguyệt chén rượu nhẹ nhàng đụng nhau, sau đó, hai người từng người dương tay, uống cạn một hơi.

"Này ngỗng chường thật không tệ, Tự Trứ cái này rượu, thượng phẩm thượng phẩm, không biết là người phuong nào làm à?" Vương An Thạch bốc lên một đĩa ngỗng chường, chà chà tán thưởng nói.

Mặt sau một cái Nô Tỳ, nghe nói nhẹ nhàng tiến lên một bước, trước Hướng Phuong Trọng Vĩnh thi lễ, lại Hướng Vương An Thạch thi lễ nói: "Là Phuong Công Tử cho phuong thuốc, do Nô Tỳ ướp muối, tạ Vương Công Tử tán thưởng."

Vương Tử Nguyệt nghe được lời ấy, cũng tới hứng thú, bốc lên một khối ném qua một phen sau, hiểu kỳ nói: "Này ngỗng chường, có thể Hữu Thập sao thuyết pháp? Sao phải làm?"

Phuong Trọng Vĩnh nghe nói, cười nói: "Nói nào Hữu Thập sao thuyết pháp, chỉ là ăn cái mới mẻ thôi, ta gọi hân 'Tuyệt vị ngỗng chường'. Đem ngỗng chường rửa sạch, dùng gà trứng dầu, lại dùng chút hàng tươi màu nước muối quả khô, thiết đinh, cầm nước canh nhĩ ninh làm, dầu vừng vừa thu lại, một chút chút muối ăn, cùng ướp muối mấy canh giờ.

Cần ăn trước, lại từ đầu quá một lần dầu nóng, liền là cái này hương vị. Các người như thích, mỗi ngày tới ăn đủ, lại Hữu Thập sao quan trọng."

Nói xong, mọi người cười ha ha. Vương An Thạch lại sẽ chiếc đĩa chỉ về món khác, hiểu kỳ Khán Hướng Phuong Trọng Vĩnh: "Này lại là cái gì? Ăn lên, hương vị rất tốt, làm như thịt heo, lủ Hựu Bất hoàn toàn là thịt heo hương vị."

"Là thịt heo, " không chờ Phuong Trọng Vĩnh Hồi đáp, Vương Tử Nguyệt đã trước nói qua, thả một khối ở trong miệng, ăn xong, này mới nói: "Làm rất đặc biệt, hương vị tinh khiết và thơm, nước ép từ cũng nồng nặc, phì Nhi Bất chán, lủ vào thơm mềm dẻo, thật là khiến người ta ngón trở rục rịch đây."

"Cái này gọi là thịt kho tàu, kỳ thật, cũng rất dễ dàng làm, là để thịt heo, ở lửa cùng rượu ảnh hưởng, nấu nướng đi ra." Phuong Trọng Vĩnh cười híp mắt tiếp thu Vương Tử Nguyệt mỹ nữ điểm trợ giúp.

"Xin lắng tai nghe." Vương Tử Nguyệt sắc mặt hàm Tình Đạo.

"Đem Phi Gầy giao nhau thịt heo, cắt thành gần tác Khối lập phuong, gia nhập rượu, nước tương, ngâm muối, chứa vào chén sứ, lại gia nhập thêm không ít nước, ở trên lò than nhỏ lửa chậm hầm.

Đi qua văn Hóa Trường thời gian chậm rãi, ở rượu ảnh hưởng, thịt béo trung tâm bão hòa a-xít béo đem giảm bớt ba phần mười đến năm phần mười, cholesterol cũng sẽ giảm bớt ba phần mười đến năm phần mười, liền vị thì càng là nhẵn nhụi, cũng càng khỏe mạnh." Phuong Trọng Vĩnh chi tiết giảng thị kho tàu cách làm cùng ưu điểm.

Đón lấy, lại bỗng nhiên cười một cái nói: "Này heo, chính là Sài gia chần heo ở bên trong, đưa tới trong kinh buôn bán chính mình heo."

"Bão hòa a-xít béo? Cholesterol? Tốt mới mẻ lời giải thích, đó là cái gì đây?" Vương An Thạch hỏi tới.

"Là thịt heo trung tâm hai loại, dễ dàng khiến người ta mập ra vật chất." Phuong Trọng Vĩnh Dã rất là kiên nhẫn.

Lần nữa về đến đại sảnh Sài Lâm, Mặc Hương, cùng vậy cùng đi ra ngoài gã sai vặt ba người, hình tượng đều hết sức kinh người.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cúi Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Mới lên cấp tay bút Mã Nhị Nha

Sài Lân trên mặt mạng theo nửa chỉ gấu Miêu Nhân, Mặc Hương quần áo trăm hoàn đều hơi từng loạn , còn bên cạnh cái kia đi theo gã sai vật, quần áo bị xé thành thượng thân thật giống Cái Bang trưởng lão, hạ thân chính là như cỏ vấy.

Vương An Thạch, Vương Tử Nguyệt, Phương Trọng Vinh ba người, nhìn chăm chăm tiến vào ba vị này, đón lấy, người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút, lẫn nhau biểu thị một chút nội tâm kinh ngạc.

Phương Trọng Vinh đuổi vội vàng đứng dậy tới, đỡ Sài Lân, đem Sài Lân phù đến trên chỗ ngồi.

Vương Tử Nguyệt cũng nhẹ nhàng gọi quá Mặc Hương hỏi: "Làm sao, phát sinh cái gì sự tình?"

Mặc Hương sắc mặt khê biến thành đỏ, phù Đảo Vương Tử Nguyệt bên tai, cầu nhàu cần nhân nói một trận. Vương Tử Nguyệt Dụng Thủ khăn che miệng mũi, giữa lông mày nhất thời kinh ngạc không tên, nhất thời không nhịn được cười.

Phương Trọng Vinh Tại Mặc Hương, Vương Tử Nguyệt, này thì thăm chủ tớ bên cạnh, nghe được vài câu. Đại khái tình hình, chính là Sài Lân uống nhiều, thấy Mặc Hương đi ra ngoài, không hiểu ra sao liền coi Mặc Hương là làm Vương Tử Nguyệt, ôm chặt, nói hết chính mình một phen thâm tình.

Nhưng mà, Mặc Hương cỡ nào mạnh mẽ Nô Tỷ, lúc này vừa nghe, trước mắt cái tên này, dám mơ ước từ Gia Tiểu Tả, liền vùng lên đôi bàn tay trắng như phấn đi tới liền đánh, ở giữa Sài Lân mặt, được kêu là một cái Xích Chanh Hoàng Lục Thanh Lam Tử, đầy trời đều là Tiểu Tinh tinh.

Đi theo gã sai vật xem Trứ Giá dạng, tự nhiên hoảng, liền liền bắt đầu can ngăn, kết quả, hỗn loạn can ngăn bên trong, trực tiếp bị bảy kéo tám cuồng, thành bộ này tạo hình.

Mãi đến tận quân gia đi ngang qua, lúc này mới đem cục diện ổn định lại. Không tốt trách phạt khách mời mang đến nha đầu, liền liền đem ba người cùng nhau trả lại, để chính bọn họ xử lý.

Phương Trọng Vinh Khán vừa nhìn Sài Lân, không khỏi có chút đau lòng, vậy Mặc Hương cô gái, quả nhiên ra tay dữ tợn, nhưng lại Nhân Trứ là Vương Tử Nguyệt nha đầu, Vương Tử Nguyệt không nói, chính mình Đã Bất liên thâm trách. Chỉ là cố gắng một bữa cơm bầu không khí, Tự Giá Dạng một chút lạnh xuống tới.

...

Gió xuân dần dần ấm, quá hoa triều hai tháng xuân, Thái Học sắp khai giảng.

Người Tổng chú ý sĩ phu, làm đối với Lễ, Nhạc, Xạ, Ngự, Thư, Số, đều có nhất định giải, mà quan chức đi làm các loại, đều là thừa ngựa mà đi. Hội cưỡi ngựa, cũng là một hạng cơ bản kỹ năng. Cho nên, đi học trước, Phương Trọng Vinh cho mình bố trí cái nhiệm vụ ---- học hội cưỡi ngựa.

Giáo cưỡi ngựa lão sư cũng là có sẵn, tự nhiên là nóng bỏng Nữ Tương Phác Giản Kiều.

Giản Kiều cưỡi ngựa, là khá đếm thượng lưu, nàng chỉ cần một tay cầm dây cương, hai chân đạp ở trên ngựa, liền có thể làm ra các loại cuồng chánh khốc huyền ** nổ thiên tạo hình, được kêu là một cái tư thế oai hùng hiên ngang, , sóng cả va chạm, không gì sánh được.

Bắt đầu trước, Giản Kiều chủ động yêu cầu, mang Trứ Phương Trọng Vinh cùng kỳ một hội, chỉ đạo hấn cơ bản cưỡi ngựa. Phương Trọng Vinh ngồi ở Giản Kiều phía trước, lần nữa bị loại kia khoái lạc bay lên thân thể cảm thụ bao phủ.

Nhưng mà, Đảo Tự Kỳ một người kỳ thời điểm, Phương Trọng Vinh mới vừa bị thống phát hiện, bị đập, là học hội cưỡi ngựa duy nhất chân lý.

Kết thúc mỗi ngày, eo mỗi lưng đau Phương Trọng Vinh, bao bọc hấn cho Nữ Tương Phác thiết kế bao đầu gối, bao cổ tay, mỗi một trở lại Nhạc Văn Thư Trai.

Tiến vào thư phòng, ghénh diện Nhi Lai Mã Nhị Nha, một mặt hưng phấn phùng một xấp bản thảo, giao Cấp Phương Trọng Vinh, hí ha hí hửng nói: "Trọng Vinh Ca Ca, người xem ta viết cái này, có được hay không ấy?"

Phương Trọng Vinh nghi hoặc tiếp lấy Mã Nhị Nha trong tay bản thảo, nguyên lai, chính là vậy 《 Bao Long Đồ nổi giận chém Trần Thế Mỹ 》.

Phương Trọng Vinh một mặt phù Trứ Tự Kỳ bị đập đau đón hai nửa cái mông, ngồi vào một con bọc cái đệm ghế dựa Từ Thượng, một mặt bắt đầu Khán Na bản thảo. Nhìn nhìn , trên mặt biểu tình biến hoá thất thường lên.

Đi qua Mã Nhị Nha sửa chữa sau khi Trần Thế Mỹ, vứt bỏ từ ngàn dặm mà xin vào chạy hấn, Thanh Mai Trúc ngựa Tần Hương Liên. Ở Mã Nhị Nha chuyện xưa bên trong, này Trần Thế Mỹ lúc tuổi còn trẻ, chung Nhật Giáo Tần Hương Liên đọc sách biết chữ, là Tần Hương Liên tìm suối nước nóng hang động nuôi tắm bảo bảo.

Sau Trần Thế Mỹ phát đạt, cao trung tâm Trạng Nguyên, bị Đạt Quan Hiển Quý báng hạ bất tể, Tần Hương Liên tình nguyện làm thiếp, Trần Thế Mỹ lại không chịu y năng, gắng phải buộc nàng hồi hương, Tần Hương Liên mọi cách không tình nguyện, tuần tình tự sát,

Sau đó nội dung vở kịch đột nhiên ngược, Tần Hương Liên bị phát hiện, thân phận thực sự chính là dân gian công chúa, sau đó Quan Gia dưới con giận dữ, mệnh Bao Chứng chém này Trần Thế Mỹ.

Nguyên lai đại cương, dường như đã, bị y Trứ Mã Nhị Nha muội chỉ tâm tình, đổi thành một cái Nhị Nha bản 《 trát mỹ án 》, Phương Trọng Vinh mò một

chút cổ của chính mình, Hựu Khán một trước mắt Nhị Nha , trong lòng nổ thác lạnh:

Cái này trát mỡ ấn bên trong Trần Thế Mỹ, cùng Tàn Hương Liên, vì sao có Diễm Nhi hấn Phương Trọng Vĩnh cùng Mã Nhị Nha bóng dáng? Công chúa cái kia nganah càng là, ai, mỗi vị cô nương trong lòng, Đồ Hữu một nàng công chúa mộng à. Nhiên Nhi Bất cười công chúa liền muốn bị trát, này Hoàn Năng thể hiện ra Bao Long Đồ anh Minh Thần vũ sao? Này đều thần mã hệ thống logic oa.

Chính là, xem Trứ Mã Nhị Nha ánh mắt mong đợi, Phương Trọng Vĩnh lại mò một chút cái cổ, cuối cùng chỉ phải chất phác nở nụ cười, khả khả nói: "Nhị Nha viết nhiều như vậy, không một sao?"

"Không một à. Sài công tử nói Nhị Nha viết hết sức được, muốn chính thức cùng Nhị Nha ký thân khế, để Nhị Nha trở thành Nhạc Văn Thư Trai tay bút đây. Trọng Vĩnh Ca Ca, người là Nhị Nha cao hứng sao?" Mã Nhị Nha như cũ một mặt vui vẻ nói:

"Nhị Nha thật hạnh phúc à. Sau đó Nhị Nha là có thể cùng Trọng Vĩnh Ca Ca cùng nhau kiếm tiền."

"À, à, đúng đây ----" Phương Trọng Vĩnh một mặt cứng ngắc cười.

Ánh mắt nhìn ra ngoài thời gian, chỉ thấy Sài Lâm ngay ngắn kéo một đầu, nếu như sư tử giống như vậy, đầy đầu lông cong lên Tảo Hồng Mã nhi, rên lên Tam Quốc Sát ca, một điên một điên lôi kéo, đi về phía trong sân sau tới.

"Trọng Vĩnh, nhanh Lai Khán, đây là hôm nay ở chúng ta 'Cùi mực ngựa làm đẹp' từng làm làm đẹp con ngựa, kiểu gì, tuần chứ?" Sài Lâm xa xa xem Kiến Phương Trọng Vĩnh ngay ngắn nhìn phía mình, liền cùng xông Trứ Phương Trọng Vĩnh kêu lên.

Phương Trọng Vĩnh cùng Mã Nhị Nha, một trước một sau ra khỏi phòng, Phương Trọng Vĩnh đánh giá Trứ Na bị nóng quyền lông bờm con ngựa, toàn bộ lỗ tai đều quạt cường đứng thẳng, biểu hiện con ngựa nội tâm cực tuyệt.

Bị ngựa dần vật một ngày Phương Trọng Vĩnh, lúc này xem Đáo Giá thốt ý nghĩ Hữu Tà Bất hiểu rõ, tiềm ẩn bạo lực giá trị con ngựa, có một loại muốn thiêm xa bóng ma trong lòng.

Mà Sài Lâm lùi hồn Nhiên Bất cảm thấy, còn kéo Trứ Na con ngựa còn nói lại tú.

Kết quả là khẳng định, con ngựa rất trực tiếp, real ngay thẳng, cho Sài Lâm một móng.

Sài Lâm xoa cái móng, bị một đám oanh oanh yến yến Nô Ty nâng dậy tới, lúc này mới nghĩ đến cái gì giống như vậy, từ trong tay áo móc ra một phong thiếp mời: "Đúng, Trọng Vĩnh, ngày mai Âu Dương Tu Âu Dương Đại quan nhân nói, bọn họ một tốp bằng hữu muốn tìm chúng ta họp gấp đây. Người học cười ngựa, có thể trở về sớm chút à ---- "

"Đúng, người hôm nay học như thế nào à?" Sài Lâm một mặt nhẹ răng trợn mắt, biểu thị cái móng thượng đau đớn, một mặt hướng Phương Trọng Vĩnh hỏi.

"Thế nào? Còn có thể thế nào à? Cái móng ném tới nở hoa chứ." Phương Trọng Vĩnh cười một tiếng, sau người Mã Nhị Nha cũng riu rít anh cười lên.

"Híc, Nhị Nha, còn không mau đi lấy rượu thuốc tới, cho ta cùng Trọng Vĩnh nặn một cái thương à, thư hoạt thư hoạt gân cốt cái gì. Ai, người này cười, sao như khóc vậy, vừa mở cười liền dừng lại không được đây?" Sài Lâm tuyệt không buông tha bất luận cái nào đùa bốn cô nương cơ hội.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cùi Mực Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Trơn bóng như ngọc

Âu Dương Tu quý phu, ban công bác mở, gió xuân lướt qua, mưa hoa phân dương, liền tiếp tiêu quán rực rỡ.

Một cái đoàn chính xinh đẹp uyển chuyển thanh tú Nô Ty, nâng má tựa vào thánh thót sóng nguội trên bàn ngọc, cùng đối diện vô đầu bút tại Sài Lâm cùng nhau, rơi xuống cờ vây.

Phương Trọng Vĩnh Khước bị Âu Dương Tu, từ một mảnh kiều diễm cảnh "xuân" trung tâm, lặng lẽ dẫn qua một bên trong rừng trúc, một mặt nghiêm túc nói việc.

"Gần nhất Lữ Di Giản thủ hạ người, ở tra người cùng Sài Lâm việc, bị người của chúng ta phát hiện, " Âu Dương Tu một mặt nhìn bên cạnh từng vệt sơ trúc, một mặt bố trí tầng đá bàn Tử Thượng ba cái ly uống rượu cùng một cái tự rót bầu rượu, nhẹ giọng nói:

"Sài Lân làm sao Trung Cừ việc, bắt luận làm sao, bọn họ tra không ra làm chứng theo, Sài Lân lại đã từ quan, chắc hẳn là không quá quan trọng. Nhưng sau này, người làm việc còn muốn cần phải cẩn thận à."

Phương Trọng Vĩnh có Điểm Nhi mười thước hòa thượng không sờ tới đầu, hơi do dự, mới đáp lời: "Vâng. Chỉ là, chẳng biết vì sao đường đường Thủ Tướng Lữ đại nhân, bỗng nhiên nhìn chăm chăm tại hạ này vai phụ?"

Âu Dương Tu cười cười, giơ tay lên bờ tự rót ầm rót một ly rượu, tự rót tự uống nói: "Chuyện này, hôm nay ta tìm người bằng hữu, muốn tới nói rõ với người tình hình. Không vội, này một thủ tiêu thôi xong, hẳn liền đến."

Àch, tốt phong lưu lên sân khấu phương thức, còn từ mạng tấu nhạc hiệu quả? Ai vậy? Phương Trọng Vĩnh buồn bực đoán một vòng Âu Dương Tu thanh niên thời đại bạn tốt, cứ thế không nghĩ tới.

Rốt cuộc, thiên hô vạn hoán bắt đầu đi ra, đi tới cao gầy thanh niên, nhìn sang giống như Âu Dương Tu, cũng là hơn ba mươi tuổi, ăn mặc một thân việc nhà đồ thắm la áo tơ áo, bó thắt lưng ngọc, dưới chân xà phòng giày sinh gió, rất là lưu loát bộ dáng.

"Lai Lai tới, giới thiệu một chút, đây là Phú Bật phú đại nhân, " Âu Dương Tu đứng dậy, đứng Tại Phương Trọng Vĩnh cùng Phú Bật trung gian, trước quay về Phú Bật, sau đối với Trư Phương Trọng Vĩnh nói:

"Đây là Phương Trọng Vĩnh, năm ngoái thi hương, Giang Nam Tây Đạo Giải Nguyên lang, hiện tại, đã đi Thái Học bên trong đưa tin đi."

"Vâng" Phương Trọng Vĩnh cung kính thi lễ.

"Phú Bật phú đại nhân hiện tại sai khiến, ở biết gián viện, chính là giám sát bách quan tình hình. Lữ Di Giản những người kia cắt mào, hẳn rành rẽ nhất chẳng qua, " Âu Dương Tu tiếp tục nói: "Lai Lai, tất cả ngồi xuống nói."

Âu Dương Tu nói qua, cầm bầu rượu lên, cho ba người trước mặt Ngân Bôi trung tâm, đều đồ đầy rượu.

Phú Bật hơi do dự, làm như không thích uống rượu, Dẫn Dã không cự tuyệt.

Hắn xem một Khán Phương Trọng Vĩnh, gập thiếu niên này cứ chỉ trầm ổn đại khí, tướng mạo thanh tuấn đường đường, toàn Nhiên Bất giống những kia hoạt Kê Hí quyền võ sau lưng, trong suy nghĩ của hắn thẳng hề hình tượng, lại nghe nói, chính là nhân tài đồng đức Giang Nam Tây Đạo, thành thật nghiêm túc chém giết đi ra Giải Nguyên lang, ấn tượng đầu tiên lập tức vèo vèo biểu hảo cảm giá trị.

Liền hắn rất là khách khí, cũng rất quan tâm, đem gần nhất Lữ Di Giản một chút hành động, từng cái nói với Phương Trọng Vĩnh phát minh.

"Lữ Di Giản tiểu Cừu Tử, chính là quan doanh ấn Thư Cục tổng trách làm. Quanh năm suốt tháng, phàm là có ánh xạ Lữ Di Giản một đảng tương quan Hí Bán Tử, nguyên bản đều là áp chế không ấn.

Hiện tại, các người Nhạc Văn Thư Trai ngang trời xuất thế, cướp bọn họ chuyện làm ăn, lại ra rất nhiều bọn họ không nghĩ ra hiện, ánh xạ đến bọn họ Hí Bán Tử, cho nên hắn mới động cái ý niệm này."

Phú Bật nói sự tình, lại bắt đầu giảng sự tình tiền căn hậu quả, cụ thể làm sao phát hiện.

Phương Trọng Vĩnh thủy chung một mặt cung kính nghe, không kiêu không vội, lớn như vậy việc lúc này, trên mặt của hắn lùi không nhìn thấy một tia gọn sòng.

Loại kia tron bóng như ngọc, khiêm khiêm quân tử đặc biệt phong độ, ở cái này tuổi trẻ mười lăm tuổi trên người thiếu niên, lùi làm như khắc ở cốt Từ Lý. Điều này làm cho Phú Bật cùng Âu Dương Tu hai người, đối với hắn lại tăng một phần hảo cảm.

Đương nhiên, bọn họ không biết chính là, lúc này Phương Trọng Vĩnh tâm lý, chính hồi tưởng Phú Bật chuyện xưa bên trong, tới có bát quái sắc thái địa phương.

Phú Bật không thể nghi ngờ là một vị tên khắp thiên hạ danh thần, nhưng với hắn nhạc phụ ---- lâu năm thân đồng , tương tự đã từng tể tướng thiên hạ Yến Thủ so sánh với, hắn tên tuổi, trên văn học sử, cùng sau Thế Dân chúng nhận thức bên trong, liền muốn nhỏ rất nhiều rồi.

Hết cách rồi, triều Tống lời văn cường thịnh, cho nên văn học danh nhân, luôn so danh nhân trong lịch sử, làm đến càng trâu một chút.

Yến Thủ người này, rất yêu mới, lùi rất bảo thủ, hiện tại hắn chủ trì Hàn Lâm Viện, thủ hạ cũng là nhân tài đồng đức. Bởi vì ái tài, cho nên một cách tự nhiên, thuận theo thủy triều bảng hạ bất tể thời gian, một chút liền bắt được Phú Bật cái này đại tài con rể.

Nhiên Tịnh trướng, đôi này cha vợ một đôi tương ái tương sát, thuộc về chính kiến thủy chung nước tiểu không đến trong một cái bình chỉ tiêu tay.

Phú Bật nhân sinh trước bốn mươi năm, đều là tân chính phe cải cách, giống như Âu Dương Tu, hắn cũng là Phạm Trọng Yêm tiểu fan.

Phe cải cách con rể, tự nhiên không ưa Bảo Thủ Phái nhạc phụ, mà Bảo Thủ Phái nhạc phụ, cũng Nhân Trứ Hữu Giá sao một cái phe cải cách con rể, mà hai bên không phải người.

"Người không cần lo lắng, " Phú Bất nói xong những câu nói kia, lại bỗng nhiên làm như an ủi Phương Trọng Vinh giống như vậy, ôn hòa cười một tiếng nói:

"Phạm Trọng Yêm Phạm tướng công trước khi đi, dặn dò Vương Tăng Vương tướng công cùng ta, cố gắng chiếu ứng người. Vương tướng công nói, hẳn nhìn qua người Trì Hà sách, rất rõ ràng vì sao Phạm tướng công đối với người coi trọng như vậy."

"Phú Bất nói đúng lắm, ta cũng là vậy giống như nghĩ. Trọng Vinh người xem, tể tướng tập đoàn trung tâm, có Vương Tăng Vương tướng công; Thái Giám quan bên trong, có Phú Bất phú đại nhân; Hàn Lâm Viện bên này, có ta Âu Dương Tu.

Cho nên, bất luận tiếp đó, Lữ Di Giản thủ hạ đám người kia, dẫn vật xảy ra chuyện gì tới, chỉ cần chính người không muốn tái xuất sai là tốt rồi. Chào người sinh chuẩn bị thi hội, thì cái Trạng Nguyên đi ra, lúc này mới không uống công Phạm tướng công như thế xem trọng người à."

Khách tới không uống, Âu Dương Tu chính mình lùi ẩm tốt hơn một chút chén, vừa ẩm bờ nói qua những này nghiêm túc, việc này như phát sinh ở trên thân người khác, nhất định tương đương buồn cười, nhưng ở hần Túy Ông Âu Dương Tu trên người, lùi hiếm thấy, cũng không cái gì không khỏe cảm

Nhưng mà, Tại Phương Trọng Vinh suy nghĩ trung tâm, liền mục tình hình trước mắt phân tích, trên sự thực, Âu Dương Tu có chút lạc quan quá.

Bị Lữ Di Giản nhìn chăm chăm, này bản thân đúng là chuyện gai góc.

Lữ Di Giản ở Nhân Tông triều, có thể nói là chơi chính trị đệ nhất cao thủ, bất luận là Lưu Nga Hoàng Thái Hậu cầm quyền, vẫn là Triệu Trinh nắm quyền, bất luận là Phạm Trọng Yêm lên sân khấu vẫn là xuống đài, bất luận là Tống hạ chiến bại, vẫn là triều đình thay máu,

Lữ Di Giản sinh thời, thủy chung sừng sững không ngã, chỉ có hai lần thời tương, Dã Chích là khúc nhạc dạo ngắn, chẳng qua một, hai năm sau, lại lần nữa phục tương.

Người như vậy, một khi phát hiện Sài Lân lấy trung tâm, chính là hần Phương Trọng Vinh làm Gunner, như vậy tới tập tập trung đem Sài Lân lôi ra tới thì lại một lần, Sài Lân lộ ra nguyên hình rất nhiều, tìm hiểu nguồn gốc lại đánh chết Phương Trọng Vinh, để hần vĩnh viễn không được khảo thủ công danh, Dã Bất là Lữ Di Giản làm không ra việc.

Tình huống như thế, đối với bất luận cái nào chuẩn bị thi thi hội học trò, đều là một cái đỉnh đỉnh gai góc việc.

Thế nhưng, Phương Trọng Vinh Tâm bên trong nhưng cũng không vô cùng thấp thỏm

Đó là bởi vì, nếu như hần nhớ kỹ không sai, như vậy chính là Tại Giá một năm, ngay ở Phạm Trọng Yêm đi rồi mấy tháng sau, vẫn ẩn nhẫn kiềm chế lâu năm tể tướng Vương Tăng đột nhiên bùng nổ, cùng Lữ Di Giản ở Chính Sự Đường, công nhiên sảo Thế Bất Lương Lập, gọi ra tể tướng ban ngành tập thể miệng rống trận.

Sau khi kết quả là, toàn bộ tể tướng ban ngành tập thể thôi tương, so hiện tại tể tướng ban ngành, càng ngu ngốc tham lam "Lão Nhân Tập đoàn" tể tướng ban Tử Thượng đài,

Hung bạo đem năm đó thi hội, nháo nguồn gốc làm người tể bá mớ vấy quan trọng đầy trời, mà khiến Thiên Từ phần nộ đến, cuối cùng hét thây cùng "Lão Nhân Tập đoàn" tể tướng ban ngành trung tâm người có quan hệ tiền sĩ, một mực phế bỏ não kịch.

Cho nên, ở Phú Bất cùng Âu Dương Tu xem ra, Phương Trọng Vinh siêu việt tuổi tác hồ hững tâm tính, quân tử tình cảm, kỳ thật, chẳng qua là bởi vì hần giải, trong lịch sử, Lữ Di Giản lần thứ hai thời tương gần ngay trước mắt mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Thôi tương phong ba

Thái Học khai giảng sau, Phương Trọng Vinh học gà mờ cười ngửa, xem như tạm thời chấm dứt.

Mỗi ngày hạ học sau khi, Phương Trọng Vinh Hồi thư phòng ôn tập, Mã Nhị Nha chính là nằm bò ở trên bàn bên cạnh, viết nàng thoại bản từ.

Gần nhất Nhị Nha ở viết này một quyển, gọi là 《Chân Huyền Truyện》.

Phương Trọng Vinh suy nghĩ, đến để Mã Nhị Nha, đối với chế độ chồng chung độ chỗ khó chịu, có càng thấm thiết linh hội. Liền, dựa theo kiếp trước cùng mình mẹ cùng nhau nhìn qua 《Chân Huyền Truyện》, cho Mã Nhị Nha viết ra cái này đề cương.

Ai biết, Mã Nhị Nha cầm Đáo Giá cung đấu đề tài sau, hưng phấn không lời nào có thể diễn tả được, kích động ý chí chiến đấu sục sôi.

Mấy ngày nay, Nhị Nha vẫn chìm đắm ở đây, "Cùng Thiên Đấu, vui cười vô cùng; cùng Địa Đấu, vui cười vô cùng; đấu với người, vui cười vô cùng; cùng nữ nhân đấu, vui cười càng càng càng vô cùng" lớn lao cảnh giới bên trong.

Có lần trước 《 trát mỹ án 》 tiền lệ, Phương Trọng Vĩnh dự định không lại đi xem Mã Nhị Nha viết thành sau bản thảo, để tránh đề cho mình sinh ra khá nhiều, đối với mình thể xác tinh thần khỏe mạnh cùng thân người an toàn lo lắng.

Sài Lân từ ngoài cửa đi vào, một mặt hưng phấn chạy đến thư phòng. Đối Phương Trọng Vĩnh nói: "Hôm nay làm thành một vụ làm ăn lớn."

Nói qua, hần cổ bữu môi, ra hiệu Mã Nhị Nha đi trước làng tránh.

Mã Nhị Nha tuy Nhiên Bất tình nguyện, Dẫn Dã hết cách rồi, chỉ khoét Sài Lân một chút, liền cầm lấy trên tay nàng ở viết bản thảo, đi bên ngoài.

Sài Lân hai không hề hề đem một con cao ghê nhỏ tử kéo lại đây, một cước vượt lập bên trên, tự hào từ trong tay áo, móc ra một xấp quan Giao Tử, còn có một phần ước thư.

"Đây là cái gì?" Phương Trọng Vĩnh tùy ý hỏi.

"Biện Kinh to lớn nhất gánh hát ---- Châm Thảo Tử, cùng Nhạc Văn Thư Trai kí xuống bốn bản tử vở kịch lớn, mười lăm vạn xâu tới tay. Thế nào? Ta Sài Lân thiếu gia ra tay, vậy chút gì quan doanh, tư doanh, các loại con ruồi thư phòng, hết thấy sang bên."

Sài Lân dương dương tự đắc, ném vung trên đầu mình nhẹ nhàng khăn hai cái sấp ong rơi giác nhi.

"Kinh Thường Tiến cung, là hoàng gia diễn Hí Bản Tử "Châm Thảo Tử" sao? 6 6 6 6 6, tiểu tử nguoi có thể à ----" Phương Trọng Vĩnh khe khẽ mỉm cười, lắc lư một chút Sài Lân.

Đón lấy, Phương Trọng Vĩnh từ Sài Lân trên tay, trước rút đi 70 ngàn xâu quan Giao Tử, sau đó Tiếp Quá Na ước thư vừa nhìn, kí xuống bốn cuốn tập, chính là 《 Đường Bá Hồ Điểm Thu Hương 》, 《 dạo chơi công viên sợ mộng 》, 《 Đại Thoại Tây Du 》 cùng với 《 trát mỹ ký 》.

《 trát mỹ ký 》? Lại hại ta tỷ. Mã Nhị Nha, đây là muốn làm nữ tần đại tỷ tiết tấu à, Phương Trọng Vĩnh Bất cảm cảm thán: "Đại Tổng dân chúng khẩu vị, cũng là, cũng là Ngân Hưu tương tượng."

"Cô nàng kia ký với ta chính là thân khế, hơn nữa là sát khế, cũng chính là, nàng sinh là ta Nhạc Văn Thư Trai nguoi, chết là ta Nhạc Văn Thư Trai nguoi chết, cho nên, nàng nếu như lừa, đối với chúng ta trăm lợi mà không có một hại."

Sài Lân trong lòng, lúc này nghĩ tới là khác mấy câu nói, vậy thì là: Phương Trọng Vĩnh tiểu tử nguoi thật khờ nghĩ ngốc à, vậy Mã Nhị Nha vì nguoi, chung thân lý tưởng cũng chính là, gả cho Nhạc Văn Trọng Vĩnh Ca Ca, sinh cái Nhạc Văn tiểu Phương bảo bảo, đời này, sinh từ Đô Yếu dựa vào bên cạnh nguoi.

Cảm thấy chân hơi mệt chút, Sài Lân rút cuộc biến hóa một chút chính mình, vậy thả phi bình thường vượt thể đứng thế.

Sau đó, tựa đầu gần Phương Trọng Vĩnh, từ trên xuống dưới, rất quan sát hần một phen sau, bỗng nhiên, dùng một loại giả vờ điều luyện ngữ điệu nói:

"Ta biết, nguoi là sợ nàng cướp nguoi danh tiếng. Chẳng qua, dùng lại nói của nguoi, thị trường là vua, nàng vậy quyền võ, quả thật rất nhiều cô bé tiểu thiếu phụ nguyện ý xem."

Phương Trọng Vĩnh tại chỗ bị chính mình nước bọt bị sặc: "Ạch ---- khặc khặc ---- được rồi."

...

Ve sầu hết vãng, ngày nóng một ngày dài quá một ngày, Chính Sự Đường trung tâm, vừa ăn xong băng dưa hấu tể tướng nhóm, chính thức bắt đầu đi làm việc.

Lữ Di Giản thủ hạ đệ nhất cán bút ---- biết gián viện hữu ty gián Cao Nhựt Nột, nhẹ nhàng từ bên ngoài đi vào, ở cùng Lữ Di Giản mất đi mây lại bên trong, hiện đưa tới một quyển, liên quan với đối với Giang Nam Tây Đạo năm ngoài Giải Nguyên lang Phương Trọng Vĩnh, có tham dự hay không hiệp trợ khoa trường làm rối kỉ cương một chuyện tình tiết vụ án suy đoán.

Vương Tăng Tiếp Quá Na quyền võ, thực là xem nổi trận lôi đình, nộ phát muốn đem trên đầu mũ cánh chuồn cho húc bay.

Y Trứ Giá quyền võ viết, vậy càng nói Minh Phương Trọng Vĩnh là cái bất thể ra quỹ tài, nguoi tài ba. Đối với nhân tài như vậy, dĩ nhiên ra tay độc ác buộc tội, hận không thể hần vĩnh viễn không được siêu sinh, bị đánh nghiêng ở mặt đất, lại giẫm lên một cái chân.

Tàn nhẫn, quá ác.

Người này, ta muốn bảo trụ. Vương Tăng mò một chút bên môi hai mảnh Tiểu Hồ Tử, cân nhắc một chút lợi hại, Tụ Giá sao khoái trá quyết định:

Lão phu bình thường, đã là ăn no chờ chết, khắp nơi tùy theo người Lữ Di Giản tính tình, tùy theo người Lữ Di Giản kết Đảng Doanh tư cho tới đuổi to khó vầy, trơ mắt xem Phạm Trọng Yên bị biếm ra Kinh Thành,

Hiện hiện nay, lão phu đã nghĩ bảo trụ như thế một cái có tác dụng người trẻ tuổi, người Lữ Di Giản lùi hết lần này đến lần khác, trăm phương ngàn kế, cùng lão phu khó xử, lão phu nếu là liền như thế một cái tiểu hậu sinh đều bảo không được, còn có mặt mũi nào khi này tể tướng? Làm nhiều như vậy năm tể tướng, lão phu cũng ghét. Lữ Di Giản, chơi với ta, ha ha.

Bình thường "Không liên quan mình việc không mở miệng, vừa hỏi lắc đầu ba không biết" tốt lão nhân Vương Tăng, Tự Giá Dạng, Trương Na phân tấu chương dịch ở tay áo trung tâm, sau đó, tư thái nhanh nhẹn mau chóng, thỉnh cầu diện thánh.

Mọi người một mặt lơ mờ xem Trứ Vương từng, ai Dã Bất biết Đạo Vương từng đây là phải làm gì.

Chờ Triệu Trinh bên kia tuyên chỉ, mệnh Vương Tăng diện thánh thời gian, Vương Tăng chấp ban bước ra khỏi hàng, trầm ổn như núi, từ trong tay áo lấy ra một quyển sổ con, hai tay dâng, từng chữ nói năng có khí phách nói: "Lão thần buộc tội Thủ Tướng Lữ Di Giản, kết Đảng Doanh tư, thu nhận hối lộ, bôi nhọ trung lương, bẻ cánh đầu đá."

Triệu Trinh xem Trứ Nhân trước, chưa bao giờ cãi nhau gây sự, vẫn thành thật thành khẩn Vương Tăng, ngấm lại Phạm Trọng Yên lúc đó thượng 《bách quan đồ》, mỗi một việc, từng kiện, còn rõ mồn một trước mắt, khá lắm Lữ Di Giản, trăm cũng muốn hỏi người nói thế nào.

Triệu Trinh ổng tay áo vung lên, thờ phỉ phỉ ngồi ở Long Y, cao giọng nói: "Truyện Lữ Di Giản cùng liên quan tể tướng đại thần tới, trăm phải ngay mặt nghe một chút, hần Lữ Di Giản liền như vậy việc, cho trăm giải thích ra cái nguyên do vì sao."

Wang Tăng nếu như một toà như núi lớn vững vàng, nguy nhưng bất động. Xé bức tư thái, tao nhã dường như Trung Cổ thế kỷ quyết đấu kỵ sĩ, chỉ nhẹ nhẹ một cái, đem bao tay trắng ném ở trên mặt người.

Lúc này Vương Tăng nội tâm, chỉ là yên lặng cảm thán: Tể tướng cả một đời, mấy chục năm quan trường chìm nổi, tang thương nhiều lần trải qua, liền để cho mình, dùng cái có khí khái, tên ghi sử xanh quan tốt, lấy này thanh danh, tới kết thúc chính mình quan trường cuộc đời đi, dù sao sử sách, đều là dòng trong nhóm Cháp Bút viết.

Nghĩ như vậy, Vương Tăng già đi trên mặt, hơi hiển hiện một loại hồ hững hờ dị mặt dịch mỉm cười.

Nghe tin Nhi Lai Lữ Di Giản, nào còn có tâm sự quản cái gì Phương Trọng Vinh việc? Trực tiếp nổi trận lôi đình. Khá lắm Vương Tăng, ẩn giấu nhiều năm như vậy, quả nhiên là hội chó sủa là chó không cắn à.

Triều Tống tể tướng ban ngành, Hữu Giá dạng một quy định bất thành văn, một khi tể tướng ban ngành trung tâm người, lẫn nhau buộc tội đối phương, lẫn nhau công nhiên cãi nhau mắng trận, chính là muốn tập thể bãi miễn.

Hiện tại vấn đề khó, ném về cho Lữ Di Giản. Hần bị Vương Tăng buộc tội, thu nhận hối lộ chuyện nhỏ, nhưng kết đảng việc, từ trước đều là Quân Vương kiêng kỵ.

Lúc này, hần nếu như không giải thích không cãi lại, vậy thì là nhận tội; mà nếu như giải thích biện bác, vậy một Định Nan miễn không phải một hồi, để tể tướng tập đoàn tập thể thôi tương cãi cọ chiến. Đối với lưu luyến quyền vị hần mà nói, bất luận giải thích hay không, bãi miễn đều làm như tên đã lấp vào cung.

Nha Nha Vương Tăng, chính hần lão bất tử, không muốn làm, cứ thế muốn kéo hạ ta tới ---- Lữ Di Giản trong lòng mắng vô số thô tục, mấy vạn thứ thăm hỏi quá mầu thân của Vương Tăng cùng tổ tiên.

Nhưng mà, Lữ Di Giản chính trị gia cổ tay, nhiều năm quan trường chìm nổi, vẫn để cho hần rất nhanh ổn định tâm tình, hần nghiêm túc trấn định đối với Vương Tăng, chỉ nói một câu:

"Việc này? Còn Vương tướng công cầm ra chứng cứ."

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 65: Quân mê Trương Kháng

"Xin mời Vương tướng công nói rõ một chút, ta được người phương nào hối lộ? Lại cùng ai kết đảng? Bôi nhọ vị nào trung lương? Lại đảng ai phạt ai đó?" Lữ Di Giản dùng cổ găng hết sức, để lại nói của chính mình lý trí mà bình tĩnh.

Nhưng mà, Vương Tăng càng tuyệt. Hắn chỉ là rất bình tĩnh an nhiên đứng, cái gì cũng chưa nói, bình tĩnh nhìn về phía Triệu Trinh, làm như đem hết thảy cân nhắc quyết định quyền giao cho Quan Gia.

Triệu Trinh nội tâm: Ta cũng là một mặt lò mờ à.

Vương Tăng nội tâm: Chỉ cần người Lữ Di Giản bắt đầu xé bức tranh chấp, mục đích của ta liền đạt thành. Nha vậy.

Lữ Di Giản nội tâm: Ta nhẫn, ta nhẫn, ta nhẫn.

Vương Tăng cùng Lữ Di Giản hai vị này, làm như nhất thời không có tranh chấp lên, nhưng mà, Trung Thư Tỉnh Chính Sự Đường bên trong, hai vị khác tề tướng đại thần ---- Tham Tri Chính Sự Tổng Thụ cùng Thái tề, bắt đầu từng người đứng một bên, phát biểu cái nhìn pháp.

Thái tề lên trước trước một bước nói: "Vi thần cho rằng, Vương tướng công lời nói, tất có bằng cớ cụ thể. Mọi người rõ như ban ngày, những năm gần đây, Vương tướng công là chân thật, không nói nửa câu nói bậy, trung thành nhất thành thật một người.

Mà Lữ tướng công đây, can cường độc đoạn, toàn bộ Chính Sự Đường bên trong làm không bán hai giá, khi nào cùng mọi người chúng ta thương lượng qua nửa câu."

Bên cạnh Tổng Thụ lùi không phục lắm đứng ra nói:

"Lời nói có thể nào nói như vậy, chẳng lẽ một người tốt, là có thể không cảm ra chứng cứ tới, tùy ý lên án người khác sao? Cơm có thể ăn bậy, lời nói làm sao có thể loạn giảng đây. Không cần nói là đối với Lữ tướng công, chính là người bình thường phạm định tội, cũng có cái chứng cứ đi."

"Chứng cứ?" Thái tề bỗng nhiên cười ha ha, quay về Tổng Thụ, ngậm nước cùng nước bọt thẳng bắn toé Tổng Thụ một mặt:

"Phạm Trọng Yêm Phạm tướng công ở thời gian, chứng cứ không phải đã nộp Quan Gia sao? Nhưng mà đây? Từng cái từng cái Thiết Chứng Như Sơn, đi nhưng là Phạm tướng công. Bây giờ liền Vương tướng công như vậy tốt tính, đều thể không tình nguyện cùng Lữ tướng công cộng lập triều đường."

"Vương tướng công cũng không Hữu Na dạng nói, người sao đến tùy ý phỏng đoán?" Tổng Thụ một mặt một mặt ghét bỏ xóa đi trên mặt nước bọt hạt châu, một mặt chất vấn, lúc này, hắn dĩ nhiên là đỏ mặt tía tai, thờ hồng học.

"Ta là ý này, " Vương Tăng bỗng nhiên bình tĩnh, chậm rãi nói ra câu nói này. Đón lấy, hắn hơi chấp tay, hướng về phía Triệu Trinh ba bái, sau đó, chính mình hai tay dâng chính mình Quan Mạo nói: "Gián nịnh hoành hành, nếu bệ hạ không cách nào quyết đoán, thần chào từ giả."

"Người nói ai là gian nịnh?" Lữ Di Giản thấy hắn như thế, cũng là tức giận.

Triệu Trinh thờ dài, xem như, nếu việc đã như thế, tập thể biếm truất đi.

Sau một ngày, chỉ dụ ban xuống, Lữ Di Giản ra phán Hứa Châu, Vương Tăng ra phán vận châu, Tổng Thụ xuống làm Lễ Bộ Thị Lang, Thái tề xuống làm Lại Bộ Thị Lang.

Trong một đêm, lãnh đạo ban ngành đi cái quang quang.

...

Mà gây nên trận này thiên đại tranh chấp dây dẫn lửa ---- Phương Trọng Vinh Đồng Chí, tự nhiên Đối Tự mình tác dụng hồn Nhiên Bất biết.

Trừ công việc hàng ngày ở ngoài, Vương Tử Nguyệt hôn sự gần, Phương Trọng Vinh Giá cái đáp ứng làm ty lễ quan người, cũng thêm vài đem dầu, giải Trứ Đại Tổng dựng vợ gả chồng tập tục, cùng ty lễ quan cần phải tận chức trách.

Đương nhiên, Sài Lân trong lòng công tác, cũng thành Phương Trọng Vinh Thân làm huynh đệ một cái công tác trọng điểm.

Tuy rằng công việc này, thật lòng là thân đồng Phương Trọng Vinh Đã không biện pháp.

Phương Trọng Vinh suy nghĩ quá, Sài Lân cùng Vương Tử Nguyệt việc, cũng nghĩ tới, nếu như Vương Tử Nguyệt cũng đối với Sài Lân có ý định, như vậy, từ giữa có không một lần nữa thúc đẩy bọn họ hôn nhân, nghĩ biện pháp thủ tiêu đi qua hôn ước đây?

Nhưng mà, Vương Tử Nguyệt lùi đối với Sài Lân vô ý.

Là một mặt tình nghĩa, Tụu Khử chia rẽ người khác hôn ước, chung quy là không quá đạo đức.

Cho nên cuối cùng, Sài Lân lựa chọn buông tha cho, Phương Trọng Vinh Đã chỉ có thể là tận lực an ủi hắn, thiên hạ nơi nào không có thôm các loại các loại, có lẽ cũng không thể giảm bớt Sài Lân bao nhiêu đau xót.

Phương Trọng Vinh bận rộn đi cho Vương Gia Bang bận bịu mấy ngày nay, Sài Lân cũng rất bận bịu.

Biện Kinh trung tâm hết thảy nổi danh khói hoa ngõ hẻm mạch, vui vẻ tranh khiêu dâm thuyền, Sài thiếu gia từng cái đi trước mua tụy, hàng đêm sênh ca,

hàng đêm tán gái.

Nói cho cùng, Sài thiếu gia kỳ thật cũng không muốn đổi mặt Vương Tử Nguyệt thành hôn.

Những kia mỉm cười lời chúc phúc, càng nhiều lúc, đối với Sài Lâm mà nói quá mức đối trá. Hẳn thích Vương Tử Nguyệt, một cách tự nhiên, liền muốn trở thành nàng phu quân, như nếu không thể, từ nay Thiên Nhai Lộ xa, sinh hoạt đường ray lại Hoàn Năng có bao nhiêu cùng xuất hiện.

...

Vương Tử Nguyệt cùng Trương Kiệt hôn sự trước một đêm, cùng đi Vương An Thạch cùng nhau đi trước Trương Phù Phương Trọng Vĩnh, lần thứ nhất nhìn thấy Tổng hạ trong chiến tranh danh tướng Trương Kháng.

Ti mi là hôn sự rất là bố trí quá hậu hoa viên, rực rỡ sum suê. Đây hồ đường rực rỡ mở ra hoa sen, tỏa ra say lòng người mùi thơm ngát, thẳng theo gió hây hây đến rất xa chỗ rất xa.

Chẳng chịt có hứng thú núi đá bên cạnh, lan can nơi, bờ nước, đều cố ý mua thêm một chậu bồn cây hoa hồng, ngay ngắn đón nắng ấm ánh mặt trời sáng sủa nở rộ, khiến cho cả vườn bằng thêm một loại khác sinh cơ.

Chính giữa một toà đình rộng rãi đình, màu nâu đen lập trụ, màu đỏ loét điêu lan, bên trong một tấm đá tròn bàn, cộng thêm mấy cái có thể cung nghi ngại ghế đá từ. Trên mặt bàn chính tề bày ra Bội Trần cùng điểm tâm, trái cây.

Đình bên cạnh, hơn bốn mươi tuổi Trương Kháng, tay thuận bắt tay giáo ba con trai bản tên.

Đây là một cái thân là quan văn, Cung Mã thành thạo, tư tưởng Hưởng Vũ chức người trung niên. Mặt chữ quốc thượng một đôi mắt, lóe quang.

Trương gia mấy người, nhân thủ một tấm phía tây phiên trúc Ngưu Giác Cung, cùng mấy chi binh đầu tên mũi tên, hiện ra Nhiên Bất là tinh xảo hoa dạng Cẩm vệ quân item, mà là từ Tây Quân trung tâm hết sức tìm thấy.

Chỉ thấy Nhị Bách bộ có hơn, Trương Kháng thân thể như ngọc, quay về đối diện lu nước, vèo chính là một mũi tên. Vay lu nước che Tử Ứng thanh mà bay, ngay ngắn ngay ngắn lạc ở một bên. Đón lấy, huynh đệ mấy người luân lưu ra trận. Từng người đem vậy lu nước nắp bắn một cái tổ ong vô vẽ.

"Lão gia, khách tới." Quân gia đem Vương An Thạch, Phương Trọng Vĩnh hai người mang tới.

Trương gia mấy vị huynh đệ một chữ đi theo ở Trương Kháng mặt sau, từng cái từng cái lưng hùm vai gấu.

Phương Trọng Vĩnh chỉ tiết nhìn qua Trương Kiệt, thể trạng tuy Nhiên Bất là Trương Hi loại kia mập giả tạo, nhưng cũng là một thân thảo vát bắp chân thịt, nhìn ra có thể đánh qua n cái Sài Lâm.

Đáng thương Sài Lâm đồng chí à. Tình địch rất bu hăn. Nay tình trung thực khó toàn oa.

Mấy người một bên lẫn nhau hành lễ hàn huyên, một mặt lẫn nhau nhường cho , dùng chút trà bánh, thương lượng một chút ngày hôm sau hôn sự chuẩn bị.

"Chúng ta Nhạc Văn Thư Trai, đang có mấy cái vô cùng tốt hoạt Kê Hí ca sĩ, nếu là bá phụ không chê, ngày mai có thể để cho Tiểu Nhạc Nhạc tới trước, trợ một trợ hứng." Phương Trọng Vĩnh một mặt nhìn Trương Kháng trên mặt hơn hờ, một mặt cười làm lạnh nói.

"Ồ? Tiểu Nhạc Nhạc? Nghe nói vậy ca sĩ, hiểu lắm đến Tây Hạ tình hình, lão phu cũng sớm muốn nghe hắn giảng giải một chút. Rất tốt, nếu như có thể mời hắn tới một giảng, rất tốt, rất tốt à." Trương Kháng mặt chữ quốc thượng, chòm râu bộ dạng nếu như hai cái ngược lại cành liễu, một rung một cái.

:"(, quân mê à? Phương Trọng Vĩnh cùng Vương An Thạch liếc nhìn nhau, Đồ Hữu Điểm Nhi lơ mờ. Con trai tiệc cưới thượng, để Tiểu Nhạc Nhạc mà nói Tây Hạ người đánh trận sự tình, này, thật sự được chứ?

Phương Trọng Vĩnh cùng Vương An Thạch, người quay về ta cổ bữu môi, ta quay về người cổ bữu môi, hai người đều muốn làm cho đối phương hướng đi Trương Kháng biểu thị một chút, Giả Bất đại thích hợp đi.

Nhưng mà mấy cái hiệp hạ xuống, hai người đều không có mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Ra khuê thành lễ

Vương Tử Nguyệt đại hôn hôm nay, Thiên Công không tốt, sáng sớm, liền bùng bùng mưa hạt châu. Bố trí kỹ càng lựa màu áo, thêu áo, đại hi tên chữ nhi ả, phạm là lộ thiên, đều bị lâm cái ử nữ không sót đất.

Các tân khách tới trước, giấy cũng là ướt chèm nhẹp. Một đám người Tại Giá nóng trời nóng khí bên trong, một bên sát hân, một bên sát lâm đến mưa, toàn bộ trường hợp tràn đầy sương mù cảm.

Các tân khách dồn dập hài hước trên ghẹo Trương Kháng.

"Đều nói là hồi nhỏ mò chơi đùa thời gian kỳ chó, thú tức phụ nhi hội trời mưa, người xem một chút này Thiên Nhi, nhà người con trai cả, hồi nhỏ phải là kỳ bao nhiêu lần chó khom lưng."

"Phải a, người xem một chút, ta ngày hôm qua vừa mang ta con ngựa này, đi làm làm đẹp, hôm nay bị này mưa to một lâm, toàn bộ con ngựa Tửu Giá Dạng nhi" một cái quan võ cách ăn mặc quan chức, cười ha ha kéo qua một thớt tây cật thổi giống như Tóc Đầu Xù Dài tạo hình con ngựa, bị nước mưa lâm càng thêm Tóc Đầu Xù Dài.

Trương Kháng nghe, chỉ là ha ha, lộ ra một cái chân chất, nếu như Sài Khuyển bình thường đáng yêu mỉm cười.

...

Hôn giả, hôn vậy, bãi đường nghi thức Hoàn Tại mặt sau, cần chờ đến mặt trời lặn hoàng hôn thời gian, mới là chính kinh canh giờ. Ban ngày một Thiên Lý náo nhiệt, đầu tiên là ăn cơm cùng giải trí hoạt động.

Bên ngoài âm ẩm, Vương Tử Nguyệt ngồi ở trước cửa sổ, Nghiễn Nông vì nàng một chút chải vuốt tóc, vẫn thượng Hợp Hoan như ý búi tóc, cắm lên dẹt trâm phú quý hoa, trọn bộ cây lựu hồng bảo thạch khảm nạm trâm cài vòng tay, là Vương Tử Nguyệt đồ cưới.

Se mặt sau khi, song quai hàm đập thượng chút chút thanh thiên sơn, Hoa Đóa Nhi chế thành sơn thuốc dán nhẹ nhàng mân quá đôi môi, loa tử đại họa một đôi Viễn Sơn lông mày, giống mừng không phải mừng ẩn tình mực long lanh nước xem ở trong gương đồng, càng ngày càng xinh đẹp.

Nhân Trứ lúc này Trương Kiệt trên người, có Ngũ Phẩm chức vụ và quân hàm, tuy rằng còn chưa có chức vụ thực sai khiến.

Nhưng, làm Vi Chính vợ Vương Tử Nguyệt, lần này dựng vợ gả chồng, vừa vừa khăn quàng vai cổ yên văn Bích Hà áo lưới, hai màu gấm Không Tước sồi châu Phù Dung mềm để giày, trang phục lên, toàn thân hoa hòe chói lọi, quý khí đoan trang.

Vương Tử Nguyệt cuối cùng liếc mắt nhìn trong tay vậy bản 《Đại Thoại Tây Du》, đón lấy, đối với Nghiễn Nông phân phó nói: "Đi kiếm một cái chậu than tới, liền nói là ta nha đầu, ướt giày, muốn rửa rửa xiêm y giày."

Nghiễn Nông hơi vành mắt đỏ, nàng là cái thận trọng, tính cách Hựu Bất giống Mặc Hương như vậy lộ ra ngoài, từ lâu xem phát minh Bạch Vương Tử thẳng tâm ý, nhưng cũng không thể nào khuyên lên, chỉ phải lĩnh mệnh, đi bên ngoài phái người làm ra chậu than.

Không lâu lắm đợi, chậu than lòng lên, Vương Tử Nguyệt xem Trứ Na ngọn lửa màu đỏ, loáng một cái lác nhảy lên sao Hỏa tên chữ, bỗng nhiên dương tay, Trư Na một quyển 《Đại Thoại Tây Du》, kể cả phía dưới mấy Trương Ký nhớ Trứ Tự Kỳ tình ý câu chữ, lược vào trong.

Hỏa diễm phần phật một chút lên, tràn đầy từ biên giới, liếm trang sách bên bờ, một chút cắn nuốt cuốn sách, biến thành liên tiếp khói bụi tán đi.

Vương Tử Nguyệt đốt cáo đoạn si tình, Vương Tử Nguyệt ra khuê thành đại lễ, một ngày chính giữa, bụi bậm lắng xuống, tám cánh đã là biển xanh hóa nương dâu.

...

Đến buổi trưa thời điểm, bên ngoài diễn tấu sáo và trống, biểu diễn xiếc ảo thuật, càng ngày càng náo nhiệt.

Trương Kháng tuy là quan văn, nhưng là cái quân mê, phạm là tấu chương, tám chín phần mười là thảo luận trong quân việc, cùng Thành Biện Kinh trung tâm liên quan tướng môn quan trọng cũng là vô cùng tốt.

Lần này Trương Kiệt thành hôn, Nhân Trứ Trương Kháng quan trọng, Biện Kinh trung tâm lâu năm tướng môn Lưu gia, Tào gia, Quách gia, loại gia, Liễu gia, Chiết gia, Dương gia, đều người đến.

Rượu quá ba tuần, Tiểu Nhạc Nhạc lại lên sân khấu, giảng vậy một đoạn Tây Hạ Lý Nguyên Hạo thủ đoạn lưu manh tiết mục ngắn.

Vừa nghe xong, này bấy nhiêu thế hệ tướng môn quan n thay mặt các nha nội, liền đều dồn dập không kiềm chế nổi, mở ra sóng sau cao hơn sóng trước, nếu như kiếp trước Phương Trọng Vĩnh Khán đến nào đó trên diễn đàn, một đại nhóm người muốn đánh xuống tw, công chiếm rb, vân vân cảm xúc mãnh liệt da trâu đại cương trực.

Phương Trọng Vĩnh một mặt muốn vùi hồ Tiểu Nhạc Nhạc đi xã giao mọi người, một mặt nghe Trứ Giá bấy tướng môn con cháu nói bốc nói phét, nội tâm cũng là rất hồng mắt, một đám đối với Tây Hạ binh lực nhiều ít, biên chế cải cách tình hình, đều hoàn toàn không làm rõ ràng được công tử bột đồ

ngốc, bàn luận trên trời dưới biển một tháng liền có thể đánh hạ Tây Hạ, cái kia chút chút à.

Ánh mắt một dãy tìm kiếm, Phương Trọng Vinh rốt cuộc phát hiện một cái cả thế gian đều say ta độc tình ánh mắt.

Ánh mắt kia, đến từ Chiết gia đám kia tướng môn con cháu trung tâm, ngồi một thiếu nữ.

Thiếu nữ này nhìn sang, Dã Bất quá mười bốn mười lăm tuổi số tuổi, xuyên một bộ màu xanh đen lụa tơ tằm nữ y, hạ thừa dịp tám bức đất trống thêu thanh hoa tương bầy, một đôi ngâm lấy băng sương giống như con mắt, dường như trong suốt băng hạ di động hai hạt màu đen nồng nặc, trong suốt trong vắt, linh động hoạt bát, cả người toả ra một loại Trắc Nhĩ Bất Quần thông minh, tài hoa cùng chân thành.

Được rồi, miêu tả có chút phức tạp, chính thể mà nói, Phương Trọng Vinh Khán Đáo Giá cái bề ngoài khí chất, Ngân Hửu chút Tiểu Long Nữ đất lửa thuê Băng Sơn Mỹ Nhân.

Cho phép là loại này bình tĩnh khí chất, làm cho nàng có vẻ đặc biệt bất đồng đi. Phương Trọng Vinh Bất do xem thêm nàng vài lần, mãi đến tận nàng phát hiện, cũng đáp lễ một cái cao ngạo không nhìn, Phương Trọng Vinh mới hậm hực thu hồi mớ hồ ánh mắt.

Đội đến hoàng hôn, mưa dần dần ngừng, xinh đẹp điểm lệ vô hạn tốt mặt trời chiều, đem trọn cái Trương Phủ, nhuộm đắm một mảnh màu vàng kim.

Phương Trọng Vinh làm ty lễ quan, tự mình dẫn dắt người mới, từng bước một vượt qua chậu than, ném qua nửa cuộc đời trứng gà, lại dẫn người mới Bái Thiên Địa bề trên, cuối cùng phu thê giao bá, kết thúc buổi lễ.

Vương Tử Nguyệt bị Trương Kiệt vạch trần đỏ khăn voan vậy một thoáng, mọi người không khỏi kinh diễm nàng vẻ đẹp, bao quát Phương Trọng Vinh Tại bên trong.

Phương Trọng Vinh một mặt kinh ngạc đến ngây người nhìn Vương Tử Nguyệt, thầm nghĩ, đây thực sự là cực giống Chu Nhân tỷ tỷ khi còn trẻ diễn Tử Hà Tiên Tử oa. Đáng tiếc, chính mình tốt người anh em Sài Lâm, lại không Hửu Giá Trương Kiệt bức này có phúc lớn.

Nháo quá động phòng, mọi người từng cái hướng về tân hôn phu thê dâng lên chúc phúc, có người xướng bài hát, có người ngâm thơ.

Chờ luân Đáo Na Chiết gia thiếu nữ thời gian, chỉ thấy nàng băng son giống như dung nhan, bỗng nhiên lộ ra một cái hư đồn nụ cười, chấp tay cười nói: "Hôm nay phong cảnh nhi, ta thấy có một bài ca nhi, chính là tốt nhất, Đồi Đường sầm tham, có một 《 mộng xuân 》, hiến cho Trương huynh cùng chị dâu ---- "

Nói qua, nàng chậm rãi mau chóng, mang theo một điểm cùng nàng băng sương giống như khí chất, không lớn giống nhau dí dỏm cảm, ngâm vịnh: "Động phòng đêm qua gió xuân lên, xa nhớ mỹ nhân Trương Giang nước, trên gối khoảng cách mộng xuân trung tâm, đi khắp Giang Nam mấy nghìn dặm."

"Tốt ----" Phương Trọng Vinh buột miệng mà ra ủng hộ, mang theo một luồng hai khí tức, trêu đến mọi người một trận cuồng tiếu.

Khá lắm "Trên gối khoảng cách mộng xuân trung tâm, đi khắp Giang Nam mấy nghìn dặm", thực sự là lão tài xế mười phần giọng văn, lại thích hợp tình cảnh này không có.

Động Phòng Hoa Chúc Dạ, Phương Trọng Vinh Tường tượng tượng vậy khoảng cách vui mừng, nếu như bay nhẹ nhàng ngàn dặm bình thường hạnh phúc cảm được, Đô Yếu thần thờ bay lên.

Quay đầu giây lát, nếu như ảo giác bình thường ngắn ngủi, Phương Trọng Vinh Khán Đáo Na Chiết gia thiếu nữ, hơi đối với mình cười một chút.

Hắn tâm lý bắt đầu ừng ực ừng ực liệu linh bọ khí.

Buổi tối thức ăn, đều là hai nhà người thiết kế tỉ mỉ, tên món ăn lên, cũng đều may mắn mà phức tạp.

Hai cái chậu từ trung tâm, chứa Hoa Điều phục linh heo, Long Phượng song mừng dê cừu ô xiên.

Một kiểu quân sứ cuộn Tử Lý, bày đặt Tổ Yến song chữ hỷ Bát Tiên vịt, mỗi bàn trung gian bốn đĩa hoang đại Sam Thái, khuôn nắm xào hoa lan, trộn xông gà tơ, Phượng tên chữ kim ngân khuỷu tay hoa, tuyệt vị ngũ vị hương gà, bày ra Long Phượng Trình Tường tư thái.

Uống, nhưng là năm nay Thực Trung mới ra một loại, gọi là "Bách điều Triều Phượng" cao lương rượu.

...

Mã Nhị Nha ở nhà một ngày không có việc gì, tiếp theo phùng Trứ Na 《 Chân Huyền Truyện 》 đề cương viết không ngừng.

Nàng hai tay nâng quai hàm, tức giận nhìn về phía trần nhà, tự nhủ:

"Cái này Chân Huyền, chính là đạt được cảm tình quá dễ dàng, cho nên sau khi mới các loại làm, các loại không quý trọng, nếu như giống ta đối với Trọng Vinh Ca Ca như vậy, thiên tân vạn khổ đều không gặp có cái cái gì phản ứng, cũng thì sẽ không một lời không hợp liền xuất gia."

Như vậy nói qua, nàng rõ ràng hạ bút xoạt xoạt cái biến lên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cúi Mực Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Người mỗi người có đàn

Một đám tướng môn gia môn ăn lên mâm cỗ tối, không khỏi mọi người cùng một chỗ, nói chuyện việc nhà, quốc sự, chuyện thiên hạ.

"Quan Gia lần này tuyển này bày tể tướng, quả thực, liền một chữ nhi, lão. Dân gian đều gọi bọn họ, lão Nhân Tập đoàn."

"Không phải là sao? Vương theo, Trần Nghiêu Tá, hàn trăm triệu, trong đá lập, trình Rin, thịnh độ, cộng lại bốn trăm tuổi đều, ta Đại Tổng từ dựng nước tới nay, còn không như thế không tiền khoáng hậu đặc sắc tể tướng tập đoàn xuất hiện đây."

"Chà chà kỳ hoa, vậy thịnh độ Lão Nhi, vừa qua khỏi 70 đại thọ, trừ giúp hấn vậy một đám con trai tôn tử muốn tước vị, còn có cộng lòng chính trị lý tưởng, báo quốc tình cảm."

"Càng đáng giận là Trần Nghiêu Tá vậy Lão Nhi, ca ca hấn Trần Nghiêu ông già, chính là năm đó Thiên Uyên phụ dịch thời gian, khuyên Quan Gia chạy trốn, bị Khẩu Chuẩn Khẩu Tương công nhân ngã xuống đất, đánh một trận đũa kia..."

"Ban đầu chỉ cảm thấy Lữ Di Giản đen những Thai Giản đó quan nhóm, toàn há hốc mồm nhi, thiên hạ con quạ, một cái càng hơn một cái đen, những này quan văn, cả đám đều là đại lưu manh."

"Uống rượu uống rượu, những kia một chuyện, lại quan chúng ta võ tướng ** sự tình, chúng ta võ tướng, trước giờ liền bị bọn họ xem cùng trộm đường như, vẫn là làm một ngày ngày là một ngày đi "

"Cũng là, gần nhất thuyền hoa mới tới cái các chị em, nghe nói sinh cực đẹp, nhưng cũng là cực quý..."

"Nói tới, coi như người có tiền, những kia cái các chị em, cái nào không phải thích phong tao ngâm thơ tiểu bạch kiếm, xem chúng ta võ tướng, cái nào có một Điểm Nhi tốt sinh phục thị thái độ, Nha Nha..."

Phương Trọng Vĩnh chen ở tướng môn này bàn, nghe Trứ Đại gia nhất thời cười nhất thời nháo, không biết sao, có loại một đời trước hồn diễn đàn thời gian, xem một đám lão tài xế có thể sức lực lái xe cảm giác thân thiết.

Phương Trọng Vĩnh đối với "Lão Nhân Tập đoàn" những này tể tướng nhóm, cũng có tốt hơn một chút đỡ khóc đỡ cười lịch Sử Ký nhớ.

Chẳng hạn như vị kia Trần Nghiêu ông già đệ đệ Trần Nghiêu Tá, này nhất gia tử, quả thực là cao điểm năng lực kém kinh điển thể hiện.

Tại sao nói như vậy chứ? Trần gia 3 anh em, ba cái là tiến sĩ, điều này cũng thôi, Vương An Thạch gia cũng so, thế nhưng, Trần gia này ba cái tiến sĩ bên trong, hai cái là Trạng Nguyên.

Trần Nghiêu Tá ca ca Trần Nghiêu ông già, đệ đệ Trần Nghiêu tư, đều là Trạng Nguyên. Liên quan với cái này "Trần kỹ viện", vì sao đường đường Trạng Nguyên cha cho con trai lấy cái loại này hài âm, Phương Trọng Vĩnh Đã là nghĩ mãi mà không ra à.

Trần Nghiêu Tá cùng hấn hai anh em so sánh với, chỉ là tầm thường một giáp tiến sĩ mười sáu tên, vậy chỉ có thể nói là Trần gia học cận bã. Tuy rằng đi, Tụu Giá cái học cận bã, cũng là trường thi thượng trầu không ai bì nổi nhân vật.

Nhiên Tịnh trứng, ba người chấp chính tài năng, một cái so một cái có để tiếng xấu muôn đời hiệu quả. Nha, không, để tiếng xấu muôn đời đều có chút lấy lòng tài năng của bọn họ, phải nói là đi cười vạ năm.

Dù là Phương Trọng Vĩnh làm người hai đời đều là học bá, Đã Chích có thể đối với đều là học bá này Trần Nghiêu Tá nhất gia tử, chụp lên "Cao điểm năng lực kém" mũ.

Từ lúc lão nhân này tể tướng tập đoàn bắt đầu sau khi vào sở, Trần Nghiêu Tá cùng Vương theo này hai vị lão nhân Thủ Tướng, liền bắt đầu, mỗi cách ba không năm ngày đã xin nghỉ một lúc mê công tác phong cách.

Đối với chuyện này, các loại Sử bí thư tài không giống nhau, có người nói, là bởi vì này hai vị không hợp nhau, xem thấy đối phương đã nghĩ bấm một chút, dù sao đều là lão nhân, gia có một lão, như có một bảo, huống chi nhiều như vậy vị bảo đây?

Cũng có người nói, thế giới lớn như vậy, các lão nhân cũng muốn Yuuhi Kurenai, bốn phía đi xem xem, tuy rằng Đại Tổng có Trung Quốc trên dưới năm

ngàn năm tới nay, tốt nhất công chức phúc lợi đãi ngộ, dài nhất mang tâm nghỉ ngơi thời gian, trên căn bản có thể cùng đời sau giáo sư nghỉ ngơi thời gian lâu mạng. Nhiên Tĩnh tưởng, những lão nhân này như cũ muốn nghỉ ngơi một chút à.

Nhưng trong sự thực, chân chính dựa vào nguyên nhân, là bởi vì này hai vị Thủ Tướng lão nhân, Đồ Hữu một Đại Bang con cháu Môn Sinh Cố Cựu, cần xếp vào ở chức quan béo bở thượng, chức quan béo bở có hạn, liền hai người vì việc này, khiến cho rất không vui à.

Cổ nhân nói: "Thiếu niên Giới Sắc, trung niên giới mới vừa, lão niên giới tham."

Cổ người không lần được ta vậy.

...

"Nghe Văn Trọng vĩnh huynh người viết quá một quyển 《 Tam Quốc Diễn Nghĩa 》, ta một bằng hữu nhìn qua, nói là vô cùng tốt, chẳng trách người cùng Trương Kháng Trương Đại Nhân gia giao hảo đây." Một cái vòng tròn mặt gáo úy phục sức tuổi trẻ võ tướng, đột nhiên xống Trứ Phương Trọng Vĩnh nâng chén cười nói.

Phương Trọng Vĩnh vội vàng thu thập từ bản thân suy nghĩ, giờ ly rượu lên, cười nói: "Khách khí khách khí."

Nâng chén uống cạn một hơi, mới vừa ngồi xuống, liền nghe đến bên cạnh Chiết gia thiếu nữ, "Xì xì" một tiếng cười.

Phương Trọng Vĩnh mê man nhìn một chút này Chiết gia thiếu nữ, ngọc manh hỏi: "Cô nương cười cái gì?"

"Ta cười có người, cũng không biết người khác ai là ai, rồi cùng người khác làm. Người biết ta là ai? Mới vừa cho người chúc rượu vậy một vị, thì là người nào?" Cô nương này tiếng nói cũng không ngọt ngào tê dại, lười phi thường đi dõm dễ nghe.

"Còn cô nương chỉ giáo." Phương Trọng Vĩnh chấp tay nói.

"Không cái gì chỉ giáo, là Trương gia bá phụ hôm nay sự tình nhiều, quên giới thiệu cho người giới thiệu. Người vừa là vậy 《 Tam Quốc Diễn Nghĩa 》 tác giả, vậy thì là Phương Trọng Vĩnh đi. Ta là Chiết Y Nhiên, đối diện vị kia, là ta biểu huynh Dương Duyên Chiêu."

Này Chiết Y Nhiên cô nương, cũng không tự xưng "Nô Nô" hoặc là "Nô gia", hiện ra là tướng môn trung tâm, từ nhỏ cùng con trai cùng một chỗ quen thuộc.

Vị kia Dương Duyên Chiêu, đại danh鼎鼎, chính là trong lịch sử tiếng tăm lừng lẫy chiết Thái Quân chiết tái hoa hậu nhân, mà vị này Chiết Y Nhiên, tự nhiên là chiết tái Hoa nương gia ---- Chiết gia cô nương.

Nghĩ đến chiết, Dương hai nhà, ở Tổng sử trung tâm một phen ảnh hưởng thành tựu, Phương Trọng Vĩnh liên tục không ngừng nói: "Cửu ngưỡng, cửu ngưỡng, thất kính, thất kính."

Ai biết vậy Băng Sơn Mỹ Nhân nhi mặt Chiết cô nương, lại bị Phương Trọng Vĩnh dễ dàng chọc cười, nàng kỳ quái hỏi: "Kính ngưỡng ai? Ta? Vẫn là Dương Duyên Chiêu tiểu tử thú kia?"

Phương Trọng Vĩnh Bất do đập hai cái đầu, đây là uống bao nhiêu.

Hiện chính là Cảnh Hựu thời kì, chiết Dương hai nhà những kia cực kỳ anh dũng sự tích, cùng những kia vô hạn kịch liệt chiến sự còn Đồ Bất từng phát sinh.

Dường như Trương Kháng vẫn là một cái phổ thông thô quan giống nhau, những này uy danh hiển hách với đời sau võ tướng nhóm, hiện tại cũng vẫn chỉ là một đám bị quan văn hèn hạ nuông chiều người, quả thật hội không quen lắm chính mình thuyết pháp như vậy, cho rằng là hết sức lấy lòng từ đi.

Ai biết hần tay vừa giờ lên tới, Chiết Y Nhiên liền hai con ngón tay ngọc nhẹ nhàng kẹp chặt thủ đoạn của hần, cười nói:

"Được, khác biệt đập đầu. Vậy 《 Tam Quốc Diễn Nghĩa 》 ta cũng nhìn qua, rất là thích, nghe nói còn có một loại Tam Quốc Sát thẻ bài, cũng là người thiết kế, hiếm thấy người một lần văn sĩ, đối với vũ việc như vậy quan tâm, cũng làm cho ta rất khâm phục."

Nói qua, nàng cổ tay ngọc nhẹ phiến mà xuống, Phương Trọng Vĩnh tay liền một lần nữa lạc ở Bôi Trần thượng, không may may sai.

Phương Trọng Vĩnh tiếp xúc được Chiết Y Nhiên gió mát đầu ngón tay một khắc đó, nếu như có một sợi như dòng điện, điện chính mình tiểu tâm can bùm bùm nhảy. Không biết tại sao, liền càng cảm giác mình có mấy phần ngốc.

Là uống bao nhiêu? Hôm nay chính mình thật giống có Điểm Nhi lơ mơ.

...

Động phòng trung tâm, Trương Kiệt xem Trứ Nhân trước, mỹ đến nếu như Tiên Từ Vương Từ Nguyệt. Từ tướng bang bang nhảy.

Hần ngồi Tại Vương Từ Nguyệt bên cạnh, hai bàn tay lớn, có chút ngọc, không biết nên bãi ở nơi nào tốt. Muốn đi đất Vương Từ Nguyệt tay, nói chút lời ngon tiếng ngọt, lười cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, đồ bưng gương mặt.

Vương Tử Nguyệt nhìn Trương Kiệt như vậy, trái lại rất hào phóng đưa tay, đưa tới Trương Kiệt lòng bàn tay.

Trương Kiệt ảm áp lòng bàn tay, bao trùm Vương Tử Nguyệt tay nhỏ, làm như áp ủ một lúc lâu, mới ngẩng đầu, nhìn về phía tức phụ nhi Na Trương xinh đẹp bồng.

"Ta hội cả một đời tốt với ngươi, nương tử." Trương Kiệt làm như nhô lên rất lớn dũng khí, mới nói ra như vậy một câu đơn giản mà chân thành.

Vương Tử Nguyệt nhìn hần mặt, nhẹ nhàng nâng tay lên khăn, vì hần lau đi ngách đỉnh mồ hôi.

"Ngươi đói sao?" Trương Kiệt bỗng nhiên từ trong tay áo, rút ra một bọc giấy nhỏ. Đẩy ra từng tầng từng tầng giấy dầu, hương khí liền từ bên trong lộ ra tới.

Vương Tử Nguyệt vừa nhìn, chính là "Tuyệt vị ngỗng chương" .

Trương Kiệt như thể thân thiết cẩn thận, ngược lại để qua lại tình cảm, liên tiếp như mộng như huyền lóe qua. Vương Tử Nguyệt bỗng nhiên nhẹ nhàng, hạ xuống một nhóm nước mắt.

Trương Kiệt bị Vương Tử Nguyệt phản ứng, làm cho Hữu Ta Bất biết làm sao. Hần ngốc đưa tay vì nàng sát Trứ Nhãn lệ, hoảng loạn tra hỏi: "Làm sao? Làm sao?"

Vương Tử Nguyệt rất nhanh ngừng nước mắt, mỉm cười nói: "Không có gì, cảm ơn ngươi, quan nhân. Thế nhưng ---- "

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Tao ngộ phá bỏ và dời đi nơi khác

"Không có gì, cảm ơn ngươi, quan nhân. Thế nhưng, thực xin lỗi ----" Vương Tử Nguyệt rút về chính mình tay nhỏ, hơi chỉnh một chút vạt áo, nhẹ giọng nói: "Chỉ là, nô gia hôm nay muốn ăn thịt kho tàu càng nhiều chút. Cho phép là bởi vì, Quỳ Thủy hết đến."

Nạp Ni? Ăn thịt kho tàu có thể có, chính là, Quỳ Thủy hết đến này tình huống thế nào? Trương Kiệt trong nháy mắt giống bị cả nhiễm sương giống như vậy, ngây người, đón lấy, hần nhìn Vương Tử Nguyệt, dường như rõ ràng cái gì giống như vậy, cay đắng chất phác cười cười.

...

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Nghiễn Nông vào trong hầu hạ, lại phát hiện mới Cô Gia còn ăn mặc ngày hôm qua quần áo, ngồi ở phòng khách ghế dài Từ Thượng, ngủ đến hầu tiếng nổ lớn.

Mà trong phòng ngủ Vương Tử Nguyệt, cũng như cũ ăn mặc áo khoác, bình tĩnh nằm ở trên giường, trong đôi mắt to mù mờ ngơ ngàng bộ dáng.

"Tiểu thư đây là?"

"Ta thực sự là bỗng nhiên tới Quỳ Thủy, làm sao quan nhân hần, hần dường như không tin."

"Tiểu thư định là gần đây ưu tư quá đáng, đến nỗi Quỳ Thủy hỗn loạn, chờ sau đó xin mời người đại phu tới, rất điều dưỡng, chính là."

...

Mã Nhị Nha nằm bò ở trên bàn viết, bắt đầu viết nàng 《 Chân Huyền Truyện 》, liền nghe đến bên ngoài các loại âm ỉ tiếng.

Chờ đi ra ngoài nhìn lên, nhưng là vậy Giản Kiều, , đáng người quyến rũ mang theo một cái khác Nô Tỷ đậu đỏ cùng nhau, chạy đến Nhạc Văn Thư Trai bên trong, một mặt lo lắng tìm Phương Trọng Vĩnh cùng Sài Lân.

Mã Nhị Nha nhìn một chút Giản Kiều, lại nhìn lại trước ngực mình, nhất thời sinh ra khá nhiều Hậu Chủ diệt Nam Đường tâm ý, cung đầu bỏ cục trong nháy mắt vèo vèo thượng thân.

Liền nàng mỉm cười đi tới Giản Kiều trước người, lời nói mang theo sự châm chọc nói: "Làm sao, Phương Công Tử cùng Sài công tử, bắt chính ở các người bên kia sao? Sao đến lại đây bên trong tìm."

Đậu đỏ là cái thận trọng, nữ nhân giác quan thứ sáu, làm cho nàng lập tức xem Đáo Giá hai vị trong đôi mắt, vèo vèo liếc nhìn tiểu ngọn lửa.

Vì Chính kinh việc, đậu đỏ vội vàng đi ra, đối với Mã Nhị Nha nói: "Là Victoria's Secret nội y phòng bên kia, trên phương diện làm ăn việc."

Xem Mã Nhị Nha trên mặt không cho là đúng bộ dáng, đậu đỏ gấp gáp, lại vội vàng nói bổ sung:

"Victoria's Secret nội y phòng chỗ đang ở cửa hàng tử, khả xảo chỗ lần này nhân mở đảo Biện Kinh Tân Thành bốn phía chiến hào nơi giới, cần ước lượng giá trị cho , tiến hành phá bỏ và dời đi nơi khác di chuyển địa phương."

Giản Kiều lùi đánh gãy đậu đỏ, nhẹ nhàng lườm một cái trước mắt, vị này vậy thiên khốc đến ô bên trong quang quác Giá Tiểu Nha Đầu Phiến Tử, hai vú đỉnh đầu, ngạo kiều nói: "Làm lỡ nhà người công tử trên phương diện làm ăn việc, người chính là dám đương nổi sao?"

Mã Nhị Nha nguyên bản muốn nổi giận, nhưng nghe được Giản Kiều một câu "Nhà người công tử", lập tức liền vui cười nở hoa, nàng tâm tâm niệm niệm muốn, Dã Bất quá chính là làm người tiểu nha đầu, vĩnh viễn hầu ở Trọng Vĩnh Ca Ca bên cạnh.

Giản Kiều câu này bản ý là chèn ép nàng là cái Nô Tỳ, nghe trong lỗ tai nàng, lùi càng là đặc biệt dễ nghe êm tai.

Liền, cung đầu sáo lộ một phút xuất diễn, Mã Nhị Nha lại thành Marxism, khôn khéo quản gia nha đầu, nàng bỗng nhiên ngọt ngào nở nụ cười, đối đầu đậu đỏ ánh mắt nói:

"Phượng Công Tử ngày hôm qua đi Trương vương hai nhà hôn lễ, chưa trở về, Sài công tử gần nhất cũng là tìm không được người, các người chó vội, đi vào trước ngồi một chút, ta để bỏ câu đưa thư đi Trương Phủ truyền tin, nhất định công tử rất nhanh sẽ trở về."

...

Hôm trước ban đêm, Phượng Trọng Vĩnh cùng một đám tướng môn con cháu, ăn tiệc rượu, lại túm năm tụm ba bài bạc.

Chơi, chính là Nhạc Văn sản phẩm thẻ bài Tam Quốc Sát.

Lần này, Phượng Trọng Vĩnh Tại thế giới này, lần thứ nhất tìm Đáo Tự Ký đối thủ. Những này ngày thường cũng không thể nào thích đọc sách tướng môn con cháu, trái lại có tốt hơn một chút đối với 《 Tam Quốc Diễn Nghĩa 》 vô cùng tinh thông, Dương Duyên Chiêu, Chiết Y Nhiên, Liễu Nguyệt Nga, Lưu Bình, cả đám đều là tên không gặp Kinh Truyện Tam Quốc Sát cao thủ.

Cái gọi là rượu gặp tri kỷ ngàn chén thiếu, chơi đùa game người đều biết, cao thủ, liền muốn gặp phải cao thủ, tài năng phát huy tốt nhất tiêu chuẩn.

Chiết Y Nhiên cầm trong tay Tam Quốc Sát thẻ bài, thỉnh thoảng hé miệng cười một cái vậy thẻ bài mặt sau, chết trận thời gian chư tướng hài hước kiều đoạn.

"Ngụy Duyên chết trận: Ta không có phản cốt! ! !

Trương Giác chết trận: Trời muốn mưa, nương phải lấy chồng, chuyện này ta quản không.

Hạ Hầu Uyên chết trận: Chạm đã! Chờ ta mặc giáp trụ.

Hoàng Trung chết trận: Ta cũng Tăng Niên nhẹ quá...

Tào Nhân chết trận: Vì sao ta chỉ có thể phòng thủ...

Vu Cát chết trận: Người đoán ta còn còn sống sao?

Tiểu Kiều chết trận: Ta không muốn đi Đồng Tước Đài! !

Chu Thái chết trận: Cho ta lưu lại toàn thân đi...

Lưu Bị chết trận: Thục Trung đã không Đại Tướng...

Quan Vũ chết trận: Đưa ta đầu tới! !

Mở bay chết trận: Ta là Yến Nhân! Không phải hoạn quan! !

Mã Siêu chết trận: Toàn quân đột chờ chút, ta quân đội đây?

Triệu Vân chết trận: Thừa tướng rõ ràng đã nói không cho phép bắn tên ngầm...

Gia Cát Lượng chết trận: Ai đem ta đèn thắt tinh làm diệt...

Hoàng Nguyệt Anh chết trận: Không cho phép xé mở khăn che mặt của ta...

Chu Du chết trận: Tướng tượng năm đó ta, oai hùng anh phát, tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu...

Hoàng Cái chết trận: Ta đúng là xin vào hàng...

Lục Tồn chết trận: Lại có thể không ai nghe ta mệnh lệnh...

Lữ Mông chết trận: Nhân Bất là ta giết...

Cam Ninh chết trận: Trăm kỵ binh quá ít..."

Nàng ngẩng đầu, nhìn trước mặt Phương Trọng Vĩnh, người này, cũng thật là một cái quý tài nhân vật, sang hèn cùng hưởng, chính là nhân sinh đại cảnh giới, hần tuổi còn nhỏ, nhưng là am hiểu sâu trong đó ba vị.

Đối diện Dương Duyên Chiêu, vội vã cuống cuống nhìn chòng chọc Trữ Chiết Y Nhiên, dưới cái nhìn của hần, Chiết Y Nhiên một đêm này cười, chính là so bình thường mấy tháng Đồ Yếu nhiều. Không biết là bởi vì vui vẻ bầu không khí, hay là bởi vì trước mắt xuất hiện cái này Phương Trọng Vĩnh?

...

Đại sát rất giết một đêm Phương Trọng Vĩnh, nhận được Mã Nhị Nha bỏ câu đưa thư. Suy nghĩ một chút Sài Lân gần nhất trạng thái, việc này vẫn là chính mình mau đi trở về xử lý tốt.

Nhưng Nhân Trứ Vương An Thạch tới hôm qua cùng Trương Kháng mấy người uống say mèm, nguyên bản cộng đồng thừa ngựa Phương Trọng Vĩnh, mình lúc này hơi có chút trù trù, là mướn xe trở lại đây, hãy tìm cái tương người sai vật đệ đáp cái liên ngựa.

Dù sao, Phương Trọng Vĩnh đối với mình vậy hai đạo lông đường cái sát thủ kỵ Mã Thủy bình, thật lòng không phải quá tự tin.

Chiết Y Nhiên xem Kiến Phương Trọng Vĩnh thu được bỏ câu đưa thư, làm như trong nhà có việc, bản cũng định cùng hần cáo biệt, nhưng không ngờ hần do do dự dự, đi về phía mình, đối với Trữ Tự Kỳ, đồ gương mặt nói: "Có không làm phiền Chiết cô nương, gọi một vị cười ngựa Nhi Lai người anh em, mang ta đoạn đường?"

"Người không biết cười ngựa à?" Chiết Y Nhiên rất tùy ý hỏi một câu, một mặt nhẹ như mây gió.

Kiến Phương Trọng Vĩnh biểu hiện, làm như rất lưu ý việc này bộ dáng, Chiết Y Nhiên gật gù, cũng không nói cái gì nữa, phảng phất hết thầy chưa từng phát sinh. Nàng đáng người mềm mại, nhanh nhẹn nhảy lên ngựa, vậy tuần hái tinh trí bộ dáng, nếu như một thủ phong lưu thoải mái thơ.

Một cánh tay ngọc, nhẹ nhàng chuyển Đáo Phương Trọng Vĩnh trong lòng bàn tay.

Hai người hai tay nắm lấy nhau, Chiết Y Nhiên hơi hơi dùng sức, Phương Trọng Vĩnh nếu như phối hợp Giản Kiều cùng kỵ thời gian giống như vậy, đập mà lên, lần này, hần ngồi ở Chiết Y Nhiên mặt sau.

"Đi nơi nào? Ta đưa người chính là." Chiết Y Nhiên bộ dáng hào phóng tự nhiên, hơi mỉm cười thời gian, lúm đồng tiền trung tâm ngậm lấy say lòng người hương vị. Bềnh sơn mặt mỹ nhân mỉm cười, đẹp quá à.

"Đại công phùng phổ Nhạc Văn Thư Trai." Phương Trọng Vĩnh Tại Chiết Y Nhiên bên tai, mang theo một điểm rung động, một điểm mừng thầm cẩn thận dè dặt, nhẹ giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Uy vũ, Bao Đại Nhân

Lần này toàn bộ Khai Phong phủ bộ mặt thành phố thị bề ngoài chính đồn, làm phá bỏ và dời đi nơi khác phương án bên trong, phá bỏ và dời đi nơi khác bồi thường, là một hạng trọng yếu nội dung:

Đối với thổ địa cùng phòng ốc bị trưng dụng Dân Hộ, Khai Phong phủ đem "Ước lượng giá trị cho , hoặc còn lấy quan ", này tương đương với dời sau phá bỏ và dời đi nơi khác kinh tế bồi thường, chính là sách nhà người nhà cửa, cho người bù ít tiền;

Bị phá bỏ và dời đi nơi khác quan doanh phòng, dân mộ, chùa miếu, chính là do một người tên là "Kinh Thành " chuyên môn cơ cấu, phụ trách an bài "Bát

dời sửa nhà", quy tắc này tương đương với một lần nữa đổi địa phương xây nhà, vật dụng thực tế bồi thường.

Dựa theo lần này quy hoạch, trong tường thành bên cạnh ba mươi bộ trong phạm vi quan tư kiến trúc, Đô Yếu phá bỏ và dời đi nơi khác, để lưu đủ đầy đủ thành thị công cộng không gian.

Phụ trách phá bỏ và dời đi nơi khác công tác, có Khai Phong phù chuyên môn thôi quan, tương đương với bây giờ phá bỏ và dời đi nơi khác làm, thành sửa làm. Bọn họ cần hạch chuẩn phá bỏ và dời đi nơi khác hộ số lượng, cũng một hộ hộ hạch nghiệm phòng kẻ đất, lại căn cứ lúc đó Khai Phong phù giá phòng, tính toán ra bị phá bỏ và dời đi nơi khác vật nghiệp ước lượng giá trị.

Thôi quan làm hỗ trợ quan chức, hoặc như là Chủ Thầu tính chất, đem chính phủ công trình cùng với công trình khoán, từng tầng từng tầng làm khoán xuống.

Trừ cái kia chiêu bỏ thầu quá trình, còn lại trình tự, cùng hôm nay tương đương tương tự.

Mỗi bao một tầng, liền muốn cất một tầng chất béo, vô số người bởi vậy thu hoạch, nhưng lột đến thấp nhất, dân chúng có thể bắt được, liền cũng là mỗi người khác nhau.

Làm hộ bị cưỡng chế, kiểm soát cao lợi tức cái này "Dân đen đầu cơ" hoạt động, trên sự thực cũng là một loại cổ đã có bình thường thị trường hóa phản ứng.

Phụ trách công tác lần này xây dựng cục trưởng ---- tổ thôi quan đồng chí, đứng ở Đường Hạ, từng mục một hướng về Khai Phong Phủ Duãn Bao Chứng, báo cáo đã do triều đình hạch chuẩn, hộ bộ chi phá bỏ và dời đi nơi khác kinh phí thống kê.

Hắn ô lý quang quát nói một thời gian uống cạn chung trà, mang theo nồng đậm hn khang tiếng phổ thông, nhắc tới vài mở lớn báo biểu sau khi, bắt đầu làm tổng kết:

"Lần này cộng 130 gia phá bỏ và dời đi nơi khác hộ, cộng dự tính bồi thường 22,000 sáu trăm sáu mươi tiền."

Bao Chứng hơi bùi môi, giấy trả lời: "Cũng chính là, mỗi hộ bồi thường hơn 170 sáu mươi tiền?"

Tổ thôi quan chấp tay nói: "Đúng, đại nhân."

Bao Chứng mò một chút trên trán bệnh đậu mùa sẹo, lưu loát nói ra một chuỗi lớn số liệu:

"Hiện nay Lai Khan, Biện Kinh bên đường mở sạp hàng nhỏ, làm ăn mua bán nhỏ xã hội tầng dưới chót nhân vật, một ngày ước chừng mấy chục đến một trăm đồng tiền trái phải thu vào, 170 sáu mươi, khoảng chừng là một cái dân thành phố năm, sáu năm thu vào, nhìn như thật giống là rất hợp lý bộ dáng."

Tổ thôi quan vội hỏi: "Đại Nhân Anh Minh Uy vũ."

Không chờ hắn nói xong, Bao Chứng liền trực tiếp đánh gãy hắn, tiếp tục nói:

"Không vội anh minh. Người hãy nghe ta nói hết. Nhưng từ giá hàng góc độ xem, Khai Phong phủ khu vực, phòng ốc thổ địa, đều là Tắc Đất Tắc Vàng, 170 sáu mươi, mua không được một gian ra đáng gian nhà đi."

Tổ thôi quan gặp Bao Chứng tính sở lợi hại như vậy, trong lòng đã có chút lo lắng, chỉ phải miễn miễn cưỡng cưỡng, tiếp theo tự bào chữa giải thích:

"Lần này phá bỏ và dời đi nơi khác phòng ốc, nhiều ở tường thành căn nguyên hạ hẻo lánh nơi, chẳng qua là bình thường nhà trệt, giá cả tự nhiên so phần hoa đoạn đường muốn thấp một chút."

Nhìn Bao Chứng sắc mặt, tổ thôi quan lại càng ngày càng chốt dạ nói bổ sung: "170 sáu mươi, vẫn là có thể ở Khai Phong phủ quản lý zm huyện các nơi, mua được một bộ rất tốt nhà ở."

Bao Chứng mặt âm trầm, hai con mắt chết nhìn chòng chọc tổ thôi quan. Một lúc lâu, bỗng nhiên nhẹ rên một tiếng nói:

"Đổi lại người, nguyên ý ở tại Khai Phong thành dưới chân tường, vẫn là trụ đến mở ra biên giới thị trấn đi? Người cảm thấy, người cái phương án này, trung gian cứt mề, có phải là có chút, để lão phu khó có thể cho mặt trên giao cho à?"

Tổ thôi quan nghiêng ngẫm Bao Chứng sắc mặt, mang theo do do dự dự thanh âm, một lát, thử dò xét nói: "Này, vậy ý của đại nhân là?"

"Ý của ta? Không có ý gì, người tới, Lai Lai tới ----" Bao Chứng một mặt đem tổ thôi quan hô hoán đến trước đường, để hắn đứng cách chính mình khá gần địa phương, một mặt cầm một xấp mẫu đơn kiện, nhẹ nhàng đặt ở tổ thôi quan trên tay.

Tổ thôi quan mở ra vậy mẫu đơn kiện, trực tiếp há hốc mồm.

Bước đi tinh trí tỉ mỉ kinh người. Từ lúc đầu căn cứ xây công sự bản vẽ tiến hành thăm dò, trắc lượng, xác định xây dựng con đường, đến xây dựng phương án, trung gian một phần một ly, đều viết trong veo Sở Sở.

Lợi hại, ta Bao Đại Nhân, này Long Đồ các Đại Học Sĩ, đình Điểm Bất giống tiến sĩ xuất thân, cũng như là phòng thu chi tiên sinh xuất thân. Này có thể

tốt như thế nào đây?

Bao Chứng như cũ nghiêm mặt, thái độ không mặn không nhạt nói: "Được, liền theo ta giao đưa cho người cái này tới, nuốt do người từ từ."

Cho quý.

Tổ thôi quan không ngờ Bao Chứng như thế bàn tay sắt, nửa Điểm Bất mang cò kè mặc cả chỗ thương lượng, liền như vậy phất tay áo Nhi Khử. Lưu lại một mình hần chỉ ngây ngốc đối với Trứ Na chút con số ngắn người.

Những kia mẫu đơn kiện thượng, Phương Trọng Vĩnh chữ viết rõ ràng có thể thấy được.

Cảm tạ đời sau phá bỏ và dời đi nơi khác tri thức, Nhượng Phương Trọng Vĩnh làm ra này một phần, trực tiếp giết ngay lập tức tổ thôi quan phá bỏ và dời đi nơi khác dự toán báo cáo.

Cũng là này đánh mẫu đơn kiện trung tâm chính xác cùng tường tận, để Bao Đại Nhân đồng chí nhận thức Phương Trọng Vĩnh, ghi nhớ cái này rất có làm việc thật tài năng người trẻ tuổi.

...

Mất thấy thi hội thời điểm cũng sắp tới. Thái Học bên trong, những năm qua lúc này, đều là một mảnh căng thẳng kịch liệt nóng đỏ cảnh tượng.

Năm nay, bầu không khí nhưng có chút quý dị.

Những này quý dị, làm Nhiên Bất hoàn toàn là Phương Trọng Vĩnh Tại Thái Học trung tâm, bốn phía chào hàng cuộc thi chuyên dụng công tác com thần khí ---- mì ăn liền, nguyên nhân gây ra.

Sự thực, lão Nhân Tập đoàn đã mở ra một hồi, Đại Tổng khoa thi sử thượng, nhất làm cho Nhân Bất có thể tư nghị đại quy mô làm rồi kỉ cương hoạt động.

Chẳng hạn như tể tướng hần trăm triệu bốn đứa cháu, sớm Tụ Bất tới đọc sách, mà cơ hồ tất cả mọi người, đều ánh chừng rõ ràng có hiểu ngầm giống như vậy, mọi người ngầm hiểu ý.

Đương nhiên, gần nhất trong học đường ở ngoài, còn có một cái cực nóng sự kiện lớn, cũng chính tốc độ ánh sáng diễn sinh ra các loại phiên bản ly kỳ chuyện xưa, náo nhiệt cùng phong phú thoải bản thị trường, lùi khổ người trong cuộc Triệu Trinh đồng chí.

Bởi vì, mới vừa vừa ra đời không lâu tiểu hoàng tử, sinh ra cùng ngày, dĩ nhiên liền chết trẻ.

Tiểu hoàng tử là ở ban ngày sinh ra, căn cứ kết luận mạch chứng ghi chép, chính là đủ tháng sinh ra, không cho thấy sinh thời có gì dị thường tình hình.

Tin tức tốt truyền tới thời gian, Triệu Trinh cùng liên quan "Lão Nhân Tập đoàn" tể tướng nhóm, chính bàn bạc chính sự.

Như thế việc mừng, lão Nhân Tập đoàn chư vị tể tướng nhóm, dồn dập hướng về hoàng đế chúc mừng, thuận tiện lại vì chính mình bà con xa gia đám con, thảo một hai quan tép riu Danh Nhi treo lên, làm một người cơ sở tiểu công chức cái gì, ăn quốc gia com.

Triệu Trinh trông đứa con trai này, cũng là trông rất nhiều năm, lúc đó liền vui vẻ đáp ứng các loại không hợp lý yêu cầu.

Nhiên Tịnh trướng, đến tới, liền truyền ra tiểu Hoàng Tử Trọng về Thiên đình tin tức.

Đây là Triệu Trinh con trai thứ nhất, lúc sinh ra đời êm đẹp, một ngày chết trẻ, có thể tưởng tượng đó là cỡ nào đau tư tưởng.

Đế vương cũng là người à. Có máu có thịt, lúc này ngay ngăn cản các đại thần trấn an à.

Nhiên Tịnh trướng, Triệu Trinh sĩ phu nhóm, cùng các con dân, không cho hần cái gì trấn an.

Ngược lại, liền như vậy việc bố trí mà ra một đồng lớn huyền ảo, tiên hiệp, lịch sử, hiện thực, các loại phiên bản suy diễn bát quái chuyện xưa, hoá tốc truyền khắp Kinh Thành.

Những này phiên bản, Lâm Lâm tổng tổng, Phương Trọng Vĩnh đều nghe nói qua một chút.

Dù sao triều Tống, ngôn luận là đặc biệt đặc biệt tự do, bất luận người là "Cáo chôn dời Thái Từ" nói bừa bãi hoàng đế, vẫn là "Bao Long Đồ nổi giận chém Trần Thế Mỹ" nói một chút đương triều quan to, vậy đều là không gì kiêng kỵ, ở Tống Triều văn học hí kịch bên trong, tùy tiện nói. Thuộc về bỏ mặc từng tới điểm bỏ mặc tự do một loại.

Liền, có cung đầu bản, chẳng hạn như, Trương Quý phi, kéo lên Tào Hoàng Hậu, chơi ra các loại hộp tối điều khiển, sử dụng các loại phá thai thương thai ám chiêu hóa dược vật, khiến cho Du Đức phi xuất ra ấu tử chết trẻ. Này một bản, tác phẩm tiêu biểu là Nhạc Văn Thư Trai Mã Nhị Nha đại thần.

Có tiên hiệp phiên bản, chẳng hạn như, ông trời xem Thiên Từ làm việc không chân thành, tu hành Tiên Tu Đạo Hư tình giả ý, liền khiến cho tiểu hoàng tử gặp phải phản phệ. Này một bản, tác phẩm tiêu biểu là Thổ Đậu thư xá Thổ Đậu lịch sử đại thần.

Còn có Nho gia đô thị phiên bản, chẳng hạn như, bởi vì Triệu Trinh chính mình đức hạnh không đủ, không có cẩn trọng, coi mình như Thánh Nhân giống nhau yêu cầu, cũng không đủ cần chính yêu dân, khắc kỷ phục lễ, vân vân, cho nên trời cao lấy hoàng tử chết trẻ tới báo hiệu. Đây một bản, tác phẩm tiêu biểu là Chính Sự Đường cùng biết gián viên các vị gián thần nhóm hiền dâng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

70: Viên đạn bọc đường

"Ày, đưa cho người, " Trần Thất vung tay một cái thượng mới vừa chế tạo tốt một con, Phương Trọng Vinh thiết kế "Bút máy", đón lấy, đưa tay đưa bút cho Mã Nhị Nha.

Nhị Nha tiếp lấy nhìn, gặp mặt được chính là một mảnh hình thoi Đồng Phiến tử, Đồng Phiến tử trung gian có một cái khe, khe hở bên cạnh có hai cái lỗ kim đại lỗ nhỏ, mặt sau Trúc Tử mài ra một cái cán bút, hiểu kỳ tra hỏi: "Đây là cái gì?"

"Trọng Vinh lão đại nói, cái này gọi là bút máy, là có thể viết đồ vật càng mau mau thần khí. Những điểm mực nước liền có thể viết, không tin người thử xem?" Trần Thất đập vỗ một cái hai tay tro, đối với Mã Nhị Nha nức nở ra Nanh Trắng, báng hiệu thức cười.

Mã Nhị Nha vừa nghe là Trọng Vinh Ca Ca làm ra tới thiết kế, tự nhiên vui mừng, Trương Na bút cầm ở trong tay, nhìn một chút, đột nhiên cười: "Này bút sơ sài, thật giống hồi nhỏ, Trọng Vinh Ca Ca ở quê hương thời gian, nhất bút nhất hoạ dạy ta ở trên thổ địa đồng ý vậy củi lửa cây gậy."

Trần Thất Lược Lược Hữu điểm: "(, cười làm lạnh ha ha.

"Đúng, nghe nói Sài công tử giúp người định ra một mối hôn sự, để người cho một cái tượng làm Tinh Công lão thợ thủ công, làm đến môn con rể, hiểu học bản lĩnh đây. Thực sự là đại hỉ à, ta còn không biết nên cho người bị một phần thể nào quà mừng mới tốt." Mã Nhị Nha tiếp theo mò một chút vậy hình giọt nước, xúc tu lạnh lạnh ngòi bút, cùng Trần Thất bắt chuyện nói.

Trần Thất gãi gãi đầu, khả khả cười, gật gù.

"Nói tới, Sài công tử hiện tại chính là Thành Biện Kinh trung tâm nhân vật nổi tiếng. Hắn có công danh trên người, lại là vùng tiền như rác hào sang phong cách, chị em đều thích vô cùng hắn, Trần Thất, người có không có đi Quả Na chút đường hoa ngô liễu (chỗ ăn chơi) đây?" Mã Nhị Nha bát quái Trứ Sài Lân, cùng Trần Thất nói chuyện nhà.

"Ta nào có tiền dư đi những địa phương kia, hưởng hồ, ta cũng không phải người đọc sách." Trần Thất thu thập từ bản thân thợ thủ công dụng cụ, ở bên cạnh đại đồng bồn Từ Lý rửa tay, lại ở trên người chà xát một lau sạch sẽ.

"Ta trái lại rất muốn đi, có thể những địa phương kia, Đồ Bất để bé gái đi. Lúc nào chúng ta cùng đi chứ, ta xuyên thành Nam Trang, giả trang thành người Thư Đồng, sau đó, ta ra tiền, người theo ta cùng đi." Mã Nhị Nha nâng cằm lên, cười đến mức vô cùng xán lạn.

"..." Trần Thất nhìn một chút Mã Nhị Nha vạt áo trước, con mắt hơi chuyển động, ngẫm lại: Ân, Nhị Nha giả trang thành nam nhân tiềm chất vẫn có, liền hơi suy nghĩ, lại bắt đầu nhếch Trứ Đại Nanh Trắng cười.

Vượt vào trong nhà Phương Trọng Vinh, một chút nhìn thấy Trần Thất nụ cười, liền cảm giác như là xem Đáo Vương bảo cường vậy thân thiết báng hiệu Sòa Căn cười.

"Trọng Vinh Ca Ca ----" Mã Nhị Nha một Kiến Phương Trọng Vinh đi vào, liên tục không ngừng một lần khối chạy tới, giống như cái đuôi nhỏ cùng Tại Phương Trọng Vinh mặt sau, "Trọng Vinh Ca Ca, này bút máy, dùng như thế nào à?"

Phương Trọng Vinh rút quá Mã Nhị Nha trong tay bút máy nhìn một chút. Không sai, Trần Thất làm những thứ đồ này tay nghề năng khiếu vẫn là rất tốt đẹp. Hắn đem bút máy của ai về Mã Nhị Nha trong tay, cười cười: "Vật này muốn dùng, muốn dùng Nhạc Văn mới tương ra một loại ngạnh trang giấy, người đến thư phòng, ta dạy cho người dùng."

Mã Nhị Nha một mặt vui mừng, nhảy nhót theo phía trước đi.

Phương Trọng Vinh từ trong giá sách lấy ra một xấp ngạnh kệt giấy, lát thành một xấp, đặt lên bàn, sau đó Trương Na bút máy nhẹ nhàng những một điểm mực nước, trên giấy vẽ tranh, viết mấy dòng chữ:

"Thiên Chương cổ quốc ba nghìn dặm, Học Sĩ thâm cung hai mươi năm. Điện viện một tiếng sông đầy tử, rồng đồ song lệ đến quân tiền."

Mã Nhị Nha nhìn, bị bài thơ này ý tứ khiến cho không hiểu ra sao, mê man Khán Hưởng Phương Trọng Vĩnh.

Phương Trọng Vĩnh thả xuống bút máy, mở ra giải đáp nghi vấn giải thích nghi hoặc hình thức:

"Này thơ, là lúc đó Lữ Di Giản Hoàn Tại Thủ Tướng vị thời gian, một vị gọi Vương Tông đạo cung Trung văn học người hầu viết, ý tứ, tự nhiên là một mực như vậy, chính là khóc lão, khóc quan tiểu.

Cùng vị này cùng nhau ngâm thơ làm câu đối khóc lão khóc quan tiểu, khóc ra một cái thẳng cấp, còn có một vị gọi Vương Bác văn đương thời Tam Tí Sứ, hai người nằm ngoài Triệu Trinh bên chân, khóc đến được kêu là một cái thái độ bi thiết: 'Thân lão mà chết, không còn nữa đến nhìn về hai phủ cánh cửa rồi ---- '

Ý tứ chính là, 'Chúng ta đều lão chết nhanh, cũng không có cơ hội đi tể tướng một chút, chúng ta thật đáng thương, thật đáng thương à ---- '

Nhưng mà, bọn họ thật sự đáng thương sao? Hoặc là nói, thẳng quan, là có thể dùng lòng thông cảm để van cầu lấy sao?"

Phương Trọng Vĩnh một mặt chậm rãi giải đáp, một mặt trên giấy dùng bút máy ngoắc ngoắc vẽ tranh, thử đầu bút lông lưu loát trình độ.

"Đệ nhất vấn đề, bọn họ không đáng thương. Hai vị này, một vị là trong cung chờ chế, một vị là Tam Tí Sứ, Đồ Bất là tiểu quan, hai mươi năm không thăng quan, Đồ Bất quả là bởi vì lại tăng chính là Tể tướng, không cái kia tài năng;

Vấn đề thứ hai, thẳng quan dựa vào cái gì. Khoa thi tiêu chuẩn, chấp chính tài năng, Gia Thế Bối Cảnh, cùng với vận khí. Trong đó, chấp chính mới năng lực đệ nhất. Nhưng mà, các người đoán, chúng ta vị kia Quan Gia làm sao làm ra?"

"Cho bọn họ đều thẳng quan." Mã Nhị Nha cướp đáp hoàn tất, một mặt tự hào tiếp tục nói: "Quan Gia tính tình thật, tốt làm người tốt, nơi nào kinh được ba câu lời hay, càng không chịu nổi bức này khóc lão khóc thảm nhuyễn ma ngạnh thẳng. Trọng Vĩnh Ca Ca, có phải là đây là hôm nay Thái Học bên trong hấp dẫn đề tài khom lưng?"

Phương Trọng Vĩnh Khán hưởng về Mã Nhị Nha, cười nói: "Nhị Nha từ lúc bắt đầu viết thoại bản tử, càng lúc càng thông minh, một điểm liền thông. Hôm nay chuyện này không biết sao, truyền tới Thái Học bên trong, Thái Học đều nổ nổi."

Mã Nhị Nha một bên đem bên ngoài Nô Tỳ chuyển tiến vào trà bùng lên, nhẹ nhàng phùng Cáp Phương Trọng Vĩnh, một bên từ cạnh bàn viết bờ lấy ra một tờ giấy gấp, nhẹ giọng nói:

"Trọng Vĩnh Ca Ca, thật giống Khai Phong phủ Bao Đại Nhân, mời người ngày mai cùng đi uống trà đây. Lại nói, Bao Đại Nhân kia, Nhị Nha cũng muốn gặp gặp đây."

Phương Trọng Vĩnh vẻ mặt vô cùng nghi hoặc tiếp lấy thiệp mời, vừa nhìn, là một cái rất đơn giản mời hàm.

"Trọng Vĩnh Ca Ca, dẫn ta đi đi, liền nói ta là người con nhóc Nô Tỳ à." Mã Nhị Nha một mặt chờ mong.

Phương Trọng Vĩnh cực kỳ phát tím, nghĩ đến Mã Nhị Nha vậy ra 《 trát mỹ án 》 bên trong Bao Long Đồ.

Nhân Trứ 《 trát mỹ án 》 bị Châm Thảo Tử gánh hát cải biên trình diễn, hiện ở trong kinh thành ở ngoài, Bao Đại Nhân đều bởi vậy thanh danh vèo vèo căng vọt, dự đoán Lão Bao cũng xem Quá Na hí chứ? Cho tới Lão Bao đối với với mình nhân vật giả thiết có hài lòng hay không, liền không biết.

Nhưng xem Trứ Mã Nhị Nha vậy dấu mắt hê hê, tội nghiệp ánh mắt, Phương Trọng Vĩnh Khước lại tâm trạng không đành. Chỉ phải gật gù. Thầm nghĩ, quả nhiên không nhẽ cuồng cầu chưa chừng à, cũng khó trách Triệu Trinh chưa chừng những lão nhân kia quan nhi khóc trời trách đất.

...

Tể tướng hàn trăm triệu gia bốn đứa cháu, hôm nay đều ở "Túy Tiên Cư" nhả tọa, cùng Hạ Tùng gặp mặt.

"Hạ đại nhân, thật sự bảo chứng chúng ta đều có thể lấy trung tâm sao?" Lão tứ hàn khiến ngồi xuống, liền vội vàng hỏi. Hấn đọc sách, là trong bốn người tới cận bã một cái, liền Đối Giá chờ việc, cũng nhất là quan tâm. Đây nếu như là người chết đuối nhiều một cái nhánh cỏ cứu mạng à.

"Ai, đại ca, cần gì vội vàng như thế, trước hết để cho Hạ đại nhân uống một ngụm trà mà." Lão nhị Hàn Cương ngoài miệng nói qua, ánh mắt nhưng cũng rất cực nóng.

Hạ Tùng mỉm cười gật đầu, vén áo ngồi xuống, nâng chén quay về mấy người nói: "Các vị yên tâm, Yên Thủ vậy lão Phu Tử, lần này chính là chủ khảo, không dễ trêu chọc. Nhưng trừ hấn bên ngoài người, lần này đã toàn bộ chuẩn bị tốt. Đến lúc đó, các người chỉ nhắc tới đề phòng, không bị quan chủ khảo phát hiện, chính là."

Gặp mấy người trên mặt vẫn có nghi hoặc bộ dáng, Hạ Tùng lần nữa nâng chén, hơi mỉm cười nói: "Yên tâm đi, có Hàn tướng công ở đây, hội xảy ra chuyện gì, Lai Lai tới, hôm nay xin mời các người tới, nếm thử mới mẻ món ăn."

Hấn nói qua, hướng về ngoài cửa đánh một cái vang.

Cùng nhau Ngọc Thể ngang dọc "Món chính" tươi tươi mềm non nót bị thúc ép tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

71: Mỹ nhân là cuộn

"Tới, xin mời xin mời ----" Hạ Tùng một mặt bắt chuyện, một mặt chính mình phần đỉnh đầu Từ Thượng đi, là mọi người làm mẫu ăn pháp.

"Đây là Ngụy Tân di phong, sau vì tiền duy diễn lão tướng công khảo chứng ngẫu nhiên đạt được, bây giờ, đây chính là khí trời nắng nóng, lại tới chỗ tốt, mới ngẫu nhiên có thể làm." Hạ Tùng một mặt nhìn mấy người tròn mắt há mồm bộ dáng, một mặt tự hành tướng tượng bọn họ lưu lại ngậm nước cùng máu mũi.

Hắn tiếp theo giới thiệu: "Phía dưới hơi mỏng tầng này băng phiến, là vì để thịt người bàn ăn sẽ không chảy mồ hôi, ảnh hưởng mặt trên thịt cùng món ăn phẩm cảm xúc cùng hương vị."

Hàn gia bốn vị tôn tử, nghe một mặt sùng bái, dựa theo Hạ Tùng Kỹ Thuật Chi Đạo, bắt đầu ăn ngấu ăn nghiền.

Mỗi ăn luôn một ít thịt, thì có càng nhiều uyển chuyển thân thể đường cong cùng mềm mại da thịt, hiển hiện ở trước mặt đại gia.

Hạ Tùng xem Trữ Giá mấy vị ý loạn thần mê hình dáng, trong lòng hơi tự đắc. Hồi tưởng lại trong mấy tháng này, cùng Lữ Di Giản Hồng Nhạn lui tới, khắp nơi mưu đồ phục trang việc, thực sự là vạn sự sẵn sàng, chỉ còn chờ cơ hội à.

Nghĩ đến gió Đông, Hạ Tùng không khỏi nhìn về phía trước mắt Giả Kỳ cái công tử bột nha nội, bọn họ cho rằng là tìm tới một cái khoa thi Thanh Vân đường, kỳ thật sau lưng, muốn liên với bọn họ tế tướng gia gia cùng nhau kéo xuống ngựa bàn tay đen, đã sớm cái vòng lấy chờ.

...

Khai Phong phủ hậu viên bên trong, ngày nóng vừa mới qua đi, Vân Ảnh tàn hà bên trong, không đen bao Hắc Thán Bao Đại Nhân, tự mình thiêu đốt gió khô, lược trần lông mày trà. Tụ Trữ văn đình Sơn Tuyền, trúc đá lửa yên, càng có vẻ tự tại an nhàn.

Phương Trọng Vinh cùng phía sau hắn đứng thẳng Mã Nhị Nha, ngay gần cùng đánh giá Bao Chứng đồng chí, dường như chuyển tới trong tay trà, còn lâu mới có được Bao Đại Nhân người như thế thơm.

Từ trước nghe Không Tử cùng Nam Tử chuyện xưa, Không Tử nói chưa từng gặp có người tốt đức dường như hảo sắc bình thường, bởi vì hắn đức, đối với hắn hết sức tham mộ.

Mỗi lần đọc Đáo Giá một đoạn, Phương Trọng Vinh cũng khó khăn miễn mở tướng tượng, nghĩ khả năng vị kia Nam Tử, bản thân là kẻ xuyên việt, nhân là thứ nhất thứ gặp Không Tử, cho nên mang theo một loại tham mộ biểu hiện, để Không Tử cho rằng đó là tốt đức.

Hiện Tại Phương Trọng Vinh cùng Mã Nhị Nha, chính là lấy "Tốt đức nếu như hảo sắc" tư thái cùng ánh mắt, ở nhìn Bao Chứng Bao Đại Nhân.

Bao Chứng nội tâm cũng là hồng mắt, dù sao một cái thực lực phái nhân vật, bị như vậy nếu như thần tượng phái dường như nhìn chăm chăm, cảm Giác Chân rất kỳ quái.

"Vị này chính là?" Bao Chứng nhìn về phía Mã Nhị Nha, biểu tình bình thản thuận miệng hỏi.

"Há, đây là Trọng Vinh Nô Tỳ Nhị Nha." Phương Trọng Vinh đuổi vội trả lời.

Sau người Mã Nhị Nha gật đầu liên tục.

"Ồ? Phương Công Tử mỗi lần đi ra, đều mang theo Nô Tỳ?" Bao Chứng cũng không có lấy cái gì âm dương quái khí ngữ điệu, nhưng Phương Trọng Vinh Thỉnh Trữ Giá câu nói, lui cảm thấy có chút quái gở.

"Lão phu là muốn lên tán dóc với ngươi." Bao Chứng lời này, làm như đối với Mã Nhị Nha hạ lệnh trực khách.

Mã Nhị Nha oan ức trong đôi mắt, lại muốn bắt đầu bốc ra nước mắt.

Phương Trọng Vinh quá giải Mã Nhị Nha khóc cũng Trường Thành dường như, vô lực sát hạp khóc biện pháp, cấp tốc đứng dậy, đem loại khả năng này

bóp tắt ở trong manh nha.

"Nhị Nha rất sùng kính Bao Đại Nhân, muốn hỏi Bao Đại Nhân muốn một câu chúc phúc từ, Nhị Nha ----" Phương Trọng Vĩnh Khán hướng về Mã Nhị Nha, ra hiệu nàng có thể đi muốn kí tên.

Mã Nhị Nha lúc này mới bỗng nhiên phản ứng kịp, chính mình hôm nay là tới, muốn Bao Chứng cho 《 trát mỹ án 》 đề thơ, liền rõ ràng quên muốn khóc sự kiện kia, vội vàng móc ra bên người mang theo một quyển 《 trát mỹ án 》， cùng một nhánh thay đổi quá, có thể chứa vào nhất định lượng mực nước "Bút máy".

Bao Chứng liếc mắt nhìn vậy 《 trát mỹ án 》， biểu tình không có thay đổi gì, Hựu Khán Khán Na cổ quái "Bút", hơi cau mày.

Sau đó, hấn dùng cầm nắm bút lông bình thường tư thế, ngón cái, ngón trỏ, ngón giữa cầm nắm cán bút trung hạ bộ, ngón cái ở phía sau, ngón trỏ cùng ngón giữa ở trước, ngón áp út ở bên trong, cạnh ngoài chặn lại cán bút, lòng bàn tay hướng bên trái đằng trước, bảo trì cán bút vuông góc, hô lặp lại viết bốn câu lời nói.

Cuối cùng Hựu Khán một Khán Na cổ quái bút, đem bút cùng thư cùng nhau giao cho Mã Nhị Nha.

Ánh mắt ra hiệu Phương Trọng Vĩnh, có thể chứ, để người Nô Tỳ có thể trở về tránh đi.

Phương Trọng Vĩnh lúng túng gạt đầu, sau đó chuyển hướng Mã Nhị Nha nói: "Người trước đi trong phố đi dạo, ăn chút trái cây, liền về nhà đi, được chứ? Bao Đại Nhân cùng ta có việc muốn nói."

Mã Nhị Nha nâng thư thượng rồng Phi Phượng múa quái dị chữ viết, cao hứng đáp ứng, đứng dậy đi.

Bao Chứng lúc này mới tiếp theo Cấp Phương Trọng Vĩnh châm trà, sau đó, mệnh quản gia bao nỗ lực, đem sao chép vậy một xấp Phương Trọng Vĩnh phá bỏ và dời đi nơi khác đơn kiện, chuyển Cấp Phương Trọng Vĩnh.

"Cái này, Bản Phủ xem. Người tuổi trẻ, cũng có chút tài hoa, nhưng người gan là thật lớn, làm sao liền dám như thế đưa tới như vậy đơn kiện?" Bao Chứng một mặt đem thiếu tốt nước sôi, giới ở trà sùng thượng, choáng ra hương trà, một mặt Khán Hướng Phương Trọng Vĩnh.

Phương Trọng Vĩnh có chút trầm mặc, hấn cũng không thể nói, hấn đối với Bao Chứng tín nhiệm, bắt nguồn từ lịch sử tri thức đi. Liền, hấn hơi chán chờ, mới làm ra hồi đáp:

"Bẩm đại nhân, học sinh nghĩ, đại nhân Nhân Văn Dã Hạc, yêu thích độc lai độc vãng, không có Môn Sinh Cố Cự, cũng không chú bác thân thích, tuy là đơn độc một mình, cô đơn, lùi lũi liệt chính khí, không làm bám vấy.

Lại thêm đại nhân lương bổng cũng đủ rồi, không cần vì thế loại sự tình đắc tội với dân, dù sao, danh vọng, đối với đại nhân tới nói, cần phải là khẩn thiết nhất chứ?"

Bao Chứng cũng có chút trầm mặc, có rất ít người hội ở ngay trước mặt hấn, nói hấn tốt tên. Thế nhưng, nếu như nói nhân sinh theo đuổi, Bao Chứng đối với thanh danh quả thật rất xem trọng, cái gọi là "Si một chữ này, lấy chế quân tử; đau một chữ này, lấy chế tiểu nhân."

Thân là quân tử, dòng trong, quan văn, Bao Chứng không có thể phủ nhận đối với thanh danh theo đuổi điểm ấy.

Nhưng hấn vẫn là muốn làm hết sức, từ một cái tiền bối góc độ, nhắc nhở một chút trước mặt cái này có hi vọng hậu sinh.

"Nhưng vật này, người làm, quá mức khắc nghiệt.

Người có biết, tiền tài chính là quan trường một chén trà, muốn người làm người bán mạng, vì người phục vụ, khắp nơi Đô Yếu tiền tài, mặc dù có thiên đại danh dự, bản lĩnh lớn bằng trời, người cũng phải vì người người, tranh thủ tới lợi ích, như vậy ở quan trường, mới ngồi đến ổn."

Bao Chứng nói tới rất cẩn thận, câu chữ đều là châm chọc quá, nắm quá phận tác, mới Tài Giả giống như nói ra.

"Người là muốn thi thi hội người, cũng là muốn vào sĩ làm quan người, người phải hiểu được, dù cho lão phu, cũng phải có người mình nâng đỡ, làm ra tới chính lệnh, nếu như không ai chấp hành, vậy thì là cái cô quý chày gỗ. Mà làm sao lung lạc người thi hành tư tưởng đây?" Bao Chứng Đối Phương Trọng Vĩnh dẫn dắt nói.

"Để bọn họ đạt được chỗ tốt." Phương Trọng Vĩnh đã thể hội ra Bao Chứng ý tứ, hấn đơn giản về một câu, chờ Bao Chứng chính mình đem mặt sau từng chữ nói ra.

"Không sai. Đối thủ hạ, ngon ngọt phải cho, vị đắng cũng phải cho. Giữa hai người, nhất định phải có cái cân bằng. Làm ra một phần trăm tận đồ vật, đây là năng lực, nhưng chảy ra nhất định không gian, làm cho đối phương có một chút tiểu lợi ích có thể nắm chắc, không đến mức kết làm thù hận, cũng muốn làm đạt được. Ăn đặt, người có thể rõ ràng?"

Bao Chứng nhắc lên bình trà, lại cho hai người thêm trà mới.

"Vâng." Phương Trọng Vĩnh cung kính nói, "Nhưng, học sinh không hiểu, nếu đại nhân cảm thấy học sinh đồ vật, quá phận khắc nghiệt, là Hà Đại Nhân, còn muốn cho bọn họ dựa theo như vậy phương án chấp hành đây?"

Bao Chửng uống một ngụm trà, hơi cười cợt, xem Khán Phụng Trọng Vinh: "Bản quan mới quan tiền nhiệm, bang này tôn từ muốn dao động bản quan, bản quan vừa vận nhờ vào đó để bọn họ rõ ràng, bản quan có phải là có khả năng dao động người. Không xong thịt rơi máu, bọn họ làm sao hội học ngoan?"

Xem Trữ Nhân trước Bao Đại Nhân, có nề nếp kiên nhẫn chỉ đạo chính mình quan trường chỉ đạo, Phụng Trọng Vinh mặc dù có chút hơi không khỏe cảm, nhưng nội tâm vẫn là âm áp.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Cơm nước muốn đuổi kịp

"Trọng Vinh Ca Ca, chúng đi ra, chúng đi ra ----" Mã Nhị Nha từ Nhạc Văn Thư Trai nhà bếp đi ra, cực kỳ hứng thú giơ lên hai cái tay, kéo tay áo , vừa nói qua , vừa chạy tới thư phòng.

Bỗng nhiên, nhà bếp truyền ra "Đông ----" một tiếng vang thật lớn. Ánh lửa lập tức nhảy lên trời cao.

Phụng Trọng Vinh để quyển sách xuống từ, đi ra thư phòng, trước nhìn thấy một mặt hoảng hốt Mã Nhị Nha chỉ ngây ngốc đứng ở nơi đó, đón lấy, Tụu Khán gấp liêu lĩnh liên tục khói đặc nhà bếp.

"Đi lấy nước, mau tìm người dập tắt lửa à." Sài Lâm ôm một cái đáng người uyển chuyển, khuôn mặt như trùy Ngô Tỷ, từ phòng của mình biếng nhác đi ra, một mặt hướng về phía quân gia cao giọng hô quát, một mặt Trương Na Ngô Tỷ một cái đẩy đến một Biên nhi đi.

"Vâng, là, là, nhô này Tụu Khứ." Quân gia vội vội vàng vàng đáp lời, sai khiến một cái lưu loát gia đình, thẳng đến chuồng ngựa, kéo một con ngựa, giơ roi đánh ngựa Nhi Khứ.

Không lâu lắm đợi, một đội "Tiềm lửa đội" quân hán, cầm Trữ Đại cái thùng nhỏ, tung từ, ma đáp, rìu cưa, cây thang, lửa xiên, đại tác, Thiết Miêu nhi chờ phòng cháy thiết bị, rất nhanh gấp gấp mở làm.

Phụng Trọng Vinh Tại tìm kiếm phá tiêu năng thủ, heo đội hữu ---- Trần Thất đồng chí đồng thời, không khỏi cảm thán Đại Tống Thành Biện Kinh thành thị phòng cháy hệ thống, quả thật cùng kiếp trước sách sử viết bình thường hoàn thiện, nhanh chóng, hữu hiệu.

Nhớ kỹ kiếp trước đọc 《 Đông Kinh Mộng Hoa lục 》, "Phòng cháy" điều lệ ghi chép, Thành Biện Kinh trung tâm ngõ phố, mỗi cách ba trăm bộ thiết lập một khu nhà "Quản kiểm tra cửa hàng ốc", mỗi phố ốc đặt "Phô Bình" năm người, phụ trách "Ban đêm tuần tra" .

Lại ở trong thành chỗ cao, thi công "Nhìn về lửa lâu", trên lầu "Có tiềm lửa đội tên lính" nhìn về, một khi phát hiện bốc lửa, chính là muốn lập tức tri báo, lập tức điều động, "Cấp nước dập tắt, không nhọc dân chúng" .

Nhân Trữ Bắc Tống nhân khẩu lượng lớn thành thị hóa, giống Biện Kinh như vậy phần Hoa Thương nghiệp thành thị, một khi bốc lửa, tình hình hỏa hoạn không thể được đến đúng lúc khống chế, kinh tế cùng nhân khẩu tổn thất đều là rất lớn, cho nên Bắc Tống xây dựng lên trên thế giới sớm nhất, cũng tối hoàn bị nghề nghiệp hóa thành thị phòng cháy cơ cấu, Tống người coi là "Tiềm lửa đội" .

"Tiềm lửa đội" xếp vào quân đội biên chế, xưng là tiềm Hỏa Bình. Biện Kinh trung tâm tiềm lửa đội, tuy rằng giao cho Điện Tiền Tì chỉ huy điều hành, nhưng hành động tương đương lính hoạt chạy máy.

Điểm này, từ Tống sử thượng viết, nào đó thứ Dịch Thanh gia báii thần, cho nên tại hậu viện đốt lửa, không ngờ còn không báii mấy phút thần, "Tiềm lửa đội" liền nhân nhìn tới tình hình hỏa hoạn, cấp tốc chạy tới, hơn nữa vọt vào, tích cực đem lửa dập tắt Ô Long chuyện xưa, liền không cần bàn cãi.

Phụng Trọng Vinh nhìn khắp bốn phía, dư quang có thể đạt được, đang theo ở tiềm lửa đội sau người, một mặt ngốc nghếch nụ cười vị kia, không phải là Trần Thất là ai.

"Trần Thất ----" Phụng Trọng Vinh đề giọng to kêu một tiếng "Người tới ---- "

Trần Thất dường như một con cua giống như vậy, đồng tay đồng chân, mang theo tràn đầy lúng túng tức coi cảm, di động lại đây.

"Nói đi, làm sao chính ?" Phụng Trọng Vinh một mặt bất đắc dĩ tra hỏi.

"Mãi xong còn không chừng phần, quá nhiều, cùng sao Hỏa từ bay cùng nhau, nổ, " Trần Thất gãi gãi đầu, lại nghe Nanh Trắng, chỉ tay cách đó không

xa "Tiềm lửa đội", cười một cái đạo "Xem, nhanh dập tắt lửa."

Phương Trọng Vinh Khán hán vậy một mặt quen thuộc, không sao cả, không có chút rung động nào bộ dáng, bỗng nhiên ngửa mặt lên trời hét dài: "Ta thi hội muốn dùng sư loa phần à, mì ăn liền à, rau dưa làm à ---- "

Sau đó, hán nửa thật hai tay bóp chặt Trần Thất cái cổ, lay động hai cái, lúc này mới buông ra: "Người nói, người thường thể nào?"

Mã Nhị Nha học theo, cũng theo bóp chặt Trần Thất cái cổ lay động, nằng thân thể nhỏ nhỏ dường như rơi xuống Trần Thất cổ Từ Thượng đánh đu giống như vậy, rất là đáng yêu nói theo: "Trần Thất, người nói, người thường thể nào Trọng Vinh Ca Ca?"

Trần Thất chỉ là vò đầu.

...

Kế tiếp mười mấy Thiên Lý, Trần Thất bị Phương Trọng Vinh giam cầm ở trong phòng bếp, tiến hành đại Mễ Hòa rau dưa chất lọc, ngâm, mài tương, chưng phần, ép mảnh, phục chưng, làm lạnh cùng khô ráo công tác toàn bộ hành trình học tập cùng thực hành.

Thành phẩm, chính là phơi nắng tốt cháo khô, nửa cháo khô, rau dưa làm, cùng với thịt khô làm từ.

Trần Thất Tại Giá mười mấy Thiên Lý, vèo vèo lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai, ăn thành một tên béo.

Này Nhượng Phương Trọng Vinh cùng Mã Nhị Nha đều rất là cảm thán, không muốn làm mập mạp đầu bếp quả Nhiên Bất là tốt đầu bếp.

Sài Lân gần nhất bắt đầu ham thích cưới vợ bé, bởi thiếp nạp mấy phòng, thực tại có chút phí địa phương, cho nên liền thương lượng với Phương Trọng Vinh, lại đi đặt mua hai tòa nhà.

Cho tới Sài Lân những kia thiếp, trên căn bản đều Nhượng Phương Trọng Vinh mặt mù hoa cả mắt, không nhận rõ ai là ai tới.

Bác Tổng tiểu thiếp, tương đương với bao dưỡng ở nhà thời gian dài bạn lữ, hợp đồng lao động, không có địa vị xã hội, không cần giống cưới vợ như thể trịnh trọng việc, ba mỗi sáu sính.

Mà chính thể hưởng thụ nhân trượng phu địa vị xã hội, kinh tế của cái chờ chút mang đến hết thấy đặc quyền, chủ hiểu được việc nhà, mà thiếp bất đồng, không có địa vị xã hội, không có xã hội tán thành, cơ hồ là cái làm đặc thù phục vụ nha đầu.

Nhưng mà, như cũ có vô số cô nương, nguyện ý làm Sài Lân tiểu thiếp.

Đương nhiên, chỉ có Sài Lân tự mình biết, trong này, có bao nhiêu cô nương ở mức độ rất lớn, đều là nhân vì chính mình có Phương Trọng Vinh Giá người bằng hữu, cái này tên khắp thiên hạ thần đồng, cái này chân chân chính chính tài tử bằng hữu, mới nguyện ý ủy thân làm thiếp.

Sài Lân cũng từng muốn, tìm kiếm một phần chân tình chân ái. Bỏ đi trước kia, tìm kiếm trong lòng chính mình tiểu nương. Dù sao hán lão ba Sài Thiệu rất ít can thiệp hán, hán từ nhỏ đến lớn, một Thiết Đô là tự do.

Làm sao những này tiểu thiếp, không phải đồ tiền của mình tài, chính là đồ chính mình có một thần đồng tài tử bạn tốt Đại Thụ ---- Phương Trọng Vinh có thể dựa vào. Hán tìm không được khác, tìm không Đáo Na chút tài tử thi từ trung tâm duy mỹ ái tình.

Có yêu hay không, cái gì quan trọng, Sài Lân muốn Đáo Giá chút, rất nhanh nghĩ lại đầu, tự ti cùng tự phụ ở trong người luân phiên trình diễn, nếu như Hồng Hoang lực lượng: Hôm nay có rượu hôm nay say, khoái hoạt là tốt rồi đi.

...

Thi hội vậy Thiên Thần lên, Giản Kiều đã ký Trứ Mã, tự giác tự nguyện cùng với tự động, chờ ở Nhạc Văn Thư Trai ngoài cửa lớn, chờ đưa Phương Trọng Vinh đi trường thi, nghênh tiếp người này sinh chuyện trọng đại sự kiện.

Mã Nhị Nha là Phương Trọng Vinh chuẩn bị lão đại tràn đầy hai con ba tầng thi cái giỏ, bày đặt các thức điểm tâm, còn có Phương Trọng Vinh mở phát ra ăn nhanh "Mì ăn liền", "Sư loa phần" cùng "Trùng Khánh tiểu diện" chờ tất cả hoa quả khô. Chen đến bút mực các vật không địa phương thả, Phương Trọng Vinh chỉ phải khác bọc một bao quần áo, cầm ở mặt trước.

Giản Kiều như cũ ngồi ở con ngựa mặt sau, Tương Phương Trọng Vinh kéo lên ngựa phía trước, chính mình khẽ kéo dây cương, hai cánh tay hoàn Trứ Phương Trọng Vinh, về phía trước chạy băng băng Nhi Khứ.

Chính là thu thời gian, lá rụng ngẫu nhiên một lạng mảnh lá ngô đồng từ, phát quá gò má, ngựa ngựa. Mát mẻ mát gió sớm vù vù thổi qua bên tai, hư đồn thanh tân.

Nhạc Văn Thư Trai cách biện cầu cũng không xa, quá biện cầu, lại hướng nam một quả, liền đến.

Biện trên cầu lúc này nhân viên chen chúc, đều là đi trường thi sĩ tử.

Bọn họ trong đó: Có tuổi trẻ anh tuấn, đi lại mạnh mẽ, tay không lắc qua lắc lại, sau người tự có Thư Đồng giúp gánh vác hòm đề lồng; cũng có quần áo

bàn hàn, đầu đầy mồ hôi, cảm xa xôi ngàn dặm hành lý ba lô; có tuổi già sức yếu, trong nhà một môn mấy người đồng thời tham gia cuộc thi; cũng có tâm sự nặng nề, cúi đầu mà đi.

Đương nhiên, còn có ngồi thượng cấp xe ngựa, tự cho là chuẩn bị tốt khắp nơi các đốt ngón tay, cho là chắc chắn thắng.

Quan chủ khảo cùng phó giám khảo nhóm rất sớm đã vào liêm, từng người Tại Tự Kỷ phòng gian nhỏ bên trong, ra đề mục ra đề mục, dọn sân khấu dọn sân khấu, phục quyền phục quyền.

Cùng thi hương thời gian giống nhau, thi hội phải trải qua càng nghiêm khắc kiểm nghiệm trình tự, giống nhau là đề một ngày trước liền muốn đi vào trường thi, sau đó có rườm rà trường thi quy tắc tuyên đọc, thí sinh tắm gội, mang theo item kiểm nghiệm chờ chút quá trăng muốn từng cái đi qua.

"Ai, Trọng Vĩnh, người có thể tới. Một môi ta toàn trường từ dễ tìm một trận."

Phuong Trọng Vĩnh mới vừa vừa đi vào trường thi viên môn, một cái mặt chữ điền thanh niên học trò liền vội vàng chạy tiến lên, gọi lại hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cúi Mực Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Tiểu Phương thi hội

Không chờ Phuong Trọng Vĩnh từ trên xuống dưới đánh giá quá này xa lạ thí sinh, hắn cũng đã dùng một cái nòng đậm Thiêm Châu Thúc Thủy khẩu âm, hạ giọng nói với Phuong Trọng Vĩnh:

"Vương An Thạch hôm qua cái thu đến trong nhà gấp tin, nói là Vương gia bá phụ bệnh nặng, hắn buông tha cho lần này khoa thi, đi suốt đêm về. Sở Trọng Vĩnh huynh người đến lúc đó tìm hắn không được, dặn ta nói với người một tiếng."

Lúc này, liền nghe đến bên kia có một thanh âm, tương tự là nòng đậm Thiêm Châu khẩu âm, thét to nói: "Tư Mã Quang, bên này, bên này ---- "

Tư Mã Quang đang muốn chấp tay cáo từ, lại bị Phuong Trọng Vĩnh kéo lại, chần chờ một chút hỏi: "Tư Mã Huỳnh thật không? Làm sao người biết ta là Phuong Trọng Vĩnh đây?"

Tư Mã Quang một mặt cười xấu xa, giễu giễu nói: "Có thể làm cho Thành Biện Kinh bên trong đệ nhất phong tao Nữ Trương Phác tay, tự mình hộ tống tới trước, trừ Phuong Trọng Vĩnh, Hoàn Năng là người nào?"

Phuong Trọng Vĩnh Khán vừa nhìn sau người, Giản Kiều còn đứng ở trường thi viên môn ở ngoài, đối với hắn hành hơi dịu dàng chú ý lễ.

Một trận thân là Lam Nhan họa thủy tự hào cảm cùng phiền phức cảm, trong nháy mắt vèo vèo tiêu thăng đến bộ ngực.

Chưa vào sân cử tử cũng không ít, hàng rào trong ngoài, chen đến tràn đầy, ít nói cũng có hai, ba ngàn người. Hơn nữa bị chặn ở ngoài cửa nhiều tới á, bạn bè thân thích đoàn à, nhân số thì càng nhiều.

Cử tử nhóm đông một đồng, phía tây một đồng tùy ý đứng, có ngay ngắn hăng say nói chuyện, có chính là lắc đầu, dường như còn đang lâm trận mới mài giũa. Hình dạng khác nhau, hoa sắc bất đồng thi cái giờ cùng túi hành lý phục đầy đất đều là, bên tai chính là vang vọng từng mảng từng mảng liên tiếp không ngừng ong ong tiếng nói chuyện.

"Giản Kiều à ---- "

"Nghe Thuyết Giá Nữ Trương Phác nhiệt tình như lửa à, thích Thượng Giang Nancy đạo Giải Nguyên lang Phuong Trọng Vĩnh đây."

"Khả Bất, vậy không phải là Phuong Trọng Vĩnh sao. Chà chà, mau nhìn à "

"Vậy Phuong Trọng Vĩnh bộ dạng rất tuần à, cùng cái tiểu nương tử giống nhau, đỉnh đẹp đẽ. Không chừng là cái đoạn tụ đây."

"Xuyt ---- người nhỏ giọng Điềm Nhi ---- "

Dân chúng vậy xem còn đang bàn luận, Tư Mã Quang đã lại là một trận cười to, tiếp theo hài hước nói với Phuong Trọng Vĩnh: "Không biết cười ngựa không Hữu Thập sao, diễm phúc khôn cùng, chẳng phải càng tốt hơn."

Sau đó, Tư Mã Quang xông Trứ Tự Kỷ tiểu đồng bọn nhi phương hướng vậy tay, lại xông Phuong Trọng Vĩnh nở nụ cười, nếu như từ lâu cùng Phuong

Trọng Vinh rất quen bình thường tùy ý khoát tay, liền tăng nhanh bước chân hướng về hán tiểu đồng bọn chạy tới.

...

Đi qua nghe quy tắc, lĩnh thẻ số kí tên, tắm gội sau khi kiểm tra, Phương Trọng Vinh cùng ở trong đám người, hướng về Trứ Tự Kỳ người truyền đạt chậm rãi đi đến, vì ngăn ngừa làm rối kỉ cương, các châu huyện thí sinh bị quấy rầy sinh nguyên, tùy cơ xen kẽ bài tài khoản.

Lúc này, Phương Trọng Vinh Thân trước hai cái Biện Kinh khẩu âm học trò, ngay gần một đường nói qua cuộc thi tám màn đen.

"Nghe nói sao? Nay kỳ thi hội đầu kia mười tên tờ khai, cũng đã nội định hạ xuống đây."

"Hữu Giá chờ việc, vậy chúng ta chẳng phải là trắng thi sao?"

"Trắng thi cũng không đến mức, không Quá Na đầu mười tên chỗ, cũng khỏi phải nghĩ đến, lão Nhân Tập đoàn sớm an bài xong Môn Sinh Cố Cựu."

...

Sau người hai cái Thái Châu khẩu âm học trò, chính là Tại Đại làm phong kiến mê tín hoạt động.

"Ta hôm kia đi đông Ngũ Môn 'Thiết Chủy Phùng người mù' nơi đó, đo lường một chữ, nói là tất trúng."

"Há, có thể có việc này? Sáng nay ra ngoài trước, ta còn chuyên môn một lần nữa quán tay, đốt một chú hương dây, sau đó từ 50 rỗ bói toán thảo trung tâm, trước hút một điếu, càng làm còn lại 49 rỗ phân hai bộ phận, ẩn lại bốn cái một nhóm tới đếm, đếm ra cái 'Bí quẻ' đây."

"Bí quẻ, không sai à, 'Bí' giả, vẫn minh tượng vậy."

"Không ngừng đây, quái tượng thượng, trong ngoài hai hào, tương đối phát động, dường như biểu thị một công đôi việc đây."

"Một công đôi việc giải thích thế nào? Chẳng lẽ còn có bảng hạ bắt tể vậy một đầu, người cũng phải chiêm thượng? Nhìn người bộ dạng như thế, nghĩ hay lắm đi."

...

Phương Trọng Vinh đi Tại Giá những người này trung gian, buồn bực ngăn ngấm, chỉ có thể nhìn vừa nhìn chính mình hộp cơm thi cái giò bên trong thức ăn, lộ ra một cái bữa trưa đều quá hạn Điểm Nhi, sao vẫn không có đi vào người truyền đạt trung tâm sự bất đắc dĩ nụ cười.

So thi hương thời gian càng dài, lần này, vẫn chờ đến chạng vạng, Phương Trọng Vinh mới tiến vào người truyền đạt.

Mọi người tắm gội sau khi, đều ăn mặc lại rộng lại lớn vài trắng áo cà sa, ở tám tháng sau giờ Ngọ mặt trời nóng bỏng hạ đủ đủ chậm chậm di động hơn hai canh giờ, cộng thêm trường thi công trong bên trong lục soát thời gian, tra ra hai bí mật mạng theo dõi trả cử tử, càng là kéo dài chút thời gian.

Nói chung, tiến vào Đáo Tự Kỳ người truyền đạt thời điểm, Phương Trọng Vinh đã là bụng đói cồn cào.

Này người truyền đạt, so Giang Nam Tây Đạo trường thi người truyền đạt càng chật hẹp, rộng mới ba thước, thâm Dã Bất quá bốn thước. Là dễ dàng cho tuần tra, người truyền đạt đều dựng thành có đỉnh không cửa, cũng không cửa sổ thiết kế, chỉ có một cái thả ngọn đèn tiểu hốc tường, đồ vật hai bức tường thượng các hai hàng đột xuất gạch đế.

Bàn cùng giường, như cũ như đồng hương thí thời gian bình thường kết cấu, hai khối sáp nhập tấm ván gỗ. Giải bài thi thời gian, đem hai bản tách ra, tại thượng hạ hai tầng gạch nâng Từ Thượng các thả một khối, liền thành bàn liền ghế. Đến ngủ thời gian, hai khối kê bên thả ở phía dưới Na Lưỡng đạo gạch nâng thượng, liền thành giường.

Đời sau đảo quốc bao con nhộng lữ hành nhà trọ, cũng tương tự công nghệ cao bản "Người truyền đạt". Địa phương nhỏ hẹp, hơi cao Điểm Nhi người, cũng chỉ có thể quỳ gối mà nằm.

Thi hội không đồng hương thí, Giang Nam Tây Đạo trường thi bên trong, hội cung cấp nhóm lửa bếp cơm cơ bản công cụ. Mà thi hội trường thi bên trong, chính là hoàn toàn dựa vào bên ngoài "Tài khoản quân" ---- phụ trách liệu lý cử tử ẩm thực lão Bình, ba đồng tiền một bình thảo nước sôi.

Phương Trọng Vinh thảo nước sôi, ngâm một bát cháo, nhìn mặt trời dần dần muốn hạ xuống, mau mau thuần thực khom lưng khí vội vội vàng vàng ăn hết. Liền vội vội vàng vàng mở ra bút mực, động thủ mài mực.

Một trận tiếng pháo vang lên, biểu đạt pháo niệm phong cửa, tài khoản lan từng cái đóng lại, khắp mọi nơi lập tức im ắng.

Ngọn đèn cho cũng không nhiều, thừa dịp thiên quang cũng còn tốt, Phương Trọng Vinh trước chuyển hướng đáp viết lưu niệm đếm tới thiếu thi từ đề nhìn lại.

Không ngoài dự liệu, thi từ đề đưa ra, là năm đó mới ra hàng tuổi tên điệu ---- 《Túy Ông làm》.

《Túy Ông làm》 tên điệu, chính là đàn cổ cao thủ, Thái Thường tiền sĩ thẩm tuân soạn nhạc, Lư Sơn đạo sĩ thời rảnh rỗi phổ thanh, mới Tấn Văn từ thần

đồng Tô Thức xứng ca, do đó hình thành định lập đương thời mới mẻ tên điệu.

Tuy rằng Tại Đại Tổng, này một tên điệu cũng sẽ đại nóng một lúc, nhưng chính thế lưu truyền mà nói, đời sau này một tên điệu, là thuộc về tương đương tiêu chúng, chỉ là không có thất truyền mà thôi. Đời sau khúc phổ thấy ở Minh Sơ 《gió Tuyên Huyền Phẩm》. Làn điệu, bằng trắc, thanh vận, đều cùng Bắc Tống thời gian Lược Lược Hữu Ta biến hóa.

Làm tốt nhất 《Túy Ông làm》 lúc này đã lưu truyền ra tới, chính là trước hạ vẫn là thần đồng Komoe ở Tô Đông Pha làm vậy một bản.

Cho nên, chỉ có thể lùi lại mà câu việc khác.

Phuong Trọng Vinh chỉ tiết suy nghĩ một chút, trong ký ức thích hợp nhất lúc này vẫn sao 《Túy Ông làm》. Rốt cuộc, hẳn nhớ tới mấy chục năm sau mới sinh ra, người kế nhiệm bùng phát minh điện Học Sĩ, ký Xu Mật Viện việc lâu 卅, từng làm một nhóm hai thủ Túy Ông làm.

Tuy rằng lời văn hương nồng không kịp Đông Pha vậy thủ, nhưng là bằng trắc thanh vận chặt chẽ cẩn thận, ý đồ cũng thanh nhã, là lưu truyền với đời sau không nhiều mấy thủ 《Túy Ông làm》 trung tâm, thích hợp nhất khoa thi trường thi tác phẩm xuất sắc.

Chi tiết suy nghĩ một hồi, Phuong Trọng Vinh Tương Na Lương thủ, cẩn thận viết ở trên bài thi.

Một trong số đó, Túy Ông làm; dạo chơi công viên

Mênh mông. Bạc phơ. Thanh Sơn nhiều, trăm ngàn mẫu ba quang, mới thu lộ tin hà thổi thom.

Du dương tâm địa đột nhiên, sinh mát mẻ. Cỏ bờ vắng Thủy Dương, lúc đó có cò trắng bay tới song.

Ăn quân như ở đây, hạc cùng bay lượn. Lão Tiên nơi nào, còn có Lưu Phong chưa quên.

Jean cùng quân này cung thương, rượu cùng quân này chén Thương, thanh Hoan thù Vị Ương.

Tây Sơn hốt Tà Dương, muốn đi mà rong chơi, càng đem thu tứ lâm Thương Lãng.

Thứ hai, Túy Ông làm; vịnh Jean

Thánh thót. Thanh viên...

Cần lại tiếp tục viết thời gian, mí mắt đã cảm thấy có chút bắt đầu đánh nhau. Nghĩ thi hội còn có hạ xuống ba ngày muốn làm, Phuong Trọng Vinh để bút xuống, thu thập xong bài thi đặt ở một bên trên đất, phê "Giường", quyển chặn, đem chính mình bọc lại, lúc này mới thổi đèn.

Cho phép là một mối duyên có, rất nhanh sẽ say sưa đi vào giấc mộng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

74: Đen ăn đen

Đưa nước "Tài khoản quân" cụ ông chuyển tới Địa Tự số một phòng, lan truyền nước nóng thời gian, hơi nhiều ngừng dừng một chút, Nhân Trữ sắc trời hơi trễ, tuần trăng quan chức lại là quen biết, hẳn lan truyền động tác có vẻ rất không đáng chú ý.

Nhẹ nhàng mang ra đề thi "Tài khoản quân" cụ ông, ở biểu đặt pháo niêm phong cửa trước, đẩy Thủy Xa, đi ra trường thi, hướng về phía tây một bên cửa ngõ, quẹo vào đi.

Trong nhà Lão Bà Từ, rất sớm liền canh giữ ở cửa, nghênh hẳn vào trong.

"Đồ vật bắt được sao?" Lão Bà Từ một mặt lo lắng hỏi, con mắt còn quay tròn phiết bốn phía, "Tiểu cháu trai Hoàn Tại trên tay bọn hắn đây."

"Tài khoản quân" cụ ông gật gù, từ trước ngực móc ra một xấp sao chép đi ra bài thi. Lão Bà Từ suốt đêm ra vẽ đưa rượu, một khắc không dám trễ nải đưa đến Hạ Tùng quân gia tư trạch Từ Lý.

...

Thi hội ngày hôm sau, gà gáy đặc biệt sớm, ô bên trong quang quác.

Phương Trọng Vinh tự nhiên cũng là lên đại sớm, sau khi đứng lên, Tại Giả gấp cong rút lưng cỡ nhỏ trong phòng, trước làm một bộ lưng còng bàn thứ bảy bộ tập thể dục theo đài, bảo hộ một chút cột sống cùng xương cổ.

Mở ra hộp cơm thi cái giỏ, lấy hai khối đậu bánh ngọt ăn, lại gặm mấy cây thịt khô làm, cùng tối ngày hôm qua không dùng hết vậy ẩm lạnh rơi nước đun sôi để nguội, uống mấy bát lớn.

Ăn uống no đủ sau, triển khai bài thi trước mặt, Tụ Trứ ôn tồn ôn hoà ánh mặt trời, mải mực xong, ngồi xuống, chuẩn bị đáp đề.

Kinh nghĩa đề tổng cộng hai 13 Đạo, 《 Tứ Thư 》 ba đề, 《 Ngũ kinh 》 mỗi khi trải qua bốn đề. Dựa theo quy định, 《 Tứ Thư 》 ba đề nhất định phải toàn làm, mà 《 Ngũ kinh 》 hai mươi đề, cử tử chỉ cần làm chính mình cuộc thi trước liền ghi danh quá vậy một khi bốn đề có thể. Mỗi đề một văn, hợp thành "Bảy nghệ" chỉ số.

Nhân Trứ Phạm tướng công trước hai năm cải cách quy định vẫn còn, thi phú luận các một đề, thời thể sách ba thiên cũng là muốn làm.

Đề lượng có thể nói tương đối lớn. Phương Trọng Vinh Đã không dám kéo dài, từng đạo bắt đầu thẩm đề.

Nhân Trứ 《 Tứ Thư 》 《 Ngũ kinh 》 Giả Kỳ bộ sách cỡ độ dài không nhiều, số lượng từ có hạn, khoa thi mỗi một năm tùy cơ lấy ra trong đó chương cú tới làm đề mục, một lúc sau, khó tránh có lúc trước có thể lẫn mò sáo lộ, cũng dễ dàng lặp lại.

Cho nên chủ thí quan ra đề mục, luôn nghĩ tất cả biện pháp biến hóa hoa dạng, ở mỗi chương mỗi tiết bên trong chọn lấy vài câu, hoặc đem một chương chia làm mấy tiết, hoặc từ một chút trung tâm rút ra một câu, hay hoặc là mấy chương mấy tiết liền lên.

Thượng có chính sách, hạ dĩ nhiên là có đối sách. Thị trường nhu cầu quyết định nhân loại trí tuệ phát triển. Mới phương Đông có thể đề cho thi t g đại quân lượng lớn cao điểm, trọng điểm cấp ba có thể một năm mấy chục đến mấy trăm cung cấp Thanh Bắc cao điểm học sinh, dự thi công phu, ta Thiên Triều nhân dân từ xưa là đại thành.

Là ứng đối khoa thi, bất luận các Đại Thư Viện, vẫn là Thái Học bên trong, Phu Tử nhóm sẽ làm cử tử nhóm, đem tập làm văn số lượng gấp mấy lần gia tăng, đem mấy bộ kinh điển cắt rồi, lại cắt rồi, chấp vá, lại chấp vá, từ trước cuộc thi thử làm nó mấy chục hơn trăm đề, đem tốt hơn dự thi bút pháp giải thích, yêu cầu học trò học thuộc lòng, nhớ kỹ.

Đề hải chiến thuật cổ đã có , mà ở nhân tài đông đúc Đại Tống, mặc dù là Tô Đông Pha đại thần trẻ con, giống nhau đi qua quá bát cổ văn đề hải chiến thuật gột rửa, không người nào có thể tùy tiện tiện đứng nhân sinh đỉnh cao.

Dự thi thành tích, quả thật cũng không thể hoàn toàn phản ánh một người năng lực. Nhưng ----

Lời này chỉ có thể là vượt qua Thiên Quân Vạn Mã, thắng lợi đứng dãy núi đỉnh thượng người, mới có thể nói. Nếu như mình là cái đầy tớ, nhiều lần thi không đỗ, lùi ở nói qua dự thi cũng sáo lộ đều là rác rưởi, nhiều như vậy nửa người nghe, đều chỉ biết nghe thấy được một luồng nồng đậm vị chua, ngược lại đề tự mình phong độ vô tồn.

Phương Trọng Vinh từ Lai Bất là một cái chùa hủ ghen tị người, đọc sách thời gian, hần đọc hết sức cẩn thận, năng khiếu cũng là cao cấp nhất tốt, đề hải chiến hần không một chút kéo xuống tập làm văn quá, lúc này nhìn thấy đề thi, cũng là tính trước kỹ càng.

Nhưng mà, cùng hần cách đó không xa người truyền đạt bên trong hàn khiển, Hàn Cương chờ liên quan vào bấy công tử bột các nha nội, lúc này ngay ngắn vò đầu bứt tai, lên án mạnh mẽ đề thi quá chéch, quá quái lạ, tại nội tâm oán giận, thăm hỏi ra đề mục quan tổ tông mười tám đời, cùng với đứng ngồi không yên chờ, tối hôm qua chuyển đưa ra ngoài, sao chép quá một phần bài thi, có thể mau mau có Gunner làm tốt, tặng lại trở về.

...

Sở hữu Nô Tỷ làm ẩm giường Hạ Tùng, giường mất nhìn một chút quần gia chuyển trở về, khách quan đề đã làm tốt mấy phần bài thi. Hựu Khán vừa nhìn trở nên trống không chưa đáp tốt vài đạo thời thể sách, hiểu được một hiểu được gầy gò thân Từ Thượng áo bào găm dây lưng, nói với ra bên ngoài cửa: "Lão phu muốn ra ngoài một chút, các người nhanh chuẩn bị ngựa."

Ngoài cửa gia đình liên tục theo tiếng. Không lâu lắm đợi, trở về lời nói tới, nói người đánh xe đã chuẩn bị tốt ngựa.

Hạ Tùng đem bài thi thượng vậy vài đạo thời thể sách nhìn một chút, lại nham hiểm nở nụ cười, đón lấy, đối với xe ngoài cửa phu nói: "Lão phu ước mấy vị tuổi trẻ tài cao hậu sinh quan chức, muốn bàn bạc bàn bạc thời thế, ngày hôm nay, đi 'Gió hà nâng' đi."

"Đúng vậy ----" bọn gia đình đồ lót chuồng đồ lót chuồng, phù eo phù eo, nóng ầm ầm ôm lấy Hạ Tùng, tiến đến tụ họp.

Hạ Tùng hí cấp mắt, ở trong xe ngựa rất cấu tứ một phen:

Thế nào sẽ thí khoa thi đề thi, không chút nào lộ dấu vết đang tụ hội trung tâm làm đề tài câu chuyện, dẫn tới những năm nay nhẹ quan chức từng cái phát biểu cái nhìn pháp, sau đó, lại xem này đó pháp chính lý thành Gunner văn, cho những kia cái nha nội phế vật tiến dần lên đi.

Đến lúc đó, sự việc đã bại lộ, những năm nay nhẹ quan chức vì cầu tự bảo vệ mình, tự nhiên nhất định phải đứng Lữ Di Giản cùng phía bên mình.

Kéo xuống ngựa đám kia già nua vô năng lão Nhân Tập đoàn, lại Hữu Giá chút bình thường luôn luôn trung lập người trẻ tuổi năng đỡ, Lữ Di Giản phục trang, chuyện sớm hay muộn.

Hạ Tùng lúc này tâm tình, dùng đôi mắt hình dung, vậy thì là không khỏi là sự nhanh trí của chính mình điểm trợ giúp à.

...

Mã Nhị Nha nằm bò Tại Na sách Bao Chứng Bao Đại Nhân đề thơ 《 trát mỹ án 》 bản Tử Thượng, cẩn thận phân biệt chữ viết, như Thuyết Giá Bao Đại Nhân bút máy thư pháp, vậy thì thật là, viết nhanh Long Xà, giống như thái y cục viết ra kết luận mạch chứng giống như vậy, có thể xem hiểu đều tuyệt bích là thiên tài à.

Bên cạnh Trần Thất dùng mới đánh tốt khung sắt tử, chỉ lên một cái sắt cái nữa, xiên Tử Thượng, một chuỗi ngâm quá yêm tốt cánh gà. Dưới đáy chậu than bay lên lửa tối, ngày nắng to, Trần Thất thừa dịp Trữ Phương Trọng Vinh không ở, liền ở trong thư phòng bắt đầu cho Mã Nhị Nha cánh gà nướng lên.

Sao Hỏa tử nổi lên tới, không lâu lắm đợi, vậy cánh gà liền bắt đầu trước nhỏ một giọt nước, lại bắt đầu rót vào dầu, tí tách bắn toé ở lửa bồn Tử Lý, hương khí tràn đầy toàn bộ thư phòng.

Mã Nhị Nha một bên cảnh giác nhìn Trần Thất, một bên lăm nhăm niệm nói: "Tiểu tử ngươi có thể cẩn thận, ta bây giờ nhìn đến ngươi, tâm lý liền sợ hãi, thật không biết ngươi có phải là trời sinh cùng lửa Hữu Thập sao mỗi hận cũ."

Trần Thất nghe thấy cười một cái, mang theo một cổ không có nhân lực gấp khi chất, đối với Mã Nhị Nha nói: "Nhị Nha, ngươi nói, lần này Trọng Vinh lão đại nếu như trung tâm Trọng Nguyên Bảng Nhân cái gì, đến lúc đó, nào vị đại nhân, sẽ đem hắn bắt đi làm con rể đây?"

Mã Nhị Nha vừa nghe lời này, toàn bộ mặt đều khổ ba ba thành một đóa dưa chuột, Dã Bất Khán Na 《 trát mỹ án 》, chỉ tức giận nói thầm: "Trọng Vinh Ca Ca mới sẽ không hiếm có ai bắt hắn làm con rể."

"Tư rồi ----" "Tư rồi ----" cánh gà liêu lĩnh mùi thơm nồng nặc, nóng hôi hổi từ xiên Tử Thượng bị Trần Thất dùng sắt Giáp Tử lấy xuống, đặt ở một cái chén sứ trắng bên trong, kê cả một đôi ngân chiếc đĩa cùng nhau, đưa tới Mã Nhị Nha trước mắt.

Mã Nhị Nha nhìn thấy mùi thơm này bốn phía cánh gà, một chút Tử Tương Trọng Vinh Ca Ca có thể sẽ bị báng hạ bất tề, cái này làm cho nàng ngọt ngọt sự tình, ném đến Cửu Tiêu mây ở ngoài.

Nàng một mặt vù vù kêu nóng, một mặt bắt đầu đâm vậy cánh gà ăn.

Trần Thất chính là tiếp theo xuyên một chuỗi mới cánh gà, vui vẻ nướng lên. Đại nóng Thiên Lý mở hôi đầm đĩa, hắn phảng phất không hề để ý, toàn bộ thư phòng tràn đầy bao trùm nồng đậm nhà bếp khí tức.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Chờ mong tiểu ngọn lửa

Thi đến ngày cuối cùng, người truyền đạt bên trong đã tràn đầy các loại mùi, ăn uống ỉa đại ngủ, toàn ở đây sao một tiểu ốc Tử Lý, ba ngày hạ xuống, đó là tương đương hồng mất.

Dù là Phương Trọng Vinh tính kiên nhẫn cũng không tẻ lắm, đến ngày cuối cùng, cũng có rất lớn một loại sớm nộ bài thi kích động.

Còn có bốn đề, bản nháp đã đánh được, chỉ còn dư lại ngay ngắn sao chép được, coi như là đại công cáo thành.

Hai ngày trước, mỗi viết xong hai đề còn làm một lần vắt vật lý trị liệu Phương Trọng Vinh, đến ngày thứ ba, đã bị người truyền đạt bên trong mùi hun đến chỉ cầu mau mau quyết định, rồi đi người truyền đạt.

Sớm nộ bài thi không nhất định là là tinh tướng, Dã Khả có thể là bị xông đến không được.

Mà lúc này, gấp xoay quanh cái nhóm này công tử bột nhóm, rốt cuộc đã tới thuộc về mình vậy phân Gunner giải bài thi. Cấp tốc thay đổi từng người giải bài thi sau khi, một thân nhẹ tung, nộ bài thi chạy lấy người.

Phương Trọng Vinh đi ra trường thi thời điểm, chính là giờ ngo, mặt trời phơi nắng ở trường thi môn lâm thượng, có một loại trắng phau chói mắt.

Gần như bán thẳng đến mặt trời hạ, người bóng dáng trở nên đặc biệt tiêu.

Giản Kiều đã sớm chờ ở cổng cửa viện. So nghề nghiệp tài xế còn nghề nghiệp tài xế chuyên nghiệp thái độ, Nhượng Phương Trọng Vĩnh rất là cảm động đây hạ.

"Chúc mừng công tử thi xong." Giản Kiều đứng nàng Bạch Mã bên cạnh, tiếp lấy Phương Trọng Vĩnh Thủ trung tâm giữa không trung hộp cơm thi cái giỏ, cửa ải đến trên thân ngựa bỏ túi Tử Lý, sau đó tung người lên ngựa, lần nữa Trương Phương Trọng Vĩnh kéo Đáo Tự Kỳ trước người.

"Thi xong, mỹ nữ, người muốn ăn cái gì, hôm nay chúng ta đi ăn thật ngon một trận," Phương Trọng Vĩnh mang theo một loại hoàn thành nhiệm vụ biếng nhác cùng vui mừng, cười nói: "Trước hết để cho ta về đi tắm, đổi bộ quần áo, sau đó, kêu lên Nhạc Văn một đám tiểu nhị, cùng đi."

"Ăn cái gì cũng không quan trọng," Giản Kiều một bên sau lưng Phương Trọng Vĩnh nắm Trứ Mã dây cương, chạy trì Trứ Mã nhi chậm rãi tiến lên, một vừa cười nói: "Trái lại hậu thiên, vũ cừ đã đến một vòng cuối cùng, định là đỉnh đỉnh đặc sắc, hơn nữa, vẫn là ở sân vật bên kia, có thể đi quan chiến."

Phương Trọng Vĩnh Thính nàng này nói chuyện, cũng tới hứng thú, vì vậy nói: "Dã Hảo, mình nhi chúng ta đến xem vũ cừ, tối hôm nay trở lại, trước bản thân nào nhiệt một phen."

Hai người đang khi nói chuyện, sau người cái kia Thiêm Châu khẩu âm sang sang vang lên: "Trọng Vĩnh huynh, tối nay cùng đi 'Tìm phương các' một túy đi."

Phương Trọng Vĩnh quay đầu, nhìn thấy một mặt ánh mặt trời Tử Mã Quang, đang dùng một loại Lão Cơ Hữu bình thường mục quang xem Trứ Tự Kỳ, nội tâm không khỏi Lược Lược Hữu Ta kinh dị:

Nếu như nói chính mình đối với Tử Mã Quang, dùng tới loại ánh mắt này, vậy dù sao cũng là căn cứ vào đời sau lịch sử giải đối với nhân vật có mấy phần cảm giác quen thuộc, nhưng Tử Mã Quang vì sao đối với mình dùng tới ánh mắt này, Phương Trọng Vĩnh Tự một mặt lơ mờ.

Là Vương An Thạch giới thiệu quá chính mình? Vẫn là Tử Mã Quang trời sinh là cái như quen thuộc người?

Nói đến Tử Mã Quang vị này cùng mình, Vương An Thạch cùng tuổi đập vai thần đồng, Phương Trọng Vĩnh thái độ cũng không phải đặc biệt chính diện:

Trong lịch sử Tử Mã Quang đồng chí, chơi chính trị chơi một cái lồng, làm lễ giáo cũng là một cái lồng, tuy rằng lưu lại một bộ nhất lưu sách sử, cũng không phải một cái giống Phạm Trọng Yêm như thế, để hậu nhân cảm thán một trong số đó lưu làm người chỉ tiêu tay.

Bất luận là đem võ tướng khổ sở đặt xuống địa bàn, Tử Mã Quang một câu nói động bất động đưa về cho man tử; vẫn là liên tục bám tẩu lên buộc tội Nữ Trương Phác biểu diễn hành vi có thương phong hóa; hoặc là đại biểu những kia tân chính chạm đến lợi ích quần thể, đối với Vương An Thạch đại làm nhân thân công kích ---- Tử Mã Quang nửa đời sau cách làm, bao nhiêu Đô Hữu Ta Bất hào quang.

Cho tới Tử Mã Quang vậy bị miêu tả khá cao sạch nửa đời trước, theo Phương Trọng Vĩnh, cũng có thật nhiều chỗ quái không hợp lý chỗ, đoán không ra hẳn là cái thể nào chỉ tiêu tay, luôn cảm thấy người này nhân lợi mà tự, nhân lợi mà tán, không thể quen thân.

Nhưng bây giờ danh nhân trong lịch sử Tử Mã Quang như vậy nhiệt tình Nhi Lai, Phương Trọng Vĩnh Khước Dã Bất tốt cực tuyệt. Liền, để Giản Kiều hơi dừng ngựa, chính mình quay đầu về phía sau, vẫy tay cười một tiếng nói:

"Tiểu đệ tối nay ở Nhạc Văn Thụ Trai thiết yến, nếu là Tử Mã Huỳnh thích, hoan nghênh tới Lậu Thát tụ lại."

Cái này cực tuyệt vô cùng uyển chuyển, Tử Mã Quang cười ha ha, phúc hắc nội tâm điểm người trong đồng đạo trợ giúp tên chữ: Không hổ là viết 《 Tam Quốc Diễn Nghĩa 》 nhân tài, có bản lĩnh.

...

Hàn Kỳ về kinh nhận chức quan không lâu, đã đối với trong kinh lão Nhân Tập đoàn chấp chính hận đến nghiền răng.

Hắn là tiếp nhận trước tướng gia Lữ Di Giản đệ nhất cán bút Tử Cao như nột, kế nhiệm biết gián viện hữu ty gián cái này phun thần cương vị.

Trẻ tuổi nóng tính hắn, ngài chính là ngọt ngat tốt đầy bụng Tử Hòa, lão Nhân Tập đoàn những này tể tướng, từ sáng đến tối làm chuyện xấu, còn kém lại để hắn cũng học Phạm Trọng Yêm Phạm tướng công, chính ra một tám 《 bách quan đồ 》 tới buộc tội bọn họ.

Hôm kia cùng Hạ Tùng uống rượu, trong lời nói, luôn cảm thấy người này có mấy phần chỗ cổ quái.

Hạ Tùng muốn lôi kéo chính mình, Hàn Kỳ cảm thấy không cái gì không bình thường. Chính mình đang ở hữu ty gián trên vị trí này, bách quan cứ mềo đều ở giám sát trong phạm vi. Huống hồ, này Hạ Tùng cùng trước Thủ Tướng Lữ Di Giản đi lại thân mật, không chừng còn mưu tính để Lữ Di Giản phục trung.

Nhưng Hàn Kỳ cùng mình một đám tiểu đồng bọn nhi nhóm hay là đi, không có gì khác lý do, chỉ nhân là bọn họ cũng đối với "Lão Nhân Tập đoàn" không thể nhìn được, lật tung lão Nhân Tập đoàn tể tướng nhóm, lúc này thành một loại cộng đồng nguyện vọng thôi.

Chẳng qua, lật tung lão Nhân Tập đoàn sau khi, Hàn Kỳ trong lòng hướng vào phục tướng nhân tuyển, tự nhiên là Phạm Trọng Yêm Phạm tướng công.

Mà Hạ Tùng đưa kia nhảy nhót, khẳng định là ủng hộ Lữ Di Giản.

Hàn Kỳ đi qua ngõ phố, lại nghe trường thi phụ cận ầm ầm, một đoàn cử tử tụ ở cửa, chính gây sự.

Cách yết bảng ngày còn có một ngày, làm sao liền nháo lên? Hàn Kỳ nội tâm vô cùng kinh ngạc.

Chờ đi qua thời gian, sớm có ở nơi đó toả ra lượng lớn thơ ca cùng tuyên truyền giấy cử tử nhóm, đi lên phía trước, cho mình phải phát.

Hàn Kỳ nhìn về phía trong tay một xấp giấy nháp, các loại chế nhạo lần này khoa trường làm rồi kì cương thi tử trái lại thứ yếu, thần kỳ chính là, lại có thể chưa yết bảng, đã định ra mười người đứng đầu đơn, thậm chí còn có sẽ là như thế nào bài thi tiến vào top 10 tỉ mỉ sách luận cáo.

Từng chữ từng câu, rõ mồn một trước mắt.

Hàn Kỳ nhìn nhìn, một trái tim bay nhanh chìm xuống phía dưới.

Đây là năm nay khoa thi đề?

Vì sao, này, không phải một ngày kia, Hạ Tùng mời thời gian, nói ra đề tài sao?

Hắn cảm thấy một loại bị kéo vào trong hố nghẹt thở cảm. Không chỉ là hắn, cùng ngày cùng hắn cùng đi trước biết giám viện tiểu đồng bọn, có hay không đã, tất cả đều bị kéo lên thuyền giặc?

...

Mấy ngày nay, Nhân Tông Triệu Trinh tâm tình hết sức khoái trá.

Từ khi tiểu hoàng tử chết trẻ việc phát sinh sau, rất lâu không có như thế hài lòng quá.

Nhân Trử nghe nói lần này thi hội, vậy Phương Trọng Vĩnh đã hội tham khảo, lại nghe được Âu Dương Tu chờ một đám Hàn Lâm Học Sĩ đều nói là, người này rất có chân tài Thực Học, nhất định có thể tới trước Thi Đình.

Triệu Trinh đối với lần này gặp mặt, có rất cao chờ mong:

Đó là một cái ngồi ở vị trí cao thư hữu, đối với một vị cấp thần tay bút chờ mong.

Đó là một cái cô quanh thân này Cô Gia Quả Nhân, đối với một cái dường như có thể nghe hiểu chính mình nội tâm thanh âm năng thần chờ mong.

Thật giống như... 《Đại Thoại Tây Du》 bên trong, Đường Tăng đối với Chí Tôn Bảo chờ mong..

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Nhanh như cầu vòng

Vũ cử cuối cùng một hồi, Điện Tiền Ti trên giáo trường, người người nhón nháo. Liệt liệt trường thương, lóe hàn quang xinh đẹp binh khí cùng giáp trụ, dưới ánh mặt trời màu vàng hết sức sặc sỡ loá mắt.

Nhiều vây xem vui vẻ dân chúng vây xem, Trương Phương Trọng Vĩnh mấy người bao bọc ở trong dòng người, nước chảy bèo trôi chen tới chen lui.

Vậy cảnh tượng, tựa như Phương Trọng Vĩnh kiếp trước, mỗi lần quá lễ Giáng Sinh à, Valentine này một ít dương tiết thời gian, gặp phải dốc hết toàn lực, chen đầy phố lớn ngõ nhỏ, đại vụ thức ăn cho chó như nước thủy triều các đôi tình nhân giống như vậy, phi thường náo nhiệt.

Mấy ngàn năm trước, mấy ngàn năm sau, thịnh thế Hoa Hạ con dân, đều lấy tham gia trò vui làm người sinh không lỗi chuyện vui.

Vũ cử Văn Thí, trước với khoa cử một tháng liền thi quá, lần này sản vật, chính là Vũ Cử Trạng Nguyên, Bảng Nhân cuộc chiến.

Có câu nói, văn không có đệ nhất, võ không có đệ nhị:

Nếu như nói khoa trường cuộc thi so đấu, tựa như Hóa Cốt Miên Chương, hại người trong vô hình; như vậy vũ cử cuộc thi so đấu, chính là Tiểu Lý Phi Dao, Huyết Dao gặp đỏ, thắng bại lập kiến.

Vũ cử bên trong cửt mào, chủ yếu ở chỗ Văn Thí, đến Võ Thí đối kháng mắt xích, nhiều nhất cũng chính là để tướng môn con cháu, có Gia Thế Bối Cảnh người, điểm ở lực chiến đấu tương đối yếu kém tổ khác biệt bên trong ra biên, nhưng chân chính có thể giết tới Trạng Nguyên Bảng Nhân người, cũng đều là có có chút tài năng hảo thủ.

Phương Trọng Vinh Khán hướng về bên sân, đại trống da bên cạnh lóe sáng hai khối nhân hiệu nổi tiếng, một khối thượng viết chính là Dương Duyên Chiêu Tam Tự, khác một khối thượng, chính là viết cát hoài mẫn Tam Tự.

Lúc này, hai bên đều từng người ở làm ẩm tràng, ẩm tràng chiến đẹp đề trình độ, tuyệt không kém Vu Chính thức quyết chiến.

Nhân Trứ ẩm tràng đứng, là hai vị vũ cử người, từng người lựa chọn chính mình thích hợp tiểu đồng bọn bồi luyện, tiến hành thân thể hoạt động cùng làm nóng người thi đấu, cho nên càng thêm chú trọng kỹ xảo cùng hoa văn, cũng càng có xem xét tính.

Nhưng mà, làm Phương Trọng Vinh Tương ánh mắt, chuyển qua bồi tiếp Dương Duyên Chiêu này chiêu ẩm tràng bồi luyện tiểu đồng bọn trên người thời gian, ánh mắt của hắn liền cũng lại chuyển không ra.

Trên giáo trường, Chiết Y Nhiên tay cầm Thư Hùng Song Cổ Kiếm, thoát bên ngoài ngoại bảo, chỉ để lại bên trong nguyệt sắc bó sát người, lòng bàn chân giẫm một đôi ủng thô nhỏ, trên đầu trát một cái Kim Quyển băng tóc, nổi bật lên dung Nhan Như Ngọc. Nếu như viết thành thể chương hồi tiểu thuyết võ hiệp, nhất định đáng giá chi tiết miêu tả một phen:

Kiểm yếu diệu thực nữ sự cao thượng, có phong tình vạn chủng tình thái. Khởi Thế chân đi xiêu vẹo, lực đạo chuẩn xác khéo léo, tung bay so chiêu thời gian, đôi mắt đẹp xa hàm Thu Thủy phong thái, đầu lông mày giấu kỹ xuân sơn thái độ, thân mang giáo to sống không chê dày, mộng che lụa đỏ chưa phát hiện bạc. So chiêu thời gian tiên tư yếu diệu, dừng lại thời gian nhìn quanh Oánh Oánh.

Phương Trọng Vinh Tâm trung tâm miêu tả một phen, còn cảm thấy ngôn ngữ cùng hiện thực còn có khoảng cách.

Này Chiết Y Nhiên, cử động chính giữa, có một loại Khai Phong phủ tuyết hậu Khai Bảo tự mười ba cấp mộc tháp đỉnh giống như vậy, điềm đạm lại kỳ ảo khí chất, nhìn quanh vậy một vết gào hoạt, càng làm cho nàng xuất trần thoát tục giống như Tiên Tử.

Chiết Y Nhiên lực đạo, hiện ra là không kịp Dương Duyên Chiêu, nhưng nàng này chiêu nhanh chóng chuẩn xác, liền chính xác nắm thượng, lui giống Hoàn Tại Dương Duyên Chiêu bên trên.

Phương Trọng Vinh Khán Trứ Chiết Y Nhiên trong tay, vậy không kém chút nào Song Cổ Kiếm, từ Dương Duyên Chiêu các nơi điểm quá, dẫn tới đoàn người từng trận vỗ tay ủng hộ thời gian, trong lòng không khỏi tưởng tượng:

Như vậy một tay chính xác hảo kiếm pháp, về phía sau thế làm một người bếp trưởng, điều cây cải củ hoa cái gì, vậy nhất định là Thỏa Thỏa chút lòng thành đi.

Trước mắt này chiêu làm nóng người, đã dần dần tiến vào cao triều, Chiết Y Nhiên Song Cổ Kiếm, cùng Dương Duyên Chiêu Hồi văn sủng, hóa thành hai đám hàn quang, hộ ở trên thân hai người, như có vạn đạo chỉ bạc.

Phương Trọng Vinh lúc này, bỗng nhiên rất hâm mộ vậy Dương Duyên Chiêu, dù sao trong lịch sử, Dương, chiết hai nhà đều là tướng môn kiệt xuất, quan trọng không giống bình thường.

Nhìn lại một chút trên sân Dương Duyên Chiêu cùng cát hoài mẫn, hai người đều là tướng môn con cháu, cũng là có ân ẩm thế chức, tới thi vũ cử, càng nhiều là một loại tự ngã chứng minh.

Tuy rằng, bi thông cát hoài mẫn đồng chí, dựa theo lịch sử, hắn là ở Tổng hạ trong chiến tranh một vị bởi vì khinh địch liều lĩnh, mà không nghe người ta nói, khiến cho toàn quân bị diệt, bỏ mình nhân thủ, vì thiên hạ cười nha nội gia,

Nhưng đánh trận quy đánh trận, luận đơn đả độc đấu, cát hoài mẫn chân thực công phu, cũng là rất khá tốt.

Nếu như thật sự cá nhân công phu liền ý vào, hắn cũng cũng không dám khinh địch liều lĩnh điên cuồng đuổi theo, sợ là này cát hoài mẫn bản thân cũng chỉ là cái mở bay tài, lại không cái gì mưu lược, cho nên, dùng đúng, là Tướng Tài, dùng sai, lui thành một chết tam quân ngu ngốc.

Bây giờ chính mình nếu xuyên qua Nhi Lai, như vậy, đem mỗi người bãi Đáo Tự Kỷ tới vị trí thích hợp đi tới, chính là kẻ xuyên việt không thể chối từ bức cách.

Phương Trọng Vinh đang muốn, đã thấy này chiêu đã tiến hành xong tất.

Kéo xuống bên eo hắn cân tử ngay ngắn lau đi giọt mồ hôi Chiết Y Nhiên, làm như xem thấy mình, rất xa, cách hỗn loạn đám người, mặt mày của nàng nhìn tới bên này, mặt trời chiều phác họa nàng uyển chuyển hình mặt bên, vậy khe khẽ mỉm cười, thật không biết nên nói là khuyh quốc vẫn là khuyh thành.

Giờ này khắc này, hắn không khỏi lẩm bầm ngâm vịnh lên Hán Triều Lý Duyên Niên thi từ:

"Bắc phương có một giai nhân. Dung nhan tuyệt thế cõi trần đứng riêng. Nhất Cố Khuynh Nhân Thành. Tái Cố Khuynh Nhân Quốc. Ninh bất tri khuynh thành dữ khuynh quốc. Giai nhân nan tái đắc."

Nàng là ở đối với ta cười. Phương Trọng Vinh cảm thấy hơi hạnh phúc cảm, từng trận bông bênh ở lòng dạ chính giữa.

Bên cạnh Giản Kiều, lần thứ nhất xem Đáo Phương Trọng Vinh như vậy biểu hiện, nàng tuy nghe không hiểu Phương Trọng Vinh trong miệng những kia cái đồ bỏ thì từ, nhưng máy móc, thuận Trứ Phương Trọng Vinh ánh mắt, cũng xem Đáo Na bờ Chiết Y Nhiên.

Mới vừa Chiết Y Nhiên này chiêu động tác, từ lâu để Giản Kiều cảm thán: Tốt tư thế oai hùng hiên ngang một viên Nữ Tướng, quyết đoán mãnh liệt, khéo léo tuần dật, trong lòng sớm một chút vô số trợ giúp. Bây giờ Phương Trọng Vinh Giá giống như nói liên miên căn nhắc sợ hãi than, cũng cũng Tụ Bất đủ là kỳ.

...

Sùng Chính Điện ở ngoài, Hàn Kỳ an an tĩnh tĩnh đứng, chờ đợi Quan Gia Triệu Trinh cho gọi, hẩn nhắm mắt xem như canh giờ, dự đoán ước chừng lại một khắc đồng hồ, sẽ có người trình lên thi hội trúng tuyển danh sách, mà đến lúc đó... Quan Gia nhất định sẽ cái thứ nhất cho gọi chính mình vị này cần trọng hữu ty gián...

Cường hẩn nếu như Hàn Kỳ, như thế nào dễ dàng bị thế cuộc khó khăn? Hẩn người cường hẩn sinh, chỉ có ra tay trước mạnh hơn, chưa từng có ra tay sau gặp nạn loại hành vi này đã xảy ra.

Liên, suốt đêm cảm Trứ Na chút truyền đơn, Hàn Kỳ liền lấy hữu ty gián thân phận, hướng về Nhân Tông lấy nghe phong phanh tấu việc làm tên, viết một quyển triệt để buộc tội tấu chương.

Đem Vương theo, Trần Nghiêu Tá, hẩn trăm triệu chờ lão Nhân Tập đoàn tể tướng, lấy quyền mưu tư loại loại hành vi từng kiện giữ đi ra. Cường độ mạnh, không ở Phạm Trọng Yên 《 bách quan đồ 》 bên dưới.

Đương nhiên, chân chính đòn sát thủ, vẫn là Na Trương truyền đơn, Na Trương chưa yết bảng, liền đã biết thi hội đầu mười tên danh sách.

Triệu Trinh nhìn qua Hàn Kỳ đáng sợ, cả cuộc đời tức giận thẳng giẫm chân. Khoa thi chính là Quốc Chi Trọng Khí, Đại Tổng khai quốc tới nay, chưa bao giờ có bức này bề bối, Triệu Trinh dùng sức theo bám tấu lên chương, lại hỏi một câu bên cạnh Đại Thái Giám:

"Lần này thi hội lấy trung tâm danh sách, trình lên sao? Còn không mau đi Lễ bộ, cho thẩm mang tới."

Thái giám lĩnh mệnh Nhi Khứ, không lâu lắm đợi, nâng cái hộp gấm nhỏ chạy chậm mà tới.

Triệu Trinh mở ra vậy ra hình ra dáng phong ấn tốt cái hộp nhỏ, trực tiếp đem cái hộp vút trên mặt đất, lại lấy ra vậy phân lấy trung tâm danh sách.

Từng cái nhìn xuống thời gian, thẳng tức giận mặt như giấy vàng.

"Đi, cho gọi hữu ty gián Hàn Kỳ yết kiến." Triệu Trinh thở hổn hển, đối với thái giám bên cạnh nói.

Hàn Kỳ lúc đi vào, Triệu Trinh đã Trương Na phân Lễ bộ trình lên lấy trung tâm danh sách ném xuống đất, chính mình chính là hơi nghiêng lệch ngồi ở Long Y, một mặt ngọt ngào.

Hàn Kỳ tiến lên hành lễ, lại nhặt lên danh sách kia, sau khi xem, tư tưởng Trung Canh nhiều mấy phần tự tin, chỉ chờ đợi Triệu Trinh mở miệng hỏi hẩn dò.

Triệu Trinh gặp Hàn Kỳ một mặt khí định thần nhàn bộ dáng, không khỏi lại có chút tới khí, quai hàm phình nói: "Hàn Khanh Gia, ngươi cho thẩm nói một chút, tên này đơn từ đầu Nhi Lai, lại là thế nào tình hình?"

Hàn Kỳ hơi háng giọng, bắt đầu đối với sự tình tiền căn hậu quả, tiến hành một phen, đem chính mình trích không còn một mống sau, cơ bản hợp sự thật tự thuật.

Vậy thì là người thông minh phương thức nói chuyện, không phải lừa dối nói dối, mà là có lựa chọn nói chuyện, nói ra, chỉ là hẩn nguyện ý để người biết đến vậy bộ phận, nhưng cũng không phải lời nói dối.

Mà loại này nói thật, giống nhau sẽ làm người chỉ nhìn thấy bộ phận chân tướng, đưa đến hướng dẫn người, hướng đi hẩn chờ mong phương hướng phán đoán.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Từ bỏ làm rồi kỉ cương

Hàn Kỳ chậm rãi mà nói, giải thích sự thật, chải vuốt Logic, giới thiệu hết sau khi, bắt đầu câu cuối cùng lời kết thúc: "Lấy tổ tông 80 năm quá Bình Chi nghiệp ngồi đưa cho dong thần, tứ hư hồng vượt quá?"

Lời này chính là nói, dùng Thái Tổ Thái Tông khổ cực lập nên cơ nghiệp, 80 năm quá Bình Thiên hạ, giao cho những này tâm thường, ăn no chờ chết người làm loạn, đảng hoàng sao?

Nhân Tông than dài một tiếng, lại thật lòng ngẫm lại, thiên ái hoà hợp êm thấm hẳn, một mặt phần nộ này nhóm tể tướng vô năng, một mặt, với trước mắt trực tiếp chọc ra tất cả những thứ này khó chịu nỗi Hàn Kỳ, cũng có gây lát hòa khí.

Hắn yên lặng nhìn Hàn Kỳ, hơi quái điều nói: "Vậy đều bãi miễn?"

Hàn Kỳ nguy nhưng bất động, nhất quán kiên cường, định Định Đạo: "Bệ hạ anh minh, đều bãi miễn."

Triệu Trinh lại một trận hỏa khí lù lên, dù sao đây đều là hắn tự mình nhận lệnh tể tướng, bây giờ như vậy dùng dùng làm mất mặt, mùi vị cũng không dễ chịu, nhưng hắn cũng không phải cái hôn quân, rõ ràng hắc bạch thị phi, liền vẫn là không chế tâm tình của chính mình, than dài một tiếng, hỏi:

"Vậy y người nói, dùng ai đó?"

Hàn Kỳ trong lòng lập lại suy nghĩ Hạ Tùng ngày đó hành vi, cũng suy nghĩ quá chính mình ở Triệu Trinh trong lòng địa vị, liền, hắn Đại Minh hào phóng chấp tay thi lễ, dùng một loại hào không hàm hồ, không hề khiếp đảm, thậm chí không hề lời nói khiêm tốn ngay thẳng, hỏi đáp vấn đề này.

"Vi thần thân là hữu ty gián, Trung Thục Tinh quan chức bổ nhiệm và miễn nhiệm, cũng không vi thần cần phải mở miệng. Nhưng bệ hạ hỏi, vi thần không dám không đáp."

Triệu Trinh "Ồ" một tiếng, ra hiệu Hàn Kỳ tiếp tục nói. Lúc này, hắn lửa giận trong lòng khí đã dần dần bình ổn, quyết định đã làm ra, chỉ là muốn nghe một chút như thế nào xử lý hiện tại cục diện rắc rối mà thôi.

"Vi thần xin hỏi bệ hạ, bệ hạ là muốn dùng ngay ngắn thần? Vẫn là muốn dùng năng thần?" Hàn Kỳ ngẩng đầu, dùng hắn vậy không lớn Dã Bất ánh mắt, nhìn về phía Triệu Trinh.

Triệu Trinh hơi sững sờ, cái này bất ngờ đề tài, hắn cũng không nghĩ Quá Na sao nhiều.

"Nếu như muốn dùng ngay ngắn thần, xin mời bệ hạ tuyển Phạm Trọng Yêm, Đỗ Diễn, đường hàm phụ, Tống Kỳ, tư yên; nếu như muốn dùng năng thần, xin mời bệ hạ tuyển Vương Tăng, Lữ Di Gián, Thái tề, Tống Thụ. Bất luận nào một tốp lên sân khấu, đều so với hiện nay cường." Hàn Kỳ lại đưa ra câu này đáp án.

Triệu Trinh trầm ngâm một lúc lâu, lại nghe giọng hỏi: "Hàn Khanh Gia, người cho trăm nói một chút, cái gì gọi là ngay ngắn thần, hà lại gọi là Năng Thần đây?"

Hàn Kỳ như cũ là như vậy kiên định, người có tra hỏi, ta thì có đáp, không chút nào kinh sợ tư thái: "Ngay ngắn thần, chính là chỉ đối với mình, đối với hắn người, yêu cầu đều rất cao, lấy đạo nghĩa muôn dân làm nhiệm vụ của mình, nỗ lực làm việc, cũng nỗ lực củ sai người."

Năng thần, chính là chỉ hoạt có thể làm ra không sai, nhưng cũng không củ sai, thích đâm lao phải theo lao, quanh thân quan trọng cũng xử lý hết sức được, thế nhưng cũng không thể vạch trần gốc gác xem người."

Hàn Kỳ câu trả lời này, nguyên bản còn có mặt sau nửa câu, "Dùng ngay ngắn thần, có thể hưng thiên hạ, lui khổ bệ hạ; dùng năng thần, thiên hạ tạm tạm, bệ hạ cá nhân có thể nhẹ nhõm không ít. Vi thần cho rằng, ngay ngắn thần so năng thần, càng thêm là triều đình sống lưng, cánh tay đắc lực."

Hắn không Thuyết Giá lời nói, là Nhân Trứ Hạ Tùng cái này tự hợp việc kiểm chế, một khi chính mình đem lời nói như vậy nói rõ nói cho Triệu Trinh, trên thực tế chính là ép buộc Quan Gia, để thiên hạ đạo nghĩa, là xã tắc muôn dân, lựa chọn Phạm Trọng Yêm phục tưng.

Nhưng hiện tại, Hàn Kỳ đem quyền lực này trao trả cho Quan Gia bản nhân.

Triệu Trinh do dự một lúc lâu, mới làm ra quyết đoán. Hắn gọi lại Hàn Kỳ, nhẹ giọng nói: "Người đi, kêu lên Bao Chứng, cho trăm đem Yên Thù chờ liên quan lần này khoa thi quan chức hết thầy kiểm tra một lần. Cừ từ bên trong, phạm cùng tể tướng tập đoàn có liên quan, một mực truất không."

Hàn Kỳ do dự nửa ngày, mở miệng nói "Còn bệ hạ cho thần tay chiếu." Hắn cũng không phải không biết Triệu Trinh ý tứ, chính là việc này biết điều xử lý, cảm thấy khoa trường làm rồi kỉ cương việc, chưa từng có không có, quá mức mất mặt.

Nhưng muốn điều tra nhiều như vậy quan chức, còn muốn Khai Phong phủ phối hợp, chuyện này vẫn đúng là biết điều không, danh không chánh tất ngôn không thuận, liền, Hàn Kỳ vẫn là kiên định xin mời tay chiếu.

...

Ngày đó từ sân vật xem xong vũ cữ trở về, Phương Trọng Vĩnh Tự bắt đầu bùm bùm bòn chòn, làm cho toàn bộ Nhạc Văn Thư Trai người không tên kinh ngạc.

Phương Trọng Vĩnh Tại trong hậu viện, đem Trương Kháng đưa Tiểu Quân giá trống lên, lại sẽ đại quân trống lập đề dưới đất, đem một cây gậy cắm trên mặt đất, lại thả một mảnh nao bạt ở bên cạnh,

Vừa dùng chân đá đá lòng đất trống lớn, một mặt Dụng Thủ đá kích mặt trên gác lên tới Tiểu Quân trống, trống thượng da dê mặt mũi phát sinh vui vẻ vang động.

"Vẫn là quá sơ sài chút, quay đầu, đến để Trần Thất thêm vào cái bàn đập, lại xứng mấy thứ tiện tay nhạc cụ gỗ, lúc này mới có Drum - Trống bộ đáng." Phương Trọng Vĩnh một mặt tự nói, một mặt đem tiếng trống đập đập vang động trời.

Sài Lân từ trong phòng đi ra, đẩy ra bên cạnh một cái Lục Y tiểu thiếp, nghênh ngang đi Đáo Phương Trọng Vĩnh trước mặt, trên dưới Khán Phương Trọng Vĩnh rất lâu, nhưng không nói lời nào.

Phương Trọng Vĩnh Đã không để ý tới Sài Lân có làm cái gì mê hoặc, chỉ tiếp theo gõ hần "Drum - Trống", phát tiết nội tâm tình cảm dòng lũ.

"Ngừng ----" Sài Lân một cái Trương Phương Trọng Vĩnh tay đè trụ, "Tình huống thế nào, người này lại là chơi cái gì? Như thế nào cùng người giáo vậy Nhan Như Hứa 'Rock and roll' có Điểm Nhị giống?"

"Đây là 'Hiệp sĩ', " Phương Trọng Vĩnh vốn định đối với Sài Lân tiến hành một thứ mới mẻ Kopp, ai biết bỗng nhiên đầu óc nóng lên, buột miệng mà ra một câu không đầu không đuôi : "Ta nhìn trúng cô bé. Bất luận làm sao đều muốn có được loại kia."

Sài Lân nhất thời đại cảm thấy hứng thú, trực tiếp Trương Phương Trọng Vĩnh trong tay bòn chòn hai cái dùi trống đoạt lấy, cho đầu mặt sau ném đi, liền muốn hỏi cho ra nhề.

Lùi chỉ nghe "Ai du ----" một tiếng, mặt sau một người tiểu thiếp theo tiếng ngã xuống đất, sau đó chính là một trận khóc lóc sụt sùi.

"Nhị Nha ----, Nhị Nha người đi ra một chút, chiếu ứng một chút Tiểu tam ----" Sài Lân hướng về phía mặt sau căn phòng hô to một tiếng.

Phương Trọng Vĩnh Giá mới biết, cái kia xoa bị dùi trống nện vào đầu, ngay ngắn khóc lóc sụt sùi tiểu thiếp, bị Sài Lân ban tên cho "Tiểu tam" .

"Nàng là Tiểu tam, vậy mặt khác hai phòng thiếp đây? Là tiểu một? Tiểu nhị?" Phương Trọng Vĩnh Khán Hưởng Sài Lân, một mặt chế giễu.

"Thật thông minh." Sài Lân cũng hi Hip-Hop khom lưng về một câu.

Mã Nhị Nha từ phía sau gian nhà đi ra, phiên Sài Lân một cái bạch nhãn, nhanh đi vài bước tiến lên, nâng dậy trên đất "Tiểu tam", một bên an ủi, một bên đưa nàng khuyên cách nơi khởi nguồn điểm.

"Nói đi, như thế nào nữa, có thể làm cho chúng ta Trọng Vĩnh thần hồn điên đảo." Sài Lân tiếp theo Hip-Hop.

Phương Trọng Vĩnh cười một tiếng, một bộ đáng trong lòng đã có dự tính, đi tới Sài Lân sau người, nhặt lên dùi trống từ, một lần nữa giống trống lên.

Toàn bộ Nhạc Văn Thư Trai hậu viện, nhất thời một luồng Khai Phong phủ thẳng đường hương vị, tiếng trống, tiếng đánh đập, không dứt bên tai.

Sài Lân nghe Trứ Giá sống động mà quái dị tiết tấu, tuy cảm thấy không khỏe cảm mùi phần, nhưng cũng đồng dạng cảm thấy vô cùng mới mẻ.

Đương nhiên, hần cho nên ở trong này tiếp theo đứng ngốc nghe, chủ yếu vẫn là Đối Phương Trọng Vĩnh loại này kỳ quái biểu hiện, cùng trong miệng hần bỗng nhiên nhớ ra vị này, trong truyền thuyết bị Trọng Vĩnh lão đại vừa ý nữ rốt cuộc là ai, biểu thị hiếu kỳ.

Làm sao Phương Trọng Vĩnh Tự là không chịu nói, một buổi tối chỉ là treo hần khẩu vị, để hần có thể sức lực nghe chính mình đánh được kêu là "Drum - Trống" đồ vật.

...

Trần Thất đón dâu hôm nay, Phương Trọng Vĩnh cùng Mã Nhị Nha đều dậy rất sớm. Tuy là tới cửa con rể, nhưng toàn bộ Hôn Khánh quá trình vẫn là hết sức náo nhiệt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Nghiễn Nông kể ra

Phú Bật nhiều bảy, tám người chỗ công, kéo chín mươi hiệp ân tình, mới đem lão Trọng Nhân Yên Thù, từ khoa trường tề án bên trong mò đi ra.

Về đến nhà, con rể đem lão Trọng Nhân dần xếp được, có ngồi hay không một chút, trà Dã Bật uống một hớp, liền phát phát tay áo, không mang đi một áng mây rồi đi.

Yên Thù xem Trứ Nhân trước cái này, chính mình tự mình cho mình tuyển ra tới Hảo Nữ Tề, bây giờ thái độ đối với chính mình, nội tâm cũng là vừa bức mình vừa buồn cười.

Chính mình thật sự lão sao? Dùng cái gì dưới mí mắt, ra chuyện như thế?

...

Bao Chửng kể cả Hàn Kỳ, hai đại bàn tay sắt nhân vật lần thứ nhất liên thủ, chính là lần này kiểm tra đối chiếu sự thật khoa thi tề án việc.

Thi hội yết bảng, sử không có tiền lệ Nhân Trứ tề án liên lụy, muộn suốt cả một tháng.

Sài Lân bận bịu bố trí nhà mới viện, Phương Trọng Vĩnh bận bịu hỏi thăm Chiết Y Nhiên, Mã Nhị Nha bận bịu viết nàng 《Chân Huyền Truyện》, Trần Thất bận bịu theo tượng hộ Lão Nhạc Phụ học tay nghề.

Dù sao cũng phải mà nói, mọi người đều rất bận bịu, rất phong phú.

Bận rộn nhất tự nhiên là Nhân Tông Triệu Trinh, hẩn trong khoảng thời gian ngắn ngủi, bỏ cũ thay mới hết thầy hai phủ tể tướng, hiện tại mới vừa nghị khẩu khí, rồi hướng trong tay trước sau hai phân kiểm tra đối chiếu sự thật so sánh sau trúng tuyển danh sách, trong ánh mắt mây tán mây tụ, biến hoá thất thường.

Lúc đầu đưa trước tới một phần, cũng là lúc đó Hàn Kỳ buộc tội thời gian, giáp mang vào một phần gần như danh sách, thi hội đầu tên, là Trần con trai của Nghiễn Tả Trần Bắc cô, mà hàn trăm triệu gia bốn cái vô học tôn tử, dĩ nhiên toàn bộ bắn trúng, không một thi rớt.

Mà sau khi một phần, đi qua Phú Bật, Âu Dương Tu mấy người một lần nữa kiểm tra đối chiếu sự thật quá danh sách, truat không liên quan cùng lão nhân tể tướng tập đoàn có quan hệ cử tử, lại Giáng Cấp một chút liên hệ ái muội có liên quan vụ án cử tử sau khi, một cái tên, rõ ràng ở mới lấy trung tâm danh sách một vị, nhảy vào Triệu Trinh mi mắt:

Mới ---- trọng ---- vinh ----

Triệu Trinh bỗng nhiên Đối Giá phân mới danh sách, biểu hiện ra một tia vẻ tán thành. Cứ việc, hẩn lúc này, lẻ loi một mình ngồi ở Long Y, không người nào có thể nhìn thấy, hẩn này nụ cười.

Đáng tiếc, cười không tới một hồi, ngoài cửa liền lại truyền tới vội vàng bước chân.

Hoa dung thất sắc Trương Quý phi, lão đảo chạy vào, một mặt chạy, một mặt đối với Triệu Trinh thở gấp, tay che ngực nói: "Bệ hạ, không tốt ----"

Nói qua, nàng thẳng kéo Triệu Trinh tay, đem Triệu Trinh lôi ra Nam Huân Điện ở ngoài.

Tối om om Thiên Mạc bên cạnh, một hồi lộng lẫy rực rỡ mưa sao băng, như sao không ngừng xẹt qua chân trời.

Triệu Trinh nhất thời mặt trắng.

Này mưa sao băng, ở xã hội hiện đại, mọi người rõ ràng chỉ là một loại hiện tượng tự nhiên. Lại thêm sao băng hoạt Lạc Thiên tế thời gian lãng mạn ý thơ, cho nên còn bị làm ái tình idol drama bối cảnh à, nhiếp ảnh kẻ yêu thích thi đấu tác phẩm à cái gì, rộng là sáo lộ.

Nhưng ở cổ đại, mưa sao băng, đó là không rõ cực kỳ Thiên Tượng à.

Khâm Thiên Giám suốt đêm là được động lên, hoa Râu Trắng lão ty gián nhóm từng cái từng cái hồng học chạy tới, tiến hành một đại thiên, một đại thiên, các loại liên quan với đương thời nhiệt điểm cường ép liên hệ, cố gắng giải thích ra trời cao là ở báo hiệu chuyện gì.

...

Mà giờ khắc này, đi qua Phương Trọng Vĩnh hiện đại quan niệm tẩy não Mã Nhị Nha cùng Phương Trọng Vĩnh hai người, lùi ngòi ở gió lạnh phơ phất, Thu Ý hiện ngang viện Tử Lý, nhìn bầu trời thượng "Một viên, hai viên, ba viên, bốn viên gần bó sợi" ngôi sao, ngã xuống như mưa.

Cùng Trọng Vĩnh Ca Ca sóng vai Mã Nhị Nha, gác đến bản thân vào một khắc này hạnh phúc cực.

Nhưng mà ngay sau đó, Nhạc Văn Thư Trai môn, lại bị thành khăn đốc gõ mở.

Mặt đầy nước mắt Nghiễn Nông, bỗng nhiên xuất hiện ở Nhạc Văn Thư Trai hậu viện. Nàng vừa tiến đến, liền nức nẻ khóc nức nẻ Đới Phương Trọng Vinh nói: "Phương Công Tử, mau đi xem một chút ta Gia Tiểu Tả đi, ta Gia Tiểu Tả nàng, nàng sợ là không tốt ---- "

Câu này đem Phương Trọng Vinh cùng Mã Nhị Nha, đều nghe được một mặt lơ mờ.

Phương Trọng Vinh vội vàng để Mã Nhị Nha cầm quá khăn, một mặt thay nàng thức lệ, một mặt làm cho nàng từ từ nói tới.

Nghiễn Nông một cái nước mũi một đồng lệ chậm rãi ngồi xuống, từ Vương Tử Nguyệt tương tư, nói Đáo Vương Tử Nguyệt đốt cáo Đoạn Tình, từ Vương Tử Nguyệt vốn định tốt cùng Trương Kiệt cố gắng sinh sống, đến ai biết đêm tân hôn tối đó, Vương Tử Nguyệt liền bỗng nhiên tới Quỷ Thủy, dẫn tới Trương Kiệt ngờ vực, phu thê không hòa thuận...

Nàng vừa nói, một bên khóc, nói tới liền bên cạnh Mã Nhị Nha đều liên tục rơi lệ, cảm động lây.

Chỉ có Phương Trọng Vinh thỉnh này một đồng lời mở đầu sau ngữ, vẫn gấp gấp: "Người nói một chút trọng điểm, tới cùng người Gia Tiểu Tả thế nào không tốt?"

"Nô Tỳ chính là ở nói việc chính!" Nghiễn Nông Kiến Phương Trọng Vinh càng Nhiên Bất là tiểu thư chuyện xưa rơi lệ, vô cùng khó chịu bộ dáng, chỉ muốn đem nước bọt phun hẳn một mặt.

Phương Trọng Vinh biết nàng hiểu lầm ý của chính mình, cảm xúc lên, bé gái cũng là muốn nói hết, nhưng Phương Trọng Vinh gấp gấp chính là, Vương Tử Nguyệt tới cùng bệnh tình làm sao, lại là làm sao sinh bệnh.

Lúc máu chót, vẫn là Nhị Nha rõ ràng Phương Trọng Vinh ý tứ, nàng một bên lau Trứ Tự Kỳ khóe mắt nước mắt, một bên an ủi Nghiễn Nông nói: "Nghiễn Nông cô nương, Trọng Vinh Ca Ca không phải ý đó, hẳn là gấp gấp người Gia Tiểu Tả bệnh tình làm sao?"

Nghiễn Nông nghe được như vậy khuyên giải an ủi, mới vừa sắc mặt hoà hoãn lại, nàng lại chùi một cái nước mắt, chỉ là vậy nước mắt cùng nước suối giống như vậy, như cũ từ trong ánh mắt dừng mãnh tiến ra, nức nẻ rầu rĩ, khiến người ta đặc biệt không đành:

"Tiểu thư từ đêm tân hôn, bỗng nhiên tới Quỷ Thủy sau khi, vẫn rách ròi rồi rồi, làm như 'Huyết Sơn vỡ' bệnh, Thỉnh Đại phu uống thuốc thế nào cũng không thấy hiệu, bây giờ người đã gãy thành một khối xương cốt.

Cô Gia ngờ vực tiểu thư có ý làm bệnh, bắt đầu Đã Bất từng khiến người ta rất nhìn, sau nghe Văn tiểu thư là loại bệnh này, lùi sinh ra ý tưởng khác, nghĩ tiểu thư thanh bạch, bây giờ Cô Gia xuất ngoại việc chung, còn tại tây bắc biên cương, tiểu thư hai ngày này, lùi càng ngày càng không được, nước mót khó tiến vào, e sợ, chỉ sợ là không còn dùng được ---- "

"Người này hồ đồ nha đầu, tiểu thư nếu bệnh lâu như vậy, làm sao lúc này mới tới nói? Nhanh đừng khóc, Trọng Vinh Ca Ca nhất định sẽ giúp người Gia Tiểu Tả nghĩ ra biện pháp, vượt qua cửa ải khó." Mã Nhị Nha một mặt đỡ nàng, một mặt than thở.

Nghiễn Nông khóc càng bi thiết rét tuyệt. "Ô ô ô ---- ô ô ô ---- những này nữ nhi gia việc, nữ nhi gia bệnh, làm sao khiến cho nói cho hẳn người ngoài, nếu không là, nếu không là tiểu thư đối với công tử mới tình thâm thiết, thương tâm quá lo nguyên cố, lại làm sao đến mức này?"

Giữa lúc Nghiễn Nông tiếp theo khóc lóc sụt sùi tố Thuyết Bất đã thời gian, Phương Trọng Vinh ngẩng đầu, ánh mắt chỉ nhìn thấy Nhạc Văn Thư Trai cửa lớn, bình tĩnh đứng một bóng người.

"Sài Lân?"

Phương Trọng Vinh vẫn còn hoài nghi lo lắng Sài Lân mới vừa nghe đến cái gì không có, đã thấy Sài Lân một cái bước dài xông tới, xông thẳng hướng về chuồng ngựa, hùng hổ dẫn ngựa đi ra, chỉ xông Trứ Phương Trọng Vinh nói:

"Trọng Vinh, các người vậy thì theo Nghiễn Nông cùng đến xem Nguyệt Nhi, ta đi tìm Hứa Hi Trần Hứa Đại Phu, hẳn y thuật như thế kỹ càng, nhất định có thể trị hết Nguyệt Nhi."

Nói qua, hẳn đi Hướng Phương Trọng Vinh, dùng hẳn nóng ẩm bàn tay, cầm thật chặt Phương Trọng Vinh tay.

Phương Trọng Vinh Tâm hạ thoáng yên ổn một chút, sau đó chuyển hướng Nghiễn Nông nói: "Chúng ta này Tự Khứ xem người Gia Tiểu Tả chứ? Quý phủ còn thuận lợi?"

"Mới ---- liền ----" Nghiễn Nông nức nẻ rầu rĩ nói: "Đều Đáo Giá tiếng đồng hồ đợi, còn nơi nào lại Hữu Thập sao thuận lợi không tiện, chẳng qua là cuối cùng một điểm tử nhớ nhưng thôi, oa ---- ô ô ô ---- oa ---- "

Nói qua nói qua, cái này bình Nhật Lý thận trọng đọc lập Nghiễn Nông nha đầu, lại khóc lên.

Phương Trọng Vinh một mặt cùng Mã Nhị Nha, Nghiễn Nông cùng nhau, đi trước Trương Phủ, một mặt ở trên đường chi tiết hỏi qua Vương Tử Nguyệt bệnh.

Hắn tuy kiếp trước cũng không phải học chữa trị, nhưng có cái phụ khoa đại phu mẹ, cho nên, đối với chưa động phòng quá nữ tính, đột nhiên xuất hiện loại này "Huyết Sơn vỡ" phụ khoa bệnh trạng, hẳn Lược Lược Hữu Tả giải. Kéo này hồi lâu, cần phải không phải bệnh bộc phát nặng, nhưng cũng là đại

bệnh.

Thường thường mà nói, tử cung u nang, cơ nhót cùng bệnh biến, cũng có thể gọi ra tình hình như thế thời gian dài kéo dài, cùng sinh hoạt vợ chồng hay không không quan hệ. Cổ đại chữa bệnh kinh nghiệm không đủ, thiếu nữ chết vào loại này bệnh tật, thậm chí bởi vậy chịu nhục được ngờ vực, cũng cũng không phải hiếm thấy việc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Ngàn cân treo sợi tóc

Ngã về tây nguyệt quang, xuyên qua ngoài cửa sổ trúc cây cối khoảng cách, đem loang lổ bác bác bóng dáng, rải rác ở Mai Hoa rèm cửa độn bông Từ Thượng. Gió nhẹ đập chòn cửa sổ ở ngoài Thủy Trúc, một liềm nát ánh, như mặt nước thừa dịp nguyệt quang hào quang màu xanh chảy xuôi.

Nằm ở lơ lửng Lưu Tô màn gấm thán động thức bên trong giường tầng thượng Vương Tử Nguyệt, dựa vào trắng gấm hồng hoa gối mềm, mắt to chênh chếch ngó nhìn vậy một liềm trúc ảnh, giống có bóng người chậm rãi đi tới, nhưng chỉ cảm thấy đầu hoa mắt choáng, không phân biệt đồ vật, người trước mắt ảnh, đều có vẻ hư hư thực thực, không quá rõ ràng.

"Tiểu thư, tiểu thư ----" Mặc Hương thanh âm ở bên tai vang lên, "Nghiễn Nông trở về."

Ngay ngắn nói qua, Nghiễn Nông đã lĩnh Phương Trọng Vinh đi lên phía trước.

Phương Trọng Vinh Khán Trứ trên giường Vương Tử Nguyệt:

Khô gầy đơn bạc giầu ở bên dưới chân, nếu như không tồn tại bình thường thân thể nhỏ nhỏ, xinh đẹp mặt trái xoan nhi thượng Nhân Trứ gầy đi, hai mảnh xương gò má đều cao lên, toàn bộ sắc mặt đều là xám trắng, thậm chí trắng bệch.

Chẳng biết vì sao, xem Đáo Giá dạng Vương Tử Nguyệt, Phương Trọng Vinh đau lòng đến đau đớn, hần bản năng vén lên áo choàng, đường hoàng bệ vệ ngồi Đáo Vương Tử Nguyệt giường bên cạnh, xem Trứ Vương Tử Nguyệt mắt to, kiểm nén nội tâm khổ sở, nhẹ giọng miễn cưỡng cười cười, nói:

"Nguyệt Nhi, ta là Phương Trọng Vinh à, ta Lai Khán người."

Wương Tử Nguyệt làm như nghe, nhưng từ mở to mắt to trung tâm, đột nhiên trào ra nước mắt.

Nàng này nhất lưu lệ, bên cạnh Nghiễn Nông cùng Mặc Hương, đều không chịu nổi bắt đầu chảy nước mắt.

Phương Trọng Vinh thẳng cảm thấy bầu không khí bi thương, để cho mình cũng có chút muốn chống không nổi rơi lệ, lui cường từ trấn Định Trứ, nghĩ từ trước trước bói đã dạy: "Đối mặt bệnh nặng người, không đáng thương đau, không khốn khổ cáo, không thể rơi lệ, kể rõ bản thân tình cảm."

Hắn tiếp lấy Nghiễn Nông đưa qua khăn tay tử, một chút giúp Vương Tử Nguyệt lau đi nước mắt, Hựu Bất đoạn khuyên lon: "Không có chuyện gì, hội tốt, hội tốt đẹp."

Ngoài cửa sổ tiếng vó ngựa nườm nượp Nhi Lai, không lâu lắm đợi, Trương Phù quản gia mang Trứ Sài Lân cùng Hứa Hi Trân cùng tới trước.

"Trước hết để cho Hứa Đại Phu bắt mạch, chúng ta đi ra ngoài trước đi." Sài Lân phản phò nói.

"Ừm." Phương Trọng Vinh ứng một tiếng, đang muốn đứng dậy, lui cảm Đáo Vương Tử Nguyệt tay, hướng về hắn vô lực kéo một chút.

"Chúng ta đều bên ngoài chờ, chờ một chút sẽ trở lại." Phương Trọng Vinh lần thứ nhất dùng tay của chính mình đập vỗ một cái Vương Tử Nguyệt tay, khoan dung an ủi.

Hứa Hi Trân ở phòng trong bắt mạch hoàn tất, đi ra thời gian sắc mặt một mặt nghiêm nghị.

Sài Lân cướp trước một bước, tiến lên giữ chặt Hứa Hi Trân tay: "Hứa thái y, này, này, này, có thể chữa sao?"

Hứa Hi Trân cùng Sài Lân cũng bộ ngồi xuống, nói:

"Lá gan lá lách phủ, khí huyết mất hành, lá gan thanh tượng mộc, phổi Bạch Tượng kim, cổ tay mạch trầm hoạt, trung tâm có trầm tích. Khí thiết thời hư, giờ cao dẫn chính là phục không đủ, mà kinh lạc ừng trệ, kinh nguyệt không điều, chung ngưng không thay đổi. Máu thực không thể Tuyên thông, muốn

thông, lấy quyết phá mà thực từ bình, chứng khí hư chính là không thể điều dưỡng..."

Không chờ hắn nói xong, Sài Lân đã một câu ngắt lời nói: "Hứa thái y, những kia nghe không hiểu, ngài cũng đừng cùng chúng ta điều túi sách từ, ngài chỉ nói trở ngại việc không việc gì đi."

"Hữu Ta Bất dễ làm." Hứa Hi Trân hơi trầm ngâm một chút, mới tiếp tục nói:

"Tình hình có chút hung hiểm, lại thêm, lại thêm cha mẹ chồng biệt phủ khác cư, quan nhân Hựu Bất ở trong nhà, không người dám quyết định, hành châm thuốc hung hiểm thuật, hoặc có thể Hồi Thiên, chỉ là việc quan hệ nữ tử thanh bạch, Hữu Ta Bất liên."

Sài Lân một mặt không rõ mờ mịt nói: "Này cùng nàng cha mẹ chồng, quan nhân, có ở hay không quý phủ, có quan hệ gì?"

Phương Trọng Vinh Khước vô cùng rõ ràng Hứa Hi Trân ý tứ.

Nhân Trứ này phụ khoa u nang, bị thương nhỏ nhất xử lý phương pháp, chính là từ hạ bộ hành châm, khơi thông búi móc u nang, khiến cho hành kinh, lại dùng được vật đem tụ huyết ác độc bài xuất, có chút cùng loại với đời sau cung kang kính Tiểu Thủ Thuật,

Hiện nay Vương Tử Nguyệt vẫn là Xử Nữ Chi Thân, vậy thì rất phiền phức, chồng của nàng không ở, hành thủ thuật này, rất nhiều chuyện liên không nói được.

Nhưng nếu như không lấy ra thuật, sợ là bệnh hung hiểm, người cứu không về được.

Hứa Hi Trân tuy là đại phu, lùi tới cùng không dễ dàng cho cho như thế rất nhiều người, nhất là mấy vị nam tử phía trước, nói tới như vậy tỉ mỉ.

Phương Trọng Vinh Tưởng tượng, vẫn là kéo qua Sài Lân, chi tiết cho hắn giải nói rõ ràng tình hình, để hắn nghĩ biện pháp đi trước Trương Kháng quý phủ, cầu được một cái "Lý giải dung lượng".

Sài Lân chuyển đảo mắt, lại Hướng Nguyệt cửa động bên trong, liếc mắt nhìn thoi thóp Vương Tử Nguyệt, cắn răng nói:

"Được, chỉ là, gia đình giàu có, tóm lại hội lấy việc này làm ác nhanh, cho rằng tất là nữ tử thất tiết bỏ trí, lại thêm e sợ ảnh hưởng ngày sau sinh dưỡng, sợ là, sợ là nhất định phải vào lúc này trị liệu, cũng chỉ có thể cầu một tờ hưu thư."

Phương Trọng Vinh dù sao cũng là người đời sau, đối với mạng người trọng yếu, vẫn là những kia hư danh trọng yếu, xem toàn Nhiên Bất cùng, liền gật đầu liên tục nói: "Hưu thư liền hưu thư đi, là cứu mạng, Trương gia cũng sẽ lý giải."

Sài Lân chợt một phát bắt được Phương Trọng Vinh tay nói: "Vậy, Nguyệt Nhi tương lai làm sao bây giờ? Nghiễn Nông, ta nghe được rõ ràng, Trọng Vinh, ngươi phải cố gắng chờ Nguyệt Nhi."

"Đều lúc nào, ngươi nghĩ gì thế?" Phương Trọng Vinh một cái vỗ một cái Sài Lân trán, "Người cứu trở về, tương lai muốn như thế nào, lại tính toán sau, cuộc sống tương lai còn dài. Người nếu như không, cái gì hôn nhân Dã Hảo, tương lai cũng thế, Hoàn Năng nói cái gì sức lực."

Sài Lân vỗ một cái trán nói: "Vậy ngươi ở trong này chiếu ứng, ta này Tụ Khứ xin nàng cha mẹ chồng."

Nói qua, hắn một bên đi tới cửa đi, một vừa làm bầm lâu bầu nói: "Trương Kiệt tiểu tử thói này, Nguyệt Nhi bệnh lâu như vậy, càng Nhiên Bất cố gắng cho trong nhà trường bồi chào hỏi, làm cho nàng ở nhà một mình chờ chết hao tổn, ngao sao? Thật muốn làm thịt hắn."

Phương Trọng Vinh Thỉnh hắn, bắt đặc dĩ lắc lắc đầu.

Thời cổ không tỷ như nay, cổ nhân không có tương quan thương thức, đối với loại này bệnh tật có phi thường sai lầm nhận thức, cho rằng nhất định là không Khiết Chi việc dẫn tới, sợ dĩ như vậy lãnh đạm, cũng nhất định là Trương Phủ trên dưới sớm có hiểu nhầm,

Nếu như Trương Phủ cha mẹ chồng bên kia chịu quản, Nghiễn Nông lại như thế nào chạy tới, hướng mình cùng Sài Lân hai nam tử Thuyết Giá khá nhiều ân tình, cầu cứu đây?

Cho nên lần này xin mời một tờ hưu thư dễ dàng, xin nàng cha mẹ chồng tới trước, nhưng là không thể.

Mặc dù là Hứa Hi Trân, như vậy đương thời danh y, cũng chưa chắc có thể nói tới người bình thường tương Tín Vương Tử Nguyệt thanh bạch.

Có thể nói, nữ tử được như vậy phụ khoa bệnh, ở cổ đại, dù cho may mắn chữa trị được, nửa đời sau cũng là Phiêu Linh như mưa.

Tốt Tại Giá là Vương Tử Nguyệt, tốt Tại Phương Trọng Vinh trong lòng thương thức đều có, như gương sáng. Chỉ cần tốt lên, Tử Nguyệt vẫn là có thể đạt được tôn trọng cùng chiếu cố, an an ổn ổn quá nửa cuối cuộc đời.

Phương Trọng Vinh một mặt nghĩ, một mặt hiệp trợ Hứa Hi Trân đem thi chữa trị công cụ dụng cụ, từng cái ở trên lửa nướng nóng bỏng, dùng rượu đã khử trùng.

Nghiễn Nông chính là cầm Hứa Hi Trân mở ra ma phí tán phương thuốc, đi trước ngao lược ma phí tán.

...

Nhân Tông Triệu Trinh nằm ở Nam Huân Điện trên cung điện xem sổ con, trông rỗng trong đại điện, bỗng nhiên tỏa ra hương vị để hấn không khỏi ngẩn đầu.

Hóa ra là Trương Quý phi, nàng bưng cái khay, phụng lên một bát nóng hầm hập thịt kho tàu.

Triệu Trinh dùng hai khối thịt, tâm trạng thoải mái khá nhiều, cười híp mắt nói: "Này lại là Phương Trọng Vĩnh tuyệt hoạt. Rất tốt, trẫm dùng cảm thấy rất tốt. Ái phi cũng ăn một khối đi."

Nói qua, hấn dùng chính mình miệng môi, lại ngậm lên một miếng thịt, Trương Na thịt, chậm rãi đưa tới Trương Quý phi môi anh đào trung tâm.

Trương Quý phi cười đặc biệt đẹp đẽ. Hai người giữa răng môi triển miên một phen, được lăm chàng chàng thiếp thiếp, đều ở một cục thịt kho tàu trung tâm hàm tràn đầy.

Triệu Trinh làm Nhiên Bất biết, kỳ thật này thịt kho tàu, còn có một cái tên khoa học, gọi giò heo kho, mà Phương Trọng Vĩnh, chỉ là sớm mấy chục năm thực hiện này một mỹ thực mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Thi Đình cũng phải dựa vào mặt

Trương Kháng cầm con trai từ tây bắc gửi trở về nhà tin, một mặt thở dài, một mặt ngẩn người.

Phu nhân Lý thị nhẹ nhàng đẩy cửa thư phòng ra đi vào, phản thủ đóng lại môn, vội vàng đi tới Trương Kháng bên cạnh người.

Trương Kháng gặp phu nhân như vậy thần sắc, chắc hẳn có gì đại sự, liền cũng bận bịu mở miệng hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

"Kiệt nhi quý phu phái người đến, nói là tức phụ nhi bệnh, ai, có chút khó lòng, sợ là đến muốn vội vã làm, " Lý thị đôi môi nhấp máy, hơi Hữu Tả Bất nhẫn, Dẫn Hoàn là tiếp tục nói:

"Những kia cái nói ra muốn thành chuyện cười bê bối bệnh, bảo là muốn, muốn tại hạ thể hành châm, thật sự là, thật sự là không được, xin mời lão gia, thay mặt Kiệt nhi nghĩ một phong hưu thư đi."

Trương Kháng xem Lý thị sắc mặt cấp thiết, lại tiếp tục hỏi thăm nói: "Chính là hiện nay gấp gấp như thế? Ta Khán Na Vương gia cô nương, tri thư Đạt Lý, nguyên là không phải làm có như thế quái bệnh, cũng là tạo hóa không ăn thua,

Vốn định , chờ Kiệt nhi trở về, nàng Dã Hào, cho dù tốt sinh khuyên bảo bọn họ, bây giờ, đây là người chịu không được sao?"

"Bên kia phái người đến, nói là Hứa Hi Trân đại phu tự mình đoạn mạch, nếu như không lập tức hạ thể hành châm, sợ là người chỉ có ----" nói qua, Lý thị đuổi ra ba đầu ngón tay, thở dài.

"Ai, Oan Nghiệt à, " Trương Kiệt phát phát ổng tay áo, chậm rãi hướng về án thư vừa đi đi, nghĩ tốt hưu thư, lại cho Trương Kiệt viết thư nói rõ, "Cứu người quan trọng, chuyện khác, mà nói sau đi."

Lý thị gật gù. Tiếp lấy Trương Kháng viết xong vậy trang hưu thư, đang muốn đi ra ngoài cửa, lại nghe Trương Kháng còn nói thêm

"Người cũng cùng đi xem tức phụ nhi đi, Vương gia đem khỏe mạnh cô nương cho chúng ta gả tới, lúc này mới gả mấy tháng, người liền thành như vậy... Hưu thư việc, ta thì sẽ nói với Vương gia phát minh tình hình. Nhưng dù sao vào cửa một gia đình một hồi, lúc này, luôn tránh không đi thăm, chung quy quá mức lạnh bạc."

Lý thị đứng lại bước chân, quay đầu lại, xống Trương Kháng gật gù, lại hướng về Trương Kháng hỏi: "Lão gia, Kiệt nhi gửi thư thượng, có thể nói hấn ở tây bắc bên kia trong quân, một Thiết Đô được chứ?"

"Ừm." Trương Kháng không tình nguyện nói thêm trong thư đối với Tây Hạ rất nhiều dị động việc cho phu nhân, chỉ vì an nàng tư tưởng, xống nàng gật gù.

...

Thi Đình ngày ấy, hoa cúc thơm phiêu mùi dậm.

Lời nói Thuyết Giá Thi Đình quy củ, cũng là bắt nguồn từ Đại Tổng.

Tổng Thái Tổ Khai Bảo sáu năm, Hàn Lâm Học Sĩ Lý bất chúc biết tiến cử, chủ trì Biện Kinh trường thi tiến hành toàn Quốc Hội thí. Đi qua các trảng thi hội, cộng trúng tuyển tiến sĩ, các môn học thi đậu giả ba mươi tám người.

Nhưng mà, trong đó hai người ở triệu đối với thời gian, nhân "Chất liệu tối lậu, đối với tra hỏi mất thứ" mà bị truất lạc, cũng chính là phỏng vấn bị giam.

Học hành gian khổ mười năm, một câu nói bị quan chủ khảo bắn chết, chuyện này đại. Có câu nói, "Chết no đảm nhĩ đại, chết đói đảm hơi nhỏ", "Dân không cáo, quan không truy xét", thi rớt tiến sĩ từ sĩ liêm giận dữ kích Đãng Văn Cổ, khiếu cáo Lý bất chúc "Dùng tình lấy hay bỏ", yêu cầu Thi Đình, đề cầu công đạo.

Gây sự như vậy rất thành công, lúc đó xã sẽ ảnh hưởng cũng rất lớn.

Liên Tổng Thái Tổ tự mình hạ chiếu, từ thi rớt giả trúng tuyển ra 195 người, cùng lấy trung tâm ba mươi sáu người cùng nhau, ở Giảng Vũ Điện tiến hành thi vòng hai, do Tổng Thái Tổ tự mình chủ trì.

Lần đầu Thi Đình kết quả, 127 người thi đậu, phần trái lại ban đầu trúng tuyển người trong, mười người không trúng cử.

Dán thông báo sau, trong ngoài triều ồn ào, Lý bất chúc giáng chức. Lần này khoa cử án, không chỉ trở thành Thi Đình mở đầu, mà từ nay về sau, chính thức xác lập thống Trị Trung Quốc Lịch sử mấy ngàn năm "Thi hương ---- thi hội ---- Thi Đình" kinh điển ba cấp cuộc thi chế độ.

Cho nên, làm có mấy người chững chạc đảng hoàng nói với người triều Tổng khoa cử hệ thống làm sao làm sao khác hẳn với đời Minh thời gian, người có thể để cho hẳn chuyển hướng ra ngoài, tìm cửa một cục gạch, ôm gạch, quay về đầu, tự ngã cường hóa một chút tưởng tượng va chạm hệ thống, sau đó nói cho hẳn:

Khoa cử hệ thống hệ thống hóa, quy phạm hoá, chế độ hóa thành lập, ngay ở triều Tống, đời sau trăm khoanh vẫn quanh một đóm.

(dùng để thượng này hai câu nói tình tượng sợ người thời gian, kiến nghị chỉ nhằm vào loại kia chững chạc đảng hoàng cùng người nói vắng cả nước miếng nói, hẳn nói mới là chính sử, dùng lời truyền miệng lịch sử tri thức, ở nơi đó gây sự gây sự, cần quấy bình xit.

Mà nếu như tác phẩm văn học bên trong, có đặc thù Nghệ Thuật Hóa xử lý ra bất đồng, nội dung vô kích cần, cũng không ở đây nợ đập hàng ngũ. Lịch sử nghiêm túc, văn học rực rỡ, tôn trọng lịch sử Nhi Bất cực hạn với lịch sử, mới là lịch sử văn học thoải mái điểm chỗ đang ở, chính bản độc giả IQ tuyệt cú mèo, nhất định hiểu nắm trong đó đúng mực)

Trở lại chủ đề, Tại Giá lần thứ nhất Thi Đình kinh điển lịch sử chuyện xưa trung tâm, trên thực tế, là có hoàng đế cá nhân rất lớn suy xét cùng lập trường ở bên trong.

Tổng Thái Tổ vậy thi thuộc về mượn cơ hội làm khó dễ, đạt thành tự ngã mục đích một cái tầm thường chính trị bút tích.

Trước đó, giám khảo cùng trúng tuyển thí sinh chính giữa, hội xây dựng lên mạnh phi thường phe phái bám váy quan trọng.

Mà Tự Trứ chuyện này có, hoàng đế đem tất cả mọi người ôm đồm là "Thiên Từ Môn Sinh", có ý thức cắt rời những người khác từ giữa thò một chân vào, ôm đồm Thiên Từ công lao cơ hội.

Cắt đứt thí sinh giám khảo chính giữa liên hệ sau, hết thầy giáo viên và học sinh tình nghĩa, đề bạt ân, liên đều quy đến trên đầu hoàng đế.

Cùng lúc đó, dùng hiện đại quản lý học quan điểm xem, việc này cũng có "Tổ chức cơ cấu bằng phẳng hóa quản lý", lấy tăng cao quản lý hiệu suất quản lý cải cách ý nghĩa.

Kỳ thật Thi Đình trước, Nhân Trứ chiếu cổ dân xếp Vương Từ Nguyệt, Phương Trọng Vinh không vô cùng dụng tâm chuẩn bị, đối với Thi Đình, cũng chưa mang theo không phải đoạt cái Trạng Nguyên không thể tâm tình.

Nhưng mà, Mã Nhị Nha Khước Bất như thế nghĩ. Thi Đình ngày ấy, Nhị Nha canh ba nửa đêm liền lên, dùng than đầu tước màu trắng lan áo, màu đen khăn vấn đầu chờ liên quan quy Định Trứ giả bộ, rất sớm từng kiện nóng bỏng thường thường triển triển, treo lên khi đến Đô Hữu một loại y quan Sở Sở déjà vu.

Chờ Phương Trọng Vinh canh bốn một khắc cùng nhau tới, Mã Nhị Nha liền bắt đầu chân không chạm đất, đem Phương Trọng Vinh trang phục nếu như một viên canh sông mì sợi tươi mềm non nốt linh quang tiểu thịt tươi.

Phương Trọng Vinh nghe một cái trên người quy định công sinh cách ăn mặc, có một sợi rất lục trà nhạt lá trúc tử thơm, Hựu Khán vừa nhìn bên cạnh đáp tốt còn không rút lui hai cái Huân lồng, thầm nghĩ, Nhị Nha này nhất định là, liền quần áo đều hết sức Huân quá nhân nhạt quần tử thơm.

Muốn Đáo Giá có cỡ nào phiền phức, muốn dùng bao lớn tâm tư, Phương Trọng Vinh Bất cảm mỉm cười, nhìn về phía Mã Nhị Nha:

"Nhị Nha à, ta đây là đi Thi Đình, lại không phải đi Tuyển Mỹ lang quân. Người không dùng như vậy một nhọc làm những này, Thi Đình cũng không phải dựa vào mặt cùng quần áo."

"Này Trọng Vĩnh Ca Ca người Tự Bất hiểu, "Mã Nhị Nha một mặt thần khí nói: "Nhị Nha thư mê, có rất nhiều là nhất phẩm quan to thân quyền, nghe nói, Thi Đình món đồ này, có thể trông mặt mà bắt hình dong,

Tuy rằng đều ăn mặc giống nhau trang phục, Trọng Vĩnh Ca Ca lại như vậy ngọc thụ lâm phong, nhưng chẳng may giết ra cái bề ngoài như Phan An các loại Mỹ Nam Tử tới, cướp Trọng Vĩnh Ca Ca danh tiếng làm sao bây giờ.

Nhị Nha chuyên môn tra hỏi Quả Na chút phu nhân, sĩ phu nhóm đều yêu thích này Trúc Tử thơm, lá trà thơm, chỉ nhàn nhạt xông một điểm Tử Nhục như không mùi thơm ngát, liền rất tốt "

Phượng Trọng Vĩnh một mặt tiếp lấy trong tay nàng đưa qua một bát mang trứng vịt hoàng cháo hoa, bắt đầu ừng ực ừng ực húp cháo, một mặt nghe Mã Nhị Nha nói đông dài. Cảm giác như là trở lại kiếp trước, mẹ liền ở bên người dắt lừa thuê, hết sức thân thiết.

Ăn uống no đủ đi ra cửa, Phượng Trọng Vĩnh dần dần từng bước theo một đám thí sinh, lấy thi hội đệ nhất thân phận, thăm tra đối chiếu thi bài cùng công sĩ trang phục, ở Đông Hoa Môn ở ngoài xếp thành hàng.

Ánh nắng ban mai nhẹ nhàng khoan khoái, chung cổ vang lên, Đông Hoa Môn mở ra, Văn Võ Bá Quan thân mang công phục, ở Sùng Chính Điện trong ngoài, Nhân Tông Triệu Trinh xuyên chương phục thẳng điện.

Ào ào ào mang vang pháo đùng đùng minh hưởng, Giáo Phường Ty tấu nhạc 《tê thiên vui cười》, Thi Đình công sinh nhóm ra trận nghi thức, tựa như vào một lần động phòng.

Quả nhiên "Động Phòng Hoa Chúc Dạ, Kim Bàng Đề Danh thời gian", nước ta nhân dân đối với vui vẻ sáo lộ, từ xưa không ly khai tấu nhạc, pháo mừng cùng bộ đồ mới váy à.

Đang tiến hành Thi Đình Chấp Sự quan Phú Bất phú đại nhân, phụng phong tốt Mật Quyền, oai phong凛凛 từng bước một đi vào đại điện, trước công chúng mở bao bì bài thi hoàn tất, công sĩ nhóm hướng về Quan Gia hành lễ,

Nhiên Hậu Chủ giám khảo Doãn Thủ phát biểu chủ trì cuộc thi cảm nghĩ, phó giám khảo Âu Dương Tu phát biểu chú ý hạng mục công việc cùng đối với công sĩ nhóm chờ mong.

Bách quan lui ra, trong sân từng cái từng cái cao hơn hai thước tiểu trên bàn, phân phát tốt đề thi, công sinh bắt đầu đáp đề.

Thi Đình không đồng hương thí thi hội, thí sinh ăn uống bút mực tất cả đều không cần mang theo, Thiên Tử Môn Sinh, hết thầy item Thiên Tử cung cấp, còn có thể thi xong thuận đi bản vẽ đẹp, làm cung đình một ngày thi lưu niệm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Tiểu Phương tài học

Thi Đình đề thi chỉ có ba đạo, thơ, phú, luận, các cùng nhau, cuộc thi thời gian có hơn nửa ngày, yết bảng ở Thi Đình sau một tháng.

Từng dãy cao hơn hai thước cây lim cổng bàn, bãi thành tiêu chuẩn mỗi người một bàn hình thức

---- kỳ thật có phải là mỗi người một bàn, cũng không sao cả, Thi Đình đề mục đều là chủ quan đề, cơ hồ không có dưới con mắt mọi người, hiện trường lẫn nhau mô phỏng độ khả thi, chỉ nói là, mỗi người một bàn càng thuận lợi thí sinh lấy dùng bản vẽ đẹp, phơi nắng xong quyền 1 chút.

Nhân Tông hướng tới nay, bình thường sẽ không ở Thi Đình thượng truat lạc học trò, Dẫn Dã cũng không sẽ không có áp lực, tiến vào Sĩ Cập đệ cùng cùng tiến sĩ xuất thân toàn Nhiên Bất cùng, rất nhiều người nếu như rơi xuống cùng tiến sĩ xuất thân, ninh Khả Trọng thi, Dã Bất nguyện dùng cái này kém một bậc thân phận cất bước.

Đương nhiên, nếu như thi hội xếp hạng thứ nhất, vậy cơ hồ là không cần lo lắng rơi xuống cùng tiến sĩ xuất thân, thi hội số một, nếu như Thi Đình xưng tên top 3 bên trong không có, có thể kháng thanh từ Trần.

Nhưng dù sao, có thể không rơi đến lúc đó từ Trần, vẫn là đem nắm tốt hiện tại so sánh ổn thỏa. Phượng Trọng Vĩnh chút nào không dám thất lễ.

Thi Đình bài thi bình xét cấp bậc, trên lý thuyết nói chia làm Ngũ Đẳng, về thực chất chia làm cấp ba.

"Học thức ưu dài, xuất chúng khác thường, không gì sánh kịp già, định vì nhất đẳng" . Thực tế điều khiển trung tâm, cao cấp nhất thẳng chỗ trống, chỉ làm khiến người ta nỗ lực phương hướng cùng tượng trưng, có nghĩa là một cái siêu phẩm thoát tục hướng tới.

"Tài học nên thông, Văn Lý chu đáo chặt chẽ, với bày tụy trung tâm kham vi cao cấp già, định vì nhị đẳng" . Muốn ở Bắc Tổng một khi, có thể đạt tới nhị đẳng Thi Đình quyền có thể đếm được trên đầu ngón tay, liêu như Thần Tinh, thế nhưng là trên thực tế một cái có một không hai thứ tự.

Muốn trở thành nhị đẳng, thi từ bản lĩnh chỉ ít là Tô Đông Pha cất bước, thượng không mức cao nhất, phú đến viết giống như Tư Mã Tương Như, luận chính là phải có Vương Kinh công bút lực.

Tuy rằng từ đời sau xuyên qua, làm sao xuyên thời gian Đáo Giá cái lời văn cường thịnh niên đại, thơ hay bị Thiên Khả Hân con cháu Đường triều người viết cái tám chín thành, muốn làm văn sao, làm Đáo Giá cái tầng thứ, cũng phải cực kỳ suy tính một chút chọn nhân tài.

"Nghệ nghiệp có thể hái, Văn Lý đều thông già, định vì cấp ba", cũng chính là tự bào chữa, trường thi phát huy ra đồ vật không xong tiêu chuẩn, cấp ba trở lên bài thi, ban thường tiến sĩ xuất thân, bình thường tỉ lệ ước chiếm Thi Đình công sinh trung tâm bốn phần mười.

Tứ Đẳng là còn lại 60% ban thường cùng tiến sĩ xuất thân thí sinh, cái gọi là "Nghệ nghiệp hơi kém, Văn Lý hơi biết" . Một khi tính vào ban thường cùng tiến sĩ xuất thân, tương lai lật bàn cơ hội liên cực kì bé nhỏ.

Cho tới Ngũ Đẳng "Văn Lý qua loa, sai lầm ác tục", định vì Ngũ Đẳng, chính là trượt lạc, nhưng Nhân Tông hướng đã trở thành hình thức. Mặc dù là Bắc Tổng một khi, cũng chỉ có Thái Tổ Thái Tông, khoa cử cục diện còn chưa ổn định lại thời điểm, mới Hữu Giá loại đẳng cấp xuất hiện ở Thi Đình.

Cho nên so sánh hiện thực dự định, hẳn là bảo đảm cấp ba xong nhị đẳng.

Phương Trọng Vĩnh xác định mục tiêu, cầm bút lên, chi tiết thăm quá đề mục, lại suy nghĩ một hồi kiếp trước nhìn qua nghiên cứu triều Tống Thi Đình thi phú luận tác phẩm đặc điểm luận văn, chậm rãi ở trong lòng cấu tứ cùng bắt đầu tìm kiếm.

Căn cứ đời sau nghiên cứu, phú làm, là Thi Đình ba thiên bên trong, trọng yếu nhất một phần, bởi vì Thi Đình chấm bài thi nhân hòa cuối cùng đánh nhịp người là hoàng đế, cho nên đa số Thi Đình ưu tú truyền lại đời sau tác phẩm, đều là sắc màu rực rỡ, ca tụng cùng chế nhạo khéo léo, Văn Lý đều tốt tác phẩm.

Mà trái ngược với ở trường thi hạn chế trung tâm làm ra kinh thế thơ hay, hoặc là đánh trúng điểm mấu chốt, trong lời có ý sâu xa thời thế sách luận, làm ra một phần tốt phú khó khăn tương đối khá nhỏ.

Phương Trọng Vĩnh vốn định sẽ theo Trứ Đại lưu, từ đời sau lưu truyền tới nay Thi Đình ưu tú phú làm trung tâm, tuyển một phần.

Nhưng Nhân Trứ đề mục chính là 《 dân vùng biên giới phú 》, chẳng biết vì sao, Phương Trọng Vĩnh nào Tử Lý, xông lên trước lao ra, chính là ngày đó Vương Dương Minh bị biếm rông tràng Dịch Trại sau, ở Chương Lệ trung tâm tổng biệt qua đời mặt lộ dân vùng biên giới phú làm 《 ế lũy văn 》.

Đó là một phần cảm động trình độ, đề kiếp trước Phương Trọng Vĩnh đêm khuya đọc roi lệ phú làm, cũng là một phần tràn đầy phía đối diện dân sinh hoạt chân tình thực cảm Thần Tác, lại thêm ngậm vịnh sắc thái dày đặc, phi thường thích hợp hơi cải biến, trở thành dự thi phú làm.

Muốn định, Phương Trọng Vĩnh cầm bút lên, choáng mở mặc, ở Thi Đình chuyên chế bốn tầng Bạch Tuyên giấy phiếu thượng, bắt đầu ăn mồi cáo.

Bản này phú làm, đi chính là không theo sáo lộ ca công tụng đức, mà thôi cảm động sâu nhất làm chủ phong cách.

Lúc này Phương Trọng Vĩnh từ Nhiên Bất biết, ở cách phía sau rèm Triệu Trinh, đã chi tiết tỉ mỉ phương hướng của hắn một lúc lâu:

Phương Trọng Vĩnh nguyên lai như thế tuổi trẻ, còn sinh thực sự là thanh tú dấu hiệu. Triệu Trinh trong lòng âm thầm cười một cái, dường như cùng trong tưởng tượng của hắn, có chút khi tai khi tai cái kia Chí Tôn Bảo hình tượng, không thể nào hòa hợp.

Sinh hết sức là nho nhã, bề tôi phong phạm tràn đầy. Tóc mai như đao cắt, lông mày như mực họa, mũi Lương Đình quát, vầng trán cao. Không sai, bề ngoài khiến người ta gặp phải quên tục.

...

Bộ Quân phó Đô Chi Huy Sứ, phu Duyên Hoàn khánh phó đều an bài ---- tức hướng tây bắc diện quân Phó Tổng Tư Lệnh Lưu Bình trong quân trưởng, Trương Kiệt đang cùng Lưu Bình nâng cốc nói cười.

Lưu Bình cùng phụ thân của Trương Kiệt Trương Kháng, có thể nói là một loại người. Tuy rằng Lưu Bình xuất thân Bắc Tổng tướng môn Lưu gia, nhưng là chính quy khoa cử tiến sĩ xuất thân. Thời trẻ chức vị, đi chính là thuần khiết quan văn con đường, là Bắc Tổng danh tướng Khẩu Chuẩn thưởng thức, đề cử làm Lô Châu Thứ Sử.

Cái này Lô Châu, chỗ Thực đông nam, xuyên, du, kiếm, điền kết hợp bộ, chủng tộc phức tạp, phiến loạn không ngừng. Lưu Bình đến nhận chức sau, có người nói thể hiện rất tốt quân sự tài cán, bình định mấy lần bản xứ Di Nhân bạo động, có công về kinh.

Nhưng nhân cùng ngay lúc đó đệ nhất quyền thần ---- Đình Vị không hợp, bị gạt ra khỏi Kinh Thành, từ nay ở phía tây Bắc Quân trung tâm cắm rễ, cũng lại không về quá trong kinh.

Xuất thân tướng môn, lại cảm rở Tây Quân Lư Bình, dường như duy nhất tật xấu, là đối với Tây Hạ người cũng không sốt sắng như vậy, hoặc là nói, căn bản không coi là chuyện to tát.

Chúng ta là giàu có và đông đúc xinh đẹp Đại Tống, các người Tây Hạ vậy Đỉnh Nhi chim không bay qua địa phương, dựa vào chúng ta ban thưởng hàng năm cùng các tròng sống qua, có tư cách gì cùng chúng ta gọi nhíp.

Trương Kiệt chuyển này, mang đến Trương Kháng thư nhà, lúc đó, Trương Kháng đối với Tây Hạ tình hình, cách xa ngàn dặm, nhưng có nhạy cảm sức quan sát.

Nhiên Tịnh trướng. Lư nha nội cũng không cho là như vậy. Hắn rất nhanh Trương Na phong thư đem gác xớ, chỉ là nâng cốc nhiệt tình bắt chuyện Trương Kiệt.

Cách đó không xa bên kia, Lý Nguyên Hạo ngay ngắn dựa vào Thổ Phiên nội loạn, bình tĩnh chinh đồn quân đội, ở cùng Hồi Cốt, Thổ Phiên trong chiến tranh, cấp Thủ Kinh nghiệm cùng chất dinh dưỡng. Hắn lượng lớn mướn chán nản người Hán học trò làm Trí Nang đoàn, chinh đồn biên chế, thao diễn binh pháp.

Bây giờ, Tây Hạ quân đội không chỉ là nhân số khuếch đại, mà là dần dần rời khỏi Man Hoang Thời Đại cùng Du Mục Kỳ Binh hình thức, bắt đầu tiến hành Quân Chủng phân loại.

Nhưng mà Lư Bình, Đối Giá mắt trước mặt xúc tu có thể chiếm được tình báo, càng không có may mắn để bụng.

Lượn lờ năm tướng môn con cháu Lư Bình đồng chí tài năng quân sự cùng trách nhiệm tư tưởng, lấy Hạ Tinh hơi ba trăm tên chữ không tốt bình luận.

...

Phương Trọng Vĩnh định ra tốt thảo quyền, liền bắt đầu sao chép Đảo Chính quy bài thi thượng, chỉnh mở chính quy bài thi chia làm mười sáu mở, tuần trang hai mở, ba đến tám mở viết thơ phú, mặt sau tám mở viết sách luận.

Bài thi thượng không được có ô tổn hại sai lầm, cho nên sao chép thời gian muốn hết sức cẩn thận, không cẩn thận, liền muốn toàn bộ viết lại.

Phú viết xong, liền bắt đầu chuyển hướng thơ. Triều Tống Thi Đình thơ đề mục, nhiều ở kinh Điển Sử tịch trung tâm ra đề mục. Loại này đề mục sự thực cũng không cho Dịch Phát vung cái gì tưởng tượng, khó có tác phẩm xuất sắc, thông thường sáo lộ là hai loại, một trong số đó ca công tụng đức, thứ hai, mượn xưa nói nay.

Lần này Thi Đình Thi Thi đề, xuất từ Hán thư 《Tiền Hán thư; Nghệ Văn Chí tự》: "Hán hưng, sửa tần bại, đại thu thiên tịch, mở rộng hiến thư con đường... Nặng sách báo hợp nhất cùng bảo tàng, chính là giáo hóa gốc rễ, chữa trị loạn nguyên..." Coi đây là đề, làm Ngũ Ngôn sáu vận một câu thơ.

Cũng chính là dùng coi trọng bộ sách là đề mục, làm một thủ Ngũ Ngôn sáu vận thơ. Cái đề mục này, cơ bản không thể mượn xưa nói nay, bởi vì Đại Tống văn giáo cường thịnh, như vậy cũng chỉ còn lại có mượn cổ tụng nay một cái lồng đường.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Cùng tròng thi đấu

Thi hội người thứ mười hai Tư Mã Quang, và thi hội thứ bảy mươi chín tên Phạm Trấn, ngồi ở một loạt, hai người từng người múa bút thành văn.

Trước người của bọn hắn, ngồi Trứ Na xa không thể chạm đầu tên Phương Trọng Vĩnh.

Tư Mã Quang mọi người đều rõ ràng, đập vại cứu người, 《Tư Trị Thông Giám》 tác giả. Mà này Phạm Trấn là người nào đây?

Cái này cũng là một vị ngưu nhân. Đòi sau sử liệu trung tâm, hắn cùng Tống Kỳ, Âu Dương Tu cùng nhau tu hành biên 《Tân Đường Thư》, ở Trung Quốc sử học giới lời nói "Ba phạm tu chỉnh sách sử" giai thoại trung tâm, ba phạm chỉ ---- Phạm Trấn, Phạm Tô Vũ, phạm xông ---- một trong.

Vị này ngưu nhân, vẫn là Tư Mã Quang đáng tin bạn tốt. Khi còn trẻ cùng nhau tu hành biên sách sử, lập chí sử học, lão sau khi, so sánh ha ha, cùng nhau phản đối tân pháp, đại rút Vương An Thạch bại tại.

Vương An Thạch đòi sau thanh danh bị ác ý làm thúi vậy một mặt, tuyệt bích Hữu Giá bày sử học Đại Ngưu, lễ giáo Đại Ngưu một phần lực lượng.

Các sao, như thế ngu nhân, làm sao có thể chỉ là thi hội 79 tên đây? Dù cho không đuổi kịp mang theo đời sau mấy ngàn năm trí tuệ xuyên qua Nhi Lai Phuong Trọng Vinh, tốt xấu, cũng nên là hai mươi người đứng đầu chứ?

Không sai, tại tiền thế lịch sử trong tài liệu, vị này Phạm Trấn, nguyên bản thứ tự, quả thật là hai mươi vị trí đầu, nhưng mà, rất bất hạnh, hắn có một vị thân cư lão nhân tể tướng tập đoàn cô Biểu Cửu gia gia.

Liên, ở đất Liên Vũ tể án kiểm tra đối chiếu sự thật trung tâm, tuy rằng hắn không có bị điều tra rõ có làm rối kỉ cương chứng cứ, mà khỏi bị truất không, nhưng thứ tự một chút bị trực tiếp rơi xuống 79 vị.

Cái hạng này ý vị như thế nào đây? Có nghĩa là hắn cho dù ở Thi Đình trung tâm, không hề làm lỗi viết ra cấp ba lấy đạt tiêu chuẩn. Thi Đình thứ tự, cũng sẽ trực tiếp khóa chặt ở hai giáp tiến sĩ tập đoàn bên trong, xong một giáp vô vọng.

Có tính hay không một người xui xẻo?

Nhưng mà, ngu nhân Phạm Trấn phi thường bình tĩnh, lạc quan, coi khó chịu là mây bay, diện đối với chuyện này.

Từ Mã Quang trước viết xong sách luận, quay đầu lại Lai Khán thi phú đề, xem Đáo Na 《 dân vùng biên giới phú 》 đề tài thời gian, chưa cho cao hứng bật cười ---- Giá Bất chính là vì ta Từ Mã Quang đo ni đóng giày đi ra đề mục sao? Nhìn đáng đáp giết vào ba vị trí đầu có hi vọng à.

Hắn ngẩng đầu, một vết cười quái dị liếc mắt nhìn trước người, liền bóng lưng cũng như như một khối giầu ở trong vô kiểm bảo kiếm Phuong Trọng Vinh , trong lòng một trận ngấm trúng mục tiêu đất lửa thuê.

Chỉ có Phuong Trọng Vinh lớn như vậy mới, mới xứng làm ta Từ Mã Quang mục tiêu, ha ha.

Rất nhanh, Từ Mã Quang lại cúi đầu xuống, bắt đầu cố gắng cầu tứ chính mình ngày đó phú làm.

...

Sau giờ ngọ ánh mặt trời, tràn đầy chiếu vào Nhạc Văn Thư Trai trong hậu viện.

Bận rộn ở chuyển nhà mọi người, mỗi người đều bị tung một mặt ánh mặt trời. Đây chính là tấm gột ánh mặt trời.

Nhân Từ muốn dàn xếp Vương Từ Nguyệt việc, Sài Lân tăng nhanh vì chính mình cùng Phuong Trọng Vinh, một lần nữa đặt mua nhà cửa tốc độ. Bây giờ hai tòa nhà đã mua xong, sẽ chờ Từ Vương Từ Nguyệt bệnh thể lại khá hơn một chút, là có thể chuyển Đáo Phuong Trọng Vinh Phủ Viện trung tâm an trí nghỉ ngơi.

Mà Sài Lân vậy một đồng "Tiểu một", "Tiểu nhị", "Tiểu tam" thiếp thất, cùng một viện từ võng mặt đỏ Nô Tỷ nhóm, cũng có mới sai phủ tòa nhà lớn, có thể tự tại, khoái trá chơi đùa, cãi lộn, cãi nhau, đấu thảo, đánh đàn, dùng trà, ngắm hoa.

Vương Từ Nguyệt hạ thể hành châm sau một tháng, thân thể cũng dần dần tốt không ít, gần nhất một lúc, Mã Nhị Nha thường xuyên phụng Phuong Trọng Vinh cùng Sài Lân mệnh, đi trước thăm.

Đối với Vương Từ Nguyệt, Nhị Nha trong lòng càng rất khó sinh ra loại kia, đối mặt Giản Kiều thời gian cảm xúc cùng diệt Nam Đường tâm ý, mặc dù biết này Từ Nguyệt cô nương, như vậy lưu luyến si mê chính mình Trọng Vinh Ca Ca, nhưng như cũ khó tránh sinh ra mấy phần đồng tình chi tâm.

Có lẽ, là Nhị Nha thấp kém xuất thân, làm cho nàng chưa bao giờ huyền tưởng quá có thể trở thành là Trọng Vinh Ca Ca chính thể đi, Nhị Nha giấc mơ, dù sao cũng là cả một đời hầu ở Trọng Vinh Ca Ca bên cạnh, vĩnh viễn làm người tiểu nha đầu.

Liên, dường như đồng dạng hoài Hữu Giá giống như nhớ nhưng, thậm chí còn muốn cho Trọng Vinh Ca Ca làm thiếp gió ** đồ vật Giản Kiều, liền thành Mã Nhị Nha trong lòng hạng nhất kẻ địch.

Cho tới cái này ốm đau bệnh tật, nhiều lần trải qua nhấp nhô Đại tiểu thư Vương Từ Nguyệt, Nhị Nha ngược lại hồn Nhiên Bất để ở trong lòng.

Vậy Vương Từ Nguyệt, trải qua này sinh tử biến, lại từng gả quá người khác, chắc hẳn thân phận, so với nàng Mã Nhị Nha lúng túng càng nhiều.

Vương Từ Nguyệt nếu lưu luyến si mê Trọng Vinh Ca Ca, lại vì đó cứu, tự nhiên là muốn Tại Phuong phủ bên này an trí, nhưng nàng thân là đại Gia Tiểu Tả, từ Nhiên Bất liền làm thiếp, nhưng lại gả quá người khác, nếu như làm chính thể, cũng là chê trách không ít.

Huống hồ, thỉnh thoảng nghe Sài Lân Sài công tử nói về, Trọng Vinh Ca Ca có cái nhớ người yêu, cô gái kia cũng là gia đình giàu có, mà nhân tài tiêu sái, từ mang băng thanh ngọc khiết sương lạnh bề ngoài, cùng khe khẽ mỉm cười rất khuyên thành mê người lực lượng, khắp nơi không kém Vương Từ Nguyệt.

Đáng thương Vương gia tiểu muội. Lúng túng nhân sinh, Hoàn Tại chậm rãi giao đột kích ngực, cùng chờ mong viên mãn trên đường oa.

Muốn Đáo Giá Vương Từ Nguyệt, Nhị Nha lập tức sâu sắc cảm Đáo Tự Kỷ hạnh phúc. Mặc dù mình là cái nông gia đình tiểu cô nương, nhưng từ khi cùng định Trọng Vinh Ca Ca, sinh hoạt vậy từ không cần phải nói kể tiếp cao.

Mà người chờ mong giá trị tới chỗ nào, cảm giác thỏa mãn liền tới chỗ nào, Mã Nhị Nha chờ mong, đều thỏa mãn, liền một cái thỏa mãn con nhóc, ngược

lại thật sự là hạnh phúc quá một cái Đại tiểu thư.

...

Dùng trong cung cung cấp cơm trưa điểm tâm, Phương Trọng Vinh bắt đầu nhìn về phía cuối cùng cùng nhau sách luận.

Ở Thi Đình bình thường quy củ trung tâm, cơ bản là lấy phú Định Thiên hạ. Nhưng mà, sách luận lực lượng Dã Bất có thể khinh thường. Bởi vì sự thực, sách luận là càng thể hiện chính trị cái nhìn, thi hành biện pháp chính trị chủ trương xương cốt cứng rắn.

Nếu như nói thơ cùng phú quyết định người giải bài thi có không bay lên đến ba vị trí đầu các loại, như vậy tuyệt trần sách luận, chính là quyết định người là có hay không có khả năng cao cao bay tới đệ nhị chờ thậm chí Đệ Nhất Đẳng.

Trọng Vinh nội tâm: Để ta lại bay một hồi đi, bay một hồi đi.

Bình thường Thi Đình sách luận, có khởi, thừa, chuyển, hợp, mở đề, phá đề chờ chút cố định sáo lộ. Chủ đề hàm nghĩa, cũng không ngoài chính là Nho gia truyền thống giáo dục trung tâm một bộ, khuyên răn bệ hạ đối với thiên hạ nhân ái, cố gắng chính mình chăm chỉ, kỳ thác đối với tương lai cái nhìn cùng lý tưởng.

Nhưng mà, xuất sắc Thi Đình sách luận, ở ngay ngắn ưu mỹ, kỹ thuật mức độ ở ngoài, càng quan trọng, là tư tưởng phương diện.

Lần này Thi Đình thời thế sách xuất ra, là cùng nhau kết hợp sách cổ kinh điển, cùng đương thời nhiệt điểm sách Luận Đề: "Luận Thiên Tượng".

Cơ hồ trong một chớp mắt, Phương Trọng Vinh Tụ nghĩ đến một tháng trước vậy trăng mưa sao băng.

Trong lòng hấn, lập tức tìm đúng lập luận yếu điểm, sau đó, căn cứ chính mình lịch Sử Ký nhớ, đối với trước đây Trung Quốc lịch sử cổ đại trên có ghi chép nhật thực, Nguyệt Thực, mưa sao băng chờ Thiên Tượng, cùng ngay lúc đó lịch sử hưng suy tiến hành một phen luận cứ chải vuốt.

Thiên Tượng chính là hiện tượng tự nhiên, cũng không nhân thịnh thế mà lên, không nhân loạn thế mà tiêu. Nhân Bất nên chấp niệm về việc này, mà nên đem có ý nghĩa sinh mạng, vui đầu vào vô hạn, làm người vì bản thân, Doanh gia cùng cộng đồng thịnh vượng trung tâm đi.

Phương Trọng Vinh cơ bản lập luận điểm tìm kỹ, cơ bản luận chứng quan trọng chải vuốt hoàn tất. Sau đó, bắt đầu dùng thể văn tứ lục hình thức, tiến hành thẳng Nhi Bất vụng về, phác Nhi Bất lậu khúc dạo đầu sáng tác, phải tận thiện tận mỹ, đúng mực hoàn hảo đứng chỗ, ưu mỹ Nhi Bất xấp.

Triệu Trinh ngồi ở màn che sau, buồn bực ngăn ngấm, lại nhất định phải bảo trì uy nghi, không thể ăn chút vật gì tiêu khiển một chút.

Cùng giám khảo Doãn Thù, Âu Dương Tu, Phú Bất mấy người giống nhau, Tụ Giá sao nhìn chăm chăm một đám thí sinh đáp đề.

Triệu Trinh ngó một hồi cái này, Hựu Khán một hồi cái nào, không bao lâu, liền cảm thấy Lược Lược Hữu Ta khó.

Cho phép là gần nhất cùng Trương Quý phi triển miên quá độ quan trọng, thật sự có chút "Mỗi ngày gia, tình ý ngu mơ màng" sau giờ ngọ thể nghiệm.

Là giải lao, Triệu Trinh theo tay quơ lấy bên cạnh hai bản đại thần chính giữa cái nhau cái nhau dăng sớ, xem ra.

Phương Trọng Vinh viết xong sách luận, vì khê nâng lên đầu, lén lút liếc mắt nhìn Triệu Trinh. Buổi sáng tới trước thời gian, trong lòng đề lên đáp đề sự tình, lại cách khá xa, cũng không nhìn kỹ hoàng đế bộ dạng thế nào. Lúc này tâm trạng buông lỏng, lòng hiếu kỳ liền khởi động hấn ngẩng đầu lên, nhìn trộm.

Cái nhìn này cách đến Dã Bất là rất gần, nhưng, vừa xem thấy, Nạp Nị, vì sao cảm thấy Triệu Trinh mặt mày chính giữa, có một loại nồng đậm Tiểu Trâm Dương sắc thái đây? Tuy rằng, chúng ta nên bộ dạng giống chúng ta tổ tiên.

Nhưng, thân là hoàng đế, bộ dạng có chút manh tiện manh tiện, như vậy hải hước cũng là đùa Nhạc Điểm nhi đi.

Bộ dạng quá không nghiêm túc. Ân.

Phương Trọng Vinh đưa ra cái này lần thứ nhất chăm chú nhìn trộm ẩn tượng giám định.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83:

Thi một Thiên Điện thí, đập lên nguyệt quang trở lại Nhạc Văn Thư Trai Phương Trọng Vĩnh, một bước tiến vào hậu viện, liền bị cảnh tượng trước mắt kinh ngạc đến ngây người.

Một chỗ hỗn độn Nhạc Văn Thư Trai hậu viện, Nô Tỳ một cái không thấy bóng người, hoang vu nếu như tiến vào trộm.

Mặt mặt phải cùng con mèo hoa nhi dường như Mã Nhị Nha, bỗng nhiên từ phía sau chui đi ra: "Trọng Vĩnh Ca Ca, người đã về rồi ---- "

"Ừm." Phương Trọng Vĩnh nhào nặn một chút con mắt, lại cẩn thận nhìn một chút trước người Mã Nhị Nha.

"Tình huống thế nào? Đây là làm sao?" Phương Trọng Vĩnh một bên đem từ trong cung mang ra tới lưu niệm vậy cái nghiên mực đưa tới Mã Nhị Nha trong tay, vừa nói.

"Đưa cho Nhị Nha sao?" Mã Nhị Nha nhìn trong tay chạm trở tình mỹ nghiên mực, "Đây là chuyên môn cho công sinh nhóm chế tác sao? Thật tốt, cảm ơn Trọng Vĩnh Ca Ca."

Mã Nhị Nha nhìn thấy lễ vật, ánh mắt vèo vèo toả sáng, không nhìn thẳng Phương Trọng Vĩnh vấn đề. Giữa lúc nàng muốn xoay người hướng về trong phòng mình đi đến, tốt bày ra vậy cái nghiên mực thời gian, mới đột nhiên phản ứng kịp, Trọng Vĩnh Ca Ca còn không biết chuyển gia sự.

Liền nghiêng đầu lại, lộ ra hai viên ngọc ngào đáng yêu răng khềnh, xòng Phương Trọng Vĩnh cười nói: "Trọng Vĩnh Ca Ca, tòa nhà đã chuyển đến gần như, Sài công tử cho ngài cùng hân, mua Trần Kiều phổ liên nhau hai tòa nhà. Ngày hôm nay, đã đem hân đám kia thiếp thất dần xếp đi qua."

Nói qua, nàng một tay cầm nghiên mực, một tay vẫn quá Phương Trọng Vĩnh cánh tay nói: "Nhị Nha đông Sydow chút, tối nay còn chưa chuyển thỏa đáng, Trọng Vĩnh Ca Ca hãy theo Nhị Nha Tại Giá hậu viện lại ở lại một đêm đi. Minh nhi chúng ta cùng nhau chuyển tới Trọng Vĩnh Ca Ca Phương phủ đi."

"Híc, rất tốt rất mạnh mẽ, hoàn toàn không đem tự mình coi như người ngoài. 6 6 6" Phương Trọng Vĩnh Thính xong lời nói này, không khỏi cho Mã Nhị Nha cùng Sài Lân này sét đánh không kịp bưng tai trộm chuông tư thế chuyển nhà tốc độ điểm trợ giúp.

...

Dạ dần dần mát, Phương Trọng Vĩnh rửa mặt hoàn tất, về đến trong phòng, nằm ở trên giường, chợt phá lệ mắt ngủ lên.

Đi qua một phen nỗ lực đếm dê cừu thất bại, hân phát hiện mình như cũ ngủ không được, liền rõ ràng khoác áo đứng dậy, điểm một cái đèn dầu, lần mò đi tới nhà bếp.

Lược Lược Hữu Ta lạnh khí trời bên trong, làm chút gì bữa ăn khuya đây? Phương Trọng Vĩnh một mặt đi, một mặt suy nghĩ. Đi ngang qua Mã Nhị Nha gian nhà thời gian, gặp bên trong đèn còn sáng, không khỏi gõ gõ cửa.

Mã Nhị Nha mở cửa, một mặt lò mò quỳn lại hơi hưng phấn cùng tiểu nguyệt ngưng cười khúc khích nửa ngày, một chữ cũng không nói ra. Liền bình thường treo ở trên bờ môi "Trọng Vĩnh Ca Ca" bốn chữ, đều bị hoa si ánh mắt lật đổ địa vị.

Phương Trọng Vĩnh Khán nàng vậy bộ dáng dần thối, bất giác cho nàng một cái mò đầu giết, nói thẳng: "Người đang suy nghĩ cái gì đấy. Người đói sao? Cùng đi làm điểm ăn."

Mã Nhị Nha vốn tưởng rằng Trọng Vĩnh Ca Ca muốn làm chút gì, vậy cái gì, lại kích động, lại khiếp đảm, kết quả phát hiện mình hội sai ý, Lược Lược Hữu Ta thất vọng.

Nhưng vừa nghe đến "Ăn" hai chữ, con mắt lại vèo một chút sáng lên tới, đầy máu phục sinh. Gật đầu điểm nếu như gà đảo mét.

"Đem bên ngoài áo dày vậy mặc, ban đêm lạnh, mặc trở ra." Phương Trọng Vĩnh rồi hướng Mã Nhị Nha dặn một câu.

Mã Nhị Nha "Ừ" một tiếng, đỏ mặt trái táo nhi, chớp chớp con mắt, xoay người lại vào cửa, mặc một bộ hồ bích lốc xoáy văn sa thêu áo ngắn, xúng Mã Diện vậy, trên chân một đôi mây khói như ý nước dạng đỏ gấm giày, thần thái sáng láng trang phục được, lúc này mới lại mở cửa đi ra.

Hai người dựa vào một cái đèn dầu cùng ánh trắng quang nhi, sờ soạng đến nhà bếp. Bốn phía nhìn, tốt ở trong phòng bếp đồ vật không có mang đi.

Ánh trắng từ cửa sổ ánh bên trong lưu thủy xuyên thấu vào, Mã Nhị Nha trong lòng cảm thấy, phòng bếp này, một khi đứng lên nàng Trọng Vĩnh Ca Ca cùng nàng hai người, vậy thì chân chân "Núi không ở cao, có rồng chính là linh" thơ Ý Cực.

"Nhị Nha, còn có làm váng đậu sao? Để ở nơi đâu đây?" Phương Trọng Vĩnh hướng về Mã Nhị Nha hỏi một câu, liền cuốn lên hai ống tay áo, bắt đầu chuẩn bị lò nấu rượu.

"Có, " Mã Nhị Nha một bên đáp lời, một bên từ bếp lò phía tây một bên thạch giá Tử Thượng, lấy ra một tò làm váng đậu.

"Ta tới nhóm lửa, người đi đem làm váng đậu ngâm nước, để nó chậm rãi tan ra. Lại thêm một điểm từ rượu, một điểm từ hàm Douban, đem váng đậu

yêm một hồi." Phương Trọng Vĩnh cho trong nồi thêm tốt nước, lại bắt đầu kéo động ống bể, hô lạp lạp nổi lên nổi tới.

Mã Nhị Nha tay chân lanh lẹ phối hợp hành động, rất nhanh đem văng đậu yêm tốt.

Trong nồi nước ùng ục ùng ục sôi trào lên. Phương Trọng Vĩnh Tương Mã Nhị Nha yêm tốt văng đậu run vào trong nước ầm trác một chút, rất nhanh mò đi ra, thả ở trên thớt, dùng dao phay cắt thành một cái một cái hình dạng.

Sau đó một lần nữa lên nồi, ở trong đó tăng thêm một chút dầu mỡ, chờ dầu tan ra sau, đem văng đậu ném vào, xì xì rồi rồi trụng dầu thanh, kèm với nóng thoảng qua cảm giác, tràn đầy tản ra ở trong phòng bếp.

Không lâu lắm đợi, từng cái từng cái văng đậu nổ vàng rực rỡ.

Phương Trọng Vĩnh Thủ chân nhanh nhẹn đem văng đậu vét lên tới. Thả ở trong khay hong , sau đó, lại sẽ Douban, hoa tiêu chờ Trung Quốc truyền thống nấu ăn hương liệu, cùng một điểm tử rượu, một điểm đường, một điểm nước tương, xào đến sôi trào.

Hương vị nhảy lên đầy bếp phòng bếp thời điểm, Phương Trọng Vĩnh gọn gàng cầm lấy cái khay, đem văng đậu ngã vào xào kỹ liêu trong nồi, đầy nắp nồi, hầm chế một hồi.

Kèm với thơm nức thơm nức hương vị, từng cây từng cây văng óng xốp giòn văng đậu bị vớt lên.

Mã Nhị Nha sớm cầm một đôi đũa, đầu duỗi cùng hươu cao cổ giống như vậy, một mặt muốn ăn muốn ăn biểu hiện. Trực tiếp từ Phương Trọng Vĩnh Thủ trung tâm trong bàn ăn, giáp một cái đi ăn, nhai một nhai, lại nhai một nhai, "Ăn ngon, thật mạnh đạo, Trọng Vĩnh Ca Ca, đây là cái gì à?"

Mã Nhị Nha một bên hỏi, một bên lại đi giáp một cái, lần này, nằng lạp tức đem đồ ăn này Đáo Phương Trọng Vĩnh trong miệng.

Phương Trọng Vĩnh nhai ăn hết, lúc này mới hồi đáp nói: "Đây là lạt điều, đáng tiếc, hiện đang không có cây ót, chỉ có hoa tiêu những này gia vị, hương vị không rất hoàn mỹ, 80 điểm đi."

Mã Nhị Nha nghi hoặc nhìn hần, Hựu Khán vừa nhìn trên tấm thớt hoa tiêu, nghi ngờ nói: "Giá Bất chính là cây ót sao?"

Phương Trọng Vĩnh một mặt rút một đôi đũa ăn nhiều, một mặt lắc đầu: "Không phải vậy, này cây ót không phải kia cây ót."

Hần tâm lý từ Nhiên Minh trắng, Mã Nhị Nha là Đại Tổng người, khẩu ngữ trung tâm cây ót, chính là chỉ này Chúng Ngã quốc từ xưa truyền thống gia vị cây trồng ---- hoa tiêu, mà trong miệng mình cây ót, chỉ nhưng là đòi Minh truyền vào Trung Quốc, loại kia nguyên sản Châu Mỹ gia vị cây trồng.

Cũng may Mã Nhị Nha đã đem có hạn tinh thần, vui đầu vào vô hạn kẻ tham ăn sự nghiệp trung tâm đi, cũng là cũng không để ý những này, ngược lại là vừa ăn vừa nói lên một chuyện khác tới:

"Trọng Vĩnh Ca Ca, những Sĩ Đại đó phu đều nói là, 'Quân Tử Viễn nhà bếp', chỉ có Trọng Vĩnh Ca Ca như vậy thích tự mình xuống bếp đây."

Phương Trọng Vĩnh hơi có điểm lúng túng cười cười, đang muốn mở miệng đáp lời. Lùi lại nghe được Mã Nhị Nha nói ra câu nói này sau khi câu thứ hai ---- nằng mục đích thật sự chỗ đang ở:

"Trọng Vĩnh Ca Ca, Phần Lâu bên kia, mười hai canh giờ ngày đêm không ngừng nghiệp, mỹ nữ ca cơ, mỹ thực hễ kêu là tới, không như chúng ta lần sau, trực tiếp đi Phần Lâu ăn đêm khỏe, Dã Hảo chúc mừng một chút."

Phần Lâu, chính là Biện Kinh đăng ký trong danh sách 72 hộ "Ngay ngắn điểm" trung tâm, phồn hoa nhất khách sạn. Sử liệu ghi chép "Âm đồ thường hơn ngàn người", cũng là Thành Biện Kinh cao nhất tiêu chí tính kiến trúc, leo lên Phần Lâu đỉnh, liền có thể "Hạ coi cầm trung tâm", nhìn thấy trong hoàng cung.

Cái gọi là "Ngay ngắn điểm", là chỉ triều Tống trong thành phố, có được cất rượu quyền quán rượu lớn. Cùng với đối ứng, xưng là "Chân điểm", chỉ chính là không có cất rượu quyền, cần từ ngay ngắn điểm bán sỉ rượu khách sạn; còn có một loại, gọi là "Nhào hộ", chỉ chính là loại nhỏ vụn vặt bán khách sạn.

Phương Trọng Vĩnh Tương tượng tượng, nhìn một chút Mã Nhị Nha vậy một mặt chờ mong hình dáng, lại lại thêm thi xong Thi Đình, cũng cảm thấy nhẹ nhõm hạ tốt, liền rõ ràng thả xuống lạt điều, đối với Mã Nhị Nha cười một tiếng nói: "Đi, cái lương không bằng bạo lực, không bằng hiện tại Tụ Khử?"

Mã Nhị Nha mặt lộ vẻ kinh hi, liên tục không ngừng đem còn lại lạt điều toàn bộ bọc lại mang ở trên người, một đường đi, một đường ăn, hai bàn tay nhỏ ăn cùng Vượng Tài móng vuốt đường như.

Cá và tay gấu Đô Yếu đều chiếm được Mã Nhị Nha, đối với Trọng Vĩnh Ca Ca này "Lạt điều" tự nhiên tất cả khen ngợi, nhưng mà, đi mở mang kiến thức một chút những Phần Lâu đó mỹ nữ lòng hiếu kỳ tình, cũng là cực kỳ bức thiết.

Chương 84: Phàn Lâu gắp gỡ bất ngờ

Chín câu môn phổ, chính là Biện Kinh quán rượu một con phố. Vào đêm, các loại xường rượu như cũ rượu kỳ pháp phối, bảng hiệu phiếu thơm "Ngay ngắn điểm" "Chân điểm" " nhào hộ "Nhóm dôn dập điểm lên ngọn nến, thượng lỏng vài to, đánh ra hộp đèn quảng cáo.

"Trọng Vinh Ca Ca, " Mã Nhị Nha kéo lôi kéo Phuong Trọng Vinh góc áo, chỉ vào một khối mặt trên sáng "10 ngàn" chữ "Chân điểm", Khán Hường Phuong Trọng Vinh nói: "Vì sao gọi là '10 ngàn' đây? Là lấy cái gì điền có?"

Phuong Trọng Vinh Khán Trứ Mã Nhị Nha sáng long lanh viên liên tục con mắt, cười một cái nói: "Lấy từ một thủ thơ Đường 'Tân phong mỹ tửu đầu 10 ngàn, Hàm Dương du hiệp bao nhiêu năm' . Cùng 'Rượu ngon' 'Thơm lao' giồng nhau, đều là hình dung rượu ngon từ."

Mã Nhị Nha trên mặt lộ ra Đối Giá lời giải thích vô cùng nụ cười thỏa mãn.

Đến Phàn Lâu ngay ngắn cửa tiệm, xa xa Tụ Khán đến một loạt ở trong gió lạnh áo ngực lớp áo ngoài Hồng Trang các chị em, một loạt đứng ở ngoài cửa lối ra một bộ không lồ dài bức phía dưới, không sợ gió lạnh, mời chào từ khách.

Chờ đến gần một chút, Tụ Khán Đảo Na dài bức dâng thư "Kho tuyển rất có tên cao thủ rượu tượng, chế tạo một màu thượng hạng nùng cay cực kỳ cao rượu, hiện trung tâm đệ nhất", bên cạnh còn có hai cái trống da, gõ đến vang động trời.

Phuong Trọng Vinh Khán Khán Na bầu không khí, thật giống trở lại kiếp trước cùng một Đại Bang anh em đi dạo quán ăn đêm thời gian, cửa vậy cảnh tượng nhi.

Quảng cáo như thể tranh chữ, nhịp trống, mỹ nữ, thực sự là cùng hiện đại chỉ kém một cái trực tiếp khoảng cách. Đại Tổng làm chỉ có mấy cái coi trọng buồn bán, nặng nề Nhi Bất ức thương nghiệp thời đại, thực sự là khiến cho một tay tốt marketing à.

Không đợi Phuong Trọng Vinh cùng Mã Nhị Nha chân trước bước vào cửa điểm, sớm có tiểu nhị chào đón, bắt chuyện chỗ ngồi, nhưng cũng không gắp lấy cái gì thực đơn, cũng không Hữu Thập sao rượu bài tử. Thực là tươi cười rạng rỡ ân cần chiêu đãi.

"Cầm các người thực đơn Lai Khán một chút đi." Phuong Trọng Vinh ngồi hạ xuống, nhìn về phía tiểu nhị nói.

"Tiểu điểm không có thực đơn, khách quan tùy ý tác gọi, tiểu điểm bếp trưởng cái gì đều sẽ làm." Tiểu nhị một mặt tự hào nói:

"Bồn điểm mấy vị bếp trưởng, mỗi vị thành thạo cầm chắc mấy trăm món ăn phẩm cách làm, chỉ cần ngài hai vị thưởng thức qua, này Đại Giang Nam Bắc bất kỳ thức ăn, ở bồn điểm đều có thể nếm qua. Mới đến rượu ngon, hai vị có thể muốn tới một bình?"

"Liên các người ngoài cửa tranh chữ triển bán rượu ngon, tới một bình đi." Phuong Trọng Vinh Khán hướng về Mã Nhị Nha, ra hiệu chính mình điểm quá rượu, do Nhị Nha tới gọi món ăn tốt.

Ai biết Mã Nhị Nha dí dỏm nở nụ cười, đối với tiểu nhị kia nói: "Vây, tới một bàn lạt điều, một bàn bánh tart đi."

Tiểu nhị nhất thời há hốc mồm, hơi vò đầu bứt tai nói: "Cô nương nói giỡn, này, đây chính là cô nương ném qua thức ăn?"

Mã Nhị Nha bỗng nhiên từ trong tay áo, dụ ra vậy gói to lạt điều, xông Trứ Tiểu hai đạo: "Ày, có bí phương mỹ thực, có thể bán cho các người nha."

"Híc, bồn điểm, bồn điểm cầm chỉ ngoài ra thực phẩm, cô nương, ngài chuyện này..." Tiểu nhị nguyên bản muốn cự tuyệt, lù xem Trứ Mã Nhị Nha một mặt tự tin rung một cái tay, lại nghĩ Trứ Na bao đồ vật đường như hương vị thật là bất đồng, liền cười làm lành nói:

"Cô nương có không để nhỏ đem này bao đồ vật, mang cho chương quầy nhìn một cái, trở lại bàn bạc giá cả? Hai vị, trước điểm Điểm Nhi khác món ăn đi."

"Được, tùy tiện muốn bốn cái các người Phàn Lâu bảng hiệu món ăn đi, vậy bầu rượu cũng tới mau mau." Phuong Trọng Vinh khe khẽ mỉm cười.

"Đúng vậy ----" tiểu nhị một mặt lớn tiếng báo tên món ăn cùng rượu tên, một mặt hướng về phía sau bắt chuyện Nhi Khứ.

Đứng vào lúc này, một cái chải lên ngã ngựa bụi tóc, đỉnh đầu nghiêng cắm vào một nhánh Liên Hoa trầm, một bộ Tây Hồng Thủy sắc tám đáp choáng xuân cảm quần áo dài mạnh mẽ nữ tử, thẳng tắp nếu như toàn như gió, vọt vào Phàn Lâu bên trong.

Một đám bọn tiểu nhị tiến lên cản lại, dĩ nhiên chặn nàng không được, chỉ thấy nàng vèo vèo leo lên lầu hai, một cước đá văng phía tây một gian nhà tọa cửa lớn, hướng vào phía trong hét lớn: "Trần Quý Trường, người đi ra cho ta ---- "

Phuong Trọng Vinh vừa nghe câu này, mới chăm chú hướng về vậy mạnh mẽ nữ tử nhìn lại, này, không phải cùng ngày Tại Vương Tử Nguyệt tiệc cưới thượng gắp tướng môn Liễu gia Liễu Nguyệt Nga, Hoàn Năng là người nào?

Tên ghi sử xanh Hà Đông Sư Tử muội chỉ, ngay mặt trình diễn sư hống một màn, xem Phương Trọng Vĩnh Dã là tương đương lơ mờ à.

Chỉ thấy nàng đập cửa vào trong, lại bàn tay xách lên một người thanh niên nho sinh trang phục người đi ra, lôi liền hướng dưới lầu kéo đi, vậy bị thống nho sinh, nếu như một cái cây lau nhà giống như vậy, bị Liễu Nguyệt Nga túm mềm nhũn quét qua bậc thang.

Ai, chẳng trách Trần Quý Trường năm đó ly hôn, cách cả thể gian nghe tên, trở thành quảng đại dân chúng vậy xem câu chuyện truyền miệng thiên cổ hí kịch đây. Nay Liễu Nguyệt Nga, quả thật cũng là tương đương buru hân hai à.

Buru hân nhân sinh quả Nhiên Bất cần giải thích ---- trực tiếp động thủ phải.

Phương Trọng Vĩnh Khán hướng về Liễu Nguyệt Nga kéo Trần Quý Trường, cùng với Liễu Nguyệt Nga trên tay bộ dạng vô cùng thích hợp trát điều châm một tay tốt mạch máu, trong lòng yên lặng ai điều, Trần Quý Trường làm cổ đại sử thượng phu cương bất chán chung cực khuôn mẫu, đúng là bảo trụ cái mạng nhỏ quan trọng à.

Đúng vào lúc này, Phương Trọng Vĩnh Khán đến một con đẹp như bạch ngọc cao to ngón tay, đẩy ra Liễu Nguyệt Nga tay.

Thuận Trứ Na xinh đẹp ngón tay nhìn qua, Phương Trọng Vĩnh hồn nhớ mộng thương bóng người, Tụ Giá Dạng gần trong gang tấc, như băng sơn đứng Liễu Nguyệt Nga trước người, đem Trần Quý Trường cùng Liễu Nguyệt Nga cách ly ra ----

Chiết Y Nhiên.

Tốt kinh ngạc, tốt kinh hi.

Không đúng, Hữu Thập sao kinh ngạc đây, Chiết Y Nhiên là Liễu Nguyệt Nga hạng nhất bạn thân à.

Bây giờ, bạo lực nữ bạn thân sắp lên diễn hồ phu Huyết Án, dù sao ảnh hưởng quá không tốt. Chiết Y Nhiên dừng cảm đứng ra, ngăn cản một hồi khả năng diễn biến thành ác tính chảy máu gia bạo sự kiện bị kịch.

Ngăn con sóng dữ Vu gia việc, cũng là một loại anh hùng à.

Chỉ thấy Chiết Y Nhiên ngăn cản Liễu Nguyệt Nga thân thể, một mặt khuyên giải an ủi, một mặt cùng Liễu Nguyệt Nga thấp giọng thì thầm cái gì, nói thẳng một hồi lâu.

Mà trên lầu nhả tọa bên trong, vậy mấy cái cùng Trần Quý Trường cùng nhau lêu lổng tài tử nhóm, lúc này mới từ oanh oanh yến yến trong đám, run lập cập đi xuống lầu tới, nâng dậy bọn họ tiểu đồng bọn Trần Quý Trường.

Thực sự là một đám không đầy nghĩa khí heo đội hữu. Phương Trọng Vĩnh Tại trong lòng yên lặng bị Di Đạo.

Bỗng nhiên, Chiết Y Nhiên ánh mắt, dường như xẹt qua bên mình, từ trên người chính mình, xẹt qua Mã Nhị Nha trên người, sau đó vẫn là từ vậy lạnh lùng sương gió mỹ lệ trên gương mặt, phá lệ đối với hân lộ ra một nụ cười nhạt.

Xong xong, tối nay trở lại muốn triệt để ngủ không được. Phương Trọng Vĩnh cảm thấy nội tâm bị lay động cảm xúc mãnh liệt.

Chờ Chiết Y Nhiên cùng Liễu Nguyệt Nga đi ngang qua bên cạnh thời gian, Phương Trọng Vĩnh không kìm lòng được đứng lên, vốn muốn nói mấy câu, lùi lại cảm thấy dường như thời cơ không đúng lắm, liền chậm rãi ngồi xuống, nhìn theo Chiết Y Nhiên bóng người hướng đi bên cửa, Lược Lược Hữu điểm rầu rĩ chán nản dặt lờ thuê.

Mã Nhị Nha toàn bộ hành trình mắt thấy này một mực trừng cầu đài tình cảnh, trong lòng lập tức rõ ràng cái gì.

Không đợi Phương Trọng Vĩnh Thuyết lời nói, Mã Nhị Nha đã trước một bước ngăn cản ngay ngăn bồi tiếp Liễu Nguyệt Nga hướng đi ngoài cửa Chiết Y Nhiên, sau đó, lộ ra nụ cười xán lạn, hướng về Trứ Phương Trọng Vĩnh nói: "Trọng Vĩnh Ca Ca, ngươi có phải là muốn cùng vị cô nương này nói chuyện làm quen? Ta ngăn cản nàng."

Một câu nói xong, Trần Quý Trường, Liễu Nguyệt Nga, Chiết Y Nhiên, Phương Trọng Vĩnh, bốn người đều là hơi sững sờ.

Mã Nhị Nha Mạo Thất Quý thuộc tính giây bùng nổ.

Phương Trọng Vĩnh cảm Đáo Tự Kỷ hai bên gò má, có chút hơi bị sốt. Cùng lúc đó, hân nhìn thấy Trần Quý Trường "Huynh đệ, tìm chút đề tài, cầu cứu" làn môi động tác, cùng" xin nhờ xin nhờ "Ngôn ngữ tay chân.

Được rồi, cứu một mạng người thắng tạo Thất Cấp Phù Đồ, huống chi ta cũng muốn cùng Chiết cô nương nói chuyện. Phương Trọng Vĩnh đại não bay nhanh xoay tròn lên.

Chương 85: Tri kỷ chi đạo

Bởi hiện nay cũng không Hữu Thập sao viên gạch, cho nên, cơ bản bài trừ cảm một viên gạch đi tới, nói với Trử Chiết Y Nhiên: "Cô nương, cục gạch này là nguoi roi sao?" Khả năng này.

Cũng may suy cho cùng xem như nhận thức, lúc này, không thể làm gì khác hơn là tùy tiện tìm đề tài, hóa giải một chút không khí ngột ngạt.

Liên, Phương Trọng Vinh ba bước cũng làm hai bước đi lên phía trước, đối với Chiết Y Nhiên cùng Liễu Nguyệt Nga chấp tay chào nói: "Liễu cô nương, Chiết cô nương, không bằng cùng nhau ngồi một chút, tới bao 'Lạt điều' ép an ủi, bớt giận chút."

Mã Nhị Nha mới vừa vội vàng kéo tiểu nhị kia: "Nhanh, đi đem chúng ta lạt điều cầm về, không bán."

"Tiểu điểm... Tiểu điểm cảm chỉ ngoài ra thực phẩm..." Tiểu nhị kia vẫn còn kiên trì, bỗng nhiên liếc mắt nhìn Liễu Nguyệt Nga hùng hổ bộ dáng, Hựu Khán một chút chường quày ra hiệu hoà thuận thì phát tài tư thái, vội vàng sửa lời nói: "Vâng vâng vâng, nhỏ này Tụu Khứ mang tới."

"Hai vị cô nương, xin mời ----" Phương Trọng Vinh chỉ hướng mình vừa nãy ngồi Na Trương bàn, dùng một loại rất hồ hững, lùi mang theo một loại khiến người ta vô lực cự tuyệt ngữ điệu, nho nhã lễ độ nói.

Trần Quý Trường yên lặng đứng sau lưng Liễu Nguyệt Nga, Đối Phương Trọng Vinh khoa tay một cái ngón cái trợ giúp.

Liễu Nguyệt Nga nguyên bản một bồn lửa giận, đi qua mới vừa Chiết Y Nhiên khuyên giải an ủi hai câu, hiểu lấy lợi hại sau, đã thoảng khắc chế một điểm, hiện tại bị Mã Nhị Nha cùng Phương Trọng Vinh Giả mạo danh kỳ diệu vừa ra một kéo dài, dĩ nhiên cũng lúng lờ con cá vàng bị Chiết Y Nhiên đẩy đến trên chỗ ngồi, mấy người cùng uống rượu vào.

Mã Nhị Nha nhìn về phía Liễu Nguyệt Nga bên eo còn chưa triển khai, chỉ khác biệt thành thất lưng hình thức một thanh nhuyễn kiếm, cả kinh sợ hãi kêu to nói: "Wow, vị này tỷ tỷ, này kiếm nhìn sang rất đẹp trai à."

Liễu Nguyệt Nga thấy nàng nói tới vui mừng, một mặt trừng một chút Trần Quý Trường, một mặt bộp một tiếng, móc ra bên eo nhuyễn kiếm, bải ở trên bàn.

Phương Trọng Vinh chỉ tiết nhìn lên, gặp kiếm bông cùng kiếm tất đều là một màu Cổ Ngọc lam, không khỏi cũng có chút vẻ tán thưởng. Đúng vào lúc này, Chiết Y Nhiên Trương Na thanh kiếm cầm lên, ngược sau đưa ra, Đối Phương Trọng Vinh mấy người nhẹ giọng nói:

"Cô nương quả Chân Nhân quang tốt. Nguyệt Nga bảo bối này, là có chút lai lịch, " nói qua, nàng Dụng Thủ chỉ nhẹ nhàng chỉ một Chi Kiếm thân, nhẹ nhàng chụp ra một tiếng vang giòn nói: "Này thân kiếm, cùng kiếm bông kiếm tất, là hậu kỳ một lần nữa hợp quá."

Nói qua, nàng Dụng Thủ chỉ một Chi Kiếm trên người máu thấm cùng lấm tẩm nói: "Này thân kiếm, là trong nước lên đồ vật, sau một lần nữa rèn nhuyễn hóa sau, thành hôm nay nhuyễn kiếm."

Đón lấy, lại chỉ một Chi Kiếm bí trong khe hở cổ thỏ dấu vết, nói tiếp: "Mà này kiếm bông kiếm tất, là Đào Mộ đào móc ra. Từ phía trên này nganh thổ cùng nước ngân thấm, liền có thể nhìn ra một, hai."

Giữa lúc Phương Trọng Vinh bị nàng lần này giới thiệu kiếm, nhiều hơi có chút rơi vào trong sương mù thời gian, lại nghe nàng tiếp tục nói: "Nguyên bản không phải thống nhất dạng địa phương đi ra đồ vật, thế nhưng, đi qua một lần nữa rèn luyện, rèn luyện, càng càng thành như vậy thiên thành một khối bảo kiếm, hướng chỉ với người đâu?"

Quả nhiên là bé gái, khuyên giải đều khuyên như vậy uyển chuyển. Phương Trọng Vinh Tâm nói: Nguyên bản cũng không muốn dính líu người khác việc, nhưng tới cùng là bạn của Chiết Y Nhiên mà, sao nhẫn tâm nhìn ra tình hình chuyển biến xấu xuống, cuối cùng nào động đến không thể tách rời ra, lưỡng bại câu thương?

Liên Phương Trọng Vinh chuyển hướng Trần Quý Trường, trực tiếp hỏi một câu: "Quý Trường huynh à, nguoi hôm nay tới đây nơi, là là uống rượu đây, vẫn là là trên lầu cái nào các chị em?"

Lời này một hỏi lên, ngồi đầy đều có chút kinh ngạc. Chỉ Phương Trọng Vinh bình tĩnh tự nhiên, tính trước kỹ càng bộ dáng.

Trần Quý Trường Lược Lược Hữu Ta lúng túng, làm phiền rất lâu, mới dùng bé không thể nghe thanh âm nói: "Chẳng qua mấy người bằng hữu đi ra ăn thử rượu, phùng hai cái các chị em."

Phương Trọng Vinh kéo qua Trần Quý Trường, cùng nhau ngồi ở trên ghế dài, sau đó phiết cong lên con mắt, từ trên xuống dưới đánh giá một phen vậy mấy cái từ lúc nãy Trần Quý Trường chỗ đang ở nhà tọa bên trong đi ra các chị em, Hựu Khán một chút Liễu Nguyệt Nga, nhẹ giọng nói:

"Huỳnh đệ, nói Thuyết Giả các chị em có cái gì ưu thế. Thứ tiểu đệ mắt vựng về, nhất thời không nhìn ra."

Không ngờ Trần Quý Trường còn không nói chuyện, Liễu Nguyệt Nga trước hết dùng lỗ mũi mở miệng nói, hừ hừ nói: "Liên yêu phùng những này dị dạng bàn chân nhỏ các chị em, cho rằng phong nhã, hừ."

Phương Trọng Vinh lại nhẹ nhàng đâm đâm một cái Trần Quý Trường, nửa xác nhận nửa trêu chọc nói: "Khẩu vị rất nặng à. Na Tiểu chân biến hình, lại thú lại xấu, cần gì chứ? Y ta nói à, thời điểm này, huỳnh đệ à, người trước tiên cần phải đi học một ít Vịnh Xuân."

"Cái gì là Vịnh Xuân?" Chiết Y Nhiên, Liễu Nguyệt Nga, Mã Nhị Nha, trầm miệng một lời hỏi.

Phương Trọng Vinh vỗ một cái trán, đúng, đây là Đại Tổng, vẫn không có Vịnh Xuân, không ngại, đại không, đem chính mình nhớ kỹ kiếp trước Vịnh Xuân lý luận, nói cùng mọi người nghe một chút chính là. Vì vậy nói: "Vịnh Xuân là một môn quyền pháp, "

Nói qua, hần Dụng Thủ nhẹ nhàng nhúng một giọt rượu, ở bàn Từ Thượng viết "Vịnh Xuân" hai chữ, sau đó, chỉ Trư Na hai chữ nói: "Đây là một môn cương nhu cùng tồn tại Võ Lâm Tuyệt Học, 'Vĩnh' tên chữ nửa bên phải 'Vĩnh', điểm, ngang, chiết, dựng thẳng, câu, chọn, phiết, nại, liên dấu điểm Vịnh Xuân Quyền Quyền Lý cùng Chiêu Pháp."

Trần Quý Trường làm như Đồi Giá lời nói không hề hứng thú, Chiết Y Nhiên cùng Liễu Nguyệt Nga lùi song song mở to hai mắt, chăm chăm xem Trư Phương Trọng Vinh, trông hần nói nhiều một điểm.

Phương Trọng Vinh Khước liền như vậy đình chỉ đối với "Vịnh Xuân" An Lợi, tiếp theo chuyển hướng Trần Quý Trường nói: "Người nói một chút, một cái đàn ông, như vậy bị nhéo hạ xuống, ném Nhân Bất mắt mắt?"

Trần Quý Trường một cái than ngắn thở dài động tác, cùng một cái người hiểu đích thực ánh mắt, làm cho Liễu Nguyệt Nga suyt chút nữa lại đi tới quát hần hai bàn tay.

"Mất mắt đi, vậy làm sao bây giờ đây? Người xem, người như hội đến một chiều nửa thức công phu, hôm nay chỉ ít sẽ không như thế mất mắt đi. Theo ta thấy a, người không như trước rất học điểm võ nghệ, sau đó đi ra lêu lổng, cũng nhiều chọn người thân bảo đảm phải hay không?"

Phương Trọng Vinh mang theo một loại mỉm cười tư thái, nói ra lời nói này.

Bên kia Mã Nhị Nha cùng Liễu Nguyệt Nga nghe lời này, đều tròn tròn con mắt, Đối Phương Trọng Vinh biểu thị trình độ nào đó khó chịu.

Chỉ có Chiết Y Nhiên, ngầm hiểu xong Trư Phương Trọng Vinh, mặt hiện công nhận khẽ cười nở nụ cười. Giơ lên chén rượu trong tay, hơi ra hiệu Phương Trọng Vinh chúc rượu ý tứ, mãn quá một cái, lại làm hạ một chén kia.

Chiết Y Nhiên thâm nghĩ, Giá Phương Trọng Vinh, cũng là cái hiếm thấy cổ linh tinh quái, hần như vậy khuyên pháp, trái lại có chút công dụng.

Liễu Nguyệt Nga cùng Trần Quý Trường cho nên hết ngày không hòa thuận, xét đến cùng, hay là bởi vì lẫn nhau đối với đối phương yêu thích cùng lĩnh vực, không hề lý giải, ham muốn tổ cầu chờ chút, Thuyết Bất đến cùng đi.

Một khi Trần Quý Trường giảng hoà hiểu được một chút võ nghệ lạc thú, Liễu Nguyệt Nga hiểu được một chút văn tâm thái của người ta, như vậy chung sống, lại như thế nào như vậy nói gà nói vịt đây.

Tuy Nhiên Tịnh không phải sớm tối nhưng là việc, nhưng như vậy dẫn dắt, nhưng cũng là dụng tâm lương khổ.

Phương Trọng Vinh Khán Đáo Na Chiết Y Nhiên tâm ý tương thông nở nụ cười, đưa tay hào sảng nâng chén, làm chính mình một chén kia, đáy lòng càng là nếu như uống mật bình thường:

Từ vậy Thiên vương Từ Nguyệt thành hôn lần đầu gặp gỡ thời gian, Chiết Y Nhiên ngâm vậy thủ ô lục mười phần "Trên gối khoảng cách mộng xuân trung tâm, đi khắp Giang Nam mấy nghìn dặm" cho rằng chúc phúc, Phương Trọng Vinh Tự cảm thấy nàng là người pha lê tìm thủy tinh nhi thông minh nhân vật, là cái trí kỷ,

Nhân sinh đến một trí kỷ cũng đủ rồi, huống chi đồ Nhan Như tư đây.

Đang khi nói chuyện, tiểu nhị một mặt như tên trộm nụ cười, mang theo một tên béo, chậm rãi đi lên phía trước, trực tiếp gọi Mã Nhị Nha đi qua.

"Vị cô nương này, cái kia, cái kia, 'Lạt điều' đúng không, bị chúng ta vị này bếp trưởng ăn sạch."

"Hừ hừ?" Mã Nhị Nha khoe môi nhẹ nhàng nhếch lên, đang muốn phát tác.

Lùi nhìn thấy vậy bếp trưởng một mặt đáng vốc tiểu tự tiến lên hành lễ nói: "Cô nương, có thể hay không đem này 'Lạt điều' nấu nướng phương pháp, giá cao do bốn điểm bán đứt?"

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Nội tâm cường đại

Thi Đình bài thi đưa giao niêm phong sau, do bài biên quan chiết khấu, dán lại họ tên quê quán, lại lấy "Tự thư" trung tâm mấy chữ thiên bằg, thiên bằg thêm thiên bằg, hợp thành mới danh hiệu, làm mỗi phân bài thi số báo danh.

Không có Ảp con số thời đại, số báo danh Dã Khả lấy hết sức kỳ quái lạ, mang theo nồng đậm Tóc Đầu Xù Dài thiếu niên mặt dịch phong lưu ---- đều là Nhân Bất nhận thức quái thiên bằg cùng quái thiên bằg tổ hợp, bảo đảm người văn hóa trình độ cao thấp, đều không nhận ra này cái gì tên chữ.

Và thi hội cần đem mỗi phân bài thi giao sao chép quan khảo đính sao chép bất đồng. Thi Đình càng cùng loại với hiện đại thi vào trường đại học, hồ tên đánh số có thể, không khác làm sao chép, để với Quan Gia nhìn thấy bài thi, có thể thể hiện cử tử chữ viết.

Tiến sĩ môn học bài thi đưa giao tiến sĩ thi giáo, Minh Kinh, Minh Pháp chờ còn lại chư môn học bài thi, đưa giao chư khoa thi giáo.

Tiến sĩ khoa thi giáo bị trúng, sẽ có tám đến mười hai vị giám khảo, dùng hai đến ba ngày, tiến hành hơn ba trăm phân bài thi lần thứ nhất xét duyệt.

Chăm bài thi công tác bởi vì kinh nghiệm Thi Đình làm rồi kỉ cương án nghiêm đánh, cho nên xuất hiện một phái "Nghiêm túc, chăm chú, tích cực, dân chủ, hoạt bát" hài hòa bầu không khí.

Ba ngày sau, Thi Đình bài thi đẳng cấp lần thứ nhất đánh giá hoàn tất.

Thi giáo giám khảo bước đầu giải phóng, phong tốt thi giáo hoàn tất bài thi bình xét cấp bậc, đưa giao che thi, tiến hành lần thứ hai thẩm định, hai ngày sau, đệ nhị Thứ Đẳng cấp bậc đánh giá hoàn tất, giao tường định.

Tường định do Thượng Thư Lễ Bộ Thị Lang Doãn Thù, cùng biết chế cáo Âu Dương Tu hai người, tự mình từng cái mở ra mỗi phân bài thi hai Thứ Đẳng cấp bậc đánh giá kết quả.

Nếu như một lần bình xét cấp bậc cùng hai lần bình xét cấp bậc kết quả giống nhau, hai vị tường định quan Tự Bất tất bận tâm, trực tiếp dựa theo đánh giá kết quả tấu người có thể.

Nếu như một lần bình xét cấp bậc cùng hai lần bình xét cấp bậc kết quả bất đồng, chính là hai vị tường định quan liền phải phí nhiều một phen suy nghĩ, châm chọc thương định.

Thương định hoàn tất sau, từ tốt nhất bài thi trung tâm, tuyển ra mười hai phân, nộp ngự tiền, cung Quan Gia khâm định đẳng cấp, vị thứ, điểm ra Trạng Nguyên, Bảng Nhãn, Thám Hoa.

Nói cách khác, Quan Gia nhiệm vụ, chỉ là Khán Na mười hai phân bài thi mà thôi, còn lại Thiên Tử Môn Sinh nhóm, đều là Thiên Tử các đại thần tuyển ra tới.

Phía trước phía sau đi qua thời gian bảy tám ngày, Triệu Trinh rốt cuộc xem Đáo Giá lô mới nhất bài thi.

Ba năm một lần Thi Đình, chăm bài thi, đối với Triệu Trinh mà nói, từ lâu không phải một cái hiếm lạ việc. Hắn tự mình chứng kiến quá Thiên Thánh tiến sĩ tập đoàn quật khởi, tự mình đọc qua một phân có lại một phân, tập trung Trứ Đại Tổng hàng đầu từ màu cầm tù văn chương.

Nhưng lần này, mở ra vậy một quyển sách bài thi thời gian, Triệu Trinh nội tâm, như cũ không chịu nổi có chút tiểu kích động đây.

Đang không có xác định thứ tự trước, dù cho Triệu Trinh, Dã Bất có thể xé mở hồ tên, nhìn thấy rốt cuộc nào một phân, mới là Phương Trọng Vinh bài thi.

Hắn hơi một tia thấp thỏm cảm lấy phần thứ nhất, bị hai vị tường định quan, nghĩ bầu thành Trạng Nguyên quyển bài thi.

Vậy phân Trạng Nguyên cuốn lên, lần đầu bình xét cấp bậc là nhị đẳng quyền, hai lần bình xét cấp bậc, dĩ nhiên là nhất đẳng quyền, cuối cùng ba lần bình xét cấp bậc, tiếp tục định vì nhất đẳng quyền. Triệu Trinh đẳng cơ đến nay hơn hai mươi năm, chưa từng gặp đánh giá cao như thế bài thi, không khỏi hai tay hơi có chút phát run.

Hắn kích động mở ra vậy phân bài thi, trước xem Đáo Na thiên 《dân vùng biên giới phú》.

Không có Tứ Hải thái bình ca tụng, cũng không có dân chúng làm than quát, bản này dân vùng biên giới phú, nói được là một cái Tha Hương lưu lạc đến vùng biên cương người, khó khăn sinh tồn thể nghiệm, cùng với còn lại tiểu đồng bọn ở vùng biên cương qua đời thời gian, một loại cảm hoài này thế, chỉ mong kiếp sau tình cảm.

Đối với Trọng Công chinh, từ màu nhanh nhẹn từ không cần phải nói, mấu chốt là loại kia nếu như ở trong thiên địa truy tìm một loại hoành Đại Vinh Hằng thương xót tình cảm, loại kia ở vận mệnh khôn cùng bên trong, nghèo mà ích kiên, không ngừng Thanh Vân chí tâm lực.

Đọc xong khiến người ta cười rơi lệ, giữa răng môi giữ lại thom, bên trong tâm lý một tia chua xót, liên tiếp chấn động.

...

Chiết Y Nhiên cùng Liễu Nguyệt Nga so vai, cùng ngồi ở Liễu gia hậu viện tường viện thượng, hai người nhìn mặt trăng, trò chuyện trò chuyện, liên tán gẫu lên mấy ngày hôm trước việc.

Liễu Nguyệt Nga là tính cách cương liệt nữ tử, Chiết Y Nhiên cũng giống nhau, chỉ là Chiết Y Nhiên cương liệt càng bên trong, mà xinh đẹp lạnh lạnh, ôn nhu như nước bề ngoài, làm cho nàng quật cường cùng cứng cỏi, bị lặng lẽ bao trùm ở sâu trong nội tâm mà thôi.

"Như cũ, người nói, vì sao Trần Quý Trường những kia vẫn nhân tài tử, hội muốn đuổi theo phủng những kia cái xấu xí dị dạng bàn chân nhỏ các chị em đây?" Liễu Nguyệt Nga quay về bầu trời, đột nhiên hỏi ra một câu này.

Chiết Y Nhiên hơi dừng lại, Dụng Thủ đem Liễu Nguyệt Nga tán ở tóc mai, là gió thổi loạn một tia thanh ti mân được, mới vừa nhận nhậ hỏi một câu: "Nguyệt Nga, người cảm thấy, bọn họ đúng là thích Na Tiểu kịch bản gốc thân sao?"

"Hả?" Liễu Nguyệt Nga hơi nghi hoặc, nhìn về phía Chiết Y Nhiên, trong ánh mắt có vài hứa chờ đợi.

"Bọn họ thích, đầu tiên là tâm lý hiếu kỳ; càng quan trọng, là bàn chân nhỏ mang cho nữ nhân nhu nhược, vô lực, hành động bất tiện. Người suy nghĩ một chút những này vẫn nhân tài tử, tay trái gà không chặt,

Khước Nhưng xưa cũ hi vọng bên cạnh nữ tử, càng yếu đuối, càng cần phải dựa vào bọn họ, liền, bàn chân nhỏ thỏa mãn tâm lý này tổ cầu thôi." Chiết Y Nhiên hơi khinh thường thờ dài.

"Nhưng, cái kia Phương Trọng Vinh, nghe nói cũng là cái ngựa đều kỵ không tốt vẫn nhân tài tử, nhưng vì sao? Rất là bất đồng đây." Liễu Nguyệt Nga ngữ khí có chút chán chờ. Dựa vào trực giác của phụ nữ, cùng đối với bạn thân giải, nàng cảm thấy cái này Phương Trọng Vinh Tại Chiết Y Nhiên trong lòng địa vị, không hẳn tầm thường.

"Hắn không Hữu Na loại tâm lý tổ cầu, bởi vì hắn chưa bao giờ coi mình như một cái vẫn nhân, hắn là một cái nội tâm cường đại mạnh mẽ người." Chiết Y Nhiên dài dài lông mi, đón nguyệt quang, vụt sáng vụt sáng, hơi một loại mong đợi đối với tháng tổ nói qua.

"Như cũ, người?" Liễu Nguyệt Nga hơi chán chờ, không biết nên không nên tham hỏi một chút Chiết Y Nhiên Đối Phương Trọng Vinh, càng xác thực nghĩ cách.

"Đúng, Nguyệt Nga, Phương Trọng Vinh Thuyết ngày khác, sẽ đem ngày đó nói tới 'Vinh Xuân' luyện tập bí tịch, cho đưa đến trong phủ ta đi.

Quay đầu người cũng tới xem một chút đi. Không biết vật kia, rốt cuộc là thế nào một môn thần Kỳ Võ công đây." Chiết Y Nhiên xảo diệu chuyển biến đề tài, trong suốt mâu Tử Lý tràn đầy ngậm lấy giáo hoạt ánh sáng.

...

Nhanh bắt đầu mùa đông ánh mặt trời có chút tái nhợt chiếu vào mái tinh Phương phủ môn kiêu thượng, một đôi mái treo lên đèn lồng có vẻ đặc biệt vui mừng.

Nghiễn Nông, Mặc Hương phủ Trữ Vương Tử Nguyệt, Mã Nhị Nha ở mặt trước bắt chuyện, Sài Lân ở phía sau bắt chuyện, Phương Trọng Vinh Tại bên trái hộ tống, một đám người ô dạng ô dạng bọc Trữ Vương Tử Nguyệt, vào ở Phương phủ.

Bước vào cửa phủ, Vương Tử Nguyệt liếc mắt nhìn trên đỉnh đầu Lam Lam thiên, cuối thu khí sáng bên dưới, sắc trời có vẻ đặc biệt phát minh thấu.

Mã Nhị Nha ân cần bắt chuyện Trữ Vương Tử Nguyệt, tiến vào Đông viện từ lâu an bài xong một gian phòng.

Phương Trọng Vinh cùng Sài Lân chính là đứng ở trong viện, không có theo sát đi, chỉ là quay về trong viện Trường Thanh tùng bách cùng Ngô Đồng cảnh khô, lẫn nhau tán gẫu.

"Trọng Vinh, người phải chăm sóc thật tốt Nguyệt Nhi à." Hiếm thấy Sài Lân một bộ chừng chạc đàng hoàng, lời nói thâm thúy bộ dáng, mang theo một loại nhịn đau cắt thịt anh hùng tình cảm, Đối Phương Trọng Vinh nói.

Phương Trọng Vinh hơi gật gù, bỗng nhiên cười cười, chuyển Hướng Sài Lân: "Kỳ thật, người có nghĩ tới hay không, cho Nguyệt Nhi tìm một cái nàng thích việc, làm cho nàng có thể làm, hơn nữa từ trong chuyện này, đạt được kinh tế thu vào cùng tự ngã thành tựu đây?"

"Kinh tế thu vào? Đó là cái gì?" Sài Lân Khán Hướng Phương Trọng Vinh, chuẩn bị nghe hắn An Lợi danh từ mới.

"Chính là giống Nhị Nha viết bản thảo như vậy, một chuyện, Nguyệt Nhi thích làm, làm thành sau khi, Hoàn Năng có lời tiền." Phương Trọng Vinh rõ ràng giải thích chính thể ý tứ, mà buông tha cho đối với "Kinh tế thu vào" một từ tiến hành giải thích.

"Còn dùng nàng đi kiếm tiền sao? Ăn mặc không lo, cũng không phải không nuôi nổi nàng, đại không, nàng vậy phân chi tiêu, ta bỏ ra." Sài Lân hơi xem thường cười cười.

"Tiểu tử thú, ngươi nghĩ gì thế, " Phương Trọng Vĩnh Kiến hần như vậy trì độn, không khỏi cho hần một cước, tiếp theo nói tiếp: "Không phải vì kiếm tiền bản thân, mà là cho nàng thêm một cái sinh hoạt điểm tựa."

"Cái gì là sinh hoạt điểm tựa?" IQ cảm động Sài Lân, tiếp tục một mặt không rõ Khán Hướng Phương Trọng Vĩnh.

Từ Lai Bất từng đối với Sài Lân thiếu kiên nhẫn Phương Trọng Vĩnh, chợt trong sát na này, muốn Đáo Na chỉ cần một cái ánh mắt, liền có thể lẫn nhau ngăm hiểu bằng son ô mỹ nhân ---- Chiết Y Nhiên.

"Chẳng hạn như ngươi, người nhà của ngươi, người yêu của ngươi, sự nghiệp của ngươi ---- chính là ngươi dùng để kiếm tiền, thu được địa vị xã hội cùng tôn trọng hoạt động, bằng hữu của ngươi, chờ chút những này, đều là sinh hoạt điểm tựa." Phương Trọng Vĩnh Giá thứ không có lại để Sài Lân lặp lại tra hỏi, một hơi tiếp tục nói:

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Diễn tập Truyện Lư

"Một cá nhân sinh hoạt điểm tựa phong phú, sa vào một chuyện thượng suy nghĩ quá mức cơ hội liền ít, đơn giản nói một câu, muốn không nghĩ ngợi lung tung, tìm ít chuyện làm, bận bịu lên, bận bịu đến có thể thực hiện mấy người sinh giá trị, vậy thì tốt nhất."

Phương Trọng Vĩnh Thuyết , xem Hướng Vương Tử Nguyệt căn phòng, một nụ cười phù ở trên môi.

Sài Lân lúc này mới một mặt bỗng nhiên tỉnh ngộ bộ dáng, thuận lợi bẻ trong tay một viên dài lục Bách Thụ cành lá, một bên đem làm vừa nói: "Vậy đơn giản, làm cho nàng cũng hướng về Mã Nhị Nha giống nhau, viết điểm Hí Bản Từ, không phải?"

"Không được, " Phương Trọng Vĩnh Trương Sài Lân tùy ý vịn cành bẻ hoa mộc đoạt lấy tới, cầm ở trong tay, gõ rung một cái Sài Lân đầu:

"Viết Hí Bản Từ, sẽ đem người cảm xúc phóng to, hi vọng ái ố, đều muốn nghệ thuật thăng hoa. Đối với Nguyệt Nhi mà nói, viết một chút tốt nữ tính hướng về ngôn tình không phải việc khó, nhưng khó tránh, để chính nàng càng hăm sâu trong đó. Đây công việc, đối với nàng không phải lựa chọn tốt nhất."

Phương Trọng Vĩnh Bất miễn nghĩ đến 《 Hồng Lâu Mộng 》 bên trong Lâm Muội Muội, nếu là Lâm Muội Muội động thủ viết ngôn tình, dự đoán muốn cho một nhóm lớn nổi danh ngôn tình tiểu thuyết gia hạ đời chứ?

Chính là, như Genzo muội muội dốc hết tâm huyết viết ngôn tình, vậy dự đoán còn không chờ Cổ Bảo Ngọc làm cho nàng thất vọng, thân thể nàng cốt liền bị chính mình đa sầu đa cảm thương thấu.

"Vậy, cái gì là Nguyệt Nhi lựa chọn tốt nhất đây? Còn có, nữ tính hướng về, là có ý gì đây?" Sài Lân không để ý tới Phương Trọng Vĩnh, lại tùy ý vịn cành bẻ một con nứa khô Ngô Đồng cành khô, trên đất phải đi chơi.

"Nữ tính hướng về, chính là chỉ lấy các cô nương, thiếu phụ nhóm, các phu nhân làm chủ yếu tiêu thụ quần thể thị trường lấy hướng về, nói đơn giản, chính là bán cho các cô nương xem ý tứ."

Phương Trọng Vĩnh Khán Trứ Sài Lân phá hoại hoa cỏ không bảo vệ môi trường hành vi, lại ngẩng đầu nhìn vừa nhìn thiên, không có sương mù khói mù, có điểm tái nhợt mặt trời cười đến mức vô cùng xán lạn:

"Cái gì thích hợp nhất Nguyệt Nhi, phải ngươi tới chậm rãi phát hiện, nhưng liền hiện nay, Nguyệt Nhi thân thể dần dần tốt sau khi thức dậy, ta dự định làm cho nàng trước chương quản Trứ Phương phủ bên trong phủ thuế ruộng chờ phân phát."

Sài Lân tiếp theo bảo trì hần mạng một điểm IQ nợ bổng đất lừa thuê, hoặc là nói, là Nhân Trứ yêu cùng lưu ý, trở nên trì độn cùng ngốc phản ứng, ngo ngắc xem Trứ Phương Trọng Vĩnh, chờ đợi câu sau của hần.

"Giống Nguyệt Nhi này chờ tiểu thư khuê các, thử nhỏ ở trong nhà, mưa dầm thấm đất, mẫu thân rất sớm đã hội dạy nàng làm sao chủ hiểu được gia kế, chương quản trong nhà tôi tổ tiên bạc. Tuy rằng ta cũng không biết, Nguyệt Nhi có hay không vô cùng thích làm bà quản gia, phòng thu chi tiền sinh, nhưng ta có thể xác định, nàng phương diện tài năng này không sai, "

Phương Trọng Vinh ngheh Trứ Sài Lân một mặt hồ đồ, không thể không tiến một bước giải thích:

"Người xem, Nguyệt Nhi thành hôn sau, cùng Trương Kiệt biệt phủ ở lại, không cùng Trương Kháng nhị lão chung sống, nhưng cứ việc Nguyệt Nhi bệnh, trong nhà tất cả công việc, như cũ gợn găng ngăn nắp, tôi tớ không dám đi quá giới hạn lửa gát, trong nhà tiền bạc lui tới, không hề thiếu hụt sổ nợ rồi mù ---- điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ Nguyệt Nhi làm một người gia, quản cái trường cái gì, tiêu chút lòng thành, không hề áp lê."

"Ồ ----" Sài Lân trên mặt biểu tình biến thành "Hóa ra là có chuyện như vậy à ---- "

"Nhưng Giá Bất quá là cho nàng phái phái thời gian rảnh rồi sự tình, chân chính người muốn đi phát hiện, là nàng am hiểu, hơn nữa thích sự tình. Chuyện như vậy, mới càng có thể hình thành cuộc đời của nàng điểm tựa, làm cho nàng từ từ trước không vui bên trong, đi ra. Hiểu không?"

Phương Trọng Vinh Thuyết, xoay người đi ra gian ngoài.

Một con bay vào được bỏ câu đưa thư, trên đùi cột quyển Trứ Tiểu tờ giấy ống trúc nhí, ạch ạch bay Đáo Phương Trọng Vinh bên cạnh.

...

Triệu Trinh xuyên Trứ Tự Kỷ Minh Hoàng gấm điện Ngũ Long thêu áo sơ mi, nằm nghiêng tại trên giường rồng. Bên cạnh là bị lay tron Trương Quý phi, ngay ngắn tùy ý Triệu Trinh thường thức nâng mỗi tắc da thịt.

Xem Trứ Nhãn trước triển miện qua đi mỹ nhân, hàm hôn mang mừng xinh đẹp hình dáng, chẳng biết vì sao, Triệu Trinh trong lòng, lại đột nhiên lại nghĩ tới Thần nhìn qua Trạng Nguyên quyển.

Một phần thâm tình cảm động dân vùng biên giới phú sau khi, là một phần cắt vào mới mẻ Khuyến Học thơ, cuối cùng một phần đánh trúng điểm mấu chốt Thiên Tượng luận.

Định vì Trạng Nguyên quyển sau, Triệu Trinh tự mình mở ra hồ tên thượng, mừng rỡ xem Trứ Phương ---- trọng ---- vinh ---- Tam Tự, vọt vào mí mắt.

Triệu Trinh trong lòng, một trận như trút được gánh nặng cuồn hỉ.

Phương Trọng Vinh Khuyến Học thơ, cơ hồ cùng hết thảy cổ hữu sáo lộ cũng khác nhau, người khác, đơn giản là ca ngợi thịnh thế đối với văn giáo quý trọng, biểu đạt chính mình đời này nguyện ý hiến thân tu thư triện sử chờ chờ sự nghiệp tinh thần cùng tình cảm. Chỉ có Phương Trọng Vinh, biểu đạt một loại đối với phổ cập tầng dưới chót giáo dục nguyện vọng cùng tiếng lòng.

Cho tới Thiên Tượng luận, chính là thật sự là trực tiếp từng chữ viết Triệu Trinh hưng phấn cực kỳ, hận không thể lập tức dán thông báo đi ra ngoài, Trương Na Thiên Tượng luận, dán sát Đáo Na bày động bất động đem Thiên Tượng đều kéo xả là Đế vương thất đức lão Phu Tử nhóm trên mặt đi.

Nghĩ đến ngày mai sẽ là lần thứ nhất Kim Điện tiểu Truyện Lư ngày, Triệu Trinh tâm lý tràn đầy vui mừng.

...

Trên lý thuyết, Kim Điện Truyện Lư tự nhiên chính là chính thức xưng tên lần đó, nhưng thực tế điều khiển trung tâm, nếu như chính thức trao giải nghị thức trước, còn có cái diễn tập giống nhau, chính thức Kim Điện xưng tên trước, cũng có một lần có chút diễn tập tính chất tiểu Truyện Lư.

Tiểu Truyện Lư trước, Lễ bộ sẽ phái khiển quan chức, thông báo tiến vào vị trí thứ mười hai lấy trung khảo sinh, từng cái tra xét bọn họ bề ngoài, xác định không có ảnh hưởng bộ mặt thành phố thị bề ngoài cùng quốc gia hình tượng kỳ hoa tướng mạo sau khi, lại từng cái phát xuống chế định mặc.

Chính cái quá trình khiến cho, nếu như Thanh Cung hí Tú Nữ tiến cung dường như, một người một cái chuyên môn giáo viên, giáo dục tham dự Kim Điện Truyện Lư tương quan lễ nghi.

Từ Đông Hoa Môn thẩm tra đối chiếu thân phận sau, mỗi người cầm một khối viết Trứ Tự Kỷ tên lục Đầu Bài, từng cái từng cái luân lưu yết kiến hoàng đế.

Phương Trọng Vinh đi ở trước đội ngũ, một thân mới tinh y quan cũng không phải tầm thường nho sam, mà đã là cùng loại với dự bị quan chức quan bào hình thức, chỉ là không có tượng trưng đẳng cấp phục sức hoa dạng mà thôi.

Nhìn lại một chút bên cạnh cử tử nhóm, mỗi người nếu như chờ đợi lãnh đạo thân thiết tiếp đãi cùng nhiệt tình an ủi bộ dáng, cung kính, tự hào, cẩn thận dè dặt.

Không đến cuối cùng Kim Điện Truyện Lư một khắc đó, trên sự thực, mọi người cũng đều cũng không biết bài danh, nhưng cũng là lòng đã tính trước, kim khoa Trạng Nguyên đem ở lẫn nhau chính giữa xuất hiện.

Lần thứ nhất loại này diễn tập tính chất Truyện Lư, tuy rằng cũng có một loại để hoàng đế tự mình kiểm tra một chút người nhon nhĩ các thí sinh bề ngoài, nhìn mặt, nhìn cách nói năng, si si người ý tứ, nhưng càng nhiều vẫn là diễn tập tính chất làm chủ, cho nên bầu không khí cũng không nhiều căng thẳng.

Duy căng thẳng người, là trong đám người đứng không trước không sau Tư Mã Quang, bởi vì, hôm qua cái vừa cảm giác lên, hần phát hiện, hần ngộ Đáo

Giá niên kỷ nam tử cộng đồng vấn đề ---- biến thành, cổ họng ách.

Sớm không ách, muộn không ách, này điểm máu chốt ách, đây là cái gì tiết tấu.

Tư Mã Quang đối với mình sinh lý kỳ tiến đến, biểu hiện ra một loại chỉ tiếc mài sắt không nên kim nhưng cầu nghịch thiên cảm.

Ngày hôm qua hai nửa đêm, Tư Mã Quang mộng xuân trung tâm tỉnh lại, áo sơ mi quần lót ướt một mảnh, ai, mười sáu tuổi, nếu là chân chính nam nhi, vốn là chuyện vui, dù sao cũng là lần thứ nhất,

Nhưng mà, cùng với cổ họng ách vấn đề này, quả nhiên đề Tư Mã Quang Ngạn Hữu chút gánh Tâm Ảnh vang chính mình lần thứ nhất phỏng vấn bài danh, thậm chí ảnh hưởng cuối cùng Kim Điện Truyền Lư thứ tự.

Người có lúc vui lúc buồn, chia tay, gặp lại, tháng có Âm Tinh Viên Khuyết, xưa nay đâu có vạn toàn.

Tư Mã Quang đi ở trong đám người, ánh mắt miễn không lại ngẩng ngẩng đi ở phía trước Phương Trọng Vinh.

Mục tiêu, tuy rằng cũng là tích Cực Ý nghĩa thượng, làm nỗ lực phương hướng. Nhưng khó tránh đi, cũng có chút "Đã sinh Du, sao còn sinh Lượng" đổ kỵ tiểu ngọn lửa, hơi này nằm dưới đáy lòng thâm không thể nhận ra góc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Thân thiết hoàng đế

Giờ khắc này đang bị ngắm trúng Phương Trọng Vinh, tâm lý lui mong nhớ một người khác, mong nhớ hần tiểu đồng bọn Vương An Thạch:

Đáng tiếc Vương An Thạch, này một môn học, nếu như có thể cùng Vương An Thạch cùng lấy trung tâm, đó là nhiều khiến Phương Trọng Vinh kích động việc à, đáng tiếc, nhìn đáng đáp, thiên ý chú định việc, rất nhiều cũng sẽ không bởi vì Phương Trọng Vinh Giá chỉ nhỏ nhỏ, xuyên qua Nhi Lai Hồ Diệp, dễ dàng thay đổi.

Đời sau nhìn qua rất nhiều chỉ đọc Văn Sử, đối với làm kinh tế không hiểu chút nào người, đối với Vương An Thạch quá khích đen; cũng nhìn qua không ít nổi danh nhân vật, nếu như đồng dạng muốn biến pháp cách tân Lương Khải Siêu, đối với Vương An Thạch đại thời rất thời phùng.

Bất luận là thời Vương vẫn là Hắc Vương, đều có thể tìm ra một phòng Tử Thư tịch hòa luận văn tới.

Nhưng Phương Trọng Vinh từ Lai Bất là một cái xem chuyển phát ra second hand văn hiến, liền đối với nhân vật lịch sử dễ dàng kết luận, làm thành kiến, không chết không ngừng fan cuồng hoặc đen phản.

Xuất thân trường cao đẳng gia đình hần, cha là vị kim Dung giáo sư, mẹ là vị phụ khoa đại phu, cho nên, tiểu trong suốt học bá Phương Trọng Vinh, đối với sự vật thái độ càng lý tính cùng khoa học

---- đối với Vương An Thạch vị này có thể ở xã hội nông nghiệp, thời đại phong kiến, liền hiểu được làm tài chính, có nhất định đời sau đầu óc kinh tế năng thân, là có rất lớn trình độ thưởng thức cùng thờ dài.

Có thể nói, Vương An Thạch tân chính, tuy Nhiên Bất là hoàn mỹ vô khuyết, nhưng tuyệt không phải là hần cá nhân mưu lợi, mà là vì quốc gia vơ vét của cải.

Vương An Thạch tân chính, cũng không có tư tâm, nếu như có, vậy hần tư tâm, Dã Bất quá là "Tên ghi sử xanh, phục hưng Đại Tổng" chính trị nguyện vọng. Như vậy tư tâm, thân là quan chức, nhiều có một chút, mới là quốc gia dân chúng phúc khí.

Ngược lại, những kia phản đối tân chính, luôn miệng nói, tân chính chấp hành xuống biến dạng, tân chính hại nước hại dân Văn Văn các đại gia, mỗi người là, là không muốn tân chính từ chính mình Phì Phì trong túi tiền, về ra lợi ích đến cho quốc gia, làm cho người ta dân.

Cho đến cái kia chút đem Vương An Thạch đen ra bay tới các loại bôi nhọ cùng ngốc nghếch phun, nói người ta không rửa ráy, nói người ta tính cách quái gở, nói người ta thủ đoạn chờ chờ chút, thuần túy còn là một người công kích, là, trăm khoanh vẫn quanh một đốm, vẫn là mình đã tới tay to lớn Đại Lợi ích.

Cho nên, cùng Tư Mã Quang đồng khoa, Phương Trọng Vinh Bất lấy làm vinh hạnh, mà cùng Vương An Thạch đồng khoa, mới là Phương Trọng Vinh Tâm trung tâm mong muốn.

Tiếc nuôi à tiếc nuôi, sâu sắc tiếc nuôi.

Giữa lúc Phương Trọng Vinh Tưởng vào không phải không phải thời gian, Tập Anh Điện ở ngoài, đã có Lễ bộ quan chức đi ra, gọi đến tên của chính mình. Phương Trọng Vinh dựa theo giáo viên chỉ giáo quá lễ nghi, hơi chấp tay thi lễ, Khí Vũ Hiên Ngang, bước vào Tập Anh Điện trung tâm, không có chà đến ngưỡng cửa một chút.

Thần Quang (nắng sớm) tinh mịn nếu như liềm khép, từ ngoài cửa điện trải rộng ra, nếu như từ bầu trời buông xuống một mặt khổng lồ lụa mỏng, xuyên qua này ánh mặt trời choáng nhuộm lụa mỏng, nhìn về phía chân thành Nhi Lai thiếu niên, càng lộ vẻ trang trọng và nghiêm túc, còn có một tia tơ thần bí.

Phương Trọng Vinh từng bước một đi vào, càng chạy tới gần Triệu Trinh, càng sâu thâm cảm nhận được một loại nghiêm túc không đứng lên buồn cười sắc thái.

Triệu Trinh đồng chí, cái này bên ngoài ai, bộ dạng thực sự là ---- quá con mẹ nó giống Tiểu Trầm Dương... Thật muốn thử một chút dùng Đông Bắc lời nói, đối với hoàng đế gửi lấy thâm trầm kính ý cùng thăm hỏi.

Triệu Trinh như vậy một vị bên ngoài khá hài hước trời sinh Nhị Nhân Chuyển tuyến thủ, chẳng lẽ Bắc Tổng các đại thần, không chút nào phát hiện?

Đương nhiên, những này gần như nhảm chán nội tâm hí, không chút nào biểu lộ Tại Phương Trọng Vinh vậy hoàn mỹ, người hiền lành tiểu bạch kiểm thượng.

Hắn cung kính hữu lễ làm xong nguyên bộ chỉ định lễ nghi động tác, có nề nếp, nhẹ nhàng Nho Thần, phong độ tràn đầy.

"Người chính là Phương Trọng Vinh à." Triệu Trinh mở miệng, thanh âm sáng sủa, thậm chí có chút Vĩnh Thán thức phát thanh khang, không có mấy may Đông Bắc khẩu âm, cùng hắn bề ngoài hình thành sự chênh lệch rõ ràng.

"Vi thần chính là." Từ tiến vào tiểu Truyện Lư bắt đầu, cử tử nhóm liền muốn tự xưng "Vi thần", bởi vì nơi này, chính là bọn họ sắp bay lên địa phương.

"Đại Thoại Tây Du viết hết sức tốt." Triệu Trinh vốn là muốn nói một trận lời nói khách sáo, cổ vũ một chút Điện hạ vị này tuổi trẻ anh tuấn Mạnh Tân thần tử, nhưng chẳng biết vì sao, cho phép là 《Đại Thoại Tây Du》lưu lại ấn tượng quá mức khắc sâu nguyên cố, câu nói này buột miệng mà ra.

Tốt Tại Phương Trọng Vinh trên mặt không có mấy may hài hước thần thái, hắn tuân theo Nho gia sĩ phu yêu cầu, banh cười, ngọt ngọt ra nội thương cũng phải banh cười, chừng chặc đang hoàng chấp tay nói: "Bệ hạ quá khen, game chi tác, không dám nhận."

"Có gì không dám?" Triệu Trinh cười ha ha, lộ ra một cái Nhượng Phương Trọng Vinh trong nháy mắt xuất diễn, Tiểu Trầm Dương giống như kinh điển nụ cười, "Như có thể biến nặng thành nhẹ nhàng, cần gì coi nhẹ thành nặng? Ngu giáo vu nhạc, lợi người lợi mình, mới là đại thiện, cần gì cố làm ra vẻ bí ẩn?"

Không có hạ Mã Uy, không có cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc, không có hoàng đế cái giá, Triệu Trinh không hề đòi sau cho hắn "Nhân Tông" Miếu Hiệu.

...

Mã Nhị Nha cảm một đôi Kim Hải đường hoa phúc thọ đại khay trà nhi, dùng một loại mỉm cười nửa bước điên tư thế, hí ha hí hửng chạy vào Vương Tử Nguyệt căn phòng.

Vương Tử Nguyệt gần người nhất từ dần dần được, này sớm muộn, đã chênh chếch dựa vào ở bên giường đọc sách, gặp Mã Nhị Nha đi vào, bận bịu để Nghiễn Nông bắt chuyện nàng ngồi xuống.

Mã Nhị Nha nhưng cũng không vội vã ngồi xuống, nàng tả nhìn một chút, hữu nhìn một chút, rốt cuộc quyết định cầm trong tay hai đại khay trà nhi bái Tại Vương Tử Nguyệt trên bàn sách.

Sau đó, cực kỳ hứng thú vỗ vỗ tay, thoả mãn gật đầu, tự đắc xông Vương Tử Nguyệt cười cười, trong thần thái tràn đầy: Như thế nào, không sai chứ? Nhanh khích lệ ta à tiếng hô.

Vương Tử Nguyệt nhìn nàng nhiệt tâm, chung Nhật Lý không ngừng mà hướng bên mình loạn chuyển ít thứ, bái đầu đầu cũng có, một mặt thịnh tình không thể chối từ, một mặt thực tại bị Mã Nhị Nha thâm mỹ phẩm vị cùng bài trí phương thức kinh ngạc đến ngây người.

"Có câu nói đến được, 'Đông bình phía tây kính' mà. Nhị Nha nghĩ kỹ, sau đó tỷ tỷ này phía Đông viện Từ Lý, đều thả ra chiếc lọ, ta vậy phía tây viện Từ Lý, đều thả ra cái gương, tỷ tỷ người nói, khỏe à?" Mã Nhị Nha một bên cao hứng phấn chấn kế hoạch, một bên trung cầu Vương Tử Nguyệt ý kiến.

Vương Tử Nguyệt cảm thấy sâu sắc lúng túng. Cái này không có ác ý cô nương, vẫn đợi nàng rất tốt, thế nhưng, nàng thật sự không thích xếp nhiều như vậy bài trí phẩm ở trong căn phòng.

Ngay ngắn do dự không quyết định thời gian, lúi cảm thấy nhà cửa nếu như thu được cái gì đánh giống như vậy, hai mặt tường thùng thùng dao động, Mã Nhị Nha bái ở cạnh cửa sổ một đôi Phi Thúy Quan Âm giống lập tức liền từ trên cửa sổ ngã xuống, rơi đập nát.

Lại lay động lại chấn động, cả căn phòng rất là không bình yên một lúc lâu, mới chậm rãi làm như nghỉ ngơi tới. Mã Nhị Nha tròn mắt há mồm nhìn đầy trên mặt đất mảnh vỡ, vành mắt đỏ lên, oa một tiếng, lại bắt đầu khóc lên.

Vương Tử Nguyệt một bên an ủi Mã Nhị Nha, một bên mau mau phái Nghiễn Nông ra đi hỏi một chút, có phải là nơi nào động đất? Sau đó lại phái Mặc Hương ra đi hỏi một chút cùng Trữ Phương Trọng Vĩnh buổi sáng đi trước tiểu Truyện Lư gia đình, bên kia cái gì tình hình, gọi tra hỏi tới đáp lời, Dã Hảo an tâm

Mã Nhị Nha nức nở rầu rĩ nằm bò Tại Vương Tử Nguyệt trên đùi, một bên khóc, vừa nói: "Những thứ đó thật là đắt à, cũng không biết đánh nát bao nhiêu à, à, à, à, à ---- "

Vương Tử Nguyệt nhìn một chút đồ vật trong phòng, đại khái ước lượng coi một cái giá tiền, lại an ủi Mã Nhị Nha nói:

"Thiên tai nhân họa, đều là khó tránh, cho phép là quanh thân nơi nào động đất đi, cũng may gian nhà không có chuyện gì, trước hết để cho người quét tước kiểm lại một chút, đem một vài quý trọng đồ vật bao ôn thỏa chút, bỏ vào hậu viện Khố Phòng, bài trí không cần lưu quá nhiều, bình thường động đất qua đi, còn sẽ có dư chấn, cẩn thận lại đánh, há không đáng thương?"

Mã Nhị Nha nghe có lý, vội vàng Nadic từ lau khô nước mắt trên mặt hạt châu, chân không chạm đất Tụ Khử an bài.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Có Nhân Kiếp sắc

Tư Mã Quang ở Tập Anh Điện trung tâm, kinh nghiệm kinh hồn giống như một chiếc đồng hồ, từ căn phòng bắt đầu lay động trong chớp mắt ấy, thì có một nhóm lớn thái giám cùng cung nữ, tranh nhau hô lap lap tràn vào tới "Cứu giá".

Triệu Trinh cơ hồ là bị chen chúc, một cơn gió giống nhau, bay nhanh Nhi Khử.

Chỉ để lại một mặt mờ mịt, không biết nên chạy, vẫn là không nên chạy Tư Mã Quang:

Chạy đi, không hợp lẽ chế, càng không ăn khớp Nho gia sĩ phu, "Gặp nguy không loạn, gặp biến không sợ hãi, núi Thái Sơn sụp ở phía trước mặt không biến sắc" hành vi yêu cầu.

Không chạy đi, nội tâm cũng có một tia tiểu hơi sợ à, dù sao mới vừa vặn trở thành đàn ông, ai biết nơi này đèn cung đình à, xà nhà à, lư hương à, có thể hay không nện xuống tới, đập chính mình cái bán thân bất toại đây.

Gặp xui thực sự là một loại uống nước lạnh đều nghẹn thở nghiệm. Tư Mã Quang nội tâm thăm hỏi ông trời tổ tiên cùng mười tám đời, sau đó, hần bảo tri sĩ phu uy nghi, tại trong lay động, trước hướng về phía trống không ghé rỗng cúi đầu một cái, sau đó xoay người, một bước, một bước, trán thấm hần đoan chính đi ra ngoài điện.

Lễ Bộ Thị Lang Doãn Thủ thấy hết thấy ở trong mắt, nhất thời đối với người này, có chút lau mắt mà nhìn công nhận tâm ý.

Mà đứng ở tập hiền ngoài điện một đám lấy Trung Cừ từ nhóm, mỗi người cũng là hai mặt nhìn nhau. Chỉ có Phương Trọng Vĩnh, nơi nào có lúc rồi rồi xem người ở bên cạnh? Thăng ở đầu óc Zhongsou tác lúc này phát sinh đại sự:

Hà Đông phương hướng động đất, theo sử liệu ghi chép, Hần Châu, Đại Châu, Tịnh Châu, ba châu báo cáo, động đất qua đi tường đổ ốc sụp, chỉ Hần Châu một chỗ, sẽ chết vong 10 ngàn 9,742 người, thương 5,655 người, tổn thất súc vật hơn năm vạn đầu...

Mấu chốt là, này vẫn chỉ là bắt đầu, tiếp đó, dư chấn vẫn không ngừng, kéo dài đến năm thứ hai, gặp tai họa khu vực "Hoặc đất rung chảy ra, hoặc lửa ra như Hắc Sa hình, một ngày bốn, năm chấn động, dân đều lộ nơi."

Chống chấn động cứu tế, cấp bách à, Nhiên Tịnh trướng, dù sao cũng là cổ đại, thông tin trình độ không Hữu Na sao phát đạt, từ gặp tai họa khu vực trở lại tình hình tai nạn tới, dự đoán ít nói cũng phải một, hai ngày.

Phương Trọng Vĩnh tâm tình, lập tức trầm thấp xuống.

Hần không biết, lúc này, hần trầm ổn trấn định, lần nữa vì hần thắng Doãn Thủ cùng Âu Dương Tu trái tim.

Nhân Trữ "Thiên Tượng khác thường", nguyên bản ở trong cung tổ chức tiểu Truyện Lư cơm trưa sẽ hủy bỏ, Phương Trọng Vĩnh sớm ra Đông Hoa Môn, dự bị dẹp đường hồi phủ.

Vừa ra Đông Hoa Môn, nhưng cũng không gấp cùng đi tới trước hai gia đình bóng người. Tiểu tử thú nhóm, đều chạy đi đâu?

Phương Trọng Vĩnh Lược hơi có chút giật mình, nhưng suy xét đến dù sao cũng là sớm đi ra, liền cũng không quá lưu tâm, liền chính mình tản bộ tản bộ hướng Phương phủ phương hướng đi đến.

Ước chừng tản bộ quá hai con đường, Phương Trọng Vĩnh bưng tỉnh phát hiện, ồ? Hữu Ta Bất đúng vậy. Sau người một cái lén lén lút lút bóng người, như Ảnh Tùy Hình cùng Trứ Tự Kỳ chân sau nhí, hần đi ba bước, vừa quay đầu lại, lại đi ba bước, vừa quay đầu lại, chờ lại quay đầu lại thời gian, đã bị người bịt lại miệng mũi, thẳng kéo vào một con hẻm nhỏ.

Tình huống thế nào? Lại là trói buộc?

Đây là Phương Trọng Vĩnh bị mê ngất đi, cùng từ ngất đi trung tâm khi tỉnh lại, cộng đồng phản ứng đầu tiên.

Nhưng khi tỉnh lại đệ nhị phản ứng, thì càng thêm quái lạ.

Bởi vì, hần nằm ở một gian tiểu thư trong khuê các, mà trước mặt, ngay ngắn nằm úp sấp một vị tướng mạo đoạ hần tốt nhảy một cái, Chung Vô Diễm bình thường Âm Dương Kiểm cô nương.

Bởi lần này xuyên qua, vẫn là trung quy trung củ lịch sử xuyên qua, lúc này đột nhiên như vậy kinh nghiệm, Phương Trọng Vĩnh cảm thấy phong cách đột biến, có chút phát tởm.

Hần rụt đến sau giường bên cạnh, một chút rụt về sau, đối với Trứ Na hướng về hần tới gần cô gái nói: "Cô nương à, cô nương, có chuyện, có chuyện dễ thương lượng à, dễ thương lượng, tuy rằng, tuy rằng nhỏ cũng không trông mặt mà bắt hình dong, thế nhưng, thế nhưng hai ta thuần không quen biết, ngài đây là?"

Cô gái kia nghe lời nói này, vẫn tính thoả mãn, lộ ra một cái Nhượng Phương Trọng Vĩnh càng cảm thấy sợ nỏ da gà mím cười, nói: "Nghe nói, công tử lần này rất khả năng cao trung tâm Trạng Nguyên, cho nên, cô gái nhỏ muốn mượn nhân gian loại ---- "

Nói qua, nàng lại một lần dùng một loại Phượng ty thêm Phù Dong Ty mật dịch tự tin, làm điệu làm bộ một chút, Hướng Phương Trọng Vĩnh đi tới.

Tiểu thiếu Minh Phương Trọng Vĩnh nội tâm thực sự là rất hồng mắt à.

"Muốn mượn nhân gian loại?" Phương Trọng Vĩnh lặp lại một bên câu nói này, đón lấy, học bá bản chất bại lộ, cung kính đối với ra một cái vẻ dưới: "Sợ hãi kinh thiên thượng thần."

Không phải là Kinh Thần sao? Trận thế này, thực sự là dọa chết bảo bảo.

"Cô nương à, cô nương ----" Phương Trọng Vĩnh đột nhiên đứng dậy, từ cô gái kia hai cánh tay trung gian chạy trốn ra ngoài, đón lấy, vừa nhìn ngoài cửa giờ được cảm gây son tặc tuần tra quân thể, trong khoảnh khắc làm như rõ ràng, đây là tao ngộ son tặc à:

"Cô nương, ngài tới cùng là người phương nào à? Nhỏ cùng ngài không oán không cừu hướng hồ, ngày mai mới chính thức Kim Điện Truyện Lư, cô nương làm sao biết được tại hạ chính là Trạng Nguyên? Lời đồn không thể tin à, quan hệ này đến cô nương ngài chung thân đại sự vạn vật qua loa à..."

Phương Trọng Vĩnh lúc này thật hận chính mình Nhân Trứ muốn diện thánh, trên người một cái nhi phòng thân đông Tây Đô không mang, lại thêm không có gì võ nghệ. Không được à, cái này cần thoát không thân.

Lão Bao chữa trị hạ Khai Phong phủ, trị an dĩ nhiên hội Hữu Giá các loại vấn đề, cũng là Đại Tổng nạn trộm cướp thật lợi hại à.

...

Triệu Trinh vẫn chưa hết sợ hãi trở lại Tả Điện, Trương Quý phi sớm một mặt nước mắt nhạt nhòa, thiên kiều bá nị chào đón, nếu như một chỉ chân kinh nai con giống như vậy, vèo chui vào Triệu Trinh ôm ấp.

"Bệ hạ, đây là làm sao? Làm sao nhất thời mưa sao băng, nhất thời lại như vậy động đất, rốt cuộc là chuyện gì, chọc giận Thượng Thương?" Trương Quý phi trừng Trứ Đại con mắt, thì Thi Nhiên nhìn về phía Triệu Trinh, mềm mại chịu không nổi hỏi.

"Những này, Giá Ta Đô là ---- đều là, ---- hiện tượng tự nhiên, " Triệu Trinh bỗng nhiên chắc chắc lên, đón lấy, hần chuyển hướng bên cạnh thái giám "Mau truyền Phương Trọng Vĩnh yết kiến ---- "

"Này ----" thái giám có chút ăn ngó sen, "Kim Điện Truyện Lư là ở sáng sớm ngày mai tiến hành ---- "

"Trẫm nói hiện tại ----" Triệu Trinh thần sắc bất nộ tự uy.

"Vâng, là ----" thái giám gật đầu liên tục đáp lời, khom người lui ra ngoài đi.

...

Liễu Nguyệt Nga cùng Chiết Y Nhiên hôm nay vừa cùng thu mua quá ngựa, đang muốn hồi phủ đi thời gian, Tụu Khán Kiến Phương Trọng Vĩnh bị người

theo, lại cùng hai bước, Tụ Khán gặp người kia Trương Phương Trọng Vĩnh mê choáng, kháng ở trên vai, làm tiến vào một khu nhà vẻ ngoài tầm thường sân.

Tuy rằng vẻ ngoài tầm thường, nhưng vậy viện Từ Lý điện, phòng bị chính là tương đương nghiêm khắc. Dù là Liễu Nguyệt Nga cùng Chiết Y Nhiên, đều là cao cấp nhất thân thủ, cũng là túi tám trăm vòng tròn mới đập choáng hai cái trông coi son tặc, tìm tới cơ hội thay đổi quần áo bó tiềm phục vào trong.

Hai người dọc theo tường viện, một mạch tung bay nhảy đến bên trong một gian thủ vệ nhiều nhất nóc nhà thượng, nhẹ nhàng dời nóc nhà ngói, hai con mặt xinh đẹp trùng nhĩ nằm bò ở nơi đó, mắt thấy nữ son tặc đầu lĩnh "Mượn loại" một màn.

"Giống không giống 《Đại Thoại Tây Du》?" Liễu Nguyệt Nga đột nhiên cảm giác thấy buồn cười, va vào Chiết Y Nhiên, nhẹ nhàng nói.

Chiết Y Nhiên tâm trạng cũng có chút buồn bực, dù sao như Phương Trọng Vĩnh lời nói, phát minh Thiên Kim điện Truyện Lư mới hội chính thức công bố kim khoa Trạng Nguyên, vì sao cô gái này son tặc như thể tin tưởng chính là Phương Trọng Vĩnh?

Còn có, chẳng lẽ, là Nhân Trứ nàng cũng nhìn qua 《Đại Thoại Tây Du》? Cũng bởi vậy sinh ra một loại nào đó thay vào cảm?

Trên lý thuyết, lúc này có khả năng biết được Trạng Nguyên nhân tuyển, trừ Nhân Tông Triệu Trinh, cũng chỉ có hai vị giám khảo Doãn Thủ cùng Âu Dương Tu, nhiều nhất, cộng thêm chủ trì quan chức Phú Bật phú đại nhân,

Nhưng vừa đi qua làm rồi kỉ cương án nghiêm tra, lúc này, ai lại Hữu Na lá gan, dám bỏ rơi nhiệm vụ, ngược gây án, sớm lộ ra nhân tuyển đây?

Dã Khả có thể, thả ra tin tức này người, căn bản không biết rốt cuộc Phương Trọng Vĩnh có phải là thật hay không Trạng Nguyên lang, chỉ là muốn mượn từ cái này nữ son tặc tay, tới bắt làm đã kích một chút Phương Trọng Vĩnh, cũng chưa biết chừng.

Liễu Nguyệt Nga gặp Chiết Y Nhiên không lên tiếng, hãy còn nhẹ nhàng chạm chạm cánh tay của nàng, nộ giận dữ miệng, ra hiệu phía dưới tình hình, làm sao ra tay?

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

90: Hang giặt cứu giúp

Chiết Y Nhiên lại nhìn thời gian, chỉ thấy Na Nữ son tặc đã từng bước một tới gần Phương Trọng Vĩnh, tay trái bắt được hần một cái cánh tay, tay phải từ giữa eo bụng hần nhẹ nhàng dùng sức kéo một cái, Phương Trọng Vĩnh chế tạo áo bảo dầy lưng đột nhiên rơi xuống đất, áo choàng bị cởi mở, đường giữa bạch y nhìn một cái không sót gì.

Na Nữ son tặc phong lưu nở nụ cười, nhẹ nhàng ném vung dây đặc như thác nước tóc dài, một loại "Thanh Dương, không chê vào đâu được" quảng cáo nữ ngôi sao tóc dài déjà vu.

Phương Trọng Vĩnh Khán một trước mắt nữ son tặc, ân, thân hình cùng tóc vẫn là rất biết tròn biết méo, chỉ là này mặt, có chút khiến người ta muốn cho đánh gạch men.

Không đợi hần nghĩ đông nghĩ tây, Na Nữ son tặc đã di chuyển thân thể, đẩy đà da thịt dùng sức mài giữa, trên tay lại hung hăng lực xả quá, Phương Trọng Vĩnh chỗ dúi quần xé tan một chút bị gỡ bỏ tới, trắng phau bấp dúi trần trụi bại lộ ở nữ son tặc, cùng mặt trên hai vị chim sẻ ở đằng sau Nữ Tướng trước mắt.

"Chân dài to à, không sai, " Liễu Nguyệt Nga tới cùng là kết hôn thiếu phụ, rất là phóng khoáng hí mắt nở nụ cười, đã rút ra bên eo nhuyễn kiếm, cùng Chiết Y Nhiên tương đối một chút.

"Bất giác trước cần vương, đã lâu không luyện, đi lên ----" Chiết Y Nhiên nhẹ giọng nói xong câu này, trong nháy mắt kéo cổ tay Bạo Vũ Lê Hoa Châm, ba viên kim thép từ cúc áo trung tâm đột xuất, thế như chớp giật hướng về Na Nữ son tặc bốn tập Nhi Khứ.

Cùng lúc đó, Chiết Y Nhiên cùng Liễu Nguyệt Nga hai người lưng tựa lưng, do nóc nhà vọt vào trong phòng.

Na Nữ son tặc đầu tiên là cả kinh, đứng dậy né tránh Chiết Y Nhiên Bạo Vũ Lê Hoa Châm, Liễu Nguyệt Nga lại huy động nhuyễn kiếm, một chiêu con khi mò tháng, vẽ ra một bộ chói lọi kiếm hoa, hướng về nàng mặt Nhi Khứ.

Chiết Y Nhiên một bên huy động hai con màu bạc nhỏ nhắn xinh xắn Lưu Tinh Chùy, từ phía sau cùng nữ son tặc chu toàn, một bên quay đầu, ra hiệu Phương Trọng Vĩnh Tương áo bào mặc.

...

Hai bản thân trở về, trực lợi Phuong Trọng Vĩnh ném không gặp gia đình, ngốc cộc cộc lúc về đến nhà, Vương Tử Nguyệt ở trên sập dựa, Mã Nhị Nha ở Đường Hạ đứng, còn cầm một thanh dài hơn ba thước, nửa thước dày tám ván gỗ tử, vừa nhìn chính là muốn dùng hình tư thế.

Mới vừa vặn tới trước tuyên chi triệu Kiến Phuong Trọng Vĩnh công công, Hoàn Tại chếch đại sảnh đi Dã Bất là, lưu Dã Bất là chờ đợi dùng trà, mà phải đi tìm kiếm khắp nơi Phuong Trọng Vĩnh gia đình nhóm, từ lâu bận bịu thành hỗn loạn,

Nhạc Văn Thư Trai, Phuong phủ, sai phủ, thậm chí Trương Phủ, Phàn Lâu, án Thư Cục vân vân bình thường Phuong Trọng Vĩnh thường đi địa phương đều tìm một lần, cứ thế không tìm được người.

Hiện tại gặp Đáo Giá hai người như vậy một mặt vô tội trở về, mọi người đều là đầy bụng Tử Hòa khí rất cuộc tìm được địa phương châm lửa nổ mạnh tiết tấu.

"Nói đi, chuyện gì xảy ra? Phuong Công Tử người đâu?" Vương Tử Nguyệt sắc mặt âm trầm, từ mang Chấn Nhiếp khí tràng bình thân dò hỏi.

"Này, này, về Vương Cô Nương, chúng ta vẫn ở ngoài cửa chờ đợi, không gặp Phuong Công Tử đi ra à."

"Vâng vâng vâng, thực sự là như vậy, có lẽ, có lẽ Phuong Công Tử Hoàn Tại trong cung đây."

Mã Nhị Nha rất cuộc không nhìn được, đi tới một cái niu chặt đầu lĩnh cái kia gia đình cổ áo, liền lên tám ván gỗ tử bắt chuyện đi qua, đánh thờ hồng học, máu mũi chảy ròng, gây biến đầu heo ba, còn chưa hết giận chỉ vào nói:

"Người lại đánh rắm nói dối, còn dám đánh rắm không? Còn dám không?"

Nói qua, lại cầm tám ván gỗ tử đi bắt chuyện một cái khác, tư thế kia, nếu như Phuong Trọng Vĩnh Khán đến, nhất định sẽ lập tức liên tưởng đến 《 Hồng Lâu Mộng 》 bên trong Tình Văn giáo huấn trộm Kim Trạc Tử nha đầu truy nhi tư thái.

Vương Tử Nguyệt lắc lắc đầu, ra hiệu Nghiễn Nông đem bọn họ kéo dài, tiếp theo sau đó hỏi: "Các người một ngày trung tâm có từng Hữu Thập sao đi ngoài, hoặc là ăn cơm chờ thời điểm, rồi đi Đông Hoa Môn chờ đợi khu, có lẽ liền những lúc ấy, đi xiên?"

Chi tiết hồi ức tốt chính mình làm kiểu gì sai sự. Không nữa từ thực từng chữ rất đáp lời, liền trực tiếp phái người bỏ, đưa đến Khai Phong phủ đi, nói là điều Nô bắt nạt chủ, để đánh mấy chục bản tử xâm chữ lên mặt sung quân đi."

"Vâng." Bên cạnh quản gia chấp tay lĩnh mệnh.

Hai gia đình nếu như bóng cao su nhút chỉ giống như vậy, nằm trên mặt đất, trước khóc trời trách đất hô to oan ức một phen, cuối cùng xem Trứ Vương Tử Nguyệt như cũ băng lãnh khiến người ta sợ ánh mắt, mới cẩn thận dè dặt trả lời:

"Giờ ngọ thời điểm, có cái Múa Sư Tử ban ngành, ở chỗ không xa Liễu Điều cửa ngõ làm ẩm ỉ một hồi lâu, chúng tiểu nhân, chúng tiểu nhân nghĩ, công tử còn có một hồi mới ra đến, cho nên, cho nên liền, liền rời đi một hồi."

Mã Nhị Nha lần nữa cầm tám ván gỗ tử, không nói lời gì lại là một trận bắt chuyện, hai người bị đánh chỉ oa gọi bậy.

"Cách đó không xa? Liễu Điều cửa ngõ cách Đông Hoa Môn cách hai con đường, gọi cách đó không xa? Cách đó không xa? À?"

Mã Nhị Nha còn chưa hết giận, tiếp theo không ngừng thượng bản tử nằng chừ nói: "Mới vừa động đất, phái người đi tra hỏi các người, các người nói cái gì, các người nói Phuong Công Tử một Thiết Đô được, tốt như thế nào à, tốt như thế nào, nói à, nói à."

Vương Tử Nguyệt lắc lắc đầu, như cũ dặn dò quản gia nói:

"Mang hai bọn họ đi Khai Phong phủ đi, để bọn họ thành thật báo cáo tình hình, trở về các lĩnh hai mươi bản tử chính là. Xin nhờ Bao Đại Nhân đi thăm dò, bọn họ lời nói, vậy đột nhiên xuất hiện Múa Sư Tử ban ngành, có thể có gì đó cổ quái chưa? Còn nữa, Phuong Công Tử vẫn không về, cũng đến làm phiền Bao Đại Nhân."

Nói qua, nàng gạt gù, Nghiễn Nông bao một bao nặng trình trịch tiền, nhét vào quản gia trong tay.

Quản gia lĩnh mệnh lui xuống đi.

Áp hai người, quản gia cùng mấy cái gia đình, suốt đêm liền hướng Khai Phong phủ chạy đi.

Đến cửa phủ ở ngoài vừa nhìn, Khai Phong phủ hôm nay cũng phân là ở ngoài bất đồng, cây đuốc điểm sáng rực, làm như ở làm cái gì vụ án quan trọng.

Quản gia nhìn thấy cái trận thế này, từ Nhiên Bất dám mạo hiểm mất gỗ trống, liền trước lên lút cửa ải một xâu tiền cho bên cạnh nha dịch, dò hỏi: "Vị này quan gia, xin hỏi đây là ra chuyện gì à?"

Vậy nha dịch đầu tiên là nguyền hán một cái, lại lên lút Trương Na một xâu tiền thu được tay áo trung tâm, lúc này mới cùng hán nhẹ giọng thì thầm: "Tối nay

có lòng bất son tặc việc quan trọng muốn làm, người vẫn là khác biệt ở trong này nhiều chuyện."

...

Liễu Nguyệt Nga cùng Na Nữ son tặc, hai người so chiêu cấp thiết, chiến đến lúc này, kiếm hoa giống luyện, chiêu chiêu thể thể nếu như Tật Phong,

Chiết Y Nhiên chính là rất sợ lúc này, ngoài cửa đám kia dò xét son tặc, bị chưa chế trụ nữ son tặc gọi vào can thiệp, liền trước lộ một sơ hở, chờ nữ son tặc đến tập kích thời gian, bỗng nhiên tung bay ra sau, trong tay Bạo Vũ Lê Hoa Châm lần nữa bắn ra, Na Nữ son tặc bất ngờ không đề phòng, tránh thoát hai hàng châm, Khước Nhưng là trung tâm một loạt châm.

Không lâu lắm, Na Nữ son tặc thân thể mềm nhũn, quán ngã xuống đất.

Chiết Y Nhiên thu hồi cục áo, cười một cái, vội vàng dùng mới vừa bọn son tặc buộc chặt Phương Trọng Vĩnh lúc đi vào cái kia thô dây thừng, Tương Na nữ son tặc trối gô lên.

Mà Phương Trọng Vĩnh làm quan sát quần chúng cùng bị cứu vớt con tin, tâm trạng vẫn cảm thán không thôi: Biết võ công nữ tử Chân tâm suất rồi tình rồi mù à.

Đây là tiểu Phương đồng chí một cái đầu não phát đạt, tứ chi đơn giản văn nhân sĩ tử, đối với hai vị công phu Nữ Tướng, tự đáy lòng khâm phục cùng tán thưởng.

"Như cũ, người này Bạo Vũ Lê Hoa Châm thượng, làm chính là vật gì à?" Liễu Nguyệt Nga hiển nhiên không có đánh đủ, đối với nhanh như vậy liền thu phục một cao thủ như vậy, cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

"Thuốc mê." Chiết Y Nhiên như ngọc như tuyết lành lạnh dung nhan thượng, bỗng nhiên thối qua một vết giảo hoạt nụ cười.

"Đa tạ hai vị cô nương cứu giúp." Phương Trọng Vĩnh chấp tay muốn khách khí vài câu.

Đã thấy Chiết Y Nhiên một cái "Xuyt ----" tư thế, nghiêng tai phục bên cạnh cửa một cái điều về rãnh sâu đầu gỗ thượng, hướng ra phía ngoài chỉ tiết nghe qua.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Thân là mối

Rõng bên trong chất gỗ, thanh âm truyền bá so với trong không khí phải nhanh không ít. Đối với Chiết Y Nhiên hành động này, Phương Trọng Vĩnh cũng không có quá to lớn giật mình.

Nhưng, Chiết Y Nhiên nghe một hồi, chợt trên mặt hiển hiện một tia hư đón mỉm cười, vậy thì Nhượng Phương Trọng Vĩnh Lược Lược Hữu Ta cảm thấy lần lộn.

"Nhanh, thuận Trứ Giá rẻ xà nhà, bò đến trên nóc nhà." Chiết Y Nhiên đột nhiên nói với Phương Trọng Vĩnh ra câu này, sau đó, nàng cùng Liễu Nguyệt Nga một trước một sau, Tương Phương Trọng Vĩnh cùng mang theo nóc nhà.

Làm từ trên nóc nhà, nhìn thấy chính cái phía bên ngoài viện vây quanh bên trong ba tầng, ba tầng ngoài Quan Quân thời gian, Phương Trọng Vĩnh mới bỗng nhiên lý giải Chiết Y Nhiên lúc đó nghe cái gì, như vậy hài lòng.

Quan Quân đốt sáng cây đuốc đám người mặt sau, là Bao Chứng vậy kiên nghị thân thể, cùng không quá đen dung mạo, cùng với vậy rất giống trắng lười liềm bệnh đậu mùa sẹo.

Quan Quân đã phái ra người gọi hàng, nói cho trong viện người, lập tức đầu hàng, tiếp thu xâm chữ lên mặt sung quân Tây Quân giả, miễn tử. Không đầu hàng, sau một nén nhang, cá chết lưới rách, toàn bộ tiêu diệt.

Vậy gọi hàng người hô xong, lại thấy Bao Chứng gọi hắn đi qua, thì thăm giao cho vài câu, liền lại tiến lên tới bù gọi một câu: "Giao ra trong tay trối buộc dân lành, bằng không, toàn thể bắn chết."

Không thứ bậc hai lần gọi hàng kết thúc, sớm có một đại hán hoang mang hoảng loạn xông tiến vào phòng, dánh đập kia số tuổi, vừa nhìn liền biết là vậy son tặc cô nương lão ba.

Nhìn thấy son tặc cô nương như thể hôn mê ở mặt đất, vậy son tặc đầu mục nhất thời mất lộ ra hung quang, trước Dụng Thủ tìm một chút nhà mình son tặc cô nương miệng mũi, một mặt cũng còn tốt, còn có khí nhi tử thể sau khi,

Đón lấy, đột nhiên vừa ngừng đầu, một chẳng qua ba tấc, quanh thân lóe sáng phi đao, từ đầu ngón tay hần bay ra, hướng về nóc nhà bay tới.

Vậy phi đao lực đạo rất lớn, thực là lật tung hai mảnh mái ngói, "Keng" một tiếng bắn về phía càng xa hơn bầu trời.

"Cao thủ." Liễu Nguyệt Nga cùng Chiết Y Nhiên nhìn nhau gật đầu, trăm miệng một lời.

Nhưng mà, vị cao thủ này son tặc lão ba, hiển nhiên dĩ nhiên vô tâm lưu luyến bọn họ bang này tay sai.

Hần ôm Trứ Tự Kỳ gia son tặc cô nương, bay nhanh ở máu thịt tung toé, dầu hỏa chấm nhỏ đùng đùng ứa ra bị vây bắt trung tâm, giấy dựa bên tập, tìm kiếm lối thoát.

Quan Quân cầm lửa cung nổ cùng tầm thường cung tên, từ Lão Bao ra lệnh một tiếng bắt đầu, Tự Khai khai Vạn Tiến Tề Phát hình thức.

Trong phút chốc, cửa sổ là như châu chấu mưa tên xuyên phá, đầu tường ngói từng mảng từng mảng bị va chạm, vỡ vụn nếu như cũng cái sáng mặt phản, lại phẳng phát vậy vốn là không chịu nổi một kích một đồng phù sa mà thôi.

Vậy son tặc lão ba, tuy rằng mang theo một cái còn có chút mê mẩn trùng trùng không hoàn toàn tỉnh lại khuê nữ, thân pháp Khước Nhưng nhiên cực kỳ mềm mại nhanh nhẹn, không thấy chút nào lão thái.

Chỉ thấy hần nhẹ nhàng một cái cọt thả lật lên, tiện đà khom người, đánh tan bên cạnh mũi tên thể xông, một gói lạc ỏn sau thuận thế giờ tay, đóng đưa ngoài thân trường sam, múa thành Cương Dao giống như luyện không, chém rụng một chỗ mũi tên.

Đánh Đầu Trường diện vô cùng kịch liệt.

Vù vù suru suru gió, bốn phía nếu như sao băng giống như lửa nổ cùng tầm thường mũi tên cùng nhau, vèo vèo cắt qua tịch liêu dạ, xuyên qua bốn phía, điểm ở phòng nhỏ bốn vách tường, dầu hỏa chấm nhỏ nếu như đùng đoàng rơi vào lông dê nỉ gặp phải giống như vậy, mang theo tiêu xóp khí tức, lít nha lít nhít va quanh thân hết thấy trong phút chốc đốt thành hóa điểm.

Vậy son tặc lão ba, bờ vai dĩ nhiên trung tâm hai con Firebolt tên, máu tươi cùng cháy khét bốn phía, mắt thấy lâu tiếp tục đánh nhất định chống đỡ hết nổi, một cái phản thủ huy động đánh ra một hàng phi đao.

Trước nhất một loạt thân mang bóng đêm Nhuyễn Giáp Cung Nổ Thủ theo tiếng ngã xuống, làm như hơi vừa loạn, nhưng rất nhanh, lại có người bù đắp tới, tiếp theo bắn cung.

Lão Bao bố trí mai phục cùng vây quanh, sợ là không có bất kỳ cao thủ, có khả năng toàn thân mà lui.

Thiên Quân Vạn Mã bên trong, người lực lượng cùng võ nghệ, chẳng qua là so Thương Hải Nhất Túc càng không đáng giá nhắc tới tồn tại.

Tình hình này, chắc hẳn bọn son tặc cũng vô cùng rõ ràng.

Nguyên bản có thể lại chơi một tay bất cớ con tin, cảm Phương Trọng Vĩnh đàm luận điều kiện chỗ trống cũng không, bọn son tặc gặp phải Lão Bao vị này nhân vật hung ác, là tuyệt đối không có cơ hội lần thứ hai đầu hàng.

Tuyệt sát hoàn tất sau, Bao Đại Nhân khí định thần nhàn chỉ huy mọi người dọn dẹp hiện trường, kéo đi Bãi Tha Ma thiêu, đối với vào nhà cướp của không việc sản xuất cường đạo, không có một chút nào đồng tình, mà từng căn dặn xử lý nhanh chóng, không muốn ảnh hưởng bộ mặt thành phố, gọi ra đệ nhị Thiên Thị dân nhóm vậy xem cùng kinh hoàng.

Sau đó, Bao Đại Nhân càng khí định thần nhàn từ trên nóc phòng xin mời hạ Phương Trọng Vĩnh, Chiết Y Nhiên cùng Liễu Nguyệt Nga ba người.

Phương Trọng Vĩnh cùng Chiết Y Nhiên lẫn nhau đối diện, lẫn nhau gật gù. Hai người đều rất rõ ràng, tự mình có thể ở đỉnh ngậy người, vậy cũng là Lão Bao sớm biết là người mình, có ý để mọi người không để lên mũi tên bảo cho biết.

Hôm nay chuyện này, tự mình, rất giống là Lão Bao chuyên môn là "Muốn mượn nhân gian loại" son tặc, đo ni đóng giày phó Âm Tào Địa Phủ một chuyến bơi Na Trương vé vào cửa.

Bị xem là nỗi trái qua nguy hiểm, Bao Đại Nhân, người điên rồi. Phương Trọng Vĩnh ngừng đầu, nhìn thượng màu mực bầu trời cùng uốn cong Nguyệt nha nhi, trong lòng không khỏi một trận phát tím.

Bắc Tống thời kì, hướng về Trạng Nguyên mượn loại chờ chờ sự tình, cũng không phải cái gì ngẫu nhiên, không cần nói Trạng Nguyên, chính là tiến sĩ nhóm, cũng hơn nửa bằng hạ liền muốn bị bắt đi làm con rể.

Đối với đọc đọc sách được, loại này di truyền ghen độ cao quý trọng, cũng là Đại Tống một cái tầm thường việc.

Không nói những cái khác, riêng là tiền văn giao phó cho Hàn Kỳ mẹ, xa xôi ngàn dặm chạy đến Kinh Thành tới, tìm kiếm có thể sinh ra Tề tướng hạt

giống, liền không cần bàn cãi. Thần kỳ chính là, Khai Phong phủ thậm chí ngay cả dạ chuẩn bị tốt nước nóng cùng bộ đồ mới, Nhưộng Phương Trọng Vinh quán một thay quần áo.

Nguyên nhân rất đơn giản, Triệu Trinh muốn Kiến Phương Trọng Vinh.

Cùng hoàng đế uống trà trước, hay là muốn làm tốt cơ bản dung nhan công tác.

Liên tiếp kinh nghiệm trôi buộc, cướp sắc, tiêu diệt trộm Phương Trọng Vinh Đồng Chí, lúc này thấy hoàng đế tâm cảnh đã là tâm như chỉ thủy.

Đương nhiên, tâm như chỉ thủy, càng chủ yếu là bởi vì ---- thật sự quá khổ.

Chỉ là Triệu Trinh cũng không như vậy, hắn còn ở trong kích động, nói với Phương Trọng Vinh lên ngày đó 《 Thiên Tượng luận 》.

"Phương Ái Khanh ----" Triệu Trinh một bên cảm giác vẫn là gọi "Trọng Vinh" thân thiết một chút, một bên lại cảm thấy dường như cần phải bảo trì hoàng đế uy nghiêm, liền tuyền như vậy một cái chiết trung xưng hô.

"Trong kinh đã có chán cảm, trầm lo lắng, không biết nơi nào lại phát sinh Chấn Chi việc, nội tâm vô cùng tiêu nẫu à ----" Triệu Trinh biểu tình Lược Lược Hữu điểm tiêu tụy, nội tâm hoạt động cũng vô cùng phong phú:

Vốn, chính mình ranh giới phát sinh bức này thiên tai, con dân gặp tai nạn, quốc gia bị tổn thất, sự đau lòng của chính mình từ không cần phải nói.

Nhưng hiện tại, còn muốn nhiều hơn nữa một tầng lo lắng, vậy thì là Khâm Thiên Giám cái nhóm này lão Phu Tử, lần này sẽ đem Thiên Tượng báo hiệu, chỉ về người phương nào.

"Vi thần nguyện làm bệ hạ phân ưu." Phương Trọng Vinh tự nhiên cũng rõ ràng Triệu Trinh Giá Lương tăng lo lắng. Nhưng lúc này cũng không biết Triệu Trinh là muốn chính mình vì hắn phân ưu nào cái tầng diện sự tình, không tốt nói lung tung.

"Ngày đó 《 Thiên Tượng luận 》 rất tốt, nhưng không biết, Phương Ái Khanh cũng biết từ cổ chí kim, liên quan với động đất cùng thịnh thế hay không chứng cứ? Làm tiếp một phần?" Triệu Trinh hơi suy nghĩ, ném ra ý nghĩ đầu tiên.

"Vi thần ỏn thỏa tận lực, là bệ hạ phân ưu." Phương Trọng Vinh vậy được mí mắt muốn dùng cây tăm chỉ lên, Khước Bất đến không đáp lời .

Triệu Trinh thoả mãn nhẹ nhàng nở nụ cười, rốt cuộc cũng ngáp một cái.

Phương Trọng Vinh chuẩn bị cáo lui, trước khi đi, Khước Bất biết vì sao, Nhân Trứ trước mắt hiện ra tượng tượng động đất thảm trạng, chính mình lại chủ động ôm đồm cái tiếp theo sai sự nói: "Vi thần còn có thể cung cấp một chút, ứng đối động đất kéo vông bài tra phương án, cung bệ hạ nhìn qua."

Triệu Trinh đối với tiểu Phương đồng chí loại này lo nước thương dân tình cảm, hết sức hài lòng gật đầu liên tục, biểu thị nhận đồng.

Phương Trọng Vinh cáo lui ra ngoài, kéo buồn ngủ thân thể, bị Khai Phong phủ tự mình phái người đuổi về Đáo Phương trong phủ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Gấu Miêu Nhân Trạng Nguyên lang

Vương Tử Nguyệt, Mã Nhị Nha, Sài Lân chờ đám người trông Trứ Phương Trọng Vinh trở về, lại như trông Phương Hoàng dường như. Không dễ dàng hắn trở về, mọi người dồn dập xông lên hỏi han ân cần.

Phương Trọng Vinh Khán vừa nhìn canh giờ, cách phát minh Thiên Kim điện Truyền Lư tập hợp thời điểm, chỉ còn dư lại hơn một canh giờ, liền chỉ phải nói cho mọi người, chính mình vừa đạt được hoàng Đế Nhất cái quan trọng sai sự, cần thức đêm viết xong, sau đó liền thẳng đến thư phòng đi hoàn thành nhiệm vụ.

Mã Nhị Nha gặp Trọng Vinh Ca Ca như vậy khổ cực, tất nhiên là không yên lòng, đi vào kho lấy một cái nhân sâm, liền tự mình đi nhà bếp hầm . Vương Tử Nguyệt thân thể vừa vận, Tại Phương Trọng Vinh mãnh liệt dưới sự yêu cầu rút cuộc tự hành nghỉ ngơi.

Phương Trọng Vinh bình tĩnh lại, trước tập trung tinh thần, đuổi xong động đất tương quan thiên tai tổng kết tấu chương,

Lại ở phía sau phụ thượng đánh lâm thời cứu tế lều dựng, coi đất chú ý hạng mục công việc, miễn dịch hạng mục công việc chờ chút động đất sỏ tay,

Đẩy nhanh tốc độ hoàn tất sau, hơi làm mấy cái kéo dài vận động, liền đứng dậy đi trước Kim Điện Truyện Lư buổi lễ long trọng.

Mã Nhị Nha từ trong phòng bếp, đem hầm tốt canh sâm lấy ra, Phương Trọng Vĩnh Khước đã rời đi cửa phủ, Mã Nhị Nha nhìn chòng chọc Trứ Na canh sâm, hơi có chút loạn nhịp tim, nhưng có nghĩ lại, không thể lãng phí mà, liền, hoặc là không làm, chính mình nâng lên canh sâm tới, phần phật phần phật uống hết.

Uống xong chùi một cái miệng, không sai, hương vị rất tốt.

...

Kim Điện Truyện Lư là ba năm một lần quốc buổi lễ long trọng, tuy là buổi sáng sớm nay, Thiên Minh vì mưa, nhưng như cũ không ngăn được Văn Võ Bá Quan trang trọng nghiêm túc nghi thức cảm.

Nhuộm thành màu đỏ lông dê ni thâm, từ Kim Điện vẫn phô đến Đông Hoa Môn, hai bên nghi trượng, màu đình, tấu nhạc, biểu đạt pháo, mọi thứ đầy đủ.

Hồng Lư Tự quan chức một 200 người, nếu như đề thượng trồng cây giống như vậy, thường cách một đoạn đứng một vị, đều đứng một đường. Mỗi cái đáng người cao ngất, chừng chạc đẳng hoàng, đảm đương đến lúc đó xướng tên Truyện Lư nhiệm vụ.

Bách quan theo Trứ Đại hướng quy củ, Tại Đại khánh ngoài điện liệt ban, từng cái từng cái trang trọng nghiêm túc.

Trên trời hơi mưa nhỏ, cho tất cả những thứ này khoác lên một tầng yên nghiêng sương mù ngang lụa mỏng, lung lay phát phối mưa bụi nếu như thơ được.

Triệu Trinh hôm nay quần áo trang phục, cũng là lễ lớn thời gian mới xuyên nguyên bộ trang phục: Thông Thiên Quan, mới nội tâm lĩnh giáng sa Cửu Long bào, ngồi ở Đế vương thân phận tượng trưng ngọc lộ bên trên. Ở trong tiếng lễ nhạc, chậm rãi đi tới Đại Khánh Điện trung tâm thẳng toà.

Quan Gia ngồi xuống định, thì có cấp bậc hạ biểu đạt roi cùng Thái Hòa Môn tấu nhạc trở lại một đoạn.

Hấp lại khúc, tấu như cũ khải lúc này lấy kháng.

Mãi đến tận bắt đầu tuyên chí: Sách thiên hạ công sĩ, đệ nhất giáp ban thưởng tiến vào Sĩ Cập đệ; đệ nhị giáp ban thưởng tiến sĩ xuất thân; thứ ba giáp ban thưởng cùng tiến sĩ xuất thân.

Sau đó Tuyên chế quan tiến lên, dùng trầm bồng du dương, nếu như dây mây đã nghiêm chín lang giống như ngữ điệu, xướng ra Hoàng bang:

"Một giáp người thứ nhất, Phương Trọng Vĩnh ---- "

Tuyên chế quan hát xong tên này sau, cấp bậc hạ Truyện Lư quan từng cái từng cái cùng tiếp sức giống nhau hết đợt này đến đợt khác, trầm bồng du dương xướng một lần,

"Một giáp người thứ nhất Phương Trọng Vĩnh" xướng danh tiếng, vang vọng chính tòa cung điện.

Chờ xướng tên tiếp sức đến Đông Hoa Môn thời gian, Phương Trọng Vĩnh rốt cuộc có thể theo Lễ bộ quan chức bước chân, từng bước một đi vào Đông Hoa Môn.

Lúc này, kế tiếp thứ tự cũng nhất nhất xướng tên mà ra.

"Một giáp người thứ hai Thẩm Quát ---- "

"Một giáp người thứ ba Tư Mã Quang ---- "

...

Rất tốt rất mạnh mẽ, đều là nhân vật đại danh đình đình.

Chờ đến toàn bộ xướng tên hoàn tất, hơn 300 tên tân khoa tiến sĩ Tại Đại thành Điện hạ liệt cái ma trận vuông.

Trạng Nguyên Phương Trọng Vĩnh đứng Điện hạ ở giữa, Thăng Long đồ án cùng to lớn ngao đồ án gạch đá trung gian, lấy "Được giải nhất" tâm ý. Bên cạnh hần trái phải, phân loại kim khoa Bảng Nhân Thẩm Quát, cùng Thám Hoa Lang Tư Mã Quang.

Tên Phạm Trán, ở hai giáp 79 tên tiến sĩ mới xướng đến.

Cách mưa bụi, Phương Trọng Vĩnh Khán Đáo Na người thanh niên trên mặt, bình tĩnh an nhiên.

Đương nhiên, trời mưa trước mặt, Chúng Sinh Bình Đẳng.

Bất kể là Trạng Nguyên lang, Bảng Nhân, vẫn là Thám Hoa Lang, đều bị sương mù mờ lung mưa nhỏ, như thể tưới sớm tình mơ.

Gió lạnh hơi hây hây quá tân khoa tiến sĩ nhóm bị trời mưa ướt chèm nhẹp quần áo, thổi một đám muốn hất xì hơi tiến sĩ nhóm cần mỗi nhẩn nhẩn, để tránh trước điện thất nghỉ.

Lễ bộ hạch định hoàn tất sau, do bọn thái giám đem một loạt mới tinh công phục cùng trắng giãn hương hốt phân phát cử tử nhóm, sau đó Quan Gia tự mình ban phát túi gấm, trong túi gấm chứa quan cáo viện trao tặng "Cáo thân" .

Cáo thân, đi qua bộ Lại truyền chú sau, coi như chính thức có hiệu lực, cũng chính là viên chức, ngang ngửa hôm nay nhét vào quốc gia tài chính chi trả công chức biên chế hệ thống, là cái biên chế, hoặc tương đương với công chức giấy chứng nhận.

Đương nhiên, có cáo thân, cũng chính là cái Tán Quan, trên thực tế sai khiến, mới thật sự là chức vụ.

Kim Điện Truyện Lư, Đông Hoa xướng tên nghi thức tới đây, xem như đại khái chấm dứt.

Tiếp đó, là càng phong cách diễu hành khoe khoang ba Nhật Dư Ngày thứ nhất, phó Quỳnh Lâm Yến, ngày thứ hai, khắc ghi tên bia, ngày thứ ba, phó Kim Minh tri.

Nhưng mà, lúc này mang theo gấu Miêu Nhân, đem ngày hôm qua Triệu Trinh muốn tấu chương, cung cung kính kính chuyển sau khi đi vào Phương Trọng Vĩnh, chỉ muốn hỏi phủ có gắng ngủ một giấc.

Người là sắt, com là thép, ngủ một ngày không thể thiếu à.

Trạng Nguyên vui vẻ diễu hành thời gian ngủ gà ngủ gật, thật sự là một cái rất giờ trò vô lại sự tình, Đại Tổng khai thiên Tịch Địa tới nay lần đầu gặp.

Tự nhiên, mọi người sẽ không cảm thấy điều này là bởi vì Phương Trọng Vĩnh giấc ngủ không đủ duyên cớ, ngược lại mỗi người cùng khen ngợi, đang tiến hành Tân Khoa Trạng Nguyên, là cỡ nào coi công danh lợi lộc như mây bay, làm sao cao tiêu xuất trần, Trắc Nhĩ Bất Quần một người.

...

Liên Tại Đại Tổng đang tiến hành tiến sĩ nhóm Kim Điện Truyện Lư, Đông Hoa xướng tên ngày này, Lý Nguyên Hạo thu thập xong chính mình hai đại đối thủ Thổ Phiên cùng Hồi Cốt, đi lên nhân sinh một cái tiểu đỉnh cao.

Lại nói từ lúc này Lý Nguyên Hạo lên ngôi, Tây Hạ cũng đã thành một thớt thoát cương Mustang, hướng về càng lúc càng cuồng dã cùng hổ hàng trên đường, bão táp tiến mạnh.

Ở hán kế vị sau trong ba năm, làm ra đại sự, đó là từng kiện, bao quát:

Hạ Ngốc Phát khiến. Phổ biến Đảng Hạng truyền thống kiểu tóc, một cái đại đầu trọc bên cạnh hai ngốc không chít chít roi, cầm chỉ dùng người Hán phong tục kết tóc. Hạ cảnh nội ba Nhật Trung, lưu đầu không để lại phát, lưu phát không để lại đầu.

---- được rồi, đúng là như vậy, man từ tôn sùng chính sách chấp hành phương thức hơi giống, nghĩ đến Mãn Thanh nhập quan nâng cái tay, được, thả xuống.

Sửa họ lập tài khoản. Huỷ bỏ Đường triều cùng Tống Triều ban thưởng họ Lý thị cùng Triệu thị, đổi dùng Đảng Hạng họ "Ngôi Danh" . Phế bỏ Tống Triều Tây Bình Vương phong hào, dùng bốn tộc ngữ xưng "Ngột tốt" .

Hoàn cấp làm cái Hán ngữ Danh Nhi phiên dịch là ---- "Ta tổ", mang theo nồng đậm gây sự ý vị.

Niên hiệu cũng sửa, bỏ từ gia gia hán Lý Đức Minh thời gian hay dùng Tống Triều niên hiệu ghi năm. Tự lập niên hiệu mở vận, rộng vận, sau lại đổi thành quốc khánh.

Kiến Đô thành, mục tiêu nếu là xưng đế, vậy Đô thành cũng không có thể thiếu, liền, đem chữa trị hạ hưng châu thẳng làm Hưng Khánh phủ, xây dựng thêm Cung Thành cung điện.

Chế chữ viết, mạng lớn thần Dã Lợi Nhân Vinh đặt ra Tây Hạ chữ viết, cộng hơn năm ngàn tên chữ, hình thể mới chỉnh, bút họa phiền phức, còn gọi là phiên thư hoặc phiên văn, kết cấu bất chúc chữ Hán, lại có kỳ đặc điểm.

Lòng muông dạ thú, rõ ràng rành. Bước kế tiếp, rành tay, nên làm lập quốc.

Đương nhiên, Tại Giá ngăn ngăn trong ba năm, Lý Nguyên Hạo cũng không có quên bốn phía thu thập mỹ nữ chuyện này nghiệp, cưới vợ chính mình sáu vị trí đầu mùa xuân.

Nói tóm lại chính là, lúc này Tây Hạ, đã không phải dùng Nhất Quốc Lưỡng Chế, hạ người cai trị, hàng năm cho mậu dịch, cho tiền cống hàng năm, liền có thể hòa bình giải quyết.

Lý Nguyên Hạo nội tâm hô to "Ta muốn làm hoàng đế" khẩu hiệu, không ai ngăn nổi loại này cuồng dã nguyên thủy dục vọng nổ lớn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Quỳnh lâm rượu ngon

Triệu Trinh cảm Trứ Phương Trọng Vinh trình lên hai phân tấu chương, xem xong nội dung sau, bắt đầu Đối Giá hai phân tấu chương mặt trên chữ viết tốt một trận nghiên cứu.

Vậy dường như không phải dùng Lang Hào, bút lông Hồ Châu một loại viết ra chữ viết? Kiểu chữ dàn giáo vô cùng thon thả, đầu bút lông nơi, càng là nếu như tơ nhện.

"Trái lại rất duy trì giấy, có thể viết không ít hoa quả khô." Triệu Trinh tự lẩm bầm, Lược Lược Hữu Ta bật cười.

Phương Trọng Vinh Nhân Trứ thời gian có hạn, lần này là dùng bút máy thư viết ra hai phân tấu chương,

Cộng thêm là cho động đất an trí việc, phối hợp cụ thể "Chống chấn động kết cấu đồ" cùng "Bên ngoài lều trại dựng" xứng đồ, dùng bút máy vẽ, cũng so sánh xác thực thuận lợi một chút.

Về Đáo Phương phủ Trạng Nguyên lang Phương Trọng Vinh, rốt cuộc gặp Đáo Tự Kỳ đáng yêu giường.

Không nói hai lời, cời y thoát giày, chui vào chăn, say sưa đi vào giấc mộng.

Không muốn này một giấc chiêm bao vô cùng lâu dài, rất nhiều quang ảnh ở trong mơ kéo dài tổ hợp.

Phương Trọng Vinh phảng phất về Đáo Tự Kỳ xuyên Việt Tiên địa phương, ở cái kia chói lọi Hạ Thiên đồ thư quán, nát ảnh loang lổ bác bác ôm chăm ngoài cửa sổ Ngô Đông kẻ hở, xán lạn màu vàng kim chiếu vào, chính mình nằm bò ở trên một quyển sách, liền như vậy nặng nề mộng đi.

Đó là sách gì đây? Trong mộng Phương Trọng Vinh nỗ lực tìm kiếm, dường như cũng không một quyển sách, mà là khá nhiều khá nhiều bản? Không thấy rõ vậy Ta Đồ là sách gì, chỉ dường như nhìn thấy,

Ngay ngắn ngay ngắn ép ở dưới tay quyển sách kia, là lương mặc cho công một quyển Tấn Văn, nhớ mang máng, Phương Trọng Vinh Tại trên sách kia, dùng bút lập lại phác họa như vậy hai câu:

"Đương thời việc, hết thảy ưu điểm cùng tập tục xấu, đều bắt nguồn từ Đại Tổng."

Đều bắt nguồn từ Đại Tổng, đều bắt nguồn từ Đại Tổng...

Như vậy, nếu như chuyển biến Đại Tổng, liệu sẽ có chuyển biến thiên cổ đây? Chỗ ở mình vậy cái thời không, còn có thể trở lại sao?

Làm được đến chuyển biến Đại Tổng, hưng vượng Đại Tổng sao? Làm được đến thủ kỳ tinh hoa, gạt bỏ cặn bã sao?

Nhất định phải làm đến à...

Phương Trọng Vinh lâu bầu lẩm bầm nói mớ, giữa mũi lại nghe đến một luồng thơm gà cay cánh hương vị.

Thân thể thành thực hướng tới mỹ thực, mở mắt ra, trước người Mã Nhị Nha như cũ Tại Đại Tổng thời không trung tâm, ngây ngốc nhìn chòng chọc Trứ Tự Kỳ, cầm một chuỗi lớn chính mình dạy nàng nướng chế cánh gà.

"Thơm quá." Phương Trọng Vinh đưa tay ra, một cái từ Mã Nhị Nha trong tay rút ra cánh gà, sau đó ở trên giường xạc xạc ăn lên, vừa ăn còn bỏ lời bình:

"Cái này cánh nướng tốt nhất, là cánh gà nướng trung tâm, cánh gà nhọn tạp chất tương đối nhiều. Nhưng toàn bộ cùng nhau nướng, về ngoài sợi dây sẽ khá lưu loét."

...

Bao Chửng Bao Đại Nhân giờ khắc này, chính Khai Phong phủ trong hậu viện, cùng Chiết Y Nhiên, Liễu Nguyệt Nga ba người chuyện trò vui vẻ.

"Bao Đại Nhân, không phải mặt tướng nói, ngài cảm tiểu Phương Trạng Nguyên làm mồi, vậy bắt đám kia son tặc, quả nhiên quá mạo hiểm, chẳng may ta hai người chưa kịp tiến đến, Giá Phương Trạng Nguyên một lần văn nhân, có thể ra sao thoát hiểm?" Liễu Nguyệt Nga nói qua, cho trước người trong chậu than, ném khối tiếp theo than.

Chiết Y Nhiên hơi cười cợt, nhìn một chút Bao Chứng. Hựu Khán vừa nhìn Liễu Nguyệt Nga: "Ta đoán, Bao Đại Nhân tất nhiên an bài xong cao thủ, chỉ là khả xảo bị chúng ta cướp công lao đi."

Bao Chứng cười ha ha, song chừng nhẹ nhàng vỗ một cái.

Một cái nhi lập chi niên, chiều cao tám thước, tuần tú cao ngất, đồ Y Sa mũ cao thủ, từ trên cây hạ xuống, lập ở trước thân ba người.

"Đây là Triền Chiêu Triền Hộ Vệ, hiện tại là Tứ Phẩm thị vệ đeo đao." Bao Chứng đối với Liễu Nguyệt Nga, Chiết Y Nhiên hai người giới thiệu: "Triền Hộ Vệ ngày ấy, trong bóng tối bảo hộ ba vị, nhìn đáng đáp, Triền Hộ Vệ võ công làm như lại tinh tiến, dĩ nhiên đề hai vị Nữ Tướng Quân cũng không từng phát hiện."

Liễu Nguyệt Nga nghe xong lời này, thì có chút mặt đỏ.

Chiết Y Nhiên cũng giống nhau, hồi tưởng lại ngày ấy, xem Đáo Phương Trọng Vinh bị nữ sơn tặc bức xé quần trường hợp, quan tâm sẽ bị loạn, còn thật không có quá chú ý sau người tình hình.

"Triền Hộ Vệ, đây là Liễu Nguyệt Nga Liễu tướng quân, đây là Chiết Y Nhiên Chiết tướng quân, đều là danh tướng thế gia trung tâm đi ra Nữ Tướng." Bao Chứng rồi hướng Triền Chiêu giới thiệu.

Triền Chiêu vừa chấp tay, một mặt cung kính: "Tại hạ nguyện đi Tây Quân hiệu lực."

Bao Chứng bị hấn câu nói này đột nhiên loạn vào, làm một cái rơi vào trong sương mù. Không phải nói đẹp để sắc mặt mình làm việc sao? Hiện Tại Tự Kỷ sắc mặt, rõ ràng chỉ là để Triền Chiêu hàn huyên một chút mà thôi. Còn khách khí Đáo Giá loại trình độ?

Bao Chứng vừa nghĩ, vừa mò một chút mặt của mình, tin tưởng về mặt của chính mình không có gì dị thường.

Lần này tham dự tiêu diệt trộm Quan Quân môn, chẳng qua là vây nhốt tặc nhân điên cuồng bắn tên, liên thắng nhân sinh tốt một bút quân công, tự nhiên phi thường hài lòng, từ đó, kiên quyết quay chung quanh ở lấy Bao Đại Nhân làm trụ cột mở ra trị an quản lý xung quanh.

...

Buổi tối Quỳnh Lâm Yến, Phương Trọng Vinh Nhân Trứ ở nhà ăn nhiều cánh gà, càng cũng không có cảm thấy ngự trù làm món ăn cỡ nào hiếm lạ.

Nhưng đối với Ngự Tầu, Phương Trọng Vinh Khước sinh ra hứng thú nồng hậu.

Rượu này, so với Phương Trọng Vinh từ trước ở Sài gia uống qua, muốn tốt hơn nhiều, so với Phàn Lâu băng hiệu rượu, còn muốn cam thuần thượng một cấp bậc.

Lai Lai lui lui tới hướng phụng dưỡng rượu các cung nữ từng cái từng cái thân thể lay động, Mị Cốt thiên thành.

Phương Trọng Vinh Tương trong tay Ngân Bôi nhẹ nhàng đẩy lên, thì có cung nữ lần nữa rót đầy, phẩm một cái, dư vị vô cùng.

Đương nhiên, lúc này Phương Trọng Vinh tâm lý, lại không hề bắt ngờ bắt đầu mở lịch sử tiểu xe lửa.

Triều Tống rượu nghiệp phương thức kinh doanh, về thực chất có rất lớn trình độ chế độ cách tân ý nghĩa. Đại Tống đối với hàng hóa rượu, thực hiện ba loại doanh nghiệp chế độ:

Loại thứ nhất, là "Ngay ngắn điểm kinh doanh hình thức", cũng chính là xa hoa từ điểm thụ rượu hình thức. Do quốc gia lũng đoạn men rượu, "Ngay ngắn điểm" hướng về chính phủ mua men rượu cất rượu, sau đó tự do bán, Nhân Trứ chính phủ bán ra men rượu giá cả trung tâm, đã bao hàm thuế kim, cho nên chính phủ không lại cái khác hướng về ngay ngắn điểm thu rượu thuế;

Loại thứ hai, là "Nhào mua kinh doanh hình thức", chính là đem Quốc Doanh xưởng rượu bao nhiêu năm kinh doanh quyền bán đầu giá ra, ký kết kinh doanh hợp đồng, chính phủ tương đương với xưởng rượu cổ đông, hướng có nhất định lợi tức, còn lại, ở hợp đồng niên hạn bên trong, lợi tức quy "Nhào mua" thương nghiệp hết thảy;

Loại thứ ba, mới là trực tiếp thu rượu thuế hình thức, nông thôn khu vực, cho phép rượu hộ nhượng bán, là đặc biệt cho phép kinh doanh, chính phủ trung thu rượu thuế.

Nhìn chén Trung Mỹ rượu, Phương Trọng Vinh Bất miễn tâm thần thoải mái, người Tống rượu ngon, mà không cấm đi lại ban đêm, không cấm rượu, nếu có thể chưng cất ra một nhóm rượu ngon, vậy cũng là tiền đồ tốt đẹp à.

Ngay ngắn suy nghĩ, bên cạnh một vị khô gầy cừ tử, phụng chén Nhi Lai: "Các hạ chính là kim khoa Trạng Nguyên, Kim Khê Phương Trọng Vinh?"

Phương Trọng Vinh đứng lên, hơi ngẩng lại khuôn mặt này, Khả Bất chính là vậy Thiên Chính đang đứng sau lưng tự mình Bảng Nhân Thâm Quát?

Bởi biết Thâm Quát là người thế nào mới, Phương Trọng Vinh Bất do đứng dậy, cũng giọng chén lên, hàn huyên: "Vâng, vị này nhất định chính là kim khoa Bảng Nhân, Tiền Đường Thâm Quát đi. Thât kính thât kính ---- "

"Hạnh ngộ hạnh ngộ. Nhìn qua huynh đài một phần 《 Thiên Tượng luận 》, quả nhiên đề tại hạ rất kính nể, huynh đài càng đối với Thiên Tượng hưởng, đều có như thể nhận thức, đọc quân một phần luận làm, thực sự là thắng đọc sách mười năm à."

"Không dám không dám, " Phuong Trọng Vĩnh đứng chân chính khoa học thiên tài Đại Nguru trước mặt, bao nhiêu có vẻ vô cùng câu nệ, lại rất là kính nể, liền, vì biểu hiện bày tỏ chính mình chân thành kính ý, Phuong Trọng Vĩnh giương tay lên, làm trong tay tràn đầy một chén rượu, nói tiếp: "Cửu ngưỡng à, cửu ngưỡng ---- "

Phuong Trọng Vĩnh một Biên Hòa Thẩm Quát nói chuyện, một bên hãy còn nghĩ, y theo Thẩm Quát ban đầu lịch sử con đường, lần này Thẩm Quát không thi đậu, sau thi lại thi đậu sau, xếp hạng sáu tên sau khi, cho nên con đường làm quan điểm bắt đầu thấp khá nhiều,

Không biết đúng hay không, Nhân Trứ chính mình này chỉ Tiểu Hồ Điệp đến, thay đổi lúc trước một chút đường ray cùng con đường?

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Bắt tể sáo lộ

Đáp án là khẳng định, tuy rằng Phuong Trọng Vĩnh cũng không biết.

Bởi vì hần việc, Vương Tăng cùng Lữ Di Giản sớm xé bức, lão Nhân Tập đoàn cảm quyền, Lữ Di Giản là phục cùng đưa ra trước bố cục, sau đó lão Nhân Tập đoàn làm rồi ki cương án liên lụy nhân số tăng cường, phán phạt sau truat lạc nhân số cũng tăng cường, rất nhiều người may mắn bởi vậy bù vị ra biên.

Thẩm Quát chính là một người trong đó. Nếu như hần không có may mắn giết vào Thi Đình, như vậy thì sẽ không gặp phải lần này Thi Đình 《 Thiên Tượng luận 》, loại này quả thực đo ni đóng giày khoa học phạm nhi sách Luận Đề mục, cũng khó có thể viết xuống xán lạn văn chương, sớm mở ra hần con đường làm quan.

...

Xa ở ngoài ngàn dặm Vương An Thạch thu Đáo Vương Từ Nguyệt thư nhà, Hựu Khán xem trong tay Trương gia gửi tới thư, thực là thờ dài một tiếng.

Trong nhà phụ thân thân thể dần dần có chút khởi sắc, chỉ là xin mời chữa trị tra hỏi thuốc vẫn không ngừng, tới cùng lần kia là ngựa họa gây thương tích, thương căn bản.

Không ngờ tiểu muội hôn sự, càng cũng như thế nhấp nhô. Ngộ Đáo Giá chờ việc, tự nhiên cũng không trách Trương gia, đối với cứu tiểu muội Phuong Trọng Vĩnh cùng Sài Lâm, Vương An Thạch càng là nội tâm cảm kích.

Chỉ là, nghe tiểu muội khẩu khí, đời này chính là như thế sao? Làm như không dự định tái giá.

Lần này Phuong Trọng Vĩnh cao trung tâm Trạng Nguyên, bâng hạ đẳng bắt tể các đại nhân vật từ Nhiên Bất ít, tiểu muội à tiểu muội, vì sao người một mực thích một người như vậy đây?

Vương An Thạch nghĩ, nhẹ nhàng Trương Na vài tờ giấy viết thư, đặt lên bàn.

Liên tiếp gió thổi qua, trang giấy hô lạt lạt vang động.

Thống nhất Thiên Minh tháng hạ, Vương Từ Nguyệt đối diện một cái thủ công dệt Trâm Hoa nhi đánh lên diện hoa lụa may vá.

Mã Nhị Nha bồi ở bên cạnh, xem Trứ Vương Từ Nguyệt dùng thắt nút dây để ghi nhớ thủ pháp, đem từng luồng sợi đánh lên đi, trong tay sợi tơ phân vô số tầng thứ, đánh hoa dạng nhi đẹp đề đề Mã Nhị Nha không ngừng hâm mộ.

"Nguyệt Nhi tỷ tỷ, " Mã Nhị Nha si ngốc xem Trứ Vương Từ Nguyệt trong tay sáng rõ việc, bỗng nhiên lộ ra đáng yêu răng khềnh, ngây ngốc nở nụ cười: "Cái này thắt nút dây để ghi nhớ Hoa Đóa Nhi dệt trăm đưa cho ta được sao?"

"Đương nhiên có thể à." Vương Từ Nguyệt một bên đón nguyệt quang, tiếp theo trong tay màu sắc sợi tơ thắt nút dây để ghi nhớ bay lượn, một Biên Hòa Mã Nhị Nha trò chuyện.

"Những này hoa văn, là Trọng Vĩnh Ca Ca vậy bản Victoria's Secret linh kiện sách nhỏ Từ Thượng họa chứ? Thật là đẹp mắt à, Trọng Vĩnh Ca Ca thực

sự là Nhị Nha gặp tới có tài hoa nam nhân đây." Mã Nhị Nha hai tay nâng quai hàm, quay về trên trời mặt trăng liếc mắt nhìn:

"Nguyệt Nhi tỷ tỷ, Trọng Vinh Ca Ca trung tâm Trọng Nguyên, dự đoán Giá Kỳ Thiên Lý, sẽ có người muốn hấn làm con rể, người nói, sẽ có một vị thế nào tiểu thư, có phúc khí gả cho Trọng Vinh Ca Ca đây?"

Vương Tử Nguyệt nghe xong lời ấy, bỗng nhiên yên lặng dừng lại trong tay việc.

Nàng không hề nói gì, chỉ là cũng đưa ánh mắt, nhìn về phía vậy sáng ngời, sáng tỏ, an tường mặt trăng

...

Phuong Trọng Vinh cùng Thẩm Quát đối ẩm thật vui, Phuong Trọng Vinh Lược hơi cảm thấy đến có chút đói, sau đó, bốc lên trong tay trong hộp đựng thức ăn một khối giáp thịt củ sen, bỏ vào trong miệng.

Bỗng nhiên, sau người Tư Mã Quang dùng một chút, đập Đáo Phuong Trọng Vinh trên lưng.

Phuong Trọng Vinh chưa kịp phòng bị, một cái dùng sức không cẩn thận, cắn Đáo Tự Kỳ đầu lưỡi.

Đau quá ----, Phuong Trọng Vinh biểu tình trong nháy mắt có vẻ rất là thống khổ.

Thẩm Quát cùng Tư Mã Quang thấy hấn như thế, đều vội vàng cúi người xuống hỏi hấn, là xảy ra chuyện gì.

Phuong Trọng Vinh nhăn nhin đầu lưỡi đau sức lực, áp a áp ứng nửa ngày, không ngờ lời nói còn chưa nói rõ ràng, một giọt máu liền từ bên môi nhỏ xuống tới.

"Có độc ---- có độc ---- có người hạ độc ----" Tư Mã Quang dùng nòng đậm Thái Châu khẩu âm, cái thứ nhất hô to lên.

Này một hô to không quan trọng, toàn bộ Quỳnh Lâm Yến thượng người, ánh mắt đều xoạt một chút tập trung mà tới.

Hồng Lư Tự quan chức, Lễ bộ quan chức, Điện Tiền Ti Cẩm vệ quân bọn họ vệ, lập tức hô lập lập vây quanh. Một mặt khác, một đoàn thái giám hô lập lập vây nốt Triệu Trinh, biểu hiện ra "Cứu giá" kiên định quyết tâm.

Phuong Trọng Vinh vô cùng bất đắc dĩ hé miệng, chậm chậm tiến lên, chấp tay thi lễ, bẩm báo nói: "Bệ hạ an tâm một chút, cơm canh trung tâm không độc, vi thần chỉ là cắn được đầu lưỡi, mới vừa thấy máu."

Phía dưới tân khoa tiến sĩ nhóm mỗi người lần nữa đỉnh chỉ cười, nội tâm đều vỗ bàn cười to cười ra nội thương.

Triệu Trinh Kiến Phuong Trọng Vinh bên môi mang máu, trong lòng một loại không tên đau lòng, vội vàng hạ lệnh gọi đến thái y.

Không lâu lắm đợi, năm ba cái thái y hồng học nhảy lên thượng Quỳnh Lâm Yến, từng cái từng cái luân lưu Cấp Phuong Trọng Vinh chặn một lần mạch. Xác nhận không có việc gì sau, mới dùng một chút thuốc bột, xử lý một chút Phuong Trọng Vinh đầu lưỡi miệng vết thương.

Thẩm Quát Lược Lược Hữu Ta lúng túng ngược ngừng ngồi Tại Phuong Trọng Vinh bên cạnh, Tư Mã Quang chính là mặt không biến sắc vui cười hơn hờ mắt thấy toàn bộ Ô Long quá trình, đối với ánh mắt chung quanh biểu thị không có một chút nào áp lực.

Phú Bật, Doãn Thù, Âu Dương Tu chờ giám khảo ngồi cùng một chỗ, bồi ngồi trên Triệu Trinh bên dưới, bắt đầu một thứ mới mẻ đối với người nào hội chiêu tể Đáo Phuong Trọng Vinh nhiệt liệt thảo luận.

"Quan phúc sao? Ta ép Phú Bật phú đại nhân người được, " Âu Dương Tu hai chén vào bụng, khoái lạc giống thần tiên, phát huy Túy Ông miệng rộng hình thức, bắt đầu làm mỗi bắt tể sự tình.

"Này, cũng không biết tiểu nữ ý tứ, Dã Bất biết Giá Phuong Trọng Nguyên ý tứ ----" người nói vô tâm, người nghe lại chính mình cảm thấy khá có chút ý tứ, bắt đầu suy nghĩ có thể chấp hành mức độ vấn đề.

"Này Hoàn Bất đơn giản, ngày mai bôi Kim Minh trị, phú đại nhân để phú cô nương ngồi cạnh bờ ao vậy Kim Minh trên lầu điện, xem một Khán Phuong Trọng Nguyên, nếu là tiểu thư cảm thấy vừa ý, ta cùng Túy Ông đi làm mối, hấn Hoàn Năng không cho hai chúng ta quan chủ khảo khuôn mặt này?"

Doãn Thù nói qua, cười ha ha, vuốt một vuốt râu mép.

Triệu Trinh ánh mắt vẫn Tại Phuong Trọng Vinh trên người, muốn lại nghĩ, vẫn là Trương Phuong Trọng Vinh gọi vào phụ cận nói chuyện phiếm, mới là tâm ý của chính mình.

Phuong Trọng Vinh bị tiểu thái giám dẫn tới Triệu Trinh bên cạnh, đỉnh đầu Lưu Tô roi ngọc màu đỏ vàng đèn cung đình tương chiếu rọi, chiếu dưới đèn người vô cùng sáng ngời.

Triệu Trinh gọi người mang tới vậy Thiên Phuong Trọng Vinh đưa tới tấu chương, nhẹ nhàng Đối Phuong Trọng Vinh thì thầm nói: "Phuong Ái Khanh, này sổ con viết vô cùng tốt, trẫm đã người sao chép, đồng phát thả nên « động đất sổ tay » cho gặp tai họa khu vực, hi vọng phổ cập."

Cùng không lờ ca múa thanh, Phuong Trọng Vinh thi lễ, rất nhẹ về một câu: "Tạ bệ hạ tán thưởng."

Triệu Trinh rung một cái tay, ra hiệu Phương Trọng Vĩnh tới gần hần một chút, gần thêm nữa hần một chút.

Phương Trọng Vĩnh tuân mệnh chiêu làm.

"Phương Ái Khanh à, trăm muốn cho người cái chức vụ thực sai khiến, Dẫn Hoàn muốn nghe một chút chính người ý tứ, người muốn đi nơi nào nhận chức quan?" Triệu Trinh nửa chuyện cười, nửa thật dùng một loại trung cầu ý kiến bình thường giọng điệu, tra hỏi Hường Phương Trọng Vĩnh.

"Vi thần hết thầy vâng theo bệ hạ an bài, không dám vượt qua." Phương Trọng Vĩnh dựa theo lễ chế, khách khí lời nói khiêm tốn.

"Dứt lời, chỉ nói là nói nguyện vọng của người, cụ thể làm sao sai khiến, Hoàn Tại với trăm. Trăm muốn nghe một chút ý nghĩ của người." Triệu Trinh ngữ khí vô cùng hòa khí.

Phương Trọng Vĩnh suy nghĩ một chút niên đại, xem như xem như, Tổng hạ chiến tranh dù sao gần ngay trước mắt, tự nhiên hay là đi Công Bộ có thể chấp chương tượng làm bộ môn, hoặc là bộ binh có thể quản lý tướng soái lựa chọn và điều động cương vị. Nhiên Tĩnh trướng, nói như thế nào đây?

Cũng không thể nói, à, bởi vì tiểu Phương ta là xuyên qua tới, giải lịch sử hướng đi, ta nghĩ đi quân Công Bộ tượng làm địa phương mau mau làm ra địa lôi, bom, quân bộ binh quan tướng phái, đem người thích hợp, đặt ở thích hợp Cương Vị Thượng chứ?

Giữa lúc Phương Trọng Vĩnh do dự không quyết định thời gian, lại nghe Triệu Trinh bắt đầu cười ha ha.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Kim Minh bờ ao

"Trăm sẽ không để cho người rời đi trăm bên cạnh." Đại sau khi cười xong, câu này bá đạo tổng giám đốc thức hòa lực toàn mờ, Triệu Trinh nói tới đặc biệt nhẹ như mây gió.

Phương Trọng Vĩnh cả người rơi vô số da gà.

Khắc ghi tên bia cùng phó Kim Minh trì Giá Lương hạng buổi lễ long trọng, ở kế tiếp hai Thiên Lý, cũng là tiến hành gọn gàng ngăn nắp.

Kim khoa tiến sĩ nhóm ăn mặc tươi đẹp sáng chói, đi ở Kim Minh bờ ao, tiếp thu quảng đại quần chúng vậy xem chú ý lễ cùng các loại lời bình. Vây cảnh tượng, quả thực nếu như đời sau nổi danh tiểu thị tươi Ngôi sao điện ảnh giả làm nơi nào đó thời gian, người ta tập nập tình hình giống nhau.

Vô số tuổi trẻ các nữ hài tử, chen ở trên con đê dài, cách Cẩm vệ quân bức tường người, mang theo ngôi sao mắt hướng bên này tranh nhau quan sát, "Công tử ---- công tử ----" tiếng kêu hét đột này đến đột khác.

...

"Ai, người giẫm Nô Nô giày."

"Cái nào tư mới vừa lén lút xả Nô Nô vậy?"

"Mau nhìn, phía trước nhất cái kia chính là Phương Trọng Vĩnh à, tốt tuổi trẻ anh tuấn Trạng Nguyên lang à, chúng ta cùng nhau gọi hần một tiếng, để hần nhìn về phía này xem à ---- "

"Ai, Nô Nô nhìn hần không mặt trời mới vừa, Nô Nô thích mặt sau cái kia Thám Hoa Lang, phương diện sống mũi cao, vừa nhìn chính là phú quý tương phảng phát gọi là Tư Mã Quang?"

"Đưa kia nào có Trạng Nguyên lang như vậy thanh tú đẹp đẽ, người ánh mắt gì à?"

...

Này bày Nhân Chi ở ngoài, đê thượng còn có một đám xả Trứ Đại biểu ngữ, bày quầy chọn đòn gánh bán quà vật, cũng là đặc biệt chói mắt.

Các thức biểu ngữ, ở huyền thiên đăng lửa hạ chữ viết rõ ràng:

"Trạng Nguyên đều ăn Liễn Như Đường ---- ăn ngon nhất Liễn Như Đường", đây là Sài Lân làm lại đây bán Liễn Như Đường ; "Mới quan nhân khoa thi diện ---- dự thi chuẩn bị, phong vị hàng cao cấp", đây là thư viện cái nhóm này mua quá Phuong Trọng Vinh "Mi ăn liền" hai đạo con buồn...

Chỉnh thể mà nói, rục rờ muôn màu.

Đương nhiên, lúc này vẫn còn đang thi hành lễ nghi Phuong Trọng Vinh không nhìn thấy chính là, Sài Lân đồng chí vị này gian thương, đã bao đổi diện Kim Minh trên lầu một gian nhà tọa, rất là chào hàng hân bù não sản phẩm.

"Đây là một khoản rất có hiệu bù não sản phẩm, tên gọi 'Não bạch kim', xem đến dưới lầu Trạng Nguyên lang không có, chính là uống lâu dài ta này khoản sản phẩm, buổi tối không buồn ngủ, ban ngày ngủ cho ngon ---- "

Sài Lân quay về một đám cuồng hào lão bản miệng lưỡi lưu loát, bỗng nhiên, nhìn thấy một đám lão bản trợn mắt há mồm bộ dáng, thật giống chỗ nào chỗ nào không đúng? Đây mới phản ứng được, vội vàng sửa lời nói: "Ban ngày không buồn ngủ, buổi tối ngủ cho ngon, thân thể vô cùng bông, ăn tê tê thơm. Hạ bút đều là lộng lẫy văn chương à."

Lưng xong Phuong Trọng Vinh cho hân một tấm lời tuyên truyền, Sài Lân Lược Lược Hữu Ta nghẹn lời, cũng may chủ ông chủ đã bắt đầu chú ý sản phẩm bản thân, bọn họ cái này cảm thử uống hết một tiếng, cái kia cảm thử uống hết một tiếng, giống như là muốn dính hơi dính thần đồng Trạng Nguyên hi khí nhi dường như.

Cách vách hai gian nhà tọa bên trong bầu không khí, rồi cùng bên này toàn Nhiên Bất cùng.

Đệ nhất bên trong, Doãn Thủ, Phú Bất, Âu Dương Tu mấy người ngay ngắn ngồi vây chung một chỗ, thảo luận mới lên sân khấu tể tướng nhóm.

Ngoài ý muốn, Triệu Trinh không có lựa chọn Hàn Kỳ nói tới, "Ngay ngắn thần" "Năng thần" hai loại trung tâm bất kỳ loại nào, hân dùng chính mình mê Dụng Nhân phương thức, đề bạt lộ mới nhất dòng thần.

Lão Nhân Tập đoàn các vị tể tướng, bị triệt hồi sai khiến, phú quý nhân nhân, đa số thêm một cái nếu như chương tin Tiết Độ Sứ, cùng Bình Chương Sự một loại chức suông, cảm bóng lộc đường lão.

Từ cổ chí kim, Đại Tổng quan văn, là phạm sai lầm tối không cần chịu trách nhiệm quần thể, bởi vậy Dĩ Khả gặp một đốm. Phạm sai lầm, đại không, biến thành cái chức suông cảm tiền lưỡi nhắc đời này.

Duy nhất ngoại lệ chính là Trần Nghiêu Tá, hân bị phái ra Kinh Thành, đi Trịnh Huyền phụ quận làm quan địa phương, cũng mang theo một cái lão Cao Lão cao chức vụ ---- hoài Khang Tiết Độ Sứ, cùng Bình Chương Sự. Trần Nghiêu Tá lão nhân gia, lần này ra Kinh Thành, sẽ chết tại ngoại mặc cho trên đường.

Từ cái này xử lý Lai Khán, trên căn bản tất cả mọi người có thể phỏng đoán Triệu Trinh, đối với khoa trường làm rồi kì cương một án, cuối cùng nhận định trách nhiệm thủ phạm là ai.

"Xuống đài lão Nhân Tập đoàn, lại lên đài một đám tâm thường vô vị, dựa vào khóc lóc sụt sùi thương vị. Người nói một chút ta Quan Gia tâm lý, rốt cuộc đang suy nghĩ gì?" Âu Dương Tu một bên đưa tay ra, nói lại bên cạnh bầu rượu, một bên phát huy ngôn quan phong cách bất cần đời, trêu chọc nói:

"Rồng đồ song lệ roi quân tiền", Trần Chấp Trung vậy Lão Tiểu Tử, ôm Quan Gia bấp dùi khóc, khóc Thành Tể chấp, thực sự là thiên cổ kỳ văn, hoang đường."

Doãn Thủ cũng theo cười đùa nói: "Không phải là sao? Đáng tiếc à, này Lão Tiểu Tử vào hai phủ vừa ba mươi mấy thiên, liền đi đòi nhà ma, hiện tại trở nên trống không địa phương à, ta xem, tám chín thành lại là Lữ Di Gian."

"Người và ta nhân huynh, lại thêm một cái sức lực, đem Phạm tướng công từ ở ngoài mặc cho mò về kinh, người xem có nắm chắc hay không?" Âu Dương Tu tiếp theo hỏi thăm, lại nghiêng đầu hướng về Phú Bất một bên.

Phú Bất lủi mắt tập trung ân, mong nhớ bên cạnh nhà tọa chính mình cô nương, giờ khắc này xem không thấy Trung Phuong Trọng Vinh Giá vị kim khoa Trạng Nguyên lang.

Đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ à.

Tại Phuong Trọng Vinh ban đầu đòi kia trong lịch sử, Phú Bất thân là Yến Thủ bằng hạ bắt được con rắn, kiên trì bằng hạ bắt té tốt đẹp truyền thống, sau hân tuệ Nhân Thức châu vì chính mình khuê nữ bắt được con rắn, chính là Đại Tổng đệ nhất danh thần Vương An Thạch.

Mà bây giờ, Phú Bất người trong lòng ứng cử viên, càng thần kỳ biến thành cùng Vương An Thạch cùng tuổi Phuong Trọng Vinh.

Được rồi, phú đại nhân, ánh mắt của người thực sự là tuyệt cú mèo.

Nhiên Tịnh trừng, Phuong Trọng Vinh ánh mắt, lúc này ngay ngắn ở trên bờ sông vậy một đám vây xem các cô nương trung tâm không ngừng quét hình, phiêu diêu, tìm kiếm

Lược Lược Hữu Ta thất vọng.

Hắn chờ mong người kia, hắn chờ mong cái kia bóng người, vậy nụ cười tủm tỉm, dường như cũng không có ở cái này cuộc đời hắn tiểu đình cao thượng vui mừng xuất hiện, thêm gấm thêm hoa.

Nàng không muốn xem xem chính mình phong quang tiêu sái bộ dáng sao?

Vẫn là nàng tới, nhìn lắm, không nhìn thấy đây?

Phượng Trọng Vinh Khán không sai, Chiết Y Nhiên quả thật không thể tiến đến vậy xem Kim Minh bờ ao buổi lễ long trọng.

Bởi vì Liễu Nguyệt Nga cùng Trần Quý Trường, lần nữa bùng nổ gia đình xung đột đẫm máu. Hai người ở nhà, đánh được kêu là sao một cái gà bay chó chạy tốt hình dung.

Chiết Y Nhiên chân trước suy sụp tiến vào Trần phủ hậu viện, Trần Quý Trường cùng với phía sau hắn một con ném lại đây chổi, liền thẳng tắp bay đến.

Chiết Y Nhiên chỉ phải tùy ý Trần Quý Trường trốn sau lưng tự mình, mà chính mình hơi bay lên không, tiếp được con kia hành hung chổi, sau đó, nhẹ nhàng để ở một bên.

"Nguyệt Nga, khác biệt ném, là ta." Chiết Y Nhiên quay về bên trong gian phòng nói qua, từng bước một đi vào phòng trong đi.

Trong phòng trong nháy mắt an tĩnh lại, Chiết Y Nhiên đi vào phòng trong, nhìn thấy hai mắt đẫm lệ Liễu Nguyệt Nga, đang dùng khăn bọc Trữ Tự Kỳ, tóc xoắn xuống, một mặt yếu đuối bất lực gào khóc.

Nam nhân yêu thương, chung quy sẽ không bởi vì tướng mạo của người, bản lãnh của người mà thay đổi. Người càng đánh nháo, càng thống khổ, lùi vượt qua có thể như thế nào? Hắn không yêu người, người một Thiết Đồ là sai. Làm sao vấn đề đóng thuyền, có hay không liên thật sự không cách nào thay đổi đây.

Chiết Y Nhiên trong lòng âm thầm là Liễu Nguyệt Nga thờ dài, nàng gọi quá Liễu Nguyệt Nga Nô Tỳ, bụng nước chứa lại đây, chính mình thấm ướt khăn, là Liễu Nguyệt Nga nhẹ nhàng lau mặt.

Bỗng nhiên, Liễu Nguyệt Nga bắt lấy Chiết Y Nhiên cánh tay, nước mắt của nàng còn ở trong hốc mắt lớn vồn, lời bình tĩnh nói một câu: "Như cũ, ta nghĩ, cách Khai Kinh thành một đoạn thời điểm, thảo công việc, đi Tây Quân. Người đây, cùng đi sao?"

Chiết Y Nhiên nghe xong, hơi sững sờ, bỗng nhiên Hựu Khán hướng về ngoài cửa sổ bầu trời đêm.

Kim Minh bờ ao khói lửa lộng lẫy loá mắt, từng đóa từng đóa tại thiên không chói lọi khai phóng. Cái kia di thể độc lập, linh hồn cường đại Trạng Nguyên lang Phượng Trọng Vinh, tới nay, cần phải là cực phong quang chứ?

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Thiếu niên tâm tư

Kim Minh bên cạnh ao đầy trời lộng lẫy khói hoa, có, là từ dài dài một con lửa trong ống tàn mát, Vạn Hoa bay ra, Quang Hợp Thất Bảo, hoa hiện ngũ sắc, chuyển chỗ cong, xoay quanh mà thượng;

Cũng có, là từ mấy bộ khói lửa hộp Từ Lý, dùng đồ nhen lửa từ đốt, xác ngoài thiêu hủy, nó lại từng tầng từng tầng do đồ nhen lửa mọi nơi, từng bước bóc ra, cái hộp kia khói hoa, mỗi thoát một tầng, liền đổi một màu, một màu vượt qua một màu, choáng mạn Thiên Hóa Hồ Đẹp, xinh đẹp cực.

Phú Bật gia Đại tiểu thư phú đồng vũ nâng má, nhìn đầy trời khói lửa, buồn bực ngán ngẫm.

Nàng nguyên bản Đối Giá cái chiêu tế sự tình, là một Điểm Bất đề bụng, cuộc đời cũng không tin loại kia liếc mắt nhìn, là có thể chọn định một đời, cùng Hí Bán Từ thượng giống nhau sự tình. Đối với cái này tiểu bạch kiếm Trạng Nguyên lang, nàng cũng là khá bối rối.

Tướng mạo thực sự là thanh tú tuấn nhã, còn mang theo một loại đơn bạc thân thể mặt sau, giấu sáng dường tới bình thường không lộ tính Khí Thần.

Đã Dã chính là như vậy đi, lấy phú đồng vũ lúc trước, ở trong khuê các lập hạ chí hướng, nhất định phải gả cái "Phú như Thạch Sùng, bề ngoài so Phan An, mới quá Từ Kiến" tiêu chuẩn, cũng chưa chắc liền tốt hơn chỗ nào.

Nàng hãy còn như vậy nghĩ, ánh mắt Khước Nhưng nhiên bình tĩnh lạc Tại Na mới Trạng Nguyên trên mặt, nhỏ quan sát kỹ hắn một cử chỉ, một hành

động.

Là nàng nhìn làm sao? Vì sao như thế Kim Băng Đề Danh thời điểm, vậy Phương Trọng Vĩnh trên mặt, càng có một tia phiêu bạc thất lạc thần sắc?

Mà vậy một tia phiêu bạc thất lạc thần sắc, càng làm cho hắn có vẻ cả người vô cùng phát triển.

...

Chưa từng nhìn thấy Chiết Y Nhiên tới trước, Phương Trọng Vĩnh trong lòng, lúc này lại đột nhiên lại muốn khác một câu chuyện.

Trong lịch sử, Hàn Kỳ đã từng chính là ở trong này Kim Minh bờ ao, Tại Giá dạng thời điểm, trước công chúng nhục nhã Địch Thanh, dùng hấn bàn tay sắt cùng bá đạo, đem Địch Thanh quở trách là khác loại.

Địch Thanh nhân sinh, hết thấy dựa vào quân công giành được, một đời chân thật trung thành, lui chung cuộc là văn nhân sĩ phu tập đoàn gạt bỏ oan khuất chí tử.

Ai quá? Đế vương quá? Chế độ quá? Quan văn quá? Vẫn là Địch Thanh cá tính của chính mình quá?

Địch Thanh năm đó thân là Xu Mật phó sứ trong quân quan lớn, nhân là võ tướng thân phận, cũng phải bị nhục nhã, huống chi, Chiết Y Nhiên bức này tướng môn nữ tử đây?

Nàng hội bởi vì văn võ điểm trì thân phận, ghét bỏ ta cái này quan văn sao? Phương Trọng Vĩnh càng ngày càng nghĩ ngợi lung tung lên.

Một đêm này, Phương Trọng Vĩnh như cũ không có ngủ rất ngon, nhiều lần nằm mơ, làm như cả người phải thay đổi một thế giới.

Ngày hôm sau dậy sớm phát hiện, nguyên lai, chính mình đi tới thời kỳ trưởng thành, bắt đầu vèo vèo dậy thì, đổi cổ họng lịch trình.

Thiếu niên Witt số tuổi, luôn nhiều một cách đặc biệt nghĩ cách, mà chính mình, đã là hai đời làm người, lần thứ hai kinh nghiệm, tự nhiên là lão tài xế, quen cửa quen nẻo.

Hắn nhẹ nhàng cho mình đổi quần lót, lại sẽ tặng quần ném ra ngoài, rót một ly trà, làm tron yết hầu, sau đó, nhẹ nhàng Đối Phương Trọng Vĩnh bộ thân thể này, chừng chặc đảng hoàng nói: "Trọng Vĩnh, người lớn lên."

Mã Nhị Nha đứng bên ngoài cửa sổ, xem Đảo Giá nóng mắt toàn bộ quá trình, nhưng lại Nhân Trứ Nhị Nha Đối Phương Trọng Vĩnh, fan cuồng cùng với cổ động Vương thiên tính bố trí, liền, nàng đẩy cửa ra, rõ ràng vọt vào, ôm chặt Phương Trọng Vĩnh, cũng nói một câu:

"Chúc mừng người à, Trọng Vĩnh Ca Ca, người dài ---- đại ---- ---- "

Phương Trọng Vĩnh bị Mã Nhị Nha mặc danh kỳ diệu cử động, cùng mình mới có hơi lúng túng hành vi, lời kinh ngạc.

Nghĩ sâu, luôn cảm thấy cảnh tượng này rất ô.

Vương Tử Nguyệt từ bên ngoài đi vào, nở nụ cười, hướng về Trứ Phương Trọng Vĩnh nói: "Trong cung người đến tuyên chỉ đây, Trọng Vĩnh mau đi đi, làm như có chuyện vui đây. Tiếp chỉ Hương Ẩn trang phục, ta đã dàn xếp tốt."

Phương Trọng Vĩnh Thính lời này, vội vàng dọn dẹp sẵn sàng, tiến đến tiếp chỉ.

Hoàn thành nguyên bộ tiếp chỉ nghi thức sau, hắn nhận được nhân sinh cái thứ nhất chức vụ thực.

Tiến vào Hàn Lâm Học Sĩ viện, thụ Tuyên Đức lang, phụ trách tu hành sinh hoạt thường ngày chú.

Người khác thu Đảo Giá cái chức vụ, thông thường hội rất vui vẻ, bởi vì, đây là chuyên vi khoa thi ưu tú nhất cử tử, giả thiết một cái Thanh Vân đường.

Không ở chỗ chức quan kích cỡ, mà ở chỗ tới gần hoàng đế, nhất là tới gần Nhân Tông Hoàng Đế Triệu Trinh đồng chí như vậy vô cùng hoài cự tình, giằng tình cảm và thể diện hoàng đế,

Trên căn bản phạm là đảm nhiệm qua loại này sát người chức vụ thần tử, cả một đời không chỉ bay vút tầng mây, hơn nữa thêm ra một tầng đại ô dù.

Chính là, Phương Trọng Vĩnh Đối Giá chức vụ, với trước mắt sắp càng ngày càng gấp gấp tình thế cần phương diện tác dụng, thật là có Điểm Nhi không thích.

Liền, lễ tiết tính thượng biểu lời nói khiêm tốn, Phương Trọng Vĩnh viết đặc biệt chân tình thực cảm, vừa nhìn chính là thật lòng không muốn chức vụ này.

Nhiên Tịnh trướng, đối với Đại Tổng sĩ phu giai tầng mà nói, thượng biểu lời nói khiêm tốn viết vô cùng siêu phạm thoát tục, thể hiện chủ yếu là hành văn, Nhi Bất là muốn cùng hoàng đế cò kè mặc cả chức vụ quyết tâm.

Được rồi, không ở một cái dòng suy nghĩ thượng.

Tuyên chi công công cảm tiền thưởng cùng lời nói khiêm tốn biểu, hài lòng vui vẻ trở lại chuẩn bị lần thứ hai tới trước tuyên chi.

...

Buồn bức ngán ngẫm, Phương Trọng Vinh đột nhiên nghĩ đến Trần Thất, từ hấn ở rể đến hiện tại, cũng không biết ở Hoàng lão tượng hộ gia tay nghề học thế nào, liền, cùng Mã Nhị Nha cùng nhau, đánh hai cân rượu, xưng ba chỉ Phi Kê, nhắc theo tiến đến Hoàng lão tượng hộ gia bãi phòng tân hôn người ở rể Trần Thất đồng chí.

Tiến vào cửa viện, một con mèo nhỏ meo một tiếng nhảy lên đến Mã Nhị Nha chân Biên nhi, thẳng gãi nằng Tú Hoa Hải, Mã Nhị Nha ngồi xồm người xuống, đem mèo ôm vào trong ngực đưa.

Phương Trọng Vinh Khán một Khán Na con mèo nhỏ, toàn thân trắng như tuyết trắng, cái lỗ tai, lỗ mũi, cái vuốt từ cùng chóp đuôi nhi Lược Lược Hữu Ta màu lam nhạt, co rút thành một cục, giống một cái đại quả cầu nhưng.

Hoàng lão tượng hộ gặp Trang Nguyên lang khách quý tới chơi, cũng bận bịu chào đón, một bên hàn huyên, một bên hô hoán Trần Thất.

"Trần Thất ở làm công sao? Nếu là vội vàng, Dã Bất tất gọi, chúng ta đi xem một chút là tốt rồi." Phương Trọng Vinh Thuyết, đem rượu trong tay thịt, đưa cho Hoàng lão tượng hộ:

"Không thành kính ý, mong rằng lão bá uống một chén, càng vui vẻ."

Hoàng lão tượng hộ nhận lấy rượu kia thịt, trên mặt vẫn là vui mừng, tuy rằng như cũ sắc mặt có chút cổ quái bộ dáng. Dẫn Hoàn là liên tục không ngừng Tương Phương Trọng Vinh mấy người, dẫn tới Trần Thất làm công việc địa phương.

Phương Trọng Vinh cùng Mã Nhị Nha, bị trước mắt làm công việc cảnh tượng, kinh ngạc đến ngây người.

Hơn 200 cái hình thức khác nhau quan tài, một dãy lưu thả chồng chất hết sức là bằng phẳng, mà Trần Thất, chính một chút là các thức quan tài chạm trổ, điêu vô cùng tinh mỹ, thật lòng bộ dáng.

Mã Nhị Nha nội tâm: Có chút dọa người, thật nhiều quan tài, ban đêm sẽ không làm ác mộng sao?

Phương Trọng Vinh nội tâm: Nha, no, này không phải bảo bảo kết quả mong muốn, bảo bảo là để hấn tới học địa lôi cùng thuốc nổ chế tác tay nghề, dầu gì, cũng học cái đao kiếm mài công nghệ à, ta X, học làm quan tài, này cái gì quý?

Hoàng lão tượng hộ nhìn trước mặt thần sắc biến ảo không chắc hai người, cũng có chút lúng túng, liền hắng giọng, hướng về Trần Thất hô: "Bây em bé, có khách Lai Khán người đây, việc trước thả một chút đi, tiếp khách."

"Tiếp khách?" Phương Trọng Vinh Đối Giá cái dùng từ, biểu thị hơi orz...

Trần Thất ngừng đầu, thấy là Mã Nhị Nha cùng Phương Trọng Vinh tới, mười phân thoải mái. Đem trong tay công cụ thả xuống, dùng đèn thui tay, ở trên trán mặt một vốc mồ hôi nước, nghe răng cười vô cùng vui vẻ, sau đó, bước mau chóng bước tiến, hướng về hai người bên này chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Vào sĩ làm quan

Đời Tổng tượng hộ cùng đời Minh tượng hộ, cũng không phải một cái khái niệm

Đời Minh là một cái đem người khẩu độ cao cổ hóa cùng phân loại thời đại, gia tộc làm sự nghiệp, dựa theo Chu Nguyên Chương lão đồng chí quy củ, thế thế đại đại không được thay đổi, trừ khoa cử ở ngoài, còn lại tình huống, thân phận của người từ người hu hu rơi xuống đất bắt đầu từ giờ khắc đó, cũng đã muốn cùng với người cả một đời.

Triều Tống, chính là cũng không có loại này cổ hóa hộ tịch Quản Lý Chế Độ, nó là Trung Hoa trên dưới năm ngàn năm bên trong, nhân khẩu chiều ngang cùng dọc lưu động, tự do nhất thời đại.

Chiều ngang tự do, chỉ chính là khu vực chính giữa nhân khẩu Lưu Động Tính. Chỉ cần người có thể ở mới khu vực, tìm tới thích hợp nghề nghiệp, cũng có thể tùy ý lưu động, mà thành thị chính giữa du lịch chờ chút cũng không cần xin hộ chiếu giống nhau quan dạng công văn cùng giấy thông hành.

Đọc tự do, chính là chỉ làm ngành nghề tự do, người có thể lựa chọn bất kỳ mình có thể phát huy sở trường nghề nghiệp, cho nên, tượng hộ, cũng là tự do lựa chọn kết quả, trên sự thực, càng xác thực mà nói, hẳn là công Trượng Tác Phường tiểu thương nhân ý tứ.

Lần này đối với Trần Thất bá phòng, Phương Trọng Vinh thất lạc rất nhiều, vẫn phải là đến một món lễ vật ---- vậy thì là y theo hẳn bản thiết kế dạng, một lần nữa chỉnh hợp quá nguyên bộ "Drum - Trống".

...

Hạ Tùng mời vừa trở về kinh Lữ Di Giản, cùng Tại Tự Kỳ tỉ mỉ thiết lập tốt "Tứ Trì Nhục Lâm" trung tâm tiệc nhà.

Chiều có đến Lữ Di Giản thích ăn gà luộc nhân khẩu vị, lần này treo tại phòng xá mái hiên hạ đều là từng cái từng cái gà đầu luộc, vậy trường hợp, tương đương ma tính cùng huyền ảo.

Tự Trứ từng cái từng cái gà đầu luộc, Lữ Di Giản cùng Hạ Tùng, triển khai bọn họ cũng không phi thường hoàn toàn mới tán gẫu.

"Lữ tướng công một đường khổ cực." Hạ Tùng từ trong nhà thả rượu trôi theo dòng nước ---- sửa làm lưu Thương khúc rượu lưu ẩm bên cạnh, khom người đánh tới một đầu rượu ngon, nhẹ nhàng lậu đến trong bầu rượu, đổ ra hai chén, một chén cầm ở trong tay, một chén đưa tới Lữ Di Giản trong tay.

Lữ Di Giản khách khí tiếp lấy chén rượu, hai tay nâng chén, quay về Hạ Tùng, rất nho nhã làm này chén, sau đó thần thái không nhìn ra hi vọng nói:

"Lão phu nơi nào khổ cực, đều là Hạ đại nhân thay chu toàn công lao, Hạ đại nhân ra tay, quả nhiên không giống bình thường, liền Hàn Kỳ như vậy xương cốt cứng rắn, đều có thể không chế được."

Hạ Tùng nghe Trứ Giả lời nói, không khỏi cáo già cười cười:

Chính mình làm việc, tuy là nhất thời để Hàn Kỳ sẽ không đứng ở Phạm Trọng Yên bên kia đi, Dẫn Dã xem như kết hiệp khích, không thể nói được làm sao Cao Minh.

Lữ Di Giản lần này mặt ngoài công nhận, trên thực tế, là muốn nói cho hẳn, tuy rằng hẳn Lữ Di Giản vừa vào kinh, nhưng trong kinh các loại cút mèo tiền căn hậu quả hẳn đều mờ một rõ hai ràng, ai cũng đừng nghĩ chơi hoa dạng.

"Ngày mai, Lữ tướng công phục tướng. Cùng ngài cùng nhau thụ quan, còn có kim khoa Trạng Nguyên Phương Trọng Vinh, tuy rằng, cũng chính là cái Hàn Lâm Học Sĩ, tu hành sinh hoạt thường ngày chú từ Lục Phẩm quan tếp riu, nhưng người này cùng Âu Dương Tu mấy người, đi hết sức gần, mà rất được thánh tâm.

Từ trước việc, chúng ta lại bãi quá hẳn dao găm, tướng công ngài vẫn phải cẩn thận mới là."

Hạ Tùng nói qua lời này, trước mắt hiện ra mình đã từng thấy cái kia, khiến người ta đoán không ra thần Đồng tiểu tử.

"Không có việc gì. Chuyện thiên hạ, tại sao vĩnh hằng đối thủ? Cũng không có vĩnh hằng minh hữu. Như có thể lung lạc Đảo Giả Phương Trọng Vinh, tự nhiên cũng là không sai, nếu là không thể, bằng hẳn một gã người mới, sức một người, có thể nhắc lên bao lớn đầu sóng tới?" Lữ Di Giản bên môi hơi nói lên vẻ khinh bỉ.

Đương nhiệm Lại Bộ Thượng Thư Hạ Tùng, gặp Lữ Di Giản nói như thế, chắc hẳn trong lòng hẳn tự có tính toán trước, liền bắt đầu nói ra kim khoa tiến sĩ trung tâm, một ít nhân viên an bài:

"Bàng Nhãn Thẩm Quát, làm người tính cách nội liễm, cẩn thận chặt chẽ, nhất ý tự bảo vệ mình, không phải cái nhiều chuyện, phái đến Khai Phong phủ Bao Chứng thủ hạ làm hai năm xem xem tình hình; Thẩm Hoa Lang Tư Mã Quang, là cái thận trọng, lại cực kỳ thông minh, an bài đến Bàng Tịch thủ hạ làm phó tay, Dã Hảo coi chừng Bàng Tịch."

Lữ Di Giản dùng chiếc đũa lại kéo xuống một mảnh gà luộc, hơi cười cười: "Bàng Tịch? Một tảng đá vừa cứng vừa thôi. Dã Hảo, để cái người mới đi học hỏi kinh nghiệm, không cần hết sức làm cái gì, chỉ lẳng lặng chờ thời cơ chính là."

"Lữ tướng công nói rất có lý." Hạ Tùng cười ha ha, lại đi đánh một Đầu Tư.

Hai người đàm luận xong chính sự, Thương Lão Sư dẫn một đám thân mang lụa mỏng, bên trong rỗng bên trong, chỉ mang theo "Victoria's Secret nội y" Nô Tỹ, nũng nịu tiến lên hầu hạ. Trong nhất thời, khắp nơi tràn ngập rượu ngon si túy cùng hờn dỗi thờ dốc.

...

Phương Trọng Vinh ngày thứ nhất vào triều, Ngạn Hữu chút không có chút rung động nào ý tứ.

Tuy rằng dần dần từng bước, lại làm cho hẳn có mới lĩnh ngộ: Tu hành sinh hoạt thường ngày chú chuyện này, cũng là có ưu điểm

Chẳng hạn như, người hội đối với chính thể các Hạng Chính vụ Đô Hữu nghe thấy hòa giải, đối với chính thể tình hình xử lý cùng hướng đi, có nhất định nhận thức.

Hơn nữa, người có thể bất tri bất giác ảnh hưởng hoàng đế tâm ý, nếu như lúc trước Tư Mã Quang tu hành sinh hoạt thường ngày chú thời gian làm giống

nhau.

Cuối cùng, người đem trình độ nhất định tiếp xúc được thái y, thái giám cùng với thị vệ.

Tóm lại, xét thấy công việc này đặc biệt tính chất, Phương Trọng Vĩnh mơ hồ cảm thấy, "Nhân Tông mấy lần bệnh nặng rốt cuộc là bệnh gì? Là Hà Nhân tông không sinh con trai?" Nay hai có một không hai bí ẩn chưa có lời đáp, đem Tại Tự Kỷ từng công tác trình trung tâm, dần dần lần mò đến manh mối.

Sử liệu ghi chép, Nhân Tông bệnh nặng, bao quát mấy lần hôn mê, một lần một mình chạy ra cửa cung hô lớn "Hoàng Hậu hại ta", hừ hừ thực thực ức chứng tình hình, cùng với cuối cùng qua đời,

Dựa theo đời sau nhà sử học giải thích, có người cho rằng đây là trúng phong, cũng có người cho rằng đây là bệnh tâm thần.

Nhưng mà, chuyên nghiệp chữa trị bọn học sinh đừng đừng rút Giá Lưỡng loại quan điểm bặt tai, cho rằng Đô Bất phải.

Lý do là, nếu như là hậu đại Tây y lý luận trung tâm hôn mê, như vậy hẳn là không mặc cho Hà Tiến thực cùng uống nước năng lực, lúc đó không có điều châm truyền dịch chờ biện pháp, hôn mê hơn mười ngày, là không thể sống sót, cho nên cổ đại kết luận mạch chứng trung tâm ghi chép hôn mê, cùng đời sau hôn mê, là có rất lớn khác nhau.

Liền, Nhân Tông rốt cuộc hoạn quá cái nào quái bệnh, thành một Đạo Lịch sử câu đố.

Mà đối với Nhân Tông vì sao không sinh con trai điểm ấy, thì càng thêm khó bề phân biệt.

Đầu tiên, Nhân Tông sinh Quá nhi tử, chỉ là ba con trai đều tào yêu. Như vậy, đầu tiên bài trừ Nhân Tông y nhiễm sắc thể Tiên Thiên dị thường, dẫn đến hẳn chỉ có thể sinh ra con gái loại này quan điểm.

Như vậy, rốt cuộc là nguyên nhân gì, khiến cho Nhân Tông cuối cùng không có con trai, phát bệnh cùng nguyên nhân cái chết vừa nghi ảnh hưởng đây?

Mọi người cho nên đặc biệt chú ý hai vấn đề này, cũng là Ngạn Hữu lý do,

Bởi vì không có con trai Tổng Nhân Tông Triệu Trinh đồng chí, cuối cùng bị ép tuyển cái người diện Thủ Tâm con nuôi ---- cũng chính là Tổng Anh Tông Triệu Thự kế nhiệm, sau khi, Triệu Thự nhất hệ Liệt Nhân diện Thủ Tâm, làm xằng làm bậy, nhiễu loạn siêu cương sự tình, dẫn vật vậy đoạn lịch sử không dám nhìn thẳng.

Xuyên qua đến Nhân Tông triều, không thay đổi Triệu Thự ---- hiện tại còn gọi Triệu Tông Thự, vị này giả thấy mặt vua tử lên ngôi, vậy cũng liền trắng xuyên.

Đương nhiên, Giá Ta Đô phải đi từng bước một.

...

Phương Trọng Vĩnh hạ triều, về đến nhà, vòng qua phần dầu tường xây làm bình phong ở cổng, Tụ Khán Đáo Vương Tử Nguyệt ở dưới ánh trăng thắt nút dây để ghi nhớ làm may vá, bên cạnh thạch bàn Tử Thượng, khéo tay chế tác tốt vậy rất nhiều tinh trí trang sức, thực là Nhượng Phương Trọng Vĩnh trong lòng liên tục công nhận.

Hắn nhẹ nhàng đi qua, ngồi Tại Vương Tử Nguyệt bên cạnh.

Vương Tử Nguyệt thấy hắn trở về, cũng Dã Bất khách khí, bĩu môi nở nụ cười: "Làm phiền Phương Đại Nhân người sau này ngồi một chút, chần ta nguyệt quang đây."

Phương Trọng Vĩnh Kiến nàng bây giờ sắc mặt hồng hào, người cũng khỏe mạnh tinh Thần Khởi tới, trong lòng vô cùng an ủi. Liền chuyển chuyển thân thể, ngồi vào thấp một ghế đá Tử Thượng, sau đó, chậm rãi tính toán, nói ra trong lòng lời nói:

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Tháng hạ truy tìm

"Nguyệt Nhi, người tay như vậy xảo, có thể có nghĩ tới, đi cùng Hứa Hi Trân đại phu nơi đó bái sư, học y thuật hành châm, Hành Y Tế Thế, làm cái Nữ Đại Phu?"

Vương Tử Nguyệt nghe hần bỗng nhiên nói như vậy, hơi do dự, buông ra trong tay việc, xoay người, cùng Phương Trọng Vinh mặt đối mặt, thăm dò giống như hỏi: "Trọng Vinh cảm thấy, Nguyệt Nhi có thể đi làm cái Nữ Đại Phu?"

"Ừm." Phương Trọng Vinh gật gù, ánh trắng hào quang màu xanh chiếu vào hần mâu Tử Thượng, chiếu ra Vương Tử Nguyệt xinh đẹp bóng dáng:

"Nguyệt Nhi, người tay rất khéo, lại đọc sách biết chữ, thông minh hiểu học, số tuổi cũng vừa hay là thích hợp bái sư. Tử khách quan điều kiện thượng, người là tương đương có làm một người đại phu tốt cơ sở, "

Vương Tử Nguyệt xem Đào Phương Trọng Vinh trong con người, chân thành toát ra, đối với mình vẻ tán thành, không khỏi có chút mặt đỏ , trong lòng rồi lại giống ăn mật giống nhau cao hứng

Chỉ nghe Phương Trọng Vinh tiếp theo nói qua:

"Hơn nữa, chủ quan thượng, Nguyệt Nhi chính người tự mình trải qua, cái thời đại này, đối với nữ tử bình thường bệnh tật có mạng rất không phải làm phiền diện, nhưng thời đại như thế, nếu như có một vị Nữ Đại Phu, có khả năng là nữ tử chữa khỏi những này bệnh tật, có lẽ, có thể viên mãn càng nhiều người đây?"

Vương Tử Nguyệt nhìn ra được Phương Trọng Vinh Thuyết những câu nói này chân thành, còn Hữu Na loại siêu việt tâm thường cảm động lây. Thế nhưng, "Cái thời đại này" "Cái thời đại này", làm sao liên nghe hần không là người của thời đại này dường như đây? Chủ quan thượng? Khách quan thượng? Đây đều là cái gì đây?

Bất luận cái gì đều tốt, chỉ là Phương Trọng Vinh nói tới những câu nói này, cũng đủ để cho Vương Tử Nguyệt trong lòng nhiệt huyết sôi trào.

Đúng đấy, thân thể bệnh tật, lùi thu nhận rất nhiều oan ức cùng thương tổn, nếu như do Nữ Đại Phu tới hạ thể hành châm, cần phải đối với hiện tại "Cái thời đại này" càng nhiều người, là càng dễ dàng tiếp thu chứ? Nữ Đại Phu, nghe qua đi thật sự rất làm người hướng tới đây.

Nàng hơi cắn cắn làn môi, Khán Hưởng Phương Trọng Vinh cặp mắt, bốn mắt nhìn nhau, thời gian phảng phất liền như vậy đọng lại.

"Người cảm thấy, ta được sao?" Vương Tử Nguyệt môi anh đào khẽ mở, Khán Hưởng Phương Trọng Vinh trong ánh mắt, đầy rẫy tin cậy ánh sáng.

Phương Trọng Vinh Khán Trứ Vương Tử Nguyệt, cổ vũ vỗ vỗ bờ vai của nàng, dùng một loại đối với mình cột sống không tốt lắm dùng sức tư thái, hung hăng gật gù, biểu thị chính mình mãnh liệt khẳng định.

...

Lý Nguyên Hạo ngồi Tại Tự Kỳ lòng dè ni thăm trong lầu, trong tay cầm một quyển tất cả đều là Hán văn thư, vậy thư trang tên sách thượng, có "Nhạc Văn" hai chữ lớn.

Bên cạnh, Lý Nguyên Hạo người Hán quân sư Trương Đạo bên trong, nom nớp lo sợ ngốc ở một bên, nghiêng Trứ Nhãn, nhìn trộm Lý Nguyên Hạo phản ứng.

Vậy bản Phương Trọng Vinh 《 Tam Quốc Diễn Nghĩa 》, là hần tỉ mỉ kéo người xa xôi ngàn dặm đoạt tới tay, hiến cho Lý Nguyên Hạo.

Lý Nguyên Hạo ban đầu Hữu Ta Bất tiết, cảm giác mình một cái lập chí muốn làm hoàng đế người, xem này chút gì quý?

Nhưng Khán Bất đã lâu, càng bị trong đó binh pháp cùng chiến trận hấp dẫn lấy, có chút xem si.

"Giá Phương Trọng Vinh, là nhân vật như thế nào? Sao đến chưa từng nghe tới Đại Tổng Hữu Giá dạng số một tướng quân?" Lý Nguyên Hạo lờm một cái Trương Đạo bên trong, bữu môi hỏi.

"Về hạo Vương, Giá Phương Trọng Vinh, cũng không phải Đại Tổng tướng quân." Trương Đạo bên trong một mặt cung kính khiêm tốn lễ độ tư thái.

"Há, vậy này là người phương nào à? Chẳng lẽ là cái quan văn?" Lý Nguyên Hạo lật một cái mí mắt, thăm nghĩ, Đại Tổng quan văn, trừ Phạm Trọng Yêm vậy ngang ngược lão già, còn Hữu Giá sao nhân vật có tiếng tăm, thực Tri Binh pháp?

"Vâng. Giá Phương Trọng Vinh, chính là Tân Khoa Trạng Nguyên lang, hiện tại, mặc cho là Đại Tổng hoàng đế tu hành sinh hoạt thường ngày chú Hàn Lâm Viện quan văn." Trương Đạo bên trong đem chính mình giành được hết thảy tin tức, một chữ không rơi nói cho Lý Nguyên Hạo.

"Ha ha ha ha khom lưng, " Lý Nguyên Hạo nghe xong lời ấy, không khỏi ngửa mặt lên trời cười to: "Nhân vật như vậy, để hần đi làm cái một ngày ghi chép hoàng đế ăn uống ỉa đái Văn Lại? Ha ha ha ha ha ha "

"Khom lưng ---- ha ha ----" Trương Đạo bên trong một mặt phất Lý Nguyên Hạo ánh mắt, phối hợp Lý Nguyên Hạo đắc ý, bồi cười, lại đúng lúc thu liễm điều chỉnh Trứ Tự Kỳ cười trình độ, phải hoàn hảo đứng chỗ.

Lão Trương giờ khắc này nội tâm hí:

Nương nhờ man từ người Hán quân sư khó thực hiện à, nếu như không phải nhiều lần thí không đệ, ai muốn ý mỗi ngày hầu hạ bực này liếm máu trên lưỡi

đạo nhân vật? Phương Trọng Vĩnh có thể trung tâm Trọng Nguyên, đi theo Nhân Tông Hoàng Đế bên cạnh, thực sự là so với mình không tư tưởng một môi quá nhiều lần à, ước ao ghen tị.

...

Phương Trọng Vĩnh Giá ngày mới về Đáo Phương phủ, Tụ Khán gặp Mã Nhị Nha vội vội vàng vàng chạy đi tới, trong tay còn giương lên một tấm bài thiếp ---- cùng với nói là bài thiếp, không bằng nói là lời ghi chép tiểu trang giấy đồ vật.

Phương Trọng Vĩnh Khán Trứ Mã Nhị Nha hoang mang hoảng loạn bộ dáng, không biết là ra đại sự gì, vội vàng đưa tay lấy ra trong tay nàng tiểu trang giấy.

"Chiết cô nương buổi chiều đã tới, nàng muốn cùng Liễu cô nương vận chuyển một nhóm quân nhu, đi trước Tây Quân, nói là, nói là tới cùng Trọng Vĩnh Ca Ca người chào từ biệt." Mã Nhị Nha tự nhiên là rõ ràng Chiết Y Nhiên đối với Phương Trọng Vĩnh, là cỡ nào trọng yếu, liền liên tục không ngừng chạy tới, nói tới thở hồng hộc.

Phương Trọng Vĩnh Khán tờ giấy, lại nghe được Mã Nhị Nha như thế nói chuyện, cũng không nghĩ ngợi nhiều được, trực tiếp dắt qua Sài Lân vội thót nỏ mạnh đầu con ngựa, nhảy lên lưng ngựa, liền hướng chiết phủ bước vào.

"Trọng Vĩnh Ca Ca cẩn thận à, Chiết cô nương hậu thiên mới đi đây, nay Thiên Hoàn thấy rõ đến à... Có muốn hay không gọi Giản Kiều lại đây mang người à... Trọng Vĩnh Ca Ca, ài, ài ----" Mã Nhị Nha Khán Phương Trọng Vĩnh vội vàng lo lắng đi ra cửa bộ dáng, sau lưng hắn vẫn liên tiếp hô.

Phương Trọng Vĩnh nơi nào còn nghe được Mã Nhị Nha nói tới vậy khá nhiều lời nói, lần đầu tiên trong đời, lại có một loại sinh lý từ biệt bình thường cảm giác.

Làm người hai đời, cái thứ nhất để cho mình cảm thấy là cái tri kỷ, sâu sắc động lòng nữ tử, bây giờ, muốn đi Tổng hạ biên cảnh? Phương Trọng Vĩnh Tưởng tới đây, trên người càng thấy rất là nóng nẩy, hận không thể lập tức nhìn thấy Chiết Y Nhiên.

"Lý Nguyên Hạo? Tây Quân? Xâm phạm biên giới? Chiết Y Nhiên ----" Phương Trọng Vĩnh chạy Trứ Mã nhi, trong lòng lịch sử tiểu xe lửa đánh vô số chuyển, Khước Nhưng xưa cũ tràn đầy lo lắng.

Dưới thân vội thót nỏ mạnh đầu con ngựa, trái lại hiếm thấy nếu như giải Phương Trọng Vĩnh tâm ý giống như vậy, cũng không lung tung va chạm, chỉ là vững vàng tạo nhả cộc cộc tiến lên.

Đêm đông gió thổi qua Phương Trọng Vĩnh mặt, hần lù không thể không biết lạnh giá.

Rốt cuộc, đi tới chiết cửa phủ.

Này đã có mấy chục năm phủ đệ, nguyên bản nên gọi ra Phương Trọng Vĩnh đối với lịch sử vô hạn hồi tưởng. Bất kể là năm đó tổ tiên chiết Thái Quân tư thế oai hùng, vẫn là chiết Dương hai nhà không đếm được truyền kỳ chuyện xưa.

Nhưng lúc này, Phương Trọng Vĩnh đã hồn Nhiên Bất giác những kia.

Một trái tim bùm bùm nảy, hần trượt xuống con ngựa, đi tới chiết cửa phủ ở ngoài, nhẹ nhàng kéo Na Lường con thú diện khuyên đồng.

Ánh trăng trong sáng chiếu vào mở cửa người sai vật trên mặt, người sai vật xem Đáo Phương Trọng Vĩnh, làm như Lược Lược Hữu Ta nghi hoặc, lại rất nhanh vỗ một cái trán, cười nói: "Là kim khoa Trọng Nguyên lang Phương Trọng Vĩnh ---- nha không ---- Phương Đại Nhân sao?"

Phương Trọng Vĩnh Lược hơi ổn định chút tinh thần, mới vừa đáp lời: "Chính là tại hạ. Như cũ tiểu thư hôm nay sau giờ ngo đi trước tại hạ quý phủ, không biết có chuyện gì quan trọng, tại hạ e sợ làm lỡ, cho nên mới vừa biết được, liền vội vàng tới trước."

Người sai vật thái độ rất là ôn hòa hơi thi lễ, toàn thân thượng hạ đều là một loại quân Nhân Thức cao ngất cứng rắn tư thái, hần hòa hoãn nói: "Nhỏ này Tụ Khứ thông báo, Phương Đại Nhân chờ."

Phương Trọng Vĩnh Dã về thi lễ.

Chỉ một lúc sau, Chiết Y Nhiên tư thế oai hùng hiên ngang bóng người, từ bên trong cửa đi ra.

Xem Đáo Phương Trọng Vĩnh một mặt đáng đáp sốt sắng, Chiết Y Nhiên làm như rõ ràng cái gì giống như vậy, Lược Lược Hữu Ta không nhìn được cười.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Quảng trường múa tập chú

Từ bên trong phủ bước ra tới Chiết Y Nhiên, từng bước một bước vào Phuong Trọng Vĩnh tầm mắt. Nàng tóc đơn giản kéo, không cấm bất kỳ đóa hoa trang sức, người mặt như ngọc, Tổ Nhan trắng hơn tuyết, lồng một bộ màu hồng cánh sen sắc Lam viện màu xanh lam hơi nước vấy, chân đạp một đôi xanh lam sai tơ gầy thêu, cất bước mau chóng như gió.

Nàng đi Đáo Phuong Trọng Vĩnh bên cạnh, rất là hào phóng lôi kéo Phuong Trọng Vĩnh, cùng đi tới, nói chuyện, một đường tới Đáo Phuong Trọng Vĩnh sau người vậy thốt nỏ mạnh ngựa đầu đàn nhĩ bên cạnh.

"Ta mang ngươi đi một nơi." Nàng thanh âm Tại Phuong Trọng Vĩnh bên tai nhẹ nhàng lay động.

Đón lấy, chỉ thấy Chiết Y Nhiên nhẹ nhàng Tại Na nỏ mạnh ngựa đầu đàn nhĩ bên cạnh an ủi thì thầm một phen, liền khinh thân nhảy lên ngựa đi.

Sau đó, nàng đưa tay ra, Trương Phuong Trọng Vĩnh kéo lên con ngựa chỗ ngồi phía sau.

Hai người dùng một loại 《Hoàn Châu Cách Cách》 bên trong, Từ Vi cùng Nhĩ Khang tạo hình, ở gió đêm Trung Thừa ngựa đồng hành. Chẳng qua ai cũng không có nói "Ngươi nếu như đây? Ta liền muốn tràn ra tới" các loại các loại buồn nôn lời tâm tình.

Yên lặng bóng đêm, Nhượng Phuong Trọng Vĩnh phá lệ cảm thấy một loại nhớ nhung lẫn mạn ở da thịt tản mát, sâu sắc tán Nhập Tâm đề.

Kiếp trước xem Milan; Kundera thư trung tâm viết "Khi nàng ở bên cạnh ngươi, mà ngươi như cũ nhớ nhung nàng, vậy ngươi liền thật sự yêu nàng."

Nhưng mà, dù cho tin tưởng chính mình yêu trước người nữ tử, Phuong Trọng Vĩnh Dã chỉ là ngưng ngừng thu liễm chính mình những phương diện khác, chỉ nhẹ nhàng ngửi Trứ Chiết Y Nhiên sợi tóc hương khí.

Chiết Y Nhiên quả Nhiên Bất cùng bình thường, đêm khuya mang Trứ Phuong Trọng Vĩnh, đi tới trong giáo trường.

"Ta là đi vận chuyển chút vật tư, đến sang năm mùa xuân, ta sẽ trở lại." Chiết Y Nhiên trên mặt giáo hoạt nụ cười, làm như nhìn thấu Phuong Trọng Vĩnh Tâm tư giống như vậy, lại làm như cổ động Trứ Phuong Trọng Vĩnh chút gì.

Phuong Trọng Vĩnh Tưởng tượng, từ trên cổ của mình, cỡi xuống sát người một khối ngọc bội ---- đây là hấn xuyên qua Nhi Lai, duy nhất mang theo một khối sát người vật, hấn tất nhiên là tin tưởng, ngọc bội kia có bình an, thậm chí so bình an càng sâu ý nghĩa ----

Sau đó, hấn nhẹ nhàng cỡi xuống bên hông mình túi hương, Trương Na ngọc bội vẫn ở túi hương thượng, đưa tới Chiết Y Nhiên trong tay.

Chiết Y Nhiên Tiếp Quá Na túi hương, hơi mỉm cười mò một chút ngọc bội, Hựu Khán Hướng Phuong Trọng Vĩnh, trong nhãn thần làm như ngâm lấy cổ vũ tâm ý.

Một lát, Phuong Trọng Vĩnh rót cuộc mở miệng: "Chiết cô nương, ngươi, có hôn ước sao?"

Chiết Y Nhiên không ngờ hấn nói ra câu này, hơi có chút kinh ngạc mở to hai mắt.

Thật đẹp. Phuong Trọng Vĩnh Bất cảm sóng lòng sôi sục, tiếp tục nói:

"Nếu như Chiết cô nương còn chưa có hôn ước, xin mời cùng ta ký xuống hôn ước; nếu như Chiết cô nương đã có hôn ước, xin mời thoái thác vậy hôn ước, cùng ta ký xuống hôn ước ---- ta là nói, Chiết cô nương chính mình ý nghĩ trong lòng, Thành Cấp Trọng Vĩnh một cái tin chính xác. Ta thì sẽ nghĩ biện pháp để chiết Lão Tướng Quân đáp ứng thỉnh gả việc."

"Phốc ----" Chiết Y Nhiên cười ha ha lên, tiếng cười như chuông bạc bay vòng ở toàn bộ trống trải sân vật bên trên, thời khắc này, trên mặt nàng chân thật hạnh phúc lần thứ nhất che khuất nàng băng sơn khí chất, có vẻ nàng càng đáng yêu.

Không đợi nàng cười xong, Phuong Trọng Vĩnh đã đem làn môi dán tại trên môi của nàng.

"Ngươi dọc theo đường đi nhất định phải cẩn thận à, đi nhanh về nhanh à. Hậu thiên ta đi đưa ngươi, ta có đặc biệt lễ vật, muốn tặng cho ngươi." Phuong Trọng Vĩnh nụ hôn đầu hoàn tất, nhiệt huyết sôi trào, hào khí can vãn nói xong lời nói này, ném hất đầu thượng còn không lấy xuống Quan Mạo, cảm giác mình soái soái.

Một giây sau, hấn chợt phát hiện, vậy thốt nỏ mạnh đầu con ngựa, bởi vì không có buộc, giờ khắc này chẳng biết đi đâu.

Phuong Trọng Vĩnh đột nhiên cảm thấy, vậy thì dường như kiếp trước một cái công tử nhà giàu tinh tướng tán gái hoàn tất, đứng ở chỗ ăn chơi cửa xe ném gồng nhau, cả người một luồng mạnh ngu xuẩn mạnh ngu xuẩn khí tức.

Ai, soái chẳng qua ba giây, còn phải làm phiền Chiết Y Nhiên giúp hấn tìm ngựa đi.

Ngươi anh em, người Tụ Giá sao không cho ta Phương Trọng Vĩnh mặt mũi sao?

...

Gần nhất, lấy Lễ bộ Thượng Thư Tống Thụ cầm đầu, bắt đầu bắt tay biên vẽ 《lỗ sổ sách con dấu》.

Công việc này, Phương Trọng Vĩnh đã thành làm trọng yếu một viên người tham dự.

Trong công việc dung, đối với người hiện đại mà nói, so sánh, vô cùng cùng với tương đương nhằm chán.

《lỗ sổ sách con dấu》tổng cộng chia làm 10 quyển, nói được chủ yếu là lễ nghi, ngoại ô tự lễ lớn lễ nghi. Đem đại giá ra ngoại ô cần thiết ngọc lộ cày vào, các loại khí dụng, đều viết cái một rõ hai ràng.

Phương Trọng Vĩnh nhằm chán ở viết tập giáo:

Đại giá lỗ sổ sách cần vận dụng 20 ngàn vận vật sáu mươi một người, các loại xe lộ do Thái Bộc tự phụ trách, xe vua, tán phiến, Ngự Mã chờ do điện trung tâm tính phụ trách, sáu quân chường quân súng trận, Thượng Thư Tinh bộ binh phụ trách chỉ huy các chi kỳ đội, ty thiên đài phụ trách tập trung lậu chế tác, Thái Thường Tự phụ trách diễn tấu nhạc cụ, cụ thể phân phối về sau...

Bỗng nhiên, bên ngoài một cái Tiểu Cung Nữ, xông Trứ Phương Trọng Vĩnh liên tiếp vẫy tay.

Phương Trọng Vĩnh Kiến chính là Triệu Trinh bên cạnh ngự tiền hầu hạ cung nữ Thúy nhi, Dã Bất dám lãnh đạm, vội vàng để bút xuống, cùng đi theo đi ra.

Thúy nhi mở ra hai ngày trước, Phương Trọng Vĩnh cho nàng về một quyển 《quảng trường múa tập chú》dường sinh vẽ bản, quay về trong đó mấy cái động tác, Hướng Phương Trọng Vĩnh thỉnh giáo lên.

Phương Trọng Vĩnh cho nàng từng cái chỉ đạo động tác kỹ thuật yếu điểm sau, lại xoay người đi Đáo Chính đang làm việc bàn bên cạnh, Trương Phương mới cường điệu quá động tác yếu điểm, đơn giản đánh dấu ở 《quảng trường múa tập chú》thượng.

"Quý phi nương nương rất là thích cái này, bảo là muốn bố trí ra một bộ tới, cùng trong cung nương nương nhóm cùng vui cười đây." Thúy nhi sắp đi, Đối Phương Trọng Vĩnh hơi biểu thị một chút tán thưởng.

Phương Trọng Vĩnh Tưởng Đáo Giá ma tính quảng trường múa, sắp xuyên qua thời đại, đi tới Đại Tổng bên trong trong cung, cảm giác cũng là tương đương chọc cười.

Nhiên Tịnh trướng, xoay người, hấn lại trở về hấn vậy nhằm chán công tác Cương Vị Thượng, tiếp theo viết ngoại ô tự lễ lớn lễ nghi an bài chờ chú ý hạng mục công việc:

Các loại tinh kỳ, y quan đồ vật do triều phục pháp vật Gutu cung; quân phục, cung tên do quân khí kho, bên trong cung tên Gutu cung..

Viết viết, Phương Trọng Vĩnh trước mắt lại hiện ra lương mặc cho công vậy được tên chữ "Đương thời tất cả ưu điểm cùng khuyết điểm, đều bắt nguồn từ Đại Tổng."

Không sai, chẳng hạn như ngoại ô tự lễ lớn loại này lễ nghi, cùng với Đối Giá loại lễ nghi nhận định.

Nho gia quan điểm, do lễ nghi thống trị thiên hạ, 《Tư Trì Thông Giám》khúc đạo đầu, "Thiên Tử chức vụ lớn lao với lễ vậy." Hoàng đế có thể không có quân đội, không có tài chính, chỉ cần có thượng hạ tôn ti lễ nghi, là có thể không làm gì mà cai trị ---- xả một tay cay quá.

Lễ nghi là cái gì? Đơn giản mà nói, chính là đem như thế nào nhi người, phối hợp như thế nào nhi phô trương, đem mỗi cái đẳng cấp thứ tự sắp hàng tốt.

Trung Quốc cổ đại, lễ nghi là pháp chế bộ phận trọng yếu, hoặc là nói, lễ Nghi Hòa Pháp Trị hỗn loạn cùng một chỗ, hợp xưng lễ Pháp Trị thiên hạ.

Điểm này, đối với đời sau như cũ có ảnh hưởng rất lớn, chẳng hạn như, lãnh đạo an ủi quần chúng trước, hội sớm cấp dưới lãnh đạo đi trước điều nghiên địa hình, diễn tập toàn bộ an ủi quá trình, bắt chước ra đủ kiểu đủ loại vấn đề, sau đó tìm kiếm tốt chỉ định, chính trị vượt qua thử thách quần chúng, gánh cương biểu diễn.

Bởi vì loại này an ủi, thể hiện ý nghĩa cũng không phải sự thật về mặt ý nghĩa an ủi, mà là một loại lễ nghi.

Nhưng loại này lễ nghi có tác dụng sao? Có.

Ở Trung Quốc xã hội, lễ nghi phát huy tác dụng, cũng không phải một chút nhỏ.

Lễ nghi thượng lãnh đạo an ủi quá quần chúng, Tự Bất có thể quá quá sai; lễ nghi thượng lãnh đạo khâm điểm quá nhân vật, đều là bình bộ Thanh Vân.

Lễ nghi ý nghĩa, từ lâu mơ hồ giới hạn, chờ khách ở trong thực tế.

...

Vương Tử Nguyệt trình trọng bái Hứa Hi Trân sư phụ sau, liền bắt đầu chính mình học chữa trị con đường.

Nàng ban ngày đi trước Biện Kinh phía tây ngoại ô thái y cục giúp đỡ học tập, buổi tối chính là về Đáo Phương phủ, thường thường là "Victoria's Secret nội y phòng" làm một chút Phương Trọng Vinh đặc thù thiết kế trang sức bán ra.

Phương phủ lần nữa trở thành Mã Nhị Nha chủ yếu quản lý thiên hạ. Tối hôm đó, Vương Tử Nguyệt còn không vào phủ, liền nghe gõ bên trong phủ một mảnh loảng xoảng, xé tan, gà bay chó chạy bình thường ma tính thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Lần đầu tiên gián

Vương Tử Nguyệt hơi nghi hoặc, tương tự vừa hỏi phủ Phương Trọng Vinh, đã từ phía sau đi tới.

Vương Tử Nguyệt cùng Phương Trọng Vinh hai mặt nhìn nhau, sau đó cùng nhảy vào phủ trong môn phái.

Quá hành lang uốn khúc, đi Đáo Na bảy cái lộn thanh khởi nguồn nơi ---- hậu viên trung tâm, chỉ thấy Sài Lân cùng Mã Nhị Nha ngồi ở thạch ghế dài Từ Thượng, trước mặt một đám Sài Lân tiểu thiếp nhóm, ngay ngắn gồng sức đùa giỡn với nhau.

Cảnh tượng thực sự là tương đương hỗn loạn, có thể nói là "Điền đầu ngân cái lược gỗ nhịp nát, màu máu la quần phiến rượu ô".

Tuy rằng không có gà có thể bay, cũng không có chó có thể nhảy, nhưng nghiêng rót rượu ầm, ném đầu đầu cũng có khăn, thật sự đêm này đầu mùa đông ban đêm, gột giữa náo nhiệt đến không tưởng nổi.

"Trở về à ----" Sài Lân xem Kiến Phương Trọng Vinh cùng Vương Tử Nguyệt hai người đi tới, liền thẳng đứng dậy, cầm bầu rượu lên, hướng về Trú Phương Trọng Vinh năm mê ba điền đảo đi tới,

Sau đó, hân thắng vòng qua Phương Trọng Vinh, thẳng đến Phương Trọng Vinh Thân sau Vương Tử Nguyệt, nịnh nọt đưa lên chén rượu:

"Nguyệt Nhi nhanh uống chút rượu ầm áp thân thể."

Cái này trọng sắc khinh bạn. Phương Trọng Vinh Tâm trung tâm âm thầm oán thầm một câu, chuyển hướng Mã Nhị Nha nói: "Các người này ầm ầm, làm gì đây?"

"Tập luyện 《Chân Huyền Truyện》", Mã Nhị Nha nhảy nhảy nhót nhót lên, đem một chén rượu chuyển Đáo Phương Trọng Vinh trong tay: "Trọng Vinh Ca Ca cũng ầm áp thân thể à."

Phương Trọng Vinh uống cạn một hơi, sau đó Hựu Khán Trú Giá bốn phía hỗn loạn: Nạp Nĩ? Xé thành như vậy nhi, là 《Chân Huyền Truyện》vừa cứng?

Phương Trọng Vinh đối với Mã Nhị Nha 《Chân Huyền Truyện》biểu thị một loại vào trước là chủ, cũng không khoa học mục trùng cầu đãi.

...

"Dao động dao động, dao động dao động ---- người, phía sau cùng một cái, phương hướng sai, " Trương Quý phi chỉ điểm phía dưới một tốp cung nữ, tập luyện quảng trường múa.

"Dao động dao động, trái phải trái phải, giao nhau, tay trái, tay phải, một cái động tác chậm, tay phải, tay trái, động tác chậm phát lại ----" Thúy nhi cầm Trú Phương Trọng Vinh viết 《quảng trường múa tập chú》, từng chữ nhớ nhưng.

"Phát lại? Đây là cái gì?" Thúy nhi gãi gãi đầu, Đan Hoàn là bụng ngực tiền chương khiến cung nữ cái giá, giúp Trương Quý phi tập luyện :

"Yếu điểm, động tác muốn chính tề như một, mềm mại, vui vẻ, tới, lên ---- "

Quần ma loạn vũ ngay ngắn tiến hành , Triệu Trinh liền ở lớp một thái giám, thị vệ, cung nữ chen chúc hạ tiến vào Nam Huân Điện phía trước Ngự Hoa Viên bên trong.

Mặt sau, tự nhiên còn cùng Trứ Phương Trọng Vĩnh vị này tu hành sinh hoạt thường ngày chú quan văn đồng chí.

Trương Quý phi mấy người bá kiến quá Triệu Trinh, liền lần lượt lui xuống đi.

Triệu Trinh quay về mùa đông mặt trời, duỗi một chút cánh tay chân, một bên dựa theo Phương Trọng Vĩnh lời nói yoga tư thế, kéo dài cánh tay một cái, một bên hít sâu, nói với Phương Trọng Vĩnh:

"Hôm nay ở trên đại đường, người mắt lạnh nhìn, Lữ Di Giản ý tứ, chính là đối với Phạm Trọng Yêm về kinh sai khiến, có cái nên làm khó?"

Mấy tên thái giám nhỏ liên tục không ngừng ở Triệu Trinh bên cạnh, làm ra đủ kiểu đủ loại bảo hộ Triệu Trinh, để tránh hắn không cẩn thận bị thương động tác, tới tới lui lui, làm cho Triệu Trinh lão phiền lòng.

Phương Trọng Vĩnh hơi cười cợt, bấm báo nói: "Việc này cũng không vì thân phận Nội Sứ, không làm nói xằng."

"Để người nói người liền nói, Phương Ái Khanh à ----" Triệu Trinh đem thân thể chuyển đến cách Phương Trọng Vĩnh càng gần hơn địa phương, dùng Tiểu Trầm Dương thức băng hiệu nụ cười, cùng phát thanh làn điệu nói: "Người cùng trầm tư tán gẫu các loại, cũng không cần viết Đáo Khởi cư chú bên trong."

"Vâng. Vì thân cho rằng, Lữ tướng công cùng Phạm tướng công chính giữa, thật là thủy chung có khúc mắc, loại này khúc mắc, bắt nguồn từ mọi người đối với cầm quyền một chuyện làm hà làm lý giải bất đồng, cũng chính là giá trị quan bất đồng bố trí, nhất thời nửa khắc, rất khó bù đắp."

Nhưng bộ hạ Dụng Nhân thời gian, nếu như có thể làm cho Phạm tướng công vào kinh, cùng Lữ Tướng Công Hữu sở khiến chế, kỳ thật với bộ hạ mà nói, không hẳn không phải một chuyện tốt." Phương Trọng Vĩnh Tâm trung tâm, tự nhiên là một ngàn 10 ngàn nguyện ý là Phạm Trọng Yêm nói tốt, nhưng hắn cũng rõ ràng, Đế Vương Chi Tâm, sâu không lường được.

Có, chỉ có đứng hoàng đế góc độ, lấy hoàng đế bản thân, gia tộc, cuối cùng mới là thiên hạ lợi ích là khuyên bảo góc độ, đi tiến hành giải thích, tài năng đạt thành làm ít công to mục đích.

Triệu Trinh nghe xong lời ấy, trong lòng vẫn là tương đối thoải mái, cái này Phương Trọng Vĩnh, có khả năng bất thiên bất ý, làm gốc Quan Gia suy nghĩ, thật là hiếm thấy.

Đón lấy, hắn nhẹ nhàng vỗ tay, một gã thái giám, nâng một cái bao trùm màu vàng mảnh lụa tiểu cái khay, Trương Phương Trọng Vĩnh buổi sáng trình lên một quyển tấu chương, đưa cho Triệu Trinh.

Triệu Trinh cầm Trứ Na bản chính mình nhìn qua tấu chương, nhẹ nhàng quay về đình trên đình mặt trời, nhàn nhạt nói: "Phương Ái Khanh, người dâng thư kiên quyết phản đối Lý Nguyên Hạo sứ giả đi trước Thiêm Châu một vùng tham quan, lý do, là bọn họ đây là Xích Diệp hoạt động, tâm ý đối với ta Đại Tổng khai chiến?"

Phương Trọng Vĩnh đứng ở nơi đó, thần sắc kiên định Như Băng. Hơi gật gù.

"Người có biết, người này dâng sớ, nếu như triều đình thượng công khai thảo luận, vậy đến nhắc lên nhiều sóng lớn à, tiểu Phương ----" Triệu Trinh thay đổi ái khanh xưng hô, trong giọng nói, lùi nhiều một tia thâm thiết tâm ý.

Phương Trọng Vĩnh Tưởng nghĩ, gật gù, lại lắc đầu.

Hắn rõ ràng, dù cho nhắc lên đại gọn sóng, hắn cũng phải lực Trần thay đổi việc này.

Lý Nguyên Hạo dã tâm, lúc này, tự cho là là Thiên Triều Thượng Quốc, căn bản không đem Đảng Hạng người để vào mắt, căn bản không tin tưởng bọn họ lại dám có thiên khai chiến Đại Tổng, căn bản không có ý thức đến.

Trong lịch sử, lần này Lý Nguyên Hạo yêu cầu đi trước biên phòng trọng trấn du ngoạn sơn thủy thỉnh cầu, không chỉ Đại Tổng không hề phòng bị, hơn nữa còn phái chuyên viên, nhiệt tình tiếp kiến cùng chiêu đãi vị này "Khách quý".

Dốc lòng hướng về Lý Nguyên Hạo biểu diễn Đại Tổng núi sông tráng lệ, bồi ăn bồi uống bồi chơi, khoe khoang, xem, chúng ta Đại Tổng xinh đẹp đi, giàu có đi, ngưu bức đi.

Mà Lý Nguyên Hạo, nhưng là cười thấu khinh địch ngu ngốc, điều tra tốt Đại Tổng các hạng quân sự chi tiết, nghênh ngang trở lại chuẩn bị cho chiến tranh.

Quyết không thể để đoạn lịch sử này tái diễn.

Liền, Phương Trọng Vĩnh viết vậy đạo tấu chương.

Nhưng mà, Triệu Trinh nhưng là cười cười, Đối Phương Trọng Vĩnh nếu như giải thích bình thường nói: "Trầm Đại Tổng chính là đại quốc, lễ nghi bang, rất phiền muốn tới trước du lịch mở mang kiến thức một chút, cũng là rất bình thường, cần gì như thế như gặp đại địch đây?"

Không ngờ Phương Trọng Vĩnh hơi khom người, hướng về Triệu Trinh thi lễ, bắt đầu cùng Triệu Trinh thuộc như lòng bàn tay giống như vậy, kể rõ Tây Hạ lực lượng quân sự mấy năm qua tập kết tình huống.

"Ba năm trước, Đàng Hạng quân đội tổng cộng mười mấy vạn người, ba năm , Đàng Hạng tiên hậu lật tung Hồi Cốt, Thổ Phiên, hợp nhất chinh đồn lại quân đội, bây giờ, Lý Nguyên Hạo có năm quân đội 50 vạn chúng.

Này 50 vạn quân đội, cũng thay đổi ban đầu nguyên thủy Thảo Nguyên Kỳ Binh cướp đoạt thức, đánh lên thức phương thức tác chiến, mà bị y theo chức năng, chia làm Thiết Điều Tử, bắt sinh quân, vệ nhung quân, giới mừng quân, và lệnh lang năm loại.

Thiết Điều Tử, còn gọi là 'Thiết Lâm', chính là Tây Hạ kỳ binh trung tâm tinh nhuệ nhất bộ đội, phân phối hoàn mỹ nhất chiến mã, giáp trụ cùng giỏi nhất chiến tướng sĩ, tổng cộng ba ngàn người, chia làm mười đội, mỗi 300 người chín trăm ngựa làm một cái chiến đấu đoàn thể, ở hỗn loạn trong cuộc chiến, bọn họ lên tuyệt sát tác dụng.

Bắt sinh quân, là Lý Nguyên Hạo một mình sáng tác, chuyên môn dùng để cướp bóc phe địch dân chúng quân đội, nếu như người Khiết Đan cắt cỏ Cốc Quân đội giống nhau, hơn nữa, đội quân này, có mười vạn người, chuyên trách cướp đoạt dân lành, "

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 101: Lý Nguyên Hạo vậy kẻ lưu manh

Vệ nhung quân, là Tây Hạ Kinh Thành Cẩm vệ quân, cộng năm ngàn người, do Tây Hạ con cháu quý tộc đảm nhiệm.

Cùng chúng ta con cháu quý tộc Cẩm vệ quân giống nhau, nhánh quân đội này chiến lực không kịp binh quân chiến lực tiêu chuẩn, nhưng dùng bọn họ, vừa đến là một loại Ân Thưởng, thứ hai cũng là làm áp chế các quý tộc, khiến cho quý tộc đối với Lý Nguyên Hạo bảo trì trung tâm;

Giới mừng quân, là Lý Nguyên Hạo pháo binh, bọn họ không có lưu huỳnh tiêu các vật, đạn pháo chính là tảng đá, lớn nhỏ không đều tảng đá, đại mặc lên Nỗ Xa dùng để công thành, nhỏ dùng để làm dã chiến trước trận ném đá tác dụng;

Cho tới va lệnh lang ---- "

Phương Trọng Vinh Thuyết tới đây, càng ngày càng cả người làm như bị một cỗ kiếm khí bao phủ, biểu hiện toàn thân siêu việt số tuổi, siêu việt thời đại khí chất, đầu lông mày như túc, ngữ điệu ừ đột nói:

"Va lệnh lang, là sắp bị Đàng Hạng bắt đi tình trạng nam tử, tay không tác sát trước ở chiến trận phía trước nhất, mỗi lần đánh trận thời gian, để bọn họ xông lên phía trước. Liền, muốn đặt đao ở Đàng Hạng cổ Tử Thượng, liền muốn trước đem những này tay không tác sát hán nhi toàn bộ giết hết."

Triệu Trinh nghe tới đây, tâm lý cũng là hung hăng vừa kéo, người không phải cây cỏ, ai có thể vô tình?

Triệu Trinh gò má Khán Hưởng Phương Trọng Vinh, một lát, mới vừa hỏi ra một câu: "Tiểu Phương, lời ấy thật chứ? Người làm sao biết được đây?"

"Cao thượng là cao thượng giả Mộ Chí Minh, hèn hạ là hèn hạ giả giấy thông hành. Bệ hạ cho phép là cảm thấy Lý Nguyên Hạo như thế bố cục, mười vạn bắt cóc cướp giật quân đội chuyên trách cướp đốt giết hiếp bình dân, còn đem tay không hán nhi đuổi ở mặt trước tàn sát, vô cùng nói nghe sồn cả tóc gãy chứ?"

Nhưng, sự thật thật là như thế, Lý Nguyên Hạo người này, tuyệt không tầm thường lưu manh có thể so với.

Vì thần bạn thân Sài Lân, có một gia "Phế Sài Tín Cấp Tốc chuyển", bệ hạ khả năng không nghe nói.

"Phế Sài Tín Cấp Tốc chuyển" ở bề ngoài, là một khu nhà tầm thường hành trình ngắn dịch chuyển, nhưng trong sự thực, vì thần đã dựa theo Phạm Trọng Yên Phạm tướng công trong bóng tối an bài, ở đây Tốc Độ trung tâm huấn nuôi ba trăm chim ưng, liên quan với Lý Nguyên Hạo quân đội phân loại cùng hướng đi, đều là này nhóm chim ưng thu thập mà tới."

Phương Trọng Vinh đọc nhấn rõ từng chữ rõ ràng, điều lệ rõ ràng nói xong lời nói này, đem đôi sau lịch sử tri thức công lao, hoa lệ lật bài cho chim ưng cùng Phạm Trọng Yên, sau đó, lặng lặng chờ ở một bên, chờ Triệu Trinh làm sao tiêu hóa lời nói này.

Triệu Trinh, là một người rất được Nho gia lễ giáo ảnh hưởng hoàng đế, nội tâm là thà rằng lừa mình dối người tin tưởng hoà hợp êm thấm thái bình, Dã Bất nguyện ý có người đâm phá song cửa giấy, nói cho hắn, đánh thức hắn cái này giả bộ ngu người.

Nếu như là người ngoài như vậy tiến gần, Triệu Trinh nhất định trong lòng vô cùng không thích.

Nhưng lần này là Phương Trọng Vinh.

Hắn yên tĩnh một chút, ngẫm lại Phương Trọng Vinh lời nói, các loại băng hàn hiện thực: Tây Hạ, thật sự khả năng phản bội Đại Tổng, thả Trứ Đại tốt tiền cống hàng năm cùng mậu dịch không muốn, nhất định phải cùng Đại Tổng xung đột vũ trang sao?

Thế nhưng, Phương Trọng Vinh cũng không phải một cái phô trương, tốt làm sợ Nhân Chi ngữ người, lại thêm nếu là Phạm Trọng Yêm cũng có tham dự, vậy định Nhiên Bất chính là nói xằng.

Triệu Trinh trong lòng thiên nhân giao chiến một phen, một hồi lâu, hắn mới từ các loại kinh ngạc trung tâm thăm thăm tĩnh lại dường như, Khán Hưởng Phương Trọng Vinh, bỗng dừng, thở dài một hơi.

Phương Trọng Vinh giải Triệu Trinh do dự thiếu quyết đoán cá tính, biết hắn nhất thời còn hạ không quyết tâm, liền rất cho bậc thang nói:

"Bệ hạ, việc này chuyện rất quan trọng, không bằng bệ hạ tiền trạm người đi trước vùng biên cương khảo sát địch tình, nếu như Lý Nguyên Hạo xác thực không lòng bất chính, lại phê chuẩn hắn du lịch ta Đại Tổng tốt đẹp Hà Sơn không muộn?"

"Không sai ----" Triệu Trinh lúc này mới chậm rãi mở miệng: "Tìm người đi hạch tra một chút tình hình Dã Hảo."

Nói qua, hắn liếc mắt nhìn Phương Trọng Vinh, ngữ mang nghi ngờ nói: "Phương Ái Khanh có thể có ứng cử viên phù hợp?"

Phương Trọng Vinh cung cung kính kính đứng ở bên kia, không tự ti cũng không hồng hách nói:

"Này không phải vì thần cần phải hỏi đến. Mà nếu là kiểm tra đối chiếu sự thật vì thần lời nói tình hình, cụ thể đi trước kiểm tra đối chiếu sự thật quan chức ứng cử viên, vì thần lễ ra lảng tránh.

Vì thần chẳng qua là cảm thấy, bởi vì liên quan tới kiểm tra đối chiếu sự thật địch tình, chuyện rất quan trọng, nhất định phải chọn cái Tri Quân người, lại là bệ hạ tin tưởng được, mới là đúng lý."

Triệu Trinh khẽ vuốt cằm, híp mắt, nhìn chân trời bay tới mây đen, mây bay che lấp mặt trời, sắc trời dần dần che lấp hạ xuống.

Đến nửa sau ngày, Phương Trọng Vinh sớm hồi phủ thời điểm, chân trời đã bắt đầu hạ lên hạt tuyết từ bình thường Tiểu Tuyết tới.

Hồi phủ thay quần áo, Phương Trọng Vinh Tương nguyên bộ Drum - Trống trang bị thả vào trong xe ngựa, lại gọi người đánh xe cưỡi xe ngựa, trong tay mình cầm một cái bao, chậm chậm hướng về Khai Đức môn Dịch Trạm bước vào.

Thời gian vừa vặn, bạn Trứ Tiểu tuyết, Phương Trọng Vinh lần thứ nhất nhìn thấy thân mang nhung trang Chiết Y Nhiên, ở lạnh rung trong gió Hàn Mai Ngao Tuyết bóng người.

Chiết Y Nhiên trên người Nguyệt Lạc hồng vân giáp, cùng trong tay Thư Hùng Song Cổ Kiếm, đều là một loại hoa sắc văn khắc, mỗi khi có hạt tuyết từ cùng bông tuyết bay xuống ở giáp trụ cùng trên vỏ kiếm, chiếu ra gió mát như vậy hàn quang.

Phía trước Liễu Nguyệt Nga trước nhìn thấy từ trên xe ngựa chuyển trống lớn tiểu trống Phương Trọng Vinh, kinh ngạc xoay người kéo lùi kéo Chiết Y Nhiên, ra hiệu năng hướng qua xem.

Chiết Y Nhiên theo Liễu Nguyệt Nga ngón tay nhìn lại, Kiến Phương Trọng Vinh đã dọn xong hắn vậy một đồng đồ vật, còn cầm một con tiểu da ghế, ngồi ở nơi đó, cầm lấy đuôi trống, bắt đầu một phen đồng đạc đánh cùng diễn tấu.

"Khởi lửa bốc lên, giang sơn bắc nhìn về, rồng lên quyền, ngựa hí dài, kiếm khí Như Sương.

Từ tướng giống Hoàng Hà nước mệnh mông, hai mươi năm, giữa ngang dọc, ai có thể chống đỡ.

Hận dục cuồng, trường đao hướng về, bao nhiêu tay chân trung hồn chôn xương hắn quê hương.

Hà tiếc bách chết báo gia quốc, nhấn than tiếc, càng không lời, huyết lệ đầy hốc mắt.

À à ----

Móng ngựa nam đi, người bắc nhìn về, người bắc nhìn về, thảo thanh hoàng, bụi tung bay.

Ta nguyện gìn giữ đất đai phục mở cương, đường đường Trung Quốc muốn cho bốn phương ---- tới hạ ---- "

Phương Trọng Vinh một bên nện đập Drum - Trống, một bên đem này thủ « tình trung báo quốc » hát vang lên.

Giọng thấp pháo giống như giọng nói, hơi một điểm thời kỳ trường thành khàn khàn, rất có cảm xúc vang vọng Cừu Tiêu.

Đi theo quân nhân, chẳng biết vì sao, đều nhẹ nhẹ nhàng, lướt xuống vào một loại không hề có một tiếng động say mê bên trong.

Chiết Y Nhiên tuy rằng cảm thấy, này ca từ dường như phối hợp xuất chinh cũng không tệ lắm, phối hợp vận chuyển một Hạ Quân giới loại này sự tình,

có phải là cũng quá rộng lớn một chút. Có chút chuyện bé xé ra to hiểm nguy.

Nhưng điện Đối Giá sục sôi, dũng cảm, chút nào không theo cách cũ điển tấu, Chiết Y Nhiên như cũ cảm thấy hết sức cảm động.

Nàng chậm rãi đi Đáo Phương Trọng Vinh bên cạnh, đưa tay ra, nhẹ nhàng thay Phương Trọng Vinh phất đi áo khoác gió lông bên cạnh hạ xuống bông tuyết.

Bông tuyết tung bay ở Chiết Y Nhiên mi mắt, ngưng kết ở trên lông mi dài của nàng, làm cho nàng xinh đẹp mắt to càng ngày càng sưng mù mông lung.

Phương Trọng Vinh đánh xong Drum - Trống, lại từ trong xe ngựa, lấy ra con kia thêu sợi vàng bờ thắt nút dây để ghi nhớ bao quần áo, đưa tới Chiết Y Nhiên trong tay:

"Thiên không còn sớm, hạ tuyết, trên đường không dễ đi, sớm một chút đường trên, một đường cẩn thận. Đây là ta lễ vật, chờ người rảnh rồi, lại mở ra xem đi."

Chiết Y Nhiên Tiếp Quá Na bao quần áo, nhẹ nhàng gạt gù, bỗng nhiên, giữ chặt Phương Trọng Vinh tay, nhẹ nhàng xoa bóp, lại buông ra: "Bảo trọng, gặp lại."

Nói qua, nàng quay đầu, cùng Liễu Nguyệt Nga cùng nhau từng người nhảy lên con ngựa, Liễu Nguyệt Nga huy động cờ xí, một nhóm ngựa xe ở trong gió tuyết chậm rãi đi đi.

Phương Trọng Vinh đứng ở trong tuyết, yên lặng nhìn chăm chú Trừ Chiết Y Nhiên rời đi bóng lưng, thẳng Đáo Na đoàn người ngựa, biến mất ở cuối trời.

Rầu rĩ chán nản.

Ngược đạp tuyết, cùng người đánh xe cùng nhau, lần nữa Tương Na bộ Drum - Trống chuyển lên xe ngựa.

Muốn chính là chế tạo bức này kinh hi. Hôm nay hiệu quả có cái 80 điểm đi. Phương Trọng Vinh Đồng Chí một bên thu thập chuẩn bị trở về phủ, một bên ở trong lòng yên lặng nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Hạ Tùng thoái thác

Vương Tử Nguyệt cầm một tấm da heo, ngay ngắn luyện tập khâu lại.

Mã Nhị Nha để Nô Tỳ chuyển mới chậu than, tiến vào Vương Tử Nguyệt nhà cửa. Chính mình chính là áp sát hai tay áo hạt thông, một túi lạt điều, giống cái Tiểu Tùng chuột giống như vậy, kho ra kho ra ăn vào môn.

Vương Tử Nguyệt mắt liếc thấy một chút Mã Nhị Nha, Dã Bất lẫn nhau khách khí. Mã Nhị Nha TỰ Trừ Vương Tử Nguyệt bên cạnh người một tấm hoa lê ghé gỗ liền ngồi xuống, đưa tay lấy một cái lạt điều, chuyển Đáo Vương Tử Nguyệt bên mép.

Vương Tử Nguyệt hai tay vội vàng luyện tập khâu lại da heo, xem Mã Nhị Nha như thế, cũng nhẹ nhàng cái miệng, Tương Na lạt điều ăn hết.

...

Nam Huân Điện bên trong, ấm áp như xuân, mạ vàng chỉ bạc lồng xông lò bên trong, đỏ loa lửa than ngay ngắn vương, vài con hình bầu dục lang lò Thủy Tiên bồn trung tâm, vàng nhạt nhị trắng nõn cánh Thủy Tiên Hoa, ở ngọc bích dường như dài lá phụ trợ hạ, hết sức tinh thần.

Nồng nặc mùi hoa, cùng xông lò bên trong lan ra Trầm Hương, đem toàn bộ đại điện, đều bao ở một đoàn mùi thơm ngào ngạt say lòng người mùi hương nồng nàn trung tâm.

Lại Bộ Thượng Thư Hạ Tùng cùng hữu ty gián Hàn Kỳ phân chia ở Điện hạ, hai người đều là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn về phía Triệu Trinh.

Triệu Trinh đem ăn vào một nửa thịt kho tàu đẩy qua một bên, lại Tương Phương Trọng Vinh liên quan với phòng bị Tây Hạ cùng Tây Hạ địch tình số con, để tiểu thái giám dùng cái khay chuyển xuống, giao do hẳn hai người truyện xem.

Hạ Tùng mở ra vậy số con, xem mặt xạm lại: Tình huống thế nào, Lý Nguyên Hạo khi nào làm to thành này bộ dáng? Bây giờ bệ hạ gọi ta tới trước, chẳng

lẽ là muốn ta rời xa Kinh Thành? Không không không, Giá Bất tốt. Hơn nữa, trách nhiệm này không thể rơi vào trên đầu ta.

Hắn nghĩ, nhẹ nhàng khép lại vẩy tấu chương, hai tay đem tấu chương giao cho Hàn Kỳ trong tay.

Hàn Kỳ nhìn Hạ Tùng cáo già trên mặt âm tình bất định biến ảo, nếu như tiếp lấy Năng Thủ Sơn Dụ giống như vậy, tiếp lấy Hạ Tùng trên tay tấu chương:

Phương Trọng Vinh Giá tiểu tử có thể à, Hàn Kỳ xem Trứ Giá tấu chương, trong lòng không khỏi Đối Phương Trọng Vinh tâm tắc lấy làm kỳ, nguyên tưởng rằng đối phương cũng chính là viết một quyển 《 Tam Quốc Diễn Nghĩa 》 trình độ, ai biết dĩ nhiên là thân ở trong kinh thành, lập kế hoạch bên ngoài ngàn dặm chủ nhi.

Nhưng những này Tây Hạ quân đội tỉ mỉ xác thực tư liệu, Phương Trọng Vinh lại là làm sao chiếm được đây? Hàn Kỳ Lược Lược Hữu Ta nghi hoặc khép lại tấu chương.

Triệu Trinh ngồi ngay ngắn ở Long Y, nhìn hai người ánh mắt nghi hoặc, buông lỏng nói:

"Đây là Phương Ái Khanh dùng chính mình con đường giành được tư liệu. Có giám ở đây, Tây Hạ bên kia tới trước du lịch yêu cầu, tạm hoãn đi, tìm cái lý do, trước kéo dài một chút. Mặt Chi phải một người đi qua Tây Quân bên kia, nghĩ biện pháp hạch tra một chút đối phương tình hình, làm tiếp trả lời."

Nói qua, Triệu Trinh đưa mắt nhìn sang Hạ Tùng, ra hiệu hắn tỏ thái độ.

Hạ Tùng cúi đầu, dùng cong vẹo ánh mắt nhìn về phía Hàn Kỳ.

Triệu Trinh xem tự mình lão sư Hạ Tùng đồng chí cái này sợ hình dáng, tâm lý cũng là một tiếng thở dài, sớm đoán được, liền cũng đưa mắt nhìn hướng về Hàn Kỳ.

Hàn Kỳ không có cách nào, chỉ phải đứng ra, hắng giọng nói: "Bệ hạ có thể có hướng vào ứng cử viên, cần vi thần chờ tham tường?"

Triệu Trinh trực tiếp một mặt ăn đất nghẹn trụ biểu tình, trừng một chút Hàn Kỳ, về một cái "Không" tên chữ.

"Vi thần cho rằng, việc này giao do Hạ đại nhân tự thân xuất mã, thỏa đáng nhất. Mặt khác, Trương Kháng Trương Đại Nhân ham thích vũ việc, Dĩ Khả cùng đi đi trước, lấy trợ Hạ đại nhân giúp một tay." Hàn Kỳ nói vô cùng bằng phẳng.

Hạ Tùng nghe được vô cùng ngọt ngào. Hàn Kỳ nói không sai, muốn tìm một cái có tư cách cũng ép tới trụ biên tướng nhóm thâm niên quan văn, bí mật đi trước xác minh Tây Hạ tình hình, như vậy đã từng mặc cho quá Xu Mật phó sứ hấn Hạ Tùng, lúc này là không thể thích hợp hơn ứng cử viên.

Nhưng mà, Hạ Tùng thật lòng không muốn đi à, này phú quý phong lưu Biện Kinh sinh hoạt, hấn thực sự là một ngày đều không bỏ xuống được. Liền, Hạ Tùng liếm lão kiếm, đi trên trước một bước:

"Hàn Đại Nhân nói rất có lý, Trương Kháng Trương Đại Nhân ham thích vũ việc, mà dài Tử Trương Kiệt, cũng ở Tây Quân nhậm chức, cần phải là cực ứng cử viên phù hợp."

Hạ Tùng tự nhiên biết, Trương Kháng lý lịch, căn bản không đủ đảm đương việc này, nhưng nếu như trực tiếp phủ định Hàn Kỳ lời giải thích, thế tất Hàn Kỳ hội chính diện cùng hấn tranh chấp vấn đề này,

Liền hấn rõ ràng tránh khỏi chính mình vậy bộ phận, chỉ khẳng định Hàn Kỳ nửa câu sau. Đồng thời lại hướng mình học sinh ngoan Triệu Trinh đồng chí, uyển chuyển biểu đạt tâm ý của chính mình: Ta không đi.

Nhân Tông khó khăn, liền, hấn đưa mắt nhìn hướng về Hàn Kỳ, tâm ý nhìn một cái không sót gì: Hoặc là, người đi?

Hàn Kỳ thu được Nhân Tông thương lượng ánh mắt, lại khinh bỉ liếc mắt nhìn Hạ Tùng, rốt cuộc, vẫn là đứng ra nói: "Như bệ hạ không chê, liền do tại hạ Đại Hạ đại nhân đi chuyến này đi."

Hàn Kỳ hết sức đem "Đại Hạ đại nhân" mấy chữ này cắn hết sức nặng, sâu sắc hi vọng Hạ Tùng rõ ràng, là người sợ, ta mới thay người đi.

Nhưng mà Hạ Tùng không có tiết tháo, ở đâu là lúc này còn vô cùng tuổi trẻ Hàn Kỳ có thể lý giải ?

Đối với Hạ Tùng mà nói, dù sao mục đích đạt thành chính là, còn những kia diện Tử Thượng sự tình, dòng trong, có khả năng các loại tốt Danh Nhi, hấn là không cần thiết chút nào, dĩ nhiên là càng không thêm đề ý điểm này từ chế giễu.

...

Chiết Y Nhiên, Liễu Nguyệt Nga mấy người cất bước con đường Dịch Trạm, gặp sắc trời đã tối, liền vào trong ở lại, chờ hết thảy dàn xếp được, Chiết Y Nhiên tiến vào chính mình vậy gian phòng, nhẹ nhàng đóng cửa lại, rửa mặt hoàn tất, Giá Phương mới đem Phương Trọng Vinh lời nói "Lễ vật" bao quần áo mở ra.

Một xấp hình thức khác nhau Victoria's Secret nội y, từ trong bao đồ hiển hiện ra.

Trên cao nhất một bộ, là thâm bích sắc màu xanh biếc nhạt các loại màu xanh biếc tiểu bố khối liệu ra một loại sắc thái, Chiết Y Nhiên hiểu kỳ vậy màu

sắc cuộc đời chưa từng nhìn thấy, không khỏi cười ra quần áo, thay đổi thử xem.

Nhẹ nhàng đem hai vú nâng tiến vào Victoria's Secret nội y thời điểm, Chiết Y Nhiên cảm thấy nếu như có một đôi tay, nhẹ nhàng vây quanh trụ chính mình song ngực giống như vậy, thư thái tự nhiên, ấm áp thân thiết.

Phương Trọng Vĩnh lưu Tại Na đánh nội y phía dưới một Trương Tiểu Hồng giấy thượng, đệ một hàng chữ nhỏ, xinh đẹp viết: Bộ thứ nhất, nguy trang quần lữ hệ ngự tỷ nội y, song bài chụp, có thể trút bỏ đai an toàn khoản...

...

Hứa Hi Trân gần nhất, hơi có chút tâm sự nặng nề bộ dáng. Vương Tử Nguyệt nhìn ở trong mắt, tâm trạng không khỏi Lược Lược Hữu Ta lo lắng.

Ngày này, Vương Tử Nguyệt gặp Hứa Hi Trân ngủ gật ngủ, liền giúp hắn chi tiết thu thập trên bàn rải rác phương thuốc.

Tại Giá chút mới Từ Lý, có một phó kỳ quái phương thuốc, tuy rằng viết hỗn độn, nhưng sâu sắc dẫn tới Vương Tử Nguyệt nghi hoặc.

Vương Tử Nguyệt nhẹ nhàng Trương Na trang phương thuốc nhớ kỹ, lại chiếu nguyên lai hình thức, thu thập xong trên bàn phương thuốc, cho đang ngủ say Hứa Hi Trân phủ thêm bên ngoài áo khoác.

Từ thái y cục về Phương phủ đoạn này đường, Nhân Trứ hạ tuyết, trở nên rất là dài lâu.

Vương Tử Nguyệt yên lặng ở tâm lý suy nghĩ Trứ Na trang phương thuốc, trong lòng dần dần dâng lên khôn cùng sự nghi ngờ: Là chính mình học nghệ không tinh sao? Sao đến phía kia từ xứng, dường như cũng không phải thuốc đây?

Phương Trọng Vĩnh đạp lên trên đường tuyết động, xem đến trước thân đi tới Vương Tử Nguyệt, bốn cột tư tường lên, từ phía sau mặt bên dùng vỗ một cái bờ vai của nàng, lại phút chốc lưu một chút đi tới phía trước.

Vương Tử Nguyệt mạnh không đề phòng, bị hắn dọa tốt nhảy một cái.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 103: Nội ứng người phương nào

Chính Sự Đường trong Thiên điện, Lữ Di Giản ngồi ở xòe tay trái ra nam mộc ghế dựa Tử Thượng, bên cạnh Hạ Tùng nghiêng thân thể, từng khẩu từng khẩu uống nước trà trong chén. Phía trước phía sau giăng hồi lâu, mới đem chính cái sự tình tiền căn hậu quả giăng minh bạch.

Lữ Di Giản tràn đầy ở tâm lý suy nghĩ một hồi, miệng nhẹ nhàng cong lên trên lên, rên một tiếng nói: "Nói như vậy, Phương Trọng Vĩnh Giá cá nhân, rất là không đơn giản."

Hạ Tùng không tỏ rõ ý kiến tiếp tục uống hần trà.

Lữ Di Giản hơi quay đầu, nhìn về phía Hạ Tùng: "Chiếu nói như vậy, sợ là Phạm Trọng Yêm vậy Lão Tiểu Tử, chẳng mấy chốc sẽ về kinh."

"Làm sao mà biết à?" Hạ Tùng hơi giật mình sắc.

Lữ Di Giản đề thanh âm hết sức thấp, nhẹ nhàng nói: "Hàn Kỳ muốn an bài bí mật thân phận, hơn nữa một cái quân chức, đi trước điều tra tình hình, như vậy hữu ty gián vị trí, không phải trở nên trống không sao?"

"Lữ tướng công ý tứ là?" Hạ Tùng dò hỏi.

"Hãy chờ xem, người có tin hay không, cái này Phương Trọng Vĩnh, sợ chính là Phạm Trọng Yêm bên kia tên không gặp Kinh Truyện nhân vật hung ác." Lữ Di Giản vuốt một vuốt chòm râu, trong ánh mắt bốc ra một tia hơi khó chịu, chen lẫn một tia hơi khinh thường.

Tuy rằng trên trực giác, Hạ Tùng cũng cảm thấy cái này Phương Trọng Vĩnh Hữu Ta Bất thỏa, nhưng đối với hai chuyện này làm sao liên hệ, chung cuộc nhất thời không bắt được trọng điểm. Hắn tiếp theo thăm dò hỏi một câu: "Lữ tướng công là nói, Phạm Trọng Yêm khả năng bởi vì Phương Trọng Vĩnh duyên cớ, bị điều về kinh?"

Lữ Di Giản khẽ vuốt cằm, lại lắc đầu, làm như tùy ý nói:

"Ta ở trong cung người điều tra đến, Phương Trọng Vĩnh lời nói lần này thu thập lên Tây Hạ tình báo, chính là Phạm Trọng Yêm chú ý hấn sớm lưu tâm. Người nói, nếu như lần này điều tra ra tình báo này là thật, như vậy này một cái công lao lớn, đủ không đủ để để Quan Gia đối với Phạm Trọng Yêm lại nổi lên trọng dụng chi tâm?"

Hạ Tùng hơi rùng mình, nói như vậy, dường như là có chỉ trích hấn Hạ Tùng thoái thác việc này, ngược lại thành toàn Phương Trọng Vĩnh là mò ra Phạm Trọng Yêm hạ tâm tư.

Còn nữa, Lữ Di Giản ở trong cung nội ứng cơ sở ngầm bén nhọn như vậy, cũng đúng là cay xè lưu manh trình độ, đều ở hấn Hạ Tùng bên trên, không thể không phục.

Lữ Di Giản ý tứ đã ám chỉ vô cùng rõ ràng, việc này cần hấn Hạ Tùng bắt tay thu xếp, để kiểm tra đối chiếu sự thật kết quả, cùng Phương Trọng Vĩnh lời nói có ra vào chính là, càng ác hơn một điểm, liền ô bịa đặt sinh sự chứ?

...

Trần Thất đem làm tốt địa lôi đạn chôn được, Nhượng Phương Trọng Vĩnh cùng Mã Nhị Nha từng người lui lại qua một bên, cầm lấy một khối khổng lồ hình bầu dục tảng đá, dùng sức thúc đẩy, tảng đá hướng về chôn lôi Phương Côn đi qua.

Năm mươi bước, ba mươi bộ, càng ngày càng gần, ba, hai, -----

Bất thiên bất ý, không có lại xuất hiện quen thuộc trung tâm Ô Long, chỉ nghe oanh một tiếng nổ vang, cự thạch cùng mảng lớn bùn đất tung toé mở ra. Nổ mạnh thành công. Không dễ dàng à, nơi này cần phải có tiếng vỗ tay.

Phương Trọng Vĩnh Bất do kêu một tiếng tốt. Mã Nhị Nha cũng theo, vô cùng cổ động vỗ tay.

"Chúc mừng người thí nghiệm thành công. An toàn phá." Phương Trọng Vĩnh hết sức tăng thêm "An toàn" hai chữ, dẫn tới Mã Nhị Nha cùng Trần Thất một trận cười ha ha.

"Đáng tiếc trong kinh không có gì rắn, nếu là ở Kim Khê quê nhà, năm nay mùa đông Hữu Giá cái, ta có thể nổ ra thật nhiều rắn bán." Trần Thất một bên một lần nữa cảm một cái mới chế tác tốt địa lôi, chuyển Cấp Phương Trọng Vĩnh, một bên hãy còn cần nhấn .

"Đừng như vậy rồi, Nhị Nha cũng nhớ nhà trung tâm A Cha cùng ca ca à.

Nhưng hiện tại, Nhị Nha theo Trọng Vĩnh Ca Ca viết Hi Bản Tử, có thể kiếm rất nhiều món tiền nhỏ tiền, nâng Sài gia thương thuyền người lui tới mang về, bọn họ sẽ sống rất tốt đây." Mã Nhị Nha ngửa mặt lên nỉ, cười híp mắt an ủi Trần Thất.

Phương Trọng Vĩnh Tâm trung tâm tính toán lịch sử thời gian trực bánh đà, quá xong cái này năm , vừa cảnh thượng không yên ổn thời điểm liền muốn tới, bây giờ Trần Thất địa lôi, tuy rằng rất cuộc an toàn thành công có thể phá, nhưng nhiều lượng sản xuất còn cần có chính phủ quan phương phê chuẩn, do quan phương cơ cấu tổ chức sản xuất.

Muốn ở Tổng hạ khai chiến trước, an bài sản xuất ra một nhóm tới, e sợ còn phải nghĩ một chút biện pháp, để triều đình sớm chút trở nên coi trọng, mới dễ làm

Xem gần nhất bộ đáng, lần này triều đình nên phái đi điều tra người chính là Hàn Kỳ.

Hàn Kỳ là trong lịch sử vô cùng cường ngành chủ chiến phái, nếu như có địch tình bị hấn kiểm tra đối chiếu sự thật đến, như vậy nói chung, để triều đình sớm trở nên coi trọng, vẫn có hi vọng.

...

Linh Bảo tự trong phòng khách, Doãn Thủ cùng Phú Bất, đối diện một phương bàn cờ vây nỉ khai chiến.

Mà tâm tình thật tốt Âu Dương Tu, chính là ở một bên chỉ điểm giang sơn, bình luận bình luận cò, bình luận bình luận triều chính, lại nói một chút bát quái: "Nghe nói sao? Hạ Tùng gia nội bộ mâu thuẫn?"

"Cái gì bốc lửa?" Cúi đầu đánh cờ hai người, đều bị Âu Dương Tu một câu này trêu đến một mặt không hiểu ra sao bộ đáng.

"Hạ Tùng phu nhân, đem Hạ Tùng cùng tiểu thiếp các loại Hoang Dâm sự tình, nháo đến Khai Phong phủ, còn nói muốn cùng cách đây." Âu Dương Tu nói tới mặt mày hớn hờ.

"Hạ Tùng Hoang Dâm sự tình, vậy Hữu Thập sao hiếm có à? Nhiều mới mẻ à? Hấn phu nhân cũng không phải ngày thứ nhất biết hấn, nhiều như vậy năm đều lại đây, sao đến đột nhiên liền nỉ không, muốn cùng cách đây?" Doãn Thủ lờm một cái Âu Dương Tu, tiếp theo hạ một viên bạch tử.

"Người chiêu này song Phi Yến hạ tốt, " đối diện Phú Bất ngửa đầu, nhìn một chút Âu Dương Tu, Hựu Khán vừa nhìn Doãn Thủ, tiếp theo khoát tay, hạ ra một viên Hắc Tử, lại lấy đi bên cạnh mấy viên bạch tử, "Ta định cái sừng."

"Sao có thể giả bộ đây. Nghe nói, chính là vậy gia 'Phế Sài Tín Cấp Tốc chuyển' cho Hạ Tùng phu nhân truyền ra tin nỉ cùng vật chứng. Nói là, Hạ Tùng

có ý định đầu độc chính thê, cùng tiểu thiếp bỏ trốn, có chân thật chứng cứ, có mắt có mũi hẳn hoi, Dã Bất biết là tình huống thế nào. Quay đầu lại hỏi tra hỏi Bao Chửng đi."

Âu Dương Tu nói qua, đã nghĩ đi lần mò bầu rượu, nhìn một chút chính căn phòng khách, nhưng là không có, có chút bất đắc dĩ xem mắt Phú Bật, Hựu Khán một chút Doãn Thù: "Các ngươi làm gì một mực muốn tới này chùa miếu tu hành địa phương à, uống rượu Đô Bất thuận lợi hoang."

"Phú đại nhân là muốn tới thay tiểu thư giàu có cầu duyên ký đây." Doãn Thù liếc mắt nhìn Âu Dương Tu, cười ha ha nói.

"Đúng vậy, không phải nói bắt tiểu Phưong làm con rể sao? Như thế nào nhi phú đại nhân, Lệnh Thiên Kim có thể chọn trúng sao?" Âu Dương Tu vỗ một cái trán, đứng lên, lại đổi đến Phú Bật một bên ngồi xuống.

"Nhà ta đồng vũ, ai, đều là bị nàng nương thả hư hỏng, căn bản Tại Giá chút sự tình thương toàn không chú ý. Ta xem, vẫn phải là cầu cái ký, nhìn nha đầu này nhân duyên, rốt cuộc là đến không đến." Phú Bật hơi lắc đầu cười cười, một mặt tràn ngập đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ tư thái.

...

Triệu Trinh ngồi ở Tào Hoàng Hậu khi hoa điện trung tâm, nhìn Trương Quý phi, mang theo một Quần Mỹ người, cung nữ, nhiệt tình múa lên quảng trường múa.

Trong nhất thời, tay áo nhẹ nhàng, hoàn bội leng keng không ngừng.

Nhất làm cho người không nhìn được cười chính là, Trương Quý phi trong miệng xướng vậy có độc đường như bài hát, phối hợp này vũ bộ, trái lại vô cùng hài hòa đất lửa thêu:

"Mệnh môn chân trời là ta yêu, kéo dài Thanh Sơn dưới chân hoa ngay ngắn mở.

Như thế nào tiết tấu là tối nha tối dao động, như thế nào tiếng ca mới là tối thoải mái.

Cong cong nước sông từ trên trời tới, chảy về phía vậy muôn tia nghìn hồng một vùng biển.

Nóng hừng hực ca dao là chúng ta chờ mong, một đường vừa đi vừa xướng mới là tối tự tại.

Chúng ta muốn xướng liền muốn xướng đến thoải mái nhất."

Xướng tới đây, một Quần Mỹ người cùng nhau mở miệng "Hắc ---- hắc ---- hắc "

"Ngươi là ta chân trời đẹp nhất đám mây, để ta dụng tâm lưu ngươi lại.

Ung dung xướng tới huyền dân tộc gió, để yêu cuốn đi hết thấy bụi bặm.

Ngươi là trong lòng ta đẹp nhất đám mây, rót đầy rượu ngon để ngươi lưu lại.

Mãi mãi cũng xướng tới huyền dân tộc gió, là chính bầu trời đẹp nhất tư thái ---- "

Chúng mỹ nhân lại cùng nhau mở miệng, thở gấp liên tục phát sinh "Lưu lại, lưu lại" thanh âm.

Trương Quý phi một bên xướng, một bên trong tay tiếp lấy một cái ly uống rượu, Tụ Giá Dạng eo nhỏ nhắn môn lớn lắc lắc lắc lắc, đi tới Triệu Trinh bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Hoàng hôn gặp nạn

Triệu Trinh tiếp lấy Trương Quý phi rượu trong tay ly, ôm nàng Tại Tự Ký trên đùi ngồi xuống, nhẹ khẽ nhấp một cái rượu, lại dùng miệng này một chút rượu đến Trương Quý phi trong miệng.

Trương Quý phi từ Triệu Trinh trong miệng uống vào rượu ngon, càng ngày càng hôn dỗi cười cười, mặt mày nhìn về phía Tào Hoàng Hậu thần sắc, để nụ cười kia có vẻ gây sự nhĩ ý vị nưòi phần. Đúng, đó là một cái gây sự nhĩ mỉm cười.

Tào Hoàng Hậu một mặt hiền thực bộ dáng, ngồi ở Triệu Trinh bên cạnh, từ đầu tới cuối, làm như không có một chút cảm giác bình thường Mộc Đầu Nhân, Mộc Mộc xem xét Triệu Trinh cùng Trương Quý phi, này một nhóm tú ân ái không chê sự tình đại thức ăn cho chó phân phát quá trình.

"Này nhưng dù là ái phi người nói, Phương Ái Khanh hiệp trợ người tập luyện vũ đạo? Quảng trường múa?" Triệu Trinh cảm Đáo Giá cái vũ đạo, có chút ma tính không thể hình dung, nhưng nhìn thấy Trương Quý phi một mặt chờ mong nhìn hắn, Hựu Bất đến không nói chút tán thưởng.

"Phương Ái Khanh, tuyệt tuyệt là một nhân tài à ----" Triệu Trinh nói qua, suy nghĩ trở lại hôm trước, khi hắn nói với Phương Trọng Vĩnh ra bản thân hi vọng phái Hạ Tùng đi vùng biên cương, Hạ Tùng lui từ chối cho Hàn Kỳ thời gian, Phương Trọng Vĩnh vì hắn ra ý đồ xấu:

"Lấy Hạ Tùng cá nhân sinh hoạt tác phong vấn đề là điểm vào, để hắn mệt mỏi, một cách tự nhiên nguyện ý buông tha cho Kinh Sư.

Đến lúc đó, bệ hạ liền có thể biết thời biết thế mệnh Hạ Tùng biết Duyên Châu.

Như thế, lại thêm Hàn Kỳ đã phái đi biết Tần Châu, phối hợp hiện hữu Vương men theo biết Vị Châu, Bàng Tịch biết Khánh Châu, các kiêm bản đường binh mã đều an bài, kinh lược an ủi duyên bờ sứ, liên năng lực bệ hạ hình thành Hoàn Khánh, là kéo dài, Kính Nguyên, tần Phụng bốn đường lẫn nhau canh gác tư thế. Tường tra Tây Hạ dị động."

Triệu Trinh nguyên bản, cũng là càng tin cậy Hạ Tùng đi trước, như Phương Trọng Vĩnh Giá giống như an bài, tự nhiên là tốt nhất. Dẫn Hoàn muốn vị này Lão Đế sư chính mình nguyện ý, mới càng bảo toàn thấy trò lễ nghi. Phương Trọng Vĩnh Giá cái ý đồ xấu, cũng thực sự là tuyệt.

"Phương Ái Khanh chân chân là hiếm thấy, chịu thay trầm dự định người à ----" Triệu Trinh muốn tới đây, không khỏi tự lẩm bầm. Nhìn về phía trước mặt Trương Quý phi, thần sắc cũng càng thêm thương tiếc ôn nhu.

Triệu Trinh từ Nhiên Bất biết, đem Hạ Tùng phái đi Duyên Châu, Tại Phương Trọng Vĩnh tâm lý, càng là là khác một tầng dự định.

Bởi vì vẹn vẹn một năm sau, Lý Nguyên Hạo sắp đăng cơ xưng đế. Hắn xưng đế, cũng không phải vạn chúng quy tâm, nhưng hắn lấy người can thì giết người, phạt chấn sát phạt sách lược.

Liền, hắn thúc thúc Ngõi Danh Sơn Ngộ mang theo toàn gia già trẻ cùng lượng lớn trân bảo, trốn tránh đến Đại Tống.

Nhưng mà, bị lễ giáo quan niệm hại đương thời Duyên Châu Tri Phủ quách khuyên, dĩ nhiên đem Ngõi Danh Sơn Ngộ điều về về nước.

Sau đó, Lý Nguyên Hạo đem Ngõi Danh Sơn Ngộ toàn gia bắn chết ở Tống hạ trên biên cảnh, làm cho tất cả mọi người nhìn thấy dám trốn tránh kết cục.

Chết tiết quách khuyên, cái này lão Phu Tử quan văn phế vật, diện Đối Giá loại trong đầu óc chứa Tây Hạ hoạt bản đồ cấp bậc nhân vật, lại thêm không có mang bất kỳ quân đội, lại mang theo gia quyến, hoàn toàn có thể thu thi lại xét kỹ khảo sát độ trung thành, sau đó rất có tác dụng nhân vật, dĩ nhiên lấy:

Lão tử Thiên Triều Thượng Quốc không gì lạ người đầu hàng. Đây một ngu ngốc tư thái.

Mà nếu như lúc này, đem Hạ Tùng phái Tại Giá vị trí thượng, vậy coi như không hề cùng dạng.

Lấy Hạ Tùng làm người, vậy tuyệt bích là muốn thu lại cái này Tây Hạ quan lớn, sau đó tuyên truyền mời thưởng, tốt đem Ngõi Danh Sơn Ngộ đầu hàng phần này công lao, ôm đồm Tại Tự Kỳ trên đầu, đến chút ban thưởng.

Huống hồ, từ trong lịch sử Tống hạ trong chiến tranh Hạ Tùng làm người, Dã Khả lấy rõ ràng thấy rõ, hắn thủ đoạn lưu manh cũng không so Lý Nguyên Hạo sai.

Như vậy lưu manh nhân tài, lưu ở trong kinh thành, tăng thêm hao tổn máy móc cùng đảng tranh khó khăn hệ số, phóng tới vùng biên cương đi đối phó Lý Nguyên Hạo, chính là có thể cho Lý Nguyên Hạo thêm không ít phiền phức.

...

Từ khi ra phu nhân kiện lên cấp trên sự kiện, Hạ Tùng tình phẩm sinh hoạt liền lộn xộn.

Hạ Tùng thực sự là không cách nào lý giải, vì sao đột nhiên như thế, chính mình đối với tiểu thiếp, với bên ngoài gặp dịp thì chơi ** chị em nói mạnh miệng, viết thư tình cùng chữ bởi lão bà giấy viết thư, càng sẽ bị bắt được chứng cứ, từng cái từng cái truyện đến trong tay phu nhân.

Hạ phu nhân Từ thị, là trước Binh Bộ Thượng Thư Từ Nguyên sáng khuê nữ, xuất giá thời gian, vậy cũng là ba môi sáu sính, tám nhắc Đại Kiệu lấy về nhà. Nhiều năm như vậy, tuy rằng cũng thỉnh thoảng có chút khập khiễng, Dẫn Hoàn cuối cùng là phu thê một lòng.

Cái này chết tiết "Phế Sài Tín Cấp Tốc chuyển", cái gì mặt hàng, dám công nhiên hiệp trợ Từ thị thu thập chứng cứ, đưa Khai Phong phủ. Một cái mờ Tộc Đế thượng nhân, coi chính mình là Phật tổ sao? Quân Đông Quân phía tây, có ý thêm phiền, không giết chết người, các người không biết ta Hạ Tùng thủ đoạn.

Hạ Tùng muốn tới đây, hận đến thực là nghiền răng.

Dù là Khai Phong phủ Bao Chửng, cùng Hạ Tùng cũng không cái gì ân oán cá nhân, không hết sức tuyên dương, nhưng chuyện này cuối cùng, vẫn là rất

nhanh sẽ lưu truyền đến mức toàn bộ Biện Kinh sôi sùng sục.

Hàn Kỳ đường trên sau không Quá Nguyệt dư, Hạ Tùng rốt cuộc cũng dần vất đến nhất thời nửa khắc ở Kinh Thành không sống được nữa trình độ.

Mang theo một loại Đối Tự mình học sinh Triệu Trinh khác sâu giải, Hạ Tùng quyết định, từ mời ra kinh, tạm tránh đầu sóng ngọn gió. Đồng thời, cùng Triệu Trinh rất khốc lóc kể về một phen, nhất định phải để vậy "Phế Sài Tín Cấp Tốc chuyển" chịu nhiều đau khổ mới là.

Nếu không là Khai Phong phủ hiện tại ở Bao Chửng trên tay, người nào đều động không, Hạ Tùng đã sớm điều động quan trọng, để Khai Phong phủ đi thanh tra tịch thu mấy trăm lần vậy gia "Phế Sài Tín Cấp Tốc chuyển".

...

Cảnh Hựu bốn năm mùa đông, khí trời làm như cũng thường xuyên. Vào tháng chạp sông mở tuyết hóa liễu này mầm, đường chính lầy lội, lâu dài nếu như đánh nghiêng cháo loãng nổi. Chẳng qua ba năm ngày, lại hạ mưa to tuyết lớn, bay múa đầy trời mang theo mưa đá, xoã tung từng tích đến nửa thước dày.

Liễu Nguyệt Nga cùng Chiết Y Nhiên cùng với 50 kỵ binh, năm mươi bước Bình, áp giải Trứ Na nhóm quân giới, dọc theo đường chính, hướng về Khánh Châu phương hướng tiến lên.

"Cách chỗ cần đến, cũng chính là hai ba ngày cước trình." Chiết Y Nhiên giờ tay lên nhẹ nhàng che ở trước trán, nhìn xa xa.

Liễu Nguyệt Nga chính là đem trên lưng ngựa buộc vào tỳ bà hình da dê túi nước từ gỡ xuống, mở ra, uống qua một cái, lại một cái ném Chiết Y Nhiên.

Chiết Y Nhiên khéo léo từ không trung tiếp lấy túi nước, cũng uống nước. Nhìn một chút mặt trời, hạ lệnh nghỉ ngơi một khắc đồng hồ, lại tiếp tục lên đường.

Ngược đạp tuyết, rốt cuộc đi được hoàng hôn, lại nghe gần gần xa xa, liệt Liệt Mã tiếng chân. Không lâu lắm đợi, đường chính mặt phía bắc trên đỉnh núi, dần dần hiện ra ngựa đề thăng sắc, Ánh Tuyết mà ra quý dị hào quang, nhuộm đắm đường chính một mảnh quý dị màu vàng kim.

"Phòng bị." Liễu Nguyệt Nga giờ lên chuẩn bị cho chiến tranh màu cam trượng ba cờ xí, toàn thể kỵ binh lập tức mặc giáp trụ lên ngựa, bảo vệ vận chuyển quân giới sĩ tốt, bộ binh chính là bày ra một cái tiêu tiêu vẹo vẹo khiên hình trận, rất nhiều người Lược Lược Hữu Tả run lập cập nhìn về phía mặt phía bắc.

Ngay ở mặt phía bắc trên sườn núi, đánh huyết sáo gào thét, ăn mặc kỳ quái hình thức giáp trụ cùng da lông Đàng Hạng kỵ binh, kín mít điểm làm hai trận, cung trong tay nỏ, ở tuyết cảnh trung tâm xa xa toả sáng.

"Một tin tức tốt, một tin tức xấu, muốn nghe cái nào?" Chiết Y Nhiên khinh thân nói với Liễu Nguyệt Nga.

"Cùng nhau nói, nhanh nhẹn." Liễu Nguyệt Nga lúc này Khả Bất nguyện đi lĩnh hội cái gì màu đen hải hươc.

"Tin tức xấu là, nhìn ra Dịch Binh có đếm bách Nhân Chi nhiều. Tin tức tốt là, nhìn dáng dấp, cũng không phải Phương Đại Nhân nói về Thiết Điều Từ. Như là hướng về phía trong tay chúng ta này nhóm quân giới giáp trụ tới."

Chiết Y Nhiên băng hàn ngọc dung, càng có vẻ thương Bạch Khởi tới. Trong tay Thụ Hùng Song Cổ Kiếm cũng cầm càng ngày càng chặt.

...

Cái này Lạc Tuyết chạng vạng, Mã Nhị Nha cũng là sâu sắc phật hải lòng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105: Tháng chạp nấu rượu

Sài Lân cùng ba người tiểu thiếp, ngay gần ngồi vây chung một chỗ, chơi lá cây hí. Lá cây hí, chính là sau đến Minh Thanh phát triển là bài mã điệu, lại sau khi, phát triển là Thiên Triều đệ vừa hoạt động ---- mặt chược.

Sài Lân quy tắc trò chơi chỉ có một Điểm Bất cùng: Thâu người, mỗi thâu một ván thoát một bộ quần áo.

Chơi Bất Tam năm thời gian, trường hợp cũng đã vô cùng hương điểm. Cả phòng quần áo bay loạn, Nô Tỳ nhóm vội vàng cuống quýt đỡ chậu than từ,

miễn cho thiếu sót từng kiện loạn bay xuống xiêm y.

Trường hợp ngay ngắn náo nhiệt thời gian, Mã Nhị Nha lại hết sức không hài hòa khóc lóc sụt sùi chạy vào, giờ tay liền ném cho Sài Lân một quyển từ chế tác hoàn mỹ Nhạc Văn sách mới, sau đó, đặt mông ngồi ở bên trong phòng hạ thủ một chiếc ghế dựa trống Từ Thượng, một bên nức nở rầu rĩ khóc lóc, một bên nức nở nghẹn ngào nói qua:

"Sài công tử, tại sao, ---- ô ô ---- tại sao không phải ta, nói tốt bán cho Châm Thảo Tử ta 《 Chân Huyền Truyện 》, tại sao biến thành này bản?"

Sài Lân mặt xạm lại Tiếp Quá Na quyển sách, phát phát tay, ra hiệu tiểu thiếp nhóm đi ra ngoài trước, liếc mắt nhìn bìa mặt, liền ném ở một bên, nửa khuyên giải an ủi nửa nhận Chân Đạo:

"Đây là chúng ta lực phủng người mới 'Trâm Hoa Thổ Đậu', ký này bản 《 Trương Mỹ Nhân lên chức ký 》, là Châm Thảo Tử Ban Chủ ý của chính mình, Nhị Nha, người là lão nhân, sao đến còn là những này khóc lóc sụt sùi, cùng người mới nháo không ngừng? Cũng quá không có tiền bối phong phạm chút."

Mã Nhị Nha nghe hấn phản mà chỉ trích chính mình, khóc càng ngày càng hung tàn, vậy nước mắt ào ào hiệu quả, quả thực có vẻ nàng so Đậu Nga còn oan.

Sài Lân thực là bị khóc đầu to, nếu không Phương Trọng Vĩnh tăng này quan trọng, phải rất chiều cô Nhị Nha, hấn đã sớm để hai người đem Nhị Nha giả đi ra ngoài, để chính nàng chiến bên ngoài tuyệt bên trong khóc đi, khác biệt ảnh hưởng chính mình chơi cời quần áo lá cây hí.

Nhưng dù sao, dùng cái không thích hợp so sánh, Đà Cầu còn phải xem chủ Nhân Bất là, Sài Lân chỉ phải đi xuống cái sập tới, chỉnh một chỉnh quần áo, sau đó ngồi vào Mã Nhị Nha đối diện một mờ ghế dựa Từ Thượng, nửa bắt đắc dĩ nói:

"Được, đừng khóc, đại không, ta đập chút tiền, cho người nhiều điểm tuyên truyền chính là. Trừ Châm Thảo Tử, trong kinh còn có mấy cái ban ngành, luôn có thích hợp, nhanh đừng nghịch."

Mã Nhị Nha đô chu môi, con mắt lông mi thượng còn treo Trứ Đại viên đại giọt nước mắt trong suốt tử, nàng ngẩng mặt lên nhi, bình tĩnh xem Trứ Sài Lân, tiếp theo nức nở rầu rĩ nói: "Thật sự sao?"

Nói qua, nàng duỗi ra bàn thân ngón út, loan uốn cong, đối với Sài Lân nói: "Vậy, ngoéo tay ---- "

Sài Lân bắt đắc dĩ đưa tay ra, đem ngón út câu ở Mã Nhị Nha trên tay, "Ngoéo tay thất cổ một trăm năm không cho biến".

Hoàn thành cái trò này nhi đồng game, Sài Lân vẫn là đối với Mã Nhị Nha nói: "Người đem người 《 Chân Huyền Truyện 》 cảm cho Trọng Vĩnh, để hấn giúp người chải vuốt một chút mạch lạc, người làm tiếp một chút sửa chữa, như vậy hội càng tốt hơn một chút."

Mã Nhị Nha nước mắt nhạt nhòa gật đầu.

...

Nhân số hoàn cảnh xấu cùng ý chí chiến đấu giảm xuống, khiến cho Chiết Y Nhiên cùng Liễu Nguyệt Nga cùng một đám Đại Tổng Quan Quân, rất nhanh bị cuốn vào Đàng Hạng kỵ binh trung tâm, từng chiêu đao kiếm lướt qua, đều là đầm máu chém giết.

Liễu Nguyệt Nga khiến trường đao, đang cùng một cái Đàng Hạng kỵ binh chu toàn trung tâm bẻ gãy, chỉ còn dư lại nửa mảnh đầu đao.

Chiết Y Nhiên thấy thế, vội vàng Tương Tự mình bên eo hai cái nhỏ nhỏ màu bạc Lưu Tinh Chuy vãi đi ra, đánh nghiêng hai cái nhằm phía Liễu Nguyệt Nga Đàng Hạng kỵ binh, sau đó bàn tay trắng nõn Thanh Dương, Tương Na hai cái màu bạc Lưu Tinh Chuy ném hoàn, thả vào Liễu Nguyệt Nga trong tay.

Liễu Nguyệt Nga tiếp lấy ném hoàn, lại bắt đầu lại từ đầu chém giết.

Chiết Y Nhiên không quay đầu lại, cách quần áo cùng giáp trụ lù lù trực giác đến binh khí hàn ý. Thính Phong thanh, đó là trường thương thanh âm. Nếu như quay đầu, chỉ sợ sẽ trước bị một thương này đâm cái đối với xuyên.

Chiết Y Nhiên vội vàng thân thể ngã về phía trước, người một chút gục, một thương mới từ bả vai đâm qua.

Mặt sau Đàng Hạng kỵ binh một chút đâm cái không, về súng chuẩn bị lại đâm thời gian, Chiết Y Nhiên huy động Thụ Hùng Song Cổ Kiếm một cái phản ném, bất thiên bất ý, bình tĩnh đập Tại Na người sợ não thượng.

"Đùng" một thanh âm vang lên, vậy trực đầu Đàng Hạng kỵ binh cho thấy một loại một mặt lơ mờ, ngách đỉnh tỏa ra máu hấp hối tư thái.

Không ngờ lúc này, bên phải bên cạnh, lại một chi nhuộm máu trường thương, nằm ngang đâm tới Chiết Y Nhiên bên cạnh.

Chiết Y Nhiên phòng bị không kịp, chỉ phải đem thân thể dương về phía sau, Thụ Hùng Song Cổ Kiếm chống đối ở trước ngực, mũi thương dồn dập đâm tới, người thừa cơ chuyển phía sau đi, tay phải kiếm đâm xuyên bên phải kỵ binh bộ ngực, tay trái lại bị một cái khác kỵ binh đánh lên đâm trúng hai thương, máu ồ ồ từ vai trái nhô ra.

Chiết Y Nhiên cả người nhanh nhẹn từ ngã từ trên ngựa đi.

Liễu Nguyệt Nga vội vàng ruổi ngựa Nhi Lai, nỗ lực cùng trước người mấy cái Đàng Hạng kỵ binh triển đấu, sau người bỗng nhiên có người bắn cung, hộ Tâm Kính mặt sau, một viên mũi tên lóe vèo vèo hàn quang, hướng về Liễu Nguyệt Nga áo ba lỗ bình tĩnh bay đến.

"Không tốt ----" Chiết Y Nhiên quát to một tiếng, đưa tay dùng hết khí lực đẩy ra đóng ở trên mặt đất một con trường thương, đầu súng ở không Trung Dữ vậy mũi tên đỉnh đương hoa lửa đan chéo nhau, sau đó chậm rãi hạ xuống.

Chiết Y Nhiên thân thể, cũng cùng cái mũi tên này tên cùng, mềm mại ngã xuống.

Sắc trời dần dần càng thêm tối lại, mỗi âm thanh "A Ô ---- A Ô ----" xẹt qua chân trời.

Là bầy sói!

Ngựa nhất thời bắt đầu xao động chạy trốn, hai bên kỵ binh đều từng cái từng cái bị quăng xuống ngựa tới. Đàng Hạng kỵ binh bởi vì từng trải qua bầy sói lợi hại, càng lộ vẻ kinh ngạc không tên.

Một cái làm như đầu mục Đàng Hạng kỵ binh, huy động cờ xí, dùng Đàng Hạng ngữ hô to: "Rút lui ---- rút lui à ---- "

Đang khi nói chuyện, lít nha lít nhít mấy trăm bầy sói, dần dần từ chân trời chạy chồm Hoan nhảy vây quanh.

...

Phương Trọng Vĩnh cho chậu than mặt trên thêm một tảng giá nướng, đem nửa con mảnh tốt gà quay, bôi lên tốt gia vị, nướng ở trên giá nướng.

Tất tất ba ba đỏ là lửa than, xì xì rồi rồi nướng gà quay.

"Phương Đại Nhân thực sự là thật hăng hái." Âu Dương Tu một mặt nghe một cái trong tay, Nhạc Văn xương rượu năm nay mới mở mới chế cay rượu, một mặt xem Trữ Phương Trọng Vĩnh gà nướng.

Hàn Lâm Viện hôm nay là thật là náo nhiệt. Mười bốn người đang làm nhiệm vụ Học Sĩ đều đang chờ nghỉ.

Năm mới vui vẻ từ lúc từng nhà cửa, từng chiếc từng chiếc đèn lồng màu đỏ nơi treo đầy.

Phương Trọng Vĩnh Tương dần dần nướng ra nước ép từ gà quay phiên một mặt, lại cùng mọi người cùng sưởi ấm tán gẫu.

"Y ta nói, có rượu không thơ không được. Là chúc mừng Phạm tướng công sắp nặng về Kinh Thành, chúng ta có thể chiếm được cố gắng uống một chén, lại đầu nó mười thiên bách thiên thơ, mới tính phong lưu." Doãn Thủ nói tới rất hăng hái, ánh mắt lại chỉ là thẳng tắp nhìn chòng chọc Trữ Na hương khí bốn phía gà nướng.

"Làm việc trường hợp, các người xem các người từng cái từng cái vậy dễ kích động hình dáng." Văn Bác Ngạn dựa vào một rễ Trụ Tử, một mặt tự tại an nhàn cười nói: "Chúng ta ở trong này ăn uống, đã là Quan Gia đối với tới gần ngày tết đang làm nhiệm vụ hết sức ân điển, nếu là còn muốn thơ rượu phong lưu, vậy chẳng lẽ không phải quá không quy củ chút?"

"Khoan Phu huynh, lời ấy sai rồi, thơ rượu phong lưu, đó mới là tốt nhất quy củ đây." Âu Dương Tu cười híp mắt đưa tay, tiếp lấy Phương Trọng Vĩnh đưa cho hắn một con tiểu cái khay thượng một khối mảnh tốt thịt gà, phân biệt rõ miệng đánh giá một phen, lại uống vào một ngụm rượu, không khỏi thờ dài nói:

"Tiên Sơn Linh Vũ ướt Hành Vân, tẩy khắp cả thom cơ phần chưa chia đều. Trăng sáng xin vào ngọc xuyên tử, gió mát thổi phá Vũ Lăng xuân. Phải 10 ngàn hàm thuần vị, không phải dầu mỡ thủ diện mới. Hí làm Tiểu Thi Quân Nhất Tiểu, trước giờ rượu ngon giống giai nhân."

"Âu Dương Đại quan nhân này thơ, trực lợi rượu ngon so thành giai nhân, chúng ta những người này, Khả Bất đều ở uống giai nhân." Phương Trọng Vĩnh một bên là mọi người điểm gà nướng, một bên cười hi hi ô ô ô lái xe.

"Thật là nhân gian mỹ vị, hơn nữa bên thợ Trạng Nguyên tự mình ra trận nướng liền, càng làm cho chúng ta tay chân không chăm chỉ, ngũ cốc cũng không phân biệt được người thẹn thùng. Nghe nói mới Trạng Nguyên gia cảnh bản hàn, đều là Sài đại quan nhân tiếp tế, mới có hôm nay, cũng trung thực là không dễ đây."

Phú Bật không biết nghĩ đến cái gì, bỗng nhiên ăn ăn, liền đến như vậy một câu.

Trường hợp nhất thời có chút lúng túng. Mọi người tựa hồ cũng nghe được ra, trong đó ngầm lấy châm chọc Phương Trọng Vĩnh xuất thân thấp hèn, cho nên mới nguyện ý tự mình thiếu nướng ý tứ.

Phương Trọng Vĩnh Khước toàn không ngại, dù sao hắn rất rõ ràng, hôm qua cái khéo léo từ chối Phú Bật phú đại nhân chiêu tế, tuy rằng tuyệt không có người khác biết được, nhưng tới cùng, để hắn Tuyên phát tiết, cũng là nhân chi thường tình.

Liền, Phương Trọng Vĩnh chỉ là ôn nhiên cười cười, sau đó, tiếp theo đem chào hàng Nhạc Văn mới ra loại rượu, cho rằng lần này hành động trọng điểm: "Thật là Sài đại quan nhân một nhà, đối với tại hạ có bao nhiêu giúp đỡ. Bây giờ Nhạc Văn rượu mới, tại hạ lại không dám không nhiều tận một phần lực?"

Mọi người từ Nhiên Tịnh không biết, Phương Trọng Vĩnh thật là có năm Nhạc Văn năm phần mười cổ phần cổ đông lão bản thân phận, chỉ cho là hắn làm người chân thành, nợ ơn biết trả, là cái trung nghĩa ngay thẳng tính tình. Ngược lại đều từ trong lòng lặng yên tán thưởng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cúi Mực Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Tốt sói Vượng Tài

Vương Tử Nguyệt đối với Trứ Tự Kỷ bàn học, chậm rãi Trương Na thiên trong ký ức phương thuốc lưng đi ra, từng chữ viết lên.

Quay về sách thuốc, từng cái hạch đối với phía trên được liệu, tiến thêm một bước nữa khảo tra mỗi một loại được liệu xứng hợp lại cùng nhau phát huy hiệu dụng.

Chỉ một lúc sau, Vương Tử Nguyệt liền thẳng tắp cảm thấy diện ngáy ngồ tai nóng lên.

Này, này cũng không phải một bộ tầm thường phương thuốc, tuy rằng mỗi loại được liệu nhìn như tầm thường, thế nhưng xứng hợp lại cùng nhau... Đường như, là một loại rất mạnh, hơn nữa rất đặc biệt... Xuân Dược?

Muốn tới đây, Vương Tử Nguyệt càng là có chút mặt đỏ. Tuy là, cung nội cung ngoại, dân gian quan phương, các loại bổ dưỡng Xuân Dược phương thuốc không xuống mấy trăm loại, nhưng Hứa Hi Trân này một khoản, hiển nhiên càng đặc biệt một chút.

Này dường như cũng không phải một loại tầm thường nấu mới, mà là một loại cùng loại với thuốc viên thuốc pha chế sẵn.

Hiện nay thuốc viên cùng thuốc pha chế sẵn, kỳ thật đều Nhân Trứ không có sắc thuốc hiệu quả tốt, cho nên chưa phổ cập.

Bây giờ, Hứa Đại Phu đây là, muốn đẩy rộng loại này... Kiểu mới Xuân Dược... Đi nơi nào đây?

Bên ngoài tuyết vẫn còn đang hạ, ngẫu nhiên bay xuống đến trên cửa giấy, bị nhiệt độ trong phòng tan ra, liền trơn tuột tuột xuống, mang ra từng đạo xinh đẹp nước đọng.

...

Mũi tên dùng hết, mình đầy thương tích Đại Tổng Quan Quân, ngây ngốc đứng tại chỗ, mà chân dài từ Đàng Hạng cướp phi quân, chính là liên tục lăn lộn, lẫn nhau đâm đạp chỉ từ gửi thương một mảnh chạy rời hiện trường.

Đàn sói vây nhốt Đại Tổng Quan Quân, từng khóa xám ngắt con mắt, nhìn chăm chăm tử thương sống chung gối tịch Đại Tổng các quan quân, phát sinh lên này đối phương phục, vang tận mây xanh "A Ô ---- A Ô ----" tiếng.

Bỗng nhiên, đàn sói vây nhốt vòng tròn nhường ra một con đường tới, một con ngừng đầu mà bước Lang Vương, sau người cùng một con quanh thân trắng như tuyết Tuyết Lang, chạy nhanh đi tới bị vây lại mấy chục tên Tổng Quân tàn binh bên trong.

Bầy sói lại vang lên núi rú biển gầm, hát vang vạn tuế giống như "A Ô ----" tiếng.

Đoán đúng, này con Lang Vương, chính là Vượng Tài.

Vượng Tài mang theo nhất gia tử cùng đàn sói, tới Đáo Giá tây bắc vùng biên cương cảm rể, đã có tốt một quãng thời gian.

Lúc này, chỉ thấy Vượng Tài từng bước một hướng đi ngã trong vũng máu Chiết Y Nhiên, sau đó, đột nhiên đem đầu cúi xuống đi.

Liễu Nguyệt Nga thẳng tắp phát sinh một tiếng thét kinh hãi.

Đàn sói lùi lập tức tiến lên, vây nhốt Liễu Nguyệt Nga.

Liền, Liễu Nguyệt Nga tro mắt xem Trứ Giá Lang Vương, cúi người xuống, ở Chiết Y Nhiên trên người lập lại ngửi tới ngửi lui, sau đó, bỗng nhiên huy động móng vuốt lớn, đem Chiết Y Nhiên bên eo túi hương cùng mặt trên buộc vào vậy tấm ngọc bội xả đi ra, lại liếm lại ngửi, cực kỳ chán ngán.

Vậy chính là Phương Trọng Vĩnh tặng cùng Chiết Y Nhiên tín vật đính ước ---- Phương Trọng Vĩnh xuyên qua đến đó thế, trên người duy nhất mang theo khối ngọc bội kia.

Vượng Tài ngời Trứ Na ngọc bội, Hựu Khán một trước mắt hôn mê nữ nhân, làm sao không phải Mã Nhị Nha? Chủ nhân đi tình biệt luyện?

Mê hoặc trung tâm, Vượng Tài "Gào gừ ---- gào gừ ----" hai tiếng, đem Tuyết Lang gọi đến bên cạnh, để Tuyết Lang cùng theo một lúc xác nhận.

Tuyết Lang cũng đem xinh đẹp lỗ mũi, dán sát Tại Na khối ngọc bội thượng, sau đó rồi hướng Trứ Chiết Y Nhiên thân thể, từ trên xuống dưới ngửi một bên.

Cuối cùng, Tuyết Lang liếm liếm Chiết Y Nhiên, biểu thị cô nương này tiểu đáng đáp cũng khá, không như chúng ta liền chúc mừng chủ nhân đi.

Vượng Tài "Gào gừ ---- gào gừ ----" biểu thị tán thành.

Như vậy vấn đề tới. Hiện Tại Giá cô nương bị thương, chúng ta muốn dẫn đi nàng sao?

Tuyết Lang cùng Vượng Tài "Gào gừ ---- A Ô ----" giao lưu.

...

Phương Trọng Vinh cùng Sài Lân đi tới Nhạc Văn xưởng rượu, ngày tết, người Tổng rượu ngon, lui tới tiểu thương cùng tán khách vô cùng náo nhiệt.

Sài Lân đập vỗ một cái Phương Trọng Vinh bờ vai, một mặt nhằm chán nói: "Như thế nào nhì, năm nay 'Hồng Tụ chiêu' rượu toàn bộ bao mua chúng ta rượu, nhờ có người chạy phương pháp chạy đến giấy phép, thật không biết người những kia chúng cất biện pháp, đều là nghĩ như thế nào đi ra."

Phương Trọng Vinh một mặt không có chút rung động nào tinh tướng nói: "Đoán mò chứ. Làm sao, người ngày ngày lưu luyến Hoa Gian, hiện tại còn nhiều một tầng chào hàng rượu có à?"

"Nói thật sự, Trọng Vinh, " Sài Lân một Biên Hòa lui tới xưởng rượu nhân viên cửa hàng các chương quỹ chào hỏi, một bên chuyển Hướng Phương Trọng Vinh: "Hoặc là, ta đem cha mẹ người ca tẩu, cùng nhau kể đó Biện Kinh đi. Cha ta là không muốn tới, nếu như nguyện ý, ta cũng sớm cho kẻ đó rồi."

Phương Trọng Vinh hơi cười cợt, vỗ vỗ Sài Lân bờ vai: "Người là muốn nói, kẻ đó cha mẹ ta ca tẩu, sau đó Phương Thị tiệm bánh gato ở trong kinh thành mở lên tới, người chiếm một nửa chứ?"

"Nhìn người nói, ta này không phải đồ cái náo nhiệt sao?" Sài Lân ngậm hiểu cười xấu xa nói qua, dùng một loại nháy mắt mập mờ thần sắc, Khán Hướng Phương Trọng Vinh, sau đó, giả vờ thần bí thì thầm nói:

"Người thích vậy cái Nô Tỳ, bị ta chiếm được. Ngày khác cái, sẽ đưa đi chỗ ở của người hầu hạ người."

"Ta thích Nô Tỳ?" Phương Trọng Vinh có Điểm Nhi mùi thơm hòa thượng không sờ tới đầu đất lửa thuê.

"Liên Hạ Tùng gia cái kia Thương Lão Sư à, pha trà lược hết sức được, tướng mạo rất điểm lệ rất điểm lệ cái kia."

Sài Lân cảm Đáo Phương Trọng Vinh cái này tính cũng bất gấp à, còn thần đồng đây, làm sao có thể liên người phụ nữ đều không nhớ được, nói ra, không phải lãnh đạm cũng là chuyện cười, trong lòng dâng lên một loại không hiểu ra sao cảm giác về sự ưu việt, chỉ ít ở ký ức nữ nhân phương diện, rốt cuộc vượt qua Phương Trọng Vinh à.

Sài Lân "Thương Lão Sư" Tam Tự vừa ra khỏi miệng, Phương Trọng Vinh lập tức phản ứng kịp, ha ha ha liền cười lên, dương tay phát phát Sài Lân đầu, cười nói: "Tiểu tử thú, Hạ Tùng người đều có thể lấy được tay? Người có thể à, nói một chút chứ, người làm sao làm ra à."

"Có cái gì khó đây? Chẳng qua là thu thập chứng cứ thời điểm, đem Hạ Tùng cho vị kia trà Thượng Thương lão sư viết buồn nôn thơ tình cùng nhau hấp thụ ánh sáng chứ.

Cứ như vậy, vậy Hạ phu nhân, tự nhiên không cho phép này cái Tiểu yêu tinh ở bên người, mà Hạ Tùng đây, tự nhiên cảm thấy nữ nhân này dám bán đi hân, thành thật cũng là sẽ không lưu lại nàng."

Sài Lân nói tới thần thái phi dương,

"Người có thể, đủ tàn nhẫn." Phương Trọng Vinh lắc lắc đầu, nhìn một tên hỏa kế đuổi tay vào rượu nhường trung tâm, nhưng không có dựa theo quy định điều lệ mang gang tay.

Liên, ba bước hai bước tiến lên, tại chỗ nắm vậy tên hỏa kế cổ tay.

Bi thống người giúp việc liên như vậy bị sa thải.

Toàn viên tập trung bắt đầu dạy bảo.

Phương Trọng Vinh Sắp quản lý hệ thống, Tiêu Chuẩn Hóa bài tập, lần nữa thành một cái luật thép

"Phải nhớ, mỗi cái lưu trình, đều phải nghiêm khắc dựa theo Tiêu Chuẩn Hóa lưu trình hoàn thành, không thể lười biếng, không thể có chút nào làm lỗi, chỉ Hữu Giá dạng, chất lượng tài quản lý có hiệu quả, hiểu không?" Phương Trọng Vĩnh Bất ghét phiền giải nói qua.

"Vâng " Phía dưới tiểu nhị cùng các chương quỹ liên thanh đáp.

...

Hạ Tùng nằm nhoài Triệu Trinh bên chân, lão lệ tung hoành khiêu tố "Phế Sài Tín Cáp Tốc chuyển" đối với hán chuyện nhà châm ngòi, vậy thì thật là hình thần gồm nhiều mặt, khóc lóc kể lể, chỉ sợ không đủ mùi lòng đại nói rất nói một phen sau khi, lúc này mới tổng kết nói:

"Bệ hạ à, bây giờ, lão phu ở Kinh Thành không sống được nữa, lão phu nguyện do bệ hạ an bài, đi trước vùng biên cương nhận chức quan, nhưng bệ hạ, nhất định phải nghiêm trị cái kia 'Phế Sài Tín Cáp Tốc chuyển', còn lão phu một cái công đạo à."

Triệu Trinh nội tâm mang theo bé ngoan bỗng nhiên làm chuyện xấu tiểu hưng phấn, vẫn đang cười trộm.

Trên mặt nhưng là một loại cảm động lay biểu tình, một mặt chính khí, mang theo giấy chứng nhận chiếu bình thường nghiêm túc, đối với Hạ Tùng nói: "Hạ khanh gia yên tâm, trăm nhất định sẽ giao trách nhiệm Bao Chửng, rất tra xét từng kiện chứng cứ thật giả, tuyệt không khiến Hạ khanh bị bức này giải oan."

Hạ Tùng nghe qua lời này, không biết làm sao phản bác, lùi lại cảm thấy không phải là mình kết quả mong muốn, bắt đặc dĩ Dã Chích có thể là chà xát lão lệ, trong lòng tiếp theo vô hạn thăm hỏi lão thiên gia khá nhiều câu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Đem tử kéo đi

Liễu Nguyệt Nga nhìn đàn sói đem Chiết Y Nhiên mang đi, hãy còn ruồi ngựa điên cuồng đuổi theo, nhuyển kiếm ngang đánh ở trên móng ngựa, dùng từng cái từng cái vết máu.

Con ngựa nội tâm, giờ khắc này cũng là rất hồng mắt : Ngọa Tào, phía trước một đám sói, sợ đến bảo bảo tiểu tâm can bùm bùm nhảy, chủ nhân vẫn chỉ là không nhìn bảo bảo sợ hãi đánh đòn, để bảo BMW vào bầy sói.

Bỗng nhiên, bầy sói bắt đầu hướng về Liễu Nguyệt Nga tập kết, tối om om hung lên. Liễu Nguyệt Nga dưới thân tọa kỵ trực tiếp cả kinh dựng thẳng lên tới, đem Liễu Nguyệt Nga ném xuống mặt đất.

Bầy sói lần nữa phát sinh "A Ô ---- A Ô ----" núi rú biển gầm, từng làn sóng tịch quỳ Nhi Lai ma tính tiếng kêu.

Liễu Nguyệt Nga chỉ tiếc mài sắt không nên kim liếc mắt nhìn chính mình chiến mã, vậy đập kéo xuống lỗ tai, hiển nhiên là nội tâm cự tuyệt phối hợp chủ nhân truy kích bầy sói.

Chỉ được bản thân chạy truy. Liễu Nguyệt Nga thoát giáp trụ, ném ở một bên, liền nhắc theo Lưu Tinh Chuy cùng nhuyển kiếm, điên chạy hướng về bầy sói đuổi theo.

Làm sao, không chạy nổi sói à, càng đuổi càng xa, càng xa càng đuổi, cuối cùng, chỉ có thể nhìn bầy sói biến mất ở chân trời.

Liễu Nguyệt Nga nội tâm, nếu như chìm đến ngàn trượng hầm băng trung tâm bình thường lạnh giá, nàng quay về đàn sói biến mất phương hướng, cao giọng hô hoán : "Như cũ ---- như cũ ---- "

Từng đạo nước mắt, từ trong vành mắt của nàng trào ra.

Lệ như suối trào, bó tay hết cách.

Liễu Nguyệt Nga co quắp ngồi dưới đất, quay về bóng đêm gào khóc. Như cũ bị Lang Vương mang đi, e sợ hung Đa Cát ít, ô ô ô. Là chính mình hại chết như cũ, là chính mình hại chết như cũ, đều là chính mình, không nên làm một thời gian tùy hứng, ôm đồm hạ này sai sự, kéo lên Chiết Y Nhiên cùng đi.

Ánh chiều tà le lói, ngôi sao từng khỏa sáng lên tới, bốn cái đi theo phó tướng từng cái từng cái mang theo thương, chậm rãi đuổi tới Liễu Nguyệt Nga bên cạnh người.

Mặc bầu trời màu lam nếu như Thâm Hải, nghệt thờ giống nhau vọt tới Liễu Nguyệt Nga trước mặt, nàng nguyên bản mang theo thương, lại lại thêm truy xa như vậy, chảy máu, gào khóc, vượt qua phát giác cả người nặng nề mơ màng, cuối cùng, chỉ cảm thấy bốn phía người mặt đều trở nên mơ hồ không rõ ràng lên, rốt cuộc, hết thầy hãm vào trong hắc ám

...

Lữ Di Giản phách lữ ba, thay mặt chính mình, rất tổng biệt Hạ Tùng ra kinh.

Ngày này, tuyệt quá Sơ Tinh, con đường như cũ có chút lầy lội, Hạ Tùng cùng lữ Tam Thần kỳ phát hiện, Phương Trọng Vinh, Doãn Thủ, Âu Dương Tu mấy người này, dĩ nhiên cũng ở Khai Đức ngoài cửa Dịch Trạm chỗ trường đình tụ tập.

Hạ Tùng nhìn thấy đám người kia, trong lòng mơ hồ Hữu Ta Bất thoả mái: Gia gia hần, này bầy tiểu bụi đời là Lai Khán chuyện cười phạt?

Mặc kệ thế nào, thâu Nhân Bất thâu trần. Hạ Tùng như cũ ngồi ở hần cặp kia bài thư thái trong xe ngựa, không coi ai ra gì đi qua này bầy lú ra lú rú, vui vẻ không ngớt các quan văn.

"Phạm tướng công hôm nay vào kinh sao?" Doãn Thủ hơi chò có chút phiền, nghiêng đầu hướng về Âu Dương Tu hỏi.

"Đương nhiên, vậy Hoàn Năng giả bộ, 'Phé Sài Tín Cấp Tốc chuyển' gia bỏ câu, mỗi ngày đều giúp ta nơi này mang theo tin nhĩ đây." Âu Dương Tu sáng sủa nở nụ cười.

"Quái nói, hôm nay phủ đại nhân dĩ nhiên không có tới, còn xem hần là cái đầu mới đây." Doãn Thủ cười cười, bỗng nhiên đưa mắt nhìn hướng về một bên Phương Trọng Vinh.

Phương Trọng Vinh ngay ngẩn yên lặng nhìn phương xa, hồi ức mình cùng người trong lòng tổng biệt một màn, tự ngã cảm giác, một màn kia màn đều lẫm lẫm nếu như Hí Bản Từ bên trong nam nữ heo rừng.

...

Phủ đồng vũ nghe Văn nha đầu báo trời trong đáp lời, nhất thời trên mặt đỏ lên, cả người không dễ chịu đập chung trà tử.

"Thúi tiểu tử Phương Trọng Vinh, lại vẫn cự tuyệt chiêu tể?" Phủ đồng vũ vô cùng ngang ngược liên tục giậm chân.

Nàng bản cũng không phải vô cùng dễ bụng chiêu tể hay không việc, nhưng luôn cảm giác lấy chính mình Tài Mạo, bất kỳ nam tử có thể nào vượt qua được, bây giờ Giá Phương Trọng Vinh dĩ nhiên cự tuyệt, làm phản mà làm cho nàng lòng phản nghịch chà xát hướng lên trên, một loại nhất định phải bắt Phương Trọng Vinh tâm tư quay đi quay lại trăm ngàn lần.

Không cam lòng, không cam lòng. Không cam lòng là từ hãm lưới tình một nhánh lưỡi dao sắc à.

Phủ đồng vũ hơi thu thấp một chút tâm tình, trong lòng tìm cách, cần phải tìm cái cơ hội, đi gặp Giá Phương Trọng Vinh một hồi, chinh phục hần, có muốn hay không hần còn chưa biết, cũng không thể bị hần ghét bỏ.

Phủ đồng vũ như vậy nghĩ, liền hãy còn dựa theo Hí Bản Từ bên trong chuyện xưa, bắt đầu bịa đặt từng cái từng cái tiết mục, làm sao có thể treo lên Phương Trọng Vinh Giá cái kẻ ngốc.

Bên cạnh bảo trời trong, mắt thấy từ Gia Tiểu Tả cái trò này, Dã Bất là lần thứ nhất, bắt đắ đi lác lác đầu, mặc nàng tự biên tự diễn dần vật đi.

...

Năm đầu tháng giêng, lại là mỗi năm một lần Nguyên tiêu hội đèn lồng thời điểm, năm ngoái lúc này vẫn là một giới bố y Phương Trọng Vinh, năm nay đã là quốc gia nhân viên chính phủ.

Trừ trong bóng tối tham dự Victoria's Secret Nguyên tiêu đại tú thiết kế hoạt động, Phương Trọng Vinh còn cần căn cứ triều đình lễ chế, ở năm mới bắt đầu thời gian, thượng Thư Tấu bản, vì dân chúng mưu một hạng phúc lợi.

Này bản tấu vốn cần trong lời có ý sâu xa, nhằm vào xã hội hiện hành, dễ dàng giải quyết xử lý, cụ thể sự kiện thượng văn đề.

Phương Trọng Vinh phục ở trước bàn, nghĩ tới nghĩ lui, đối với Trứ Tự Kỳ viết xong trái phải hai phân tấu chương, bắt đầu lựa chọn cuồng hình thức, trái phải hữu tả, giao nào một phần tốt đây?

Tay trái một phần, là Phương Trọng Vinh làm tốt, cho trường thi mua thêm bốn cầu tấu chương, tự mình trải qua người truyền đạt bên trong ba ngày ăn uống là đãi cùng một chỗ, cái bỏ trung tâm mũi thối ngất trời tình hình, đối với bốn cầu cùng tương quan bài ô hệ thống ống dẫn thi công, Phương Trọng Vinh cho rằng, rất là cần phải.

Phần này tấu chương ưu thế, ở chỗ có thể thực hiện tính cùng có thể chấp hành tính cao, đưa trước đi, bảy tám phần mười đều có thể thông qua.

Tay phải một phần, nhưng là lượng lớn sản xuất "Trần thị địa lô" chương trình nghị sự, này chương trình nghị sự Nhân Trứ việc Thiệp Quốc phòng, thảo

luận lên nhất định khó khăn tầng tầng, nhưng nếu như chấp hành hợp lý, chính là năng lực Đại Tổng lâu dài đường biên giới biên giới, tăng cường khá nhiều nặng bảo đảm.

Nghĩ tới nghĩ lui, Phương Trọng Vĩnh thả xuống tay trái vậy phân bòn cầu đề nghị, chuyển đem tay phải một phần, cửa ải ở quan ống tay áo trong ống.

Xuyến tốt bút, thu cẩn thận mặc nghiêm mực, lại đi ra ngoài rót nước, rửa mặt hoàn tất, Phương Trọng Vĩnh đang định nghỉ ngơi, liền nghe đến thành khăn tiếng gõ cửa.

Khoác áo mở cửa, chỉ thấy Vương Tử Nguyệt song quai hàm ửng đỏ, cả người si mê loạn nhịp tím bay vào tới.

Phương Trọng Vĩnh một cái đỡ Vương Tử Nguyệt, ân cần nói: "Đây là làm sao? Nguyệt Nhi?"

Vương Tử Nguyệt trên mặt, lùi mang theo một tia khác hẳn với tầm thường kỳ quái nụ cười, vòng tay ôm chặt Phương Trọng Vĩnh cái cổ, cả thân thể, nếu như dính thượng Phương Trọng Vĩnh giống như vậy, nằm bò Tại Phương Trọng Vĩnh trên người, tựa như một con thụ hùng.

Tình huống thế nào? Phương Trọng Vĩnh Tâm trung tâm kinh nghi, lúc này, ngay ngắn gặp Thương Lão Sư phùng trà, từ cửa phòng đi ngang qua, Phương Trọng Vĩnh vội vàng lớn tiếng nói: "Thương Lão Sư, mau vào, giúp đỡ ---- "

Thương Lão Sư từ ngoài cửa đi vào, xem Đảo Vương Tử Nguyệt nằm bò Tại Phương Trọng Vĩnh trên người, một màn quỷ dị này, bỗng nhiên che lại miệng nhỏ, một mặt cười xấu xa, sau đó, chậm rãi lùi về sau, lại đóng cửa, lúc gần đi còn dùng khoa trương ngữ điệu nói một câu: "Cáo ---- từ ---- "

"Này ---- này ----" Phương Trọng Vĩnh một bên giãy dụa, một bên không dễ dàng đem Vương Tử Nguyệt từ trên người chính mình bóc lên xuống.

Này Vương Tử Nguyệt hiện ra là làm lấy cái gì mê được Mê Hư các loại, mới Tài Giá giống như, không nghĩ ngơi nhiều được, Phương Trọng Vĩnh Tự vừa chính mình rửa mặt quá nước, đừng gọi Vương Tử Nguyệt một mặt.

Vương Tử Nguyệt đột nhiên bị này nước lạnh đâm một cái kích, lúc này mới chậm rãi tỉnh táo lại.

Nàng ngơ ngác nhìn một chút chính mình, Hựu Khán một Khán Phương Trọng Vĩnh.

Phương Trọng Vĩnh biểu tình rất là bình thản, hẩn ngồi trước Tại Vương Tử Nguyệt trước người, cầm một chiếc khăn, nhẹ nhàng thay nàng lau khô bọt nước, sau đó đứng dậy, mở ra tủ quần áo.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Tự di thể

Phương Trọng Vĩnh mở ra chính mình tủ quần áo, từ phía trên một cách trung tâm, lấy ra một bộ gọn gàng sạch sẽ quần áo, nhẹ nhàng thả Tại Vương Tử Nguyệt bên cạnh.

"Nguyệt Nhi, coi chừng bị lạnh, chuyện tới nay đợi lát nữa từ lại nói, trước đem áo khô vấy đôi đi."

Phương Trọng Vĩnh Thuyết , liền thẳng nhẹ nhàng quay lưng lại đi, ở than bồn Tử Lý thêm một chút lửa than, làm cho Vương Tử Nguyệt thay quần áo thời điểm, bên trong phòng càng ấm áp một chút.

Vương Tử Nguyệt một bên nhẹ nhàng cởi ra quần áo, một bên xem Trứ Phương Trọng Vĩnh Liễu Hạ Huệ dường như cử động. Một mặt cảm thấy than thờ, mặt khác, rồi lại mơ hồ bi thương:

Là bởi vì Trọng Vĩnh là Chánh Nhân Quân Tử? Hay là bởi vì, hẩn thật sự, chỉ là muốn chăm sóc thật tốt ta, nếu như chiếu cố một người muội muội giống nhau, lùi, nhưng chưa từng nghĩ quá cái khác...

Lúc này, Thương Lão Sư cùng bị nàng gọi quá Lai Khán náo nhiệt Mã Nhị Nha, cùng với vừa vận tới trước tìm Phương Trọng Vĩnh thương nghị sự tình Sài Lân, ba người từ lâu đàm cửa giấy thật lớn một cái động, toàn bộ nằm bò Tại Phương Trọng Vĩnh bên ngoài phòng, chờ xem "Biện Kinh nóng" trực tiếp.

Mã Nhị Nha cùng Thương Lão Sư, mắt thấy Vương Tử Nguyệt muốn cởi quần áo, phía sau tiếp trước một người một đôi tay che kín Sài Lân con mắt, thậm chí căng thẳng liền Sài Lân lỗ mũi cũng cùng nhau che kín.

Sài Lân không lời há mồm ra hô hấp, thẳm nghĩ:

Giá Tiểu mới thật là có vấn đề à, viên thuốc à, dĩ nhiên thả Trứ Vương Tử Nguyệt như vậy tuyệt sắc giai nhân đưa lên cửa, Đô Bất thừa dịp Nhân Chi nguy lập tức?

Có thể nghĩ lại lại tưởng tượng, đối với Vương Tử Nguyệt, như nếu là mình, e sợ cũng rất khó làm ra thừa dịp Nhân Chi nguy cử động. Dù sao, ca muốn chính là cô nàng này cam tâm tình nguyện à, cũng không phải quang yếu nhân, không muốn tư tưởng.

Lại nghĩ lại, không đúng vậy, Vương Tử Nguyệt tư tưởng, không đã sớm Tại Phương Trọng Vĩnh nơi đó sao? Bây giờ lại cơ hội tốt như vậy đạt được người. Phương Trọng Vĩnh à Phương Trọng Vĩnh, không nghĩ tới người là cái kia Chiết Y Nhiên, đã có vì nàng thủ thân như ngọc ý nghĩ, buông tha cho tốt đẹp ngựa giống cơ hội.

Trắng ngần, đây thực sự là, luận thể gian tình là vật chi, thực là vô quyết dày có móng tay nhọn à.

Phương Trọng Vĩnh lúc này một mặt gây lửa than, một mặt nhìn trên cửa bị lôi kéo lão đại cái kia động, cùng với hang lớn mặt sau ba tấm mặt, quả thực là không lời:

tm lão tử Hựu Bất mò, ba người các ngươi có dám hay không đem chính cánh cửa đều mở ra Lai Khán một chút à, muốn cho lão tử chơi trực tiếp à.

Nhưng xem Trứ Mã Nhị Nha cùng Thương Lão Sư cùng nhau che Sài Lân con mắt một sát na kia, chắc hẳn là Nhân Trứ Vương Tử Nguyệt ở thay quần áo duyên cớ, Phương Trọng Vĩnh lại trong lòng ám áp, hơi cười cợt: Xem như, không vạch trần các ngươi Giá Kỳ cái, cũng miễn cho Vương Tử Nguyệt ngưng ngữ.

Wang Zi Yue thay quần áo, lại nghỉ ngơi chốc lát, Phương Trọng Vĩnh Giá mới đưa Vương Tử Nguyệt về Đảo Tự Kỳ căn phòng bên kia đi.

Chờ đưa xong Vương Tử Nguyệt trở về, Sài Lân chờ mấy cái đã sớm chui vào Phương Trọng Vĩnh căn phòng.

Sài Lân lấy ra năm nay Thượng Nguyên tết hoa đăng một chút an bài hạng mục, thương lượng với Phương Trọng Vĩnh .

Mã Nhị Nha cùng Thương Lão Sư chính là một cái dâng trà tới, một cái thu cần thận Vương Tử Nguyệt ướt quần áo, phân phó giặt hồ.

"Đối với năm nay Thượng Nguyên tết hoa đăng, Hữu Thập sao mới hạng mục, Phương Đại Nhân có thể có ý kiến gì?" Sài Lân triển khai tiết mục an bài tờ giấy, quay đầu Đối Phương Trọng Vĩnh quai gỡ nói.

Không đợi Sài Lân tình huống sợ xong người, Phương Trọng Vĩnh Tự dương tay cho Sài Lân đầu một cái tát: "Đại nhân, đại người đầu à ---- "

"Ha, ngươi là coi trọng cái Nữ Tướng Quân, hiện tại cũng đi võ tướng con đường à? Có dám hay không quân tử động khẩu bất động thủ à?" Sài Lân nặn một cái đầu, tiếp theo cười:

"Ngươi bây giờ là có viên chức người, tuy nói số tuổi còn nhỏ, chưa trẻ tuổi, nhưng chúng ta ca mấy cái tổng như thế thẳng Danh Nhi gọi, bao nhiêu có Điem Bất thể diện không phải?"

"Hữu Thập sao không thể diện?" Phương Trọng Vĩnh tuân theo Trứ Tự Kỳ thời đại kia không thích phiền phức phong cách, liếc xéo Sài Lân, làm ra chỉ thị nói:

"Đừng cho lão tử đàm luận những kia lễ giáo, bản thân trong nhà, cũng không phải bên ngoài, nơi nào liên Hữu Na cái ít quy củ? Hướng hồ, Giá Bất còn có đến mấy năm mới Quan Lễ đó sao?"

"Lời nói không phải như thế nói, " Sài Lân nhếch lên chân bất chéo, ngồi vào một con cái rây lung lay ghế dựa Tử Thương, đầu đuôi Đảo Phương Trọng Vĩnh bên này, hậm hực nói:

"Tuy rằng Tại Tự Kỳ quý phù, tới cùng nha đầu Nô Tỳ Dã Bất ít, truyền đi, luôn không giống cái lời nói, ngươi xem hiện tại, Vương Tử Nguyệt, Mã Nhị Nha, bên cạnh những người này đều là từ sáng đến tối Trọng Vĩnh Trọng Vĩnh, dàng hoàng sao?"

"Hữu Thập sao không tưởng nổi, lên Danh Nhi chính là khiến người ta gọi, Lễ Kỳ những kia cái nghèo chú ý, đều là bên ngoài làm dáng một chút, giả trang bức mà thôi.

Nếu như các ngươi những này người mình, cũng từ sáng đến tối nói với ta cứu lên, vậy Hoàn Bất câu nệ chết lão tử?" Phương Trọng Vĩnh kiểm tra tiết mục đơn, tâm lý một chút tính toán năm nay Thượng Nguyên tết hoa đăng sự tình, có thể ra cái gì mới hoa dạng.

"Y ta nói, cũng là ngươi vậy tự, tên chữ cái gì [di thế], cũng quá khó nghe, thật không dám nghĩ, nếu như để Mã Nhị Nha mỗi ngày đuổi theo ngươi, kêu di thế ca ca, ta nên nói ngươi là chết? Vẫn là còn sống?"

Sài Lân người nói vô tâm, Phương Trọng Vĩnh Thính giả cũng rất là dư vị.

Đúng đấy, xuyên qua Nhi Lai, Khả Bất chính là "Di thế", roi mắt Tại Giá thế giới sao? Như vậy chính mình, rốt cuộc là chết, vẫn là còn sống đây?

Trang Tử Mộng Diệt, Hồ Diệt cùng ta, tới cùng ai là ai đây?

Nếu như là ta lật đổ địa vị Phương Trọng Vĩnh linh hồn, như vậy, ở trong một thế giới khác, Phương Trọng Vĩnh hội tiến vào thân thể của ta sao? ...

Phương Trọng Vĩnh bị tự mình cái này tưởng tượng giật mình, không không không, muốn nhiều, có chút độc. Vẫn là trở lại Thượng Nguyên tết hoa đăng chủ đề đi.

Phương Trọng Vĩnh hãy còn nghĩ, đem Sài Lân đầu lôi kéo, liền bắt đầu quay về lỗi tai của hấn Biên nhi, nói với hấn về chính mình an bài tới.

...

Chiết Y Nhiên tỉnh lại thời điểm, trước mặt ngay ngắn đứng đưa một con mỹ Lệ Kiều mỹ Tuyết Lang đầu, một Điểm Nhi ác ý cũng không có trừng mắt một đôi hồ lam bích lục con mắt tí mi năng. Thỉnh thoảng còn lè lưỡi tới, ở trên mặt trên thân nàng liếm liếm, rất là thân mật bộ dáng.

Chiết Y Nhiên một màn bả vai, quần áo cùng giáp trụ đã bị gỡ bỏ, thân thể một đám lớn lộ ở bên ngoài, nhẹ nhàng nhúc nhích, chính là một trận toàn tâm đau.

Lại chi tiết nhìn lên, bả vai cùng cánh tay vết thương, đều phủ thảo dược, Thanh Thanh bị nhai hết sức nát thảo dược, bao trùm ở Chiết Y Nhiên trắng phau trên thân thể, Ngọc Tủy giống nhau trắng loáng bả vai, lại hướng bên trong, Phương Trọng Vĩnh đưa Victoria's Secret nội y mơ hồ có thể thấy được, dĩ nhiên vết máu loang lổ.

Tuyết Lang gặp Chiết Y Nhiên tỉnh lại, một mặt sùng nịch hé miệng nếu như cười giống nhau tư thái, hướng về phía sau người Vương Tài "A Ô ---- A Ô ----" hai tiếng.

Wương Tài đi lên phía trước, đối với Trứ Chiết Y Nhiên nhẹ nhàng "A Ô ----" một tiếng, lại để đầu đến Chiết Y Nhiên trong tay, biểu hiện chính mình khác thường hữu hảo.

Đón lấy, hấn lưu luyến Tương Na khỏi Phương Trọng Vĩnh ngọc bội, ngậm đến Chiết Y Nhiên trên tay. Lại dùng đầu chà một chà Chiết Y Nhiên tay.

Cách đó không xa, một luồng quen thuộc hương vị nhi, đem Chiết Y Nhiên cả người đều dẫn vật càng tỉnh táo.

Chiết Y Nhiên bụng "Uc uc" gọi hai tiếng, nàng định thần nhìn lại, một con khổng lồ nồi sắt giá ở bên cạnh chỗ không xa, bốc hơi nóng cùng hương vị.

Này, đây là sới đáp bếp? Ở lục canh thịt? Vẫn là, nơi này còn trụ người?

Được rồi, so thổ đáp bếp hành quân còn chú ý, cái này cũng là cực phẩm sới sinh hoạt đi.

Muốn tới đây, Chiết Y Nhiên bụng lại bắt đầu uc uc gọi dậy tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 109: Tập trung Duyên Châu

Ngày hôm sau vào triều, Phương Trọng Vĩnh Tương chuẩn bị kỹ càng tấu chương từ quan bào tay áo Từ Lý lấy ra thời điểm, kinh ngạc phát hiện, Na Lường phân tấu chương, đều đang ở tay áo Từ Lý.

Ngẫm lại, đại khái là chính mình đi ra ngoài đưa Vương Từ Nguyệt thời điểm, Mã Nhị Nha giúp đỡ chỉnh lý đi. Liền hiện trường mở ra tới, xem hai phân nội dung, mới vừa cẩn thận thu hồi trong đó một phần, khỏi bầm một phần khác.

Triệu Trình mắt thấy Trứ Phương Trọng Vĩnh này bộ động tác, trong lòng trái lại vô hạn hiếu kỳ, mở miệng nói: "Phương Ái Khanh viết hai phân tấu chương? Đề trình lên, cho thẩm nhìn một cái."

Phương Trọng Vĩnh chấp tay xưng phải, đem hai phân tấu chương đều đặt ở tới trước yêu cầu tiểu thái giám trên tay.

Chờ hạ triều, mới vừa đi tới Đông Hoa Môn ở ngoài, liền gặp Âu Dương Tu từ phía sau ruổi ngựa đuổi theo, cùng Phương Trọng Vĩnh sóng vai kỵ hành, nói: "Phạm Trọng Yên Phạm tướng công ngày hôm nay Tại Tự gia thiết yến tẩy trần, Phương Đại Nhân là cùng đi đây? Vẫn là cùng đi?"

Phương Trọng Vĩnh Tưởng nghĩ, mấy ngày nay sinh hoạt thường ngày chú chính lý không luân chính mình đang làm nhiệm vụ, dù sao không có việc gì, tự nhiên cũng cười hi hi đáp lời, rồi cùng Âu Dương Tu cùng hướng về Phạm phủ bước vào.

Đội đến Phạm phủ, sớm có tôi tớ tiến lên dẫn ngựa buộc ngựa, Âu Dương Tu cùng Phương Trọng Vinh trước sau chân đạp tiến vào trong viện, cách sân, đã nghe được năm mới gặp lại tiếng cười vui tràn đầy.

Đi tới phòng khách thời gian, chỉ thấy Phạm Trọng Yên tinh thần quắc thước bộ dáng, râu mép lại dài không ít, khép tại râu mép bộ Tử Lý, một phái Mỹ Nhiệm Công giống như khí tượng.

Gặp Âu Dương Tu cùng Phương Trọng Vinh tới trước, Phạm Trọng Yên cũng là mười phần thoải mái, vạt áo làm gió chào đón, cười híp mắt Đối Phương Trọng Vinh nói: "Tiểu Phương, thật là một không chịu thua kém hải tử à, không phụ lão phu đối với ngươi một phen kỳ vọng."

Phương Trọng Vinh không quan tâm hơn thua cười nói: "Ăn tướng xem trọng, tiểu tử thụ sủng nhược kinh."

Lời này nói vô cùng dí dỏm, nhất thời cả phòng mọi người cười ha ha lên.

...

Mã Nhị Nha cắn bút máy thượng ống trúc tử, chăm chú suy nghĩ ở sửa chữa chính mình 《 Chân Huyền Truyện 》.

Cho phép là tâm kế không đủ duyên cớ, Nhị Nha bản 《 Chân Huyền Truyện 》 giai đoạn trước miễn phí chương tiết tiêu thụ, không đạt được rất tốt thị trường tặng lại, Sài Lân quyết định tạm hoãn này bộ Hí Bản Tử in và phát hành, để Nhị Nha rất sửa chữa.

Làm sao đã tu luyện tu hành đi, Nhị Nha dưới bút mỹ nhân, phi tử, nương nương, Hoàng Hậu cùng thái hậu nhóm, đều mang theo một luồng nồng đậm mặc danh kỳ diệu sắc thái, rất khó cho người thay thế vào loại kia chạm vào là nổ ngay cung đình đấu tranh trung tâm.

Nghĩ tới nghĩ lui, Mã Nhị Nha cảm thấy, hãy tìm Thương Lão Sư cùng Vương Tử Nguyệt thảo thảo chủ ý.

Thương Lão Sư đang bề bộn cho viện nhi phía trước đèn treo tường lồng, không dễ dàng bị Mã Nhị Nha thúc giục không được, từ cầu thang Tử Thương lượn lờ Đình Đình hạ xuống. Vừa nghe Mã Nhị Nha nói Hí Bản Tử sự tình, liền liên tiếp lui về phía sau, "Cáo tử" tiếng thay nhau nổi lên.

Nhưng mà Mã Nhị Nha tuyệt không buông tha, nằng tay phải tay trái ôm lấy Thương Lão Sư, nếu như vậy Thiên vương Tử Nguyệt nằm bò Tại Phương Trọng Vinh trên người giống như vậy, ngăn chặn Thương Lão Sư, không nên ép nằng kể ra cái một, ba, năm tới.

Thương Lão Sư mọi cách bắt đắc dĩ, chỉ phải tiếp lấy Mã Nhị Nha Hí Bản Tử, lòng không cam tình không nguyện xem ra.

Thương Lão Sư ở Hạ Tùng gia những năm nay, biết rõ viết văn chương người, đều là đem chính mình văn chương xem là hải tử nhà mình dường như, chính mình có thể nói một Thiên Đạo 10 ngàn không phải, nhưng người khác nếu như nói lên một câu không được, liền muốn rước lấy đối phương thật lớn không thoải mái.

Cho tới loại này nữ tử chính giữa đấu tranh, đã từng trải qua Hạ phủ Thương Lão Sư, lại như thế nào không biết nội tình? Tự nhiên cảm thấy Mã Nhị Nha viết vật này, khó tránh khỏi có chút ngây thơ chút.

Mọi cách không cưỡng được Nhị Nha, chỉ phải đáp ứng nằng, giúp nằng sửa sửa thử một chút xem.

Vương Tử Nguyệt gần nhất học y học đến lúc này, cũng là cái tốt thảo vật thí nghiệm chủ, trừ chính mình tự mình thí nghiệm ở ngoài, châm cứu chờ chút sự tình, dù sao cũng phải tìm người khác tự mình thí nghiệm một chút.

Ba thảo hai không thảo, Vương Tử Nguyệt Tại Phương phủ hạ trong mắt người phong cách cũng là rất là thay đổi, hết cách rồi, cái này cũng là một loại là Đại Tổng chữa bệnh sự nghiệp hiển thân tinh thần đi.

...

Hạ Tùng đi tới Duyên Châu, thân ở vùng biên cương thê lương cùng Biện Kinh phồn hoa khổng lồ so sánh thất lạc trung tâm, tiết lạnh mỗi bận thêm nhớ nhà.

Làm sao hấn nguyên bản một đứa cô nhi, cha nuôi mẫu lại đã qua đời, vừa không huynh đệ cũng không tỷ muội, có thể nhớ nhưng, càng chỉ còn dư lại cái kia ở Biện Kinh, cùng hấn nháo cùng cách nào động đến rồi tinh rồi mù Lão Thê.

Nhưng mặc kệ bao nhiêu cô quạnh, hành lạc nhưng vẫn là Hạ Tùng một đời không tình nguyện thay đổi chủ đề.

Hấn nhìn một chút bầu trời, đối với bên cạnh Lưu Bình nói: "Phụ cận Hữu Thập sao mỹ nhân à, đã vị nhi à, có thể học mò, đi thôi, cũng mang lão phu cùng đi nằm một chút."

Lưu Bình một mặt "Coi như ngươi tra hỏi đối với người" thần thái, Tự Giá Dạng cùng Hạ Tùng một trước một sau, hướng về vậy thanh sắc ôn nhu hương trung tâm bước vào.

Cách đó không xa, tiềm phục Tây Hạ thám tử xem Đáo Giá một màn, cấp tốc vận dụng trà chim cất, đem tình báo truyền quay lại Lý Nguyên Hạo đại trong doanh trại.

Lý Nguyên Hạo nghiêng người dựa vào ở một tấm da hổ thảm Tử Thượng, nghe xong quân sư của hắn nói đông dài, dừng dừng như không phát phát tay, để trước người chính diễn tấu ca múa Nô Ty tiếp theo khiêu vũ, mặt mày lui liếc xéo bên cạnh phong tình vạn chủng Dã Lợi đều lan.

Dã Lợi đều lan hơi mỉm cười, gật gù, là Lý Nguyên Hạo rút một chén ngựa Nãi Tửu, lại nằm ở hắn bên tai, ghé tai nói: "Yên tâm đi, đều an bài xong, trên đầu chữ sắc có cây đao."

"Duyên Châu là cái muốn hại khu vực, Tống Triều có thể Nhân Bất Ít, vậy Tống Triều hoàng đế Triệu Trinh cũng là biết đến. Bằng không, Dã Bất sẽ phải cái làm qua Xu Mật phó sứ cao như vậy quan người, tới trước trấn giữ. Chỉ tiếc cái này Hạ Tùng, hừ, bình thường chút, không ôm chí lớn."

Lý Nguyên Hạo cười híp mắt tiếp lấy ngựa Nãi Tửu, quay về Dã Lợi đều lan môi anh đào chính là một trận gặm miệng

...

Phạm Trọng Yên quý phủ, một Đại Bang quán các Học Sĩ nhóm, đang đứng ở bản đồ trước, nghe Phương Trọng Vĩnh phân tích thời cuộc. Đón gió sẽ rất nhanh ở Phạm Trọng Yên "Tiên Thiên hạ ưu" nhân cách mị lực dẫn dắt, cùng Phương Trọng Vĩnh kỹ thuật thúc ép trung tâm, biến thành một lần lo nước thương dân chiến lược Động Viên Hội.

Phương Trọng Vĩnh Trương cao to ngón tay, chỉ về trên bản đồ Duyên Châu, trước tiên ở Duyên Châu hai chữ thượng, ngón trở họa một cái chuông, lại khoách phạm vi lớn, nhẹ nhàng họa một vòng tròn lớn.

"Duyên Châu một vùng quân sự tinh thể, bỏ hoang thời điểm có chút quá lâu, bây giờ có Nhiên Bất khả năng nếu như Tần Thủy Hoàng giống như vậy, tu hành thượng rồng rã một cái Trường Thành tới phòng bị kẻ địch,

Nhưng ta quân không quen dã chiến, cười ngựa bắn cung công phu thường thường muốn mười mấy năm tài năng luyện thành, thành phẩm quá cao, cho nên, ở hỏa khí vẫn còn chưa khai phát thành thực trước, chúng ta dựa vào, chính là trại, bảo."

Phương Trọng Vĩnh một bên nói qua, một bên ở trên bản đồ một đường vẽ ra đi: "Xây dựng trại, bảo, dựa vào núi, ở cạnh sông, khiến cho trở thành góc cạnh tương hỗ chiến đấu đơn vị, phát tán khắp ở chủ yếu Châu Quận chính giữa, "

Rốt cuộc, Phương Trọng Vĩnh ngón tay dừng lại ở trên một điểm, cái kia điểm chính Duyên Châu thành đông bắc phương hướng. Hắn lặp lại chút chút nơi đó, ánh mắt lấp lánh nhìn tân pháp phái một đám tuổi trẻ các quan văn, hơi đề lên cổ họng nói:

"Thanh Giản thành, ở Duyên Châu thành Đông Bắc 200 dặm ở ngoài, là cái rất tốt chiến lược yếu xung. Lấy là cứ điểm, hướng về hữu, có thể cùng có Duyên Châu phòng ngự, hướng về bên trái, chính là có thể liên thông Hà Đông chư châu đường vận lương. Mấu chốt nhất là phương Bắc, ày, nơi này tiếp giáp Tây Hạ ngân, hạ hai châu, có thể cự ly gần công kích.

Nói cách khác, đây là một cái tiền khả công, lui có thể thủ, vô cùng trọng yếu chiến lược cứ điểm "

Đệ một Chương 110: Tiên Thiên hạ ưu

Phạm Trọng Yên chỉ tiết nhìn một chút Phương Trọng Vĩnh chỉ địa phương, lại suy nghĩ xác nhận một phen, trầm giọng nói:

"Không sai, tiền triều từng ở chỗ này xây dựng quá thành trì, nếu như lão phu nhớ kỹ không sai, sách sử lần trước thành tên là rộng châu. Nhưng thâm niên lâu ngày, từ lâu bỏ hoang, lại muốn tu hành lên, cũng không dễ dàng."

Văn Bác Ngạn ở Duyên Châu mặc cho quá quan, là nhất giải, cũng liền vội vàng đứng lên tiến lên, tiếp nói nói qua: "Không sai, chỉ là Duyên Châu một vùng đất rộng trại sơ, phòng bị không nghiêm, binh lính quá yếu, lại không có Túc Tướng, bây giờ chính là phái Hạ Tùng tiến đến, chỉ sợ cũng là lãng phí, không có thể dùng người à."

"Văn Đại Nhân lời ấy thật chứ?" Phương Trọng Vĩnh Kiến mọi người đều có cộng hưởng, bận bịu tiếp tục nói: "Văn Đại Nhân có từng nghe qua một người, tên gọi Chung Thế Hành, tên chữ Trọng Bình, chính là ân sĩ loại thà cháu."

"Phương Đại Nhân là nói?" Văn Bác Ngạn nỗ lực hồi ức một phen, bên môi bỗng nhiên nổi lên một nụ cười, "Không sai, người này, cũng thật là nhân tài khó được."

"Chuyện này làm sao nói?" Bên cạnh Phú Bất nóng lòng tiến vào nhân vật, nghe này nửa ngày bí hiểm, thẳng gấp xuất mồ hôi trán, một bên Nadic từ sát, một bên hướng về Văn Bác Ngạn thúc giục: "Nhanh khác biệt thừa nước đục thả câu."

"Vị này loại đại nhân, chính là quan văn, năm đó thái hậu cầm quyền thời gian, hắn đắc tội thái hậu cùng Lữ Mông ngay ngắn, bị đuổi ra triều đình, đi tây bắc phu châu làm phán quan, nhưng ở Tây Quân trung tâm, qua nhiều năm như thế, hắn so Lưu Bình càng biết dùng người tư tưởng, nếu là người này kinh lược Tây Quân, hoặc là Tây Quân chiến lược hội càng mạnh hơn chút cũng nói không chắc."

Văn Bác Ngạn nói qua, đầu ngón tay ở trên bàn nhẹ nhàng gõ rung một cái.

Phương Trọng Vĩnh đưa tay rút ra một phần thư mời, này thư mời nguyên là Chung Thế Hành thông tin cùng Trương Kháng, Trương Kháng lại để cho tiểu nhi Tử Trương hi chuyển giao Phương Trọng Vĩnh, hi vọng giúp đỡ đạt thành việc này.

"Đây là loại đại nhân gọi thư, trong thư, loại đại nhân phi thường nhạy cảm phát hiện Thanh Giản thành một trận chiến này hơi yếu xung, hơn nữa, căn cứ

loại đại nhân đối với Tây Hạ hướng đi miêu tả, Tây Hạ phương diện, cũng đối với Thanh Giản thành nhất định muốn lấy được."

Phong Trọng Vinh đơn giản rõ ràng nói, liền đem tin hai tay đưa tới Phạm Trọng Yên trong tay.

Phạm Trọng Yên tiếp lấy tin tới, chỉ tiết nhìn qua, khẽ vuốt cằm, bình tĩnh Khán Hưởng Phong Trọng Vinh nói: "Nói cách khác, hiện tại khó khăn có hai phương diện, một mặt, là Thanh Giản thành xây dựng vấn đề, mặt khác, là thi công Thành Phòng đồng thời, còn muốn cùng Tây Hạ người quy mô nhỏ không ngừng giao chiến vấn đề."

Phong Trọng Vinh gật gù: "Phạm Trương Công Minh giám. Chẳng qua, y tại hạ xem, còn có vấn đề thứ ba."

"Vấn đề thứ ba?" Đang ngồi tất cả mọi người mở to hai mắt.

"Vâng, vấn đề thiếu nước, " Phong Trọng Vinh y theo đòi sau lịch sử tri thức, bắt đầu giảng giải Thanh Giản thành thi công trong quá trình một cái bị lơ là, dẫn đến hậu kỳ công trình lượng gấp mấy lần gia tăng vấn đề trọng yếu:

"Thanh Giản thành, cũng chính là Phạm tướng công lời nói rộng châu, trọng yếu như vậy, như vậy, vì sao lúc đó sẽ bị bỏ hoang đây?"

Mọi người nghe Phong Trọng Vinh Giả giống như vừa hỏi, cũng dồn dập lâm vào trầm tư.

"Bởi vì thiếu nước. Toàn bộ Thanh Giản thành không có bất kỳ nguồn nước khởi nguồn. Ngoài thành tuy có kéo dài nước sông, nhưng trong thành không có nước. Bình thường thời gian, có lẽ có thể mang kéo dài nước sông dẫn vào trong thành, giải quyết nước uống vấn đề, nhưng, chúng ta xây Thanh Giản thành mục đích, chính là chuẩn bị chiến tranh.

Làm chiến lược làng có tường xây quanh suy xét, nếu như không có càn hợp lý nguồn nước, một khi kẻ địch chặt đứt kéo dài nước sông nguồn nước, trong thành bất chiến từ bại."

Phong Trọng Vinh Thuyết xong lời nói này, ngồi đầy bình Nhật Lý không ai bị nổi, đối với người nào Đã Bất trang phục quán các Đại Học Sĩ nhóm, hoàn toàn trong ánh mắt, mang theo mấy Hứa Kính Page sắc.

Liền ngay cả Âu Dương Tu, Đồ Bất trụ gật đầu, trong ánh mắt vậy nóng rực chờ mong, làm như Hựu Khán đến vị kế tiếp Phạm Trọng Yên ---- thậm chí là so Phạm Trọng Yên càng thêm Đại Nguru nhân vật quật khởi.

"Vậy, Phong Đại Nhân có thể Hữu Thập sao thượng sách, để giải quyết này Thanh Giản thành nước uống vấn đề đây?" Phạm Trọng Yên thả xuống giấy viết thư, bình tĩnh Khán Hưởng Phong Trọng Vinh, trong ánh mắt tràn đầy mong đợi cùng cổ vũ sắc.

...

Liễu Nguyệt Nga từ trong hôn mê khi tỉnh lại, đã đang ở một gian mộc mạc ốc Tử Lý. Cởi giáp trụ lau đến khi rất sạch sẽ, bày ra ở trên giá áo, một cái anh tuấn bóng lưng, đối diện Liễu Nguyệt Nga nhuyển kiếm, chỉ tiết chà lau vỏ kiếm.

Liễu Nguyệt Nga giãy dụa đứng dậy, một phen động tĩnh, cái kia bóng người đã quay mặt lại.

Nhất Tự Mi, mắt phượng, môi như giáng điểm, mâu như Thần Tinh, ong eo vượn lưng, hạc thể Lang Hình, không nói ra được tuấn tú dũng cảm, chỉ là trên mặt hai hàng bất mắt ẩn vàng, dấu hiệu trộm xứng quân thân phận.

"Người là?" Liễu Nguyệt Nga nhẹ nhàng mở miệng, mềm mại vô lực rên một tiếng.

"Tại hạ Địch Thanh Địch Hán Thần, chính là Bàng Tịch đại nhân dưới trướng 80 Vạn Cẩm Quân Giáo Đầu, Liễu tướng quân bị thương, là ngài phó tướng đồng giá đem tàn binh cùng quân giới vận chuyển tới trước, công văn đã chúc, Chiết tướng quân chúng ta cũng đang tìm, xin mời Liễu tướng quân an tâm dưỡng bệnh giữm."

Vậy bề ngoài như Phan An thêm hai ẩn vàng nam tử, dùng một loại Liễu Nguyệt Nga cuộc đời chưa từng thấy thương tiếc cùng vẻ tán thưởng, đối với Liễu Nguyệt Nga lưu loát nói xong lời nói này.

"Cảm ơn, Địch ----" Liễu Nguyệt Nga có chút hơi không nhớ rõ Địch Thanh tên chữ.

"Địch Hán Thần, Liễu tướng quân trên người có thương tích, không nên lộn xộn." Địch Thanh một mặt nhẹ giọng nhắc nhở, một mặt đi đến cạnh bàn, là Liễu Nguyệt Nga rót một ly nước.

Nước đưa tới Liễu Nguyệt Nga bên môi, Liễu Nguyệt Nga nhẹ nhàng uống hết, lại bận bịu bắt lấy Địch Thanh tay: "Chiết tướng quân, là bị một đám sói, nha không, là bị Lang Vương mang đi, các người, các người khả năng tìm được phụ cận sói động?"

Địch Thanh động viên một chút Liễu Nguyệt Nga, nói tiếp: "Bàng đại nhân hỏi qua mấy vị phó tướng, đã phái người đi tìm, yên tâm. Nơi này quả thật gần hai năm nay, có bầy sói qua lại, nhưng nói cũng kỳ quái, này đàn sói chưa bao giờ thương ta hán nhĩ, cũng là trung nghĩa sói."

Liễu Nguyệt Nga nghe được lời ấy, nếu như ăn một viên Định Tâm Hoàn giống như vậy, lại một lần nữa, không hăng hái nước mắt trào ra khoe mắt. Trong lòng nàng bám vào đau chỗ đó, liền tiếp đang gọi: Như cũ, người muốn không có chuyện gì, nhất định phải không có chuyện gì à.

...

Triệu Trinh cầm Trứ Phương Trọng Vĩnh vậy sách, là trường thi mua thêm bốn cầu tấu chương, không chịu nổi bắt đầu cười ha ha.

Bên cạnh Trương Quý phi một mặt đoán mò quyền nhìn Triệu Trinh, kéo qua cánh tay của hắn, ôm Tại Tự Kỳ hai vú thượng, lại dùng Triệu Trinh tay từ trên xuống dưới vuốt ve Trứ Tự Kỳ "Victoria's Secret nội y" đai an toàn, một chút Trương Na đai an toàn cởi ra tới.

Triệu Trinh một bên vuốt ve Trương Quý phi thân thể, một bên cầm Trứ Phương Trọng Vĩnh vậy bên cạnh dâng sớ phụ thượng đồ, đối với Trương Quý phi tiến hành một phen giải thích.

Trương Quý phi nghe đến mê mẩn, không lâu sau, liền hôn đôi bờ lên trên Triệu Trinh thân thể, ấn hắn ở trên giường, một bên vỗ về chơi đùa, một bên cười hi hi cời áo: "Nếu là thật có bốn cầu bọc này thú vị đồ vật, sao không ở trong cung trước tu hành nó một, hai cái, thử một lần hiệu quả đây?"

Triệu Trinh bị Trương Quý phi làm cho cả người nóng rực, chỉ muốn một cái nuốt vào trước mắt mỹ nhân nhi: "Thành à, nghĩ cái điều trần, giao Chính Sự Đường hạch chuẩn, Công Bộ sửa bản thảo, hộ bộ chi, là có thể thi công."

Trương Quý phi bỗng nhiên ngồi dậy, Lược Lược Hữu Ta mắt hứng bộ dáng nói: "Bệ hạ quý vi thiên tử, muốn làm cái gì, lùi như vậy không tự do."

Triệu Trinh vỗ về chơi đùa Trương Quý phi như mực tóc dài, nhẹ nhàng nắm ngoài Trương Quý phi trên lưng, động viên nói: "Trẫm không tự do, mới có thiên hạ tự do, hưởng hồ, người người đàn bà, nghị luận những này, khiến người ta nghe qua, lại muốn người không phải. Người lại hiểu được cái gì gọi là tự do đây?"

Trương Quý phi đô một đô miệng nhỏ, nhẹ nhàng hôn lên Triệu Trinh cổ, triền miên nói: "Thần thiếp tất nhiên là không hiểu. Chỉ cần bệ hạ hiểu, chính là."

Nói qua, một hạt nho nhỏ viên thuốc, từ Trương Quý phi hà bao trung tâm lướt xuống, Triệu Trinh nhẹ nhàng Dụng Thủ bốc lên vậy hạt viên thuốc, hàm hóa ở miệng môi bên trong, lại đưa một nửa đến Trương Quý phi trong miệng. Hai người liền như vậy triền triền miên miên Vân Vũ chân trời, kẻ khả nghi không thể trong miêu tả...

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110: Tiên Thiên hạ ưu

Phạm Trọng Yên chỉ tiết nhìn một chút Phương Trọng Vĩnh chỉ địa phương, lại suy nghĩ xác nhận một phen, trầm giọng nói:

"Không sai, tiền triều từng ở chỗ này xây dựng quá thành trì, nếu như lão phu nhớ kỹ không sai, sách sử lần trước thành tên là rộng châu. Nhưng thâm niên lâu ngày, từ lâu bỏ hoang, lại muốn tu hành lên, cũng không dễ dàng."

Văn Bác Ngạn ở Duyên Châu mặc cho quá quan, là nhất giải, cũng liền vội vàng đứng lên tiến lên, tiếp nói nói qua: "Không sai, chỉ là Duyên Châu một vùng đất rộng trại sơ, phòng bị không nghiêm, binh lính quả yếu, lại không có Túc Tướng, bây giờ chính là phái Hạ Tùng tiến đến, chỉ sợ cũng là lãng phí, không có thể dùng người à."

"Văn Đại Nhân lời ấy thật chứ?" Phương Trọng Vĩnh Kiến mọi người đều có cộng hưởng, bận bịu tiếp tục nói: "Văn Đại Nhân có từng nghe qua một người, tên gọi Chung Thế Hành, tên chữ Trọng Bình, chính là ẩn sĩ loại thả cháu."

"Phương Đại Nhân là nói?" Văn Bác Ngạn nỗ lực hồi ức một phen, bên môi bỗng nhiên nổi lên một nụ cười, "Không sai, người này, cũng thật là nhân tài khó được."

"Chuyện này làm sao nói?" Bên cạnh Phú Bất nóng lòng tiến vào nhân vật, nghe này nửa ngày bí hiểm, thẳng gấp xuất mồ hôi trán, một bên Nadic từ sát, một bên hướng về Văn Bác Ngạn thúc giục: "Nhanh khác biệt thừa nước đục thả câu."

"Vị này loại đại nhân, chính là quan văn, năm đó thái hậu cầm quyền thời gian, hắn đắc tội thái hậu cùng Lữ Mông ngay ngắn, bị đuổi ra triều đình, đi tây bắc phu châu làm phán quan, nhưng ở Tây Quân trung tâm, qua nhiều năm như thế, hắn so Lưu Bình càng biết dùng người tư tưởng, nếu là người này kinh lược Tây Quân, hoặc là Tây Quân chiến lực hội càng mạnh hơn chút cũng nói không chắc."

Văn Bác Ngạn nói qua, đầu ngón tay ở trên bàn nhẹ nhàng gõ rung một cái.

Phương Trọng Vĩnh đưa tay rút ra một phần thư mời, này thư mời nguyên là Chung Thế Hành thông tin cùng Trương Kháng, Trương Kháng lại để cho tiểu nhi Từ Trương hi chuyển giao Phương Trọng Vĩnh, hi vọng giúp đỡ đạt thành việc này.

"Đây là loại đại nhân gọi thư, trong thư, loại đại nhân phi thường nhạy cảm phát hiện Thanh Giản thành một trận chiến này hơi yếu xung, hơn nữa, căn cứ loại đại nhân đối với Tây Hạ hướng đi miêu tả, Tây Hạ phương diện, cũng đối với Thanh Giản thành nhất định muốn lấy được."

Phương Trọng Vinh đơn giản rõ ràng nói, liền đem tin hai tay đưa tới Phạm Trọng Yên trong tay.

Phạm Trọng Yên tiếp lấy tin tới, chi tiết nhìn qua, khẽ vuốt cằm, bình tĩnh Khán Hưởng Phương Trọng Vinh nói: "Nói cách khác, hiện tại khó khăn có hai phương diện, một mặt, là Thanh Giản thành xây dựng vấn đề, mặt khác, là thi công Thành Phòng đồng thời, còn muốn cùng Tây Hạ người quy mô nhỏ không ngừng giao chiến vấn đề."

Phương Trọng Vinh gật gù: "Phạm Trương Công Minh giám. Chẳng qua, y tại hạ xem, còn có vấn đề thứ ba."

"Vấn đề thứ ba?" Đang ngồi tất cả mọi người mở to hai mắt.

"Vâng, vấn đề thiếu nước, " Phương Trọng Vinh y theo đòi sau lịch sử tri thức, bắt đầu giảng giải Thanh Giản thành thi công trong quá trình một cái bị lơ là, dẫn đến hậu kỳ công trình lượng gấp mấy lần gia tăng vấn đề trọng yếu:

"Thanh Giản thành, cũng chính là Phạm tướng công lời nói rộng châu, trọng yếu như vậy, như vậy, vì sao lúc đó sẽ bị bỏ hoang đây?"

Mọi người nghe Phương Trọng Vinh Giải giống như vừa hỏi, cũng dồn dập lâm vào trầm tư.

"Bởi vì thiếu nước. Toàn bộ Thanh Giản thành không có bất kỳ nguồn nước khởi nguồn. Ngoài thành tuy có kéo dài nước sông, nhưng trong thành không có nước. Bình thường thời gian, có lẽ có thể mang kéo dài nước sông dẫn vào trong thành, giải quyết nước uống vấn đề, nhưng, chúng ta xây Thanh Giản thành mục đích, chính là chuẩn bị chiến tranh.

Làm chiến lược làng có tường xây quanh suy xét, nếu như không có càng hợp lý nguồn nước, một khi kẻ địch chặt đứt kéo dài nước sông nguồn nước, trong thành bất chiến từ bại."

Phương Trọng Vinh Thuyết xong lời nói này, ngồi đầy bình Nhật Lý không ai bì nổi, đối với người nào Đã Bất trang phục quán các Đại Học Sĩ nhóm, hoàn toàn trong ánh mắt, mang theo mấy Hứa Kính Page sắc.

Liền ngay cả Âu Dương Tu, Đô Bất trụ gật đầu, trong ánh mắt vậy nóng rực chờ mong, làm như Hựu Khán đến vị kế tiếp Phạm Trọng Yên ---- thậm chí là so Phạm Trọng Yên càng thêm Đại Nguru nhân vật quật khởi.

"Vậy, Phương Đại Nhân có thể Hữu Thập sao thượng sách, để giải quyết này Thanh Giản thành nước uống vấn đề đây?" Phạm Trọng Yên thả xuống giấy viết thư, bình tĩnh Khán Hưởng Phương Trọng Vinh, trong ánh mắt tràn đầy mong đợi cùng cổ vũ sắc.

...

Liễu Nguyệt Nga từ trong hôn mê khi tỉnh lại, đã đang ở một gian mộc mạc ốc Tử Lý. Cởi giáp trụ lau đến khi rất sạch sẽ, bày ra ở trên giá áo, một cái anh tuấn bóng lưng, đối diện Liễu Nguyệt Nga nhuyển kiếm, chi tiết chà lau vỏ kiếm.

Liễu Nguyệt Nga giãy dụa đứng dậy, một phen động tĩnh, cái kia bóng người đã quay mặt lại.

Nhất Tự Mi, mắt phượng, môi như giáng điểm, mâu như Thần Tinh, ong eo vượn lưng, hạc thể Lang Hình, không nói ra được tuấn tú dũng cảm, chỉ là trên mặt hai hàng bất mắt ẩn vàng, dấu hiệu trộm xứng quân thân phận.

"Người là?" Liễu Nguyệt Nga nhẹ nhàng mở miệng, mềm mại vô lực rên một tiếng.

"Tại hạ Địch Thanh Địch Hán Thần, chính là Bàng Tịch đại nhân dưới trưởng 80 Vạn Cẩm Quân Giáo Đầu, Liễu tướng quân bị thương, là ngài phó tướng đồng giác đem tàn binh cùng quân giới vận chuyển tới trước, công văn đã chúc, Chiết tướng quân chúng ta cũng đang tìm, xin mời Liễu tướng quân an tâm dưỡng bệnh giùm."

Vậy bề ngoài như Phan An thêm hai ẩn vàng nam tử, dùng một loại Liễu Nguyệt Nga cuộc đời chưa từng thấy thương tiếc cùng vẻ tán thưởng, đối với Liễu Nguyệt Nga lưu loát nói xong lời nói này.

"Cảm ơn, Địch ----" Liễu Nguyệt Nga có chút hơi không nhớ rõ Địch Thanh tên chữ.

"Địch Hán Thần, Liễu tướng quân trên người có thương tích, không nên lộn xộn." Địch Thanh một mặt nhẹ giọng nhắc nhở, một mặt đi đến cạnh bàn, là Liễu Nguyệt Nga rót một ly nước.

Nước đưa tới Liễu Nguyệt Nga bên môi, Liễu Nguyệt Nga nhẹ nhàng uống hết, lại bận bịu bắt lấy Địch Thanh tay: "Chiết tướng quân, là bị một đám sói, nha không, là bị Lang Vương mang đi, các người, các người khả năng tìm được phụ cận sói động?"

Địch Thanh động viên một chút Liễu Nguyệt Nga, nói tiếp: "Bàng đại nhân hỏi qua mấy vị phó tướng, đã phái người đi tìm, yên tâm. Nơi này quả thật gần hai năm nay, có bầy sói qua lại, nhưng nói cũng kỳ quái, này đàn sói chưa bao giờ thương ta hán nhi, cũng là trung nghĩa sói."

Liễu Nguyệt Nga nghe được lời ấy, nếu như ăn một viên Định Tâm Hoàn giống như vậy, lại một lần nữa, không hăng hái nước mắt trào ra khóe mắt.

Trong lòng nàng bám vào đầu chỗ đó, liền tiếp đang gọi : Như cũ, người muốn không có chuyện gì, nhất định phải không có chuyện gì à.

...

Triệu Trinh cầm Trứ Phương Trọng Vinh vậy sách, là trường thi mua thêm bốn cầu tẩu chương, không chịu nổi bắt đầu cười ha ha.

Bên cạnh Trương Quý phi một mặt đoán mò quyền nhìn Triệu Trinh, kéo qua cánh tay của hắn, ôm Tại Tự Kỳ hai vú thượng, lại dùng Triệu Trinh tay từ trên xuống dưới vuốt ve Trứ Tự Kỳ "Victoria's Secret nội y" đai an toàn, một chút Trương Na đai an toàn cởi ra tới.

Triệu Trinh một bên vuốt ve Trương Quý phi thân thể, một bên cầm Trứ Phương Trọng Vinh vậy bên cạnh dâng số phụ thượng đồ, đối với Trương Quý phi tiến hành một phen giải thích.

Trương Quý phi nghe đến mê mẩn, không lâu sau, liền hôn đôi bờ lên trên Triệu Trinh thân thể, ấn hắn ở trên giường, một bên vỗ về chơi đùa, một bên cười hi hi cười áo: "Nếu là thật có bốn cầu bực này thú vị đồ vật, sao không ở trong cung trước tu hành nó một, hai cái, thử một lần hiệu quả đây?"

Triệu Trinh bị Trương Quý phi làm cho cả người nóng rực, chỉ muốn một cái nuốt vào trước mắt mỹ nhân nhi: "Thành à, nghĩ cái điều trần, giao Chính Sự Đường hạch chuẩn, Công Bộ sửa bản thảo, hộ bộ chi, là có thể thi công."

Trương Quý phi bỗng nhiên ngồi dậy, Lược Lược Hữu Ta mắt hứng bộ đáng nói: "Bệ hạ quý vì thiên tử, muốn làm cái gì, lùi như vậy không tự do."

Triệu Trinh vỗ về chơi đùa Trương Quý phi như mực tóc dài, nhẹ nhàng nằm nhoài Trương Quý phi trên lưng, động viên nói: "Trẫm không tự do, mới có thiên hạ tự do, hưởng hồ, người người đàn bà, nghị luận những này, khiến người ta nghe qua, lại muốn người không phải. Người lại hiểu được cái gì gọi là tự do đây?"

Trương Quý phi đô một đô miệng nhỏ, nhẹ nhàng hôn lên Triệu Trinh cổ, triền miên nói: "Thần thiếp tất nhiên là không hiểu. Chỉ cần bệ hạ hiểu, chính là."

Nói qua, một hạt nho nhỏ viên thuốc, từ Trương Quý phi hà bao trung tâm lọt xuống, Triệu Trinh nhẹ nhàng Dụng Thủ bốc lên vậy hạt viên thuốc, hàm hóa ở miệng môi bên trong, lại đưa một nửa đến Trương Quý phi trong miệng. Hai người liền như vậy triền triền miên miên Vân Vũ chân trời, kẻ khả nghi không thể trong miêu tả...

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Đắm bóp chân

Phương Trọng Vinh từ trong tay áo, rút ra khác một tờ chính mình vẽ tốt đánh giếng trang bị, nhẹ nhàng ở mặt trên bản đồ triển khai, sau đó đối với mọi người làm ra một cái đại khái giải thích:

"Trùng tu rộng châu phé thành ---- cũng chính là kiến tạo Thanh Giản thành, cần đánh giếng, căn cứ ta cùng Thẩm Quát Trầm đại nhân cộng đồng suy đoán ra kết quả, Thanh Giản bên dưới thành mới thật có nước suối, nhưng mà, nhất định phải tiêu hao lượng lớn nhân lực vật lực, đánh tới Nhị Bách thước chiều sâu, tài năng ra nước.

Nếu như cung cấp một chút hữu hiệu hỗ trợ đánh giếng công cụ, vậy nhất định có thể làm ít công to."

Mọi người dồn dập vây quanh, Văn Bác Ngạn xông lên trước cầm lấy Na Trương đánh giếng trang bị bản thiết kế, bừa bãi xem Lai Khán đi, sau đó, hơi hồ nghi xem Khán Phương Trọng Vinh, thầm nghĩ: Xem không hiểu đây là cái gì công cụ, nhưng dường như cũng chỉ có đánh giếng một con đường nhi có thể theo.

"Nếu như thế, lão phu làm hướng về Quan Gia báo cáo việc này, lực Trần do Chúng Thế Hành loại đại nhân đi trước rộng châu phé thành, làm việc này. Cụ thể dự toán chờ chút, còn muốn Phương Đại Nhân cùng hộ bộ nấy vị đại nhân nhiều quá lưu tâm mới là." Phạm Trọng Yêm bình tĩnh trong giọng nói tràn đầy kiên định.

...

Sải Lân ngồi Tại Phương Trọng Vinh trong phòng chờ Trứ Phương Trọng Vinh trở về, ai biết hạ triều thời điểm đi qua hồi lâu, lùi tả chờ không gặp hắn trở về, hữu chờ Dã Bất thấy hắn trở về.

Nhằm chán bên dưới, chỉ phải dạo bước đến ngoài cửa, lại từng bước một hướng phía trong bên trong lặc lư.

Phong phú trước cửa là đại bức tường, bức tường đều là mai gạch đối với phùng, bốn phía ngói lưu ly khảm men theo, trung gian khảm "Nghênh tường" hai chữ, cùng bên cạnh sai phủ giống nhau là Lưu Ly đặc chế, chẳng qua sai phủ khảm chính là "Tiến Bảo" hai chữ.

Nhận cánh kết cấu cửa lớn, tượng trưng năm mới đèn lồng màu đỏ đã treo cao cao. Hai bên môn đá thượng đều là khắc đến gạch hoa, một bên là tùng lộc Trường Xuân, một bên nhưng là hạc thọ ngàn năm, nghỉ môn bên trong, thông qua hai hàng nhà giam chính là cổng trong, cổng trong tường hoa bên trong, hai bên hành lang khoanh tay thẳng tới chính sảnh.

Trung gian là hành lang, hai bên là bồn hoa, phía tây gieo Tây Phủ Hải Đường, phía Đông nhưng là Ngọc Lan, hai hàng mới dời tiến vào mai vàng, là Sài Lân tỉ mỉ thu thập lục mai chủng loại, nhìn sang trắng nõn như tuyết, chỉ có cùng màu trắng mai vàng đặt ở cùng một chỗ thời gian, tài năng nhìn ra nhân nhạ màu xanh biếc.

Sài Lân chuyển động, ánh mắt nhưng vẫn hướng về Trữ Vương Tử Nguyệt chỗ đang ở phía Đông sân đông sương phòng ngõ. Ngày tết sau giờ Ngọ, Nô Tỷ nhóm túm năm tụm ba ở dưới mái hiên ngủ gà ngủ gật, đùa vệt, trước sau môn đều mở, chỉ là treo dày đặc bông rèm cửa.

Sài Lân ngẫm lại chính là 《Chân Huyền Truyện》 cùng mình làm âm ỉ Mã Nhị Nha, quyết định vẫn là một người Hưởng Vương Tử Nguyệt đông sương phòng đi đến.

Tới gần đông sương phòng thời gian, chỉ nghe một trận chơi đùa tiếng, Sài Lân ở ngoài cửa nhẹ nhàng tăng hắng một cái, bên trong nhất thời có chút Vi Vi An tĩnh lúng túng. Quá một hồi lâu, Nghiễn Nông mới cười hi hi đi ra chào hỏi: "Sài công tử tới, mau mời vào đi."

Nói qua, liền đem Sài Lân bắt chuyện vào trong.

Sài Lân kéo qua Nghiễn Nông, nhỏ giọng hỏi: "Các người mới vừa làm cái gì vui sướng như vậy đây?"

"Chính người đi Khán Bát liền biết chứ." Nghiễn Nông cùng Sài Lân cũng là quen biết, chỉ một chút liền đẩy hấn tiến vào Vương Tử Nguyệt căn phòng.

Vương Tử Nguyệt như cũ là như vậy mỹ nhân như ngọc bộ dáng, ngồi ở trước bàn sách, chỉ là trên bàn, ngay gần chỗ vó nằm một con trắng như tuyết con mèo nhỏ, mà Vương Tử Nguyệt ngay gần cầm châm cứu châm một đầu khác độn miếng sắt từ, ở con mèo nhỏ Túc Hạ gãi mèo bàn chân từ.

Vậy mèo bị như vậy "Đấm bóp chân" một phen, chỗ vó càng ngày càng hòn dỗi, một mặt rất thoải mái à, rất thoải mái à, tuyệt đối đừng dừng lại meo meo kêu.

Nhìn lại một chút bên cạnh một đám bọn nha đầu, mỗi người cũng giống như là vừa mặc vào giày bộ dáng. Sài Lân hốt Nhiên Minh trắng mới vừa, những kia tiếng cười, đều là ai bồn chột, ở người khác bàn chân Từ Thượng hành châm, gãi bật cười.

Vương Tử Nguyệt gấp Sài Lân đi vào, đứng dậy cho Sài Lân chào, lại chỉ một cái bàn để hấn ngồi xuống.

"Sài công tử có thể muốn thử một chút, đấm bóp chân thuật?" Vương Tử Nguyệt phong cách thanh kỳ hỏi ra câu nói này.

Trên bàn con mèo nhỏ chưa hết thòm thềm meo meo kêu, dùng đầu chà Trữ Vương Tử Nguyệt tay, biểu thị từ chối không tiếp thay đổi người.

Sài Lân cảm thấy, Vương Tử Nguyệt học chữa trị sau khi, cái kia trong lòng nữ thần hình tượng ở hoa lệ hướng về nữ thần kinh chuyển hóa.

...

Hạ Tùng cùng Lưu Bình ở Duyên Châu thành nổi danh nhất "Noãn Hương Các" trung tâm ngồi, sớm có hai cái mi thanh mục tú dẫn khách nương từ tới trước bắt chuyện.

Lưu Bình là khách quen, chỉ nói là khách quý, tặng cho mở hai căn nhà một gian, vậy dẫn khách nương từ gạt gù, liền xuống đi an bài.

Chỉ một lúc sau, một cái tướng mạo nếu như Hồ Hán giao tạp nữ tử, chân thành tiến lên, thân mang trung gian một đoạn lộ ra bụng quần áo, lựa mông bả thân, vận vẹo bờ eo, bắt đầu lấy chơi bụng làm chủ yếu bán điểm sức ca nóng múa.

Đầu ngựa Cầm Cầm ngữ du dương, âm nhạc cùng vũ đạo liền thành một khối, có vẻ mười phần biệt gửi, Ngân Hữu bờ Địa Phong tình.

Hạ Tùng cuộc đời cũng Đã Bắt từng gặp bức này vùng biên cương "Dã vị nhi", lúc này chi tiết nhìn qua một hồi, cũng tới hứng thú.

Chờ một khúc chung, Hạ Tùng liền bắt chuyện Na Nữ Tử Thượng trước, dò hỏi "Người là người ở nơi nào? Năm nay bao nhiêu tuổi, tên gọi là gì?"

Cô gái kia một cái hồ toàn ngồi vào Hạ Tùng trên đùi, nhiệt tình như lửa, cũng là nói tới một cái tốt Hán ngữ: "Nô Nô năm nay mười bảy, gọi ngao Dora, sinh ở Biên Tắc, cũng không biết chính mình là nơi nào người, chỉ biết là yêu nhất này Đại Tổng đây đà màu mỡ."

Nói qua, nàng đem một chén rượu ly đưa tới Hạ Tùng bên môi, mỉm cười khuyên nhủ: "Đại quan nhân trước uống vào này chén, chờ Nô Nô lại là đại quan nhân múa một khúc."

Hạ Tùng cùng Lưu Bình liếc nhìn nhau, khẽ gạt đầu: Này khanh khá có Điểm Nhị ý tứ.

...

Phuong Trọng Vinh Hôi tới nơi, liền gặp Sài Lân khắp khiêng cà nhắc từ Đông viện đi tới, bộ dáng rất là chật vật.

Sài Lân gặp Đáo Phuong Trọng Vinh, chuyện này quả là là lệ nóng doanh tròng, thẳng tắp Hường Phuong Trọng Vinh bên này đi tới, giữ chặt Phuong Trọng Vinh, liền một ngụm trà Đồ Bất đề ăn, hai người liền nửa nửa lôi kéo tiến vào Phuong Trọng Vinh căn phòng đi.

Phuong Trọng Vinh một mặt quý dị xem Trữ Sài Lân, từ trên xuống dưới đánh giá hần một phen sau, hỏi một câu: "Ngươi không có chuyện gì chứ?"

"Có thể không có chuyện gì sao? Bị dùng miếng sắt từ đâm một buổi chiều bàn chân từ, còn Thuyết Giá bên trong hư, nơi đó lại hư, dựa theo ngươi những kia cái lại nói, ta hiện tại là 'Nhục thể' 'Tinh thần' hai tầng bị thương nặng à." Sài Lân một mặt bại hoại liền muốn đem đầu dựa vào Đáo Phuong Trọng Vinh trên bả vai tới.

Phuong Trọng Vinh một bàn tay đẩy trụ, ngăn cản Sài Lân đầu tiếp theo tới gần, sau đó đỡ hần, ngồi vào bên kia trên bờ đoàn.

"Làm sao? Nguyệt Nhi cho ngươi đâm bóp chân? Chào ngươi Đại Phúc Khí à. Liền ngươi vậy chân thối, có nữ thần xoa bóp, còn có cái gì tốt tang gương mặt." Phuong Trọng Vinh nửa chuyện cười nửa nhận Chân Đạo, nói qua, lại đi đến trước bàn, cho mình rót cốc nước.

"Nào có à, để Nha Đầu Phiến Tử cho ta tắm ba ngày khắp cả, trên chân da đều rữa đi một tầng, sau đó lại dùng những kia miếng sắt từ, ở ta chân trái tìm nơi này điểm một chút, nơi đó điểm một chút, cái kia ra sức nhĩ à, khỏi nói, vừa khóc vừa cười lần này trưa à ---- không dám nhớ lại.

Mặc kệ, Phuong Đại Nhân à, ta đều là chờ ngươi mới gặp này tai bay vạ gió, ngươi có thể muốn làm người ta phụ trách." Sài Lân nháy mắt mập mờ một mặt muốn ăn đòn.

"Híc, nói đi, ngươi tới cùng muốn làm cái gì à?" Phuong Trọng Vinh Bất do cảm thấy rất là buồn bực.

Sài Lân tiểu mô tiểu dạng, tập hợp Đáo Phuong Trọng Vinh phía trước nói:

"Ngày đó ngươi đưa Nguyệt Nhi trở lại, ta xem trên bàn của ngươi bày đặt, phải cho trường thi tu hành bồn cầu vậy phân tấu chương. Món đồ kia nhìn không sai, ngươi xem, đến lúc đó, có thể hay không ta đến cho Công Bộ kéo vị lão bản thừa làm, để ta từ trung gian kiếm tiền lợi đầu?"

"Hả? Chính là ngươi xem xong cho ta thả quan bào bên trong đi?" Phuong Trọng Vinh quay mặt, một mặt bất đắc dĩ xem Hường Sài Lân.

Sài Lân bày ra một cái cá mặt giống như thương nghiệp không ngại tham tư thái, trong ánh mắt đều là lóe ra miếng đồng tử.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Nữ Xích Diệp

Hạ Tùng cùng vậy ngao Dora vũ nương mỹ nhân giường quyền luyện hoàn tất, cả người mồ hôi, bắt đầu câu được câu chăng tán gẫu vùng biên cương các quốc gia phong tục tập quán dân tộc.

Ra ngoài dự liệu, vậy ngao Dora kiến thức uyên bác, nếu như du lịch qua bốn phía giống như vậy, đối với Đại Tổng, Tây Hạ, Hồi Cốt, Thổ Phiên tình hình, đều là vô cùng giải.

Hạ Tùng không khỏi cảm thấy vui mừng ngoài ý muốn, liền một lòng một dạ cùng vị này mỹ nhân lời nói khách sáo, hỏi thăm Tây Hạ mấy năm gần đây Quân Sự Thực Lực tăng trưởng tình hình.

Hơn nữa ở tâm lý âm thầm tính toán, muốn nói thế nào, tài năng vừa bảo chứng chính mình Duyên Châu khu vực, có đầy đủ nguồn mộ lính ứng đối hoạ ngoại xâm, bảo đảm chính mình cá nhân thân người an toàn, có thể đem Tây Hạ Quân Sự Thực Lực biên soạn, cùng vậy phân Phạm Trọng Yêm, Phuong Trọng Vinh mấy người tham tra được kết quả, có điều không hợp đây?

Người con gái trước mắt này, bất luận cái gì thân phận, không nghị luận đúng sai, nói chung rất là có thể nghiêng hợp chính mình cần, như vậy, tóm nằng trở lại, làm cho nằng làm một phần lời khai, hiện đưa cho Quan Gia, vạn nhất có hà ra vào, chỉ cần giao cho nằng chính là.

Hạ Tùng bàn tính như ý quyết định, vẫn hát lên nhi, dự định từ trên giường bò lên, lúi đột nhiên cảm giác sau người phát lạnh.

Chờ quay đầu lại nhìn thời gian, ta trời ạ, vậy ngao Dora vũ nương đã cầm một thanh sáng như tuyết loan đao, chống đối ở Hạ Tùng trên lưng, chỉ cần đến nhẹ nhàng dùng sức, Hạ Tùng lão nhân gia cũng liền như vậy chi trả.

"Người muốn làm gì?" Hạ Tùng dần xuống đáy lòng, người gặp xui uống nước lạnh đều sẽ ghen oán Thiên Oán, làm hết sức trấn Định Đạo: "Có chuyện dễ thương lượng."

Vậy ngao Dora loan đao lúi thực là chống đối càng dùng sức chút, lưỡi đao hơi đâm phá Hạ Tùng phía sau lưng áo bào cùng da thịt, máu tí tách theo lưỡi đao nhỏ rơi trên mặt đất.

...

Tần Châu Hàn Kỳ, lúc này 100% là một cái khác phong cách.

Đối với khảo sát dịch tình chuyện này, Hàn Kỳ phong cách là, hết thấy tù binh trở về Đàng Hạng sĩ tốt, một mực nghiêm hình tra tấn, để bọn họ có thể phun bao nhiêu phun bao nhiêu, không phun sạch sẽ, ai cũng đừng nghĩ đi gặp Phật tổ.

Tăng giờ làm việc hành hình, mỗi Thiên Lao ngục trung tâm đều là kinh ngạc bàn ủi, đồ loa than, roi da, dao găm, côn bổng, các loại hầu hạ, các loại bất chuyện.

Đại Tổng quan văn, từ trước cổ hủ với lễ giáo, có không dẫn vật tù binh truyền thống, nhưng cái trò này, đến Hàn Kỳ nơi này hoàn toàn vô hiệu:

Ta Hàn Kỳ muốn chính là kết quả, không có kết quả, một Thiết Đồ là lãng phí.

Nhìn lời khai, dường như cùng Phuong Trọng Vĩnh đệ trình tình hình vô cùng tương tự.

Nhưng mà, với Hàn Kỳ mà nói, nếu tự mình tới tới đây, nhất định phải hỏi ra càng Donay màn, nếu như phí lớn như vậy thần, chỉ hỏi ra cùng xa ở ngoài ngàn dặm Phuong Trọng Vĩnh giống nhau tình báo, há không có về ta Hàn Kỳ vô năng?

Muốn tới đây, Hàn Kỳ tiếp theo thêm Đại Nghiêm hình tra tấn cường độ.

...

Công Bộ Từ Khánh Xuyên, này thiên hạ ban không lâu, liền cảm một tấm dạng đồ, tới Đáo Phuong Trọng Vĩnh quý phủ.

Vào cửa, Từ Khánh Xuyên cùng Phuong Trọng Vĩnh đã không hàn huyên, trực tiếp lấy ra Na Trương dạng đồ, cùng Phuong Trọng Vĩnh nói ngay vào điểm chính:

"Phuong Đại Nhân, là trường thi mua thêm bốn cầu thi công, chúng ta đã ở tổ chức tiến hành, thế nhưng, cái này, là ở nơi nào? Chúng ta thợ thủ công thương nghị hồi lâu, cũng không có thể nhìn rõ ngọn ngành, chỉ phải làm lỡ Phuong Đại Nhân quá niên, tới đại nhân quý phủ vừa hỏi."

"Từ Đại Nhân khổ cực, " Phuong Trọng Vĩnh Tiếp Quá Na trang giấy, xem Đáo Tự Kỳ họa cái kia da cây thông công thời gian, chính mình đã bắt tùy vào hơi có chút bật cười, liền hướng về Từ Khánh Xuyên giải thích:

"Vật ấy cũng không trên bốn cầu trang bị, mà là thả ở cạnh bốn cầu một bên, phòng ngừa bốn cầu bế tắc một cái đơn độc trang bị."

Gặp Từ Khánh Xuyên như cũ có chút mê man bộ dáng, Phuong Trọng Vĩnh chỉ vào phía dưới cái kia loa tay hình dáng viên mở miệng, nói:

"Phát sinh bốn cầu bế tắc thời gian, đem cái này hạ bộ, chặn lại xuống nước đường ống khẩu, dùng sức đẩy xuống ép, khiến không khí bị cưỡng ép đẩy vào đường ống, chờ đến hạ bộ da khẩu bị đè cho bằng thời gian, cấp tốc trở về rút lên,

Như vậy, liền có thể tạo thành một loại trạng thái chân không. Mục đích là khiến xuống nước đường ống trung tâm bế tắc vật buồng lỏng hoặc phân tán ra. Đương nhiên, nếu như da cây thông công mất hiệu lực, đã khả lấy sử dụng một chút con giun, hoặc dây lò xo xoay tròn khơi thông khí chờ đông Tây Tiến hành khơi thông, nhưng da cây thông công là thường thấy nhất cùng giản tiện."

Không nghĩ tới nghe xong như thế chuyện lời nói, Từ Khánh Xuyên ngũ quan Đô Yếu vận thành một chỗ, càng ngày càng mê man:

"Cái gì là thật không? Cái này, là muốn mỗi cái bốn cầu bên cạnh đều xứng cái trước, vẫn là một tầng người truyền đạt dùng chung một cái là có thể đây?"

Phuong Trọng Vĩnh Lược hơi suy nghĩ một chút, cười nói: "Cái này, liền muốn xem hộ bộ cho thi công kinh phí bao nhiêu. Chẳng qua dù sao này đã bắt giá trị cái gì, coi như mỗi cái xứng cái trước, phí tổn cũng là có hạn, để chịu mấy cái dùng chung một cái, dùng để dùng đi, ngược lại trách nhiệm thuộc về không rõ, dễ dàng thất lạc."

Từ Khánh Xuyên giọng ồm ồm "Ừ" một tiếng, lại ngồi một hồi, uống chút trà, sau đó liền thu hồi vậy bản vẽ, cáo từ Nhi Khứ.

Mã Nhị Nha đứng cửa, mắt thấy xong tình cảnh này, chờ Từ Khánh Xuyên đi rồi, nàng lần nữa phát huy nàng Phuong Trọng Vĩnh fan cuồng cùng với cổ động Vương tính cách, đối với chuyện này cộng thêm một câu giám định: "Da cây thông công cùng bốn cầu có đôi có cặp nha."

Phuong Trọng Vĩnh Kiến nàng ở bên ngoài chiến lâu, mũi đỏ đỏ, vôi vàng bắt chuyện nàng tiến vào phòng khách tới sưởi ấm: "Người tới lúc nào? Làm sao không tiến vào?"

Mã Nhị Nha vừa chà xoa hai bàn tay nhỏ, một bên đem chính mình một xấp 《Chân Huyền Truyện》 bản thảo chuyển Cấp Phương Trọng Vinh, tội nghiệp năn nỉ nói: "Trọng Vinh Ca Ca, giúp ta sửa sửa đi, Sài công tử yêu cầu kỳ hạn muốn đến đây."

Phương Trọng Vinh cúi đầu, nghi hoặc nhìn 《Chân Huyền Truyện》, nhưng vẫn nhiên đưa tay Tiếp Quá Na xấp giấy nháp.

Mã Nhị Nha tiếp theo mở mắt cầu khẩn nói: "Trọng Vinh Ca Ca, người không biết, từ khi Nhạc Văn mới tới một cái 'Trâm Hoa Thổ Đậu', Nhị Nha liền các loại bị lạnh nhạt đây, Nhị Nha thật sự rất nhớ Châm Thảo Từ gánh hát, đem này bộ 《Chân Huyền Truyện》 mua lại, đi tập cho trong cung nương nương nhóm xem đây."

Phương Trọng Vinh Khán vừa nhìn Mã Nhị Nha, lại suy nghĩ một chút Nhị Nha lời nói những này, trong lòng đột nhiên sinh ra một kẻ, hần nhận lấy những kia giấy nháp, đập vỗ một cái Nhị Nha bả vai, nhẹ giọng nói: "Được, Trọng Vinh Ca Ca giúp người sửa chính là."

"Trọng Vinh Ca Ca tốt nhất." Mã Nhị Nha chớp chớp con mắt, sùng bái xem Trứ Phương Trọng Vinh.

...

Ngao Dora dùng loan đao chống đối Hạ Tùng, vẫn nhìn Hạ Tùng dùng xán lạn hành văn, viết xong cái cuối cùng tên chữ.

Vậy thì thật là đem Tây Hạ tẩy trắng nếu như Bạch Liên Hoa bình thường thánh khiết, chìm hoà bình bình thường hữu hảo, hồn nhiên, rực rỡ dường như Thiên Sứ ---- chỉ do một trận vô nghĩa lời nói à.

Độc giả nếu như Baidu quá Hạ Tùng, thì sẽ biết, bài này giới thiệu Hạ Tùng chỉ tồn tại ở Tổng sử ghi chép bên trong, mà Baidu trung tâm Hạ Tùng, là cái văn học gia, người hiểu, Baidu là cái thiện biến mà dễ quên tính tình.

Làm Nhiên Bất sai, Hạ Tùng cũng là cái Ngân Hữu văn tài người, đương nhiên, loại này văn tài dùng tại lúc này, bị người áp chế, viết xong Mật Chiếu, lại ngăn thượng bần giao, khẩn cấp đuổi về, vậy có thể nói là vô cùng hổ cha văn tài.

Hạ Tùng hoàn thành ngao Dora nguyên bộ chỉ lệnh, như cũ nơm nớp lo sợ, không biết ngao Dora vị này nữ Xích Diệp, bước kế tiếp muốn đối với mình làm cái gì.

Là giết người diệt khẩu? Vẫn là giết người diệt khẩu? Vẫn là giết người diệt khẩu?

Hạ Tùng nội tâm sợ hãi cùng với hồng mắt à. Đại não bay nhanh xoay tròn trung tâm, mới nghĩ đến thường phục tới trước hộ vệ cùng bên cạnh một gian phòng trung tâm Lưu Bình, những người này đều có võ nghệ tại người, chẳng lẽ cũng bị dễ dàng chế trụ?

Cô gái này Xích Diệp như thế tinh thông Hán Hóa, biết rõ Hán tục, hiển nhiên tiềm phục không phải một, hai ngày, thậm chí, nàng dĩ nhiên biết mình tới trước kiểm tra Tây Hạ quân tình nhiệm vụ bí mật, Tại Tự Kỷ Duyên Châu trong thành, dĩ nhiên có Tây Hạ thám báo điệp tham nhân viên tiềm phục sâu như thế, như thế xem ra, Tây Hạ quả thật là dã tâm khá lớn à...

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Trong đó bí ẩn

Lại là một năm Thượng Nguyên tết hoa đăng thời điểm, chợ đèn hoa khẩu, cửa trước phố lớn đèn lều một cái liền với một cái, thương nhân từng cái từng cái ra hết sức nhip, muốn ở năm mới chợ đèn hoa thượng bác cái tốt lợi nhuận.

Mới mở một nhà gọi "Hợp Hoan tử" gánh hát, là nhất bất đồng, được xưng chuyên xướng nói chêm chọc cười Hí Bản Tử lại không nói, tháng giêng mười ba đèn hiệu tiết bắt đầu, liền toàn bộ đồ hóa trang xà phòng đãi trang phục, toàn bộ ban Tử Thượng trận, có cầm hát hí khúc dùng nước lửa côn, có cầm trúc Đồng Tử,

Giơ bốn cái "Dây dưa" "Đàn áp" "Láng tránh" "Yên lặng" đèn bài tử, một mặt buồn cười đi khắp hang cùng ngõ hẻm, một hồi Thuyết Giá gia Hiệu Buồn đèn không sáng đi, một hồi nói vậy cửa tiệm không cất hoa đèn, bốn phía làm trò cười cho thiên hạ chông chát, khoa tay múa chân.

Nhạc Văn Thư Trai cửa, bố trí tí mĩ đèn màu cũng vô cùng lóe sáng, là một cái tinh trí con rối hình người đèn, mặt trên mang theo "Đèn chính ty" bài tử, con rối bên trong thiết lập hộp đèn, con rối dưới thân là Liên Hoa Tọa, vô cùng chân thực.

Này "Hợp Hoan tử" gánh hát Tử Hạo cuộn cuộn đăng đi qua Nhạc Văn Thư Trai cửa thời gian, vừa thấy này "Đèn chính ty" đèn màu, lập tức lại gỡ lại bái, bán một tay tốt mạnh, Sài Lân cùng Mã Nhị Nha trước cửa nhìn, cũng từng người phình bụng cười to, rất cho một người trào một bó to miếng đồng

tử thường.

Điều này cũng làm cho là Tại Đại Tổng, tài năng như thế tự do tự tại trôi ghẹo ra về quan chức diễn hài kịch hí khôi hài, đời sau mãi đến tận thế kỷ 21, Đã Bất lại Hữu Giá giống như tự do đến đỉnh cấp bậc xã hội bầu không khí.

Phương Trọng Vinh Nhân Trứ đang làm nhiệm vụ, giờ khắc này theo lái ở Triệu Trinh bên cạnh người. Từ tuổi trước bắt đầu, Biện Kinh Ngự Nhai hai hiền mỗi ngày Đô Hữu các loại nghệ nhân biểu diễn các loại giải trí tiết mục: Ma thuật, tạp kỹ, nói hát, ca múa, tạp kịch, đá bóng, xiếc khi, đoán đồ đèn, tình xảo đủ kiểu, ngày mới tai mắt.

So sánh như vậy, cũng coi như là ca múa mừng cảnh thái bình Trong Hoàng Thành, liền xa còn lâu mới có được dân gian như vậy náo nhiệt.

Triệu Trinh biếng nhác ở Sùng Chính Điện ngồi định, lật xem hôm nay vừa chuyển tiến vào mặt tấu, liền tiếp chính mình bấm Trứ Tự Kỳ hai cái lông mày trung gian, một mặt bắt đầu đi bộ dáng.

Một lúc lâu, hần bỗng nhiên chuyển Hướng Phương Trọng Vinh, Trương Na hai bản mặt tấu đưa tới, thờ dài nói: "Phương Ái Khanh người xem một chút đi."

Phương Trọng Vinh một mặt do dự có nên hay không tiếp thời điểm, chỉ thấy Triệu Trinh lại hơi rung nhẹ trong tay mặt tấu, lắc lắc đầu đối với hần nói: "Không việc gì, xem đi."

Phương Trọng Vinh Tiếp Quả Na hai bản mặt tấu, một xem bên trên Quân Cơ ấn tín, đã đoán được ba phần.

Mở ra xem, quả Bất Kỳ nhiên, chính là Hạ Tùng cùng Hàn Kỳ, từng người trình lên liên quan với Tây Hạ địch tình tập hợp.

"Hai vị đại nhân cũng đều là hiệu suất rất cao năng thần à." Phương Trọng Vinh mở ra tấu chương, trước nói một câu rộng Triệu Trinh tư tưởng.

Tiếp đó, Phương Trọng Vinh Tự hờ hững mở ra Na Lưỡng phân tấu chương.

Chính thể mà nói, Hạ Tùng chiết Từ Lý, Tây Hạ chính là con dê con, mà Hàn Kỳ chiết Từ Lý, Tây Hạ là hổ lang, là con báo, là sư tử; Hạ Tùng chiết Từ Lý, Tây Hạ chẳng qua là viên đạn nước nhỏ, mà Hàn Kỳ chiết Từ Lý, Tây Hạ, đó là giống như Liêu quốc hung mãnh ác ôn à.

Hàn Kỳ nội dung, dựa theo đời sau lịch sử tri thức, Phương Trọng Vinh có khả năng dự liệu đến. Nhưng Hạ Tùng vậy sở con, dường như cùng Hạ Tùng cá nhân làm người, cùng hần hiện tại biết thân phận của Duyên Châu, cũng không nhiều ăn khớp à?

Dù sao nếu như vậy cổ xúy Tây Hạ thân mật, vậy nhất định đối với Duyên Châu bố phòng có ảnh hưởng rất lớn, rất đạo lý đơn giản chính là, Hạ Tùng chính mình liền dễ dàng lâm vào thân người an toàn hiểm cảnh. Mà hiện tại, hần bỗng nhiên viết ra loại này tấu chương, lại là tình huống thế nào?

Phương Trọng Vinh ngay ngắn suy tư, Triệu Trinh thanh âm đã từ bên tai vang lên: "Phương Ái Khanh, theo người, Giá Lưỡng phân sở con, nào một phần phán đoán, càng chuẩn xác chút đây?"

Triệu Trinh tuy hỏi như vậy, tâm lý lùi một ngàn cái 10 ngàn niềm hi vọng Phương Trọng Vinh Thuyết, Hạ Tùng vậy đạo sở con là thật, hần là cái lảng tránh mâu thuẫn, không tình nguyện đối mặt người hiền lành, bây giờ Tây Hạ quả thật làm to, dù sao phiền phức.

Đáng tiếc Phương Trọng Vinh chủ định không cách nào để cho Triệu Trinh làm một con đà điểu.

Phương Trọng Vinh thả xuống Hàn Kỳ vậy bản tấu chương, đem Hạ Tùng vậy một phần, nhìn kỹ Hựu Khán một phen, sau đó chắc chắn đối với Triệu Trinh nói: "Hạ đại nhân phần này mặt tấu, chỉ sợ là có vấn đề, bệ hạ mời xem ---- "

"Ồ?" Triệu Trinh nghe được câu này, cũng gấp mang tương đầu tập hợp Đáo Na tấu chương thượng.

Phương Trọng Vinh Trương vậy sách tấu chương nghiêng Trứ Chiết quả, sau đó dựa theo góc đối, từng cái đem tên chữ đọc ra tới: "Mặt ---- tấu ---- ---- nói ---- cũng ---- không phải ---- thực ---- tình ---- phía tây ---- hạ ---- có ---- khác ---- "

Triệu Trinh xà Quả Na tấu chương, bán tín bán nghi lại xác nhận một bên. Loại này giấu đầu biện pháp, chính là Bắc Tống sĩ phu thích chơi một loại phong nhã việc, bình thường đều là dùng để đàm luận phong nguyệt, bây giờ, đột nhiên xuất hiện ở mặt tấu bên trong, quả thật không thể không khiến người ta khả nghi:

Là việc có trùng hợp? Vẫn là Hạ Tùng có gì nổi khổ tâm, lâm vào nào đó loại hoàn cảnh, bị ép viết phần này nghĩ mặt tấu?

Nếu như là Hạ Tùng lâm vào cảnh hiểm nguy, như vậy Duyên Châu tình hình, rốt cuộc thành chuyện ra sao đây?

Triệu Trinh đột nhiên cảm giác thấy trong lòng bị kín từng trận hàn ý.

...

Trương Hi Nhân Trứ ước Sài Lân cùng đến xem buổi tối đá bóng thi đấu, rất sớm liền ra ngoài.

Thượng Nguyên tết hoa đang mấy ngày nay, Nhân Trứ phổ xá hết sức náo nhiệt, thông hành cũng rất là bất tiện chút, "Dậy thật sớm, đuổi buổi tối tập",

còn lại thời điểm đó ở trên đường.

Đội đến Nhạc Văn Thư Trai cửa, Tụ Khán gặp nhón nha nhón nháo chen ở một chỗ đám người, mỗi người trong miệng ồ ào đặt cược.

Trương Hi phát huy chính mình mập mạp hình thể ưu thế, tam hạ lưỡng hạ lay mở trước người đám người chen vào, Tụ Khán gặp hai bên các thức trừ ký, đều là là buổi tối đá bóng thi đấu thiết trí.

Trắng chấm điểm, là cá nhân điểm, lúc này biểu diễn trắng đánh tổng cộng là hai đội hai mươi bốn vị cầu thủ, từ cầu đầu, đến cầu thủ, đều có bảy viên vào cầu biểu thị, sau đó căn cứ xung quanh quần chúng tiền thưởng bao nhiêu, bình ra Cầu Thủ Tốt Nhất. Căn cứ phỏng đoán, lựa chọn đặt cược thể đánh bạc.

Trúc cầu điểm, là quan phương đội cùng dân gian đội đối kháng điểm số, điểm số đoán tốt sau đó đặt cược.

Nhất làm cho Trương Hi cảm thấy thần kỳ, là một loại gọi là "Đủ màu" thiết kế, ném phương thức không chỉ có đơn thức ném, còn có phục thức ném, đoán các đội điểm số, hoặc là các đội thắng bại,

Tổ hợp phương thức hoa dạng phong phú, vô cùng hấp người nhãn cầu, mà giá cả rẻ tiền, ba đồng tiền liền mua một chú phục thức ném.

Đại Tổng toàn dân tốt đánh cược, liền Tổng Thái Tổ năm đó, đều rất thích quan phúc, Trương Hi tự nhiên Dĩ Bất có thể ngoại lệ, rõ ràng móc ra trên người năm mươi miếng đồng tử, điện vài tờ thẻ đánh bạc tờ khai, lúc này mới chen qua đám người, hướng về gia đình nói rõ thân phận, để gọi Sài Lân đi ra.

...

Chiết Y Nhiên nghỉ ngơi điều dưỡng này hồi lâu, thân thể dần dần được, cùng Vượng Tài, Tuyết Lang, Tiểu Lang, đàn sói nhóm, cũng bồi dưỡng được chiến hữu bình thường cảm tình.

Chỉ là, ngàn dặm dài lâu, không có bữa tiệc không tàn, quyến luyến quy quyến luyến, Chiết Y Nhiên như cũ thỉnh cầu Vượng Tài, dẫn nàng đến Khánh Châu trong thành, dù sao, nàng cũng lo lắng cùng lo lắng tình hình lúc đó sau khi, Liễu Nguyệt Nga làm sao.

Một người quần áo lam lũ Đại mỹ nữ cùng một con khỉ Vũ Hiên ngang Lang Vương, Tụ Giá Dạng kẻ bên đi ở nông thôn trên đường nhỏ, sau lưng, là một đám sói lưu luyến không rời ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cúi Mực Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Tiến cử Chung Thế Hành

Khánh Châu thành đầu tường đang ở trước mắt, giăng đèn kết hoa, chính là náo nhiệt tháng giêng thời điểm.

Vượng Tài nhẹ nhàng cúi người xuống, dùng đầu va vào Chiết Y Nhiên tay, ra hiệu chính nàng vào đi thôi, sau đó, lưu luyến ở trên eo nàng khối này Phương Trọng Vinh trên ngọc bội liếm một liếm, lại liếm một liếm, cuối cùng, liếm một liếm Chiết Y Nhiên tay, đưa nàng cùng nhún.

Chiết Y Nhiên rõ ràng, đó là để chính nàng đi trước, cùng mình cáo ý tứ gì khác.

Nàng nhìn một chút Vượng Tài, Hựu Khán vừa nhìn bên hông mình ngọc bội, nhẹ nhàng ngồi xổm người xuống, vuốt Vượng Tài đầu, nói với hắn: "Người yên tâm, người Dĩ Hảo tốt chiếu cố chính mình, chăm sóc tốt bảy sói."

Nhân Trứ ở dưới thành, Vượng Tài nhìn xuống bật thốt lên "A Ô ----" cáo biệt tiếng, chỉ là một cặp mắt màu lục con người thâm tình nhìn nàng.

"Gặp lại." Chiết Y Nhiên đi ra một đoạn, lại quay đầu, liếc mắt Hường Vượng tài vung tay một cái.

Vượng Tài đứng tịch Dương Thiên một bên, yên lặng đứng lặng một lúc lâu, một lúc lâu.

...

Liễu Nguyệt Nga lại nhìn tới Chiết Y Nhiên thời điểm, nếu như cảm thấy bảo bối từ trên trời giáng xuống giống như vậy, thực sự là vui mừng khôn xiết.

Mọi người cũng đều là một bộ mừng chạy tung tăng tư thái.

Liễu Nguyệt Nga đi lên phía trước, kéo Trứ Chiết Y Nhiên tay, mò lại mò, mò lại mò, sau đó lại vẫn không ngừng mà vuốt ve Trứ Chiết Y Nhiên mặt, một mặt hiềm thấy lưu luyến thần sắc.

Vậy mừng rỡ như điên bộ dáng, dẫn tới bên cạnh Dịch Thanh một mặt lúng túng, trong lòng Lược Lược Hữu Ta nghi vấn: Nữ tử chính giữa đều là như vậy ập ập ôm ôm, nị nị oai oai sao? Được rồi, xa lâu gặp lại, thâm tình thâm tình. Vỗ tay.

Giữa lúc Chiết Y Nhiên chính mình cũng bị Liễu Nguyệt Nga mò, cảm giác bốn phía ánh mắt thật quý dị thời điểm, lại nghe Liễu Nguyệt Nga đột nhiên "Ai nha ----" một tiếng.

"Làm sao?" Chiết Y Nhiên cùng Dịch Thanh buột miệng mà ra, cùng hỏi.

Liễu Nguyệt Nga thẳng tắp xông Đáo Tự Kỳ trước bàn đọc sách, một trận xoay loạn tìm lung tung, đón lấy, liền đỏ mặt xoay người, một mặt lúng túng nhìn về phía Dịch Thanh, nhẹ giọng hỏi:

"Hán Thần huynh, ta để người thay ta đưa ra thư, người có thể đã tổng xuất sao?"

Dịch Thanh nhìn nàng lần này không hiểu ra sao cử động, Khước Nhưng là gật đầu hồi đáp: "Phải a, hôm nay buổi sáng về kinh dịch chuyển đã mang đi, làm sao?"

Liễu Nguyệt Nga một mặt phát điên Trương Tự mình tóc gỡ một gãi, mở ra hai tay, lấy một loại van nài thần sắc, nhìn về phía Chiết Y Nhiên nói:

"Ta, ta đem người mất tích việc, cho Chiết lão gia tử, cùng Phương Đại Nhân, các phát một lá thư, nói rõ ---- chẳng qua, chẳng qua ta vốn là hi nhìn về bọn họ Thác Thác trong triều quan trọng, có thể điều động càng nhiều người tay đi tìm ý của người..."

"Ạch ----" Chiết Y Nhiên phiên cái bạch nhãn, cái này tuần tử bạch nhãn phối hợp nàng băng sơn dung sắc, ngược lại có vẻ càng Quốc Sắc Thiên Hương.

"Xem như, người trước an bài cho ta tắm gội đổi thân xiêm y đi, sau đó ta mau mau bù viết hai lá thư, làm phiền Hán Thần huynh tìm người khẩn cấp đưa trở về, chính là."

Liễu Nguyệt Nga một bên đáp ứng, vừa hướng Dịch Thanh làm cái mặt quý.

Dịch Thanh chính là không nói một lời, chỉ là một mặt sùng nịch xem Trứ Nhân trước hoạt bát đáng yêu Nữ Tướng.

...

Phạm Trọng Yên tiếp Triệu Trinh cho gọi, suốt đêm không ngừng không nghỉ ứng chiếu tới trước.

Chờ Triệu Trinh nhỏ nói tỉ mỉ Hạ Tùng việc tình hình sau, Phạm Trọng Yên sắc vi Vi Âm trầm.

Đón lấy, Phạm Trọng Yên liền nhẹ Khinh Thanh hắng giọng, sau đó, Trương Na phân tiến cử Chung Thế Hành, cùng với dựng lên Thanh Giản thành sở con, từ trong tay áo lấy ra, đệ trình cho Triệu Trinh ngự lãm.

"Chung Thế Hành loại đại nhân?" Triệu Trinh tự lẩm bẩm, lại cẩn thận ở trong ý nghĩ suy nghĩ một chút, tuổi nhỏ từng ở trong kinh nhận chức quan, chỉ hơi có chút còn sót lại ký ức người này.

"Bây giờ loại đại nhân chính Duyên Châu, nếu như bộ hạ không yên lòng Hạ đại nhân tình hình bên kia, vừa vặn có thể phát một phong Mật Chiếu cùng loại đại nhân, để loại đại nhân trong bóng tối giúp đỡ Hạ đại nhân Dã Hào." Phạm Trọng Yên ngữ khí rất là kiên định:

"Vi thần nguyện lấy thân gia tánh mạng người bảo đảm, loại đại nhân là lòng son dạ sắt đặc lực can tướng, bộ hạ có thể buông tay dùng một chút, khiến cho kinh lược Duyên Châu."

Không khí dường như hơi ngưng lại giống như vậy, nhưng mà, cũng không có quá lâu trầm mặc.

Vẫn ở góc bình Phong Hậu tu hành sinh hoạt thường ngày chú Phương Trọng Vĩnh, cũng từ bình Phong Hậu đi ra.

Hắn chấp lễ cúi đầu, cùng sau lưng Phạm Trọng Yên, nhẹ nhàng phun ra ba chữ: "Thần tán thành."

Triệu Trinh xem Trứ Nhân trước về mặt thành thật hai người, nội tâm bỗng nhiên có một tia tơ không tên cảm động, kích động cùng với rung động.

Trăm cảm xúc lẫn lộn, không thể nào nói ra.

Sau đó, hắn hơi dùng sức, gật gù.

...

Trận đầu đá bóng thi đấu, đã bị đá hùng hực khí thế, Sài Lân cùng Trương Hi sớm chiếm tốt đối diện lâu các thượng mặt đồng một gian nhà tọa, cực kỳ hứng thú chờ kết quả.

Sài Lân móc ra một quyển mới từ trên thị trường mua về 《 điều quang kinh 》 đưa cho Trương Hi, cười nói: "Mập mập, đây là bản nhi tốt thư, phải cực kỳ học một ít."

Trương Hi dùng bụ bắt tay Tiếp Quá Na bản 《 điều quang kinh 》, chỉ hơi phiền vài tờ, đen thùi lù khuôn mặt thì có chút đỏ lên lên: "Này, không phải dạy người đùa bỡn tiểu nương tử sao?"

"Cái gì đùa bỡn? Đây là dạy người loại này trẻ con miệng còn hôi sữa, gặp phải người trong lòng tiểu nương tử, làm sao tranh thủ đối phương hảo cảm." Sài Lân nhặt lên tay phía trước một cái ngân cuộn Từ Lý trái cây, ăn một khối, sau đó, chỉ Trư Na thư, vừa nhai vừa nói:

"Ày, gặp phải người trong lòng tiểu nương, trước muốn khuất dưới thân khí, hạ cố nhận cho thừa nghề, trước trợ giúp nàng dung mạo vô song, thứ đáp ứng ân cần số một, không thể thiếu Phan lửa Đặng trêu chọc, cách không được Tuyết Nguyệt Phong Hoa, mới chờ giao nhau, làm theo ý mình vô cùng thiết, chưa từng cảm tay, lệ trước hai đạo thủy ---- nhìn một cái nhìn một cái, nói tới thật tốt ---- "

"Híc, nơi nào tốt?" Trương Hi hơi bị Di Đạo: "Là ngâm đến tiểu nương tử, Tụu Khứ khóc lóc sụt sùi, một điểm Dã Bất nam nhân."

"Người đây Tụu Bất hiểu đi, nữ nhân, đều yêu thích thâm tình nam nhân, người xem chúng ta Phương Đại Nhân như thế, muốn gả hán đại Gia Tiểu Tả, từ Đông Hoa Môn xếp hàng xếp tới Khai Đức môn, kỳ thật à, hán cũng chính là so chúng ta, nhiều hiểu một điểm phong tình thôi. Khả Bất, liền có vẻ thâm tình?"

Sài Lân dụ dỗ từng bước, chuyển một cái diện trái cây cho Trương Hi.

"Phương Đại Nhân hiểu phong tình? Thâm tình?" Trương Hi nhai diện trái cây, ánh mắt lại thẳng tắp nhìn chăm chăm phía dưới đá bóng thi đấu, "Được rồi, tiến vào ---- "

Sài Lân uống một hớp trà, một mặt bất đắc dĩ nhìn Trương Hi, bất cần đời nói: "Làm sao, người cũng mua 'Đủ màu' ?"

"Ân ----" Trương Hi Phì Phì thân thể vừa hưng phấn nhảy lên một chút, lại ngồi xuống, hơi một điểm ngưng ngừng nói: "Mua một điểm trêu chọc."

Nói qua, hán lại dời mắt hướng về vậy sách 《 điều quang kinh 》, hơi nghi ngờ nói: "Phương Đại Nhân làm sao cái hiểu phong tình, như thế nào cái thâm tình biện pháp à? Ta làm sao nghe trước chị dâu bên cạnh Mặc Hương nha đầu nói, Phương Đại Nhân với tình yêu một chuyện thượng, là cái... Ngớ ngẩn? ..."

Một câu vừa mới dứt lời, Sài Lân đã chép lại vậy bản 《 điều quang kinh 》, dùng một tiếng đánh rơi ở Trương Hi trên trán:

"Nói ai ngớ ngẩn đây? Phương Đại Nhân nếu là ngớ ngẩn, nơi nào còn có không ngớ ngẩn người? Phương Đại Nhân đối với Nguyệt Nhi cùng đối với vậy Chiết cô nương, là bất đồng. Đối với Nguyệt Nhi, đó là thương tiếc chiều cố, đối với vậy Chiết cô nương, đó là hôn nhớ mộng thương, người nói một chút, có thể giống nhau đối xử sao?"

Trương Hi miệng Barton thời gian Trương Thành một cái o hình chữ, hán thật lòng không biết còn Hữu Giá khá nhiều loại tình cảm, này khá nhiều hoa đào, chỉ có thể yên lặng gật gù, lúng túng cười hi hi, chất phác hỏi: "Là chiết Lão Tướng Quân gia Chiết cô nương?"

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Vài lần Ô Long

Sài Lân cùng Trương Hi hai người bên này hãy còn nói vui vẻ.

Không lâu lắm đợi, Sài Lân liền đem Phương Trọng Vĩnh đối với Chiết Y Nhiên các loại thâm tình lãng mạn nơi, từng cái nói ngoa nói khắp cả.

Trương Hi nghe được một mặt ngu si, Đản Hoàn là thu hồi vậy sách 《 điều quang kinh 》, chuẩn bị kỹ càng sinh trở lại học tập một phen.

Nhưng không ngờ này cách âm hiệu quả bình thường nhả gian bên cạnh, đang ngồi mấy vị xem xét chợ đèn hoa cùng đá bóng thi đấu đại Gia Tiểu Tả, bọn họ này một giảng, bên kia mỗi người nghe mê li, một phen tào tào thiết thiết khe khẽ bàn luận liền triển khai như vậy.

"Phương Đại Nhân? Lời này chỉ, nhưng dù là năm ngoái Trọng Nguyên lang Phương Trọng Vĩnh?"

"Cần phải chính là đi, nghe nói có không ít người gia tiểu nương tử, đều vô cùng si mê cái kia tuần tú phong lưu Học Sĩ đây."

"Oa, đây thực sự là mạnh liễu à, vậy Phương Đại Nhân, nguyên lai thích Chiết gia Nữ Tướng Quân à."

"Nghe nói vậy Chiết gia Nữ Tướng Quân, chính là Hà Đông Sư Tử Liễu Nguyệt Nga bạn thân chốn khuê phòng đây, người nói, Giá Phương đại nhân, có phải là khẩu vị đặc biệt nặng loại kia à?"

"Chà chà, trọng khẩu vị, đúng là trọng khẩu vị đây."

"Khác biệt nói mò, người không gặp Quà Na Chiết gia Nữ Tướng Quân, bộ dạng, vậy thì thật là họa bên trong đi ra đều không Hữu Na dạng tốt nhân vật."

"Múa đao làm kiếm nữ tử, có thể Hữu Thập sao hiếm lạ ? Nếu ta nói, nàng dù cho lại xinh xắn, Hoàn Năng vượt qua được đồng vũ đi?"

Mấy người nói qua nói qua, liền không lý do kéo đề tài đến phú đồng vũ trên người, phú đồng vũ vốn đã quên lãng chiêu té bị cự chuyện cũ, lại nhẹ nhàng nổi lên trong lòng, nghe được lời ấy, càng là căng thẳng trong lòng:

May nhờ vậy Phương Trọng Vinh khẩu đức không sai, tuyệt không những người khác biết việc này, bằng không, ta phú đồng vũ phú Đại tiểu thư mặt mũi để vào đâu?

Nhưng nghĩ lại lại tưởng tượng, vẫn là sâu sắc cảm thấy thất lạc, vậy Chiết Y Nhiên lướt qua ta phú đồng vũ đi.

Tuy rằng vậy Phương Trọng Vinh cũng chưa từng thấy ta phú đồng vũ, cũng đã trước có người trong lòng, liền cự tuyệt chiêu té việc, điều này cũng nói còn nghe được, nhưng, chung quy Ngặt Hữu mấy phần không cam lòng...

Nghe đến Kim Minh bờ ao chới lợi khỏi lửa hạ, Na Trương thanh tú cô đơn bàng, phú đồng vũ đột nhiên cảm giác thấy một Trận Tâm động, Na Tiểu Từ Phong lưu nho nhã thâm tình tư thái, thật là thật không phải giả bộ à.

Chẳng qua, vậy 《 điều quang kinh 》 nghe tới cũng là rất thú vị, quay đầu cũng làm một quyền tới trong khuê phòng lén lút nhìn, nhìn tiểu tử thú vị nhóm lấy cái gì sáo lộ tán gái Dã Hảo.

...

Phương Trọng Vinh Hồi đến trong phủ thời điểm, Vương Tử Nguyệt cùng Mã Nhị Nha cùng Dã Bất từng đi ra ngoài xem đèn, hai người vây quanh một nồi các thức được liệu canh gà, đang đợi Trứ Phương Trọng Vinh về nhà cùng ăn.

Chờ tới chờ lui, nhưng cũng không Kiến Phương Trọng Vinh trở về, ngoài cửa một trận tiếng vó ngựa, Mã Nhị Nha nghe thấy, xông lên trước lao ra.

Kết quả, nhưng chỉ là tới trước đưa một phong tây bắc bên kia dịch chuyển Nhi Lai, Cấp Phương Trọng Vinh tin.

Mã Nhị Nha cho mười mấy miếng đồng tử, cảm ơn tới trước truyền tin người, sau đó xoay người về đến trong nội đường, tiếp tục cùng Vương Tử Nguyệt cùng nhau chờ người.

Cầm Trứ Na phong thư đi Đảo Vương Tử Nguyệt bên cạnh, Mã Nhị Nha đặt mông ngồi ở ghế dựa Tử Thượng, dương Trứ Na tin, quay về nền Hòa Nhi ngó bóng dáng, tất cả nhằm chán bên trong, không khỏi nói lầm bầm:

"Này Chiết gia tiểu thư vóc người cũng rất đẹp đẽ, này tên chữ cũng quá xấu, còn không bằng Nhị Nha tên chữ đẹp đẽ đây, chớ đừng nói chi là so Nguyệt Nhi tỷ tỷ."

Vương Tử Nguyệt cười cười, đưa ngón trỏ ra đâm một chút Mã Nhị Nha đầu, hiếu kỳ hỏi: "Làm sao người biết đây là Chiết gia tiểu thư gửi tới ? Xem này tên chữ, cũng không giống cái tiểu thư tên chữ à, cũng như gã hán tử viết, như vậy thô to."

Mã Nhị Nha phình quai hàm, suy nghĩ một chút, "Thật giống cũng đúng, Nhị Nha cố gắng kỳ à, hoặc là, chúng ta lén lút mở ra Lai Khán một chút, lại cho nó phong tốt phong trở lại là tốt rồi rồi. Trọng Vinh Ca Ca không sẽ phát hiện."

"Cái này không được đâu?" Vương Tử Nguyệt tuy rằng trong lòng cũng là hiếu kỳ, nhưng luôn cảm thấy tư nhìn hán người thư tín sự tình kiểu này, không lớn cần phải.

Mã Nhị Nha cũng đã mau mau từ trên đầu rút một rễ cây trầm bạc, Tụ Trứ ánh nến nung nóng, sau đó chậm rãi phu Tại Na bì thư thượng.

Tín trên đầu nhựa cao su một chút bị choáng mở ra, Mã Nhị Nha lại dùng vậy cây trầm chậm rãi đem tín da nhẹ nhàng mở ra.

Sau đó cẩn thận dè dặt từ giữa rút ra vậy vài tờ giấy viết thư.

Kí tên cũng không Chiết Y Nhiên, rõ ràng lọt mắt, là mặt khác ba chữ lớn: Liễu Nguyệt Nga.

"Là cái kia Hà Đông Sư Tử viết tới à?" Mã Nhị Nha mở cái này kí tên, liền bắt đầu hầy còn cần nhẫn đọc thư.

Ai biết vừa đọc bên dưới, Nhị Nha toàn bộ sắc mặt đều trở nên trắng bệch.

Vương Tử Nguyệt nhìn thấy Mã Nhị Nha bộ dáng này, liền vội vàng đem trong tay nàng giấy viết thư rút quá đến mình xem: "Tình huống thế nào? Chiết cô nương có chuyện? Nhị Nha, người cùng Chiết cô nương giao tình rất tốt sao?"

Mã Nhị Nha tự nhiên biết, Vương Tử Nguyệt lui Hoàn Bất vô cùng rõ ràng Chiết Y Nhiên đối với Phương Trọng Vinh ý nghĩa, chỉ là gặp đến lúc này Mã Nhị Nha dung sắc đột biến, Vương Tử Nguyệt cũng bỗng nhiên hơi đoán được hai ba điểm, liền sắc mặt cũng biến thành thương Bạch Khởi tới.

...

Phạm Trọng Yên cùng Phương Trọng Vinh cũng chạy bộ ra Hoàng thành, nghênh đón bên ngoài lồng lầy huy hoàng Thượng Nguyên đèn đuốc.

Hai người quay về viên hồ hồ ngọc mặt trăng, tiếp theo thảo luận Trứ Đại Tổng chiến sự, vấn đề thực tại rất nhiều à.

"Lần này loại đại nhân tiến đến, không biết có không đối với ăn không hưởng việc, Lược Lược Hữu ức chế thu liễm? Chính lập tức một Hạ Quân kỷ, tình hình gần chính?" Phương Trọng Vinh bỗng nhiên nhìn về phía Phạm Trọng Yên, bốc lên mấy câu nói như vậy.

"Tình hình gần chính?" Phạm Trọng Yên cân nhắc một chút cái từ này ý tứ, không khỏi mang theo một loại than thở sắc, Khán Hưởng Phương Trọng Vinh nói:

"Không sai, quả thật, tình hình gần chính, chính là ta Đại Tổng vô cùng cần thiết giải quyết vấn đề. Chỉ là, trong đó liên hệ liên lụy thường thường một phát động toàn cục, khó à."

"Đại Tổng bây giờ kinh tế phồn thịnh, tự nhiên nhất thời phát hiện không ra nuôi quân nạp phí, ăn không hưởng, loạn phái chức quan chỗ hỏng, nhưng một khi có một ngày, kinh tế vận hành xảy ra vấn đề, như vậy những thứ đó này, sẽ nổi lên mặt nước, hơn nữa ngoại tộc xâm lấn, sợ sẽ đuôi to khó vậy."

Phương Trọng Vinh đối với Phạm Trọng Yên năng lực phân tích, biểu hiện 200% tự tin, liền, hần không ngần ngại chút nào chọn dùng một loạt hiện đại chuyên nghiệp từ ngữ, để diễn tả trước có chính phủ vận hành bên trong, vấn đề xuất hiện.

Phạm Trọng Yên quả nhiên không có để hần thất vọng.

Hần lột một lột râu mép, nặng nề gật đầu, than dài một tiếng, lại đập vỗ một cái Phương Trọng Vinh bờ vai, cười nói: "Người nói rất đúng, tuy Nhiên Bất có thể vung lên mà liền, nhưng ta cùng lửa, cần phải nỗ lực cũ nát ích mới mới là."

Phương Trọng Vinh Tưởng nghĩ, bỗng nhiên hơi nhỏ kích động đây. Dù sao bây giờ là Cảnh Hựu bốn năm, có phải là "Khánh Lịch tân chính" hội sớm lên ngựa đây? Lần này, dường như rời xa Hạ Tùng mấy người phá hoại, như vậy tân chính con đường, lại hội chỉ về phương nào đây?

Hần ngừng đầu, nhìn trên trời trăng sáng, cùng khắp thành lồng lầy đèn đuốc, một Thiết Đô như thế chân thật, lại như thế hư ảo.

Loại này tốt đẹp tiêu hưng phần, Tại Phương Trọng Vinh về đến nhà, nhìn thấy Mã Nhị Nha cùng Vương Tử Nguyệt hai người thần sắc cổ quái thời gian, bị lặng yên đánh tan.

Tuy bảo hôm nay trở về muộn Diễm Nhi, Đăn Dã không đến mức đều đáng đáp này chứ? Phương Trọng Vinh Tâm hạ bắt đầu thấy buồn bực.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Hạ Tùng thủ đoạn

Duyên Châu trong thành.

Hạ Tùng đỡ lão eo, múa bút thành văn hoàn tất hai phong mật chiết, sau đó dùng chuyên dụng ấn tín che lên màu son con dấu, chứa vào chuyên môn dùng cho chuyên mật tấu ba phòng trong hộp, lại đang cái hộp bên ngoài, che lại hai đạo hỏa tắt,

Trước sau các điểm một đội tinh nhuệ, mệnh trong lúc đó cách hai ngày xuất phát, suốt đêm hộ tống mật chiết về kinh.

Bên cạnh cánh tay trái treo Ma Bó băng bó, mang theo thương Lưu Bình, nghi hoặc không rõ nhìn Hạ Tùng, chờ cả đám người đều rút khỏi đi, lúc này mới đi lên phía trước, hướng về Hạ Tùng dò hỏi:

"Hạ đại nhân, vì sao mới vừa không cho ngoài cửa bọn thị vệ hợp lực giết nữ thích khách kia, phản muốn cố ý lưu nàng một cái người sống chạy trốn

đây?"

Hạ Tùng nhìn Lưư Bình, đem trước người trà sâm hương Lưư Bình phương hướng đầy một cái, nhẹ giọng nói: "Lão phu còn không tới kịp cảm tạ Lưư Tướng Quân ân cứu mạng."

Nói qua, liền làm ra một cái nếu như muốn làm vãi bình thường động thể.

Lưư Bình cỡ nào tùy mặt gọi lời người, tự nhiên lập tức ma lưư, hết sức lo sợ đỡ Hạ Tùng, liên tục nói:

"Là mặt tướng không làm tròn bốn phận, không thể tới thời gian phát hiện vậy Tây Hạ nữ Xích Diệp, để đại nhân chấn kinh. May nhờ đại nhân cơ trí à, nhưng, đại nhân vì sao phải người của chúng ta lưư thủ thả Na Nữ Xích Diệp trở lại? Lại vì sao đem đệ nhất phong mật tấu cũng gửi về đây?"

"Tại sao?" Hạ Tùng nheo lại ánh mắt, nhớ lại lúc đó mạo hiểm một màn.

Nữ Xích Diệp ngao Dora loan đao chống đối Hạ Tùng, mắt thấy hấn từng chữ viết xong mật tấu, lùi ở nơi đó kì kèo mè nheo không chịu che lại, không khỏi trên tay lực đạo vừa nặng một phần, ép thấp thanh Âm Đạo: "Thiếu chơi hoa dạng."

Hạ Tùng thờ dài, hãy còn nói: "Thôi, thôi, để ta viết như thế một đại tờ, còn không phải là vì ma túy Đại Tổng Triều Đình, tốt để người của các người có thể du lịch Đại Tổng? Người lúc này giết ta, vật này Hoàn Năng chuyển đến đi ra ngoài sao?"

Vậy ngao Dora tà mị cuồng quyền cười cười, một cước vượt ở ghế dựa Từ Thượng, một cước lập trên đất, thân thể nghiêng tới trước, liền đối với hướng về Hạ Tùng bên tại: "Hạ đại nhân như thế thông tuệ, vậy thì mau đưa vật này đưa ra đi."

"Các người chỉ biết là ta tới làm gì, chẳng lẽ không biết chỉ có ta ẩn tín, này mật chiết căn bản chuyển không ra đi sao?" Hạ Tùng tiếp theo bâu môi nói:

"Đáng tiếc à đáng tiếc, đáng tiếc các người thông minh một đời, luận tình báo cùng nhau, còn không bằng xa ở ngoài ngàn dặm Biện Kinh một Gia Tiểu nhỏ Phế Sãi Tín Cấp Tốc chuyển."

"Bỏ câu đưa thư? Tốc Độ?" Ngao Dora tiếng cười càng ngày càng Mị Cốt thiên thành: "Hạ đại nhân à, người sẽ không phải nói, như thế xa xôi ngàn dặm, ngại tính để bỏ câu cho đem thư nhi mang về chứ?"

Nói qua, trong miệng nàng hừ hừ tiếng càng sâu, cho dù là Hạ Tùng, hoặc là ngao Dora nội tâm đều rất là rõ ràng, bỏ câu là không thể đường dài phi hành chuẩn xác không có lầm.

Nhưng Hạ Tùng lúc này nói như vậy, ngao Dora Dã Bất do muốn Đáo Tự Kỷ tỷ tỷ, cũng là Lý Nguyên Hạo Hứa Nặc quá tương lai Tây Hạ Hoàng Hậu Dã Lợi đều lan từng nói: Phải đi ra Xích Diệp báo lại, Đại Tổng chỉ sợ là đối với Tây Hạ đã có cảnh giác, lúc này mới phải người ám tra, trong đó kỳ lạ, hiện nay vẫn còn không biết được.

Hạ Tùng cảm đến phía sau loan đao lực đạo giảm xuống, trong lòng biết là tự mình nói, để ngao Dora trong lòng khả nghi, vì vậy tiếp tục thêm mắm dặm muối, cố làm ra vẻ bí ẩn bắt đầu dao động hình thức:

"Ai nói Tốc Độ chỉ có thể nuôi bò câu? Nhà này Tốc Độ, nuôi mấy ngàn hàng vạn con chim ưng cùng trà chim cắt đây, rất nhiều trà chim cắt chim ưng, hết ngày bay lượn ở các người Tây Hạ thổ địa bên trên, còn có, ở Liêu quốc trên đất, bốn phía săn bắt tình báo."

Hắc, người khác biệt nhìn ta như vậy à, người cho rằng ta Hạ Tùng thích tới nơi này trà này công việc nhi à? Các người Tây Hạ Xích Diệp, chẳng lẽ chưa cho cùng các người đã nói, ta Hạ Tùng là người thế nào?

Nếu không là vậy Phương Trọng Vĩnh cùng vậy gia Phế Sãi Tín Cấp Tốc chuyển nhiều chuyện, ta hiện tại cũng ở kinh thành tiêu dao khoái hoạt đây."

Ngao Dora nhìn Hạ Tùng vậy một mặt hèn mọn bộ dáng, lại liên hệ lên tỷ tỷ khẩu Trung Hạ từng người này tính nết, trong lòng hơi tin mấy phần, mắt thấy Thần Quang (nắng sớm) mờ mờ, nàng cũng lười sẽ cùng Hạ Tùng dây dưa không ngớt, liền trực tiếp chặn lại Hạ Tùng áo ba lỗ nói: "Nói, muốn đem mật tấu đưa ra đi, còn muốn ai ẩn tín? Người như phối hợp, ta có thể tha người một mạng."

"Cách vách Lưư Bình tướng quân à. Người gọi hấn đi vào, hấn có lấy một bộ phận khác ẩn tín biện pháp, ta cũng không biết như thế rõ ràng." Hạ Tùng giọt mồ hôi từ trong thân thể phốc phốc bốc ra ngoài, tim đập cấp tốc nguy kịch hơn, ở bên ngoài lui cố gắng trấn định.

Có lúc, không tỉnh tương thật sự sẽ chết, sắp xếp gọn bức Tại Giá loại lúc máu chốt vẫn là rất trọng yếu tích.

Hạ Tùng cái này bức, giả bộ xem như đầy điểm.

Bởi vì tiếp đó, ngao Dora thật sự cảm loan đao đầy Hạ Tùng, để hấn sai người gọi cách vách Lưư Bình đi vào.

Biến số liền như vậy phát sinh, Lưư Bình lúc tiến vào, đã sáng mắt sáng lòng thấy rõ Hạ đại nhân chính tao ngộ trời buộc trung tâm.

Cặp mắt xoay một cái, Lưư Bình liền giả bộ nghe lời tiến đến lấy ẩn tín, cặp chân, lùi trên đất điểm ra Mật Diệp ty báo động.

Không bao lâu, ngoài cửa sổ một mũi tên nhỏ, thẳng tắp từ cửa sau bay hướng Ngao Dora, trên vai nàng bị đau, giữ loan đao lực đạo liền biến hình, Lưư Bình đuổi vội vàng tiến lên tập trung vào tranh đấu, Hạ Tùng chính là mượn cơ hội chạy trốn mà ra.

Tại sao muốn thả Na Nữ Xích Diệp đi? Hạ Tùng neoh lại ánh mắt, cân nhắc một chút Luru Bình vấn đề này, sau đó, cười cười:

"Nếu là người này chết, làm sao có thể tìm hiểu nguồn gốc bắt được sau lưng nàng, tiềm phục ở Duyên Châu trong thành Tây Hạ Xích Diệp mạnh mỗi đây? Bây giờ nàng bị thương, đối với chúng ta, lùi vừa vặn là đầu Thạch Vấn đường tốt biện pháp."

Luru Bình chuyển một chút hai con tròng trắng mắt so mắt đen còn nhiều khá nhiều con ngươi, vỗ bàn pho trương tán thưởng nói: "Hạ đại nhân cao kiến à "

"Huống hồ, ta đã đối với nàng sử dụng Dụ Định Chi Kế, thả nàng mang chút tình báo sai lầm trở lại mê hoặc Lý Nguyên Hạo Dã Hảo." Hạ Tùng hơi lay động đầu nói.

Một bên lay động, một bên muốn Trứ Na nữ Xích Diệp sau khi trở về, ở Tây Hạ biên giới bên trong đầy trời đánh trà chim cắt cùng chim ưng tình cảnh, lại tưởng tượng một chút Tây Hạ Xích Diệp ở Biện Kinh trung tâm cho "Phế Sài Tín Cấp Tốc chuyển" gây phiền phức tình cảnh, thực sự là ngẫm lại cũng làm cho Hạ Tùng thoải mái.

Một Thạch Nhị điều.

Hạ Tùng trong lòng không khỏi cho mình 10 ngàn cái trợ giúp: Lão tử thật là một nhân tài.

Không ngờ Luru Bình lùi tiếp theo mê hoặc hỏi: "Nhưng, đại nhân lúc đó viết đạo thứ nhất mật chiết, cũng không cần chuyển về kinh à, khi đó nữ Xích Diệp đã thua chạy, là Hà Đại Nhân vẫn là trước viết cùng nhau nghĩ mật chiết, sau lại phát cùng nhau thật sự mật chiết đây?"

Hạ Tùng hơi mở mắt ra, một mặt biếng nhác đưa tay chỉ chỉ đầu của chính mình, lại chỉ chỉ tay Luru Bình đầu, nhẹ giọng nói:

"Luru Tướng Quân à, ngươi vẫn là không rõ chúng ta Quan Gia. Quan Gia sẽ không truy cứu đạo thứ nhất mật chiết, hơn nữa Quan Gia xem đạo thứ hai mật chiết, hội gấp bội đau lòng lão phu đạo thứ nhất mật chiết trung tâm gấp ám sát nguy hiểm hiểm."

"À?" Luru Bình lúc này mới lĩnh hội tới Hạ Tùng dụng ý, nhìn một chút chính mình bị thương cánh tay, nội tâm cảm thán: Hạ Tùng thực sự là chi lão hồ ly à , tương tự nhân công bị thương, hội khóc hải tử có đường ăn à. Cứ như vậy, Quan Gia tính tình, Hoàn Bất định đến cảm thấy Hạ đại nhân tao ngộ cổ nào cạm bẫy, ngàn cân treo sợi tóc đây. Chưa hết còn tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tóng Cui Mục Thần Đổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117: Nháo Nguyên tiêu

Phương Trọng Vĩnh vào cửa, thẳng đi tới đại đường, xem Trứ Mã Nhị Nha cùng Vương Tử Nguyệt về mặt cứng ngắc, cùng hai người trước mặt trên bàn vậy một cái bồn lớn thả mát canh gà được thiện, hơi xin lỗi nói: "Ta trở về muộn, làm sao, các ngươi đều đang chờ ta, không có đến xem đèn sao?"

"Không, không có." Mã Nhị Nha một mặt tràn ngập "Làm Tặc Tâm hu" bốn chữ lớn bộ dáng. Nhưng Phương Trọng Vĩnh cảm thấy hết sức kỳ quái.

Phương Trọng Vĩnh trích Quan Mạo, quan bảo một còi, tùy ý để Nô Tỳ lấy một chiếc áo khoác phủ thêm, sau đó Tự Trứ bên cạnh bàn hoa lê Mộc Tứ chân ghế ngồi tròn từ ngòi xuống, ánh mắt bình tĩnh lướt xuống ở trên bàn.

Canh gà canh cuộn phía dưới, ngay ngắn ép vậy phong chữ viết xiêu xiêu vẹo vẹo tin.

"Phái cái Nô Tỳ đi nóng một cháo gà nóng đi, như vậy lạnh ăn hết, há không thụ hại? Ồ? Có tin à?" Phương Trọng Vĩnh Thuyết , rút ra lá thư đó, tam hạ lưỡng hạ đọc lên.

Lần này biến sắc mặt thành Phương Trọng Vĩnh:

Liễu Nguyệt Nga trong thư nói, Chiết Y Nhiên mất tích, tình huống thế nào? Tại sao lại như vậy ? Viết không minh bạch, không cái tiền căn hậu quả giao cho, chỉ nói là ở Khánh Châu ngoài thành bị tập kích thời gian mất tích.

Cả bản giấy viết thư nói không tỉ mỉ, biểu nghĩa Dã Bất hiểu rõ, quả thực là không hiểu ra sao tin dữ.

Phương Trọng Vĩnh cố gắng tự trấn định một chút, bài trừ một cái miễn cưỡng khó coi đến cực điểm nụ cười, sau đó, cầm Trứ Na tin, không nói một lời, thẳng dẫn ngựa, chạy như điên ra ngoài Nhi Khứ.

Mã Nhị Nha cùng Vương Tử Nguyệt hai mặt nhìn nhau, đều đoán không Đáo Phương Trọng Vĩnh đây là phải làm gì. Nhưng không chút nào biện pháp ngăn cản Phương Trọng Vĩnh Giả vị đường cái sát thủ, đập ngựa giờ roi Nhi Khứ.

...

Sài Lân cùng Trương Hi nhìn dưới lầu đá bóng thi đấu càng ngày càng trắng nhiệt hoá, đều là thập phần hưng phấn, Sài Lân rút ra bên eo quạt giấy, đại mùa đông liền phỉn lên.

Vậy quạt giấy vốn là ngà voi Phiến Cốt, trung gian mảnh lụa chỉ tiết xông quá Vĩnh Châu kéo dài vụn vặt thom, một tấm bên dưới, một cổ hương vị nhi nhảy lên nếu như tiến vào tiểu nương từ khuê các.

Dưới lầu hai đội đá bóng đội các có không ít fan bóng đá, lẫn nhau ở dưới đài các chiếm một vùng.

Ban đầu vẫn tính có chút trật tự, từng người cho mình đội bóng cổ vũ, tiếng kêu hô quát thanh sóng sau cao hơn sóng trước, theo thi đấu gay cấn, fan bóng đá đội ngũ liền bắt đầu "Trong người có ta, trong ta có người" lẫn nhau dung nhập lên.

"Làm gì chứ người kẻ này, giẫm ta giày."

"Kêu to cái gì gọi là gọi, lại kêu to, có tin hay không gia một quyền đưa người đi gặp tổ tông."

"Bao Đại Nhân chữa trị hạ, ngài người kẻ này càng dám động thù." ...

Khỏe miệng không tới ba, năm câu, nắm đấm liền bắt đầu loạn tung lên tới, hai bên fan bóng đá bắt đầu một hồi lấy vật lộn là cổ vũ đặc biệt trắng ở ngoài chiến.

Sài Lân cùng Trương Hi nhìn dưới lầu trường hợp, quả thực, tràn đầy ma tính tiết tấu:

Trên sân đá bóng đội ngũ quay về phong lưu mất xài hết tất cả vốn liếng, trắng hạ đá bóng bọn lưu manh chính là ném giày, miếng đồng tử, thậm chí là các thức thức ăn, cùng đối phương fan bóng đá đánh nhau.

Không ít thói hoặc giày, trực tiếp bay tới trên sân. Vậy ầm ầm cảnh tượng, làm phần mà để khá nhiều chỉ sợ thiên hạ không loạn, ăn dưa uống nước ăn bánh ăn chân gà quần chúng, càng ngày càng vây quanh tham gia trò vui.

Xem trò vui không chê việc lớn, là thế giới các quốc gia nhân dân truyền thống mỹ đức.

...

Nhân Trữ Thượng Nguyên tết hoa đăng, Nội Thành chen chúc, ngựa khó với thông hành.

Phương Trọng Vĩnh chỉ phải ruồi ngựa từ ngoại thành, nhiều lão đại vòng tròn, đi lòng vòng vòng rã hơn một canh giờ, mới đi đường vòng đến Tư Mã Phủ thượng.

Chiết Y Nhiên mất tích địa phương, ngay ngắn tới gần Khánh Châu, bây giờ biết Khánh Châu, chính là Bàng Tịch Bàng đại nhân. Cũng không kịp nhớ hồi tưởng vị này Bàng Tịch Bàng đại nhân, chính là rất nhiều lưu truyền đời sau Hí Bản Từ bên trong viết, vị kia Bàng Thái Sư nguyên hình.

Phương Trọng Vĩnh chỉ muốn, bây giờ Tư Mã Quang chính Bàng Tịch thủ hạ nhận chức quan, mà cũng là chính mình người quen biết trung tâm, chỉ có đang ở Khánh Châu người quản sự, tuy rằng đường đột, Đản Dã chỉ có thể là tìm tới Tư Mã Gia ở Biện Kinh trên tòa phủ đệ, nghĩ biện pháp mang tin cho Tư Mã Quang, để hắn giúp đỡ.

Mà chính mình, nhanh nhất cũng phải chờ tới ngày mai buổi trưa đi trước luân tu hành sinh hoạt thường ngày chủ thời gian, mới thuận lợi tiến cung, tốt hướng về Triệu Trinh thảo một cái nhân tình, nhìn có không để cho mình thay phiên nghĩ, đi trước đi trước Khánh Châu đi tìm người.

To lớn mặt trăng cao cao treo tại trong bầu trời, chỉ vừa ngẩng đầu, Phương Trọng Vĩnh Tự có một loại sốt ruột nóng bỏng lòng chua xót cảm giác, đau đớn trong lòng hắn từng trận khó chịu.

Không thể loạn. Chiết Y Nhiên sẽ không sao, có ta ở, một Thiết Đô hội khá hơn. Phương Trọng Vĩnh Tại trong lòng yên lặng hướng mình tổ nói qua.

...

Khánh Châu trong thành Chiết Y Nhiên, Liễu Nguyệt Nga, Dịch Thanh mấy người, ngay ngắn vui vẻ đi dạo chợ đèn hoa.

Tuy rằng không sánh được Biện Kinh phồn hoa như mộng, nhưng khắp nơi cũng là một phái vui vẻ không khí ngày lễ.

Chiết Y Nhiên cùng Liễu Nguyệt Nga đi ở phía trước, quay về vài con xinh đẹp đèn cung đình câu đố nói chuyện, một cô thiếu nữ, một cái thiếu phụ, hai người xì xào bàn tán, nói một câu, che mặt nở nụ cười, nói một câu, che mặt nở nụ cười.

Chiết Y Nhiên bằng son giống như dung nhan, chẳng biết vì sao, cùng Liễu Nguyệt Nga nói đùa không hề không khò cảm.

Địch Thanh Lục Thức, trời sinh liền so với thường nhân muốn càng tốt hơn chút, lúc này lại Nhân Trứ hiếu kỳ, hết sức tò mò mấy phần nhĩ lực, tới gần ở Chiết Y Nhiên cùng Liễu Nguyệt Nga sau người, liền cũng gián đoạn không liên tục nghe mấy lỗ tai, này hai vị Nữ Tướng Quân bạn thân vốn riêng lời nói.

Đi ngang qua một chỗ đồ đèn, mặt trên câu đồ là "Hậu Cung Giai Lệ ba ngàn người", sau đó, Liễu Nguyệt Nga liền đối với Chiết Y Nhiên tới một câu: "Chày sắt mài thành kim may".

"Ha ha ha."

Lại quá một chỗ, "Một khắc giá trị thiên kim", Chiết Y Nhiên nhẹ nhàng nâng lên trong tay quyền phiến, đối với Liễu Nguyệt Nga nói: "Phải biết việc này muốn tự mình thực hành".

"Ngươi hư hỏng."

"Ngươi càng tệ hơn."

"Cái này cái này, say những lúc khi ta đặc ý," Liễu Nguyệt Nga lại chỉ vào một chỗ nhẹ giọng nhớ nhưng, Chiết Y Nhiên đứng lên đi, nhỏ giọng tiếp một câu "Từ nay Quân Vương không lâm triều."

"Thật là một hôn quân, nha ha ha ha, "Ồ ha ha ha ha" ...

Này đều cái gì cùng cái gì à? Địch Thanh ở phía sau, khắc sâu cảm thấy nghe lên từ bạn thân chính giữa tán gẫu, cũng là một loại lật đồ ba quan thể nghiệm.

Lúc này Địch Thanh, cũng không biết đời sau có một loại thuyết pháp, gọi là ô ô ô ô ô. Đời sau còn có một loại đề pháp, gọi là, bé gái, ô một điểm mới đáng yêu.

Một thiếu nữ, có một vị thiếu phụ tiền bối lão tài xế mang theo,

Một vị thiếu phụ, có một thiếu nữ dễ thương dắt theo lên xe.

Thả tại hậu thế, hình ảnh này không hề không khỏe cảm.

Nhiên Tĩnh trướng, ở đây phương diện vẫn là ngây ngô đồng nam Địch Thanh, giờ khắc này nội tâm vẫn là hơi có chút hồng mắt.

...

Một đêm này, bốn tẩu khắp nơi không phải Phương Trọng Vinh một người.

Chiết phủ thu được Liễu Nguyệt Nga lá thư đó, cũng là trên dưới người ngã ngựa đổ, Chiết phu nhân khóc lóc sụt sùi cảm Trứ Chiết Y Nhiên xiêm y nhìn vật nhớ người, bình Nhật Lý thích nhất Nguyên tiêu bụng đến trước mặt, cũng không kịp nhớ ăn.

Chiết Lão Tướng Quân mấy trăm năm cũng không chịu cầu người người, tới đó cũng là kéo xuống lão kiếm, tìm tới Tây Quân chiến hữu cũ, các loại cầu viện.

Nghe tin tức, trước hết chủ động tới cửa thăm hỏi, tự nhiên chính là Dương gia.

Dương Duyên Chiêu, Dương kéo dài mừng mấy vị huynh đệ, mỗi người là cùng Chiết Y Nhiên cùng lớn lên, nghe tin tức này, dồn dập chạy tới gửi lấy thân thiết an ủi, biểu thị nguyện ý ra một phần lực.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 118: Say rượu vẽ xấu

Phương Trọng Vinh bận bịu hơn nửa đêm, lại bước vào chính mình thời gian, Phương phủ cả nhà trên dưới đã là một mảnh ngủ yên tĩnh.

Từ khi tới Đáo Giá thế giới, Phương Trọng Vinh còn chưa bao giờ có một khắc cảm thấy như thế lạnh lạnh, tịch liêu.

Về Đáo Tự Kỷ trong phòng, Phương Trọng Vĩnh lấy ra chính mình xướng rượu chung cất ra cay rượu, tùy ý lấy một cái trên bàn lật úp chén trà, lật qua, Dã Bất Phức chú ý cái gì, Tự Giá Dạng tự rót tự uống lên.

Rượu thứ này, là nhất có thể đem người cảm xúc phóng to, cái gọi là "Mượn rượu giải sầu sầu càng sầu", "Lý Bạch Đẩu Tửu thơ bách thiên", đều là phát huy rượu loại này phóng to suy nghĩ cùng tình cảm tác dụng một loại khắc họa.

Chiết Y Nhiên mắt tích? Làm sao hội mắt tích? Chẳng lẽ nàng xuyên qua đi thời gian khác thay mắt? ... Phương Trọng Vĩnh Tại trong lúc miên man suy nghĩ loạn loạn mờ ra tưởng tượng, cũng không mong muốn đổi mắt so mắt tích càng đáng sợ hai chữ kia mắt ---- "Từ vong".

Muốn tới đây, Phương Trọng Vĩnh cảm thấy cảm giác say thực là đáng lên, hấn loạn choà loạn choạng đi Đáo Tự Kỷ trước bàn đọc sách, lấy một cây bút máy, lại rút ra một xấp Nhạc Văn Thư Trai chuyên môn bản án dùng ngạnh kẹt giấy, bắt đầu say rượu về xấu.

Võ tướng có thể "Túy bên trong khêu đèn xem kiếm, mộng về thối sùng liên doanh", Văn Sinh sao, cũng chỉ có thể gửi gắm tình cảm thơ họa.

Phương Trọng Vĩnh Tự như vậy một chén chén chuốc nồng độ không thấp cay rượu, vẫn về xấu miêu tả mình cùng Chiết Y Nhiên gặp gỡ chuyện xưa, cho đến hoạch định ngủ say.

Ngày hôm sau, Mã Nhị Nha đẩy ra Phương Trọng Vĩnh cửa phòng thời gian, một luồng rất lớn mùi rượu nhi xông thẳng cho nàng đánh một nháy mắt.

Nàng dùng khăn bốn phía vung vung lên, sau đó Trương Phương Trọng Vĩnh sau người cửa sổ đẩy ra.

Ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ tập trung vào, một Cách Cách phô trên mặt đất, chiếu ra song cửa sổ hình dáng, cũng phác họa ra Phương Trọng Vĩnh dậy thì sau khi lờ ra hầu kết, cùng góc cạnh rõ ràng tuần mỹ khuôn mặt, cùng với ---- vậy dưới mặt điện, không ngờ dính lên mực nước vết nước đọng, cùng phía dưới vẽ xấu tác phẩm.

"Ngủ đến như vậy trầm, nên là uống bao nhiêu à." Mã Nhị Nha đi lên phía trước, nhẹ nhàng nâng dậy Phương Trọng Vĩnh đầu, lại dùng khăn vì hấn ôn nhu lau trên mặt vết mực.

"Họa như vậy nhiều a ----" Mã Nhị Nha thuận tay Trương Phương Trọng Vĩnh thủ hạ vẽ xấu thu lại, trước mắt từng tờ một làm như một câu chuyện giống như vậy, như là một loại rất phát triển tranh liên hoàn, tên chữ cũng không nhiều, nhưng từng cái từng cái nhìn sang, một tờ mấy bức điểm cách trong hình Ngắn Hữu chuyện xưa tính.

Mã Nhị Nha xem hưng khởi, cũng quên chính mình là tới trước gọi Phương Trọng Vĩnh đi ăn điểm tâm, liền liên tiếp cầm Trư Na chút trang giấy từ họa nhi xem ra.

Vương Tử Nguyệt dẫn dò Nô Tỷ nhóm chuẩn bị kỹ càng com sáng, lúi tà chờ không gặp người, hữu chờ Dã Bất gặp người tới, chỉ được bản thân cùng Nghiễn Nông tự mình đi trước Phương Trọng Vĩnh nơi tìm người.

Chờ Đáo Phương Trọng Vĩnh trong phòng, Tự Khán gặp say rượu chưa tỉnh Phương Trọng Vĩnh, giống cái thần lẫn đường như nằm bò ở bàn Từ Thượng ngủ. Bên cạnh vênh chân bắt chéo, thế ngồi vô cùng phong tao Mã Nhị Nha, cầm trong tay một xấp tờ giấy từ, ngay ngắn từng tờ một nhìn đến mê mẩn.

"Đi, Cáp Phương công từ chuẩn bị nước ấm tới rửa mặt. Thanh muối bột đánh răng cùng lông mao lợn bàn chải đánh răng từ cũng mang tới."

Vương Tử Nguyệt hướng về Nghiễn Nông dẫn dò thời gian, Mã Nhị Nha đã xem Đáo Vương Tử Nguyệt đi vào, Lược Lược Hữu Điểm Nhi ngại ngừng thần sắc ở trên mặt nàng lóe lên một cái rồi biến mất, lập tức lại mang theo một loại trơ mặt ra tư thái, con thỏ dường như "Tăng "Một chút lùi Đáo Phương Trọng Vĩnh bên cạnh, đối với Trư Phương Trọng Vĩnh lỗ tai bờ chính là một câu:

"Đi ---- nước ---- ---- "

Phương Trọng Vĩnh ngay ngắn mộng về cùng Chu công uống trà trung tâm rơi vào trong sương mù, bỗng nhiên vang lên bên tai một câu như vậy, lập tức mở mắt ra, ngó đảo dắc nói: "Nơi nào? Chạy đi đâu nước?"

Vương Tử Nguyệt bắt đắc đi xem Trư Nhân trước này hai phô trương, bình tĩnh chỉ huy Nô Tỷ nhóm bùng lên rửa mặt đồ dùng, Nhượng Phương Trọng Vĩnh đi trước rửa mặt, sau đó đi trước tiền sảnh ăn điểm tâm. Giao phó xong, chính mình trở về thân đi về trước.

Mã Nhị Nha hầu hạ Trư Phương Trọng Vĩnh rửa mặt hoàn tất, đôi quan tốt bảo, lúc này mới Trương Na một xấp tranh liên hoàn nhi dường như đồ vật, chuyển Đáo Phương Trọng Vĩnh trước mặt, một mặt sùng bái nói: "Trọng Vĩnh Ca Ca, đây là cái gì, Nhị Nha rất thích à."

Phương Trọng Vĩnh bình tĩnh thần, nhìn thấy Mã Nhị Nha cầm trên tay vậy một xấp vẽ xấu, thâm nghĩ này Khả Bất là chính mình tới hôm qua tiện tay họa manga, ký thác tương tư dùng sao?

Nghĩ hôm nay muốn tiến cung hướng đi Triệu Trinh thảo kỳ nghỉ, đi trước Khánh Châu tìm người, lại nghĩ đến Chiết Y Nhiên "Mắt tích", Phương Trọng Vĩnh tư tưởng lập tức lại chìm xuống.

Hấn xông Trư Mã Nhị Nha ý tứ tứ cười cười, sau đó Dã Bất đi ăn com, ngồi trước ở trước bàn sách, viết xong một phong có việc cần xin nghỉ sổ con.

Vương Tử Nguyệt gặp bọn họ nửa ngày không đến, chỉ phải để Mặc Hương ôm tới nàng Tiểu Bạch miêu ở nơi đó đùa, cầm một con Phương Trọng Vĩnh

vì nàng làm, phía trước vại lông gà, mặt sau một cái cán dài, tên là "Đũa miêu bông" đồ vật, làm cho Tiểu Bạch mèo con không ngừng mà nhảy lên nhảy xuống thảo vậy "Đũa miêu bông".

Vương Tử Nguyệt cũng là nhàm chán, liền tiếp đối với Tiểu Bạch miêu nói: "Tiểu Bạch Tiểu Bạch, phía trước là tay tay, mặt sau là chân chân, thân là một nhân loại tâm ái meo meo, ngươi muốn học đứng thẳng cất bước nha ---- "

Bên cạnh Nghiễn Nông quay về càng lúc càng rộng rãi hoạt bát, cũng càng lúc càng bị Phương Trọng Vinh cùng Mã Nhị Nha mang mạc danh kỳ diệu lên tiểu thư, một mặt sùng nịnh cười.

Đang khi nói chuyện, bên ngoài quán gia bỗng nhiên vội vàng đưa tới một lá thư, nói là tây bắc bên kia tới.

Vương Tử Nguyệt tiếp lấy tin, nghĩ đến có phải là lại Hữu Thập sao chuyện quan trọng, vội vàng mệnh Nghiễn Nông đi giục Phương Trọng Vinh tới trước ăn điểm tâm, xem tin.

Vương Tử Nguyệt cảm phong thư nhẹ nhàng tỉ mỉ, lần này tin, mặt trên kiểu chữ học chính là Vệ phu nhân Trâm Hoa tiểu Khải, thanh Tú Nhã gửi, một phái phong lưu tư thái, vừa nhìn liền biết là nữ nhi gia bút tích.

Chưa kịp suy nghĩ nhiều, bên kia Phương Trọng Vinh đã gấp hoang mang chạy tới.

Vương Tử Nguyệt đưa thư Cấp Phương Trọng Vinh, Phương Trọng Vinh vừa nhìn tin da, trong lòng Đại Thạch dĩ nhiên thả xuống mấy phần, lại mở ra tin, đọc nhanh như gió tiếp tục đọc, từ hôm qua bắt đầu vẫn thân thể căng thẳng đột nhiên buông lỏng. Trong dạ dày bốc lên lên một loại muốn ăn ngấu ăn nghiền kích động.

Không lại chặt Trương Hậu, đột nhiên liền cảm thấy đói bụng. Nhân chi thường tình à.

"Ha ha ha, là Vương Tài, Vương Tài cứu như cũ." Phương Trọng Vinh một cái cất bước ngồi ở ghế dài Từ Thượng, thẳng tắp bung lên trước mặt một bát nắm hương sợi thịt cháo, cô lỗ lỗ uống hết.

"Vương Tài? Hẳn đi Khánh Châu à?" Mã Nhị Nha nhún nhảy một cái cũng nhảy lên lên, nhưng chỉ là cầm một khối bánh ngọt ở bên cạnh đứng ăn.

Cứ việc Phương Trọng Vinh cường điệu rất nhiều thứ, trong nhà này không Hữu Na chút quy củ, Mã Nhị Nha nhưng dù sao là không quen vào bàn từ cùng nhau ăn, nhất định phải coi mình như người hầu dường như, khiến cho Phương Trọng Vinh nhất thời lại muốn đối với nàng tiến hành một phen phong trào Khải Mông.

...

Chính Sự Đường bên trong, Lữ Di Giản đối diện Trứ Phương Trọng Vinh vậy phân hi vọng triều đình lượng lớn mua cùng tổ chức sản xuất "Trần thị địa lôi", lấy bộ phòng Đại Tổng lâu dài đường biên giới sổ con ngân người:

Quan Gia đề đem này sổ con giao Chính Sự Đường tể tướng nhóm thương nghị, rốt cuộc là thế nào cái tâm tư? Quan Gia trong lòng, là khẳng định phần này đề án đây, vẫn là phù định?

Chờ năm sau, Phạm Trọng Yêm liền đem lần nữa quan báí Tham Tri Chính Sự, này Chính Sự Đường bên trong, sớm không phải hẳn Lữ Di Giản một nhà độc đại thời điểm tốt, dưới tình huống này, thánh tâm, liền thành Lữ Di Giản sùng sững không ngã đệ nhất pháp bảo.

Giống Phạm Trọng Yêm như thế dòng trong sĩ phu, là căn bản không suy xét hoàng đế cảm thụ, cả ngày đem Giang Sơn Xã Tắc coi là thứ nhất việc quan trọng, hoàng đế dùng bọn họ, nhưng cũng sẽ không nhiều thích bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Năm mới thăm hỏi

Mà Lữ Di Giản liền không giống, hẳn khắp nơi giúp hoàng đế, để hoàng đế cá nhân cảm thụ suy nghĩ:

Hoàng đế cùng trước quách Hoàng Hậu đánh nhau, hẳn liền giúp hoàng đế phế hậu, hoàng đế sùng ái Trương Quý phi, hẳn liền đối với Trương Quý phi mẫu cậu gia mọi cách lấy lòng, nỗ lực chống lại ý đám đông đề bạt, nói chung, đối với hoàng đế cá nhân mà nói, Lữ Di Giản tự nhiên là so Phạm Trọng Yêm muốn đáng yêu nhiều lắm, cũng đến thánh tâm nhiều.

Nhưng hiện tại ra tới một cái Phương Trọng Vinh, sự tình thì có điểm phức tạp, cái này Phương Trọng Vinh, nói hần là dòng trong Thuần Thần, hần cũng tính được là cùng Phạm Trọng Yên vậy Lão Tiểu Tử vô cùng hợp ý. Nhưng nói hần là lộng thần, Dã Thực thật sự ở nói còn nghe được.

Y Trứ Tự Kỳ hạ đại lực khí nhiều mặt tra xét, Giá Phương Trọng Vinh làm ra tới "Hoạt Kê Hí" à, Nhạc Văn thoại bản từ à, "Victoria's Secret" à, càn Hữu Thập sao "Liễu Như Đường" à, "Nào bạch kim à", bây giờ lưu hành nhất độ cao cay rượu à, thậm chí rất nhiều không biết đồ vật, đều là hần trong bóng tối làm đạo làm ra tới.

Điều này hiển nhiên cùng đám kia dòng trong sĩ phu cá tính toàn Nhiên Bất cùng, có thể nói là kỳ kỳ dâm xảo (quá mức tinh xảo mà vô dụng tài nghệ cùng chế phẩm), rộng là trải qua, hiển nhiên là cái lộng thần hạt giống tốt.

Năng thần? Lộng thần?

Nghĩ như vậy, nắm không chắc lần này sự tình thượng thánh tâm chỗ đang ở, Lược Lược Hữu Ta mê man Lữ Di Giản, Khước Nhưng là chừng chạc đang hoàng ngôi thẳng, chủ trì cùng ngày nghị sự.

Quan trường chính là như thế, hoàn toàn sẽ không tình huống căn bản không thể thực hiện được, hội tình huống cũng có thể làm việc thật mới là vương đạo.

Chính Sự Đường lâu hai biệt gian bên trong, Ngự Sử Đài cùng biết gián viện ngôn quan phun thần nhóm, cũng lục tục trình diện. Hữu ty gián Hàn Kỳ điều đi biệt Tân Châu sau, Đại Học Văn gia Đường Giới, là Hàn Kỳ tiến cử bù vị lên sân khấu, vinh thăng hữu ty gián.

Triều Tổng tể tướng nhóm cùng Thái Giám quan nhóm quan trọng, có chút tương tự đời Minh Nội Các cùng sáu môn học ngôn quan quan trọng. Điều thể hiện một loại phân quyền cùng quyền lực chế ước lẫn nhau tư tưởng, mà triều Tổng ngôn quan cấp bậc càng cao hơn, hữu ty gián vị trí, chỉ Nhân Tông hướng liền có thể nói danh thần xuất hiện lớp lớp:

Từ Phạm Trọng Yên, Cao Nhựt Nột, Hàn Kỳ, Đường Giới, Thạch Giới, Phú Bất, Bao Chủng, Âu Dương Tu đến Tư Mã Quang, có thể nói là cấp thần đại phun nhân tài cuộn trào mãnh liệt như giếng phun cương vị.

Đương nhiên, nếu như tể tướng Thủ Tướng cùng Thái Giám quan đầu lĩnh bền chắc như thép, chẳng hạn như từ trước Lữ Di Giản cùng Cao Nhựt Nột, như vậy loại này thiết trí thì có rất lớn trình độ thùng rỗng kêu to sắc thái.

Mà bây giờ cái này bách hoa tể phóng bố cục, có thể suy ra chính là, bất kể là thái độ đối với Tây Hạ, hoặc là đối với địa lôi món đồ như thế này Quốc Phòng ứng dụng, đều là có thể gọi ra ngập trời Khẩu Thủy Chiến gây sự nhi đề tài thảo luận.

...

Phương Trọng Vinh chân trước ra ngoài việc chung, Mã Nhị Nha chân sau liền Trương Na một xấp vẽ xấu họa tờ, rất là vui vẻ mang tới Sài Lân quý phủ đi, giám định giá trị thị trường.

Sài Lân xem Trứ Na từng cái từng cái họa hết sức mạnh hình ảnh, cùng bên cạnh không nhiều một chút đối thoại cùng tâm lý, bất tri bất giác, càn cũng chìm đắm đến trong họa chuyện xưa bên trong đi, đáng tiếc quá ngắn, chẳng qua mười, hai mươi tấm đồ.

Sài Lân nhìn một chút Mã Nhị Nha, trong lòng tính toán, phương thức này, cũng thật là nhìn không sai, nếu như đem Nhạc Văn Thư Trai Hí Bản Từ, đều dựa theo nội dung vở kịch, hóa thành loại này một tờ mấy bức hình ảnh, chẳng phải là có khả năng khuếch đại lượng tiêu thụ, để rất nhiều chưa đọc sách biết chữ người, cũng có thể trở thành là tiềm ẩn khách hàng?

Muốn tới đây, gian thương Sài Lân đồng chí cười híp mắt nhìn về phía Nhị Nha nói: "Đây là người từ người Trọng Vinh Ca Ca nơi đó tìm được? Hần nào còn có sao? Điều lấy tới xem một chút chứ."

Nhị Nha từng một nhún vai nói: "Không có à, chỉ Hữu Giá chút, chờ Trọng Vinh Ca Ca trở về, chính người hỏi hần à. Trái lại ta 《 Chân Huyền Truyện 》 tuyên truyền, người lúc nào có thể cho an bài à?"

"Cái này, à ----" Sài Lân gian giáo con mắt chuyển à chuyển, gãi một gãi đầu, cười híp mắt nói: "Quay lại liền an bài cho người, người trước cho ta đem chuyện này hỏi rõ đi."

"Mới không tin người, " Nhị Nha hãy còn không cam lòng yếu thế nói: "Cha dạy ta, trên miệng không lông, làm việc không có sức, người xem một chút người đến hiện tại đều không hề có một chút chòm râu, Dã Bất gặp hầu kết, vừa nhìn chính là bình thường không có tín dụng người."

"Hắc người cái tiểu Nha Đầu Phiến Tử, cần ăn đòn có phải là ----" Sài Lân nói qua, liền Trương Na mười mấy tấm họa tờ cuộn thành một cái giấy Đồng Tử, hướng về Mã Nhị Nha trên đầu gõ đi qua.

...

Vương Tử Nguyệt tiếp Hứa Hi Trân chim bồ câu tin nhĩ, vội vội vàng vàng đề cái hòm thuốc từ, liền hướng Thành Tây chạy tới.

Nguyên bản này đại niên hạ, mọi người đều là cố gắng náo nhiệt, nhưng lại chéch ngày tết, các loại ăn hư hỏng bụng, nhức đầu náo nhiệt, thân thể khó chịu bệnh nhân cũng nhiều lên. Liền Hứa Hi Trân thủ hạ liên quan học sinh hết thầy không vui cười đầu, cút về làm việc.

Vương Tử Nguyệt là cái cần thận ân cần, lại Nhân Trứ là Hứa Hi Trân Diệu Thủ Hồi Xuân cứu lại một cái mạng, lẫn nhau chính giữa, không cần phải nói càng nhiều ra một tầng cảm tình tới.

Không biết là không phải Nhân Trứ cái này, Hứa Hi Trân quyết định muốn trọng điểm bồi dưỡng vị nữ đệ tử này, làm cho nàng thành một điểm khí hậu.

Liền, giá trị này tân xuân ngày hội tiến đến thời gian, Hứa Hi Trân đại biểu cổ đại thần y, kéo Trứ Vương Tử Nguyệt, đi tới ngoài ngoại ô hơn mười dặm Bãi Tha Ma, tiến hành hoa thức thi kiểm cùng giảng giải, lấy giúp ích nàng từ lý luận hướng đi thực hành, đặt xuống càng kiên cố y học cơ sở.

Ở hỗn loạn thi thể, Khán Na chút bộ mặt không rõ ràng, trình độ không giống nhau thân thể, thậm chí xé ra thân thể, tiến hành một phen phủ tạng giải, kinh lạc nói rõ. Đây đối với Vương Tử Nguyệt mà nói, thực sự là Thỏa Thỏa đỉnh cấp khảo nghiệm.

Hứa Hi Trân đứng Bãi Tha Ma phơi thầy trung gian, thân thể như ngọc, chỉ điểm giang sơn, với thân thể tàn tạ xác thối bên trong, hăng hái là Vương Tử Nguyệt giảng giải thân thể Thất Kinh Bát Mạch, các loại huyết vị phủ tạng.

Không chỉ như thế, Trung Quốc tốt tiên sinh Hứa Hi Trân, còn vận dụng các loại hình tượng so sánh, sinh động Tương Na chút tanh tươi tràn đầy gan, so sánh thành từng món ăn ngon rau xanh.

Cuối năm, cái này cũng là thật lòng không muốn để cho người ăn cơm thật ngon tiết tấu à.

Cầu Vương Tử Nguyệt bóng ma trong lòng diện tích.

...

Chủng Thế Hành tiếp chỉ, lại có đi theo Mật Điệp ty quan viên Tuyên Mật Chỉ.

Chủng Thế Hành trong lòng rất là buồn bực, khi nào Tây Hạ Xích Điệp thế lực đã càn rỡ đến có thể đi vào Duyên Châu thành, bắt giữ cường bức Hạ Tùng trình độ đây.

Huống hồ, Hạ Tùng bên cạnh còn có tướng môn thế gia Lưu Bình đi theo bảo hộ, Mật Điệp ty người cũng trong bóng tối hộ vệ, nếu như ra Hạ Tùng bị cường ép sự tình, vậy phải là cỡ nào địch tình hung hăng à?

Giữa lúc hần do dự tầng tầng tiếp Mật Chỉ, tính toán làm sao bí mật đi trước Duyên Châu trong thành tra xét rốt cuộc thời gian.

Đã thấy vậy Mật Điệp ty quan viên, lại lấy ra hai cái một người tới cao, có thể từ cái đáy cạy động cỗ quái sát ép tử, cùng một bao bao chặt chẽ bột phấn tử.

Không đợi Chủng Thế Hành phản ứng, vậy Mật Điệp ty quan viên đã Tụ Trứ tiếp chỉ bàn tử, triển khai vật kia bản thiết kế, bắt đầu cùng Chủng Thế Hành giải thích lên vật này tác dụng tới.

"Đây là đánh giếng khí, chính là Hàn Lâm Học Sĩ Phương Trọng Vĩnh bút tích, Công Bộ làm tốt, ở chúng ta Biện Kinh ngoại thành phía đông đánh ra hai cái giếng, lúc này mới cho người nơi này cũng biết tới hai cái."

"Chính là là Thanh Giản thành nguồn nước vấn đề?" Chủng Thế Hành vừa nghe, ưu quái nhiều được bản thân không được an nghỉ vấn đề khó khăn không nhỏ, có phương án giải quyết, liền đến sức. Nhìn về phía vậy Mật Điệp ty quan viên ánh mắt, cũng do hồ hững kính nể, biến thành sáng quắc rực rỡ bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Ngự Tửu tháng giêng

Nhân Trứ Liễu Nguyệt Nga vậy phong Ô Long tin dẫn tới, chiết Lão Tướng Quân ở tướng môn trung tâm bốn phía câu người bốn ba tình hình, theo Trứ Chiết Y Nhiên một lá thư nhà đến, rốt cuộc hạ màn kết thúc.

Ngày hôm sau chạng vạng, nghe nói việc này nhân quả liễu Lão Tướng Quân, chuyên đi trước chiết phù, cùng chiết Lão Tướng Quân tự ôn chuyện cũ, tâm sự năm đó cao chót vót năm tháng, nói một chút trong nhà con cháu hậu bối các loại bận tâm.

Đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ, hai vị Lão Tướng Quân nói qua nói qua, liền nói đến đời cháu nhi hôn nhân thượng.

Liễu Lão Tướng Quân cùng chiết Lão Tướng Quân đều có con trai thứ hai một nữ, con trai thứ hai chết trận chết trận, mắt sớm mắt sớm, đến đời cháu nhi, Chiết Y Nhiên, Liễu Nguyệt Nga, đều thành dòng độc đỉnh bảo bối, từ nhỏ nuôi ở dưới gối cháu gái.

"Y ta nói, cùng Trần Hi Lượng gia chuyện chung thân, là lão phu lúc đó lo lắng không chu đáo, mới để đứa nhỏ này hôn nhân như thế nháp nhò." Liễu Lão Tướng Quân nói đến Liễu Nguyệt Nga nhân cùng Cô Gia đặt khí, liền kéo Chiết Y Nhiên giận dữ đi trước Tây Quân sự tỉnh, thực là lặc đầu.

Bên cạnh chiết Lão Tướng Quân gặp chiến hữu cũ như thế, liền an ủi: "Đi ra ngoài học hỏi kinh nghiệm, Dã Bất là chuyện xấu gì. Ta Khán Na Trần gia, cũng là tri thư Đạt Lý người tốt gia, sao đến bọn nhỏ, liền nơi không tới một chỗ đi đây?"

"Ai Thuyết Bất là đây ---- ai ----" Liễu Lão Tướng Quân già nua khuôn mặt thượng, nếp nhăn vằn vằn, nói tiếp:

"Trần gia đứa bé kia, cũng là đứa bé ngoan, chỉ là cùng Nguyệt Nga, tới cùng là việc không hiệp. Lão phu lúc trước chỉ muốn, Khán Na Trần gia Nhân Bất sai, nhưng chưa từng nghĩ quá, cũng không phải hai người tốt cùng một chỗ, liền có thể đến một cái tốt hôn nhân."

"Lời này nói thế nào?" Chiết Lão Tướng Quân đem nha đầu đưa tới trà bọt xông được, đẩy một chén đến Liễu Lão Tướng Quân trước mặt, chính mình bụng khác một chén, nhẹ nhàng thổi.

"Nguyệt Nga tính tình, quá Quá Cương liệt, tướng môn bé gái, nơi nào hiểu Devon người cái nào cái cong cong queo queo, dục cự hoàn nghênh công phu? Tự nhiên và văn nhân Cô Gia, các loại khắp khiêng chỗ, Nguyệt Nga đây, Hựu Bất giống như cũ, tối thiểu trên mặt hòa hoãn một chút, ai..."

Liễu Lão Tướng Quân cũng bụng từ bản thân vậy chén trà, một mặt cay đắng bộ dáng.

Chiết Lão Tướng Quân vượt một vượt trắng phau lác đác lư thừa râu mép, gật gù, theo thờ dài một tiếng: "Nói tới đúng đấy, chúng ta tướng môn bé gái, vẫn là gà tới tướng môn, ôn hòa chút."

"Như cũ việc, lão chiết à, người có thể chiếm được nhiều bận tâm chút, hôn ước này việc, trước không bận tâm, sau khi cũng quá bận tâm à..."

"Phải, phải, phải... Không phải là sao..."

Hai người lại là một trận thôn thức.

...

Mười lăm tháng giêng, chính là Quan Gia "Tấu Thuận vui cười, tiến vào Nghiêu chén, truyện Tuyên ngựa xe trời cao phố, Quân Vương mừng vui chung với dân, tám mặt ba hô Chấn Địa tới" ngày, đêm nay vào đêm, Triệu Trinh đổi tốt lễ phục, thừa thượng tiểu liễn, xem xét hoa đăng, leo lên Tuyên Đức lầu.

Phương Trọng Vinh theo lái ở bên, bồi tiếp Triệu Trinh, xem xét Tuyên Đức dưới lầu sân thượng lớn thượng, những kia tỉ mỉ chuẩn bị đồ vật, đá bóng, tạp kỹ tiết mục. Đương nhiên, còn có người ta tập nập tới trước "Ngó lên gặp thiên biểu" dân chúng vậy xem nhóm.

Đội đến tiết mục biểu diễn chấm dứt, Triệu Trinh ở Quang Lộc Tự lễ chế quan dưới sự dẫn đường, đi trước Hoàng thành Đoàn môn.

Sớm có gần nghìn tên Quang Lộc Tự công nhân viên, tiếp tục kim nậm rượu mời rượu, bắt chuyện tới trước đám người: "Hưu tra hỏi phú quý nghèo hèn lão Thiếu Tôn ti, kết thúc Đoàn môn hạ ban thưởng Ngự Từu một chén à ---- "

Cho tới một chút một chén ẩm xong, còn muốn lại bài một lần đội ngũ lĩnh thượng chén thứ hai, cũng không có thiếu, ngẫu nhiên có cái bị thị vệ hiện, cũng sẽ kêu to một cổ họng: "Một người chỉ phải ăn một chén!"

Nhưng vẫn xưa cũ hội vui mừng dào dạt thượng chén thứ hai này.

Triệu Trinh cách màn che, xem Đáo Giá chút vui vẻ trường hợp, trong lòng tất nhiên là hết sức vui mừng, lưu luyến dân gian phồn hoa, mãi đến tận nửa đêm, Dã Bất từng nhắc lên về về trong cung việc.

Phương Trọng Vinh đứng hầu một bên, dáng vẻ đường đường, người mặt như ngọc, Triệu Trinh nhìn, trong lòng cũng thật là vui mừng, muốn Đáo Phương Trọng Vinh sở con sự tỉnh, liền Trương Phương Trọng Vinh lại gọi gần bên cạnh mình, nhẹ giọng nói:

"Phương Ái Khanh à, người xem này thái bình thịnh thế, nếu như đem đường biên giới đều chôn thượng hàng loạt địa lôi, nổ hại chết người, chẳng phải hổ thẹn với thiên?"

Phương Trọng Vinh Bất ý Triệu Trinh tới đây dạng một câu, chỉ phải nhẹ giọng giải thích:

"Khởi bảm bệ hạ, ta Đại Tổng đường biên giới quá mức lâu dài, lại thêm U Vân đã, không nơi hiểm yếu để phòng thủ, vậy 'Trần thị địa lôi', có thể không chế kíp nổ trọng lượng, dân chúng tâm thượng thông qua, không có việc gì, chỉ có ngựa cùng quân sĩ cố gắng xông vào ta Đại Tổng biên giới, ăn cướp ta Đại Tổng con dân thời gian, mới hội kíp nổ."

Triệu Trinh yên lặng suy nghĩ một hồi, lại nghiêng đầu ngẫm lại, do dự Đối Phương Trọng Vinh nói: "Này bút tiền bạc chi tiêu, Dã Bất thiếu à, hộ bộ bên kia, Phương Ái Khanh có thể có biện pháp gì hoà hợp?"

"Vi thần ----" Phương Trọng Vinh ngay ngắn cần hồi đáp Triệu Trinh chính mình giải quyết dòng suy nghĩ, Tự Khán thấy phía trước ầm ầm, hai người thị

vệ cùng hai cái Hồng Lư Tự quan chức, lôi kéo một cái bụi bặm hòa thượng, hướng bên này kéo lại đây.

"Xảy ra chuyện gì?" Triệu Trinh nghiêng đầu, hướng về bên cạnh bọn thị vệ dò hỏi.

"Bầm bảo bệ hạ, này trộm rất lớn mật, thân là tăng nhân, lủi tới ba phen mấy bận đòi hỏi Ngự Từ, uống xong, lại vẫn lén lút đem Chén Vàng của ải vào trong lòng, cố gắng trộm cướp hoàng gia item." Là một người thị vệ, chu viên liên tục miệng chấp tay bầm bảo nói.

Hòa thượng kia lủi đột nhiên quỵ xuống, nương à thịt à khóc lên. Khiến cho người chung quanh đồn dập vây nhốt quan sát.

Chỉ thấy hần bờ khóc lóc, vừa rút rút nước mắt nước mắt nói: "Nhỏ không phải hòa thượng, không có giới sẹ à, nhỏ chỉ là, chỉ là tôi trộm chút rượu uống, sợ uống đến trê như vậy, trở lại sư phó trách móc, mới muốn nói, là uống Ngự Từ, cầm cái chứng cứ."

Không chờ hần cái chày cái cối nguy biến xong, thị vệ kia đầu lĩnh đã lại muốn đưa tay bắt chuyện đi tới, lại nghe Triệu Trinh ở màn che sau ho nhẹ một tiếng nói: "Ngày đại hi, vừa là như thế, vậy cho dù, thả hần đi."

Mọi người nghe được lời ấy, chỉ phải buông ra vậy Bàn Hòa Thượng ---- nha không, béo đầu trục giả bộ hòa thượng huynh đệ, tùy vào hần nghênh ngang Nhi Khứ.

Phượng Trọng Vinh mắt lạnh nhìn, luôn cảm thấy người này thần sắc, có một tia tư quỷ dị, cố ý hành động cảm giác, nhưng lại không nói ra được người này rốt cuộc là muốn làm gì, liền chỉ đưa mắt Tại Na người trên bóng lưng lại dừng lại một khắc loại, nhìn theo người kia rồi đi chính là.

...

Sài Lân thừa dịp "Đù màu" mở thưởng, ở Nhạc Văn Thư Trai cửa dọn xong đại một cái biểu ngữ, lại dùng "Phế Sài Tín Cáp chuyển" bỏ câu đưa thư nhóm bốn phía truyền đơn, đi qua Phượng Trọng Vinh chỉ đạo, lên một hồi "Tìm kiếm họa sĩ manga" chỉ tiêu tú thi đua hoạt động.

Trương Hi vừa xem xong 《 điều quang kinh 》, cực kỳ hứng thú tới trước mở "Đù màu", thuận tiện tìm Sài Lân vị này tay già đời, giảng giải một chút nhìn qua 《 điều quang kinh 》 tâm đắc lĩnh hội.

Ai biết Nhạc Văn Thư Trai cửa, ngày hôm nay so mấy ngày trước đây càng náo nhiệt hơn, chen đều không chen vào được, Trương Hi phí đến nửa ngày công phu, mới cùng một cái đầu trục Bàn Hòa Thượng, cùng đột xuất đoàn người.

Vậy Bàn Hòa Thượng liếc xéo Trương Hi, Dã Bất hiểu khác, thẳng vênh vào tự đắc bước vào Nhạc Văn Thư Trai đại sảnh, một đường sáng một cái cây lim khảm sợi vàng bờ ba tác Yêu Bài tử, mặt trên mạ vàng bốn chữ lớn,

Chỗ đi qua, Nhạc Văn Thư Trai công nhân viên nhóm hoàn toàn đầu lấy xán lạn mà nụ cười quái dị.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Vui chung với dân

Tình huống thế nào? Này người nào à? Trương Hi cùng Tại Na hòa thượng mặt sau, lại bị Nhạc Văn tới tở ngăn cản, chỉ phải báo lên đại danh, giống như thường ngày, ở ngoài cửa chờ đợi Sài Lân.

Lần này đi ra, nhưng cũng không là Sài Lân, mà là sài phủ quân gia.

Quân gia thấy là Trương Hi, vội vàng chúc mừng năm mới, lại dẫn Trương Hi, một đường đi tới một gian thiên sảnh, để Nô Tỳ nhóm dâng trà cùng ngọt diện trái cây tới, lúc này mới đi làm hoạt chính mình.

Trương Hi mọi cách nhàm chán bên dưới, nghiêng mở mắt, hướng về đối diện cái này nhà chính trung tâm, ngay gần ngồi cùng một chỗ làm như thương nghiệp nói chuyện gì đáng đáp hai người nhìn lại.

Một người trong đó tự nhiên là Sài Lân, một cái khác, thật giống chính là mới vừa nghênh ngang đi qua vậy cái Bàn Hòa Thượng?

...

"Làm sao, người dĩ nhiên sớm giao cáo?" Sài Lân quay về trong tay, Trâm Hoa Thổ Đậu đưa trước tới bản thảo, Hựu Khán vừa nhìn lác lư Trứ Tự Kỳ "Trâm Hoa Thổ Đậu" Yêu Bài Thổ Đậu huynh, lười biếng nói:

"Ngồi đi, làm sao như thế này một bộ dáng chật vật nhỉ, người bị người Thượng Nguyên tét hoa đăng ăn cướp à."

Trâm Hoa Thổ Đậu lay một cái Phi Phi thân thể, rung một cái áo bào dây lưng, ngồi vào Sài Lân đối diện một mở ghế dựa Từ Thượng, đem Na Trương cái ghế chen đến tràn đầy: "Ăn cướp thật không có, đi thể nghiệm một cái sinh hoạt, quay đầu có thể ghi vào Hí Bản Từ bên trong."

Sài Lân ngẩng đầu nhìn vừa nhìn Trâm Hoa Thổ Đậu, Hựu Khán một trước mặt bản thảo, cười têu nói: "Nếu không là biết người chính là Trâm Hoa Thổ Đậu, nếu không là tự mình thấy người viết đồ vật, ta là thế nào Đồ Bất dám tin tưởng, một cái viết tình tình ái ái oanh oanh yển yển nữ tính hướng về tay bút, dĩ nhiên là cái chà chà, Đại lão gia ---- "

"Đại lão gia làm sao? Nha, đúng, hôm nay ta ở Hoàng thành Đoan môn, ngộ Đáo Na Phương Trọng Vĩnh, chà chà, bộ dạng cùng bé gái dường như, còn viết 《 Tam Quốc Diễn Nghĩa 》 đây?"

Trâm Hoa Thổ Đậu Tương Tự mình vốc trong tay vậy chính diện có khắc "Trâm Hoa Thổ Đậu", mặt sau tô "Hoàng Kim Đại thần" đặc chế Yêu Bài từ thu lại, một mặt mặt là ý vào.

"Phương Trọng Vĩnh là người gọi sao? Gọi Phương Đại Nhân, thẳng tên thẳng họ gọi, vậy còn được?" Sài Lân bùng ra lão bản cái giá.

"Ai bảo hần dùng thật Danh Nhi làm bút Danh Nhi ? Giống ta, ai kêu ta Trâm Hoa Thổ Đậu, ta đều rất tình nguyện, bút Danh Nhi, chính là vì khiến người ta gọi." Trâm Hoa Thổ Đậu cãi nhau công phu cũng là vừa.

Hai người ngay ngắn nói qua, một cái gánh chổi bóng người đã nhân thể xông tới.

Mã Nhị Nha nghe được Nhạc Văn Thụ Trai tới tứ nghị luận "Trâm Hoa Thổ Đậu" tới, thăm nghĩ thân Nhân Bất có thể thân trận, ngay lập tức sẽ hùng hổ treo lên chính mình cái viên này "Hoàng Kim Đại thần" Yêu Bài, hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang chạy tới.

Chờ đứng cửa vừa nghe, này "Trâm Hoa Thổ Đậu" cướp chính mình Nhạc Văn nữ tần "Đại tỷ" địa vị không tính, lại vẫn dám nói Trọng Vĩnh Ca Ca nói bậy, lập tức thuận tay đoạt lấy mái hiên hạ vậy nước quét nhà Nô Tỷ một cây chổi, liền vọt vào.

Sài Lân bị Mã Nhị Nha cầm trong tay cái chổi tư thế oai hùng, lời kinh ngạc.

Đối diện Trương Hi thấy tình thế không đúng, cũng vội vàng từ hành lang uốn khúc bên kia chạy tới, nhiệt tình vùi đầu vào hỗn chiến bên trong.

Trong nhất thời, giấy nháp bay loạn, bốn phía nở hoa, sao một cái làm âm ỉ.

Lóe sáng ánh trắng, bất động thanh sắc chiếu rọi này huyền ảo động đến hết thấy.

...

Phương Trọng Vĩnh nói với Triệu Trinh phát minh chính mình dự định như thế nào giải quyết, mua cùng lượng lớn sản xuất "Trần thị địa lôi" kinh phí tổng quát kế hoạch, có chút khát nước bờ bầm bả bờ liếm liếm làn môi, ánh mắt tha thiết chờ mong chờ Triệu Trinh trả lời.

Triệu Trinh xem một Khán Phương Trọng Vĩnh, hơi cười cợt, thăm nghĩ, biện pháp này cũng chỉ có hần Phương Trọng Vĩnh dám nghĩ, quả thật là tuổi trẻ không sợ à. Triệu Trinh quay đầu gọi quả nơi xa một cái Quang Lộc Tự quan chức, cười nói: "Dùng kim nạm rượu, ban thưởng Phương Trọng Vĩnh một chiếc Ngự Tầu. Cho trầm cũng thừa một chén rượu tới."

Đang khi nói chuyện, thì có Quang Lộc Tự quan chức đưa lên rượu tới, một chén đưa tới phụng dưỡng Triệu Trinh tiểu thái giám trên tay, một chén chuyển Đáo Phương Trọng Vĩnh trên tay.

Phụng dưỡng Triệu Trinh tiểu thái giám vô cùng hết chức trách cảm chén rượu, hướng về một cái tiểu Ngân Bôi trung tâm đổ ra một chút, lắc lắc, nhìn một chút màu sắc, lại uống trước hạ, xem như hai đạo trình tự làm việc thử qua độc, này mới đem dư rượu, quý phụng đến Triệu Trinh trước người.

Triệu Trinh lấy ra rượu, rất là thoải mái xông Trứ Phương Trọng Vĩnh nâng chén ra hiệu, sau đó chính mình trước hết thoải mái uống vào.

Phương Trọng Vĩnh Kiến Triệu Trinh như thế, thăm nghĩ đề nghị của chính mình tám phần có hi vọng thương thảo, tuy Nhiên Tịnh không nhất định có thể rất nhanh chắc chắn, nhưng ít ra mục Tiễn Triệu trinh cũng không ghét này tổng quát kế hoạch, liền cũng hãy còn mười phần thoải mái dương tay uống vào một chén.

Lần này Ngự Tầu, cũng không có Quỳnh Lâm Yến thượng tốt như vậy loại rượu, có chút cay đắng, cho phép là Phương Trọng Vĩnh uống quen chính mình xướng rượu chưng cất ra độ cay rượu, đã không quen loại này thấp số ghi chế tạo rượu.

Danh vang muôn đời "Kim Âu rượu", Dã Bất quá như thế mà, tiến bộ khoa học kỹ thuật mới là sức sản xuất, mới là sành ăn chơi vui à, Phương Trọng Vĩnh nội tâm biểu một chút uống rượu cảm nghĩ.

Một triệu nhân khẩu Khai Phong thành, lúc này đang ở trước mắt chói lọi trải ra , Biện Hà, Thái sông, Ngũ Trượng Hà, Kim Thủy Hà, mỗi con sông đều ánh trên trời hằng hà sa số ngôi sao, trăng tròn cùng chói lọi đèn đuốc.

Ba tầng Khai Phong thành, tầng tầng Nhân Trứ đèn đuốc chói lọi, hiển hiện tầng thứ rõ ràng, Hoàng thành cung điện cửa chính nam Tuyên Đức lâu cư

khắp cả Khai Phong thành đường trung trực thượng, bắc là Cung Thần môn, đông là Đông Hoa Môn, phía tây là Tây Hoa Môn, chính là truyền thống Trung Quốc thức bốn phương kết cấu.

...

Nam xông ngoài cửa cách đó không xa, Victoria's Secret nội y phường tháng giêng đại tú vừa kết thúc, Giản Kiều phong tình vạn chủng tư thái nghiêm nhiên thành Bắc Tống thời đại Marilyn; Monroe, nhưng mà, nàng lúc này, chỉ là si ngốc muốn Trữ Na cái càng ngày càng bận rộn lục, càng ngày càng khó lấy nhìn thấy người.

Một con bò câu đưa thư ở Giản Kiều trong tay cầm, thương thức một lúc lâu, lù cũng không biết, có nên hay không viết phong thư đi, thăm hỏi một chút hân đây?

...

Dã Lợi đều lan dần xếp dễ chịu thương muội muội ngao Dora, đi ra ngoài điện, thẳng hướng đi Lý Nguyên Hạo đại điện đi.

Nàng nhẹ nhàng ngồi xổm ở Lý Nguyên Hạo trước mặt, đem như thác nước tú tán ở Lý Nguyên Hạo bả vai, sau đó, thì thầm, giảng chính cái đầu đuôi sự tình.

Lý Nguyên Hạo trên mặt âm tình bất định, quay mặt đi, hơi bất mãn nói: "Không phải nói không thành vấn đề sao? Như thế nào ra vấn đề như vậy?"

"Hạo Vương bớt giận, " Dã Lợi đều lan mềm mại đáng yêu nở nụ cười, môi son khẽ mở:

"Vẫn là trước đem cảnh nội nuôi nấng chim ưng cùng trà chim cắt người, đều triệu tập lên tới, từng cái hạch điều tra rõ ràng, lại hạch tra một chút có hay không người mang quá người Hán đồ đệ đi. Xem tình huống trước mắt, vậy 'Phế Sài Tín Cáp chuyển' quả thật có chút tà môn."

Lý Nguyên Hạo đối với Trữ Tự Kỷ loan đao, chà xát mài ra tiếng vang, vừa tàn nhẫn xoa nắn một cái Dã Lợi đều lan trước ngực, treo đầy kim vòng bạc Lãnh Băng băng sức ảnh hưởng mềm mại cảm giác, nhất thời để Lý Nguyên Hạo mất hứng thú.

"Tra đi, thuận tiện, để dưới tay người Xích Diệp, cho ta rất tra một người." Lý Nguyên Hạo hơi đẩy ra Dã Lợi đều lan, hơi mất hứng nói.

"Người phương nào? Hạo Vương mời nói." Dã Lợi đều lan tuy rằng hơi giác phải thất vọng, Đan Hoàn là lấy rất tự nhiên thái độ, đối mặt Lý Nguyên Hạo hay thay đổi, trở mặt như lật sách vậy nhanh tình hình.

"Mới ---- trọng ---- vĩnh ----" Lý Nguyên Hạo phớt lờ môi một cái, từ hai mảnh lạnh bạc làn môi trung tâm, bài trừ ba chữ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 12: Hạng thứ nhất biện pháp

"Àm ----" một tiếng vang thật lớn sau, "Phốc thành thạch đột ----" róc rách dòng trong, cuối cùng từ đá vụn cái đáy dừng mảnh tiến ra.

Một đám dân binh cùng Tây Quân tướng sĩ, trên mặt dồn dập lộ ra hưng phấn nụ cười.

Một cái vóc người thô to quân hán, làm tây bắc khẩu âm, lời kéo cuống họng Từ Cao thanh kêu lên: "Ra nước nhếch ---- nhanh, loại tướng quân nói, một gánh đá vụn đổi một trăm tiền nhếch, hiện tại bắt đầu một gánh gánh dọn dẹp đá vụn nhếch ---- "

Thanh Giản thành tối nay ánh trăng đặc biệt được, hơn 200 thước sâu độ nước giếng, dùng mới đánh giếng cơ hội cùng phá phần sau khi, ba ngày liền ra nước, liền lão loại chính mình cũng che không được nụ cười trên mặt.

Chúng Thế Hành xem Trữ Nhân trước đánh giếng cơ hội, Hựu Khán vừa nhìn bên cạnh pha trộn cho cân đối phá bột phần, trong lòng bỗng nhiên sinh ra một cái ý nghĩ: "Nếu dùng này phá bột phần, phối hợp một loại nào đó cơ quan, dùng cho tác chiến, chẳng lẽ không phải tuyệt diệu?"

Muốn tới đây, hân Trương Na phá bột phần cầm ở trên tay, chỉ tiết tí mĩ một phen, trong lòng hiển hiện Mật Diệp ty quan viên trong miệng, vị kia Phương Đại Nhân.

"Lý Kỳ, " Chúng Thế Hành gọi một tiếng hân phó tướng Lý Kỳ.

Lý Kỳ theo tiếng Nhi Lai, chấp tay lẳng lặng chờ Chung Thế Hành dẫn dò.

"Lý Kỳ, người có thể giải vị kia Phương Trọng Vinh Phương Đại Nhân? Hoặc là, hỏi thăm một chút, đem trong môn phái, hoặc là Tây Quân bên trong, người phương nào cùng vị này Phương Đại Nhân có giao tình? Đem điều tới Duyên Châu."

"Cái này?" Lý Kỳ Lược Lược Hữu Ta nghi hoặc, nhưng vẫn xưa cũ lĩnh mệnh xưng: "Vâng."

...

Phương Trọng Vinh Hồi Đảo Phương phủ thời gian, trong nhà thực sự là vô cùng náo nhiệt.

Sài Lân, Mã Nhị Nha, Trương Hi cùng nhau tụ ở trong nhà, còn Hữu Na vị lửa uống Ngự Tửu, trộm đi chén rượu Bàn Hòa Thượng, dĩ nhiên cũng ở trong nội đường ngồi.

Vương Tử Nguyệt Kiến Phương Trọng Vinh nhảy vào môn tới, biểu hiện như được đại xá, đột nhiên phù phù đầu mình nói: "Ta là khổn, mình nhi còn muốn đi Bãi Tha Ma, trước ngủ."

Nói qua nàng liền phù Nghiễn Nông, đi qua Phương Trọng Vinh Thân một bên, đưa cho hắn một ánh mắt đồng tình.

"Tình huống thế nào? Vị này chính là ----" Phương Trọng Vinh nghi hoặc xem Hưởng Sài Lân.

"Đây là Trâm Hoa Thổ Đậu, chúng ta Nhạc Văn Thư Trai nữ tần tay bút." Sài Lân giới thiệu hết sức tự nhiên.

Vậy không giới sọ Bàn Hòa Thượng đứng lên, dong đưa dao động đi Hưởng Phương Trọng Vinh, cũng chấp tay nói:

"Phương Đại Nhân trực đêm khổ cực, nguyên không nên quấy rầy, nhưng nhỏ nửa năm bản thảo, tối nay bị nữ tử này hủy hoại, vẫn cần đòi một lời giải thích. Nếu nữ tử này chính là Phương Đại Nhân người, như vậy bồi thường, có hay không do Phương Đại Nhân bỏ ra?"

Vậy Trâm Hoa Thổ Đậu không chút do dự dùng ngón tay của hắn thẳng tắp chỉ về Mã Nhị Nha.

Phương Trọng Vinh Khán vừa nhìn Trâm Hoa Thổ Đậu, Hựu Khán vừa nhìn Mã Nhị Nha, thầm nghĩ:

Này chó không phải là trong truyền thuyết văn nhân tương nhẹ? Không nên à, tốt xấu văn Nhân Chi xé bức, đều là phát minh một bộ ám một bộ, Mã Nhị Nha như thế không chút che lấp, hảo không làm bộ văn nhân tương nhẹ, cũng Nhượng Phương Trọng Vinh vô cùng khó làm.

Phương Trọng Vinh Khán Hưởng Sài Lân, lấy một loại rất khiêm tốn trung cầu thái độ giả vờ khách khí hỏi: "Việc này rốt cuộc thế nào tình hình, Sài lão bản thấy thế nào?"

Sài Lân ở một bên, bụng bị ngộ thương chảy máu làn môi, hung hăng trừng một chút Mã Nhị Nha, Đối Phương Trọng Vinh nói: "Hoàn Năng thấy thế nào? Đem Trâm Hoa Thổ Đậu những này bản thảo tiền bồi cho hắn, lại tìm còn lại bài viết trước trên đỉnh chứ."

Phương Trọng Vinh chuyển hướng Trâm Hoa Thổ Đậu, một mặt khách khí: "Như thế làm, thành sao?"

"Không kém bao nhiêu đâu ----" Trâm Hoa Thổ Đậu Kiến Phương Trọng Vinh lấy quan chức hướng tới bản thân, dĩ nhiên như thế ăn nói khép nép, trong lòng lửa giận đã còi ra không ít, Khước Nhưng xưa cũ chỉ Trứ Mã Nhị Nha nói: "Nhưng ta muốn nàng nói xin lỗi ta."

"Người nghĩ hay lắm. Là người nói trước đi Trọng Vinh Ca Ca nói bây!" Mã Nhị Nha lần nữa kích động bốc lửa lên.

Phương Trọng Vinh bỗng nhiên lý giải Vương Tử Nguyệt vừa nãy vậy ánh mắt đồng tình.

...

Chiết Y Nhiên ban đêm đi tiểu đêm, lùi nhìn thấy ánh trăng trong sáng hạ, Liễu Nguyệt Nga cùng Dịch Thanh đứng sóng vai bóng người.

Liễu Nguyệt Nga gò má hơi ở dưới ánh trăng mộng lung, ánh trăng phác hoạ ra bên môi nàng tốt đẹp ý cười.

Dịch Thanh chính là thay đổi ngày xưa thành thật nghiêm túc bộ dáng, trong tay cầm một con mai vàng, hành động rất là phong lưu.

Chiết Y Nhiên bị tình cảnh này hơi kinh ngạc đến ngây người, dụi mắt, lại bấm một chút chính mình, tin tưởng không phải là mộng sau khi, rón ra rón rén lui về trong phòng mình.

Có lẽ, chỉ là hai người bọn họ vừa vặn đều ngủ không được, tháng hạ nói chuyện phiếm chứ?

Chiết Y Nhiên giải áo khoác, chỉ xuyên sát người quần áo lót rút tiến vào bị Tử Lý, nhìn chăm chăm trần nhà, bắt đầu suy nghĩ bạn thân tương lai.

Y Trứ Tự Kỳ trực giác của phụ nữ, dường như Dịch Thanh cùng Liễu Nguyệt Nga chính giữa, là có hảo cảm. Mà tuân theo một loại đứng ngoài quan sát lý trí thái độ Lai Khán, quả thật so với cùng Trần Quý Trường, Liễu Nguyệt Nga cùng với Dịch Thanh, hội hải lòng rất nhiều.

Thế nhưng, không hợp lễ nghĩa à.

Liễu Nguyệt Nga xuất thân tướng môn, mà đã có hôn nhân, Trần Quý Trường tới cùng là cái có cấp bậc quan văn, mà cái này Dịch Thanh chỉ là một cái trộm xứng quân Giáo Đầu, với lễ thượng nói, sợ là đạo này gian khổ, thiên nan vạn hiểm à.

Chết tiết lễ giáo. Chiết Y Nhiên mang theo một loại không nên có phản nghịch, tại nội tâm nguyên rủa một chút lễ giáo không hợp lý.

Chẳng biết vì sao, Phương Trọng Vĩnh bóng người, lại hiển hiện ở trước mắt mình.

Chiết Y Nhiên từ trong chăn duỗi ra tay ngọc nhỏ dài, lấy ra Phương Trọng Vĩnh đưa cho mình vậy tấm ngọc bội, dán sát ở trước ngực, dùng nhiệt độ của người chính mình, đem ngọc bội ấm áp, sau đó bắt tri bắt giác, mơ mơ màng màng liền ngủ.

...

Xuân gió thổi qua Hoàng thành cung tường thời điểm, năm đầu chính vụ hoạt động lại bắt đầu ở Chính Sự Đường bên trong chiêm trống rùm beng tiến hành.

Từ Phạm Trọng Yên bước vào Chính Sự Đường bắt đầu từ ngày kia, liền cùng với Trứ Đại nhóm quán các Học Sĩ, dòng trong quan chức các loại không chút nào biết giấu sáng đường tối thối phồng, cùng Lữ Di Giản thâm trầm mà giả vờ thân mật ánh mắt.

Lữ Di Giản làm tương, như cũ chủ trì mỗi ngày chính vụ công tác. Một ngày trước Triệu Trinh giao cho hắn một phần hộ bộ sổ con, yêu cầu đối với đó trước không cần nộp thuế chính phủ cao cấp quan chức, tiêu chuẩn cao ăn hoa hồng một người tên là "Thuế thu nhập cá nhân" đồ vật.

Là làm vừa lòng Triệu Trinh, thẳng thắn tâm, chuyện này, Lữ Di Giản chỉ phải đi đầu biểu thị nguyện ý chấp hành, cũng tỏ chức thương nghị.

Nhưng bên trong tâm lý, Lữ Di Giản là rất chướng mắt loại này không phóng khoáng đồ vật :

Ta Đại Tổng giàu có và đông đúc, lưu ý quan chức chút tiền này? Thái Tổ Hoàng Đế đều nói là, Đại Tổng chính là hoàng đế cùng sĩ phu cộng trị thiên hạ, bây giờ muốn chinh thiên hạ sĩ phu thuế, thực sự là chuyện cười, đánh mất dân tâm đồ vật.

Nghĩ đến dân tâm hai chữ, Lữ Di Giản Hựu Bất do miệng hơi cười, tại sao "Dân tâm" đây? Đơn giản là sĩ phu dưới bút dân tâm, sĩ phu không vui sự tình, người hi vọng Đan Thanh sách sử thượng viết chính là chuyện này đến dân tâm sao?

Cho nên, tuy rằng đáp lại này loại sai sự, Đan Hoàn là muốn tể tướng nhóm cộng đồng thương nghị, tốt nhất, chính là tìm cái cớ, để Phạm Trọng Yên đi chấp hành cái này đắc tội thiên hạ sĩ phu sự tình.

Lữ Di Giản trong lòng đánh bàn tính đi rồi đi rồi vang, sau đó liền nỗ lực dẫn dắt toàn bộ chương trình hội nghị, muốn Trứ Tự Kỳ kỳ vọng phương hướng đi đến.

Nhưng hắn không biết chính là, cái này trưng thu thuế thu nhập cá nhân đề án, chỉ là Phương Trọng Vĩnh tổng quát tài chính trong kế hoạch đệ nhất hoàn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cúi Mực Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Như thế nào tâm tư

Sài Lân đỡ Tung Dục quá độ lão eo, cầm một bản Hí Bản Từ, Tại Phương Trọng Vĩnh trước mặt đi qua đi lại, giống một cái con lắc đồng hồ đường như:

"Người xác định, này bản 《 Chân Huyền Truyện 》 muốn như thế cái sửa pháp? Không nói ra được nơi nào cổ quái, Đan Hoàn là cảm thấy là lạ, người như không thành thật nói ra ý đồ của người, ta cái này làm lão bản, cũng không thể mơ hồ bối rối, liền đem này Hí Bản Từ bán cho vậy hết ngày cho trong cung nương nương nhóm diễn kịch 'Châm Thảo Từ' gán hát."

Phương Trọng Vĩnh quay về trước mặt, "Tìm kiếm họa sĩ manga" yêu cầu bản thảo tác phẩm, từng tờ một cau mày lật qua, không hài lòng, hoàn toàn không hài lòng tiết tấu.

Sài Lân Kiến Phương Trọng Vĩnh không trả lời, vội vàng đề quần áo, ngồi Đáo Phương Trọng Vĩnh bên cạnh, Tương Na 《 Chân Huyền Truyện 》 Hí Bản Từ đây Đáo Phương Trọng Vĩnh trước mặt, lại đoạt lấy Phương Trọng Vĩnh Thủ thượng phê duyệt, đối với hắn nói:

"Nói đi, người đem này 《 Chân Huyền Truyện 》 thay Mã Nhị Nha đổi thành bộ dáng này, có phải là Hữu Thập sao ý tưởng khác?"

Phuong Trọng Vinh vốn cũng cũng không vô cùng muốn giấu Sài Lân, chỉ là thật sự không tốt giải thích đối với Quan Gia trong hậu cung, có tồn tại hay không đồng dạng khốc liệt cung đấu hoài nghi, càng nguy giải thích hẳn làm sao biết được tương lai mệnh mệnh mấy chục năm, Nhân Tông chỉ từ đều không có con trai tình huống, liền chỉ phải có lựa chọn nói:

"Như vậy sửa lỗi sau khi, hội canh thiệp gần bây giờ Đại Tổng hậu cung tình hình, để nương nương nhóm càng có thay vào cảm. Huống hồ ---- "

Nói tới đây, Phuong Trọng Vinh lại lấy ra Sài Lân trong tay phê duyệt, một bên lật xem, vừa nói: "Huống hồ, Đại Tổng chưa từng có lời nói đầu hoạch tội tình hình, Hí Bản Từ bất luận cỡ nào ánh xạ hoàng gia, Đồ Bất sẽ nhờ đó bị hỏi tội, cho nên Đồ Bất lo lắng phương diện này vẫn đề."

Sài Lân ngẫm lại, bỗng nhiên Khán Hướng Phuong Trọng Vinh, hỏi: "Thay vào cảm? Đó là cái gì? Lại có danh từ mới?"

"Chính là đem chính mình tương tượng thành Hí Bản Từ nam nữ nhân vật chính loại kia cảm thụ." Phuong Trọng Vinh giải thích.

Đón lấy, Phuong Trọng Vinh lại lật một cái những kia họa bản thảo, từ giữa rút ra một chút, lật lại so sánh, hơi thờ dãi.

"Làm sao, kết quả không bằng ý sao?" Sài Lân nhìn một chút trước mắt phê duyệt, Hướng Phuong Trọng Vinh hỏi.

Phuong Trọng Vinh rung một cái đầu, cười nói: "Cũng không phải. Chỉ là dùng bút lông giấy Tuyên Thành vẽ tranh, rất khó nhìn ra cuối cùng có không kết cấu ra manga cân điểm, nếu như có thể, trái lại có thể từ giữa chiêu một nhóm người tới, sau đó chậm rãi tiến hành manga phương diện huấn luyện."

"Manga chính là dùng bút máy vẽ ra họa sao?" Sài Lân hơi nghi hoặc, hỏi:

"Giá Bất khó, chúng ta lại để dự thi tuyển thủ, dùng bút máy thử xem được, như thế chứ, trước đem bút máy lượng lớn hóa sản xuất ra một nhóm, ta đi cùng Tượng Tạo lão bản bàn xong xuôi, sau đó đặt ở các nơi thư phòng cùng Victoria's Secret nội y phòng bán một chút. Trước mở rộng bút máy, mới dễ dàng cho từng bước một khai triển."

Phuong Trọng Vinh Tương muốn: "Đồ Bất, kỳ thật, họa manga càng tốt hơn một loại công cụ, là bút chì, cũng gọi là than bút, quay đầu ta đem bản thảo vẽ đi ra, người cùng nhau tìm người đi làm tốt."

Nhưng đơn thuần mở rộng bút, thị trường phản ứng nhất định giống như vậy, vẫn là cần phải trước bồi dưỡng một nhóm manga tay, sau đó sẽ thông qua bọn họ tác phẩm tới kéo cùng mở rộng bút."

Sài Lân hiện tại Đối Phuong Trọng Vinh trong miệng hết sức nhiều buồn bán từ ngữ, đã vô cùng giải, hai người giao lưu không áp lè.

...

Vương An Thạch phục ở trước bàn, cho muội muội cùng Sài Lân, Phuong Trọng Vinh mấy người viết tin.

Một phong viết xong, để ở một bên, chờ hong khô, viết đến Cấp Phuong Trọng Vinh lá thư đó thời gian, Vương An Thạch bỗng nhiên ngừng ngừng bút, nhẹ nhàng nhìn ngoài cửa sổ nguyệt quang.

"Sài Huỳnh lần trước gọi thư nói ra, muốn Nhượng Phuong lão bá cả nhà bọn họ cùng vào kinh việc, hiện nay đã định ra thời điểm, đến lúc đó, ta cùng tam đệ hội họ tổng cùng nhau vào kinh, thuận đường cùng lão bá bọn họ lẫn nhau chiêu ứng."

Cho tới lần trước Phuong huynh lời nói, đối với tiền đồng lưu thông căn bản vẫn đề một chuyện, dư thiết nghĩ có bộ phận đạo lý. Nhiên đối với Phuong huynh lời nói đồng giá trị cao hơn tiền đồng giá trị, khiến cho nhà giàu trừ hàng tiền đồng một mình dung là Đồng Khí một chuyện, dư chưa có sung túc chứng cứ, khó có thể định luận.

Mặt khác, đối với Phuong huynh lời nói tiền lưu thông tổng sản lượng Toán Học lý luận, dư rất tán thành, cực có hứng thú..."

Nguyệt quang Tại Vương An Thạch trên lưng, gầy gò bóng người ở ngọn đèn trước múa bút thành văn.

...

Ra ngoài Hạ Tùng bắt ngờ, Quan Gia Triệu Trinh lần này, cũng không có đối với hắn tao ngộ biểu thị bất kỳ an ủi.

Phản trái lại phải cái Chủng Thế Hành lại đây, trực tiếp hàng không.

Đối với Tây Quân nguyên bản liên sức khống chế không đủ Hạ Tùng, đối với bên cạnh cầm quân Hựu Bất rất yên tâm, có thể Quan Gia không tăng Binh tới, hẳn Hạ Tùng lại Hữu Thập sao biện pháp.

Này Chủng Thế Hành cũng là cái nhân vật hung ác, cũng không phải tốt như vậy đối phó.

Nhưng đem mình an nguy ký thác ở trên thân người khác, dù cho lại là cái ngư nhân, Hạ Tùng cũng thực là cảm thấy một loại tình hình mất khống chế cảm giác nóng bỏng.

Thanh Giản xây thành thành sau, Tây Hạ bắt sinh quân cùng Thiết Điều Từ tổ hợp thành đội, cách ba tra năm liền đến làm ẩm ỉ, đều bị lão loại cho quất

trở lại.

Này lão loại, bình thời Tỵu Bất đem cầm quân đưa vào mắt xem, chỉ cùng Tây Quân hỗn cùng một chỗ, ăn mang theo cát đất gạo lúc com, uống rượu vào dùng bát giả bộ. Nhắc tới cũng là xuất thân quan văn, ra sao liền một điểm Đồ Bất chú ý đây?

Hạ Tùng một mặt nghĩ, một mặt đem Lữ Di Giản gởi thư triển khai.

Nhìn nhìn, Hạ Tùng đầu liền cảm giác ớn lớn lên, lớn lên, đại muốn đem trên đầu Quan Mạo đều đỉnh như bay:

Tình huống thế nào, muốn căn cứ quan chức tài sản chụp thuế? Để hần mau mau di chuyển tài sản sao? Tổ Tông gia pháp, từ trước đều là trưng thu nông thuế cùng thương thuế, chẳng lẽ bây giờ liền sĩ phu các quan lại cũng phải chính thuế?

Chuyện cười, ta Đại Tông nơi nào Tỵu Giá Dạng thiếu tiền lên?

Nhất định có người làm sự tình. Là ai?

Hạ Tùng đưa tay thượng tờ thứ nhất giấy viết thư lật qua đi, tiếp theo nhìn phía dưới tin.

Từ trên thư xem, thậm chí ngay cả Lữ Di Giản cũng không có thể điều tra Đảo Giá là chủ ý của người nào, cũng đã từ hộ bộ đính ra chương trình nghị sự, còn đề Quan Gia tự mình đề điểm Lữ Di Giản, rất chiều cô Trứ Giá cái đề tài thảo luận thực hiện, thực lực này, thực sự là không thể khinh thường.

Thế nhưng là ai đó? Nếu Phạm Trọng Yên nhìn như cũng không biết chuyện, như vậy hẳn không phải là phạm đẳng người?

Chẳng lẽ, chẳng lẽ là Quan Gia chính mình đột nhiên lòng sinh kỳ muốn hay sao?

Không nên à, Quan Gia nguyên bản chính là cái nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện nhân nhu tính tử, bây giờ làm việc, lùi sao đến khiến người ta cân nhắc không ra lên?

Nói cân nhắc không ra, Hạ Tùng tâm lý lúc ẩn lúc hiện có cái bóng dáng, từ sâu thẳm trong nội tâm nhô ra...

Lần này là Phạm Trọng Yên chủ trì kiểm tra đối chiếu sự thật quan chức tài sản, như vậy chính mình ở kinh thành tài sản?

Lão Lữ à lão Lữ, người chỉ muốn đề này Lão Phạm đi làm cái này cần tội nhân công việc, cũng không định ta Lão Hạ người ở tây bắc, không kịp trở lại dàn xếp bố trí ta tài sản à, đây là hố đội hữu à, Thỏa Thỏa hố đội hữu...

Muốn tới đây, Hạ Tùng lập tức từ ghế dựa Từ Thượng nếu như cái mông mang theo lò xo bình thường nhảy lên, bận bịu đi đến trước bàn, vội vàng lục xem một bên, bắt đầu cho trong kính mấy người quản sự viết thư.

...

Mã Nhị Nha đại não quá Trâm Hoa Thỏ Đậu ngày hôm sau, liền bệnh, nằm ở trên giường ôm bụng hừ hừ nửa ngày, mới phát hiện mình tới Quý Thủy. Mò một chút chính mình từ mượt mà hai vú, Mã Nhị Nha cảm thấy trưởng thành hương vị Tại Tỵu Kỷ ngây ngô thân Từ Lý vèo vèo lên men.

Cởi ra máu cộc cộc quần lót, Mã Nhị Nha hoang tay chân, Nguyệt Sự bố cũng không có chuẩn bị, này nên làm thế nào cho phải?

Chỉ phải gõ gõ cửa sổ, khiến người ta đi tìm Nghiễn Nông tới.

Nhân Trứ Vương Từ Nguyệt theo Hứa Hi Trân học chữa trị, Phương Trọng Vĩnh sáng sớm lại bị Sài Lân kéo đi Nhạc Văn Thư Trai, Nghiễn Nông trắng Nhật Lý cũng là buồn bực ngăn ngấm, chỉ có thể làm chút may vá, cùng con nhóc trộn cãi nhau, đánh đánh thắng năm.

Lúc này nghe Mã Nhị Nha gọi mình, tự nhiên cũng là vội vàng liền chạy tới.

Chờ hỏi rõ ngọn nguồn, không khỏi ngưng cười, một mặt để Mã Nhị Nha trước bao bọc mấy chiếc khăn khô sạch, tron chân ở bị Từ Lý ám áp , một mặt đi Đảo Tỵu Kỷ bên kia đi tìm khá hơn một chút Nguyệt Sự bố.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tông Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Sinh hoạt phạm nhi

Nghiễn Nông về đến trong phòng mình, lấy ra mấy cái không đồng loại hình Nguyệt Sự bỏ, có trung gian lấp đầy một chút giấy Trương Hòa than tro bao, có nhưng là bông tơ cùng một miếng.

"Không biết Nhị Nha càng yêu thích cái nào?" Nghiễn Nông chính mình cầm một trận, cuối cùng vẫn là quyết định mỗi loại đều mang đi một cái.

Chờ Nghiễn Nông giúp Trứ Mã Nhị Nha dọn dẹp thỏa đáng, hai người liền rời khỏi phòng ở Nhị Nha trên giường cùng nhau nói chuyện.

Không lâu lắm, Nô Tỷ phụng thượng một bát gừng ngọt canh tới, Mã Nhị Nha tiếp uống qua, hướng về phía Nghiễn Nông ngẩng đầu cười một tiếng nói: "Lúc này cảm thấy thật nhiều, cảm ơn người à, Nghiễn Nông tỷ tỷ."

"Đều là chính mình tỷ muội, nói như vậy chẳng phải là xa lạ." Nghiễn Nông kéo Trứ Mã Nhị Nha tay, lại đột nhiên nghĩ đến cái gì dường như, cười cười nói: "Chẳng trách người hôm qua cái, càng hội thất thủ đánh vậy Trâm Hoa Thổ Đậu Bàn Hòa Thượng, hóa ra là Nguyệt Sự buông xuống."

Mã Nhị Nha hơi có chút mặt đỏ, cúi đầu nhẹ giọng hỏi: "Đây là cái gì cái duyên có đây?"

"Ta đã bắt hiểu, " Nghiễn Nông một cái tay đặt ở Mã Nhị Nha thủ hạ điện, lại sẽ một cái tay khác đặt ở Mã Nhị Nha trên tay điện, ôn nhu nói: "Nhưng nghe ta Gia Tiểu Tả đã nói, nữ tử tới Nguyệt Sự trước, cảm xúc chấp trung trọng đại, đặc biệt cần chú ý chính mình Nguyệt Sự chu kỳ, bình thần, miễn cho thiệt thòi huyết khí."

"Người Gia Tiểu Tả hiểu được thật nhiều." Mã Nhị Nha cười cười nói: "Tiểu Bạch đây? Lại nghỉ một lát, chờ ăn nghỉ bữa trưa, chúng ta cảm 'Đùa miếu bóng' đi đùa Tiểu Bạch."

...

Mùa xuân ấm áp đưa gió, Liễu Như (*bông liễu bay theo gió) Thanh Dương, Chiết Y Nhiên cầm công văn, làm đường về chuẩn bị.

Nhìn Liễu Nguyệt Nga lưu luyến không rời, Lưu Hựu Bất liền nói thẳng bộ dáng, Chiết Y Nhiên dứt khoát nói: "Nguyệt Nga, một mình ta trở lại cũng khiến cho. Nếu người ở kinh thành quá không vui vẻ, như vậy không trở về đi, cũng thôi. Có nhu cầu gì ta mang về, người cứ việc nói."

Liễu Nguyệt Nga gật gù, muốn rất lâu, đem bên eo chuỗi này nhuyển kiểm rút ra, đưa cho Chiết Y Nhiên.

Chiết Y Nhiên nhìn Liễu Nguyệt Nga thần sắc, Hựu Khán vừa nhìn sau người cách đó không xa, đang cẩn thận thay mình đóng gói đường về bao quần áo, quay về danh sách, từng cái kiểm kê đi theo đường về nhân viên danh sách Dịch Thanh, hơi thở dài, gật gù:

"Ý của người, là coi này là năm sinh gả thời gian bảo kiểm, hoàn cấp hẳn sao?"

Liễu Nguyệt Nga Hựu Khán Na nhuyển kiểm, nhẹ khẽ vuốt vuốt một chút thân kiểm, sau đó, kiên quyết gật đầu.

Chiết Y Nhiên vỗ vỗ Liễu Nguyệt Nga bờ vai: "Người yên tâm. Ta biết nên làm như thế nào."

Liễu Nguyệt Nga làm như hoàn thành một việc lớn giống như vậy, bỗng nhiên thanh tĩnh lại, nàng kéo Trứ Chiết Y Nhiên tay, cười nói: "Người muốn gả quay đều cho người đóng gói được, người vị bằng hữu kia, lẽ ra có thể rất ăn một bữa "

...

"Vật này là nơi nào tới à?" Trần Thất đứng tượng làm đã lộ sát phía trước, hướng về bên cạnh người Phương Trọng Vĩnh hỏi.

"Tuyền Châu cảng bên kia lại đây phiên thương nghiệp trong tay mua, " Phương Trọng Vĩnh nhìn chăm chăm đã sát lộ bên trong nhảy lên màu đỏ ngon lửa, nhẹ giọng nói: "Không phải cái gì đáng giá đồ vật, là phiên thương nghiệp dùng để chống đỡ nồi sắt nấu cơm thiên nhiên soda, nhất quán tiền có thể mua một thuyền đây."

"Phương Đại Nhân à, " Trần Thất ở bên ngoài không chế hòa hòa, vung lên trong tay trường trường sát cái khoan, nói: "Lần này cần làm vật này, có tác dụng đâu?"

"Đương nhiên hữu dụng, chờ người rèn đi ra này một nhóm, dựa theo tạo tốt xấu, ta lại cho người bước kế tiếp phương án, " Phương Trọng Vĩnh Thuyết đến không nhanh không chậm:

"Đúng, cái kia sản xuất địa lời giấy phép, bộ binh cùng tượng làm cục đã hiện báo lên ý kiến phúc đáp, người đừng vội, đến lúc đó, có tiểu tử người kiểm."

Trần Thất đáp ứng một tiếng, lại dùng tay bản có thể sức lực hướng trên đầu lau hãn.

Đã là mùa xuân, lại thêm tượng làm trung tâm đại Hỏa Lò tử thiêu đốt, không lâu sau, Phương Trọng Vĩnh đã không khỏi trên trán chảy ra chi tiết mồ hôi.

Trần Thất gặp, Đối Phương Trọng Vĩnh nói: "Còn muốn một hai ngày, ta sẽ cùng thủ hạ các học đồ luân lưu nhìn, làm ra tới, sẽ đưa đến phủ đi."

Phương Trọng Vĩnh rõ ràng, hẳn là sẵn lòng ý của chính mình, hơi nhìn xung quanh học nghệ, dường như cũng là kỹ thuật thành thạo thỏa đáng người, liền cười cười, ôm đồm Trần Thất cùng đi ra ngoài, vừa đi vừa nói qua:

"Mấy Thiên Nhi không gặp, người đầu dạy đồ đệ? Thế nào? Làm sư phụ cảm giác làm sao?"

Trần Thất nhe ra một cái Nanh Trắng lại bắt đầu cười, cười khúc khích đến nửa ngày sau, mới gãi đầu một cái nói: "Hoàn Bất ---- cũng không tệ lắm ---- những này đồ đệ đều là ở ta lão nhà bố vợ công Tụng Tác Phưong ký thân khế, một nhà già trẻ đều dựa vào cái này đây, bảo đảm khẩu phong nghiêm."

"Ha, mấy ngày không gặp, người tiến bộ à, đều biết người khác trong lời nói thâm tàng ý tứ. Xem ra người lão Trượng Nhân dạy người, Khả Bất chỉ là tay nghề cùng nhau." Phưong Trọng Vĩnh Trượng thân thể hơi nghiêng về phía sau, lấy một loại ý tứ sâu xa ánh mắt đùa nhìn về phía Trần Thất.

"Ai nha được, không biết Phưong lão bá bọn họ lúc nào tới? Đến lúc đó một chỗ náo nhiệt thời gian, có thể phải gọi thượng ta." Trần Thất thủy chung lấy một loại không khép miệng được cười khúc khích tư thái, cùng Phưong Trọng Vĩnh nói chuyện.

"Nghe nói nhà người nương tử có. Tiểu tử người, thật là khờ người có gốc phúc à, " Phưong Trọng Vĩnh cười cười, từ trong tay áo lấy ra một con tinh trí sáp ong Quan Âm mặt dây chuyền, đưa cho Trần Thất: "Đây là Nhị Nha đưa cho người tương lai em bé, nâng ta mang cho người đây."

Trần Thất đem hai tay ở trên quần áo chà xát, cực kỳ hứng thú Tiếp Quá Na nho nhỏ sáp ong Quan Âm mặt dây chuyền, cao hứng giấu ở trong ngực.

...

Ngày xuân chậm chạp, xuân tằm cũng không có thiếu đã kết cái kén.

Mã Nhị Nha nâng hai chi Phưong Hoàng song chung, chúc hai đại chung mới chế xuân Quả nhi nước ép tử, liền hướng Nghiễn Nông căn phòng đi xuyên môn đi.

Chờ vén rèm vào cửa thời gian, Tự Khán gặp Nghiễn Nông chính cửa sổ bi ối may vá, trong tay Tiểu Trà kỷ thượng làm tốt "Bồng Lai người", "Gia trâu", "Cùng công tằm", đều làm được cực kỳ tinh xảo, bên cạnh Tiểu Bạch miêu lười biếng huê nhau triển thân thể, nằm ở một tia mặt trời dưới đáy ngủ gà ngủ gật.

"Nghiễn Nông tỷ tỷ ----" Mã Nhị Nha gọi một tiếng.

Nghiễn Nông ngẩng đầu, Dụng Thủ nặn một cái cái cổ, cười híp mắt nói: "Nhị Nha muội muội tới rồi, nhanh ngồi khom lưng, nơi này có bánh ngọt."

Mã Nhị Nha một bên đáp lời, một bên đem Phưong Hoàng song chung, đặt ở Nghiễn Nông trước người bàn trà Từ Thượng, lại đưa nằng vậy chồng tinh xảo việc, chuyển qua mặt đồng một cái bàn viết đi tới.

"Đây là ta ẩn lại Trọng Vĩnh Ca Ca nói tới 'Hồi nguyên nước trái cây' cách làm làm. Nghiễn Nông tỷ tỷ người ném thử, đây là đầu xuân đầu một phần nhi đây." Mã Nhị Nha nói qua, mình đã đối với Trư Na Phưong Hoàng giương miệng nhi nhẹ nhàng hút một cái, ngọc chung Từ Lý nước trái cây liền thiếu một ít.

"Tốt uống, người cũng ném thử à."

"Hừm, " Nghiễn Nông nói qua, liền quay về một mặt khác Phưong Hoàng miệng nhi hấp một cái, ngọc cốc hai bên nước trái cây liền lại xuống một chút.

"Hương vị rất tốt à, không nghĩ Đáo Phưong đại nhân còn Hữu Giả chờ bí phưong." Nghiễn Nông nói qua, lại phẩm một cái, không lâu lắm, rồi cùng Mã Nhị Nha người hút một cái ta hút một cái, Trư Na nước trái cây uống một Điểm Bất còn lại.

...

Trưong Quý phi nghiêng người dựa vào ở trên cái sập mỹ nhân, bên giường một vị Mệnh Phụ hoá trang trung niên phụ nhân, thủy đứng một bên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 125: Nội cung phán đoán

"Mợ không cần đa lễ, mau mời ngồi đi. Nghe nói mợ hôm nay đến Cáo Mệnh, tới trong cung bái kiến Hoàng Hậu Nương Nương, còn chưa chúc mừng mợ đây." Trưong Quý phi môi son khẽ mở, giờ tay ra hiệu bên cạnh người cung nữ, là vậy Mệnh Phụ mang tới một chiếc ghế dựa ngồi xuống.

Vậy Mệnh Phụ cũng không phải vô cùng hào phóng, nhấn nhó một chút, lúc này mới ngồi xuống, mở miệng lưu loát nói ra một bộ tạ ân văn chương kiểu cách tới:

"Đa tạ nương nương, Thần phụ chờ Thảo Mãng hàn môn, cuu bày quạ chúc bên trong, há ý đến chính phượng loan thụ, nay nương nương thượng thiếp Thiên Ân, hạ chiếu tổ đức, này đều núi sông Nhật Nguyệt tinh kỳ, tổ tông xa đức tập trung với một người, hạnh cùng chúng ta.

Mà kim thượng khai thiên địa sinh vật đại đức, thủy xua nay không có khoáng ân, tuy máu chảy đầu rơi, thần phụ chờ sao có thể đến báo với chẳng may.

Nương nương chớ lấy trong nhà là niệm, càng kỳ từ thêm trân ái, duy nghiệp nghiệp nom nớp, cẩn thận khiêm tốn lễ độ lấy hầu thượng, thứ không phụ thân trên dân sát quyền yêu như thế Long Ân vậy."

"Được, mỵ, những này kịch nam thượng nghe, không làm được đếm. Trong nhà cũng khỏe chứ?" Trương Quý phi hơi có chút vô lễ đánh gãy hân cậu Trương Nghiêu Tả thê từ Trịnh thị, lần này cốt lời ở chỗ "Người phải cố gắng bọ đỡ phụng dưỡng tốt hoàng đế, làm cho chúng ta toàn gia thơm lây" Quan thoại, đi thẳng vào vấn đề.

"Vâng, cậu của người lần này có thể từ đất Thục một giới tiểu thôi quan, vinh thăng hai phủ bên dưới người số một chức quan béo bở ---- Tam Tì Sứ, dựa cả vào Lữ tướng công hết sức giúp đỡ, phần này chỗ tốt, chúng ta là không dám quên." Vậy Trịnh thị tuy nói cực kỳ hàm súc cung kính, nhưng nghe ở Trương Quý phi trong tai, nhưng là những câu đâm tư tưởng.

Trương Nghiêu Tả mặc dù là Trương Quý phi Thân Cữu Phụ, nhưng ở Trương Quý phi phụ thân chết sớm, cùng mẫu thân bị trở thành đất Thục ca nữ lấy thảo kế sinh nhai thời gian, Cữu Phụ trong nhà, lùi lấy đường xa xa xôi lý do, cự tuyệt thu lưu. Mụn nhọt kết ở trong lòng, rồi lại chuyện xấu trong nhà không thể rêu rao ra ngoài.

Những kia bên ngoài đại thần, càng là vì cái này thân thích Cữu Phụ đại bất đèn xanh, Trương Quý phi tâm lý ngược lại liền vượt qua chán ghét những người này, dù sao, bực này chuyện xấu trong nhà, mặc dù là đối với bên gối người Triệu Trinh, Trương Quý phi cũng là có kiêng kỵ, rất sợ không hợp lễ chế, không tốt nói tí mị.

Cho tới bên ngoài những kia cái không rõ liền hiểu được Tụ Khứ nịnh hót, Trương Quý phi trong lòng thực là từng trận làm ác.

"Các người đều tốt chính là, bản cung cũng thiếu, Tụ Bất lưu mỵ." Trương Quý phi nửa nằm cái sập, nhắm mắt, tùy ý nha đầu Nô Tỷ nhóm đi đưa đi Trịnh thị, mí mắt vừa nhắm hạ Dã Bất nhắc.

Chờ Trịnh thị đi xa, Trương Quý phi mới chậm rãi mở mắt ra, Tụ Trứ trong tay một cái lư hương, "Đùng" một tiếng ném ra đi.

Ở nàng chán nản nghèo hèn thời gian, không chút nào đuổi cứu viện thân thích, bây giờ lùi dựa vào nàng ân sủng bốc thẳng lên, đây là bao lớn hoang đường cùng chế nhạo?

Trương Quý phi nghĩ, đầy bụng Tử Hỏa khí, càng ngơ ngác lưu lại nước mắt:

Nếu, nếu lúc đó Cữu Phụ có chút thu lưu, mẫu thân làm sao đến mức rất sớm lao lực lâu ngày thành nhanh? Chính mình lại làm sao đến mức Hữu Na giống như gian khổ cực khổ thơ ấu? Lữ Di Giản, người là heo sao, đường đường Đại Tổng Thủ Tướng, này loại chuyện nhỏ đều tìm hiểu không rõ ràng liền mò thu xếp? Đây là muốn tức chết bản cung sao?

Muốn tới đây, nhìn Nô Tỷ bung lên com canh, Trương Quý phi hoàn toàn không thấy ngon miệng.

...

Sài Lân kéo Trứ Phương Trọng Vinh, ở "Chăm Thảo Từ" gánh hát dưới khán đài ngồi hạ xuống, chờ xem trận đầu 《Chân Huyền Truyện》 tập.

"Người đem Hí Bản Từ đổi thành mấy vị phi tử đại chơi cung đấu, Hoàng Hậu không được sủng ái, hóa thân hãm hại ấu tử tiểu năng thủ, sau đó hoàng đế thu dưỡng Hoàng Hậu muội tử, chính mình biểu ca hài tử làm con nuôi, kế thừa ngôi vị hoàng đế,

Lại sau đó, vị này con nuôi lên ngôi sau, đem Tiên Đế hết thảy hài tử cùng phi tử đều trục xuất cung ở ngoài, phong chính mình mười mấy vị huynh đệ là vua, vào ở hoàng cung..

Không nói những cái khác, Tụ Giá mười mấy đứa trẻ ngành, tại sao ta cảm giác, như là ánh xạ nào đó vị Vương gia đây?"

Sài Lân triển khai một cái quạt giấy, thả ở trước mặt, cùng Phương Trọng Vinh nhẹ giọng nói.

Phương Trọng Vinh Bất đặt có không cười cười: "Cần gì chấp Trứ Giá cái? Có thì nên sửa, không thì phải nỗ lực thêm. Nếu có thể để Quan Gia cẩn thận chút, luôn tốt đẹp."

"Nhưng bây giờ mỗi người đều nói là Trương Quý phi chạm tay có thể bùng, vì sao này Hí Bản Từ bên trong chung cục Đại Ác Nhân, cũng không phải sủng phi nương nương, nhưng là Hoàng Hậu đây?" Sài Lân bắt đầu cùng Phương Trọng Vinh thảo luận lên nội dung vở kịch tới.

"Nếu như vẫn vô cùng được sủng ái, lại có hoàng tử Tại Thủ, liền không Hữu Na sao đại cần phải đi dần vật con nối dõi việc." Phương Trọng Vinh Dã triển khai chính mình vậy chiếc quạt xếp,

Này quạt giấy là Vương Tử Nguyệt là Phương Trọng Vinh thuần thủ công chế tác, dùng đến là song diện Thục thêu sơn thủy, đốt tre Phiến Cốt, tuy không phải đặc biệt quý giá, lùi tinh xảo dụng tâm, cầm cũng vô cùng tiện tay.

"Người suy nghĩ một chút, trong hậu cung, ai có thể nắm Hữu Na sao đại quyền binh, điều khiển nắm tất cả những thứ này? Quan Gia hậu cung, Nhân Trứ Quan Gia thiên ái con gái rượu nữ tử, cho nên có Gia Thế Bối Cảnh phi tử đều không được sủng ái,

Chỉ có Hoàng Hậu, Nhân Trứ cẩn thận, tài năng đến mấy phần tôn trọng, càng làm cảm hậu cung các hạng tiền ngân, nếu như gặp sự cố, tự nhiên là giấu đi sâu nhất cái kia, nhưng cũng là tối thoát không can hệ cái kia." Phương Trọng Vĩnh Tụ Trứ Sài Lân lời mới rồi, tiếp theo phân tích .

Sài Lân hơi nghi hoặc, lông mày nhíu lại:

"Thế nhưng, mọi người đều nói Hoàng Hậu hiền lương, cho tới bây giờ cũng coi như là hậu cung làm gương mẫu. Trái lại Trương Quý phi, làm việc khinh cuồng chút, các đại thần, Đồ Yếu cho nàng cửa ải điểm tiền bạc, nghe nói liên Phú Bật phú đại nhân, cũng bởi vì cho Trương Quý phi đưa bạc cùng tốt nhất Lưu Vân gấm vóc lớp áo ngoài, bị Quan Gia trách cứ quá..."

"Giá Bất quá là Hí Bản Từ, nếu như Hoàng Hậu thật sự hiền lương, tự nhiên rất tốt, bất luận là mặt sau người cảm thấy ánh xạ Vương gia, vẫn là phía trước đối với Hoàng Hậu hắc hóa, đều là một loại hí kịch,

Nói cho cùng, vẫn là câu kia, có thì nên sửa, không thì phải nỗ lực thêm. Ta Đại Tổng ngôn luận tự do, cáo chôn đổi Thái Tử cũng có thể diễn xuất hai mươi chín trăng không suy, huống chi bức này Hí Bản Từ đây?" Phương Trọng Vĩnh Lược hơi suy nghĩ một chút, hỏi đáp.

Y Trứ Phương Trọng Vĩnh đòi sau lịch sử tri thức, chính là bởi vì 《 cáo chôn đổi Thái Tử 》 Hí Bản Từ lưu truyền, cùng sau Bát Hiền Vương nhắc nhở, Triệu Trinh mới mở quan tài điều tra rõ thân thể của chính mình:

Tuy Nhiên Tịnh không phải giống cáo chôn đổi Thái Tử trung tâm như vậy, Lưu Nga Hoàng Thái Hậu không bạc đãi sát hại hán mẹ đẻ Lý Thần Phi, thế nhưng chỉ ít cuối cùng, hán có thể kiểm chứng ai mới là chính mình mẹ đẻ.

Bởi vậy có thể thấy được, loại này Hí Bản Từ trung tâm lời nói, đối với Đế vương là có ảnh hưởng, cũng là hội dẫn dắt hán tự hành thẩm tra chân tướng sự thật.

Cho nên, Phương Trọng Vĩnh mới dựa vào phỏng đoán, lớn mật mượn từ 《 Chân Huyền Truyền 》 cái này Hí Bản Từ, để dẫn dắt Triệu Trinh chú ý một chút nội cung trật tự, chỉ ít, làm hết sức ngăn ngừa người làm nhân Tổ Đạo gửi hoàng tử tảo yêu tình hình phát sinh.

...

Chiết Y Nhiên đi một mình đến Vượng Tài trong động, đem chuẩn bị kỹ càng một đồng lớn gà quay cùng nhau bày ra được, nhóm lửa, chờ Vượng Tài trở về.

Vẫn chờ đến trời tối, mới gặp Vượng Tài mang theo đàn sói trở về, nhìn thấy Chiết Y Nhiên ở trong này, Tuyết Lang cùng Tiểu Lang nhóm đều hài lòng vây lên đi, ngủ một cái trên đất gà quay, ăn rất vui vẻ.

Vượng Tài một mặt sùng nịch nhìn Tuyết Lang cùng Tiểu Lang, đem móng vuốt khoát lên Chiết Y Nhiên trên người, rồi hướng Trứ Chiết Y Nhiên bên eo, Phương Trọng Vĩnh Na khỏi ngọc bội liếm liếm.

Đàn sói vây quanh một con máu hồ hồ con mỗi tuần lộc bắt đầu ăn bọn họ tham diễn bữa tiệc lớn, Vượng Tài chính là nhẹ nhàng chen đến Tuyết Lang cùng Tiểu Lang bên cạnh, ngậm quá một con gà nướng, dùng móng vuốt ôm, tựa vào Chiết Y Nhiên trên đùi gặm lên.

Chiết Y Nhiên nhìn Vượng Tài đáng đáng kia, không khỏi cảm thán: Đây là một con khí chất bao nhiêu giống chó Lang Vương à.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 126: Làm điểm chính sự nhi vượt quá tai

Phương Trọng Vĩnh cầm Trần Thất rên đi ra vậy nhóm đầu tiên pha lê hạt châu, đối với Trứ Na vẫn còn không tính phi thường thông suốt, vô pháp đạt đến thủy tinh quang học tiêu chuẩn tính chất, âm thầm suy nghĩ Trứ Giả nhóm pha lê hạt châu buồn bán tác dụng.

Một đời trước tri thức nói cho Phương Trọng Vĩnh, sớm nhất pha lê xuất hiện, là một chiếc Châu Âu Phoenici người thương thuyền, Nhân Trứ nước biển thủy triều xuống, thương thuyền mắc cạn, liền thủy thủy đoàn đồn dập leo lên bãi cát.

Dân lầy Thực Vi Thiên, mọi người nhắc tới bát tô, đưa đến cui gỗ, cùng sử dụng mấy khối "Thiên nhiên soda" làm bát tô cái giá, ở trên bờ cát làm com.

Chờ tiểu hòa nhi nhóm cơm nước xong, thủy triều, liền mọi người dọn dẹp dọn dẹp đồ ăn thừa cơm thừa, chuẩn bị trở về địa điểm xuất phát, lùi chọt phát hiện, nòi phía dưới sa địa thượng, có một ít trong suốt sáng ngời, sáng lên lấp lánh đồ vật.

Mà những này lóe ra ánh sáng đồ vật, chính là bọn họ làm cơm thời gian dùng để chi nòi sắt cái giá ---- thiên nhiên soda, ở hỏa điểm ảnh hưởng, cùng trên bờ cát Thạch Anh Sa phát sinh phản ứng hóa học mà sinh ra vật chất,

Sau đó thì sao, Phoenixi người liền đem Thạch Anh Sa cùng thiên nhiên soda đập vào nhau, dùng một loại đặc chế bếp lò nóng chảy, chế thành pha lê cầu, bốn phía buôn bán, rất kiếm bọn.

Tự nhiên, Phương Trọng Vinh xuyên qua tới đây, làm Nhiên Bất chỉ là là rèn loại này đơn giản pha lê hạt châu, hẳn có càng sâu quân sự mức độ dự định, nhưng bắt đầu này một nhóm, kinh nghiệm các phương diện tích lũy còn chưa đủ, tự nhiên chỉ có thể làm Đáo Giá cái trình độ, tuy Nhiên Bất thực dụng, đẹp đẽ cũng là tương đối tốt xem.

"Quay lại đem Giản Kiều lão bản gọi tới đi, những này hạt châu, Victoria's Secret nội y phường mua lại, ta sẽ cho ra thiết kế, đem những này 'Pha lê cầu' chế tạo thành nữ tử các loại trang sức tác dụng," Phương Trọng Vinh dặn dò bên cạnh quản gia nói.

Quản gia lĩnh mệnh xưng phải, đối với Trần Thất cung kính nói: "Trần lão bản, xin mời ---- "

Trần Thất Hoàn Bất am hiểu những này làm việc, hơi có chút câu thúc gãi một vò đầu, đi theo quản gia Nhi Khứ.

Phương Trọng Vinh đi đến trong thư phòng, rút ra mới chế than bút, bắt đầu phác họa trong lòng nữ tử các loại trâm cài tóc, cái trâm cài đầu, khuyên tai, tay xâu, vòng tay tứ hình thức, dựa theo các loại pha lê hạt châu màu sắc cùng hình thái, thiết kế hai ba mươi bức họa sau khi, dần gần cốt một cái,

Sau đó, Phương Trọng Vinh ho nhẹ một tiếng, trình trọng việc một lần nữa ngồi về trước bàn, muốn Trứ Chiết Y Nhiên bộ dáng, bắt đầu thiết kế một bộ độc nhất vô nhị trâm cài vòng tay.

...

Hạ Tùng mới vừa mới vừa đi tới Tây Quân doanh trong cửa, liền gặp một cái phong trần Phó Phó binh lính, từ chỗ cửa lớn thừa một thớt phi mã xông vào, lập tức, dùng cây gậy trúc treo cao một cái lụa trắng tử, mảnh lụa thượng mang theo giết chết dày đặc sợ hãi chứng bầu không khí, lít nha lít nhít viết Mãn Văn tên chữ.

Điểm Tướng Đài phía trên mới Hoàn Tại hoan nghênh Hạ Tùng đám người, mắt Thần Đô lập tức bị cái này binh lính hấp dẫn. Bởi vì, bộ dáng này, trong quân có cái tên khoa học, gọi bài hịch bay tiếp, là một loại đề trong quân phủ Binh lan truyền tin chiến thắng thời gian chọn dùng làm việc.

Là, chính là phong cách, khốc huyễn, phản chấn lòng người, đề Cao Sĩ khí.

"Đại thắng, đại thắng, loại kinh lược dưới tướng Lý tùy cơ hành động, ở Thanh Giản thành bày mưu nghĩ kế, đại phá tới trước cướp giật Tây Hạ bắt sinh quân, giết địch 301 người."

"Đại thắng, đại thắng, loại kinh lược dưới tướng Lý tùy cơ hành động, ở Thanh Giản thành bày mưu nghĩ kế, đại phá..."

Cái này phô Binh lấy một loại hoàn toàn không thấy Hạ Tùng tư thái, thẳng tắp vọt tới Chủng Thế Hành trước mặt, đem bay tiếp còi xuống, đưa cho Chủng Thế Hành, sau đó, toàn bộ Tây Quân trong giáo trường vang lên tiếng sấm nổ giống như tiếng ủng hộ.

Chủng Thế Hành tang thương lão kiếm liền nếp nhăn đều đồ ngẫu, thẳng nói qua "Cố gắng", kéo Quá Na viên phô Binh, chính là một trận hòan han.

Hạ Tùng sâu sắc cảm thấy một loại bị xem nhẹ lúng túng, liên tục ho khan hai tiếng.

...

Phạm Trọng Yêm xe ngựa đi qua Khai Phong phủ, ngay ngắn nhìn Bao Chủng ở thẳng đường, bên ngoài trong ba tầng ngoài ba tầng đám người náo nhiệt cực kỳ.

Phóng tới đời sau, Bao Chủng đồng chí tuyệt đối là chính vụ công khai cường độ to lớn nhất một viên công chức.

Tương đương với thân là thủ đô tỉnh thị nhân vật số một, mỗi khi gặp vụ án quan trọng tự mình hiện trường trực tiếp xử án à, hiệu quả kia, không phải là dân chúng mỗi người chen chúc muốn xem.

Hơi hiếu kỳ, Phạm Trọng Yêm gọi quá cùng Trứ Mã xe gã sai vặt, cách mình phân phó nói: "Đi xem xem đoạn chính là cái gì vụ án, như vậy náo nhiệt?"

Gã sai vặt đáp ứng một tiếng, đã nghĩ Trứ Na đoàn người vượt qua đi.

Phạm Trọng Yêm chính là mệnh người đánh xe tiếp tục hướng phía trước bước vào.

Phú Bất ngồi ở Phạm Trọng Yêm bên trong xe ngựa, cùng Phạm Trọng Yêm tiếp theo thương nghị kiểm tra đối chiếu sự thật quan chức tài sản, trưng thu "Thuế thu nhập cá nhân" chi tiết.

"Đại nhân lòng trước không sai, gần nhất ra vào hiệu cầm đồ, đồ cổ trên bảo điểm, cùng mượn có đưa người nhà hoàn hương quan chức từng nhóm một, hoàn hương tất mang theo nhiều thuế ruộng, lại Nhân Trứ đều là phụ nữ trẻ em, hành lễ xa giá, các cảm quân không tốt hơn trước lục xem, thêm nữa khá nhiều Nhân Chi trước liền bắt chuyện qua, cho nên ---- "

Phú Bật nói qua, nhìn một chút Phạm Trọng Yêm thần sắc, lại nói tiếp: "Phạm tướng công, thứ văn bối nói thẳng, này sai sự không dễ xử lý à, làm hư hại, làm tốt, Đồ Bất lạc được, dùng cái gì tướng công nguyên ý theo Lữ Di Giản vậy gian tướng ý tứ, một mình gánh chịu hạ xuống đây?"

Xe ngựa lay động, liềm ở ngoài quang ảnh loáng một cái lác chiếu vào hai người trên mặt.

Phạm Trọng Yêm thờ dài, cười nói: "Trừ lão phu, nhưng còn có người phương nào, nguyên ý gánh hạ này phân công việc? Dù cho nguyên ý, cũng sợ uy vọng ép không được chê trách. Có thể làm việc này, chỉ có Lữ Tướng Công Dữ lão phu, mà Lữ tướng công, người nhìn hấn khả năng Đối Tự mình khai đao sao?"

"Ai, " Phú Bật lắc lắc đầu, một mặt ân cần nói:

"Biện pháp này cũng quá tổn hại chút, hộ bộ những người kia cũng là, từ sáng đến tối cùng thương nhân tài chủ dường như, đã nghĩ lay bàn tính, tuy là có thể làm ra chút tiền tới, tới cùng là Bàng Môn Tà Đạo, cái gì 'Thuế thu nhập cá nhân', cái gì 'Quan chức tài chính xét duyệt', thực sự là từng kiện mới mẻ."

"Ngạn quốc à, " Phạm Trọng Yêm lột một lột râu mép, lại cười nói: "Việc này cũng không phải lão phu nói người, người như cũng như vậy xem, trái lại xem ngắn chút."

"Tướng công sao lại nói lời ấy đây?" Phú Bật Lược Lược Hữu Ta không phục thối dưng râu.

"Việc này, tuy là từ quan chức ra tay, nhưng cần phải là cái làm mẫu tác dụng, cũng chính là từ cao tầng đi đầu ý tứ. Kỳ thật, ta Đại Tổng nuôi rảnh rồi Tán Quan viên, nuôi không hướng quân đội, vẫn luôn là vấn đề lớn, người nhìn, chuyện này sau khi, nhất định còn có hậu chiêu." Phạm Trọng Yêm kiên nhẫn chút bắt Phú Bật.

...

Phương Trọng Vinh cảm bản thiết kế, đi tới Trần Thất tượng làm nhà xưởng, lấy công cụ, tự mình bắt đầu làm cái này là Chiết Y Nhiên thiết kế pha lê cầu trầm cái vòng tay.

Trần Thất giúp đỡ làm tốt khuôn đúc, Phương Trọng Vinh nhẹ nhàng đem dung tốt vững chắc từ đổ vào, sau đó, dùng cái kẹp cấp tốc đem từng khâu pha lê cầu, khám nạm ở cần bộ vị, dựa vào còn lại nhiệt độ để giao càng dần.

Sau đó, theo thiết kế phương hướng, Trần Thất nắm tay chuỗi, giúp Phương Trọng Vinh là vậy bộ đồ trang sức lòi ra xinh đẹp độ cong cùng sợi tơ, những kia sợi tơ ngộ đồng lạnh cổ, cùng chính giữa khám nạm pha lê cầu lẫn nhau tôn nhau lên, quang hoa lóng lánh, hết sức xinh đẹp.

"Tuy không nhiều là hoàn mỹ, thế nhưng ta tự mình làm, nàng nhất định sẽ thích chứ?" Phương Trọng Vinh cười híp mắt nhìn chồng chọc trong tay, vậy kỳ thật hơn nửa đều là Trần Thất thủ công hoàn thành một bộ đồ trang sức, tự ngã thưởng thức một phen, mới dặn Trần Thất chuyện làm ăn việc nói:

"Còn lại bản thiết kế ta hội từng cái giao lại đây, các người cùng Giản Kiều lão bản ký tên văn kiện, là có thể tràn đầy tập trung vào chế tác, đừng chậm trễ Giản Kiều lão bản từ khai."

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: Tuyệt thực phong ba

Ngày mùng 10 tháng 3 ngày ấy, sáng sớm, Phương Trọng Vinh Tự cực kỳ hứng thú đi trước Tân Tổng môn, theo Trứ Chiết Y Nhiên trong thư địa phương, chờ cùng người trong lòng gặp lại vậy kích động, cảm động, âm áp, vẫn vẫn cảm động trường hợp.

Tuy nói xuyên qua về Đảo Giá Đại Tổng, Phương Trọng Vinh Khước vẫn là biểu hiện ra kiếp trước đại học thời gian như vậy, cảm giác đeo đuổi nữ sinh phải một cái mắt xích không rời, dặt tay, hôn hít, ăn cơm, đi dạo phố, xem cuộc vui, phố trường, không trải qua một phen khô truy không đã ghiền dặt lừa thuê.

Nam nhân, trời sinh là tay thợ săn, truy đuổi con mồi vốn là thiên tính.

Chiết Y Nhiên mang đường về đội ngũ vô cùng đúng giờ, không đợi mặt trời lên cao, liền chậm rãi từ đằng xa, dương Trứ Mã móng cùng huyền não, đi qua tới.

Người mặt như ngọc Chiết Y Nhiên, ở móng ngựa giờ lên huyền não trung tâm, đặc biệt mừng cảm, lại đặc biệt phát triển.

Phảng phất một đời trước để đồ mùa đông sương lớn khói mù Thiên Lý, nhanh nhẹn đi tới Tiên Từ. Sương mù khói mù Tiên Từ, được rồi, danh xưng này không mỹ lệ lắm, Phương Trọng Vinh kéo về suy nghĩ, liền hướng Chiết Y Nhiên phương hướng nghênh đón.

Chiết Y Nhiên xem Đáo Phương Trọng Vinh, trên mặt cũng lộ ra thần sắc vui mừng, nâng từ trên lưng ngựa khéo léo phiến bay xuống, vừa mới hơi mất tập trung, đem yên ngựa túi Từ Lý một xấp công văn đá một chỗ.

Phương Trọng Vinh Kiến Chiết Y Nhiên sẩy chân đá bay túi công văn từ, vội vàng tiến ra đón giúp Trứ Mã Chiết Y Nhiên thu thập tán lạc khắp mặt đất công văn, Nhân Trứ cũng không phải gì đó tuyệt mặt công văn, cho nên khá nhiều công Văn Đồ rải rác mở ra.

Phương Trọng Vinh bờ nhật, vừa xem Đáo Na công văn thượng một ít chữ, lại mê mẩn nhìn một chút Chiết Y Nhiên sau người đường về nhân số, bất giác có chút thờ dài cảm giác.

Thừa thốt năm mươi, sáu mươi người đội ngũ trở về, công văn thượng lui Thỏa Thỏa viết 700 người, còn người chuyển giao đếm thì càng ly kỳ, dĩ nhiên ấn ký nhận quan phương ấn tín công văn thượng, rõ ràng viết so lúc đó Phương Trọng Vinh trước đề đưa tiền thời gian chứng kiến Bình Tốt, nhiều gấp bội con số.

Được rồi, tuy rằng Phương Trọng Vinh Đồng Chí giải Đại Tổng lịch sử, biết Tổng Triều quân đội ăn không hưởng trình độ, có thể nói là chưa từng hiếm thấy ---- đương nhiên, cũng bởi vì Tổng Triều kinh tế so sánh phát đạt, còn ăn được lên.

Nhưng mà, hôm nay tự mình kiến thức những kia phô trương con số, Phương Trọng Vinh vẫn không khỏi tâm lý một trận ngọt ngọt.

Bây giờ thân ở Kỳ Cảnh mới phát hiện, càng nhiều lúc, Đại Tổng bản thân, chưa bao giờ đem cho Liêu quốc, cho Tây Hạ tiền cống hàng năm, coi là một loại khuất nhục, ngược lại coi là một loại ngoại giao, càng to lớn hơn trình độ là bởi vì, so với hàng năm nuôi thừa Bình nhân viên thừa, cho Liêu cùng Tây Hạ tiền cống hàng năm liền lãng phí đi quân phí 1% cũng chưa tới.

Này cùng Thanh triều loại kia "Tự Hoa Hạ đồ vật lực, kết nước bạn niềm vui" đại ngách vượt mức nhục quốc ngu ngốc chính sách không hoàn toàn tương tự, thuộc về "Rút Hoa Hạ một lông, tình vùng biên cương chiến loạn quá nhiều" bình định chính sách ----

Đương nhiên, này hai Đô Bất là cái gì đáng giá hào quang chính sách, cũng đều là Phương Trọng Vinh Tâm bên trong thăm hỏi quá thi hành biện pháp chính trị giả tổ tông chính sách, như vậy so sánh ý nghĩa chỉ có thể là nói, Tại Đại Tổng, so với tiền cống hàng năm mỗi họa, thừa Bình quan lại vô dụng mỗi họa càng rõ ràng cùng đột xuất mà thôi.

Chẳng hạn như trước mắt à...

Chiết Y Nhiên Kiến Phương Trọng Vinh có chút ngẩn người, hơi hiểu ý hẩn là vì sao, liền tiến lên lấy ra trong tay hẩn công văn, mang một tia áy náy đường như thờ dài, nhẹ giọng nói: "Đều là như vậy, quen thuộc. Được, chúng ta trở về đi thôi."

Một câu "Chúng ta", lập tức đem Phương Trọng Vinh Thuyết về nghênh tiếp người yêu ngọt ngào bên trong, hẩn đối với Chiết Y Nhiên đạo, người chờ một chút, ta còn có món quà muốn tặng cho người.

Nói qua, Phương Trọng Vinh trình trọng việc từ trên lưng ngựa cưỡi xuống, bộ kia giả bộ ở hộp Từ Lý, Phương Trọng Vinh tự mình làm tốt pha lê trăm cái vòng tay, một mặt vui vẻ đưa tới Chiết Y Nhiên trên tay.

Còn có "Lễ vật" khom lưng? Chiết Y Nhiên hài lòng tiếp lấy đạo "Cảm ơn", sau đó rõ ràng quyết định, tạm thời không muốn ở trước mặt mọi người mở ra.

Muốn nghĩ lần trước vậy một xấp "Victoria's Secret" nội y, Chiết Y Nhiên hai má hơi nổi lên một tầng hào quang sắc thái, nhẹ giọng Đối Phương Trọng Vinh dùng một loại nửa làm nũng nửa thật giọng điệu cười nói:

"Ta đi trước đi bộ binh chúc quá công văn, Dã Hảo giải phóng này ban huynh đệ, sau đó chúng ta lại đơn độc gặp nhau, chờ cơm chiều thời gian, người tới chiết phủ tiếp ta, làm sao?"

Phương Trọng Vinh Tưong nghĩ, "Trăng treo cảnh liễu, người ước hoàng hôn sau", lãng mạn, có thể. Liền gật gù, dắt Trứ Mã, cùng Chiết Y Nhiên sóng vai đồng hành vào thành.

...

Chiết Y Nhiên đi trước việc chung, sau đó hồi phủ tắm gội thay quần áo, Phương Trọng Vinh mọi cách nhằm chán bên dưới, đi ngang qua Khai Phong phủ, liền tiến đến tìm Lão Bao lao lao chuyện đứng đắn.

Hôm nay Khai Phong phủ nhìn trật tự dĩ nhiên, cũng không có gì lớn vụ án ở thăm, quan lại nhỏ nhóm đều đang bận rộn hoạt sự tình của chính mình, Phương Trọng Vinh Kiến đến Chủ Bộ Công Tồn đại nhân, trước tự giới thiệu, sau đó sẽ chờ Lão Bao đem chính mình gọi vào trong.

Chờ tiền vào Lão Bao căn phòng, mới phát hiện Lão Bao sắc mặt khó coi, dựa vào ở trên giường, che kín mền gấm, nếu như bệnh.

Phương Trọng Vinh Lược hơi có chút kỳ quái, gò má chuyển hướng Công Tôn Sách dò hỏi, Công Tôn Sách cũng là vô cùng hào phóng quay về Lão Bao cùng Phương Trọng Vinh các thi lễ, sau đó nhẹ giọng bẩm báo Phương Trọng Vinh Đạo:

"Đại nhân Nhân Trứ Trương Nghiêu Tá bị đặc biệt đề bạt làm Tam Tí Sứ việc, cùng Quan Gia tranh chấp không xong, chính tuyệt thực..."

Phương Trọng Vinh ngồi vào Lão Bao đầu giường, suy nghĩ một chút lịch sử, ai, những này Đại Tổng Thuận Thần hơi một tí tuyệt thực kháng nghị, Dã Bất chi là Bao Chứng một người làm quá.

Chẳng hạn như lúc trước Triệu Trinh cùng Hoàng Hậu nháo ly hôn thời gian, Phạm Trọng Yêm cũng từng đi đầu tuyệt thực kháng nghị, nhắc lên một trận tuyệt thực lần sống.

"Bao Đại Nhân trung tâm đáng khen, thế nhưng, cần gì thật sự tuyệt thực đây? Cho Quan Gia làm dáng một chút, không là tốt rồi sao?" Phương Trọng Vinh vô cùng hiểu ý đối với Bao Chứng nói.

Nói qua, từ trong tay áo lấy ra hai xâu tiền, đưa tới Công Tôn Sách trên tay, nhẹ giọng nói: "Bản quan cùng Bao Đại Nhân hồi lâu không gặp, làm phiền Công Tôn Tiên Sinh là chúng ta biết điều đặt mua một chút rượu và đồ nhắm, từ Thiên Môn lên lút đưa vào, không muốn hương vị quá lủi nha."

Bao Chứng trừng một chút Phương Trọng Vinh, ngăn cản nói: "Nếu có thể lừa gạt, còn có ai thật sự tuyệt thực? Nơi này bao nhiêu đôi mắt nhìn chăm chăm, hai xâu tiền một trận, người đây là muốn ở Khai Phong phủ trung tâm, để lão phu ăn vụng thịt cá đại rượu món chính hay sao?"

Phương Trọng Vinh Thỉnh Bao Chứng thanh âm này, cũng vẫn là trung khí đủ mười, nghĩ đến cũng không phải nhận Chân Nhất ít đồ cũng không ăn. Liên ngồi ở mép giường, đối với Bao Chứng nói: "Đại nhân kháng nghị vị kia Trương Đại Nhân, chính là Trương Quý phi Cữu Phụ Trương Nghiêu Tá?"

Không đợi Bao Chứng hồi đáp, sau người Công Tôn Sách đã một bên đem hai xâu tiền của ả về Phương Trọng Vinh Thủ trung tâm, một bên trả lời: "Không phải là sao? Đây đặc biệt đề bạt Trương Nghiêu Tá, không phải là nhiễu loạn lại trị sao?"

Na Trương Nghiêu Tá, chẳng qua là Thực Trung một giới nho nhỏ thôi quan, Nhân Trứ Trương Quý phi được sủng ái, thăng lên hai cấp bậc, không ra đất Thực, không nắm giữ thực quyền, cũng chính là, lần này đề bạt đến Tam Tí Sứ như vậy một cái chủ Quản Thiên hạ thuế ruộng vị trí, thành cùng thể thống ả?"

Phương Trọng Vinh Tưởng muốn Trương Nghiêu Tá tương quan một loạt sự tình, hơi gật gù, chuyển hướng Công Tôn Sách, than thở:

"Công Tôn Tiên Sinh nói không sai, chỉ là, từ trước Tam Tí Sứ, cũng Dã Bất là cái gì có thể thần, đều là dong thần, này Trương Nghiêu Tá nếu là bản phận làm việc, không cái gì sai lầm cho người nắm cán, cũng Dã Bất tất nóng lòng vì người nọ, cùng Quan Gia bùng binh. Vẫn là chờ hấn có lỗi noi, lại xử lý không muộn."

Công Tôn Sách nghe được Phương Trọng Vinh Thuyết câu nói như thế này, trong lòng đã là lão đại không thoải mái, nhưng bị vướng bởi Bao Chứng cùng Phương Trọng Vinh tính được là ít có mấy cái có thể nói một chút bằng hữu, Dã Bất tốt lỗ mắng, chỉ là dùng một cái vẻ khinh thường, cùng một tia mũi Từ Lý phát sinh tiếng hừ hừ, biểu đạt Đối Phương Trọng Vinh này mấy câu nói bất mãn.

Bao Chứng ngẩng đầu, dùng một loại thần sắc cổ quái Khán Hưởng Phương Trọng Vinh: "Chúng ta sĩ phu, chẳng lẽ còn nên vì Quan Gia cao hứng hay không tới chọn chọn hành vi tiêu chuẩn? Không phải lão phu nói người ả, Phương Đại Nhân, người ý nghĩ này rất nguy hiểm ả, chỉ có gian thần cùng lộng thần, mới sẽ vì Quan Gia yêu ghét trái phải làm việc chuẩn tắc ả."

"Bao Đại Nhân nói rất có lý, thế nhưng, nếu như hiện tại có càn là trọng yếu sự tình, cần đại nhân đi bận tâm lo liệu, này sự kiện sự tình nếu như không rất xử lý, ảnh hưởng cùng nguy hại, khả năng xa xa lỗi lớn một cái ngoại thích Trương Nghiêu Tá đây?"

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Tán gái tình trạng ở ngoài

Phương Trọng Vinh không hề do dự nói thẳng ra "Ngoại thích Trương Nghiêu Tá" câu nói như thế này, một mặt, cứu vãn mới vừa khai đạo ngữ, một mặt cũng biểu hiện tâm ý của chính mình cùng chỉ hướng.

Nghe được lời ấy, Bao Chứng co rút nhanh lông mày mới vừa giãn ra, Công Tôn Sách cong lên lông mày cũng mới buông ra, hai người trăm miệng một lời hỏi:

"Là chuyện gì?"

...

Chờ Phương Trọng Vĩnh từ Khai Phong phủ trung tâm đi ra, nhìn một chút mặt trời, đã đến Sunset ánh chiều tà tươi đẹp choáng nhuộm đại địa thời điểm, chân trời đám mây đặc biệt mỹ.

Phương Trọng Vĩnh dắt qua con ngựa, trực tiếp hướng về chiết phủ kỵ hành Nhi Khứ.

Như cũ là lần trước người sai vật, như cũ là lần trước tình hình, chỉ là lần này, Chiết Y Nhiên đạp lên mặt trời chiều màu vàng kim nhá nhem đi ra cửa phủ thời điểm, trên đầu đã cắm mới vừa Phương Trọng Vĩnh đưa nằng bộ kia lông lầy láo mắt khám pha lê cầu trăm cái vòng tay.

Màu sắc pha lê cầu ở Lạp Ti trang sức nhiều thành hoa dạng trung tâm tỏa ra ánh sáng lung linh, nổi bật lên Chiết Y Nhiên tiên khí nhi mười phần.

Chiết Y Nhiên đi Hướng Phương Trọng Vĩnh, cười cười nói: "Cảm ơn ngươi, ta từ Lai Bất mang trang sức trăm cái những thứ đồ này, hôm nay mang theo, thì cũng chẳng có gì không thư trang phục, chỉ là chỉnh cái đầu làm như trăm một vòng."

Nói qua, Chiết Y Nhiên tay nhỏ, nhẹ nhàng dắt Phương Trọng Vĩnh tay.

Phương Trọng Vĩnh phản thủ mười ngón chụp lên Chiết Y Nhiên tay nhỏ, tâm lý long lanh không cách nào hình dung, hoàng hôn phác họa đứng sừng vai một đôi người ngọc, hình ảnh mỹ không tưởng nổi.

Hấp thụ lần trước ném ngựa kinh nghiệm giáo huấn, Phương Trọng Vĩnh lần này rõ ràng đem ngựa xuyên ở chiết phủ bên ngoài cọc cột ngựa Từ Thượng, bái cầu thân thay trông nom, sau đó cùng Chiết Y Nhiên tay trong tay, nhân nhả đạo hướng về náo nhiệt Phàn Lâu một con đường.

Ra một nhà tiệm tơ lụa, Phương Trọng Vĩnh lại kéo Trứ Chiết Y Nhiên, hợp ý chạy đến một nhà tiệm binh khí. Đại Tổng quan phương cũng bắt cấm chỉ bình dân bách tính cùng đeo binh khí, chỉ cần không phải Nganh Nỗ trường thương, cây cung dài, yêu đao những này phạm kị hựu.

Cho nên Binh Khí phổ tử cũng có thể rất tốt doanh nghiệp, chỉ cần đăng ký hạ mỗi món binh khí khởi nguồn cùng hướng đi, cùng với người mua họ tên có thể. Đem người trong môn, đại đều yêu thích đạo Binh Khí phổ tử, chẳng hạn như hiện Tại Phương Trọng Vĩnh kéo Trứ Chiết Y Nhiên bước vào "Xạ Thiên Lang", chính là Biện Kinh nội tướng nên có tên cung đao cửa hàng.

Ba gian bề ngoài, trên dưới hai tầng, trên vách tường lít nha lít nhít treo rất nhiều chỗ khác nhau loại hình cung tên, dài, ngắn, bình, nghiêng, nhọn mũi tên. Trung gian là một tấm nhìn sang vô cùng uy vũ điều con người trắng ngạch con cạp da lông.

Chiết Y Nhiên ở lâu một tới tới lui lui lượn một vòng, cười híp mắt chỉ chỉ Nam Diện trên vách tường tả bên dưới một cây cung, chương quỳ nhìn thấy, liền dẫn dò tiểu nhị Trương Na cánh cung lấy xuống, đưa cho Chiết Y Nhiên.

Chiết Y Nhiên dí dóm nở nụ cười, Đối Phương Trọng Vĩnh nói: "Ca ca, ngươi phải thử một chút sao?"

Một tiếng "Ca ca, " gọi Phương Trọng Vĩnh lập tức xóp đến cột Từ Lý, khắp toàn thân 360 lỗ chân lông, không một nơi không thoải mái.

Thuận tiện liền thư trang phục quên tự mình, là cái tay trời gà không chặt học sinh, khí thế như cầu vòng đáp ứng, đi Đảo Na cánh cung phía trước, mới nghỉ hoặc nhìn về phía Chiết Y Nhiên.

"Nhiên nhiên, đây là hưng châu nổi danh Lương Thạch Cung đi, ngươi nhất định phải ta thử xem cái này?" Phương Trọng Vĩnh Lược hơi có chút khó có thể tin mở to hai mắt.

Chương quỳ Kiến Phương Trọng Vĩnh nói như vậy, đột nhiên liền mất sắc như gió vẩy quanh:

"Đại quan nhân thực sự là thật tình tường à, đây chính là hưng châu Bảo Cung, hai Thạch Tam đầu đây, khí lực tiểu chút căn bản kéo không ra..." Đi rồi đi rồi đi rồi đi rồi, cấp tốc mở ra chào hàng hình thức, Thiên Hoa Loạn Trụ trung tâm..

Hưng Khánh phủ quan tạo cung tên, có thể nói là lừng danh Đại Tổng. Nhân Trứ lúc này, bất luận Tổng, vẫn là Liêu, lại hoặc Tây Hạ, đều là vô cùng chú trọng xạ thuật, Tam Quốc các hạng tinh luyện kim loại kỹ thuật cùng kỹ thuật rèn đúc, tự nhiên là Đại Tổng hiện ngang cầm đầu.

Nhưng mà, rèn không ra Nganh Nỗ Đẳng Hạng người, cây cung dài chế tạo kỹ thuật nhưng là hết sức xuất sắc, liền tự nhiên hưng Châu Trường cung, nhất là Hưng Khánh phủ quan tạo cây cung dài, so Biện Kinh cung nó viện ra, giá cả muốn rông rãi cao hơn gấp đôi.

Dù sao, những này buôn bán, đều là sông lớn Nam Giang bắc Tàu Mã Bang cười ngựa vùng biên cương, liếm máu trên lưỡi đao đối lấy.

Chiết Y Nhiên cười ha ha, chuyển hướng chương quỳ dò hỏi, "Có thể có Ban Chỉ?"

Chương quỳ kia gật đầu liên tục, liền hướng Chiết Y Nhiên đưa qua một viên màu đen Mặc Ngọc Ban Chỉ.

Chiết Y Nhiên hướng về phía trên thang lầu ngay gần mò xuống đầu, nhìn lên Chiết Y Nhiên cùng Phương Trọng Vĩnh vậy một đám tướng môn con cháu trung tâm một người cầm đầu, cười nói: "Cát huynh thể lực kinh người, giúp ta đến thử xem, này cung có thể có lão bản nói vậy sức nặng, thể nào?"

Cát hoài mẫn hi Híp-Hop khom lưng cùng một đám tướng môn con cháu rồi mới từ trên lầu đi xuống, xông Trứ Phương Trọng Vĩnh dùng một loại bày sỏi thức vầy xem vầy xem một phen, lúc này mới tiếp lấy Chiết Y Nhiên trong tay Na Trương cung.

Cát hoài mẫn dùng sức lôi kéo, quần Trứ Mã lông bồm cùng người sợi tóc cung lặc ngón tay đau đớn, liền lại tiếp lấy Chiết Y Nhiên trong tay Ban Chi, bộ tại tay trái ngón cái thượng, Ban Chi ôm lấy dây cung, trước sau khom bước dừng lại, hai cái cánh tay cùng nhau dùng sức, tả xông hữu rồi.

Khom lưng quắc quắc rung động, ở cát hoài mẫn trong tay thẳng tắp bị kéo thành uốn cong trắng tròn, cát hoài mẫn nhẹ nhàng buông tay, vậy dây cung vào một cái lại trở về hình dáng ban đầu, một đám tướng môn con cháu dồn dập vỗ tay.

"Là cái cung tốt, nhưng sợ là cũng không có hai Thạch Tam đầu, miễn cưỡng xem như Lưỡng Thạch Cung đi." Cát hoài mẫn nhẹ nhàng đem cung trao trả cho Chiết Y Nhiên.

Đón lấy, lại mang theo một loại xem trò vui thần sắc, Đới Phương Trọng Vĩnh trên chọc nói:

"Chiết cô nương lúc nào cùng mới Trạng Nguyên đồng hành, trái lại chuyện mới mẻ. Quả nhiên bạn thân tốt hơi giống, vậy Liễu Nguyệt Nga cùng Trần Quý Trường, chính là một đôi văn võ phối hợp, này lại muốn ra một đôi à."

Phương Trọng Vĩnh đang muốn tiếp nói, đã thấy Chiết Y Nhiên ngọc thủ nhẹ nhàng kéo kéo hấn, chỉ dùng vậy băng sơn khí chất ánh mắt quét mắt một vòng mọi người, lại nhẹ nhàng nở nụ cười:

"Ai Thuyết Văn vũ Tự Bất có thể đồng hành đây. Hôm nay Phương Đại Nhân, chính là là ta Gia Tổ phụ 70 ngày mừng thọ tuyên sự kiện quà mừng. Khả xảo gặp phải mọi người, thấy, mỗi người nhớ kỹ tới phủ chúc thọ mới là nha."

Phương Trọng Vĩnh Kiến hình, lập tức tiếp lời nói: "Không sai, đa tạ cát huynh giúp đỡ thí cung."

Chường quỳ đứng một đám người trong nghề trước mặt, nhất thời liền rụt rè, thẳng dấn dò tiểu nhị đi lên lầu trong kho lấy tốt cung tới, thái độ cực kỳ khiêm tốn kính cẩn nghe theo, hần không thể mượn Trứ Chiết Lão Tướng Quân ngày mừng thọ lý do này, bán hấn mười mấy hai mươi tám cung.

"Nói đến cung à, chính là hưng châu cung, bây giờ cung nô viện, đốc tạo viện, tượng làm cục những này địa phương, đi ra đồ vật là càng lúc càng khoa chân múa tay,

Những kia cái chỉ có thể nhìn, làm sao có thể vào các vị mắt đây? Đây đều là nhỏ cát giấu tốt cung, hôm nay gặp phải các vị biết hàng gia, lúc này mới lấy ra bêu xấu đây." Chường quỳ nói qua, liền để tiểu nhị đem những tốt đó cung từng thanh cùng nhau một dây bãi ở trên mặt bàn.

...

Khai Phong phủ bên trong.

Công Tôn Sách nhìn về phía Bao Chứng, dùng dò hỏi khẩu khí nói: "Đại nhân, ăn không hướng việc, ở trong quân quả nhiên như vậy nghiêm trọng không? Chúng ta bắt tay tra, toàn Nhiên Bất là chức quyền chỗ đang ở, e sợ khó khăn tăng tăng à."

Bao Chứng hơi vuốt một vuốt râu mép, con mắt đi dạo: "Ta Khán Phương Trọng Vĩnh tiểu tử này, là chính là trong tay chúng ta ám tra cùng Mật Điện ty khối này chức quyền, nhưng chỉ bằng Giá Lưỡng khối, hấn liền dám động tướng môn thế gia đại thịt béo, còn lòi kéo lão phu xuống nước, cũng tuyệt không đơn giản nhân vật."

Công Tôn Sách nghi hoặc nhìn Bao Chứng, thăm dò nói: "Vậy, đại nhân hội ám tra sao?"

"Người nói xem? Công Tôn Tiên Sinh, lấy người đối với lão phu giải, lão phu hội sao?" Bao Chứng cười như Thanh Hoa Từ cứ thể xinh đẹp, mặt hiện ý cười.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 129: Trọng Vĩnh Ca Ca bí mật

"Chuyện này..." Nghe được Bao Chứng lời ấy, Công Tôn Sách có chút chần chờ.

"Việc này về công về tư, lão phu cũng phải điều tra, vừa đến, Phương Trọng Vĩnh chính là Quan Gia người ở bên cạnh, hấn dám nói ra đề nghị, nhất định

là Quan Gia trong lòng có lòng việc, thứ hai, việc này cũng quả thật chính là ta Đại Tổng một khối chuyện khẩn yếu

---- tìm cái cùng tướng môn, trong quân có liên lụy người, đối phương chắc chắn sẽ không làm rất tốt, nhưng tìm cái không hề tướng môn căn cơ đây, lại không có chỗ xuống tay, cho nên, mới chọn định lão phu.

Lão phu mà không cần lập tức làm cái gì, chỉ đợi Quan Gia trong phái hầu quan tới trước thăm hỏi lão phu bệnh tình thời gian, lại đi trước tấu cáo dò hỏi, tra hỏi định vị chủ ý, Dĩ Hảo danh chính ngôn thuận.

Y lão phu xem, để lão phu ám tra, tất còn có một đường minh xét, liền giống với bây giờ Phạm tướng công ở ngoài sáng tra quan chức, cũng tất có một đường ám tra" Bao Chứng nói qua, khí định thần nhàn nhìn một chút Công Tôn Sách, lần nữa lộ ra cử thể nụ cười xinh đẹp.

...

Mã Nhị Nha hừ Trứ Tiểu điều, tự mình quản lý Trứ Phương Trọng Vinh thư phòng. Nhân Trứ Phương Trọng Vinh cũng không hứa người ngoài thường xuyên tới trước, Nhị Nha là trừ Phương Trọng Vinh ở ngoài, duy nhất có thư phòng chia khoá người, đối với Nhị Nha mà nói, chỉ này "Duy nhất" hai chữ, cũng đã là vui cười hừ hồng sự tình.

Đến tháng ba bên trong, gió xuân ôn hoà, chậu than cũng sửa triệt hồi. Mã Nhị Nha chỉnh một chỉnh thư phòng chậu than than tro, phát hiện Phương Trọng Vinh vô cùng sợ ý đem khá nhiều Hí Bản Tử giấy nháp ném vào đi, nhưng chưa hoàn toàn thiêu hủy.

Nhị Nha đưa tay ra, Trương Na chút một nửa thiêu đi giấy nháp lấy ra, ở dưới đèn từng cái từng cái dọn xong xem

"Hoàng Hậu: Quách Thị, bị phế là sạch sẽ phi, sau đột tử, nguyên nhân cái chết thành mê, sử xưng cùng Đại Thái Giám Diêm Văn Ứng hoặc sau đó Tào Hoàng Hậu có quan hệ.

Sau đó: Tào thị, không con nữ. Kỳ Muội gả cho tộc Vương Triệu Doãn Nhượng.

Triệu Doãn Nhượng thứ mười ba tử Triệu Tông Thực, bởi vì quan trọng, là Triệu Trinh thu dưỡng, sau phong làm quá..."

Mặt sau chữ viết, Hữu Ta Bất nhẹ, Mã Nhị Nha lẩm bẩm nói: "Quá cái gì à? Hơn nữa, tộc Vương hiện tại có mười mấy đứa trẻ không sai, cũng chưa từng nghe tới Quan Gia thu dưỡng tử việc à? Trọng Vinh Ca Ca thật bác học..."

Mã Nhị Nha Trương Na mảnh bỏ qua, vừa nhìn về phía hạ một mảnh:

"Nhân Tông có tử ba người:

Con cả Triệu phượng, Cảnh Hựu bốn năm sinh, cùng ngày mất, mẫu Đức Phi Du thị, truy phong Dương vương. Du thị khác dục có một nữ, cũng chết sớm, truy phong Sùng Khánh công chúa.

Con thứ Triệu Hân, bảo nguyên cây trồng hai năm, Khánh Lịch ba năm mất, bốn tuổi, mẫu chiêu tiết Quý Phi Miêu thị, truy phong Ung Vương. Miêu thị có một nữ, phong Trần quốc đại Đại công chúa, số tuổi thọ bình thường.

Ba con trai Triệu hi, Khánh Lịch ba năm tháng giêng mừng một sinh, tháng giêng mừng 2 mất, mẫu Chu Tài người, truy phong kinh Vương.

Lấy số tuổi thọ cùng cơ thể mẹ cường tráng trình độ xem, Ung Vương vẫn còn có hi vọng tồn thế, y theo di truyền học góc độ phân tích..."

Đây là cái gì? Chẳng lẽ là Trọng Vinh Ca Ca viết hoàng gia Hí Bản Tử bên trong, nhân vật vận mệnh an bài? Nhân Tông, chớ không phải là Quan Gia? Cảnh Hựu là hiện tại, vậy bảo nguyên đây? Khánh Lịch đây? Chẳng lẽ, chẳng lẽ là tương lai niên hiệu?

Trời ạ, Trọng Vinh Ca Ca chẳng lẽ là Thầy Phong Thủy, chính là nghe nói, Thầy Phong Thủy Nhân Trứ tiết lộ Thiên Cơ, đều là không chết từ tế được à.

Mã Nhị Nha nghĩ đến "Không chết từ tế được" bốn chữ, cả người đánh một cái giật mình, hai cái tay lập tức che miệng lại, nhìn xuống chính mình kinh sợ tiếng kêu, vội vàng Trương Na vài miếng chưa hóa thành tro tàn giấy nháp, bỏ vào than bồn Tử Lý.

Sau đó, run run tác cầm ngọn đèn, đi điểm vậy còn lại giấy nháp mảnh vỡ.

Hào xảo bất xảo, ánh mắt của nàng lại rơi vào trên cao nhất một mảnh chữ viết thượng:

"Nhân Tông có nữ mười ba người: Trừ vòng quanh Quý Phi sinh hai nữ, cùng miêu Quý Phi trưởng nữ đến hưởng bình thường số tuổi thọ, còn lại toàn bộ ở bốn tuổi trở xuống tảo yếu.

Sùng quan tam cung, sau bị Nhân Tông truy là ôn Thành Hoàng sau Trương Quý phi, từng sinh ba nữ, đều tảo yếu, có hay không bởi vậy tạo thành Trương Quý phi 31 tuổi mà chết, trong ký ức sử liệu không rõ..."

Mã Nhị Nha xem tới đây, đã có chút kinh tâm cảm giác, Trọng Vinh Ca Ca rốt cuộc là người nào? Hắn muốn làm gì đây? Bất luận làm sao, này chút đông Tây Đô muốn thiêu thành tro tàn mới tốt.

Muốn tới đây, Mã Nhị Nha lẳng lẳng, căng thẳng đứng chậu than phía trước, dùng ngọn đèn Trương Na hết thầy phế cáo đều thiêu thành tro tàn, xem

ngọn lửa một chút cắn nuốt mất hết thảy chữ viết, tâm trạng mới thoáng tung mau một chút.

"Trọng Vinh Ca Ca cũng không đáng kể? Bất kể là không phải Hí Bản Từ, như vậy đại nghịch bất đạo đồ vật làm sao có thể chỉ thiêu hủy một nửa đây. Dọa chết Nhị Nha." Nhị Nha phủ Trứ Tự Kỷ lồng ngực, đảo mắt nhìn một chút thư phòng xung quanh.

Đứng dậy, đặt mông ngồi tiến vào ghế dựa Từ Lý đi, đem hai cái chân vênh ở cạnh ghế dựa, đầy đầu đều là vòng qua vòng lại mới vừa trang giấy thượng đồ vật.

Dần dần, những thứ đồ này cùng Phương Trọng Vinh vì nàng sửa chữa quá 《 Chân Huyền Truyện 》 hòa hợp một khối.

Ta thần à! Mã Nhị Nha nội tâm lúc này cảm thụ, dùng đời sau một cái từ hình dung, vậy thì thật là không rõ nhai lật à.

...

Sài Lâm y Trứ Phương Trọng Vinh yêu cầu, chọn xong nhóm đầu tiên thụ huấn bồi dưỡng trở thành manga sư hoạ sĩ nhóm.

Bọn họ dùng thống nhất than bút, dựa theo thống nhất manga vẽ xấu kỹ thuật tiến hành huấn luyện cùng vẽ tranh. Sài Lâm là bọn họ thuê một căn nhà, một đám người cùng ăn cùng ở, có sư phó quản, cũng là vui cười a tự tại.

Giữa lúc Sài Lâm đối với mình cùng Phương Trọng Vinh phát triển không ngừng cái gọi là "Buôn bán đế quốc" giấc mơ biểu hiện lạc quan thời gian, Sài gia lão quản gia đột nhiên tới trước bẩm báo: "Phế Sài Tín Cấp Tóc chuyển bên kia, có chuyện ---- "

Sài Lâm định nhất định tinh thần, một bên đi ra ngoài cửa, một bên phái người đi tìm Phương Trọng Vinh.

"Giản Lão Đa tối nay uống hai chung trở về, đến đầu hẻm, liền bị cường đạo lưng mỗi đâm một đao, lúc này chúng ta Thịnh Đại phu, nhưng sợ là Nhân Bất được, tra hỏi cường đạo tình hình, càng nói là không thấy rõ, chỉ nói làm như hòa thượng, khác liền cũng không biết..."

Lão quản gia một Biên Hòa Sài Lâm nói qua, một bên dặn dò người đánh xe chuẩn bị ngựa, cả đám nói qua làm, hướng về "Phế Sài Tín Cấp Tóc chuyển" phương hướng bước vào.

"Có từng hướng về Khai Phong phủ kiện lên cấp trên chưa từng? Nhanh đi sai người báo cho, xem Khai Phong phủ như thế nào xử lý thẩm tra. Dưới chân thiên tử, những này cường đạo cũng quá mức cần rõ." Sài Lâm chỉ huy lão quản gia, cường từ trấn Định Trứ.

...

Giản Kiều quay về thoi thóp Giản Lão Đa, cuộc đời không từng có quá đau đớn cùng khổ sở.

Đã từng sống dựa vào nhau, mấy chục năm công on nuôi dưỡng, dù cho Giản Lão Đa chưa từng giống thương yêu nữ nhi ruột thịt bình thường thương yêu Giản Kiều, lui cũng đã là Giản Kiều trên thế gian người thân cận nhất.

Bây giờ, cái kia một đời cường hãn Giản Lão Đa, mặt trắng khí nhược, Giản Kiều cúi người xuống, đem trước ngực hai khối đè ép ở lão ba bộ ngực trước, mới miễn cưỡng nghe thấy hân vài câu thanh âm yếu ớt nói chuyện.

Rốt cuộc là ai, là ai ra tay? Tối cùng lão ba cùng người phương nào, có điều ân oán?

...

Phương Trọng Vinh cùng Chiết Y Nhiên ngay ngắn ngay ngắn đứng ở Phàn Lâu tầng cao nhất thượng, sóng vai nhìn đèn đuốc hạ Thành Biện Kinh.

Phương Trọng Vinh cánh tay, không kim lòng được muốn vẫn hướng về Chiết Y Nhiên Dương Liễu eo nhỏ, hân mấy móc tìm góc độ, chậm rãi đưa cánh tay một lần một lần nâng lên, từ chân, eo, tới gần, gần thêm nữa...

Đang muốn ôm đồm thượng Chiết Y Nhiên thời gian, lui chợt nghe được một trận đề bên trong loảng xoảng lên lầu Nhi Lai thanh âm, tiếng bước chân hết sức quen thuộc, mang theo bình thường ngày thì có liễu lĩnh sức lực,

Mặc Hương thở không ra hơi xông lại, "Tín Cấp Tóc Đệ Giản Lão Đa bị người đâm một đao, nhanh không được, Sài công tử cùng tiểu thư ngay ngắn phái người bốn phía tìm ngài đây, nguyên lai ngài ở chỗ này à ---- "

Ngay ngắn nói qua, Mặc Hương xem Đáo Phương Trọng Vinh bên cạnh Chiết Y Nhiên, cùng Phương Trọng Vinh mang lên một nửa vẩy bàn tay lúng túng cánh tay, bỗng nhiên mở to hai mắt, hơi có chút thất lễ nói: "Các người, các người đang làm gì?"

trăm ba Chương 20: Người thông minh mắc câu

Phương Trọng Vinh cùng Chiết Y Nhiên nghe nói đều quay người lại, Phương Trọng Vinh tay không bị khống chế hướng lên trên lại chuyển mấy phần, Chiết Y Nhiên nhanh nhẹn xoay người lại chính giữa, vừa vặn đem bộ ngực chuyển Đáo Phương Trọng Vinh trong tay.

Phương Trọng Vinh xúc Đáo Na thuần thiên nhiên xúc cảm, thật muốn lại mò một chút, nhưng lại rất sợ này hèn mọn kẻ vật bị hiện, cộng thêm mới vừa nghe đến Mặc Hương, trong lòng cũng là cả kinh, quay về Mặc Hương bỗng nhiên ngược lại câu hỏi, Phương Trọng Vinh thẳng Hữu Ta Bất biết làm sao

lên.

Thời khắc máu chốt, Chiết Y Nhiên bình tĩnh liếc mắt nhìn Phương Trọng Vinh, lại ra hiệu dường như mò một chút tóc mai thượng trâm

Phương Trọng Vinh lập Mã Hội ý nói: "Như cũ trên đầu trâm tùng, ta tới cầm cầm xuống."

Sau đó, Phương Trọng Vinh Tụ ở Mặc Hương mở nếu như trâu giống nhau viên con mắt nhìn thẳng bên dưới, đi giúp Trứ Chiết Y Nhiên giả vờ bộ dáng rờn rã trâm hoàn.

Đón lấy, xoay người nói: "Rốt cuộc cái gì tình hình? Người đừng vội, trước nói rõ ràng."

Chiết Y Nhiên thu hồi trên bàn, Phương Trọng Vinh mua cho chiết Lão Tướng Quân chúc thọ Na Trương Bảo Cung, hai con một vàng, đem lưng ở trên lưng, tư thế oai hùng hiên ngang đứng sau lưng Phương Trọng Vinh.

Mặc Hương thấy thế, liền đem "Phế Sài Tín Cáp chuyển" tình hình bên kia Hướng Phương Trọng Vinh nói rõ với Chiết Y Nhiên một phen.

Sau đó, ba người cùng ra Phàn Lâu, đi trước "Phế Sài Tín Cáp chuyển" tham xem tình hình.

Đội đến "Phế Sài Tín Cáp chuyển" trong viện, cửa viện đã vây không ít Khai Phong phủ sai dịch, bên trong Giản Kiều tiếng khóc từng trận truyền tới.

Phương Trọng Vinh cùng Chiết Y Nhiên nhìn nhau, cùng vượt vào trong viện, chờ đi đến bên giường thời gian, chỉ nhìn thấy Giản Lão Đa đã đi, Giản Kiều cùng Khai Phong phủ khám nghiệm tử thi lôi kéo, không cho khám nghiệm tử thi đụng chạm Giản Lão Đa thân thể, ai khuyên Đồ Bất nghe.

Phương Trọng Vinh chỉ phải tiến lên, một mặt khuyên bảo Giản Kiều, một mặt cho Chiết Y Nhiên chuyển mắt.

Chiết Y Nhiên nhẹ nhàng ra hiệu khám nghiệm tử thi cùng sau lưng tự mình, sau đó chờ Phương Trọng Vinh khuyên giải an ủi khóc rống trung tâm Giản Kiều thời gian, một cái tiến lên, xốc lên Giản Lão Đa thi thể thượng nhuộm máu chấn bông cùng chỉ xuyên một nửa áo liệm.

"Giản Kiều, người phải kiên cường chút, bây giờ lão ba chết oan chết uổng, không cho khám nghiệm tử thi kiểm tra nguyên nhân cái chết, e sợ càng khó tra ra hung phạm, lý trí chút, không thể để hung thủ nhon nhon ngoài vòng pháp luật à ----" Phương Trọng Vinh một bên nói qua, một bên dùng khăn giúp Giản Kiều thức lệ.

Giản Kiều chen Tại Phương Trọng Vinh trên cánh tay, khóc thét vượt qua hăng say, Phương Trọng Vinh chỉ phải nhẹ nhàng dùng một cánh tay khác, vỗ nàng lưng.

Khám nghiệm tử thi nhìn bị đâm vết đao, và toàn bộ thi thể tình hình, đối với Chiết Y Nhiên nói: "Người chết cần phải là sắc bén vết đao, đâm thủng lá lách, chảy máu chí tử, nhưng đao này khẩu bộ đáng, rất là kỳ quái, trong khoảng thời gian ngắn, càng cũng phán đoán không ra, là cái thể nào đao."

Chiết Y Nhiên nghe nói tiến lên, chỉ tiết xem một phen, miệng vết thương độ cong cùng thượng phiên huyết nhục, lại cẩn thận ngẫm lại chính mình lần trước tao ngộ Đảng Hạng cướp phi thời gian, trên cánh tay phải xẹt qua miệng vết thương, tâm trạng Lược Lược Hữu Ta nghi hoặc, chỉ nhẹ giọng hỏi vậy khám nghiệm tử thi nói: "Lão Tiên Sinh có thể thấy được quá bị loạn đao gây thương tích vết đao?"

Vậy khám nghiệm tử thi thùy ngẫm lại, bỗng nhiên làm như nghĩ đến cái gì giống như vậy, lại tiến lên khoa tay một phen, ngẩng đầu nhìn hướng về Chiết Y Nhiên nói: "Rất có thể, nhưng ta Đại Tổng cảnh nội, ít có người gia sử dụng loạn đao, chẳng lẽ, là man tử làm hại?"

Phương Trọng Vinh Thính đến những câu nói này, trong lòng đã sáng gần hết:

Mới vừa Mặc Hương tới trước thời gian, nói ra Giản Lão Đa trước khi chết từng nói, nhìn thấy người hành thích kia là hòa thượng. Kết hợp này khám nghiệm tử thi lời nói này, Phương Trọng Vinh cơ hồ trực giác cảm thấy, vậy cũng không phải hòa thượng, mà là trọc đầu Đảng Hạng Xích Diệp.

Nhân Trứ Lý Nguyên Hạo hai ngọc cạo khiến, Đảng Hạng Xích Diệp rất nhiều đều hoá trang trở thành hòa thượng tiềm phục, để che lấp bọn họ trọc đầu. Còn hòa thượng có hay không giới sọc, bình thường dân chúng sẽ không quá chú ý, hướng chỉ dưới loại tình hình này đây?

...

Đệ nhị Thiên Phương Trọng Vinh đang làm nhiệm vụ, một lần nữa ngồi trở lại âm u góc nhỏ tu hành sinh hoạt thường ngày chú.

Quả nhiên nhìn thấy sớm, Bao Chứng liền tới trước tiếp Triệu Trinh.

Triệu Trinh gặp Bao Chứng hành động chậm chạp, trong lòng biết là tuyệt thực kháng nghị Trương Nghiêu Tá việc, Hữu Ta Bất nhẫn, liền sai người ban thưởng ngồi. Lại bình lui Phương Trọng Vinh ở ngoài đám người còn lại, lúc này mới cùng Bao Chứng chậm rãi nói chuyện riêng.

Nhưng mà, những này nỗ lực biểu thị thân cận cùng lôi kéo cử động, lui cũng không có để Lão Bao buông tha cho hấn kiên trì nguyên tắc: Buộc tội ngoại thích Trương Nghiêu Tá.

Mấy cái hiệp hạ xuống, Triệu Trinh lần nữa biểu hiện chính mình ba phải cá tính, hấn thở dài, bắt đầu dĩ nói:

"Bao khanh gia lời nói, trầm hội thận trọng suy xét. Hôm nay khanh gia tới trước, khắc, không có cái khác sự tình sao?"

Bao Chứng nghe Triệu Trinh lời này, cho rằng Triệu Trinh là ám chỉ hấn chủ động xin đi giết giặc, ám tra ăn không hưởng quy mô cùng thiếu hụt mức, liền tự nhiên thao thao bất tuyệt bắt đầu giảng một trận thừa Bình không hưởng nguy hại, cùng với Mật Điện ty trong việc này, có thể hiệp trợ vung ám tra tác dụng.

Triệu Trinh nghe, không khỏi gật đầu, công nhận nói:

"Bao khanh già quả thật lòng mang ta Đại Tổng à. Như thế, liền do Bao khanh gia phụ trách ám tra việc này, việc này Xu Mật Viện sẽ ra mặt cho một phần hạch chuẩn sau danh sách, do bộ binh phái người kiểm tra đối chiếu sự thật ra một cái tương đối mức, đến lúc đó Bao khanh gia lại là thẩm kiểm tra đối chiếu sự thật ra một cái tuyệt đối mức, Dĩ Hào đề thẩm không làm người che đậy mới tốt."

Bao Chứng nghe được Triệu Trinh ca ngợi, thầm nghĩ, Giá Bất chính là Quan Gia ngài mục đích sao? Ta Lão Bao cái này cũng là theo ngài tâm tư, là mọi người phục vụ à.

Chỉ Hữu Na cái ở bình Phong Hậu điện, giống cái không tồn tại không miệng hồ lô giống như vậy, chính tu hành sinh hoạt thường ngày chú Phuong Trọng Vinh, nội tâm ngay ngắn đang lên lên hên muộn cười. Nguyên bản chính mình đi trước Khai Phong phủ ám chỉ Bao Chứng thời gian, Triệu Trinh cũng không Hữu Giá phương diện tâm tư.

Nhưng liền dính cùng hoàng đế gần cái này quang, kiếp trước nhìn qua một chút hấp dẫn quan trường văn, lãnh đạo bí thư loại vị trí này thượng người tốt so nhị hào dài, đạo lý liền ở trong này,

Lãnh đạo muốn làm gì, thường thường muốn bọn họ đi trước chặn dẽm, mà ở không trái ngược tuyệt đối nguyên tắc điều kiện tiên quyết, bọn họ tự nhiên cũng sẽ chen lẫn một chút cá nhân cần cùng chặn dẽm.

Chỉ cần nắm tốt ám chỉ phương thức cùng chừng mực, đứng ở cái này nhìn như công dụng không lớn chức quan thượng, lên tác dụng, Khước Bất là bình thường lớn, hơn nữa, núp trong bóng tối, giấu ở lãnh đạo sau lưng, trời sập xuống có lãnh đạo lồng , cũng là tương đương 6.

Đương nhiên, chuyện này cũng nhất định phải là Lão Bao loại này thông minh hơn người người, mới hội bị lừa. Đối với người bình thường, căn bản không được cái gì ám chỉ tác dụng, nhưng người thông minh liền không giống, bọn họ dễ dàng đem sự tình nghĩ đến phức tạp, nghĩ đến có thâm ý.

Mà xuyên qua Nhi Lai Phuong Trọng Vinh, chỉ cần có thể đem những này người thông minh trí tuệ, đều đặt tại tối vị trí thích hợp thượng, như vậy chính là Đại Tổng lớn lao chuyện may mắn.

"Phuong Ái Khanh? Phuong Ái Khanh?" Lão Bao sau khi đi, không bao lâu, Triệu Trinh nhìn nhìn tẩu chuong, đột nhiên nghĩ đến cái gì giống như vậy, gọi hai tiếng Phuong Trọng Vinh.

Giá Lương thanh lập tức Tương Phuong Trọng Vinh từ chính mình vậy Điểm Nhi tiểu toán bản thực hiện được đặc ý bên trong kéo trở về.

Phuong Trọng Vinh đáp ứng một tiếng, gấp hướng Triệu Trinh trước người bước vào.

Triệu Trinh Kiến Phuong Trọng Vinh tới trước, nhẹ nhàng thả tay xuống bờ tẩu chuong, gần ra một hạ thân tử, Đối Phuong Trọng Vinh nói: "Phuong Ái Khanh, đối với Trương Nghiêu Tá một chuyện, ngươi thấy thế nào?" đọc sách bằng hữu, người có thể tìm kiếm "", có thể ngay lập tức tìm tới bản trạm nhà.

trăm ba

Chương 129: Trọng Vinh Ca Ca bí mật

"Chuyện này..." Nghe được Bao Chứng lời ấy, Công Tôn Sách có chút chần chờ.

"Việc này về công về tư, lão phu cũng phải điều tra, vừa đến, Phuong Trọng Vinh chính là Quan Gia người ở bên cạnh, hấn dám nói ra đề nghị, nhất định là Quan Gia trong lòng có lòng việc, thứ hai, việc này cũng quả thật chính là ta Đại Tổng một khối chuyện khẩn yếu

---- tìm cái cùng tướng môn, trong quân có liên lụy người, đối phuong chắc chắn sẽ không làm rất tốt, nhưng tìm cái không hề tướng môn căn cơ đây, lại không có chỗ xuống tay, cho nên, mới chọn định lão phu.

Lão phu mà không cần lập tức làm cái gì, chỉ đợi Quan Gia trong phái hầu quan tới trước thăm hỏi lão phu bệnh tình thời gian, lại đi trước tẩu cáo dò hỏi, tra hỏi định vị chủ ý, Dĩ Hào danh chính ngôn thuận.

Y lão phu xem, để lão phu ám tra, tất còn có một đường minh xét, liền giống với bây giờ Phạm tướng công ở ngoài sáng tra quan chức, cũng tất có một đường ám tra" Bao Chứng nói qua, khí định thần nhàn nhìn một chút Công Tôn Sách, lần nữa lộ ra cú thế nụ cười xinh đẹp.

...

Mã Nhị Nha hừ Trứ Tiểu điều, tự mình quản lý Trứ Phuong Trọng Vinh thư phòng. Nhân Trứ Phuong Trọng Vinh cũng không hứa người ngoài thường xuyên tới trước, Nhị Nha là trừ Phuong Trọng Vinh ở ngoài, duy nhất có thư phòng chia khoá người, đối với Nhị Nha mà nói, chỉ này "Duy nhất" hai chữ, cũng đã là vui cười hư hồng sự tình.

Đến tháng ba bên trong, gió xuân ôn hoà, chậu than cũng sửa triệt hồi. Mã Nhị Nha chỉnh một chỉnh thư phòng chậu than than tro, phát hiện Phương Trọng Vĩnh vô cùng sợ ý đem khá nhiều Hí Bản Từ giấy nháp ném vào đi, nhưng chưa hoàn toàn tiêu hủy.

Nhị Nha đưa tay ra, Trương Na chút một nửa thiếu đi giấy nháp lấy ra, ở dưới đèn từng cái từng cái dọn xong xem.

"Hoàng Hậu: Quách Thị, bị phế là sạch sẽ phi, sau đột tử, nguyên nhân cái chết thành mê, sử xưng cùng Đại Thái Giám Diêm Văn Ứng hoặc sau đó Tào Hoàng Hậu có quan hệ.

Sau đó: Tào thị, không con nữ. Kỳ Muội gả cho tộc Vương Triệu Doãn Nhượng.

Triệu Doãn Nhượng thứ mười ba tử Triệu Tông Thực, bởi vì quan trọng, là Triệu Trinh thu dưỡng, sau phong làm quá..."

Mặt sau chữ viết, Hữu Ta Bất nhẹ, Mã Nhị Nha lẩm bẩm nói: "Quá cái gì à? Hơn nữa, tộc Vương hiện tại có mười mấy đứa trẻ không sai, cũng chưa từng nghe tới Quan Gia thu dưỡng từ việc à? Trọng Vĩnh Ca Ca thật bác học..."

Mã Nhị Nha Trương Na mảnh bỏ qua, vừa nhìn về phía hạ một mảnh:

"Nhân Tông có từ ba người:

Con cả Triệu phượng, Cảnh Hựu bốn năm sinh, cùng ngày mất, mẫu Đức Phi Du thị, truy phong Dương vương. Du thị khác dự có một nữ, cũng chết sớm, truy phong Sùng Khánh công chúa.

Con thứ Triệu Hân, bảo nguyên cây trồng hai năm, Khánh Lịch ba năm mất, bốn tuổi, mẫu chiêu tiết Quý Phi Miêu thị, truy phong Ung Vương. Miêu thị có một nữ, phong Trần quốc đại Đại công chúa, số tuổi thọ bình thường.

Ba con trai Triệu hi, Khánh Lịch ba năm tháng giêng mừng một sinh, tháng giêng mừng 2 mất, mẫu Chu Tài người, truy phong kinh Vương.

Lấy số tuổi thọ cùng cơ thể mẹ cường tráng trình độ xem, Ung Vương vẫn còn có hi vọng tồn thế, y theo di truyền học góc độ phân tích..."

Đây là cái gì? Chẳng lẽ là Trọng Vĩnh Ca Ca viết hoàng gia Hí Bản Từ bên trong, nhân vật vận mệnh an bài? Nhân Tông, chớ không phải là Quan Gia? Cảnh Hựu là hiện tại, vậy bảo nguyên đây? Khánh Lịch đây? Chẳng lẽ, chẳng lẽ là tương lai niên hiệu?

Trời ạ, Trọng Vĩnh Ca Ca chẳng lẽ là Thầy Phong Thủy, chính là nghe nói, Thầy Phong Thủy Nhân Trứ tiết lộ Thiên Cơ, đều là không chết từ tế được à.

Mã Nhị Nha nghĩ đến "Không chết từ tế được" bốn chữ, cả người đánh một cái giật mình, hai cái tay lập tức che miệng lại, nhin xuống chính mình kinh sợ tiếng kêu, vội vàng Trương Na vài miếng chưa hóa thành tro tàn giấy nháp, bỏ vào than bồn Từ Lý.

Sau đó, run run tác cầm ngọn đèn, đi điểm vậy còn lại giấy nháp mảnh vỡ.

Hào xảo bất xảo, ánh mắt của nàng lại rơi vào trên cao nhất một mảnh chữ viết thượng:

"Nhân Tông có nữ mười ba người: Trừ vòng quanh Quý Phi sinh hai nữ, cùng miêu Quý Phi trưởng nữ đến hưởng bình thường số tuổi thọ, còn lại toàn bộ ở bốn tuổi trở xuống tảo yếu.

Sùng quan tam cung, sau bị Nhân Tông truy là ôn Thành Hoàng sau Trương Quý phi, từng sinh ba nữ, đều tảo yếu, có hay không bởi vậy tạo thành Trương Quý phi 31 tuổi mà chết, trong ký ức sử liệu không rõ..."

Mã Nhị Nha xem tới đây, đã có chút kinh tâm cảm giác, Trọng Vĩnh Ca Ca rốt cuộc là người nào? Hắn muốn làm gì đây? Bất luận làm sao, này chút đông Tây Đô muốn tiêu thành tro tàn mới tốt.

Muốn tới đây, Mã Nhị Nha lẳng lặng, căng thẳng đứng chậu than phía trước, dùng ngọn đèn Trương Na hết thấy phế cáo đều tiêu thành tro tàn, xem ngọn lửa một chút cắn nuốt mất hết thấy chữ viết, tâm trạng mới thoáng từng mau một chút.

"Trọng Vĩnh Ca Ca cũng không đáng kể? Bất kể là không phải Hí Bản Từ, như vậy đại nghịch bất đạo đồ vật làm sao có thể chỉ tiêu hủy một nửa đây. Dọa chết Nhị Nha." Nhị Nha phủ Trứ Tự Kỳ lồng ngực, đảo mắt nhìn một chút thư phòng xung quanh.

Đứng dậy, đặt mộng ngồi tiến vào ghế dựa Từ Lý đi, đem hai cái chân vênh ở cạnh ghế dựa, đầy đầu đều là vòng qua vòng lại mới vừa trang giấy thượng đồ vật.

Dần dần, những thứ đồ này cùng Phương Trọng Vĩnh vì nàng sửa chữa quá 《Chân Huyền Truyện》 hòa hợp một khối.

Ta thần à! Mã Nhị Nha nội tâm lúc này cảm thụ, dùng đời sau một cái từ hình dung, vậy thì thật là không rõ nhai lật à.

...

Sài Lân y Trứ Phương Trọng Vĩnh yêu cầu, chọn xong nhóm đầu tiên thụ huấn bồi dưỡng trở thành manga sư hoạ sĩ nhóm.

Bọn họ dùng thống nhất than bút, dựa theo thống nhất manga vẽ xấu kỹ thuật tiến hành huấn luyện cùng vẽ tranh. Sài Lân là bọn họ thuê một căn nhà, một

đám người cùng ăn cùng ở, có sư phó quán, cũng là vui cười a tự tại.

Giữa lúc Sài Lân đối với mình cùng Phương Trọng Vĩnh phát triển không ngừng cái gọi là "Buôn bán đế quốc" giấc mơ biểu hiện lạc quan thời gian, Sài gia lão quán gia đột nhiên tới trước bẩm báo: "Phé Sài Tín Cấp Tốc chuyển bên kia, có chuyện ---- "

Sài Lân định nhất định tinh thần, một bên đi ra ngoài cửa, một bên phái người đi tìm Phương Trọng Vĩnh.

"Giản Lão Đa tối nay uống hai chung trở về, đến đầu hẻm, liền bị cường đạo lưng mỗi đâm một đao, lúc này chúng ta Thịnh Đại phu, nhưng sợ là Nhân Bất được, tra hỏi cường đạo tình hình, càng nói là không thấy rõ, chỉ nói làm như hòa thượng, khác liền cũng không biết..."

Lão quán gia một Biên Hòa Sài Lân nói qua, một bên dặn dò người đánh xe chuẩn bị ngựa, cả đám nói qua làm, hướng về "Phé Sài Tín Cấp Tốc chuyển" phương hướng bước vào.

"Có từng hướng về Khai Phong phủ kiện lên cấp trên chưa từng? Nhanh đi sai người báo cho, xem Khai Phong phủ như thế nào xử lý thẩm tra. Dưới chân thiên tử, những này cường đạo cũng quá mức cần rồi." Sài Lân chỉ huy lão quán gia, cường từ trấn Định Trứ.

...

Giản Kiều quay về thoi thóp Giản Lão Đa, cuộc đời không từng có quá đau đớn cùng khổ sở.

Đã từng sống dựa vào nhau, mấy chục năm công on nuôi dưỡng, dù cho Giản Lão Đa chưa từng giống thương yêu nữ nhi ruột thịt bình thường thương yêu Giản Kiều, lui cũng đã là Giản Kiều trên thế gian người thân cận nhất.

Bây giờ, cái kia một đời cường hãn Giản Lão Đa, mặt trắng khí nhược, Giản Kiều cúi người xuống, đem trước ngực hai khối dè ép ở lão ba bộ ngực trước, mới miễn cưỡng nghe thấy hần vài câu thanh âm yếu ớt nói chuyện.

Rốt cuộc là ai, là ai ra tay? Tới cùng lão ba cùng người phương nào, có điều ân oán?

...

Phương Trọng Vĩnh cùng Chiết Y Nhiên ngay ngắn ngay ngắn đứng ở Phàn Lâu tầng cao nhất thượng, sóng vai nhìn đèn đuốc hạ Thành Biện Kinh.

Phương Trọng Vĩnh cánh tay, không kim lòng được muốn vẫn hướng về Chiết Y Nhiên Dương Liễu eo nhỏ, hần mấy móc tìm góc độ, chậm rãi đưa cánh tay một lần một lần nâng lên, từ chân,, eo, tới gần, gần thêm nữa...

Đang muốn ôm đồm thượng Chiết Y Nhiên thời gian, lui chợt nghe được một trận đề bên trong loảng xoảng lên lầu Nhi Lai thanh âm, tiếng bước chân hết sức quen thuộc, mang theo bình thường ngày thì có liễu lĩnh sức lực,

Mặc Hương thờ không ra hơi xông lại, "Tín Cấp Tốc Đề Giản Lão Đa bị người đâm một đao, nhanh không được, Sài công tử cùng tiểu thư ngay ngắn phái người bốn phía tìm ngài đây, nguyên lai ngài ở chỗ này à ---- "

Ngay ngắn nói qua, Mặc Hương xem Đáo Phương Trọng Vĩnh bên cạnh Chiết Y Nhiên, cùng Phương Trọng Vĩnh mang lên một nửa vẩy bàn tay lúng túng cánh tay, bỗng nhiên mở to hai mắt, hơi có chút thất lễ nói: "Các người, các người đang làm gì?"

trăm ba Chương 20: Người thông minh mắc câu

Phương Trọng Vĩnh cùng Chiết Y Nhiên nghe nói đều quay người lại, Phương Trọng Vĩnh tay không bị khống chế hướng lên trên lại chuyển mấy phần, Chiết Y Nhiên nhanh nhẹn xoay người lại chính giữa, vừa vặn đem bộ ngực chuyển Đáo Phương Trọng Vĩnh trong tay.

Phương Trọng Vĩnh xúc Đáo Na thuần thiên nhiên xúc cảm, thật muốn lại mò một chút, nhưng lại rất sợ này hèn mọn kẻ vật bị hiện, cộng thêm mới vừa nghe đến Mặc Hương, trong lòng cũng là cả kinh, quay về Mặc Hương bỗng nhiên ngược lại câu hỏi, Phương Trọng Vĩnh thẳng Hữu Ta Bất biết làm sao lên.

Thời khắc mấu chốt, Chiết Y Nhiên bình tĩnh liếc mắt nhìn Phương Trọng Vĩnh, lại ra hiệu dường như mò một chút tóc mai thượng trăm.

Phương Trọng Vĩnh lập Mã Hội ý nói: "Như cũ trên đầu trăm từng, ta tới cầm cầm xuống."

Sau đó, Phương Trọng Vĩnh Tự ở Mặc Hương mở nếu như trâu giống nhau viên con mắt nhìn thẳng bên dưới, đi giúp Trứ Chiết Y Nhiên giả vờ bộ dáng rông rã trăm hoàn.

Đón lấy, xoay người nói: "Rốt cuộc cái gì tình hình? Người đừng vội, trước nói rõ ràng."

Chiết Y Nhiên thu hồi trên bàn, Phương Trọng Vĩnh mua cho chiết Lão Tướng Quân chúc thọ Na Trương Bảo Cung, hai con một vàng, đem lưng ở trên lưng, tư thế oai hùng hiên ngang đứng sau lưng Phương Trọng Vĩnh.

Mặc Hương thấy thế, liền đem "Phé Sài Tín Cấp chuyển" tình hình bên kia Hướng Phương Trọng Vĩnh nói rõ với Chiết Y Nhiên một phen.

Sau đó, ba người cùng ra Phàn Lâu, đi trước "Phé Sài Tín Cấp chuyển" tham xem tình hình.

Đội đến "Phế Sài Tin Cáp chuyển" trong viện, cửa viện đã vây không ít Khai Phong phủ sai dịch, bên trong Giản Kiều tiếng khóc từng trận truyền tới.

Phương Trọng Vĩnh cùng Chiết Y Nhiên nhìn nhau, cùng vượt vào trong viện, chờ đi đến bên giường thời gian, chỉ nhìn thấy Giản Lão Đa đã đi, Giản Kiều cùng Khai Phong phủ khám nghiệm tử thi lôi kéo, không cho khám nghiệm tử thi đụng chạm Giản Lão Đa thân thể, ai khuyên Đồ Bất nghe.

Phương Trọng Vĩnh chỉ phải tiến lên, một mặt khuyên bảo Giản Kiều, một mặt cho Chiết Y Nhiên chuyển mắt.

Chiết Y Nhiên nhẹ nhàng ra hiệu khám nghiệm tử thi cùng sau lưng tự mình, sau đó chờ Phương Trọng Vĩnh khuyên giải an ủi khóc rống trung tâm Giản Kiều thời gian, một cái tiến lên, xóc lên Giản Lão Đa thi thể thương nhuộm máu chân bông cùng chỉ xuyên một nửa áo liệm.

"Giản Kiều, ngươi phải kiên cường chút, bây giờ lão ba chết oan chết uổng, không cho khám nghiệm tử thi kiểm tra nguyên nhân cái chết, e sợ càng khó tra ra hung phạm, lý trí chút, không thể để hung thủ nhon nhon ngoài vòng pháp luật à ----" Phương Trọng Vĩnh một bên nói qua, một bên dùng khăn giúp Giản Kiều thức lệ.

Giản Kiều chen Tại Phương Trọng Vĩnh trên cánh tay, khóc thét vượt qua hãng say, Phương Trọng Vĩnh chỉ phải nhẹ nhàng dùng một cánh tay khác, vỗ nằng lưng.

Khám nghiệm tử thi nhìn bị đâm vết đao, và toàn bộ thi thể tình hình, đối với Chiết Y Nhiên nói: "Người chết cần phải là sắc bén vết đao, đâm thủng lá lịch, chảy máu chỉ tử, nhưng đao này khẩu bộ đáng, rất là kỳ quái, trong khoảng thời gian ngắn, cang cũng phán đoán không ra, là cái thể nào đao."

Chiết Y Nhiên nghe nói tiến lên, chỉ tiết xem một phen, miệng vết thương độ cong cùng thương phiên huyết nhục, lại cẩn thận ngắm lại chính mình lần trước tao ngộ Đảng Hạng cướp phi thời gian, trên cánh tay phải xẹt qua miệng vết thương, tâm trạng Lược Lược Hữu Ta nghi hoặc, chỉ nhẹ giọng hỏi vậy khám nghiệm tử thi nói: "Lão Tiên Sinh có thể thấy được quá bị loạn đao gây thương tích vết đao?"

Vậy khám nghiệm tử thi thùy ngắm lại, bỗng nhiên làm như nghĩ đến cái gì giống như vậy, lại tiến lên khoa tay một phen, ngẩng đầu nhìn hướng về Chiết Y Nhiên nói: "Rất có thể, nhưng ta Đại Tổng cảnh nội, ít có người gia sử dụng loạn đao, chẳng lẽ, là man tử làm hại?"

Phương Trọng Vĩnh Thính đến những câu nói này, trong lòng đã sáng gần hết:

Mới vừa Mặc Hương tới trước thời gian, nói ra Giản Lão Đa trước khi chết từng nói, nhìn thấy người hành thích kia là hòa thượng. Kết hợp này khám nghiệm tử thi lời nói này, Phương Trọng Vĩnh cơ hồ trực giác cảm thấy, vậy cũng không phải hòa thượng, mà là trọc đầu Đảng Hạng Xích Diệp.

Nhân Trứ Lý Nguyên Hạo hai gốc cạo khiến, Đảng Hạng Xích Diệp rất nhiều đều hoá trang trở thành hòa thượng tiềm phục, để che lấp bọn họ trọc đầu. Còn hòa thượng có hay không giới sáo, bình thường dân chúng sẽ không quá chú ý, hướng chỉ dưới loại tình hình này đây?

...

Đệ nhị Thiên Phương Trọng Vĩnh đang làm nhiệm vụ, một lần nữa ngồi trở lại âm u góc nhỏ tu hành sinh hoạt thường ngày chú.

Quả nhiên nhìn thấy sớm, Bao Chứng liền tới trước tiếp Triệu Trinh.

Triệu Trinh gặp Bao Chứng hành động chậm chạp, trong lòng biết là tuyệt thực kháng nghị Trương Nghiêu Tá việc, Hữu Ta Bất nhẫn, liền sai người ban thường ngồi. Lại bình lui Phương Trọng Vĩnh ở ngoài đám người còn lại, lúc này mới cùng Bao Chứng chậm rãi nói chuyện riêng.

Nhưng mà, những này nỗ lực biểu thị thân cận cùng lôi kéo cử động, lui cũng không có để Lão Bao buông tha cho hấn kiên trì nguyên tắc: Buộc tội ngoại thích Trương Nghiêu Tá.

Mấy cái hiệp hạ xuống, Triệu Trinh lần nữa biểu hiện chính mình ba phải cá tính, hấn thở dài, bất đắc dĩ nói:

"Bao khanh gia lời nói, trăm hội thận trọng suy xét. Hôm nay khanh gia tới trước, khắc, không có cái khác sự tình sao?"

Bao Chứng nghe Triệu Trinh lời này, cho rằng Triệu Trinh là ám chỉ hấn chủ động xin đi giết giặc, ám tra ăn không hưởng quy mô cùng thiếu hụt mức, liền tự nhiên thao thao bất tuyệt bắt đầu giảng một trận thừa Bình không hưởng nguy hại, cùng với Mật Diệp ty trong việc này, có thể hiệp trợ vung ám tra tác dụng.

Triệu Trinh nghe, không khỏi gật đầu, công nhận nói:

"Bao khanh gia quả thật lòng mang ta Đại Tổng à. Như thế, liền do Bao khanh gia phụ trách ám tra việc này, việc này Xu Mật Viện sẽ ra mặt cho một phần hạch chuẩn sau danh sách, do bộ binh phái người kiểm tra đối chiếu sự thật ra một cái tương đối mức, đến lúc đó Bao khanh gia lại là trăm kiểm tra đối chiếu sự thật ra một cái tuyệt đối mức, Dã Hảo đề trăm không làm người che đậy mới tốt."

Bao Chứng nghe được Triệu Trinh ca ngợi, thăm nghĩ, Giá Bất chính là Quan Gia ngài mục đích sao? Ta Lão Bao cái này cũng là theo ngài tâm tư, là mọi người phục vụ à.

Chỉ Hữu Na cái ở bình Phong Hậu diện, giống cái không tồn tại không miệng hồ lô giống như vậy, chính tu hành sinh hoạt thường ngày chú Phương Trọng Vĩnh, nội tâm ngay ngắn đang lên lên hên mơn cười. Nguyên bản chính mình đi trước Khai Phong phủ ám chỉ Bao Chứng thời gian, Triệu Trinh cũng không Hữu Giá phương diện tâm tư.

Nhưng liền dính cùng hoàng đế gần cái này quang, kiếp trước nhìn qua một chút hấp dẫn quan trường văn, lãnh đạo bí thư loại vị trí này thượng người tốt so nhị hào dài, đạo lý liền ở trong này,

Lãnh đạo muốn làm gì, thường thường muốn bọn họ đi trước chặn dèm, mà ở không trái ngược tuyệt đối nguyên tắc điều kiện tiên quyết, bọn họ tự nhiên cũng sẽ chen lẫn một chút cá nhân cần cùng chặn dèm.

Chỉ cần nắm tốt ám chỉ phương thức cùng chừng mực, đứng ở cái này nhìn như công dụng không lớn chức quan thượng, lên tác dụng, Khước Bất là bình thường lớn, hơn nữa, núp trong bóng tối, giấu ở lãnh đạo sau lưng, trời sập xuống có lãnh đạo lồng, cũng là tương đương 6.

Đương nhiên, chuyện này cũng nhất định phải là Lão Bao loại này thông minh hơn người người, mới hội bị lừa. Đối với người bình thường, căn bản không được cái gì ám chỉ tác dụng, nhưng người thông minh liền không giống, bọn họ dễ dàng đem sự tình nghĩ đến phức tạp, nghĩ đến có thâm ý.

Mà xuyên qua Nhi Lai Phương Trọng Vinh, chỉ cần có thể đem những này người thông minh trí tuệ, đều đặt tại tối vị trí thích hợp thượng, như vậy chính là Đại Tổng lớn lao chuyện may mắn.

"Phương Ái Khanh? Phương Ái Khanh?" Lão Bao sau khi đi, không bao lâu, Triệu Trinh nhìn nhìn tẩu chươg, đột nhiên nghĩ đến cái gì giống như vậy, gọi hai tiếng Phương Trọng Vinh.

Giá Lương thanh lập tức Trương Phương Trọng Vinh từ chính mình vậy Điểm Nhi tiểu toán bản thực hiện được đặc ý bên trong kéo trở về.

Phương Trọng Vinh đáp ứng một tiếng, gấp hướng Triệu Trinh trước người bước vào.

Triệu Trinh Kiến Phương Trọng Vinh tới trước, nhẹ nhàng thả tay xuống bờ tẩu chươg, giỡn ra một hạ thân tử, Đối Phương Trọng Vinh nói: "Phương Ái Khanh, đối với Trương Nghiêu Tá một chuyện, ngươi thấy thế nào?" đọc sách

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cúi Mực Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Mấy nhà vui mừng mấy nhà sầu

"Quan Gia muốn biết vì thần cái nhìn?" Phương Trọng Vinh ngữ điệu bình thản, trong lòng lui oán giận Triệu Trinh: Ngươi mới không phải muốn biết ý nghĩ của ta, ngươi là muốn cho ta ủng hộ ngươi, không muốn đứng Bao Chứng đám kia dòng trong đại thần một bên làm trái lại.

Triệu Trinh chợt im lặng không lên tiếng, một lúc lâu, hần ngẩng đầu, Đối Phương Trọng Vinh nói:

"Na Trương Nghiêu Tá, ai, nguyên bản trăm không đặc thù lưu ý, nói đến ngươi không tin, Trương Quý phi thật không có ở trước mặt trăm hướng về trăm thảo quá nhân tình gì.

Chỉ là, chỉ là bây giờ đã đem Trương Nghiêu Tá thăng lên tới, lại tự dung bài xích, trăm tổng sợ lạnh Trương Quý phi tư tưởng, dù sao, nàng còn mang theo trăm cốt nhục đây."

Phương Trọng Vinh Thỉnh Trử Giá lời nói, tâm lý hơi co vào thật ra, trong lịch sử, Trương Quý phi này một thai sinh công chúa, sau khi sinh hai tháng liền chết trẻ, nhưng suy xét Đáo Giá là hoàng đế việc nhà, lấy một người hiện đại quan niệm, hần quyết định vẫn là làm cái dễ nghe chứng trước.

"Trương Quý phi này một thai, nếu như có thể sinh vị hoàng tử, lòng trăm cũng an, phỏng nhi sinh ra một ngày liền mất, trăm hồi lâu đều đang nghĩ, là trời cao trừng phạt sao? Trăm cũng là nhanh nhẹn lập chi niên người..." Nhân Tông từ đau xót hồi tiếc nói đông dài lên, đáng đáp kia thật giống 《Đại Thoại Tây Du》 bên trong nói liên miên căn nhân Đường Tăng.

Chẳng biết vì sao, Phương Trọng Vinh Bất miễn với trước mặt hoàng đế, sinh ra không ít đồng tình cùng lý giải tới.

Cho phép là bởi vì khoan dung duyên cớ, thường bạn ở Nhân Tông bên cạnh, ngươi khó tránh không đúng hần sinh ra mấy phần cảm giác thân thiết, một cái cao cao tại thượng người hiền lành, hướng hồ, còn bộ dạng giống Tiểu Trâm Dương, lại hướng hồ, vẫn là một cái phát thanh khang "Ái khanh" "Ái khanh" kêu.

"Kỳ thật, sinh dục việc, vẫn có nhất định quy luật có thể theo. Vì thần nghe nói, nữ tử ở hai lần Nguyệt Sự trung gian, tối ở giữa đoạn thời gian kia cùng phòng, chính là thụ thai tỷ lệ cao nhất,

Bệ hạ có lẽ, có thể thích hợp để Kính Sự Phòng ký đương một chút chư vị nương nương Nguyệt Sự thời gian, căn cứ nương nương nhóm sinh lý chu kỳ,

hợp thời an bài Vũ Lộ, có lẽ làm ít công to cũng nói không chắc."

Nhân Trứ vậy phân cảm giác thân thiết, Phương Trọng Vinh Tưởng nghĩ, vẫn là đem đòi sau thời kỳ rụng trứng bị có thai chờ chút biện pháp, đơn giản khái quát một chút, nói ra.

Triệu Trinh lùi sáng mắt lên, ngoắc ngoắc tay ra hiệu Phương Trọng Vinh đứng càng gần hơn một chút, nheo lại ánh mắt, hơi cười xấu xa nhẹ giọng nói: "Phương Ái Khanh à, người nói một chút, người có phải là còn nhỏ tuổi, này phương diện kinh nghiệm phong phú à?"

Nạp Ni? Phương Trọng Vinh Tâm trung tâm hồ to oan uổng à, ta vẫn là một viên thuần khiết đồng nam à.

Đần Hoàn là giả vờ thần bí nở nụ cười, tiếp theo đối với Triệu Trinh bấm báo: "Nguyên làm bộ hạ phân ưu."

"Tốt, được được được ----" Triệu Trinh bắt đầu cười ha ha, "Phương Ái Khanh quả nhiên là người khéo léo, có thể thay trăm giải quyết khó khăn à ---- "

Phương Trọng Vinh cảm đến trên đầu không một trận con quạ mang theo im lặng tuyệt đối bay qua, hơi hèn mọn nghĩ:

Chắc hẳn, phương diện này phân ưu sao, khả khả khả, xác định thật sự cần? Dắt lừa thuê hoàng đế dù cho tay cầm thiên hạ, lui Dã Bất là như thế uy phong mà.

...

Giản Lão Đa bên kia quần hai ngày, liền muốn chuẩn bị phát tang, mất đi Giản Lão Đa cái này huấn bồ câu cao thủ, phía dưới đồ đệ tuy rằng Hoàn Năng chống đỡ lấy Tốc Đệ đưa vào hoạt động bình thường, nhưng không đối với chim ưng tuyệt đối năng lực khống chế.

Mấy ngày hôm trước, hai con chim ưng chẳng biết vì sao lén lút thừa dịp cho ăn cơ hội bay vào bầy bồ câu trung tâm, tuy không có săn mỗi bồ câu, nhưng bắt lấy mẫu bồ câu chính là một trận kẻ khả nghi không thể miêu tả làm bừa, vậy khát khao tư thái, thực là đem Hoàn Tại tang sự trung tâm đám người đều lời không nhẹ.

Giản Kiều mang hiếu, ở trước cửa sổ phát ra ngốc, ngày đó đi trước Khai Phong phủ làm vụ án lên bờ, Giản Kiều tâm lý tìm tư , tuổi nhỏ thời gian trong trí nhớ vậy mảnh mơ mơ hồ hồ thổ địa.

Giản Lão Đa huấn bồ câu tay nghề, cần phải chính là cùng Trứ Na bên trong người học.

Nhưng đối với nơi đó Phong Thổ Nhân Tinh, Giản Kiều ký ức đều rất là xa lạ. Khám nghiệm tử thi nói, Giản Lão Đa vết thương trên người, hẳn là man tử loan đao thương tổn được, thế nhưng, không bài trừ lén lút mua man tử loan đao các loại cường đạo ăn cướp khả năng.

Victoria's Secret nội y thường gần nhất mới ra một nhóm pha lê trang sức, bán vô cùng tốt, cộng thêm hai năm trước tích lũy, Giản Kiều cũng tích góp không ít món tiền nhỏ tiền, chờ Giản Lão Đa tang sự liệu lý thỏa đáng, có lẽ là thời điểm đi vùng biên cương tìm kiếm một phen?

Giản Kiều muốn tới đây , trong lòng lại hiển hiện Phương Trọng Vinh bóng người. Còn Hữu Na thiên từng trải qua vị kia thông minh già dặn, Băng Cơ Ngọc Tuyệt Chiết cô nương.

...

Phương Trọng Vinh đi tới Sài Lân muốn tốt nhóm đầu tiên dự bị manga sư trung gian, hướng về bọn họ tuyên truyền giảng giải manga lý niệm, kết cấu phương thức, chuyện xưa kỹ xảo, thị giác mỹ học chờ chút các mặt vấn đề.

Mỗi ngày một khóa hạ xuống, là loi Toái Toái cũng đã giảng hơn nửa tháng, những người này nguyên bản đều là có học họa công phu, chỉ cần quán thấm một chút quan niệm, cũng rất dễ dàng bắt đầu.

Liên ngày này, Phương Trọng Vinh Tự đem 《 lóng Bút Tiểu mới 》 Hí Bản Từ phát xuống đi, chia làm bao nhiêu cái giai đoạn chuyện xưa, mỗi người yêu cầu họa cái trước giai đoạn, sau đó sẽ thống nhất thu lên nghiệm xem.

Chờ buổi tối về đến phủ, đã thấy Phương phủ cả sảnh đường náo nhiệt, mới cha Phương nương, Phương ca Phương tẩu, toàn cũng đã nhiệt nhiệt nháo nháo ở trong nhà bận việc .

Từ quê nhà mang đến con vịt nhóm, ở trong hậu viện khoan khoái tản bộ tới tản bộ đi, một chỗ đều là vịt lông.

Mấy năm không gặp, người trong nhà khí chất cũng vẫn là đều không thay đổi.

Phương Trọng Vinh chân trước bước vào cửa phủ, Phương nương cái thứ nhất lệ nóng doanh tròng nhào lên, kéo Trứ Phương Trọng Vinh tay, từ đầu mò lên, nhí một tiếng, thịch một tiếng tỏ nói qua gặp lại vui mừng.

"Nhị Lang à, người cao dài, là trẻ ranh to xác, " Phương nương nói qua, lại sờ sờ Phương Trọng Vinh đầu kết, "Lại quá mấy năm, hành Quan Lễ, nên thứ tức phụ nhi. Đều nói là trung tâm Trạng Nguyên thì có đại quan chiêu tế, ta ở như thế tuần, sao không ai chiêu một cái đây?"

Mới cha nghe Trứ Phương nương mò mẫm, tự nhiên cũng vẫn là như cũ, một bên hết sức vui mừng nhìn bây giờ tiền đồ con trai, một bên lời kéo bạn già nhi, làm cho nàng bót tranh cãi.

Phuong nương lủi hoàn toàn làm như nghe không Đáo Phuong cha giống như vậy, kéo qua Phuong tẩu cùng Phuong ca, liền Cáp Phuong Trọng Vinh nói: "Ngươi tẩu à, có. Nhị Lang à, ngươi cũng đến mau mau tìm người tức phụ nhĩ à, nương muốn ôm nhiều Tôn, nhiều Tôn nhiều phúc à ---- "

Phuong Trọng Vinh một bên trong miệng đáp ứng phụ diễn , một bên Khán Hưởng Phuong tẩu, cho phép là bởi vì mang thai duyên có, phía kia tẩu càng thêm không thể miêu tả, hai ngọn núi phong chỉ có Giản Kiều loại kia vu vật, mới có thể so với đến so sánh.

Phuong ca vẫn là chất phác bộ dáng, một gia đình Tụ Giả Dạng vậy Trứ Phuong Trọng Vinh, tiền hô hậu ủng hướng về đại sảnh bước vào.

Công đường com canh bày ra hết sức được, nhưng nhưng cũng không gặp Vương Tử Nguyệt bóng người, Dã Bất gặp Mã Nhị Nha, Phuong Trọng Vinh Lược hơi kinh ngạc, xoay người tra hỏi bên cạnh Nô Tỷ, là cái gì tình hình?

Nô Tỷ vội vàng trả lời: "Vương tướng công mới tới, Vương Cô Nương đánh mâm cỗ là ca ca của nàng đón gió tẩy trần, Nhị Nha cô nương cùng theo một lúc đi."

Phuong Trọng Vinh Tưởng nghĩ, cũng là thật là như thế, bây giờ Vương An Thạch nếu là khác chọn đặt chân , Vương Tử Nguyệt thì có anh ruột chiếu cố, không ở trong phủ cũng là hợp tình hợp lý. Mà Mã Nhị Nha, dự đoán là Nhân Trứ không muốn bị Phuong nương bắt được hỏi han, cho nên cũng mượn cơ hội này cùng Trứ Vương Tử Nguyệt tiến đến.

"Như thế, mọi người liền tất cả ngồi xuống ăn cơm đi. Ca ca, chị dâu, lên một lượt bàn, ăn nhiều một chút." Phuong Trọng Vinh bắt chuyện .

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 131: Mấy nhà vui mừng mấy nhà sầu

"Quan Gia muốn biết vì thần cái nhìn?" Phuong Trọng Vinh ngữ điệu bình thản , trong lòng lủi oán giận Triệu Trinh : Ngươi mới không phải muốn biết ý nghĩ của ta, ngươi là muốn cho ta ủng hộ ngươi, không muốn đứng Bao Chứng đám kia dòng trong đại thần một bên làm trái lại.

Triệu Trinh chợt im lặng không lên tiếng, một lúc lâu, hần ngẩng đầu, Đối Phuong Trọng Vinh nói:

"Na Trương Nghiêu Tá, ai, nguyên bản trăm không đặc thù lưu ý, nói đến ngươi không tin, Trương Quý phi thật không có ở trước mặt trăm hướng về trăm thảo quả nhân tình gì.

Chỉ là, chỉ là bây giờ đã đem Trương Nghiêu Tá thăng lên tới, lại tự dung bài xích, trăm tổng sợ lạnh Trương Quý phi tư tưởng, dù sao, nàng còn mang theo trăm cốt nhục đây."

Phuong Trọng Vinh Thính Trứ Giả lời nói, tâm lý hơi co vào thật ra, trong lịch sử, Trương Quý phi này một thai sinh công chúa, sau khi sinh hai tháng liền chết trẻ, nhưng suy xét Đáo Giá là hoàng đế việc nhà, lấy một người hiện đại quan niệm, hần quyết định vẫn là làm cái dễ nghe chúng trước.

"Trương Quý phi này một thai, nếu như có thể sinh vị hoàng tử, lòng trăm cũng an, phường nhi sinh ra một ngày liền mất, trăm hồi lâu đều đang nghĩ, là trời cao trừng phạt sao? Trăm cũng là nhanh nhĩ lập chi niên người..." Nhân Tông từ đau xót hồi tiếc nói đông dài lên, đáng đáp kia thật giống 《 Đại Thối Tây Du 》 bên trong nói liên miên căn nhân Đường Tăng.

Chẳng biết vì sao, Phuong Trọng Vinh Bất miễn với trước mặt hoàng đế, sinh ra không ít đồng tình cùng lý giải tới.

Cho phép là bởi vì khoan dung duyên có, thường bạn ở Nhân Tông bên cạnh, ngươi khó tránh không đúng hần sinh ra mấy phần cảm giác thân thiết, một cái cao cao tại thượng người hiền lành, hướng hồ, còn bộ dạng giống Tiểu Trầm Dương, lại hướng hồ, vẫn là một cái phát thanh khang "Ái khanh" "Ái khanh" kêu.

"Kỳ thật, sinh dục việc, vẫn có nhất định quy luật có thể theo. Vì thần nghe nói, nữ tử ở hai lần Nguyệt Sự trung gian, tới ở giữa đoạn thời gian kia cùng phòng, chính là thụ thai tỷ lệ cao nhất,

Bệ hạ có lẽ, có thể thích hợp để Kính Sự Phòng ký đương một chút chư vị nương nương Nguyệt Sự thời gian, căn cứ nương nương nhóm sinh lý chu kỳ, hợp thời an bài Vũ Lộ, có lẽ làm ít công to cũng nói không chắc."

Nhân Trứ vậy phân cảm giác thân thiết, Phuong Trọng Vinh Tưởng nghĩ, vẫn là đem đòi sau thời kỳ rụng trứng bị có thai chờ chút biện pháp, đơn giản khái quát một chút, nói ra.

Triệu Trinh lùi sáng mắt lên, ngoắc ngoắc tay ra hiệu Phương Trọng Vinh đứng càng gần hơn một chút, nheo lại ánh mắt, hơi cười xấu xa nhẹ giọng nói: "Phương Ái Khanh à, người nói một chút, người có phải là còn nhỏ tuổi, này phùng diện kinh nghiệm phong phú à?"

Nạp Ni? Phương Trọng Vinh Tâm trung tâm hồ to oan uổng à, ta vẫn là một viên thuần khiết đồng nam à.

Đã Hoàn là giả vờ thần bí nộ ngữ cười, tiếp theo đối với Triệu Trinh bẩm báo: "Nguyên làm bệ hạ phân ưu."

"Tốt, được được được ----" Triệu Trinh bắt đầu cười ha hả, "Phương Ái Khanh quả nhiên là người khéo léo, có thể thay trăm giải quyết khó khăn à ---- "

Phương Trọng Vinh cảm thấy trên đầu không một trận cơn mưa theo im lặng tuyệt đối bay qua, hơi hèn mọn nghĩ:

Chắc hẳn, phùng diện này phân ưu sao, khả khả khả, xác định thật sự cần? Dắt lừa thuê hoàng đế dù cho tay cầm thiên hạ, lùi Dã Bất là như thế uy phong mà.

...

Giản Lão Đa bên kia quần hai ngày, liền muốn chuẩn bị phát tang, mất đi Giản Lão Đa cái này huấn bò câu cao thủ, phía dưới đồ đệ tuy rằng Hoàn Năng chống đỡ lấy Tốc Đệ đưa vào hoạt động bình thường, nhưng không đối với chim ưng tuyệt đối năng lực không chế.

Mấy ngày hôm trước, hai con chim ưng chẳng biết vì sao lén lút thừa dịp cho ăn cơ hội bay vào bầy bò câu trung tâm, tuy không có săn mồi bò câu, nhưng bắt lấy mẫu bò câu chính là một trận kẻ khả nghi không thể miêu tả làm bữa, vậy khát khao tư thái, thực là đem Hoàn Tại tang sự trung tâm đám người đều lời không nhẹ.

Giản Kiều mang hiếu, ở trước cửa sổ phát ra ngốc, ngày đó đi trước Khai Phong phủ làm vụ án lên bờ, Giản Kiều tâm lý tìm tư, tuổi nhỏ thời gian trong trí nhớ vậy mảnh mơ mơ hồ hồ thổ địa.

Giản Lão Đa huấn bò câu tay nghề, cần phải chính là cùng Trứ Na bên trong người học.

Nhưng đối với nơi đó Phong Thổ Nhân Tinh, Giản Kiều ký ức đều rất là xa lạ. Khám nghiệm tử thi nói, Giản Lão Đa vết thương trên người, hẳn là man tử loan đao thương tổn được, thế nhưng, không bài trừ lén lút mua man tử loan đao các loại cường đạo ăn cướp khả năng.

Victoria's Secret nội y phùng gần nhất mới ra một nhóm pha lê trang sức, bán vô cùng tốt, cộng thêm hai năm trước tích lũy, Giản Kiều cũng tích góp không ít món tiền nhỏ tiền, chờ Giản Lão Đa tang sự liệu lý thỏa đáng, có lẽ là thời điểm đi vùng biên cương tìm kiếm một phen?

Giản Kiều muốn tới đây, trong lòng lại hiển hiện Phương Trọng Vinh bóng người. Còn Hữu Na thiên từng trải qua vị kia thông minh già dặn, Băng Cơ Ngọc Tuyệt Chiết cô nương.

...

Phương Trọng Vinh đi tới Sài Lân muốn tốt nhóm đầu tiên dự bị mang sự trung gian, hướng về bọn họ tuyên truyền giảng giải manga lý niệm, kết cấu phùng thức, chuyện xưa kỷ xảo, thị giác mỹ học chờ chút các mặt vấn đề.

Mỗi ngày một khóa hạ xuống, lè loi Toái Toái cũng đã giảng hơn nửa tháng, những người này nguyên bản đều là có học họa công phu, chỉ cần quán thấu một chút quan niệm, cũng rất dễ dàng bắt đầu.

Liền ngày này, Phương Trọng Vinh Tự đem 《lồng Bút Tiểu mới》Hí Bản Tử phát xuống đi, chia làm bao nhiêu cái giai đoạn chuyện xưa, mỗi người yêu cầu họa cái trước giai đoạn, sau đó sẽ thống nhất thu lên nghiệm xem.

Chờ buổi tối về đến phủ, đã thấy Phương phủ cả sảnh đường náo nhiệt, mới cha Phương nương, Phương ca Phương tẩu, toàn cũng đã nhiệt nhiệt náo náo ở trong nhà bận việc.

Từ quê nhà mang đến con vịt nhóm, ở trong hậu viện khoan khoái tản bộ tới tản bộ đi, một chỗ đều là vịt lông.

Mấy năm không gặp, người trong nhà khí chất cũng vẫn là đều không thay đổi.

Phương Trọng Vinh chân trước bước vào cửa phủ, Phương nương cái thứ nhất lệ nóng doanh tròng nhào lên, kéo Trứ Phương Trọng Vinh tay, từ đầu mò lên, nhi một tiếng, thít một tiếng tổ nói qua gặp lại vui mừng.

"Nhị Lang à, người cao dài, là trẻ ranh to xác," Phương nương nói qua, lại sờ sờ Phương Trọng Vinh đầu kết, "Lại quá mấy năm, hành Quan Lễ, nên thú tức phụ nhi. Đều nói là trung tâm Trạng Nguyên thì có đại quan chiêu tế, ta ở như thế tuần, sao không ai chiêu một cái đây?"

Mới cha nghe Trứ Phương nương mò mẫm, tự nhiên cũng vẫn là như cũ, một bên hết sức vui mừng nhìn bây giờ tiền đồ con trai, một bên lời kéo bạn già nhi, làm cho nằng bốt tranh cãi.

Phương nương lùi hoàn toàn làm như nghe không Đáo Phương cha giống như vậy, kéo qua Phương tẩu cùng Phương ca, liền Cấp Phương Trọng Vinh nói: "Người tẩu à, có. Nhị Lang à, người cũng đến mau mau tìm người tức phụ nhi à, nương muốn ôm nhiều Tôn, nhiều Tôn nhiều phúc à ---- "

Phương Trọng Vinh một bên trong miệng đáp ứng phụ diễn, một bên Khán Hưởng Phương tẩu, cho phép là bởi vì mang thai duyên có, phía kia tẩu càng

thêm không thể miêu tả, hai ngọn núi phong chỉ có Giản Kiêu loại kia vu vật, mới có thể so với đến so sánh.

Phuong ca vẫn là chất phác bộ dáng, một gia đình Tụ Giả Dạng vậy Trứ Phuong Trọng Vinh, tiền hô hậu ủng hướng về đại sảnh bước vào.

Công đường com canh bày ra hết sức được, nhưng nhưng cũng không gặp Vương Tử Nguyệt bóng người, Đã Bất gặp Mã Nhị Nha, Phuong Trọng Vinh Lược hơi kinh ngạc, xoay người tra hỏi bên cạnh Nô Tỹ, là cái gì tình hình?

Nô Tỹ vội vàng trả lời: "Vương tướng công mới tới, Vương Cô Nương đính hôn mâm cỗ là ca ca của nàng đón gió tẩy trần, Nhị Nha cô nương cùng theo một lúc đi."

Phuong Trọng Vinh Tưởng nghĩ, cũng là thật là như thế, bây giờ Vương An Thạch nếu là khác chọn đặt chân, Vương Tử Nguyệt thì có anh ruột chiếu cố, không ở trong phủ cũng là hợp tình hợp lý. Mà Mã Nhị Nha, dự đoán là Nhân Trứ không muốn bị Phuong nương bắt được hơi han, cho nên cũng mượn cơ hội này cùng Trứ Vương Tử Nguyệt tiến đến.

"Như thế, mọi người liền tất cả ngồi xuống ăn com đi. Ca ca, chị dâu, lên một lượt bàn, ăn nhiều một chút." Phuong Trọng Vinh bắt chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Cái thuế phong ba

Sài Lân cầm một xấp lông Bút Tiểu mới manga cáo, chạy Đáo Phuong phủ tìm Phuong Trọng Vinh thời gian, trực tiếp bị Phuong phủ náo nhiệt rối tinh rối mù tình hình kinh ngạc đến ngây người.

Nguyên bản dùng cho xem xét ao đầm, đã bị mới cha nuôi một đám con vịt vào trong, mặt sau những kia từng bách Trúc Tử, cũng bị Phuong ca xềng sạch sành sanh, cùng nhau tu thành, loại từng dây chính chính tề tề lương thực.

Sài Lân chào hỏi, thẳng chạy đi Phuong Trọng Vinh trong phòng tìm người, đã thấy Phuong nương kéo Trứ Phuong tẩu, ngay ngắn Tại Phuong Trọng Vinh trong phòng dán sát các loại cầu hoa đào, cầu sinh tử Đạo Phù.

Liền cáo từ lui ra, ngay ngắn nhìn thấy Trà Lão Sư thương bên ngoài chỉ điểm mấy người tiểu nha đầu vẩy nước quét nhà, liền tra hỏi thương Trà Lão Sư nói: "Phuong Đại Nhân đây?"

Lão sư mất hạnh hất lên, hé miệng nở nụ cười: "Ở thư phòng."

Sài Lân tìm tới thư phòng, Tụ Khán Kiến Phuong Trọng Vinh bên cạnh còn đứng Mã Nhị Nha cùng đậu đỏ. Nhân Trứ "Phế Sài Tín Cáp chuyển" bên kia có chuyện, Giản Kiêu không thoát thân được, Victoria's Secret nội y phường sự tình, hiện tại chỉ có đậu đỏ một người chọn Đại Lương.

Phuong Trọng Vinh Tại trước bàn giảng cái gì, đậu đỏ liên tục xưng phải, sau đó thu thiết kế phác thảo, nhẹ nhàng thi lễ, liền đi xuất ngoại đi.

Sài Lân xem một Khán Phuong Trọng Vinh, Hựu Khán vừa nhìn Mã Nhị Nha, neho lại ánh mắt hỏi: "Phải cho Victoria's Secret nội y phường làm cái gì tân ngoạn ý nhi à?"

Phuong Trọng Vinh chỉ từ trong tay hần thẳng tấp lấy Quả Na xấp lông Bút Tiểu mới giấy nháp, cầm đến trước bàn xem, Mã Nhị Nha chính là mặt mày hớn hờ cho Sài Lân nói:

"Là Trọng Vinh Ca Ca mới thiết kế phụ nữ có thai nội y hệ liệt, còn có hậu sản có vú nội y, năng lực thời gian mang thai nữ tính cung cấp hài lòng sát người bảo hộ, Hựu Bất khiến người ta cảm thấy câu thúc, đều là Nhân Trứ nhìn thấy mang thai chị dâu đôi kia ngực, mới có linh cảm đây."

Phuong Trọng Vinh Thỉnh đến Mã Nhị Nha nửa câu đầu, Hoàn Tại gật đầu, nửa câu sau vậy "Nhìn thấy mang thai chị dâu mới có linh cảm" vừa ra, Phuong Trọng Vinh lập tức cảm thấy một trận ăn đất ghen妒 cảm thụ, mặt già đỏ ửng.

Tuy nói ăn không ngon quá sùi cáo, chơi vui chẳng qua chị dâu, nhưng mà Phuong Trọng Vinh tự nhận là Tiểu Thuần sạch quân tử à, bị như vậy lỗa lỗa nói rõ chính mình sáng tạo khởi nguồn, cũng thật là hơi nhỏ thẹn thùng đây.

Sài Lân cũng Đã Bất hiểu những kia, chỉ xông Trứ Phuong Trọng Vinh nói: "Bây giờ trong nhà của người người cũng tới, ta xem, ở Biện Kinh cũng đem Phuong Thị tiệm bánh ngọt từ mở lên tới, mới là chuyện đứng đắn."

Phuong Trọng Vinh một bên xem một bên ở lông Bút Tiểu mới phê duyệt thượng thỉnh thoảng thêm sửa, còn ngẫu Nhĩ Gia một thêm lời chú giải, khoát

tay:

"Người nhìn ta một chút người trong nhà những này tình hình, như là tới mở tiệm bánh ngọt từ không phải? Nếu người thật sự có tư tưởng cùng ta hợp mở, vẫn là ta đến giúp người huấn luyện công nhân, giáo sư kỹ thuật, người tới thu xếp những chuyện khác."

"Thành à thành thành thành" Sài Lân không chút do dự khép lại trong tay quạt giấy, đem quạt giấy cầm ở gáy, cực kỳ hứng thú vượt qua tới:

"Sẽ chờ người câu nói này đây. Nguyên liệu phương diện, người cho ta liệt tốt tờ khai, ta một hai tháng bên trong thu xếp người tốt tay cùng mặt tiền cửa hiệu, sau đó liền muốn bắt đầu huấn luyện."

Phương Trọng Vinh kéo qua Sài Lân, đem hần cổ Tử Thượng cây quạt kéo xuống tới, cầm Trứ Na chút phê duyệt đối với Sài Lân nói:

"Là ta lúc đó giao cho không rõ ràng sao? Ta muốn chính là hài kịch, hài kịch ta từng giải thích ý tứ đi, hài kịch bản lòng Bút Tiểu mới, người tới xem một chút tranh này, đều thần mã khổ đại Cừu Thâm ý tứ..."

Phương Trọng Vinh cầm Trứ Sài Lân quạt giấy chỉ về một tấm bản vẽ: "Tiểu Tân ba, bốn tuổi không nương, mỗi ngày chính mình loại rau, chần heo, chiếu Cổ đệ đệ muội muội, còn có hàng xóm quái Thực Thử đến bắt nạt hần, một gia đình đều bị bắt nạt cùng ba tôn từ đường như, lại bị người oan uổng"

"Hoàn Năng lại thăm một điểm sao? Đây là Tiểu Bạch Thái à, vẫn là sống lại trước, xuyên Việt Tiền người đáng thương à..." Phương Trọng Vinh Thuyết, xem Hướng Sài Lân,

"Ta nhớ kỹ khi đi học, ta giao cho rất rõ ràng, tiểu Tân người thiết lập, là một cái năm tuổi, có một cái ám áp gia đình cùng một chỉ Tiểu Bạch chó bướng bỉnh tiểu hài nhi, hiện tại về ra tới thứ này, những người này trong đầu óc đang suy nghĩ gì?"

"Khả năng là muốn kéo dài tới một chút đi. Họa không được, đánh trở lại nặng họa chính là," Sài Lân lơ đãng nói: "Những người này từ tiểu học Thư Họa, không tiếp xúc qua cái gì hài kịch, không thể lĩnh hội nhẹ nhõm phạm nhĩ hài kịch nội hạch, cũng là chuyện thường."

"Vậy để Tiểu Nhạc Nhạc thỉnh thoảng đi cho bọn họ nói mấy lần tiết mục ngắn đi." Phương Trọng Vinh Tưởng muốn cũng là, dù sao xưa nay quan niệm bất đồng, vẫn có càng nhiều về thực chất Nhi Bất chỉ là trên lý thuyết quán thâu, mới tốt để người ta lý giải thấu triệt một chút.

Sài Lân lúi cau mày, xông Trứ Phương Trọng Vinh chính là một trận thì thầm.

...

Ngày hôm sau vào triều, trong triều có chuyện cổ.

Nói là mấy ngày hôm trước, một cái phụ trách kiểm tra đối chiếu sự thật quan chức tài sản, trưng thu thuế thu nhập cá nhân quan chức, sĩ nhục một vị Công Bộ quan chức thê tử, cô gái này không chịu nhục nổi, tự sát trước lưu lại Huyết Thư, liền này quan chức liền trực tiếp gỡ Đăng Văn Cổ kiện lên cấp trên.

Sự tình làm lớn, hết thấy buộc tội xông thẳng trưng thu quan chức thuế thu nhập Nhi Khứ, đã sớm bị chạm đến lợi ích các quan lại, rốt cuộc tìm được một cái tốt nhất phát tiết lối ra giống như vậy, đem trưng thu quan chức thuế thu nhập cá nhân đề án cùng phụ trách chấp hành Phạm Trọng Yên, Phú Bất mấy người, mắng nể như tường chắn mãi.

Phương Trọng Vinh đứng một bên, Nhân Trứ quan chức cấp bậc thấp, không có thể giúp được cái gì, chỉ có thể nhìn Lữ Di Giản bất động thanh sắc làm cục, khí định thần nhân chỉ huy trận này đối với Phạm Trọng Yên đại công kích,

Phảng phất cái kia sĩ nhục người khác thê tử quan chức bản nhân phản Nhi Bất trọng yếu, trọng yếu chính là cái thuế này Hạng Chính sách, cùng này Hạng Chính sách tổng phụ trách Phạm Trọng Yên.

Loại này gấp lừa bỏ tay người, lấy công kích đối thủ biện pháp, tại hậu thế có một cái tên khoa học, gọi là "Trộm đổi khái niệm".

Cụ thể điều khiển phương thức, là đem đổi phương một lần nữa tạo thành một cái dễ dàng lật đổ lập trường, sau đó sẽ Đổi Giá lập trường hơn nữa công kích. Trộm đổi khái niệm là từ học kỹ xảo, nhưng trong sự thực, đây chỉ là dẫn đường sai người sai lầm, nhân là chân chính luận cứ cũng không có bị lật đổ.

Trung thu thuế thu nhập cá nhân cái này khái niệm, bị xảo diệu trộm đổi thành hấp người nhãn cầu "Quan chức thê tử gửi người cửa nát nhà tan", sau đó thông qua đối với người sau dễ dàng công kích, để đạt tới đối với người trước công kích hiệu quả.

Đủ tàn nhẫn, đủ đen. Quả thực là Đại Tổng Hậu Hắc Học thủy tổ.

Phương Trọng Vinh Khán hướng về tên kia bị hại Công Bộ quan chức, bỗng nhiên cảm Đáo Giá người gương mặt hết sức quen thuộc. Nghĩ lại, Giá Bất chính là quá niên thời gian, là bồn cầu da cây thông công thiết kế, tới cửa quá Từ Khánh Xuyên sao?

Nhìn đáng đáp, muốn hiểu rõ sự tình tình hình, vẫn phải là từ trên người Từ Khánh Xuyên tìm manh mối trước.

...

Trường Hà Lạc Nhật, đại mặc khôi báo động, phía tây Bắc Địa giới, tự có một loại bao la trắng lè non sông về đẹp.

Chùng Thế Hành đình khôi đình giáp, đường hoàng bệ vệ, chiến mã hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang lập ở dưới háng, bên cạnh Lý Kỳ chính là nắm khác một con ngựa nhĩ, chậm rãi đi đi Nhi Lai, kéo cái bóng thật dài.

Lý Kỳ nhảy lên ngựa, quay về bên cạnh Chùng Thế Hành nhẹ giọng nói: "Kinh lược tướng công, mặt tướng phụng mệnh, đã đem hoặc cùng Phương Trọng Vĩnh có cố mấy người điều động tới Duyên Châu."

Chùng Thế Hành giờ lên roi ngựa, nhẹ nhàng chỉ chỉ phía trước lâu dài đường biên giới phân cuối, không gặp buồn vui, chỉ hỏi nói: "Ồ? Đô Hữu nào mấy người à?"

"Căn cứ mặt tướng kiểm chứng, có Trương Kháng đại Nhân Chi Tử Trương Kiệt mở phủ câu, có Phiêu Kỵ giáo úy Liễu Nguyệt Nga, còn có một vị cầm quân Giáo Đầu Dịch Thanh, mấy người này, đều cùng Phương Trọng Vĩnh có chút quan hệ cá nhân liên hệ." Lý Kỳ nói đơn giản lưu loát.

Chùng Thế Hành cười cười, đối với Lý Kỳ nói: "Chi Hữu Giá mấy người sao?"

Lý Kỳ bị lão loại cười có chút chột dạ, Đăn Hoàn là ngấm lại, cho khẳng định đáp án.

"Mấy người này Tụu Giá mấy người đi, quan trọng muốn từng bước một thành lập, lần trước phá phần sử dụng rất thành công, Lý tùy cơ hành động, tiểu tử ngươi không sai, không hồ là lão tử mang ra tới Bình." Chùng Thế Hành nói qua, bắt đầu cười ha hả. Chưa hết còn tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Muốn lấy trước cho

Nam Huân Điện trung tâm, lượn lờ an tức hương nhàn nhạt bốc lên .

Phương Trọng Vĩnh nhẹ nhàng đứng Triệu Trinh trước người, đối với Triệu Trinh khởi bẩm nói: "Bệ hạ, vi thần có một ít lễ vật muốn dâng lên, nhưng dâng lên này chút vật trước, cần Hứa Hi Trân đại phu trình diện mới tốt."

"Ồ?" Triệu Trinh lần đầu ngộ Đảo Giá sao hiếm lạ dâng tặng lễ vật phượng thức, nhất thời tới hứng thú, bữu môi nở nụ cười, chân chất đối với bên cạnh thái giám phân phó nói: "Đi thái y cục, đem hứa thái y Tuyên tới."

Chỉ một lúc sau, Hứa Hi Trân liền toàn thân quan bào, nhắc theo cái hòm thuốc tử, chậm rãi tới trước.

Triệu Trinh Khán Hường Phương Trọng Vĩnh, để quyền sách trên tay xuống quyền vờ, cười nói: "Muốn hiến bảo bối gì, còn cần Hứa Đại Phu ở à."

Phương Trọng Vĩnh Giá mới đưa mang theo bên người bao quần áo mở ra, lấy ra trong đó phụ nữ có thai chuyên dụng nội y, theo tháng tăng lớn mà thiết kế có thể co rút quần áo lót, hộ thất lưng chờ chút Victoria's Secret nội y phụng item lấy ra, từng cái giao cho Hứa Hi Trân.

Phương Trọng Vĩnh hướng về Quan Gia cùng vừa chấp tay, rồi hướng Hứa Hi Trân nói: "Làm phiền hứa thái y kiểm tra một phen, này chút vật đối với phụ nữ có thai có hại không an toàn?"

Hứa Hi Trân đầu tiên là sững sờ, gặp Triệu Trinh khẽ vuốt cằm, lúc này mới từng cái Tiếp Quá Na chút vật, một vừa tra xét, một bên cảm thán, những thứ đồ này cũng thật là tuyệt diệu, đối với phụ nhân sinh lý suy xét vô cùng chu đáo.

Nghiệm quá một phen sau, Hứa Hi Trân chấp tay hướng về Triệu Trinh bẩm báo nói: "Những này đối với thời gian mang thai phụ nhân đều hoàn toàn không hại, hơn nữa, có rất tốt cố thai, điều chỉnh thời gian mang thai thư thái độ chi hiệu dùng."

"Ồ?" Triệu Trinh hí mắt hiểu ý cười nói: "Phương Ái Khanh là muốn đem những này tặng cùng trẫm, để trẫm ban tặng mang thai sau Cung Phi tần nhóm sao?"

"Chính là, đây là Victoria's Secret nội y phụng loại mới phụ nữ có thai nội y, cùng một chút quanh thân sản phẩm, nguyện hiến cùng nương nương nhóm có xằng bậy dùng một chút." Phương Trọng Vĩnh Thuyết đến từng chữ đều rất trầm ổn.

Nói qua, Phương Trọng Vĩnh Khán vừa nhìn Hứa Hi Trân, lại bổ sung: "Khá nhiều nữ tử sinh lý chu kỳ tương quan tri thức, vi thần đều là theo hứa thái y một người nữ đệ tử ---- Vương thị học lấy, hứa thái y không hồ thẹn Quốc Thủ."

Triệu Trinh Tiếp Quá Na chút chế tác tình mỹ nội y nhìn , trong lòng rất là cảm động Phương Trọng Vĩnh thân thiết, hẩn trước nhìn về phía Hứa Hi Trân, nhẹ giọng nói: "Khổ cực hứa thái y, trăm còn có ít lời muốn cùng Phương Ái Khanh nói."

Hứa Hi Trân từ Nhiên Minh trắng ý tứ, liền chấp tay cáo lui ra.

Triệu Trinh lại bình lui trái phải tiểu thái giám, lúc này mới cùng Phương Trọng Vĩnh lấy một loại nói thể mình lời nói tư thái nhẹ giọng nói qua: "Phương Ái Khanh có lòng."

Nói qua, Triệu Trinh hơi thở dài, làm như nhìn nơi xa xôi, thăm thẳm Hướng Phương Trọng Vĩnh nói:

"Trăm biết, ái khanh đột nhiên dâng lên những thứ đồ này, là có việc cầu trăm. Ngươi không nói, ta cũng đại khái rõ ràng, ngươi là vì sao việc?"

Cái thuế trưng thu chuyện này, tuy là ngươi lén lút cho trăm chú ý, nhưng chú ý hộ bộ quan chức thượng sở con, là trăm, trăm cũng sẽ không Nhân Trứ thực hiện trưng tâm gặp sự cố, liền thêm tội cho ngươi."

Phương Trọng Vĩnh Thỉnh nửa câu đầu, còn tưởng rằng Triệu Trinh vẫn là tư tưởng có Linh Tê, nửa câu sau liền đi dạng, không khỏi chấp tay bẩm báo nói: "Bệ hạ thánh minh, việc này nguyên bản không nên vì thần lảm miệng,

Nhưng bây giờ, Phạm tướng công, phủ đại nhân, đều thành mục tiêu công kích, vì thần trốn tại sau lưng bệ hạ , trong lòng lủi rất là lo lắng. Vì thần là nghĩ, tận một phần lực, đi tham tra một chút này án từ đầu đến cuối, rốt cuộc là hà tình hình."

Triệu Trinh ánh mắt lúc này mới khép hờ không mở, chuyển Hướng Phương Trọng Vĩnh trên người, một lúc lâu, chậm rãi than thở: "Ái khanh cho rằng, trong chuyện này, có thể có cúrt mèo?"

Phương Trọng Vĩnh Bất ti không kháng, an nhiên hồi phục: "Có cùng không có, vì thần vẫn cần điều tra, mới biết. Nếu bệ hạ tin được vì thần, này Công Bộ Từ Khánh Xuyên trong nhà nương tử hôn sự , có thể hay không do vì thần đi trước xử lý, do quốc khổ ra ngân trợ cấp đây?"

"Nguyên bản nên trợ cấp, " Triệu Trinh lấy lại tinh thần, lại cảm lấy bên cạnh dăng sớ: "Chỉ là do ngươi xử lý, quan phẩm thượng biểu hiện không ra triều đình coi trọng, không bằng như vậy đi, trăm giao cho Bao Chứng, cùng ngươi cộng đồng xử lý việc này, ngươi nghĩ như thế nào?"

"Bệ hạ thánh minh."

...

Ngày này, chính là Từ Khánh Xuyên nương tử công Tế Nhật.

Từ gia nương tử không chịu nhọc nổi tự sát mà chết đã cửu thiên, mỗi ngày tới trước phúng viếng, hoặc mượn từ phúng viếng tên châm ngòi thổi gió người nói liền không dứt.

Từ phủ chỗ đang ở ngõa tử phố bản không rộng lắm, hôm nay đã sớm bị vây chướng, Chiêu Hồn Phiến, người giấy hàng mã chờ tất cả Minh Khí điền tràn đầy.

Mấy ngày qua Bệ Kinh khí trời tốt lạ kỳ, trắng Nhật Lý bầu trời một mảnh xanh sáng, ban đêm bên trong bầu trời xanh một ngày sao dày đặc. Cùng mấy ngày trước đây Giản Lão Đa đưa tang thời gian, khắp nơi đều là một mảnh gà những nước đường như mưa rơi, toàn Nhiên Bất cùng.

Nhân Trứ là quan phương ra mặt dành cho nhớ nhung, thuần giấy thuần hoa đã sớm đem phổ dài xây một mảnh đồ trắng, khi còn sống Nhân Trứ trọng phu Quan Giai cũng không cao, không đến cái gì tốt phong cáo đáng thương nữ tử, chết rồi lủi đạt được một đồng lớn triều đình nhất phẩm quan to, chân trước tiếp theo chân sau gấp gấp tế tự.

Tất cả mười mấy cái tiếp khách cái còi, một loạt đứng ở trước cửa, chẳng chịt có hứng thú, có bài bản hẩn hơi báo mỗi người khách Quan Giai cùng phúng viếng từ.

Mỗi lần báo quá danh từ sau khi, đình tai nhức óc kèn suona nhạc buồn, cùng sợ Thiên Động khóc bà Từ Kiền gào khóc thanh, liền trùng thiên vang lên.

Phương Trọng Vĩnh theo Bao Chứng, cùng ở tang lều hậu đường ngồi. Phương Trọng Vĩnh ngẫu nhiên cùng Bao Chứng nói một đôi lời mấy ngày trước đây Giản Lão Đa có chuyện tình tiết vụ án, lại ngẫu nhiên nói một lạng miệng lời nói.

"Giản Lão Đa việc, tám phần cùng phía tây trộm man tử, thoát không can hệ, lão phu đã sai người đi nơi khởi nguồn điểm, chi tiết tra hỏi có thể có mục kích chứng nhân, gần nhất chính lực soát khả nghi đám người." Bao Chứng uống một hớp trà, nhẹ giọng nói.

"Đại Nhân Anh phát minh." Phương Trọng Vĩnh Dã là rất nhỏ thanh âm hồi phục . Bên cạnh lui tới quan chức thỉnh thoảng đi qua, có coi Nhi Bất gặp, có chính là hần huyền hai câu.

"Chuyện ngày hôm nay, Lữ Di Giản phái Cao Nhược Nột tới, ngươi có thể an bài xong đối sách?" Bao Chứng nhìn về phía thêu quyển trước cửa một gã sai vặt, lơ đãng lại hỏi một câu.

"Đại nhân yên tâm." Phương Trọng Vĩnh trên mặt lộ ra vượt quá tuổi tác bình tĩnh cùng an nhiên, phảng phất hết thảy tính trước kỹ càng.

Lần này nhớ nhưng tuy là triều đình khởi xướng, Bao Chứng chủ trì, nhưng Nhân Trứ Lữ Di Giản chú ý, lữ ba cùng Cao Nhựt Nột phía trước phía sau ở thu xếp, lữ ba tâm lý, tự nhiên là rất là chính mình lão gia Lữ Di Giản cao hứng.

Nguyên bản, ở trung thu cao cấp quan chức cái thuế chuyện này, Lữ Di Giản một đảng ở hoàn cảnh xấu, nhưng Từ Khánh Xuyên nương tử bị chính thuế quan chức bức nỡ làm ra việc, lại làm cho bọn họ lập tức chuyển bại thành thắng, hộ bộ thi hành trung thu cái thuế, đã có chút cũng bị phá rối mạnh mẽ.

Đối với này, hết thấy lữ đảng, thậm chí Dã Bất làm sao thanh liêm không phải lữ đảng các quan lại, trong lòng đều là đắc ý.

Dù sao này trung thu quan chức cái thuế biện pháp, đó là một cây sào đánh nghiêng một thuyền người, cơ hồ đắc tội hết thấy quan chức.

Có câu nói, cá có cá đạo, tôm có tôm nói. Bàn về tụ tập tiền tài bản lĩnh, coi như ở lương cao nuôi liêm Đại Tổng, hầu hết quan chức cũng đều là ở tham ô thành phong trào quan trường một thân chuyện xưa, có mấy người là Phạm Trọng Yên, Bao Chứng?

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cúi Mực Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Mất không chế nhớ nhưng

Kỳ thật bàn về cái thuế trung thu tỉ lệ, đối với hầu hết quan chức mà nói, vậy căn bản không ảnh hưởng bọn họ ăn ngon mặc đẹp, đánh rắm đều đánh ra bơ hương vị tới.

Sở dĩ mọi người oán khí trùng thiên, chủ yếu hay là bởi vì bọn họ cảm thấy, này Hạng Chính sách căn bản chính là hướng về phía bọn họ sĩ phu trong bát thịt tới.

Phiên tị bài sau khi, nhớ nhưng coi như chính thức bắt đầu, chừng một trăm tài khoản quan chức đem Từ phủ chen đến nước chảy không lọt, quan tài đã mang ra tới, khóc tang đội cũng bắt đầu khóc thét.

Trên tế đàn, Cao Nhựt Nột tỉ mỉ chuẩn bị Tế Văn, ngay ngắn từng câu trầm bổng du dương hướng ra phía ngoài đọc.

Đọc được cuối cùng, Cao Nhựt Nột khàn cả giọng, trên mặt bấp thập co giật, cặp mắt sung huyết, gần muốn đắm ngực giậm chân hô hoán: "Ai quá, ai tội? Xử theo pháp luật hung thủ, huỷ bỏ cái thuế!"

"Xử theo pháp luật hung thủ, huỷ bỏ cái thuế!" Dưới đài từng mảng từng mảng bị kéo thanh âm.

Phái này kích động cảnh tượng, thẳng Nhượng Phương Trọng Vĩnh nghĩ đến đời sau Lão Mễ hoặc là vịnh vịnh tuyển cử thời gian, những kia cuồng nhiệt hậu tuyển nhân, cùng bọn họ bồi tuyển các thủy quân vậy loại điên cuồng cảnh tượng.

Đương nhiên, Phương Trọng Vĩnh ánh mắt, càng nhiều, dừng lại ở vẫn hai mắt vô thần nhìn chăm chăm quan tài, như Nhựt Mộc bần điều khắc bình thường Từ Khánh Xuyên, cùng phía sau hần hai cái khóc thành lệ người tiểu hài nhi trên người.

Một người trong đó bờ vai nghiêng tiểu hài nhi bờ khóc lóc, khoe miệng bờ mang theo dài dài một chuỗi nước dãi, nếu như ngu ngốc nhi giống như vậy, bên cạnh một cái nhìn sang bình thường hài tử, chính là vẫn cảm khẩn tại vì cái kia ngu ngốc nhi thức lệ.

Nhìn sang thật là có không ít kỳ lạ. Phương Trọng Vĩnh Tưởng tới đây, ánh mắt lại cùng Bao Chứng liếc nhìn nhau.

Mà trên tế đàn hạ điên cuồng, nếu như bán hàng đa cấp bình thường bầu không khí nhuộm đậm, vẫn đang tiến hành...

Có người ngay ngắn bổ sung, hô to: "Bọn ta sĩ phu, há có thể trở thành là thịt cá trên thớt, mặc người xâu xé!" ...

Rất nhiều giàu có kích động tính, nếu như tuyết rơi bình thường ném ra ngoài tung, khá nhiều quan chức vốn là đối với trung thu quan chức cái thuế khá bất mãn, lần này, càng bị trêu chọc nổi giận bùng bùng, Từ phủ bên trong nếu như nổ tung nổi.

Mất thấy Trứ Giá trường hợp, lữ ba cùng Cao Nhựt Nột chờ cả đám người đều rất là đắc ý, nhìn nhau nở nụ cười, tiếp đó, cũng chỉ còn lại có đem mầm tai vạ thẳng Tiếp Dẫn hướng về Phạm Trọng Yên, Phú Bất mấy người.

Cao Nhựt Nột nhìn trong tế đàn ở ngoài tất cả quan chức, trừ Bao Chứng, Phương Trọng Vĩnh Giá hai cái Nhân Trứ công chức tới trước trung lập phái, đám người còn lại, không một là Phạm Trọng Yên một đảng người, xem ra, bọn họ cũng sợ cuộn trào mãnh liệt cảm xúc nện vào trên đầu bọn họ à.

Muốn tới đây, Cao Nhựt Nột tâm tình rất là kích động, hần cùng bên cạnh lữ ba trao đổi một chút ánh mắt, phát tay ra hiệu người ở dưới đài nhóm an

tình, trong veo cổ họng, ngay ngắn muốn tiếp tục nói thời gian, lù chột nghe không biết là ai, gào khóc thật lớn một tiếng:

"Lửa ---- lửa ---- lửa, đi lấy nước ---- đi lấy nước à ---- "

Này một tiếng lên, toàn bộ Từ phủ bên trong người đều hỗn loạn rối loạn lên. Cao Nhựt Nột ban đầu cho rằng là ai giả vờ ngạc nhiên, vốn định nói mấy câu, để mọi người đều an sinh ra, lù mạnh hơi giương mắt, liền thấy từng luồng khói đặc, từ ngõa tử phổ đầu phổ bắt đầu bay lên.

"Mọi người đừng có hoảng sợ, đi trước hậu viện làm chút ai tới, đem lửa tắt diệt." Cao Nhựt Nột dặn dò, lửa ba cũng cùng mấy cái tới tử liền muốn về phía sau viện cấp nước.

Nhưng những quan viên này nhóm, bình thường nướng chiếu là cuộc sống sung sướng nướng chiếu, ai còn Hữu Na cái tâm tư đi dập tắt lửa đây, liền ngay cả những kia cái dùng tiền mới tới khóc bà tử, cũng là hồ lap lap liền hưởng hưởng chạy trốn.

Sáng trong sáng trong giữa mùa thu khí trời, là nhất trời khô vật hanh, ngõa tử phổ lại toàn bộ bày đầy một điểm Tử Trừ Minh Khí, vòng hoa, tế phẩm, ngọn lửa từ liếm lại đây, chặt hẹp ngõa tử phổ nếu như một cái động kinh khâu, hồ lap lap rất nhanh khiến cho thể lửa lửa cháy lan ra đồng cỏ lên.

Lửa hướng về Từ phủ nhào tới, nhen lửa khắp nơi thuần giấy thuần hoa, Minh Khí tế phẩm, rất nhanh theo từng dãy vòng hoa từ nhảy lên thượng ốc đầu.

Toàn bộ một con phố ngõ hẻm rất nhanh sẽ ngấm ở khói đặc cùng khủng bố bên trong, khắp nơi đều nghe được bị thiêu đến tất tất lột lột rào ào ào ào xi xi chít chít huyền đàng.

Chạy trốn chết quan chức từng cái từng cái hoảng hốt chạy bừa, lẫn nhau dẫm đạp, khói đặc chính rất nhiều người sắc hỗn đầu, thẳng hướng về yên bên trong nơi càng sâu chui chạy.

Cao Nhựt Nột hơi sơ suất không đề phòng, liền bị sau người trốn bán sống bán chết các quan lại đẩy ngã, thẳng tắp từ trên mặt trên người hấn dẫm đạp mà qua, chẳng qua thời gian ngắn ngủi, Cao Nhựt Nột liền thành một cái đầu heo, bị giẫm mũi bầm mặt sưng.

Lữ ba cùng tới trước mấy cái Lữ Phủ gia đình liêu mạng, mới dụng hết toàn lực đem Cao Nhựt Nột từ trên mặt đất túm lên, trốn bán sống bán chết.

Bao Chứng cùng Phương Trọng Vĩnh Kiến đến lửa lên, sớm một cái nhảy lên quá, kéo Từ Khánh Xuyên cùng phía sau hấn hai đứa bé, hướng về hậu viện nước vô bờ Nhi Khử, Phương Trọng Vĩnh tam hạ lưỡng hạ đem mọi người xiêm y đều ướt nhẹp, lại xả trên người mình vài miếng bố, để mấy người che đậy tốt miệng mũi.

Sau đó mấy người khom lưng nhì, nằm rạp đi tới hậu viện cửa hông, mở ra nhóm, lúc này mới hướng về phía đám người hỗn loạn gọi hàng, để mọi người từ bên này đi.

Mấy người chạy ra không lâu sau, Biện Kinh cứu hoà đội liền gấp gấp, mọi người cầm cứu Hỏa Công cụ, liền bắt đầu bốn phía dập tắt lửa.

Vô số Chậu nước giới ở vừa nãy Hoàn Tại bốn phía cổ xuy nhuộm đầm quan chức trên người, bị khói đặc bị nghẹn một mặt đen các quan lại cũng bị một Nhất Lang nhếch nhác không thể tả mạng ra đi.

Kỳ thật nguyên bản thể lửa tuy Nhiên Bất tiểu, Dẫn Dã không đến mức ngút trời. Nhưng Nhân Trừ nhen lửa quá nhiều bụi cùng trang sức vòng hoa dùng hóa học gia vị, mà sinh ra rất lớn sương khói, trong khủng hoảng các quan lại lẫn nhau dẫm đạp, lẫn nhau biến thành đầu heo giống như vậy, ai cũng không có nửa điểm quan tâm Từ Khánh Xuyên cùng mấy đứa trẻ

---- mà chỉ có Bao Chứng cùng Phương Trọng Vĩnh, thời khắc mấu chốt, cũng thật là để Từ Khánh Xuyên cảm động.

Mấy người trở lại Khai Phong phủ, từng người rửa mặt, Bao Chứng lại sai người cho Từ Khánh Xuyên cùng bọn nhỏ các cầm mấy thân thích hợp xiêm y.

Phương Trọng Vĩnh chính là trực tiếp dặn dò bộ khoái, đi Tương Phương mới ngõ phổ khẩu thù quyền lão nhân mang đến câu hỏi.

Chờ Phương Trọng Vĩnh lại trở lại Nội Đường thời gian, chỉ nhìn thấy Từ Khánh Xuyên như Nhựt Mộc bùn điều khắc giống như bộ dáng, hai nắm đầm nhéo chặt chẽ, làn môi cũng ban thành một đường, dĩ nhiên quý gói Bao Chứng trước mặt khóc lóc kể lể.

Này trái lại một cái Tại Phương Trọng Vĩnh chuyện nằm ngoài dự liệu.

Phương Trọng Vĩnh cũng không làm cái gì, chỉ lẳng lặng đứng bên cạnh cửa, nghe xong Từ Khánh Xuyên đối với Bao Chứng lời nói sự tình toàn bộ đi qua.

Ở trường thiên một mỗi độc trình bày trung tâm, Phương Trọng Vĩnh lấy ra đến chủ yếu tin tức điểm là, Từ Khánh Xuyên một mực chắc chắn, là có người có ý định phóng hỏa hại hấn, mà đối với hại động cơ của hấn, Từ Khánh Xuyên chính là nói tới nói không tí ni.

Tại Giá một mảnh nói không tí ni trung tâm, Phương Trọng Vĩnh chính là người được rất lớn đáng không chịu thua kém tức.

...

Buổi tối về Đáo Tự Ký thư phòng, Phương Trọng Vĩnh lấy một tấm dài quyền giấy, bắt đầu đối với Thành Biện Kinh thành thị bản đồ bố cục tiến hành vẽ xấu.

Nhân Trứ cái thời đại này bản đồ, còn vô cùng giản lược cùng không chu toàn, Phuong Trọng Vĩnh cảm thấy, muốn sơ làm rõ Từ Khánh Xuyên trong nhà vụ án tiền căn hậu quả, tất yếu đối với Thành Biện Kinh ngõ phố có trình độ nhất định trực quan giải.

Liên liền lấy than bút cùng bút máy, ở dài cuốn lên kết cấu lên.

Đại Tổng huỷ bỏ thời Đường bàn cờ thức bên trong phường chế độ, Nhân Trứ nhân khẩu độ cao thành thị hóa, kiến trúc chen chúc, dọc đường thiết lập điểm, buôn bán phát đạt, cho nên phường biến thành một loại đoạn đường danh xưng. Con đường hệ thống Dã Bất lại hướng về Trường An, Lạc Dương như vậy quy cách Phương Chính, ngõ phố chính giữa mỗi người có đặc điểm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 135: Thời cơ là vấn đề

Biện Kinh toàn bộ con đường hệ thống mà nói, Ngự Nhai đến Tuyên Đức lâu đến Châu Kiều một đoạn nhất là rộng rãi, rộng hơn hai trăm bộ, Ngự Nhai trung gian là hoàng gia cất bước, hai bên là những người khác chờ cất bước.

Còn lại con đường tương đối chật hẹp, Xa Mã Hành người rất là chen chúc. Những này đặc điểm, ở truyền lại đời sau danh họa 《 Thanh Minh Thượng Hà Đồ 》 trung tâm, đều thể hiện vô cùng sinh động.

Là dễ dàng cho quản lý, Thành Biện Kinh lúc này bị chia làm mười sương 121 phường, Nội Thành bốn sương 46 phường, ngoại thành sáu sương 75 phường, trọng yếu ngã tư đường đều bố trí nhìn về lửa lâu.

Từ phủ chỗ đang ở ngựa từ phố, thuộc về phía tây bốn sương mười chín phường, gần nhất nhìn về lửa lâu cũng không xem như quá xa, Đăn Dã cách hai, ba cái ngõ phố.

Nhân Trứ Giá Lương ba cái ngõ phố chính là dòng người dày đặc khu, ngõ phố cũng đều so sánh chật hẹp, cho nên căn cứ cùng ngày việc phát đến cứu hoả đội xuất hiện thời gian để tính, đầu tiên có thể bài trừ quân đội trung tâm có gì dứt mèo hiềm nghi.

Kế tiếp chính là thời cơ cùng thể lửa vấn đề, cái này tình hình hòa loạn xuất hiện thời gian, tương đương xảo diệu cùng khiến người ta dự đoán, thời cơ ngay ngắn vừa lúc ở tình thế cũng bị đẩy càng ngày càng không thể thu thập thời điểm, có thể nói, này lửa làm như giúp Phạm Trọng Yêm cả đám.

Mà từ thể lửa Lai Khán, yên nhiều lửa, từ Phuong Trọng Vĩnh lý trí suy nghĩ góc độ mà nói, này lửa thật sự là toàn Nhiên Bất giống có người nào muốn muốn thật sự là phóng hỏa hại người mà phóng hỏa, ngược lại càng giống là làm dẫn phát hỗn loạn mà phóng hỏa.

Phuong Trọng Vĩnh một bên vẽ xấu, một bên suy nghĩ tình hình.

Mã Nhị Nha nhẹ nhàng gõ cửa, không chờ Phuong Trọng Vĩnh Thuyết lời nói, liền đã thành thói quen thành tự nhiên thẳng đẩy cửa tiến vào đến thư phòng.

Phuong Trọng Vĩnh ngừng đầu Tụ Khán gấp, Mã Nhị Nha một mặt oan ức ôm thành đoàn bộ dáng đặt mộng ngồi đến ghé dựa Từ Lý, nước mắt ở trong hốc mắt xoay một vòng Khán Hướng Phuong Trọng Vĩnh, nửa làm nũng nửa buồn phiền nói:

"Trọng Vĩnh Ca Ca, vậy Giản Kiều tìm đến người, mẹ người ngay ngắn Tại Đại đường lôi kéo nàng hỏi han đây, người mau đi xem một chút đi, mẹ người ánh mắt kia, cùng tuyền tức phụ nữ dường như."

Phuong Trọng Vĩnh Khán Trứ Mã Nhị Nha vậy đều sắp khóc lên bộ dáng, trực giác buồn cười, lùi Hựu Bất miễn an ủi nàng:

"Đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ, ta nương vậy tính tình, người Hoàn Tại vượt quá những kia làm cái gì? Giản Kiều gần nhất vừa mất đi Giản Lão Đa, cho phép là Tỉn Cấp Tốc Độ bên kia có chuyện khẩn yếu mới tới nơi này đây? Nhanh khác biệt từ tìm phiền não."

Mã Nhị Nha đến Phuong Trọng Vĩnh hai Cú An an ủi, tuy rằng trong lòng như cũ có chút lam gầy nắm hương, lùi cũng không có lại bỏ mặc tâm tình của chính mình lên men.

Phuong Trọng Vĩnh đi vào chính đường trung tâm thời gian, ngay ngắn xem Trứ Phuong nương dùng một loại ánh mắt tham lam, nhìn chăm chăm Giản Kiều bộ ngực, phần eo, cái hông, có thể sức lực xem.

Phuong nương nội tâm: Cô nương này, có Phúc Tướng, vừa nhìn chính là có thể sinh dưỡng, người xem Giá Tiểu eo cái hông tròn trịa ** tử, thích hợp

nhất sinh đường chẳng qua.

Giản Kiều nội tâm Phương Trọng Vinh mẫu thân rất kỳ quái, làm sao nhìn chăm chăm người xem ánh mắt, thật giống khát khao nam nhân dường như?

Phương Trọng Vinh nội tâm: Nơi này bỏ bớt ba trăm tên chữ, biểu thị không lời trung tâm...

"Nương à, chị dâu bên kia thật giống tìm người có việc đây, người mau đi xem một chút đi." Phương Trọng Vinh tìm cũng không rất Cao Minh có.

Tốt Tại Phương nương cũng không ngại, Dĩ Bất biết là thật tin nghĩ tin, nói chung liên tục không ngừng liền Hương Phương tâu trụ sở bước vào, lúc gần đi, còn đối với Giản Kiều tới một cái ái muội nụ cười.

Giản Kiều đa gà trực tiếp rơi hai cân.

"Mỹ nữ à, nhanh ngồi đi, mấy ngày nay phải ta đi xem thêm xem người, lại sợ người trong lòng phiền muộn, không muốn gặp người, sẽ không có hay đi, hôm nay xem như người vậy, ta trái lại yên tâm chút." Phương Trọng Vinh để Giản Kiều ngồi, chính mình bồi ngồi ở một bên, nhẹ giọng nói qua.

Giản Kiều một thân dễ tang trang phục, nói chuyện cũng nhiều mấy phần lãnh lạnh cảm giác, nàng cúi đầu hơi hơi dừng một chút, lại ngẩng đầu, đối đầu Phương Trọng Vinh hai con mắt: "Mấy ngày qua, ta chỉ tiết suy nghĩ rất lâu hồi nhỏ sự tình, ta sợ, ta cũng không phải người Tống."

Nói qua, trên mặt của nàng càng mang một tia tự ti cùng nhất gan thần sắc, loại vẻ mặt này chưa bao giờ xuất hiện ở trên mặt của nàng, cũng có vẻ rất là làm người thương yêu tiếc.

Phương Trọng Vinh Khán Trứ ánh mắt của nàng, trấn an nàng nói: "Không phải người Tống thì lại làm sao đây? Chỉ cần người bây giờ thật lòng yêu Trứ Giá khu vực, yêu Trứ Giá dạng phương thức sống, vậy cần gì phải tính toán sinh ở phương nào đây?"

Giản Kiều nghe được Phương Trọng Vinh Giá giống như nói, làm như đạt được an ủi lớn lao giống như vậy, hai gò má có chút hơi má hồng, hơi trầm ngâm, Khước Nhưng xưa cũ ngữ khí kiên định:

"Ta vẫn là muốn đi Tây Hạ cùng Thổ Phiên một phen, theo Tẩu Mã Bang thương đội đi, ta nghĩ biết ta rốt cuộc là người ở nơi nào, hơn nữa, ta cũng muốn điều tra thêm lão ba việc, rốt cuộc là người phương nào gây nên?"

Phương Trọng Vinh Thỉnh nàng nói như vậy, không khỏi thở dài, trầm mặc một khắc công phu, mới bỗng nhiên lại mở miệng:

"Ta rõ ràng tâm tình của người, cũng lý giải người lúc này cảm thụ, nhưng xin người tin tưởng ta, ta hội cố gắng đi thăm dò Giản Lão Đa việc, sẽ không để cho hấn Ưông Tử, cho ta chút thời gian, được chứ?"

Giản Kiều đối đầu Phương Trọng Vinh sáng con mắt, Lược Lược Hữu Ta ý xấu hổ: "Ta cũng không phải chỉ trích người không có tận lực tra tìm hung phạm ý đó, Dĩ Bất là không tin người. Mà là ---- "

Nói tới đây, Giản Kiều hơi mang theo một loại cường tráng cùng quật cường khí chất, nhún nhún vai: "Mà là ta muốn chính mình đi tìm kiếm thân thể của chính mình, huống hồ, ta Dĩ Khả lấy mang theo bên người một chút tiệm chúng ta trung tâm hàng, đi mở ra phía tây rất phiền nguồn tiêu thụ không phải?"

"Người đối với việc có ý nghĩ của chính mình cùng kiên trì, lại rất độc lập tự tin, đây là chuyện tốt, " Phương Trọng Vinh kiên nhẫn đặt tay ở trước bàn, cặp mắt nhìn Giản Kiều:

"Cho tới khai phá thương lộ, cũng thật là một chuyện tốt, nhưng, vừa dù sao nguy hiểm, bây giờ họa chiến tranh không ngừng, Thổ Phiên, Tây Hạ, Hồi Cốt chính sống mái với nhau, có lẽ không lâu, chiến tranh còn có thể đốt tới ta Đại Tống, lúc này tiến đến bán đạo, coi là thật cũng không phải một thời cơ tốt à."

Giản Kiều nghe được Phương Trọng Vinh lần này ngôn ngữ, Lược Lược Hữu Ta kinh ngạc, nhưng muốn Đáo Phương Trọng Vinh thân thông quảng đại, không tâm thường người có thể liệu định thật sâu thẳm, cũng là đối với lời nói của hấn tin tưởng không nghi ngờ, liền làm phản mà có chút trầm mặc.

...

Trương Quý phi tiếp lấy Triệu Trinh đưa cho nàng, Phương Trọng Vinh dâng lên Victoria's Secret phụ nữ có thai nội y các vật, vô cùng vui mừng, cầm ở trong tay xem Lai Khán đi, liền muốn chuẩn bị đi thử xuyên thời gian, lại bị Triệu Trinh một cái ôm vào trong lòng.

"Ái phi, chúng ta đi Quan Tĩnh Thai đi, " Triệu Trinh bỗng nhiên hưng khởi, đối với Trương Quý phi nói, "Hiện tại thời điểm không nóng không lạnh, là nhất thuận lợi Quan Tĩnh, nghe Phương Ái Khanh nói, cổ hương của hấn, yêu nhau người thích quay về bầu trời sao hứa nguyện.

Ái phi, trầm hiện tại nguyện vọng lớn nhất, chính là người có thể bình an là trăm sinh nở một vị khỏe mạnh hoàng tử."

Trương Quý phi nghe được lời ấy, trong lòng cũng là một trận ấm áp cùng vui mừng, nàng hơi mím môi, gắt giọng: "Vậy, nếu thần thiếp này một thai, là công chúa đây?"

Triệu Trinh đột nhiên ôm ngang lên Trương Quý phi, hôn lên đôi môi của nàng, rừ rừ nói: "Vậy cứ tiếp tục sinh, mãi đến tận có chúng ta hoàng tử mới thôi."

Trương Quý phi trong lòng cũng là Áp Lê Sơn Đại à, nhưng mà phần này nói trung tâm cố ý ân sủng, nhưng là vô cùng hiếm thấy, nàng nhìn về phía Triệu

Trình, thuận theo đem hai cánh tay ngọc ôm đồm thượng Triệu Trình cổ, như một con khôn khéo mèo con giống như vậy, co ở Triệu Trình trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Quanh co tản bộ

Khai Phong phủ đại lao chia làm Thiên, Địa, Huyền, Hoàng bốn giam, Huyền Tự giam khu vực trông coi đều là vào tội quan chức, khu vực này Nhân Trứ chuyển tiến vào chất béo phong phú, mà có người có tiền vào còn có ra, cho nên cũng coi như là toàn bộ trong đại lao sạch sẽ nhất một vùng, chỉ ngẫu nhiên mấy con chuột, chít chít rồi rồi nhảy lên đi qua.

Phương Trọng Vinh theo Huyền Tự giam một vị tuổi trẻ lao đầu, chậm rãi hướng về Huyền Tự giam chỗ sâu đi đến. Đến một chỗ ô thất bát hắc địa phương, tuổi trẻ lao đầu dùng trên tay ngọn đèn nhen lửa trên vách tường hai ngọn đèn đầu, sau đó từ bên hông một đồng lớn chia khoá bên trong, lấy ra một cái, Tương Na nhà tù đại khoá sắt từ từ mở ra tới.

Một cái tóc tai bù xù, chừng ba mươi tuổi hình thoi mặt nam tử, chậm rãi nhấc từ bản thân trắng bệch mặt.

Phương Trọng Vinh thường lao đầu một cái tiền đồng, sau đó liền chậm rãi suy sụp tiến vào vậy không lớn nhà tù.

"Phạm tướng công để ta tới thăm ngươi một chút." Phương Trọng Vinh Kiến lao đầu dần dần đi xa, liền nhặt địa phương, tùy ý cuộn hai chân, cùng vậy phạm nhân ngồi cùng một chỗ, tay áo trung tâm lấy ra một phong thư, giao Đáo Na phạm nhân trong tay.

Vậy phạm nhân một mặt chán chường bộ dáng, khoe miệng cười lạnh trùng thiên, mang theo một loại cực độ tự ngã khinh bỉ cùng tự giễu: "Là ta muốn bị xử tử sao? Làm khó ngươi để đưa tiền."

Phương Trọng Vinh không lời chỉ tay tin, nói:

"Phạm tướng công tin tưởng cách làm người của ngươi, không phải làm sẽ làm ra vậy chờ sự tình, nhưng không tiện lại đây, lúc này mới để ta tới trước hỏi, việc phát ngày ấy, rốt cuộc có gì dị thường?"

Cho tới ngay từ đầu liền đem ngươi hạ ngục, chính là vì bảo vệ ngươi, này nhà tù ở Bao Đại Nhân chữa trị hạ, so bên ngoài, muốn an toàn. Ngươi phải hiểu được, ngươi nếu là chết, bức nữ làm Từ Khánh Xuyên nương tử việc, liền thật sự làm thực."

Ai biết vậy phạm nhân càng như cũ không có xem tin, chỉ là ngờ ngác ngăn người, không lâu lắm, nước mắt theo hai gò má ồ ồ lăn xuống, ở cũng không sạch sẽ bằng xông lên xoay ra hai đường khe rãnh:

"Ta Đã Bất biết sao, ngày đó dĩ nhiên làm ra cấp độ kia việc, nhưng sự tình dĩ nhiên làm, lui Hoàn Năng cứu vãn cái gì? Ta Vương nhân tin thẹn với Phạm tướng công."

"Vương đại nhân, " Phương Trọng Vinh Khán hán đáng đáp như vậy, chỉ được bản thân đem trong tay hán tin triển khai, phóng tới trước mặt hán:

"Ngươi có nghĩ tới hay không, việc này khả năng là có người trong bóng tối làm cục, mục đích, chính là hướng về phía trung thu cái thuế chuyện này đi. Mà ngươi, chỉ là bị làm cục nhân tuyến trung tâm cái kia dây dẫn lừa thôi, ngươi như không tỉnh lại, phía dưới ngã xuống, liền có thể có thể là phủ đại nhân, là Phạm tướng công, là hết thầy liêm khiết làm theo việc công người."

Vương nhân tin ánh mắt dần dần lạc ở trên phong thư kia, vẫn đục con mắt trở nên có một tia sáng, hán chậm rãi quay đầu, chi tiết muốn một lúc lâu, mới Khán Hướng Phương Trọng Vinh, lấy một loại không xác định biểu hiện hỏi thăm nói:

"Chẳng lẽ, Hữu Giá loại khả năng, là người khác cho ta bỏ thuốc? Chính là, ta cũng không có ở Từ gia ném qua cái gì, hoặc là uống qua cái gì à. Huống hồ, ta còn mang theo tùy tùng, nếu như là bỏ thuốc, những người khác, vì sao bình yên vô sự đây?"

"Không nhất định cần ăn uống gì, Đã Khả có thể Từ phủ trung tâm nguyên bản có một ít thơm à, hoa à, mà trên người ngươi vừa lúc lại bị cửa ải cùng với sinh ra phản ứng đồ vật, cho nên liền đơn độc trúng chiêu."

Ngươi hiện tại chi tiết hồi ức, ngươi cảm giác dị thường kích động trước, tới cùng có thể có hay không Hữu Thập sao đặc biệt khác hẳn với tầm thường tình hình." Phương Trọng Vinh nỗ lực hướng dẫn Từ Vương nhân tin trấn định lên, cố gắng suy nghĩ một chút.

Vương nhân tin liếm lông mày ngưng thần, giống như là ở hồi ức hoặc như là đang lăm bằm lâu bầu:

"Ngày đó ta ăn nhà ta nướng tử cho ta hầm tốt một bát thuốc bỏ ra môn, quần áo, chính là tầm thường quan phục, mang theo đồ vật, cũng chính là phụng Mệnh Hạch tra công văn chờ liên quan công văn, đến Từ gia thời gian, trong nhà quả thật giống có một ít mùi thơm lạ lùng, phảng phất là nhà hán Tiền viện bày ra mấy hàng hoa cỏ hương vị đi, lúc đó đi qua thời gian, người thì có điểm choáng.

Chính là, đi chung với ta một đám tùy tùng, lui cũng không thấy vậy à."

Phương Trọng Vĩnh Tường tượng tượng, Nhân Trứ nhớ nhưng, Từ gia Tiền viện sớm bị chuyển không, nơi nào còn Hữu Thập sao hoa cỏ có thể điều tra rõ, nhưng làm việc tế mướn tới giúp đỡ, cũng vẫn có vài cái quen biết, có thể đi hỏi một câu.

...

Vương Tử Nguyệt cảm lần trước phát hiện thuốc pha chế sẵn Xuân Dược phương thuốc, nhẹ chân nhẹ tay đi tới Hứa Hi Trân bên cạnh, Tương Phương tử đưa tới.

Hứa Hi Trân lên Sơ Thần sắc Lược Lược Hữu Ta kinh dị, sau đó rồi cùng hoãn hạ xuống, hần phát phát tay, ra hiệu Vương Tử Nguyệt ngồi xuống.

"Làm sao?" Hứa Hi Trân cười cười, đối với Trứ Na phương thuốc nói: "Nguyệt Nhi Đối Giá phương thuốc có hứng thú?"

Vương Tử Nguyệt trên mặt hơi đỏ lên, cúi đầu, đón lấy, nàng nỗ lực điều chỉnh một chút chính mình, lấy một loại chuyên nghiệp Nữ Đại Phu tư thái, ngừng đầu, đối với Hứa Hi Trân dò hỏi:

"Vật ấy tuy được, nhưng uống lâu dài, hoặc là quá dùng nhiều, liệu sẽ với thân thể người cùng tương lai sinh dục tạo thành nguy hại đây?"

Hứa Hi Trân bình tĩnh ngẫm lại, bắt đầu cười nói:

"Nam ** dương, Vân Vũ sinh dục, đều chúc tự nhiên, đều là lẽ trời. Mạnh mẽ dùng thuốc, chung không phải lâu dài phương pháp. Nhưng nói đi nói lại, từ xưa đến nay, có vài cái hoàng Đế Hậu phi không sử dụng đây? Cũng không gặp bao nhiêu người có bao nhiêu trực tiếp ảnh hưởng.

Huống hồ, chúng ta bản phận, cũng đơn giản là mặt trên muốn cái gì, liền tận lực xứng thuốc gì thôi. Nghĩ quá nhiều, chẳng có ích gì."

Vương Tử Nguyệt từ Nhiên Bất tốt Thuyết Giá ít thứ, là Phương Trọng Vĩnh xin nàng giúp đỡ hỏi thăm, liền lại chuyển cái đề tài tiếp theo dò hỏi Hứa Hi Trân nói:

"Sư phó, ngài nói, chẳng hạn như công văn tơ lụa thượng, nếu thời gian dài xông thượng một cái nào đó loại thơm, gặp lại còn lại thực vật thôi phát, có không có khả năng trở thành trong nháy mắt cường hiệu Xuân Dược đây?"

"Người nói xem? Người theo sư phụ cũng học một hồi lâu, người cảm thấy có không có khả năng đây?" Hứa Hi Trân chớp chớp con mắt, xem Hường Vương Tử Nguyệt.

Vương Tử Nguyệt ngẫm lại, nói: "Rất có thể, thế nhưng, ta suy nghĩ rất lâu, nhưng cũng không biết loại nào hoa, có thể cùng tầm thường Chính Sự Đường thơm, sinh ra như thế đại hiệu quả? Cho nên mới chỉ có thể hướng sư phó lãnh giáo."

"Cùng Chính Sự Đường điểm đến thơm sinh ra Xuân Dược hiệu quả hoa cỏ?" Hứa Hi Trân trực tiếp trợn mắt lên: "Này, vẫn là chờ sư phụ ngày mai tìm tiếng đồng hồ đợi đi Chính Sự Đường trung tâm một chuyến, làm tiếp nghiên cứu và thảo luận đi. Chẳng qua, Nguyệt Nhi, người có phải là tất yếu nói cho sư phụ, vấn đề này, là vì sao việc đây?"

Vương Tử Nguyệt Lược Lược Hữu Ta do dự nhìn về phía Hứa Hi Trân: "Cũng không Nguyệt Nhi không tình nguyện nói, Nguyệt Nhi có thể đem việc này dò hỏi sư phó, chính là tin cậy sư phó làm người cùng y thuật, chỉ là Nguyệt Nhi cảm thấy, đơn thuần xin mời giáo sư phó y đạo phương diện, so cho sư phó giảng minh bạch tiền căn hậu quả, đối với sư phó càng vì bảo vệ."

Hứa Hi Trân vừa nghe lời này, ngược lại càng thêm hiếu kỳ, nhìn dáng đáp việc này lớn à, dĩ nhiên cũng không thể nói tiền căn hậu quả, liền một đôi mắt mở càng to lớn hơn, xem Trứ Vương Tử Nguyệt.

Vương Tử Nguyệt bị xem chột dạ, cuối cùng, chỉ phải đầu hàng nói: "Kỳ thật Nguyệt Nhi Dã Chích là bị người đơn thuần thỉnh giáo tương quan y đạo phương diện, không cáo Tri Sự tình toàn bộ, cho nên ---- "

"Mới vừa vậy lời nói, là Phương Trọng Vĩnh Thuyết đưa cho người, hiện tại người còn nói cho ta đi?" Hứa Hi Trân không khỏi bắt đầu cười ha ha.

Vương Tử Nguyệt gặp Hứa Hi Trân cũng không ngại, cũng liền không nữa câu thúc, theo cùng cười lên.

Chương 137: Lão tử bị hổ

Chiết Y Nhiên cùng Triển Chiêu dọc theo một điều Tiểu Đạo, theo một cái hình dáng đặc thù, hành tích cử chỉ, đều vô cùng khả nghi hòa thượng, bảy xoay tám oai ở Biện Kinh phường thị chính giữa vòng tới vòng lui.

Cuối cùng, chuyển tới thành Đông đầu một nhà buôn bán lửa than chủ quán hậu viện, vậy cũng nghi hòa thượng, lác người một cái vào cửa đi, không gặp người.

Chiết Y Nhiên cùng Triển Chiêu chỉ phải nhiễu về phía trước, cùng vậy buôn bán lửa than lão bản hàn huyền vài câu.

...

Phương Trọng Vĩnh hộ tống Từ Khánh Xuyên đi tới Từ phủ trung tâm, tìm kiếm ngày đó chuyển hoa Tạng Công lời nói vậy mấy bồn không có mang đi Y Lan hoa.

Một Thiên Minh tháng hạ, Từ phủ càng có vẻ vắng vẻ buồn rầu, gió lướt qua, hết thấy như là nịt mờ thượng một tầng nhàn nhạt sương mù.

Phương Trọng Vĩnh cùng Từ Khánh Xuyên đi tới hậu viện, vậy vài cây Y Lan hoa, tuy nhưng đã bị đập nát khô héo, Dẫn Hoàn là có thể lờ mờ nhìn thấy hoa chủng loại.

Phương Trọng Vĩnh ngồi xổm người xuống, từ toi chậu hoa thổ nhượng trung tâm, chậm rãi gảy ra vậy còn lại một điểm Y Lan hoa, nhìn về phía Từ Khánh Xuyên nói: "Từ Đại Nhân, ngươi nói, những này hoa là Thảm Quát Trầm đại nhân đưa cho ngươi? Cụ thể là khi nào đưa tới đây?"

"Đã Bất bao lâu đi, chính là trước một hai tháng. Làm sao, hoa này có thể Hữu Thập sao vấn đề?" Từ Khánh Xuyên lo lắng dò hỏi.

"Còn không biết. Vậy đưa tới bao nhiêu như vậy vài len sọc?" Phương Trọng Vĩnh lại hỏi tiếp. Màu bạc dưới ánh trăng, Phương Trọng Vĩnh từ trong tay áo móc ra một cái thêu sợi tơ túi gấm, Tương Na chút hoa một chút chứa vào trong túi gấm, treo bên eo.

"Đưa mười hai bồn tới, là Nhân Trứ nhà ta Nhị Lang trước tháng quá sinh nhật, cho nên đưa tới. Làm sao, chẳng lẽ những này hoa có vấn đề?" Từ Khánh Xuyên lần nữa biểu diễn hấn lo lắng tư thái.

Không chờ Phương Trọng Vĩnh Hồi đáp, sau người một trận Tật Phong mang theo sắc bén tư thế hướng về hấn vung lại đây, Phương Trọng Vĩnh bản năng mau né thời gian, đã thấy vậy phi đao càng thẳng tắp hướng về Từ Khánh Xuyên thân thể nhảy lên đi qua.

Phương Trọng Vĩnh một cái "Không tốt" vẫn không có hô lên tiếng, đưa tay liền đẩy chậu hoa ngồi võ ném không trung. Ngồi võ ở giữa không trung ngược bốc lên hai tuần nửa không có ôm đầu gối, nhưng chưa như mong muốn như vậy đánh rơi phi đao phương hướng, chỉ là hư vô hoạch mấy cái quyền, liền rơi xuống ở một bên.

Cùng lúc đó, một cái nho nhỏ chỉ bạc Lưu Tinh Chuy cùng vậy phi đao trong không trung chạm nhau, cộ sát ra lóe sáng hoa lửa. Phi đao tốc độ cùng phương hướng chệch đi, thẳng tắp đình đến đối diện tường xây làm bình phong ở công thượng.

"Như cũ?" Phương Trọng Vĩnh Khán Đảo Na chỉ bạc Lưu Tinh Chuy, không khỏi gọi ra, hành động, Tụ Khán gặp Chiết Y Nhiên sau người Triển Chiêu, đang cùng vậy phi đao cao thủ chiến khó phân thắng bại. Chiết Y Nhiên đang muốn tập trung vào chiến đấu, Khước Bất ý một nhánh phi đao từ Từ Khánh Xuyên sau người thẳng cắm thẳng vào áo lót của hấn.

Từ Khánh Xuyên không tới kịp rên một tiếng, liền trực tiếp bị phi đao đâm thủng ngực mà qua, hấn khó có thể tin nhìn một chút trên thân thể vậy ô ô chảy máu động, ngã xuống phía trước đi.

Phương Trọng Vĩnh Tại phía trước đỡ hấn, rõ ràng thấy hấn có lời muốn nói, lù chi có thể thờ hấn hấn, nuốt hạ tới hậu một hơi.

Hoàn Tại tranh đấu trung tâm phi đao cao thủ gặp đồng bạn đắc thủ, lập tức sẽ không tiếp tục cùng Triển Chiêu, Chiết Y Nhiên triển đấu, không ngừng bốn phía ném tung vôi, thừa loạn chạy trốn mà đi.

Phương Trọng Vĩnh chạy đến Chiết Y Nhiên bên cạnh, trước từ trên xuống dưới nhìn một chút, tin tưởng nàng không có chuyện gì, lúc này mới cùng Triển Chiêu chào hỏi.

"Các ngươi làm sao hội tới nơi này đây?" Phương Trọng Vĩnh một Biên Hòa hai người cùng nhau hướng về Từ Khánh Xuyên bên cạnh thi thể đi đến, một bên tra hỏi.

"Triển Hộ Vệ cùng ta phụng mệnh truy tra Giản Lão Đa vụ án, đã nhìn chòng chọc Trứ Giá giúp hoặc là Tây Hạ Xích Diệp đầu trục tặc nhân hồi lâu, không biết dùng cái gì hôm nay bọn họ hội tới nơi này hành hung? Xem mục tiêu của bọn họ, làm như Từ Đại Nhân? Lại đang làm gì vậy đây?"

Chiết Y Nhiên trên mặt lộ ra không rõ thần sắc, lạnh lạnh ngọc dung Nhân Trứ này một tia nghi vấn cảm giác, đáng yêu hết sức.

Phuong Trọng Vinh mò một chút bên eo chứa Y Lan hoa gói to, thở dài, lúc lắc hai tay.

"Ta cùng như cũ ở trong này bảo vệ án phát hiện trảng. Triển Hộ Vệ, làm phiên người tiến đến Khai Phong phủ báo một chút án, nơi này phát sinh án mạng. Chẳng qua, ----" Phuong Trọng Vinh chợt nhớ tới Từ Khánh Xuyên hai đứa bé kia, một người trong đó còn dường như trí lực không đủ, trong lòng khá không đành.

"Tuy nhiên làm sao?" Triển Chiêu kéo thanh âm tra hỏi Hướng Phuong Trọng Vinh.

"Không có gì, người đi đi, nơi này có chúng ta." Phuong Trọng Vinh vốn định thêm một câu không cần nói cho hải tử, nhưng trước mắt tình hình này, dường như hải tử cũng thành phẩm án trọng điểm tinh tiết vụ án mục kích chứng nhân, không chỉ phải bảo vệ, hơn nữa cũng nhất định phải diện Đối Giá tàn phá chân tướng.

Chiết Y Nhiên khom người ở Từ Khánh Xuyên thi thể thượng kiểm tra, tự nhiên, cũng không Hữu Thập sao thu hoạch.

Từ Khánh Xuyên liền quần áo áo choàng, đều là hai ngày trước Bao Chứng cho làm thời lấy ra, bây giờ Từ phủ đi qua đại hỏa cùng tai nạn, từ lâu người đi nhà trống, thi thể trên đất huyết dịch dần dần đọng lại, băng lãnh, cứng ngắt.

Sinh mạng yếu đuối, để Chiết Y Nhiên bỗng nhiên Khán Hướng Phuong Trọng Vinh, xinh đẹp mẫu Tử Lý mang theo một loại như mộng ảo nhu tình, nàng thanh âm nếu như không chân thực bình thường thối qua tới: "Nghĩ đến thực sự là nghĩ lại mà sợ, nếu là chúng ta tới trễ chút, những tặc nhân kia có thể hay không liền người cùng nhau..."

Nói tới đây, Chiết Y Nhiên càng là hiện ra đến vô cùng phong thái kiều diễm, thậm chí hương diễm phong tao. .. Vân vân, tình huống thế nào, Phuong Trọng Vinh cảm thấy từng trận không chân thực mộng lung cảm, gấp...

Phuong Trọng Vinh lao đảo, thẳng tắp về phía sau viện lu nước bên tập Nhi Khứ, Chiết Y Nhiên không rõ liền hiểu được cùng sau lưng Phuong Trọng Vinh, sau đó, mặt xạm lại xem Đáo Phuong Trọng Vinh phù phù một tiếng nhảy vào trong lu nước, đón lấy, chính là một trận bay nhảy sùng sục...

Chờ Chiết Y Nhiên đem ướt chèm nhẹp run run tác Phuong Trọng Vinh kéo lên thời gian, Phuong Trọng Vinh đã bị này một thân nước đá ngâm tỉnh lại, hần nhìn về phía trên người cái bọc kia Y Lan hoa túi áo, không khỏi thở dài một tiếng "Thật là lợi hại", sau đó, vội vàng Trương Na túi áo tiếp đó, dùng một con cây gậy trúc chọn thật xa.

Chiết Y Nhiên một mặt lơ mờ, hai mặt lơ mờ, ba mặt lơ mờ xem Trứ Phuong Trọng Vinh này toàn bộ động tác hoàn thành, chỉ có thể nói là kinh ngạc đến ngây người thảng hạ nhân.

Phuong Trọng Vinh Lược Hữu Ta Bất không biết ngưng, một cái gió rét thổi tới, thẳng làm cho hần đại đại đánh hai nhảy mũi.

Phục hồi tinh thần lại, Phuong Trọng Vinh mới đứng Chiết Y Nhiên giải thích: "Cái túi này bông hoa bên trong, khả năng có Mê Hương, hơn nữa tính tình rất liệt, lúc này nhất thời còn không biết tình hình, nhưng ta nghĩ, tổng phải trở về tìm khám nghiệm tử thi cùng đại phu chi tiết nghiệm quá, tài năng xác định."

Chiết Y Nhiên gật gù, giây hiểu mới vừa Phuong Trọng Vinh cổ quái hành vi.

Phuong Trọng Vinh chính là hãy còn suy nghĩ, y Trứ Vương nhân tin lời nói, như vậy làm Thiên vương nhân tin bị trúng mê dược, cùng hôm nay chính mình trung tâm, cần phải là hai loại. Bởi vì lúc đó hoa nở còn đang, hần là ở trong không khí bốn phía, mà vậy mê dược đối với những người khác cũng không ảnh hưởng, chỉ ảnh hưởng Đáo Vương nhân tin.

Mà hôm nay cái này mê dược, rất khả năng là sau khi mới để vào cánh hoa bên trong đi, cho nên hoa tuy nhưng đã khô héo chết đi, thế nhưng mang theo hoa Phuong Trọng Vinh, vẫn là không lâu lắm đợi ở giữa chiều.

Thế nhưng, sau khi lên vào Từ phủ, cho cánh hoa Riese thuốc bột, này lại là cái gì động cơ đây?

"Hất xì ----" khí trời đã là sắp tới mùa đông thời điểm, như thế một thân ướt chèm nhẹp tiểu Phuong đồng chí, cũng là rất thảm, dất lửa thuê chính mình đồng phải cùng khối băng đường như.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Làm thiên đại tư tưởng

Chiết Y Nhiên liếc mắt nhìn run rọt co lại Phương Trọng Vĩnh, trực tiếp đẩy ra Từ phủ một gian sương phòng môn, từ đã lạc một chút tro bụi trên giường, làm một giường chần, chuyển Cấp Phương Trọng Vĩnh, để hắn đem chính mình giống cái bánh chưng giống nhau bao lấy tới.

Không lâu lắm, Triển Chiêu mang theo Khai Phong phủ một bọn nha dịch nhóm tới trước, liền sợ hiện bợ phải cùng bánh chưng dường như Phương Trọng Vĩnh, trong lòng không khỏi một trận buồn cười.

Phương Trọng Vĩnh cảm lạnh, ngày hôm sau một cách tự nhiên ngủ dậy xuyên qua ngàn năm đại giấc ngủ nướng, xuyên qua tới Đại Tổng lâu như vậy, tuy rằng cũng không làm thành cái gì công tích vĩ đại đại sự, nhưng cả người cảm Giác Chân tư tưởng là rất bận bịu, tổng có chuyện không thể tiếp tục nhàn rỗi.

Phát tài xem như phát món tiền nhỏ, chức vị cũng coi như là làm cái tiểu quan, cũng là xem như ngày ngày vui vẻ, ngày ngày bận tâm.

Bây giờ nghĩ đến, ăn no chờ chết, một ngày không có việc gì làm một cái trà trộn bụi hoa phù lãng công tử, mới thực sự là một loại Đại Lý nghĩ, đại cảnh giới à, làm sao, e sợ không có mấy người Hữu Giả dạng tốt số,

Nhưng mà không ngại, chúng ta có thể là cái mục tiêu này nỗ lực, làm xã hội và lịch Sử Đô bị chúng ta cải tạo đủ rất hoàn mỹ thời gian, chúng ta nhân vật chính có lẽ là có thể tiêu dao Phương Ngoại, công tử bột trăm năm rồi ---- như Nhược Đảo thời điểm còn chưa có chết.

Phương Trọng Vĩnh thường xuyên nằm mơ hồi ức chính mình xuyên qua mà khi đến tình cảnh, hắn xuyên qua cùng thư có quan hệ, xuyên qua Nhi Lai vừa tựa hồ cùng cải tạo Đại Tổng có quan hệ, như vậy, thì lại làm sao có khả năng trở lại quá khứ thế giới đây?

Mà nếu như trở lại, Tại Đại Tổng này phồn hoa một giấc chiêm bao, hội thật sự trần trường đi lại không lo lắng sao? Muốn người tới chỗ này, cùng người bên kia, Phương Trọng Vĩnh Tâm trung tâm không khỏi tất cả đều là lo lắng.

Giờ ngo thời điểm, Vương Tử Nguyệt phụng một bát thịt của cháo, nhẹ nhàng tới Đảo Phương Trọng Vĩnh trong phòng.

Phương Trọng Vĩnh đã sớm nằm thiếu kiên nhẫn, liên tục không ngừng tiếp lấy Vương Tử Nguyệt trong tay thịt của cháo, liền muốn bắt đầu ăn, lúc luôn cảm thấy thiếu chút gì, liền nghe giọng hỏi: "Hôm nay nhà bếp không nấu ăn sao?"

Vương Tử Nguyệt một bên từ trên thân lấy cái kế tiếp túi gấm, rút ra trong đó hai bao nhỏ bọc giấy, một bên hài hước Phương Trọng Vĩnh Đạo:

"Làm sao, người nằm trên giường còn muốn ăn bốn món ăn một canh à? Mẹ người dặn nhà bếp, nói người được gió lạnh, sợ ăn bỏ ăn, vốn không cho người lưu cơm, này một bát thịt của cháo, vẫn là ta tìm có nói ta đói, mới cho ăn bài xuống đây."

"Như vậy à, vậy cảm ơn người nha, Nguyệt Nhi." Phương Trọng Vĩnh cứ thế lay ăn xong vậy bát thịt của cháo, ánh mắt vẫn Tại Vương Tử Nguyệt trong tay Na Lường bao đồ vật thượng, cố bừa bãi ra hiệu mới Từ Nguyệt, dò hỏi: "Đó là cái gì?"

Vương Tử Nguyệt Tương Na hai cái bọc giấy nhí mở ra, chuyển Cấp Phương Trọng Vĩnh, chính là hai bao hương tro.

"Giá Kỳ Thiên Sư phó mượn có đi Chính Sự Đường bên kia mấy lần, mang đến hai bao hương tro, có một loại, là bình Nhật Lý Chính Sự Đường dùng, còn có một loại, nói là mấy tháng này, Như Nam Vương phủ từ phiên thương nghiệp trong tay đến mới mẻ vật, đưa cho Chính Sự Đường một phần, điểm thời điểm không nhiều."

Vương Tử Nguyệt một bên nói qua, một bên đem hai loại hương tro các nhật một điểm, ngửi một cái mùi.

"Như Nam Vương phủ?" Phương Trọng Vĩnh Lược hơi phản ứng một chút, đúng, lúc này Triệu Doãn Nhượng chưa gia phong bợ Vương, Khả Bất chính là Như Nam Quận Vương sao? Trong lòng hắn hơi một cái giật mình, Hựu Khán Hương Vương Tử Nguyệt nói: "Vây, là một loại nào thơm, cùng Y Lan hội hoa xuân có phản ứng đây?"

"Không phải một loại nào, mà là hai loại." Vương Tử Nguyệt ngồi xuống, cho mình rót một chén trà, chậm rãi uống vào đi, điều đủ Phương Trọng Vĩnh khẩu vị, rồi mới lên tiếng:

"Bất luận một loại nào đơn độc sử dụng, Đô Bất sẽ cùng Y Lan hoa có phản ứng, nhưng hai loại hỗn hợp, hơn nữa Y Lan mùi hoa, chính là sẽ trở thành cực kỳ nồng nặc Xuân Dục."

Phương Trọng Vĩnh Khán vừa nhìn trong tay hai bao hương tro, trong lòng thâm than, quả thật là có người làm cục. Bây giờ xem ra, này Như Nam Vương phủ định có chút lớn Tiểu Cửu chín, nhưng nếu như thuyết phục cơ hội, Nhân Trứ Phương Trọng Vĩnh đối với quan chức thuế thu nhập cá nhân thiết kế, thật sự là gây thù hằn diện tương đối lớn:

Hắn cái thuế thiết kế, là căn cứ tước vị, quan chức, chức vị, sai khiến các hạng lương bổng, từng người đem lấy đối ứng thêm quyền ti lệ, sau đó sẽ đem lấy chính thể thêm quyền ti lệ xem như đi ra.

Tại Giá loại cái thuế thiết kế bên dưới, càng là nhân tân quan to lộc hậu giả, càng phải giao nộp quyền trọng ti lệ đại thuế khoản.

Mà đối với chân chính làm việc thật một đường quan chức, quan lại nhỏ, chính là cơ hồ không cần nộp thuế. Làm cuộc sống sung sướng lấy không tiền này bây Vương gia, tự nhiên cũng có bất mãn cùng công kích lý do.

Chính là, căn cứ Chiết Y Nhiên cùng Triển Chiêu lời giải thích, tối đó tiến đến ám sát Từ Khánh Xuyên thích khách, chính là phía tây trộm cọc ngầm, vậy

chẳng phải là hiện nay có khả năng lập tức khóa chặt thoát không can hệ người, một trong số đó là Nhữ Nam Vương phủ, thứ hai là phía tây trộm.

Làm sự tình à, cầu kết kẻ thù bên ngoài vừa cứng, này cái gì quý?

Đời sau trong lịch sử, tốt xấu Nhữ Nam Quận Vương cũng là ngu đông nhiều năm, cuối cùng để con trai của hắn thành công đào thay mặt Lý cương đăng Thượng Đế vị người, coi như lúc này hắn còn sẽ không biết được, tương lai mấy chục năm Nhân Tông không sinh được con trai, còn có thể thu nuôi con trai mình các loại tiền cảnh, nhưng cũng không đáng cầu kết ngoại nhân chứ?

Chẳng lẽ vào lúc này, Nhữ Nam Vương cùng hắn vậy một bó to con trai, cũng đã trong bóng tối bốn phía cầu kết, thậm chí cầu kết kẻ thù bên ngoài, có ý đồ không tốt?

Mặt khác, vậy Y Lan hoa càng là Thẩm Quát tặng cùng Từ Khánh Xuyên, như vậy Thẩm Quát rốt cuộc có hay không liên lụy trong đó đây? Đường như lấy Thẩm Quát cẩn thận tánh tính cẩn thận, chuyện như vậy không phải làm có hắn thù một chân vào mới là à? Mà Từ Khánh Xuyên lại tại sao lại bị diệt khẩu đây?

Muốn tới đây, Phương Trọng Vĩnh Bất miễn trong lòng lại tính toán, có phải là cần phải tìm cái cơ hội đi bãi phỏng một chút Thẩm Quát, lại cẩn thận điều tra thêm bây giờ Nhữ Nam Vương phủ mọi người ở trong triều chức vụ và quân hàm...

Phương Trọng Vĩnh đang muốn, Vương Tử Nguyệt đã thu thập xong bát đĩa, bắt đầu nhìn về phía hắn, làm như có lời muốn nói với hắn:

"Tam ca của ta đã ở trong kinh thành an trí hạ xuống, qua mấy ngày, ta rồi cùng Nghiễn Nông Mặc Hương cùng chuyển tới, lâu như vậy, vẫn là phải cảm tạ người chiếu cố, tam ca hậu thiên sẽ ở Phần Lâu thiết yến khoản đãi bên này bằng hữu, còn cần phải tạ lại."

Phải đi à? Phương Trọng Vĩnh nội tâm Lược Lược Hữu Ta ghen lòng, không biết tại sao, Vương Tử Nguyệt chuyển đương nhiên do chính nàng ca ca Vương An Thạch chiếu cố, loại này Thiên Kinh Địa Nghĩa việc, Phương Trọng Vĩnh Tâm trung tâm lại có một loại không nói được khó bỏ. Hắn trầm ngâm một lúc lâu, mới lắp bắp nói nói: "Hừm, được, tốt đẹp."

"Sau đó có nhu cầu gì tra, cần tra hỏi, người cứ đến ca ca quý phủ tìm ta là." Vương Tử Nguyệt tiếp theo nói với Phương Trọng Vĩnh.

"Ừm" Phương Trọng Vĩnh vẫn là có chút hơi thở dày đặc rên một tiếng.

Muộn chút thời gian, Phương nương cùng Mã Nhị Nha phân biệt tới Phương Trọng Vĩnh Giá bờ mấy lần, hỏi thăm hỏi thăm hắn cảm lạnh cảm giác làm sao, có cần hay không Thịnh Đại phu văn văn, từ không cần phải nói.

Nhân Trứ lần này cảm lạnh, Phương Trọng Vĩnh bỗng cảm thấy, Đại Tổng lúc này chống lạnh chán, không phải rất tận như nhân ý.

Lúc này đời sau sử dụng quả bông già sợi bông loại này bỏ thêm vào vật, chưa từ Tây Vực truyền tới, bình thường dùng, chính là bông tơ vải vóc cùng gối thảo bỏ thêm vào đệm chăn, chậu than cùng lò than tuy nhưng đã phổ cập, nhưng giường sưởi các vật phẩm chưa phổ biến ứng dụng.

Phương Trọng Vĩnh Tưởng tới đây, bỗng nhiên liền một mặt cười xấu xa, nghĩ đến lão ba tại hậu viện nuôi vậy một đám con vịt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Bãi phỏng Văn Bác Ngạn

Mặt trời từ đông hướng về cửa sổ Từ Lý xuyên thấu vào, ngoài cửa sổ cảm giác ở trên nhánh cây loạn đề, Chiết Y Nhiên khoác một lĩnh Tây sắc áo lụa, hai tay nắm đánh tan bím tóc, trên nửa mang theo một đôi Phụng đầu giày thêu, đang ngồi ở trên mép giường ngắn ra.

Nha đầu Tuyết Tuyết đánh một Chậu nước đi vào, để Chiết Y Nhiên rửa mặt, đã thấy Chiết Y Nhiên như vậy sững sờ, không khỏi nhắc nhở: "Đã dần dần muốn bắt đầu mùa đông, tiểu thư mặc như thế đơn bạc, cẩn thận đông."

Chiết Y Nhiên mở ra bàn tay, cười cười: "Thuở nhỏ tập võ người, nơi nào Tự Giã Dạng bệnh kiều?"

Nói qua lời này, Chiết Y Nhiên trong lòng Khước Bất miễn Lược Lược Hữu Ta lo lắng Phương Trọng Vĩnh buổi tối cảm lạnh, không biết người thế nào. Ngấm lại, an vị đến lăng hoa kính trước, để Tuyết Tuyết cho nàng chải đầu.

Đơn giản dọn dẹp một chút, Chiết Y Nhiên liền thẳng đến Phương phủ, tiến đến thăm Phương Trọng Vĩnh.

Đương nhiên, nhiệt tình, dùng Trứ Na trời giáng lượng Giản Kiều bình thường ánh mắt, tham lam đánh giá cùng nhiệt tình chào mời nàng Phương nương, tự nhiên là nàng đầu tiên nhìn thấy chủ nhân.

Chờ Phương nương đem Chiết Y Nhiên dẫn tới hậu viện thời gian, Chiết Y Nhiên đã nhìn thấy bọc chặt chẽ Phương Trọng Vinh, cùng bị hấn phải chính bốn phía nhỏ lông vịt gia đình nhóm.

Chiết Y Nhiên Kiến Phương Trọng Vinh không có gì đáng ngại, trong lòng cũng yên lòng, cùng Phương Trọng Vinh cùng nhau tiến vào Phương Trọng Vinh trong phòng. Nô Tỷ bụng chút đường bánh ngọt, diện điểm trái cây cùng chuẩn bị tốt cây đu đủ rượu tới, hai người an vị đến một chỗ sưởi ấm, trò chuyện giết thì giờ.

"Làm sao từng từng, nghĩ đến nhỏ lông vịt tới? Cẩn thận con vịt lạnh, nuôi không được thịt." Chiết Y Nhiên kỳ quái Khán Hưởng Phương Trọng Vinh.

"Không có gì, muốn làm giường chăn. Đáng tiếc con vịt quá ít, xem ra cần phải đi vùng ngoại thành mua nhanh, thuận lợi cha mẹ ta làm ruộng, nuôi con vịt, nuôi gà cái gì." Phương Trọng Vinh giọng ồm ồm, cổ họng không thoải mái thời gian, một từng một từng hầu kết, đặc biệt thú vị.

Chiết Y Nhiên nhìn Trứ Na hầu kết, nhìn không được, liền đặt ngón tay đi tới, theo Trứ Phương Trọng Vinh nhiệt độ cùng nuốt nước miếng thời gian hầu kết nhảy lên, trên dưới chấp trùng lên xuống.

Phương Trọng Vinh chính là nhiệt huyết thanh xuân thời điểm, lúc này người trong lòng đang ở trước mắt, này tam hạ lưỡng hạ, Khả Bất liền liều nhiệt huyết sôi trào sao.

Liền, ma xui quỷ khiến, Phương Trọng Vinh tay cầm trụ Chiết Y Nhiên chính chơi hấn hầu kết tay, hai cái tay chặt chẽ đem Chiết Y Nhiên tay kéo ở lồng ngực, sau đó, tùy tiện tìm lý do: "Người tay tốt mát, ta giúp người ấm áp ---- "

Chiết Y Nhiên dùng một loại quỷ dị thần sắc xem một Khán Phương Trọng Vinh, sau đó, một cái tay khác mò một chút Phương Trọng Vinh cái trán, ngữ mang nghịch ngợm nói: "Người là có chút toả nhiệt, ta nơi nào tay mát, rõ ràng người so sánh mát có được hay không?"

Phương Trọng Vinh Giá mới mạnh phát hiện, cũng thật là Chiết Y Nhiên ngọc thủ so với mình muốn ấm áp, còn rất mềm mại đây.

Ai, liều muội kinh nghiệm không đủ, cường liều hơi có lúng túng, cũng may em gái không có chú ý.

"Hoặc là, người lên trên giường nằm đi, ta qua bên kia cùng người nói chuyện." Chiết Y Nhiên biểu thị chính mình Đối Phương Trọng Vinh thân thể quan tâm.

Phương Trọng Vinh biết nghe lời phải, áo khoác một cởi, bò lên giường.

Khước Nhưng là túm Trứ Chiết Y Nhiên một đôi tay, thật sự đem Chiết Y Nhiên kéo Đáo Tự Kỳ bên cạnh ngồi xuống, sau đó hai người liền bắt đầu nói ra ngày đó tình tiết vụ án.

Người Trứ Chiết Y Nhiên trên người nhàn nhạt nữ Tử Thể thơm, thỉnh thoảng chạm được nàng mềm mại da thịt, Phương Trọng Vinh huyền tường ---- chính mình tựa đầu ở Chiết Y Nhiên q đạn mềm dẻo trước ngực, mạnh tiện mạnh tiện giống nương không hề hề Cô Bảo Ngọc đối với Lâm Đại Ngọc đường như làm nũng: "Ta muốn cùng người ngủ chung ---- "

Nhiên Tịnh trướng, chỉ là huyền tường mà thôi, kéo xong tay nhỏ, kế tiếp liên quan với tình tiết vụ án thảo luận liền càng lúc càng nghiêm túc hướng về...

"Có thể có thể tiếp được, ta phải đến bãi phỏng một chút Thẩm Quát Trầm đại nhân quý phủ, cùng Văn Bác Ngạn Văn Đại Nhân nơi đó, làm tiếp định đoạt. Còn Như Nam Vương phủ, vẫn là trước không đi để ý đến hấn." Phương Trọng Vinh cùng Chiết Y Nhiên nói xong tình hình, liền bắt đầu giảng chính mình dự định.

"Phía bên ta trái lại không cái gì chuyện khẩn yếu, nói tới, trái lại có chuyện riêng, chưa giao cho." Chiết Y Nhiên ngẫm lại, đi đến trước bàn, cầm Na Lưỡng chung cây đu đủ rượu, chuyển Cấp Phương Trọng Vinh một chén, lại tự mình cầm lên một ly uống.

"Chuyện riêng?" Phương Trọng Vinh Khước lập tức vội vã cuồng cuồng lên, thăm nghĩ sẽ không là chiết Lão Tướng Quân phải cho Chiết Y Nhiên đính hôn đi, trong lòng một trận bốc lên, lui cường từ trấn Định Đạo: "Cái gì chuyện riêng à?"

"Không có gì, là Nguyệt Nga cùng Trần quan nhân việc, để ta đi mang tin nhắn." Chiết Y Nhiên nói tới rất đơn giản.

Phương Trọng Vinh lòng thấp thỏm lúc này mới lập tức thả xuống, liền hỏi tiếp: "Liều cô nương cùng Trần quan nhân như thế nào?"

"Không có làm sao, sau đó đều không có làm sao." Chiết Y Nhiên hỏi đáp Lược Lược Hữu Ta phiên muộn.

Phương Trọng Vinh từ trong thần sắc của nàng, lui lập tức rõ ràng ý của nàng: "Liều cô nương quyết tâm định sao? Không biết Trần quan nhân ý tứ đây?"

"Trần quan nhân là cái độn tính tình, bất mãn đây, liền Chiến Tranh Lạnh, đi ra ngoài phủng bàn chân nhỏ các chị em, bốn phía quý phong lưu hấn; Nguyệt Nga đây, là cái thẳng tính khí, bất mãn đây, liền trực tiếp quyền cước quyết định vấn đề, lâu, khả năng mọi người cũng đều mệt mỏi đi, nếu có thể rất cùng cách, cũng là thôi." Chiết Y Nhiên trên mặt một vết nhàn nhạt bi thiên mãn nhân khí chất nhẹ nhàng thổi qua.

Buổi chiều Chiết Y Nhiên đi rồi, Phương nương liền cầm phủng tốt rửa sạch đại da dê túi áo chăn nhĩ tới, Phương Trọng Vinh run lấy bấy chăn nhĩ, liền

bắt đầu xông vào trong nhung lông vịt, dùng một cái nhỏ tay động thông gió trang bị một chút nếu như tuyết bay ngoài lề từ giống như vậy, đem nhung lông vịt vọt vào, hình thành một cái không khí cách ly tầng, sau đó đem da dê túi áo chần nhĩ khâu lại tốt.

Một phần vọt vào không khí hội dần dần chạy đến, Đăn Dã có một phần hội khóa ở nhung lông vịt phân tán chu đáo khe hở bên trong, đưa đến một loại đặc thù giữ ẩm tác dụng. Cuối cùng, Phương Trọng Vinh dùng một cái găm vóc chần nhĩ Trương Na da dê nhung lông vịt chần phủ đến đi, sau đó, đập vỗ một cái, liền chuyển Cấp Phương nương nói:

"Nương, ngài thử xem dùng cái này, ban đêm xem ấm không ấm. Đây là nhung lông vịt bị."

...

Phương Trọng Vinh tiến đến Văn Bác Ngạn quý phủ ngày ấy, chính là Đông Chí thời điểm, không trung phiêu một điểm hơi mưa nhỏ.

Đội đến Văn Bác Ngạn quý phủ, mọi người trước tiên nói một Ta Bất vào đề, Phương Trọng Vinh Khán Trứ thời điểm không còn sớm, quyết định vẫn là đơn giản lưu loát nói chuyện mở tốt hơn.

Liền hần khéo léo Trương Na thiên làm Y Lan hoa túi gấm, đặt lên bàn, hơi dùng sức, đẩy lên Văn Bác Ngạn trước mặt.

Văn Bác Ngạn Lược Lược Hữu Ta giật mình, Đăn Hoàn là giờ tay Trương Na túi gấm tiếp lấy, chờ mở ra nhìn lên, bên cạnh lão quản gia lại lập tức đánh rơi Văn Bác Ngạn trong tay túi gấm.

Cử chỉ này rất thất lễ, nhưng mà, càng thất lễ chính là, vậy lão quản gia trực tiếp quỳ xuống, một đám gia đình cũng theo lão quản gia lần này quỳ, cảm thấy tình thế nghiêm trọng, không nên ở đây, nghiêm chỉnh huấn luyện thẳng tắp lui ra ngoài cửa, lại khép cửa thượng.

Phương Trọng Vinh than dài một tiếng, sẽ chờ Trứ Na lão quản gia chính mình giải thích tất cả những thứ này.

Lùi chỉ thấy vậy lão quản gia không nói một lời, chỉ là lẳng lặng quỳ, Văn Bác Ngạn nhưng là rõ ràng cái gì bình thường, trên mặt thanh một trận, tím một trận, thần sắc biến ảo không chắc.

Đây là một khảo nghiệm ai càng bảo trì bình thân thời điểm, làm người hai đời, loại tình cảnh này, Đối Phương Trọng Vinh mà nói, như cũ vẫn có chút áp lực.

Nhưng mà trước mắt này chủ tớ hai người đều là lão tư cách, ba người hai mặt nhìn nhau trầm mặc một hồi lâu, lùi không có một người nói trước.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

140: Người tài ba vẽ rắn thêm chân

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Dĩ Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần một Điểm Tu Cái Vi Chính thức chương tiết.

Nhược Đáo Lăng Thần một Điểm Bán Hậu, Y Cự Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Kỵ Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tân Gia Tải một Thứ Chương Tiết Danh, Tự Khả Trọng Tân Hạ tải, Xoát Tân Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tẫn Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tải Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tân không mua một Ta Ta Lượng Giải.

Nhược Lăng Thần một Điểm Bán Dĩ Hậu Đình duyệt, Tác Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đồ giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vững, Trang Chuangshi.QQ, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Đăn Hậu Diện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tài chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tẫn Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vững Cấp Dư Chi Trì, Thẻ Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tất Cảnh Mỗi Thiên Định Trứ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đề Nhị Thiên Hoàn Yêu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhục Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Dĩ Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần một Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Nhục Đáo Lăng Thần một Điểm Bán Hậu, Y Cự Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Kỵ Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tân Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tụ Khả Trọng Tân Hạ tài, Xoát Tân Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tẩn Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tân không mưa một Ta Ta Lượng Giải.

Nhục Lăng Thần một Điểm Bán Dĩ Hậu Đình duyệt, Tắc Vô Nhu Đam Tâm, một Thiết Đô giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vững, Trang Chuangshi.QQ, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Dẫn Hậu Điện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tài chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tẩn Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vững Cấp Dư Chi Trì, Thẻ Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tắt Cánh Mỗi Thiên Định Trứ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đề Nhị Thiên Hoàn Yếu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bán Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhục Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Dĩ Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần một Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhục Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Dĩ Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần một Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Nhục Đáo Lăng Thần một Điểm Bán Hậu, Y Cự Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Kỵ Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tân Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tụ Khả Trọng Tân Hạ tài, Xoát Tân Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tẩn Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tân không mưa một Ta Ta Lượng Giải.

Nhục Lăng Thần một Điểm Bán Dĩ Hậu Đình duyệt, Tắc Vô Nhu Đam Tâm, một Thiết Đô giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vững, Trang Chuangshi.QQ, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Dẫn Hậu Điện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tài chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tẩn Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vững Cấp Dư Chi Trì, Thẻ Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tắt Cánh Mỗi Thiên Định Trứ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đề Nhị Thiên Hoàn Yếu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bán Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhục Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Dĩ Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần một Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Nhục Đáo Lăng Thần một Điểm Bán Hậu, Y Cự Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Kỵ Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tân Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tụ Khả Trọng Tân Hạ tài, Xoát Tân Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tẩn Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tân không mưa một Ta Ta Lượng Giải.

Nhục Lăng Thần một Điểm Bán Dĩ Hậu Đình duyệt, Tắc Vô Nhu Đam Tâm, một Thiết Đô giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vững, Trang Chuangshi.QQ, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Dẫn Hậu Điện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tài chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tẩn Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vững Cấp Dư Chi Trì, Thẻ Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tắt Cánh Mỗi Thiên Định Trứ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đề Nhị Thiên Hoàn Yếu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bán Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhục Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Dĩ Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần một Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Đi Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần một Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Nhược Đáo Lăng Thần một Điểm Bán Hậu, Y Cự Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Kỵ Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tân Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tụ Khả Trọng Tân Hạ tải, Xoát Tân Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tẩn Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiên phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tân không mưa một Ta Ta Lượng Giải.

Nhược Lăng Thần một Điểm Bán Dĩ Hậu Đình duyệt, Tác Vô Nhu Đam Tâm, một Thiết Đô giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vững, Trang Chuangshi.QQ, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Đăn Hậu Điện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tải chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tẩn Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vững Cấp Dư Chi Trì, Thử Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tất Cảnh Mỗi Thiên Định Trứ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đề Nhị Thiên Hoàn Yêu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Đi Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần một Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Nhược Đáo Lăng Thần một Điểm Bán Hậu, Y Cự Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Kỵ Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tân Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tụ Khả Trọng Tân Hạ tải, Xoát Tân Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tẩn Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiên phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tân không mưa một Ta Ta Lượng Giải.

Nhược Lăng Thần một Điểm Bán Dĩ Hậu Đình duyệt, Tác Vô Nhu Đam Tâm, một Thiết Đô giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vững, Trang Chuangshi.QQ, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Đăn Hậu Điện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tải chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tẩn Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vững Cấp Dư Chi Trì, Thử Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tất Cảnh Mỗi Thiên Định Trứ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đề Nhị Thiên Hoàn Yêu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Đi Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần một Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 141: Lưu manh đối lưu manh

Chiết Y Nhiên cùng Trần Quý Trường hai người, tiến vào Phần Lâu đại sảnh, Dã Bất khác gọi nhả tọa, liền ở dưới lầu đại sảnh một cái bàn trống thượng ngồi xuống.

Chiết Y Nhiên đem Liễu Nguyệt Nga nhuyển kiểm nhẹ nhàng nắm lấy mặt bàn, đẩy lên Trần Quý Trường trước mặt, thần sắc lạnh lạnh mà hờ hững.

Trần Quý Trường Lược Lược Hữu Ta chần chờ tiếp lấy kiểm, mang theo một tia khó có thể tin biểu hiện, hướng về Chiết Y Nhiên hỏi thăm nói: "Này, đây là ta cùng Nguyệt Nga sinh gả lễ. Ý của nàng, chẳng lẽ?"

Chiết Y Nhiên trong lòng hơi nổi lên một tia thương xót, dựa theo Trần Quý Trường phản ứng, hẳn đối với Liễu Nguyệt Nga chưa hẳn là hoàn toàn vô tình, làm sao hết thấy đã thành qua lại, chắc hẳn bây giờ Nguyệt Nga, là tám con trâu cũng kéo không trở lại.

Nàng thờ dài, hướng về tiểu nhị bắt chuyện, muốn một bình rượu ngon. Tự rót tự uống lên.

Rượu quá ba tuần, Chiết Y Nhiên lúc này mới có chút quyết tâm thay mặt Liễu Nguyệt Nga mở miệng, nàng nhẹ nhàng thả xuống Bôi Trản, đối với Trần Quý Trường nói: "Nguyệt Nga ý tứ, là cùng cách, không trải qua quan phủ, lẫn nhau hai bên tự nguyện giải trừ hôn nhân, không biết Trần quan nhân ý của người?"

"Hôn nhân chính là đại sự, sao có thể xem thường bỏ đi?" Trần Quý Trường hốc mắt hơi có chút đỏ ửng, vội vàng ảm chén rượu tiếp theo, lại khặc khặc vài tiếng, này mới nói: "Việc này, ta cần trước cùng trong nhà thương nghị một chút, lại thận trọng xử lý. Không biết Liễu Lão Tướng Quân bên kia, là ý gì tư?"

"Liễu Lão Tướng Quân bên kia, ta hội đi trấn an thuyết phục. Dù sao người cùng Nguyệt Nga nhiệt nhiệt náo náo vẫn không hòa thuận, liễu Lão Tướng Quân cũng là sốt ruột." Chiết Y Nhiên vẫn là một mặt băng Tuyết Ngọc dung, không nhìn ra buồn vui, cũng không nhìn ra có hay không chán ghét.

Ngồi ở trên lầu dùng dư quang trộm xem bọn họ, trừ Phương Trọng Vĩnh, còn có Phương Trọng Vĩnh Thân bên, vẫn thuận Trữ Phương Trọng Vĩnh ánh mắt một đường theo nhìn sang Vương Tử Nguyệt.

Này, không phải là Tại Tự Kỷ thành hôn thời gian, đối với mình chồng trước chúc phúc câu kia: "Trên gỏi khoảng cách mộng xuân trung tâm, đi khắp Giang Nam mấy nghìn dặm" muội chỉ?

Nguyên lai, Phương Trọng Vĩnh người yêu, chính là nàng?

Wang Tử Nguyệt không khỏi cúi đầu, nhìn trước ngực, sờ sờ bên eo, lại đuổi thân đuổi, hỏi Hữu Ta Bất trang phục muốn: Tuy rằng này muội chỉ rất tốt, Đản Dã cũng không có so với ta rõ ràng ưu tú khá nhiều à, hơn nữa gương mặt lạnh cùng khối băng giống nhau, sai bình, hừ.

Đang muốn, Vương An Thạch đã cảm chén rượu, tới cảm tạ Phương Trọng Vĩnh thay chiếu cố Vương Tử Nguyệt lâu như vậy việc, ba người nâng chén cộng âm, chẳng qua nhọt nhạt một chiếc. Mọi người liền đều cảm thán, Giá Phương Trọng Vĩnh làm ra tới rượu, thực sự là Nhân Gian Cực Phẩm à.

Như thế thuận hậu, dính môi liền nhuộm ra nùng hương, hoạt vào trong miệng, hương khí mật mờ Lẽ Misa, có một loại nào người bay say mê cảm thụ.

Đang khi nói chuyện, mấy người liền đều uống vài chén, nhất thời diện ngáy ngồ tai nóng.

Phương Trọng Vĩnh cùng Vương An Thạch ngồi vào một chỗ, hai người nói đông dài thì thầm.

"Giới vừa huynh (Vương An Thạch, tên chữ giới vừa), người cùng Thẩm Tồn Trung (Thẩm Quát, tên chữ Tồn Trung) Trảm đại nhân, có thể có giải?"

"Di thể huynh (Phương Trọng Vĩnh, tên chữ di thể) có gì đột nhiên có câu hỏi này? Ta cùng Trảm đại nhân mấy lần gặp mặt, không có gì quen thân."

"Không có việc gì không có việc gì, chỉ là tùy tiện hỏi một chút."

Nghĩ đến Thẩm Quát nghiên cứu khoa học năng khiếu, lại nghĩ tới Thẩm Quát vậy điển hình quan kỹ thuật làm người cùng tính cách, Phương Trọng Vĩnh mở hồi lâu lịch sử xe lửa, mới chậm rãi dời tầm mắt về tiệc rượu thượng.

Cùng với đông cứng đi trước bãi phòng dò hỏi tình tiết vụ án, chẳng bằng ở Từ Khánh Xuyên nhớ nhung thượng, rất hỏi một chút Thẩm Quát, vậy Y Lan hoa hấn khi nào tặng cùng Từ Khánh Xuyên, có thể có người từ bên chỉ điểm Vân Vân.

...

"Vô nghĩa! Hoang đường!" Hàn Kỳ giận không kiềm được đem Lý Nguyên Hạo mới đưa tới một phần quốc thư ném xuống đất, còn kém không lại giẫm lên hai chân.

Bên cạnh sư gia xem, chẳng dám thở mạnh một tiếng, chỉ phải cung cung kính kính đem quốc thư nhặt lên tới, ánh mắt nhìn thấy mặt trên tên chữ, không khỏi cũng theo than thở một tiếng.

Kể lần trước được xưng muốn tới Đại Tổng du lịch tốt đẹp Hà Sơn bị cự sau khi, lưu manh Lý Nguyên Hạo lại tới mới một chiều.

Quốc thư trung tâm, Lý Nguyên Hạo tự xưng muốn Ăn Chay Niệm Phật, còn nói nghe nói Đại Tổng Ngũ Thái Sơn vô cùng thông linh, muốn phái cái đại biểu đi qua, thay hấn bãi bãi Phật.

Này theo Hàn Kỳ, quả thực là chuyện cười thứ tám thượng. Giết Nhân Bất chớp mắt, hấn không thể ăn lông uống máu Lý Nguyên Hạo, dĩ nhiên được xưng muốn bãi Phật, bãi hấn muội à.

Nhưng này quốc thư, lại nhất định phải đưa giao Quan Gia, cùng đám kia lão Phu Tử nhóm xem qua, Hàn Kỳ ngăn cản không, tự nhiên vô cùng chán nản.

"Đại nhân, vậy Tây Hạ sứ giả, Hoàn Tại bên ngoài chờ đợi đây, nói là chờ ngài đóng dấu, liền ngóng trông ngài sớm trở lại đây." Sư gia cẩn thận dè dặt nhắc nhở.

"Đề hấn chờ đợi, nay Nhật Bản quan công vụ bề bộn, hấn bức này rất phiền việc nhỏ, còn cần một vài thủ tục mới có thể công việc." Hàn Kỳ ngẫm lại, khí hơi bình chút, thả Nhiên Bất có thể ngăn cản loại này hoang đường đồ vật đưa đến Quan Gia trước mặt, nhưng kéo dài này một chiều, quan trường người ai Nhân Bất hội?

"Vâng, vậy, hạ quan này Tụ Khứ về hấn?" Sư gia như cũ một mặt cẩn thận lãnh giáo nói.

"Người nói với hấn, bản quan chữa trị hạ, thông Truyền Quốc thư, trước cần hấn ra cụ hấn chính là Tây Hạ sứ giả quan phương thân phận ẩn tín, sau đó, ra cụ nước nọ thư thật là đại biểu Lý Nguyên Hạo ý nguyện chứng cứ, sau khi, muốn ở ta Đại Tổng quan chức thời gian làm việc thời gian, hướng về phụ trách bờ kiểm Chi Huy Sứ, Phó Chi Huy Sứ, đều Ngụ Hậu phân biệt đệ trình tương quan chứng cứ cùng xin,

Lại sau đó, muốn hướng về Thiểm Châu cùng bên đường các Châu Phủ quan chức đệ trình chuẩn vào xin, chờ chuỗi này xin đều làm tốt, ta Đại Tổng các vị quan viên, sẽ ở công việc bình thường ngày cùng công tác chu kỳ trung tâm, làm ra trả lời.

Chờ mỗi một đạo trả lời đều làm tốt, đề hấn trở lại hướng về bản quan đưa ra xin, bản quan cũng sẽ căn cứ hấn đưa ra xin giấy chứng nhận có hay không hoàn thiện, làm ra có hay không đóng dấu quyết định."

Hàn Kỳ nói hết sức nhanh rất lưu loát, sư gia nghe được lắc đầu, trong nháy mắt lĩnh ngộ trong đó ba vị.

"Đại Nhân Anh phát minh, hạ quan này Tụ Khứ làm." Sư gia nói qua, vận vẹo Phì Phì thân thể, hí ha hí hửng liền đi ra ngoài, thẳng chạy đến cửa lớn, mới dừng bước chân, nín hơi nghiêm mặt, một mặt nghiêm túc, bước chân trầm ổn bước ra, hướng đi Tây Hạ sứ giả nói rõ tình hình.

Cùng lão tử đấu, làm chết các người bang này Đảng Hạng heo ---- Hàn Kỳ nội tâm, tràn đầy lấy lưu manh phương pháp đối phó lưu manh lý tưởng hào hùng.

...

Từ Khánh Xuyên nhớ nhung ngày, chính là "Trần thị địa lời" nhóm đầu tiên chế tác được, chuẩn bị trang xa đường trên, do Mật Điệp ty cùng Tây Quân lên lút sắp đặt khởi hành ngày.

Làm đối với "Trần thị địa lời" nghiên cứu chế tạo và toàn thể bộ phòng tổng thiết kế Phương Trọng Vĩnh, yên lặng đứng sau lưng Triệu Trinh,

Ở nửa đêm về sáng gió lớn không trăng bên trong, xa xa nhìn Mật Điệp ty những cao thủ, ăn mặc xinh đẹp Tỏa Tử Giáp, mang theo từng xe từng xe "Trần thị địa lời", từ Tây Hoa Môn, đi qua Lương Môn, do Vạn Thắng môn chậm rãi đi ra Thành Biện Kinh đi.

Chờ đợi ngũ càn lúc càng xa, lắm ta lắm tám cây đuốc cũng dần dần mờ xa không gặp, Triệu Trinh lập ở trong gió, hơi đánh một cái rùng mình.

Phương Trọng Vĩnh tự nhiên vội vàng kết thúc thân tử bản phận, quan tâm cùng nhắc nhở Triệu Trinh bảo trọng long thể, liền, Triệu Trinh ngồi ngọc lộ, Phương Trọng Vĩnh hầu ở một bên, cùng hành ở trong gió lạnh, chậm rãi trả lời Nam Huân Điện ở ngoài.

Sớm có một cái cung tỳ, một mặt lo lắng chờ ở ngoài điện, vừa thấy được Triệu Trinh trở về, phù phù một chút liền quỳ gối ngọc lộ trước.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 142: Nội cung cửt mèo

"Quý phi nương nương phát động, lúc này, thái y cùng bà mụ đều đã qua, Hoàng Hậu Nương Nương phái nô tì tới nói với bệ hạ một tiếng, xin mời bệ hạ không cần gấp gáp." Vậy Nô Tỳ nói chuyện mồm miệng trái lại vô cùng lưu loát.

Triệu Trinh làm ra một cái Tiểu Trầm Dương giống như kinh ngạc biểu tình, tiếp theo liền từ ngọc lộ thượng tiếp tục đi, nói với Phương Trọng Vĩnh một câu: "Theo trầm tới", sau đó hưng hấn mở ra đi nhanh hình thức.

Phương Trọng Vĩnh không hiểu ra sao nghĩ thầm, không nên à, lúc này Triệu Trinh vội vàng đến xem chính mình ái phi sinh con, làm sao có thể làm cho mình theo đi đây?

Nhưng mà Triệu Trinh lại hạ "Theo trầm tới" khẩu dụ, liền Phương Trọng Vĩnh chỉ phải rõ ràng theo sau lưng Triệu Trinh, một đường đi nhanh, đến ----

Phụng ---- trước ---- điện ----

À nha? Phương Trọng Vĩnh Tâm trung tâm Lược Lược Hữu Ta nghi hoặc, đã thấy Triệu Trinh đã ba bước cũng làm hai bước bước vào điện Phụng Tiên trung tâm, tiến đến cầu khẩn.

Mà Phương Trọng Vĩnh làm đại thần, từ Nhiên Bất có thể tùy ý tiến vào hoàng gia cung Phụng Tiên tổ dùng điện Phụng Tiên, liền chỉ có thể đứng hầu ở trong gió lạnh.

Cảm thụ mùa đông lạnh lẽo gió lạnh, Phương Trọng Vĩnh vô cùng cảm thán cổ nhân kỳ hoa phương thức làm việc:

Tức phụ nhi sinh con, phản ứng đầu tiên không phải tiến đến bồi sán, mà là đi tế bái tổ tông, cầu khẩn tổ tông che chở. Phim truyền hình bên trong quả nhiên đều là lừa người, lễ giáo cấm rề so với cô trang kịch bên trong càng thêm lợi hại à.

Ước chừng quá hơn nửa canh giờ, Triệu Trinh cuối cùng từ điện Phụng Tiên trung tâm đi ra. Nếu như tổ tiên cho hắn dừng khí giống như vậy, này mới Đối Phương Trọng Vĩnh nói: "Trọng Vĩnh, ngươi theo trẫm cùng tiến đến chờ đợi Trương Quý phi sản xuất đi."

Phương Trọng Vĩnh Kiến Triệu Trinh như thế quan tâm, nhưng nhân thân phận của Trữ Tự Kỳ, thật sự không nên vượt qua quy củ, miễn cho ngày sau phiền phức quần quanh người, liền hơi lập tức lập tức, mới đứng Triệu Trinh uyển ngôn cự tuyệt nói:

"Vi thần theo giá tiền hướng hậu cung, e sợ không thích hợp, không bằng vi thần là bệ hạ tiến cử một vị quen biết Nữ Đại Phu, người này là hứa thái y cao đồ, mà là thân con gái, có thể đi trước phòng sanh, giúp đỡ quý phi nương nương."

Triệu Trinh một mặt gấp quên việc biểu tình, Hựu Bất do gặt đầu liên tục: "Cũng đúng. Đó là người phương nào? Liền mau chóng Tuyên tiến cung đi, hứa thái y đã tiến cung."

"Vâng, vi thần này Tụ Khứ an bài." Phương Trọng Vĩnh kính cẩn bẩm báo quá.

...

Phương Trọng Vĩnh Hồi đến trong phủ rửa mặt nghỉ ngơi, trong óc lúc này mới dọn ra không tới, bắt đầu chậm rãi chỉnh lý một ngày ban ngày sự tình.

Từ Khánh Xuyên nhớ nhưng, làm bằng hữu Vương Cung Thần, Thẩm Quát mấy người, tự nhiên tất cả đến phóng. Thẩm Quát Nhân Trữ ở công sự, Toán Học phương diện sở trường, nửa năm trước đã đi vào Công Bộ, cũng có chuyện Từ Khánh Xuyên chính là đồng sự.

Phương Trọng Vĩnh cùng Thẩm Quát nói ra Từ Khánh Xuyên, hai người cũng là tốt một phen thốn thức nhân thế vô thường.

Mà khi Phương Trọng Vĩnh rút cuộc dẫn đề tài câu chuyện hướng về Thẩm Quát đưa cho Từ Khánh Xuyên Y Lan hoa thời gian, Thẩm Quát thần sắc vô cùng tự nhiên.

Nguyên lai, vậy Y Lan hoa là đồng khoa Tư Mã Quang từ xa xôi Khánh Châu chuyên môn mang về tặng cùng Thẩm Quát, Nhân Trữ thương tiếc Công Bộ đồng sự Từ Khánh Xuyên gia Nhị Lang là cái ngu ngốc nhì, cho nên ở Nhị Lang sinh nhật thời gian, đưa cho hắn chơi đùa.

Thẩm Quát người nói vô tâm, Phương Trọng Vĩnh Thính giả có ý định, nghe xong, liền thực là cũng rút hai cái hơi lạnh.

Nếu hoa này, Thẩm Quát không tặng cùng Từ Khánh Xuyên, như vậy, cùng ngày giấu trong lòng xông quá hai loại thom công văn tới trước kiểm tra đối chiếu sự thật Vương nhân tin, liền hẳn là ở Thẩm Quát trong nhà làm ra vụ tai tiếng việc, bất luận là nữ làm việc nhà trung tâm Nô Tỷ Dã Hảo, vẫn là nữ chủ từ Dã Hảo, thậm chí chưa toại Dã Hảo, đây đều là không lờ ảnh hưởng bê bối.

Tư Mã Quang, người điên rồi, lại có thể như thế sớm người liền cùng Nhữ Nam Vương phủ cầu kết.

Nói ra Tư Mã Quang cùng Nhữ Nam Vương Triệu Doãn Nhượng quan trọng, trong lịch sử có thể nói đó là tương đương không thể miêu tả. Mà nói đến Tư Mã Quang ở khiến cho Triệu Trinh cuối cùng xác lập Triệu Doãn Nhượng thứ mười ba từ Triệu Tông Thực là Thái Từ chuyện này, vậy có thể nói là một chuy Định Âm nhân vật.

Mọi người đều cho rằng năm đó, là thân là tể tướng Thủ Tướng Hàn Kỳ, nỗ lực chống lại ý đám đông đem Triệu Tông Thực cái kia gia súc đẩy lên, sau chỉ có thể đi tới cuối đường.

Lời này không tật xấu, thế nhưng, đem Hàn Kỳ kéo xuống nước người kia là ai đó?

Coong coong coong làm, các vị xem quan, chú ý rồi, chính là chúng ta vị này bây giờ còn tên không gặp Kinh Truyện Tư Mã Quang đại nhà sử học.

Ở Tư Mã Quang trước, xin mời lập Thái Từ chuyện này đề cập tới một lúc lại một vòng, đều không thành công. Mà chúng ta vị này đại nhà sử học Tư Mã Quang đây, phát huy chính mình đối với lịch sử vượt qua người bình thường lý giải, cùng với lúc đó thân là tu hành sinh hoạt thường ngày chú Đại Học Sĩ, khoảng cách hoàng đế gần cái này ưu thế.

Ở một cái nào đó cảnh xuân tươi đẹp buổi sáng, thừa dịp Triệu Trinh tâm tình tốt, hướng về Triệu Trinh nói có sách, mách có chứng kể ra một đồng lớn một đồng lớn quốc quân đột nhiên hoảng thế, lại chưa lập hạ Thái Từ, liền quyền to rơi vào thái giám tay, hoàng đế phế lập sinh sát toàn thành nội cung điều khiển án lệ.

Những này án lệ, xa gần, nhất là gần ngay trước mắt, vừa mới qua đi Đường Mạt cùng Ngũ Đại Thập Quốc bên trong chuyện xưa, thì có một đồng lớn,

lấy Tư Mã Quang sử học trình độ, người suy nghĩ một chút vậy nói ra sự thật lực rung động.

Chính là Tư Mã Quang một bữa này, cuối cùng quyết định Triệu Tông Thực Thái Tử địa vị.

Mà bây giờ, này một chậu Y Lan hoa cùng Nhữ Nam Vương phủ liên hệ, dĩ nhiên như thế sớm, cũng làm người ta nhìn thấy Tư Mã Quang cùng Nhữ Nam Vương chính giữa thâm hậu quan trọng.

Than dài. Thôn thức.

Phương Trọng Vinh mở ra ngày đó hoạch định một nửa Thành Biện Kinh khu bản đồ, lại họa một trận, đang muốn đi ngủ, liền nghe đến bên ngoài có Nô Tỳ về nói Vương Tử Nguyệt có việc tới trước.

Phương Trọng Vinh liền vội vàng đứng lên khoác áo đón chào.

Cồng lấy cái hòm thuốc từ tới trước Vương Tử Nguyệt một mặt mỗi mặt, còn mang theo một loại không nói ra được lo lắng.

Phương Trọng Vinh giúp Trữ Vương Tử Nguyệt lấy roi cái hòm thuốc từ, lúc này mới lên tiếng hỏi: "Trương Quý phi mẫu tử làm sao?"

"Tạm thời bình an vô sự, sư phó Hoàn Tại trong cung bảo vệ, " Vương Tử Nguyệt ngồi xuống, lật qua một cái cốc cho mình cũng hai ngọn trà nguội, âm âm liền uống hết, sau đó mười phần lo âu nói: "Nay Thiên Sư phó chân quá mạch, đối với bệ hạ lên nói, Tiểu công chúa làm như có thủy ngân trúng độc ý tứ."

"Thủy ngân?" Phương Trọng Vinh cẩn thận suy tư một phen, nghĩ đến kiếp trước quả thật cũng có nhà sử học nói về, nói Đại Tổng hoàng cung lòng đất khả năng có chôn lượng lớn thủy ngân, bởi vậy dẫn đến hoàng đế khả năng sinh đẻ đều rất thấp kém Văn Văn.

Nhưng cách nói này kỳ thật cũng không làm chủ lưu sử học giới tán thành. Bởi vì thủy ngân thứ này độc tính toàn Nhiên Bất dùng phản ứng ở sinh dục một sự kiện sự tình thượng, mà cũng vô cùng Hà Chân bằng chứng cứ xác thực có thể chứng minh việc này là thật.

Nhưng bây giờ, dường như quả thật cần nghĩ một biện pháp, tốt luận chứng một chút, Đại Tổng trong hoàng cung, có hay không lòng đất có tai hại vật chất đây?

Vẫn là, Giá Tiểu công chúa việc, bắt nguồn từ còn lại cung đấu nguyên nhân các loại ?

Như vậy nghĩ, nổi lòng hơi lo lắng, nhưng Phương Trọng Vinh vẫn là xem Hưong Vương Tử Nguyệt, ôn tồn cười cười: "Khổ cực người, tới nay tình hình, còn thuận lợi?"

"Một điểm Dã Bất thuận lợi, Na Trương Quý Phi thể chất kiêu rất yếu, " Vương Tử Nguyệt lại uống một cốc nước lớn:

"Thái y đều thủ ở bên ngoài, chỉ có ta cùng một đám bà mụ ngồi ở phòng trong, những kia bà mụ mỗi người hung hãn cùng già súc giống nhau, chỉ là đồ đê, dùng đến biện pháp liền đầy đủ để Na Trương Quý Phi ngắt nhiều lần, bằng không, nơi nào có thể sinh nhanh như vậy?"

"À?" Phương Trọng Vinh Thỉnh đến lời ấy, không khỏi cũng là trong lòng cả kinh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Chiết Y Nhiên thối tiêu kiến giải

Tiểu công chúa sinh ra, để Cảnh Hựu bốn năm cuối năm Đại Tổng Hoàng thành, bỗng nhiên chính giữa nhiều mây phần ngọt ngào khí tức.

Hết thấy cùng ngày cùng Tiểu công chúa sinh ra dính dáng người một mực có thưởng, Triệu Trinh dễ thương Vú em lòng đang nhìn thấy con gái yêu giây lát bắt đầu bùng bùng, liền ban thưởng đồ vật cũng đều đặc biệt mạnh: Tiểu nhân ngẫu, tiểu hoa váy, hộp dùng không hộp dùng..

Vương Tử Nguyệt cũng bị ban thưởng Bát Phẩm quan thái y, cùng hai con tốt nhất phần Triền Tì gấm Tứ Xuyên.

Từ thế kia, Nhượng Phương Trọng Vinh không khỏi nghĩ đến đời sau Anh quốc vương thất Kate Vương Phi sinh Tiểu công chúa thời điểm, 80 năm không có hoàng thất công chúa sinh ra người nước Anh, đem London là công chúa sinh ra, trang phục thành một mảnh phấn hải dương.

Cái gọi là trọng nam khinh nữ, đều là tương đối, mà tuyệt đối thực chất thường thường là, người sinh tại này loại gia đình, người là có hay không chân

chính đạt được cha mẹ thương yêu.

Càng là ngu muội lạc hậu, càng là chấp nhất với giới tính, ngược lại, khai phóng bao dung thời đại, luôn năng lực giữa nam nữ có sở trường riêng hợp tác, đạt thành một loại song thắng cục diện.

...

Phương Trọng Vinh Giá thiên ước Chiết Y Nhiên, đem tỉ mỉ mài thiết kế, chế tác tốt một chi Ngọc Tiêu đưa tới:

"Đây là ta làm người chuẩn bị Ngọc Tiêu, người xem một chút, thích không?"

Chiết Y Nhiên Tiếp Quá Na chỉ Ngọc Tiêu, toàn bộ tiêu thể xúc tu ôn hòa, đơn nếu như che đầy lụa mỏng vàng sáng chói nhuộm mượt mà tiêu thể, vuốt cũng làm người ta vô cùng yêu thích. Nàng nhẹ nhàng đem môi tới gần tiêu quân, thổi một nhánh rất là mau chóng, nhưng Phương Trọng Vinh Khước chưa từng nghe qua khúc.

Giá trị này ảm áp lãng mạn thời gian, Chiết Y Nhiên ôn tồn xem Trứ Phương Trọng Vinh, hư đồn nở nụ cười, bỗng nhiên nói:

"Này tiêu thật không tệ, rất thay đổi một chút, gia nhập âm khí ở tiêu trong ống, sau đó theo thổi tiêu âm điệu khiến âm khí đầy ra, nên là rất tốt vũ khí. Có thể so với Bạo Vũ Lê Hoa Châm."

:"(r. Rất tốt rất mạnh mẽ. Phương Trọng Vinh nội tâm biểu thị, cái này hồi phục hoàn mỹ xinh đẹp vòng qua chính mình hết thấy ô ô ô ô ô.

Nhưng tiếp đó, Chiết Y Nhiên tay nhỏ liền kéo lên Phương Trọng Vinh tay, một đôi mắt đẹp nhỏ giọt lưu chuyển nhìn hắn, đắm đắm ản tình.

"Người gần nhất rất bận, chẳng mấy chốc sẽ ngoại ô tự lẻ lớn, lễ nghi thượng chi tiết, luôn muốn xác thực nhận rõ ràng." Chiết Y Nhiên thuận miệng hỏi.

"Cũng còn tốt, những kia cái đồ bỏ, đều là làm cho ngoại nhân xem, chẳng qua là điều tra thêm tư liệu, máy móc thôi, cũng Đã Bất phí cái gì. Như cũ, người nói, ta hiện tại nếu là tiến đến hướng về chiết Lão Tướng Quân cầu hôn, Lão Tướng Quân có thể hội lo lắng ta?"

Phương Trọng Vinh tra hỏi quang minh chính đại, trực tiếp khiến người ta mặt hồng tím đập, cũng làm cho Chiết Y Nhiên Hữu Ta Bất biết làm sao lên.

Nhưng dù sao cũng là trong quân lớn lên lạnh lẽo nữ tử, Chiết Y Nhiên giấu lại, hai má xấu hổ mang tạo nhọt nhạt cúi đầu, cơ hồ bé không thể thấy hơi gật đầu một cái.

Phương Trọng Vinh cảm giác nội tâm tràn ra từng đường chói lọi khói hoa.

...

Tiểu công chúa trắng tròn ngày ấy, ngay ngắn gấp 《lỗ sổ sách con dấu》10 quyển dài văn biên soạn và hiệu đính hoàn thành, một đồng Hán Lâm Học Sĩ nhóm lẫn nhau đạo chúc mừng thời điểm, Bệ Kinh bầu trời đã dần dần bay xuống tầng tiếp theo tầng Tiểu Tuyết.

Gió tuyết tuy nhỏ, lúi rất nhanh gây họa tới cái kia tuổi nhỏ sinh mạng. Chẳng qua ba ngày, Tiểu công chúa liền Nhân Trứ gió lạnh nguy kịch hơn nguyên bản hư lạnh thể chất, rồi đi nhân thế.

Triệu Trinh nản lòng một mình ở Nam Huân Điện trung tâm, từng miếng từng miếng, một chén một chén uống ngập rượu, Phương Trọng Vinh hầu hạ ở bên, Đã Chích có thể uyển chuyển khuyên bảo.

"Hứa thái y nói, Tiểu công chúa lúc sinh ra đời, trên người giống như có thủy ngân hàn độc chứng bệnh, người nói, là ông trời trừng phạt? Vẫn là người làm gieo vạ? Trẫm thật sự không hiểu, không hiểu à..." Triệu Trinh nói qua, Khán Hưởng Phương Trọng Vinh, trong mắt tơ máu nhè nhẹ có thể thấy được.

Phương Trọng Vinh tiến lên một bước, nhẹ nhàng bấm bảo nói: "Bệ hạ là có hay không muốn phải hiểu?"

Lời này không Khả Bất nói, tra hỏi chính là tương đối lớn đảm thậm chí vô lễ, cũng chính là Phương Trọng Vinh rõ ràng Triệu Trinh là này chờ tính tình tốt hoàng đế, tài năng trực tiếp hỏi ra câu nói như thế này. Ý tứ chính là, người là thật nghĩ thăm tra Minh Chân tương là thiên tai vẫn là? Vẫn là muốn nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, bỏ mặc?

Triệu Trinh nghe được, cũng là hơi cả kinh, nhưng lại muốn Đáo Phương Trọng Vinh nơi đời làm người, nói chuyện cùng hắn nhìn việc không nhìn người phong cách, liền, tâm tư hơi chuyển động, Khán Hưởng Phương Trọng Vinh: "Ái khanh cứ nói đừng ngại."

Lời này ý tứ cũng rất rõ ràng, chính là nói cho Phương Trọng Vinh, người nói một chút, nếu như tra, làm sao cái tra pháp, nếu này tra pháp sẽ không liên lụy quá nặng, ta có lẽ sẽ nghe một chút.

Phương Trọng Vinh Bất chặt không chậm, nhẹ nhàng lại tới gần một bước, nghiêm mặt nói: "Giả sử nếu là người là, như vậy nói cách khác, quý phi nương nương đang có thai tiếp xúc thủy ngân, loại này tiếp xúc khả năng là trực tiếp, Đã Khả có thể là gián tiếp.

Trực tiếp phương diện, tin tưởng bệ hạ đã kiểm tra đối chiếu sự thật quá, chẳng hạn như quý phi nương nương sinh hoạt thường ngày đồ dùng, vào miếng ăn, bài trí chi phí vân vân. Nghĩ đến cũng không Hữu Thập sao tuyệt đối chứng cứ có khả năng chứng minh.

Nhưng, còn có gián tiếp phương diện, chẳng hạn như, quý phi nương nương chỗ đang ở Cung Thất lòng đất, có hay không có chôn thủy ngân bồn chứa cùng vật?"

Triệu Trinh nghe được lời ấy, đầu tiên là trên đầu tóc dựng lên, đón lấy, lại xoay mặt Khán Hường Phương Trọng Vinh, nửa mang giấu cợt nói:

"Chẳng lẽ, đào sâu ba thước đi thăm dò? Tra đến phá sản cũng thế, nếu là tra không ra, chẳng phải thành chuyện cười? Huống hồ, trong cung nếu như muốn động thổ mộ, cũng nhất định phải dựa theo quy củ do Công Bộ hộ bộ cùng giải quyết xét duyệt, nơi nào liền như thế dễ dàng tra lên?"

Phương Trọng Vinh Thỉnh ra Triệu Trinh lời này ở ngoài âm, cũng không không muốn tra, mà là do dự tra phương pháp cùng liên quan đến. Vì vậy tiếp tục nhẹ giọng bẩm báo nói: "Nay Đông Hàn lạnh, trong cung cần dẫn vào ôn Tuyền Địa nước nóng, lấy cung tắm gội tác dụng, cho nên cần nhấc nhích thổ mộ, còn quý phi nương nương cung Điện hạ điện, tự nhiên cũng là muốn dẫn vào địa nhiệt nước."

Triệu Trinh ngẫm lại, nhũn chặt lông mày này mới thoáng giãn ra một chút, mặt trên xuyên tên chữ vẫn cũng dần dần nhạt một điểm, để với suối ẩm làm tên, dẫn vào địa nhiệt nước, thi công thời gian thuận tiện truy tra, cũng Đã Bất mất làm một cái cùng có lợi tốt biện pháp, chỉ là, chẳng may những Thai Gián đó quan lại phun Thuyết Giá quá mức quấy nhiễu dân đây?

Phương Trọng Vinh khoanh tay đứng ở một bên, nhìn Triệu Trinh trên mặt biểu tình chậm rãi biến hóa, trong lòng biết giờ khắc này vẫn là đem Quyền Quyết Định 100% giao cho Triệu Trinh, mà chính mình không muốn nhiều hơn nữa càng nhiều không cần thiết giải thích, mới có thể tạo được tốt nhất hiệu quả.

Dù sao, chỉ là đưa ra kiến nghị, Nhi Bất cưỡng ép hướng dẫn, mới là nhất làm cho người cảm thấy tự do cùng thư trang phục.

Từ hiện đại tâm lý học góc độ mà nói, nhất là như thế.

Quả nhiên, Triệu Trinh dần dần phục hồi tinh thần lại, Khán Hường Phương Trọng Vinh ánh mắt cũng càng ngày càng ôn hòa cùng nhận đồng lên. Hắn thở dài, một lúc lâu, hay là hỏi một câu: "Không biết dẫn vào địa nhiệt nước bức này công trình, có hay không Lao Dân?"

"Bẩm bệ hạ, Lao Dân một từ, muốn xem như Hà Định nghĩa. Vì thần cho rằng, nếu như một hạng công trình, có khả năng là làm cái này lao động người mang làm việc cơ hội cùng hợp pháp thu vào, hơn nữa không ảnh hưởng quanh thân dân thành phố bình thường sinh hoạt, như vậy cái này công trình liền cũng không quấy nhiễu dân." Phương Trọng Vinh Thuyết đến có hình có dáng. Đọc sách bằng hữu, người có thể tìm kiếm "", có thể ngay lập tức tìm tới bản trạm nhà.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 144: Cuối cùng ngoại ô tự lễ lớn

Phương Trọng Vinh đập lên sơ sơ lác lác tuyết, chít chít đập về trong phủ, con đường hai bên đèn lồng màu đỏ từng cái điểm lên, ở trong tuyết nếu như từng khóa âm áp ngọn lửa, che đầy sắp đến năm mới bầu không khí, dí dỏm nếu như cô nương con người.

Vòng qua hai con đường, mới vừa đi qua Nhạc Văn Thụ Trai đèn lồng màu đỏ hạ không xa, một cái tay liền bộp một tiếng lác Tại Phương Trọng Vinh bả vai.

Vậy cường độ không thể quen thuộc hơn được, Phương Trọng Vinh Đã không quay đầu lại, thẳng tắp duỗi ra một cái tay, đem chính mình bả vai cái tay kia kéo xuống, lại mạnh hơi dùng sức, kéo đến trước thân.

Không phải Sài Lân, lại là người nào?

Lại nhìn kỹ một chút, ân, đây là một cái mày ủ mặt ê bản Sài Lân.

"Làm sao, đây là?" Từ khi Vương Từ Nguyệt lần nữa khôi phục độc thân, Phương Trọng Vinh hiếm thấy Sài Lân này bộ dáng, lúc này không khỏi quan tâm một câu.

Sài Lân đưa tay, từ trong áo khoác tả khoét hữu khoét, móc ra một quyển tương đương dày về bản, chuyển Cấp Phương Trọng Vinh.

Phương Trọng Vinh nhận lấy, Tụ Trứ đỏ đỏ đèn lồng, xem Đáo Na vẽ bản bìa mặt thượng rõ ràng viết bốn chữ lớn 《 Thần Bút tiểu Tân 》

---- toàn bộ về bản bố cục, kết cấu phương thức, manga kết cấu, đều cùng Nhạc Văn Thụ Trai vừa đẩy ra 《 long Bút Tiểu mới 》 vô cùng tương tự, chỉ

là chuyện xưa, càng gặp may lựa chọn Đại Tổng thần đồng văn hóa làm bối cảnh.

Nếu như nói « lông Bút Tiểu mới », họa chính là một cái bại hoại tiểu hài nhi cuộc sống hạnh phúc cùng ô ô ô ô; như vậy « Thần Bút tiểu Tân », chính là họa chính là một cái toàn bộ hành trình ăn gian thần đồng thiếu niên, trâu bút đến bay lên lấy thần họa chinh phục thiên hạ, ra trận làm tướng quân, vào triều làm thừa tướng chuyện xưa.

Phuong Trọng Vinh Khán Trứ Sài Lân Na Trương tuyết trung tâm mặt khổ qua, hơi rõ ràng mấy phần, một bên vẫn Trứ Sài Lân hướng về Nhạc Văn Thư Trai bên trong đi, một bên tra hỏi Sài Lân: "Làm sao? Đào tạo ra tới manga sư bị người khác đào sùng sao? « lông Bút Tiểu mới » lượng tiêu thụ làm sao?"

Giá Bất tra hỏi cũng còn tốt, vừa hỏi bên dưới, Sài Lân càng thêm một mặt khó chịu:

"Quá đáng hận, chúng ta nhọc nhằn khổ sở lo ăn chăm sóc dẫn người đi ra, kết quả, người ta ở bề ngoài cho chúng ta họa chuyện xưa, kỳ thật lưng đi qua vẫn cùng quan doanh Thư Cục họa một bộ khác chuyện xưa, chỗ chết người nhất chính là, « Thần Bút tiểu Tân » so « lông Bút Tiểu mới », lượng tiêu thụ tốt không phải một điểm"

Phuong Trọng Vinh bước vào Nhạc Văn Thư Trai cửa lớn, run run lên trên người khoác áo khoác thượng một tầng hạt muối từ bình thường tuyết bột, hơi chán chờ, lại hỏi Sài Lân nói: "Là một người? Vẫn là mấy người cùng nhau? Không phải đều ký thân khế sao?"

Đang khi nói chuyện, Phuong Trọng Vinh lại đại ca phạm nhi mười phần liêu vển lên áo khoác, cùng Sài Lân kẻ vai sát cánh lên.

Sài Lân thở dài:

"Nói đến chúng ta bây giờ chuyện làm ăn, bản Dã Bất lưu ý này một quyển được mất, mấu chốt là thật là làm cho người ta tức giận, ta Khán Na trẻ con triển Vũ, là từ lâu trăm phung ngàn kể tới nơi này học bản lĩnh lại đi quan doanh Thư Cục cùng chúng ta đánh lời dài, tối tức giận là, người này căn bản không phải nhân lợi Nhi Lai, nhân lợi Nhi Khứ, mà là cố ý hướng về phía chúng ta Nhạc Văn tới."

Phuong Trọng Vinh cùng Sài Lân vào nhà, Nô Tỷ vội vàng đánh tới lửa than chậu, Phuong Trọng Vinh dặn dò nóng một bình hâm rượu tới, lại để cho Nô Tỷ lấy một chút ướp muối tốt tuyệt vị vệt cỏ.

Chỉ một lúc sau, thức ăn cùng rửa mặt chậu nước từ đều bùng lên, Nô Tỷ phụng dưỡng Sài Lân quán tay, Phuong Trọng Vinh chính là chính mình rõ ràng rửa tay, dùng khăn sát, liền bắt đầu dùng tiểu chén sứ cũng ôn tốt uống rượu.

Một vừa uống rượu, Phuong Trọng Vinh một bên bình tĩnh lại tâm tình, cầm trong tay « Thần Bút tiểu Tân » xem một lần.

Không thể không nói, này « Thần Bút tiểu Tân » đối với thị trường nắm độ rất cao, trái ngược với đã từng Tại Phuong Trọng Vinh thời đại kia đồ cực nhất thời « Crayon Shinchan » loại này gió Gervin sao Nhi Lai « lông Bút Tiểu mới », này bộ « Thần Bút tiểu Tân » càng đối với bây giờ Đại Tổng dân thành phố khẩu vị.

Thần đồng, đột kích ngược, treo lên đánh Tham Quan, khinh bỉ hoàng thân, ngâm công chúa...

Mà chủ đánh nhi đồng gia đình dịu dàng đỡ trở vô lại thị trường « lông Bút Tiểu mới », hiển nhiên ô sớm một chút, trừ cực kì cá biệt người, đa số cái thời đại này người, đối với loại này mặc danh kỳ diệu ô, cũng không thể hoàn toàn tiến vào nhân vật.

Hiện đại hết thấy, cũng không phải đều thay vào đến cổ đại liền sẽ thành công.

Phuong Trọng Vinh yên lặng hấp thụ giáo huấn, cũng yên lặng hấp thụ chén rượu.

Uống đến lúc này, Phuong Trọng Vinh mới phát hiện, uống cũng không phải mới chưng cất rượu, mà là ban đầu chế tạo tốt cây đu đủ rượu, không khỏi cười nhìn về phía Nô Tỷ: "Làm sao cho chúng ta cảm cái này rượu tới?"

Bên cạnh Nô Tỷ sắc mặt hơi đỏ lên, Hựu Khán Hướng Sài Lân.

Sài Lân một mặt dám làm dám chịu tư thế, nói: "Nghe Thuyết Giá cây đu đủ rượu đối với nữ từ hình dáng đáng người mới có lợi, ta liền để lưu loại rượu này lưu thật nhiều, chưng cất rượu đều là Đại lão gia uống, cùng với Nô Tỷ mua vui thời gian, uống hai cái liền túy, không vui."

Phuong Trọng Vinh Thính hần lời ấy, bỗng nhiên cười cười, nói:

"Nói tới, chúng ta chưng cất rượu vẫn không có tên, ta cho lên một cái đi, liền gọi 'Ba bát chẳng qua đời' . Minh nhi ta viết cái ngắn Hí Bản Từ, tới tuyên truyền một chút này 'Ba bát chẳng qua đời' nị lực.

Cho tới này trẻ con triển Vũ cùng « Thần Bút tiểu Tân » việc, người lại chi tiết nói với ta nói, trước là tình hình như thế nào.

Buôn bán có thị trận cạnh tranh là tự nhiên, bất luận sự cạnh tranh này là ác tính, vẫn là tốt, chỉ cần lấy thích hợp phương thức xử lý, liền định có thể bảo hộ chính mình hợp Pháp Quyền ích. Chớ lo lắng"

Sài Lân nghe Đáo Phuong Trọng Vinh như vậy hồ hững đối mặt, tâm trạng hơi yên ổn không ít. Hần vốn là lo lắng bởi vậy trở thành một mới đầu, hết thấy ký thân khế người, đều dám tùy ý mang đi Nhạc Văn tài nguyên bắt đầu từ số không, rất Chí Hòa Nhạc Văn đối nghịch, nhưng thấy Đáo Phuong Trọng

Vinh như thể bình chân như vại hồ hững, không biết sao, tâm trạng thì có một loại không tên yên ổn cảm.

Phuong Trọng Vinh Bất xấu hổ là Phuong Trọng Vinh à. Sài Gòn nội tâm mang theo một loại không phục không được cảm xúc, bắt đầu cùng Phuong Trọng Vinh chỉ tiết nói ra tiền căn hậu quả.

...

Cảnh Hựu bốn năm cuối năm, đến Cảnh Hựu 5 năm mùa xuân, khí trời vô cùng không nề mặt mũi, ba ngày bốn bữa rồi cùng run lẩy diện gói to giống như vậy, bay lá tả hạ tuyết.

Chớp mắt đến ngoại ô tự lễ lớn ngày ấy, các quan lại lúc tờ mờ sáng liền rửa mặt hoàn tất, mặc vào triều phục, hơn hai vạn người lỗ sỗ sách đội ngũ lồng lộng hùng dũng ở bên điểm quan trọng (giọt) cùng bông tuyết nhi trung tâm tiến lên:

Thái Bộc tự phụ trách xe lộ thi Thi Nhiên xếp thành hàng mà đi; điện trung tâm tỉnh phụ trách xe vua, tán phiến, Ngự Mã mỗi người thu thập xinh đẹp chỉnh tề; sáu quân chuông quân súng trận hoa lệ đẹp không sao tả xiết; Thượng Thư Tỉnh bộ binh chỉ huy các chi kỳ đội đều tập trung Biện Kinh trong cấm quân đẹp trai nhất Mỹ Nam Từ nhóm;

Ty thiên đài chuẩn bị tốt tập trung lẩy phô trương cuộn cuộn không gì sánh được; Thái Thường ty phụ trách diễn tấu nhạc cụ một đường hát vang, dẫn tới toàn bộ Biện Kinh dân chúng ở trong gió tuyết tranh nhau quan sát...

Đây là Nhân Tông hướng tới nay, quy mô nhất là long trọng một lần ngoại ô tự lễ lớn, cũng là Nhân Tông đối với mình nhi lập chỉ niên một loại khát vọng trở thành khoáng Thế Minh quân tuyên thế cùng tình cảm, dù sao từ xưa đến nay, chỉ có phát minh quân, mới xứng hưởng Hữu Giá dạng cao quy cách ngoại ô tự lễ lớn.

Luôn luôn tiết kiệm, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện Nhân Tông, càng hạ như thế quyết tâm, làm bức này phô trương ngoại ô tự lễ lớn, nội tâm đối với lưu danh bách thế hướng tới, Dĩ Khả nhìn được một đốm

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Làm sự tình không chê sự tình đại

Là bảo chứng lần này lễ lớn không có sơ hở nào, sớm liền thiết lập sẵn « đại giá lỗ sỗ sách đồ », món đồ này, tương đương với chính cái hoạt động vô cùng cụ thể đến chi tiết hoạt động bày ra án, hết thầy tham dự hội nghị nhân viên, chính giới giới quân đội, quan chức dân chúng, đều có tham dự.

Mạn Thiên Tuyết hoa bên trong, thiên tân vạn khổ, trang trọng nghiêm túc, lễ lớn đúng hạn cử hành, huy hoàng lớn lao, là một hồi đoàn kết lễ lớn, thành công lễ lớn, có lịch sử ý nghĩa lễ lớn.

Ở nên thứ lễ lớn thượng, Nhân Tông Triệu Trinh còn hiện trường ban bố một cái kích động lòng người quyết định ---- hẳn lại muốn sửa niên hiệu. Cái nguyên "Cảnh Hựu 5 năm" là "Bảo trăm họ năm".

Vì sao Thuyết Giá thứ cái nguyên kích động lòng người đây? Nhìn sang "Bảo nguyên", cũng cũng không phải cái gì ngu bức đến bay lên niên hiệu à?

...

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhục Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Dĩ Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần một Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Nhục Đáo Lăng Thần một Điểm Bán Hậu, Y Cựu Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Kỵ Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tân Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tự Khả Trọng Tân Hạ tải, Xoát Tân Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tẩn Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tân không mưa một Ta Ta Lượng Giải.

Nhục Lăng Thần một Điểm Bán Dĩ Hậu Đình duyệt, Tắc Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đô giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vững, Trang Chuangshi.QQ, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Dẫn Hậu Diện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tải chính văn,

không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tầm Lượng Đảo Khởi Điểm Trung Văn Vồng Cấp Dư Chi Trì, Thẻ Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tất Cánh Mỗi Thiên Định Trữ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đệ Nhị Thiên Hoàn Yếu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Di Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần một Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Nhược Đảo Lăng Thần một Điểm Bán Hậu, Y Cự Khán Bất Đảo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Kỵ Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tầm Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tụ Khả Trọng Tầm Hạ tài, Xoát Tầm Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tầm Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tầm không mua một Ta Ta Lượng Giải.

Nhược Lăng Thần một Điểm Bán Dĩ Hậu Đình duyệt, Tác Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đồ giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vồng, Trang Chuangshi.QQ, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Dẫn Hậu Diện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tài chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tầm Lượng Đảo Khởi Điểm Trung Văn Vồng Cấp Dư Chi Trì, Thẻ Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tất Cánh Mỗi Thiên Định Trữ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đệ Nhị Thiên Hoàn Yếu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Di Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần một Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Nhược Đảo Lăng Thần một Điểm Bán Hậu, Y Cự Khán Bất Đảo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Kỵ Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tầm Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tụ Khả Trọng Tầm Hạ tài, Xoát Tầm Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tầm Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tầm không mua một Ta Ta Lượng Giải.

Nhược Lăng Thần một Điểm Bán Dĩ Hậu Đình duyệt, Tác Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đồ giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vồng, Trang Chuangshi.QQ, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Dẫn Hậu Diện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tài chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tầm Lượng Đảo Khởi Điểm Trung Văn Vồng Cấp Dư Chi Trì, Thẻ Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tất Cánh Mỗi Thiên Định Trữ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đệ Nhị Thiên Hoàn Yếu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Di Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần một Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Nhược Đảo Lăng Thần một Điểm Bán Hậu, Y Cự Khán Bất Đảo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Kỵ Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tầm Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tụ Khả Trọng Tầm Hạ tài, Xoát Tầm Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tầm Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tầm không mua một Ta Ta Lượng Giải.

Nhược Lăng Thần một Điểm Bán Dĩ Hậu Đình duyệt, Tác Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đồ giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vồng, Trang Chuangshi.QQ, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Dẫn Hậu Diện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tài chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tầm Lượng Đảo Khởi Điểm Trung Văn Vồng Cấp Dư Chi Trì, Thẻ Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tất Cánh Mỗi Thiên Định Trữ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đệ Nhị Thiên Hoàn Yếu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Đi Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần một Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Nhược Đáo Lăng Thần một Điểm Bán Hậu, Y Cựu Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Ky Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tân Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tụ Khả Trọng Tân Hạ tài, Xoát Tân Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tẫn Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tân không mưa một Ta Ta Lượng Giải.

Nhược Lăng Thần một Điểm Bán Dĩ Hậu Đình duyệt, Tắc Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đồ giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vững, Trang Chuangshi.QQ, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Dẫn Hậu Điện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tài chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tẫn Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vững Cấp Dư Chi Trì, Thử Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tắt Cánh Mỗi Thiên Định Trứ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đề Nhị Thiên Hoàn Yêu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Đi Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần một Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Nhược Đáo Lăng Thần một Điểm Bán Hậu, Y Cựu Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Ky Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tân Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tụ Khả Trọng Tân Hạ tài, Xoát Tân Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tẫn Quân Phóng tư tưởng.

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Đi Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần một Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Đại Tổng biểu thị bị thương rất nặng

Tuyệt lớn bên trong, nguyên bản đoàn kết, hài hòa, viên mãn bầu không khí trong phút chốc quét sạch, quần thần mờ ra đau kịch liệt hô hoán hình thức, cảm xúc mãnh liệt diễn giải hình thức, cuồng nhiệt kháng nghị hình thức, giận không kiềm được xin mời chiến hình thức.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Đi Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần hai Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Nhược Đáo Lăng Thần hai Điểm Bán Hậu, Y Cựu Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Ky Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tân Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tụ Khả Trọng Tân Hạ tài, Xoát Tân Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tẫn Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tân không mưa một Ta Ta Lượng Giải.

Nhược Lăng Thần hai Điểm Bán Dĩ Hậu Đình duyệt, Tắc Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đồ giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vững, Trang Chuangshi.QQ, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Dẫn Hậu Điện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tài chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tẫn Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vững Cấp Dư Chi Trì, Thử Lượng Hạ Tác Giả viết sách không

để, Tất Cánh Mỗi Thiên Định Trứ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đệ Nhị Thiên Hoàn Yếu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Đi Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần hai Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Nhược Đáo Lăng Thần hai Điểm Bán Hậu, Y Cự Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Ky Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tân Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tụ Khả Trọng Tân Hạ tài, Xoát Tân Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tân Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tân không mua một Ta Ta Lượng Giải.

Nhược Lăng Thần hai Điểm Bán Dĩ Hậu Đình duyệt, Tắc Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đồ giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vồng, Trang Chuangshi.QQ, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Dẫn Hậu Diện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tải chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tân Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vồng Cấp Dư Chi Trì, Thể Lượng Hạ Tác Giả viết sách không để, Tất Cánh Mỗi Thiên Định Trứ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đệ Nhị Thiên Hoàn Yếu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Đi Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần hai Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Nhược Đáo Lăng Thần hai Điểm Bán Hậu, Y Cự Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Ky Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tân Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tụ Khả Trọng Tân Hạ tài, Xoát Tân Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tân Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tân không mua một Ta Ta Lượng Giải.

Nhược Lăng Thần hai Điểm Bán Dĩ Hậu Đình duyệt, Tắc Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đồ giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vồng, Trang Chuangshi.QQ, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Dẫn Hậu Diện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tải chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tân Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vồng Cấp Dư Chi Trì, Thể Lượng Hạ Tác Giả viết sách không để, Tất Cánh Mỗi Thiên Định Trứ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đệ Nhị Thiên Hoàn Yếu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Đi Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần hai Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Nhược Đáo Lăng Thần hai Điểm Bán Hậu, Y Cự Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Ky Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tân Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tụ Khả Trọng Tân Hạ tài, Xoát Tân Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tân Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tân không mua một Ta Ta Lượng Giải.

Nhược Lăng Thần hai Điểm Bán Dĩ Hậu Đình duyệt, Tắc Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đồ giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vồng, Trang Chuangshi.QQ, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Dẫn Hậu Diện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tải chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tân Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vồng Cấp Dư Chi Trì, Thể Lượng Hạ Tác Giả viết sách không để, Tất Cánh Mỗi Thiên Định Trứ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đệ Nhị Thiên Hoàn Yếu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Đi Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần hai Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Nhược Đáo Lăng Thần hai Điểm Bán Hậu, Y Cựu Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Ky Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tân Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tựu Khả Trọng Tân Hạ tài, Xoát Tân Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tẩn Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tân không mua một Ta Ta Lượng Giải.

Nhược Lăng Thần hai Điểm Bán Di Hậu Đình duyệt, Tắc Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đồ giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vồng, Trang Chuangshi.QQ, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Đản Hậu Diện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tài chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tẩn Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vồng Cấp Dư Chi Trì, Thẻ Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tắt Cảnh Mỗi Thiên Định Trứ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đệ Nhị Thiên Hoàn Yêu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Di Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần hai Điểm Tu Cải Vi Chính thức chương tiết.

Nhược Đáo Lăng Thần hai Điểm Bán Hậu, Y Cựu Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Ky Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tân Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tựu Khả Trọng Tân Hạ tài, Xoát Tân Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tẩn Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tân không mua một Ta Ta Lượng Giải.

Nhược Lăng Thần hai Điểm Bán Di Hậu Đình duyệt, Tắc Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đồ giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vồng, Trang Chuangshi.QQ, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Đản Hậu Diện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tài chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tẩn Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vồng Cấp Dư Chi Trì, Thẻ Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tắt Cảnh Mỗi Thiên Định Trứ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đệ Nhị Thiên Hoàn Yêu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Chúng ta đối sách

Bão trăm họ năm tháng giêng, Đông Hàn một điểm Dã Bất se lạnh Thành Biện Kinh trung tâm, như cũ phồn hoa náo nhiệt giống như quá khứ, nửa đêm về sáng lại tuyết bay, tiếp theo lời kéo đầy trời tiểu mưa đá, thẳng đông đến chó rứt lỗ mũi ngựa phun tiếng động, nửa đêm về sáng tuần tra ban đêm phu canh xà phòng đái một vàng thanh nước mũi thu còn sinh.

Các nơi Thành Lâu canh năm trống gỗ qua sau, một phen kỳ cảnh liền xuất hiện. Xu Mật Sứ Vương Đức Dụng chính là banh lão kiếm, dùng trọn lên khoe nết tận nứt con mắt, trừng Trần Chấp Trung mấy người một chút, không nói một lời, trực tiếp phát huy võ tướng có thể động thủ tuyệt không tất cả tính đặc sắc,

Dẫn một đội cấm quân trực tiếp đập ra vậy Tây Hạ sứ giả môn, sau đó Trương Na cái bụi đời liền lăn mạng kéo kéo ra ngoài, một đao bổ ở trên trán đánh chết đứa kia.

Trần Chấp Trung cùng Yến Thù theo ở phía sau, toàn bộ hành trình xem xong Vương Đức Dụng tình cảnh này, hai người hai mặt nhìn nhau.

Giết chết Tây Hạ sứ giả Vương Đức Dụng ngửa mặt lên trời cười ha ha, nếu như lâu như vậy tới nay, Đại Tổng bị tức rồi cuộc đạt được một điểm phóng thích giống như vậy, nhìn về phía Trần Chấp Trung nói: "Sách phòng của chính mình đề chết này tên khôn quá tiện nghi hử, cần bản dùng không Trứ Giá

sao phiền phức, đẩy ra ngoài chém chết là được."

"Tuy là như thế, ngày mai vào triều thời gian, liệu sẽ có lời quan đi ra chê trách à?" Yến Thù nhẹ nhàng ở một bên cẩn thận nói.

"Lý Nguyên Hạo đưa kia đều nháo đến ngoại ô tự lẽ lớn thượng, ở chúng ta Đại Tổng nơi gần cổng thành thượng đi tiểu, còn cho bọn họ đưa lễ vật gì giáo dục, muốn lão phu nói, vậy đều là nói dóc, lão phu hiện tại đã nghĩ, nguyên từ tướng trung quân, giết vào đại mạc, tiêu diệt Lý Nguyên Hạo cái này đồ tể kẻ phản bội!"

Vương Đức Dụng tính khí và khí thế đều là trùng thiên, hai con khổng lồ lỗ mũi cũng thánh thót trùng thiên, nếu như đời sau Hoàn Châu Cách Cách Riehl Khang lỗ mũi.

"Lão đại nhân chân anh hùng vậy." Bên cạnh Trần Chấp Trung cùng Yến Thù, lần thứ nhất cảm thấy cùng võ tướng chính giữa cộng hưởng.

...

Phương Trọng Vinh đứng Tại Phương cửa phủ, xem hướng thiên không, Thần Quang (nắng sớm) mờ mờ trung tâm, bông tuyết cùng mưa đá bùm bùm rơi sạt sạt đánh ở trên mái hiên, vậy đại khái chính là cái gọi là dài đến một trăm năm tiểu Băng sông thời đại dần dần tiến đến, để phương Bắc dân tộc du mục phổ biến xuôi nam, cuối cùng Mông Cổ thiết kỵ ngang dọc Trung Nguyên bị thống khí hậu yếu tố chứ?

Cho tới Lý Nguyên Hạo cùng Tây Hạ loại này lâu la, nguyên bản lấy Đại Tổng thực lực của một nước, chỉ cần sách lược thoả đáng, tốt khoe xấu che, là quyết định không phải làm xuất hiện trong lịch sử Tổng hạ cuộc chiến trung tâm nhiều lần chiến bại, tới cuối cùng cũng bị ép rút lông trả thù lao nghị hòa tình hình.

Đáng tiếc, Lý Nguyên Hạo quý kẻ quả thật chọc giận toàn bộ Đại Tổng, chọc giận Đại Tổng yếu đuối mất cảm thần kinh.

Bây giờ triều đình, từ lâu là tình cảm quân chúng cuộn trào mãnh liệt xin mời chiến.

Mà so với Tây Hạ vậy Diêm Nhi thực lực của một nước chờ mong mau chóng một trận chiến, Đại Tổng chân chính cường hạm chính là trì cửu chiến, lấy kinh tế ngăn cấm kéo suy sụp Tây Hạ, cho nên có thể nói, này chiến nhất định phải đánh, thế nhưng vượt qua muộn đánh, vượt qua muộn địch ngăn cấm Tây Hạ thời gian dài, càng có lợi với Đại Tổng.

Lại như sau Thế Mỹ quốc đánh Iraq, trước kinh tế ngăn cấm người mười năm, chính người hết đạn cạn lương, lại bề cảnh khô, kéo cây mục lật tung người.

Cầm chắc kinh tế ưu thế một phương, nếu sẽ không khống chế kinh tế chiến này điều máu chốt yếu tố, vậy thì là ngốc.

Nhưng khi đó trong lịch sử, có khả năng xem Đáo Giá một điểm, đây trong triều, lại chỉ có Ngô Dục một người mà thôi.

Phương Trọng Vinh suy nghĩ, chờ kim thiên hạ hướng sau khi, chính mình hay là đi báỉ phòng một chút Ngô Dục, trao đổi lòng tốt, lại cùng đi trước Phạm Trọng Yên nơi đó nói rõ lợi hại, xin mời Phạm tướng công ra mặt so sánh thích hợp.

Nếu như còn giống kiếp trước lịch sử giống như vậy, Ngô Dục một người một ngựa giảng giải chính mình kinh tế chiến lý luận, vậy chủ định nhấn chìm ngay lúc ấy phần nộ đến mất đi lý trí quân thần trung gian, ngược lại mất đi nguyên bản tốt nhất thế đánh bạc.

Muốn Trứ Giá bên trong, Phương phủ người đánh xe đã đem xe ngựa dắt qua tới, tuy rằng bình Nhật Lý Phương Trọng Vinh Đã là chính mình người cưỡi ngựa triều, lấy Đại Tổng quan chức bình thường tiêu xúng, cũng không có gì chính người tài xế chính mình ngồi trên xe ngựa loại này Hạ Tùng thức sinh hoạt yêu cầu.

Nhưng kim thiên hạ tuyết, Phương Trọng Vinh tuân theo đối với mình cưỡi ngựa kỹ thuật tự mình biết mình, bảo trì đối với mình cùng thích hợp mạng sống con người an toàn độ cao ý thức trách nhiệm, cho nên quyết định vẫn là do người đánh xe ruổi ngựa, chính mình ngồi xe đi trước.

...

Bên trong cung điện thiêu Địa Long, cách đó không xa, lúc ẩn lúc hiện còn có dẫn vào địa nhiệt công trình thủy lợi trình thi công thanh âm, mỗi âm thanh nhọt nhọt ánh vào bên tai.

Hôm nay như thế đại quy mô nghị sự, chủ yếu đề tài không nói cũng hiểu, vậy thì là như thế nào xử lý Lý Nguyên Hạo đột nhiên xưng đế vấn đề: Làm sao trừng phạt Tây Hạ? Chiến cùng bất chiến? Như chiến, làm sao chiến?

Võ tướng một bên, đều là mãnh liệt xin mời chiến.

Dù sao Đại Tổng tuy rằng cùng Liêu đánh trận tỷ lệ thắng giống như vậy, nhưng trước đây đối phó Tây Hạ bức này tay sai vẫn có niềm tin.

Huống hồ, lúc này Đại Tổng, khoảng cách lần trước nước đồng minh quốc quy mô đại chiến ---- Thiên Uyên phụ địch, đã ba mươi bốn năm, năm đó anh Hùng Tướng lĩnh đã hóa thành tro cốt xúng hường Thái Miếu, năm đó tướng môn con cháu cũng đã một kiểu trưởng thành.

Lần này thương nghị, cũng không có bất kỳ ngôn quan buộc tội Vương Đức Dụng giết chết Tây Hạ sứ giả cách làm. Mọi người tư tưởng cực kỳ vẫn, lại dám có người như thế mạo phạm ta Thiên Triều Thượng Quốc. Nhất định phải trừng phạt, nhất định phải giáng trả, còn làm sao giáng trả sao?

Nghĩ ra được biện pháp cũng thật là, rất bộ ngoại giao rất hình thức hóa, vô dụng thủ đoạn so có tác dụng nhiều lắm.

Số một, nghiêm chính kháng nghị. Tước đoạt trước Đại Tổng sắc phong Lý Nguyên Hạo hết thầy chức quan, hơn nữa, kiên quyết không thừa nhận hần tự xưng họ Lý hợp Pháp Tính, mà tiếp theo gọi hần là Triệu Nguyên Hạo, Tổng sử bên trong, cũng chặt chẽ bảo trì danh xưng này, n vạn năm không lay được, chặt chẽ đóng đinh thân phận của Lý Nguyên Hạo, là ta Đại Tổng gia đình.

Được rồi, cái này kháng nghị sáo lộ, đúng là bắt nguồn từ Đại Tổng ngoại giao chuẩn bị dầu cao Vạn Kim.

Thứ hai, điều về sứ thân, tìm kiếm thám tử. Dem Tây Hạ sứ giả toàn bộ đuổi ra Đại Tổng biên giới, cũng giá cao treo giải thưởng bắt bắt Tây Hạ lên vào Đại Tổng Xích Diệp thám tử, Đại Tổng quan phương thường Kim Bảng là, một cái Xích Diệp tiền thưởng mười vạn xâu, hết cách rồi, ta Đại Tổng chính là có tiền, không tin cảm tiền đập không ra điểm mạnh mới tới.

Không sai, này so vậy quang nghiêm chính kháng nghị muốn khá hơn một chút.

Phương Trọng Vĩnh Thỉnh đến nóng ruột, nhưng vẫn không nghe được chân chính hành hữu hiệu đối phó Tây Hạ tốt nhất biện pháp ---- gián đoạn các tràng mạo dịch, đánh kinh tế chiến, kéo suy sụp Tây Hạ. Không khỏi gấp gáp:

Hắn đưa mắt nhìn đứng ở trong đại điện không đáng chú ý góc Ngô Dục, nhưng lúc này Ngô Dục dường như còn không quyết định đi ra, cụ biểu đáng sợ.

Hắn lại ngẫm lại chính mình, thân phận của chính mình, tuy rằng đứng tới gần hoàng đế, đáng tiếc cấp bậc vẫn còn thấp, cũng không Hữu Giá dạng đại triều bên trên lên tiếng tư cách.

Giữa lúc Phương Trọng Vĩnh Tâm tiêu thời gian, đã thấy Phạm Trọng Yên chậm rãi đi lên phía trước, khởi bẩm nói: "Vi thần cho rằng, còn ứng lập tức đóng Thiểm Tây, Hà Đông phương diện cùng Tây Hạ các tràng mạo dịch, cùng với tăng cường trên biên cảnh lực lượng quân sự."

Phạm Tương Công Uy vũ. Phương Trọng Vĩnh Thỉnh Đáo Giá lời nói, trong lòng hơi thờ một hồi, Đại Tổng vẫn có người tài ba, thật là khiến người ta lo nát tâm à.

Nhìn lúc này một mảnh đen kịt đại điện, trên cung điện tề tộ Trứ Đại Tổng tiến vào ba bốn mươi năm nay khoa cử cuộc thi trung tâm sinh ra vô số thiên tài, lui không bỏ ra nổi chân chính hành hữu hiệu thích hợp nhất, hoàn mỹ nhất đối với địch phương án.

bách năm Chương 20: Đường cong cứu quốc

Đương nhiên, Đại Tổng không bao giờ thiếu, chính là lúc này cảm xúc mãnh liệt dâng trào lấy ra lên tới hàng ngàn, hàng vạn, thanh tình tịnh mạo (tình cảm dạt dào) khiến trách Lý Nguyên Hạo bài hịch.

Nhưng mà cũng không Hữu Thập sao trúng dùng, lúc này, Phương Trọng Vĩnh căn cứ đời sau lịch sử, hãy tìm cái rõ ràng nhất người ---- Ngô Dục.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhục Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Đi Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần hai giờ rưỡi Tu Cải Vi Chính Thức chương tiết.

Nhục Đáo Lăng Thần hai Điểm Bán Hậu, Y Cự Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Kỵ Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tân Gia Tải một Thứ Chương Tiết Danh, Tụ Khả Trọng Tân Hạ tải, Xoát Tân Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tẩn Quán Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiên phức, không Vũ Tải Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tân không mưa một Ta Ta Lượng Giải.

Nhục Lăng Thần hai Điểm Bán Di Hậu Đình duyệt, Tắc Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đồ giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vững, Q Q xem, Giá Ta Đô là chính bản, Dẫn Hậu Diện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tải chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tẩn Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vững Cấp Dư Chi Trì, Thê Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tất Cánh Mỗi Thiên Định Trứ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đề Nhị Thiên Hoàn Yếu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhục Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Đi Kinh Đình Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần hai giờ rưỡi Tu Cải Vi Chính Thức chương tiết.

Nhục Đáo Lăng Thần hai Điểm Bán Hậu, Y Cự Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Kỵ Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tân Gia Tải một Thứ Chương Tiết Danh, Tụ Khả Trọng Tân Hạ tải, Xoát Tân Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí,

Đại Gia Tẩn Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tẩn không mưa một Ta Ta Lượng Giải.

Nhược Lăng Thần hai Điểm Bán Dĩ Hậu Đỉnh duyệt, Tắc Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đồ giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vồng,, Q Q xem, Giá Ta Đồ là chính bản, Dẫn Hậu Diện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tải chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tẩn Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vồng Cấp Dư Chi Trì, Thê Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tất Cánh Mỗi Thiên Định Trữ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đệ Nhị Thiên Hoàn Yếu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Dĩ Kinh Đỉnh Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần hai giờ rưỡi Tu Cải Vi Chính Thức chương tiết.

Nhược Đáo Lăng Thần hai Điểm Bán Hậu, Y Cựu Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Kỵ Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tẩn Gia Tải một Thứ Chương Tiết Danh, Tụu Khả Trọng Tẩn Hạ tải, Xoát Tẩn Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tẩn Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tẩn không mưa một Ta Ta Lượng Giải.

Nhược Lăng Thần hai Điểm Bán Dĩ Hậu Đỉnh duyệt, Tắc Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đồ giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vồng,, Q Q xem, Giá Ta Đồ là chính bản, Dẫn Hậu Diện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tải chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tẩn Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vồng Cấp Dư Chi Trì, Thê Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tất Cánh Mỗi Thiên Định Trữ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đệ Nhị Thiên Hoàn Yếu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Dĩ Kinh Đỉnh Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần hai giờ rưỡi Tu Cải Vi Chính Thức chương tiết.

Nhược Đáo Lăng Thần hai Điểm Bán Hậu, Y Cựu Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Kỵ Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tẩn Gia Tải một Thứ Chương Tiết Danh, Tụu Khả Trọng Tẩn Hạ tải, Xoát Tẩn Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tẩn Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tẩn không mưa một Ta Ta Lượng Giải.

Nhược Lăng Thần hai Điểm Bán Dĩ Hậu Đỉnh duyệt, Tắc Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đồ giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vồng,, Q Q xem, Giá Ta Đồ là chính bản, Dẫn Hậu Diện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tải chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thịnh Đại Gia Tẩn Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vồng Cấp Dư Chi Trì, Thê Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tất Cánh Mỗi Thiên Định Trữ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đệ Nhị Thiên Hoàn Yếu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm. Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Dĩ Kinh Đỉnh Duyệt Thân Thịnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần hai giờ rưỡi Tu Cải Vi Chính Thức chương tiết.

Nhược Đáo Lăng Thần hai Điểm Bán Hậu, Y Cựu Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Kỵ Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tẩn Gia Tải một Thứ Chương Tiết Danh, Tụu Khả Trọng Tẩn Hạ tải, Xoát Tẩn Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tẩn Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi, Thịnh Cấp Dư Mạnh Tẩn không mưa một Ta Ta Lượng Giải.

Nhược Lăng Thần hai Điểm Bán Dĩ Hậu Đỉnh duyệt, Tắc Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đồ giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vồng,, Q Q xem, Giá Ta Đồ là chính bản, Dẫn Hậu Diện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tải chính văn, không Vũ Bất là

Ngân Xác Định. Thỉnh Đại Gia Tẩn Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vồng Cấp Dư Chỉ Trì, Thê Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tất Cánh Mỗi Thiên Định Trữ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đệ Nhị Thiên Hoàn Yếu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Đây là Phòng Đạo Chương Tiết, Nhược Cấp Các Vị Thân Thân Đái Lai Bất Tiện, xin tha thứ.

Di Kinh Đình Duyệt Thân Thỉnh Biệt Cấp, không Vũ Hội Tại Lăng Thần hai giờ rưỡi Tu Cái Vi Chính Thức chương tiết.

Nhược Đáo Lăng Thần hai Điểm Bán Hậu, Y Cựu Khán Bất Đáo Chính Thức Chương Tiết hôn nhẹ, Nhu Tại Thủ Kỵ Đoan hoặc Computer đoan, trở lại nơi, Trọng Tẩn Gia Tái một Thứ Chương Tiết Danh, Tụ Khả Trọng Tẩn Hạ tài, Xoát Tẩn Vi Chính Thức chương tiết, Bất Hội Trọng Phục Khẩu phí, Đại Gia Tẩn Quân Phóng tư tưởng.

Giá Hội Cấp một Ta Thân Thân Đái Lai phiền phức, không Vũ Tái Thứ Do Trung chân thành nhận lỗi.

Nhược Lăng Thần hai Điểm Bán Di Hậu Đình duyệt, Tắc Vô Nhu Đàm Tâm, một Thiết Đồ giống như dĩ vãng.

Bản Thư Tại Khởi Điểm Trung Văn Vồng,, Q Q xem, Giá Ta Đồ là chính bản, Dẫn Hậu Diện Năng Phủ Đồng Bộ Gia tài chính văn, không Vũ Bất là Ngân Xác Định. Thỉnh Đại Gia Tẩn Lượng Đáo Khởi Điểm Trung Văn Vồng Cấp Dư Chỉ Trì, Thê Lượng Hạ Tác Giả viết sách không dễ, Tất Cánh Mỗi Thiên Định Trữ Nháo Chung Nhị Điểm không ngủ, Đệ Nhị Thiên Hoàn Yếu đi làm, Dã Thực Tại là Bị Đạo Bản Chính Ngân Vô Nại Tài Giá sao làm Chân Tâm Tạ Tạ Đại gia.

... ..

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 148: Đường cong cứu quốc

Đương nhiên, Đại Tổng không bao giờ thiếu, chính là lúc này cảm xúc mãnh liệt dâng trào lấy ra lên tới hàng ngàn, hàng vạn, thanh tình tịnh mậu (tình cảm dạt dào) khiến trách Lý Nguyên Hạo bài hịch.

Nhưng mà cũng không Hữu Thập sao trúng dùng, lúc này, Phương Trọng Vinh căn cứ đời sau lịch sử, hãy tìm cái rõ ràng nhất người ---- Ngô Dục.

Bởi Baidu thượng không có liên quan với Ngô Dục giới thiệu, cho nên không mưa ở đây liền cho mọi người giới thiệu sơ lược một chút đi. Tổng sử trung tâm Ngô Dục, tên chữ Xuân Khanh, phổ thành người, sinh ở Tống Cảnh Đức nguyên niên, cũng chính là Dương Lịch 1004 năm, Thiên Thánh 5 năm tiến sĩ.

Thiên Thánh 5 năm tiến sĩ là có ý gì đây? Chính là hần cùng Bao Chứng, Hàn Kỳ mấy người đồng khoa. Phụ thân của Ngô Dục là Ngô chờ tra hỏi, cái này chờ tra hỏi không phải nhà sử học không khảo chứng đi ra ý đó, mà là người ta đại danh liền gọi chờ tra hỏi.

Ngô Dục Trung Cừ thời điểm, hần lão ba Ngô chờ tra hỏi quan đến Quang Lộc Tự khanh. Trung Cừ sau, Ngô Dục trước tiên làm rất nhiều huyện quan, sau đó chậm rãi bỏ lên. Ở bảo trăm họ nằm vào lúc này, Ngô Dục chức quan là Tam Tư phán quan cùng muối sắt phán quan.

Đây là một chức vụ thực quan sát thiên hạ tài quyền hậu cần quan nhi, có thể nói Hậu Cần Bộ Trưởng.

Thời gian dài cùng hậu cần giao thiệp với Ngô Dục, sâu sắc lý giải đánh trận không chỉ là đánh tiền tuyến, cũng là đánh hậu cần, đánh kinh tế loại này khái niệm.

Cho nên, ở có hay không muốn cùng Tây Hạ khai chiến phương diện, Ngô Dục đã từng trải qua một quyền vô cùng có đạo lý, hơn nữa ghi chép ở Tống sử, danh vang muôn đời tiền gián dăng số.

Tổng sử xưng hần "Độc giữ dị nghị, cho rằng Nguyên Hạo bản không phải Hán tộc, loại này Phiến Chúc, phản phục vô thường là kỳ đặc tính, có thể dùng Tống Sơ đối với Nam Đường biện pháp, thăm nghiệm mật biên phòng, phong phú chuẩn bị chiến tranh, ép mậu dịch, khiến cho không chỗ cướp đoạt, bắt chiến tự loạn."

Đây là Ngô Dục ở chính sử bên trên lần thứ nhất đại lộ mặt, nói đúng không thể lại đúng, tuy rằng lúc đó ai cũng không nghe lọt tai.

Mà Ngô Dục cá tính đây, cũng không phải Bao Chửng, Phạm Trọng Yên loại kia dừng cảm tiến tới tính tình, chuyện này nếu như đổi lại Bao Chửng, Phạm Trọng Yên làm, chỉ cần bọn họ cảm giác mình nói là đúng, lùi không người coi trọng, như vậy tuyệt thực kháng nghị Dã Hào, mười mấy phong tấu chương liên tiếp tiến gần Dã Hào, vậy là như thế nào Đồ Yếu dẫn tới mọi người coi trọng.

Nhưng Ngô Dục không phải, hắn là cái rất lý trí tính tình, ở trong mắt hắn, chức trách của ta, là tận ta có khả năng thuyết minh rõ ràng ta kiến nghị, còn hoàng đế có hay không tiếp thu, triều đình có hay không coi trọng, vậy cũng không phải chức trách của ta.

Cho nên, một mặt Ngô Dục lựa chọn ngay lúc ấy huyền thiên bầu không khí cùng xin mời chiến lần sóng trung tâm, nói ra cái nhìn của chính mình, mặt khác, Ngô Dục chỉ lần trước tấu chương, không có được khẳng định liền rút lui. Do những này cách làm, mọi người cũng có thể nghĩ đến Ngô Dục là cái thể nào cá tính đi.

Đương nhiên, như vậy tính tình người, cũng là rất khó bị người khác trái phải quan điểm, hoặc là cùng ai dễ dàng liền khiến cho thân thiện. Phương Trọng Vinh Tưởng muốn liên hợp Ngô Dục, đem quan niệm của hắn cùng mình cùng nhau lấy ra, trước tiên nói phục Phạm Trọng Yên, sau đó dựa vào Phạm Trọng Yên danh dự cùng lực ảnh hưởng ảnh hưởng hoàng đế cùng quần thần, chỉ là đi bài phòng một chút, là rất khó nói ra.

Phương Trọng Vinh chỉ tiết suy nghĩ quá, lại tìm Sài Lân, để Phế Sài Tín Cấp Tốc chuyển thu thập không ít liên quan với Ngô Dục tình báo, sau khi, mới phát hiện Ngô Dục một Ta Ta tiểu Ái tới.

Ngô Dục thích nghe hí, hơn nữa là chuyên gia cấp bậc Hí Khúc khác giám thường gia, rất nhiều cỡ lớn gánh hát mọi người cùng đài Trụ Tử, thậm chí đều chiêm được quá Ngô Dục một chút lời bình cùng chỉ đạo, người đừng nói, Ngô Dục ánh mắt đó là vô cùng tốt, đi qua hắn chỉ điểm quá rất nhiều người, cuối cùng đều lựa ra bản thân đặc sắc.

Như vậy, kể sách hiện giờ, đi nhận thức một cái cùng Ngô Dục bầu viú được với giao tình Lê Viên mọi người, liền thành trước mắt cấp bách chờ chuyện cần làm.

Phương Trọng Vinh Tưởng định chủ ý, đánh tới xe ngựa mảnh, nhìn Biện Kinh ngược đạp tuyết như cũ phồn hoa ngõ phố, tâm trạng một chút tiếp theo tính toán.

...

Vương Tử Nguyệt hầu ở Trương Quý phi bên cạnh, một bên khôn khéo bay lượn trong tay thắt nút dây để ghi nhớ, đánh ra hình thức hoa mỹ túi lưới, so một lần, lại sẽ Trương Quý phi mới được một khối Đại Việt pha lê thủy khảm vào trong.

Trương Quý phi từ lúc sản xuất sau, liền đối với Vương Tử Nguyệt đặc biệt thân thiết, bây giờ kinh nghiệm con gái mới tang cùng phu quân sinh bệnh, càng ngày càng thích trước mặt cái này thông minh giỏi giang Nữ Đại Phu tới.

Trương Quý phi chệnh chéch dựa vào ở trên cái sập mỹ nhân, dài dài lông mi buông xuống một tia nhàn nhạt bóng râm ở mí mắt, trong tay ôm một cái lò sưởi tay, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn Hưởng Vương Tử Nguyệt, nhẹ giọng hỏi: "Tháng khanh, có thể cảm nhận được tay lạnh?"

Vương Tử Nguyệt ngẩng đầu hé miệng cười cười, "Trong buồng lò sưởi này Địa Long thiêu như vậy nóng, nơi nào còn lạnh đây."

Trương Quý phi nghe mơ hồ truyền tới dẫn vào địa nhiệt nước công trình thi công tiếng, đột nhiên tâm tư xoay một cái, liền để bên cạnh người cung tỳ nhóm đều xuống, chỉ chờ Vương Tử Nguyệt ở bên phụng dưỡng.

Vương Tử Nguyệt thấy thế Dã Bất do có chút nghiêm túc lên, nghĩ đến là Trương Quý phi có lời muốn nói với mình đi. Trong lòng nàng vẫn chặt chẽ ký Trữ Phương Trọng Vinh lúc đó giao cho nàng vậy chút sự tình, ứng đối Trương Quý phi thời gian, cũng đặc biệt cẩn thận.

Quả nhiên, cung tỳ nhóm lui xuống đi sau khi, Trương Quý phi liền ra hiệu Vương Tử Nguyệt dựa vào cách mình càng gần hơn một chút.

Vương Tử Nguyệt đi lên phía trước, Trương Quý phi liền kéo Vương Tử Nguyệt tay, làm cho nàng bồi ngồi ở cạnh sập một chiếc ghế tròn thượng. Nếu như nói việc nhà tư thái giống như vậy, nhẹ giọng hỏi: "Tháng khanh, người có từng nghe nói, vậy dẫn địa nhiệt nước công trình, nguyên là là tra trong cung lòng đất, có hay không có chôn thủy ngân."

Vương Tử Nguyệt từ Nhiên Bất liền hồi đáp, chỉ là mỉm cười, tiếp theo nghe Trương Quý phi nói chuyện:

"Bản cung Tiểu công chúa, nguyên là không phải làm đi, làm nữ nhân, ai không có mấy phần tri giác đây? Nhưng hôm nay bệ hạ không thích nội cung chính giữa Hữu Thập sao mâu thuẫn việc vặt, dù cho có việc, là thảo bệ hạ vui mừng, cũng đều là đề lên không nói cho, chỉ cô đơn đáng thương con của ta."

Lời này kỳ thật nói đã rất nặng, Vương Tử Nguyệt tự nhiên cũng không có thể đồng ý, Dã Bất có thể phủ định. Liền chỉ phải nhẹ lời tỏ thái độ nói:

"Bất luận thế nào, vì thần đều sẽ tận lực thủ hộ quý phi nương nương thân thể, sự phó cũng sẽ đem hết toàn lực vì nương nương, bệ hạ điều dưỡng thân thể. Nương nương ân sủng như thế, sau đó còn sẽ có."

Trương Quý phi nghe được lời ấy, Lược Lược Hữu Ta an ủi, Tại Giá cô quanh thăm cung trung tâm, Trương Quý phi tình cảnh kỳ thật cũng không giống mọi người tưởng tượng như thế phong quang

---- nàng không sánh được Hoàng Hậu cùng những kia có gia thế địa vị phi tần, không có mẫu gia bất kỳ chống đỡ, cũng không có người khác giúp đỡ,

trong cung từng cái từng cái Lão Thành Tinh cung nhân, nàng cũng thường xuyên khuyết thiếu quản thúc trụ người tài năng, có lẽ cũng ngay ngắn Nhân Trứ loại này tiểu gia xuất thân đơn thuần, dễ dàng nắm một mặt, mới để Triệu Trinh đối với nàng phần độc nhất ân sủng đi.

Mà trừ làm vừa lòng Triệu Trinh, đem này ân sủng chặt chẽ nắm chắc, nàng thậm chí cũng không Hữu Na cái năng lực đuổi theo tra cái gì.

Cho nên, làm Triệu Trinh nói, chính là Phương Trọng Vĩnh Tường ra cái này địa nhiệt công trình thủy lợi trình đi thăm dò, lại là Phương Trọng Vĩnh tiến cử Vương Tử Nguyệt vị này Nữ Đại Phu thời gian, Trương Quý phi tâm lý Đối Phương Trọng Vĩnh, Vương Tử Nguyệt, đều là có một phần đặc biệt tín nhiệm cảm.

Wang Tử Nguyệt tâm lý, giờ khắc này vẫn đang suy nghĩ Trứ Phương Trọng Vĩnh giao cho những kia cái đại kế:

Bây giờ đã nhĩ lập chi niên hoàng đế bệ hạ, con nói dối đơn bạc chọc người chê trách. Mà độc chiếm ân sủng lại không hề gia thế Trương Quý phi, vậy cũng là bị thả ở trên lửa nung à.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 149: Người muốn làm gì

Nguy Quốc đại Đại công chúa cùng Tào Hoàng Hậu sống vai ngồi ở trên sập, giữa hai người cách một con bàn nhỏ, kỳ thượng bày một chút trà bánh.

Đại Đại công chúa lần này vào cung, như cũ ăn mặc hoa hồng tím chế tạo quần áo, đen nhánh dày đặc tóc dài vẫn chỉnh tề, trăm gài tóc rút xuống chue Victoria's Secret nội y phụng hàng tươi pha lê cầu trăm cái vòng tay, xung quanh tổ điểm mấy sao đại pha lê hoa nhỏ, tất cả đều là một màu khảm bảo thạch, không cần điểm lệ sắc thái, có vẻ rất là đoan trang.

Dựa vào Nguy Quốc đại Đại công chúa một bên, đứng trang nghiêm ở Đường Hạ Hứa Hi Trân một mặt cẩn thận khiêm tốn lễ độ.

Nguy Quốc đại Đại công chúa có thể nói là Hứa Hi Trân quý nhân, lúc trước Triệu Trinh đột nhiên hôn mê, chính là hấn cô, Tổng Thái Tông Triệu Quang Nghĩa thứ tám cái con gái Nguy Quốc đại Đại công chúa, đây mưu Sát Hoàng thượng tội danh thành lập khả năng, hấp hối tiến cử Hứa Hi Trân ở Triệu Trinh trái tim chuyển về châm, lúc này mới để Hứa Hi Trân một đêm thành danh, ổn định một Đại Quốc y thánh thủ địa vị.

Hứa Hi Trân am hiểu nhất, thủy chung đều là hành châm, theo nghề y nhiều năm, ở tim chuyển về châm chuyện như vậy, ở hoàng thất mọi người nhìn lại là chục triệu nguy hiểm, nhưng đối với Hứa Hi Trân mà nói, lùi từ lâu thì hành ngàn vạn lần, cái gọi là trên đài một phút, dưới đài mười năm công, cơ hội vĩnh viễn để cho người có chuẩn bị, đại khái chính là cái đạo lý này.

Tự nhiên, bây giờ thành danh Hứa Hi Trân, là không thể quên Nguy Quốc đại Đại công chúa đề bạt tiến cử ân.

Cho nên, Nguy Quốc đại Đại công chúa muốn hấn tới một lần thứ là Tào Hoàng Hậu xin mời bình an mạch, cẩn thận bụng, Hứa Hi Trân cũng là không thể không từ.

"Vi thần đã dựa theo nương nương dặn dò, đem Tiểu công chúa qua đời, nói là Nhân Trứ thủy ngân hàn độc. Bây giờ nếu ở bệ hạ Tẩm Điện hạ tra ra có chôn thủy ngân, việc này, cần phải cũng chậm rãi qua đi, sẽ không có người lòng nghi ngờ đến trên thân nương nương." Hứa Hi Trân ngữ điệu nghe không ra buồn vui, nội tâm Dĩ Chích là một loại cẩn thận sự bất đắc dĩ.

Tào Hoàng Hậu lùi cầm một con bách tử ngàn Tôn bị, cây kéo xé lư một tiếng cắt bỏ, bên trong trắng phau Cỏ Lau như hô lạp lạp đáp xuống.

"Người như trung tâm, vì sao lư lại cái này, không phải nói, Tiểu công chúa đồ vật một mực thiêu chôn cùng sao?" Tào Hoàng Hậu một mặt ôn hòa hiền hậu hiền lương, ôn hòa nói ra câu này bằng hàn thấu xương.

"Vi thần không làm tròn bổn phận. Xin mời nương nương thứ tội." Hứa Hi Trân như cũ là như vậy không có gọn sóng bộ dáng.

Nguy Quốc đại Đại công chúa nâng dậy Hứa Hi Trân, ở một bên hòa giải nói: "Đều là người mình, hứa thái y cũng là nhất thời sơ sẩy thôi. Na Trương thị Xuân Dược mị chủ, thân thể nuôi không được hải tử, lùi Dĩ Bất Tại Giá bị Tử Thượng."

Nói qua, nàng nhẹ nhàng Tương Na nho nhỏ bách tử ngàn Tôn bị hướng về chậu than Tử Thượng một lược, ngọn lửa phần phạt một chút nhảy vọt tới, rất nhanh Tương Na có vấn đề chân cháy thành tro tàn.

Hứa Hi Trân lư Trứ Na chắn, thật là muốn để lại cái cán ý tứ.

Nguyên bản dùng để bao bọc trẻ con bách tử ngàn Tôn bị, cần phải là bông tơ cùng mộc bông bỏ thêm vào, mà Cỏ Lau như loại này bỏ thêm vào vật, nhìn như cũng là trắng phau từng mảng từng mảng, kỳ thật tính chất rất nhẹ, lại rất dễ dàng chấn động rớt xuống bay ra, chui vào trẻ nhỏ đường hô hấp, đồng thời giữ ẩm tính sai, dễ dàng gọi ra trẻ nhỏ gió lạnh.

Mà này bách tử ngàn Tôn bị, chính là Tào Hoàng Hậu tử mi là Trương Quý phi một loại không có mẫu gia chống đỡ, xuất thân tiểu môn tiểu hộ, cũng không biết những này trong đó từng đạo phi tử chuẩn bị cùng nhau lễ vật.

...

Vương Tử Nguyệt đánh tới trên xe ngựa dày đặc bông hai tấm rèm bằng vải, tâm sự nặng nề nhìn phía ngoài cửa sổ bông tuyết. Suy nghĩ một lúc lâu, bỗng nhiên đối với phía trước người đánh xe nói: "Đi Phương phủ đi."

Người đánh xe Lược Lược Hữu Ta kinh ngạc, dù sao thời điểm đã không còn sớm, nhưng nghe Trữ Vương Tử Nguyệt như vậy dặn dò, trong giọng nói rất là rõ ràng kiên định, liền Đã Bất nhiều do dự, liền đổi xe đầu, ngược đáp tuyết nhiều Hương Phương phủ Nhi Khứ.

Đáo Phương phủ, Vương Tử Nguyệt dặn dò một tiếng, để người đánh xe về nhà trước trung tâm cho ca ca Vương An Thạch đưa quá tin, nói muộn chút thời gian bên này lại đưa nằng trở lại, an bài xong.

Lúc này mới quen cửa quen nẻo tiến vào Phương phủ môn, bên trong phủ Quan Gia Nô Tỷ gia đình tới tới đều là nhận thức, một đường tự nhiên không trở ngại chút nào, dọc theo một kiểu đèn lồng màu đỏ, từng bước một tới Đáo Phương Trọng Vĩnh căn phòng.

Vương Tử Nguyệt nhẹ nhàng gõ cửa, không đợi Phương Trọng Vĩnh thanh âm vang lên, môn đã đột nhiên mở ra, Tiểu Bạch miêu vèo một tiếng liền nhảy lên thượng Vương Tử Nguyệt thân thể, dùng đầu liềm mạng chà Vương Tử Nguyệt thân thể, lại dùng có gai đầu lưỡi liếm liếm Vương Tử Nguyệt.

Sau người Mã Nhị Nha một mặt ý cười, làm như đang cùng Phương Trọng Vĩnh thương lượng cái gì.

Phương Trọng Vĩnh nguyên bản đang cùng Mã Nhị Nha tìm hiểu có thể cùng Ngô Dục bắt chuyện gánh hát Từ Danh sừng, Mã Nhị Nha Nhân Trữ vài tác phẩm đã mua Hí Bản Tử, cùng những này gánh hát gác nhi ít nhiều cũng có chút quen biết, cũng là tích cực nghĩ kế.

Lúc này Vương Tử Nguyệt cái này Điểm Nhi tới trước, mặc dù là Mã Nhị Nha lại đàn, cũng biết khả năng là Hữu Thập sao chuyện quan trọng, liền hơi làm phiền một chút, vẫn là ôm Trữ Tiểu Bạch Miêu đi ra ngoài.

Vương Tử Nguyệt ngồi xuống, mới vừa muốn nói chuyện, lù Kiến Phương Trọng Vĩnh đột nhiên đi tới cửa, dùng một chút mở cửa, chính cửa nằm úp sấp chuẩn bị nghe lén Mã Nhị Nha hơi sơ suất không đề phòng, lại cùng Tiểu Bạch miêu cùng nhau lao đảo một cái nhào Đáo Phương Trọng Vĩnh trong lòng.

Phương Trọng Vĩnh dùng một loại nhìn thấu hết thấy ánh mắt, nhìn một chút Mã Nhị Nha, duỗi ra một cái tay chỉ, chỉ ra ngoài chỉ tay, lại duỗi ra tay ở trên lỗ tai bày ra một cái ngăn chặn tư thế, ra hiệu nằng sau khi rời khỏi đây không muốn lại nghe lén.

Mã Nhị Nha bĩu môi, tâm trạng không tình nguyện, ở nằng mất

-----oOo-----

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Nghị cưới

"Bất quá là nhất thời mới mẻ thôi, nếu bàn về bệ hạ ân sủng, ai còn có thể vượt qua nương nương đi?" Này cung nữ cũng là người hầu làm lâu, ứng đối rất là thoả đáng. Vạn vạn? Vạn? . ?

"Miêu Mỹ người bôi vì có thai vừa mới phong phi, bây giờ, lại mới tới vị này phùng mỹ nhân, theo ta thấy, " Trương quý phi vườn ngọc thủ, nhẹ nhàng chỉ nhất chỉ Hoàng Hậu Tiểu Phòng điện phương hướng, tiếp theo, tiếp tục không để ý, nếu như chế giễu, tùy ý nói:

"Nói đến, vị kia, bây giờ ngược lại là hiểu được 'Dĩ di chế dĩ biện pháp'."

Trương quý phi tựa ở trên giường êm, thân mang một bộ màu xanh da trời tới Ngự Văn gấm mặt váy, búi tóc chải rất đơn giản, chỉ dùng hai cái đối trâm khác ở, trên mặt hiện ra một tầng như Hạ Hoa mỹ lệ nụ cười, nụ cười kia bên trong nhưng lại lộ ra mấy phần đáng ghét.

Này cung nữ mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, đoán lấy Trương quý phi thần sắc, thăm dò cẩn thận từng li từng tí: "Nương nương nói là. Đại Tổng hậu cung, từ trước đến nay là Hoàng Hậu chủ trì đại sự, lúc trước Lưu nga Hoàng Thái Hậu có thể giấu diếm bệ hạ chánh thức mẹ đẻ là người phương nào đến chết, bây giờ Hoàng Hậu, chỉ cần có cái kia ý nghĩ, thu thập những người này, bắt quá là một ý niệm sự tình."

"Trong cung nữ tử, là mở qua một kiểu lại một kiểu Hoa nhi, chỉ có những cái kia có trường thịnh bất suy khả năng nhon, mới đáng giá vị kia qua bốp. Lại không biết gần nhất Miêu phi thai nuôi như thế nào, quay đầu chuẩn bị một phần hậu lễ đi, chúng ta cũng muốn đi nhìn một chút, là cái lễ nghĩa." Trương quý phi nói, trong tay lựa phiền đã che đầy qua gương mặt.

...

Triệu Trinh đi vào trong cung sửa chữa đôi mới hoàn toàn nhĩ anh các, đồ nhập Quân Hiền tất đến kéo dài Nghĩa Điện, tên như ý nghĩa, kéo dài Nghĩa Điện là cho Hoàng gia kéo dài tập Kinh Nghĩa địa phương, to như vậy bình phong lên sao chép lấy 《Thượng Thư không dật phần》 đây là một chương giảng thuật Sĩ Đại Phu không thể ham ăn biếng làm, muốn thời thời khắc khắc chăm chỉ địa phương.

Triệu Trinh làm từ nhỏ bị Lễ Giáo bồi dưỡng dài Đại Hoàng Đế, tự nhiên mười phần tán đồng Thánh Nhân chi ngôn, thế là, hần đem loại này chăm chỉ, hóa thành lực lượng, khai triển một kiện "Đại sự" tập hợp Thi Thư, tu Lễ Nhạc.

Chuyện này mở đầu, chính là Phương Trọng Vinh trúng Trạng Nguyên năm đó Khoa Thi Thi Đình đề, về sau liền hóa thành hành động, bắt đầu vận dụng số lớn nhân lực vật lực tiến hành.

Trung Hoa chỉ Lễ Nhạc, từ Tây Tấn Ngũ Hồ Chi Loạn lúc tàn nát xói mòn, tàn khuyết không đầy đủ, đến Thịnh Đường lúc đã trộn lẫn vào đại lượng Hồ Phong, lại không thuần chủng Cổ Nhạc. Lại trải qua Ngũ Đại Thập Quốc chi loạn, diện mục thật sự liền càng thêm vô pháp nhớ lại, chôn vùi tại sử Trường Hà bên trong.

Mà đại lượng văn thư lưu trữ, tại Chân Tông trong năm Bát Hiền Vương phủ thượng cháy lúc, liền đốt toàn bộ hoàng cung trái Tàng Thư Khố, Sùng Văn Quán, bí trong các trân tàng Đồ Thư cũng là toàn bộ một mẻ hết gọn, Bát Hiền Vương có thể xưng Hòa Vương, tóm lại, xem như hoàn toàn phế bỏ Đường Mạt trải qua Đệ ngũ chi loạn sau sau khi trải qua sàng lọc một nhóm văn thư lưu trữ, cái gọi là "Văn hóa dư mạch hủ chí", cũng là chỉ lần này lửa sự tình.

Thế là đến hiện bây giờ,

Triệu Trinh cùng Lữ Di Giản bọn người đều là thật sâu cho rằng, Triệu Tống Lập Quốc, văn hóa cường thịnh, bây giờ đã hơn bảy mươi năm, lấy tài liệu cả nước, chuẩn bị tổng thể mới Lễ Nhạc, viết thư văn thư lưu trữ, là quốc gia cực quan trọng một hạng văn hóa công trình.

Triệu Trinh triệu tập Sùng Văn Quán, bí các Quán Các các học sĩ, Hàn Lâm Viện, quản lý chế cáo hai chế quan môn, trọng tu trải qua, sử, con, tập hợp, tận lực phục hồi như cũ Cổ Thư.

Phương Trọng Vinh các loại một đám Quán Các các học sĩ, cảm tới tham gia chính sự nhóm y theo Triệu Trinh tâm ý, định ra ra công việc hàm lượng hạo đại viết thư nhiệm vụ, cũng là rất lợi hại mộng vòng:

Kiếp trước viết cái tiền sử luận văn khảo chứng ra cái 10 vạn chữ đã là muốn hôn mệnh, này cũng tốt, thời gian một năm rưỡi, lại muốn một lần nữa biên tu 《Nhạc Thư khảo đính trải qua, sử 8,435 quyển, con, tập hợp hơn 12,000 quyển.

Cái gọi là thịnh thế viết thư, ăn uống no đủ không có chuyện làm, liền chinh một chút những này không cái gì thực dụng Tinh Thần Văn Minh kiến thiết, Maslow nhu cầu Thượng Tầng Kiến Trúc, cũng là không gì đáng trách.

Nhưng đề Phương Trọng Vinh so sánh im lặng là, dưới mắt Tống hạ khai chiến lửa sém lông mày, Hoàng Hà Thủy Hoạn mỗi năm chưa trừ diệt, kinh tế tai hại rất nhiều nổi bật, binh phi không phân nhân viên thừa đông đảo, vô số tệ nạn kéo dài lâu ngày muốn đi làm một năm thời điểm, chính mình lại muốn được an bài phụ trợ tham gia chính sự Tống Kỳ, tại quán trong các cả ngày treo túi sách con, lay động giấy lộn.

Cái quý gì? Phương Trọng Vinh nội tâm khinh thường đều muốn lật đến cái ót qua.

Muốn là nghĩ đến những này, nhưng Phương Trọng Vinh đứng dậy theo mọi người cùng một chỗ nghênh đón Triệu Trinh Thánh Giá đến đây lễ nghĩa một điểm không ít, bề ngoài phong độ nhẹ nhàng, thông dong như nước, chỉ mi tâm ở giữa một vòng vè trào phúng, âm thầm đang cuộn trào.

Triệu Trinh đề mọi người miễn lễ, tiếp tục làm việc, Tống Kỳ hầu ở Triệu Trinh bên cạnh thân, tại các nơi dò xét một phen.

Phạm Trấn chính cảm một bộ danh xưng là Trương Húc Mặc Trúc Đồ, mở ra tại mọi người trước người, mọi người nằm sấp ở phía trên, trích dẫn kinh điển đánh giá thật giả.

"Trương Húc vốn là Thảo Thánh, Truyền Thế Thư Pháp tuy nhiều, Họa Tác lại cực kỳ hiếm thấy. Dựa vào hần ghi chú đến xem, hần ngẫu nhiên hào hứng lúc đến vẽ xấu, vẽ nhất định là say khướt, loại này không câu nệ tiểu tiết tính cách, đề hần vẽ lên đề khoản đều là trái ngược thường quy, chính thống chương pháp theo phải phía bên trái, viết đang vẽ mặt trống không chỗ,

Mà hần theo trái phía bên phải, đề tự tại trúc thạch khe hở ở giữa, Thư Thế là Đài Thư cùng hành giai kết hợp, kiểu trình bày không phải viết đúng sự thật đến công, mà chính là lớn nhỏ không đều, cao thấp xen vào nhau, nhìn dật thú mộc lan tràn.

Bức họa này làm, đề khoản lại cùng phổ thông Họa Tác giống như đúc, là theo phải phía bên trái, theo ta coi, sợ cũng không phải là bút tích thực, vẫn là không muốn thu nhận sử dụng thì tốt hơn."

Phuong Trọng Vĩnh thấy mọi người tranh chấp không xuống, liền cũng nói vài lời cái nhìn.

Triệu Trinh vừa vặn đi qua, liền đưa Phuong Trọng Vĩnh một ánh mắt, ra hiệu Phuong Trọng Vĩnh đi theo tự đi ra ngoài.

Phuong Trọng Vĩnh tất nhiên là về mặt vô cùng nghi hoặc, nhưng cũng chỉ có thể chậm rãi lui ra ngoài, đi theo Triệu Trinh đi ra ngoài.

Một đoàn người đi đến Ngự Hoa Viên, cảnh xuân tươi đẹp bên trong, Triệu Trinh một mặt Tiểu Trầm Dương mỉm cười nhìn về phía hoa rơi dưới Phuong Trọng Vĩnh.

Phuong Trọng Vĩnh thanh sắc Quan Bào trong gió hơi hơi vạt áo, mang theo một loại như nước chảy lăn lộn, khuôn mặt anh tuấn ngày càng thành thực mang lên góc cạnh rõ ràng đường cong, trong đôi mắt trong suốt nếu như muốn để người rơi vào qua, thật sự là Tạo Hóa Chung tình nhân con a.

Triệu Trinh chiêu hô một tiếng, mình tại Ngự Hoa Viên trong lương đình ngồi xuống, lại gọi qua Phuong Trọng Vĩnh, mang trên mặt cười nói: "Trầm mấy ngày nay cho người đi viết thư, người cảm nhận được đến buồn tẻ?"

Phuong Trọng Vĩnh tâm đạo, nói nhảm, ngai cảm thấy thế nào, trên mặt lại là tất cung tất kính, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE không có một tia kiêu căng thần sắc, chỉ nhẹ nhàng khách khí: "Vi thần không dám."

"Không dám liền vẫn là hội phiền?" Triệu Trinh nghe được Phuong Trọng Vĩnh nói như thế, không khỏi cười ha ha đứng lên: "Trọng Vĩnh, trước mấy ngày trầm nghe mở đầu ái phi tự mình cùng trầm nói lên, người cầu nàng vì người làm mai, muốn mời Chiết tướng quân nhà gầy y nguyên tiểu thư làm vợ, nhưng có việc này?"

Phuong Trọng Vĩnh bất ngờ Triệu Trinh đột nhiên nhắc lên việc này, nhưng cũng nằm trong dự liệu chấp tay một cái, gật đầu nói phải.

"Người chưa nhọc quán, liền muốn định ra việc hôn nhân, không sợ, sớm một chút a? Mà lại, mang sang Quý Phi bà mới đến, cái này là chuẩn bị để trảm Tử Hôn a? Chẳng lẽ lại, người là sợ Chiết tướng quân cự tuyệt?" Triệu Trinh ăn hai khối đưa ra trà bánh, lui mọi người, hai chân téo nguẩy, lại kéo Phuong Trọng Vĩnh ngồi xuống, tùy ý thân hòa nói ra.

Phuong Trọng Vĩnh ngẫm lại, hơi có chút vẻ xấu hổ: "Đại quan gia uy Vũ Thánh minh, cái gì đều chạy không khỏi bệ hạ pháp nhãn, vi thần chính là lo lắng Chiết tướng quân không chịu đáp ứng ta vụ hôn nhân này, mới muốn mời Quý Phi Nương Nương làm mai, về phần bệ hạ Tử Hôn "

Phuong Trọng Vĩnh nhìn một chút Triệu Trinh, ngai ngừng cười một tiếng: "Bệ hạ Tử Hôn, nếu không phải bởi vì lấy có đại bối cảnh, cũng là bởi vì lấy có công lớn cực khổ, vi thần một giới Hàn Môn, không có cái gì bối cảnh, lại chưa lập xuống công lao gì, thực sự không dám vượt qua quy củ, yêu cầu xa vời việc này."

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 158: Hát lên da dê sói

Tương phản, trong lịch sử, Khánh Lịch Tân Chính về sau cho nên có thể với lên ngựa, rất lớn trình độ cũng là bởi vì lấy Tống hạ chiến tranh mấy lần sau khi đại bại, Lữ Di Giản vì đối kháng Ngoại Dịch, từ bỏ cùng Phạm Trọng Yêm phe phái bên trong hao tổn, cuối cùng Lữ Di Giản cùng Phạm Trọng Yêm rốt cục đạt thành tại đối ngoại Đại Phuong Châm lên nhất trí.

Theo trình độ nào đó tới nói, Lữ Di Giản dù sao cũng là cái năng thần, hấn không phải Tống thụ, Yến Thủ loại kia chỉ dựa vào Văn Thái Phong Lưu ghi tên sử sách Văn Sĩ, nhưng là tài giỏi một số chuyện người, hấn am hiểu quyền mưu, bề cánh đầu đá, nhưng hấn cũng đồng dạng có thể tại đại cục trước mắt lúc, thấp đầu mình liên thủ với Phạm Trọng Yêm.

Bởi vì lấy như thế, hấn bị hậu thế Tống Sử chuyên gia xưng là "Là tể chấp chính công lực có một không hai năm trăm năm" năng thần, biểu hiện càng nhiều là chê khen nửa nọ kia.

Đối nội, Lữ Di Giản không có Phạm Trọng Yêm như thế thanh liêm cùng quật cường, cũng không phải Vương An Thạch loại kia tích cực cải cách tiên phong nhân vật, mà đồng dạng, hấn không phải Tư Mã Quang, Yến Thủ bức này Bảo Thủ Phái, càng không phải là Tô Đông Pha loại kia nói suông chủ nghĩa Văn Học Gia, đối với Lữ Di Giản loại người này, nói rõ lợi hại là tốt nhất biện pháp.

Nghĩ tới đây, Phuong Trọng Vĩnh không khỏi cùng Bao Chửng liếc nhau, nhìn thấy Bao Chửng khẽ gật đầu, Phuong Trọng Vĩnh lúc này mới đối Lữ Di

Giản tiếp tục nói: "Lữ tướng công có lẽ bởi vì lấy kiểm tra đối chiếu sự thật Cá Nhân Thuế thu nhập một chuyện, cũng không cảm thấy Vương Nhân tín Vương đại nhân một chuyện ra, có gì không tốt.

Về phần ta đợi ở đây cùng Lữ tướng công nói này Nhữ Nam Vương Triệu đồng ý để cùng tây tặc có liên quan, Lữ tướng công cũng chẳng phải tin tưởng.

Nhưng có một vật, hạ quan coi là, vẫn là nên hiện lên cho Lữ tướng công nhìn xem, Lữ tướng công cũng tốt trong lòng có biết một hai."

Phuong Trọng Vinh nói, từ trong ngực móc ra một quyển nhỏ sổ sách, hai tay đưa cho Lữ Di Giản.

Lữ Di Giản mang theo vài tia khinh thường lật ra này sổ sách, lật vài trang, đột nhiên giật mình tỉnh thế, hần hồ nghi mà nghiêm túc nhìn xem Bao Chứng, trên mặt nhưng không có một tia sợ hãi thần sắc hoặc là nói, hần không chút nào sợ hãi, mà chính là tràn ngập tức giận:

Khá lắm Triệu đồng ý để, ngày bình thường khoan dung kính cẩn nghe theo, nguyên lai lại bốn phía nhìn nọt hiểu kính, hiểu kính hoàn tất về sau còn từng cái ký sổ làm ngày sau nhược điểm, thật không thể bảo là không phải tâm cơ thâm trầm cùng cực!

Đáng hận hơn là, cái này Triệu đồng ý để dứt lốt trong quan viên, đã có phạm đảng một phái quan viên, cũng có Lữ đảng một phái quan viên, trong cung ngoài cung, từ sau phi đám nương nương đến thái giám đầu mục, thậm chí không đáng chú ý phòng trực thị vệ, từng cái có phần, dựa vào con số này, không tham ra một tòa Mô vàng đều không đủ hần Triệu đồng ý để dứt lốt.

Một cái tâm thường Nhữ Nam Quận Vương, nơi nào đến như thế phú khả địch quốc tư sản? Vậy mà để hần Lữ Di Giản đều bị làm hạ thấp đi. Mà lại, chính mình thu qua hần lễ, cũng đều thỉnh linh ghi lại ở sách.

Cái này Triệu đồng ý để dứt lốt tặng lễ, rất có chính mình đặc sắc, thường thường tặng đồ đều là độc nhất vô nhị, cái gì cao cỡ nửa người Hồng San Hồ, thấu tam sắc lão mặt sáp,

Cao cỡ một người Từ Tinh núi, còn có cỗ vật tranh chữ, các loại Bản đơn lễ, thường thường đầu quân chỗ tốt, lại một khi đối phương nhận lấy, cái này Suy Nhân liền ghi lại một khoản, thật sự là dụng tâm lại lương vừa khổ.

Lữ Di Giản từ trước đến nay tự phụ hết thấy tất cả nằm trong lòng bàn tay, như thế một phần nhỏ sổ ghi chép, lại là đâm tại Lữ Di Giản trong lòng bên trên, để hần bỗng nhiên mình bạch nguyên lai cái này Triệu đồng ý để tâm tư, xa so chính mình tưởng tượng sâu nhiều, về phần Triệu đồng ý để vì sao như thế làm, thậm chí Bao Chứng cùng Phuong Trọng Vinh nói tới Triệu đồng ý để cùng Tây Hạ cấu kết

Bảy tám phần, Lữ Di Giản cũng cảm giác hơn phân nửa lời nói không ngoa, đủ loại này tình hình, hiển nhiên cái này Triệu đồng ý để là chỉ tại này Chí Tôn Chi Vị, cho dù không là chính hần, cũng tám thành là từ tôn. Khó trách mấy ngày trước đây nghe nói để Hoàng Hậu nương nương muốn hay không thu Triệu đồng ý để nhi tử Triệu Tông thật là con nuôi sự tình, nào một trận đầu?

Bây giờ Hoàng Thượng dù sao bao quát nhân, tuy nhiên có chút mặt, có chút ba phải, nhưng tổng tới nói, vẫn là cái tương đối tốt phụng dưỡng Chủ Tử, đối với người cũng tốt.

Lại không qua Nhi Lập Chi Niên hoàng đế tuổi xuân đang độ, lúc này, cái này Triệu đồng ý để vậy mà liền lưu giữ dạng này một phần tâm, đơn giản cũng là điên.

Hần điên hần không sao, còn muốn Pháp Bất Trách Chúng, lôi kéo mọi người cùng nhau làm lấy roi đầu mưu phản cốt, đơn giản cũng là đáng sợ.

Lữ Di Giản trong lòng tính toán hồi lâu, cái này mới nhẹ nhàng khép lại này sổ ghi chép, nhìn về phía Phuong Trọng Vinh tầm kia Người vô hại và Vật vô hại, tuổi trẻ non nớt mặt trắng nhỏ: "Vật này, 2 vị đại nhân lại là như thế nào lấy được, dự định xử trí như thế nào đâu?"

Không đợi Phuong Trọng Vinh trả lời, Bao Chứng đã trầm ổn tiếp lời:

"Đây là Mật Điệp từ sự tình, không nên để lộ bí mật quá nhiều, nhưng Lữ tướng công yên tâm, thứ này, chúng ta chỗ nào mang tới, sẽ còn thả lại nơi đó qua, liền từ lấy này tự cho là đã tâm chưa bị nhìn xuyên người tiếp tục làm tiếp, phạm là hần một cái xiếc đi dây roi treo, vậy coi như trách không được người khác.

Lữ tướng công nếu như có thể cùng việc này thiếu chút liên quan, đến vẫn là thiếu tốt hơn, lão phu cũng là có ý tốt, người, tại chúng ta, đều bớt chút phiền toái."

Lữ Di Giản không nói gì, dài nhỏ ngón tay ở bên cạnh hoa lê mộc đầu trên mặt bàn gỗ mấy lần, lúc này mới nhẹ nói một câu: "Tạ bao đợi chế có hảo ý, bản quan để ý tới."

Lời này ý tứ, sẽ cùng tại tin tưởng cùng biểu đạt sau đó sẽ cùng Triệu đồng ý để phân rõ giới hạn quyết tâm.

Bao Chứng nghe, bên môi nổi lên một tia bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy ý cười.

Lại nghe được Lữ Di Giản bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Phuong Trọng Vinh, nhẹ nhàng cười một tiếng: "Nguyên lai Phuong đại nhân còn có Mật Điệp từ tàng này thân phận, quả nhiên là rất được quan gia tín nhiệm a."

Lời nói này không tung bay không a-xít, nhưng cũng không có gì tốt tâm tình bao hàm ở bên trong, tuy là một câu, lại làm cho người không ra hần trong câu nói hàm nghĩa.

Phuong Trọng Vĩnh tự nhiên biết cùng Lữ Di Gián loại này là tể chấp chính công lực năm trăm năm quan trường kẻ già đời, nói những này tới tới lui lui lặp đi lặp lại, chính mình là hoàn toàn không so được, thế là tự nhiên tránh đi này phong mang ba phần, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE chẳng qua là một mặt Người vô hại và Vật vô hại đứng ở một bên.

Hắn ưỡn lưng rất thẳng, thẳng tắp tuần tú nếu như một khóa thanh tùng, ánh sáng mặt trời theo ngoài cửa sổ nghiêng nghiêng vung tiến đến, chiếu vào trên mặt hắn, sản ra một loại như ngọc phong thần tuần lãng cảm giác.

Bảo bối Nguyên Nguyên năm tháng giềng qua chi, khí trời bắt đầu biến ôn hòa. Tần Châu Phủ Nha trong viện cam quýt trên cây, đã treo đầy ánh vàng rực rỡ quả thực, phương mùi thơm khắp nơi, đây là Nhật Bản truyền đến một loại điểm hương tiểu quýt, so với ngọt, càng nhiều là hương.

Sợ là bị hương khí chổ dụ, trong viện chim tước nhiều một cách đặc biệt. Mật Điệp ti hai vị chỉ huy dùng trầm mặc nhìn chăm chú chim tước đã lâu, mới kêu lên xuất phát khẩu lệnh, âm áp dưới ánh mặt trời, tốp năm tốp ba Hoàng Oanh giọt chảy uyển chuyển gọi thành thúy.

Hộ tổng Ngõi Danh Sơn Ngộ một nhà đội ngũ đều là trong cấm quân hảo thủ, dựa vào đạo lý, Ngõi Danh Sơn Ngộ một nhà từ Duyên Châu đầu hàng, đi ngang qua Tần Châu vốn không nên tại Phủ Nha bên trong dừng lại, nhưng phía trên phân phó xuống tới hành tung yêu cầu cũng là như thế, Mật Điệp ti lấy chấp hành mệnh lệnh là thiên chức, cũng là không gì đáng trách.

Tần Châu Phủ Nha ở vào Thành Tây, một đoàn người ra khỏi thành, chợt quay lại đầu ngựa hướng bắc khoan thai mà đi. Ngoài thành đồng ruộng khắp nơi có thể thấy được lao động nông phu, một đoàn người ruổi ngựa mà qua, theo chuy Vân đề đến Kim Thiên chùa, sau đó hướng rẽ phải, vượt qua một mảnh sơ sơ xanh mới rừng cây. Chưa xong còn tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 159: Hộ tổng bị tập kích

Bao Chứng cùng Phuong Trọng Vĩnh đi ra Lữ Phủ, hai người một trước một sau lên xe ngựa.

Bao Chứng trên mặt hiện ra một tia vui mừng thần sắc, hắn nhìn về phía ngồi ở một bên khác Phuong Trọng Vĩnh, trên mặt tươi cười, dường như muốn nói gì, ánh mắt cùng Phuong Trọng Vĩnh đối mắt nhìn nhau một chút, nói khẽ: "Quyển kia sổ sách, thật đúng là có một chút Lữ Di Gián chết."

Phuong Trọng Vĩnh anh tuấn trên gương mặt hiện hiện một vòng nụ cười, nụ cười kia mang theo một loại ánh bình minh rực rỡ: "Phàm là tự nhận đỉnh phong người thông minh, lớn nhất không thể chịu đựng, liền là người khác đối với mình đùa bốn cùng lợi dụng. Huống chi, tại quốc gia đại nghĩa bên trên, Lữ tướng công vẫn là tự hiểu rõ nặng nhẹ."

Bao Chứng mỉm cười: "Chẳng qua là lão phu rất ngạc nhiên, người như thế nào biết được có dạng này một bản sổ sách, còn có thể làm được dạng này thật, để Lữ Di Gián dạng này người đều có thể tin tưởng?"

"Cái này sổ sách cũng không phải là Triệu đồng ý để ghi lại, mà là chúng ta sưu tập tình báo lúc, cố ý sưu tập đến sở hữu Triệu đồng ý để dứt lốt ghi chép. Bây giờ Triệu đồng ý để bắt quá là một cái chức suông Vương gia thôi, hắn có như thế tư sản dứt lốt sự tình xác thực khả nghi, tại cái thuế giao nạp cũng là có lậu thuế hiểm nghi."

Chỉ bất quá, nguyên bản nhớ kỹ là vì tra Triệu đồng ý để tư sản nơi phát ra các loại sự tình, mà bây giờ, đúng lúc sớm đi để Lữ tướng công minh bạch cái này Nhữ Nam Vương ý đồ bất chính, không thể dính dáng a."

...

Hộ tổng Ngõi Danh Sơn Ngộ gia quyền đội ngũ vòng qua rừng cây, một hàng đội ngũ đi trên cao cao thềm đá. Lúc này ánh sáng mặt trời phá lệ tươi đẹp, kéo dài bờ sông phụ cận trong rừng cây truyền đến Hoàng Oanh gọi tiếng, đội ra rừng cây lúc, lại có hai đội nhân mã tiến đến.

"A? Đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra?" Hộ tổng trong đội ngũ mọi người phần lớn không rõ liên lý, hai mặt nhìn nhau.

Ra rừng cây, Ngõi Danh Sơn Ngộ gia quyền đội ngũ lại bỗng nhiên gia tăng đến 3 chi. Một dạng Xe ngựa, một dạng cách ăn mặc, ba chi đội ngũ không có không khác biệt.

Mật Điệp ti mấy cái đầu mục lẫn nhau ra hiệu, riêng phần mình phân tán ra, làm 3 chi, hướng về phía trước tiến lên.

Điều này hiển nhiên là phòng bị trên đường bắt tróc ý tứ. Mật Điệp ti an bài cũng là dụng tâm lương khổ.

Cứ như vậy một đường tiến lên, mỗi đến một chỗ, liền có ăn đưa quần chúng vây xem châu đầu ghé tai, thảo luận Ngôi Danh Sơn Ngộ một nhà đến tột cùng ngồi ở đầu một đội bên trong.

Liên tiếp mấy ngày, lộ trình bên trong đều lộ ra có chút bình tĩnh.

Nhanh đến mở ra khu vực, đi ngang qua sông Bạch Câu một vùng, phụ cận Thủy Lộ giao nhau, Tiểu Kiều dày đặc như mạng nhện.

Nhưng mà, nơi này từ nhỏ cầu đến khô bụi cỏ lau, lại đến con đê cái bóng chỗ, mai phục trên trăm cao thủ.

Không chỉ có như thế, phía trước một chỗ nhà dân đến bờ bên kia nay thôn, Ngưu Điền một vùng, khắp nơi đều có tỉ mỉ cẩn thận an bài cùng bố trí.

Nhà dân bên trong bách tính, mặt nước chèo thuyền du ngoạn Ngưu Phu, đồng ruộng bên trong canh tác nông phu, đều là chăm chú chọn lựa Tây Hạ Vương Bài khiển trách điệp viên lực lượng, chỉ cần thủ lĩnh bọn họ ra lệnh một tiếng, lập tức liền biến thành Thủy Bình, cường đạo, tiến lúc đầu vào đấy, lui ra phía sau không có tung tích.

Mảnh trụ cây liễu sao hiện ra bạch quang, trên mặt nước trời xanh phản chiếu. Một cái nông gia thuyền nhỏ dừng sát ở phòng nhỏ trước. Một hòa thượng đầu trọc theo trên cành cây cưỡi xuống thuyền nhỏ, quay mặt nước, giống như đang làm bầm lẫu bàu: "Hết thấy ba chi đội ngũ, có hai chi là nguy trang. Đây một chi là thật đầu?"

"Thứ hai chi." Bên cạnh Tây Hạ khiển trách điệp viên đầu mục nhẹ giọng đáp lại.

"Người như thế nào biết được?" Đây hòa thượng đầu trọc một bên như vô sự vạch lên thuyền nhỏ, hướng bờ bên kia bước đi, một bên cảm một khối vô cùng bần bố che kín mặt.

"Ngài nhìn cái này mấy cái đội ngũ bên cạnh hộ vệ trận thế, này nhất là cẩn thận, thò đầu ra nhìn bốn phía phòng bị, định lại chính là thật..."

Hòa thượng đầu trọc trong tay để đó một cái cá lồng cùng một cây cần câu, cá trong lồng có năm sáu đầu tiểu Cá diếc. Hắn suy nghĩ một hồi, gọi một cái thuộc hạ, đi đến đê đập bên trên, đem một khối vải trắng treo ở một góc trên nhánh cây.

Khối kia bố tại mệnh môn trên đất bằng lóe bạch quang, rất là dễ thấy. Hòa thượng đầu trọc dẫn theo cần câu cùng chiếc lồng, chậm rãi đi xuống đê đập, đem dây câu đặt vào trong sông.

Đầu thứ hai Cá diếc mắc câu lúc, chi thứ nhất đội ngũ đi tới. Hòa thượng đầu trọc cũng không ngừng đầu, chẳng qua là chăm chú nhìn phản chiếu lấy trời xanh mặt nước. Đội ngũ thuận lợi địa qua cầu, hướng bờ bên kia đi đến.

Thứ hai chi đội ngũ đến. Hòa thượng đầu trọc vẫn không có ngừng đầu, giống như đã hoàn toàn đắm chìm ở thả câu bên trong. Hắn lẳng lặng mà ngồi ở nơi đó, chăm chú nhìn mặt nước.

Hộ tổng đội ngũ đang muốn lên cầu, đột nhiên, chung quanh một trận hò hét, một đám cao thủ theo khô bụi cỏ lau cùng đê đập cái bóng chỗ lao ra, đem hộ tổng đội ngũ bao bọc vây quanh.

"Bày trận nghênh địch."

"Không cho phép tới. Nếu không giết chết bắt luận tội!"

Giống xuyên phá tổ ong vỡ vụn, bình tĩnh vùng sông nước đột nhiên lâm vào hỗn loạn tung bùng, trên bờ sông một mảnh đao quang kiếm ảnh. Truy sát, bị đuổi giết, gào thét cầm kiếm tương hướng, cầm trong tay đại đao canh giữ ở cạnh kiệu một tấc cũng không rời, loạn cả một đoàn.

Hai mái hiên khăn trương giăng co, giết một lúc khó phân thắng bại, người nào cũng không dám xem thường.

Nhưng vào lúc này, ra vẻ trong ruộng lao động Tây Hạ khiển trách điệp viên rồi rít nói: "Sao? Sao? Xảy ra chuyện gì?"

Bọn họ giống như là muốn qua xem náo nhiệt, hướng phía phần chiến đám người chạy tới.

Trên mặt nước cũng có gần hai mươi con tiểu dân thuyền hướng bên bờ dựa vào, trên thuyền người nhao nhao lấy ra giấu ở trong thuyền đao thương, vây công người liệt kê, cường nhược chỉ thế đảo mắt liền rõ ràng.

Hộ Vệ Đội Ngũ Bị thứ nhất bát cao tay dây dưa, đầu còn có công phu ứng đối mới tới vây công người?

"Thề sống chết hộ vệ —— "

"Kẻ trái lệnh chém!"

Từng đợt bi tráng tiếng gào.

Dưới ánh mặt trời, đao kiếm hết sức sáng ngời.

Mắt thấy hộ tổng quan quân lực có không thua, cùng Tây Hạ khiển trách điệp viên đầu mục cùng hòa thượng đầu trục cũng nhao nhao ném cần câu, tích cực chỉ huy chiến đấu, liều toàn lực phải nhanh một chút giết chết bị hộ tổng đội ngũ.

Đúng vào lúc này, từng đợt mưa tên phản phát hướng bên này tích lũy bắn tới.

Đội thứ ba hộ tổng đội ngũ cùng Xe ngựa bỗng nhiên biến thành Tiễn Trận, từng cái cung nỏ từ trên xe ngựa phương bắc đi ra, đội thứ nhất cũng đồng dạng quay đầu hạch hạng mà đến.

Cục thế trong nháy mắt nghịch chuyển.

Bị mưa tên thiết đặt làm con nhím Tây Hạ khiển trách điệp viên mắt thấy không ổn, vẫn còn nghĩ đến cùng bị hộ tổng Xe ngựa đồng quy vu tận, bọn họ kéo trường cung, nổi điên hướng về đội thứ hai trung tâm Xe ngựa bắn tên,

Đồng thời, an bài rút lui hòa thượng đầu trục xách tương, vẽ lên trận trận màu trắng bột nước, liều mạng đem thuyền nhỏ về hướng nơi xa.

Nhưng mà thuyền đã qua hà tâm, UU đọc sách vạn ưu K. An SHu. NE cùng lúc trước hai cái thuyền nhỏ lẫn lộn cùng một chỗ.

"Rút lui ——" bỏ nhào vào đội thứ hai trung tâm Xe ngựa, nhắc lên rèm xe Tây Hạ khiển trách điệp viên thỉnh thoảng nhìn thấy một cỗ trống trơn Xe ngựa, sau đó lớn tiếng hướng sau lưng nói ". Không có người, trúng kế —— "

Không đợi hán nói xong, mang theo hỏa tiễn mũi tên liền suru suru bắn ra hán xoay người rơi xuống tại dưới cầu trên thuyền nhỏ.

Không bao lâu, dẫn tới này trên thuyền nhỏ khắp nơi là lửa, chỉ theo con gió trời qua lan tràn khắp nơi.

Hòa thượng đầu trục thấy tình thế không ổn, vội vàng gỡ toàn thân các đồ lật vật, ngược dòng chảy một tiếng liền chui đến trong nước sông.

Nhưng mà, trên bờ sông một đôi lạnh mắt lạnh, đã nhẹ nhàng hạ lệnh: "Bắt sống."

Mấy chục người đi theo cùng nhau chui xuống nước qua.

...

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 160: Nhức cả trứng tra tấn pháp

Một giây tiểu Δ nói § vòng , tiểu thuyết đặc sắc không popup miễn phí duyệt!

Âm âm trầm trong nhà tù, Hàn Kỳ ngồi tại trên một cái ghế, bên cạnh lửa than thiêu đốt lấy bàn ủi, phản chiếu một phòng đỏ rực.

Một chậu nước "Phốc rồi" một chút giọt lên qua, đối diện bị trói lại tại bên tường Thiết Hoàn lên hòa thượng đầu trục mở ra bị quất tràn đầy vết thương mí mắt, trông mắt cá chết âm đạm.

Hàn Kỳ bờ môi câu lên, lộ ra một cái chất mặt mỉm cười, đi ra phía trước, một cái tay dắt này hòa thượng đầu trục mập nhon nhót cái cằm, mang theo ghét bỏ hát lên. Vừa nhìn về phía một đám tùy tùng, nói khẽ: "Thế nào, mấy ngày nay không hỏi ra đột phá đến a?"

Một đám tùy tùng liên tục chấp tay: "Thuộc hạ vô năng."

Hàn Kỳ nhìn xem trước người mình đầy thương tích, liền trên móng tay đều không có một tác thịt ngon hòa thượng đầu trục, ánh mắt âm lãnh, bên môi mang theo khinh thường cười, nhưng trong lòng thì vẫn bội phục:

Không hổ là theo Tây Hạ Thiết Điều Tử trong tình nhuệ bồi dưỡng được đến khiển trách điệp viên, hình dáng này nhi đều không có một chút chịu thua, bất quá nha, gặp được ta Hàn Kỳ, tính người không may.

Hắn vẩy tay, chỉ nhất chỉ bàn ủi chỗ cái chậu, hai cái tùy tùng vội vàng đem chậu than dời đi qua.

Hàn Kỳ nhìn một chút trong chậu than bàn ủi hình dáng, trên mặt lộ ra không hài lòng thần sắc, miễn miễn cưỡng cưỡng lựa một hồi, mới lấy ra một khối chính mình hài lòng bàn ủi, nướng, chậm rãi cảm tới này hòa thượng đầu trục trước người:

"Vấn đề vẫn là những cái kia, người nói là đâu? Vẫn là nói sao? Vẫn là nói sao?"

Hắn một bên hướng này hòa thượng đầu trọc đi đến, một bên trên mặt một loại không gì sánh được tà mị nụ cười.

Này hòa thượng đầu trọc lại chẳng qua là cắn răng kiên trì lấy, trách mắng một chuỗi Tây Hạ vẫn tự.

"Đầu lười này, Xem ra nói không nên lời cái gì hữu dụng, người nói, ta còn muốn giữ lại người đầu lười này a?" Hàn Kỳ nói, đem bàn ủi giờ lên này hòa thượng đầu trọc bên miệng, chính ở bên cạnh tùy tùng đều dự định xông lên, giúp Hàn Kỳ đẩy ra này hòa thượng đầu trọc miệng lúc, đã thấy Hàn Kỳ thẳng tắp đem này bàn ủi đặt ở này hòa thượng đầu trọc trụi lủi trên đầu.

Một cổ người quen biết thịt mùi khét lẹt, cùng tê tê lạp lạp nếu như đồ nướng vì âm thanh vang lên, hòa thượng kia kêu thảm một tiếng, ngất đi.

Hàn Kỳ buông xuống bàn ủi lúc, hòa thượng kia cả mảnh trời linh đấp da thịt đều bị xé rách xuống tới, máu thịt be bét khủng bố.

Hàn Kỳ nhô ra miệng, ra hiệu tiếp tục đem hòa thượng kia hất nước làm tỉnh lại.

"Giả trang hòa thượng đến ta Đại Tổng được khiển trách điệp viên sự tình, lại ngay cả cái giới ba cũng không chịu hướng trên đầu nóng, đây chính là các người tây tộc mạn di đầu óc làm ra giải quyết, " Hàn Kỳ nhìn một chút hòa thượng kia, tiếp tục nói:

"Ta vùng lâu như vậy vững, rốt cục tại Lão Bao bắt người trước đó liền bắt được người, người đại khái hẳn là trước giải thích một chút, Từ Khánh xuyên Từ đại nhân là ai ra tay diệt khẩu a?"

Nói, Hàn Kỳ lần nữa đi đến này lửa than bên cạnh, một lần nữa tuyển một phương sắc nhọn bàn ủi , vừa tuyển lấy , vừa nói:

"Thực, người cũng coi là cái có thể vẫn có thể quân nhân mới, tội gì nhất định phải vì Nguyên Hạo tên hỗn đản kia khổ ải đâu, người nhìn một cái Ngõi Danh Sơn Ngõ quy hàng ta Đại Tổng, từ đó người nhà không cần màn trời chiếu đất, cả một đời phú quý không lo.

Huống chi, người có này phần tài hoa, là ngọn núi văn thư trai hoàng kim đại thần đâu? Trâm hoa Khoai Tây, tại Đại Tổng sống qua không tốt sao?"

Này hòa thượng đầu trọc nghe được lời ấy, trên mặt một trận kinh nghi bất định, chẳng lẽ Biện Kinh Trung Tây hạ khiển trách điệp viên chỗ ẩn thân bị bung a? Như nếu không có, như vậy thân phận của hắn như thế nào bại lộ đâu?

Hắn lần thứ nhất nghiêm túc nhìn về phía trước mắt cái này không cao không thấp,

Không mập không ốm, không hắc không trắng, chợt nhìn hoàn toàn bao phủ trong đám người, nhưng bây giờ là cực kỳ độc ác tài giỏi Đại Tổng quan viên.

Lại thấy đối phương chọn tốt bàn ủi, một bên mây trời nước chảy nói chuyện, một bên hướng hắn đi tới: "Nói chuyện đi, tiếp tục gắng gượng lấy, người phải hối hận."

Trâm hoa Khoai Tây nhìn lấy này Đại Tổng quan viên ánh mắt, trong lòng một trận run rẩy, nhưng nghĩ tới nhiều ngày như vậy cực hình đều chết vượt qua đến, cũng bất quá chết một lần mà thôi, thế là vừa nhắm mắt, quyết định chắc chắn, tiếp tục không có lên tiếng.

Hàn Kỳ gặp gia hỏa này vẫn như cũ ý không chút nào chịu buông lỏng, dứt dứt khoát khoát cầm trong tay bàn ủi đưa cho tùy tùng bên cạnh, dùng ánh mắt hướng về kia hòa thượng đầu trọc hạ thế ra hiệu.

Tùy tùng linh mệnh kéo hòa thượng kia quần, một tay lấy bàn ủi nóng đến con voi bên trên.

Lần này thật sự là nhức cả trứng, thái giám, các loại cháy.

Bình thường loại này nhắm vào con voi tra tấn phương thức, Sĩ Đại Phu nhóm là không áp dụng, Nhiên Tịnh trứng, đây là Hàn Kỳ sở trường trò vui, để một người chậm rãi biến thân thể mỗi một bộ phận cũng bắt đầu thiếu thốn, lại như cũ tiếp tục tra tấn, phát tiết mình không thể đem tình báo hỏi ra hận ý.

...

Thành Biện Kinh bên trong, Phương Trọng Vĩnh người một nhà chính trên đường nhìn tạp bộ phim.

Phương tâu sinh hạ phần điều ngọc trác Tiểu Chất Tử cũng có một năm, một tuổi Oa Nhi chính là đáng yêu, Phương ca đem hài tử cái trên bờ vai, đi theo Phương Trọng Vĩnh, đằng sau phương cha Phương nương cầm bao lớn bao nhỏ gánh nặng đi theo, nhìn một chuyến bộ phim, nếu như ra một chuyến kém giống như.

Phương Trọng Vĩnh nhìn một chút sau lưng, không khỏi cảm thấy bật cười: Có cái em bé có thể thêm một cái chiến đấu bầy, quả nhiên là cổ kim tương đồng a.

Đang nghĩ ngợi, trên sân khấu Chiêng Trống Tề vang, một đội bảy người Tạp Kỹ đoàn đang ăn dưa quần chúng nhiệt liệt tiếng vỗ tay bên trong từng cái vọt lên đài cao.

Phía trên đầu tiên là một tiếng chiêng vang, cầm đầu một cái Tạp Kỳ Linh Nhân cung eo giới thiệu chương trình nói: "Đây là chúng ta mấy cái mới hàng tạp bộ phim trình độ cao vút "

Nói, một tên tráng hán ghim khăn trùm đầu đi đến trên đài, trên đầu đỉnh Bách Xích cao can, chỉ có năm cái dây cung, bên cạnh mấy người thân mang Thái Y, cầm trong tay súng bông, tại này cao can dây cung biểu diễn 《 Phá Trận Tử 》.

Một cái mười một mười hai tuổi tiểu hài tử, theo âm nhạc, hướng tráng hán kia đầu trên đỉnh cao can bò đi, cùng âm nhạc lễ đập làm ra các loại động tác, UU đọc sách vận uo K An SHu. NE cúi đầu ngẩng đầu tới lui, nhanh nhẹn như yến, tràn ngập vận luật.

Theo cái đứa bé kia động tác càng lúc càng nhanh, phía dưới âm thanh ủng hộ cũng là càng ngày càng vang.

Bên cạnh Phương tẩu không khỏi cảm thán: "Thành Biện Kinh thật là khiến người ta mở rộng tầm mắt, tốt một cái 'Trình độ cao vút' a, may mà Nhị Lang có bản lĩnh, tài năng mang chúng ta tới Biện Kinh thế gian phồn hoa đi dạo một lần."

...

Trương quý phi chuẩn bị nẩy thứ lễ vật, mời Sính Đình đình lặc lư đến mang bầu Miêu phi Tẩm Điện bên trong.

Miêu phi chải lấy hướng tháng búi tóc, đỉnh đầu nghiêng cầm một chi Bạch Ngọc Lan phi thúy trâm, tay cầm một thanh Mẫu Đơn sa mỏng lẳng phiến, thân mang một bộ sáo lan sắc Bách Hoa đất địa váy, trên chân mặc một đôi sữa khối gấm tích lũy châu giầy thêu, nâng cao thoáng qua lộ ra trong lòng dạ dày, chậm rãi chào đón, dựa vào quy củ, hướng Trương quý phi hành lễ.

Trương quý phi cũng là không lên mặt làm bộ, hai tay nâng cây con phi, hai người liền cùng một chỗ ngồi vào mỹ nhân giường bên trên.

"Muội muội có thai, không cần đa lễ, Hoàng Hậu nương nương đều nói không cần muội muội tiến đến Thần Hôn định tỉnh, muội muội lễ, ta chỗ nào chịu lên đây." Trương quý phi nói nửa Thật nửa Giả, thanh âm bên trong nghe không ra cái gì gọn sóng, ngược lại là ngọt ngào thân thiết.

Nàng nhẹ nhàng đưa qua một ánh mắt, ra hiệu sau lưng cung nữ đem lễ vật buông xuống, sau đó, lại nói khẽ: "Ta cũng là nên uống thuốc thời điểm, Hàn Yên, Ngưng Bích, hai người các người đi lấy thuốc, long thúy Hồi Phong hà điện qua cho ta lấy cái áo choàng tới."

Miêu phi gấp nàng đẩy ra mọi người, tâm lý tự nhiên biết nàng là nói ra suy nghĩ của mình, thế là cũng phát tay đối bên người mình các cung nữ: "Các người lui ra sau, ta cùng Quý Phi Nương Nương nói một chút lời nói."

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Trong chính trị đúng đắn rất trọng yếu

Chúng cung nữ đều là liên tục xưng phải, chậm rãi rời khỏi ngoài điện. ..

Nắng ấm chiếu rọi, bên cửa sổ Lưu Kim dị thú văn Đồng Lô bên trong lượn lờ bốc lên lấy nhàn nhạt hương.

Trương quý phi phi cười cười, đem mang đến đồ vật từng cái cảm lấy, đầu tiên là một kiện nhan sắc tươi đẹp chói lọi vung hoa khôi quần áo, Trương quý phi cầm trên tay, thanh đạm nói: "Đây đều là bản cung có thai lúc, Hoàng Hậu nương nương thường xuyên tới 'Đồ tốt' ."

Nói, nàng triển khai này Yên La Sam, thanh âm ép tới càng nhẹ chút: "Cái này cái áo vấn đề gì, lúc ấy vốn định thân trên mặc, đúng lúc cùng bản cung quen biết Nữ Đại Phu cảm thấy không ổn, đề cẩn thận, rút trứng sợi tơ, cẩn thận kiểm tra thực hư qua về sau, mới phát hiện ——"

Trên y phục này sợi tơ là dùng cây trà nhựa cây cây dừa cùng mật ong thấm vào qua Dương Mao miếng bông hàng dệt kim mà thành, thời gian dài mặc dùng, hội làm cho tâm thần người không yên, ăn ngủ không yên."

Chiều đến Miêu phi thoáng qua kinh ngạc ánh mắt, Trương quý phi lại từ này khay bên trong lấy ra một hộp Yên Chi, trong ánh mắt không mang theo buồn vui tự thuật nói:

"Đây là lúc ấy Nội Vụ Phủ đưa cho bản cung Son và Phấn, bản cung kiểm tra thực hư qua, bên trong giấu không ít Thủy Ngân, Thủy Ngân thứ này có kịch độc, nhưng chút ít sử dụng cũng sẽ không người chết, bên ngoài bản thủ địa phương còn có người phục dụng Vì Lượng Thủy Ngân để tránh dưng... Nếu là thời gian mang thai dùng dạng này Yên Chi, sinh ra tới hài tử hẳn là dị dạng hoặc là Tử Thai..."

Tiếp lấy Trương quý phi đưa tay chuyển qua bên cạnh một trương Quan Âm đưa con đồ lên: "Bộ này đồ, là bản cung mang thân thể qua sinh nhật lúc,

Hoàng Hậu bên kia Ngọc Mỹ Nhân hiến cho bản cung, bản cung về sau để Thái Y cái này đồ màu nước bên trong, chứa hoa hồng thành phần..."

Bên cạnh là một chồng Yên Chi cao thơm, Trương quý phi nhẹ nhàng nhất chỉ, nói ra: "Cái này hộp Nội Vụ Phủ phát xuống tới Yên Chi cao thơm con bên trong, mang theo không ít Thạch Lư tử bột phấn. Thêm Thạch Lư tử, cao thơm hội càng thêm tinh tế tỉ mỉ mềm mại, hương khí mùi thơm ngào ngạt, nhưng lại hội ức chế mang thai, nếu là phụ nữ có thai lời nói, loại vật này là tối kỵ, một khi dùng hàm lượng nhiều liền sẽ dễ non."

Miêu phi sắc mặt càng trắng, gắt gao nhìn chăm chăm cái này bình thường Nội Vụ Phủ một dạng Yên Chi cao thơm ngọc, trước ngực kịch liệt đập trùng, một trái tim phanh phanh trực nhảy, chính nàng minh bạch, chính mình không có Trương quý phi như thế tư sắc cùng sủng ái, có thể hay không sinh hạ con nối dõi liền thành đặt chân hậu cung duy nhất trồng cây vào, nhưng bây giờ chính mình có thể mang thai đứa bé này, cũng đã là lão thiên hết sức khai ân may mắn.

Trương quý phi mỗi nói xong một kiện, tiện tay đem này một kiện ném đến bên cạnh thanh đồng Thụy Thú than trong chậu, lửa chột rồi một chút vẩy lên, rất mau đem vật kia thôn phệ.

Mang thân thể Miêu phi tự nhiên minh bạch Trương quý phi ý tứ, cái này trong cung nhân tâm hiểm ác, khó lòng phòng bị, mang hài tử Cung Tần, nếu như là đi tại toà trên người, phía trước gian nguy quả nhiên là muốn từng bước hoảng sợ.

Trương quý phi phi tám kia trắng bệch mặt, kéo kéo tay nàng, tiếp tục từ tốn nói: "Những này,

Cũng bất quá là một góc của băng sơn thôi, trong cung này trong lòng qua hài tử nữ tử nhiều, mà chánh thức sinh ra tới đứng vững, còn chưa có một cái, là đạo lý gì, là người phương nào gây nên, tin tưởng muội muội cũng không ngu dốt."

Miêu phi Quý Phi, trên mặt Hán chày rờn rờn rơi xuống, một lát, nàng đột nhiên quỳ gối Trương quý phi trước người, mang theo thanh âm rung động nói:

"Cầu tỷ tỷ che chở mẹ con chúng ta, cầu tỷ tỷ giúp ta bảo trụ đứa bé này."

Trương quý phi gấp nàng như thế, trong lòng âm thầm nghĩ ngợi mục đích đã đạt thành một nửa, lại vẫn là không nóng không vội, mỉm cười nâng cây con phi đứng lên, nói tiếp: "Muội muội cao, bản cung ngăn phòng vạn phòng, tiểu công chúa sau khi sinh vẫn như cũ thân thể suy nhược, bất quá mấy tháng liền đi, lại chỗ nào còn có thể che chở đến người khác."

Nói đến đây, Trương quý phi trong lòng một trận băng hàn đau nhức.

"Tỷ tỷ, tỷ tỷ trách tâm nhân hậu, tất có phúc báo, cầu tỷ tỷ giúp ta bảo toàn đứa bé này, ta ——" Miêu phi vẫn như cũ quỳ trên mặt đất, là chẳng chực khóc, một mặt lê hoa đài vũ, chuyển đảo mắt, lúc này mới ma quỷ cách cách nói:

"Ta nguyện qua khăn cầu bệ hạ, đem đứa bé này phóng tới tỷ tỷ danh nghĩa nuôi lớn, chỉ cầu hài tử bình an."

Trương quý phi phi, ôn hòa đỡ dậy nàng, cười nói: "Muội muội cái này là thế nào nói, bản cung chẳng qua là hảo ý đến quan tâm nhắc nhở một chút muội muội, sao muội muội lại làm cho giống bản cung đến đây đặt trước muội muội hài tử đồng dạng đâu?"

Miêu phi tự nhiên minh bạch, cái này trong hậu cung trừ Hoàng Hậu, chỉ có Trương quý phi còn có thể cho mình một điểm che chở bảo toàn, hoàng đế thế thiếp đồng đạo, nhưng vẫn không có thể có hài tử tốt để nuôi qua ba tuổi, việc này cùng trong cung Hoàng Hậu vị này Lục Cung chi chủ thoát không can hệ.

Nàng muốn lại nghĩ, vẫn là một mặt cung kính thỉnh cầu Trương quý phi trông nom, tự nhiên, tương lai đem hài tử giao cho Trương quý phi dưỡng dục hứa hẹn, đối với tuổi trẻ lại rất được sủng ái Trương quý phi mà nói, chưa hẳn liền như thế có sức hấp dẫn, nhưng ít ra là một loại thái độ cùng trung tâm biểu tượng, tin tưởng Trương quý phi cũng sẽ không cự tuyệt.

Quả nhiên, nghiêng mắt Trương quý phi trên mặt có một chút mỉm cười thần sắc.

...

Bởi vì lấy trăm hoa Khoai Tây bị Lão Bao dạ tập Linh Cốc chùa, cùng Hàn Kỳ thăm tra xử lý trước đến tập kích Ngõi Danh Sơn Ngộ gia thuộc người nhà đội xe Tây Hạ khiển trách điệp viên án, cùng nhau khóa chặt vì Tây Hạ khiển trách điệp viên, lại nhân tang cũng lấy được tại giam giữ tra tấn bên trong, ngọn núi văn thư trai bị Khai Phong Phủ giao trách nhiệm kiểm tra đối chiếu sự thật mỗi vị viết lách Thân Khế, chân tướng.

Cũng chính là hậu thế nói xảy ra chuyện ngừng kinh doanh chính đồn và cải cách.

Cái này nguyên một đôi, cưỡi lân cùng Mã Nhị nha liền loay hoay chân không chạm đất, mấy năm này ngọn núi văn thư trai ký Thân Khế chán nản văn nhân, nói ít cũng có mấy cái hơn trăm người, lại tuân theo anh hùng không hỏi xuất xứ, chỉ nguyên tắc, cưỡi lân chưa bao giờ quá độ so đo qua xuất thân phải chăng sạch sẽ vấn đề.

Phóng tới hậu thế lại nói, cũng chính là mặc kệ cái này viết lách là cái gì dân tộc cái gì tông giáo tín ngưỡng có hay không phạm tội trước gia thế phải chăng trong sạch chờ một chút, chẳng qua là có phải có thị trường sức hấp dẫn mà ký người.

Cái này nguyên bản tại thương nói thương, là kiện cực không gì đáng trách sự tình, thế nhưng xảy ra chuyện, tính chất liền không giống nhau, cái này thì tương đương với trong chính trị không có rách rõ ràng, toàn bộ đặc vụ của địch phần tử còn nâng thành đại thần, hậu quả rất lợi hại muốn mạng a.

Bây giờ một lần nữa tra được đến, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE cũng là lão đại một phen đầu đầu. Roi vào đường cùng, cùi lân vẫn là tìm Phương Trọng Vinh cho nghĩ kế.

Bởi vì lấy hôm đó cùng Triệu Trinh đạt thành hiệp nghị, muốn làm ra oanh oanh liệt liệt thành tích đến, để cho Triệu Trinh vì chính mình cùng gây y nguyên Tứ Hôn, Phương Trọng Vinh bị Triệu Trinh bổ nhiệm làm Mật Điện ti tây Lộ chỉ huy dùng, ít ngày nữa sắp lên đường cùng gây y nguyên một dạng tiền về phạm ung chỗ hội hợp, cho nên trong nhà chính tại chuẩn bị cho hắn đi công tác tất cả đồ vật.

Cùi lân vào cửa, tìm tới Phương Trọng Vinh, nói rõ ý đồ đến, Phương Trọng Vinh nghe vậy, trong lòng lược hơi dừng lại, tính toán một phen, mới chậm rãi nói ra:

"Bây giờ Tổng hạ hai nước đại chiến sắp đến, Bao Đại Nhân giao trách nhiệm người tra rõ ngọn núi văn thư trai viết lách tình hình cũng không sai, bắt quá là việc này chúng ta làm đã dậy chưa quan phương như thế thuận tay, vẫn là đi bài phỏng một chút Bao Đại Nhân, hỏi ý kiến hỏi rõ ràng hắn ý tứ chân chính cho thỏa đáng"

Cùi lân còn đang cân nhắc Phương Trọng Vinh lời nói này, nghe ra được là để hắn cẩn thận lấy ngàn vạn trong chính trị phải gìn giữ tính chính xác ý tứ, nhất thời chưa kịp lấy lại tinh thần, lại nghe được Phương Trọng Vinh tiếp tục hỏi:

"Người nói này trăm hoa Khai Tây đã bị Hàn đại nhân dùng hình, lại một mực cũng không thăm ra cái gì, tin tức có đáng tin?" thông báo: APP Android, táo chuyên dụng bản, cáo biệt hết thấy quảng cáo, mỗi chú ý Wechat công chúng hào tiền vào download lắp đặt: AP p X Sy D(đề lại ba giây phục chế)

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cùi Mực Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 162: Đi ngang qua

Đại Tổng Đề Hình ti cùng Mật Điện ti, danh xưng hai tòa Diêm Vương Điện:

Đề Hình Ti Chức trách là giám thị Địa Phương Quan, tại Đại Tổng, trọng hình phía dưới phạm tội, Tri Huyện có thể Phán Quyết; trọng hình trở lên phạm tội, từ Tri Châu Phán Quyết, Đề Hình Quan chủ yếu phụ trách giám sát, Châu Huyện từ hình phạm nhân bình thường đều phải đi qua Đề Hình Quan hạch chuẩn.

Nói cách khác, Đề Hình ti là địa phương Tổ Tụng Án Kện tối cao thẩm tra xử lý cơ cấu.

Mà Mật Điện ti làm theo càng thêm thần bí, chức trách có thể so Minh Triều Cẩm Y Vệ, bất quá là người thi hành thành viên không phải thái giám, Mật Điện ti quan viên thẳng tới Thiên Thánh, trong quân đội cũng có ảnh hưởng rất lớn lực.

Triệu Trinh đem Mật Điện ti tây Lộ chỉ huy dùng dạng này phân công, đưa cho Phương Trọng Vinh dạng này một cái tay trái gà không chặt Quan Văn, tự nhiên là chia vào rất lớn chỉ trích.

Phương Trọng Vinh trong quân đội trước đây duy nhất ảnh hưởng, giới hạn tại đúng Lôi Khai phát thiết kế cùng an bài, nhiều nhất tăng thêm thiết kế đánh giềng công cụ, đề cao Tây Quân tại Thanh Giản thành đánh giềng hiệu suất.

Mà những vật này, vô luận tặc sung quân cũng tốt, Đại Tổng tướng môn tử đệ cũng được, đều cũng chẳng phải coi là gì.

Như nếu không có hạ nhân tán thành, cũng không đủ danh vọng cùng chấn nhiếp lực, cũng là phía trên cho người lại lớn trên danh nghĩa quyền lực, người cũng chỉ là cái quang can tư lệnh, trò cưỡi mà thôi.

Ngồi tại Tây Hành trên xe ngựa, Phương Trọng Vinh nghĩ ngợi, như thế nào dần dần lập uy, là cái vấn đề.

Sắc trời dần dần tối, Phương Trọng Vinh lại thấy rất rõ ràng đi ngang qua chỗ kia Phủ Nha, nha ngoài có cái cũng không thấy được tiêu ký, là Mật Điện ti chuyên dụng——

Này tiêu ký ngoại luân khuếch trình viên hình, đồ án chia làm nội ngoại hai tầng, chạm rồng điêu khắc mà thành, tầng bên trong vì mười hai đầu hình cung xỉ trạng mang sức, mang sức theo Thuận kim đồng hồ phương hướng xoay tròn, ngoại tầng 4 Con Phi Điều đều là giương cánh bay lượn, hình dung mạnh mẽ, hướng bay cùng tầng bên trong đồ án xoay tròn phương hướng hoàn toàn tương phản, mười phần đặc biệt.

Chẳng lẽ, Hàn Kỳ còn ở chỗ này thăm trăm hoa Khai Tây?

Phương Trọng Vinh trong lòng thoáng qua sáng lên, hướng về phía trước người xa phu cùng Hộ Vệ Đội ngũ nói: "Dừng xe —— "

Một đoàn nhân mã chậm rãi dừng lại, phía trước Giáo Úy xuống ngựa đến đây hỏi thăm Phương Trọng Vinh ra sao sự tình, Phương Trọng Vinh trên mặt không gọn sóng, chẳng qua là nhẹ giọng đáp: "Bãi phỏng một chút Hàn đại nhân."

Nói, hần nhẹ nhàng đi ra phía trước. Cả đám các loại làm theo lẳng lẳng đợi ở bên ngoài, nguyên địa chờ lệnh.

Bên ngoài giá trị càng quân sĩ sớm đã tiến đến thông tri Hàn Kỳ việc này. Hàn Kỳ vừa ăn xong cơm tối, nghe nói Phương Trọng Vinh đến đây, tự nhiên cũng không thể quá mức lãnh đạm, thế là không lâu sau, liền kêu Phương Trọng Vinh cùng đội nhân mã kia đi vào dùng Cơm tối.

Hàn Kỳ nhìn lấy Phương Trọng Vinh một mặt Người vô hại và Vật vô hại bộ dáng, lại nhìn một chút chung quanh ngồi đầy Mật Điệp ti cao lớn thô kệch giết người không chớp mắt các hán tử, không khỏi bờ môi nổi lên một vòng cười khê.

Trong tay chén trà hơi khê nâng lên, hướng Phương Trọng Vinh cười nói: "Nghe nói Phương đại nhân mới đến mặc cho Mật Điệp ti, vừa vặn, bản quan trong tay đang có như thế cái mình ngoan bắt linh miệng không cạy ra, đã Phương đại nhân đi ngang qua đến thăm, không ngại —— thử một chút —— "

Nói xong lời này, Hàn Kỳ trong mắt tràn đầy đều là rục rờ cười.

Phương Trọng Vinh thả ra trong tay ly kia đơn giản không biết hương vị gì mực trà, nhìn về phía Hàn Kỳ ánh mắt lại phá lệ mát lạnh. Hần sớm đoán được Hàn Kỳ hội muốn mượn cơ hội giễu cợt với hần, kiếp trước, tại học đầu tranh Tâm Lý Học lúc, hần đã từng có môn công khóa,

Cũng là khóa chặt một cái người yêu, cả ngày tinh tế phỏng đoán học tập, học tập đối phương thích gì, chán ghét cái gì, muốn đi vào đối phương thế giới, thu được đối phương ưu ái.

Nhìn mắt người sắc loại sự tình này, Phương Trọng Vinh tuy nhiên cao ngạo, khinh thường ở lại làm, nhưng là thật muốn làm, hần tuyệt không so bất luận kẻ nào làm kém.

Những cái được gọi là Tài cao Bát Đẩu, sách vạn quyền người, nhưng cũng có thật nhiều là lòng dạ hẹp hòi, lẫn nhau xem thường, có đôi khi nhìn người khác mang tiếng oan, coi như không phải cười trên nỗi đau của người khác, theo Hồng Đình trắng, cũng là bo bo giữ mình, nhìn thấy có quyền thế người, coi như không phải a đua nịnh hót, vỗ mông ngựa xu nịnh, cũng hầu như muốn lôi kéo làm quen.

Nhưng mà Phương Trọng Vinh thủy chung minh bạch, người khác kiêu hoành, người có thể trên người bọn hần đoán luyện chính mình hàm dưỡng cùng sức chịu đựng, đoán luyện chính mình như thế nào làm đến hi nộ không lộ.

Mà những cái kia trong ngoài không đồng nhất người, trước mặt bọn hần, người có thể thí nghiệm chính mình sức quan sát cùng nịnh nọt nịnh nọt năng lực thủ đoạn.

Mỗi một cái động tác, mỗi một cái đồng hồ tình, đều có thể nhìn ra tâm tư người.

Hàn Kỳ cho nên lâu như vậy đều thăm không ra trăm hoa Khoai Tây, cũng là bởi vì hần quá mức tự tin tại dùng hình lực lượng.

Không tệ, đối với tuyệt đại đa số người tới nói, dùng hình có thể cạy mở Thiết Hần miệng, nhưng là, nếu như tra tấn người yêu, có nhất định phải thủ hộ nhục cảm, rơi vào địch trên tay đối phương đâu?

Những cái kia thà rằng sống không bằng chết đều không mở miệng người, trừ tín ngưỡng, cũng là lợi hại cân nhắc phía dưới, chính mình sống không bằng chết, so với bị nắm vuốt những nhân sinh đó không bằng chết, muốn tới không trọng yếu như vậy.

Lúc này, Hàn Kỳ trong ánh mắt, tràn đầy đều là nhận định chính mình thăm không ra người, Phương Trọng Vinh nhất định thăm không ra.

Theo Hàn Kỳ, đem trăm hoa Khoai Tây cái này hăm hại, ném cho Phương Trọng Vinh, cho hần cái hạ mã uy, cho hần biết Mật Điệp ti việc không dễ dàng làm, ai là lão nhân, ai là mới tới, người nào hần là nghe ai, đó là vô cùng tốt.

Phương Trọng Vinh cảm thấy hết sức rõ ràng, nhưng cũng không nói ra, xem thấu không nói mặc, chẳng qua là nhân nhật nghiêng đi tuần tiểu bên mặt, hướng Hàn Kỳ hỏi: "Chẳng biết Hàn đại nhân nói là?"

"Trăm hoa Khoai Tây, " Hàn Kỳ trên mặt thổi qua một tia quỷ dị cười, "Nói đến, cũng là ngọn núi văn thư trai viết lách, vẫn là Tây Hạ khiến trách điệp viên đầu lĩnh, Phương đại nhân đối với người này có thể có biện pháp nào?"

Gặp Phương Trọng Vinh không có trả lời, Hàn Kỳ vừa tiếp tục nói: "Người này thế nhưng là cái nhân vật trọng yếu, cướp Ngôi Danh Sơn Ngộ gia quyền, Từ Khánh xuyên đại nhân đã chết, thậm chí ngay cả này củi mực bồ câu đưa tin chuyên hàng nhanh gần lão cha vụ án, từng cộc từng cộc từng kiện từng kiện, đều cùng hần liên lụy,

Chúng ta thăm đi ra kết quả, hần là đám người này đầu mục, nhưng hần tại Tây Hạ địa vị, cụ thể khiến trách điệp viên Internet bên trong chỗ hần tại một cái như thế nào vị trí, hần chui vào ta Đại Tổng mục đích chờ một chút, đều là đánh chết hần cũng hỏi không ra lời nói tới."

"Oa, nguyên lai còn có Hàn đại nhân thăm không ra người, còn tưởng rằng Hàn đại nhân dùng hình có thể so với Chu Hưng Lai Tuấn Thần, UU đọc sách vạn ưu K An SHU. NE chính là ta Đại Tổng thanh thứ nhất tra tấn ghế xếp, Hàn đại nhân đều hỏi không ra đến, đại nhân nhà ta sợ là cũng lực bất tòng tâm a?"

Đứng ở một bên lần này đi theo Phương Trọng Vĩnh Giáo Ủy thống lĩnh Đại Hồ Tử, một mặt kiêu ngạo trước đám một năm Hàn Kỳ, lại đám một năm Phương Trọng Vĩnh, lại làm cho hai người đều không cách nào cùng hấn cái này người thô hào so đo cái gì.

Phương Trọng Vĩnh cười cười, lại là hướng về phía Hàn Kỳ gật gật đầu: "Ngã thì nguyện ý thử một lần, không bằng Hàn đại nhân mang bản quan trước đi chiếu cố vị này xương cứng 'Trâm hoa Khoai Tây' đi."

Hàn Kỳ không ngờ Phương Trọng Vĩnh đáp ứng sáng khoái như vậy dễ dàng, trên mặt thoáng qua một tia thần sắc biến hóa, lại rất nhanh trong lòng suy nghĩ, có lẽ là Phương Trọng Vĩnh căn bản không biết đến tra tấn sự tình, mới như vậy lạnh nhạt đi, thế là đứng dậy giơ tay lên nói: "Phương đại nhân, mời _____"

Phương Trọng Vĩnh theo Hàn Kỳ, đi vào Mật Điện ti tối trong lao, đi qua một đầu thật dài đường hẻm, hai bên là Tù Thất, trên cửa tất cả đều buông thõng nặng nề khóa sắt, phía trên có loang lỗ vết rỉ, có chút thậm chí có năm xưa vết máu, nhìn mười phần đáng sợ.

Bởi vì lấy ánh sáng u ám, cách mỗi năm bước đều sẽ treo thật cao lấy đơn sơ ngọn đèn. Những nơi đi qua, có người kêu oan, có người khóc nỉ non, còn có người dùng lực đánh lấy cửa nhà lao hoặc là vách tường, thậm chí không ngừng có người phát ra nghĩ tư bên trong tiếng cười, nghe gọi người rùng mình.

Hàn Kỳ nghĩ đến, năm đó chính mình lần đầu tiên tới Mật Điện ti tối nhà tù lúc, đi ra ngoài cổng qua người liền vụng trộm nôn quần cảnh, lại hơi hơi bên mặt, nhìn một chút cũng là lần đầu tiên đến Phương Trọng Vĩnh.

Tối tăm tia sáng bên trong, Phương Trọng Vĩnh bên mặt làm cho Hàn Kỳ thấy bình tĩnh và mỹ hảo, chẳng biết tại sao, "Lang điểm độc tuyệt" mấy chữ này liền hiện lên ở đầu óc hấn.

Dạng này khuôn mặt, cùng Mật Điện ti chính thể bầu không khí mười phần không hài hòa, tựa hồ cùng so sánh, đồng dạng đẹp trai rồi tình rồi mù Dịch Thanh, còn còn cùng quân nhân dính điểm một bên, mà Phương Trọng Vĩnh a? Hàn Kỳ nghĩ tới đây, khoe miệng lại là một tia nhếch lên khinh thường.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Khoai lang bỏng tay

Quan gia cũng là lý luận suông, đem dạng này Quan Văn làm tới chỗ như thế, lại có thể làm được cái gì, một loại đi theo tại sau lưng tùy tùng, Mật Điện, Quan lại nhỏ, trên mặt đều lóe như vậy thần sắc. Vạn vạn. 1A

Xác thực, Phương Trọng Vĩnh chưa đủ hai mươi, lại nhân sinh rất là Bạch Tịnh, trừ này một đôi thanh tịnh mà để cho người ta đoán không ra con người, hấn phương diện, hoàn toàn là một cái nhẹ nhàng nho sinh công tử.

Đi đến đen rầm rầm đông đường hẻm cuối cùng, đứng tại một gian hẻm lánh phòng giam trước, tư tốt mở cửa thất, Phương Trọng Vĩnh liền nhắc chân bước vào.

Mùa này đã dần dần đến mùa xuân ấm áp, bên ngoài còn có ánh sáng mặt trời, giám trong lao nhưng như cũ lạnh thấu xương. Tù Thất vách tường vết nứt từng đống, trên đỉnh có một cái rất cửa sổ nhỏ hộ, nhưng độ cao là người tuyệt đối không có cách nào leo lên.

Trong không khí tràn ngập hư thối * vị đạo, mùi máu nói, lão thử thi thể vị đạo.

Đúng là để cho người ta buồn nôn.

Phương Trọng Vĩnh là cái rất lợi hại thích sạch sẽ người, nhưng trong lòng của hấn minh bạch, hôm nay ván này, làm tốt, cũng là lập uy thành công, làm không xong, vậy liền hoàn toàn bị người xem nhẹ.

Hấn trên mặt đầy đủ bình tĩnh, lạnh nhạt chuyển hướng người sau lưng, nói khẽ: "Nơi này giao cho ta đi, mời các vị ra ngoài kính đợi tin lành."

Hàn Kỳ nghe được lời ấy, nhìn nhìn lại Phương Trọng Vĩnh trên mặt may may không có chút rung động nào bộ dáng, trong lòng không khỏi âm thầm kinh ngạc, nhưng đã Phương Trọng Vĩnh nói như thế, hấn tự nhiên cũng không tiện nhiều lời, chẳng qua là giao phó vài câu cái này phạm nhân mười phần nguy hiểm, để Phương Trọng Vĩnh chính mình cẩn thận, liền mang theo mọi người quay người ra ngoài.

Đội những người kia dần dần đi xa, Phương Trọng Vĩnh lúc này mới nhìn về phía nằm tại củi trong bụi cỏ cái kia máu thịt be bét trâm hoa Khoai Tây, cái này cùng lên lần gặp gỡ lúc, còn tại thờ phỉ phỉ nói lên Mã Nhị nha hủy chính mình tồn cảo cái kia trâm hoa Khoai Tây, quả thực là tưởng như hai người.

Phuong Trọng Vinh ngừng lại, liền dứt khoát ngồi vào trâm hoa Khoai Tây trước người.

Trâm hoa Khoai Tây hơi hơi giương mắt nhìn một chút tiến đến người, cũng không nói lời gì, chẳng qua là lại mí mắt chớp xuống.

"Người nhưng làm ngọn núi văn thư trai hại lắm, bởi vì lấy một mình người, ngọn núi văn thư trai ngừng kinh doanh chính đồn nửa năm." Phuong Trọng Vinh nói rất bình tĩnh, rất lợi hại việc nhà, phóng phật hấn căn bản không phải đến thăm văn trâm hoa Khoai Tây đồng dạng:

"Nói đến, cùi lân đối người là coi như không tệ, bởi vì lấy người, liền Mã Nhị nha đều phơi một bên qua, nhưng người thì sao? Ai, cũng được, cùng một cái giết người như ngóc Đàng Hạng người đảm Dĩ Đức Bảo Đức phẩm hạnh, tựa hồ có chút yêu cầu xa vời."

Trâm mặc, lâu dài trâm mặc.

Rốt cục, trâm hoa Khoai Tây bỗng nhiên bên môi cười một tiếng, nhẹ nói câu: "Xin lỗi."

Hấn trong tươi cười, mang theo đối ngọn núi văn thư trai thực tình áy náy, cũng mang theo một loại tà chết chứ không chịu khuất phục, không có chút nào hối hận dứt tợn.

"Tiến đến chịu rất nhiều tội, vẫn là chết không mở miệng à?" Phuong Trọng Vinh tiếp tục rất lợi hại tùy ý nói, "Người nhà người tại Tây Hạ, qua còn tốt đó chứ?"

Phuong Trọng Vinh đầu não tốc độ cao xoay tròn lấy, trâm hoa Khoai Tây nguyên một đám kịch bản con, nguyên một đám nội dung cốt truyện theo trong đầu trôi qua.

Hấn tại làm một cái giả thuyết lớn mật, văn này, như thế nào áp mới tốt.

...

Thành Biện Kinh bên trong, cùi lân giờ phút này đang tại Lão Bao trước mặt, làm tư tưởng báo cáo cùng chính đồn báo cáo.

Phuong Trọng Vinh rời kinh, lưu loát cái này nhất đại phần nhất đại phần cảm tú văn chương, tay sủng thành Vương An Thạch cùng Vương Tử thánh.

Đời này, cùi lân còn không có công qua nhiều như vậy Luân Lý Đạo Đức, cái này một lần, xem như toàn bộ đọc đầy đủ.

Ngẫu nhiên nhớ không nổi nên đọc lúc nào,

Cùi lân liền nhìn một chút Khai Phong Phủ Hậu Đường, Bao Chứng thư phòng mấy cái này bài trí:

Thiên nhiên gỗ lim mấy cái lên hai bên đều để đó sứ men xanh hoa hồ bình, phân biệt cảm Không Tước Linh lông, Từ Kim Thú Đầu trong đỉnh tán mát ra phong cách cổ xưa hương khí, phía dưới trưng bày cung cấp khách nhân ăn uống tiệc rượu cái bàn, khía cạnh thiết kế tiểu đầu nam trên mặt bàn trưng bày Văn Phòng Tử Bảo.

Chính mở ra tiểu soa, liền đụng vào phụ trách giám sát hấn Công Tôn Sách này nghiêm túc, đoàn kết, hoạt bát, nghiêm túc gương mặt.

Cùi lân nội tâm, dạng này tư tưởng giáo dục công tác khi nào là một cái cuối cùng đâu, còn không bằng trực tiếp phạt tiền đâu.

Mà ngồi ở bên kia nhẹ nhàng pha trà Bao Chứng, nếu như xem thấu tâm hấn nghĩ, lạnh nhạt đến một câu:

"Khoản là muốn phạt, tư tưởng công tác cũng muốn làm, những vật này, mọi người có thể đều nhìn đâu, lão phu cũng trở về hộ các người không thể quá mức. Cái này nếu là đặt ở trên thân người khác, đã sớm đóng cửa, cũng là dây đối đãi các người ngọn núi văn thư trai, mới phạt dạng này nhẹ."

Công Tôn Sách tại sau lưng Thần bồ đào: "Đại nhân nói cực phải, Sài lão bản, mời người nhiều hơn bao hàm, cực kỳ phối hợp."

Cùi lân mặt xạm lại.

...

Cùi mực bồ câu đưa tin chuyển hàng nhanh bên kia, Phạm Trọng Yên nhìn lấy thuần ưng sư phụ, thành đội thành đội dần dần thả thu thập tình báo trà chim cất.

Những cái kia trà chim cất uy vũ bá khí bay về phía trời xanh, tựa hồ mang theo rất nhiều mong đợi cùng hy vọng.

Bây giờ Đại Tổng thượng hạ, xin chiến thủy triều đã Chí Thượng, tên đã trên đây, đã là không thể không có phát chi thế.

Phạm Trọng Yên nhẹ tay nhẹ nắm lấy Phuong Trọng Vinh cùng ngô dục đưa tới vớ, hi vọng trước kinh tế chế tài, kéo đổ Tây Hạ kinh tế, sau đó tái chiến, trả lại rất nhiều có thể thực hiện đề nghị,

Thế nhưng buổi sáng Đình Nghị thời điểm, hoàn toàn không có cách nào gây nên càng lớn tán đồng.

Thậm chí ngay cả Phạm Trọng Yêm chính mình, cũng ần ần cảm thấy mê mang, chẳng biết như thế xử lý, đến tốt cùng là đúng hay sai?

Trở về đường, Phạm Trọng Yêm chậm rãi đi trở về qua, bởi vì lấy củi mục bỏ câu đưa tin chuyển hàng nhanh vị trí, hẳn đi đến bên trong thành lớn nhất bên ngoài một tầng, nhìn lấy này pha tạp, choáng nhiễm tuế nguyệt dấu vết thành tường,

Bên trong thành tại Cung Thành bên ngoài, ngoại thành bên trong, nguyên lai là Đường Tuyên Vũ quân Tiết Độ Sứ Lý miễn xây dựng Biện Châu thành, UU đọc sách vạn ưu K. An SHu. NE Đại Tổng lại tiến hành tu sửa, Nam Bắc các mở ba môn, đồ vật đều có nhị môn, chính là thành Biện Kinh chỗ tinh hoa, tấc đất tấc vàng.

Trừ phân bố trung ương hành chính quan bố trí cùng Khai Phong Phủ Nha Thự bên ngoài, cửa hàng, Tửu Quán, Tự Quan, nơi ở cũng là san sát nối tiếp nhau.

Biện Kinh thương nghiệp hiệu buôn đã đột phá dĩ vãng Triều Đại đặc biệt địa điểm tập trung thiết lập vài diêm bầu cục, phân tán toàn thành, bên đường hoặc dọc theo sông bố trí phồn hoa náo nhiệt, Phan Lâu đường phố, Mã Hành Nhai, Ngự Nhai hai bên cùng Đại Tướng Quốc Tự.

Hơn một trăm sáu mươi cái Thương Hành cùng 6,440 Dư gia được hộ khó phân hỗn hợp, Phan Lâu phố Nam trấn châu, vài vóc, tơ lụa, hương liệu cửa hàng đều rất là không ít, giới thân thể ngõ hẻm thì là kim ngân, màu lụa giao dịch chỗ, Phan Lâu đường phố quán rượu chỗ gần mua bán Thư Họa, trân ngoạn, quần áo...

Phạm Trọng Yêm vừa đi, một bên triển khai Phương Trọng Vĩnh trước khi đi đưa tặng cho mình này quyền "Biện Kinh thương nghiệp địa đồ", phía trên có thể xưng rục rờ muôn màu, liền Phan Lâu đường phố cùng chợ ngựa đường phố thập tự "Thổ thành phố con", "Thân tre thành phố" đều đánh dấu hết sức rõ ràng,

Càng có Mã Hành Nhai mặt phía bắc nhiều Y Quán Dược Phô, Phan Lâu đường phố một vùng nhiều Tửu Quán Trà Phòng, đồ vật hai ngõ hẻm là đại sơn hàng được cùng Thủ Công Nghiệp nhà xưởng, gà nhĩ ngõ hẻm Kỹ Quán ngõ hẻm thì là phồn hoa khu giải trí...

Phương Trọng Vĩnh thật là một cái có thể làm việc đại tài a. Phạm Trọng Yêm vừa đi, nhìn lấy, vừa hướng chiếu vào trong tay "Biện Kinh thương nghiệp địa đồ".

Tại này "Biện Kinh thương nghiệp địa đồ" phía dưới, trừ Phương Trọng Vĩnh kí tên bên ngoài, thỉnh linh còn viết một cái tên —— Vương An Thạch.

Wương An Thạch? Phạm Trọng Yêm nhẹ nhàng tại trong miệng niệm niệm cái tên này.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Củi Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 164: Đàm tiểu ở giữa

Ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua hơi bại song sắt, chiếu vào Từ Thất bốn phía kiên dày trên vách đá, Phương Trọng Vĩnh kết thúc cùng trăm hoa Khoai Tây nói chuyện, từng bước một hướng về lao ngục đi ra ngoài.

Bên ngoài, một đồng lớn chờ lấy xem kịch vui ăn dưa quần chúng đang tại vô hạn kỳ đợi kết quả.

Hàn Kỳ một mực đang gian ngoài nghe, cảm giác Phương Trọng Vĩnh cùng những cái kia không chịu dùng hình Hủ Nho một dạng, căn bản cũng không khả năng công phá trăm hoa Khoai Tây cửa ải khó khăn này.

Nhiên Tịnh trừng, đi ra cửa Phương Trọng Vĩnh trên mặt, mang theo một tia thông dong nụ cười lạnh nhạt.

Hắn trực tiếp hướng đi Hàn Kỳ, trên mặt vô hạn giáo xuân ấm áp, song trong mắt vẫn như cũ là sáng mà nhìn không thấu mê ly cảm giác, cả người phóng phạt một góc Trường Thanh lá rụng lá cây to bè Lâm Mộc giống như: "Hàn đại nhân, có thể hay không lưu ta cùng cái này hai đội huynh đệ ở đây ở mấy ngày?"

Hàn Kỳ nhìn hắn thần sắc, nguyên bản còn có ba phần lo lắng tiểu tử này này có chút tài năng, thật có thể đem trăm hoa Khoai Tây cho mọi ra lời nói đến, nghe xong câu này, ngược lại là đại thở phào, bên môi không khỏi nổi lên ý cười: "Tự nhiên có thể, chỉ cần Phương đại nhân chính mình không muốn chậm trễ chính mình đi nhậm chức thời điểm liền tốt."

Phương Trọng Vĩnh nhìn lấy Hàn Kỳ ánh mắt, tự nhiên minh bạch Hàn Kỳ này nhìn như thông dong, giải quyết việc chung trong ánh mắt, tràn đầy đều ngưng lấy kéo mấy ngày người cũng thăm không ra ý tứ.

Nhưng hắn lại chỉ hơi hơi mỉm cười, chấp tay một cái nói: "Này liền đa tạ Hàn đại nhân."

Chạng vạng tối, một cái chim ưng cùng một cái bồ câu đưa tin, từ hậu viện lơ đãng bay ra, bay về phía hai cái phương hướng khác nhau.

Sương đưa hiểu lạnh xâm bị, Phương Trọng Vĩnh một giấc chiêm bao tỉnh lại, đã qua giờ Dần, từng tiếng đồng hồ nước vang lên im ắng đình viện.

"Quả nhiên là xuân ngủ chưa phát giác hiểu a" Phương Trọng Vĩnh từ chấp tay chấn mền, nhẹ giọng thở dài.

Nghe được câu này, thủ ở bên ngoài thỉnh lực không thể tầm thường so sánh giá trị cang Giáo Úy vẫy tay, hai cái thô thủ đại cước nha đầu liền bùng nước đi vào, phụng đường Phương Trọng Vĩnh rửa mặt.

Lần này không tầm thường cũng phải lên, tia nắng ban mai ánh sáng nhạt chưa lộ ra luồng thứ nhất rực rỡ sắc thái. Dày đặc tán tán một chút phai màu mềm Yên La chỗ dán cửa sổ mình trong giấy ần ần chiếu ra chút ánh sáng.

Phương Trọng Vĩnh nhìn hai mắt này hai cái nha đầu, phát phát tay liền làm cho các nàng lui ra ngoài.

Tiếp theo, Phương Trọng Vĩnh đồng chí liền theo trong chấn nhảy lên một cái, thuần thực dùng nước lạnh bôi hai thanh, lại nắm lên bên cạnh khăn bay suột, xanh muối khiết răng, dùng bên cạnh Bạc Hà nước súc miệng, hai tay khoáng chừng khởi công lược tóc, cũng không xăn hoa dạng gì, chỉ đem đầu tóc lỏng thành bím tóc hướng thân chính một về tơ lụa kết ở, dùng mang Vân Hà đường vân thanh đồng rơi sừng Thạch Thanh thao lại cái chặt liền tốt.

Phát tay nắm qua bên giường y phục mới nói lên thường ngày Thạch Thanh lên hoa một bộ áo choàng ngắn áo choàng,

Leo lên xanh gấm tạo giày, lại rút ra một màu Thạch Thanh lên hoa Đại lưng buộc lên, tận lực nghĩ đo một cái, liền đẩy cửa ra ngoài, trực tiếp tiến về chính đường.

Chờ chính đường lúc, mới phát hiện mình là cái kia dây trề chim chóc, mà Hàn Kỳ các loại một mọi người đã đang chờ hắn. Hàn Kỳ chấp tay đứng ở trong nội đường, Mặc Lam điều báo văn cầm phục tay áo bên trên, chế thức cao chót vót tay áo chụp kín kẽ cài tốt tại trên cổ tay, tranh tranh sáng chói mắt.

Này phương đón đầu viết "Không ngừng vươn lên" bốn chữ nhũ kim loại Cửu Long xanh địa tấm biển dưới, là Từ Đàn điều ly án, phía trên bày biện tam xích trắng bạc điểm son chảy hà đỉnh đồng thau, khía cạnh đồng đều hăm lò mỹ nhân trong bình cắm hoa ngọc lan, liền với ngậm nụ Hoa Đóa Nhi thấp cúi thấp xuống.

Trong nội đường khía cạnh bốn tờ Đại Nguyên chiếc ghế, dựng lấy Thạch Thanh gấm vóc ghế dựa dựng, dưới bốn bức chân đạp, trung gian một đôi kỷ trà cao, bên cạnh hai cái Từ Đàn trên giá sách sách vở rất nhiều. Trong nội đường cách đêm Trường Minh Đăng ngọn bên trong đã ánh nền vút sáng, Minh Diệt âm đạm.

Tầm thường bộ dáng Bách Mộc vòng tròn lớn trên bàn cơm, đã bố trí xong đồ ăn, gặp Phương Trọng Vĩnh đi vào, Hàn Kỳ liền kêu mọi người chuẩn bị dùng điểm tâm, cái này một bữa điểm tâm ngược lại là tầm thường, đơn giản xuân hoa bánh ngọt, bánh canh, bã đậu, tiểu lồng xốp giòn cùng Ngũ Cốc nước cháo, đều tại thuần một sắc sử trắng bát trong chén bày biện, trong quán cũng không rất nhiều quy củ, mọi người liền thô thủ đại cước bắt đầu ăn.

Ngày dần dần đặt lên mái hiên, thân nhiên phác họa ra ốc xá ngồi mái hiên nhà kim sắc hình dáng. Trong hậu viện luận võ tiếng luyện võ dần dần vang lên, một phái trong quân sinh hoạt hàng ngày đã thị cảm.

Phương Trọng Vĩnh lần nữa đi vào trong nhà tù, cùng trăm hoa Khoai Tây câu được câu không nói chuyện.

Trăm hoa Khoai Tây biết rõ Phương Trọng Vĩnh chính là vì cạy mở chính mình miệng đến, lại lại đối với hắn không sinh ra mây may mâu thuẫn chi tâm.

Dù sao, trăm hoa Khoai Tây bị bắt một tháng này, cũng là không ngừng dùng hình, chịu hình, tra tấn, cô đơn tịch mịch cùng đối tượng lại hư vô khó nhìn là tự nhiên, cứ việc nội tâm kiên định, nhưng bây giờ tới một cái nói nhiều cùng mình tán gẫu, nhàn thoải việc nhà, cũng là thật làm cho hắn cảm giác không ra cái gì không tốt tới.

Phương Trọng Vĩnh là tại làm nhảm việc nhà, lại cũng không phải làm nhảm việc nhà dụng ý. Điểm này, Phương Trọng Vĩnh minh bạch, trăm hoa Khoai Tây cũng là tâm sáng như tuyết sáng.

Thế nhưng Phương Trọng Vĩnh yêu nhất nói chuyện lên đề, một là việc nhà, hai là, hết lần này tới lần khác hai loại cũng đều là trăm hoa Khoai Tây ưa thích nói đề tài, nói nói, trăm hoa Khoai Tây liền không khỏi nhiều lời chút thật thật giả giả, không quan hệ đau khổ lời nói.

Hàn Kỳ phải đi nhìn chăm chăm Phương Trọng Vĩnh cùng trăm hoa Khoai Tây nói chuyện phiếm nội dung khiển trách điệp viên, đều đối loại tình huống này thấy có phần không kiên nhẫn, chỉ Phương Trọng Vĩnh còn tại cùng trăm hoa Khoai Tây trò chuyện khí thế ngất trời.

Này khiển trách điệp viên hướng Hàn Kỳ hỏi báo xong về sau, Hàn Kỳ bên mỗi cang ngày càng mang một phần khinh thường cười: "Thật sự là tanh hôi văn nhân, vậy mà nhảm chán đến cùng trăm hoa Khoai Tây trò chuyện Tây Hạ phong thổ nhân tình, trăm hoa Khoai Tây tuổi thơ sinh hoạt qua, hắn là chuẩn bị viết mới thoải bản con a? Người tiếp tục nhìn chăm chăm chính là."

Này khiển trách điệp viên nghe được Hàn Kỳ nói như thế, tự nhiên ầy một tiếng linh mệnh mà đi.

Gậy y nguyên hộ tổng phạm ung một nhóm người đến Duyên Châu, giao nộp lệnh, liền ngựa không dừng vó chạy tới Gyeongju.

Trên danh nghĩa, nàng là ôm lấy một hạng gấp đưa muốn cho tại Tri Châu Gyeongju Bàng Tịch Bàng lão gia tử, thực, cho nên ôm lấy chuyện xui xẻo này, càng nhiều là bởi vì lấy gậy y nguyên lo lắng Mật Điện ti Địa Lôi bố phòng, đối Vương Tài các loại Bầy Sói hoạt động có ảnh hưởng, sợ làm cho tổn thương gì.

Đến Gyeongju thành giao nộp khiến đưa tin lúc, gậy y nguyên mới phát hiện, tại Tổng hạ trên biên cảnh chôn Địa Lôi, bị thiếu đoạt ba, năm lần Gyeongju ngoại ô trong ngoài, năm nay quả nhiên phồn hoa rất nhiều.

Thôi mặt không lạnh cây liễu phong mười dặm thổi qua, chưa quấy rối cùng chiến hỏa Gyeongju thành nhiều mây phần khó được Thăng Bình cảnh tượng:

Giữa đường phố chọn bán người bán hàng rong, bày bán Quán nhỏ, mở cửa cột mở to cờ xí Thương Hộ, tiền hô hậu ủng vội vàng mà qua tuần tra phòng bị tướng sĩ, lái thuyền là thúy ác dầu hạt cải xe, tuyết lấy Kim Ti sừng phòng Trung Tiểu kiệu, gào to bố trí Đại Thảm, ngõ hẻm làm ở giữa náo nhiệt phi thường. UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE

Đội đưa tin giao phó xong việc phải làm, gậy y nguyên liền dựa vào trí nhớ, tiến về Vương Tài cùng Bầy Sói động huyết tìm kiếm Vương Tài, qua trước vẫn không quên vì Vương Tài nhiều mưa mấy cái con gà quay.

Gió mát nhẹ nhàng, gậy y nguyên cái chột mắt, leo lên núi qua, lay mở dày đặc hỗn tạp cỏ dại, tìm tới chôn sâu tại Thanh Sơn u cốc bên trong lên động khẩu, bởi vì lấy dưới động khẩu ở vào quái thạch đá lớn chồm đột ngột Nham chi bên trên, hai động khẩu cao kém đạt hai ba mươi trượng, tại đỉnh động có ba cái roi xuống nước động cùng mặt đất tương thông, dạng này hơn một cái động khẩu động huyết, không thể nghĩ ngờ thành làm một cái Thông Phong thông đạo.

Mặc kệ là vào đông ngày rét, vẫn là viêm miệng giữa hè, trong động đều có gió mát đập vào mặt. Càng thêm trong động nước chảy không kiệt, tuyền thác nước đông đảo, không khí trong lành tất nhiên là không cần lắm lời, hiếm thấy nhất là một năm Tứ Quý đều giống như mùa xuân hoà thuận vui vẻ ấm áp, không khí trong lành. Vương Tài vì Bầy Sói tuyền dạng này một cái cư trú chỗ, thật là vô cùng tốt.

Chẳng qua là hôm nay nơi này, cực kỳ vắng vẻ.

Gậy y nguyên trong lòng dâng lên một cỗ không khỏi cảm thụ. Sẽ không, xảy ra chuyện gì chứ?

Nghĩ tới đây, gậy y nguyên tâm không khỏi phanh phách thẳng nhảy dựng lên, nàng kiểm tra bên hông, Phương Trọng Vĩnh tặng cho ngọc bội, yên ổn một chút tâm thần mình, lúc này mới ngồi xuống, tiếp tục chờ đợi Bầy Sói.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 165: Mật Hội giả Kiêu

Sắc trời dần dần ngảm hạ qua, hàn ý chậm rãi thăng lên đến, thấm vào gậy y nguyên trong lòng.

Dựa vào đạo lý tới nói, không nên Bầy Sói một cái đều không có lưu thủ, chẳng lẽ, bọn họ dọn nhà?

Thế nhưng là, lại hội chuyển đi nơi nào đâu?

Bây giờ Tổng hạ trên biên cảnh bốn phía đều là Địa Lôi, Vương Tài mang theo Bầy Sói bốn phía chạy, thật không biết hội xảy ra chuyện gì đây.

Gậy y nguyên suy nghĩ lung tung một hồi, lại nhìn lấy bên ngoài rõ ràng, cách động khẩu mạn mạn Thanh La, nhìn sáng ngời mặt trăng chậm rãi bò lên, mới chậm rãi hướng về động đuôi đi đến.

Đội đi đến tiếp cận động đuôi lúc, gậy y nguyên kỳ quái phát hiện, trước kia trống trơn trên vách đá, nhiều hai hàng câu thơ "Tử Hà đến nữ bản tính vàng, khuê môn thanh tỉnh làm Tiên Nương."

Chẳng lẽ là bởi vì lấy có người phát hiện cái này sói động, mới khiến cho Vương Tài bọn họ bị ép chuyển đi a?

Hai câu này thơ, hiển nhiên là có điển tích, tương truyền Thuần Đế mệnh Đại Vũ Trị Thủy, Đại Vũ chế tác dẫn chảy vào biển cả nước mô hình, cũng đem này mô hình cất giữ trong Thuần Đế thụ mệnh trong động, thế là liền hình thành "Cửu Khúc Ngân Hà" một cảnh, Tử Hà chảy thương một tình.

Theo này "Cửu Khúc Ngân Hà" bia đá sử dụng lực, đẩy ra một loạt tiểu Tiểu Thạch Đầu, động đuôi một gian tiểu tiểu thạch thất hiển lộ ra.

Thạch thất giấu kỳ, đi hơn hai trăm bố, dài bảy mươi trượng, cao mười trượng trên vách đá, dần dần hiện ra rất nhiều câu thơ trên vách đá lưu, bên trong tám mươi thủ là bích khắc, ta đều là Mặc viết mà thành.

Viết chữ viết, cũng không phải là đều là cùng một thời kỳ, những đã đó pha tạp rơi vào hạt bụi, là Đồi Đường nguyên kết viết, mà mới xuất hiện chữ viết bên trên, thỉnh linh viết trầm thân, Khẩu Chuẩn bọn người tên, bên trong còn có Đường Triều cung đình Ngự Sử Tường chi kỳ đề khắc, Chiết Giang Hội Kê lại gì đại bản viết "Xem thể là đủ rồi vậy" ba chữ to.

"Tiên Nguyên 7 độ càng chảy dài, ngỗng quẩn bánh đầu tích. Tiếp xúc qua trước mồm đá như mưa ta, nâng bầu quyền qua quái lạ Thiên tương." Có thể xưng tả cảnh viết tình, nhịp nhàng ăn khớp, rất có đặc sắc.

Các loại Mặc Bảo nham khắc đến sinh động, hàm súc, Thư Pháp bút họa mượt mà trôi chảy, tiêu sái tuấn đạt, chẳng lẽ lại, cái huyết động này, nguyên bản cũng chỉ là Vượng Tài cùng Bầy Sói nhất thời chỗ ở, mà chánh thức Vượng Tài chỗ ở, gây y nguyên cũng cũng không hiểu biết a?

Nghĩ tới đây, gây y nguyên hơi cảm thấy có chút ừ ừ, nàng nhẹ nhàng nhìn hướng chân trời trắng sáng, suy nghĩ lấy ngày mai lại đến thử thời vận, nhấc chân đi ra cửa động.

...

Một ngày dưới ánh trăng, Phương Trọng Vinh mang theo bên người hai cái tùy tùng, nếu như tùy ý lang thang,

Đầu tiên là qua Mã gia ngõ hẻm, lại đi ngang qua Hà phủ đường phố, đi đến Vân cò trên đường, xa xa liền thấy người đến người đi phi thường náo nhiệt Trầm Hương các.

Trầm Hương các theo nước sát đường xây lên, trước sau đại môn các quay Vân cò đường phố cùng Cấp Thủy bờ sông.

Ban đêm, trên sông Thuyền Hoa đã đều nhóm lửa sáng ngời ánh đèn, tới lui như thoi đưa Nghênh Khách.

Trầm Hương các, là một chỗ 15 trượng bốn tầng lầu bát giác đài, mái cong chọn tháng, cửa hiên cao thấp biến ảo phức tạp, lại thêm lấy màu xanh lam ngói lưu ly che đỉnh, màu đen gạch đá Phô Địa, mỗi gạch vuông trên ngói đều là có khắc nhận xây thương nhân tính danh cùng cửa hàng tên, chính là một chỗ Ca vũ thăng bình chi địa.

Phương Trọng Vinh áo mũ chỉnh tề, đánh ngựa đi tới trước cửa, liền lăn xuống ngựa, treo lên tùy thân một nắm về lấy Quý Phi Túy Tửu đồ quạt giấy, làm ra một bộ hoàn hảo công tử bộ dáng, nghênh ngang tiến sát đường một bên đại môn.

Một chân bước vào cạnh cửa, sớm có Tử Sa vấy lụa, trong tay nắm đẹp đề khăn bà chủ áo ngực vải bồi để giầy một mặt cười làm lạnh tiến lên đón đến, thượng hạ dò xét một phen:

"Công tử nhìn lấy lạ mắt đâu, là muốn nghe hát giải buồn, vẫn là say nằm ôn nhu hương, hoặc là ——" nói nháy mắt nẩy cái, cổ quái cười nói "Đến chút khác?"

Phương Trọng Vinh gập nàng nói thú vị, vốn định đùa nàng một chút, cũng tìm kiếm cái này "Khác" ra sao chỉ.

Thể nhưng lập tức còn có chuyện quan trọng muốn làm, không tốt chậm trễ canh giờ, đành phải ba một tiếng thu cái quạt, tại bà chủ trước mặt ra vẻ phong lưu tiêu sái cười một tiếng:

"Giản công tử hẹn nhau đến đây, Trang Nhã đã đặt trước tốt, chẳng biết bà chủ có thể dẫn đường?" Nói, liền đem cái quạt đặt ở người tú bà kia trong tay.

Cái này cái quạt bên cạnh khảm Vân Nam đại điện Hồ Phách Ngà Voi, kết cấu vẩy mực đều là cung đình Họa Sư thủ bút, thiết lập sắc cang là coi trọng căn cứ các loại thuốc màu phẩm tính:

Vinh Châu Linh Lăng hương, Đại Danh Phủ Xạ Hương, vệ vũ thành Trầm Hương, Thanh Châu Lê trắng hương, Thái Châu phổ biến vận hương, Tàn Xuyên Noãn Ngọc hương rất nhiều hương liệu.

Nói đến, đây vốn là một thanh vì Đường Kim Thánh Thượng Triệu Trinh muội muội —— huệ Quốc Công người chúc thọ chỗ quan chế lễ vật. Chỉ vì huệ Quốc Công người bỗng nhiên chết bệnh, lưu lại vật này.

Về sau vụ án đoạn xong, cái này cái quạt liền bị coi là không rõ, trong cung không người muốn nó. Trân quý như thế đồ vật, nếu là vứt đi lại đáng tiếc gấp, luôn có chút phung phí của trời chi ngại.

Thể là Triệu Trinh liền dứt khoát đem cái này cái quạt tiện tay đưa cho Phương Trọng Vinh xử lý.

Phương Trọng Vinh thừa cơ mượn hoa hiến Phật.

Trầm Hương các bà chủ là thấy qua việc đòi, tự nhiên liếc một chút liền nhìn ra được thành ý này, nhưng cũng không cái gì kinh hi thần sắc, chẳng qua là như cũ treo hòa nhã mà mang một tia giáo hoạt cười: "Giản công tử đã sớm dặn dò qua Lão Thân, công tử đi theo ta là được."

"Vậy làm phiền bà chủ, chưa dám thỉnh giáo xưng hô như thế nào?" Phương Trọng Vinh ăn nói ưu nhã.

"Mình tính áo lông, người gọi mình áo lông mẹ là được." Bà chủ một bên mang Phương Trọng Vinh đám ba người, dọc theo hoa lê điều lan một thang cuốn hướng lầu hai đi đến, một bên quay đầu cười cười, cười một tiếng ở giữa, trên đầu trăm cài tóc trước sau lắc lư, Châu Ngọc và nhau không ngừng, hơi có chút từ nung bán lão, phong vận vẫn còn cảm giác.

Đi theo vị này áo lông mẹ lên lầu, lại một mực hướng tây bên cạnh bước đi, nơi cuối cùng, "Con điều các" ba chữ tại một bên Châu Liêm cánh cửa bên ngoài như ẩn như hiện.

Áo lông mẹ nhẹ nhàng gõ cửa, liền ra hiệu Phương Trọng Vinh bọn người chính mình đi vào.

Phương Trọng Vinh nói lời cảm tạ, đưa qua một cái đựng tiền cầm nang, này áo lông mẹ lại chẳng qua là nháy mắt ra hiệu, một bộ "Người hiểu" "Ta cũng hiểu" bộ dáng, San San rời đi.

Gấp nàng đi xa một chút, Phương Trọng Vinh liền mệnh hai tên tùy tùng ở ngoài cửa lưu thủ, chính mình làm theo đẩy cửa thực sự vào trong phòng.

Đây là đang lúc đỉnh ưu nhã tú lệ hai cách phòng, cửa sổ mở hướng mặt sông, trên bệ cửa sổ dẫn mạn dắt dây leo, rủ xuống sơn lĩnh cùng mặc thạch chân rủ xuống mái hiên nhà quán trụ cuộn lại, nếu như thúy mang phiêu điều, tuy là hương khí mùi thơm ngào ngạt tự nhiên, còn có dự phòng nghe trộm chi dụng,

Có cây mây độc mạn hoa cỏ, trồng ở bệ cửa sổ, chính là có cao thủ bò lên trên, cũng khó tránh khỏi không vì Dây leo Tiểu Thứ gây thương tích, hoặc cọ sát ra tiếng vang tới.

Trầm Hương các quả nhiên cũng không tầm thường sân chơi chỗ, mà chính là một chỗ các quốc gia khiển trách điệp viên lực lượng phong vân biến ảo chỗ.

Phương Trọng Vinh nhìn về phía trong phòng, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE ngực nở mông cong, ngực lớn chập trùng, nữ giả nam trang tuyệt không giống giản Kiều, đột nhiên mình bạch một mực treo ở này áo lông mẹ trên mặt nụ cười quý dị.

Nguyên lai cô nhân cũng không phải là không phân rõ nữ giả nam trang, mà chính là hơn phân nửa cho rằng phạm nữ giả nam trang lại cùng nam tử gặp gỡ, hẳn là có ẩn tình.

Bởi vì lấy Đại Tổng luật pháp đối thế thiếp phân biệt cực nghiêm nghiên cứu, thiếp thất dường như Hợp Đồng Lao Động, một lời không hợp liền có thể giải trừ hợp đồng, địa vị cực dưới, lại Sùng Thiếp ép vợ là phải bị pháp luật chế tài Lễ Giáo đạo đức dùng ngòi bút làm vũ khí, cho nên rất nhiều đại gia tộc bên trong luôn luôn xuyên ra chút cùng Tiểu Thiếp bỏ trốn, ra ngoài nữ giả nam trang pha trộn có sự đến, dần dà, cũng là vô sự, cũng đều bị nhìn thành là có chuyện.

Phương Trọng Vinh nhìn thấy giản Kiều, cũng không có dư thừa hàn huyên, chẳng qua là nói thẳng nói: "Kiều nhi, người cùng đi theo đoàn ngựa thồ đi một chuyến Tây Hạ, cũng tiến vào Ninh Lệnh Ca bên người gốc chút thời gian, liền người nhìn, Ninh Lệnh Ca cùng Dã Lợi thị người bên cạnh bên trong nhưng có người bề ngoài cùng ta vẽ ra người bề ngoài tương tự?"

Giản Kiều nhìn thấy Phương Trọng Vinh, trong ánh mắt lộ ra vẻ vui mừng, cũng rất nhanh thu lại, nói khẽ: "Ta nghe ngóng rất nhiều người, ta nhìn, người này cùng Dã Lợi Nhân Vinh, Dã Lợi Vượng Vinh, đều là giống nhau đến mấy phần, bất quá huyết thống sự tình, cũng là rất khó tuyệt đối lấy tướng mạo cân nhắc, dù sao trong thiên hạ, tướng mạo tương tự người rất chúng."

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 166: Phá cục trâm hoa Khoai Tây

Phương Trọng Vinh mỉm cười đi qua, nhẹ nhàng đi qua giản Kiều bên cạnh thân, đi đến bên cửa sổ, bình tĩnh đứng ở đó, quan sát một chút bốn phía tình hình, lại nhìn xem cửa sổ Dây leo, xác nhận một phen, vừa rồi đóng cửa sổ.

Tiếp theo, hẳn dù bạn vẫn ung dung đặt mông ngồi vào bày đầy thức ăn bên cửa sổ trên bàn nhỏ, nhìn lấy những cái kia đồ ăn, cười nhẹ, nhắc lên đĩa, ngoắc đối giản Kiều nói: "Vừa ăn vừa nói đi."

Đề tài này tiết tấu chuyển đổi quá nhanh, giản Kiều lảng ngẩn người, mới nhìn hướng trên bàn thức ăn:

Phi thúy hươu móm, vỏ nước bánh canh, măng chua hồ lô gà, lã hương cay thảo đầu, Tam Sơn trắng sáng canh, trắng nhu Hải Sâm, cùng Phong Hoàng

Ngư, Long Phụng đầu, cà nước gắm thúi, cây nầm canh gà, khác phổi lươn tô dung, nầm xura lá trúc Phiêu Hương tửu.

Phương Trọng Vĩnh cùng gián Kiều liền bên cạnh bàn hai bên ngồi xuống, Phương Trọng Vĩnh vì gián Kiều rót rượu, nâng chén nói: "Vất vả người."

Gián Kiều uống một chén, trên mặt có một chút phù phấn sắc: "Không khổ cực, ta tìm hiểu đến điểm này lẽ tẻ tình báo, không có gì lớn tác dụng."

"Tại sao không có chỗ đại dụng?" Phương Trọng Vĩnh vừa ăn, một bên lại vì gián Kiều rót rượu, "Muốn đối với mình có lòng tin, lần này ta tìm người trở về, cũng là có chuyện muốn cùng người thương nghị."

"Chuyện gì?" Gián Kiều bên cạnh một bên thân thể, trước người dao động không thể miêu tả run run hai lần, ánh mắt bên trong mang tràn đầy ám áp chỉ ý.

"Người có bằng lòng hay không tham gia Mật Điện ti huấn luyện, trở thành Đại Tổng khiển trách điệp viên nhân viên, học hội chuyên nghiệp tình báo thù đoạn?" Phương Trọng Vĩnh ánh mắt sáng yên tĩnh, "Người không cần phải gấp gáp trả lời ta, có thể thận trọng suy nghĩ một chút. Đến, ăn cơm trước đi."

Gián Kiều thân là nữ tử, rất ít đạt được một người nam tử như thế bình đẳng cùng tôn trọng, mà lại trong nội tâm nàng điểm này nhất định phải vì gián lão cha báo thù rửa hận tâm tư, càng như thế bị Phương Trọng Vĩnh liếc một chút xem thấu, còn dạng này vì chính mình mục tiêu trừ tính, cảm thấy không khỏi ám áp: "Cha, thật sự là cái kia trâm hoa Khoai Tây giết chết à?"

"Trước mắt còn không có trăm phần trăm nắm chắc, nhưng là, nhất định cùng người Tây Hạ thoát không can hệ." Phương Trọng Vĩnh nói rất lợi hại lý trí.

Gián Kiều lại nghiêng đầu, mang theo buồn bực nói: "Cái gì là trăm phần trăm?"

"Ách, cái này, cũng là hoàn toàn chắc chắn, tuyệt sẽ không sai ý tứ." Phương Trọng Vĩnh nói, chính mình cũng giơ tay uống vào một chén.

Gián Kiều chính qua đầu, trước ngực lại rung động run rẩy động hai lần, lúc này mới hạ giọng nói: "Nguyên ý thì nguyên ý, nhưng là, làm sao có thể trở thành Đại Tổng khiển trách điệp viên nhân viên đâu?"

Phương Trọng Vĩnh cười cười, ánh mắt ôn hòa: "Người nếu là nguyên ý, ta tự nhiên sẽ vì người an bài, không cần lo lắng,

Trước dùng bữa đi."

Gián Kiều nhìn lấy Phương Trọng Vĩnh mặt, nhu thuận gật gật đầu.

Trước khi đi, Phương Trọng Vĩnh đem còn lại đồ ăn đóng gói, lại lần nữa đánh một bầu rượu, cùng nhau mang về trong nhà tù.

Tù Thất bên ngoài, một vòng nhân nhạ khói xanh, chậm rãi bị thổi nhập trong nhà tù.

Phương Trọng Vĩnh từng bước một hướng về trâm hoa Khoai Tây Tù Thất đi đến, trong lòng đã có so đo.

Trâm hoa Khoai Tây gặp Phương Trọng Vĩnh mang theo thịt rượu đến đây, lược hơi có chút giật mình, đây là muốn cho hắn tiền đưa à?

Một tiếng cọt kẹt, Tù Thất xích sắt bị mở ra, Phương Trọng Vĩnh vẫn như cũ là như thế Tề Nguyệt gió mát bộ dáng, hướng hắn đi tới.

Trâm hoa Khoai Tây không khỏi cười một tiếng: "Đây là, rốt cục có thể cho ta giải thoát à? Thom quá, không nghĩ tới còn có cái này bỗng nhiên Tổng Hành Tùu."

Hắn nói, còi mở cười ha ha, trong tiếng cười mang theo một loại không dễ dàng phát giác đắng chát.

Phương Trọng Vĩnh chẳng qua là mỉm cười, đem rượu đồ ăn từng cái trải ra tại Tù Thất mặt đất, lại chọn hai cây phế chạc cây, đem phía trên gai ngược lẫn nhau san bằng, sau đó đem này hai cây cành khô, đưa tới trâm hoa Khoai Tây trong tay.

Trâm hoa Khoai Tây không có tiếp nhận này Phương Trọng Vĩnh tại Tù Thất ngay tại chỗ lấy tài liệu "Đũa", lại là trực tiếp đem mang theo xiềng xích bàn tay hướng này bầu rượu.

Huyết dịch cùng Ô Trọc tại trên mặt hắn, loại rượu từ trong miệng bởi vì lấy ngón từng ngụm lớn chưa kịp hoàn toàn uống xong, chảy ra loại rượu, cọ rửa ra một cái bùn máu hướng phía dưới tí tách tí tách cái cầm.

Phương Trọng Vĩnh lặng lẽ đem "Đũa" phóng tới đồ ăn bên trên.

Trâm hoa Khoai Tây chính mình cho mình rót hơn phân nửa bầu rượu, sau đó gió cuốn mây ta đồng dạng quét xong sở hữu đồ ăn về sau, sờ sờ dạ dày, đánh một ọ no nê.

Phương Trọng Vĩnh nhìn lấy một người như vậy, biết rõ sắp chết đến nơi, bị đánh thân thể tàn khuyết, toàn thân không có một chỗ thịt ngon, lại còn có thể như vậy ngạo mạn thịt lớn, uống từng ngụm lớn tửu, nhất định là tín niệm không có bị đánh ngã người, đối với cuộc sống có mang lấy dù chết không thôi hi vọng.

"Không có độc? Xem ra, là Hành Hình trước một hồi hảo tửu tốt cơm. Phương đại nhân, đa tạ người." Trâm hoa Khoai Tây ánh mắt sáng ngời.

Phuong Trọng Vinh cười cười, ánh trắng chiếu vào trên mặt hắn, chiếu ra này tỉnh mạch, không thể nắm lấy hai con ngươi, mang theo một loại hàn sương thanh huy.

"Dã Lợi nhà con riêng, thật cùng Dã Lợi người nhà, theo tính tình đến hành vi, nói không nên lời tương tự. Đáng tiếc a, đáng tiếc Lý Nguyên Hạo còn sống một ngày, người liền không thể nhận Tổ quy Tông, thậm chí cũng không gặp được chính mình con ruột —— có lẽ, người chính là vì con trai mình mà sống đi —— "

Nói ra đoạn văn này Phuong Trọng Vinh, ánh mắt ánh mắt yên tĩnh như nước, lạnh lùng như băng.

Trâm hoa Khoai Tây nguyên bản còn hào tình vạn tượng ánh mắt, lập tức nếu như rơi vào kẽ nứt băng tuyết, cách vết máu cùng tro bụi, đều có thể nhìn thấy trên mặt hắn tái nhợt.

Phuong Trọng Vinh sao có thể biết? Không thể a, việc này tại khiển trách điệp viên Internet bên trong, tại Tây Hạ, đều là tuyệt mật, muốn Phá Thiên qua, biết người cũng bắt quá rải rác mấy cái, Phuong Trọng Vinh, hắn, hắn làm sao lại biết?

"Ta làm sao không thể biết đâu?" Phuong Trọng Vinh nếu như xem thấu trâm hoa Khoai Tây tâm tư, nói khẽ:

"Người văn tự công phu, viết thoại bản Tử Tài làm bản sự, lại có thể thống lĩnh Đại Tổng cảnh nội khiển trách điệp viên hành động, bất động thanh sắc tại Đại Tổng đứng vững gót chân, lại cái này bề ngoài cùng Dã Lợi người nhà tương tự như vậy, từ trong ra ngoài, trừ Dã Lợi nhà, người còn có thể là ai người nhà?"

Dã Lợi Nhân Vinh, là Tây Hạ văn tự sáng tạo giả;

Dã Lợi đều lan, là Lý Nguyên Hạo Hoàng Hậu, trong tay nắm giữ Tây Hạ khiển trách điệp viên thế lực quyền lực;

Dã Lợi đều Lan đại thúc thúc Dã Lợi Vương Vinh, chương quân Tây Hạ Minh Đường trái Sương Quân, danh xưng "Mạc Lợi vương" ;

Dã Lợi đều lan Tiểu Thúc Thúc Dã Lợi Ngô Khất, là Dã Lợi Hoàng Hậu chú ruột, đa mưu túc trí, cực sẽ dùng binh, Nguyên Hạo thường thức Dã Lợi Ngô Khất tài hoa quân sự, về sau trạc nhờ hắn là trời đều phải Sương Quân thủ lĩnh, danh xưng "Thiên Đô vương" .

Tốt một cái gia đại nghiệp đại, nhân tài đông đúc Dã Lợi gia tộc a, lại dung không được một cái con riêng, cứng rắn muốn buộc hắn đi xa tha hương, người nói, đây là cái đạo lý gì đâu? Thực các người người Tây Hạ, cũng không có Đại Tổng Lễ Giáo khái niệm, đối con riêng sự tình, là rất khoan dung đi."

Phuong Trọng Vinh tâm đạo, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE Dã Lợi thị tác dụng to lớn, há ngừng ở đây đâu?:

Chẳng phải sau liền sẽ bạo phát Tổng hạ chi chiến bên trong, trừ danh hạ Tổng Tam Xuyên Khẩu, Hào Thủy Xuyên chi chiến, Dã Lợi Ngô Khất đều là chiến dịch thực tế người vạch ra, này hai trận chiến sai khiến Tổng Triều tang sư mất đất, nguyên khí đại thương,

Bởi vậy, Chúng Thế Hành các loại một đám Đại Tổng Biên Tướng đối Mạc Lợi gấp xin hận thấu xương, nhiều lần muốn mưu đồ qua chỉ cho thống khoái, ánh sáng Chúng Thế Hành một người ghi chép ở tư liệu lịch sử, liền có phải người hành thích, dụ hàng, ly gián chờ một chút kế sách, vì giết Dã Lợi Ngô Khất, phí hết tâm tư, nhưng đồng đều không được sinh.

Nhiên Tịnh trướng, Dã Lợi Ngô Khất viên này Dã Lợi Gia Minh châu, cùng Dã Lợi Hoàng Hậu, đều làm thịt tại chính mình mỹ nhân phu nhân trên tay, hoặc là nói, đưa tại Nguyên Hạo chữ sắc trên đầu.

Vì chiếm lấy Dã Lợi Ngô Khất phu nhân Một Tàng Thị, Lý Nguyên Hạo cuối cùng giết Dã Lợi Ngô Khất, phế Dã Lợi đều lan, mà Nguyên Hạo cùng Một Tàng Thị con riêng hai xiên, cũng thay thế Dã Lợi thị sở sinh Thái Tử Ninh Lệnh Ca, kế thừa Lý Nguyên Hạo vương vị...

Phuong Trọng Vinh nhìn thấy trâm hoa Khoai Tây thần sắc, xuyên thấu qua ánh mắt hắn, nhìn thấy này một đạo phòng tuyến kiên cường đang bị hữu lực đánh thẳng vào, hắn kiểm chế tâm thần, tâm vô bàng vụ bắt đầu trận này cùng trâm hoa Khoai Tây tâm lý chiến

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 167: Thạch Phá Thiên Kinh bí mật

Trâm hoa Khoai Tây ngồi tại bụi rậm bên trên, lẳng lặng dùng một đôi bức mắt người Trọng Vinh, biến hóa này tới quá nhanh, không do hắn có chút kinh hãi,

Hắn bỗng nhiên muốn muốn cân nhắc hiện tại đã là thời gian nào, mà duy nhất có thể phán đoán thời gian, chẳng qua là theo song sắt dưới chiếu vào yếu ớt ánh sáng, này ánh sáng đem lan can bóng dáng hình chiếu trên mặt đất, theo thời gian từng giờ trôi qua, bóng dáng càng lúc càng ngắn, càng ngày càng mờ, cuối cùng biến mất. . ΩM

Ánh trăng chiếu vào, chiếu lên trước mặt Phương Trọng Vinh, từng chữ nói đến lạnh nhạt, lại tựa hồ như giẫm đạp tại nhân tâm miệng, mang đến nặng nề cảm giác áp bách.

"Người cho nên ly biệt quê hương ẩn núp Đại Tổng, đơn giản là vì lớn mạnh Dã Lợi đều lan trong tay khiến trách nhiệm viên thực lực, cũng vì an nhang tâm, không cho cái kia thuộc cho các người bí mật bại lộ thôi——"

Ninh Lệnh Ca cũng không phải là Nguyên Hạo thân sinh nhi tử, mà chính là người cùng Dã Lợi đều lan riêng tư gặp kết quả."

Phương Trọng Vinh cúi người xuống, đem một đôi mắt một mực nhắm ngay trâm hoa Khoai Tây hai con người: "Nhìn, các người ánh mắt cỡ nào tương tự a?"

Nếu người còn lưu tại Tây Hạ, lưu tại Nguyên Hạo bên người, người nói, Ninh Lệnh Ca từng ngày lớn lên, càng ngày càng cùng người tương tự, các người bí mật, có thể làm sao còn có thể giữ được đâu?"

Trâm hoa Khoai Tây thấy toàn thân từng đợt băng hàn, toàn thân khí lực giống như đều bị rút ra trống rỗng, cổ họng một trận tanh mặn huyết khí xông lên đầu, dần dần theo chính mình bên môi chảy ra:

"Người nói vậy, người chưa bao giờ đi qua Tây Hạ, chưa bao giờ thấy qua Ninh Lệnh Ca, thế nào biết hắn cùng ta có hay không tương tự?"

Phương Trọng Vinh lại càng không màng danh lợi cười, tiếng cười kia bên trong thấm lấy một cỗ dọa người khí tức, gần gần xa xa, khó mà nắm lấy:

"Này, có cần hay không đi qua người Tây Hạ, đến nói cho người một chút, con của người tại người rồi đi Tây Hạ những trong năm này, đã dần dần lớn lên, càng ngày càng cùng người tương tự?"

Nói đến, này Nguyên Hạo đối con người con, thế nhưng là không tốt lắm đâu? Ba ngày hai đầu liền cho cây roi ăn, cũng từ đầu đến cuối không có nhiều tín nhiệm hắn, thậm chí không có gì Phụ Ái, người nói, đây có phải hay không là bởi vì lấy Huyết Duyên nguyên bản liền xa lánh quan hệ đâu?"

Phương Trọng Vinh hoa Khoai Tây, trong ánh mắt mang mấy phần thương hại.

Lý Nguyên Hạo đối Ninh Lệnh Ca từ nhỏ liền không thật tốt, thậm chí nói là mười phần tàn nhẫn, cha con ở giữa hiềm khích rất sâu, trong lịch sử Lý Nguyên Hạo, cũng chính là chết bởi Ninh Lệnh Ca chi thủ, mà Ninh Lệnh Ca muốn nhiều thống hận vị này lão cha, mới có thể sử dụng cực tàn nhẫn cắt mũi chi pháp đối phó Lý Nguyên Hạo đâu?

Bất luận tình báo là đến từ kiếp trước vẫn là kiếp này, Phương Trọng Vinh vẫn như cũ cảm thấy mình thật sự là quá mức quân tử một chút, vậy mà cũng không có bao nhiêu lựa chọn lựa chọn thành phần,

Làm cho cả mưu đồ khâu lộ ra chất phác chút a...

Phương Trọng Vinh tự nhiên là cửa sổ một mực hướng vào phía trong chậm chậm thổi nhập khói xanh, cũng trâm hoa Khoai Tây bạo khởi mạch máu cùng gân xanh.

"Con người của ta, rất ít nói nói láo, đây thật là cái khuyết điểm, " Phương Trọng Vinh nhẹ nhàng đánh đánh tay áo lên tro bụi:

"Bất quá, ta có câu nói thật muốn cùng người nói, nếu như người thông minh, người hẳn là cũng theo Tây Hạ những năm này trong tình báo tới đi?"

Bất luận người như thế nào vì Tây Hạ cục cung tấn tụt, chết thì mới dừng, đại vị cũng sẽ không thuộc về Ninh Lệnh Ca.

Mà lại, ta dám chắc chắn, người ngày mai chết ở chỗ này, bảy năm sau ngày mai, cũng là Dã Lợi đều lan bị phế, Dã Lợi Vượng Dung bị giết, Ninh Lệnh Ca cùng Lý Nguyên Hạo bị người lợi dụng bất hoà, sau cùng hết thảy vì người khác làm quần áo cưới thời điểm.

Cho nên, Khoai Tây, người theo làm người, tin làm người."

Trâm hoa Khoai Tây ánh mắt dần dần biến tan rã, như tại tâm thường, lời như vậy từ một cái mặt trắng nhỏ Đại Tổng quan viên nói ra, thật sự là buồn cười cực, thế nhưng là, thế nhưng là cái này Phương Trọng Vinh thật mười phần tà dị.

Hắn biết hết thảy chân tướng, thậm chí có thể Dự Tri Quá Khứ Vị Lai, mà bây giờ, hắn tới nói những này, chẳng lẽ chính là vì hướng dẫn tự mình công phản Tây Hạ, đối lấy tình báo?

Nghĩ tới đây, trâm hoa Khoai Tây Tâm Như như Đò Đầu tưới một chậu nước, mãnh liệt bình tĩnh trở lại, tỉnh táo ngủ một cái không khí, bỗng nhiên cũng cười, tiếng cười kia rất lợi hại đáng ghét, rất lợi hại đáng ghét:

"Cái này Linh Lung Tâm, các người vị kia Hàn đại nhân cho ta dùng hình lúc, thổi qua rất nhiều lần, loại này mê mê hoặc tâm thần con người hương, các người thật đúng là tin tưởng có thể tan rã ý người chỉ a?"

Phuong Trọng Vinh nghe được lời ấy, lại bên cửa sổ thổi tới khói xanh lượn lờ, mở ra thủ chương, cười cười:

"Ta cũng cùng Hàn đại nhân nói, không cần làm mấy cái này đồ bỏ, nhưng hán không nghe, ta không còn biện pháp nào, bắt quá, có cần hay không cái này Linh Lung Tâm khói mê, thực cũng không ảnh hưởng ngươi cùng Dã Lợi đều lan cầu kết, là Ninh Lệnh Ca cha đề chuyện này, ngươi nói, đúng không?"

Trâm hoa Khoai Tây cảm thấy mình trùng điệp quyền đầu đánh vào Phuong Trọng Vinh trên thân, nếu như đánh lên một đồng cây bông vải, không có chút nào bất cứ ý nghĩa gì, hán lần nữa thấy một loại làm người ta sợ hãi hán ý, nhưng mà hán trâm hoa Khoai Tây là như thế nào nhân vật, lại làm sao có thể dễ dàng như thế từ bỏ?

Hán nỗ lực bình tĩnh lại mình bị Phuong Trọng Vinh quấy nhiễu loạn thất bát tao tâm tình, nỗ lực dùng một loại khinh miệt trào phúng Trọng Vinh: "Ta ngược lại thật ra ước gì ta có con trai đâu?"

Đáng tiếc, để ngươi thất vọng, có lẽ ta cùng thế tử ở bề ngoài tương tự, bắt quá là bởi vì lấy ta cũng là Dã Lợi người nhà, không sai, ta là Dã Lợi nhà con riêng, Dã Lợi Vượng Dung biểu đệ."

Ha ha, trâm hoa Khoai Tây thừa nhận thân phận của mình, đây chính là Hàn Kỳ tra tấn chính một chút một tháng phương pháp dùng hết đều không có lấy được qua đột phá.

Nhưng mà, coi là tránh nặng tìm nhẹ liền có thể trốn qua sự thật à?

Phuong Trọng Vinh thực tình cảm thấy mười phần buồn cười, nếu như hán vên vện Dã Lợi nhà phổ thông con riêng, Dã Lợi đều lan làm sao có thể đem Đại Tổng cảnh nội khiển trách điệp viên Internet phó thác xử lý dùm hán, lại làm sao có thể để hán theo Ninh Lệnh Ca xuất sinh bắt đầu liền đi xa Đại Tổng, suốt đời cũng không cần lại về Tây Hạ, để tránh xảy ra chuyện?

Nếu như hán vên vện Dã Lợi nhà phổ thông con riêng, một cái tầm thường phái tử Đại Tổng khiển trách điệp viên, cho dù là có gia nhân ở Tây Hạ làm vật thế chấp, hán cũng không có không khả năng nhện ở không ai có thể còn sống tiếp tục chống đỡ 72 Đạo cực hình mà không tự vận, không nôn ra cái gì tình báo.

Trâm hoa Khoai Tây loại kia tràn đầy cầu sinh cùng vô tận chờ mong hiển nhiên là có chỗ phó thác, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE hán biết mình nhận hết cực hình chết đi có thể đổi lấy đồ vật là thiên đại.

Đáng tiếc, đây cũng chính là hán nhược điểm lớn nhất.

Phuong Trọng Vinh cười cười, tiếp tục nói: "Ngươi còn sống, hợp tác với Đại Tổng, có lẽ còn có thể bảo trụ Ninh Lệnh Ca cùng Dã Lợi đều lan, đánh ngã Lý Nguyên Hạo. Ngươi chết, chúng ta sau đó liền sẽ phóng ra tiếng gió, đưa ngươi cùng Dã Lợi đều lan tư thông sự tình lan truyền cho Nguyên Hạo, đến lúc đó cả nhà các ngươi tại Âm Tảo Địa Phủ đoàn viên thời điểm, nhất định là cái rất lợi hại cảm động tràng diện."

Trâm hoa Khoai Tây khí hàm răng khanh khách rung động, hán bỗng nhiên không giữ được bình tĩnh đồng dạng rống to: "Hỗn đản, ngươi không có chứng cứ, ngươi không có chứng cứ."

Phuong Trọng Vinh nhẹ nhàng móc ra một tấm khăn, lau đi trâm hoa Khoai Tây phun tại trên mặt mình nước bọt, lại trên cái khăn thêu hoa, cười nói:

"Ta làm sao biết các ngươi tư tình, để Nguyên Hạo đồng dạng phương thức biết liền tốt. Không cần đến thật chứng cứ, cho dù là cái bóng hình sự tình, cũng với các ngươi xuống địa ngục. A, Nguyên Hạo là như thế nào tính tình người, ngươi hán là so ta rõ ràng à?" Bản Trạm đề cử tất chân cặp đôi đẹp, đồng nhan, đầy đặn mộng bự hình ảnh video online nhìn! ! Nhanh chóng chú ý Wechat công chúng hào: Mỹ nữ Ao 1(dài theo ba giây phục chế) Xem Online!

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Công tâm kẻ

Trâm hoa Khoai Tây nghe xong câu này, cả thân thể đều đang phát run, thật lâu, hán mới nỗ lực lắng lại dưới chính mình tâm tình.

Phuong Trọng Vinh nói không sai, nếu như cùng Dã Lợi đều lan có tư tình sự tình, bị Lý Nguyên Hạo biết được, lấy Lý Nguyên Hạo cá tính, nhất định phải đem Dã Lợi đều lan cùng Ninh Lệnh Ca đều chém thành muôn mảnh, Lý Nguyên Hạo nhiều như vậy nghi đã mãn, cho dù Phuong Trọng Vinh không bỏ ra nỗ lực đối chứng cứ, sợ cũng là rơi vào thà rằng uống giết ba ngàn, tuyệt không buông tha một cái, vạn kiếp bất phục kết cục.

Cái này Phương Trọng Vinh đến tốt cùng là cái như thế nào người? Hắn thân ở Đại Tổng, nhìn sang bình thân không có gì lạ, làm lấy cho hoàng đế tu sinh hoạt thường ngày chủ loại này không nhiều chủ quan nghĩa Quan Văn, vậy mà có thể bày mưu tính kế bên trong, hiểu được ở ngoài ngàn dặm, trong thâm cung, lớn nhất không thấy ánh mặt trời bí mật.

Thật đáng sợ, thật là một cái thật đáng sợ đối thủ.

Mà Phương Trọng Vinh làm theo nhìn lấy bởi vì một thán cực hình, từ Bản Tử tra tấn thành người gầy trâm hoa Khoai Tây, nghĩ đến hắn lần thứ nhất cùng mình tại ngọn núi văn thư trai bắt đầu thấy lúc, này mập nhon nhót bộ dáng, trong lòng cảm thán:

Cái này Dã Lợi đều lan khẩu vị cũng là trọng a, vì một người như vậy, cho Lý Nguyên Hạo trên đầu cả một mảnh Hô Luân Bối Nhĩ Đại Thảo Nguyên, chẳng lẽ là vì trâm hoa Khoai Tây tài hoa?

Nói đến tài hoa, cái này trâm hoa Khoai Tây tự nhiên là xác thực có tài hoa, còn không chỉ là chơi chữ, dạo chơi nhân gian tài hoa, là có tương đương đại tài, nếu không có như thế, trực tiếp cho nhất đao làm thịt chính là, ai còn cùng một cái Địch Quốc khiến trách điệp viên tới tới lui lui nhiều như vậy hội họp đánh giằng co.

Bóng đêm yên tĩnh, trong nhà tù càng có vẻ lạnh lẽo u ám

Nếu không có bọc lấy áo khoác, cái này mùa xuân mùa vụ cũng có thể tại trong nhà tù bị đông cứng đến lạnh cứng. Phòng giam bên trong nhiệt độ nếu so với phía ngoài thấp rất nhiều, trâm hoa Khoai Tây toàn thân dùng qua hình, tuy nhiên cũng ba phen mấy bận vì cam đoan hắn còn sống, theo trong miệng hắn moi ra lời nói đến, Hàn Kỳ sai người cho hắn trải qua thuốc, nhưng bây giờ,

Hắn hai chân mỗi lần chạm đất, lập tức liền như nhũn ra, đau đến giống như hỏa thiêu, trên thân da thịt đều mang một loại Hỏa Năng giống như thiêu đốt cảm giác, mà nội bộ lại là thỉnh thoảng thổ huyết lạnh thấu, đi qua thời gian dài cực đoan tàn nhẫn ngược đãi cùng dùng hình, hắn tình trạng cơ thể thực sự là hắn chính mình cũng không biết như thế nào.

Thật lâu, hắn rốt cục thờ dài một tiếng nói: "Có lẽ ta cũng không có người muốn như thế hữu dụng, coi như ta đáp ứng người, chỉ sợ cũng khó mà đạt thành như vậy lý tưởng tiền cảnh."

Phương Trọng Vinh tự nhiên biết trâm hoa Khoai Tây giờ phút này vèn vèn nội tâm đang dùng đưa dao động mà thôi, cũng không phải là hoàn toàn hoàn toàn phản chiến, nhưng có thể như thế, cũng là vô cùng thành công, tiếp đó, hắn ngã không phản chiến, sớm đã là không phải do hắn, không có đường lui sự tình.

Ý niệm tới đây, Phương Trọng Vinh đi ra phía trước, vỗ vỗ trâm hoa Khoai Tây bả vai, cười nói: "Chỉ cần người chịu cùng ta Đại Tổng hợp tác, tương lai người muốn có, Dã Lợi nhà hòa thuận Ninh Lệnh Ca tương lai, tuyệt đối so với đi theo trở mặt so lật sách còn nhanh hơn, đổi nữ nhân so thay quần áo còn nhanh Lý Nguyên Hạo mạnh gấp trăm lần."

Nói, hắn nhẹ nhàng đánh ba cái vỗ tay, một mực ở tại sát vách Hàn Kỳ chậm rãi theo gian ngoài tiến đến, hắn bên môi mang theo một tia hàm nghĩa phức tạp nụ cười.

Phương Trọng Vinh dùng một loại dẫn tiến Hàn Kỳ tư thái, đối trâm hoa Khoai Tây nói: "Về sau, người cùng Hàn đại nhân hợp tác thời gian sẽ dài hơn, vạn sự, mọi người ngồi xuống cùng một chỗ thương lượng mới tốt."

Hàn Kỳ mang theo cứng ngắc gật gật đầu, trong lòng ngũ vị tạp trần:

Phương Trọng Vinh đem thâm vấn ra trâm hoa Khoai Tây công lao cùng đến tiếp sau hết thấy cùng hắn chia sẻ, thật sự là cái tướng ăn tuyệt không khó coi, mười phần biết làm người người.

Mà Phương Trọng Vinh vậy mà có thể tại như thế đoạn thời gian bên trong, tra được như thế kinh thiên bí mật, vận dụng như thế thỏa đáng, càng thêm nói rõ hắn siêu phẩm thoát tục thực lực.

Đối một người như vậy, Hàn Kỳ trong lòng khâm phục cùng ghen ghét đều có như vậy ném một cái mắt, tâm tình mười phần khó tả, nhưng hắn hiểu được, càng nhiều, bây giờ đây là chỉ thuộc về hắn cùng Phương Trọng Vinh công lao, mà lại tương lai sẽ còn là kinh hải thiên đại công lao, bên trong Kinh Thiên Bí Mật tất nhiên sẽ vì Đại Tổng mang đến cực đại cơ hội.

Hợp tác với Phương Trọng Vinh, vĩnh viễn là sẽ không thua thiệt.

"Tính toán không bỏ sót" bốn chữ này, dùng tại Phương Trọng Vinh trên thân, quả nhiên là mười phần chuẩn xác.

Tuy nhiên, hắn còn còn trẻ như vậy.

Đúng vậy a, hắn còn còn trẻ như vậy.

Phương Trọng Vinh lại nhìn về phía Hàn Kỳ, nói khẽ:

"Tiếp đó,

Còn phải làm phiền Hàn đại nhân kỹ càng vì Khoai Tây trị liệu thân thể, lại an bài cái thỏa đáng biện pháp, để hẩn trốn thoát ra ngoài, một lần nữa trở lại Tây Hạ khiến trách điệp viên Internet bên trong, thành cho chúng ta hai lớp khiến trách điệp viên."

Hàn Kỳ khoát khoát tay, lạnh nhạt nói: "Việc này bản quan tự sẽ bí mật an bài tốt, Phương đại nhân nóng lòng nhậm chức, bản quan lại ở Mật Điệp ti cho phép phạm vi bên trong, cho Phương đại nhân lớn nhất ủng hộ, vì Phương đại nhân lập uy."

"Này liền đa tạ Hàn đại nhân." Phương Trọng Vĩnh nho nhã lễ độ: "Thời điểm cũng không còn sớm, ta cùng Hàn đại nhân cũng nên ra ngoài, vẫn phải làm phiền Khoai Tây ở chỗ này nhiều nài thụ chút thời gian."

Hẩn nói như vậy Tề Nguyệt gió mát, trâm hoa Khoai Tây tâm lý lại là nếu như từng cây kim châm qua, chính mình đoạn tử tuyệt tôn, gây họa tới người nhà hậu tự câu chuyện bốp tại trên tay đối phương, hợp tác hay không, chỉ còn lại có một con đường mà thôi.

Đi ra lao ngục đại môn, Hàn Kỳ cùng Phương Trọng Vĩnh riêng phần mình chuẩn bị đi trở về đi ngủ nghỉ ngơi.

Một ngày dưới ánh trăng, hai người vượn người như ngọc, cùng tồn tại dưới ánh trăng lúc, thật dài bóng dáng.

"Phương hiền đệ, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE người nói, này trâm hoa Khoai Tây hội thực tình hợp tác với chúng ta a?" Hàn Kỳ vẫn như cũ không yên lòng nói.

"Hẩn nếu như không muốn Dã Lợi đều lan cùng Dã Lợi gia tộc mệnh, không muốn Ninh Lệnh Ca mệnh, đều có thể chơi hoa văn,

Nhưng chỉ cần hẩn có dị động, Hàn huynh liền có thể dùng Mật Điệp cáo tri tại ta, ta tự nhiên sẽ liền hẩn dị động, nhiều lên Tây Hạ một trận đại loạn, lại đoạn hẩn đào vong Liêu Quốc đường, bất quá ——" Phương Trọng Vĩnh nói, cười nhạt:

"Trâm hoa Khoai Tây là người thông minh, hẩn phải biết như thế nào làm, Hàn huynh không cần quá mức phiền não, Binh đến Tướng chấn, Nước đến Đất chặn, mới là Hàn huynh phong cách."

Hàn Kỳ nghe lời ấy, trong lòng cũng không khỏi nhất động, chính mình là như thế nào người, lại bị cũng không thâm giao Phương Trọng Vĩnh, mò được như thế thấu triệt, không khỏi không vì chi tâm gây.

...

Gây y nguyên vì tìm kiếm Vượng Tài cùng Bầy Sói, trong mấy ngày này, xem như đem Gyeongju chung quanh dãy núi đều thăm viếng một lần.

Bởi vì lấy đi đường, tự nhiên là muốn tìm nguồn nước, trải qua xuống tới, liền phát hiện cái này Gyeongju phụ cận thật sự là Nhân Kiệt Địa Linh, chất nước tốt, lượng nước lớn, hoặc là các loại Kỳ Thủy quái tuyền to to nhỏ nhỏ, có mấy chục chỗ nhiều.

Bởi vì nước ngầm phú lưu giữ điều kiện khác biệt, chúng nó bên trong có: Tứ Quý như canh suối nước nóng; thấu xương Băng Cơ suối nước lạnh; phun ra ngoài, bay thúy Lưu Ngọc nhận ép Thủy Tuyền; thanh tịnh như gương, nước mắt nước mắt tràn ra ngoài lặn xuống nước tuyền;

Đặng đi lên, hơi nước tràn ngập suối phun; lúc trôi lúc ngừng, ẩn tình mang ý suối phun ngắt quãng. Thủy Triều tuyền, xấu hổ tuyền; trừ bệnh hết bệnh nhanh suối thuốc; rót ruộng mập hoa màu điền tuyền.

Còn có ly kỳ cổ quái thủy hòa tuyền, cam khổ tuyền, uyên ương tuyền...

Son mạch hoành đứng ở Bích Ba trăm ngàn mẫu thủy hỏa tuyền bờ bắc, Quần Phong cạnh tranh nâng, trùng trùng điệp điệp, một đạo rãnh trời từ bắc hướng nam chặt đứt dãy núi, cây cối che trời, râm khắp nơi, hoàn cảnh thanh u động lòng người, trên quân sự mà nói, là cực phức tạp mà bất lợi cho kỵ binh, có lợi cho bộ binh tác chiến địa hình.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 169: Thành cung bên trong

Thành cung bên trong, đã huyền không sai nở rộ xuân sắc Bích Đào nghênh phong tô điểm hành lang, sum sê đỏ hồng điểm lộ ra Đình Liệu quang ảnh, thanh quý Mộc Lan cùng lưu luyến bạch tiểu riêng phần mình im ắng khai phóng mưới dặm dưới tường hoàng cung.

Một phương bàn cờ bày ở hậu hoa viên đình nghỉ mát cẩm thạch trên bàn vuông, 16 cái tiểu thái giám xa xa phân bốn đội, riêng phần mình cảm lòng trĩ quạt cung, tiêu Kim xách ấm, cán cong Kim dù, thấu vu phát trần, cửa hồng góc gác roi còn để đó nhất định Kim Đình con vàng nhạt Văn Long Xa

giả.

16 cái thị vệ đeo đao làm theo cảm y phối kiếm, Nguyễn Giáp phụ thân, sừng sững đứng tại một bên chờ lấy. Chỉ lẳng lặng nhìn lấy tân tảo phùng mỹ nhân cùng quan gia Triệu Trinh tại xuân sắc bên trong đánh cờ.

...

Xa xa được qua Tào Hoàng Hậu cùng Ngụy Quốc đại Trưởng Công Chúa, hai người lẫn nhau truyền lại một chút ánh mắt, đuôi mắt đuôi lông mày riêng phần mình lộ ra một phen mừng khắp khỏi ý tứ.

"Trương quý phi được sủng ái nhiều năm, trên người nàng những khí chất kia, tất nhiên là quan gia yêu nhất, dựa vào nàng bộ dáng Tầm hậu sinh khả ỷ, làm khó Trưởng Công Chúa dạng này dụng tâm nghĩ." Tào Hoàng Hậu nhẹ nói lấy, tất nhiên là nhìn không chớp mắt, lưng eo thẳng thẳng tắp, thật biểu hiện ra Tướng Môn nữ tử phong thái.

"Hoàng Hậu sao lại nói như vậy, cái này còn không đều là vì lấy Tào gia chúng ta cùng Đại Tổng cơ nghiệp suy nghĩ, " Ngụy Quốc đại Trưởng Công Chúa tìm được Phò Mã, chính là Tào Hoàng Hậu chú ruột, hai người thân dày tự nhiên là không cần phải nói.

Nói, Ngụy Quốc đại Trưởng Công Chúa lời kéo Tào Hoàng Hậu, thoáng qua rồi xa đi theo nô tỳ bọn họ vệ, nhẹ nói nói: "Đội cái này phùng mỹ nhân đoạt được Hoàng Thượng sủng hạnh, sinh hạ một nhi nữ nửa nữ, tự nhiên, chúng ta liền có thể —— "

Nàng nói, trên tay làm ra một cái răng rắc tư thế, lại phun ra bốn chữ "Xả mẹ lấy con".

Tào Hoàng Hậu bờ môi vẫn như cũ lộ ra bất động thanh sắc nụ cười, nàng nhìn một chút Ngụy Quốc đại Trưởng Công Chúa, mang theo hờn dỗi dùng việc nhà xưng hô:

"Thẩm nương toàn tâm toàn ý vì bản cung dự định, bản cung thật sự là chẳng biết như thế nào cảm tạ mới tốt, chẳng qua là nghe nói, gần nhất này Miêu phi cùng Trương quý phi đi lại rất là thân cận,

Miêu phi là có thai người, Trương quý phi lại là quan gia trái tim bên trên, bất luận người nào được sủng ái, người nào Thất Sủng, cái này Trương quý phi đều là ngật đứng không ngã, bây giờ hai người này đi đến một chỗ, không thông báo không sinh ra biến cố gì?"

Ngụy Quốc đại Trưởng Công Chúa nghe vậy, tự nhiên rất được bên trong Tam Vị, nàng chẳng qua là lấy tay vỗ nhẹ nhẹ đập Tào Hoàng Hậu tay, một mặt ôn hòa hiền lành nói:

"Lúc trước như thế nào xử lý, bây giờ liền như thế nào xử lý, chính là. Quan gia là ta nhìn lớn lên, hần tính tình ta rõ ràng nhất, ai dám bóc lột đại không tuân xuyên phá tâng này giấy cửa sổ, người nào trước hết không may."

Hai người nói, liền như vậy chậm rãi hướng về Hoàng Hậu Tiêu Phòng điện bước đi.

...

Miêu phi Tầm Điện bên trong, một tiểu cung nữ nỗ lực bình tĩnh lấy thần sắc, theo gian ngoài tiến đến.

Miêu phi vội vàng lui khoảng chừng, hướng nàng dò xét hỏi: "Thế nào? Bên ngoài đại phu nói thế nào?"

Này tiểu cung nữ chải một chút sắc mặt liền trắng bệch, trực tiếp quỳ xuống nói: "Cái này, những ngày này thường Nội Vụ Phủ đưa tới Sơn và Phấn bên trong, xác thực như Quý Phi Nương Nương nói, đều là có tổn thương thai chi vật."

Miêu phi nghe được lời ấy, xiết chặt tay mạnh mẽ đập xuống đến bên cạnh trên bàn trà, cứ thế mà đem này một trương a-xít Lê cái bàn gỗ ném ra một cái lỗ khám, vỡ vụn mảnh gỗ vụn lập tức vẩy ra đi ra, mu bàn tay máu me đầm đìa, máu tươi một giọt một giọt theo tay nàng nhỏ giọt mặt đất.

Này tiểu cung nữ thực là khuyên: "Nương nương bảo trọng, chớ tức giận thương thân con a."

Miêu phi đi qua đối bàn trà bạo lực công kích phát tiết, tâm tình vẫn còn là tinh táo, nàng nhẹ giọng phân phó nói: "Người đứng lên đi, cái này chuyện không liên quan người, người về phía sau đem ta cái hòm thuốc con lấy ra, cho ta đem trên tay băng bó một chút, không muốn kinh động người bên ngoài."

Này tiểu cung nữ liên tục xưng là.

Ngày đó Trương quý phi đến đây cùng Miêu phi nói lên những sự tình này lúc, Miêu phi tuy nhiên minh bạch, Trương quý phi giờ phút này lấy lòng, tất nhiên là hướng về phía chính mình mang Long thai đến, Trương quý phi đã mở miệng, nàng chủ động đề vẫn là chờ lấy đến lúc đó Trương quý phi cầu quan gia nhận làm con thừa tự, đều cũng không có thiên đại khác nhau.

Nhưng mà, vì ổn thỏa, nàng vẫn là để chính mình tâm phúc cung nữ lập đi lập lại kiểm chứng chính mình trong cung phân phối đến đồ vật, quả thật khác thường, thế nhưng là, Thái Y Viện nhiều như vậy Danh Y, vì cái gì hết thấy 3 im miệng đâu? Cái này thật là khiến người ta chuyện kinh khủng.

Là người phương nào có thể có như thế quyền lực, lật tay thành mây, trở tay thành mưa?

Quan gia chính mình? Làm sao có thể, tuyệt không có khả năng này, mặc dù quan gia xuất phát từ một chút đối ngoại thích kiêu ky, đối những Cao Môn Đại Hộ đó Phi Tàn không lắm sủng ái, cũng không đáng áp đặt dễ trong cung sở hữu nữ tử đều tao ngộ thai nghén khó khăn, riêng là đối với mình, hoặc là đối Trương quý phi cái này đều không có nương nhà thế lực Phi Tàn.

Vậy cũng chỉ có Hoàng Hậu.

Nghĩ tới đây, Miêu phi không khỏi hàm răng khanh khách rung động, trong nội tâm nàng quả thực hoảng sợ chính mình hài tử không thể bình an sinh ra tới, trong cung này, liền xem như Trương quý phi như vậy hưởng hết ân sủng, lại có đề phòng tâm người, đều sẽ bất hạnh trúng chiêu, huống chi chính mình đâu?

Bây giờ, cùng Trương quý phi bảo đoàn, đáp ứng đem đứa bé này nhận làm con thừa tự đến Trương quý phi danh nghĩa, tìm kiếm Trương quý phi tương trợ che chở, đây là duy một biện pháp.

Bên cạnh cho Miêu phi bôi thuốc tiểu cung nữ, nhìn lấy Miêu phi thần sắc biến ảo, một câu cũng không dám nhiều lời, chỉ yên tĩnh bôi thuốc băng bó lấy.

...

Ánh chiều đã thoảng qua hướng buồng xuống dưới, từ ái quang mang từng sợi treo ở mái hiên nhà hành lang bên trên.

Phong hà trong điện, Trương quý phi bên cạnh ngồi tại Quý Phi bên giường, Song Đào nửa lật búi tóc bên trên, mang theo Lưu Kim mặc hoa bộ phẩm châu trăm cài tóc cùng xanh trắng Lưu Ly phi thủy trăm hoa đầu mặt, trên thân là trắng điệp tung bay đường vân Vân Cẩm áo, đất địa Tổ Sắc phi điều tô lại hoa vảy dài, mang theo cùng đầu mặt rất lợi hại giống như một đôi xanh trắng Lưu Ly châu khảm tay xuyên, trước ngực Xích Kim bàn ly Anh Lạc vòng lên, cũng khảm cùng màu xanh trắng Lưu Ly bảo thạch.

Trắng nõn da thịt lóe nước dạng sáng long lanh lộng lẫy, môi không vẽ mà đỏ, lông mày không tô lại mà lông mày, con mắt nếu như thoảng qua buồng xuống Kiều hạnh, eo nhỏ nhắn không thẳng một nắm, chính là ngồi tại trên giường bất động, cũng bùng có một loại thiên nhiên phong lưu thái độ.

Bên cạnh Vương Tử tháng, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE chính cầm các loại sách cổ, cho Trương quý phi nói thú vị.

"Cái này một xấp sách cổ, đều là ta Tam ca du lịch đến đây lúc, ở trên trời một các tìm tới.

Tầm thường sách cổ cửa hàng, đều dùng vân có, Nhục Quế, dầu vừng, Xạ Hương vì sách khu trùng, Thiên Nhất các lại suy nghĩ khác người, dùng nhiễm chế nổi trội Giấy vàng sao chép, cùng bình thường cất giữ phương pháp so sánh, chỉ ít còn có thể nhiều cất giữ cái mười năm."

Trương quý phi nghe thú vị, không khỏi tiếp nhận Vương Tử tháng trong tay sách cổ, lại nhẹ nhàng nghiêng đầu tưởng tượng, ánh mắt quay tròn chuyển, lắc đầu, cười nói:

"Chẳng qua là loại này nhiễm giấy biện pháp quá vì rườm rà, giá cả lại quá đắt đỏ, bình thường Thương gia chính là xu lợi mà làm, ai chịu tốn hao như thế tâm tư tại những sách này lên đâu? Bởi vậy có thể thấy được, ngày này một Các Lão tằm, là chân ái sách người a ——"

"Ai nói không phải đâu? ——" Vương Tử nguyệt mi mắt cong cong, tràn đầy linh tú chi khí, lại đưa tay cầm lên khác một quyển sách cổ 《 Quảng Lăng Nhạc Thư 》:

"Đây là dùng xanh thắm làm nhiễm nước bích giấy, đó là tiêu giấy, là một loại dùng quả ớt chất lỏng thấm thấu trong giấy phòng một giấy, có thể hạ độc chết sâu mọt, hiệu quả so bích giấy càng vài hơn phân đâu? —— nương nương người nhìn ——"

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 170: Làm cục diễn kỹ

Một giây tiêu Δ nói § vòng, tiểu thuyết đặc sắc không popup miễn phí duyệt!

Trương quý phi tiếp nhận này sách 《 Quảng Lăng Nhạc Thư thoảng qua lật xem, lại là nhủ nhủ mày: "Tuy là phòng đọc rất tốt, cũng dễ dàng, nhưng cái này bích giấy, nếu là người đang đọc sách lúc, hữu dụng đầu ngón tay lướt nước trăm sách thói quen, chỉ sợ cũng chịu lấy hại. số không $\uparrow 9 \Delta$ tiểu $\downarrow$ nói Δ vòng"

"Nương nương nói rất đúng, " Vương Tử tháng tiếp nhận này bích giấy sách, cười bồi nói: "Nương nương tự nhiên là không có ý muốn hại người, nhưng phòng Nhân chi Tâm bất khả vô, hại qua nương nương người, nương nương cũng phải nghĩ cách dùng thế lực bắt ép mới là. Không phải vậy, há không tùy

ý kẻ xấu coi thường nương nương đi?"

Trương quý phi lúc này mới mở ra chính mình Mèo Ba Tư đồng dạng hai mắt, mang theo giạt mình nói: "Nguyệt nhi nói là?"

Vương Tử Nguyệt Thần hình dáng tự nhiên: "Nương nương có thể nhớ kỹ, lúc ấy nương nương sản xuất lúc, đến đây vì nương nương đỡ đẻ mấy vị kia bà đỡ?"

"Tự nhiên nhớ kỹ, bản cung lần này là thứ nhất thai, không có kinh nghiệm gì, những Bà Từ đó thô tay dấn chân, may mà có người vì bản cung trợ lực." Trương quý phi lại nheo mắt lại.

"Thần nữ không dám giành công, nhưng mấy người kia, đúng là có vấn đề. Về sau thần nữ mới biết được, mấy người kia, nhiều lần vì Cung Tàn đỡ đẻ, phạm là trải qua các nàng tay đỡ đẻ qua Cung Tàn, phần lớn Từ Cung bị hao tổn, cũng đã không thể sinh đẻ." Vương Tử thảng nói mười phần chắc chắn:

"Thần nữ cảm thấy hiếu kỳ, đã từng theo sư phụ cùng nhau đi tới những nương nương đó chỗ nhìn xem bệnh, vững tin là bởi vì lấy đỡ đẻ thời khắc ý tổn hại Cung Tàn thân thể bố trí."

Trương quý phi trầm ngâm thật lâu, bỗng nhiên thở dài: "Như thế nói đến, nếu là ngày đó không có Phương đại nhân tiến cử người đến đây đỡ đẻ, những người kia, cũng phải đối bản cung động thủ."

"Nương nương có thượng thiên che chở ——" Vương Tử thảng khiếm tốn hữu lễ, đang muốn thốt ra một chút trấn an lời nói, cũng đã thấy Trương quý phi mở miệng, đành phải đem đằng sau lời nói nuốt vào.

"Không có cái gì thượng thiên, hết thảy đều là người làm, cái này trong thâm cung, chỉ có chính mình làm chính mình ông trời."

Vương Tử thảng nhìn trước mắt Kiều Kiều sợ hãi Trương quý phi nói ra lời nói này, trong lòng nhất thời có chút thương xót cảm giác, nửa ngày, cũng không nói lời nào.

...

Phương Trọng Vinh một đoàn người chuẩn bị tốt xe ngựa, chuẩn bị ngày thứ hai xuất phát, tiến về đi nhậm chức. Trở lại nội viện lúc, gặp Hàn Kỳ ngồi tại trước bàn đá, mấy cái Tiểu Giáo, khoanh tay cung đứng ở một bên, những này Tiểu Giáo nhìn lấy đều dường như lạ mặt, nhưng cũng tìm không ra cái gì không ổn tới.

Bầu không khí dường như tầm thường, nhưng mà, tại Phương Trọng Vinh nhìn thấy Hàn Kỳ hơi hơi kiểm tra lỗ tai động tác lúc, tâm hấn bữa sau lúc mình bạch:

Những người này tự nhiên không phải tâm phúc, mà chính là nhiều phiên suy tính về sau, Hàn Kỳ thủ hạ, có khả năng nhất đã trở thành Tây Hạ khiển trách điệp viên một số người.

"Phương đại nhân đều dọn dẹp thỏa đáng?" Hàn Kỳ nhìn Phương Trọng Vinh liếc một chút, "Nói đến, Phương hiền đệ vừa tới Mật Điệp ti, bản quan ngã là có chút kinh nghiệm lời tuyên bố, muốn nói cùng Phương đại nhân biết được. số không ↑ 9 Δ tiểu ↓ nói Δ vòng "

"Thỏa đáng" Phương Trọng Vinh thần sắc vẫn như cũ là như vậy Người vô hại và Vật vô hại, Hàn Kỳ nhìn lấy cái kia mở đầu Người vô hại và Vật vô hại mặt, trong lòng liền suu suu nhảy ra "Già heo ăn thịt hổ" 5 chữ to.

Lại nghe được Phương Trọng Vinh tiếp tục nói, " Hàn đại nhân có gì cao kiến? Còn mời vui lòng chỉ giáo."

Hàn Kỳ ân một tiếng, ra vẻ chút hứng thú, đưa tay ba ba hai tiếng. Phía sau hắn đứng hầu một cái Tiểu Giáo liền đi lên phía trước, hai tay bùng ra một cái Minh Hoàng cầm tú dường như bao kiếm con, nhìn sang rất có bức cách.

Phương Trọng Vinh nhìn xem kiếm, lại nhìn xem Hàn Kỳ, trong lòng dĩ nhiên mình bạch bảy tám phần,

Cũng rất là không lộ ra trước mắt người đời bộ dáng, cả người nếu như giấu ở trong vỏ kiếm một thanh âm thâm ngâm lấy phong mang lưỡi dao sắc bén.

Hàn Kỳ nói: "Đây là hôm qua Mật Chi xuống tới, quan gia đặc biệt ban cho người, sợ người một giới thư sinh, vô pháp tại quân trung lập uy, đặc biệt ban thưởng Thượng Phương Bảo Kiếm, phạm có không nghe quân lệnh người, có thể chém trước tâu sau."

Phương Trọng Vinh đi đầu nguyên bộ lễ nghi, sau đó hai tay tiếp nhận bảo kiếm.

Cái gọi là Thượng Phương Bảo Kiếm, cũng làm Thượng Phương Bảo Kiếm, chính là chương quân chế tạo cung ứng tay sai đồ vật Công Sở, Tàn đã có chi, Hán phụ nổi danh.

Thượng Phương Bảo Kiếm tức hoàng đế tay sai bảo kiếm. Năm giữ hoàng đế ban tặng Thượng Phương Bảo Kiếm Đại Thần, có chém trước tâu sau quyền lực.

Trung Quốc cổ đại phi thường trọng thị lễ pháp, bởi vì còn phương chế kiếm chi sơ liền được trao cho Hoàng Quyền cùng đặc quyền. Thượng Phương Bảo Kiếm phản ứng là một loại người trị khái niệm, gặp bảo kiếm như thấy thiên tử, nó là Trung Quốc cổ đại Hoàng Quyền biểu tượng

Đương nhiên, đây cũng là hân hiệp trợ Hàn Kỳ mật tấu rõ ràng như thế nào mai phục trâm hoa Khoai Tây con cò này sự tình, quan gia đặc biệt dưới ân chi.

"Muốn trong quân đội đặt chân, tại quân trung lập uy, cách đối nhân xử thế nhất định phải Quả Nghi, thưởng phạt phân minh, kỷ luật nghiêm minh, nhắc tới cũng đơn giản, đơn giản là thứ nhất, cho thủ hạ đủ tốt chỗ, thứ hai, trước trận chuẩn đi bất luận cái gì môn hộ một mực chặt đầu không có thương lượng." Hàn Kỳ nói rất là nhẹ nhõm.

Phương Trọng Vinh nghĩ đến lúc trước trong lịch sử Định Thanh cũng là dựa vào chặt mấy chục khóa trước trận chuẩn đi võ tướng đầu, mới đứng vững trận thế, cảm thấy cũng không khỏi có một tia đối trong quân không giống với trong triều rõ ràng nhận biết.

Cái gọi là "Cho thủ hạ đủ tốt chỗ", cũng là cà rốt; mà "Trước trận chuẩn đi bất luận cái gì môn hộ một mực chặt đầu không có thương lượng", cũng là Đại Bồng chùy, một tay cầm cà rốt, một tay cầm Đại Bồng chùy, hai tay bắt, hai tay đều muốn cứng rắn, thỏa thỏa, không có tâm bệnh.

Nghĩ tới đây, Phương Trọng Vinh mỉm cười, cho Hàn Kỳ một cái hiểu ý ánh mắt, sau đó, Hàn Kỳ liền mở ra hân bật hack Nhân sinh như hí, toàn bộ nhờ diễn kỹ, Bảo hí giai đoạn.

Chỉ gặp Hàn Kỳ lời nói thâm thía, chấp tay hướng lấy mặt phía bắc một cái cách không ôm quyền:

"Lần này quan gia ban thưởng người Thượng Phương Bảo Kiểm, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE cũng là bởi vì lấy người đang thăm lý trâm hoa Khoai Tây một chuyện bên trên, cho ra tốt đề nghị. Phương đại nhân nói, đem trâm hoa Khoai Tây đưa đi Trầm Hương các, sử dụng mỹ nhân kế một chuyện, bản quan cùng quan gia đều rất tán thành."

Hàn Kỳ cái này vừa nói, Phương Trọng Vinh liền mỉm cười, một bên mỉm cười, một bên dường như lơ đãng bộ dáng, ánh mắt xéo qua đảo qua Hàn Kỳ bên cạnh thân những này Tiểu Giáo khuôn mặt.

"Từ xưa anh hùng nan quá mỹ nhân quan, chắc hẳn cái này trâm hoa Khoai Tây, cũng cũng không thể ngoại lệ. Cái này động thủ thời gian, ta sẽ mau chóng định ra tới." Hàn Kỳ nói, tự thân vì chính mình cùng Phương Trọng Vinh châm trà.

"Trầm Hương các làm đình phong Phong Nguyệt Tràng Sở, người lui tới chảy phức tạp, hảo tửu sắc đẹp trước mắt, thị phi tranh chấp luôn luôn không ít, muốn thu xếp sinh ý hưng thịnh, cho nên hơn phân nửa có triều đình bối cảnh.

Những cái này đình phong hoa khôi, làm theo từ nhỏ liền muốn vung trọng kim, lấy thi từ ca phú, Y Bạc Tinh Tượng, dạy bảo quán thâu, một điểm không thể rơi vào khuôn sáo cũ, lại phải lấy nói chêm chọc cười, quan tâm nhân tâm, tư thái tài mĩ si chi tuyến chỉ, mĩ chi mĩ chi.

Dùng xuống tâm tư như vậy, vung lên khoản này bạc, ngày bình thường còn phải các loại quán mặt, trang điểm, trâm vàng, Ngọc Điện, trâm cài tóc, Nghê Thường, lại phải lấy Tổ Yên, Hương Huân, trần xảo, tài liệu, gán bó thành danh hoa khôi tận khả năng lâu thanh xuân, tư thái, Ca Hầu cùng Vũ Kỳ...

Cho nên có thể nói, này Trầm Hương các thế nhưng là các quốc gia thâm gian thế lực tập không sai giao phong, không khỏi lửa chiến trường, những đình phong đó hoa khôi, cũng là bối cảnh gì, thậm chí bao lớn khiến trách điệp viên tên tuổi đều có phần có khả năng, Hàn đại nhân nếu như muốn cùng trâm hoa Khoai Tây cùng nhau đi tới, định phải cẩn thận mới là."

Phương Trọng Vinh nói đến một mặt lo lắng khẩn thiết bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 171: Trầm Hương trong các

Một giây tiêu Δ nói § vòng, tiểu thuyết đặc sắc không popup miễn phí duyệt!

"Cái này ta làm sao chẳng biết đâu, thế nhưng là không vào hang cọp, làm sao bắt được cọp con? Cái này trâm hoa Khoai Tây miệng, so với sát đánh còn muốn lợi hại hơn, 72 Đạo cực hình dùng lượt, thế nhưng cái thắng kia cũng là không mở miệng a. số không $\uparrow 9 \Delta$ tiểu $\downarrow$ nói Δ vòng

Ngược lại là này nằm trên giường, Văn Vũ ở giữa, giai nhân lần thu thủy dụ dàng, thẹn thùng không thắng, hướng dẫn từng bước phía dưới, chia cho vì mình bày không thể nói chuyện cơ mật, hân hết thấy ——

Chính là song thân tính danh, nguyên quán lai lịch, vợ con gia cảnh, cùng coi là khôi hài các phương kiến thức, lại là này điểm không thể nói nói lấy thu được giai nhân cười một tiếng?

Về phần thành lập thời gian dài quan hệ, trở thành dưới váy chi thần, tại này ôn nhu hương bên trong Tầm này Giải Ngừ Hoa người, liền càng là khó có mấy phần mật sự tình."

Hàn Kỳ nói tình cảm dạt dào, thỏa thỏa diễn kỹ phái a.

Phương Trọng Vĩnh tự nhiên thuận nước đẩy thuyền:

"Chỉ mong này trăm hoa Khoai Tây, cũng là Anh Hùng Khí Đoán, Nhi Nữ Tình Trường người đi. Khó trách Hàn đại nhân gần nhất một mực phái người chữa trị cho hần thương tổn hoạn đầu, cũng là, bây giờ hần cái dạng kia, sợ là cũng còn phải khôi phục một hồi, tài năng tiến về đi."

"Không phải sao, " Hàn Kỳ mí mắt nhấc cũng không nhấc một chút, mang theo qua loa cùng một loại sợ bị Phương Trọng Vĩnh mạnh công lao tư thái nói: "Nếu không có Phương đại nhân muốn vội vàng tiến về nhậm chức, lần này còn định hẹn Phương đại nhân cùng nhau đi tới đây."

Phương Trọng Vĩnh cười cười, hần nhìn thấy Hàn Kỳ sau lưng một cái mặt mày cong cong Tiểu Giáo trong ánh mắt sáng lóng lánh, trong lòng không khỏi cũng mỉm cười, Xem ra, con cá vẫn là hội cắn mồi.

Ngày thứ hai, Phương Trọng Vĩnh đúng hạn lên đường, hai đội hộ tống đội ngũ vẫn như cũ trận địa sẵn sàng đón quân địch, đao kiếm khô giáp đều bởi vì lấy Mật Điệp ti đặc thù thân phận mà dùng vô cùng tốt.

Phương Trọng Vĩnh không có cưỡi ngựa, mà chính là ngồi vào trong xe ngựa, hần vốn là vô pháp cùng những này Mật Điệp ti võ tướng so đấu cưỡi ngựa kỹ thuật, tìm cho mình tội chịu cưỡi thêm mấy ngày mã trang bức một chút liền muốn đổi lấy những này trên lưng ngựa đi ra Mật Điệp ti khiển trách điệp viên, đơn thuần vô nghĩa ba ngàn dặm.

Cho nên, dứt khoát từ đầu đến cuối cũng là Quan Văn hình tượng, theo không cần tại vũ lực lên cây lập cái gì quang huy hình tượng.

Lên xe, Phương Trọng Vĩnh nhẹ nhàng mở ra Thượng Phương Bảo Kiếm kiện bộ, lộ ra này bảo kiếm bộ đáng:

Chỉ gặp thân kiếm hoa văn mảnh dẻ, đồ văn rõ ràng, một mặt khắc lấy bay lên Giao Long, một mặt khắc lấy gương cánh Phượng Hoàng, trên vỏ kiếm hình dáng trang sức Bắc Đẩu Thất Tinh, lấy kiếm Ứng Thiên tượng chỉ hình,

Đây là Khâm Thiên Giám căn cứ vào đôi Bắc Đẩu Thất Tinh sùng bái, đồng thời cũng vì nhớ lại đức kiếm Tổ Sư Âu Dã Tử công tích. Chém trước tàu sau quyền lực, Xem ra, Triệu Trinh thật đối với mình là có rất lớn chờ mong.

Phương Trọng Vĩnh mở ra vỏ kiếm, nhẹ nhàng gõ gõ lóe sáng thân kiếm, dài thở dài.

...

Một tháng sau, Trầm Hương các.

Trầm Hương các, chính là Đại Tổng cảnh nội lớn nhất khiến Văn Nhân Thi Sĩ chung tình Phong Nguyệt trận.

Tự nhiên, nó có nhiều nhà Phân Các, tại Khai Phong Phủ, Đại Danh Phủ, thậm chí Hoàn Khánh một vùng thành thị đều là nổi tiếng.

Một ngày này, Mật Điệp ti đặt bao hết con, Hàn Kỳ tự mình mang chính lý sạch sẽ trăm hoa Khoai Tây, nhẹ cười nhẹ, lưng lay quạt giấy, bước vào Trầm Hương trong các.

Bọn họ tới này chỗ Trầm Hương các, chính là núi vây quanh ủng ven bờ hồ một các, nên các còn tại trong sông có bốn tòa Thuyền Hoa thuyền, nhưng nói là hơi có chút quy mô chế thức.

Các thể là Bát Giác vòm bát tầng kiến trúc, xung quanh phổ biến trồng Ngân Hạnh, mát lạnh nước sông cùng trên sông Thuyền Hoa cánh bướm Lâm Phong mà động.

Phong Động bướm động, đều là tâm động.

Đến tháng tư bên trong, ngậm liễu mới nhập xanh, đỏ ứng hoa đầu cành, hỏa hồng văn Tiên Hoa hoa nở điểm lệ chói mắt.

Bốn phía hành lang trên vách Tây Tử Vọng Nguyệt, Hải Đường xuân ngủ, Văn Quân nâng cốc, Phi Yến Lâm Phong một vài bức tình thù gấm Tứ Xuyên thiếp thắm treo tường, lối lờm Vân Long hành châm dây đặc dệt thành, sắc thái lớn mật chói lọi, thái độ mười phần sinh động chỗ, còn toả ra từng đợt thắm thắm hương.

Gặp trăm hoa Khoai Tây lưu ý nhìn về, bên cạnh bồi tiếp đất đường nữ tử dịu dàng cười, nói ra "Đây là mới kiểu dáng, áp dụng hai mặt thực thù kỹ thuật, nhìn sang hội càng thêm lập thể sinh động một chút."

Trăm hoa Khoai Tây nghe được lời ấy, nghiêng người nhìn lại, gặp trên người nàng là Quê Từ xanh Tề ngực thực gấm váy ngắn, chải lấy đơn giản Nhạc Du búi tóc, cầm một cái Lục Tuyết chứa phương trăm, tuy là tâm thường đồ vật, nhưng là phối màu hài hòa, lại thêm nàng thân hình cao gầy yếu điệu, phục sức trắng nõn, từ cũng có một phen đặc biệt phong lưu thái độ.

Hàn Kỳ tại một bên nghiêng ngàng ngồi xuống, bên cạnh bàn quần nhánh Mẫu Đơn thúy điệp hun lô bên trên, nhàn nhạt hoa lê hương khí thổi qua,

Hắn làm theo trực câu câu liền bên cạnh thân một cái làm gắm màu xanh nhạt La Nguyệt lam nhạt thêu một bên váy dài, kéo Lư Vân còn hương tiểu búi tóc, cầm một cái Mai Hoa hình đồng trăm dất đường nữ nhi, tìm tòi tới tới đi đi, này huyền dài mái tóc theo bên tay hắn ôn nhu phiêu dật trượt xuống.

Trâm hoa Khoai Tây trở lại, dường như khá là hứng thú, cười nói: "Nơi này nữ nhi gia cùng tầm thường nhân gia nữ hài tử bộ dáng ngẩng cũng thật là tương tự, nhưng là cuối cùng cũng có chút chỗ bất đồng, nhưng lại nói không rõ là cái gì."

Hàn Kỳ trong lòng rất là minh bạch, cũng là hạ quyết tâm dụ hoặc Tây Hạ khiển trách điệp viên nhóm tới đây cướp đi trâm hoa Khoai Tây, nhưng bộ phim vẫn là được làm nguyên bộ.

Thế là hắn trên mặt khinh thường, nhưng trong lòng nghĩ đến:

Tự nhiên là khác biệt.

Tầm thường nữ nhi gia, một trái tim chỉ phàm là treo ở nam nữ cảm tình cùng trong nhà lo liệu bên trên, Nhân Luân sung sướng chính là rất tốt, nhờ vả không phải người thì là bị thâm biến thành cá mục đích,

Trâm Hương các nữ nhi gia vô luận mãi nghệ hoặc là bán mình, đều là tự cung tự cấp, càng có quá nhiều người bị sớm bởi đường thành chánh thức ý nghĩa khiển trách điệp viên quân nhân,

Bất luận trở mã cỡ nào khác biệt, cuối cùng trong lòng trọng phụ hung hoài, không phải bình thường nữ nhi gia cảm giác là tự nhiên.

Không đợi Hàn Kỳ trả lời, đã thấy này trâm hoa Khoai Tây đã thẳng đứng dậy, đi đến bên kia thiếp Thiên Môn dưới hiên một trương trước bàn ngồi xuống, hoàn toàn không đem mình làm ngoại nhân lão gia hình dáng, hô Trâm Hương trong các cô nương, chỉ chốc lát sau liền thần thái tự nhiên, trái ôm phải ấp, UU đọc sách vạn ưu K. An SHu. NE toàn bộ không giống bình thường bộ dáng.

Bên cạnh bốn năm cái đồ hương thúy khăn, hoán mang nhẹ rủ xuống, chứa giận mòng cười Vũ Cơ, từng cái thỉnh thoảng nghiêng thân thể yêu kiều cười, theo trâm hoa Khoai Tây bàn kia nhìn lên, một chiếc treo thức Trường Tín Cung Đẳng,

Đèn vận chuyển động lấy cái biến ánh đèn chiếu xạ góc độ, đốt son đèn đuốc tám mặt tản ra ra, chột sáng chột tắt, cạnh cửa song cửa sổ lên còn có một thú mặt văn đồng Lư Hương, bên trong chậm chậm bay ra giống như tô hợp mùi thơm.

Lư Hương bộ chính là chạm nổi hình dáng, dề dặc chuyển động, chắc hẳn có thể dùng huân hương bay hơi càng thêm trôi chảy.

"Xem ra Hàn đại nhân tới nơi này, cảm thấy chưa hết hứng, không thả ra a ——", trâm hoa Khoai Tây trợ mặt ra nói.

Hàn Kỳ nhìn hắn bộ kia bại lại bộ dáng, nhất thời im lặng, lúc này, một vị cho tăng thể diện trứng, Từ Y vấy lụa phủ đường cô nương bỗng nhiên đi lên phía trước, nói khẽ:

"Hai vị Đại Quan Nhân, cần phải ăn chút gì?" Nói, một đôi mắt to nghiêng nghiêng nhìn về phía Hàn Kỳ.

"Tùy ý tùy ý" Hàn Kỳ trắng trâm hoa Khoai Tây liếc một chút, nhân thể kéo qua bên cạnh vàng nhạt áo mòng nữ tử xấp giong tay:

"Ăn cái gì tùy ý đi, Thủy Vân Thiên, Trúc Diệp Thanh, dương thương nhường, tương cây sả, kiếm trắng sáng gọn, còn có này Thanh Châu Nữ Nhi Hồng có thể thông thông lên trước một vò mới tốt."

"Ách, đây là muốn quá chén ta lại đến tra tấn ý tứ a?" Trâm hoa Khoai Tây phối hợp ngoạn vị trong tay mỹ nhân tóc xanh, đối Hàn Kỳ nói:

"Như thế nào tùy ý? Chắc chắn sẽ có cái hạn ngạch, Hàn đại nhân tuy nhiên khẳng khái, làm sao biết liền sẽ không thu được về tính sổ sách? Đến lúc đó, không chừng ta thời gian thì càng khó, đau khổ cũng nhiều hơn."

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 172: Đưa mời về núi

"Muốn ăn liền muốn ăn, bớt nói nhảm" Hàn Kỳ nói, thuận tay lại kiểm tra bên cạnh nữ tử tron mềm gương mặt,

Gặp nữ tử này nhìn lại niên kỷ quá nhỏ, vóc người còn chưa nhảy vọt, đầu đội một cái ngân sắc Hải Đường trâm một bên tóc trái đào nghiêng tung bay,

tâm đạo cái này sợ là bên ngoài đường kêu chưa xuất sư đãi khách Tiểu Nương Tử, nhưng cũng nhất thời nhìn không ra người nào là đêm nay chân chính cùng trăm hoa Khoai Tây cùng nhau mưu đồ Tây Hạ khiến trách điệp viên.

"Trước kia đan nghe nói qua Tủy Ông hào tửu, nguyên lai Hàn đại nhân cũng là tửu quý", trăm hoa Khoai Tây nhìn chung quanh gật gù đắc ý:

"Ta thật có chút đói. Vẫn là lấy giang hồ mùa sinh hoạt tươi vì nguyên liệu nấu nướng đặc sắc đồ ăn đốt mấy đạo đi, lúc này chính là tháng tư nhân gian,

Nếu có này khối liễu bá linh thịt viên, mát lạnh trong hồ dấm đường cá, khánh Mạch Sơn lộc Krystal thịt, phong lưu 2 đảo ngó sen thịt kẹp, Đông Đô phong vị gà hấp muối, Vũ Sơn trong đảo Ốc Biển làm, Thực Trung Bách Điều Triều Phụng hoàng, lại thêm này hoa trong gương, trắng trong nước bánh ngọt,

Da hổ tam tiên phấn, cái hũ canh gà nấu, hiểu nhìn thịt kho tàu, có thứ gì không câu nệ cái gì đến hơn mấy phần liền tốt."

"Thùng cơm a", Hàn Kỳ liên tục không ngừng trào phúng, "Những này còn gọi không câu nệ cái gì, cũng thua thiệt tháng tư nhân gian, lại này có thể ăn được cái này rất nhiều?"

"Đại nhân đem mỹ tửu rượu ngon đến mấy lần, thì không cho Khoai Tây ta tại chư vị giai nhân trước mặt nhiều một chút mỹ món ăn?" Trăm hoa Khoai Tây ra vẻ nghiêm túc:

"Nhìn người Hàn đại nhân liền không biết thương hương tiếc ngọc, mấy vị cô nương cả ngày vất vả, mạn đàm cười nói hầu hạ hai bên, không phải cũng muốn ăn cơm nha.

Huống tô đồ ăn món ăn Quảng Đông món cay Tứ Xuyên đồ ăn mỗi cái phong vị khác biệt, Khoai Tây thế nào biết mấy vị Tiểu Nương Tử là loại nào khẩu vị?

Ngược lại là người Hàn đại nhân, vừa lên đến liền nhất tâm muốn đem con gái người ta quá chén, thế này đến không giống người tốt, tám thành muốn lấy đồ một sinh."

"Lăn, " Hàn Kỳ không chút nào yếu thế: "Người là vừa không dùng hình mấy ngày, liền ăn hùng tâm báo tử đảm a? Chính mình muốn ăn bổ trí cái lý do cũng là thôi, bổ trí lên lão tử, muốn chết."

"Ha-Ha, " trăm hoa Khoai Tây phát huy hân ngon núi văn thư trai viết lách nhất cấp nói nhiều bản, ra hiệu phía dưới kêu phu đường Tử Y cô nương:

"Cái gọi là giá áo túi cơm, từ xưa không phân, những này xác nhận tuyệt phối. về phần, Âm Thực Nam Nữ, người to lớn muốn, như thế, có cái gì lên là được." Gặp cô nương kia nhẹ một chút đầu, liền tự đi xử lý.

Trong bất tri bất giác, đã là bóng đêm mênh mông thời điểm.

Dưới lầu Vũ Đài chính đường bên trong. Gặp một nữ tử lấy Dương Phi dạng quần sam, kéo cao tóc mây, Lưu Tô bôi trán dưới hoa diên đứng hẹn, tay ôm Tỳ Bà, diện mạo thanh lệ, đã ở Đại Đường trên sân khấu dịu dàng cúi đầu, nhanh nhẹn ngồi xuống.

Lại có một nữ tùy theo lên sân khấu, tay vờ Tam Huyền, tuần hái Tinh trì, lác lác đại phượng, cũng cúi đầu mà ngồi. Hai nữ cùng Tỳ Bà Tam Huyền dáng đặc mà lên tự tự đàn hát: "Hoa ủng uyên phòng ý khó quên, ước tóc mai lông mày dài, còng đang lúc búi tóc nhỏ, lang cười Trúc Mã mấy cái tiêu dao..."

Nghe được là Tô Châu Đạn Từ, ngô nông mềm giọng, nhẹ nhàng uyển lệ, khúc dạo đầu tự tự mà đến.

"Nhìn này hai nữ hành trạng, nghe bài hát này hầu thơ từ nghĩa, đoán chừng còn thuộc ẩm trận, trò vui ở phía sau." Trăm hoa Khoai Tây ma quyền sát chương, một câu hai ý nghĩa bộ dáng.

Hàn Kỳ nghiêng liếc nhìn hân một cái, bỗng nhiên làm xấu cười nói: "Người thế nào biết? Chẳng lẽ khách quen? Lời nói muốn một chút xiu nói, sự tình nha, một chút xiu đến mới là."

Đạn Từ hoàn tất, là một khúc Dao Cầm 《 Bình Sa Lạc Nhạn 》.

Hai người người tới ta đi ở giữa, dưới lầu Dao Cầm 《 Bình Sa Lạc Nhạn 》 khúc mục đích đã dằng dặc đánh quá lớn nửa, quản dây cung trong , ngưng mà không đi thể mỹ cùng xa xăm, tựa hồ có thể dẫn người đến một cái thế giới khác.

...

Chính khi tất cả người sa vào tại tiếng ca cùng cảm hoài bên trong lúc,

Lại nghe được phía dưới bất ngờ liên tục sai âm về sau, xé vải Toái Ngọc thanh âm liên tiếp phát sinh,

Đỉnh đầu một chiếc Trường Tín Cung Đãng làm theo chột bạo liệt, tung tóe bốn phía hỏa quang, màn lụa cùng màn che rất nhanh bị tùy theo nhóm lửa, một đoàn người cấp tốc lâm vào liệt điểm cùng trong ngọn lửa.

Bốn phía kinh hô Mật Điệp ti tướng sĩ, một bên cầm trong tay đầu băng ghế đập chung quanh hỏa điểm, một bên tay liễu mạng đập lẫn nhau trên quần áo hỏa điểm thiêu đốt địa phương.

Đúng vào lúc này, này Dao Cầm mỹ nhân một nhóm dây cung, trong các lướt đi từng mảnh từng mảnh bóng người, một loạt đều dùng ướt át khăn trùm đầu khóa diện mạo miệng mũi, đưa tay lợi dụng Âm Tiễn ám khí chài chài hướng bên này liên tiếp phát sinh không dứt.

Hàn Kỳ bên cạnh thân mấy cái Tiểu Giáo nguyên một đám quát ra binh khí, không ngừng huy động đón đỡ, nghiêm chỉnh huấn luyện mê diệt ti quân sĩ rất gần cùng Hàn Kỳ gom lại một chỗ, đem hấn bảo hộ ở giữa trận, bọc lấy Hàn Kỳ hướng ngoài cửa di động.

Đối diện ám khí tên lạc lại càng ngày càng mãnh liệt, hỏa thế cũng rất nhanh đốt khói đặc lẫn lộn, nhân vật khó mà phân biệt.

Điều về then cùng bốn vách tường thăm treo tường đều đã không sai dần dần đốt lửa, mà mọi người vẫn còn chưa xong ra nơi đây, Hàn Kỳ một bên hô to yểm hộ, vừa hướng yểm hộ mọi người nói ra, không muốn thả loạn tiền:

"Các ngươi còn có thể trông thấy ai là ai a liền bắn, cẩn thận bắn chết lão tử chúng nhân trăm hoa Khoai Tây, bắt hấn nhưng là chết chúng ta không ít huynh đệ."

Trong biển lửa khói đặc dần dần bốc lên, Hàn Kỳ vội vàng nghiêng người cầm ấm trà đem chính mình khăn diện mạo tưới nước, miễn cho hút vào khói đặc.

Một đoàn người lại chiến lại lùi ra ngoài qua, đang lúc này, trăm hoa Khoai Tây đột nhiên bạo khói, nhất chương vỡ lên bàn, trên bàn dưa tứ tán bay tán loạn, trăm hoa Khoai Tây làm theo rút ra một chiếc dưa lăn mình một cái thẳng tắp ép về phía Hàn Kỳ.

Tình huống như thế nào? Hàn Kỳ trong lòng giật mình. Chính mình nguyên bản cùng Phương Trọng Vĩnh, trăm hoa Khoai Tây thiết kế tốt kiểu đoạn, là để Tây Hạ khiển trách điệp viên biết được trăm hoa Khoai Tây đem bị mang đến Trầm Hương các sự tình, thừa cơ "Cứu" đi trăm hoa Khoai Tây.

Hiện tại trăm hoa Khoai Tây vậy mà lấy chính mình làm con tin, chẳng lẽ?

Hàn Kỳ nghĩ đến mình tại trăm hoa Khoai Tây trên thân dùng những cái kia cực hình, trong lòng không khỏi có chút hoảng sợ. UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE

Một bên hư hư thực thực gian tế Tiểu Giáo cấp tốc đứng ở trăm hoa Khoai Tây sau lưng, lưng tựa lưng đảo qua trăm hoa Khoai Tây xem khu điểm mù, cho giúp ích.

Nha, lão tử bị âm. Hàn Kỳ trong lòng một vạn đầu * phi nước đại gào thét mà qua.

Phương Trọng Vĩnh nói đúng, cái đồ chơi này Trầm Hương các quả nhiên thâm bất khả trắc, biến số khó liệu.

Nhiên Tịnh trướng, người cần giết người, phật cần giết phật, đây mới là hấn Hàn Kỳ phong cách.

Hàn Kỳ mặc kệ trăm hoa Khoai Tây thẳng tắp cấm ở chính mình vì trí hiểm yếu ra, chút xíu đang lúc liền có thể cấm vào chính mình vì trí hiểm yếu, muốn chính mình mạng già dưa, quay cửa kêu lên: "Người tới, bắn tên bắn giết bắt cóc bản quan hai người này."

Trăm hoa Khoai Tây bỗng nhiên giật mình, cái này Hàn Kỳ thực sự không theo lẽ thường ra bài a, hấn đem miệng tới gần trăm hoa Khoai Tây bên tai, nói khẽ: "Sẽ không tổn thương đại nhân, chẳng qua là bắt cóc đại nhân rút lui càng thêm ổn thỏa."

"Ai biết ngươi thực tình giả ý." Hàn Kỳ cũng nhẹ giọng trả lời.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, bởi vì lấy trăm hoa Khoai Tây bắt cóc lấy Hàn Kỳ đi ra Trầm Hương các bên ngoài, trong viện vây quanh bắn tên mọi người tự nhiên lo lắng ngộ thương Hàn Kỳ, không dám tùy ý bắn tên, nhưng trăm hoa Khoai Tây sau lưng này Tiểu Giáo gian tế liền khác biệt, rất nhanh liền ngăn không được bị bắn bảy tám tiễn, đều chết hết thảy.

Trăm hoa Khoai Tây lại xảo diệu cường ép lấy Hàn Kỳ, xông phá phá vây, lộn một cái lật nhập trong sông.

Hàn Kỳ gặp hấn làm thật không có thương tổn chính mình, cũng liền chỉ làm cho ý người nghĩ ý tứ thả bắn tên, liền một đoàn người thờ phi phi đẹp đường hồi phủ, lưu lại một chúng Tiễn Thủ, tiếp tục thu thập Trầm Hương các tàn cục.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 173: Đoàn kết cũng là lực lượng

Phương Trọng Vĩnh đứng tại trống trải Bình Nhì chính tề Mật Điện ti Tây Quân trên diễn võ trường, sụp mi thuận mắt rất giống cái bé ngoan. Thiên lại tiểu thuyết vạn vạn

Quan mới đến đốt ba đồng lửa, Phương Trọng Vĩnh cây đuốc thứ nhất, thiếu đến cũng là huấn luyện.

Hắn đối Mật Điện ti Tây Lộ thiết trí Tứ Môn giảng bài, có tuyệt địa cầu sinh, đâm gian đối kháng, binh pháp thao diễn cùng luật pháp lịch sử.

Tuyệt địa cầu sinh chương trình học giáo đầu, đều là trải qua Tổng hạ hoặc là Tổng Liêu đại chiến, theo kẻ cận cái chết bò trở lại qua người tới, bọn họ tự mình tổng kết sinh tử kinh nghiệm, trực tiếp học tập cũng thực tế thao tác.

Cụ thể, bao quát cầu sinh kháng ép huấn luyện, hoàn cảnh ước định, Tầm nước kiểm ăn, lâm nguy thể nghiệm, lộ tuyến quy hoạch, vũ khí lựa chọn, thương tổn chỗ đau lý, tự mình phòng vệ cùng Thể Năng Huấn Luyện.

Cái từ khóa này, trên cơ bản là một môn mỗi ngày bị thương việc tổn thể lực, lại chiếm đoạt kiểm tra đánh giá điểm số cực lớn, lại bởi vì học sinh thành tích cùng Giảng Sư nhóm Quân Hưởng trực tiếp móc nối, cho nên Giảng Sư nhóm từng cái dùng ra tất cả vốn liếng, tàn phá nhất bang tân thủ có chút tàn nhẫn.

Đâm gian đối kháng chương trình học, làm theo bao quát cận thân độ sức, Đoàn Đa ám sát, dùng Độc dùng lửa, mật mã truyền tin, tra tấn kỹ xảo, né tránh hướng dẫn, cùng hi sinh cùng quanh co biện pháp các loại.

So sánh tuyệt địa cầu sinh thể lực tiêu hao, Điện Chiến đối kháng là trần tình thần tàn phá, bao quát mệt nhọc ứng điện viên, nghèo đói ứng điện viên chờ một chút —— ban đêm không ngủ được, ban ngày không ăn cơm, khảo nghiệm ý chí lực.

Còn có các loại vật hết óc đạt thành mục tiêu nhiệm vụ, cùng các loại từ lâm vào vô thất bại lịch trình từng cái bày tại phía trước, chờ người đến đây.

Binh pháp thao diễn, bao quát binh pháp giáo sư, dụng gian được mà tính, phân tổ luyện tập, quân thể tác chiến, đoàn đội truyền tin, cùng lấy lớp học làm đơn vị chính thể thực chiến mô phỏng đối kháng, nghe nói trải qua này nhiều lần thực chiến sau chính thể hợp tác, cùng bào 釋 cảm tình, hội sôi nổi độ cao mới.

Luật pháp lịch sử, làm thường quy chương trình học, bao quát yêu cầu quen thuộc nắm giữ hiện hữu luật pháp, linh hoạt vận dụng tương quan Lập Pháp xử lý thực cảm án lệ, các loại kinh điển Điện Bảo lịch sử kinh nghiệm cùng xử lý phương pháp.

...

Toàn thể Mật Điện ti Tây Lộ thượng hạ nhân viên, thống nhất phân lượt nấu lại tái tạo.

Tự nhiên, cái này bên trong, còn có mới nhập hành giản Kiều.

Nàng mặc vào Mật Điện ti khiến trách điện viên chế thức áo bào, này ngực nở mông cong tư thái không giảm chút nào, đi tới chỗ nào đều khả năng hấp dẫn một đám cầu thủ đàn ông Mật Điện ti Quân Gia nhóm ánh mắt.

Những trong ánh mắt kia ý vị càng là mười phần hỗn loạn.

Phương Trọng Vĩnh lần thứ nhất ý thức được, tựa hồ nữ tử khiến trách điện viên huấn luyện, hẳn là độc lập với nam tử tiến hành.

Nữ tử mỹ mạo, tại khiến trách điện viên được bên trong, là một tầng rất tốt bảo hộ, cùng khiến cho nàng có thể trình độ lớn nhất gần sát Hạch Tâm Cơ Mật vũ khí.

Đệ nhị thế chiến Thập Đại Nữ Giám Điện, không có một cái nào không phải phong hoa tuyệt đại mỹ nữ cấp bậc, Liên Xô KGB Nữ Đặc Công, cũng là tùy tiện lôi ra tới một cái cũng là điện mạo như Đào Lý chân chơi năm tuyến thủ.

Nhưng loại này mỹ mạo, tại đều là cầu thủ lão gia môn trong đội ngũ, quá mức đáng chú ý, ngược lại dễ dàng cho người ta lưu lại quá sâu ấn tượng, bất lợi cho ngày sau ẩn nấp cùng ẩn nấp.

Như vậy, nữ tử khiến trách điện viên huấn luyện, đến tốt cùng chỗ nào, là thích hợp nhất địa phương đâu?

Phương Trọng Vĩnh trong ý nghĩ từng dãy hình ảnh ngẫu nhiên thoáng hiện mà qua, bỗng nhiên, một cái tràng cảnh dừng lại xuống tới.

Hắn kêu bên cạnh Giáo Úy, nói khẽ: "Mời chúng ta tại Trầm Hương các khiến trách điện viên phụ trách bí mật đến đây một chuyến, bản quan có việc muốn an bài."

Này Giáo Úy hơi hơi chấp tay, lĩnh mệnh mà đi.

...

Mặt trời chiều ngã về tây, Tây Bắc khu vực từng mảnh từng mảnh ánh sáng choáng nhiễm đám mây, tươi đẹp phi thường.

Huấn luyện một ngày Mật Điện ti khiến trách điện viên nhóm, tại Phương Trọng Vĩnh an bài xuống, hô hào "Một hai một", xếp hàng ca hát, nện bước

chinh tề bước đi, đi đến dùng cơm bữa lớn trước, hát xong bài, lại lẫn nhau kéo ca.

Chỉ nghe một đội một đội, liền tiếp tiếng gọi âm ỹ vang vọng giáo trường.

"Một hai ba bốn năm, chúng ta đội thật vất vả —— "

"Một hai ba bốn năm sáu bảy, chúng ta đội thật đau lòng —— "

"Bảo người hát, người liền hát, nhẩn nhẩn nhỏ nhỏ không ra dáng, giống cái gì —— đại —— cô —— nương —— "

"Hát thật tốt không tốt? Tốt —— "

Muốn hay không lại tới một cái? Muốn —— muốn —— muốn ——

Bốp bốp bốp bốp!"

Một chuỗi tiếng vỗ tay, một mảnh tiếng vỗ tay.

"Mặc cho người rống, mặc cho người gọi, mặc cho người đang gầm thét, mặc cho người đang gầm thét, chúng ta cũng là nghe không được, chúng ta cũng là nghe không được, nghe không được!"

"Bí Đạo da, vô đưa hẩu, không có đúng hay không chơi xấu —— "

...

Sau đó, liền là một đám liên tiếp, gào khóc thảm thiết tiếng ca hát.

Có thể nói là lấy rống vì ca, lấy chạy điều làm vinh điển hình.

Phương Trọng Vinh đứng tại giữa giáo trường, không khỏi cau mày một cái, Bắc Tống thời đại Quân Ca, còn tiếp tục sử dụng lấy các loại Cừu Khúc ruột hồi điệu hát dân gian, tài văn chương tinh hoa đề cẩu thả lão gia môn căn bản nghe không hiểu nguyên có từ ngữ trau chuốt, chỉ có là hình thức, không có chút nào chánh thức ý nghĩa.

Nghĩ tới đây, hần nhân châu xoay động, bỗng nhiên cao giọng nói:

"Hôm nay, ta đến dạy mọi người đổi mới hoàn toàn ca. "

Phương Trọng Vinh khí dồn đan điền, tại diễn võ trường lên quay dưới bụng đôi kêu vang khiến trách điệp viên các tướng sĩ nói: "Đoàn kết cũng là lực lượng."

Nghiêm chỉnh huấn luyện khiến trách điệp viên tướng sĩ ngược lại là không nói thêm gì nói nhảm.

Vị này mới tới Phương đại nhân, thật sự là, không phải bình thường, không tốt hình dung.

Mỗi ngày, hần đều có thể tuôn ra vô số Danh Ngôn lời răn, cũng rất nhanh lấy Hồng Hoang chi lực có độc đồng dạng tiết tấu, lan tràn đến toàn quân thượng hạ.

Mà giờ khắc này, mọi người nghĩ là cơm, bánh canh cùng thịt khô.

Mà không phải cái gì đồ bỏ ca hát.

Phương Trọng Vinh nhìn đến mọi người biểu hiện trên mặt, càng nạt không sai cất giọng ca vàng:

"Đoàn kết cũng là lực lượng, đoàn kết cũng là lực lượng,

Lực lượng này là bánh canh, lực lượng này là Mãn Thầu,

So bánh canh còn thơm nức, còn mạnh hơn Mãn Thầu.

Hướng về Đảng Hạng người hỏi đầu bán tên,

Đề hết thầy sọ Man Từ đốt đánh tôi chết,

Hướng về thái dương, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE hướng về tự do, hướng về ta Đại Tống,

Ra vạn trượng quang mang!

Đoàn kết cũng là lực lượng, đoàn kết cũng là lực lượng,

Lực lượng này là bạc, lực lượng này là nương tử,

So nương tử xinh đẹp hơn, so bạc còn mạnh hơn.

Hướng về cướp lương thực thổ phi bản tên,

Đề hết thấy sọ Man Tử đốt giết tuyệt tích,

Hướng về thái dương, hướng về tự do, hướng về ta Đại Tổng,

Ra vạn trượng quang mang!"

Toàn bộ diễn võ trường nhất thời bị cái này ma tính tiếng ca khiến cho không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại, cái này ôn tồn lễ độ Quan Văn Phương đại nhân, vậy mà hát ra như thể thông tục dễ hiểu ca khúc, ngược lại là so với cái kia cái Kiều tạo ra làm tâm thường Quan Văn mạnh.

Mọi người đang bị cái này Thần Khúc kinh ngạc đến ngây người thời điểm, lại nghe được Phương Trọng Vinh nói ra một câu lớn nhất phù hợp mọi người giờ phút này tâm tình ngôn ngữ: "Tốt, bài hát này đợi chút nữa ban đêm mỗi cái lớp học tự hành tổ chức học tập, hiện tại, ăn cơm đi."

"Vâng!" To thanh âm vang vọng toàn bộ diễn võ trường.

Từng đội từng đội đội ngũ chỉnh tề làm thành vòng, đứng ở chính mình phân phối trừ lò trước, mỗi cái lớp học phụ trách Giáo Úy từng cái báo cáo chuẩn bị hoàn tất, sau đó, đều nhịp tọa hạ dùng cơm.

Mà loại kia vô ý không thể đều nhịp đội ngũ, bị cưỡng chế toàn thể đứng lên, lần nữa ngồi xuống, cho đến đều nhịp phương có thể dùng cơm.

Quân ta tốt đẹp truyền thống phóng tới Đại Tổng, đuôi chân cũng là thỏa thỏa, 666 66 a.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: Mật Điệp ti nhân tài nhóm

Một giây tiểu Δ nói § vòng , tiểu thuyết đặc sắc không popup miễn phí duyệt!

Trải qua qua một đoạn thời gian huấn luyện, Phương Trọng Vinh dần dần quen thuộc Mật Điệp trong Ti giá thị trường.

Mọi người đều biết, Mật Điệp ti chính là Đại Tổng Xu Mật Viện cực coi trọng quân sự cơ yếu chi địa. Thế là, nhất bang tướng sĩ bên trong, gần như hiếm thấy mấy cái không phải tướng môn tử đệ, thái giám người ta em bé, bối cảnh thế lực các không đơn giản, cho dù là nhô tại bãi cỏ hoang ngẫu nhiên mấy cái con em bình dân, cũng nhất định không phải phạm vật.

Đương nhiên, chưa chừng mấy tháng tại tuyệt địa cầu sinh cùng đàm gian đối kháng chương trình học lời đình tàn phá, mọi người rất nhanh riêng phần mình đỡ xuống trong lòng riêng phần mình nhà tâm sự gánh nặng, lẫn nhau dung nhập một thể, Dữ Từ Đồng Bảo đứng lên.

Tại Phương Trọng Vinh thủ hạ, thoát đầu liền nhất là chói mắt có hai người, một vị là Triệu Tông tích, chính là Tương Vương Triệu đồng ý bật con thứ ba, lúc này bởi vì lấy tuổi nhỏ, quan chức vẫn chỉ là phải Long Vũ quân Đại Tướng Quân, chưa Phong Hầu Phong Vương, phần công, làm theo phái tại Mật Điệp ti.

Tương Vương Triệu đồng ý bật cùng Triệu Trinh quan hệ vô cùng tốt, Triệu Trinh tuổi nhỏ lúc, Triệu đồng ý bật liền nhiều năm bạn, cho nên Triệu Tông tích hồi trước cùng Triệu Tông thực một dạng, cũng là tại Nhân Tông chuẩn bị chiêu con nuôi sự kiện bên trong, bị cho rằng nhất là khả năng người yêu.

Nhiên Tịnh trướng, Triệu Tông thực cha hấn Triệu đồng ý đề trăm phương ngàn kế nhiều năm, có thể nào để Triệu Tông tích tiểu tử này hồng công việc tốt, thế là tiếp lấy Tào Hoàng Hậu quan hệ, đối Nhân Tông đại thời Chăm Đầu Phong.

Nói là Triệu Tông tích tính tình trầm ổn, khó khăn nhất nắm lấy một vị, khí chất nhất là ăn khớp đến Mật Điệp ti lịch luyện văn văn...

Bây giờ vừa vận rèn luyện, không bằng trước cho cái Mật Điệp ti phân công đoán tạo một chút, xem hấn bản sự.

Cứ như vậy, bị cao cấp hắc làm ra Mật Điệp ti Tây Quân Triệu Tông tích liền tiếp nhận Phương Trọng Vinh một hệ liệt hiện đại khiển trách điệp viên kiến

thức quân sự hun đúc.

Mà đề Phuong Trọng Vĩnh không thể không bội phục là, cái này Triệu Tông tích cũng là tuổi còn nhỏ, lại là một phái siêu cường khí tràng, ăn đến khổ, bị liên lụy, hi vọng cũng quả nhiên là không lộ ra, là cái không thể khinh thường vai trò.

Ngoài ra đâu, có một vị tên gọi thạch canh người đồng lứa, đáng chú ý chói mắt trình độ không chút nào tại Triệu Tông tích phía dưới, vì cái gì đây?

Bởi vì gia hỏa này là Đại Tướng Thạch Thủ Tín cháu, lại dung mạo tuấn mỹ dị thường, da như mỡ đông, hạc thể Lang Hình, lông mi nồng đậm, vóc người mềm dẻo, khinh công cùng dùng Độc đều là nhà học,

Lại bởi vì là đương kim Ngụy Quốc đại Trưởng Công Chúa Gia Sư Giáo Sư chỉ tử, cùng đại Trưởng Công Chúa hơi có chút Phong Nguyệt giai thoại tại trên phổ lưu truyền, có Dĩ Địch lộ tuyến chỉ ngại.

Tuy là nam tử, nhưng là một như bắt đầu thấy, đề Phuong Trọng Vĩnh đây cũng là đáng về đường đường hết lần này tới lần khác giai công tử, tự ti mặc cảm mấy phần, cảm giác Kinh Hồng chiếu ảnh chỉ tử, như lại có nhu tình như nước chi ôn nhu,

Như thế như vậy, thời gian dài xuống dưới, chưa hẳn liền không có cái gì đồng tính bát quái, hội theo Mật Điện ti trong quân hiện lên.

Mà trải qua một đoạn thời gian huấn luyện cùng khảo giáo về sau, còn có hai người cũng có phần bị chú mục, tại các hạng nhiệm vụ bên trong, tất cả tỏa sáng.

Bên trong Dương Lăng cùng Triệu Tông tích cùng phòng ngủ, hai người cả ngày pha trộn một hơi, Dương Lăng Thực Sư, chính là kỳ nhân kê huyền lão tiên sinh, bởi vậy, tại dịch dung điều tra, thực vật phân biệt, thời diễn hạch toán, số liệu phán đoán các loại kỹ năng phương diện tự mở ra một con đường.

Bởi vì lấy tuổi tác nhỏ, thân hình cũng nhỏ gầy, chỉ một đôi mắt to tính trẻ con bánh xe giáo hoạt mà động, lúc đầu bởi vì lực yếu hơi có chút chịu khi dễ.

Diễn võ khóa tập huấn lúc, luôn có chút nhàm chán quát tháo ranh mãnh gia hỏa, đem binh khí cố ý quăng về phía hắn, mượn chính mình võ nghệ cùng thể năng lên ưu thế, thừa cơ xoa bóp dẹp quả hồng.

Lại hoặc là thừa dịp tắm rửa đem đôi giặt quần áo lấy đi, hăm hại Lăng lại có giờ chậu đồng hộ thể chạy trở về phòng ngủ,

Truyền vì "Giai thoại" chuyện cười lớn lưu truyền.

Mỗi lúc này, Triệu Tông tích luôn luôn không chút biểu tình non nớt trên khuôn mặt, liền sẽ có trong nháy mắt đó diện mạo cau lại thái độ, cho dù là lóe lên liền biến mất, không vì người khác phát giác.

Mà sau đó, những này tự xưng sinh sự gia hỏa, tự nhiên rất nhanh bị Dương Lăng để cho người ta khó lòng phòng bị đùa giỡn kỹ thuật khiến cho không phải toàn thân ngứa lạ bị ép tạm nghỉ học, chính là trường thi hăm hiếp mặt mày xám xịt.

Lần một lần hai 3 lần về sau, mọi người liền đều phát hiện tại tình báo đám gian này môn sự nghiệp bên trên, thể lực mặc dù không là hoàn toàn vô dụng, lại cũng không phải cái gì có ý nghĩa nhất giá trị đồ vật,

Ngược lại đối với Dương Lăng kinh người mà không rơi dấu vết đùa giỡn, cùng hắn luôn luôn chiếm cứ điểm cao đầu mấy tên khảo hạch thành tích có chút ghé mắt.

Đương nhiên, những này đùa giỡn bên trong phần lớn có Triệu Tông tích gia hỏa này trợ giúp cùng âm thầm bố trí.

Mới đầu, Dương Lăng luôn là một bộ Lão Phu Tử hình dáng, tuy nhiên thủ đoạn rất nhiều, lại mềm yếu sợ phiền phức, cũng không muốn đánh trả.

Mà Triệu Tông tích liền không quen nhìn cái này nương chít chít hình dáng, cùng hắn một phen chia sẻ tâm tư:

"Đại trượng phu cuộc đời tại thế, Dĩ Trục Báo Oán, Dĩ Đức Báo Đức, nói cái gì hư không Ôn Lương cung kiệm để, lần này né tránh, lần sau chưa hẳn không có người được một tác lại muốn tiến một thước.

Huống chi làm chúng ta nghề này, không triển lãm thủ đoạn mình sao là uy tín?

Không có uy tín cùng tàn nhẫn lại sao có thể có thể phục người?

Phục không người chỗ nào có thể bảo mệnh?

Trừ giết người cùng bị giết, lợi dụng cùng bị lợi dụng, tại chiến trường cũng tốt, tình báo trận cũng được, thậm chí con đường làm quan quan trường, lại nhưng có con đường thứ ba có thể tùy tiện đi.

Kế sách hiện nay, tự nhiên muốn xuất ra mấy thứ bản lĩnh lập lập uy, chơi lên vài khung, không phải vậy về sau người còn thể nào lẫn lộn? Nam tử hán đại trượng phu, tự lập tự vệ đều làm không được, vậy người liền chớ đừng nói chỉ là hắn."

Thế là hai người hợp mưu lấy, bố trí mấy lần, đơn giản là Dương Lăng độc môn được phẩm cùng cơ quan, Triệu Tông tích làm theo thần không biết quỷ không hay qua bày đặt sẵn sàng, mặc dù không thể tại cao thủ trước mặt không chệ vào đâu được, nhưng đối với trạm gác ngầm thực chiến chương trình

học, loại này đào thải vốn là thiên kinh địa nghĩa, cho nên cũng liền từ đó An Sinh rất nhiều.

Mà hai người này cũng bởi vì lấy việc này lên hợp tác ăn ý, thành luôn luôn cột vào trên một thân cây châu chấu, một chỗ nhảy nhót, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE một chỗ tham gia nhiệm vụ.

Một cái khác điểm cao trên bảng đề người không thể xem nhẹ nhân vật, thực nhất làm cho Phương Trọng Vĩnh chú ý, người này tên là vàng thuần, tuổi tác không lớn không nhỏ tuổi đời hai mươi, lại sớm có Tiểu Gia Cát danh xưng.

Tuy là võ công kỹ xảo đều là bình thường, lại quả nhiên là tâm Kế Vô Song, lớn ở miếu tính toán, một đôi mắt luôn luôn thỉnh thoảng phát ra khinh miệt mà lạnh thấu xương ánh mắt, giống như xuyên thấu nhân tâm.

Loại người này, vốn là để cho người ta sẽ có từng cơn ớn lạnh.

Nhưng để Phương Trọng Vĩnh đều cảm thấy trăm bề không được hiểu biết là, vàng thuần dạng này một cái chỉ bằng vào đầu não, liền có thể lẫn vào Triệu Tông tích bên cạnh thân khoảng chừng cách không được hần, gặp chuyện tổng là cái thứ nhất hỏi kẻ cho người khác vật, tướng mạo lẫn nhiên đường đường, trong bình thường một bộ trầm ổn lưu loát phong độ, rõ ràng tương lai năng thần tư thái.

Nhưng mỗi lần nhìn thấy thạch canh, liền một bộ háo sắc si mê sung sướng thái độ, cũng thật không biết hần là thật giả có này dị tố.

Cũng may thời gian còn rất dài, chắc chắn sẽ có thời cơ tìm hiểu ngọn ngành.

Phương Trọng Vĩnh nghĩ đến những này, lại nghĩ tới hậu thế 《Điện Chiến Tâm Lý Học》 bên trong nói, một loại mưu cầu danh lợi tìm tòi nghiên cứu sự vụ bát quái thật giả cực đoan lòng hiếu kỳ, là trở thành một cái tốt đâm gian thần trời sinh tố chất một trong, như thế xem ra, hần vẫn là có loại này tố chất.

Trời chiều nghiêng nghiêng chiếu qua song cửa sổ, bên cửa sổ điều ca rô bóng dáng bị nghiêng nghiêng chiếu vào gạch xanh trên mặt đất.

Phương Trọng Vĩnh ngồi tại sau án thư, cẩn thận liếc nhìn còn tản ra mùi mực mấy phần hồ sơ, sau lưng treo một khối thật to lụa trắng, phía trên Mang Sơn tới lui nước có thể thấy rõ ràng, chính là Phương Trọng Vĩnh y theo Mật Điện ti các hạng tình báo chỉnh hợp ra Tổng hạ biên cảnh địa đồ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 175: 0 Thiên yến

Phương Trọng Vĩnh ánh mắt chăm chú vào Mật Điện ti huấn luyện thành tích danh sách bên trên, trong tay một chi cũng không trạm qua Mặc bút lông cầm tại đầu ngón tay, vô ý thức hướng về phía trước thế quật tung bút như thế chuyển.

Hần nhìn thấy Triệu Tông tích tên, không khỏi suy nghĩ mở rộng đến hậu thế lịch sử đối Triệu Tông tích nhận biết.

Triệu Tông tích lão cha Triệu đồng ý bật, cùng Nhân Tông Triệu Trình quan hệ, đó là cực sát, cũng bởi vì lấy loại này sát, Triệu đồng ý bật phong Quận Vương, Thân Vương, hưởng thụ Phong Áp bạc, đều so về sau kế thừa vương vị Triệu Tông thực cha hần sinh đẻ cao thủ Triệu đồng ý để phải sớm, muốn nhiều.

Bởi vì lấy Nhân Tông coi trọng yêu thích, trong lịch sử Triệu Tông tích mười phần lọt vào Triệu Tông thực xa lánh, Nhân Tông lúc còn sống, coi như trôi chảy làm cái tướng quân, Nhân Tông một lít Thiên, liền bị Triệu Tông thực giam lỏng.

Cuối cùng vẫn là Triệu Tông tích vung giả ngây giả dại khiến trách điện viên tinh thần, mới xem như chạy ra Thăng Thiên.

Nhưng liền Triệu Tông tích số tuổi thọ đến xem, hần cũng coi là một cái tiến có thể công, lui có thể thủ, không quan tâm hơn thua nhân vật.

Cứ việc nửa đời trước là Thiên Từ Kiều Từ Tiểu Vương Gia, tuổi già lại muốn giả ngây giả dại gặp chèn ép, nhưng hần vẫn như cũ là cái tính cách rộng rãi, cũng không phải là loại kia trăm phương ngàn kế, không phải cái kia thanh hoàng vị không được người.

Tự nhiên, cũng bởi vì lấy Triệu đồng ý bật cha con đậm bạc, cùng Triệu đồng ý để cha con thận trọng từng bước, không tiếc cấu kết Dị Quốc thế lực, đều muốn leo lên hoàng vị so sánh, cơ hồ không có sức chiến đấu gì được không may mắn cuốn vào đoạt chính pháp hội.

Một thế này, mệnh vận hần lại sẽ như thế nào đâu? Như thế nào đem Triệu Tông tích, bày đặt tại thích hợp nhất vị trí hần lên đâu?

Phương Trọng Vĩnh nghĩ đến, ánh mắt lại dần dần nhìn xuống dưới.

Tại Thạch canh tên bên trên, chậm rãi dừng lại hồi lâu, thạch canh, chữ khánh được, Bắc Tống khai quốc Đại Tướng Thạch Thủ Tín tôn từ.

Nếu như Thạch Thủ Tín cái tên này người cảm thấy có từng điểm từng điểm quen tai, như vậy chúc mừng người, quen tai không sai, hẳn tham dự qua sự tình, từ khi Triệu Khuông Dận mưu đồ Hoàng Bào gia thân, đến bốn phía chinh phạt bình định, lại đến trừ danh Bôi Tử tước Bình Quyền, là một cái không có kéo xuống.

Không chỉ có như thế, Thạch Thủ Tín làm ở tên "Bôi Tử tước Bình Quyền" sự kiện về sau, cũng không lập tức bị lấy xuống Quân Quyền đại biểu, gánh chịu đời sau Lịch Sử Học Gia đối với "Bôi Tử tước Bình Quyền" sự thật hợp lý tính nghiên cứu thảo luận.

Bởi vì Thạch Thủ Tín làm khai quốc Đại Tướng, cùng bị ghi lại ở Bôi Tử tước Bình Quyền hội uống trong ghi chép người, lại thăng đến Kiến Long ba năm tháng 9, mới từ qua thị vệ Mã Bộ Quân Đô Chỉ Huy Sử quân chức.

Hiển nhiên cũng không hợp với "Bôi Tử tước Bình Quyền" trong ghi chép, những này khai quốc Đại Tướng đang xây Long, cần Đức về sau, đã hết thấy nhân rồi ở nhà thuyết pháp.

Mà bây giờ cái này thạch canh,

Càng là làm Ngụy Quốc đại Trưởng Công Chúa Gia Sư chỉ tử, một lần nữa được an bài đến Mật Điện ti dạng này trong quân cơ yếu bộ môn nhận chức, có thể thấy được Thạch Thủ Tín cùng Triệu Khuông Dận đối với Lão Huỳnh Đế, vẫn là có càng sâu một tầng tín nhiệm ngầm tại trong hai người.

...

Bảo bối nguyên hai năm tháng tư, Miêu phi vì Triệu Trinh sinh dưới đệ nhất cái cuối cùng lâu dài sống sót công chúa.

Lâu không có con nối dõi, không kết hôn muộn mà muộn dục Nhân Tông Triệu Trinh tự nhiên hết sức cao hứng, càng làm cho hẳn cao hứng là, Miêu phi chủ động yêu cầu đem tiểu công chúa nhận làm con thừa tự đến Trương quý phi danh nghĩa dưỡng dục, cái này khiến mất đi chính mình tiểu công chúa Trương quý phi tâm tình tốt không ít.

Vì thế, Triệu Trinh chuyên tại Vạn Thọ tiết bên trên, tổ chức náo nhiệt cung đình yến hội, Triều Đình mỗi cái bộ môn, cũng đều có chính mình một phen tâm ý dâng lên.

Đồ vật hai vũ trung hoà thiêu nhạc tấu lên, làn điệu trang nghiêm mà từ chậm, cung điện bên trong nổi lên một mảnh tiếng cười, so tầm thường lúc trang nghiêm túc mục.

Yết kiến thiên tử làn điệu một lần lại một lần trình diễn lấy, Nhạc Đội bên trong ca công dùng to rõ vang yết Hành Vân Ca Hầu, cùng Nhạc Khúc, hát ra chúc mừng chúc từ.

Tào Hoàng Hậu suất lĩnh Lục Cung Phi Tàn, hướng hoàng đế hiến trà mời rượu, trong đại điện tại cái này chói lợi váy áo tung bay, Nghê Thường Vũ Y tô đậm dưới, nếu như mở ra một vò đủ mọi màu sắc, sắc sở loá mắt hoa tươi, lại phảng phất tập trung một đám uyển chuyển Kiều gáy, huyền người tai mắt màu chim.

Triệu Trinh con người, một chút liền dừng lại tại chính mình yêu mến nhất Trương quý phi trên thân, phía trước hàng một đám có thân gia trong phi tàn, Trương quý phi càng lộ ra xinh xắn lạnh lợi, nghi thái vạn phương, trên thân kín đáo không lộ ra Victoria's Secret nội y, lộ ra hai ngọn núi ôn tồn lễ độ, hàm súc thoát tục,

Cả người, phóng phật là một cái trong suốt sáng long lanh, tỏa sáng mang pha lê bộ dáng.

Nhìn lấy Trương quý phi trong ngực ngủ say tiểu công chúa, nhìn nhìn lại phía sau nàng nhu thuận đi theo Miêu phi, Triệu Trinh trong lòng nhất thời cảm thấy rộng mở trong sáng, chung quanh hết thấy biến tốt đẹp như thế: Cung điện cao hơn, ngai vàng huy hoàng hơn, trà thịt rượu đồ ăn mỹ vị như vậy, ca công Ca Hầu như thế dễ nghe.

Triệu Trinh đi xuống, tự mình ôm lấy tiểu công chúa, tiểu tiểu hải tử, cùng mình có Huyết Duyên nhảy lên tiểu sinh mệnh, sự ấm áp đó cảm giác, ấm áp để hẳn trong nhảy mất tinh thần phóng phật tiến vào một cái chưa bao giờ đi qua Tiên Cảnh, như vậy sáng ngời, vui vẻ như vậy.

Tấu Nhạc hoàn tất về sau, yến hội chính là khai tiệc, rót rượu châm trà cung nữ thay đổi Vũ Y, đen nhảy trên đầu cắm hàng tươi bông hoa, nhẹ nhàng thân ảnh tại các tịch ở giữa lui tới như bay, như nước chảy.

"Hôm nay vì công chúa trăng tròn, cùng các vị ái phi Tề tụ tập ở đây. Thường Miêu phi bạch ngân ngân lượng, thường Trương quý phi cũng tiểu công chúa bạch ngân ngân lượng, lên dùng gấm sa trăm thốt, trân châu 50 xuyên. Cũng mời các vị ái phi có thể cùng Miêu phi một dạng, vì con nối dõi sự tình, nhiều hơn hết sức." Triệu Trinh nâng chén, rất lợi hại khách khí cũng rất lợi hại hào khí ban thưởng lễ.

Hoàng đế lời nói này xong, Hoàng Hậu cùng các Cung Chủ vị cũng nhao nhao tiến lên, lần lượt đưa lên chúc thọ các loại quà tặng, cũng có Kim trái cây, cũng có Trường Mệnh Tỏa, cũng có phú quý như ý thảo, càng có thù công tốt như Tú Nương xuất thân phùng mỹ nhân, suy nghĩ khác người dùng trân châu cùng Kim Ti Ngân Tuyến tại hai cặp Minh Hoàng gấm Tiểu Hồ đầu giày thêu lên thêu ra Bách Tử ngàn Tôn Hoa lệ hình vẽ, dẫn tới mọi người tầm tắc lấy làm kỳ lạ. UU đọc sách vạn ưu K. An SHu. NE liền Triệu Trinh, cũng không khỏi đối phùng mỹ nhân quăng tới hiểu ý cười một tiếng.

Bởi vì lấy dạ tiệc cũng mời rất nhiều hoàng thất chú cháu thế hệ cùng gia quyến cùng để, rất nhanh mọi người liền riêng phần mình có tụ tập xu thế. Tào

Hoàng Hậu tự nhiên bị Triệu đồng ý để nhà Vương Phi vây quanh, nói rất nhiều thể chính mình lời nói, mà Triệu đồng ý bắt cùng Triệu Trinh làm theo hai người trực tiếp vòng qua dạ tiệc, hai người chạy đến trong hậu hoa viên tĩnh rượu.

Theo hậu hoa viên cửa hồng hành lang xuyên qua hoa ngõ hẻm, liền có thể đi đến Địa Nhiệt nhiệt độ nước tuyền chỗ.

Triệu Trinh lời kéo Triệu đồng ý bắt, nói đến hưng khởi, trong lòng lại cao hứng, dứt khoát đến cái quân thần cùng mộc, cùng một chỗ thoát đến trắng bóng, ngâm được trong suối nước nóng.

Cung nữ mang sang tốt nhất thanh mai tửu, dùng bình sứ nhỏ lấp đặt, che lại, Triệu Trinh cùng Triệu đồng ý bắt ngơoi tới ta đi, riêng phần mình cũng uống không ít.

"Nói thật, trăm là thật hâm mộ huynh trưởng ngơoi a, tốt xấu nhà ngơoi tông tích đều mười mấy tuổi, mắt thấy liền muốn được Quan Lễ, mà trăm đâu, " nói đến đây, Triệu Trinh trên mặt có một tia nhân nhậ phiền muộn.

"Hôm nay thế nhưng là tiểu công chúa ngày tốt, không thể bệ hạ ngơoi nói như vậy a." Triệu đồng ý bắt hai chòm râu bị suối nước nóng nước ướt nhẹp hồ hồ, cả người có vẻ hơi buồn cười, nhưng ánh mắt bên trong lo lắng, lại là mười phần chân thành.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tông Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 176: Cung Đấu Quân Sư Vương Tử thánh

Cùng một thời điểm, Trương quý phi cùng Miêu phi cũng trước sau rời tiệc mặt, hai người các đi một đường, trước sau chân đi vào Trương quý phi phong hà trong điện.

Miêu phi bởi vì lấy muốn bảo vệ nữ nhi tâm tư, thu đến bất kỳ Trương quý phi người truyền đến tin, phản ứng đều là tương đương chuẩn xác cùng cẩn thận.

Cho nên, Trương quý phi mang theo tiểu công chúa trở lại trong điện bất quá một thời gian uống cạn chung trà, Miêu phi đã bước liên tục khoan thai đến đây.

Trương quý phi nhẹ nhàng tung bay lấy trước mắt trà bọt, đem tươi pha vừa vặn có nhân nhậ mới bích sắc trà thổi thổi, môi anh đào ưu nhã dựa vào cái chén, thoáng qua nhấp bữu một cái, gặp Miêu phi đến đây, trên mặt treo cười nhậ:

"Miêu tỷ tỷ đến, nhanh ngồi, " nói, ra hiệu bên cạnh cung nữ Hàm Yên dâng trà.

Miêu phi nhẹ nhàng lễ thi lễ, vẫn như cũ cung kính nói: "Gặp qua Quý Phi Nương Nương."

Tiếp theo, nàng cũng liền thuận theo ôn hòa ngồi vào Trương quý phi bên cạnh trên một cái ghế, tiếp nhận Hàm Yên dâng trà.

Các cung nữ nguyên một đám lui ra ngoài, tiểu công chúa Nhữ Nương cũng ôm tiểu công chúa về phía sau điện nghỉ ngơi.

Miêu phi biết đây là có sự tình muốn cùng mình trao đổi ý tứ, nhưng cũng không hiểu biết, đến tốt cùng Trương quý phi đây là muốn thương đàm sự tình gì.

Trương quý phi ngón tay ngọc nhỏ dài, tại chén trà xuôi theo con lên vuốt ve vài vòng, lại nhẹ nhàng nhấp bữu một cái bên tóc mai mái tóc, lúc này mới nhìn về phía Miêu phi, cười nói:

"Miêu tỷ tỷ trong nhà, nghe nói đòi đòi tinh thông Thiên Tướng Số Thuật, Phong Thủy chi học, bản cung nghe nói, có một vị Lão Thần Tiên, vẫn là tại Thái Tổ năm đó Trần Kiều lúc, liền lập qua đại công."

Miêu phi nghe được lời ấy, sắc mặt không khỏi hơi trắng bệch. Nàng tự nhiên biết mình nhà, bất quá là đòi đòi xem bói hốt du, cho nên còn có thể có một quan viên nửa chức, hoàn toàn cũng không là bởi vì tổ tiên có vị trong quân đội xem bói "Miêu thần tiên".

Cái này "Miêu thần tiên" tại năm đó Tông Thái Tổ Triệu Khuông Dận Trần Kiều Bình Biển, Hoàng Bào gia thân trước đó, mượn nhờ mình tại trong quân đối ngộ đại binh nhóm hốt du, mở ra lúc trước mưu sự cơ hội.

Lúc đó quân đội trú đóng ở Trần Kiều, "Miêu thần tiên" chợt dừng lại, ngửa đầu nhìn hướng lên bầu trời, nói cho đúng, đó là ra sức biểu diễn, trùng lớn hai mắt nhìn chăm chăm thái dương, hồi lâu, hồi lâu.

Bên người ngồi đại binh nhóm đương nhiên được kỳ, rất nhiều người đều nhìn về "Miêu thần tiên", đặc biệt thành kính hy vọng hẳn nói chút gì.

"Miêu thần tiên" cho nên có thể có "Thần tiên" tên, đương nhiên không chỉ bởi vì hẳn hội xem phong thủy, học qua xem bói, cần gấp nhất là hẳn tại Điện Tiên Ti lẫn lộn thật lâu, thần cơ diệu toán là đại binh nhóm tất cả đều chịu phục,

Mặc dù chỉ là cái võ nghệ thường thường Điện Tiên Ti Quân Giáo, nhưng là Miêu huân Miêu Đại Thần Tiên người này nói, đại binh nhóm tin phục vẫn là tương đối, dù sao tính toán các loại người bên cạnh lên chức vận mệnh, người nhà số tuổi thọ, hẳn thường thường đều có thể kết hợp giảng hoà kinh nghiệm, hốt du bảy tám phần mười.

Lúc đó, nhìn lấy vị này "Miêu thần tiên" Miêu huân như thế đối thái đương tập trung tinh thần, không về không nhìn, sớm đã an bài tốt một cái khác diễn viên liền dâng tràng.

Chỉ nghe hẳn hỏi một câu: "Huynh Đài, người thấy cái gì đâu?"

Miêu huân xoay mặt nhìn xem xét, đây không phải già trẻ không gạt, trung thực phúc hậu, văn võ song toàn, Trí Dũng gồm nhiều mặt, cùng sớm đã cùng mình xuyên qua lời kịch đối thủ, Điện Tiên Ti Đô kiểm tra Triệu Khuông Dận thủ hạ trọng yếu phụ tá —— sở chiêu phụ, Sở lão tiên sinh a?

Thế là ngầm hiểu, hai người tại một đám đại binh trước mặt, liền có thể nhìn thấy hai cái mặt trời đang tại độ sức, hắc thái đương hẳn là thoát vị cho mới thăng Kim Thái Dương chờ một chút Quái Lực Loạn Thần, tiến hành một phen hốt du làm nể, cũng nhóm lửa Trần Kiều Bình Biển dây dẫn nổ.

Sau khi chuyện thành công, an bài cùng đạo diễn trận này đại hí Triệu Khuông Dận thủ tịch quyền thần Triệu Phổ, tự nhiên cho Miêu huân rất tốt phong thưởng, thậm chí ân ẩm đời sau, tuy nhiên đời sau cũng bất quá là không quan trọng bất nhập lưu tiểu quan, nhưng đến nhận chức chức Khâm Thiên Giám, đem tổ truyền hốt du sự nghiệp, cùng lo lắng hết lòng tuyên dương phong kiến mê tín sự nghiệp tinh thần, phát dương quang đại.

Mà Miêu phi, cũng phải lấy lấy quan viên trong nhà đội Tuyển Tử Nữ thân phận, cuối cùng bị tuyển vào trong cung, được hưởng phần này thể diện.

Chẳng qua là, tổ tiên đoạn này qua lại, nghe lời hiểu chuyện người nhà họ Miêu, là tuyệt không truyền cho người ngoài, cũng là tại Miêu gia, trừ gia tộc hạch tâm Cấp Quản Lý, người khác cũng không thể nào biết được, cái này Trương quý phi mặc dù có cái làm Tam Ti Sứ Cữu Phụ, cũng là lại không nghe được trong nhà có quan hệ, sao có thể nghe ngóng đến cơ mật như vậy sự tình?

Nghe tới đây, Miêu phi sắc mặt càng là trắng hai điểm.

Trương quý phi nhìn lấy cái này Miêu phi sắc mặt mấy tầng lập đi lập lại, tâm đạo Vương Tử tháng nói Miêu phi gia thế lại quả nhiên là cái bí mật, thế là càng thêm tin hiện tại không chỉ là chính mình đại phu, càng là chia vào đại phu tên Quân Sư —— Vương Tử tháng nói chỗ an bài hết thảy.

Nàng hơi hơi thanh thanh cổ họng, nhàn nhạt cười một tiếng, lấy tay giữ chặt Miêu phi tay, vỗ nhẹ vỗ, cười nói: "Miêu tỷ tỷ khác nhảy cảm, bản cung chỉ là nghĩ, dù sao Miêu tỷ tỷ trong nhà, bên ngoài có người có thể rục rịch, nói không chừng, có thể tương trợ phát một chút thanh âm, tốt hơn bảo toàn tiểu công chúa an toàn."

Miêu phi nghe được lời ấy, ánh mắt bên trong lộ ra vẻ hỏi thăm.

Trương quý phi làm theo tiếp tục nói: "Trong cung mặc dù có chúng ta chu toàn, nhưng nói đến, cái này trong nội cung, một ăn một vật, đều là trong cung Hoàng Hậu qua tay, chúng ta khó lòng phòng bị, nếu như mượn Thiên Tượng, nói cần tại ngoài cung lập khác tràng sở, dưỡng dục hoàng thất con cái vì thiện, như vậy, làm theo có cơ hội an bài chúng ta người, tốt hơn bảo hộ hài tử a."

Miêu phi nghĩ đến Trương quý phi như thế được sủng ái, nhưng cũng miễn không nhận tính kế mất hài tử, trong lòng mình bạch lời nói này cũng rất là có lý, lại vẫn là vẻ mặt buồn thiu, thở dài một tiếng, nhìn về phía Trương quý phi nói:

"Không dối gạt Quý Phi Nương Nương, như thật có thể như thế, thì tốt biết bao, đáng tiếc nhà ta vị kia ca ca học nghệ không tinh, lại tốt cực ăn ngon tửu, tại Khâm Thiên Giám thực sự không quan trọng bất nhập lưu, cho tới bây giờ không có gì đáng tin biện pháp nói ra qua, bây giờ tùy tiện dẫn theo cái, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE lại bởi vì lấy thân phận ta lo lắng, chỉ sợ, chưa hẳn có thể thành sự a."

Trương quý phi nghe nàng nói như thế, tâm đạo quả nhiên cùng Vương Tử tháng nói, Miêu phi sẽ có phản ứng một dạng, cũng biết Miêu phi nói không giả, thế là càng tăng nhiệt độ hơn cùng hai điểm, nói khẽ:

"Mưu Sự Tại Nhân, Thành Sự Tại Thiên, Miêu tỷ tỷ một mực để quý huynh thử một chút, bản cung tự có trợ thủ cùng chuẩn bị ở sau, an bài thúc đẩy việc này."

Miêu phi không ngờ đến Trương quý phi thần thái như thế tự nhiên, đã tính trước, tay không khỏi run nhẹ, nhưng lại nhìn thấy nhũ mầu đang chạy lấy tiểu công chúa từ sau điện đi ra, trong lòng Từ Mầu lòng mang dâng lên, cảm thấy quét ngang, vẫn là trọng trọng gạt đầu.

...

Kim Minh bên hồ bơi, Vương An Thạch đưa đi đương nhiệm Khâm Thiên Giám giám ti Trầm Quát, trải qua mấy ngày nay, trừ chuẩn bị Khoa Thi, Vương An Thạch y theo Phương Trọng Vĩnh phó thác, một mực chiếm được Trầm Quát cùng ngô dục hai người niềm vui, ban đầu vốn là có chút cùng chung chí hướng ý tứ, tăng thêm Vương An Thạch lấy hữu tâm tính vô tâm kết giao, có thể nói, đã dần dần là muốn cùng thật dày.

Cuối xuân ánh trăng nhàn nhạt, Nhu Nhu, như là nước chảy lững lờ giữa tại Kim Minh ao lặn tắt sóng trên ánh sáng, nếu như từng đầu ngân sắc băng gấm, phát động rất nhiều tư niệm cùng thần thờ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Tổng Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 177: Nhân cách mị lực

Ngô dục dâng sớ, là tại công chúa Bách Nhật Yến sau ngày đầu tiên bên trên.

Nội dung tự nhiên là trước sau cần Kinh Tế Chiến, mà không vội ở so đấu Đại Tổng cũng không phải là cường hạng quân sự lực lượng, không nên bị nhất thời tức giận choáng váng đầu óc.

Tự nhiên, ngô dục không thiếu được đối Đại Tổng bây giờ thực lực quân sự, làm một phen ngang cùng dục so sánh:

Tại dâng sớ bên trong, hẳn đem Lý Nguyên Hạo gia gia Lý Kế Thiên cùng Tổng Thái Tông so sánh, đem Lý Nguyên Hạo lão cha Lý Đức Minh cùng Tổng Chân Tông so sánh, đem Lý Nguyên Hạo cùng Tổng Nhân Tông so sánh, đạt được một cái tại thực lực quân sự bên trên, người Tây Hạ tại tiền bộ, mà người Tống lại tại từng bước suy vi kết luận.

Còn nói, lấy khai quốc mới bắt đầu trăm trận trăm thắng, Danh Thần Lương Tướng còn tại, cường kiên yếu nhánh, trọng bên trong nhẹ Ngoại Tình hình chưa phát sinh bộ đội, cũng không thể tiêu diệt thô phi tính chất Lý Kế Thiên;

Lấy cùng người Liêu bất phân thắng bại, ký Thiên Uyên chi Minh Tổng Chân Tông bộ đội, đều không cách nào đối Lý Đức Minh lão hồ ly kia ra tay, chiếm được chỗ tốt gì;

Bây giờ dựa vào cái gì có tự tin có thể tại Đại Tổng đủ loại Biên Địa quân sự thế yếu bên trong, cho là mình có thể nhất cử đánh tan Lý Nguyên Hạo?

Chỉ bằng những cái kia hơn trăm nhiều người thái bình bình lão gia?

Mà bây giờ, Đại Tổng chỗ phần nộ Lý Nguyên Hạo Xung Đế vấn đề, sẽ tự động giải trừ a? Không biết.

Cho nên Tổng hạ nhất định nhất chiến, mà một trận chiến này, Đại Tổng lớn nhất thế đánh bạc cũng là kinh tế, nếu như lúc trước Tổng Thái Tổ diệt lại mập vừa mềm Nam Đường, lại mập vừa mềm Đại Tổng, có thể sử dụng Kinh Tế Chiến kéo chiến tranh tận lực mượn bạo phát, tranh thủ đến càng nhiều thời gian, một mặt là đối với mình lớn mạnh, một phương diện, là để cho địch nhân cực lớn không chiến từ bại.

Bọn họ đến tấn công, chúng ta liền phòng thủ, kín không kể hở, bọn họ đào tẩu, chúng ta không truy, nhưng là, quyết không để bọn họ đánh cướp ta Đại Tổng một ngọn cây cọng cỏ, tuyệt không lại cho bọn họ bắt luan cái gì kinh tế mậu dịch thờ dốt thời cơ.

Đến lúc đó, ánh sáng là Sinh Hoạt Vật Tư, liền đầy đủ Tây Hạ tự loạn.

Cái này một tên phần tấu chương, nguyên bản tại lúc ấy Đại Tổng, là không có gây nên coi trọng, thẳng đến Tổng hạ chiến tranh đánh bốn năm, đánh song phương nằm nhừ, Đại Tổng bại một lần lại thất bại lúc, mới một lần nữa bị tất cả mọi người phát hiện nó trước xem tính, mà tại lúc ấy, là cũng không có người nào hưởng ứng.

Thế nhưng là lần này, có một người lại đứng ra, tích cực hưởng ứng ngô dục.

Mà lại người này chấp nhất cùng sức ảnh hưởng, đều bị mọi người không thể không chú ý tới ngô dục cái này phong tấu chương.

Hắn cũng là Bao Chửng.

Bị Phương Trọng Vĩnh ám chỉ sau tra rõ Đại Tổng trông không hướng tình hình nghiêm trọng bức nào Bao Chửng.

Chỉ cần nhận định một cái phương hướng, liền không sợ hoàng đế lời đình tức giận, cũng không sợ vạn nhân ngăn cản Bao Chửng.

Theo Bao Chửng đứng ra tán thành một khắc này, liền nhất định ngô dục phương án, tại một thế này, sẽ nhận được không tưởng được coi trọng.

...

Vương Tử tháng nghiêng nghiêng dựa vào bên cửa sổ, ngắm nhìn trong bầu trời đêm trăng sáng.

Lãnh Nguyệt như sương, mà Vương Tử Nguyệt Tâm bên trong nhai nuốt lấy vô hạn tâm sự.

Bây giờ Trương quý phi, đã xem Vương Tử tháng vì cánh tay đặc lực, mà Vương Tử tháng sở hữu cổ vấn nơi phát ra, cũng là Phương Trọng Vĩnh Hồng Nhận tới lui bên trong cầm nang cùng Trí Kế.

Hết thấy tựa hồ đều ở Phương Trọng Vĩnh trong lòng bàn tay, thế nhưng là, Phương Trọng Vĩnh là như thế nào dò thăm nào cực kỳ tư mật đồ đâu?

Wang Tử Nguyệt Tâm dưới có chút mờ mịt, Phương Trọng Vĩnh hành sự đoán không ra, chính mình chỉ là bởi vì người này, bởi vì tin người này, liền dấn thân vào tiền những này hỗn loạn phức tạp hướng trong cục, đến tốt cùng là đúng hay sai?

Không chỉ là chính mình, còn có Tam Ca, đây cơ hồ là đem trọn cái Vương gia, cứ như vậy dựng vào Phương Trọng Vĩnh thuyền.

Wang Tử tháng thực cũng không biết, ở đời sau lịch sử nghiên cứu bên trong, rất nhiều đương thời bí mật, đều trở thành cõi trần khắp thiên hạ Lịch Sử Tư Liệu, bất quá là trong nhà chưa tò, ngoài ngõ đã tường a.

Wang Tử Nguyệt Tự không sai cũng không biết, chính mình trong lúc bất tri bất giác, đã không còn là lúc trước cái kia tiểu nữ nhi lưu luyến si mê tâm tính, mà biến thành một cái lý trí, thành thực, đem Phương Trọng Vĩnh coi là hợp tác đồng bọn, mang theo một loại nhập môn qua "Thế kỷ 21 tân thời đại nữ tính khí chất" đồ vật, suy nghĩ vấn đề.

Wang Tử tháng khó tránh khỏi càng không biết, mấy cái thế kỷ về sau, Tâm Lý Học giới có "Nhân cách mị lực" dạng này một cái danh từ, hoàn toàn có thể tiếp xúc chính mình đối Phương Trọng Vĩnh nghi hoặc.

Tổng có một ít người, hắn cũng là so người bình thường lại càng dễ để cho người ta sinh ra thân cận cảm giác, hắn không vì người làm cái gì, người lại rất dễ dàng ưa thích hắn, hắn không tận lực dung nhập cái gì phạm vi, cũng không kéo bè kết phái, nhưng hắn người này, cũng là dễ dàng như vậy để người tín nhiệm, thậm chí phó thác thân gia tánh mạng.

Tỉ như hậu thế vạn chúng kính yêu Chu Tổng Lý, tỉ như Thánh Hùng Gandhi, lại tỉ như Bắc Tống Khai Quốc Hoàng Đế Triệu Khuông Dận, lẫn lộn ở đâu, đều là một đám người khăng khăng một mực vô duyên vô cớ đi theo.

Đây chính là nhân cách mị lực a.

Chỉ có thể nói, cho nên để Vương gia không có chút nào ý tưởng gì liền tín nhiệm cùng lái lên Phương Trọng Vĩnh trên cùng một con thuyền, bằng, cũng là này phần nhân cách mị lực.

Này phần để cho người ta vừa gặp đã cảm mến, ở chung như một xuân phong, đi theo hắn đi liền thấy là theo chân ánh sáng cùng hi vọng nhân cách mị lực.

...

Nhân cách mị lực rất lợi hại không nhỏ Phương Trọng Vĩnh đồng chí, giờ phút này lại đang cùng gây y nguyên trùng phùng trong hoan lạc.

Lâm vào ái tình Tiểu Phương, cùng thiên hạ sở hữu mối tình đầu trạch nam một cái hình dáng, Phàm Thai, đại hiến ân cần, thấy thế nào thế nào cảm giác chính mình người trong lòng vậy thì thật là, này cô nương chỉ ứng thiên thượng có, nhân gian có thể được mấy lần nhìn.

Mỗi lần gặp nhau, Phương Trọng Vĩnh đồng chí đều hận không thể dùng tới sở hữu hậu thế phim thần tượng, bá đạo Tổng Giám Đốc, Oppa phương pháp, đem tán gái sự nghiệp tiến lên hướng một cái cấp độ càng sâu.

Cùng gây y nguyên lẫn nhau như thế ngồi đối diện lấy, thời gian đều phóng phật ngưng kết, Phương Trọng Vĩnh cảm thấy mình khí tức đều nặng nề mấy phần, tương tượng lấy chính mình môi lưỡi tại đối phương cao to mỹ lệ Thiên Nga trên cổ hôn qua cảm giác, trên tay thoảng qua đốc hết ra.

Điều chỉnh hồi lâu, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE Phương Trọng Vĩnh mới đưa chính mình ổn định lại, cùng trở về gây y nguyên thảo luận lên chuyện đứng đắn tới.

"Ta vốn chỉ muốn lần này qua Gyeongju, đem Vương Tài cùng Bầy Sói mang tới, an bài đến một cái an toàn chút địa phương, ai ngờ người đi nhà trống, Bầy Sói chẳng biết tung tích, ta Tầm rất nhiều ngày, lại cũng không có tìm ra kết quả gì." Gây y nguyên trong ánh mắt, có một loại bởi vì thất lạc mà lộ ra càng ngày càng đáng yêu quang mang.

Phương Trọng Vĩnh kim lòng không được đem cánh tay vươn ra, đem gây y nguyên ôm vào trong lòng ngực của mình, an ủi: "Không quan trọng, ta nghĩ, Vương Tài cũng đã mang Bầy Sói, đến hẳn cho rằng càng nơi tốt đi."

Gây y nguyên đem đầu dựa vào Phương Trọng Vĩnh lòng ngực, nhẹ khẽ gật đầu một cái, ánh mắt lướt qua Phương Trọng Vĩnh khuôn mặt, lại nhẹ nói lên: "Mật Điện ti ban đầu vốn đã bắt được trăm hoa Khoai Tây, nhưng lại để hắn trốn, ngược lại là đáng tiếc vô cùng. Người này, nhất định là cái Tây Hạ đòi người."

Phương Trọng Vĩnh nghe được lời ấy, trong lòng mỉm cười, nhìn về phía gây y nguyên, ngữ khí ôn hòa, trên mặt lại không chút nào lộ: "Há, nói như thế nào đây?"

Gãy y nguyên ngời thẳng người, mỹ lệ mắt to nhẹ nhàng chớp chớp, tiếp lấy liền mang theo một loại suy tư thần sắc: "Ta đoán cái này trâm hoa Khoai Tây, nhất định cùng Dã Lợi nhà trần đây sâu xa."

Bạn đang đọc truyện *Đại Tống Cui Mục Thần Đồng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.